

Holy Bible

Aionian Edition®

תנ"ך עברי מודרני
Modern Hebrew Bible

AionianBible.org
התרגם ההפוך הראשון בעולם
הוא זמין להעתיק ולהדפיס
קראו לו גם "התניך הסגול"

Holy Bible Aionian Edition ®

תנך עברי מודרני

Modern Hebrew Bible

Creative Commons Attribution-No Derivatives 4.0, 2018-2022

Source text: eBible.org

Source version: 1/29/2022

Source copyright: Public Domain

Translator unknown

Formatted by Speedata Publisher version 4.7.11 on 4/14/2022

100% Free to Copy and Print

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

הקדמה עברית at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

This *un-translation* helps us to see these ten underlying words in context. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org and with the Android App. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

תוכן העניינים

עדות חדשה

הברית החדשה

505	מatio	בראשית
527	מארק	שנות
541	ליקס	ויקרא
564	נון	במדבר
582	מעשי השליחים	דברים
606	אל-חרוזמים	יהושע
616	הראשונה אל-תקוננותים	שופטים
626	השנית אל-תקורנותים	שモאל א
632	אל-תגלטים	שモאל ב
636	אל-האפסים	מלכים א
639	אל-הפלחים	מלכים ב
642	אל-תקולפים	ישעה
645	1 סלוניים	ירמיה
647	2 סלוניים	יהזקאל
649	1 טימוטי	הושע
652	2 טימוטי	יואל
654	אל-טיטוס	עמוס
656	אל-פלימון	עבירה
657	אל-הברים	יונת
664	יעקב	מיכה
667	הראשונה לפטרוס	נחום
670	השנית לפטרוס	חבקוק
672	הראשונה ליווחנן	צפניה
675	השנית ליווחנן	הו
676	השלישית ליווחנן	זכירה
677	יהויקה	מלאכי
678	חוון יוחנן	תהילים
		איוב
		משלי
		רות
		שיר השירים
		קהלת
		איכה
		אסתר
		דניאל
		עדרא
		נחמיה
		דברי הימים א
		דברי הימים ב
	נספח	
	מדרייך הקורא	
	מילון	
	מפות	
	Destiny	
	Doré	
	איורים	

וינרש את האדם ויישכן מקרם לנו עדן את הקרים ואת להט החורב המותהפהת לשומר את דרך עז החיים:
(בראשית 3:24)

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמו כדרמותנו וירדו בדנתם הים ובכור הרים וביבה והכל הארץ ובכל הרmesh הרmesh על הארץ: 27 ווירא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם: 28 ווירא אתם אלהים וויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וככבה והרדו בדנתם הים ובכור הרים וביבה חיה הרmesh על הארץ: 29 וויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע וזרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרע עץ וזרע זרע لكم יהיה לאכלת: 30 וולכל חיה הארץ ולכל עוף השמים ולכל רוםesh על הארץ אשר בו נפש חיה את כל יריד עשב לאכלת ויהי כן: 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערבעת ויהי בקר ים השמי:

2 ויכלו השמים והארץ וככל צבאם: 2 ויכל אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה: 3 ווירא אלהים את יום השבעי מלאכתו אשר עשה: 4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום העשות: 5 וככל שיח השדה טרם יתירה בארץ וככל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יתירה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה: 6 ואך יעללה מן הארץ והשקה את כל פני הארץ: 7 ויצא יהוה אלהים את האדם עבר מן האדמה ויפח באפיו נשמה חיים ויהי האדם לנפש חיה: 8 וויטע יהוה אלהים נן בעדן מקרם וישם שם את האדם אשר יציר: 9 יצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמוד לمرאה וטوب למאכל ועץ החיים בתוכו גנן ועץ הדעת טוב ורע: 10 וננהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד יהוה לארכבה ראים: 11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החווילא אשר שם הוזבב: 12 וויהב הארץ טוב שם הבדלה ואבן השם: 13 ושם הננהר השלישי חידקל הסובב את כל ארץ כוש: 14 ושם הננהר השלישי הוא פרת: 15 הוא החלק קדמת אשר והננהר הריביעי הוא פרת: 16 ייקח יהוה אלהים את האדם וינחחו בנן עדן לעבדה ולשמרה: 17 וויצו יהוה אלהים על האדם לאמר פרו ורבו ומלאו עץ הגן אכל תאכל: 18 ומגע הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנה מות תמות: 19 וויאמר יהוה

בראשית בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 2 והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 3 וויאמר אלהים יהי אור ויהי אור: 4 ווירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: 5 ווירא אלהים לאור ים ולחשך קרא ללה והוא ערבי ויהי בקר ים אחד: 6 וויאמר אלהים קרייע בתוכו המים והוא מבידיל בין מים למים: 7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לركיע ובין המים אשר מעל לركיע ויהי כן: 8 ווירא אלהים לركיע שמים והוא ערבי ויהי בקר ים שני: 9 וויאמר אלהים יקו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן: 10 ווירא אלהים ליבשה ארץ ולמקוות המים קרא ימים ווירא אלהים כי טוב: 11 וויאמר אלהים תרשא הארץ דשא עשב מזריע ורע עץ פריו עשה פריו למיינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן: 12 ותוציא הארץ דשא עשב מזריע ורע למיןנו ועץ עשה פריו אשר זרעו בו למיןנו ווירא אלהים כי טוב: 13 ויהי ערבי ויהי בקר ים שלישי: 14 וויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והויה בברקיע השמים להבדיל בין הימים ובין הלילה והויה לאחת ולמעודדים ולמים ושנים: 15 והואו למאורת ברקיע השמים להאריך על הארץ ויהי כן: 16 וויעש אלהים את שני המארת הנגדלים את המאורת הנגדל למשלת הימים ואת המאורת הקטן למשלת הלילה ואת הכוכבים: 17 וויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאריך על הארץ: 18 ולמשל ביום וככלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: 19 ויהי ערבי ויהי בקר ים רבייעי: 20 וויאמר אלהים ישרצו המים שרצ נפש חיה ונוף עופף על הארץ על פני רקייע השמים: 21 ווירא אלהים את התנים הנגדלים ואת כל נפש החיה הרmeshת אשר שרצו המים למיםיהם ואת כל עוף כף למיןנו ווירא אלהים כי טוב: 22 ווירא אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירכ בארץ: 23 ויהי ערבי ויהי בקר ים חמישי: 24 וויאמר אלהים תוציא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן: 25 ויעש אלהים את חיה הארץ למינה ואת הבמה למינה ואת כל רmesh האדמה למינהו ווירא אלהים כי טוב: 26

והרנק בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך : 16 וולאדם אמר כי שמעת לכול אשתק ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל מל ממנה אדרורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך : 18 וקוץ ודרדר חמוץ לך ואכלת את עשב השדה : 19 בזעפת אפיק תאכל לחם עד שובר אל האדמה כי ממנה לקחת כי עבר אתה ואל עפר תשוב : 20 ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היהת אם כל חי : 21 וויש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם : 22 ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממננו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח נם מעץ החיים ואכל וחו לעלם : 23 וישלחו יהוה אלהים ממן עדן לעבד את האדמה אשר לך משם : 24 ויגרש את האדם וישכן מוקדם למן עדן את הכרבים ואת הathan החרב המתהפהכת לשמר את דרכך עץ החיים :

4 והאדם ידע את חוה אשתו ותחר ותلد את קין ויאמר קניתו איש יהוה : 2 ותחספ לולדת את אחיו את הבעל יהי הבעל רעה צאן וקין היה עבר אדמה : 3 ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנהה ליהוה : 4 ותובל הביא נם הוא ממכרות צאניו ומחלבון וישע יהוה אל הבעל ואל מנחתו : 5 ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקון מאד ויפלו פניו : 6 ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך : 7 הלא אם תטיב שאת ואם לא תטיב לפתח החטא רבעך ואליך תשוקתו אתה תמשל בו : 8 ויאמר קין אל הבעל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבעל אחיו ויהרנהו : 9 ויאמר יהוה אל קין איז הבעל אחיך ויאמר לא ידעתך השמר אחוי אנכי : 10 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אליו מן האדמה : 11 ועתה אדרור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך : 12 כי תעבר את האדמה לא תספ תחת כחה לך נוע ונד תהיה בארץ : 13 ויאמר קין אל יהוה נדול עוני מנשא : 14 הן גרשת את הום מעל בני האדמה ומפניך אסתה והיית נוע ונדר בארץ והיה כל הארץ מצעדי והרני : 15 ויאמר לו יהוה לך כל הרגן קון שבעתים יקם וישם יהוה לךין אותן לבתית הכויה אותו כל מזאו : 16 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן : 17 וידע קין את אשתו ותחר ותל את חנווק ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנווק : 18 ווילך להנוך את עירך ויעירך ילך את מהויאל

אליהם לא טוב היהו האדם לבדו עשה לו עוז כנדנו : 19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חיות השדה ואת כל עוף השמיים ויבא אל האדם לראות מה יקרה לו וכל אשר יקרה לו האדם נשפח היה הוא שמו : 20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמיים ולכל חיות השדה ולאדם לא מצא עוז כנדנו : 21 וויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשער תחתנה : 22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר ליה מון האדם לאשה ויבאה אל האדם : 23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרו לאתה יקרה אשה כי מאיש לךחה זאת : 24 על כן יעוז איש את אביו ואת אמו ודק בأشيיו והוא לבשר אחד : 25 ויהיו שנייהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :

3 והנהש היה ערום מכל חיות השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הנן : 2 ותאמיר האשה אל הנחש מפרי עץ הנן נאכל : 3 ומפרי העץ אשר בתוך הנן אמר אלהים לא תאכלו ממן ולא תגעו בו פן תמתו : 4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו : 5 כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממן ונפקחו ענייכם והייתם כאלהים יידעו טוב ורע : 6 ותראה האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאהו הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפרי ותאכל ותתן נם לאישה עמה ויאכל : 7 ותפקתנה עניינו שנייהם וידעו כי עירם הם ויתפררו עליה ana ויעשו להם הנרת : 8 וישמעו את קול יהוה אלהים מטהלך בן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הנן : 9 ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה : 10 ויאמר את קול שמעתי בן ואירא כי עירם אני ואתבא : 11 ויאמר מי הניד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבתו אכל ממן אכלת : 12 ויאמר האדם האשה אשר נתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל : 13 ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל : 14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת אדרור אתה מכל הבהמה ומכל חיות השדה על נחך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך : 15 ויאיבח אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש אתה תשופנו עקב : 16 אל האשה אמר הרבה ארבה עצבון

חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתחולח שלש מאות שנה ווילד בנים ובנות: 23 ויהי כל ימי חנוך חמש ושים שנה ושלש מאות שנה: 24 ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לחק אותו אליהם: 25 ויהי מתחולח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ווילד את למלך: 26 ויהי מתחולח אחריו הולידו את למלך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ווילד בנים ובנות: 27 ויהי כל ימי מתחולח השע ושים שנה ותשע מאות שנה וימת: 28 ויהי למלך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ווילד בן: 29 ויקרא את שמו נח לאמר זה ונחמןו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר ארחה יהוה: 30 ויהי למלך אחריו הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ווילד בנים ובנות: 31 ויהי כל ימי למלך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת: 32 ויהי נח בן חמש מאות שנה ווילד נח את שם את חם ואת יפת:

6 ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו להם: 2 ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחזרו: 3 ויאמר יהוה לא ידוע רוחו באדם לעלם בשגם הואبشر והוא ימי מאה ועשרים שנה: 4 הנפלים היו בארץ בימים ההם ונם אחריו כן אשר יבואו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים אשר מעולם אנשי השם: 5 וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יציר מהשบท לבוך רע כל היום: 6 ווינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו: 7 ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראשי מעל פני האדמה מ אדם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים כי נחמו כי עישותם: 8 ונח מצח בעני יהוה: 9 אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו את האלהים התחלך נח: 10 ווילד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת: 11 ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס: 12 וירא האלהים את הארץ והנה נשחחה כי השחות כלبشر את דרכו על הארץ: 13 ויאמר אלהים לנח קץ כלبشر בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ: 14 עשה לך כתבת עצי גפר קנים תעשה את התבהה וככפרת אתה מבית ומתחוץ בכפר: 15 וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבהה חמישים אמה רחבה ושלושים אמה קומתה: 16 צהר תעשה לתבהה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח

ומחיאאל ילד את מתחאל ומתחואל ילד את למלך: 19 ויהי לו למלך שני נשים שם האחת ערדה ושם השניה צלה: 20 ותולד ערדה את בבל והוא אביו יש בא האל ומקנה: 21 ושם אחיו יובל הוא היר אביו כל חפש כנור ועוגב: 22 וצלה גם הוא ילדה את טובל קין לטש כל חרשנהשת וברזיל ואחות טובל קון נומה: 23 ויאמר למלך לשינו ערדה וצלה שמען נשי למלך האונה אמרתוי כי איש הרנתוי לפצעיו וילד לחברתי: 24 כי שבעתים יקם קין ולמלך שבעים ושבעה: 25 וידע אדם עוד את אשתו ותולד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תהה הבל כי הרגנו קין: 26 ולשת נם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנטוש או הוול לקרא בשם יהוה:

5 זה ספר תולדת אדים ביום בראשם אדם בדמות אלים עשה אותו: 2 זכר ונקבה ברם וברך אתם ויקרא את שמו אדם ביום הבראם: 3 ויהי אדם שלשים ומאת שנה ווילד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת: 4 ויהי ימי אדם אחריו הולידו את שטמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 5 ויהי כל ימי אדם אשר הוא תשע מאות שנה ותשעים שנה וימת: 6 ויהי שת חמש שנים ומאת שנה ווילד את אנטוש: 7 ויהי שת אהרי הולידו את שטמנה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 8 ויהי כל שנים ותשעים שנה ווילד בנים ובנות: 9 ויהי ימי שת חמש שנה ותשע מאות שנה וימת: 10 ויהי אנטוש אהרי אנטוש תשעים שנה ווילד את קין: 11 ויהי אנטוש אהרי הולידו את קין חמש עשרה שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 12 ויהי כל ימי אנטוש חמש שנים ותשע מאות שנה וימת: 13 ויהי קין שבעים שנה ווילד את מהלאל ארבעים שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 14 ויהי כל ימי קין ושמנה מאות שנה ווילד את מהלאל אל מהלאל: 15 ויהי מהלאל חמש עשר שנים ותשע מאות שנה וימת: 16 ויהי מהלאל אל מהלאל שנים וששים שנה ווילד את ירד: 17 ויהי מהלאל אל אהרי הולידו את ירד שלשים שנה ותשעה מאות שנה ווילד בנים ובנות: 18 ויהי כל ימי מהלאל חמש ותשעים שנה ותשעה מאות שנה וימת: 19 ויהי ירד שתים וששים שנה ומאת שנה ווילד את חנוך: 20 ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: 21 ויהי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת: 22 ויתהלך חמש וששים שנה ווילד את מתחולח:

הארץ ויכסו כל ההרים הנכחים אשר תחת כל השמיים: 20 חמש עשרה אמה מלבלה נבררו הימים ויכסו ההרים: 21 ויונע כל בשר הרמש על הארץ בעופ ולבבמה ובכיה ובכל השערן השערן על הארץ וכל האדם: 22 כל אשר נשמות רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו: 23 וממה את כל היקום אשר על פניו האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עופ השמיים וימחו מן הארץ והוא אף נח ואשר אותו בתבה: 24 ויגברו הימים על הארץ חמשים ומאת יום:

8 וזכור אלהים את נח ואת כל החיים ואת כל הבתמה אשר אותו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: 2 ויסכרו מעינת הרים וארכבת השמיים ויכל לא הנשム מן השמיים: 3 וישבו המים מעלה הארץ הולך ושוב ויחסרו המים מוקצת חמשים ומאת יום: 4 ותנה בתבה בחדר השבעה בשבועה עשר יום לחדר העשורי בעשרי וזהים היו הולך וחסור עד החדר העשורי בעשרי באחד לחדר נראו ראשי ההרים: 5 ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה: 7 וישלח את הערב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעלה הארץ: 8 וישלח את היוונה מאתו לראות הקלו המים מעלה פניו האדמה: 9 ולא מזאה היוונה מנוח לclf רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פניו כל הארץ וישלח ידו ויקחה ייבא אותה אליו אל התבה: 10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסוף שלח את היוונה מן התבה: 11 ותבא אליו היוונה לעת ערב והנה עלה זית טרפ' בפיה וידע נח כי קלו המים מעלה הארץ: 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היוונה ולא יספה שוב אליו עוד: 13 ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדר חרבו המים מעלה הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פניו האדמה: 14 ובחרש השני בשבועה ועשרים יום לחדר בשעה הארץ: 15 וירדבר אליהם אל נח לאמר: 16 צאמן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי ביך אתך: 17 כל החיים אשר אתך מכל בשר בעופ ולבבמה ובכל הרמש על הארץ הוציא אתך ושרציו בארץ ופרו ורבו על הארץ: 18 ויצא נח ובניך ואשתך ונשי ביך אתך: 19 כל החיים כל הרמש וכל העופ כל רמש על הארץ למשפחתים יצאו מן התבה: 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבתמה ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נברדו מארד על

התבה בצדיה תשים תחתים שניים ושלשים תשעה: 17 ואני הני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמיים כל אשר בארץ גנו: 18 והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך: 19 ומכל חיי מכל בשר שנים מכל תבאי אל התבה להחיה אתך זכר ונקבה יהו: 20 מהעופ ל민הו ומן הבתמה ל민הו מכל רמש הארץ למיניהו שנים מכל יבאו אליך להחיות: 21 ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספה אליך והוא לך וליהם לאכלה: 22 ויעש נח מכל אשר צוה אותו אלהים כן עשה:

7 ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביך אל התבה כי אתך ראוי צדיק לפני בדור הזה: 2 מכל הבתמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבתמה אשר לא טהרה הוא שניים איש ואשתו: 3 נם מעוף השמיים שבעה שבעה זכר ונקבה להחיות ורעד על פניו כל הארץ: 4 כי לימים עוד שבעה אנכי ממתר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומוחתו את כל היקום אשר עשית מעל פניו האדמה: 5 ויעש נח מכל אשר צוהו יהוה: 6 ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בינו אתו אל התבה מפני המבול: 8 מן הבתמה הטהורה ומן הבתמה אשר איןנה טהרה ומן העופ וכל אשר רמש על האדמה: 9 שנים שניים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח: 10 ויהי לשבעת הימים ומני המבול היו על הארץ: 11 ובשנה שש מאות שנה לחני נח בחדר השני בשבועה עשר יום לחדר ביום זה נקבעו כל מעינת תהום רבה וארכבת השמיים נפתחו: 12 ויהי הנשム על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה: 13 בעצם היום הזה בא נח ושם וארבעים לילה ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשוי בינו אותם אל התבה: 14 המה וכל החייה ל민הו וכל הבתמה ל민הו וכל הרמש הרמש על הארץ ל민הו וכל העופ ל민הו כל ציפור כל צנף: 15 ויבאו אל נח אל התבה שניםண מכל הבשר אשר בו רוח חיים: 16 וhabaim זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אותו אלהים ויסגר יהוה בעדו: 17 ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעלה הארץ: 18 ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותליך התבה על פניו המים: 19 והימים נברדו מארד על

אחרנית וערות אביהם לא ראו: 24 וויקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן: 25 ויאמר אדורו בכנען עבר עבדים יהיה לאחיו: 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי בכנען עבר למו: 27 יפתח אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי בכנען עבר למו: 28 ויהי נח אחר המבול שלוש מאות שנה וחמש שנים: 29 ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמש שנים וימת:

10 אלה תולדת בני נח שם יפתח ווילדו להם בנים אחר המבול: 2 בני יפתח נמר ומגנו ומודיו ווון ותבל ומשך ותירס: 3 ובני גמר אשכני וריפת ותגרמה: 4 ובני יון אלשה ותרשיש כתים ודדרנים: 5 מלאה נפרדו אי הנויים בארץם איש לשלשו למשפחתם בניויהם: 6 ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: 7 ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעהה וסבתא ובני רעהה שבא ודדן: 8 וכמוש ילד את נמרד הוא החל להיות נבר בארץ: 9 והוא היה נבר ציד לפניו יהוה על כן יאמר נמרד נבר ציד לפניו יהוה: 10 ותהי הראשית ממלכתו בבל וארכד ואcord וככלנה בארץ שנער: 11 מן הארץ היה יצא אשור ויבן את ננוה ואת רחבת עיר ואת כלח: 12 ואת רסן בין ננוה ובין כלח הוא העיר הגנלה: 13 ומצרים ילד את לודים ואת נעמים ואת להבטים ואת נפתחים: 14 ואת פתרסים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 15 וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת: 16 ואת היבוס ואת האמרי ואת הנרנשי: 17 ואת החוי ואת הערקי ואת החמות ואת הסני: 18 ואת הארווי ואת הצמרי ואת החמות ואת נפוץ משפחוות הכנעני: 19 ויהי נבול הכנעני מצדן באכה נדרה עד עזה באכה סדרה ועمرה ואדרמה וצבים עד לשע: 20 אלה בני חם למשפחתם לשונם בארץם בניויהם: 21 ולשם ילד נם הוא אביכי כל בני עבר אחיו יפתח הגנול: 22 בני שם עילם ואשור וארככש ולוד וארם: 23 ובני ארם עזח וחול וגתר ומש: 24 וארככש ילד את שלח ושלח ילד את עבר: 25 ולעבר ילד שני בני שם האחד פלן כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקタン: 26 ויקタン ילד את אלמודד ואת שלח ואת חזרמות ואת ירדה: 27 ואת הדורות ואת אוזול ואת דקלה: 28 ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא: 29 ואת אופר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה בני יקタン: 30 ויהי מושבם ממושא באכה ספרה הר הקדרם:

טהורהה ומכל העופ הטהר ויעל עלת בمزבח: 21 וירח יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכotta את כל חי כי כאשר עשית: 22 עד כל ימי הארץ רוע וקציר וקר וחם וקץ וחרף ווים ולילה לא ישבתו:

9 יברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ: 2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עופ השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דמי חיים בידכם נתנו: 3 כל רמש אשר הוא לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל: 4 אךبشر בנסחו דמו לא חאכלו: 5 ואך את דרכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם: 6 שפרק רם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אליהם עשה את האדם: 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה: 8 ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אותו לאמר: 9 ואני הנני מקיים את בריתיכם ואת זרעיכם אחרים: 10 ואת כל נפש החיה אשר אתם כלב בבהמה ובכל חית הארץ מכל יצאי התבבה לכל חית הארץ: 11 והקמתי את בריתיכם ומכל יצאי התבבה לכל בשם עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ: 12 ויאמר אלהים זאת אותן הברית אשר אני נתן ביני ובניכם ובין כל נפש חיה אשר אתם לדרת עולם: 13 את קשתי נתתי בכנען והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: 14 ויהי בכנען ענן על הארץ ונראתה הקשת בכנען: 15 וזכרתי את בריתיכי אשר ביני ובניכם ובין כל נפש חיה בכלبشر ולא יהיה עוד מים למבול לשחת כלبشر: 16 והיתה הקשת בכנען וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכלبشر אשר על הארץ: 17 ויאמר אלהים אל נח זאת אותן הברית אשר הקמתי ביני ובין כלبشر אשר על הארץ: 18 ויהי בנו נח היצאים מן התבבה שם וחם ויפת וחם הוא אביכי כנען: 19 שלשה אלה בני נח ומאלה נפיצה כל הארץ: 20 ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: 21 ווישת מן הין וישכר ווינגל בתוך אהלה: 22 וירא חם אביכי כנען את ערות אביו וינד לשני אחיו בחוץ: 23 ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שנייהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם

נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט: ²⁸ וימת הרן על פni תרה אביו בארץ מולדתו באור כבדים: ²⁹ ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבוי מלכה ואבוי יסכה: ³⁰ ותהי שרי עקרה אין לה ولד: ³¹ ויקח תרה את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כבדים ללבת ארץ כנען ויבאו עד הרן וישבו שם: ³² ויהיו ימי תרה חמיש שנים ומאתים שנה וימת תרה בחרן:

12 **ויאמר** יהוה אל אברם לך לארץ וממולךך ומביתך אביך אל הארץ אשר ארך: ² וauseך לנו גדול ואברך ואגדלה שמך ותיה ברכה: ³ ואברכה מברכיך ומכלך אאר ונברכו לך כל משפחות הארץ: ⁴ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתה לוט ואברם בן חמיש שנים ושביעים שנה בצאתו מהרן: ⁵ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללבת ארץ כנען ויבאו ארץ כנען: ⁶ ויעבר אברם בארץ עד מקום שם עד אלון מורה והכנען או בארץ: ⁷ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ⁸ ויעתק שם ההר מקדם לבית אל ויט אלה ביה בית אל מים וה夷 מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ⁹ ויטע אברם הלוך ונסוע הנגבה: ¹⁰ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לנור שם כי כבד הרעב בארץ: ¹¹ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה יאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעת כי אשה יפת מראה את: ¹² ויהי כי יראו אתך המצרים את האשה כי יפה הוא מאר: וחרנו אתי ואתך יתיו: ¹³ אמר נא אחות את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נשפי בגולך: ¹⁴ ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאר: ¹⁵ ויראו אותה שרי פרעה ויהללו אותה אל פרעה ותקה האשה בית פרעה: ¹⁶ ולאברם הישב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחרמים ועתרים ועתרים ועתת גמלים: ¹⁷ וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם: ¹⁸ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הנגדת לי כי אשתך הוא: ¹⁹ למה אמרת אחותי הוא ואכח אותה לי לאשה ועתה הנה אשתך הרן: ²⁷ **ואלה** תולדת תרה תרה הוליד את אברם את

נchor ובנו שם למשפחות לשלחתם בארץם לנויהם: ³¹ **ואלה** משפחות בני נח לחולותם בנויהם ומלה נפרדו ³² **הנויים** אחר המבול:

11 **ויהי** כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ² ויהי בסעם מקדם וימצא בקעה בארץ שנער וישבו שם: ³ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשיפה לשיפה ותהי להם הלבנה לאבן והחمر היה להם לחם: ⁴ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמיים ועשה לנו שם פן נפוץ על פni כל הארץ: ⁵ וירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ ויאמר יהוה הנה עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא ייבץ מכם כל אשר יזמו לעשות: ⁷ הבה נרדה ונבללה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ⁸ ופיין יהוה אתם שם על פni כל הארץ ויחדלו לבנות העיר: ⁹ על כן קרא שמה בבל כי שם בליל יהוה שפה כל הארץ ושם הפיצים יהוה על פni כל הארץ: ¹⁰ **ואלה** תולדת שם שם בן מאת שנה ווילד את ארפסדר שנתיים אחר המבול: ¹¹ ויהי שם אחורי הולידיו את ארפסדר חמש מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹² וארפסדר הוא שמה שנה ווילד את שלחה: ¹³ ¹⁴ וארפסדר הוא שמה שנה ווילד את שלחה שנים וארבעה מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹⁵ ושלחה חיו שלשים שנה ווילד את עבר: ¹⁶ ויהי שלחה אחורי הולידיו את עבר שלש שנים וארבעה מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹⁷ ויהי עבר ארדי ארבע ושלשים שנה ווילד את פלג: ¹⁸ ויהי עבר אחורי הולידיו את פלג שלשים שנה וארבעה מאות שנה ווילד בניים ובנות: ¹⁹ ויהי פלג שלשים שנה ווילד את רעו תשע שנים ומאתים שנה ווילד בניים ובנות: ²⁰ ויהי רעו אחורי הולידיו את שרגון שלשים שנים ווילד את נחורה: ²¹ ויהי שרגון אחורי הולידיו את שרגון שלשים שנים ווילד את נחורה: ²² ויהי שרגון שלשים שנים ווילד את נחורה: ²³ ויהי שרגון אחורי הולידיו את נחורה תשע שנים ומאתים שנה ווילד בניים ובנות: ²⁴ ויהי נחורה תשע שנים ושהרים שנה ווילד את תרה: ²⁵ ויהי נחורה אחורי הולידיו את תרה תשע עשרה שנה ומאת שנה ווילד בניים ובנות: ²⁶ ויהי תרה שבעים שנה ווילד את נחורה ואת הרן: ²⁷ **ואלה** תולדת תרה תרה הוליד את אברם את

כח ולוֹ: 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אותו ואת אשרו ואת כל אשר לוֹ:

13 ויעל אברהם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוֹת עמו הנבגה: 2 ואברהם כבב מאד במקנה בכקס וובוהב: 3 וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המוקם אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי: 4 אל מוקם המזבח אשר עשה שם בראשונה ויקרא שם אברהם בשם יהוה: 5 ונם לпот ההלך את אברהם היה צאן ובקר ואהלים: 6 ולא נשא אתם הארץ לשפט יהודו כי היה רוכשם רב ולא יכול לשפט יהודו: 7 ויהי ריב בין רע מקנה אברהם ובין רע מקנה לוט והכנעני והפזרי או ישב בארץ: 8 ויאמר אברהם אל לוט אל נא תהי מריבבה ביני וביניך ובין רע ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאן ואימנה ואם הימין אשמאליה: 10 וישא לוט את עניינו וירא את כל הארץ ככר הירדן וישע לוט משחת יהוה את סdem ואת עמלה בן יהוה הארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן וישע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אליו: 12 אברהם ישב בארץ בנען ולוט ישב בערי היכר ויאחל עד סdem: 13 ואנשי סdem רעים וחטאיהם ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל אברהם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא ענייך וראה מן המוקם אשר אתה שם צפנה ונבנה וקרמה יימה: 15 כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתנה ולזרעך עד עולם: 16 ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למןotta את עפר הארץ נם זרעך ימנה: 17 קום החחלך בארץ לארכה ולחבה כי לך אתנה: 18 ויאחל אברהם ויבא וישב באלי מمراה אשר בחברון ובין שם מזבח ליהוה:

14 ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריויך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותදעל מלך נוים: 2 עשו מלחתה את ברע מלך סdem ואת ברשות מלך עמלה שנאכ אל מלך ארמה ושמאבר מלך צבים ומלך בלע היא צער: 3 כל אלה חברו אל עמק השדים הויאים המלח: 4 שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלש עשרה שנה מרדגו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשרו ויקו את רפאים בעשורת קרנים ואת הווים בהם ואת האימים בשואה קרייתם: 6 ואת החרי בהרם

הלוֹקו אתי ענֵר אשכל ומןרא הם יקחו חלְקם:

15 אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברהם במחiou לאמר אל תירא אברהם אני מני לך שכרכך הרבה מאד: 2 ויאמר אברהם אדני יהוה מה תנת לי ואנכי הולך ערירוי ובן משך כיתי הוא דרמש אלייעזר: 3 ויאמר אברהם הן ליל ננתהך זרע והנה בן ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יורש זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יורשך: 5 ויוצא אותו החוצה ויאמר הבט נא השמיימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר

ומלאך יהוה הנך הרה וילדה בן וקראת שמו ישמעאל כי
שמע יהוה אל עניך: 12 והוא יהוה פרא אDEM ידו בכל
ויד כל בו ועל פניו כל אחיו ישבן: 13 ותקרא שם יהוה
הדרבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הולם ראיית
אחרי ראי: 14 על כן קרא לבادر באර לחו ראי הנה בין
קדש ובין ברד: 15 ותולד הנגר לאברהם בן ויקרא אברהם
שם בנו אשר ילדה הנגר ישמעאל: 16 ואברהם בן שמנים
שנה וש שנים בילדת הנגר את ישמעאל לאברהם:

17 ויהי אברהם בן השעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברהם ויאמר אליו אני אל שדי התחלך לפני והוה תמים: 2 ואתנה בריתך בני ובניך וארבה אותה במאדים: 3 וויפל אברהם על פניו וירבד אותו אלהים לאמר: 4 אני הנה בריתי אותך והיית לאב הממון נוים: 5 ולא יקרא עוד את שמו אברהם והוא שמו לאב אברהם כי לאב הממון נוים נתתיקך: 6 וההפרתי אותך במאדים מודתך לנוים וממלכים מפקיך: 7 והקמתי את בריתך בני ובניך ובין זרעך אחריך לדרכם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך: 8 וננתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מנדירך את כל ארץ כנען לאחות עולם והייתם לאליהם: 9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתך תשמר אתה וזרעך אחריך לדרכם: 10 זאת בריתך אשר תשמרו בני ובניכם ובין זרעך אחריך המול لكم כל זכר: 11 ונמלתם אתبشر ערלתכם והיה לאות בריתם בני ובניכם: 12 ובן שמנת ימים ימול لكم כל זכר לדרכיהם ליד בית ומקنته כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא: 13 המול ימול ליד ביתך ומקنته כסף והיותה בריתך בבריכם לברית עולם: 14 וערל זכר אשר לא ימול אתبشر ערלתו וכרכחה הנפש ההוא מעמיה את בריתך הפר: 15 ויאמר אלהים אל אברהם שדי אשתק לא תקריא את שמו שדי כי שרה שמה: 16 ובברכתך אתה ונם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיותה לנוים מלכי עמים ממנה יהו: 17 וויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר לבלו הלבן מהה שנה יולד ואמ שרה הבית תשים שנה תולד: 18 ויאמר אברהם אל האלים לו ישמעאל יהיה לבניך: 19 ויאמר אלהים אבל שרה אשתק ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתך אותו לברית עולם לזרעך אחריך: 20 ולשמעאל שמעתיך

לו כה יהיה זרעך : 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה : 7
ויאמר אליו אני יהוה אשר הוציאתיך מארור כבדים לחתה
לך את הארץ הזאת לרשתה : 8 ויאמר אליו קח לך עגלת משלשת
אדע כי אירשנה : 9 ויאמר אליו קח לך עגלת משלשת ותרנו זגוזל : 10 ויקח לו את כל
ועז משלשת ואיל משלש ותרנו זגוזל : 11 ויקח לו את כל אלה ויבחרת אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו
ואת הצפר לא בתה : 12 ווירד העיר על הפלדים וישב
אתם אברם : 13 ויהי המשם לבוא ותרדמה נפלת על
אברם והנה אימה חשכה נפלת עליו : 14 ויאמר
לאברם ידע תדע כי נר יהוה זרעך בארץ לא להם
ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : 15 ונום את הגו אשר
יעבדו דן אנכי ואחריו כן יצאו ברכש גדול : 16 ודור
תבוא אל אבתקיר בשלות תקבר בשיבת טובה : 17 רבעי
רבעי ישבו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה : 18
ויהי המשם באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגורמים האלה : 19 בימים ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתהי את הארץ הזאת
מנהרה מצרים עד הנהר הנגדל נהר פרת : 20 את הקני
ואת הكنוי ואת הקרןני : 21 ואת החתי ואת הפלדי ואת
הרפאים : 22 ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרנשי ואת
הבורזוני :

16 ושרי איש אברם לא ילדה לו וליה שפהח מצריות
ושמה הניגר: 2 והתאמר שרוי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפהחו אויל אונבה ממנה וישמע אברם
לקולו שרוי: 3 ותחק שרוי איש אברם את הניגר המצריות
שפהחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותנתן
אתה לאברם אישה לו לאשה: 4 ויבא אל הניגר ותהה
ותרא כי הרתה ותקל נברתה בעיניה: 5 והתאמר שרוי אל
אברם חמש עלייך אגנוי נתתי שפהחו בחוקך ותרא כי
הרתה ואכל בעיניה ישפט יהוה בינוי ובינוי: 6 ויאמר
אברם אל שרוי הנה שפהחך בידך עשי לה הטוב בעיניך
ותעננה שרוי ותברחה מפנייה: 7 ווימצאזה מלאך יהוה על
עין המים במדבר על העין בדרכ שור: 8 ויאמר הניגר
שפהח שרוי אי מזוה באת ואני תלכי ותאמר מפני שרוי
גברתוי אגנוי ברכות: 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל
גברתך ותתענני תחת ידיה: 10 ויאמר לה מלאך יהוה
הרבבה ארבבה אם זרעד ולא יספר מוכב: 11 ויאמר לה

בנוי ואת ביתו אחורי ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר דבר
עליו: ²⁰ ויאמר יהוה עתק סדר ועمرה כי רבה והחאתם
כי כבדה מאד: ²¹ ארדה נא ואראה הצעקהה הבאה
אליהם עשו כליה ואם לא אדרעה: ²² ויפנו מושם האנשים
וילכו סדמה ואברם עordon עמד לפני יהוה: ²³ ווינש
אברם ויאמר האף חספה צדיק עם רשות: ²⁴ אולי יש
חמשים צדיקם בתחום העיר האף חספה ולא תsha למקום
למען חמישים הצדיקם אשר בקרבה: ²⁵ חלילה לך
מעשת דברך זהה להמית צדיק עם רשות והיה הצדיק
כרשע חלילה לך השפט כל הארץ לא יעשה משפט: ²⁶
ויאמר יהוה אם אמצא בסdem חמישים צדיקם בתחום העיר
ונשאתי לכל המוקם בעבורם: ²⁷ ויען אברם ויאמר
הנה נא הוואתי לדבר אל אדרני ואנכי עפר ואפר: ²⁸
אולי יחרון חמישים הצדיקם חמישה התשחית בחמשה
את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים
וחמשה: ²⁹ ויסוף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאו שם
ארבעים ויאמר לא אשחית בעבור הארבעים: ³⁰ ויאמר
אל נא יחר לאדרני ואברם אולי ימצאו שם שלשים
ויאמר לא אשחית אם אמצא שם שלשים: ³¹ ויאמר הנה
נא הוואתי לדבר אל אדרני אולי ימצאו שם ששים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ³² ויאמר אל נא יחר
לאדרני ואברם אך הפעם אולי ימצאו שם עשרה ויאמר
לא אשחית בעבור העשרה: ³³ וילך יהוה כאשר כליה
לדבר אל אברם ואברם שב למקומו:

19 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער
סdem וירא לוט ויקם לקראותו וישתחוו אפים ארצתו:
2 ויאמר הנה נא אדרני סרו נא אל בית עבדכם ולינו
ורחציו גנלים והשכמתם והלכתם לדריכם ויאמרו
לא כי ברחוב נליין: ³ וויפצר בם מאד ויסרו אליי ויבאו
אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: ⁴ טרם
ישכבו ואנשי העיר אר אגשי סdem נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצתה: ⁵ ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר באו אליך הלילה חזיאם אלינו ונדענה
אתם: ⁶ וויצא אליהם לוט הפתחה והדרلت סנדר אחריו: ⁷
ויאמר אל נא אחוי תרעו: ⁸ הנה נא לי שתי בנות אשר
לא ידעו איש אוציהה נא אתה אליהם ועשו להן כתוב

הנה ברכתי אותו והפריטי אותו והריביטי אותו במאד מאד
שנים עשר נשים יולד ונתנו לנו נדול: ²¹ ואות ברית
אקים את יצחק אשר תולד לך שרה למועד זהה בשנה
האחרת: ²² ויכל לדבר אותו ויעל אליהם מעל אברהם:
23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילדי ביתו ואת
כל מקנות כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את
בשר ערליהם בעצם החיים הזה כאשר דבר אותו אלהים:
24 ואברם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשער ערלתו:
25 וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו אתبشر
ערלתו: ²⁶ בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
27 וכל אנשי ביתו ליד ביתו ומקנות כסף מאת בן נכר
نمלו אותו:

18 וירא אליי יהוה באליי מראה והוא ישב פתח האهل
בכם הימים: ² ווישע עניינו וירא והנה שלשה אנשים נצבים
עליו וירא וירץ לקראותם מפתח האهل ושתחו ארצתו:
3 ויאמר אדרני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר
מעל עבדך: ⁴ ייקח נא מעט מים ורחציו גנלים והשענו
תחת העץ: ⁵ ואקחה פת לחם וסעדיו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר
דברת: ⁶ וימחר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי
שלשים קמח סלת לושי ועשוי ענות: ⁷ ואל הבקר רץ
אברם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימחר
לעשתו אתו: ⁸ ויקח חמאה וחלב ובנו הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו: ⁹
ויאמרו אליי איה שרה אשתק ויאמר הנה באهل: ¹⁰
ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתק
ושרה שמעת פתח האهل והוא אחריו: ¹¹ ובו אברם ושרה
זקניםabis בימים חදל להיות לשרה ארוח נצחים: ¹²
ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלווי היהת לי עדנה
ואדרני וכן: ¹³ ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אליך כעת חיה ולשרה בן: ¹⁴ הווילא מיהוה
דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן: ¹⁵ ותכחש
שרה לאמר לא צחקי כי יראה ויאמר לא כי צחקה: ¹⁶
ויקמו מושם האנשים וישקפו על פני סdem ואברם הילך
עם לשלחים: ¹⁷ ויהוה אמר המכסה אני מאברם אשר
אני עשה: ¹⁸ ואברם היה יהוה לנו נדול ועצום ונברכו
בו כל נוי הארץ: ¹⁹ כי ידעתינו למען אשר יצוה את

הכירה אל הצערה אבינו זקן ואיש אין בארץ לובא עליינו כדרך כל הארץ: ³² לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ³³ ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובគומה: ³⁴ ויהיו ממחרת והאמיר הבכירה אל הצערה הן שכבותי אמש את אבוי נשקנו יין נס הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ³⁵ ותשקין נס בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצערה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובគומה: ³⁶ ותחרין שנית בנות לוט מאביהן: ³⁷ ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אביו מואב עד היום: ³⁸ והצערה נס הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבוי בני עמו עד היום:

20 וישע מוש אברם ארץ הנגב וישב בין קדרש ובין שור וינר ונגר: ² ויאמר אברם אל שרה אשתו אחתי הוא ושלח אבימלך מלך נדר ויקח את שרה: ³ ויבא אליהם אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו לך מות על האשה אשר לחתת והוא בעל בعل: ⁴ ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדרני נס צדיק תחרג: ⁵ הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא נס הוא אמרה אחוי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשית זאת: ⁶ ויאמר אליו האלים בחלים נס אני ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשיך נס אני יוצר מחותו לי על כן לא נתחיך לנגע אליה: ⁷ ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתהפל בעדר ותיה ואם איןך מшиб דעתך מות תמות אתה וככל אשר לך: ⁸ וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזוניהם ויראו האנשים מאד: ⁹ ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל מלכתי חטא נדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדוי: ¹⁰ ויאמר אבימלך אל אברם מה ראות כי עשית את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אברם כי אמרתי לך אין ראת אלדים במקום הזה ותגוננו על דבר אשתי: ¹² ווגם אמנה אחתי בת אבוי הוא אך לא בת אמי ותהי לך לאשה: ¹³ ויהי כאשר התעו אתי אלדים מבית אבוי ואמר לה וזה חסוך אשר תעשי עמדוי אל כל המקומות אשר נבוא שמה אמריו לי אхи הוא: ¹⁴ ויהי אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפתות ויתן לאברהם יושב לו את שרה אשתו: ¹⁵ ויאמר אבימלך הנה הארץ

בעיניכם רק לאנשים האלה אל תעשו דבר כי על כן בא בצל קרתוי: ⁹ ויאמרו נש הלהה ויאמרו האחד בא לנור וישפט שפט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בLOT מאד וונשו לשבר הדלת: ¹⁰ ווישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו: ¹¹ ואות האנשים אשר פתח הביתה הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח: ¹² ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר לך בעיר הוצאה מן המקום: ¹³ כי משהתמים אנחנו את המקום הזה כי נדלה צעקתם את פנו יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ¹⁴ ויצא לוט וידבר אל חתנו לקחיו בנותיו ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משהתים יהוה את העיר ויהי כמצח בעני הtiny: ¹⁵ וכמו השחר עליה ויאציו המלכים בLOT לאמר קום קח את אשתק ואתathy בנתיך הנמצאת פן חספה בעון העיר: ¹⁶ ויתמהמה ויהזקן האנשים בידיו וביד אשתו ויביךathy בנתינו בחמלת יהוה עלייו ויצאחו וינתחו מתחן לעיר: ¹⁷ ויהי כהוציאם אתם החזיה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחדריך ואל תעדך בכל היכר ההרה המלט פן חספה: ¹⁸ ויאמר לוט אליהם אל נא אדרני: ¹⁹ הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותנדל חסיך אשר עשית עמודי להחרות את נפשך ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדרקני הרעה ומומי: ²⁰ הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והוא מצער אמלשה נא שמה הלא מצער הוא ותחני נפשך: ²¹ ויאמר אליו הנה נשאתי פניך נס לדבר זהה לבלי הפה כי את העיר את הדרת: ²² מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צווער: ²³ המשמש יצא על הארץ וLOT בא צערה: ²⁴ ויהוה המשיד על סדם ועל עמרה נפרית ואש מאת יהוה מן השמיים: ²⁵ ויהפוך את הערים האל ואת כל היכר ואת כל יישבי הערים וצמח האדמה: ²⁶ ותבתב אשתו מהחריו ותהי נציב מלחה: ²⁷ וישכם אברם בבקר אל המוקם אשר עמד שם את פני יהוה: ²⁸ וישקף על פניו סדם ועמרה ועל כל פני הארץ היכר וירא ותנה עליה קויטר הארץ כקיטר הכבשן: ²⁹ ויהי בשחתת אלדים את ערי היכר ויזכר אלדים את אברם ווישלח את לוט מותוק ההפכה בהפוך את הערים אשר ישב בהן לוט: ³⁰ ויעל לוט מצער וישב בהר ותשתי בנתינו עמו כי ירא לשחת בצער וישב במערה הוא ותשתי בנתינו: ³¹ ותאמר

אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: 23 ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולנני ולנכדי כחסד אשר עשו עמך תשעה עמדיו ועם הארץ אשר גרתה בה: 24 ויאמר אברהם אנטוי אשבע: 25 והווכח אברהם את אבימלך על ארות באר המים אשר גנו עבדי אבימלך: 26 ויאמר אבימלך לא ידעת מי מעשה את הדבר הזה ונום אתה לא הנדרת לי וגם אני לא שמעתי בלתי הום: 27 ויקח אברהם צאן ובקר וויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: 28 ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לברכון: 29 ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבח לברכונה: 30 ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידיו בעבר תהייה לי לעד כי חפרתי את הבדар החתה: 31 על כן קרא למקומם והוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: 32 וכיכרתו ברית בבאור שביע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: 33 ריטע אשל בבאור שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: 34 וינגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:

22 ויהי אחר הדברים האלה והאלים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: 2 ויאמר קח נא את בנק את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלתו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר לך: 3 וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו אותו ואת יצחק בנו ויבקע עזיז עליה ויקם וילך אל המוקם אשר אמר לו האליהם: 4 ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: 5 ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחווה ונשובה אליכם: 6 ויקח אברהם את עזיז העלה והשע על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המacula וילכו שניהם יהודו: 7 ויאמר יצחק אל אברהם אבי ויאמר אבי והנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: 8 ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יהודו: 9 ויבאו אל המקום אשר אמר לאליהם וזהם שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעתק את יצחק בנו ושם אותו על המזבח ממעל לעצים: 10 וישלח אברהם את ידו ויהק את המacula לשחת את בנו: 11 ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: 12

לפניך בטוב בענייך שב: 13 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך בסות עינים לכל אשר אתה תאר ואת כל נוכחת: 14 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתו וילדו: 15 כי עצ עצר יהוה بعد כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:

21 ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: 2 ותתיר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אותו אלהים: 3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: 4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אותו אלהים: 5 ואברהם בן מאת שנה בהחולד לו את יצחק בנו: 6 ותאמר שרה יצחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי: 7 ותאמר מוי מלל לאברהם היניקה בנימים שרה כי ילדתו בן לזקניו: 8 וינידל הילד וינמל ויעש אברהם משתה נдол ביום הנמל את יצחק: 9 ותורא שרה את בן הנר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: 10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק: 11 וירע הדרב מאר בעניין אברהם על אורות בנו: 12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בענייך על הנער ועל אמריך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקהלת כי ביצחק יקרא לך זרע: 13 ונום את בן האמה לנווי אשmeno כי זרעך הוא: 14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים וויתן אל הנר שם על שכמה ואת הילד וישלהה ותלך ותתע במדבר באר שבע: 15 ויכללו הימים מן החמת ותשליך את הילד תחת אחד השיחים: 16 ותלך ותשליך את מננד הרחק כמתחו קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשיך מננד ותשא את קללה ותביך: 17 וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הנר מן השמיים ויאמר לה מה לך אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם: 18 קומי שאית הנער והחויקי את ידך בו כי לנו נדול אשmeno: 19 ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשיך את הנער: 20 ויראו אלהים את הנער וינידל וושב במדבר ויהי רבה קשת: 21 ישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים:

אל עפרון באוני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כספי השדה קח מבני ואכברת את מורי שמה : 14 ויען עפרון את אברהם לאמר לו : 15 אדני שמעני ארץ ארבע מאות שקל כסף בינוי ובינך מה הוא ואת מתק קבר : 16 וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסהר : 17 ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפניו ממרא השדה והמערה אשר בו וככל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סכיב : 18 לאברהם למקנה לעני בני חת בכל בא שער עירו : 19 ואחריו כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פניו ממרא הוא חברון בארץ כנען : 20 ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחות קבר מאת בני חת :

24 ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברך את אברהם בכל : 2 ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא יידך תחת ירכיכי : 3 ואשביעך ביהוה אלה השמיים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו : 4 כי אל ארצי ואל מולדתי תליך ולקחת אשה לבני ליצחק : 5 ויאמר אליו העבר אולי לא תאהב האשה לכלכת אחורי אל הארץ הזאת ההשכש אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת מכם : 6 ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תшиб את בני שמה : 7 ויהוה אלה השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכיו לפניך ולקחת אשה לבני מכם : 8 ואם לא תאהב האשה לכלכת אחיך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה : 9 וישם העבר את ידו תחת יידך אברהם אדרנוו וישבע לו על הדבר הזה : 10 ויקח העבר עשרה נמלים מנמל אדרנוו וילך וככל טוב אדרנו בידיו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נהר : 11 ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השabbת : 12 ויאמר יהוה אלהי אדרני אברהם הקרה נא לפניו הימים ועשה חסר עם אדרני אברהם : 13 הנה אגci נצב על עין הימים ובנות אגci העיר יצאת לשabb מים : 14 והיה הנער אשר אמר אלה התי נא כרך ואשתה ואמרה שהה ונם נמלך אשהקה אתה הכתה לעברך ליצחק ובה ארע כי עשית חסר עם קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפניו עם הארץ : 13 וידבר

עהה ידעת כי ירא אלהים אתה ולא חשבת את בנך את יחידך ממעני : 13 ווישא אברהם את עניינו וירא והנה איל אחר נאחו בסבך בקרנוו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו : 14 וויקרא אברהם שם המקומ ההוא יהוה יראה אשר יאמר יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 15 וויקרא מלך יהוה אל אברהם שנית מן השמיים : 16 ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר זהה ולא חשבת את בנך את יחידך : 17 כי ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמיים וכחול אל אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו : 18 והתברכו בזרעך כל נוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי : 19 ווישב אברהם אל עדריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע : 20 ויהי אחריו הדברים האלה וינדר לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה נם הוא בניים לנחור אחיך : 21 את עוז בכרדו ואת בו אחיו ואת קמואל אבוי ארים : 22 ואת כשר ואת חזו ואת פלדש ואת יידלף ואת בתואל : 23 ובתואל ילך את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחיך אברהם : 24 ופילגשו ושםה רואמה ותلد נם הוא את טבח ואת נחם ואת תשח ואת מעכה :

23 ויהיו חיו שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חי שרה : 2 ותמת שרה בקריות ארבע הוא חברון בארי כנען ויבא אברהם לספר לשרה ולבכחה : 3 ויקם אברהם מעל פניו מתו וידבר אל בני חת לאמר : 4 גבר ותושב אגci עמכם תננו לי אחות קבר עמכם ואכברת מותי מלפניכי : 5 ויענו בני חת את אברהם לאמר לו : 6 שמענו אדרני נשיא אללהים אתה בתוכנו במחבר קברנוו קבר את מתק איש ממעני את קברו לא יכלה ממק מקרבתך : 7 ויקם אברהם ווישתחו לעם הארץ לבני חת : 8 וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מותי מלפני שמעוני ופנעו לי בעפרון בז צחר : 9 וויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצתה שדרה בכסף מלאה יתננה לי בתוככם לאחות קבר : 10 ועפרון יש בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באוני בני חת לכל בא שער עירו לאמר : 11 לא אדרני שמעני השדה נתני לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעניini בני עמי נתתיה לך קבר מתק : 12 ווישתחו אברהם לפניו עם הארץ : 13 וידבר

אדני: 15 ויהיו הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת יהוה אלהי אדני אברם אם ישך נא מצליח דרכך אשר אני הלאך עלייה: 43 הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאוב ואמרתי אליה השקינו נא מעט מים מכך: 44 ואמרה אליהם נאם אתה שתה ונם נמלךיך אשאב הוא האשא אשר היכח יהוה לבן אדני: 45 אני טרם אכליה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקינו נא: 46 ותמחר ותורד כדה מעלה והאמיר שתה ונם נמלךיך אשקה ואשת נם הנמלים השקתה: 47 ואשאלא אהה ואמר בת מיא ואתאמיר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלה ואשם הנום על אפה והצמידים על רידיה: 48 ואקד ואשתהו ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברם אשר הנקני בדרך אמת לחת את בת אחוי אדני לבנו: 49 ועתה אם ישבם עשים חסד ואמת את אדני הנידוי לי ואם לא הנידוי לי ואפנה על ימין או על שמאל: 50 ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אלקיך רע או טוב: 51 הנה רבקה לפניך קח לך ותהי אשאה לבן אדניך כאשר דבר יהוה: 52 ויהי כאשר שמע עבד אברם את דבריהם וישתחו ארצת ליהוה: 53 וויצא העבר כל-כסף וכל-זהב ובנדים ייתן לרבקה ומנדינה נתן לאחיה ולאמה: 54 ויאכלו וישטו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקיר ויאמר שלחני לאדני: 55 ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אנתנו ימים או עשר אחר תלק: 56 ויאמר אלהם אל האחיו אתי ויהוה הצליח דרכיכי שלחוני ואלכה לאדני: 57 ויאמרו נקראל נער ונשאלה את פיה: 58 ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עט האיש הזה והאמיר אלך: 59 וישלחו את רבקה אחות את מנקחה ואת עבד אברם ואת אבשו: 60 וירבו את רבקה ויאמרו לה האחות את הוי לאלפי רבקה וירש זרעך את שער שנאיו: 61 ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הנמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבר את רבקה וילך: 62 וויצחק בא מבוא באדר לחוי ראי והוא יושב בארץ הנגב: 63 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עניין וירא והנה נמלים באים: 64 ותשא רבקה את עניינה ותרא את יצחק ותפל מעל הנמל: 65 ותאמיר אל העבר מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבר הוא אדני ותכח הצעיר ותחכש: 66 ויספר העבר ליצחק את אדרני: 15 ויהיו הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אששת נחור אשר אדני אברם וכדה על שכמה: 16 והנער טבה מראה מادر בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל: 17 וירץ העבר לקראתיה ויאמר הנמייני נא מעט מים מכך: 18 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקו: 19 ותכל להשקו ותאמיר נס למיליך אשאב עד אם כלו לשחת: 20 ותמהר ותער כדה אל השקתו ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל נמליו: 21 והאיש משתאה לה מהיריש לדעתה הצליח יהוה דרכו אם לא: 22 ויהי כאשר כלו הנמלים לשחות ויקח האיש נום והב בкус משקליו ושני צמידים על ידיה עשרה וחב משקלם: 23 ויאמר בת מיא הגדוי נא לי הייש בית אביך מקום לנו לליין: 24 ותאמיר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור: 25 ותאמיר אליו נס חבן נס מספוא רב עמנו נס מקום ללון: 26 ויקד האיש וישתחו ליהוה: 27 ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברם אשר לא עזב חסדו ואמתו עם אדני אמכי בדרך נחני יהוה בית אדני: 28 ותרץ הנער ותגנד לבית אמה כדברים האלה: 29 ורבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: 30 ויהי כראת את הנום ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דבריו רבקה אחותו לאמר מה דבר אחתו והם מקום לנמלים: 32 ויבא האיש הביתה ופתח פנתי הבית ומקום לנמלים: 33 ויבא האיש הביתה ופתח הנמלים ויתן תבן ונספוא לנמלים ומים לרוח רגליו ורגלי האנשים אשר אותו: 33 ווישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתיך דבריו ויאמר דבר: 34 ויאמר עבד אברם אנכי: 35 ויהי ברך את אדני מادر וינדל ויתן לו צאן ובקר וכסף זהב ועבדם ושבחתה ונמלים וחמרם: 36 ותולד שרה אששת אדני בן לאדרני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו: 37 וישבענו אדני לאמר לא תקח אשאה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב באדרציו: 38 אם לא אל בית אבי תלק ואל משפחתי ולקחת אשאה לבני: 39 ויאמר אל אדני אליו לא תלק האשאה אחריו: 40 ויאמר אליו יהוה אשר התהלהתי לפניו ישלה מלאכיו אתק והצליח דרכך ולקחת אשאה לבני משפחתי ומ比亚 אבי: 41 או תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואמ לא

בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן בלהת אתם: 27 וונדרלו הנערם ויהו עשו איש ירע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: 28 ויאח ביצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: 29 ויזיד יעקב נויר ויבא עשו מן השדה והוא עף: 30 ויאמר עשו אל יעקב הלעטני נא מן האדם האדם הזה כי עף אגבי על כן קרא שמו אדרום: 31 ויאמר יעקב מכרה כוים את בכתרך לי: 32 ויאמר עשו הנה אגבי הולך למות ולמה זה לי בכרה: 33 ויאמר יעקב השבעה לי כוים ושבע לו וימכר את בכרתו לעקב: 34 ויעקב נתן לעשו לחם ונויד עדשים ויאכל ווישת ויקם וילך ויבו עשו את הבכורה:

26 ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים נררה: 2 וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר לך: 3 גור בארץ זאת ואהיה עמד ואברך כי לך ולזרעך את כל הארץ תאל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: 4 והרביתי את זרעך ככוכבי השמיים ונתתי לך רעך את כל הארץ תאל והתברכו בזרעך כל גני הארץ: 5 יעקב אשר שמע אברהם בקהל וישמר משמרתי מצותי חקוקי ותורתיכי: 6 וישב יצחק בנרד: 7 וישראל אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא: 8 ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים بعد החלון וירא ותנה יצחק מצחק את רבקה אותה: 9 ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר לך הנה אשתק הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמרות עלייה: 10 ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתק והבאת עליינו אשם: 11 ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות ומות: 12 וירעריך יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכחו יהוה: 13 וונדרל האיש וילך הולך ונדרל עד כי נדרל מאד: 14 ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבده רבה ויקנאו אותו פלשתים: 15 וככל הבהיר אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתומים פלשתים וימלאום עפר: 16 ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמתנו ממןנו מאד: 17 וילך משם יצחק ויהן בנחל נדר וישב

כל הדברים אשר עשה: 17 ויבאה יצחק האלהה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה וויאבה וניהם יצחק אחריו אמרו:
25 ווסף אברהם ויקח אשה ושםה קטורה: 2 ותולד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן ואת מדין ואת ישבק ואת שוח: 3 זוקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורם ולטושים ולאמים: 4 ובני מדין עיפה ועפר וחך ואבידע ואלדרעה כל אלה בני קטורה: 5 וויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק: 6 ולבני הפלנשיס אשר לאברהם נתן אברהם מהנתן וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדרמה אל ארץ קדם: 7 ואלה ימי שני חי אברהם אשר חי מאת שנה ושביעים שנה וחמש שנים: 8 וינווע ווימת אברהם בשיבה טוביה זקון ושבע ויאסף אל עמו: 9 וויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שרה עפרן בן צחר החתי אשר על פני מمرا: 10 השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו: 11 ויהי אחרי מות אברהם ויברך אליהם את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחרי ראי: 12 ואלה תולדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הנר המצרי שפחית שרה לאברהם: 13 ואלה שמות בני ישמעאל בשמותם לתולדתם בכר ישממעאל נביות וקדר ואדבאל ומברש: 14 ומשמע ודומה ומשא: 15 חדד ותמא יטור נפיש וקדמה: 16 אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובתיריהם שנים עשר נשיאם לאמותם: 17 ואלה שני חי ישממעאל מאת שנה ושלשים שנה ושביע שנים וינווע ווימת ויאסף אל עמו: 18 וישכנו מוחילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל: 19 ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: 21 וויתר יצחק ליהוה לנכח אחות כי עקרה הוא ועהר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: 22 וויתר צציו הבנים בקרבה ותאמיר אם כן למה זה אגבי ותלך לדרש את יהוה: 23 ויאמר יהוה לה שני נימים בבטנק ושני לאמים ממיך יפרדו ולאם מלאמ יאמץ ורב יעדן צער: 24 וימלאו מימה לילדת והנה תוםם בבטנה: 25 ויצא הרראשון אדרמוני כלו כדרת שער ויקראו שמו עשו: 26 ואחריו כן יצא אחיו וירדו אחות

לאשר אני מצוה אתה: 9 לך אל הツאן וקח לי משם שני גדי עזים טבים ועשה אתם מטעמים לאביך כאשר אתה: 10 והחאת לאביך ואכל בעבר אשר יברך לך מותנו: 11 ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלך: 12 אולי ימשני אבי והויתו בעניינו מעתה והבאתי עלי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו אמו עלי קלתך בני אך שמע בקהל ולך קח לי: 14 וילך ויה ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו: 15 ותkeh רבקה את בנדי עשו בנה הנDEL החמדת אשר אתה בביתה ותלבש את יעקב בנה הקטן: 16 ואתה גדי העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו: 17 ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה: 18 ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר דני מי אחהبني: 19 ויאמר יעקב אל אביו אגדי עשו בך עשו כי אשר דברת אליו קום נא שבה ואכלת מצידי בעבר תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר יצחק אל יעקב נשנה נא ואמשך בני אתה זה בני עשו אם לא: 22 ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשחו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידיו עשו: 23 ולא הזכיר כי היו ידיו כדי עשו אחיו שערת ויברכה: 24 ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני: 25 ויאמר הנשה לי ואכלת מציד בני למן תברך נפשך ויגש לו ואכל ויבא לו יין וישת: 26 ויאמר אליו יצחק אביו נשנה נא ושקה לי בני: 27 ויגש וישק לו וירח את ריח בגדייו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה: 28 ויתן לך האללים מטל השמים ומשמען הארץ ורב דן ותירש: 29 יעבדך עמים ותשחח לך לאמים הוה נגיד לאחיך ותשחח לך בני אמך אדריך אדריך ומברכיך ברוך: 30 יודה כאשר כליה יצחק לברך אני יעקב ויהי לך אך יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשה אחיו בא מצידך: 31 ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמד לאביו יקסם אביו ואכל מץיד בנו בעבר תברכני נפשך: 32 ויאמר לו יצחק אביו מוי אתה ויאמר אני בך בךך עשו: 33 ויהריך יצחק חרדה גדרה עד מאר ויאמר מי אףוא הוא הצד ציד ויבא לוי ואכל מכל בתרם תבוא ואברכהו נם ברוך יהוה: 34 כשמי עשו את דברי אביו ויצעק צעה גדרה ומרה עד מאר ויאמר אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל שם: 18 ויישב יצחק וייחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו וסתום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשםת אשר קרא להן אביו: 19 ויחפר עבדיך יצחק בנחל וימצאו שם בא מים חיים: 20 ויריבו רענן רענן יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הברא עסק כי הטעקו עמו: 21 ויחפרו באר אחרית ויריבו נם עליה ויקרא שמה שטנה: 22 ויעתק שם ויחפר באר אחרית ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארכן: 23 ויעל מושם באר שבע: 24 וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אגדי אלהיך אברהם אביך אל תירא כי אתה אגדי וברכתיך והרכבתיך את זריך בעבר אברהם עבדיך: 25 וויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדיך יצחק באר: 26 ואכימלך הילך אליו מגרר ואחות מרדעה ופיקל שר צבאו: 27 ויאמר אלהם יצחק מודע באטם אליו ואתם שנאתם אתי והשלחוני מאתכם: 28 ויאמרו ראו ראיינו כי היה יהוה עמק ונאמר תהי נא אלה בינוינו בינו ובין נכרתת ברית עמק: 29 אם תעשה עמנו רק טוב ונשליך בשלום אתה גענוך וכאשר עשינו עמק רק טוב ונשליך בשלום אתה עתה ברוך יהוה: 30 ויעש להם משתה ויאכלו וישתו: 31 וישכמו בברך וישבשו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאותו בשלום: 32 ויהי ביום ההוא ויבא עבדיך יצחק ויינדו לו על ארות הברא אשר חפרו ויאמרו לו מצאו מים: 33 ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום זהה: 34 ויהי עשו בן ארבעים שנה ויה ויה שתה את יהודית בת ארי החתו ואת בשמת בת אילין החתי: 35 ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה:

27 ויהי כי יקן יצחק ותכחין עני מורת ויקרא את עשו בנו הנDEL ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני: 2 ויאמר הננה נא זקנתי לא ידעתה יום מותה: 3 ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה: 4 ועשה לי מטעמים כאשר אהבתה והביאה לי ואכלת בעבר תברך נפשך בתרם אמות: 5 ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצד ציד להביא: 6 ורבקה אמרה אל יעקב בנה לא אמר הננה שמעתי את אביך מדבר אל אחיך לאמר: 7 הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלת ואברככה לפני יהוה לפני מותמי: 8 ועתה בני שמע בקהל

מניע השמיימה והנה מלאכי אליהם עליים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נזיב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עלייה לך אנתנה ולזרעך: ¹⁴ וזה יהיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפנה ונבנה ונברכו לך כל משפחת הארץ ובזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמק ושמורתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל הארץ הזאת כי לא אעזובך עד אשר אם עשיתי אתה אשר דברתי לך: ¹⁶ וויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואני לא ידעת: ¹⁷ ווירא ויאמר מה נראה המקום הזה ואני זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ ווישכם יעקב בברך ויקח את האבן אשר שם בראשתו ושם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ¹⁹ ויקרא את שם המקום הווה בית אל ואולם לו שם העיר לראשנה: ²⁰ ווירד יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים עמד ושמרתי בדרכו היה אשר אני חולק ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והוא יהוה לי לאלהים: ²² וההבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר עשרנו לך:

29 וישא יעקב רגליו וילך ארץה בני קדם: ² ווירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רכבים עליה כי מן הבאר הווה יישקו העדרים וההבן נדלה על פי הבאר: ³ ונאספו שמה כל העדרים ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאיו אתם ויאמרו מהרן אנחנו: ⁵ ויאמר להם הדיעתם את לבן בן נחור ויאמרו יידענו: ⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ⁷ ויאמר הן עוד היום נדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכוב רעו: ⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים ונללו את האבן מעל פי הבאר והשקו הצאן: ⁹ עודנו מדבר עם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ וויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן אbam: ⁸ ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁹ וילך עשו אל ישמעאל ויקח את האבן מעל פי הבאר לבן אשר צאן לבן אחי אמו: ¹⁰ ווישק יעקב לרחל ולישראל כי אברהם אחות נביות על נשוי לך לאשה: ¹⁰ וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ וויפגע במקום וילן שם כי בא השם ויקח מבני המקום ושם מרשתיו וישכב במקום ההוא: ¹² וויחלם והנה סלם מצב ארץה וראשו

ויה ברכותך: ³⁶ ויאמר הci קראשמו יעקב ויעקבני זה בעמום את ברכותיו לך והנה עתה לך ברכותיו ויאמר הלה אצלה לי ברכה: ³⁷ וויען יצחק ויאמר לעשו חן גביר שמותיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודנן ותירש סמכתיו ולכה אפוא מה עשהبني: ³⁸ ויאמר עשו אל אבי הברכה אחת הוא לך אבי ברכנו נס אני אבי וושא עשו קללו ויבך: ³⁹ וויען יצחק אבי ויאמר אליו הנה משmini הארץ יהוה מושבך ומטל השמים מעל: ⁴⁰ ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקה עלו מעל צואך: ⁴¹ ווישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו וירכבו ימי אבל אבי ואהרגה את יעקב אחיך: ⁴² וויגד לרבקה את דבריו עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מותנה לך להרנכך: ⁴³ וועתה בני שמע בקלי וקום ברוח לך אל לבן אחיך חרנה: ⁴⁴ ווישבח עמו ימים אחדים עד אשר השוב חמת אחיך: ⁴⁵ עד שוב אף אחיך מך ושכח את אשר עשית לו ושלחתו ולקחתי שם למה אשכל נם שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אם לך יעקבasha מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

28 וקריא יצחק אל יעקב ויברך אותו ויצוו ויאמר לו לא תחק את מבנות כנען: ² קום לך פרדנה ארם ביתה בתואל אבי אמר לך מך ושכח את אשר עשית לו ושלחתו וליית לקהל אמרך: ³ וואל שדי יברך אתה ויפרך וירכך והוית לקהל עמים: ⁴ וויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתה לרשתק את ארץ מגריך אשר נתן לךם לאברהם: ⁵ ווישלח יצחק את יעקב וילך פרדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחיך רבקה אם יעקב ועשו: ⁶ ווירא עשו כי מבנות כנען: ⁷ ווישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פרדנה ברך יצחק את יעקב ושלח אותו פרדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אותו ויצו עליו לאמר לא תחק אשה מבנות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁸ ארם: ⁸ ווירא עשו כי רעות בנות כנען בעני יצחק אבי: ⁹ וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשוי לך לאשה: ¹⁰ וויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ וויפגע במקום וילן שם כי בא השם ויקח מבני המקום ושם מרשתיו וישכב במקום ההוא: ¹² וויחלם והנה סלם מצב ארץה וראשו

וביכא ה' אל בירתו ויספר לבן את כל הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן ליעקב ה כי אחיך אתה ועבדתני חנוך הנידה לי מה משכrichtך: 16 וללבן שתי בנות שם הנדרלה לאח והם הקטנה רחל: 17 וענין לאה רכחות ורחל היהית יפת תאר ויפת מראה: 18 ויאהיב יעקב את רחל ויאמר עבדך שבע שנים ברחל בתקה הקטנה: 19 ויאמר לבן טוב תהי אתה לך מתחתי אתה לאיש אחר שבה עמדיך: 20 ויעבד יעקב ברחל שבע שנים והוא בינו לבין כימים אחדרים באחבותו אתה: 21 ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתך כי מלאו ימי ואבואה אליה: 22 ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה: 23 ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אותה אליו ויבא אליה: 24 וויתן לבן לה את זלפה שפחתו לאה בתו שפחה: 25 ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמק ולמה רמיוני: 26 ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לחתת הצעריה לפניהם הבכירה: 27 מלא שבע זאת וננה רחל בתו לו לאשה: 28 וויתן לבן לרחל בתו את בלה שפחתו לשפחה: 29 ויבא נם אל רחל ויאהיב נם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: 30 וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה: 31 ותחר לאה ותולד בן ותקרא שמו רואבן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתהiah בניי איש: 32 ותחר עוד ותולד בן ותאמיר אסף אליהם את חרפתי: 33 ותחר רחל את רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן ויהי כאשר ילדה בת ותקרא את שמה דינה: 22 ויזכר אליהם את רחל וישמע אליה אליהם ויפתח את רחמה: 23 ותחר ותולד בן ותאמיר אסף אליהם את חרפתי: 24 ותקרא את שמו יוסף לאמר יוסף יהוה לי בן אחר: 25 ותחר רחל את רחל את יוסף ויאהיב יעקב אל לבן ויהי כאשר ילדה רחל את רחל רחל את נשוי ואת שלחני ואלכה אל מקומו ולארכץ: 26 תננה את נשוי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתך אשר עבדתיך: 27 ויאמר אליו לבן אם נא מצאתך חן בעניך נחשתו ויברכני יהוה בגללך: 28 ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה: 29 ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מנקךarti: 30 כי מעת אשר היה לך לפני ויפרץ לרוב ויברך יהוה אתך לרגליך ועתה מתי עשה נם א נכי לביתי: 31 ויאמר מה אתך לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך אשמר: 32 עבר בכל צאנך הום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשכחים וטלוא נקד בעזים ויהה שכרוי: 33 ועננה כי צדקה ביום מהר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר אינו נקד וטלוא ותולד ליעקב בן: 34 ותאמיר רחל דני אליהם ונם שמע

בזעים וחום בכשבים נוב הוא אתי : 34 ויאמר לבן הן לו
 יהי כדברך : 35 ויסר ביום ההוא את התישים העקרים
 והתלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן
 בווכל חום בכשבים וויתן ביד בנוו : 36 ווישם דרך שלשת
 ימים בינו ובין יעקב רעה את צאן לבן הנורתה :
 37 ויהי לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמן וופצל בהן
 פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות : 38 וויצן
 את המקלות אשר פצל בראתים בשקתו המים אשר
 תבאן הצאן לשחות לנכח הצאן ויהמנה בכאן לשחות :
 39 ויחמו הצאן אל המקלות ותלון הצאן עקרדים נקדמים
 וטלאים : 40 והכחשים הפריד יעקב וויתן פנו הצאן אל
 עקר וכל חום בצאן לבן ווישת לו עדרים לבדו ולא
 שם על צאן לבן : 41 ויהיה בכל ים הצאן ברהטים ליחמנה
 ושם יעקב את המקלות לעני הצאן ברהטים ליחמנה
 במקלות : 42 ובחעתיף הצאן לא ישים והוא העטפים
 לבן וקשרים ליעקב : 43 ווירץ האיש מאר וייה
 לו צאן רבות ושבחות ועבדים ונמלים וחמורים :

31 וישמע את דברי בני לבן לאמר לך יעקב את כל
 אשר לאבינו ומואשר לאבינו עשה את כל הכבדר זה : 2
 וירא יעקב את פנו לבן והנה איננו עמו כהמול שלשים : 3
 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתק
 ואהיה עמך : 4 וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה
 אל צאנו : 5 ויאמר להן ראה אנכי את פנו אביכן כי
 איננו אליו כהמול שלשים ואלהי אבוי היה עמדי : 6 ואתנה
 ידעתן כי בכל חי עבדתי את אביכן : 7 ואביכן התל
 כי והחלף את משכrichtי עשרה מנים ולא נתנו אלהים
 להרעד עמדי : 8 אם כה יאמר נקדמים יהוה שכרכ וילדו
 כל הצאן עקרדים ואם כה יאמר עקרדים היה שכרכ וילדו
 כל הצאן עקרדים : 9 וויצל אלהים את מקנה אביכם וויתן
 לי : 10 ויהי בעת ים הצאן ואשה עני וארה בחלום ותנה
 העתרדים העלים על הצאן עקרדים נקדמים וברדרדים : 11
 ויאמר אליו מלאך האלים בחלום יעקב ואמר הני :
 12 ויאמר שא נא ענייך וראה כל העתרדים העלים על
 הצאן עקרדים נקדמים וברדרדים כי ראיו אח כל אשר לבן
 עשה לך : 13 אנכי האל בית אל אשר משות שם מצבה
 אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת
 ושוב אל ארץ מולדתך : 14 ותען רחל ולאה ותאמרנה

המחנה האחת והכחו והיה המחנה הנשאר **לפליטה**: 9
 ויאמר יעקב אלהי אבוי אברהם ואלהי אבוי יצחק יהוה
 האמר אליו שוב לארכץ ולמולודתך ואישיבתך עמק: 10
 קטנתי מכל החסדים ומכל האמתה אשר עשית את עבדך
 כי במקלי עברתי את הירדן הנה ועתה היה לי לשני
 מחנות: 11 הצלינו נא מוד אחוי מוד עשו כי ירא אכוי אותו
 פן בוא והכני אם על בנים: 12 ואתה אמרת היטיב איטיב
 עמק ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב: 13
 וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנהה לעשו
 אחיו: 14 עזים מאתים ותשעים עשרים שלשים מאתים
 ואילים עשרים: 15 גמלים מיניקות ובוניהם שלשים פרות
 ארבעים ופרים עשרה אנתנו עשרים וערים עשרה: 16
 ויתן ביד עבדך עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדך עברו
 לפני רוח תשימו בין עדר ובין עדר: 17 ויצו את הראשון
 לאמר כי יפנש עשו אחוי ושאלך לאמר למי אתה ואני
 תלך ולמי אלה לפניך: 18 ואמרת לעבדך ליעקב מנהה
 הוא שלוחה לאדרני לעשו והנה נם הוא אחריםינו: 19 ויצו
 נם את השני נם את השלישי נם את כל הгалדים אחורי
 העדרים לאמר כדבר הוה תדברון אל עשו במצאים
 אתו: 20 ואמרתם נם הנה עבדך יעקב אחריםינו כי אמר
 אכפדה פניו במנחה ההלכת לפני ואחריו כן אראה פניו
 אויל ישא פני: 21 ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה
 הוא במחנה: 22 ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו
 ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר
 יבוק: 23 ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו: 24
 יותר יעקב לבדו ויאכק איש עמו עד עלה השחר: 25
 וירא כי לא יכול לו ווינע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב
 בהאבקו עמו: 26 ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר
 לא אשלחך כי אם ברכתי: 27 ויאמר אליו מה שמן
 ויאמר יעקב: 28 ויאמר לא יעקב יאמיר עוד שמן כי אם
 ישראל כי שידית עם אלהים ועם נשים ותוכל: 29 וישאל
 יעקב ויאמר הנירה נא שמן ויאמר למה זה תשאל לשמי
 ויברך אותו שם: 30 ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי
 ראויים אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי: 31 ויזורח לו
 המשמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו: 32
 על כן לא יאכלו בני ישראל את ניד הנשה אשר על כף
 הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בnid הנשה:

אחטנה מידי תבקשה נגביי יום ונגביי לילה: 40 היה
 ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדר שנתי מעני: 41 זה
 לי עשרים שנה בכיתך עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי
 בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכורתך עשרה
 שנים: 42 לולי אלהי אבוי אברהם ופחד יצחק היה
 לי כי עתה ריקם שלחתני את עניי ואת גני כפי ראה
 אליהם וויכח אמש: 43 וויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות
 בנותי והבנות בני והצאן צאנִי וכל אשר אתה ראה לי הוא
 ולבנותי מה עשה לאלה הים או לבנינה אשר ילדו: 44
 ועתה לכנה נכרתת ברית אני ואתה והיה עד בני
 ובינך: 45 ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: 46 ויאמר יעקב
 לאחיו לקטו אבנום ויקחו אבנום ויעשו גל ויאכלו שם
 על הנל: 47 ויקרא לו לבן יג'ר שהדוחה ויעקב קרא לו
 גלעד: 48 ויאמר לבן הנל הזה עד בני ובינך היום על כן
 קרא שמו גלעד: 49 והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני
 ובינך כי נסתה איש מערחו: 50 אם חנעה את בנותי ואם
 תקח נשים על בנותי אין איש עמנו ראה אליהם עד ביני
 ובינך: 51 ויאמר לבן ליעקב הנה הנל הזה והנה המצבה
 אשר ירתו ביני ובינך: 52 עד הנל הזה וערדה המצבה
 אם אני לא עבר אליך את הנל הזה ואם אתה לא עבר
 אליו את הנל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: 53 אלהי
 האל שלוחה נחרור ישבטו בינוינו אלהי אביהם וישבע
 יעקב בפחד אבוי יצחק: 54 ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא
 לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: 55 וישכם
 לבן בבקר ווינשך לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך
 וישב לבן למקומו:

32 ויעקב הלך לדרכו ויפנוו בו מלאכי אלהים: 2
 ויאמר יעקב כאשר ראם מנהה אלהים זה ויקרא שם
 המקום ההוא מלחנים: 3 וישלח יעקב מלכים לפניו אל
 השם אחיו ארצה שער שדה אדום: 4 ויצו אתם לאמר
 כי אמרו לך לארנו לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
 גרתוי ואחר עד עתה: 5 ויהיו לי שור וחמור צאן ועבד
 ושפחה ואשלחה להניד לאדני למציא חן בעניך: 6
 וישבו המלכים אל יעקב לאמר באננו לאחיך אל עשו
 ונם הילך לקראתק וארבע מאות איש עמו: 7 ווירא יעקב
 מאד ויצר לו ויחוץ את העם אשר אותו ואת הצאן ואת
 הבקר והגמלים לשני מחנות: 8 ויאמר אם יבוא עשו אל

מן השדה כשמעם ויתעכבו האנשים ויחר להם מאד כי נבליה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא עשה: 8 וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חזקה נשאו בכתם תננו אותה לו לאשה: 9 והתחנו אתנו בנתיכם תחנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם: 10 ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחו בה: 11 ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמר צאן חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן: 12 והרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר אמרו אליו ונתנו לי את הנער לאשה: 13 ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר ממא את דינה אהתם: 14 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה להת את אחנתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו: 15 אך בזאת גנות לכם אמר תחיו כמנו להמל לכם כל זכר: 16 וננתנו את בנתינו לכם ואת בנהיכם נח לנו יישבנו אתכם והיינו לכם אחד: 17 ואם לא תשמעו אליו להמול ולקחנו את בנתנו והלכנו: 18 ויטבו דבריהם בעיני חמור ובעינו שם בן חמור: 19 ולא אחר הנער לעשות הרבר כי חפץ בבת יעקב והו נכבד מכל בית אביו: 20 ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר: 21 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו הארץ ויסחרו אתה והארץ תהה רחבה ידים לפניהם את בנותם נח לנו לנשיהם ואת בנתינו נתן להם: 22 אך בזאת יאטו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לכם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים: 23 מוקנהם וקניהם וכל בהמות הלווא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו: 24 וישמעו אל חמור ואל שם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו: 25 ויהי ביום השלייש בהיותםocabים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחוי דינה איש חרבו ויבוא על העיר בטח ויהרגו כל זכר: 26 ואת חמור ואת שם בנו הרגו לפני חרב ויקחו יבבו העיר אשר טמאו יוצאו: 27 בני יעקב בא על החללים את דינה מבית שם ויצאו: 28 את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לחקו: 29 ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבויים ואת כל אשר בבביה: 30 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתםachi לhabavshnu בישב הארץ בכנען ובפרזיא אני מתי מספר ונאפסו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתיו: 31 ויאמרו הכוונה יעשה את אחנתנו:

מאות אש ויחז את הילדים על לאה ועל רחל ועל שני השפחות: 2 ווישם את השפחות ואת ילידין ראשנה ואת לאה וילדיה אחרים ואת רחל ואת יוסף אחרים: 3 ודווא עבר לפניהם וישתחוו ארצתה שבע פעמים עד נשתו עד אחיו: 4 וירץ עשו לקראותו ויחבקו ויפל על צאצאו וישקחו ויבכו: 5 וישא את עניינו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עברך: 6 ווישגן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוו: 7 ווינש גם לאה וילדיה וישתחוו ואחר ננס יוסוף ורחל וישתחוו: 8 ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פנשתי ויאמר למצחן בעיני אדרני: 9 ויאמר עשו יש לירב אחיו יהי לך אשר לך: 10 ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנהתי מידי כי על כן ראייתי פניך קראת פני אלהים ותרצני: 11 קח נא את ברכתך אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לך כל ויפצר בו ויקח: 12 ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לננדך: 13 ויאמר ALSO אהני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עליה ודרפקום יום אחד ומתחן כל הצאן: 14 ייעבר נא אדרני לפניו עבדו ואני אנתהלה לאטי לרנל המלאכה אשר לפניו ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדרני שעירה: 15 ויאמר עשו אצינה נא עמדך מן העם אשרarti ויאמר למה זה מצחן בעיני אדרני: 16 ווישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: 17 וויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכתה על כן קרא שם המקום סכות: 18 ויבא יעקב שלם עיר שם אשר בארץ כונע בבא מפדן ארם ויחן את פני העיר: 19 ויקין את חלקת השדה אשר נתה שם אהלו מיד בני חמור אבי שם במאה קשיטה: 20 וויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:

והצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בכנות הארץ: 2 וירא אתה שם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה: 3 ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער: 4 ויאמר שם אל חמור אבי לאמור לך כי את הילדה הזאת לאשה: 5 וויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובנו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם: 6 וויצא חמור אבי שם אל יעקב לדבר אתו: 7 ובוני יעקב בא

35 ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב
שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברך מפני
עשך אחיך : 2 ויאמר יעקב אל ביתו וכל אשר עמו
הסרו את אלהי הנכר אשר בתוכם והטהרו והחליפו
שלתוכם : 3 ונוקמה ונעללה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל הענה את עדרה בת אילון החתי ואת אלהילבמה בת
ענה בת צבעון החוי : 4 ואת שםת בת ישמעאל אלהות
נכיות : 5 ותולד עדרה לעשו את אליפז ובשםת ילדה את
רעואל : 6 ואהליבמה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ כנען : 7 ווקח עשו
את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמתו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו : 8 כי היה רוכש
רב משכית יחדרו ולא יכלח ארץ מגוריהם לשאת אתם
מן מוקניהם : 9 וישב עשו בהר שער עשו הוא אדום : 10
ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שער : 11 אלה שמות
בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן שםת אשת
עשוו : 12 ויהיו בני אליפז תימן אמר צוף ונעם וקנו :
13 ותמנע הרתה פיליש לאליפז בן עשו ותולד לאליפז
את עמלק אלה בני עדה אשת עשו : 14 ואלה בני רעואל
נחת ורחה שמה ומזה אלה היו בני בשם אשת עשו :
ואלה היו בני אלהילבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו
וחלד לעשו את יعيش ואת יעלם ואת קרח : 15 אלה אלפי
בני עשו בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אמר
אלוף צוף אלוף קנו : 16 אלוף קרח אלוף גנעם אלוף
עמלק אלה אלופי אלופי בארץ אדום אלה בני עדה :
17 ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף ורחה אלוף
שםה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה
בני בשם אשת עשו : 18 ואלה בני אלהילבמה אשת עשו
אלוף יושש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אלהילבמה
בת ענה אשת עשו : 19 אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
אדום : 20 אלה בני שער החרי ישבי הארץ לוטן ושובל
צבעון וענה : 21 ודרשות ואצר ודרישן אלה אלופי החרי
בני שער בארץ אדום : 22 ויהיו בני לוטן חרי והרמס
אהחות לוטן תמנע : 23 ואלה בני שובל עלון ומנתה ועיבל
שפוי ואונם : 24 ואלה בני צבעון וניה וענה הוא ענה אשר
מצוא את הים במדבר ברעתו את החמורים לצבוען
ויעקב בניו :

36 ואלה תולדות עשו הוא אדום : 2 עשו ליה את נשיו
מבנהו נגען את ערדה בת אילון החתי ואת אלהילבמה בת
ענה בת צבעון החוי : 3 ואת שםת בת ישמעאל אלהות
נכיות : 4 ותולד עדרה לעשו את אליפז ובשםת ילדה את
רעואל : 5 ואהליבמה ילדה את יعيش ואת יעלם ואת
קרח אלה בניו אשר ילדו לו בארץ כנען : 6 ווקח עשו
את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת
מקנהו ואת כל בחמתו ואת כל קניינו אשר רכש בארץ
כנען וילך אל ארץ מפני אחיו : 7 ותמנת דברה מינקת
רבקה ותකבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכוות : 9 וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן
ארם ויברך אותו : 10 ויאמר לו אלהים שマー יעקב לא
יקרא שマー עוד יעקב כי אם ישראלי היה שマー ויקרא
את שמו ישראל : 11 בו יאמר לו אלהים אני אל שדי פרה
ורבה נוי וקהל נוי יהיה מマー ומלכים מחלציך יצאו :
12 ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה
ולזורעך אחיך את הארץ : 13 ויעל מעלו אליהם
במקום אשר דבר אותו : 14 ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אותו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה
שםן : 15 ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אותו שם
אליהם בית אל : 16 ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרהה ותולד רחל ותקש בולדתה : 17 ויהי
בקשתה בולדתה וחדרם לה המילדת אל חיראי כי נם
זה לך בן : 18 ויהי בצתת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן
אוני ואבוי קרא לו בנימין : 19 ותמנת דרחן ותקבר בדרך
אפרהה הוא בית לחם : 20 ויצב יעקב מצבה על קברתה
הוא מצבת קברת רחל עד היום : 21 ויסע ישראל ויט
אללה מהלה לאמנל עד : 22 ויהי בשיכון ישראלי בארץ
ההוא וילך ראובן וישכב את בלחה פיליש אבוי וישמעע
ישראל ויהי בני יעקב שנים עשר : 23 בני לאה בכור
יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וובלון : 24 בני
רחלי יוסף ובנימין : 25 ובני בלחה שפהת רחל דן ונפתלי :
26 ובני זלפה שפהת לאה נד ואשר אלה בני יעקב אשר
ילד לו בפדן ארם : 27 ויבא יעקב אל יצחק אבוי מمرا

אביו : 25 ואלה בני ענה דשן ואהלי כבמה בת ענה : 26 ואלה בני דישון חמדנו ואשבענו ויתרין וכרכן : 27 אלה בני אצר בלהון ועxon ועkon : 28 אלה בני דישון עזון וארכן : 29 אלה אלופי החרוי אלופ לוטן אלופ שובל אלופ צבעון אלופ ענה : 30 אלופ דשן אצר אלופ כבשן אלה אלופי החרוי לאלפיים בארץ שער : 31 ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל : 32 וימלך באדום בלוּבָן בעור שם עירו דנהבה : 33 וימת בלוּוּמֶלֶךְ תחתיו יוכב בן זרח מצרחה : 34 וימת חשמ מארץ התימני : 35 וימת חשמ וימלך תחתיו הדר בגדה המכה את מדין בשדה מואב שם וימת עירו עית : 36 וימת הדר וימלך תחתיו שלמה מושרקה : 37 וימת שלמה וימלך תחתיו שאול מרכבות הדנחר : 38 וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבר : 39 וימת בעל חנן בן עכבר וימלך תחתיו הדר שם עירו פעו ושם אשטו מיהיטבאל בת מטרד בת מי זהב : 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחים למקומות בשמותם אלופ חמנע אלופ עלה אלוּת יתת : 41 אלופ אהלי בימה אלופ אלה אלופ פין : 42 אלופ קני אלופ הימן אלופ מבצר : 43 אלופ מגדיאל אלופ עירם אלה אלופי אדום למשביהם בארץ אחותם הוא עשו אבי אדים :

37 וישב יעקב בארץ מגוריו אבי בארץ כנען : 2 אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בזאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אבי ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם : 3 וישראל אהב את יוסף מכל בני כי בן זקניהם הוא לו ועשה לו כתנת פסים : 4 ויראו אחיו כי אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלים : 5 וויחלם יוסף אליהם שמעו נא לאחיו וויספו עוד שנא אותו : 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר החלמתי : 7 והנה אנחנו מאלימים בחוך השדה והנה קמה אלמותנו ונס נצבה והנה חסבנה אלמותיכם ותשחוון לאלמתי : 8 ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עליינו אם משול המשל לנו וויספו עוד שנא אותו על החלמתי ועל דבריו : 9 וויחלם עוד חלום אחר ויספר אותו לאחיו ויאמר הנה החלמתי חלום עוד והנה המשם והירח ואחד עשר כוכבים משתהווים לי : 10 וויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אבי ויאמר לו מה החלום הזה

הוּא מוֹצָא וְהִיא שְׁלָחָה אֶל חִמְיהָ לְאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר אֶל
לְוּ אֲנִי הָרָה וְתָאָמֵר הָכֶר נָא לְמַיְוִי הַחֲתָמָה וְהַפְּתִילִים
וְהַמְתָה הַאַלְּהָ: 26 וַיֹּכְרֵד יְהוָה וַיֹּאמֶר צְדָקָה מִמְנִי כִּי
עַל כֵּן לֹא נָתַתְּתָה לְשָׁלָחָה בְּנֵי וְלֹא יִסְפֵּר עוֹד לְדָעָתָה: 27
וַיֹּהִי בְּעֵת לְרָתָה וְתָהָתָה תָּאוֹמִים בְּכָנְתָה: 28 וַיֹּהִי בְּלַרְתָה
וַיֹּתְן יְדֵךְ הַמִּלְדָת וַיִּקְשֵׁר עַל יְדֵוֹ שֶׁנֶּוּ לְאמֹר זֶה יִצְאָ
רָאשָׁה: 29 וַיֹּהִי כִּמְשִׁיב יְדֵוֹ וְהַנָּהָרָתָה יִצְאָ אֲחִיו וְתָאָמֵר מֵהָ
פְּרָצָה עַלְּךָ פְּרָצָן וַיִּקְרֵא שְׁמוֹ פְּרָצָן: 30 וְאַחֲרָת יִצְאָ אֲחִיו
אֲשֶׁר עַל יְדֵוֹ הַשְׁנִי וַיִּקְרֵא שְׁמוֹ זֶרֶחָ:

39 וַיֹּסֶף הַוָּרֶד מִצְרִימָה וַיָּקְנֵהוּ פּוֹטִיפֶר סְרִיס פְּרָעָה
שֶׁר הַטְּבָחִים אִישׁ מִצְרֵי מִיד הַיְשְׁמֻעָלִים אֲשֶׁר הַוָּרֶד הָרָה
שֶׁמֶה: 2 וַיֹּהִי יְהוָה אֶת יוֹסֵף וַיֹּהִי אִישׁ מִצְרֵי וַיֹּהִי בְּבֵית
אָדָנֵי הַמִּצְרֵי: 3 וַיֹּרֶא אָדָנֵי כִּי יְהוָה אֶתְּנָוֶן וְכֹל אֲשֶׁר הָוָא
עַשָּׂה יְהוָה מִצְרֵי בַּיּוֹדָו: 4 וַיָּמָצָא יוֹסֵף חָן בְּעַנְיוֹן וַיָּשֶׁרֶת
אֶתְּנָוֶן וַיִּפְקְדֵהוּ עַל בֵּיתוֹ וְכֹל יְשָׁלֵחַ לְנָתָן בַּיּוֹדָו: 5 וַיֹּהִי מָאוֹ
הַפְּקִיד אֶתְּנָוֶן בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֲתָה
בֵּית הַמִּצְרֵי בְּגַלְל יוֹסֵף וַיֹּהִי בְּרָכַת יְהוָה בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ
לְוּ בְּבֵית וּבְכֶשֶׁדָה: 6 וַיָּעֲבֹב כָּל אֲשֶׁר לֹא בָּדַיְתָּ וְלֹא יָדַעַ
אֲתָה מָאוֹמָה כִּי אִם הַלְּחָם אֲשֶׁר הָוָא אָכַל וַיֹּהִי יוֹסֵף יִפְהַ
חָרָא וַיִּפְהַמְּרָאָה: 7 וַיֹּהִי אַחֲרָת הַדְּבָרִים הַאַלְּהָ וְתָשָׁא
אֲשֶׁר אָדָנֵי אֶת עִנְיָה אֶל יוֹסֵף וְתָאָמֵר שְׁכָבָה עַמִּי: 8
וַיָּמָן וַיֹּאמֶר אֶל אֲשֶׁר אָדָנֵי הָן אָדָנֵי לֹא יִדְעַ אֲתָּה מָה
בְּבֵית וְכֹל אֲשֶׁר יִשְׁלַׁחׁ לְוּ נָתָן בַּיּוֹדָי: 9 אַיְנוֹ נְדֹול בְּבֵית הַזָּה
מִמְנִי וְלֹא חַשֵּׁךְ מִמְנִי מָאוֹמָה כִּי אִם אָוֹתָךְ בְּאֲשֶׁר אֶתְּנָוֶן
וְאַיְךְ אֲשֶׁר הַרְעָה הַגְּדָלָה הַזָּהָת וְחַטָּאתָיו לְאַלְּהִים: 10
וַיֹּהִי כָּדְבָרָה אֶל יוֹסֵף יּוֹם וָלֶא שְׁמַע אֲלֵיהֶ לְשָׁכֵב
אֲצָלָה לְהִוָּת עַמָּה: 11 וַיֹּהִי כְּהָיוֹן הַזָּה וַיֹּבֶא אַבְּיָתָה
לְעַשְׂתָה מְלָאכָתוֹ וְאַיִן אִישׁ מְאַנְשֵׁי הַבַּיִת שֶׁם בְּבֵית: 12
וַתַּפְשֵׁחוּ בְּבֶןְדוֹ לְאָמֵר שְׁכָבָה עַמִּי וַיַּעֲזֹב בְּבֶןְדוֹ בַּיּוֹדָה
וַיָּנָס וַיִּצְאֵן הַחֹזֶצֶת: 13 וַיֹּהִי כְּרָאָתָה כִּי עַזְבָּבְנְדוֹ בַּיּוֹדָה
וַיָּנָס הַחֹזֶצֶת: 14 וַיִּתְקַרְאֵל אֲנָשֵׁי בַּיִתָּה וַיֹּאמֶר לְהָם לְאָמֹר
רָאוּ הַבַּיִת לְנוּ אִישׁ עֲבָרִי לְצַחַק בְּנָוּ בְּאַלְּיָ לְשָׁכֵב עַמִּי
וְאַקְרָא בְּקָול גָּדוֹל: 15 וַיֹּהִי כִּשְׁמַעוּ כִּי הַרְיָמָתִי קְוָלִי
וְאַקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּבֶןְדוֹ אַצְלִי וַיָּנָס וַיִּצְאֵן הַחֹזֶצֶת: 16 וַתָּהַנֵּחַ בְּבֶןְדוֹ
אֲצָלָה עַד בְּאָדָנֵי אֶל בַּיּוֹתָה: 17 וַיֹּתְדַּבֵּר אֶלְיוֹן כְּדָבָרִים
הַאַלְּהָ לְאָמֵר בְּאַלְּיָ הַעֲבָרִי אֲשֶׁר הַבָּא תָּאַתָּ לְנוּ
לְצַחַק בְּיַיִן: 18 וַיֹּהִי כְּהַרְיָמִי קְוָלִי וְאַקְרָא וַיַּעֲזֹב בְּבֶןְדוֹ אַצְלִי

וַיֹּבֶךְ אֶתְּנָוֶן (Sheol h7585) 36 וְהַמְדְּנִים מְכִרְוָו אֶתְּנָוֶן
מְצָרִים לְפּוֹטִיפֶר סְרִיס פְּרָעָה שֶׁר הַטְּבָחִים:
38 וַיֹּהִי בְּעֵת הַהָא וַיֹּרֶד יְהוָה מִתְּאֶחָיו וַיַּעֲשֵׂה
עַדְלָיו וְשָׁמוֹ חֲוֹרָה: 2 וַיֹּרֶא שֶׁמֶן יְהוָה בְּתַאֲשֵׁר כְּנָעַן
וְשָׁמוֹ שָׁוע וַיִּקְחֵה וַיָּבֹא אֶלְיָה: 3 וַתָּהַרְתָה וְתָלַד בָּן וַיִּקְרֵא אֶת
שְׁמוֹ עַר: 4 וַתָּהַרְתָה עוֹד וְתָלַד בָּן וַיִּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ אָנוֹן: 5
וְתָסַף עוֹד וְתָלַד בָּן וַיִּקְרֵא אֶת שְׁמוֹ שָׁלָחָה וְהִיא בְּכֹזֵב
בְּלַרְתָה אֶתְּנָוֶן: 6 וַיֹּקַח יְהוָה אֶשֶּׁה לְעֵר בְּכָרוֹ וְשָׁמָה
תָּמָר: 7 וַיֹּהִי עַר בְּכָרוֹ יְהוָה רָע בְּעַנְיוֹן יְהוָה וְיִמְתָהוּ
יְהוָה: 8 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְאָנוֹן בְּאֶל אֲשֶׁר אַחִיךְ וְיִכְּבֵם
אַתָּה וְחַקְםָ זֶרֶע לְאַחִיךְ: 9 וַיֹּדַע אָנוֹן כִּי לֹא לְיִהְיֶה הַוָּרֶד
וְהִיא אָם בְּאֶל אֲשֶׁר אַחִיךְ וְשָׁתָּה אֶרְצָה לְבָלְתִי נְתַן זֶרֶע
לְאַחִיךְ: 10 וַיָּרֶע בְּעַנְיוֹן יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וְיִמְתַה גַּם אֶתְּנָוֶן
בְּנָוֶן יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה לְתָמָר לְאָמֵן בְּנָוֶן כְּבֵית אַבְּיךָ
עַד גְּנָל שְׁלָחָה בְּנָיו כִּי אָמַר בָּן יִמְתַה נְתַן זֶרֶע וְתָלַד
תָּמָר וְתָשֵׁב בֵּית אַבְּיהָ: 12 וַיָּרֶבּוּ הַיְמִינִים וְתָמָת בְּתַשְׁעַ
עַל הַעֲדָלִי תִּמְתַה: 13 וַיָּגַד לְתָמָר לְאָמַר תִּהְנַה חַמִּיק
עַל הַנְּתָמָת לְנוּ צָאנוּ: 14 וַתָּסַר בְּנָדֵי אַלְמָנוֹתָה מְעַלָּה
וְתָכַס בְּצַעַפְךְ וְתָחַלְעַפְךְ וְתָשַׁב בְּפִתְחָה עַיִינִים אֲשֶׁר עַל דָּרָךְ
תִּמְתַה כִּי דָרָתָה כִּי נְדֹל שְׁלָחָה וְהָוָא לֹא נְתַהַנָּה לְוּ לְאַשָּׁה:
15 וַיֹּרֶא יְהוָה וְיִחְשַׁבֵּה לְזָוָה כִּי כְּסָתָה פְּנָה: 16 וַיָּוֶתֶר
אַלְיָה אֶל הַדָּרָךְ וַיֹּאמֶר הַכֶּבֶת נָא אָבָא אַלְיָה כִּי לֹא יִדְעַ

בעוד שלושת ימים ישא פרעה את ראש מעלהיך ותלה אוחך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך : 20 ויהי ביום השלישי יום הלדת את פרעה וויש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת ראש שר האפים בtower עבדיו : 21 וישב את שר המשקים על משקחו ויתן הocus על כף פרעה : 22 ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף : 23 ולא זכר שר המשקים את יוסף ווישכחו : 41 ויהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר : 2 והנה מן היאר עלה שבע פרות יפות מראה ובריאותبشر ותרעינה באחו : 3 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן מן היאר רעות מראיה ודקות בשבר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר : 4 ותאכלנה הפרות רעות המראיה ודקות הבשר את שבע הפרות יפות המראיה והבריאות ויקין פרעה : 5 ווישן ויחלם שנייה והנה שבע שבלים דקות ושורופת קרים צמחות אחריהן : 6 והנה שבע שבלים דקות ושורופת קרים צמחות אחריהן : 7 ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקין פרעה והנה חלום : 8 ווינו בבקר ותעט רוחו ושולח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ומספר פרעה להם את חלומו ואני פותח אותך לפרדעה : 9 וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאך אני מזכיר היום : 10 פרעה קצף על עבדיו ויתן אני במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שרה האפים : 11 ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלומו : 12 ושם אתנו נער עברי עבר לשדר הטבחים ונספר לו וופתר לנו את חלומינו איש חלומו פתר : 13 ווינו כאשר פתר לנו כן היה אני השיב על כני ואתו תלה : 14 וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצחו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתו יוכא אל פרעה : 15 ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי וופתר אין אותו ואני שמעתי עלייך לאמר תשמע חלום לפתר אותו : 16 ווינו יוסף את פרעה לאמר בלעדי אליהם יענה את שלום פרעה : 17 וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הדני עמד על שפת היאר : 18 והנה מן היאר עלה שבע פרות בדריאותبشر ויפת תאר ותרעינה באחו : 19 והנה שבע פרות אחרות עלוות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ור��ותبشر לא ראיית כהנה בכל ארץ מצרים לדרע : 20 ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות יוסף ויאמר זה פתרנו שלושת הסלים שלושת ימים הם : 19

דברה אלה לאמיר בדברים האלה עשה לי עברך ויהר אפו : 20 ויקח אדרני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסחר מוקם אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסחר : 21 ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעני שר בית הסחר : 22 ויתן שר בית הסחר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסחר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה :

23 אין שר בית הסחר ראה את כל מואמה בידו באשר יהוה אותו ואשר הוא עשה יהוה מצילich :

40 ויהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדרנייהם למלך מצרים : 2 ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים : 3 ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסחר מוקם אשר יוסף אסור שם : 4 וופיקד שר הטבחים את יוסף אתם ושרת אתם ויהיו ימים במשמר : 5 ויחלמו חלום שנייה איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים אשר אסורים בבית הסחר : 6 וויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והם צעפים : 7 וישאל את סריסי פרעה אשר אותו במשמר בית אדרני לאמיר מודוע פניכם רעים הום : 8 ויאמרו אליו חלום חלמנו וופתר אין אותו ויאמר אליהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא ל : 9 ומספר שר המשקים את חלומו לישוף ויאמר לו בחלומי והנה נפנ לפני : 10 ובונפן שלשה שרים והוא כפרחת עלה נצה הבשילו אשכלתיה עבטים : 11 וכוכס פרעה בידי ואכח את הענבים ואשחת אתם אל כוס פרעה ואתן את הocus על כף פרעה : 12 על כך ונחת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון אשר היה משקהו : 14 כי אם זכרתני אתק כאשר ייטב לך ועתה נא עמדיך והזכרתני אל פרעה והזאתני מז הביתה הזה : 15 כי גנב גנבתי מארץ העברים ונום פה לא עשיתי מואמה כי שמו אני בבורו : 16 וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי עלי ראי : 17 ובטל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אבל אתם מן חסל מעלה ראי : 18 ווינו יוסף ויאמר זה פתרנו שלושת הסלים שלושת ימים הם :

ויצא יוסף על ארץ מצרים: 46 וויסוף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: 47 ותש הארץ שבע שנים השבע لكمצים: 48 ווקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן כל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתייה נתן בתוכה: 49 ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר: 50 ולヨוסף ילד שני בנים בטרם תבואו שנה הרעב אשר ילדה לו אסנתה בת פוטי פרע כהן און: 51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אליהם את כל עמלי ואת כל בית אביו: 52 ואთ שם השני קרא אפרים כי הפרני אליהם בארץ עני: 53 ווחילינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: 54 ווחילינה שבע שני הרעב לבוא אשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארץות וככל ארץ מצרים היה לחם: 55 ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצריםlico אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו: 56 והרעב היה על כל פni הארץ ויתחיה יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויהזק הרעב בארץ מצרים: 57 וכל הארץ באו מצרים וישבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ:

42 וירא יעקב כי ישבר בר מצרים ויאמר יעקב לבניו למה תחראו: 2 ויאמר הנה שמעתי כי ישבר במצרים רדו שמה ושבררו לנו משם ונחיה ולא נמות: 3 וירדו אחיו יוסף ושרה לשבר בר מצרים: 4 ואת בנימין אחיו יוסף לא שליח יעקב את אחיו כי אמר פן יקראננו אסון: 5 ויבאו בני ישראל לשבר בתקה הבאים כי היה הרעב בארץ כגען: 6 וויסוף הוא השולט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחיו יוסף ווישתחו לו אפים ארצתה: 7 וירא יוסף את אחיו ויכרים וויתנבר אלייהם וירבר אתם קשות ויאמר אליהם מאיין אתם ויאמרו מארץ כגען לשבר אכל: 8 וויכר יוסף את אחיו והם לא הכרדו: 9 ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם ויאמר אליהם מרגנלים אתם לראות את ערות הארץ בתאות: 10 ויאמרו אליו לא אידי ועבדיך בא לשבר אכל: 11 כלנו בני איש אחד נהנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגנלים: 12 ויאמר אליהם לא כי ערות הארץ בתאות לראות: 13 ויאמרו שנים עשר עבדיך אחיהם אנחנו בני איש אחד בארץ כגען

הרשותה הבריות: 21 ותבנה אל קרבנה ולא נודע כי בא אל קרבנה ומראייה רע כאשר בתחלת ואיקין: 22 וארא בחלמי והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאת וטבות: 23 והנה שבע שבלים צנמות דקות שדיפות קדרים צמות אחרות: 24 ותבלע השבלים הדרקת את שב השבלים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מנייד לי: 25 ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלhim עשה הניד לפרקעה: 26 שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבלים הטבת שבע שנים הנה חלום אחר הוא: 27 ושבע הפרות הרקוט והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבלים הרקוט שדיפות הקדרים יהו שבע שני רעב: 28 הוא הדבר אשר דברתו אל פרעה אשר האלhim עשה הראה אתה פרעה: 29 הנה שבע שנים באות שבע נдол בכל ארץ מצרים: 30 וكمו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ: 31 ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחורי כן כי כבד הוא מאד: 32 ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכוון הדבר מעם האלhim וממהר האלhim לעשתו: 33 וויתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישתחו על ארץ מצרים: 34 יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ ויחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע: 35 ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושםרו: 36 והיה האכל לפקדון לאיד לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תחרת הארץ ברעב: 37 ויטיב הדבר בעני פרעה ובעני כל עבדיו: 38 ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלhim בו: 39 ויאמר פרעה אל יוסף אחורי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמו: 40 אתה תהיה על בורי ועל פיך ישך כל עמי רק הכסא אנדרל ממק: 41 ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אותך על כל ארץ מצרים: 42 ויסיר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אותו בנדוי ש ושם רבד הזוחב על צוארו: 43 וירכב אותו במרכבות המשנה אשר לו ויקראו לבני אברך ונתון אותו על כל ארץ מצרים: 44 ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובבעליך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: 45 ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענה ויתן לו את אסנתה בת פוטי פרע כהן אין לאשה

על ייד ואני אשיבנו אליו: ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמך כי אהיו מות והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר חלרו רה והורכתם אם שירpsi רגנו עוללה. (Sheol b7585)

43 והרعب כבד בארץ: 2 ויהי כאשר כלו לאכל את
ההשר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו
שברו לנו מעט אכל: 3 ויאמר אליו יהודה לאמר העד
העד בנו החיש לאמר לא תראו פני בלחוי אחיכם אתכם:
4 אם ישך משלח את אחינו אנתנו נרדה ונשברת לך אכל:
5 ואם איןך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא
תראו פני בלחוי אחיכם אתכם: 6 ויאמר ישראל למה
הרעתם לי להניד לאיש העוד לכם אח: 7 ויאמרו שאל
שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חוי הייש
לכם אח וננד לו על פי הדברים האלה הירעד נדע כי
יאמר הורידו את אחיכם: 8 ויאמר יהודה אל ישראל
אביו שלחה הנער אתי ונוקמה ונלכה ונחיה ולא נמות נם
אנחנו נם אתה נם טפנו: 9 א נכי אערבנו מידי תבשנו
אם לא ביבאתינו אליך והצנתו לפניך וחטאתי לך כל
הימים: 10 כי לו לא התחמה מהנו כי עתה שבנו זה בעמינו:
11 ויאמר אלהם ישראל אביכם אם כן אפוא זאת עשו
קחו מזרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנהה מעט
צרכי ומעט דבש נכאת ולט בטנים וshedim: 12 וכסף
משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותחיתוכם
תחשיבו בידכם אולי משנה הוא: 13 ואת אחיכם קחו
וקומו שבו אל האיש: 14 ואל שדי יתן לכם רחמים
לפניהם ושלח להם את אחיכם אחד ואת בניין ואני
כאשר שכלי שכלתי: 15 ויקחו האנשים את המנהה
זהות וממנה כסף לקחו בידם ואת בניין ויקמו וירדו
מצרים ויעמדו לפני יוסף: 16 וירא יוסף את בניין
ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבה
טבה והכן כי אני יאכלו האנשים בצררים: 17 ויעש
האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה
וישופף: 18 ויראו האנשים כי הוכאו בית יוסף ויאמרו על
דבר הכסף השב אמותחיתינו בתחלת אנחנו מובאים
להתגמל עליינו ולהתגמל עליינו ולקחת אנחנו לעבדים
ואת חמרינו: 19 ווינו אל איש אשר על בית יוסף וידברו
אליו פתח הבית: 20 ויאמרו כי ארני ירד ירדנו בתחלת
לשבר אכל: 21 ויהי כי בגין אל המלון ונפתחה את

וותנה הקטן את אבינו הים והאחד אמרינו: **14** ויאמר אלהם יוסוף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגנלים אתם: **15** בזאת תבחןו כי פרעה אמר תצאו כי אם בבוא אחיכם הקטן הנה: **16** שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האسرו ויבחנו דבריכם האמתת אתכם ואם לא חורפה כי מרגנלים אתם: **17** ויאסף אתם אל משמר שלוש ימים: **18** ויאמר אלהם יוסוף ביום השליישי זאת עשו וחיו את האלהים אני ירא: **19** אם כןים אתם אחיכם אחד ייאסר בבית משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתוכם: **20** ואת אחיכם הקטן תביאו אליו ויאמננו דבריכם ולא תמתו ווישׁו: **21** ויאמרו איש אל אחיו אבל אשימים אנחנו על אחינו אשר ראיינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן בהאה אלינו הצרה הזאת: **22** ויען רואבן אתם לאמר הלווא אמרתי אליו לאמור אל החטאוב בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: **23** והם לא ידעו כי שמע יוסוף כי המליך בנותם: **24** ויסב מעלייהם ויבך וישב אליהם וידבר אליהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אותו לענייהם: **25** ויצו יוסוף וימלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקו ולחתה להם צדקה לדרכ ויעש להם כן: **26** ווישאו את שברם על חמריהם וילכו מם: **27** ויפתח האחד את שקו לחתה מספוא לחמרו במלון וירא את כספו ותנה הוא בפי אמתהזה: **28** ויאמר אל אחיו הושב כספי ונם הנה באמתהזה ויצא לבם ויחדרו איש אל אחיו לאמור מה זאת עשה אלהים לנו: **29** ויבאו אל יעקב אביהם ארץ כנען וינידו לו את כל קורתם לאמר: **30** דבר האיש אדרני הארץ אתנו קשות ויתן לנו כמרגנלים את הארץ: **31** ונאמר אליו ננים אנחנו לא הינו מרגנלים: **32** שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד אנחנו והקטן הים את אבינו בארץ כנען: **33** ויאמר אלינו האיש אדרני הארץ בזאת אדע כי בנים אתם אחיכם האחד הניחו עתי ואת רעבון בתוכם קחו ולכו: **34** והביאו את אחיכם הקטן אליו ואדרעה כי לא מרגנלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תשחררו: **35** ויהי הם מרים שקייהם והנה איש צרור כספו בשקו ויראו את צරחות כספיהם המה ואביהם ויראו: **36** ויאמר אלהם יעקב אביהםathy שכלתם יוסוף בנימן תקחו עלי הוי כלנה: **37** ויאמר רואבן אל אביו לאמר אה שמי בני סמיה אם לא אבינו אליך הנה אתה

45 ולא יוכל יותר להתחזק לכל הנצבים עליו וירא
הווציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אחד בהזודו יוסר

אמתחתיינו והנה כסף איש בפי אמתחו כספנו במשkol
ונשב אחו בידנו: 22 ובכسف אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו: 23 ויאמר שלום
לכם אל תיראו אלהיכם ואלhydro אביכם נתן לכם מטמון
 באמתחתיכם כספכם בא אליו ויצו אלהם את שמעון:
 24 ויבא האיש את האשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו
רגליים ויתן מספוא לחמריהם: 25 ויכינו את המנחה עד
בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי שם יאכלו לחם: 26 ויבא
יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
וישתחו לו ארציה: 27 ווישאל להם לשлом ויאמר השлом
אביכם הוקן אשר אמרתם העודנו חי: 28 ויאמרו שלום
לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו: 29 ווישא עניינו
וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר זההacha הוקן הקטן
אשר אמרתם אליו ויאמר אליהם יתנק בני: 30 וימחר
יוסף כי נכמרו רחמו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא
החדרה ויבך שמה: 31 וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר
שימו לחם: 32 וישמו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרדים
האכלים אותו לבדם כי לא יוכלו המצריים לאכל את
העברים לחם כי תועבה הוא למצרים: 33 וישבו לפניו
הברך כבכרתו והצער כצערתו ויתמזהו האנשים איש
אל רעה: 34 וישא משאת מאת פניו אליהם ותרכ משאת
בנינו משאת כלם חמש יותה ויתשו וישבר עמו:

44 ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתה
האנשים אל כל אשר יוכלו שאה ושים כסף איש בפי
אמתתו: 2 ואת נביע נבי הפסח חשים בפי אמתה
הקטן ואת כסף שבר ווישם בדבר יוסף אשר דבר: 3
הבקר אור והאנשים שלחו המה וומריהם: 4 הם יצאו
את העיר לא הרחיקו ווישם אמדר לאשר על ביתו קומ
רדף אחדי האנשים והשנתם ואמרת אליהם למה שלמתם
רעה תחת טוביה: 5 הלווא זה אשר ישתח אדרני בו והו
נחש נחש בו הרעתם אשר עשיתם: 6 וישגם וידבר
אליהם את הדברים האלה: 7 ויאמרו אליו למה ידבר
אדני בדברים האלה חיללה לעבריך מעשות דבר
זהו: 8 חן כסף אשר מצאנו בפי אמתהינו השיבנו אלק
מארץ כנען ואיך ננבר מבית אדרני כסף או זהב: 9 אשר
ימצא אחותו מעבדיך ומות גומ אחותו נזיה לאדרני לעבדים:
10 ויאמר גם עתה בדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו

כל דבריו יוסף אשר דבר אליהם וירא את העגלות אשר שליח יוסף לשאת אותו ותהי רוח יעקב אביהם: ²⁸ ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בתרם אמות: **46** וישע ישראל וכל אשר לו ויבא באלה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק: ² ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני: ³ ויאמר אני האל אלהי אביך אל תירא מרדחה מצרימה כי לנו נדול אשימך שם: ⁴ אני ארד עד מך מצרימה ואני עאלך נם עליה ווישוף ישית ידו על עיניך: ⁵ ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואה טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שליח פרעה לשאת אותו: ⁶ ויקחו את מקניהם ואת רוכשיהם אשר רכשו בארץ כנען ייבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אותו: ⁷ בניו ובניינו אתו בנתיו ובנותו בניו וככל זרעו הביא אתו מצרימה: ⁸ ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכיר יעקב ראובן: ⁹ ובני ראובן חנוך ופלוא וחצראון וכרמי: ¹⁰ ובני שמעון ימואל וימין ואחד ויכין וצחר ושאלון בן הכננית: ¹¹ ובני לוי נרשון קחת ומררי: ¹² ובני יהודה ער ואונן ושלחה ופרץ וזרחה וימת ער ואונן בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצראון וחמור: ¹³ ובני יששכר תולע ופה וויב ושמرون: ¹⁴ ובני זבולון סרד ואלון ויהלאל: ¹⁵ אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו בני נמי ובנותיו שלשים ושלש: ¹⁶ ובני נד צפין וחני שני ואצבן ערי ואורדי ואראלי: ¹⁷ ובני אשר ימנה ווישוע ובריה ושרח אחותם ובני בריהה חבר ומלאיכאל: ¹⁸ אלה בני זלפה אשר נתן לבן לילאה בתו ותולד את אלה ליעקב שש עשרה נפש: ¹⁹ בני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן בלו ובכר ואשבבל נרא ונעמן אהי וראש מפим והחפים וארד: ²⁰ אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר: ²¹ ובני דן חשים: ²⁴ ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם: ²⁵ אלה בני בלחה אשר נתן לבן לרחל בתו ותולד את אלה ליעקב כל נפש שבעה: ²⁶ כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשוי יעקב כל נפש ששים ושש: ²⁷ ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שניים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים: ²⁸ ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע אל אחים: ² ויאמר יוסף אל אחים אני יוסף והוד אבוי חיו ולא יכלו אחים לענות אותו כי נבהלו מפנוי: ⁴ ויאמר יוסף אל אחים גשו נא אליו וינשוו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם את מצרימה: ⁵ ועתה אל תעכזב ואל יחר בעיניכם כי מכרתם את הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם: ⁶ כי זה שנותם הרעב בקרבת הארץ וודח המש שנים אשר אין חריש וקציר: ⁷ ווישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שאירית בארץ ולהחותם לכם לפליטה נדלה: ⁸ ועתה לאם שלחחם את הנה כי האלים וישמעני לאב לפדרעה ולאדון לכל ביוו ומשל בכל ארץ מצרים: ⁹ מהרו ועלו אל אבוי ואמרתם אליו כי אמר בנך יוסף שמוני אלהים לאדון לכל מצרים דודה אליו אל תעמד: ¹⁰ וישבת בארץ נשן והיית קרוב אליו אתה ובנייך ובנייך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: ¹¹ ובכלכלתך אתק שם כי עוד חמיש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך: ¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחוי בנימין כי פי המדבר אליכם: ¹³ והנדתם לאביכי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראייתם ומחרתם והורדרתם את אביכי הנה: ¹⁴ ויפל על צוארי בנימין אחים ייבך ובנימין בכח על צוארי: ¹⁵ ווינישק לכל אחיו ייבך עליהם ואחרי כן בדברו אחיו אתו: ¹⁶ ווהקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחוי יוסף וייטב עניי פרעה ובעניי עבדיו: ¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את עירכם ולכע באו ארצה כנען: ¹⁸ ווקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אל ואתנה לךם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ: ¹⁹ ואותה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפסים ולנסיכם ונשאותם את אביכם ובאתם: ²⁰ ועיניכם אל תהס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא: ²¹ ווישעו בן בני ישראל ויתן להם שלש מאות כסף וחמש חלפת חליפות שמלה לבנימין נתן להם ששה מאות כסף וחמש חלפת שמלה: ²² ולאביכו שלח כוות עשרה חמריים נשאים מטווב מצרים ועשר ארנתה נשאת בר ולהם ומזון לאביכו לדרך: ²³ ווישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהים אל תרנוו בדרך: ²⁴ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם: ²⁵ וונדו לו לאמר עד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים וויגן לבו כי לא האמין להם: ²⁷ וידרכו אליו את

28 והבה לנו לחם ולמה נמות ננדך כי אפס כסף : 16 ויאמר יוסף הבו מנקיכם ואותה לכם בנקיכם אם אפס כסף : 17 ויביאו את מנקיהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הארץ ובמקנה הבקר ובחמורים וינהלם בלחם בכל מנקיהם בשנה ההוא : 18 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכח מאדני כי אם הם הכסף ומקנה הבבמה אל אדני לא נשאך לפני אדני בלבתי אם נויתנו ואדרמתנו : 19 למה נמות לענייך נם אנחנו נם אדרמתנו קנה אתנו ואת אדרמתנו בלחם ונחיה אנהנו נם אדרמתנו עבדים לפרעה ותן רוע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשים : 20 ויקון יוסף את כל אדרמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ לפרעה : 21 ואתה העם העביר אתו לערבים מקצתה נבול מצרים ועד קצחו : 22 רק אדרמת הכהנים לא קנה כי חזק לכחנים מאה פרעה ואכלו את חזק אשר נתן להם פרעה על כן לא מכרו את אדרמתם : 23 ויאמר יוסף אל העם הן קניתו אתכם היום ואת אדרמתכם לפרעה הוא לכם זרע וזרעתם את האדמה : 24 והיה בתבאות ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בכתיכם ולאכל לטפכם : 25 ויאמרו החותנו נמצא חן בעני אדני והינו עבדים לפרעה : 26 וישם אתה יוסף לחץ עד היום הזה על אדרמת מצרים לפרעה לחמש רק אדרמת הכהנים לבדים לא חותה לפרעה : 27 ווישב ישראאל בארץ גשן ויאחו בה ויפרו וירבו מאד : 28 ויהו יעקב בארץ מצרים שבע שרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיו שבע שנים וארבעים ומאת שנה : 29 ויקרבו ימי ישראאל למות ויקרא לבנו לישוף ויאמר לו אם נא מצאי חן בענייך שם נא יידך תחת ירכך ועשית עמידי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים : 30 ושכתי עם אבתי ונשאתי ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי עשה דברך : 31 ויאמר השבעה לי יושבע לו ווישחו ישראאל על ראש המטה :

48 יהו אחרי הדברים האלה ויאמר לישוף הנה אביך חלה ויהק את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים : 2 ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא לאריך ויתחזק ישראאל וישב על המטה : 3 ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה מצרים ומאצן כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

ויבאו ארציה נשן : 29 ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו נשנה וירא אליו ויפל על צוארו ויבק על צוארו עוד : 30 ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחריו ראות את פניך כי עודך חי : 31 ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו עלה ואנידה לפרעה ואמרה אליו אחוי ובית אבוי עלה ואנידה לפרעה והאנשים אחוי ובית אבוי אשר בארץ כנען באו אליו : 32 והאנשים רוע צאן כי אנשי מקנה הוי וצאנם ובקרים וכל אשר להם היבאו : 33 והיה כי קרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם : 34 ואמרתם אנשי מקנה הוי עבדיך מנעוורינו ועד עתה נם אנחנו נם אבותינו בעבור חשבו בארץ נשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן :

47 ויבא יוסף ויניד לפרעה ויאמר אבי ואחוי וצאנם ובקרים וכל אשר להם בא מארץ כנען ותונם בארץ נשן : 2 ומפקחה אחיו לך חמשה אנשים וצאנם לפני פרעה : 3 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו : 4 אל פרעה רעה צאן עבדיך נם אנחנו נם אבותינו אשר לעבדיך בארץ כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא אשר לעבדיך כי ישבו נבור בארץ כי אין מראה לצאן ויאמרו אל פרעה לגור בארץ אבנו כי אין מראה לצאן עבדיך בארץ אלך : 6 ארץ מצרים לפניך הוא במיטיב ואחיך באך : 7 הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואמ ידעתו ישם אנשי חול ושםתם שרי מקנה על אשר ליל : 7 ויבא יוסף את יעקב אליו לפרעה ימי שני חייו יעקב את פרעה : 8 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חייך : 9 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני חייו ולא השינו את ימי שני חייו אבתי בימי מנוריהם : 10 ויברך יעקב את פרעה ויצא מ לפני פרעה : 11 ווישב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אהוה בארץ מצרים במיטב הארץ רעמסס כאשר צוה פרעה : 12 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפני הטף : 13 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב : 14 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את הכסף ביתה פרעה : 15 ויתם הכסף מארץ מצרים ומאצן כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר

אל בלו בארץ כנען ויברך אליו: 3 רואבן בכריו אתה בני יעקב ושמיו אל ישראל אביכם: 3 רואבן בכריו אתה כהו וראשית אוני יתר שאות ויתר עז: 4 فهو כמהים אל תותר כי עלייה משכבי אביך או חללה יצועי עליה: 5 שמעון ולוי אחיהם כל' חמש מכרתייהם: 6 בסdem אל תבא נשוי בקהלם אל תחדר כבדך כי באפס הרגנו איש וברצם עקרו שור: 7 אדרור אפס כי עז ועברתם כי קשתה אהליך ביעקב ואפיקם בישראל: 8 יהודה אתה יודוך אחיך יידך בערכ איביך ישתחוו לך בני אביך: 9 גור אריה יתודה מטרף בני עלייה כרע רבעך אരיה וכלביא מי קימינו: 10 לא יסור שבט מיהודה ומהקן מבין רגלו עד כי יבא שלילה ולוייקת עמים: 11 אסרי לנפנ' עיריה ולשרקה בני אתנו כבב' בין לבשו ובגד ענבים סותה: 12 חכללי עינים מין ולבן שים מהלב: 13 זבולון לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן: 14 ישכר חמר גרם רבעך בין המשפטים: 15 וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לשביל ויהי למס עבד: 16 דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל: 17 יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארוח הנשך עקביו סוס וופל רכבו אחור: 18 לישועתך קויות יהוה: 19 גנד גדור יגוננו והוא ינד עקב: 20 מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדרני מלך: 21 נפתלי איליה שלחה הגנתן אמריו שפֶר: 22 בן פרת יוסף ובנ' פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור: 23 וימרדהו ורבבו וישטמוו בעלי חצים: 24 ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב שם רעה ابن ישראל: 25 מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת הרים רבעת תחת ברכת שדים ורוחם: 26 ברכת אביך נברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהין לראש יוסף ולךך ניר אחים: 27 בנימין וב' יטרף בברך אכל עד ולערב יחולך שלל: 28 כל אלה שבטי ישראל שים עשר וזאת אשר דרב לחים אביהם ויברך אותם איש אשר כברכتو ברך אתם: 29 ויצזו אותם ויאמר אלהם אני נאסר אל עמי קברו אתי אל המערה אשר בשדה עפרון החתי: 30 במערה אשר בשדה המכפללה אשר על פני ממרא הארץ כנען אשר קנה אברם את השדה מאת עפרון החתי לאחות קבר: 31 שמה קברו את אברם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשרו ושמי קברתו את לאה: 32 מקנה השדה והמערה את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי

אל בארץ כנען ויברך אליו: 4 ויאמר אליו הני מפרק והרביתך ונתקיך לקהל עמים ונתחיו את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחות עולם: 5 ועתה שני בנים הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרים מהם אפרים ומונשה כראובן ושמיון יהיו לך: 6 ומולדתך אשר הולכת אחריכם לך יהיו על שם אחיהם קיראו בנהלתם: 7 ואני בכאי מפדן מטה עלי רחל בארץ כנען בדרכ בעוד כבורת ארץ לבא אפרטה ואקברה שם בדרכ אפרטה הוא בית لكم: 8 וירא ישראל את בני יוסף ואני אמר מי אלה: 9 ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אליו ואברכם: 10 וענין ישראל כבבדו מזקן לא יכול לראות ווישם אתם אלו וישם להם ויחבק להם: 11 ויאמר ישראל אל יוסף ראה פיניך לא פלחה והנה הראה אליו אלהים נם את זרעך: 12 וויצא יוסף אחים מעם ברכיו וישתחוו לאפיו ארצתה: 13 ויח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאלי ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל וינש אליו: 14 ווישלח ישראל את ימינו וויש עלי ראש אפרים והוא הצער ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבהיר: 15 ויברך את יוסף ויאמר האלים אשר התהלו אבוי לפניו אברם ויצחק האלים הרעה אתי מועדיך עד היום הזה: 16 המלך הנאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבוי אברם ויצחק וידנו לרבע בקרב הארץ: 17 וירא יוסף כי ישית אבוי ימינו על ראש אפרים וירע בעניינו ויתמך יד אבוי להסיר אתה ומעל ראש אפרים על ראש מנשה: 18 ויאמר יוסף אל אבוי לא כן אבוי כי זה הבכר שם ימינך על ראשו: 19 וימאן אבוי ויאמר ידעתני בני ידעתני נם הוא יהוה לעם ונם הוא יגיד לאולם אדווי הקטן יגיד ממנו וודענו יהוה מלא הנינים: 20 ויברכם ביום ההוא לאמרך בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה ווישם את אפרים לפני מנשה: 21 ויאמר ישראל אל יוסף הנה אני מת והיה אלהים עמכם והшиб אתכם אל ארץ אביהם: 22 ואני נתתי לך שם אחים אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבוי ובקשתוי:

49 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואנידה לכם את אשר יקרה אתכם באחרית הימים: 2 הקבצו ושמי

ילדו על ברכיו יוסף: 24 ויאמר יוסף אל אחיו א נכי מות אליהם פקר יפקד אתכם והעלת האחים נון הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ל'צחק וליעקב: 25 וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקר יפקד אליהם אתם והעלתם את עצמותי מזוה: 26 וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויהנתו אותו ווישם בארון במצרים:

אשר בו מאת בני חת: 23 ויכל יעקב לזכות את בניו ויאסף רגלו אל המטה ויגוע ואסף אל עמו:

50 ויפל יוסף על פניו אביו ויבך עליו וישק לו: 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויהנתו הרפאים את ישראל: 3 וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החננים ויבכו אותו מצרים יום: 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעניכם דברו נא באוני פרעה לאמר: 5 אבוי השבעני לאמר הנה א נכי מות בקברך אשר כרתו לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה עלה נא ואקברת את אבוי ואשובה: 6 ויאמר פרעה עליה וקבר את אביך כאשר השביך: 7 ויעל יוסף לקביר את אביו ויעלו אותו כל עבדי פרעה זקניהם ביתו וכל זקניהם מצרים: 8 וכל בית יוסף ואביו ובית אבוי רק טפם וצאנם ובקרים עזבו הארץ נשן: 9 ויעל עמו נם רכב נס פרושים ויהיו המהנה כבד מאר: 10 ויאבאו עד רננו האדר שבר עבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאר ויעש לאבוי אבל שבעת ימים: 11 וירא ישב הארץ חכני את האבל בגרן האדר ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר עבר הירדן: 12 ויעשו בניו לו כן כאשר צום: 13 וישאו אותו בניו ארצתה כנען ויקברו אותו במערת שדה המכפללה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרון החתו על פניו ממרא: 14 ויאשב יוסף מצרים הוא ואחיו וכל העלים אותו לקביר את אביו אחריו קברו את אביו: 15 ויראו אחיו יוסף כי מות אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לערבים: 16 ויצאו אל יוסף לאמר אבל אחיך וחתמתם כי רעה נמליך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדרכם אליו: 18 וילכו נם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו לנו לך לערבים: 19 ויאמר אליהם יוסף אל תיראו כי התחת אליהם אני: 20 ואתם חשבתם עלי רעה אליהם חשבה לטרבה למען עשה כוים זהה להחיה עם רב: 21 ועתה אל תיראו אחיך אכלכל אתכם ואת טפכם ויהנום אתם וידבר על לכם: 22 ויאשב יוסף למצרים הוא ובית אביו ויהיו יוסף מאה ועשר שנים: 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים נם בני מכיר בן מנשה

ותקחה: 6 והפתח ותראה את הילד והנה נער בכה ותהמם עליו ותאמר מילדי העברים זה: 7 ותאמר אהתו אל בת פרעה האלך וקרatoi לך אשה מיניקת מן העברית ותינק לך את הילד: 8 ותאמר לה בת פרעה לכי ותליך העלמה ותקרו את אם הילד: 9 ותאמר לה בת פרעה הילכית את הילד הזה והינקחו לי ואני אתן את שכרך ותחק האשה הילד ותניקהו: 10 ויגדל הילד ותבאוו לבת פרעה ויהיו לה לבן ותקרו اسمו משה ותאמר כי מון המים משיתהו: 11 ויהיו ביוםיהם ההם וינדל משה ויצא אל אהיו וירא בסבלתם וירא איש מצרי מכח איש עברי מהו: 12 וויפן כה וכיה וירא כי אין איש וויך את המצרי ויטמנהו בחול: 13 וויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצימים ויאמר לרשע למה זההך: 14 ויאמר מי שמק לאיש שר ושפט עליינו הלהרגני אתה אמר כאשר הרנת את המצרי וירא משה ויאמר אכן נודע הדבר: 15 ווישמע פרעה את הדרבר הזה ויבקש להרג את משה ויברח משה מפני פרעה ויישב בארץ מדין וישב על הבאר: 16 ולכchan לשבע בתנות ותבאנה ותדרלה ותמלאה את הרהיטים מדין מידי הארץ ויבאו הארץ אל רעואל אביהן ויהשען וישק את צאנם: 17 ויבאו הרעים וינרשו ויקם להשקות צאן אביהן: 18 ותבאנה אל רעואל אביהן משה וישען וישק את צאנם: 19 ותאמורן איש מצרי ויאמר מודיע מהרנתן בא היום: 20 ותאמורן אל רעואל אביהן הצלינו מיד הרעים ונם דלה דלה לנו וישק את הצאן: 21 ויאמר אל בנותיו ואיו למה זה עזובתן את האיש קראן לו ויאכל להם: 22 וויאאל משה לשבת את האיש ויתן את צפירה בתו למשה: 23 ותולד בן ויקרא את שמו נרשם כי אמר נר הייטי בארץ נכירה: 24 ויהו ביוםים הרבהים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבריה ויזעקו וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבריה: 25 וישמע אליהם ותעל שועטם אל האללים מן העבריה: 26 ותאמורן את נאקותם ויזכר אליהם את בריתו את אברודם את יצחק ואת יעקב: 27 וירא אליהם את בני ישראל וידע אליהם:

3 ומשה היה רעה את צאן יתרו חתנו כהן מדין וינגן את הצאן אחר המדבר ויבא אל הר האללים חרבנה: 2 וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה וירא והנה הסנה עבר באש והסנה איננו אבל: 3 ויאמר משה אסודה נא וארא את המדראה הנגדל הזה מדוע לא עבר הסנה: 4 וירא יהוה כי סר לראות ויקרא אליו אליהם מתוך הסנה ויאמר משה ויאמר הנני: 5 ויאמר אל

1 ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרים את יעקב איש ובתו באו: 2 וראובן שמעון לוי ויהודה: 3 יששכר זבולון ובנימן: 4 דן ונפתלי נד ואשר: 5 וויזו כל נש יצאי ירך יעקב שבעם נפש וויסוף היה במצרים: 6 ווימת וויסוף וכל אחיו וכל תדור ההוא: 7 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו וויצמו במאד מאד ותملא הארץ: 8 ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא יידע את יוסף: 9 ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנה: 10 הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שניאנו ונלחם בנו ועלה מן הארץ: 11 ווישמו עליו שרי מוסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרטעה את פתם ואת רעמסס: 12 וכשהר יענו אותו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפניהם בני ישראל: 13 ויעברו מצרים את בני ישראל בפרק: 14 ווימררו את חיהם בעבריה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרק: 15 ויאמר מלך מצרים למלחת העברית אשר שם האחת שפה ושם השנית פועה: 16 ויאמר בילדך את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת דיא וודה: 17 וויתיראן המילדת את האללים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחין את הילדים: 18 ויקרא מלך מצרים למלחת העברית כי היהת הננה בטרם תבוא ותחין את הילדים: 19 ותאמורן המילדת אל פרעה כי לא נשים המזריות העברית כי היהת הננה בטרם תבוא אליהן המילדת וילדו: 20 וויתיב אליהם למילדת וירב העם וויצמו מאד: 21 ויהו כי יראו המילדת את האללים ויעש להם בהם: 22 וויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היירה תשלבו וככל הבת תחין:

2 וילך איש מבית לוי ויקח את בת לוי: 2 ותהר האשה ותולד בן ותרא אותו כי טוב הוא ותצפנחו שלשה ירחים: 3 ולא יכללה עוד הצפינו ותחק לו תבת נמא ותחמרה בתהמר ובכפת ותשם בה את הילד ותשם בסוף על שפת הiar: 4 ותתצבב אחתו מරחק לדרעה מה夷שה לו: 5 ותרד בת פרעה לרוחץ על הiar ונערתיה הלכת על יד הiar ותרא את התבה בתוך הסוף ותשלח את אמתה

4 ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו بكل
כי יאמרו לא נראת אלך יהוה: 2 ויאמר אליו יהוה מזה
בידך ויאמר מטה: 3 ויאמר השליכתו ארצתו וישליך
ארצתו ויהי לנחש וינס משה מפניו: 4 ויאמר יהוה אל
משה שליח יך ואחו בזבבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי
למטה בכפו: 5 למן יאמינו כי נראת אליך יהוה אלה
אתם אלהי אברם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 6 ויאמר
יהוה לו עוד הבא נא יך בחיקך ויבא ידו בחיקו וויצאה
וותנה ידו מצערת כשלג: 7 ויאמר השב יך אל חזק
וישב ידו אל חיקו וויצאה מחיקו וותנה שבת כבשרו: 8
והיה אם לא יאמינו לך ולא ישמעו לך הארץ הראשונה
והאמינו לך הארץ الآخرון: 9 והיה אם לא יאמינו נם
לשני הארץ הארץ הארץ ולא ישמעו לך לך ולקחת מימי
היאר ושפכת היבשה והיו הימים אשר תקח מן הארץ
והיו לך לדם ביבשת: 10 ויאמר משה אל יהוה כי אדרני לא
איש דברים אגנוי נם מתמולג נם משלשים נם מאז דברך
אל עברך כי כבד פה וכבד לשון אגנוי: 11 ויאמר יהוה
אליו מוי שפה לאדם או מוי שום אלם או חרש או פקח
או עור הלא אגנוי יהוה: 12 ועתה לך ואגנוי אהיה עט
פיק והוריתיך אשר תדבר: 13 ויאמר כי אדרני שלח
נא ביד תשלח: 14 ויהר אף יהוה במשה ויאמר הלא
אחרן אחיך הלו ידעתני כי דבר ידבר הוא ונם הנה
הוא יצא לקראתך וראך ושם בלבבו: 15 ודברת אליו
ושמת את הדברים בפיו ואגנוי אהיה עט פיך ועם פיהו
והוריתיך אתכם את אשך העשון: 16 ודבר הוא לך אל
העם והיה הוא היה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
17 ואתה המטה הווה תקח בידך אשר תעשה בו את הארץ:
18 וילך משה וישב אל יתר חתנו ויאמר לו אלכה נא
ויאשובה אל אחיו אשר במצרים ואראה העודם חיים
ויאמר יתרו למשה לך לשולם: 19 ויאמר יהוה אל משה
במדין לך שב מצרים כי מתו כל האנשים המבקשים
את נפשך: 20 ויקח משה את אשתו ואת בניו וירככם על
החמר וישב ארצת מצרים ויקח משה את מטה האלהים
בידך: 21 ויאמר יהוה אל משה בלבך לשוב מצרים מה
ראה כל המפתחים אשר שמו בידך ועשיהם לפני פרעה
ואני אחזק את לבו ולא ישלח את העם: 22 ואמרת אליך
פרעה כי אמר יהוה בני בכרוי ישראל: 23 ויאמר אליך
שליח את בני ויעבדני ותמאן לשלו תגה אגנוי הרג את

תקרב הולם של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה
עומד עליו אדרמת קדש הוא: 6 ויאמר אגנוי אלהי אביך
אליהו אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויסתר משה פניו
כי ירא מהabit אל האלהים: 7 ויאמר יהוה ראה ראייתו
את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעית מפני
גנשו כי ירעתי את מכאביו: 8 וארד להצילו מיר מצרים
ולהעלו מן הארץ ההוא אל ארץ טובה ורחהה אל ארץ
ובת חלב ודבש אל מקום הכנעני והחתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי: 9 ועתה הנה צעקה בני ישראל באה
אלינו ראייתו את הלהץ אשר מצרים לחצים אחים: 10
ועתה להכה ואשלחך אל פרעה והוציא את עמי בני ישראל
ממצרים: 11 ויאמר משה אל האלהים מוי אגנוי כי אלך
אל פרעה וכי אציא את בני ישראל ממצרים: 12 ויאמר
כי אהיה עמק ווה לך האות כי אגנוי שלחתיך בהזיאך
את העם מצרים העבדון את האלהים על ההר הוה: 13
ויאמר משה אל האלהים הנה אגנוי בא אל בני ישראל
ואמרתו להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי
מה שמו מה אמר אליהם: 14 ויאמר אלהים אל משה אהיה
אשר אהיה ויאמר כי תאמר לבני ישראל אהיה שלחני
אליכם: 15 ויאמר עוד אלהים אל משה כה תאמר אל בני
ישראל יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברם אלהי יצחק
ואליהו יעקב שלחני אליכם זה שמי לעלם וזה זכריו לדר
דר: 16 לך ואספת את זקנין ישראל ואמרת אליהם יהוה
אליהו אבותיכם נראת אלך אלהי אברם אלהי יצחק ויעקב
לאמר פקד פקדתי אתכם ואת העשו לכם במצרים:
17 ואמր עלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב
והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב
ודבש: 18 וישמעו לך לך ובאת אתה זקנין ישראל אל מלך
מצרים ואמרתם אליו יהוה אלהי העברים נקרה עליינו
ועתה נלכחה נא לך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליהוה
אליהינו: 19 ואני ידעת כי לא יתן אתכם מלך מצרים
להליך ולא ביד חזקה: 20 ושלחת את ידי והכיתת את
מצרים בכל נפלאתך אשר עשה בקרבו ואחריכן ישלה
אתכם: 21 ונתתי את חן העם הזה בעני מצרים והיה כי
תלכון לא תלכו ריקם: 22 ושאלה אשה משכנתה ומגראת
ביתה כל כסף וכלי זהב ושמלת ושמם על בנייכם ועל
בניהם ונטליהם את מצרים:

17 ויאמר נרפים אתם נרפים על כן אתם אמרים נלכה נובחה ליהוה: 18 וועתה לכל עבדו ותבן לא ניתן לכם ותבן לבנים תנתנו: 19 ויראו שטרוי בני ישראל אליהם ברע לאמר לא תגערו מלbenיכם דבר יום ביום: 20 ויפגעו את משה ואת אהרן נצבים לקראותם בזאת פרעה: 21 ויאמרו אלהם ירא יהוה עליכם ווישפט אשר הבא שטם את ריחנו בעני פרעה ובעני עבדיו לחת חרב בידם להרנו: 22 וישב משה אל יהוה ויאמר אדני למה הרעתה לעם הזה למה זה שלחתני: 23 ומماז באתי אל פרעה לדבר בשוק הרע לעם הזה והצל לא הצלת את עמדך:

6 ויאמר יהוה אל משה עתה תראה אשר עשה לפרטעה כי ביד חזקה ישלחם וביד חזקה יגרשם מארצו: 2 וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני יהוה: 3 ווארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי ושמי יהוה לא נורעתו להם: 4 וגם הקמותו את בריתך אתם לחת להם את ארץ כנען את ארץ מגוריהם אשר גרו בה: 5 וכן אני שמעתי את נאחת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואזכיר את בריתך: 6 לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתו אתכם מתחת סבלת מצרים והצלתו אתכם מודעתי לכם ודייתי לכם לאלהים וידעתם כי ולקחתי אתכם לי לעם ודייתי לכם לאלהים וידעתם כי אני יהוה אליכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: 7 וhabatoו אתכם אל הארץ אשר נשאטו את ידי לחת אתה לאלהם ליצחק וליעקב ונתחי אתה לכם מורשה אני יהוה: 9 וידבר משה כן אל בני ישראל ולא שמעו אל משה מCKER רוח ומעבודה קשה: 10 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל מארצו: 12 וידבר משה לפני יהוה לאמר הנה בני ישראל לא שמעו אליו ואיך ישמעני פרעה ואני ערל שפתיהם: 13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצום אל בני ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים: 14 אלה ראשיו בית אבותם בני רואבן בכיר ישראל חנוך ופלוא חצرون וכרכמי אלה משפחת רואבן: 15 ובבני שמעון ומואל ומים ואחד וכץן וצחר ושולן בן הכננית אלה משפחת שמעון: 16 ואלה שמות בני לוי לתלדתם נרשון וקהת ומרדי ושני חייו לו שבע ושלשים ומאות שני: 17 בני נרשון לבני ושמי למשפחתם: 18

בנק בכרכך: 24 ויהי בדרך במלון ויפגשו יהוה ויבקש המתו: 25 ותקח צפירה צר ותכרצה את URLת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה לי: 26 וירף ממנו או אמרה חתן דמים למלות: 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראות משה המדברה וילך ויפגשו בהר האלים וושק לו: 28 וינד משה לאהרן את כל דבריו יהוה אשר שלחו ואת כל האתא אשר צוחו: 29 וילך משה ואהרן ויאספו את כל זקנו בני ישראל: 30 וידבר אהרן את כל הדברים אשר דבר יהוה אל משה וויש האתא לעני העם: 31 ואמן העם וישמעו כי פקר יהוה את בני ישראל וכי ראה את עיניהם ויקדו ווישתחו:

5 ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה כי אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחנו לי במדבר: 2 ויאמר פרעה מי יהוה אשר אשמע על כלו לשלח את ישראל לא ידעתו את יהוה ונם את ישראל לא אשלח: 3 ויאמרו אלהי העברים נקרא עלינו נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר נובחה ליהוה אלהינו פן יפגנו בדבר או בחרב: 4 ויאמר אלהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשו לכו לסלחיכם: 5 ויאמר פרעה הנה ריבים עתה עם הארץ והשכמתם את מסבלתם: 6 ויצו פרעה ביום ההוא את הנגשים בעם ואת שטריו לאמר: 7 לא האספון לחת תבן לעם ללבן הלבנים כחמול לשם הם ילכו ווקששו להם תבן: 8 ואת מתבנה הלבנים אשר הם עשים תמול לשם תשים עליהם לא תגעו ממן כי נרפים הם על כן הם צעקים לאמר נלכה נובחה לאליהו: 9 תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואיל ישעו בדבריו שקר: 10 ויצאו נשי העם וטריו ויאמרו אל העם לאמר כי אמר פרעה אני ננתן לכם תבן: 11 אתם לכו קחו לכם תבן מאמר תמצאו כי אין נרע מעברתכם דבר: 12 וויפץ העם בכל הארץ מצרים לחשש קש לתבן: 13 והנשים אצחים לאמר כל מעשיכם דבר יום ביום כאשר בהיות התבן: 14 ויכו שטרוי בני ישראל אשר שמו עליהם נשי פרעה לאמר מודע לא כליהם חקכם ללבן כחמול לשם נס תמול נס היום: 15 ויבאו שטרוי בני ישראל ויצעקו אל פרעה לאמר לאמר למה תעשה כה לעבדיך: 16 תבן אין נתן לעבדיך וללבנים אמרים לנו עשו ודנה עבדך מכם וחתאת עמדך:

מתהם: 13 ויהזוק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 14 ויאמר יהוה אל משה אל משה כבד לב פרעה מנא לשלה העם: 15 לך אל פרעה בבקר הנה יצא המימה ונצבת לך ראות על שפת היאר והמתה אשר נהפך לנחש תקה בירך: 16 ואמרת אליו יהוה אליהו העברים שלתני אליך לא אמר שלח את עמי ויעבדני במדבר והנה לא שמעת עד כה: 17 כה אמר יהוה בזאת תדע כי אני יהוה הנהAncyi מכה במתה אשר בידי על המים אשר ביאר ונחפכו לדם: 18 והדנה אשר ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשותם מים מן היאר: 19 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן קח מטך ונטה יך על מימי מצרים על נהרתם על יאריהם ועל אגמייהם ועל כל מקוה מימייהם ויהיו דם והיה דם בכל ארץ מצרים ובעצים ובאבנים: 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה יהוה וירם במתה ויקח את המים אשר ביאר לעני פרעה ולענוי עבדיו ויחפכו כל המים אשר ביאר לדם: 21 והדנה אשר ביאר מטה ויבאש היאר ולא יכלו מצרים לשותם מים מן היאר ויהי הדם בכל ארץ מצרים: 22 ויעשו כן חרטמי מצרים בLEFTים ויהזוק לב פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 23 ויפן פרעה ויבא אל ביתו וולא שת לבו נם לזאת: 24 ויהחררו כל מצרים סביבת היאר מים לשותם כי לא יכלו לשות מימי היאר: 25 וימלא שבעת ימים אחריו הכות יהוה את היאר:

8 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה שלח את עמי ויעבדני: 2 ואם מאן אתה לשלה הנה Ancyi נגף את כל נבולך בצדדים: 3 ורשץ היאר הצדדים ועלו ובוא בביטחון ובחרדר משכבר ועל מטח ובכיה עבדיך ובעמך ובעדיך יעלן הצדדים: 5 ויאמר יהוה ובעמך ובכל עבדיך יעלן הצדדים: 6 ומשה אמר אל אהרן נשא את יך במטך על הנרתת על היארים ועל האגמים והעל את הצדדים על ארץ הצדדים: 6 וית אהרן את ידו על מימי מצרים ותעל הצדדים והכס את ארץ מצרים: 7 ויעשו כן חרטמי הצדדים בLEFTים ויעלו את הצדדים על ארץ מצרים: 8 ויקרא פרעה למשה ולאהרן ויאמר העתירו אל יהוה ויסר הצדדים ממניהם ומעמי ואשלחה את העם וובחו ליהוה: 9 ויאמר משה לפרט התהפר עלי למתיاعتיר לך

ובני קהה עמרם ויצחר וחברון ועוזיאל ושמי חי קהה שלוש ושלשים ומאת שנה: 19 ובני מדררי מהלי ומושי אלה משפחתי הלו לתקדים: 20 ויקח עמרם את יוכבד דרכו לו לאשה ותולד לו את אהרן ואת משה ושני חי עמרם שבע ושלשים ומאת שנה: 21 ובני יצחר קרח ונפנ' כוכרי: 22 ובני עוזיאל מישאל ואלצפן וסתרי: 23 ויקח אהרן את אלשבע בת עמנירב אהות נחשון לו לאשה ותולד לו את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 24 ובני קרח אסיר ואלקנה ואביסף אלה משפחתי הקרחי: 25 ואלעוז בן אהרן לך לו מבנות פוטיאל לו לאשה ותולד לו את פינחס אלה ראש אבות הלויים למשפחתם: 26 הוא אהרן ומשה אשר אמר יהוה להם הוציאו את בני ישראל מלך מצרים על צבאותם: 27 הם המדרברים אל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל ממצריים הוא משה ואהרן: 28 ויהי ביום דבר יהוה אל משה בארץ מצרים: 29 וידבר יהוה אל משה לאמר אני יהוה דבר אל פרעה מלך מצרים את כל אשר אני דבר אליך: 30 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפטים ואיך ישמע אליו פרעה:

7 ויאמר יהוה אל משה ראה נתיך אליהם לפרט ואהרן אחיך יהיה נביאך: 2 אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני ישראל מארצו: 3 ואני אקsha את לב פרעה והרביצו את הארץ ואת מופתך בארץ מצרים: 4 ולא ישמע אלכם פרעה ונתהי את ידי במצרים והוציאתי את צבאותי את עמי בני ישראל מלך מצרים בשפטים נדרלים: 5 וידעו מצרים כי אני יהוה בנתתי את ידי על מצרים והוציאתי את בני ישראל מתוכם: 6 וויעש משה ואהרן כאשר צוה יהוה אתם כן עשו: 7 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש שנים שנה בדברם אל פרעה: 8 ויאמר יהוה אל משה ואהרן לאמր: 9 כי ידבר אלכם פרעה לאמר לנו לכם מופת ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני פרעה יהו לתניון: 10 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויעשו כן כאשר צוה יהוה וישלך אהרן את מטך והשלך לפני פרעה ולפני עבדיו יהו לתניון: 11 ויקרא נם פרעה לחכמים ולמכשפים ויעשו נם הם חרטמי מצרים בLEFTים כן: 12 וישליךו איש מטהו יהו לתניהם ויבלע מטה אהרן את

יהוה: 31 ויעש יהוה דבר משה ויסר הערב מפערעה מעבדיו ומעמו לא נשאר אחד: 32 ויכבד פרעה את כל נם בפעם הזאת ולא שלח את העם:

9 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה ודברת אליו כה אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 2 כי אם מן אתה שלח וודך מחזיק בם: 3 הנה יד יהוה הוה במקנך אשר בשרה בסוסים בחמורים בנמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: 4 והפליה יהוה בין מקנה ישראל ובין מקנה מצרים ולא ימota מכל לבני ישראל דבר: 5 רישם יהוה מועד לאמר מחר יעשה יהוה הדבר הוה בארץ: 6 ויעש יהוה את הדבר הזה ממחרת יומת כל מקנה מצרים וממקנה בני ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה והנה לא מת מקנה ישראל עד אחד ויכבד לב פרעה ולא שלח את העם: 8 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן קחו לכם מלא חפניכם פיה כבשן וורקו משה השמיימה לעני פרעה: 9 והיה לאבק על כל ארץ מצרים והיה על האדם ועל הbhמה לשחין פרח אבעבعت בכל ארץ מצרים: 10 ויקחו את פיה הכבשן ויעמדו לפני פרעה וירק אותו משה השמיימה והיה שחין אבעבעת פרח באדם ובבבמה: 11 ולויא כללו החרטמים לעמד לפני משה מפני השחין כי היה השחין בחרטמים ובכל מצרים: 12 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שמע אלהם כאשר דבר יהוה אל משה: 13 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה ואמרת אליו כי אמר יהוה אלהי העברים שלח את עמי ויעבדני: 14 כי בפעם הזאת אני שלח את כל מגפתاي אל לך ובעבדיך ובעמך בעבור תדע כי אין כמני בכל הארץ: 15 כי עתה שלחתי את ידי ואך אתך ואת עמק בדרכך ותכחד מן הארץ: 16 ואולם בעבור זאת העמדתיך בעבור הראותך את כחיו ולמען ספרשמי בכל הארץ: 17 וודך מסתולל בעמי לבתיהם שלחם: 18 הנה מטיר כתעת מהר ברד כבד מאד אשר לא היה כמוהו במצרים מן הום הוסדה ועד עתה: 19 ועתה שלח העז את מקנך ואת כל אשר לך בשרה כל האדם ותבבמה אשר ימצא בשודה ולא יאסף הבורית וירד עליהם הברד ומתו: 20 הירא את דבר יהוה מעבדיו פרעה הניס את עבדיו ואת מקנהו כל הכתמים: 21 ואשר לא שם לבו אל דבר יהוה ויעזב את עבדיו ואת מקנהו

ולעבדיך ולעמד להכritis הצלבדים ממך ומבתייך רק ביאר תשאנה: 10 ויאמר מהר ויאמר כדברך לעצם תדע כי אין כיהוה אלהינו: 11 ווסרו הצלבדים מנך ומבתייך ועבדיך ועמדך רק ביאר תשאנה: 12 ויצא משה ואחרן מעם פרעה ויצעק משה אל יהוה על דבר הצלבדים אשר שם לפרקעה: 13 ויעש יהוה דבר משה וימתו הצלבדים מן הכתמים מן החצרת ומן השדרת: 14 ויצברו אתם חמרם חמרם ותבאס הארץ: 15 וירא פרעה כי היתה הרוחה והכבד את לבו ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 16 ויאמר יהוה אל משה אמר אל אהרן נתה את מטך והך את עפר הארץ והיה לכנים בכל הארץ מצרים: 17 ויעשו כן וית אהרן את ידו במטה ויך את עפר הארץ ותהי הכנם באדם ובבבמה כל עפר הארץ היה כנים בכל הארץ מצרים: 18 ויעשו כן החרטמים בלטיהם להוציא את הcnים ולא יכלו ותהי הcnם באדם ובבבמה: 19 ויאמר החרטמים אל פרעה אצבע אליהם הוא ויהזק לך פרעה ולא שמע אליהם כאשר דבר יהוה: 20 ויאמר יהוה אל משה השם בבקר והתייצב לפני פרעה והיה שמא לא משלח אמר יהוה שלח עמי ויעבדני: 21 כי אם איןך משלח את עמי אני משליחך ובעבדיך ובעמך ובתייך את הארץ ומלאו בת מצרים את הארץ ונם האדמה אשר הם עליה: 22 והפלית ביום ההוא את ארץ נשן אשר עמי עמד עלייה לבתוי היהות שם ערב למן תדע כי אני יהוה בקרב הארץ: 23 ושמתי פרת בין עמי ובין עמי לעמך יהוה האת הוה: 24 ויעש יהוה כן ויבא ערב כבד ביתה פרעה ובית עבדיו ובכל ארץ מצרים תשחת הארץ מפני הארץ: 25 וירא פרעה אל משה ולא אהרן ויאמר לכו זבחו לאלהיכם בארץ: 26 ויאמר משה לא נכון לעשות כן כי תועבת מצרים נזבח ליהוה אלהינו הן נזבח את תועבת מצרים לענייהם ולא יסקלנו: 27 דרך שלשת ימים נלך במדבר וזבחנו ליהוה אלהינו כאשר יאמר אלינו: 28 ויאמר פרעה אנסי אשכח אתכם ובחתם ליהוה אלהיכם במדבר רק הרחק לא תרחקו ללבת העתירו בעדי: 29 ויאמר משה הנה אני יוציא ואל יהוה וסר הארץ מפערעה מעבדיו מעמק והעתרתי אל יהוה וסר הארץ מפערעה מעבדיו ומעמו מהר רק אל יסף פרעה הtal לבתוי שלח את העם לזבח ליהוה: 30 ויצא משה מעם פרעה ויעתר אל

עד מתי יהיה זה לנו לモקש שלוח את האנשים ויעברו את יהוה אליהם הטרם תרע כי אבדה מצרים: 8 ווישב את משה ואת אהרן אל פרעה ויאמר אלהם לכו עברו את יהוה אליכם מי ומי הHalachim: 9 ויאמר משה בנו רינו וכזקינו נלך בבניינו וככונתו בצאננו ובבקרנו נלך כי חגי היה לנו: 10 ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה ננד פניכם: 11 לא כן לכט נא הגברים ויעברו את יהוה כי אתה אתם מבקשים וינרש אתכם מעת פנוי פרעה: 12 ויאמר יהוה אל משה נתה וידך על ארץ מצרים בארכבה ויעל על ארץ מצרים ויאכל את כל עשב הארץ אח כל אשר השאיר הבהיר: 13 ווית משה את מטהו על ארץ מצרים יהוה נהג רוח קדמים בארכן כל היום החוא וככל הלילה הבקר היה ורוח הקרים נשא את הארץ: 14 ויעל הארץ על כל ארץ מצרים וינהכ בכל נבול מצרים כבר מאד לפניו לא היה כן ארבה כמיהו ואחריו לא היה כן: 15 ויכס את עין כל הארץ ותחשיך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי הארץ אשר הוית הבהיר ולא נותר כל ריק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים: 16 וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם: 17 וועתת שא נא חטאתי אך הפעם והעתדרו ליהוה אלהיכם ויסר מעלי ריק את המות הזה: 18 ויצא מעם פרעה ויעתר אל יהוה: 19 ויהפוך יהוה רוח ים חזק מאד ושיא את הארץ ויתקעחו ימה סוף לא נשאר ארבה אחר בכל נבול מצרים: 20 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל: 21 ויאמר יהוה אל משה נתה ירך על השמים ויהי חישך על ארץ מצרים וימש חישך: 22 ווית משה את ידו על השמים ויהי חישך אףלה בכל ארץ מצרים שלשות ימים: 23 לא ראו איש את הארץ ולא קמו איש מתחתו שלשת ימים ולכל בני ישראל היה אור במושבותם: 24 ויקרא פרעה אל משה ויאמר לך עברו את יהוה רק צאנכם ובקרכם יגַּנְגַּן גם טפכם ילק' עמכם: 25 ויאמר משה נם אתה תתן בידינו זבחים וועלות ועשינו ליהוה אלהינו: 26 ונם מקננו לך עמננו לא תשר פרסה כי ממןנו נכח לעבר את יהוה אלהינו ואנחנו לא נדע מה עבר את יהוה עד באננו שמה: 27 ויהזק יהוה את לב פרעה ולא באהה לשלהם: 28 ויאמר לו פרעה לך מעלי

בשדה: 22 ויאמר יהוה אל משה נתה את ירך על השמים ויהי ברד בכל ארץ מצרים על האדם ועל הבהמה ועל כל עשב השדה בארץ מצרים: 23 ווית משה את מטהו על השמים ויהוה נתן קלות וברד ותהלך אש ארצתה וימטר יהוה ברד על ארץ מצרים: 24 ויהי ברד ואש מתלקחת בתוך הבהיר כבד מאד אשר לא היה כמותו בכל ארץ מצרים מאז היהתה לנו: 25 ויהי הבהיר בכל ארץ מצרים את כל אשר בשדה מאדם ועד בהמה ואת כל עשב השדה הכה הבהיר ואת כל עז השדה שבר: 26 רך הארץ נשן אשר שם בני ישראל לא היה ברד: 27 וישלח פרעה ויקרא למשה ולאהרן ויאמר אלהם חטאתי הפעם יהוה הצדיק ואני עמי הרשעים: 28 העתירו אל יהוה ורב מהות קלות אלהים וברד ואשלהת הארץ ולא חספין לעמד: 29 ויאמר אליו משה צאתו את הארץ אפרש את כפי אל יהוה הקלות ייחלון והבהיר לא יהיה עוד למען תרע כי ליהוה הארץ: 30 אתה ועבדיך ידעת כי טרם תיראו מפני יהוה אלהים: 31 והחפשתה והשערה נכתה כי השערת האביב והפשטה נבעל: 32 והחשה והכמתה לא נכו כי אפילת הנה: 33 ויצא משה מעם פרעה את העיר ויפרש כפוי אליו יהוה ויחללו הקלות והבהיר ומטר לא נתק ארצתה: 34 וירא פרעה כי חדל המטר והבהיר והקלת ויסוף לחטא ויכבד לבו הוא ועבדיו: 35 ויהזק לב פרעה ולא שלח את בני ישראל כאשר דבר יהוה ביד משה:

10 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבdoi את לבו ואת לב עבדיו למעןathy אלה בקרבו: 2 ולמען ספר באוני בך ובן בך את אשר התעללתי במצרים ואת אהתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יהוה: 3 ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי העברים עד מתי מאנת לענה מפני שלוח עמי ויעברנו: 4 כי אם מן אהה שלוח את עמי לנו מביא מהר ארבה בנבלך: 5 וכסחה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ויאכל את יתר הפלשה הנשארת לכם מן הבהיר ואכל את כל הארץ הצמח לכם מן השדה: 6 ומלוא בתיך ובתי כל עביך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבותיך מיום הווותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: 7 ויאמרו עבידי פרעה אליו

ואכלתם אותו בחפזון פסח הוא ליהוה: ¹² ועברתו בארץ
מצרים בלילה הזה והכיתו כל בכור בארץ מצרים
מי אדם וער בחמה ובכל אלהי מצרים עשה שפטים אני
יהוה: ¹³ והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם
שם וראיתי את הדם ופסחתי עלכם ולא יהיה לכם נגף
למשיחת הכהני בארץ מצרים: ¹⁴ וזהו היום הזה לכם
לזכור וחננת אותו חן ליהוה לדרתיכם חקת עולם
תחננו: ¹⁵ שבעת ימים מצוות תאכלו אך ביום הראשון
תשכיתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונכרצה הנפש
ההוא מישראל ביום הראשון קדש ו ביום השביעי: ¹⁶ וביום
הראשון מקרא קדש ו ביום השביעי מקרא קדש יהוה
לכם כל מלאכה לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל
נפש הוא לברך יעשה לכם: ¹⁷ ושמירתם את המצוות כי
בעצמם היום הזה הוציאו את צבאותיכם מארץ מצרים
ושמירתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם: ¹⁸ בראש
בארבעה עשר יום לחדרם בערב תאכלו מצה עד יום
האחד ועשרים לחדרם בערב: ¹⁹ שבעת ימים שאר לא
ימצא ישראל בניר ובאזור הארץ: ²⁰ כל מומצט לא
מעדרת ישראלי בכל מושביהם תאכלו מצוות: ²¹ ויקרא משה
תאכלו בכל מושביהם תאכלו מצוות: ²² ולקחתם אנדת אזוב
לכל זקי ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן
ולמשחתיכם ושותו הפסח: ²³ ולקחתם אנדת אזוב
ווטבלתם בדם אשר בסוף והגעתם אל המשקוף ואל שני
המזוזות מן הדם אשר בסוף ואתם לא תצאו איש מפתח
כיתתו עד בקר: ²⁴ ועבר יהוה לנגף את מצרים וראתה את
הדם על המשקוף ועל שני המזוזות ופסח יהוה על הפתח
וליאתך המשיחת לבא אל בתיכם לנגף: ²⁵ ושמירתם את
הדבר הזה לך ולבניך עד עולם: ²⁶ והיה כי תבוא
אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמירתם את
העבירה הזאת: ²⁷ והיה כי יאמרו אליכם בניים מה
העבדה הזאת לכם: ²⁸ ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה
אשר פסח על בית בני ישראל במצרים בגיןו את מצרים
ואת בתינו חציל ויקד העם ווישתו: ²⁹ ויללו ויעשו בני
ישראל כאשר צוחה יהוה את משה ואהרן כן עשו: ³⁰ ויהי
בבצוי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר
פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור
וכבבור בחמה: ³¹ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו
וככל מצרים ותהי צקה גדרה במצרים כי אין בית אשר

השמר לך אל חספ ראות פנו כי ביום ראותך פנו תמות:
29 ויאמר משה כן דברת לא אספ עוד ראות פניך:
11 ויאמר יהוה אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה
ועל מצרים אחריו כן ישלח אתכם מזה כשלוחו כליה נרש
יגרש אתכם מזה: 2 דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת
רעהו ואשה מאת רעהו כל' כסף וכלי זהב: 3 ויתן יהוה
את חן העם בעני מצרים נם האיש משה נדול מארץ
מצרים בעני עבדי פרעה ובעני העם: 4 ויאמר משה
כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא מתוך מצרים: 5
ומת כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה היישב על
כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחחים וכל בכור
בהמוה: 6 והיתה צעקה נדלה בכל ארץ מצרים אשר
כמוה לא נהיה וכמוה לא חספ: 7 וכל כל בני ישראל
לא יחרץ כלב לשנו למאייש ועד בהמה למען תדעון
אשר יפליה יהוה בין מצרים ובין ישראל: 8 וירדו כל
עבדיך אלה אליו והשתחו ל' לאמר צא אתה וכל העם
אשר ברנליך ואחריו כן יצא ויצא מעם פרעה בחורי אף:
9 ויאמר יהוה אל משה לא ישמע אליכם פרעה למען
רבות מופתיך בארץ מצרים: 10 ומשה ואהרן עשו את כל
המופתים האלה לפניהם פרעה ויהזק יהוה את לב פרעה
וללא שלת את בני ישראל מארצנו:

12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים
לאמר: 2 החדר הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם
לחדר השנה: 3 דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר
לחדר הזה ויקחו להם איש שהלבית אבתה שהבית:
4 ואם ימעט הבית מהית משה ולך הוא ושכנו הקרב
אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה:
5 שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכבשים וממן
העיזים תקחו: 6 והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר
יום לחדר הזה ושהתו אותו כל קהל עדת ישראל בין
הערבים: 7 ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל
המשקוף על הבדים אשר יאכלו אותו בהם: 8 ואכלו את
הבשר בלילה הזה צלי אש ומזות על מרירים יאכלו:
9 אל האכלו ממנה נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש
ראשו על כריעו ועל קרבו: 10 ולא תותירו ממנה עד
בקר והנתר ממנה עד בקר באש תשרפו: 11 וככזה תאכלו
אתו מתניכם חנרים נעליכם ברגליכם ומכלכם בידיכם

חולב ורבש ועבדת את העברה הזאת בחדרש הזה : 6
שבועת ימים תאכל מצה וביום השביעי חג ליהוה : 7
מצותה יאלל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא
יראה לך שאר בכל גבלך : 8 והגדרת לבך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בזאת ממצרים : 9 והיה
לך לאות על ידך ולזיכרון בין ענייך למען תהייה תורת
יהוה בפיך כי ביד חזקה הנצח יהוה ממצרים : 10
תשמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימייה : 11 והיה
כי באך יהוה אל ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולא תאריך
ונתנה לך : 12 וההעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר
שנבר בהמה אשר יהוה לך הזכרים ליהוה : 13 וכל פטר
חומר תפדה בשעה ואם לא תפדרה וערפתו וכל בכור אדם
ובבניך תפדה : 14 והיה כי ישאלך בך מחר לאמר מה
את ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית
עבדים : 15 ויהי כי תקשה פרעה לשלחנו ויירגנ יהוה כל
בכבוד הארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן
אי זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני
אפרה : 16 והיה לאות על ידכה ולטוטפת בין ענייך כי
בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים : 17 ויהי בשלח פרעה
את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב
הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו
מציריהם : 18 ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף
וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : 19 ויקח משה
את עצמותו ווסף עמו כי השבע השבע את בני ישראל
לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליהם את עצמי
זהות אתכם : 20 ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר:
21 ויהוה הילך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
וליליה בעמוד אש להאיר להם לילכת וום וליליה : 22
לא ימיש עמוד הענו וום ועמוד האש לילה לפניהם

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה: ² דְּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

וישבו ויהנו לפני החרות בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפון נכוו תחנו על הים: **3** ואמר פרעה לבני ישראל
נוכנים הם בארץ סור עלייהם המדבר: **4** וחוותך את
לב פרעה ורדף אחריהם ואכבהה בפערעה ובכל חילו
וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן: **5** ווינדר למלך מצרים
כי ברוח העם ויהפוך לבב פרעה יעבדיו אל העם ויאמרו
מה זה עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו: **6** ויאסר את

אין שם מות: ³¹ ויקרא למשה ולאהרן ליליה ויאמר קומו
צאו מתחם עמי נם אתם נם בני ישראל ולכו עבדו את
יהוה כדברכם: ³² נם צאנכם נם בקרכם קחו כאשר
דברתם ולכו וברכתם נם אתי: ³³ ותזקק מצידים על העם
למהר לשלוחם מן הארץ כי אמרו כלנו מותם: ³⁴ וישא
העם את בצקו טרם יחמי מושארתם צורתם בשמלתם על
שכמם: ³⁵ ובני ישראל עשו בדבר משה וישראל ממצידים
כל כי כסף וכלי זהב ושמלות: ³⁶ ויהוה נתן את חן העם
בעיני מצידים וישראל וינצלו את מצידים: ³⁷ ווישעו בני
ישראל מרעמסס סכתה כשה מאות אלף רגלי הגברים
לבד מטה: ³⁸ וגם ערבות רב עליה אתם וצאנם ובקר מקנה
כבד מאד: ³⁹ ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצידים ענה
מצותם כי לא חמי כי גרשו ממצידים ולא יכלו להתמהמה
ונם צדה לא עשו להם: ⁴⁰ ומושב בני ישראל אשר שבו
במצידים שלשים שנה וארבע מאות שנה: ⁴¹ ויהי מקץ
שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה
יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצידים והוא הלילה הזה
הוא ליהוה להוציאם מארץ מצידים והוא הלילה הזה
לייהוה שמרדים לכל בני ישראל לדרכם: ⁴³ ויאמר יהוה
אל משה ואהרן זאת חקתו הפסח כל בן נכר לא יאכל
בו: ⁴⁴ וכל עבד איש מקنته כסף ומלהתא אותו אז יאכל
בו: ⁴⁵ תחושב ושכיר לא יאכל בו: ⁴⁶ בבביה אחד יאכל
לא תוציא מן הבביה מן הבשר חוצה ועצם לא חשברו
בו: ⁴⁷ כל עדת ישראל יעשו אותו: ⁴⁸ וכי ינור אתק נר
ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואו יקרב לעשתו
והיה כאורה הארץ וכל עREL לא יאכל בו: ⁴⁹ תורה
אחדת יהוה לאזורה ולגדר הנר בתוכם: ⁵⁰ ויעשו כל בני
ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואת אהרן כן עשו: ⁵¹
והיה בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל מארץ

וירבר 13

13 וירבר יהוה אל משה לאמר: 2 קדש לי כל בכור
ופטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבבמה לי ה'ו: 3
ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאת
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם
מזה ולא יאכל חמץ: 4 היום אתם יצאים בחדש האביב:
5 והיה כי יבאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתני והאמורי
ויבשנו והיבוקו אשר נשבע לאחים לך לארץ זהה

ואת הפרושים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם ביום
לא נשאר בהם עד אחד: ²⁹ ובני ישראל הילכו ביבשה
בתוכם והמים להם חמה מימים ומשמאלם: ³⁰ ווועש
יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל
את מצרים מטה על שפת הים: ³¹ וירא ישראל את הים
הנגדל אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה
וניאמייו רוחנו ובמשנה ערבות:

15 או יושיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה
ויאמר לו לאמר אשירה ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו
רמה בים: 2 עז ומרתיה ייה לישועה זה אל ואנוה
אליהו אבי וארמנהו: 3 יהוה איש מלחמה יהוה שמו:
4 מרכבת פרעה והילו ירה בים ומבחן שלשו טבעו
בים סוף: 5 תהמת יסימו ירדו במצרים כמו אבן:
ימינך יהוה נדריו בכח ימינך יהוה תרען אויב: 6 וברב
נאונך תחרס קמיך חשלח חרנק יאלמו קש: 8 וברוח
אפיק נערמו מים נצבו כמו נר נולים קפאו תהמת בלב
ים: 9 אמר אויב ארדף אשיג אחלק של חמלאו נפש
אריך חרב תורישמו ידי: 10 נשפת ברוחך כסמו ים
צכלו כעופרת במים אדרים: 11 מי מכמה באלים יהוה
מי מכמה נادر בקדש נורא תהלת עשה פלא: 12 נתית
ימינך תבלעמו ארץ: 13 נחית בחסדר עם זו נאלת נהלה
בעז אל נוה קדרש: 14 שמעו עמים ירנוון חיל אחזו ישבי
פלשת: 15 או נבהלו אלופי אדם איל מואב אחזמו רעד
נמננו כל ישבי כנען: 16 תפל עליהם אימתה ופחד בנדל
וזורע ידמו כאבן עד יعبر ענק יהוה עד יعبر עם זו
קנית: 17 התבאו ותטעמו בהר נחלהך מכוון לשבתך
פעלת יהוה מקדש אדרני כוננו ידים: 18 יהוה מלך לעלם
ועד: 19 כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשו בים וישב
יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הילכו ביבשה בתוך
הים: 20 ותקח מרום הנביאה אחות אהרן את התפ בידיה
וותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות: 21 ותען להם
מרומים שירטו ליהוה כי נאה נאה סוס ורכבו רמה בים:
22 ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור
וילכו שלשה ימים במדבר ולא מצאו מים: 23 ויבאו
מרתה ולא יכלו לשות מים ממירה כי מרומים הם על
כן קרא שמה מרה: 24 וילכו העם על משה לאמר מה
נשתח: 25 ויצעק אל יהוה וירודחו יהוה עז וישראל אל

רכבו ואת עמו לחק עמו: 7 ווקח שיש מאות רכב בחור
וככל רכב מצרים ושלשם על כלו: 8 ויזוק יהוה את לב
ברעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה: 9 ווירדפו מצרים אחריהם וישגנו אותם
חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחליו על פי
החרית לפני בעל צפן: 10 ופרעה הקריב וישאו בני
ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו
מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה: 11 וויאמרו אל משה
המבלתי אין קברים במצרים לקחתיו למות במדבר מה
זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים: 12 הלא זה הדבר
אשר דברנו אליך במצרים לאמר חיל ממן ונעבירה את
מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים מותנו במדבר: 13
ויאמר משה אל העם אל תיראוotti התיצבו וראו את ישועת
יהוה אשר עשה לכם היום כי אשר ראתם את מצרים
היום לא תסיפו לראתם עוד עד עולם: 14 יהוה ילחת
לכם ואתם תחרישו: 15 וויאמר יהוה אל משה מה תצעק
אליך דבר אל בני ישראל ויסעו: 16 וואת הרים את מטהך
ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך
הים ביבשה: 17 ואני הנני מוחק את לב מצרים ויבאו
אחריהם ואכברה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו:
18 ווירדעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו
ובפרשיו: 19 ווישע מלאך האללים ההלך לפני מותנה
ישראל וילך מהחריהם וישע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מהחריהם: 20 ויבא בין מחנה מצרים ובין מותנה ישראל
ויהי הענן והחיש ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה
כל הלילה: 21 ווישע משה את ידו על הים ווילך יהוה את
הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים להרבה
ויבקעו הימים: 22 ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
והימים להם חמה מימים ומשמאלם: 23 וירדפו מצרים
ויבאו אוחריהם כל סוס פרעה ברכבו ופרשיו אל תוך הים:
24 ויהיו באשمرة הבקיר וישקוף יהוה אל מותנה מצרים
בעמוד אש וענן ויחם את מחנה מצרים: 25 וויסר את אפן
מרכבותיו וינגןו בכבדה ויאמר מצרים אגosa מפניהם
ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים: 26 וויאמר יהוה אל
משה נתה את ידך על הים וישבו הימים על מצרים על
רכבו ועל פרשו: 27 ווישע משה את ידו על הים וישב הים
לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראותו וינער יהוה
את מצרים בתוך הים: 28 וישבו הימים ויכסו את הרכב

ב عمر ולא העדיף המרבה והמעט לא החסיד איש
לפי אכלו רקתו: ¹⁹ ויאמר משה אליהם איש כל
מןנו עד בקר: ²⁰ ולא שמעו כל משה וויתרו אנשים ממנה
עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ²¹
וילקטו אותו בקר איש כפי אכלו וחם המשמש
ונמס: ²² ויהיו ביום הששי לקטו לחם משנה שני העمر
לאחד ויבאו כל נשיא העדה וגינויו למשה: ²³ ויאמר
אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה
מהר את אשר תאו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת
כל העדר הניחו لكم למשמרת עד הבקר: ²⁴ וויתנו
אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא
יהיה בו: ²⁵ ויאמר משה אכלחו היום כי שבת היום
ליהוה היום לא תמצאו בשהה: ²⁶ שת ימים תקתו
וביום השבעי שבת לא יהיה בו: ²⁷ ויהיו ביום השבעי
צאו מן העם לckett ולא מצאו: ²⁸ ויאמר יהוה אל משה
עד אתה מאחם לשמר מצוחית ותורת: ²⁹ ראו כי יהוה
נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
וימים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממוקמו ביום השבעי:
וישבתו העם ביום השבעי: ³⁰ ויקראו בית ישראל
את שמו מן והוא כורע נד לבן וטענו צפחת ברבש:
ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העمر
מןנו למשמרת לדרתיכם למן יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בחוציאי אתחם מארץ מצרים:
ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אתה ותן שמה מלא
העمر מן ותנח אותו לפניהם למשמרת לדרתיכם:
כאשר צוה יהוה אל משה ויניחו אהרן לפניהם העדרת
למשמרת: ³⁵ ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה
עד אם אל ארץ נשבת את המן אכלו עד אם אל קצה
ארץ נגען: ³⁶ והעדרת עשריות הדיאפה הוא:

17 ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם
על פי יהוה ויחנו בפרדיים ואין מים לשחת העם: ² וירב
העם עם משה ויאמרו לנו מים ונשתח ויאמר להם
משה מה תריבון עמדני מה תנsson את יהוה: ³ ויצמא שם
העם למים וילין העם על משה ויאמר למה זה העלהנו
מצרים לדחמי אתה ואת בני מני בזמא: ⁴ ויצעק
משה אל יהוה לאמר מה עשה לעם זהה עוד מעט
וסקלני: ⁵ ויאמר יהוה אל משה עבר לפניהם העם וקה אתך
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעט:

המים וימתקו הימים שם לו חק ומשפט ושם נסהו: ⁶
ויאמר אם שמוע המשמע לכול יהוה אלהיך והישר בעניינו
תעשה והזונת למצוותיו ושמרת כל חקי כל המלחלה
אשר שמתה במצרים לא איש עליך כי אני יהוה רפאך:
ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושביעים
תמרים ויחנו שם על הימים:

16 ויסעו מיאלם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר
סין אשר בין אללים ובין סיני בחמשה עשר יום לחדר
השני לצאתם מארץ מצרים: ² וילינו כל עדת בני ישראל
על משה ועל אהרן במדבר: ³ ויאמרו אלהים בנותנו על סיר
מי תית מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשתנו על סיר
הבשר באכלנו לחם לשבע כי החזאתם אתנו אל המדבר
זהה להמיהת את כל הקהיל הזה ב诫עב: ⁴ ויאמר יהוה אל
משה הני ממתיר לכם לחם מן השמיים ויצא העם ולקטו
דבר יום וביום למן אגנו דילך בתורתם אם לא: ⁵ ויהי
ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר
ילקטו יום יום: ⁶ ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל
ערוב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים: ⁷
ובקר וראיתם את כבוד יהוה בשמיוט את תלמידיכם על
יהוה ונחנו מה כי תלנו עליינו: ⁸ ויאמר משה בתה יהוה
לכם בערב בשאר לאכל ולחם בקר לשבע בשמי יהוה
את תלמידיכם אשר אתם מלנים עליו ונחנו מה לא עליינו
תלמידיכם כי על יהוה: ⁹ ויאמר משה אל אהרן אמר
אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את
תלמידיכם: ¹⁰ ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל
ויפנו אל המדבר ותנה כבוד יהוה נראת בענן: ¹¹ וידבר
יהוה אל משה לאמר: ¹² שמעתי את תלונת בני ישראל
דבר אלהם לאמר בין העברים תאכלו בשאר ובבקר
תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם: ¹³ ויהי בערב
ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היהת שכבת הטל
סיבוב למתנה: ¹⁴ ותחל שכבת הטל והנה על פיו המדבר
דק מחספס דק ככפר על הארץ: ¹⁵ ויראו בני ישראל
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכללה: ¹⁶
זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממן איש לפאי אכלו עמר
לגלגולת מספר נפשיהם איש לאשר באלהו תקחו: ¹⁷
ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והמעט:

moshe לפני האללים: ¹³ ויהי ממחורת יושב משה לשפט את העם ויעמוד העם על משה מן היבק עד הערב: ¹⁴ וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה עם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה עם מודע אתה יושב לדרך וכל העם נצב עלייך מן בקר עד ערב: ¹⁵ ויאמר משה לחתנו כי יבא אליו העם לדרש אללים: ¹⁶ כי יהה להם דבר בא אליו ושפתי בין איש ובין רעה והודעתו את חוקי האללים ואת תורתיו: ¹⁷ ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: ¹⁸ נבל תבל נם אתה נם העם הזה אשר עמד כי כבר מך הדבר לא תוכל עשו לבדך: ¹⁹ עתה שמע בקלי איעץ והוא אללים עמד היה אתה לעם מול האללים והבאת אתה את הדברים אל האללים: ²⁰ והזהרתה אתה החקם ואת התורת והודעתם להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר עשונן: ²¹ ואתה תהזה מכל העם אנשי חיל יראי אללים אנשי אמת שנאי בצע ושםם עליהם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²² ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הנדריל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעלייך ונשאו אתך: ²³ אם את הדבר הזה תשעה וצוק אליהם ויכלה עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום: ²⁴ וישמע משה לכל חתנו ויעש כל אשר אמר: ²⁵ ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשי על העם שרי אלפיים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ²⁶ ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם: ²⁷ וישלח משה את חתנו וילך לו אל ארצו:

19 בחדר השלישי יצאת בני ישראל אל הארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: ² ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויהנו במדבר ויחן שם ישראל ננד ההר: ³ ומשה עלה אל האללים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: ⁴ אתם ראויים אשר עשיתו למצרים ואשא אתכם על כנפי נשריםوابא אתכם אל: ⁵ ועהם שם שמו בקלי ושמרתם את בריתו והייתם לי סגלה מכל העמים כי ליכל הארץ: ⁶ ואתם תהיו לי מלכת כהנים ונוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ⁷ ויבא משה ויקרא לזקניהם ועם וישם לפניהם את כל הדברים האלה

וזקנין ישראל ומתק אשר הcities בו את היבק קח בידך והלכת: ⁶ הנה עמד לפניך שם על הוצר בהרב והכית בוצר וצאו ממנה מים ושתה העם ויעש כן משה לעני זקנין ישראל: ⁷ ויקרא שם המקום מסה ומריבבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את יהוה לאמר הויש יהוה בקרבנו אם אין: ⁸ ויבא מלך וילחם עם ישראל בראפידם: ⁹ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אוכני נצב על ראש הנבעה ומטה האללים בידיו: ¹⁰ ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומטה אהרן וחור על רראש הנבעה: ¹¹ וזהיה כאשר ירים משה ידו ונבר ישראל וכאשר יניח ידו ונבר מלך: ¹² וידי משה כבדים ויקחו אבן וישמו תחתיו ישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזוה אחד ומזה אחד ויהי ידו אמונה עד בא השם: ¹³ ויחלש יהושע את מלך ואת עמו לפניו חרב: ¹⁴ ויאמר יהוה אל משה כתוב זאת זכרוון בספר ושים באזינו יהושע כי מהה אמזה את זכר מלך מתחת השמיים: ¹⁵ ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נס: ¹⁶ ויאמר כייד על כס יהה מלכמזה להזה בעמלק מדרדר:

18 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אללים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים: ² ויקח יתרו חתן משה את צפירה אשת משה אחר שלוחיה: ³ ואות שני בניה אשר שם האחד נרשם כי ליה אבוי בעורי וצלאי מחרב פרעה: ⁴ ושם האחד אליעזר חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האללים: ⁶ ויאמר אל משה אני חתך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ⁷ ויצא משה לקרה חתנו ווישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו בשלום ויבאו האלהה: ⁸ וויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרטה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מזאתם בדרך ויצלם יהוה: ⁹ ויהיד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצלו מיר מצרים: ¹⁰ ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר חציל אתכם מיר מצרים ומיר פרעה אשר חציל את העם מתחת יד מצרים: ¹¹ עתה ידרתו כי נדול יהוה מכל האללים כי בדבר אשר זרו עליום: ¹² ויקח יתרו חתן משה עליה וובחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקנין ישראל לאכל להם עם חתן

יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר יsha את שמו לשוא: 8 זכור את יום השבת לחקשו: 9 ששת ימים תעבד ושות כל מלאכתך: 10 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובןך ובתך עבדך ואמתך ובחתמך ונורך אשר בשעריך: 11 כי שת ימים עשה יהוה את השם ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם ונינה ביום השבעה על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשו: 12 כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמנה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 13 לא תרצה: 14 לא תנאך: 15 לא תגנב: 16 לא תענה ברעך עד שקר: 17 לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך: 18 וכל העם ראים את הקולות ואת הפלדים ואת קול השופר ואת החרען וירא העם וינווע ועמדו מרחק: 19 ויאמרו אל משה דבר אתה עמננו ונשמעה ואל ידבר עמננו אלהים פן נמות: 20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבר נסות אתם בא האלים ובבעבר תחיה יראתו על פניכם לבלי תחטאו: 21 ויעמד העם מרחק ומשה נש אל הערפל אשר שם האלים: 22 ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראאל אתם ראים כי מן השמים דברתני עמכם: 23 לא תעשן את אלדי כסוף ואלדי זהב לא תשע לכם: 24 מזבח אדמנה תעשה ליזבחת עליו את עתליך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך: 25 ואם מזבח אבני תעשה לי לא תבנה אתה נזית כי חרבך הנפת עלייה ותחללה: 26 ולא תעלה במעלת על מזבחו אשר לא תגלה ערום עליו:

21 אלה המשפטים אשר חשים לפניהם: 2 כי תקנה עבר עברי שש שנים יעבד ושבשעת יציא לחפש חנים: 3 אם בנוינו יבא בנוינו יציא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: 4 אם אדרני יתן לו אשה וילדה לו בני או בנות האשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנוינו: 5 ואם אמר העשא וילדייה תהיה לאדניתה והוא יציא בנוינו: 6 ואם אמר העשא והגנישו אדרני אל האלים והגנישו אל הדלת או חפשי: 6 והגנישו אדרני אל האלים ורצעו ועבדו לעלם: 7 ואם ימכר איש את בתו לאמה לא תצא בזאת העבדים: 8 אם רעה בעני אדרניתה אשר לא יעדנה והפרדה לעם

אשר צוה יהוה: 8 ויענו כל העם יחדיו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: 9 ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמק ונורך יאמינו לעולם ונורך משה את דברי העם אל יהוה: 10 ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וככוסו שלמלתם: 11 וזהו נוכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: 12 והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצחו כל הנגע בהר מות יומת: 13 לא תגע בו ייד כי סקל או רה ייראה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היבולῆה יעלן בהר: 14 וירד משה מן ההר אל העם וקידש את העם וככוסו שלמלתם: 15 ויאמר אל העם הוי נוכנים לשלשת ימים אל תנשו אל אשה: 16 ויהי ביום השלישי ירדו ואל תבקר ויהי קלות וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חוק מادر ויחרד כל העם אשר במחנה: 17 וויצא משה את העם לקראת האלים מן המחנה ויתיצבו בתחתיות ההר: 18 ויהר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מادر: 19 ויהי קול השופר הולך וחוק מادر משה ידבר והאלים יענו בקול: 20 וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקריא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: 21 ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יחרטו אל יהוה לראות נפל ממו רב: 22 ונום הכהנים הנגנים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: 23 ויאמר משה אל יהוה לא יכול העם לעת אל הר סיני כי אתה העדרתך פן לא תגבל את ההר וקדשתו: 24 ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמק והכהנים והעם אל יחרטו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: 25 וירד משה אל העם ויאמר אליהם: 20 ידבר אליהם את כל הדברים האלה לאמר: 2 אכני יהוה אלהיך אשר הוציאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: 3 לא יהיה לך אליהם אחרים על פניהם: 4 לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר שמיים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ: 5 לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אכני יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בניים על שלשים ועל רבעים לשנאי: 6 וועשה חסד לאלפים לאחבי ולשמרי מצותי: 7 לא תשא את שם

נכרי לא ימשל למכרה בכנדו בה: 9 ואם לבנו ייעדנה כນשפט הבנות יעשה לה: 10 אם אהרת ייקח לו שארה כסותה וענתה לא יגער: 11 ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנים אין כספ: 12 מכח איש ומות מות יומת: 13 ואשר לא צדה והאלדים אה לא ידו ושותי לך מקום אשר ינוס שמה: 14 וכי יוד איש על רעהו להרנו בערמה מעם מזבחו תקחנו למות: 15 ומכח אביי ואמו מות יומת: 16 ונבב איש ומקרו ונמצא בידיו מות יומת: 17 ומקלל אביי ואמו מות יומת: 18 וכוי יריבן אגשים והכח איש את רעהו באבן או באנרכ ולא ימות ונפל למשכב: 19 אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכחה רק שבתו יtan רופא ירפא: 20 וכי יכה איש עבדו או את אמתו בשפט ומית תהה ידו נקם ינוקם: 21 אך אם יום או יומם יעד לא יקם כי כספו הוא: 22 וכי ינטו אגשים ונגפו אשה הרה ויצאו ילדיה ולא יהיה אסון ענוש יונש כאשר ישית עליו בעל האשה וננתן בפללים: 23 ואם אסון יהיה ונתנה נשחת נפש: 24 עין תחת עין שנ תחת שנ יד תחת יד רג'ל תחת רג'ל: 25 כויה תחת כויה בצע תחת פצע חברה תחת חברה: 26 וכי יכה איש עין עבדו או את עין או שנ אמוות ושחתה לחפשו ישלחנו תחת עינו: 27 ואם יניח שור את איש או את אשה ומית סקל יסקל השור ולא יاقل את בשרו ובבעל השור נקי: 28 ואם שור ננה הוא מותמל שלשם והוועד בעליך ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל ונמ בעליך יומת: 30 אם כפר יושת עליו נתן פרדין נפשו ככל אשר יושת עליו: 31 או בן ינח או בת ינח כນשפט הוה יעשה לו: 32 אם עבד ינח השור או אמה כספ שלשים שקלים יitin לאדניו והשור יסקל: 33 וכי יפתח איש בור או כי יכירה איש בור ולא יכسنנו ונפל שמה שור או חמור: 34 בעל הבור ישלם כספ ישיב בעליך והמת יהיה לו: 35 וכי ינפ שור איש שור רעהו ומית ומקרו את השור החיו והצוו את כספו ונמ את המת יחצון: 36 או נודע כי שור ננה הוא מותמל שלשם ולא ישמרנו בעל שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו:

22 כי ינגב איש שור או שותבו או מקרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: 2 אם במחתרת ימצא הנגב והכח ומית אין לו דמים: 3 אם זרחה המשם

וְאֵת הַחְתֵּי מִלְּפְנֵיךְ : 29 לֹא אֶגְرְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ בְּשָׁנָה אַחַת פָּנָה
הַיְהָה הָאָרֶץ שְׁמָנָה וּרְבָה עַלְיךְ חִוָּת הַשְׁדָה : 30 מַעַט
מַעַט אֶגְרְשָׁנוּ מִפְנֵיךְ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֹה וְנַחֲלֹת אֶת הָאָרֶץ :
31 וְשָׁתַּי אֶת נְבָלָק מִים סָוף וְעַד יָם פְּלַשְׁתִּים וּמִמְּדָבָר עַד
32 הַנֶּהָר כִּי אַתָּן בִּידֵיכְם אֶת יִשְׂבִּי הָאָרֶץ וְגַרְשַׁתְּמוּ מִפְנֵיךְ :
33 לֹא תִּכְרֹת לָהּם וְלֹא לְהִיָּם בְּרִית : 34 לֹא יִשְׁבּוּ בְּאֶרְצְךָ
פָּנָי יְחִתְיאוּ אֶתְךָ לֵי כִּי תַּעֲבֹר אֶת אֱלֹהֵיכֶם כִּי יִהְיָה לְךָ
לְמוֹקֵשׁ :

24 וְאֵל מָשָׁה אָמַר עַלְהָה אֶל יְהוָה אַתָּה וְאֶחָד נְדָבָה
וְאֶבְיוֹחָא וְשַׁבְּעִים מִזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁתָּחוּתִם מִרְחָק : 2
וְגַנְשׁוּ מָשָׁה לְבָדוֹ אֶל יְהוָה וְהָם לֹא יִגְשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ
עַמּוֹ : 3 וּבָא מָשָׁה וַיַּסְפֵּר לְעַם אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה וְאֶת כָּל
הַמִּשְׁפְּטִים וַיַּעֲנֵן כָּל הָעָם קֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נָעַשָּׂה : 4 וַיַּכְתֵּב מָשָׁה אֶת כָּל דְּבָרֵי יְהוָה
וַיַּשְׁכַּם בְּבָקָר וּבְבָן מִזְבֵּחַ תְּחִת הַהָר וְשְׁתִים עֲשָׂר מִצְבָּה
לְשָׁנִים עַשְׁר שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל : 5 וַיַּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲלֹו עַלְתָּה וַיַּזְבְּחוּ זְבִחָם שְׁלָמִים לְיְהוָה פֶּרֶם : 6 וַיַּקְהֵל
מָשָׁה חָצֵי הָדָם וַיִּשְׁם בְּאֶגְנָתָה וְחַצֵּי הָדָם וַיַּרְקֵב עַל
וַיַּקְהֵל סְפִיר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאֹזֶן הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר
דִּבֶּר יְהוָה נָעַשָּׂה וְנָשַׁמְעַ : 8 וַיַּקְהֵל מָשָׁה אֶת הָדָם וַיַּרְקֵב עַל
הָעָם וַיֹּאמֶר הַנְּהָה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרְתָּ יְהוָה עַמְּכָם עַל
כָּל הַדְּבָרִים הָאַלְהָה : 9 וַיַּעֲלֵל מָשָׁה וְאֶחָד נְדָבָה
וְשַׁבְּעִים מִזְקִנֵּי יִשְׂרָאֵל : 10 וַיַּרְא אֶת אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת
רֶגֶלְיוֹ כְּמַעַשָּׂה לְבִנְתֵּה סְפִיר וְכַעַצְם הַשְׁמִים לְתָהָר : 11
וְאֶל אַצְּלֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שְׁלָח יְדוֹ וַיַּחֲזֹן אֶת הָאֱלֹהִים
וַיַּאֲכִלוּ וַיַּשְׁתּוּ : 12 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מָשָׁה עַלְהָה אֶל הַהָר
וְהִיְה שְׁמָ וְאַתְּנָה לְךָ לְחַת הַאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמְצָה
אֲשֶׁר כָּתְבָתִי לְהֹרְתָם : 13 וַיַּקְרֵם מָשָׁה וַיַּחֲשֹׁש מִשְׁרָתוֹ
וַיַּעַל מָשָׁה אֶל הָר הָאֱלֹהִים : 14 וְאֶל הַזָּקְנִים אָמַר שָׁבּוּ לְנוּ
בָּזָה עַד אֲשֶׁר נֹשֵׁב אֶלְיָהִים : 15 וַיַּעַל מָשָׁה אֶל הָר וַיַּסֵּב
בְּעַל הַדְּבָרִים יָנַש אֶלְהִים : 16 וַיַּשְׁכַּן כְּבֹוד יְהוָה עַל הָר סִינִי וַיַּכְסֵּה
הַעֲנָן אֶת הָר : 17 וַיָּרֶא כְּבֹוד יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָכַלְתָּ בְּרִאַת הָר
לְעַנִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : 18 וַיַּבָּא מָשָׁה בְּתוֹךְ הַעֲנָן וַיַּעַל אֶל
הָר וַיְהִי מָשָׁה בְּהָר אֶרְכָּבִים יָם וְאֶרְכָּבִים לְיַלְלָה :

לֹא תְשָׁא שְׁמָע שְׁוֹא אֶל תְּשִׁתְהָדֵךְ עַד
חַמֵּס : 2 לֹא תְהִי אֶחָד רַבִּים לְרַעַת וְלֹא תַעֲנֵה עַל רַבִּים
לְנַטְחָת אֶחָד רַבִּים לְהַתְּהִרְבֵּר בְּרַבִּים : 3 וְדֹל לֹא תְהִרְבֵּר בְּרַבִּים
כִּי תְּפַנְּעֵ שָׂוֹר אִיבְּךָ אוֹ חַמְרוֹ תְּעֵהה הַשְׁבִּינָה לוֹ : 5
לֹו עַזְבָּע עַמּוֹ : 6 לֹא תִּתְהַטֵּה מִשְׁפְּט אַבְינֵךְ בְּרַבִּים : 7
מִדְבָּר שָׁקָר תְּרַחְקֵן וְנַקְיָה וְצַדְיקָה אֶל תְּהִרְגֵּנִי לֹא אַזְדִּיק
דְּשָׁע : 8 וְשַׁחַד לֹא תַקְח כִּי הַשְׁחָד יְעֹרֵר פְּקָחִים וַיַּלְפֵּ
דְּבָרִי צְדִיקִים : 9 וְגַרְגָּר לֹא תְלַחֵץ וְאַתָּם יַדְעַת אֶת נְפָשָׁת
הַגָּר כִּי גָרִים הִיּוּתְם בָּאָרֶץ מִצְרָיִם : 10 וְשָׁנִים תְּזַרְעֵ
אֶת אֶרְצְךָ וְאֶסְפֵת אֶת הַבָּאוֹתָה : 11 וְהַשְׁבִּיעָת תְּשִׁמְתָּנָה
וְנַשְׁתָּה וְאֶכְלָו אַבְנֵי עַמְקָה וְיִתְרַם תְּאַכֵּל חִיתָה הַשְׁדָה
כִּן תְּعַש לְכַרְמֵךְ לְזַיְתָךְ : 12 שְׁשִׁית יְמִים תְּעַשְּׂה מְעַשָּׂךְ
וּבְיוֹם הַשְׁבִּיעָת תְּשִׁבְתֵּה לְמַעַן נִנוּח שָׂוֹרֵךְ וְחַמְרֵךְ וַיַּנְפֵשׁ בְּנֵי
אַמְתָךְ וְהַגָּר : 13 וְבָכְלָא אֲשֶׁר אַמְרָתִי אֶלְיָהִים תְּשִׁמְרֵר וְשָׁם
אֶלְהִים אֶחָדִים לֹא תִזְכִּירוּ לֹא יִשְׁמַע עַל פִּיךְ : 14 שְׁלַש
רְגָלִים תְּהִגְלֵי בְּנֵי : 15 אֶת חָג הַמִּצּוֹת תְּשִׁמְרֵר שְׁבָעָת
יְמִים תְּאַכֵּל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּתָךְ לְמַעַן דְּחִשְׁבָּרְכֵי
בְּבוֹא יְצָאת מִצְרָיִם וְלֹא יְרָאו פְנֵי רַקְבָּם : 16 וְהַגְּקִיר
בְּכּוֹרִי מְעַשָּׂךְ אֲשֶׁר תְּזַרְעֵ בְּשָׁדָה וְתַהְנוּ אַסְפָּה בְּצָאת הַשָּׁנָה
בְּאַסְפָּךְ אֶת מְעַשָּׂךְ מִן הַשְׁדָה : 17 שְׁלַש פְּעִמִּים בְּשָׁנָה
יְרָאָה כָּל זְכָרָא אֶל פְנֵי הָאָדָן יְהוָה : 18 לֹא תִזְבְּחֵעַ
חַמֵּץ דָם זְבָחֵי וְלֹא יְלִין חָלֵב חֲנִי עַד בָּקָר : 19 רָאשִׁית
בְּכּוֹרִי אַדְמָתָךְ תְּבִיא בֵּית יְהוָה אֶלְהֵיךְ לֹא תְבָשֵל נְדִי
בְּחַלְבָם אָמוֹ : 20 הַנְּהָה אֲגָנִי שְׁלָח מְלָאֵךְ לְפִנֵּיךְ לְשִׁמְרָךְ
בְּדֶרֶךְ וְלְהַבְּיאָךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר חַנְנָתִי : 21 הַשְׁמֵר מִפְנֵי
וְשָׁמַע בְּקָלוּ אֶל תָּמָר בְּבוּ כִּי לֹא יִשְׁא לְפִשְׁעָכֶם כִּי שָׁמַי
בְּקָרְבָּו : 22 כִּי אָם שְׁמַע הַשְׁמָע בְּקָלוּ וְעַשְׂתָּה כָּל אֲשֶׁר
אָדָבָר וְאַיְתָה אֶת אִיבְּךָ וְצַרְתֵּי אֶת צְרָרָךְ : 23 כִּי יַלְךָ
מְלָאֵיכְיָה לְפִנֵּיךְ וְהַבְּיאָךְ אֶל האָמְרִי וְהַחְתֵּי וְהַפְּרִוי וְהַכְּנָעַנִי
הַחְתֵּי וְהַיְבּוֹסִי וְהַכְּחָדְתִי : 24 לֹא תְשִׁתְחֹהוּ לְאֶלְהִים
וְאֶל הַעֲדָם וְלֹא תְשִׁתְהָדֵךְ עַד תְּהִרְבֵּר בְּרַבִּים : 25 וְעַבְרָתָם אֶת יְהוָה אֶלְהִים
וְשַׁבְּרָתָם מִצְבָּתָהָם : 26 לֹא תְהִי מִשְׁכָּלָה וּמִקְרָה בְּאֶרְצְךָ אֶת מִסְפֵּר יְמִיךְ
אִמְלָא : 27 אֶת אִמְמָוִי אֲשֶׁר לְפִנֵּיךְ וְהַמְתִיא אֶת כָּל הָעָם
אֲשֶׁר תָּבָא בָּהָם וְנַתְּנֵי אֶת כָּל אִיבְּךָ אֶלְיָךְ עַרְךָ : 28
וְשַׁחַתֵּי אֶת הַצְּרָעָה לְפִנֵּיךְ וְגַרְשֵׁה אֶת הַחְתֵּי אֶת הַכְּנָעָנִי

המנורה ירכח וקנה נביעה כפתירה ופרחיה ממנה יהיו: 32 ושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדיה האחד ושלשה קני מנרה מצדיה השני: 33 שלשה גבעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה: 34 ובמנרה ארבעה גבעים משקדים כפתירה ופרחיה: 35 וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנורה: 36 כפתריהם וקניהם ממנה והוא כלה מקשה אחת זהב טהור: 37 ועשיות את נרתיה שבעה והעללה את נרתיה והאיד על עבר פניה: 38 ומלקחה ומחתה זהב טהור: 39 ככר זהב טהור יעשה אתה את כל הכללים האלה: 40 וראה ועשה בתבניות אשר אתה מראת בהר:

26 **וְאֵת הַמִּשְׁכֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעָת שֶׁמֹּשֹׁר וְחַכְלָת**
וְאַרְגְּמָן וְתַלְעַת שְׁנִי כְּרָבִים מַעֲשָׂה חַשְׁבָּת תַּעֲשֶׂה אַתָּם:

2 **אֶרְךְ הַיּוֹרֶעָה אֶחָת שְׁמָנָה וְעֶשֶׂרִים בְּאַמָּה וְרַחֲבָה**
אֶרְבָּעָה בְּאַמָּה הַיּוֹרֶעָה אֶחָת מִזְדָּה אֶחָת לְכָל הַיּוֹרֶעָה:

3 **חַמְשָׁה הַיּוֹרֶעָה תְּחִיּוֹן חַבְרָת אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה וְחַמְשָׁה**
יְרִיעָת חַבְרָת אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה: 4 וְעַשֵּׂית לְלָאָת תְּכִלָּת עַל
שְׁפַת הַיּוֹרֶעָה אֶחָת מִקְצָה בְּחַבְרָת וּכְן תַּעֲשֶׂה בְּשְׁפַת
הַיּוֹרֶעָה הַקִּיצָּוֹנָה בְּמַחְבָּרָת הַשְׁנִיָּה: 5 חַמְשִׁים לְלָאָת
תַּעֲשֶׂה בִּיּוֹרֶעָה אֶחָת וְחַמְשִׁים לְלָאָת תַּעֲשֶׂה בְּקַצָּה
הַיּוֹרֶעָה אֲשֶׁר בְּמַחְבָּרָת הַשְׁנִיָּה מִקְבִּילָת הַלָּאָת אֲשֶׁר
אֶחָתָה: 6 וְעַשֵּׂית חַמְשִׁים קְרָסִי זָהָב וְחַבְרָת אֶת הַיּוֹרֶעָה
אֲשֶׁר אֶל אֶחָתָה בְּקְרָסִים וְהַיָּה הַמִּשְׁכֵן אֶחָד: 7 וְעַשֵּׂית
יְרִיעָת עַזְוִים לְאַהֲלָל עַל הַמִּשְׁכֵן עַשְׂתִּי עַשְׂרָה יְרִיעָת תַּעֲשֶׂה
אֲשֶׁר אֶרְךְ הַיּוֹרֶעָה אֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעַשְׂתִּי עַשְׂרָה אֶרְבָּעָה
אַתָּם: 8 אֶרְךְ הַיּוֹרֶעָה אֶחָת שְׁלָשִׁים בְּאַמָּה וְרַחֲבָה אֶרְבָּעָה
בְּאַמָּה הַיּוֹרֶעָה אֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעַשְׂתִּי עַשְׂרָה יְרִיעָת:
9 וְחַבְרָת אֶת חַמְשָׁה הַיּוֹרֶעָה לְבֶד וְאֶת שְׁהַיּוֹרֶעָת לְבֶד
וּכְפָלָת אֶת הַיּוֹרֶעָה הַשְׁשִׁית אֶל מָולְפִי הַאַהֲלָל: 10 וְעַשֵּׂית
חַמְשִׁים לְלָאָת עַל שְׁפַת הַיּוֹרֶעָה אֶחָת הַקִּיצָּנָה בְּחַבְרָת
וְחַמְשִׁים לְלָאָת עַל שְׁפַת הַיּוֹרֶעָה הַשְׁנִיָּה: 11 וְעַשֵּׂית קְרָסִי נְחַשְּׁת חַמְשִׁים וְהַבָּאָת אֶת הַקְּרָסִים בְּלָאָת
וְחַבְרָת אֶת הַאֲהָל וְהַיָּה אֶחָד: 12 וְסַרְחַד הַעֲדָף בִּיּוֹרֶעָת
הַאֲהָל חַצִּי הַיּוֹרֶעָה הַעֲדָף תְּסַרְחֵד עַל אַחֲרֵי הַמִּשְׁכֵן:
13 וְהַאֲמָן מִזָּה וְהַאֲמָן מִזָּה בְּעַדְפָּה אֶרְךְ יְרִיעָת הַאֲהָל

25 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר יידנו לבו תקחו את הרומתי: 3 וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: 4 ותכלת וארגמן ותולעת שני ווש וועזים: 5 וערת אילם מאדרמים וערת החשים ועצי שטים: 6 שמן למאר בשם לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 7 אبني שהם ואבני מלאים לאפר ולחשן: 8 ועשו לי מקדש ושכני תחוכם: 9 ככל אשר אנו מראת אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו: 10 ועשו ארון עצי שטים ואמתים וחצי ארכו ואמה וחצי קמתו: 11 וצפתית אותו וזהב טהור מבית ומוחז עצני הצבעו ועשית עליון וזהב סכיב: 12 ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונחתה על ארבע פעמותיו ושתית טבעת על צלעו האחת ושתית טבעת על צלעו השנייה: 13 ועשית בדי עצי שטים וצפתית אותם וזהב: 14 והבאת את הבדים בטבעת הארון על צלעתה הארון לשאת את הארון בהם: 15 בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנה: 16 ונחתת אל הארון את העדרת אשר אתן לך: 17 ועשית כפרת וזהב טהור אמרתים וחצי ארכה ואמה וחצי רוחבה: 18 ועשית שניים כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצוטות הכפרת: 19 ועשה כרוב אחד מקצתה מזהב וכרוב אחד מקצתה מזהב מן הכפרת תעשו את הכהנים על שני קצוטיהם: 20 והיו הכהנים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ובניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פניו הכהנים: 21 ונחתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תנתן את העדרת אשר אתן לך: 22 ונועדתי לך שם ודברתוי אתך מעל הכפרת מבין שני הכהנים אשר על ארון העדרת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל: 23 ועשית שלחן עצי שטים אמרתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו: 24 וצפתית אותו וזהב טהור ועשית לו זר זהב סכיב: 25 ועשית לו מסנרת טפח סכיב ועשית זר זהב למסנרו סכיב: 26 ועשית לו ארבע טבעת וזהב ונחתת את הטבעת על ארבע הפתאות אשר לארבע רגליו: 27 לעימת המסגרת והיהין הטבעת לבתים לבדים לשאת את השלחן: 28 ועשית את הבדים עצי שטים וצפתית אותם זהב ונשא בם את השלחן: 29 ועשית קערתו וכפתיו וקשותיו ומנקתו אשר יסך בהן וזהב טהור תעשה אתם: 30 ונחתת על השלחן לחם פנים לפניו תמיד: 31 ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה

ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך 27 וחמש אמות רחוב רביע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו: 2 ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו ממנה תהיין קרנתיו וצפיתה אותו נחשת: 3 ועשית סירתיו לדשנו ויעו ומורקתיו ומלגנתיו ומחתתיו לכל קלי תעשה נחשת: 4 ועשית לו מכבר מעשה רשות נחשת ועשית על הרשות ארבע טבעת נחשת על ארבע קצוצתו: 5 ונתתת אתה תחת קרכוב המזבח מלמזה והיותה הרשות עד חצי המזבח: 6 ועשית בידים למזבח בדר עצי שטים וצפיתה אתם נחשת: 7 ווּהֹבֵא אֶת בְּדוּוּ בְּטֻבָּעַת וְוּהֹו הַבְּדִים עַל שְׁתֵּי צְלָעָת הַמִּזְבֵּחַ שְׁאַת אָתָּה: 8 נָבֹב לְחַת תַּעֲשֶׂה אֲתָּה כַּאֲשֶׁר הָרָא אֶתְךָ בְּהַר כֶּן יְعֹשֶׂה: 9 ועשית את חצץ המשכן לפאת נבג תימנה קלעים לחצץ שיש מאה באמה ארך ווי העמדים וחשקיהם כסף: 10 ורוחב החצץ לפאת ים קלעים מאה ארך ועמדו עשרים ואדניהם עשרים נחשת ווי העמדים וחשקיהם כסף: 11 ורוחב החצץ לפאת ים קלעים חמשים אמה עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה: 12 ורוחב החצץ לפאת קדרה מזורה החמשים אמה: 13 ורוחב החצץ לפאת קדרה מזורה החמשים אמה: 14 ותחמש שלשה אמה קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם עשרה ואדניהם שלשה: 15 ולכתחף השנית חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה ואדניהם שלשה: 16 ולשער החצץ מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני וש ש מזור מעשה רקם עמדיהם ארבעה ואדניהם ארבעה: 17 כל עמודיו החצץ סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת: 18 ארך החצץ מאה באמה ורוחב החמשים כחמשים וקמיה חמש אמות שיש מזור ואדניהם נחשת: 19 לכל קלי המשכן בכל עברתו וכל יתרתתו וכל יתדת החצץ נחשת: 20 אתה תצווה את בני ישראל ויקתו אליך שמן זית כדתית למאור להעלת נר תמיד: 21 באחד מועד מוחוץ לפרקת אשר על העדרת יערך אותו אהרן ובנוו מערב עד בקר לפניהם חקמת עולם לדרתם מאת בני ישראל:

וְאַתָּה הַקְרֵב אֶלְךָ אֶת אַהֲרֹן אֶחָיךְ וְאֶת בְּנֵי אֹתוֹ מִזְבֵּחַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֵן לֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאַבְיוֹהָא אֶלְעֹזֶר וְאַתָּה בְּנֵי אַהֲרֹן: 2 ועשית בנדי קדרש לאהרן אחיך וכבוד ולתפארת: 3 ואותה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בנדי אהרן לקדרשו לכהנו

יהיה סרוח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו: 14 ועשית מכסה לאהל ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תהשים מלמעלה: 15 ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים: 16 עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחוב הקרש האחד: 17 שני יירות לקרש האחד משלבת אשא אל אחתה כן תעשה לכל קדרשי המשכן: 18 ועשית את הקרשים למשכן עשרים קדרש לפאת תימנה: 19 וארבעים ארני כסף תעשה תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי יידתו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי יידתו: 20 ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קדרש: 21 וארבעים ארניים שני אדנים תחת הקרש השנית הדר: 22 ולירכתי המשכן ימה תעשה שש קדרש: 23 ושני קדרים תעשה למקצת המשכן בירכתיים: 24 שני תאמים מלמזה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל והיו תאמים מלמזה ויחדו יהיו לשני המקצתה יהיו הטבעת האחת כן יהיה לשניהם לשני המקצתה: 25 והיו שנינה קדרים ואדניהם כסף שש עשר אדנים שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד: 26 ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן הדר: 27 וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לרכתיים ימה: 28 והבריה התויכן בתוך הקרשים מברח מן הקצה אל הקצה: 29 ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפיתה את הבריחים זהב: 30 והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר: 31 ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני וש ש מזור מעשה חשב יעשה אתה כרבים: 32 ונתתת אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב ויוחם זהב על ארבעה ארני כסף: 33 ונתתת את הפרכת תחת הקרשים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העזרות והבדילה הפרכת לכם בין הקרש ובין קדרש הקדשים: 34 ונתת את הכפרת על ארון העדרת בקדש הקדשים: 35 ושמנת את השלחן מוחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תחת על צלע צפון: 36 ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני וש ש מזור מעשה רקם: 37 ועשית למסך חמשה עמודי שטים וצפיתה אתם זהב וויהם זהב ויצקת להם חמשה ארני נחשת:

המשפט על לבו בכאו אל הקדר לזכרן לפני יהוה תmid : 30 ונחת אל חשו המשפט את האורים ואת התומים והוא על לב אהרן בכאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תmid : 31 ועשית את מעיל האפור כליל תכלת : 32 וזהו פיראשו בתוכו שפה היה לפיו סכיב מעשה ארוג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע : 33 ועשית על שלוי רמנת תכלת וארגמן ותולעת שני על שלוי סכיב ופעמוני זהב בתוכם סכיב : 34 פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שלוי המעל סכיב : 35 והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בכאו אל הקדר לפני יהוה ובצאתו ולא ימות : 36 ועשית ציצ' זהב טהור ופחה עליו פתוחה חתם קדר של יהוה : 37 ושותה אותו על פתיל תכלת וזהו על המזנפת אל מול פני המזנפת יהוה : 38 וזהו על מזח אהרן ונשא אהרן את עון הקדרים אשר יקידישו בני ישראל לכל מנתת קדריהם והיה על מזח תמיד לרצון להם לפני יהוה : 39 ושבצת הכתנת ש ועשית מזנפת ש ואבנת תעשה מעשה רקס : 40 ולבני אהרן תעשה חנתה ועשית להם אבניטים ומגבות תעשה להם לכבוד ולהפאהרת : 41 ותלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו ומשחתם אותם ומלאת את ידים וקדשתם אותם וכחנו ל : 42 וועשה להם מכנסי בד לכוסותبشر ערוד מהוננים ועד ירכיהם יהיו : 43 והיה על אהרן ועל בניו בבאים אל אהל מועד או בנשותם אל המזבח לשורת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו :

29 וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי לzech פריך בן בקר ואלים שניים תמים : 2 וללחם מצות וחלח מצת בלולות בשמן ורקייקי מצות משחיהם בשמן סלת חטים תעשה אתם : 3 ונחת אותם על אחד ותקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האלים : 4 ואת אהרן ואת בניו תקריב אל פתח אהל מועד ורחתת אתם במים : 5 ולקחת את הבנדים והלבשת את אהרן את הכתנת ואח מעיל האפור ואת האפור ואת החשן ואפרת לו בחשב האפור : 6 ושותה המזנפת על ראשו ונחת את נור הקדר על המזנפת : 7 ולקחת את שמן המשחה וצקפת על ראשו ומשחתת אותו : 8 ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת : 9 ווונרת אתם אבנת אהרן ובניו ורחתת لهم מגבעת והיה להם כהנה לחקת עולם ומלאת יד אהרן מעל האפור : 29 ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן

לי : 4 ואלה הבנדים אשר יעשו חשן ואפור ומעל וכנתת תשבע מזנפת ואבנת ועשו בגדי קדר של אהרן אחיך ולבנוי לכהנו ל : 5 וזהם יקחו את זהב ואת התכלת ואת הארמן ואת תולעת החשני ואת השש : 6 ועשו את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור מעשה חשב : 7 ושתי כהנת חברות יהוה לו אל שני קצוטיו וחבר : 8 ווחשב אפרתו אשר עליו כמעשיהם ממנין יהוה והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 9 ולקחת את שתיה אבני שהם ותחת עלייהם שמות בני ישראל : 10ossa משמתם על האבן האחת ואת שמות הששה הנונתרים על האבן השניה כתולדתם : 11 מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפחה את שתיה האבניים על שמות בני ישראל מסכת משבצות זהב תעשה אתם : 12 ושותה את שתיה האבניים על כהנת האפר אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתיה כהפיו לזכרן : 13 ועשית משבצת זהב : 14 ושתי שרשות זהב טהור מנבלת תעשה אתם מעשה עבת ונחתה את שרשות העבת על המשבצת : 15 ועשית חשן משפט שעשה חשב כמעשיהם אפר העשנו והב תכלת לשתי שרשות שמי וSSH משור תעשה אתם : 16 רביעי וארגמן ותולעת שני וSSH משור תעשה אתם : 17 ומלאת בו מלאת יהיה כפול זורת ארכו וזרת רחבו : 18 וארכן ארבעה טורים אבן טור אדרם פטרדה וברכת הטור האחד : 19 והטור השני נפק ספир ויהלום : 20 והטור השלישי שלישיו לשם שבבו ואחלמה : 21 והטור הרביעי תרשיש ושיהם וישפה משבצים זהב יהיו במלואיהם : 21 והאבני תהין על שמות בני ישראל שתום עשרה על שמות תפוחי החון איש על שמו תהין לשני עשר שבת : 22 ועשית על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : 23 ועשית על החשן שתי טבעות זהב ונחתת את שתיה העבות על שני קצוטה החשן : 24 ונחתה את שתיה עבתה ההוב על שתיה הטבעת אל קצוטה החשן : 25 ואת שתיה קצוטה שתיה העבותה תחתן על שתיה המשבצות ונחתה על כהנות האפר אל מול פניו : 26 ועשית שתיה טבעות זהב ושותה אתם על שני קצוטה החשן על שפטו אשר אל עבר האפר ביתה : 27 ועשית שתיה טבעות זהב ונחתה אתם על שתיה כתפות האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו מנעל לחשב האפור : 28 וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת להוות על חשב האפר ולא יוזח החשן שמנותם בני ישראל בחשן

ואכל אהרן ובנוו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד : 33 ואכלו איהם אשר כפר בהם למלא את ידם לקישר אותם וזר לאיאכל כי קדרש הם : 34 ואם יותר מבשר המלאים וממן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לאיאכל כי קדרש הוא : 35 ועשית לאהרן ולבניו ככה ככל אשר צויתו אתה שבעת ימים ת מלא ידים : 36 וoffer חטאת העשה ליום על הכהרים וחטא על המזבח בכפרך עליון ומשחתת אותו לקדרשו : 37 שבעת ימים הכהר על המזבח וקדשת אותו והיה המזבח קדרש קדשים כל הנגע במזבח יקדרש : 38 וזה אשר העשה על המזבח כבשים בני שנה שניים ליום תמיד : 39 את הכבש האחד העשה בבקר ואת הכבש השני העשה בין העربים : 40 ועשרן סלת בלול בשמן כתוית רביע ההיון ונסך רבעית החין יין לכבש האחד : 41 ואת הכבש השני העשה בין העربים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחוח אשר ליהוה : 42 עלת תמיד לדרכיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אoud לכם שמה לדבר אליו שם : 43 ונעדתי שמה לבני ישראל ונקרש בכבדיו : 44 וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכחן ליל : 45 ושבנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים : 46 ידעו כי אני יהוה אליהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יהוה אלהים :

30 ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים העשה אותו : 1 אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהוה ואמותים קמתו ממנה קרנתיו : 2 וצפיתה אותו זהב טהור את ננו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר וחב סביב : 4 ושתוי טבעת זהב העשה לו מתחת לזרו על שני צלעתיו העשה על שני צדיו והיה לבחים לבדים לשאת אותו בהמה : 5 ועשית את הבדים עצי שטים וצפיתה להם זהב : 6 ונתתת אותו לפני הפרכת אשר על ארן העדרת לפני הכהרת אשר על העדרת אשר אoud לך שם : 7 ותקטר עלי אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרתיק טירנה : 8 ובכחולת אהרן את הנרתיק בין העربים יקטרינה קטרת תמיד לפני יהוה לדרכיכם : 9 ולא העלו עלי קטרת זהב ועלה ומנחה ונסך לא חסכו עלו : 10 וככפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מודם חטא הכהרים אחת בשנה ככפר עליון לדרכיכם קדרש קדשים הוא ליהוה : 11 וידבר

אהרן ובנוו את ידיהם על ראש הכהר : 12 וווחחת את הכהר לפני יהוה פתח אהל מועד : 13 וולקחת מודם הכהר ונתתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדרם תשפך אל יסוד המזבח : 14 ולקחת את כל החלב המכסה את הכהר ואת היתרת על הכהר ואת שתי הכללות ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה : 15 ואת בשער הכהר ואת ערו ואת פרשו תשרפכ באש מוחץ למגנה חטא הוא : 16 ואת האיל האחד תקח וסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל : 17 וווחחת את האיל ולקחת את דמו ווורתה על המזבח סביב : 18 ואת האיל נתנה לנתחיו ורחתצת קרבו וכריעו ונחתת על נתחיו ועל ראשו : 19 וווחחת את כל האיל המזבח עללה הוא ליהוה לריח ניחוח אשר ליהוה הוא : 20 ולקחת את האיל ולקחת מדרמו ונתתת על תנוק און אהרן ועל תנוק און בניו הימנית ועל בהן דם הימנית ועל בהן רגלים הימנית ווורתה את הדרם על המזבח סביב : 21 ולקחת מן הדרם אשר על המזבח ומושמן המשחה והזית על אהרן ועל בנדיו ועל בניו ובנדיו ובנדיו ובנויו ובנויו את האיל החלב והאליה ותהי הכללית ואת הכהר ואת יתרת הכהב ואת שתוי הכללית ואת החלב ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימני כי איל מלאים הוא : 22 ומכבר לחם אחד וחלת לחם שמן אחד ודקוק אחד מסל המזבח אשר לפני יהוה : 23 ושותת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפתם תנופה לפני יהוה וולקחת אתם מירם והקטרת המזבח על העלה לריח ניחוח לפני יהוה אשר ליהוה : 24 ולקחת את הכהה מיאל המלאים אשר לאהרן והנפתה אותו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה : 25 וקדשת את זהה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מיאל המלאים מאשר לאהרן ומאמאר לבניו : 26 והיה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחיו שלמים תרומותם ליהוה : 27 ובנדי הכהר אשר לאהרן יהיו לבניו אחורי למשחה בהם ולמלאם את ידים : 28 שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש : 29 ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במוקם קדרש : 30

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 ראה קראתי בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 3 ואملא אותו
روح אלהים בחכמה ובתבונה ובברעת ובככל מלאכה: 4
לחשב מוחשבת לעשות בזחוב ובכסף ובנחתת: 5
ובחרשת אבן למלאת ובחזרת עז לעשות בכל מלאכה:
6 ואני הנה נתתי אותו את אהלי'אב בן אחיסמך למטה
דן ובבלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר
צויתך: 7 את אהל מועד ואת הארון לעדת ואת הכפרת
אשר עליו ואת כל כליה'ה: 8 ואת השלחן ואת כליה'ה
את המנרה הטהרת ואת כל כליה'ה ואת מזבח הקטורתת:
9 ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ה ואת הכור ואת כנו:
10 ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת כנו:
בגדי בניו לכהן: 11 ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדרש כל אשר צויתך יעשו: 12 ויאמר יהוה אל משה
לאמר: 13 ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך אתה
שבתתי תשמרו כי אותן הוא בני ובנייכם לדרתיכם
לקדרש כל אשר צויתך יעשו: 14 ושמרתם את השבת
לדעת כי אני יהוה מקדשכם: 15 ששת ימים
מלאכה ונכרצה הנפש ההוא מקרוב עמייה: 16 ושמרו
עשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדרש ליהוה
כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת: 17 ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית
עולם: 18 בין ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש: 19 ויתן אל משה ככלתו לדבר אותו בהר
סינו שני לחת העדרת לחת אבן כתבים באכבע אלהים:
32 וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל
העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפניו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים
לא ידענו מה היה לו: 2 ויאמר אלהים אהרן פרקו נומי
זהוב אשר באוני נשיםם בנייכם ובנותיכם ותביאו אליו: 3
ויתפרקו כל העם את נזמי זהוב אשר באוניהם ויביאו אל
אהרן: 4 ויקח מידם ויצר אותו בחזרת ויעשחו עגל מסכה
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלך מארץ מצרים:
5 וירא אהרן ובין מזבח לפניו וירא אהרן וגנבר חן
ליהוה מחר: 6 וישכימו מחרת ויעלו עלת וונשו שלמים
וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: 7 וידבר יהוה אל
יהוה אל משה לאמר: 12 כי תsha את ראש בני ישראל
לפקודיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא
יהיה בהם נnf בפקד אתם: 13 זה יתנו כל העבר על
הפקדים ממחצית השקל בשקל הקדש עשרים נהה השקל
מחצית השקל תרומה ליהוה: 14 כל העבר על הפקדים
מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומות יהוה: 15 העשר
לא יתרבה והידל לא ימעיט ממחצית השקל לחת את
תרומות יהוה לכפר על נפשתיכם: 16 ולקחת את כספ
הכפרים מאות בני ישראל ונחת אותו על עבדת אהל
מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על
נפשתיכם: 17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 18 ועשית
כיפור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונחת אותו בין אהל מועד
ובין המזבח ונחת שם מים: 19 ורחציו אהרן ובניו ממן
את ידים ואת רגליים: 20 בבאים אל אהל מועד ירחציו
מים ולא ימתו או בנסתם אל המזבח לשרת להקטרת
אשה ליהוה: 21 ורחציו ידים ורגליים ולא ימתו והיתה
לهم חוק עולם לו ולזרעו לדרתם: 22 וידבר יהוה אל
משה לאמר: 23 ואתה קח לך בשמות ראש מז דרור
חמש מאות וקמנן בשם מחציתו חמשים ומאותים וקנה
שם חמשים ומאותים: 24 וקדחה חמש מאות בשקל הקדש
ושמן זית הין: 25 ועשית אותו שמן משתת קדרש רקה
מרקחת מעשה רקה שמן משתת קדרש יהוה: 26 ומשחת
בו את אהל מועד ואת ארון העדרת: 27 ואת השלחן ואת
כל כליה'ה ואת המנרה ואת כליה'ה ואת מזבח הקטורתת:
ואת מזבח העלה ואת כל כליה'ה ואת הכור ואת כנו: 29
וקדרת אתם והיו קדרשים כל הנגע בהם קדרש: 30
ואת אהרן ואות בניו תמשח וקדשת אתם לכהן לי: 31
ואל בני ישראל תדרב לאמר שמן משתת קדרש יהוה
זה לדרתיכם: 32 על בשר אדם לא ייסך ובמכתנה
לא תעשו כמהו קדרש הוא קדרש יהוה לכם: 33 איש אשר
ירקח כמהו ואשר יתן ממנה על זר ונכרתת מעמו: 34
ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף וshallת וחלבנה
סמים ולבנה זוכה בר בבד יהוה: 35 ועשית אתה קטרת
דרקח מעשה רוקח ממלח טהור קדרש: 36 ושהקחת ממנה
הדרק ונחתה ממנה לפני העדרת באهل מועד אשר אוועד
לך שמה קדרש קדרשים תחיה לכם: 37 והקטרת אשר
תעשה במכתנה לא תעשו להם קדרש תחיה לך ליהוה:
38 איש אשר יעשה כמוות להריה בה ונכרתת מעמו:

בבנו ובabhängigו ולחת עלייכם היום ברכה: 30 ויהי ממחירת
ויאמר משה אל העם אתם חטאם חטא נדליה ועתה
עללה אל יהוה אولي אכפירה بعد חטאכם: 31 וישב
משה אל יהוה ויאמר אני חטא העם הזה חטא נדליה
וישעו להם אלהי זהב: 32 ועתה אם ת שא חטאיהם ואם אין
מחני נא מספרק אשר כתבת: 33 ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי: 34 ועתה לך נחאה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאכי לך לפניך ובאים פקדך
ופקדתי עליהם חטאכם: 35 ויגף יהוה את העם על אשר
עשאו העNEL אשר עשה אהרן:

33 וידבר יהוה אל משה לך עליה מזוה אתה והעם אשר
העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברם
ליצחיק וליעקב לאמר לזרעך אתנה: 2 ושלחתי לפניך
מלאך ונשחתית את הכנעני האמרי והחתי והפרדי החוי
והיבוט: 3 אל ארץ זבת חלב ודבש לא עלה בקרבך
כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרכך: 4 ווישמע העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו: 5
ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה
ערף רגע אחד עלה בקרבך וכלייך ועתה הורד עדיך
מעליך וארעה מה עשה לך: 6 וויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב: 7 ומשה יקח את האهل ונטה לו מוחץ
למחנה הרחיק מן המחנה וקרא לו אهل מועד והיה כל
מבקש יהוה יצא אל אهل מועד אשר מוחץ למחנה: 8
והיה בצתת משה אל האهل יקומו כל העם ונצבו איש
פתח האهل והביטו אחריו משה עד באו האהלה: 9 ויהי
כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האهل
ודבר עם משה: 10 וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האهل ועם כל העם והשתחוו איש פתח האهل: 11
ודבר יהוה אל משה פנים כאשר ידבר איש
אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער
לא ימיש מותך האهل: 12 ויאמר משה אל יהוה ראה
אתה אמר אל העל את העם הזה ואתה לא הודיעני את
אשר תשלח עמי ואתה אמרת יודיעך בשם נום מצאת חן
בעני: 13 ועתה אם נא מצאת חן בענייך הודיעני נא את
דרךך ואדרך למען אמצע חן בענייך ראה כי עמק הנוי
זהו: 14 ויאמר פני ילבו והנחתי לך: 15 ויאמר אליו אם
אין פניך הלכים אל חעלנו מזוה: 16 ובמה יודע אפוא כי

משה לך רד כי שה עמק אשר העליית מארץ מצרים: 8
סרו מזהר מן הדריך אשר צוירם עשו להם על מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלהי ישראל אשר
העליך מארץ מצרים: 9 ויאמר יהוה אל משה ראיינו
את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא: 10 ועתה הנחיה
לי ויחר אפי בהם ואכלם ועשה אותו לנו גдол: 11
ויחל משה את פני יהוה אלהי ויאמר למה יהוה יחרה
אפק בעמק אשר הוצאה מארץ מצרים בכח גдол וביד
חזקה: 12 למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוצאה שוב מחרון
להרגם בהםים ולכלחם מעל פניהם האדמה שוב מחרון
אפק והנחם על הרעה לעמק: 13 זכר לאברהם ליצחק
ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בריך ותדבר אליהם
ארבה את זרכם כוכבי השמים וכל הארץ זאת אשר
אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם: 14 וויפן וירד משה מן
הרעה אשר דבר לעשות לעמו: 15 וויפן וירד משה מן
ההר ושני לחת העדת בידיו לחת כתבים משני עבריהם
מזוה ומזהם הם כתבים: 16 והלחת מעשה אליהם המה
ו המכטב מכתב אליהם הוא חרות על הלחת: 17 ווישמעו
יוושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלכמיה
במחנה: 18 ויאמר אין קול ענות נבורה ואין קול ענות
חלשה קול ענות אכבי שמע: 19 ויהי כאשר קרב אל
המחנה וירא את העNEL ומחלת ויחר אפיק משה וישליך מיד
את הלחת וישבר אתם תחת החרה: 20 ויקח את העNEL
אשר עשו וירושף באש ויתחן עד אשר דק ויזיר על פניו
המים וישק את בני ישראל: 21 ויאמר משה אל אהרן מה
עשה לך העם כי הבאת עליו חטא נדליה: 22 ויאמר
אהרן אל יחר אפיק אדרני אתה ידעת את העם כי ברע הוא:
23 ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העNEL מארץ מצרים לא ידענו מה היה
לו: 24 וואמר להם למי והב התפרקו וירטו לי ואשלכחו
בаш ויצא העNEL הזה: 25 וירא משה את העם כי ברע הוא
כי ברעה אהרן לשמצה בקמיהם: 26 ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלהי ויאספו אליו כל בני לוי: 27
ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שמו איש חרבו
על ירכו עברו ושבו משער לשער במחנה והרנו איש
את אהינו ואיש את רעהו ואיש את קרבו: 28 ויעשו בני
לו כי דבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי
איש: 29 ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש

לך ואכלת מזבחו: ¹⁶ ולקחת מבניו לבניך וכן בנתיו אחרי אלהי הון והוננו את בניך אחרי אלהי הון: ¹⁷ אלהי מסכה לא תעשה לך: ¹⁸ את חן המצוות תשמר שבעת ימים תאכל מצוות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחודש האביב יצאת ממצרים: ¹⁹ כל פטר רחם לי וכל מנקח תזכור פטר שור ושה: ²⁰ ופטר חמור תפדה בשעה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פניו ריקם: ²¹ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחירות ובקציר השבת: ²² והן שבעת תעשה לך בכורי קציר חיטים וחוג האסיף תקופת השנה: ²³ שלוש פעמים בשנה יראה כל זכרך את פניו האדון יהוה אלהי ישראל: ²⁴ כי אורייש גוים מפניך והרחבותיו את גבולך ולא יחמוד אש את הארץ בעליך לראות את פניו יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: ²⁵ לא חשחת על חמוץ דם זבחך ולא ילין לבקר זבח חג הפסח: ²⁶ הראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל נדי בחלבם: ²⁷ ויאמר יהוה אל משה כתוב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כתרתי את ברית ואת ישראל: ²⁸ ויהי שם עם יהוה ארבעים ים ואربعים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרה הדברים: ²⁹ ויהי ברדת משה מחר סני ושני לחת העדרת ביד משה ברדתו מן החרם ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדרכו אותו: ³⁰ וירא אהרן וככל בני ישראל את משה ותנה קרן עור פניו ויראו מונשת אליו: ³¹ ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וככל הנשאים בעדרה וידבר משה אליהם: ³² ואחריו כן ננסו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אותו בהר סני: ³³ ויכל משה מדבר את ריתן על פניו מסזה: ³⁴ וובבא משה לפני יהוה לדבר אותו סידר את המסזה עד צאתו יצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה: ³⁵ וראו בני ישראל את פניו משה כי קרן עור פניו והשיב משה את המסזה על פניו עד בא לדבר אתו:

35 ויקח משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשתם: ² ששת ימים העשה מלאכה וביום השביעי יהוה لكم קדר שבת שבעתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת: ³ לא תבערו אש בכל משבותיכם ביום השבת: ⁴ ויאמר משה אל כל

מצאתך חן בעיניך אני ועמק הלוא בלבתך עמו נפלינו אני ועמק מכל העם אשר על פני הארץ: ⁵ ויאמר יהוה אל משה נם את הדבר הזה אשר דברת עשה כי מצאתך חן בעיניו ואדריך בשם: ⁶ ויאמר הראני נא את כבדך: ⁷ לפניו ותתני את אשר אתה אחן ורחמתי את אשר ארחים: ⁸ ויאמר לא תוכל לראת את פניו כי לא יראני האדם וה הוא: ⁹ ויאמר יהוה הנה מקום ATI ונצבת על הצור: ¹⁰ והיה בעבר כבדי ושמתייך בנקרת הצור ושכתי כבפי עלייך עד עבריך: ¹¹ והסרתי את כבפי וראית את אחריו ובפני לא יראו:

34 ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים בראשים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשיים אשר שברת: ² והיה נפון לבקר ועליה בבקר אל הר סני ונצבת לי שם על ראש ההר: ³ ויאיש לא יعلا עמק ונום איש אל ירא בכל ההר נם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: ⁴ וופסל שני לחת אבנים בראשים וישכם משה בבקר וויעל אל הר סני כאשר צוה יהוה אותו ויקח בידו שני לחת אבנים: ⁵ וירדר יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ⁶ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום ותנוון ארך אפים ורכב חסד ואמת: ⁷ נוצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחתאה ונקה לא נקה פקר עון אבות על בניים ועל בניים על שלשים ועל רביעים: ⁸ וימחר משה ויקר ארצחה ווישתחוו: ⁹ ויאמר אם נא מצאתך חן בעיניך אדני לך נא בקרבנו כי עם קשה ערך הווא וסלחת לעוננו ולחמתנו ונחלתנו: ¹⁰ ויאמר הנה אנכי כרת ברית ננד כל עמק אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הנויים וראה כל העם אשר בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמק: ¹¹ שמר לך את אשר אנכי מזכיר היום הני נרש מפניך את האמוריו והכנענו והחתי והפרוי והחווי והיבוסי: ¹² השמר לך פן תכרת ברית לויישב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהוה למקש בקרבך: ¹³ כי את מזבחת החצון ואת מצבתם תשברון ואת אשורי תכתרו: ¹⁴ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: ¹⁵ פן תכרת ברית לויישב הארץ וננו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא

אותו רוח אלוהים בחכונה בתבונה ובברעת ובכל מלאכה: 32 ולחשב מוחשבת לעשת בזוהב ובכסף ובונחת: 33 ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מוחשבת: 34 ולחרות נתן לבבו הוא ואהלי'אב בן אחיסנק למתה דן: 35 מלא אתכם חכמתם לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב וركם בתכלת ובארמן בתולעת השני ובשש ואגן עשי כל מלאכה וחשי' מוחשבת:

36 ועשה בצלאל ואהלי'אב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכונה ותבונה בהמה לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדרש לכל אשר צוה יהוה: 2 ויקרא משה אל בצלאל ואל אהלי'אב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכונה בלבבו כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשת אתה: 3 ויקחו מ לפני משה את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדרש לעשת אתה והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר: 4 ויבאו כל החכמים העשימים את כל מלאכת הקדרש איש איש מללאכתו אשר המה עשיהם: 5 ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מידי העברה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה: 6 ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומה הקדרש ויכלא העם מהביא: 7 והמלאכה הייתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: 8 ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר ירידת שיש משור ותכלת וארמן ותולעת שני כרכבים מעשה חשב עשה אתם: 9 ארך היריעת האחת שמנה ועשרים באמה ורחב ארבעה באמה היריעת האחת מדרה אחת לכל היריעות: 10 ויהחבר את חמש היריעות לאלה אחת אל אחת וחמש ירידת חבר את אל אחת: 11 ויעש לאלת תכלת על שפת היריעת האחת מקצת במחברת כן עשה בשפת היריעת הקיצונה במחברת השנית: 12 חמישים לאלת עשה ביריעת האחת וחמשים לאלת עשה בקצת היריעת אשר במחברת השנית מקבילת הללאת אחת אל אחת: 13 ויעש חמישים קרסו זהב ויהחבר את היריעת האחת אל אחת בקרים ויהי המשכן אחד: 14 ויעש ירידת עים לאלה על המשכן עשו עשרה ירידת עשה אתם: 15 ארך היריעת האחת שלשים באמה וארבעה אמות רחוב היריעת האחת מדרה אחת לעשתי עשרה ירידת: 16 ויהחבר את חמש היריעת בלבד ואת ש היריעת

עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: 5 קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומה יהוה זהב וכסף ונחת: 6 ותכלת וארמן ותולעת שני ווש ועוזים: 7 וערת אלים מאדמים וערת תהשים ועצי שטים: 8 ושמן למאור ובשימים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: 9 ואבני שם ואבני מלאים לאפור ולחשן: 10 וכל חכם לב בכם יבוא ויעשו את כל אשר צוה יהוה: 11 את המשכן את אהלי' ואת מכשנו את קרסו ואת קדריו את בריחו את עמדי' ואת אדרנו: 12 את הארן ואת בדי' את הכהרת ואת פרכת המסר: 13 את השלחן ואת בדי' ואת כל כליו ואת לחם הפנים: 14 ואת מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המשמן: 15 ואת מזבח הקטרת ואת בדי' ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן: 16 את מזבח העלה ואת מזבח הנטחנת אשר לו את בדי' ואת כל כליו את היכיר ואת כנו: 17 את קלעי החצר את עמדיו ואת אדרנה ואת מסך שער החצר: 18 את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם: 19 את בנדי' השר לשירות בקדש את בנדי' הקדרש לאהרן הכהן ואת בנדי' בנו לכהן: 20 ויצאו כל עדת בני ישראל מ לפני משה: 21 ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבה רוחו אותו הביאו את תרומה יהוה למלאכת האל מועד ולכל עבדתו ולבנדי' הקדרש: 22 ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונום וטבעת וכמו צל כל זיהב וככל איש הניף תגופת זהב ליהוה: 23 וכל איש אשר נמצא אותו תכלת היביאו את תרומות יהוה וכל איש אשר נמצא אותו עצי שטים בידיה טו ויביאו מטבח את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש: 26 וכל הנשים אשר נשאו לבן אתנה בחכמה טו את העוזים: 27 והנשאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלאים לאפור ולחשן: 28 ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים: 29 וכל איש ואשה אשר נדב לבם אתם להביא לכל המלאכה אשר צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליהוה: 30 ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה: 31 וימלא

לבד : 7 וויעש ללאת חמשים על שפת היריעה הקיצנה במתברת וחמשים ללאת עשה על שפת היריעה החברת השנית : 8 וויעש קרס נחשת חמשים לחבר את האהלי להיות אחד : 9 וויעש מכסה לאהלי ערת אלים מאדמים ומכסה ערת תהשים מלמעלה : 10 וויעש את הקרים למשכן עצי שיטים עמודים : 11 וויעש אמת ארכד הקרים למשכן ערכיה אחדת כן עשה לכל קרסים המשכן : 12 וויעש את הקרים למשכן עשרים קרסים המשכן : 13 וויעש קרסים נחשת הקרים האחד : 14 וויעש את הקרים לארך הקרים ואמה וחצי קמתו : 15 וויעש את השלחן אחיו אל הכפרת היי פני הקרים : 16 וויעש את השלחן עצי שיטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו : 17 וויעש לו זר זב סביב : 18 וויעש לו מוגרת טפה סביב וויעש זר זב למסוגתו סביב : 19 וויצק לו ארבע טבעת זב ווון את הטבעת על ארבע הפתא אשר לאربع רגליו : 20 לעמות המוגרת היי הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן : 21 וויעש את הבדים עצי שיטים וויצק אתם זב לשאת את השלחן : 22 וויעש את הכלים אשר על השלחן את קערתו ואת כפתיו ואת מנקיתו ואת הקשות אשר יסך בהן זב טהור : 23 וויעש נביעה כפתירה ופרחה ממנה היי : 24 וושה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מזרה האחד ושלשה קני מנרה מזרה השני : 25 שלשה נבעים משקרים בקנה האחד כפתר ופרחה ושלשה נבעים משקרים בקנה אחד כפתר ופרח כן לששת הנקים הייצאים מן המנרה : 26 ובמנרה ארבעה נבעים משקרים כפתירה ופרחה : 27 וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה וכפתר תחת שני הנקים ממנה לששת הנקים הייצאים ממנה : 28 כפתרים וקנות ממנה היי כליה מקשה את זב טהור : 29 וויעש את רודיה שבעה ומלךודה ומחותה זב טהור : 30 ככר זב טהור עשה אתה ואת כל כליה : 31 וויעש את מזבח הקטורת עצי שיטים אמה ארכו ואמה רחבו רבוע ואמותים קמתו ממנה היי קרנתיו : 32 וויצק אותו זב טהור את גנו ואת קירתו סביב ואת קרנתיו וויעש לו זר זב סביב : 33 ושתוי טבעת זב עשה לו מתחת לירוי על שני צלעתיו על שני צדיו לכתים לבדים לשאת אותו בהם : 34 וויעש את הבדים עצי שיטים וויצק אותם זב וויעש את שמן המשחה קדר ואת קטורת הסמים טהור מעשה רקה :

37 וויעש בצלאל את הארון עצי שיטים אמותים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו : 2 וויצחפו זב טהור מבית ומוחץ וויעש לו זר זב סביב : 3 וויצק לו ארבע טבעת זב על ארבע פעמו ושתוי טבעת על נחשת :

בشكل החדש : 26 בקע לגלגול מחלוקת השקל בקהל החדש לשכל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה 27 לשש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים : ויהי מאת ככר הכסף לזכת את אדרני הקדר ות אדרני הפרכת מאת אדרנים למאת הככר ככר לאדן : 28 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים צפה הראשם וחשך אתם : 29 ונחשת התנופה שביעים ככר אלףים וארבע מאות שקל : 30 וויש בה את אדרניفتح אלל מועד ואת מזבח הנחשת ואת מכביר הנחשת אשר לו ואת כל כליה המזבח : 31 ואת אדרני החצר סביב ואת אדרני שער החצר ואת כל יתדרת המשכן ואת כל יתדרת החצר סביב :

39

מן החקלאת והארגמן ותולעת החני עשו בנדי שרד לשרת בקדושים ווישו את בנדי הקדר אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את משה : 2 וויש את האפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 3 וירקעו את פחוי הוהב וקצץ פתילים לעשות בתוכה החקלאת ובתוכה הארגמן ובתוכה תולעת החני ובתוכה השם מעשה חשב : 4 כחפת עשו לו חברת על שני קצוטו חבר : 5 ווחשב אפרתו אשר עליו ממניו הוא כמעשיהם זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור כאשר צוה יהוה את משה : 6 ווישו את אבני השם מסכת משבצות זהב מפתחת פתויה חותם על שמות בני ישראל : 7 ווישם אתם על כחפת האפר אבני זכרון לבני ישראל אל אשר צוה יהוה את משה : 8 וויש את החשן מעשה חשב כמעשה אפר והב תכלת וארגמן ותולעת שני וSSH משור : 9 רבווע היה כפול עשו את החשן ות ארכו וורת רחבו כפול : 10 ווימלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטריה וברקמת הטור האחד : גו והטור השני נפק ספריו ויהלום : 12 והטור השלישי שם ווישפה מוסכת משבצות והטור הרביעי תרשיש שם ווישפה מוסכת משבצות זהב במלאלתם : 14 וו庵נים על שמות בני ישראל הנה שתים עשרה על שמותם פתויה חותם אש על שמנו לשנים עשר שבט : 15 ווישו על החשן שרשת נבלת מעשה עבת זהב טהור : 16 ווישו שתי משבצות זהב ושתי טבעות זהב וויתנו את שתי הטבעות על שני קצוטות החשן : 17 וויתנו שתי העבותות הזהב על שתי הטבעות על קצוטות החשן : 18 ואת שתי קצוטות שתי העבותות נתנו על שתי המשבצות העודה מאת ככר אלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל

והנה עשו אתה כאשר צוה יהוה כן עשו ויברך אתם
משה:

40 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² ביום החדש הראשון
באחר החדש תקים את משכן אהל מועד: ³ ושם את
את ארון העדות וסכת על הארון את הפרכת: ⁴ והבאת
את השלחן וערכת את ערכו והבאת את המנורה והעלית
את נרתיה: ⁵ ונתה את מזבח הזהב לקטורת לפני ארון
העדות ושם את מסך הפתח למשכן: ⁶ ונתה את מזבח
העליה לפני פתח המשכן אהל מועד: ⁷ ונתה את הכיר בין
אהל מועד ובין המזבח ונתה שם מים: ⁸ ושםת את החצר
סביב ונתה את מסך שער החצר: ⁹ ולקחת את שמן
המשחה ומשחת את המשכן ואת כל אשר בו וקדשת אתו
ואת כל כליו והוא קדר: ¹⁰ ומשחת את מזבח העלה ואת
כל כליו וקדשת את המזבח והוא המזבח קדרים:
ונמשחת את הכיר ואת בנוו וקדשת אתו: ¹² והקרבת
את אהרן ואת בנוו אל פתח אהל מועד ורחתת אתם
במים: ¹³ והלבשת את אהרן את בגדיו הקדר ומשחת אתו
וקדרת אתו וכחן ל: ¹⁴ ואת בניו תקريب ולבשת אתם
תחנת: ¹⁵ ומשחת אתם כאשר משחת את אביהם וכחנו
לי והיתה להית להם משחתם לכחנתם עולם לדרתם:
¹⁶ ויעש משה ככל אשר צוה יהוה אותו כן עשה: ¹⁷
ויהי בחודש הראשון בשנה השניה באחד לחודש הקום
המשכן: ¹⁸ ויקם משה את המשכן ויתן את ארנוו ושם את
קרשיו ויתן את בריחיו ויקם את עמודיו: ¹⁹ ויפרש את
האהל על המשכן וישם את מסכה האהל עלייו מלמעלה
כאשר צוה יהוה את משה: ²⁰ ויקח ויתן את העדת אל
הארן וישם את הבדים על הארון ויתן את הקפרת על
הארן מלמעלה: ²¹ ויבא את אהרן אל המשכן וישם את
פרכת המסך ויסך על ארון העדות כאשר צוה יהוה את
משה: ²² ויתן את השלחן באחד מועד על ירך המשכן
צפנה מהוזן לפרכת: ²³ ויערד עלייו ערך לחם לפני
יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²⁴ וישם את המנורה
באחד מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה: ²⁵ ויעל
הנרת לפניו יהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²⁶ וישם
את מזבח הזהב באחד מועד לפניו הפרכת: ²⁷ ויקטיר
עליו קטורת סמים כאשר צוה יהוה את משה: ²⁸ וישם את
מסך הפתח למשכן: ²⁹ ונתן מזבח העלה שם פתח המשכן

ויתנים על כתפת האפר אל מול פניו: ¹⁹ ויעשו שתי טבعة
זהב ווישמו על שני קצוצות החשן על שפהו אשר אל עבר
האפר ביתה: ²⁰ ויעשו שתי טבعة זהב וויתנים על שתי
כתפת האפר מלמטה ממול פניו לעממת מהברתו ממעל
לחשב האפר: ²¹ וירכסו את החשן מטבעתו אל טבعة
האפר בפתחיל חכלת להיות על חשב האפר ולא יהוה
חחן מעל האפר כאשר צוה יהוה את משה: ²² ויעש
את מעיל האפר מעשה ארן כליל חכלת: ²³ ובו המעיל
בתוכו כפי תחרא שפה לפיו סביב לא יקרע: ²⁴ ויעשו
על שלוי המעיל רמוני חכלת וארכמן ותולעת שני משור:
²⁵ ויעשו פעמוני זהב טהור ויתנו את הפעמים בתוך
הרמנים על שלוי המעיל סביב בתוכו הרמנים: ²⁶ פעמן
ורמן פעמן ורמן על שלוי המעיל סביב לשרת כאשר
צוה יהוה את משה: ²⁷ ויעשו את חכתנתה שש מעשה ארן
לאהרן וללבניו: ²⁸ ואת המזונפת שש ואת פארדי המנבעת
שש ואת מכסני החבד שש משור: ²⁹ ואת האבנט שש משור
ותכלת וארכמן ותולעת שני מעשה רקס כאשר צוה יהוה
את משה: ³⁰ ויעשו את ציין נור הקדר זהב טהור ויכתו
עליו מכתב פתוח חותם קדש ליהוה: ³¹ ויתנו עליו
פתחיל חכלת تحت על המזונפת מלמעלה כאשר צוה
יהוה את משה: ³² ותכל כל עבדת משכן אהל מועד
ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:
³³ ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו
קרסיו קרישו בריחו ועמדיו ואדרבי: ³⁴ ואת מכסה עורת
האלים המأدמים ואת מכסה ערת התחשים ואת פרכת
המסך: ³⁵ את ארן העדת ואת בדיו ואת הכפרת: ³⁶ את
השלחן את כל כליו ואת לוחם הפנים: ³⁷ את המנורה
הטהרה את נרתיה נרתת המערכה ואת כל כליה ואת מנן
המאור: ³⁸ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך פתח האהל: ³⁹ את מזבח הנחשת ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיר
ואת כנו: ⁴⁰ את קלעוי החצר את עמדיה ויתדתיה ואת כל
ויתה המשך לשער החצר את מיתדריו ויתדרתיה ואת כל
כל עבדת המשכן לאחד מועד: ⁴¹ את בגדיו השרד
לשרת בקדש את בגדיו הקדר לאהרן הכהן ואת בגדיו
בנוי לכהן: ⁴² ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני
ישראל את כל העבדה: ⁴³ וירא משה את כל המלאכה

אהל מועד ויעל עליו את העלה ואת המנחה כאשר צוה יהוה את משה: ³⁰ ווישם את הכיר בין אהל מועד ובין המזבח ויתן שמה מים לרחצתה: ³¹ ורחצטו ממנה משה ואהרן ובניהם את ידיהם ואת רגלייהם: ³² בכבאים אל אהל מועד ובקרבתם אל המזבח ורחצטו כאשר צוה יהוה את משה: ³³ ויקם את החצר סביב למשכן ולמזבח ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלוכה: ³⁴ ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁵ ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן: ³⁶ ובחعلות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ³⁷ ואם לא יעללה הענן ולא יסעו עד יום העלתו: ³⁸ כי ענן יהוה על המשכן יומם וASH תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם:

בשמון: 5 ואמן מנהה על המוחבת קרבן סלת בלילה
בשמון מזכה תהיה: 6 פחתה אתה בזים וצקה עליה שמן
מנחה הוא: 7 ואם מנהה מוחבת קרבן סלת בשמן
תשעה: 8 והבאת את המנהה אשר יעשה מלאה ליהוה
ותקריבת אל הכהן והנישאה אל המוחבת: 9 והרים הכהן
מן המנהה את אוצרתה והקטיר המוחבת אשר ריח
מן המנהה את המוחבת: 10 והנוררת מן המנהה לאהרן ולבניו קדש
ניחח ליהוה: 11 קרבן רחיתת המוחבת אשר תקריבו ליהוה
קדשים ממשי יהוה: 12 כל המנהה אשר תקריבו ליהוה
לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבר לא תקטריו ממנה
אשר יהוה: 13 קרבן ראשית תקריבו אثم ליהוה ואל
המוחב לא יעלו לריח ניחח: 14 וכל קרבן מנוחך במלח
המלח ולא תשבי מלח ברית אלהיך מעל מנוחך על
כל קרבן תקריב מלח: 15 ואם תקריב מנהה בכורים
לייהוה אביך קלו באש גרש כרמל תקריב את מנהה
בכוריך: 16 וננתת עליה שמן ושםת עליה לבנה מנהה
הוא: 17 והקטיר הכהן את אוצרתה מנורשה ומשמנה על
כל לבנהה אשר ליהוה:

3 ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם
זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יהוה: 2 וסמק ידו
על ראש קרבנו ושותו פתח אהל מועד וורקו בני אהרן
הכהנים את הדם על המוחבת סביב: 3 והקריב מזבח
השלמים אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת
כל החלב אשר על הקרב: 4 ואת שתי הכליות ואת החלב
אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על
הכליות יסינה: 5 והקטירו אותו בני אהרן המוחבת על
העליה אשר על העצים אשר על האש אשר ריח ניחח
לייהוה: 6 ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים ליהוה
זכר או נקבה תמים יקריבנו: 7 אם כשב הוא מקריב
את קרבנו והקריב אותו לפני יהוה: 8 וסמק את ידו על
ראש קרבנו ושות את פנוי אהל מועד וורקו בני אהרן
את דמו על המוחבת סביב: 9 והקריב מזבח השלמים
אשר ליהוה החלבו האליה תמיימה לעמת העצה יסינה
את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על
הקרב: 10 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר
על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסינה:
11 והקטירו הכהן המוחבת לחם אשר ליהוה: 12 ואם עז
קרבנו והקריבו לפני יהוה: 13 וסמק את ידו על ראש

1 ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מاهל מועד לאמר:
2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם
קרבן ליהוה מן הבקר ומון הצאן וקריבו את
קרבכם: 3 אם עליה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו
אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצנו לפני יהוה: 4
וסמק ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עלייו: 5 ושות
את בן הבקר לפני יהוה ותקריבו בני אהרן הכהנים
את הדם וורקו את הדם על המוחבת סביב אשר פתח
אהל מועד: 6 והפשיט את העלה ונתח אתה לנתחיה:
7 ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים
על האש: 8 וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את
הראש ואת הperfר על העצים אשר על האש אשר על
המוחב: 9 וקרבו וכרכעו ירוחן בימים והקטיר הכהן את
הכל המוחבת עללה האשה ריח ניחח ליהוה: 10 ואם מן
הצאן קרבנו מן הcalculים או מן העזים לעלה זכר תמים
יקריבנו: 11 ושות את ידו ירוח המזבח צפנה לפני יהוה
ворקו בני אהרן הכהנים את דמו על המוחבת סביב:
12 ונתח אתה לנתחיו ואת ראשו ואת פרדו וערך הכהן את
על העצים אשר על האש אשר על המזבח: 13 ותקריב
והכרעים ירוחן בימים והקריב הכהן את הכל והקטיר
המוחבת עללה הואה אשה ריח ניחח ליהוה: 14 ואם מן
העוף עללה קרבנו ליהוה ותקריב מן התרים או מן בני
היוונה את קרבנו: 15 והקריב הכהן אל המזבח ומלך את
ראשו והקטיר המוחבת ונמזה דמו על קיר המזבח:
16 והסיר את מראותו בנצחה והשליך אתה אצל המזבח
קדמה אל מקום הדשן: 17 ושות את בכנפיו לא יבדיל
והקטיר את הכהן המוחבת על העצים אשר על האש
עללה הואה אשה ריח ניחח ליהוה:

2 ונפש כי תקריב קרבן מנהה ליהוה סלת יהיה קרבנו
וצקה עליה שמן ונתן עליה לבנה: 2 והביאה אל בני אהרן
הכהנים וקמץ ממש מלא קמץ מוסלה ומשגנה על כל
לנתחה והקטיר הכהן את אוצרתה המוחבת אשר ריח
ניחח ליהוה: 3 והנוררת מן המנהה לאהרן ולבניו קדש
קדשים ממשי יהוה: 4 וכי תקרב קרבן מנהה מאפה תנור
סלת חלotta מצח בלולות בשמן ורקיוק מצות משחים

כל הדם ישפהך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 19 ואთ כל חלבו ידים מננו והקثير המזבחה: 20 ועשה לperf כאשר עשה לperf החטא את כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן ונסלח להם: 21 והוציא את הperf אל מזבח למחנה ושרף את אשר שرف את הperf הראשון מזבח חטא הכהן הולו: 22 אשר נשיא יחתט ועשה אחת מכל מזות יהוה אלהו אשר לא העשינה בשגנה ואשם: 23 או הודיע אליו חטאו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר ערים וזכר תמים: 24 וסמרק ידו על ראש השער ושהט אותו במקום אשר ישחט את העלה לפני יהוה חטא הולו: 25 ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפהך אל יסוד מזבח העלה: 26 ואת כל חלבו יקטר המזבחה כhalb זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחתתו ונסלח לו: 27 ואם נשא אחת חטא בשגנה מעם הארץ בעשיה אחת מזות יהוה אשר לא העשינה ואשם: 28 או הודיע אליו חטאו אשר חטא והביא קרבנו שערית עזים תמיימה נקבה על חטאו אשר חטא: 29 וסמרק את ידו על ראש החטא ושהט את החטא במקום העלה: 30 ולקח הכהן מדמיה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפהך אל יסוד המזבח: 31 ואת כל הלהיה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים ותקثير הכהן המזבחה לירח ניחח ליהוה וכפר עליו הכהן ונסלח לו: 32 ואם כבש יביא קרבנו לחטא נקבה תמיימה יביאנה: 33 וסמרק את ידו על ראש החטא ושהט אותה לחטא במקום אשר ישחט את העלה: 34 ולקח הכהן מדם החטא באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה ישפהך אל יסוד המזבח: 35 ואת כל הלהיה יסיר יוסר חלב החשב מזבח השלמים ותקثير הכהן אתם המזבחה על איש יהוה וכפר עליו הכהן על חטאו אשר חטא ונסלח לו:

5 ונפש כי חטא ושםעה קול אלה והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו: 2 או נשפ אשר תנע בכל דבר טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שריין טמא ונעלם מננו והוא טמא ואשם: 3 או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאו אשר יטמא בה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם: 4 או נשפ כי חשב לכתא בשפטים להרעד או להויטיב לכל אשר יבטא האדם בשבעה ונעלם

ושחת אותו לפני אהל מועד ור��ו בני אהרן את דמו על המזבח סביב: 14 והקריב ממנו קרבנו אשר ליהוה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 15 ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עלון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלויות יסירה: 16 והקثيرם הכהן המזבחה לחם אשר לירח ניחח כל הלב ליהוה: 17 חקת עולם לדרחיכם בכל מושבתיכם כל הלב וכל דם לא תאכלו:

4 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר נשח כי חטא בשגנה מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ועשה אותה מהנה: 3 אם הכהן המשיח יחתט לאשומות העם והקריב על חטאו אשר חטא פר בן בקר תמים ליהוה לחטא: 4 והביא את הperf אל פתח אהל מועד לפני יהוה: 5 ולקח הכהן המשיח מדם הperf והביא הperf לפני יהוה: 6 וטבל הכהן את אצבעו בדם והזה את אל אהל מועד: 7 מן הדם שבע פעמים לפני יהוה את פני פרכת הדרש: 7 ונtan הכהן מן הדם על קרנות מזבח קטרת הסמים לפני יהוה אשר באهل מועד ואת כל דם הperf ישפהך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד: 8 ואת כל חלב perf החטא ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב: 9 ואת שתי הכלויות ואת החלב אשר עלון אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלויות יסירה: 10 כאשר יורם משור זבח השלמים והקثيرם הכהן על מזבח העלה: 11 ואת עור הperf ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעו וקרבו ופרשו: 12 והוציא את כל הperf אל מזבח למתנה אל מקום טהור אל שפהך הדשן ושרפ אתו על עצים באש על שפהך הדשן ישרף: 13 ואם כל עדת ישראל ישנו ונעלם דבר מעני הקהיל ועשו אחת מכל מצות יהוה אשר לא העשינה ואשם: 14 ונורעה החטא אשר חטא עליה והקריבו הקהיל פר בן בקר לחטא והביאו אותו לפני אהל מועד: 15 וסמכו זקי העדה את ידיהם על ראש הperf לפני יהוה ושהט את הperf לפני יהוה: 16 והביא הכהן המשיח מדם הperf אל אהל מועד: 17 וטבל הכהן אצבעו מן הדם והוא שבע פעמים לפני יהוה את פני הפרכת: 18 ומן הדם יתן על קרנת המזבח אשר לפני יהוה אשר באهل מועד ואת

מכונו והוא ידע ואשם לאחת מלאלה: 5 והוא כי יאשם לאחת מלאלה והחודה אשר חטא עליה: 6 והביא את אשמו ליהוה על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשהבה או שעירת עזים לחטאתו וכפר עליו הכהן מחתאתו: 7 ואם לא תני ידו דיה ובהיא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה ליהוה אחד לחטא ואחד לעלה: 8 והביא אתכם אל הכהן והקריב את אשר לחטא ראשונה ומילך את רשו ממול ערפו ולא יבדיל: 9 והזה מדם החטא על קיר המזבח והנשאר בדם ימזה אל יסוד המזבח חטא הוא: 10 ואחת השני יעשה עלה כמשפט וכפר עליו הכהן מחתאתו אשר חטא ונסלה לו: 11 ואם לא תשין ידו לשתי תרים או שני בני יונה ובהיא את קרבנו אשר חטא עשרה האפה סלת לחטא לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטא היא: 12 ובהיא אל הכהן וקמץ הכהן ממנה מלא קמץ את אוכרתה והקثير המזבח על איש יהוה חטא הוא: 13 וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאתה מלאלה ונסלה לו והויה לכנהו כמנה: 14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 15 נפש כי המעל מעל וחטאה בשנה מקדשי יהוה ובהיא את אשמו ליהוה איל חמים מן הצאן בערך כסף שקלים במשקל קדש לאות: 16 ואחת אשר חטא מן הקדש ישלים ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלה לו: 17 ואם נפש כי תחטא ועשתה את מכל מצות יהוה אשר לא תעשה ולא ידע ואשם ונשא עונו: 18 והביא איל חמים מן הצאן בערך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן על שנטו אשר שנג והוא לא ידע ונסלה לו: 19 אשם הוא אשם אשם ליהוה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נפש כי חטא ומעלת מעל ביהוה וכח בעמינו בפקדון או בתשומת יד או בזול או עשך את עמו: 3 או מצא אבדה וכח בה על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא ונשבע רוחב ביהוה כי יחטא ואשם והשיב את הנולא בהנה: 4 והוא כו כי יחטא ואשם והשיב את הנולא גול או את האבדה אשר עשך או את הפקדון אשר הפקד אותו או את האבדה אשר מצא: 5 או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אותו בראשו וחתמו יסף עליו לאשר הוא לו יתנו ביום אשמו: 6 ואחת אשמו יביא ליהוה איל

כל נפש אשר תأكل כל דם ונכרת הנפש ההוא מעמיה: 28 וידבר יהוה אל משה אמר: 29 דבר אל בני ישראל לאמר המקיריב את זבח שלמוני ליהוה יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמוני: 30 ידיו תביאנה את אש יהוה את החלב על ה chore יביאנו את החזה להנפה את תנופה לפניו יהוה: 31 ותקניר הכהן את החלב המזבח והיה החזה לאחנן ולבני: 32 ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחו שלמיים: 33 המקיריב את דם השלמיים ואת החלב מבני אהרן לו תהי שוק הימין למנה: 34 כי את החזה המזבח לאחנן לו תהי שוק הימין תרומה בנו ישראל חזזה תנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בנו ישראל מזבחו שלמיים ואתם לאחנן הכהן ולבניו לחזק שולם מאת בני ישראל: 35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום הקיריב אתם לכהן ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לחתת לתחם בום משותו אתם מאת בנו ישראל חקת עולם לדרתם: 37 זאת התורה לעלה למנחה ולחתאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמיים: 38 אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם ליהוה במדבר סיני:

8 וידבר יהוה אל משה אמר: 2 קח את אהרן ואת בניו את הבנדים ואת שמן המשחה ואת פר החתאת ואת שני האילים ואת סל המזחות: 3 ואת כל העדה הקhal אל פתח אהל מועד: 4 ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהלה העדה אל פחה אהל מועד: 5 ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות: 6 ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירוחץ אותם במים: 7 יותן לעליו את הכתנת וחנרג אתו באבנט וילבש אותו את המעיל ויתן לעליו את האפר ויחנרג אותו בחשב האפר ייאפר לו בו: 8 ווישם לעליו את החחן ויתן אל החחן את האורדים ואת התהמים: 9 ווישם את המצנפת על ראשו ווישם על המצנפת אל מול פניו את ציצ' הזובב נור הקדרש כאשר צוה יהוה את משה: 10 ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדרש אתם: 11 ויזממש על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת מננו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו לקדשם: 12 ויזקק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אותו לקדשו: 13 ויקרב משה את בני אהרן וילבש כתנת ויחנרג אותם אבנט ויחבש להם מגבעות כאשר צוה יהוה את משה: 14 ווינש

זרת תורה האשם קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם ואת דמו יירק על המזבח סביב: 3 ואת כל חלבו יקריב מננו את האליה ואת החלב המבש את הקרב: 4 ואת שתי הכליות על הכבד על הכליות יסירנה: 5 ותקניר אתם הכהן המזבחה אשר עלייה אשר יכפר בו לו היה: 6 כל זכר בכהנים יאלנו במקום קדוש יאל קדש קדשים הוא: 7 כחטא את האשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו היה: 8 והכהן המקיריב את עלה איש עזר העלה אשר הקיריב לכהן לו היה: 9 וכל מנהה אשר יכפר בתנור וככל נעשה במרחשת ועל מהבת לכהן המקיריב אתה לו תהיה: 10 וכל מנהה בלילה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו: 11 וזה תורה זבח השלמיים אשר יקריב ליהוה: 12 אם על תורה יקריבנו והקריב על זבח התורה חלות מצות בלולות בשמן ורקייק מצות משחים בשמן וסלת מרבעת חלה בלולות בשמן: 13 על חלה להם חנץ קיריב קרבנו על זבח תורה שלמיים: 14 והקריב מננו אחד מכל קרבן תרומה ליהוה לכהן הזורק את דם השלמיים לו היה: 15 ובשר זבח תודת שלמיים ביום קרבנו יאל לא יניח מננו עד בקר: 16 ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאל ומחרת והנותר מננו יאל: 17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באיש ישך: 18 ואם האבל יאל מבשר זבח שלמיים ביום השלישי לא ירצה המקיריב אתו לא יחש כל פול ליהוה והנפש האכלת מננו עונה תשא: 19 והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאל באש ישך ותבשר כל טהור יאל בשך: 20 והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמיים אשר ליהוה וטמאו לעליו ונכרתת הנפש ההוא מעמיה: 21 וונפש כי גגע בכל טמא בטמאו אדם או בבחמה טמאו בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמיים אשר ליהוה ונכרתת הנפש ההוא מעמיה: 22 וידבר יהוה אל משה אמר: 23 דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו: 24 וחלב נבלת וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלו: 25 כי כל חלב מן הבהמה אשר יקריב מננה אשר ליהוה ונכרתת הנפש האכלת מעמיה: 26 וכל דם לא תאכלו בכל מושביכם לעוף ולבהמה: 27

עשה ביום הזה צוה יהוה לעשׂת לכְּפָר עֲלֵיכֶם: 35 ופתח
אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את
משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתיך: 36 ויעשׂ אהרן
וגובינו את כל הדברים אשר צוות יהוה ביב' משה:

ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה:

9 ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ובניו ולזקניהם וישראל: 2 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ועגל לעלה תמים והקרב לפני יהוה: 3 ואל בני ישראל תדבר לאמר קח שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמים לעלה: 4 ושור ואיל לשלמיים לזכה לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי הום יהוה נראה אליכם: 5 ויקחו את אשר צוה משה אל פניהם מועד ויקרבו כל העדה ויימחו לפני יהוה: 6 ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את החטאך ואת עלתך וככפר בעדך ובعد העם ועשה את קרבן העם וככפר בעדך כאשר צוה יהוה: 8 ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו: 9 ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבלו אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח: 10 ואת החלב ואת הכליה ואת היתרתמן הכרב מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה: 11 ואת הבשר ואת העור שرف באש מחוץ למלחה: 12 וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם וירקחו על המזבח סביב: 13 ואת העלה המזיאו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח: 14 וירחץ את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה המזבחה: 15 ויקרב את קרבן העם ויקח את שער החטאת אשר לעם וירושחתו ויחטאחו כראשון: 16 ויקרב את העלה ועשה כמשפט: 17 ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר: 18 וישחט את השור ואת האיל זבח השלמיים אשר לעם וימצאו בני אהרן את הדם אליו וירקחו על המזבח סביב: 19 ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליה ויתרתת הכבב: 20 וישמו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה: 21 ואת החזות ואת שוק הימין תניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה: 22 וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשת החטאת והעלה והשלמיים: 23 ויבא משה ואחרו אל אהרן מועד ויצאו ויברכו את

את פר החחתת ויסמך אהרן ובנווו את ידיהם על הראש פר החחתת: ¹⁵ וישחת ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סיבב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקרשו לכפר עליו: ¹⁶ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואית יתרת הכבב ואת שתי חלליות ואת חלבון ויקטר משה המזבחה: ¹⁷ ואת הפר ואת ערדו ואת בשרו ואת פרשו שרפ' באש מוחזן למחנה כאשר צוה יהוה את משה: ¹⁸ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל: ¹⁹ וישחת וירוק משה את הדם על המזבח סביב: ²⁰ ואת האיל נתח לתוכיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר: ²¹ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עליה הוא לרייח ניחח אשר הוא ליהוה כאשר צוה יהוה את משה: ²² ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובנוו את ידיהם על ראש האיל: ²³ וישחת ויקח משה מדם ויתן על תנוק און אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ²⁴ ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוק און הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלו הימנית וירוק משה את הדם על המזבח סביב: ²⁵ ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבב ואת שתי חלליות ואת חלבון ואת שוק הימין: ²⁶ ומסלל המצאות אשר לפני יהוה לכה חלת מצה אחת וחלת לחם שמן און ורקיק אחד וישם על החלבים ועל שוק הימין: ²⁷ ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וניר את תנופה לפני יהוה: ²⁸ ויקח משה אתם מעל כפיהם ויקטר המזבחה על העלה מלאים הם לרייח ניחח אשר הוא ליהוה: ²⁹ ויקח משה את החזה ווינפחו תנופה לפני יהוה מאייל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה יהוה את משה: ³⁰ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח וו על אהרן על בנדיו ועל בניו ועל בנדיו בניו אותו: ³¹ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו ואת בנדיו אתו ויקדש את אהרן את בנדיו ואת בניו וועל את הבשרفتح אהיל מועד ושם תأكلו אותו ואת בלחו אשר בסל המלאים כאשר צויתו לאמר אהרן ובנוו יאכלו: ³² והנותר בבשר ובבלחם באש תשרפו: ³³ ומפתח אהיל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלאים כי שבעת ימים ימולא את ירכם: ³⁴ כאשר

לפנֵי יהוה ותקראנה אֶתְיוֹ כָּלָה וְאֶכְלָתִי חַטָּאת הַיּוֹם
הַיּוֹטֵב בְּעֵינֵי יהוה: 20 וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּטְבֶּל בְּעֵינָיו:

11 וַיֹּאמֶר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם:

דְּבָרָו אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאמֹר זֹאת הַחִיה אֲשֶׁר חָאכְלָוּ מִכֶּל
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ: 3 כָּל מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשָׁסָעָת
שֶׁשׁ עַל פְּרָסָת מִעְלָת נְרָה בְּבַהִמָּה אֲתָה תְּאַכֵּל: 4 אֶךְ אֶת
זֹה אֲתָה אֲכֵל מִמְּעָלָיו הַגְּרָה וּמִמְּפָרִיסִי הַפְּרָסָה אֶת הַגְּנָלָל
כִּי מִעְלָה נְרָה גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה אַיִלָּנוּ מִפְרָס טָמָא הַוָּא לְכֶם: 5
וְאֶת הַשְּׁפָן כִּי מִעְלָה גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה לֹא יִפְרִיס טָמָא
הַוָּא לְכֶם: 6 וְאֶת הַאֲרָנְכָת כִּי מִעְלָת גְּרָה הַוָּא וְפְרָסָה
לֹא הַפְּרִיס טָמָא הַוָּא לְכֶם: 7 וְאֶת הַחִזְוֵר כִּי מִפְרִיס
פְּרָסָה הַוָּא וְשָׁשׁ עַל פְּרָסָה וְהַוָּא גְּרָה לֹא גִּיר טָמָא הַוָּא
לְכֶם: 8 מִבְשָׁרָם לֹא תְאַכֵּל וּבְנְבָלוּם לֹא תְגַעַן טָמָאים
הַמְּלָמָדָם לְכֶם: 9 אֶת זֹה תְּאַכֵּל מִכֶּל אֲשֶׁר בְּמִים כֵּל אֲשֶׁר לוּ
סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים בְּמִים וּבְנְהִלִּים אֲתָם תְּאַכֵּל:
10 וְכָל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים וּבְנְהִלִּים
מִכֶּל שְׁרֵץ הַמִּים וּמִכֶּל נְפֵשׁ הַחִיה אֲשֶׁר בְּמִים שָׁקָעׁ הַמְּלָמָדָם
לְכֶם: 11 וְשָׁקָעׁ יְהוָה לְכֶם מִבְשָׁרָם לֹא תְאַכֵּל וְאֶת נְבָלָתָם
הַשְּׁקָצָו: 12 כָּל אֲשֶׁר אֵין לוּ סְנִיפֵר וּקְשָׁקַשְׁתָ בְּמִים שָׁקָעׁ
הַוָּא לְכֶם: 13 וְאֶת אֱלֹהָה תְּשַׁקְּצָו מִן הַעֲוֹר לֹא יְאַכֵּל שָׁקָעׁ
הַמְּלָמָדָם וְאֶת הַנְּשָׁר וְאֶת הַפְּרָס וְאֶת הַעֲוֹנִיה: 14 וְאֶת הַדָּרָה וְאֶת
הַאִיה לְמִינָה: 15 אֶת כָּל עַרְבָּל מִינָה: 16 וְאֶת בַּת הַיּוֹנָה
וְאֶת הַתְּחִמָס וְאֶת הַשְׁחָף וְאֶת הַנֶּזֶן לְמִינָה: 17 וְאֶת הַכּוֹס
וְאֶת הַשְּׁלָךְ וְאֶת הַיְנָשָׁף: 18 וְאֶת הַתְּנִשְׁמָתָה וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת
הַרְחָם: 19 וְאֶת הַחִסִּידָה הַאֲנָפָה לְמִינָה וְאֶת הַדּוֹכִיפָת
וְאֶת הַעֲטָלָף: 20 כָּל שְׁרֵץ הַהְלָקָעַל אֶרְבָּע שָׁקָעׁ
הַוָּא לְכֶם: 21 אֶךְ אֶת זֹה תְּאַכֵּל מִכֶּל שְׁרֵץ הַעֲוֹר הַהְלָקָעַ
עַל אֶרְבָּע אֲשֶׁר לֹא כָּרְעִים מִמְּעָל לְרָגְלֵי לְנִתְרֵב בְּהַן עַל
הָאָרֶץ: 22 אֶת אֱלֹהָה מִתְּמָמָה תְּאַכֵּל אֶת הַאֲרָבָה לְמִינָה וְאֶת
הַסְּלָעָם לְמִינָה וְאֶת הַתְּרָנוּל לְמִינָה וְאֶת הַחֲנָבָה לְמִינָה:
23 וְכָל שְׁרֵץ הַעֲוֹר אֲשֶׁר לוּ אֶרְבָּע רָגְלִים שָׁקָעׁ הַוָּא לְכֶם:
24 וְלֹא אֱלֹהָה תְּמָמָה כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטָמָא עַד הָעָרָב: 25
וְכָל הַנְּשָׁא מִנְבָלָתָם יְכַבֵּס בְּנְדִיו וְטָמָא עַד הָעָרָב: 26
הַבְּהִמָּה אֲשֶׁר הַוָּא מִפְרָסָת פְּרָסָה וְשָׁשׁ אַיִלָּה שָׁסָעָת
גְּרָה אַיִלָּה מִעְלָה גְּרָה הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטָמָא בְּהַמְּלָמָדָם:
27 וְכָל הַוְּלָקָעַל עַל כְּפִיו בְּכָל הַחִיה הַהְלָכָת עַל אֶרְבָּע
טָמָאים הַמְּלָמָדָם לְכֶם כָּל הַגְּנָע בְּנְבָלָתָם יְטָמָא עַד הָעָרָב: 28

הַעַם וַיַּרְא כָּבֹוד יְהוָה אֶל כָּל הַעַם: 24 וַתֵּצֵא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי
יְהוָה וַתָּכַל עַל המזבח אֶת הַעַלְהָה וְאֶת הַחְלָבִים וַיַּרְא

כָּל הַעַם וַיַּרְנוּ וַיְפַלְּוּ עַל פְּנֵיהם:

10 וַיַּחֲזַק בְּנֵי אַהֲרֹן נְדָב וְאַבְיוֹא אִישׁ מִתְּהִתָּו וַיַּתְּנוּ
בְּהַן אֲשׁ וּשְׁמוֹ עַל הַקְּרָתָה וַיַּקְרְבּוּ לִפְנֵי יְהוָה אֲשׁ וְרָה
אֲשֶׁר לֹא צָוָה אֲתָם: 2 וַתֵּצֵא אֲשֶׁר מִלְּפָנֵי יְהוָה וַתָּכַל
וַיַּמְתוּ לִפְנֵי יְהוָה: 3 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן הַוָּא אֲשֶׁר דָבָר
יְהוָה לְאֶמֶר בְּקָרְבֵי אֲקָדָשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הַעַם אֲכַדֵּד וַיַּדְם
אַהֲרֹן: 4 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אַלְפָנָן בְּנֵי עַזְיאֵל
דָר אַהֲרֹן וְאֶמֶר אֶלָמָד קְרָבּוּ שָׂאוּ אֶת אֲחִיכָם מִתְּבָנֵי
הַקְדָשׁ אֶל מִחוֹן לִמְחַנָּה: 5 וַיַּקְרְבּוּ וַיִּשְׁאַם בְּכִתְנָתָם אֶל
מִחוֹן לִמְחַנָּה כָּאֶשֶׁר דָבָר מֹשֶׁה: 6 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן
וְלֹא תִּלְעַזְר וְלֹא תִּחְתַּמְר בְּנֵי רַאשֵׁיכָם אֶל חַפְרוּ וּבְנְדִיכָם
לֹא תִּפְרְמוּ וְלֹא תִּמְתוּ וְלֹא תִּלְעַזְר שְׁרֵפָה אֲשֶׁר שְׁרֵפָה יְהוָה:
7 וּמִפְתָח
בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבַכוּ אֶת הַשְּׁרָפָה אֲשֶׁר שְׁרֵפָה יְהוָה:
8 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַהֲרֹן לְאָמֵר:
9 יְהוָה יְבָרֵךְ אֶת תְּשַׁתְּחִלָּה וּבְנִיקָדָמָה
יְמִינָה וְשְׁכָר אֶל תְּשַׁתְּחִלָּה וּבְנִיקָדָמָה
מִוּעָד וְלֹא תִּמְתוּ חַקְתָּעָלִם לְדָרְתֵיכֶם: 10 וְלֹהֲבִדֵּל בֵּין
הַקְדָשׁ וּבֵין הַחַלָּוֹת וּבֵין הַטְמָא וּבֵין הַטָּהוֹר:
11 וְלֹהֲרֹת
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת כָּל הַחֲקִים אֲשֶׁר דָבָר יְהוָה אֲלֵיכֶם
בַּבְּרִיד מֹשֶׁה: 12 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אַלְעַזְרָה
אַתְּה
אַיִתְמָר בְּנֵי הַנּוֹתָרִים קְחָו אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתָרָת מִאֶשְׁר
יְהוָה וְאֶכְלָה מִצּוֹתָא אֶל המזבח כִּי קְדָשָׁקְדָשִׁים הוּא: 13
וְאֶכְלָתָם אֶת הַמִּקְדָשׁ כִּי חַקְקָה וְחַקְקָה
יְהוָה כִּי צִוְיָה: 14 וְאֶת חַזְבָּה הַתְּנוּפָה וְאֶת שְׁוֹק הַתְּרוּמָה
תְּאַכֵּל בָּמָקוֹם טָהוֹר אֶת הַתְּנוּפָה וְאֶת שְׁוֹק הַתְּרוּמָה
וְחַזְבָּה כִּי חַקְקָה וְחַקְקָה
יְהוָה וְרָה
תְּאַכֵּל בָּמָקוֹם טָהוֹר אֶת הַתְּנוּפָה וְאֶת שְׁוֹק הַתְּרוּמָה
וְחַזְבָּה כִּי חַקְקָה וְחַקְקָה
16 וְאֶת שְׁעִיר הַחְתָאָת דָרְשָׁנְשָׁנְהָה וְהַנְּהָרָה שְׁרֵפָה וְיַקְצָפָה
עַל אַלְעַזְרָה וְעַל אַיִתְמָר בְּנֵי אַהֲרֹן לְאָמֵר:
17 מִדְרֹעַ לְאֶכְלָתָם אֶת הַחְתָאָת בָּמָקוֹם הַקְדָשָׁקְקָדָשִׁים
עַל יְהוָה
פְּנֵי
18 הַנְּהָרָה לְאֶתְמָר אֶת דְמָה אֶל הַקְדָשָׁקְקָדָשִׁים
פְּנֵי
19 אַהֲרֹן אֶל מִשְׁה
20 הַיּוֹם הַקְרִיבָו אֶת חַטָּאתָם וְאֶת עַלְתָם

שרה לבן או לבת תבאי כבש בן שנתו לעלה ובן יונה או תר לחתאת אל פתח אהל מועד אל הכהן: 7 ותקריבו לפני יהוה וכפר עליה מתקר דמייה ואת תורה הילדה לזכר או לנקבה: 8 ואם לא תמצא ידה די שתה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה אחד לעלה ואחד לחטא וכפר עליה הכהן וטהרה:

13 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת והיה בעור בשרו לנגע צרעת וחובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבני הכהנים: 3 וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפק לבן ומראה הנגע עמוק מעור בשרו הנגע צרעת הוא וראהו הכהן וטמא אותו: 4 ואם בהרת לבנה הוא בעור בשרו וענוק אין מראה מן העור ושערה לא הפק לבן והסניר הכהן את הנגע שבעת ימים: 5 וראה הכהן אותו ביום השבעי והנה הנגע עמד בעינוי לא וראהו הכהן ביום השבעי והנה הנגע עמד בעינוי לא פשה הנגע בעור וחסנרו הכהן שבעת ימים שנית: 6 וראה הכהן אותו ביום השבעי שנייה והנה כהה הנגע ולא פשה הנגע בעור וטהרו הכהן מسفחת היוא וככש בנדיו וטהר: 7 ואם פשה תפשה המسفחת בעור אחריו הראות אל הכהן לטהרתו ונראה שנית אל הכהן: 8 וראה הכהן והנה פשחה המسفחת בעור וטמאו הכהן ונגע צרעת הוא: 9 נגע צרעת כי תהיה באדם והוא הפקה הכהן: 10 וראה הכהן והנה שאות לבנה בעור והוא הפקה שער לבן ומחייבת בשר חוי בשאת: 11 צרעת נשונת הוא בעור בשרו וטמאו הכהן לא יסננו כי טמא הוא: 12 ואם פרוח תפרוח הצרעת בעור וכסתה הצרעת את כל הנגע מראשו ועד גלגולו לכל מראה עני הכהן: 13 וראה הכהן והנה כסתה הצרעת את כל בשרו וטהר את הנגע כלו הפק לבן טהור הוא: 14 וביום הדראות בו בשר חוי יטמא: 15 וראה הכהן את הבשר החוי וטמאו הבשר החי טמא הוא צרעת הוא: 16 או כי ישוב הבשר החי ונחפק לבן ובא אל הכהן: 17 וראהו הכהן והנה נחפק הנגע לבן וטהר הכהן את הנגע טהור הוא: 18 ובשר כי היה בו בערו שחין ונרפא: 19 וזה במקם השחין שאת לבנה או בהרת לבנה אדרמדות ונראה אל הכהן: 20 וראה הכהן והנה מראה שפל מן העור ושערה הפק לבן וטמאו הכהן נגע צרעת היא בשחין פרחה: 21 ואם יראנה

והנשא את נבלתם יכבר בנדיו וטמא עד הערב טמאים מהה לכם: 29 וזה לכם הטמא בשער השער על הארץ החילד והעכבר והצב למינהו: 30 והאהנקה והכח והלטהה והחמת והתנשמת: 31 אלה הטמאים لكم בכל השער כל הנגע בהם טמא עד הערב: 32 וכן כל אשר יפל עלייו מהם במתים יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאה בהם במים יוכא וטמא עד הערב וטהר: 33 וכן כל חרש אשר יפל מהם אל חוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו: 34 מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא: 35 וכן אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכיריים ותץ טמאים הם וטמאים יהוו לכם: 36 אך מעין ובור מקווה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא: 37 וכי יתון מים על זרע זרע וכל מנגלהם עליו טמא הוא לכם: 38 יפל מנבלתם על כל זרע זרע אשר יזרע טהור הוא: 39 וכי ימות מן הבבמה אשר הייא לכם לאכלה הנגע בנבלתם יטמא עד הערב: 40 והאכל מנבלתך יכבר בנדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתך יכבר בנדיו וטמא עד הערב: 41 וכן השער השער על הארץ שקוז הוא לא יאכל: 42 כל הולך על נחון וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השער השער על הארץ לא תأكلו כי שקוז הם: 43 אל תשקוזו את נפשתיכם בכל השער השער ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם: 44 כי אני יהוה אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השער הרמש על הארץ: 45 כי יהוה המעלת אתכם מארץ מצרים ליהית לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני: 46 זאת תורה הבבמה והעופר וכל נפש החיים הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ: 47 להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיים הנאכלת ובין החיים אשר לא תאכל:

12 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר אשר כי תזרע וילדה זכר וטמא שבעת ימים כימי נחת דותה תטמא: 3 וביום השמיני ימולبشر ערלותו: 4 ושלשים יום ושלשת ימים תשב בדמי טהרה בכל קדש לא תנגע ולא מקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: 5 ואם נקבה תולד וטמא שבעים כנדחת ושותם יום ושות ימים תשב על דמי טהרה: 6 ובמלאת ימי

בגדריו יהיה פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעתה וטמא טמא ייקרא: 46 כל ימי אשר הגענו בו יטמא טמא הוא בדרך ישב מחוץ למחלנה מושבו: 47 והבנד כי היה בו נגע צדעת בבנד צמר או בבנד פשתים: 48 או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או בעור או בכל מלאכת עור: 49 והוא הנגע יركך או אדרמדם בבנד או בעור או בשתי או בערב או בכל כל עור נגע צדעת הור והדראה את הכהן: 50 וראיה הכהן את הנגע והסניר את הנגע שבעת ימים: 51 וראיה את הנגע ביום השבעי כי פשה הנגע בבנד או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה העור למלאכה צדעת ממאורת הנגע טמא הוא: 52 ושרף את הבנד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים או את כל כל העור אשר יהיה בו הנגע כי צדעת ממאורת הוא באש שרף: 53 ואם יראה הכהן והנה לא הפק הנגע בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור: 54 וצוה הכהן וככשו את אשר בו הנגע והסניר שבעת ימים שנית: 55 וראיה הכהן אחריו הכסב את הנגע והנה לא הפק הנגע את עינו והגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו לחחת הוא בקרחותו או בנהחו: 56 ואם ראה הכהן והנה כהה הנגע אחריו הכסב אותו וקורע אותו מן העור או מן השתי או מן הערב: 57 ואם תראה עוד בבנד או בשתי או בערב או בכל כל עור פרשת הור באש תשרפנו את אשר בו הנגע: 58 והבנד או השתי או הערב או כל כל העור אשר תכסב וסדר מהם הנגע וככש שנית ותדר: 59 ואת תורה נגע צדעת בנד הצמר או הפשטים או השתי או הערב או כל כל עור לטהרו או לטמאו:

14 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאת תהיית תורת המצרע ביום טהרותו והובא אל הכהן: 3 ויצא הכהן אל מחוץ למחלנה וראיה הכהן והנה נרפא נגע צדעתן מן הצרווע: 4 וצוה הכהן ולכך למטהר שתי צפירים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזוב: 5 וצוה הכהן ושחת את הצפיר האחת אל כל חרש על מים חיים: 6 את הצפיר החיה יקח אתה ואת עץ הארץ ואת שני תולעת ואת האזוב וטבל אותם ואת הצפיר החיה בדם הצפר השחטה על המים החיים: 7 וזהו על המטהר מן הצדעת שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפיר החיה על פני השדה: 8 וככש המטהר את בנדיו ונלח את כל

הכהן והנה אין בה שער לבן ושפלה איןנה מן העור והיא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים: 22 ואם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע הוא: 23 ואם תחתייה תעמד הבחרת לא פשתה צרבת השחין הוא וטהרו הכהן: 24 או בשיר כי היה בערו מכות אש והוריה מהות המכהנה בהרת לבנה אדרמדמת או לבנה: 25 וראיה אתה הכהן והנה נהפק שער לבן בבחרת ומראה עמק מן העור צדעת הוא במכוה פרחה וטמא אותו הכהן נגע צדעת הוא: 26 ואם יראנה הכהן והנה אין בבחרת שער לבן ושפלה איןנה מן העור והוא כהה והסנירו הכהן שבעת ימים: 27 וראיה הכהן ביום השבעי אם פשה תפשה בעור וטמא הכהן אותו נגע צדעת הוא: 28 ואם תחתייה תעמד הבחרת לא פשתה בעור והוא כהה שתת המכהנה הוא וטהרו הכהן כי צרבת המכהנה הוא: 29 ואיש או אשה כי היה בו נגע בראש או בזקן: 30 וראיה הכהן את הנגע והנה מראתו עמק מן העור ובו שער צהוב דק וטמא אותו הכהן נתק הוא צדעת הראש או הזקן הוא: 31 וכי יראה הכהן את נגע הנתק והנה אין מראתו עמק מן העור ושער שחר אין בו והסניר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים: 32 וראיה הכהן את הנגע ביום השבעי והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שער צהוב ומראה הנתק אין עמק מן העור: 33 והתגלה ואות הנתק לא גילה והסניר הכהן את הנתק שבעת ימים שנית: 34 וראיה הכהן את הנתק ביום השבעי והנה לא פשה הנתק בעור ומראתו איננו עמק מן העור וטהר אותו הכהן וככש בנדיו וטהר: 35 ואם פשה יפה הנתק בעור אחריו טהרתו: 36 וראיה הכהן והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער הצהוב טמא הוא: 37 ואם בעיניו עמד הנתק ושער שר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא וטהרו הכהן: 38 ואיש או אשה כי היה בעור בשרג בחרת בנהר לבנה: 39 וראיה הכהן והנה בעור בשרג בחרת כהות לבנת בהק הור בעור טהור הוא: 40 ואיש כי יمرת ראשו נבח הור טהור הוא: 41 ואם מפאת פניו יمرת ראשו נבח הור טהור הוא: 42 וכי היה בקרחת או בנהחת נגע לבן אדרמדם צדעת פרחת הור בא בקרחותו או בנהחו: 43 וראיה אותו הכהן והנה שתת הנגע לבנה אדרמדמת בקרחותו או בנהחו כמראה צדעת עור בשרג: 44 איש צדוע הוא טמא הוא וטהר הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגע: 45 והצדוע אשר בו הנגע

יתן על ראש המטהר לכפר עליו לפני יהוה: ³⁰ ועשה את האחד מן התרים או מן בני הינוה מאש תשיג ידו: ³¹ את אשר תשיין ידו את האחד חטאota ואת האחד עללה על המנהה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה: ³² זאת תורה אשר בנו נגע צדעת אשר לא השיג ידו בטהרטו: ³³ וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ³⁴ כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחוזה ונתני נגע צדעת בבית ארץ אחותכם: ³⁵ ובא אשר לו הבית והנור לכהן לאמר נגע נראה לי בבית: ³⁶ וצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית: ³⁷ ורואה את הנגע והנזה הנגע בקירות הבית שקערורית ירקרקט או ארדמתה ומראייה שפל מן הקיר: ³⁸ ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסニア את הבית שבעת ימים: ³⁹ ושב הכהן ביום השבעי וראה והנזה פשה הנגע בקירות הבית: ⁴⁰ וצוה הכהן וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו אתהן אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴¹ ואת הבית יקצץ מבית סכיב ושפכו את העפר אשר הקצז אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴² ולקחו אבנים אחריות והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטה את הבית: ⁴³ ואם ישב הנגע ופרח בבית אחר חלץ את האבנים ואחריו הקצזות את הבית ואחריו הטוחה: ⁴⁴ ובא הכהן וראה והנזה פשה הנגע בבית צדעת ממארת הוא בבית טמא הוא: ⁴⁵ ונתן את הבית את אבינוי ואת עציו ואת כל עפר הבית וחותזיא אל מחוון לעיר אל מקום טמא: ⁴⁶ והבא אל הבית כל ימי הסינד אותו יטמא עד הערב: ⁴⁷ והשכב בבית יכבס את בנדיו והאכל בבית יכבס את הבית והשכב בבית יכבס את בנדיו וטהר את הבית כי בגדיו: ⁴⁸ ואם בא יבא הכהן וראה והנזה לא פשה הנגע בቤת אחריו הטח את הבית וטהר הכהן את הבית כי נרפא הנגע: ⁴⁹ ולקח לחטא את הבית שתי צפירים ויעץ ארו ושני תולעת ואזוב: ⁵⁰ ושהת את הצפר האחת אל כלի בראש על מים חיים: ⁵¹ ולקח את עץ הארו ואת האזוב ואת שני התולעת ואת הצפר החיה וטהר אתם בדם הצפר השוחטה ובמים החיים והזה אל הבית שבע פעמים: ⁵² וחתא את הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה ובצע הארו ובזוב ובשני התולעת: ⁵³ ושלח את הצפר החיה אל מחוון לעיר אל פנו השרה וכפר על הבית וטהר: ⁵⁴ זאת התורה לכל נגע הצדעת ולמתך: ⁵⁵ שערו ורוחץ במים וטהר ואחר יבו אל המנהה וישב מוחץ לאהלו שבעת ימים: ⁹ ויהיה ביום השבעי גלח את כל שערכו את הראש ואת זקנו ואת נבת עניינו ואת כל שערכו גלח וככש את בנדיו ורוחץ את בשרו במים וטהר: ¹⁰ וביום השמני יקח שני כבשים תמיימים וככשאה בת שנתה תמיימה ושלשה עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן ולג אחד שמן: ¹¹ והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ¹² ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לاسم ואת לב השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה: ¹³ ושהת את הכבש במקום אשר ישחט את החטאota ואת העלה במקום הקדש כי חטאota האשם הוא לכהן קדושים הוא: ¹⁴ ולקח הכהן מדים האשם ונתן הכהן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ¹⁵ ולקח הכהן מלג השמן ויצק על כף הכהן השמאלית: ¹⁶ וטהר הכהן את אצבעו הימנית מן השמן אשר על כל השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים לפני יהוה: ¹⁷ ומיתר השמן אשר על כפו יtan הכהן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ¹⁸ והנותר השמן אשר על כל כף הכהן השמאלית על דם האשם: ¹⁹ והעללה הכהן את העלה והנזה את העללה: ²⁰ והעללה הכהן את העלה ואת המנהה המזבחה וכפר עליו הכהן וטהר: ²¹ ואם דל הוא אין ידו משות ולקח כבש אחד אשר להנזהה לפני יהוה ווער שמן סלת אחד בלב בשמן למנה ולב שמן: ²² ושתו תרים או שני בני יונה אשר תשיין ידו ויהיה אחד חטאota והאחד עללה: ²³ והביא אתם ביום השמני לטהרטו אל הכהן אל פתח אהל מועד לפני יהוה: ²⁴ ולקח הכהן את כבש האשם ונתן הכהן מדים האשם ונתן על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית: ²⁵ וזה הכהן באצבעו הימנית מן הכהן השמאלית: ²⁶ וזה הכהן על כף השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁷ השמן אשר על כף השמאלית שבע פעמים לפני יהוה: ²⁸ והנותר הכהן מן השמן אשר על כפו על תונך און המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על מקום דם האשם: ²⁹ והנותר מן השמן אשר על כף הכהן ויקרא

כי טוב על נرتה כל ימי זוב טמאה כי מי נדרתת תהיה טמאה הוא: 26 כל המשכב אשר השכב עליו כל ימי זובה כמשכב נרתת יהוה לה וכל הכללי אשר תשב עליו טמא יהיה כטמא נרתת: 27 וכל הנוגע במיטמא וככש טמא יהיה כטמא נרתת: 28 ואם טהרה מזובה בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 29 ווביום השmani טהרה לה שבעת ימים ואחר טהרה: 29 ווביום השmani תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביהאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד: 30 ועשה הכהן את האחד חטא ואת האחד עליה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מותו בטמאם את משכני אשר בתוכם: 32 זאת מותה יכobs בטמאם מטהרתו וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 33 והדרת הוב ואשר יצא ממנה שכבתה ורע לטמאה בה: 33 והדרת הוב והזוב את זובו לזכור ולנקבה ולאיש אשר שכב עם טמאה:

16 וידבר יהוה אל משה אחורי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה ימותו: 2 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרקת אל לפני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת: 3 בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטא ואיל עללה: 4 כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאכנת בד יתנבר ובמצנפת בד יצנוף בגדיו קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם: 5 ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעריו עזים לחטא ואיל אחד לעלה: 6 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו: 7 ולקח את שני השערים והעמיד את לפני יהוה פתח אهل מועד: 8 ונתן אהרן על שני השערים גורילות נורל אחד ליהוה ונורל אחד לעוזל: 9 ותקריב אהרן את השער אשר עליה עליו הנורל ליהוה ועשה חטא: 10 והשעיר אשר עליה עליו הנורל לעוזל יעדמי חי לפני יהוה לכפר עליו לשלח אותו לעזיאל המדברה: 11 ותקריב אהרן את פר החטא אשר לו וכפר בעדו ובعد ביתו ושותח את פר החטא אשר לו: 12 ולקח מלא המחתה נחלי אש מעל המזבח מלפני יהוה ומלא חפניו קטרת סמים דקה והבאי מבית לפרכת: 13 ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ען הקטרת את הכפרת אשר על העדרות ולא ימות: 14 ולקח מדם הפר והזב באצבעו על לפני הכפרת קדמה

ולצערת הבנدر ולביה: 15 ולשאת ולספחת ולברתת: 57 להורות ביום השמא וביום הטהר את תורה הצרעת:

15 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש כי יהוה זבו מברשו זבו טמא הוא: 3 זו זאת תהיה טמאתו זבו דר בשרו את זבו או החתום בשרו מזבו טמאתו הוא: 4 כל המשכב אשר ישכב עליו הזוב טמא וכל הכללי אשר ישב עליו טמא: 5 ויאש אשר יגע במשכבו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 6 והוא שיב על הכללי אשר ישב עליו הזוב יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 7 והגע בשר הזוב יריך הוב בטהרו וככש בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 8 וכי יריך כל המרכיב אשר ירכיב עליו הזוב יטמא: 10 וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו וטמא עד הערב והנושא אותו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 11 וכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב: 12 וכי יתחר הזוב מזבו וספר כל כל עץ ישוף במים: 13 וכי יתחר הזוב מזבו וספר לו שבעת ימים לטהרתו וככש בנדיו ורחץ בשרו במים חיים וטהר: 14 ווביום השmani יקח לו שתי תרים או שני בני יונה ובא לפני יהוה אל פתח אهل מועד ונתרנים אל הכהן: 15 ועשה אתם הכהן אחד חטא ואחר עלה כפר עליו הכהן לפני יהוה מזבו: 16 ואיש כי תצא ממנה שכבתה ורע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הערב: 17 וכל בנד וכל עור אשר יהיה עליו שכבתה ורע וככש במים וטמא עד הערב: 18 ואשה אשר ישכב איש אהיה שכבתה ורע ורחציו במים וטמא עד הערב: 19 ואשה כי תנדרתת וככל הנגע בה יטמא עד הערב: 20 וכל אשר תשכב עליו בנדתת יטמא וכל אשר תשב עליו יטמא: 21 וכל הנגע במשכבה יכobs בכל כללי אשר תשב עליו יכobs עד הערב: 22 וכל הנגע בכל כללי אשר תשב עליו יכobs בנדיו ורחץ במים וטמא עד הערב: 23 ואם על המשכב הוא או על הכללי אשר הוא ישבת עליון בנגע בו יטמא עד הערב: 24 ואם שכב יטמא וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא עד טמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו יטמא: 25 ואשה כי יזוב זוב דרמה ימים רבים בלא עת נרתת או

ישראל מכל חטאיהם אחד בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל אהרן ואל בניו וכל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר: **3** איש איש מבית ישראל אשר ישחת שור או כבש או עז במחנה או אשר ישחת מוחץ למחרנה: **4** ואל פתח אهل מועד לא הביאו לדוריב קרבן ליהוה לפני משכן יהוה רם ייחשב לאיש ההורא רם שפק ונכורת האיש מקרוב עמו: **5** ולמען אשר יביאו בני ישראל את בוחיהם אשר הם זבחים על פניו השדרה והבאים ליהוה אל פתח אهل מועד אל הכהן ובחו זבחיהם שלמים ליהוה אוטם: **6** וזרק הכהן את הדם על מזבח יהוה פתח אهل מועד והקثير החלב לדירח ניחח ליהוה: **7** ולא יזבחו עוד את זבחיהם לשערם אשר הם זנים אחריהם חקת עלים תהיה זו את להם לדרתם: **8** ואליהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הנר אשר גנור בחותכם אשר יעלה עליה או זבח: **9** ואל פתח אهل מועד לא יביאנו לעשות אתו ליהוה ונכורת האיש ממעמו: **10** ואיש איש מבית ישראל ומן הנר בתוכם אשר אכל כל דם ונחתיו פנוי בנפש האכלת את הדם והכרתי אתה מקרוב עמה: **11** כי נפש הבשר בדם הוא ואני נתחיו לכם על המזבח לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפשיכם כי: **12** על כן אמרתו לבני ישראל כל נפשכם לא כפר: **13** על כן אמרתו לבני ישראל את רמו וכסחו בעפר: **14** כי האכל דם והנרג הנר בתוכם לא יאכל דם: **15** ואיש איש מבני ישראל ומן הנר בתוכם אשר יצוד ציד חייה או עוף אשר יאכל ושקט את רמו וכסחו בעפר: **16** ואם לא יכbs ובשרו לא ירחץ ונsha עונו:

18 וידבר יהוה אל משה לאמר: **2** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יהוה אלהיכם: **3** כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקתי בהם לא תלכו: **4** את משפטינו תעשו ואת החקתי תשמרו ללבת בהם אני יהוה אלהיכם: **5** ושמרתם את חקתי ואת משפטוי אשר יעשה

ולפני הכהרת יהוה שבע פעמים מן הדם באצבעו: **15** והחת את שער החתאת אשר דמו כאשר עשה לדם הפר מבית לפרקת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הדר והביא את דמו אל והיה אותו על הכהרת ולפני הכהרת: **16** וככפר על הקדש מטהמתה בני ישראל ומפשיעיהם לכל חטאיהם וכן עשה לאهل מועד השכן אתם בתוך טמאותם: **17** וכל אדם לא היה באهل מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וככפר בערו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל: **18** ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה וככפר עלייו ולקח מדם הדר מדם השער ונתן על קרנות המזבח סיב: **19** והיה עליו מדם השער ונכורת המזבח סיב: **20** ולמען אשר בני ישראל באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדרו מטמאת בני ישראל: **21** וכלה מכפר את הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח והקריב את השער החיו: **22** וסמרק אהרן את שתי ידיו על ראש השער החיו והתוודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאיהם ונתן אתם על ראש השער ושלח ביד איש עתי המדברה: **22** ונשא השער עליו את כל עונתם אל ארץ גוזרה ושלח את השער במדבר: **23** ובא אהרן אל אهل מועד ופשט את בגדיו הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והגנים שם: **24** ורוחץ את בשרו במים במוקם קדוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וככפר בערו ובעד העם: **25** ואת הלב החטא יקטר המזבחה: **26** והמשלה את השער לעזאל יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: **27** ואת פר החתאת ואת שער החתאת אשר הובא את דםם לככפר בקדש יוציא אל פרשם: **28** והשרף אתם יכbs בגדיו ורוחץ את בשרו במים ואחריו כן יבוא אל המחנה: **29** והויתה לכם לחקת עולם בחדר השבעי בעשור לחדר תענו את נפשותיכם וכל מלאכה לא תעשו האזורה והנרג הנר בתוכם: **30** כי ביום זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיהם לפני יהוה שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשותיכם חקת עולם: **32** וככפר הכהן אשר ימשח אותו ואשר יملא את ידו לכהן תחת אביו ולבש את בגדיו הבד בגדיו הקדש: **33** וככפר את מקדש הקדש ואת אهل מועד ואת המזבח יכפר ועל הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר: **34** והויה זאת לכם לחקת עולם לככפר על בני

זובחו זבח שלמים ליהוה לדרצנים טובחיו: 6 ביום זבחם יאכל ומנחרת והנזהר עד יום השלישי באש ישרף: 7 ואמם האכל יאכל ביום השלישי פנול הוא לא ורצה: 8 ואכליו ענו ישא כי את קדר יהוה חלול ונכרצה הנפש ההוא מעמיה: 9 ובקדרכם את קדר ארצכם לא תכללה פאת שך לCKER ולקתק קדרך לא תלקט: 10 וכרמך לא תעלול ופרט כרמך לא תלקט לעני ולנו ועוזב אתם אני יהוה אלהיכם: 11 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיהו: 12 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללה את שם אלהיך אני יהוה: 13 לא תעשך את רעך ולא תגונל לא תליין פעלה שכיר אתה עד בקר: 14 לא תקלח חרש ולפנוי עור לא חתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה: 15 לא תשעו על במשפט לא תשא פנוי דל ולא תחדיר פנוי נדרול בצדך השפט עמייך: 16 לא תליך רכילה בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה: 17 לא תשנא את אחיך בלבך הזכות תוכיה את עמייך ולא תשא עלייך חטא: 18 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה: 19 את חקקי תשמרו בחמתך לא תריבע כלאים שך לא תזרע כלאים ובנד כלאים שעתנו לא יעלה עליך: 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת ורעד והוא שפחה נחרפת לאיש והפרדה לא נפרדה או חפשה לא נתן לה בקורת תהיה לא ימותו כי לא חפשה: 21 וodbיא את אשמו ליהוה אל פתח אהל מועד אל אשם: 22 וככפר עליון הכתן באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחתטאתו אשר חטא: 23 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלהם ערלו את פריו שלוש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: 24 ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדר הלוילים ליהוה: 25 ובשנה החמישית האכלו את פריו להוטף لكم תבאוו אני יהוה אלהיכם: 26 לא תאכלו על הדם לא תנחש ולא תעוננו: 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית את פאת זקןך: 28 ושרט לפש לא תנתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תנתנו בכם אני יהוה: 29 אל תחלל את בתק להונזה ולא חזנה הארץ ומלאה הארץ זמה: 30 את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה: 31 אל תפנו אל האבהת ואל הידעונים אל תבקשו לטמאה בהם אני יהוה אלהיכם: 32 מפני שיבת תקום והדרת פנוי זקן ויראת מאלהיך אני יהוה: 33 וכי יגור אתה נר בארצכם לא תנו אותו: 34

אתם האדם והי בהם אני יהוה: 6 איש אל כל שארبشرו לא תקרבו לגולות ערוה אני יהוה: 7 ערות אביך וערות אמך לא תגלה הוא לא תגלה ערותה: 8 ערות אשת אביך לא תגלה ערotta ביה אמו מולדת אהות אביך הוא: 9 ערות אהות אביך בת אהות אביך או בת בנק או בת בתק לא חוץ לא תגלה ערותן כי ערותך הנה: 11 ערות בת אשת אביך מולדת אביך אהותך הוא לא תגלה ערותה: 12 ערות אהות אביך לא תגלה שאר אביך הוא: 13 ערות אהות אמך לא תגלה כי שאר אמך הוא: 14 ערות אחיך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דרכך הוא: 15 ערות כלתך לא תגלה אשת בנק הוא לא תגלה ערותה: 16 ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך הוא: 17 ערות אשה ובתת לא תגלה את בת בנה ואת בתה לא תקח לגולות ערותה שארה הנה זמה הוא: 18 ואשה אל אחתה לא תקח לצרר לגולות ערותה עלייה בחיה: 19 ואל אשה בנחת טמאת לא תקרב לגולות ערותה: 20 ואל אשת עמייך לא תנת שכבתך לזרע לטמאה בה: 21 ומזרעך לא תנת להעבירות מלך ולא תחלל את שם אלהיך אני יהוה: 22 ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא: 23 ובכל בהמה לא תנת שכבתך לטמאה בה ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא: 24 אל הטמאו בכל אלה כי בכל אלה נטמאו הנויים אשר אני משלח מפניכם: 25 ותתמא הארץ ואפקע עונה עלייה ותקא הארץ את ישיבה: 26 ושמרתם אתם את חקקי ואת משפטי ולא תשעו מכל התועבת האלה הוארה והגר הנר בתוכיכם: 27 כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותתמא הארץ: 28 ולא תקיא הארץ אתכם בטמאם אתה כאשר קאה את גנו אשר לפניכם: 29 כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרצה הנפשות העשtas מקרב עטם: 30 ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מהקומות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תתמא בהם אני יהוה אלהיכם: 19 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני יהוה אלהיכם: 3 איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו הארץ אני יהוה אלהיכם: 4 אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תשעו לכם אני יהוה אלהיכם: 5 וכי

הערה עונם ישאו: 20 ואיש אשר ישכב את דרכו עדות
דרו גלה החטא יshaו עירורים ימהו: 21 ואיש אשר יכח
את אשת אחיו גלה הוא עדות אחיו גלה עירורים יהו: 22
ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם ולא
תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבע
ביה: 23 ולא תלכו בחקמת הגוי אשר אני משלח מפניכם כי
את כל אלה עשו ואקץ בם: 24 ואמר לכם אם תירשו
את אדמתם ואני אנתנה לכם לרשות אתה ארץ זבת חלב
ודבש אני יהוה אלהיכם אשר הבדלו אתם מן העמים:
25 והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף
טהמה לטהר ולא תשקזו את נפשותיכם בכהמה ובעוף
ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלו לכם לטמא:
26 והיו חסם לurdשים כי קדוש אני יהוה ואבדל אתכם מן
העמים להיות לי: 27 ואיש אושה כי יהוה בהם אוב או
דרני מות יומתו באבן ירדנוו אתם דמייהם בם:

21 ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן
ואמרת אליהם לנפש לא יטמא בעמיו: 2 כי אם לשארו
הקרב אליו לאמו ולאביו ולبنו ולבתו ולאחים: 3 ולאחיו
הבותולה הקרובה אליו אשר לא הותה לאיש לה יטמא:
4 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: 5 לא יקרחה קרחה
בראשם ופאת זגנם לא יגלהו ובבשרם לא ישרטו שרטת:
6urdשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי את
אשר להם אלהים הם מקדביכם ודו קדש: 7 אשר
זגה וחללה לא יקחו ואשה גירושה לא יקחו כי
קדש הוא לאלהיו: 8 וקדשתו כי את להם אלהיך הוא
מקדיב קדש יהוה לך כי קדוש אני יהוה מקדשכם: 9
ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללה באש
השרף: 10 והכהן הנדול מהאיו אשר יזק על הראש
שמן המשחה ומלא את ידו ללבש את הבנדים את הראש
לא יפרע ובגדיו לא יפרם: 11 ועל כל נפשת מת לא
יבא לאביו ולאמו לא יטמא: 12 וכן מן המקדש לא יצא
ולא יחלל את מקדש אלהיו כי נור שמן משחת אלהיו
עליו אני יהוה: 13 והוא אשה בבותולה יכח: 14 אלמנה
גירושה וחללה זגה את אלה לא יכח כי אם בתולה
בעמיו יכח אשה: 15 ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה
מקדשו: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 דבר אל
אהרן לאמר איש מושך לדרתם אשר יהיה בו מום לא

אזורח מכם יהיה לכם הנגר הנגר אתכם ואhabת לו כמוך
כינרים הייחדים בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: 35 לא
תעשה על במשפט במדורה במשקל ובמושורה: 36 מאזני
צדך אבני צדק איפת צדק והין צדק יהוה לכם אני יהוה
אליהם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים: 37 ושמרתם
את כל חקתי ואת כל משפטיו ועשיתם אותם אני יהוה:

20 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 זאל בני ישראל
תאמר איש איש מבני ישראל ומן הנגר הנגר בישראל אשר
יתן מזورو למלך מות יומת עם הארץ ירנמו בacob: 3
ואני את פני באיש הוה והכרתי אותו מקרב עמו
כי מזورو נתן למלך למען טמא את מקדשי ולחיל את
שם קדשי: 4 ואם העלים יעלימו עם הארץ את עיניהם
מן האיש ההוא בתהו מזورو למלך לבתו המות אתו:
5 ושמתי אני את פני באיש הוה ובמשפחו והכרתי
אתו ואת כל הזנים אחורי לזנות אחורי המלך מקרב
עם: 6 והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הירודים לזנות
אחוריים ונתתי את פני בנפש הוה והכרתי אותו מקרב
עמו: 7 והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם:
8 ושמרתם את חקתי ועשיתם אותם אני יהוה מקדשכם:
9 כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו מות יומת
אביו ואמו קלל דמיו בו: 10 ואיש אשר ינאף את אשת
אשר ינאף את אשת רעהו מות יומת הנאנפה:
11 ואיש אשר ישכב את אשת אביו ערות אביו גלה מות
יומתו שניהם דמייהם בם: 12 ואיש אשר ישכב את כלתו
מות יומתו שניהם תבל עשו דמייהם בם: 13 ואיש אשר
ישכב את זכר משכבי אשה תועבה עשו שניהם מות יומתו
דמייהם בם: 14 ואיש אשר יקח את אשת אשה ואת אמה זמה
הוא באישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם: 15
ואיש אשר יתן שכבותה בבהמה מות יומת ואת הבהמה
תהרגנו: 16 ואשה אשר תקרב אל כל בבהמה לרבעה אתה
הרנת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמייהם בם:
17 ואיש אשר יקח את אחיו בת אביו או בת אמו וראה את
ערותה והיא תראתה את ערתו חסד הוא ונכרתו לעני
בני עם ערות אחיו נלה ענו שא: 18 ואיש אשר ישכב
את אשה רותה ונהלה את ערותה את מקדחה הערתה והיא
גולתה את מקור דמייה ונכרתו שניהם מקרב עם: 19
ערות אחות אמר איש מושך לא גלה כי את שארו

אשר יקריבו ליהוה לעלה: ¹⁹ לרצונכם תמים וכבר בכקר
בכשבים ובצעים: ²⁰ כל אשר בו מום לא תקריבו כי
לא לרצון יהיה לכם: ²¹ ואיש כי יקריב זבח שלמים
לייהוה לפלא נדר או לנדבה בכקר או בזאת תמים יהיה
 לרצון כל מום לא יהיה בו: ²² עורת או שבר או חרוץ
או בלת או נרב או ילפת לא תקריבו אלה ליהוה ואשה
לא תנתנו מהם על המזבח ליהוה: ²³ ושור ושה שרווע
וקלות נדבה תעשה אותו ולנדר לא ירצה: ²⁴ ומעוק
וכחות ונתוק וכורות לא תקריבו ליהוה ובארצכם לא
העשו: ²⁵ ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם
מכל אלה כי משחתם בהם מום בסם לא ירצה לכם: ²⁶
ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ²⁷ שור או כשב או עז כי
יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמשון והלאה
ורצה לקרבן אשה ליהוה: ²⁸ ושור או שה אותו ואת בנו
לא תשחטו ביום אחד: ²⁹ וכי תזבחו זבח תודה ליהוה
 לרצונכם תזבחו: ³⁰ ביום ההוא יاقل לא תותירו ממנה
עד בקר אני יהוה: ³¹ ושמרתם מצותי ועשיתם אותם אני
יהוה: ³² ולו לא תחללו את שם מקדשי ונתקדשתי בתוק בני
ישראל אני יהוה מקדשכם: ³³ המוציא אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה:

23 ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל בני
ישראל ואמרת אליהם מועדי יהוה אשר תקראו אתם
מקראי קדש אלהם מועדי: ³ ששת ימים תעשה מלאכה
וביום השביעי שבת שבחון מקרא קדש כל מלאכה לא
העשו שבת הוא ליהוה בכל מושבתיכם: ⁴ אלה מועדי
יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדם: ⁵ בחדש
הראשון באربעה עשר לחדש בין הערכבים פסח ליהוה:
וובחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצאות ליהוה שבעת
ימים מצות תאכלו: ⁷ ביום הראשון מקרא קדש יהוה
לכם כל מלאכת עבירה לא תעשו: ⁸ ותקרבתם אשה
לייהוה שבעת ימים ביום השביעי מקראי קדש כל מלאכת
עבירה לא תעשו: ⁹ ויבדבר יהוה אל משה לאמר: ¹⁰
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ
אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר
ראשית קצירכם אל הכהן: ¹¹ והניף את העמר לפני
יהוה לרצונכם ממחירת השבת ינפנו הכהן: ¹² ועשיתם
ביום הניפכם את העמר כבש תמים בן שנתו לעלה

יקרב להקריב לחם אללו: ¹³ כי כל איש אשר בו מום
לא תקריב איש עוד או פסה או חרם או שרוע: ¹⁴ או איש
אשר יהיה בו שבר גמל או שבר יד: ¹⁵ או נבן או דק
או תבלל בעינו או נרב או ילפת או מרוח אשך: ¹⁶ כל
איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא גש להקריב את
אשי יהוה מום בו את לחם אלהיו לא גש להקריב: ¹⁷
לחם אלהיו מקדשי הקודשים ומון הקודשים יאלל: ¹⁸ אך
אל הפרכת לא יבא ואל המזבח לא גש כי מום בו ולא
יחלל את מקדשי כי אני יהוה מקדש: ¹⁹ וידבר משה
אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל:

22 וידבר יהוה אל משה לאמר: ² דבר אל אהרן
ואל בניו וינו ומו מקדשי בני ישראל ולא יחללו את שם
קדשי אשר הם מקדשים לי אני יהוה: ³ אמר אלהם
לדרותיכם כל איש אשר יקרב מכל וורעם אל הקודשים
אשר יקדרשו בני ישראל ליהוה וטמאו עליו ונכרתת
הנפש ההוא מלפני אני יהוה: ⁴ איש איש מזרע אהרן
והוא צדוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר והגע
בכל טמא נפש או איש אשר הצא ממנו שכבת זרע: ⁵ או
איש אשר יגע בכל שערן אשר יטמא לו או באדם אשר
יטמא לו לכל טמאו: ⁶ נפש אשר תנע בו וטמאה עד
הערב ולא יאכל מן הקודשים כי אם רחץ בשרו במים: ⁷
ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקודשים כי לחמו הוא: ⁸
ונבלת וטרפה לא יאכל לטמאה בה אני יהוה: ⁹ ושמחו
את שומרתו ולא ישאו עליו חטא ומתו בו כי יחללו
אני יהוה מקדש: ¹⁰ וכל זר לא יאכל קדש תושב כהן
ושכיר לא יאכל קדש: ¹¹ וככהן כי יקנה נפש קני ספסו
הוא יאכל בו ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו: ¹² ובת כהן
כי תהיה לאיש זר והוא בתורמת הקודשים לא תאכל: ¹³
ובת כהן כי תהיה אלמנה ונורשת וזרע אין לה ושבה אל
בית אביה כנורורה מלחת אביה תאכל וכל זר לא יאכל
בו: ¹⁴ ואיש כי יאכל קדש בשנהו ויסוף חמישיתו עליו וננתן
לכהן את הקודש: ¹⁵ ולא יחללו את קדשי בני ישראל את
אשר ירימו ליהוה: ¹⁶ והשיבו אותם עון אשמה באכלם
את קודשיהם כי אני יהוה מקדש: ¹⁷ וידבר יהוה אל
משה לאמר: ¹⁸ דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני
ישראל ואמרת אליהם איש איש מבית ישראל ומון הנגר
בישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם

קדש יהוה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל מלאכת עבדה לא תעשו: 37 אלה מועדי יהוה אשר תקרו אטם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנהה זבח ונסכיהם דבר יום ביום: 38 מלבד שבתת יהוה ומלאכת מתנוחיכם ומלאכט כל נדריכם ומלאכט כל נדריכותיכם אשר תנתנו ליהוה: 39 אך בחמשה עשר יום לחדר השבעי באספכם את תבואה הארץ תחנו את חן יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבחון וביום השמיני שבחון: 40 ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת המרים וענף עץ עבה וערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: 41 וחנתם אותו חן ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדר השבעי תחנו אותו: 42 בסכת החשו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת: 43 למען ידעו דרכיכם כי בסוכות חושבתי את בני ישראל בחוציאי אוthem מארץ מצרים אנו יהוה אלהיכם: 44 וידבר משה את מעדיו יהוה אל בני ישראל: **24** וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית וך כתית למאור להעלת נר תמיד: 3 מהוז לפרכת העדה באهل מועד יערך אותו אהרן מערב עד בקר לפניו יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: 4 על המנרה הטהרה יערך את הנרות לפני יהוה תמיד: 5 ולקחת סלת ואפית אתה שתים עשרה חלות שני עשרים יהיה הchallenge: 6 ושותם אותן שתים מערכות שם המערכת על השלחן הטהר לפניו יהוה: 7 ונחת על המערכת לבנה זכה והותה ללחם לאוצרה אשה ליהוה: 8 ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד מאת בני ישראל ברית עולם: 9 והויה לאהרן ולאבניו ואכלחו במקומם קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק עולם: 10 וויאצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל ווינצטו במחנה בן הישראלית ואיש הישראל: 11 וויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל ויביאו אותו אל משה ושם אמרו שלימות בת דברי למטה דן: 12 וויניחו במשמר לפרש להם על פי יהוה: 13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 14 והויא את המקלל אל מחוץ למחנה וסמכו כל השמעים את ידיהם על ראשו ורגמו אותו כל העדה: 15 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש איש כי יקלל אלהיו ונשא חטא: 16 ונקב שם יהוה

ליהוה: 17 ומנהתו שני עשרים סלת בלילה בשמן אשה ליהוה ריח נינהה ונסכה יין רביעת הדון: 14 ולחם וקל ורמאל לא האכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 15 וופתרם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה שבע שבתות תמיות ההיינה: 16 עד ממחרת השבת השביעת הספרו חמשים יום והקרבתם מנהה חדשה ליהוה: 17 ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתים שני עשרים סלת ההיינה חמץ תפינה בכוריהם ליהוה: 18 והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמיים בני שנה ופר בן בקר אחד ואילם שניים יהיו עליה ליהוה ומנתתם ונסכיהם אשה ריח נוחה ליהוה: 19 וועשיהם שער עזם אחד לחטאת ושני כבשים בני שנה לזוכה שלמים: 20 והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן: 21 וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהוה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו חקת עולם בכל מושבתיכם לדרתיכם: 22 ובקצרכם את קציר ארצכם לא חכללה פאת שך בקציך ולקט קציך לא תלקט לעני ולגר תעוז אתם אני יהוה אלהיכם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 דבר אל בני ישראל לאמר בחרש השבעי באחד לחדר יהוה לכם שבחון זכרון תרועה מקרא קדש: 25 כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: 26 וידבר יהוה אל משה לאמר: 27 אך בעשור לחדר השבעי הזה יום הכהרים הוא מקרא קדש יהוה לכם ועניתם את נפשתיכם והקרבתם אשה ליהוה: 28 מלאה לא תעשו בעצם היום הזה כי יום כפירים הוא לכפר עליכם לפני יהוה אלהיכם: 29 כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתת מעמיה: 30 וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי את הנפש הtoutו מקרב עמה: 31 כל מלאכה לא תעשו מערב עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 32 שבת שבחון חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: 33 וידבר יהוה אל משה לעם: 34 דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום מערב עד ערב תשתי שבחון: 35 וידבר יהוה אל משה לאמור: 36 דבר השבעי הזה חן הסוכות שבעת ימים ליהוה: בימים הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השmini מקרא

וישבთם על הארץ לבתוח: ¹⁹ ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבთם לבתוח עלייה: ²⁰ וכי אמרו מה נאכל בשנה השביעת הן לא נזרע ולא נאסף את התבואה: ²¹ וצוויתם את ברכתי לכם בשנה הששית ועתה את התבואה לשלש שנים: ²² וודעתם את השנה השמינית ואכלתם מן התבואה יישן עד השנה החשיעת עד בוא התבואה תאכללו יישן: ²³ והארץ לא תמכר לצמתה כי לוי הארץ כי נרים ותושבים אתם עמדו: ²⁴ ובכל ארץ אוחותכם נאלה תחנו לארץ: ²⁵ כי ימוך אחיך ומכר מאחיזתו ובאו נאלו הקרב אליו ונאלו את ממכר אחיו: ²⁶ ואיש כי לא ייהו לו גאל והשינה ידו ומצא כדי נאלו: ²⁷ ווחשב את שני ממכרו והшиб את העדרף לאייש אשר מכר לו ושב לאחיזתו: ²⁸ ואם לא מצאה ידו די השיב לו והיה ממכרו ביד הקנה אותו עד שנת היובל ויצא ביבל ושב לאחיזתו: ²⁹ ואיש כי ימכר בית מושב עיר חומה והיתה נאלה עד תם שנת ממכרו ימים תהייה נאלו: ³⁰ ואם לא ינאל עד מלאת לו שנה תמיימה וكم הבית אשר בעיר אשר לא חמה לצמיתה لكنה אותו לדרתיו לא יצא ביבל: ³¹ ובתי החדרים אשר אין להם חמה סביב על שדה הארץ ייחשב נאלה תהייה לו וביבל יצא: ³² ועריו הלוים בת ערים יוצאה ממכר בית עיר אחיזתו ביבל כי בתי ערי הלוים הוא אוחזם בתוך בני ישראל: ³³ ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי אוחז עולם הוא להם: ³⁵ וכי ימוך עיר ומשה ידו עמק והחזוקת בו גור ותושב והו עמק: ³⁶ אל תקח מאתו נשך ותרבית ויראת מאלהיך וכי אחיך עמק: ³⁷ את כספך לא תחן לו בנשך ובמרביה לא תחן אלך: ³⁸ אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לחתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים: עבד: ⁴⁰ כשביד כחוטב יהוה עמק עד שנת היבל עיבר עמק: ⁴¹ ויצא מעמק הוא ובנו עמו ושב אל משפטו ואל אוחזת אבותיו ישב: ⁴² כי עבדי הם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים לא ימכו ממכרתו עבד: ⁴³ לא תרדה בו בפרק ויראת מאלהיך: ⁴⁴ ועבדך ואמתך אשר יהו לך מחת הנזירים אשר סכיבתיכם ממה תקנו עבד ואמה: ⁴⁵ וונם מבני התושבים הנרים עמכם מהם תקנו ומשפחותם אשר עמכם אשר חולדים בארצם והוא לכם לאחזה: ⁴⁶

מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה כנור כאורה בנקבו
שם יומת: 17 ואיש כי יכה כל נפש אדם מות יומת: 18
ומכה נפש בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: 19 ואיש כי תן
מומ בעמיהו כאשר עשה כן יעשה לו: 20 שבר תחת שבר
עין תחת עין שנ תחת שנ כאשר יתן מום באדם כן ינתן
בו: 21 ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם דום יומת: 22 משפט
אחד יהה לכם כנור כאורה יהה כי אני יהה אלהיכם:
23 וידבר משה אל בני ישראל וויצו ואת המקלט אל
מחוץ למחנה וירגמו אותו אבן ובני ישראל עשו כאשר
צוה יהה את משה:

25 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵשֶׁה בָּהָר סִינִי לְאֹמֶר: 2 דְּבָר אֶל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֹמֶר לֵאמֹר כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי
נָתַן לְכֶם וְשִׁבְתָּה אָרֶץ שְׁבַת לֵיהּוּ: 3 שְׁשׁוֹנִים תָּזַרְעֶ
שָׁדָך וְשָׁשׁוֹנִים תָּזַמֵּר כְּרָמֶך וְאַסְפָּת אֶת תְּבוֹאתְך: 4
וּבְשִׁנְנָה הַשְׁבִּיעָת שְׁבַת שְׁבַתְוּ יְהוָה לְאָרֶץ שְׁבַת לֵיהּוּ
שָׁדָך לֹא תָזַרְעֶנָּה וּכְרָמֶך לֹא תָזַמֵּר: 5 אֶת סְפִיחָה קָצִירֶך
לֹא תָקַצֵּר וְאֶת עַנְבֵּי נָיוֹרָך לֹא תְבַצֵּר שָׁנָת שְׁבַתְוּ
יְהוָה לְאָרֶץ: 6 וְהִתְהַגֵּד לְאָרֶץ לְכֶם לְאַכְלָה לְךָ
וּלְעַבְדָך וּלְאַמְתָך וּלְשִׁכְרָך וּלְתוֹשְׁבָך הַגְּרִים עַמָּך: 7
וּלְכַהְמַתָּך וְלְחִוָּה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תָּהִיה כָל תְּבוֹאתְך
לְאַכְל: 8 וְסִפְרַת לְךָ שְׁבַע שְׁבַתְוּ שְׁנִים שְׁבַע שְׁנִים
בְּעָמִים וְהִיוּ לְךָ יְמִי שְׁבַע שְׁבַתְוּ שְׁנִים תְשַׁע וְאַרְבָּעִים
שָׁנָה: 9 וְחִעְבְּרַת שׁוֹפֵר תְּרוּעוֹה בְּחַדְשָׁה שְׁבִיעִי בְּעַשֶּׂר
לְחַדְשָׁ בַּיּוֹם הַכְּפָרִים תְּעַבֵּר וְשׁוֹפֵר בְּכָל אֶרְצָם: 10
וְקָרְשָׁתָם אֶת שָׁנָת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרְאָתָם דָּרוֹר בָּאָרֶץ
לְכָל יִשְׂבִּיה יְוָל הָאָתָה לְכֶם וְשִׁבְתָם אִישׁ אֶל אֶחָדוֹ
וְאִישׁ אֶל מִשְׁפָּחָתוֹ תְשִׁבוּ: 11 יוּבָל הָאָתָה שָׁנָת הַחֲמִשִּׁים
שָׁנָה תָהִיה לְכֶם לֹא תָזַרְעֶנָה וּלְאַקְצִירָה אֶת סְפִיחָה וְלֹא
תְבַצֵּר אֶת נָרוֹהָ: 12 כִּי יוּבָל הָאָתָה שָׁנָת הַיּוֹבֵל הָאָתָה תְשִׁבוּ
הַשְׁדָּה תָאכְלָו אֶת תְּבוֹאתְך: 13 בְּשִׁנְנָה הַיּוֹבֵל הָאָתָה תְשִׁבוּ
אִישׁ אֶל אֶחָדוֹ: 14 וְכִי תִמְכְּרו מִמְכָר לְעַמִּיתָך אָוֹקָנָה
מִיד עַמִּיתָך אֶל תָנוּ אִישׁ אֶת אֲחִיו: 15 בְּמִזְמָרֶת שְׁנִים אַחֲר
הַיּוֹבֵל תִּקְנָה מֵאָת עַמִּיתָך בְּמִזְמָרֶת שְׁנִי תְּבוֹאתְך יִמְכַר לְךָ:
16 לְפִי רַב הַשָּׁנִים תְּרַבָּה מִקְנָתוּ וְלֹפִי מַעַשׂ הַשָּׁנִים תְּמַעַיט
מִקְנָתוּ כִּי מִזְמָרֶת תְּבוֹאתְך הָאָמֵר לְךָ: 17 וְלֹא תָנוּ אִישׁ
אֶת עַמִּיתָך וְירָא מַלְאִיכָך כִּי אַנְיָהוּ אֱלֹהִיכָם: 18
וְעִשָּׂתָם אֶת חֲקֹתֵי וְאֶת מִשְׁפְטֵי הַשְׁמָרוֹ וְעִשָּׂתָם אֶת

השחפה ואת הקדרות מכלות עינים ומדיבת נשפ וורעתם לירק ורעלם ואכלתו איביכם: 17 ונתתי פוי בכם ונופתם לפני איביכם ורדו בכם שנאיכם ונסתם אין דרכ אתכם: 18 ואם עד אלה לא תשמעו לי ויסփטו לסתה אתכם שבע על חטאיכם: 19 ושבורתו את נאון עזם ונתתי את שמייכם כברזול ואת ארצכם נחשה: 20 וثم לירק כחכם ולא תנתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן פריו: 21 ואם תלכו עמי קרי ולא תאבו לשמע לי ויסփטו עליכם מכה שבע על חטאיכם: 22 והשלחתי בכם את חית השרה ושבילה אתכם והכריתה את בהמותכם והמעיטה אתכם וונשמו דרכיכם: 23 ואם באלה לא תוסרו לי והלכתם עמי קרי: 24 והלכתי אף אני עמכם בקרוי והכיתו אתכם נם אני שבע על חטאיכם: 25 והבאתי עליכם חרב נקמת נקם בריות ונאספתם אל עיריכם ושלוחתי דבר בחוככם ונתחם ביד אויב: 26 בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: 27 ואם בזאת לא תשמעו לי והלכתם עמי בקרוי: 28 והלכתי עמכם בחמת קרי ויסתרו אתכם אף אני שבע על חטאיכם: 29 ואכלתם בשר בניכם ובשר בנייכם תאכלו: 30 והשמדתי את במתיכם והכרתוי את חמוניכם ונתתי את פניריכם על פנרי גלוליכם וגעלה נפשי אתכם: 31 ונתתי את עיריכם חרבה והשמדתי את מקדשיכם ולא אריה בריה ניחחכם: 32 והשמדתי אני את הארץ ושםו עליה איביכם היושבים בה: 33 ואתכם אורה בגיןום והריקתי את הרים חרב והויה ארצכם שמהם ועריכם יהיה חרבה: 34 אז תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם באארץ איביכם אז תשבת הארץ והרצת את שבתתיה: 35 כל ימי השמה תשבת את אשר לא שבתת שבתתיכם בשבתתכם עליה: 36 והנשאדים בכם והבאתוי מרד בלבכם באארץ איביכם ורדף אם קול עליה נדף ונסטו מנות חרב ונפלו ואין דרכ: 37 וכשלו איש באחיו מפנוי חרב ורדף אין ולא תהיה לכם תקומה לפני איביכם: 38 ואבדתם בגיןום ואכלתם ארץ איביכם: 39 והנשאדים בכם ימכו בעונם באארץ איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימכו: 40 ותתודו את עונם ואת עון אבתם במעלם אשר מעלו בי ואר אשר הלו עמי בקרוי: 41 אף אני אלך עם בקרוי והבאתי אתכם באארץ איביכם או אן יכנע לבכם העREL ואן ירצן את עונם: 42

והתנהלתם אתם לבנייכם אחריכם לרשות אוחזה לעלם
בhem תעבדו ובאחיםם בני ישראל איש באחיו לא תרדה
בו בפרק : 47 וכי תשיג יד נר ותושב עמק ומרק אחיך
עמו ונמבר לגר תושב עמק או לעקר משפחת גר : 48
אחרי נמבר גאללה תהייה לו אחד מאחיו יגאלנו : 49 או
דרדו או בן דרכו יגאלנו או משאר בשרו משפחתו גאלנו
או השינה ידו ונגאל : 50 וחשב עם קנהו מושנת המכדו
לו עד שנתה היבל והיה כסף ממכוו במספר שנים כימי
שכיר היה עמו : 51 אם עוד רבות שנים לפיהן ישיב
גאלתו מכסף מנקתו : 52 ואם מעת נשאר בשנים עד שנת
היבל וחשב לו כמי שנוי ישיב את גאלתו : 53 כשביר שנה
בשנה היה עמו לא ירדנו בפרק לענייך : 54 ואם לא
יגאל באלה ויצא בשנת היבל הוא ובנו עמו : 55 כי לו
בני ישראל עבדים עבדי הם אשר הוציאתי אותם מארץ
מארחים אמי יבוחו אלתיכם :

26 לא העשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו
לכם ואבן משכית לא תנתנו בארצכם להשתחות עליה
כי אני יהוה אלהים: 2 את שבתי תשמרו ומקדשי
תיראו אני יהוה: 3 אם בחקתי תלבו ואת מצוותי תשמרו
ועשיותם אתם: 4 ונתתי נשיםיכם בעתם ונרגה הארץ
יבולה ועין השדה יתן פריו: 5 והשיג לכם דיש את ביציר
וביציר ישין את זרע ואכלתם לחםכם לשבע וישבחם
לבטה בארצכם: 6 וננתני שלום בארץ ושבבותם ואין
מחריד ותשבי היה רעה מן הארץ וחרב לא עבר
בארצכם: 7 ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב:
8 ורדוף מכל חמשה מאה ומאה מכל ריבבה ירדפו
ונפלו איביכם לפניכם לחרב: 9 ופניתי אליכם והפריתי
אתכם והרביתי אתכם והקימתי את בריתך אתכם: 10
ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו: 11 ונתתי
משכני בתוככם ולא תגעל נפשי איתכם: 12 וחתולכתי
בתוככם והייתי לכם לאלהים ואתם תהוו לי לעם: 13
אני יהוה אלהים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים
מהיתה לכם עבדים ואשבר מטה עליכם ואולך אתכם
קומות: 14 ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות
ה האלה: 15 ואם בחקתי תמאסו ואם את משפטיך תנעל
נפשכם לבalto עשו את כל מצוותי להפריכם את בריתך:
16 אף אני עשה זאת לכם והפקדתי עלייכם בהלה את

שנת היבול ונגערע מערכך : 19 ואם נאליגאל את השדה המקרקיש אחו ויסף חמישית כסף ערך עלייו וקם לו : 20 ואם לא יגאל את השדה ואם מכר את השדה לאיש אחר לא יגאל עוד : 21 וזהו השדה בוצאו ביבל קדש ליהוה כשרה החרם לכהן תהיה אחותו : 22 ואם את שדה מקנתו אשר לא משדרה אחותו יקידש ליהוה : 23 ווחשב לו הכהן את מסכת הערך עד שנת היבול שוב השדה לאיש ההוא קדש ליהוה : 24 בשנת היבול שוב השדה לאיש קנדתו מאותו לאשר לו אחותה הארץ : 25 וככל ערך יהיה בshall הקדש עשרים נהה יהיה השקלה : 26 אך בכו אשר יבכר ליהוה בכהמה לא יקידש איש אחותו אם שור אם שה ליהוה הוא : 27 ואם בכהמה הטמאה ופדה בערך ויסף חמישתו עלייו ואם לא יגאל ונמכר בערך : 28 אך כל חרם אשר יחרם איש ליהוה מכל אשר לו מאדם וכלהמה ומשדרה אחותו לא ימכר ולא יגאל כל חרם קדש קדשים הוא ליהוה : 29 כל חרם אשר יחרם מן האדם לא יפדה מות יומת : 30 וככל מעשר הארץ מזור הארץ מפירי הארץ ליהוה הוא קדש ליהוה : 31 ואם נאליגאל איש ממעשרו חמישתו יסף עלייו : 32 וככל מעשר בקר וצאן כל אשר עבר תחת השבת העשיריה יהוה קדש ליהוה : 33 לא בקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהוה קדש לא יגאל : 34 אלה המצוות אשר צוה יהוה את משה אל בני ישראל בהר סיני :

זוכרתי את בריתנו יעקב ואף את בריתנו יצחק ואף את בריתנו אברהם אוצר והארץ איכר : 43 והארץ העוז מהם ותרץ את שבתתיה בהשמה מותם והם ירצו את עונם יען וביען במשפטיו מאסו ואת חקתי נעה נפשם : 44 ואף נס זהה בהיותם בארץ איביהם לא מאסתיהם ולא געליהם לכלתם להפר בריתנו אתם כי אני יהוה אלהים : 45 וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוציאתי אתם מארץ מצרים לעני הנזום לחיות להם לאלהים אני יהוה : 46 אלה החקים והמשפטים והתורת אשר נתן יהוה בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה :

27 וירבר יהוה אל משה לאמר : 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש כי יפלא נדר בערך נפשת ליהוה : 3 והיה ערך הזכור מבן עשרים שנה ועד בן ששים שנה והוא ערך חמישים שקל כסף בשקל הקדש : 4 ואם נקבה הוא והוא ערך שלשים שקל : 5 ואם מבן חמיש שנים ועד בן עשרים שנה והיה ערך הזכר חמישים שקל שנים ועד בן עשרת שקלים : 6 ואם מבן חמש ועד בן חמיש שנים והיה ערך הזכר חמישה שקלים כסף ולנקבה ערך שלשת שקלים כסף : 7 ואם מבן ששים שנה ומעלתה אם זכר והיה ערך הזכר חמישה עשר שקל ולנקבה עשרה שקלים : 8 ואם מך הוא מערך והעמידו לפני הכהן והעריך אותו הכהן על פי אשר תשים יד הנדר עיריכנו הכהן : 9 ואם בכהמה אשר יקריבו ממנה קרבן ליהוה כל אשר יתן ממנה ליהוה יהוה קדש : 10 לא יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע או רע בטוב ואם המר ימיר בכהמה בכהמה וזהו הוא ותמורתו יהוה קדש : 11 ואם כל בכהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן ליהוה והעמיד את הכהמה לפני הכהן : 12 והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע כערך הכהן בן יהיה : 13 ואם נאליגאלנה ויסף חמישתו על ערך : 14 ואיש כי יקידש את ביתו קדש ליהוה והעריכו הכהן בין טוב ובין רע כאשר יעריך אותו הכהן בן יקום : 15 ואם המקדיש יגאל את ביתו ויסף חמישית כסף ערך עלייו והיה לו : 16 ואם משדרה אחותו יקידש איש ליהוה והיה ערך לפני רע ורע חמץ שערים בחמשים שקל כסף : 17 אם משנת היבול קדיש שדרהו כערך יקום : 18 ואם אחר היבול יקידש שדרהו ווחשב לו הכהן את הכהן על פי השנים הנותרת עד

לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 31 פקדיהם למטה זבולון שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 32 לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 33 פקדיהם למטה אפרים ארבעים אלף וחמש מאות: 34 לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 35 פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאות: 36 לבני בנימין תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 37 פקדיהם למטה בנימין חמשה ושלשים אלף וחמש מאות: 38 לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 39 פקדיהם למטה דן שנים וששים אלף ושבע מאות: 40 לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 41 פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: 42 בני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 43 פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 44 אלה הפקרדים אשר פקד משה ואהרן ונשiae ישראל שנים עשר איש אש אחד לבית אבותיו היו: 45 ויהיו כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל: 46 ויהיו כל הפקרדים שש מאות אלף ושלשת אלפיים וחמש מאות וחמשים: 47 והלויים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם: 48 וידבר יהוה אל משה לאמר: 49 אך את מטה לוי לא תפקד ואת ראשם לא תשא בתוך בני ישראל: 50 ואותה הפקד את הלויים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הנה ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתחו וסביב למשכן יהנו: 51 ובנכשע המשכן יורידו אותו הלוים ובחנת המשכן יקימו אותו הלוים והזור הקרב יומת: 52 ותנו בני ישראל אש על מהנהו ואיש על דגניו לצבאותם: 53 והלוים יתנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרות המשכן העדות: 54 ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

1 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני באהל מועד באחד לחדר השני בשנה השנייה לאתם מארץ מצרים לאמר: 2 שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לנגלותם: 3 מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא בישראל תפקדו אתם לצבאותם אתה ואחרן: 4 ואחתם יהו איש איש למטה יעדמו אתכם לראובן אלצ'ור בן שדייר: 6 לשמעון שלמייאל בן צוריידי: 7 ליהודה נחשון בן עמינדב: 8 ליששכר נתנאן בן צויר: 9 לזבולון אלאכ בן חלן: 10 לבני יוסף לאישמען בן עמייחוד למשה נמליאל בן פדהצ'ור: 11 לבניין איבידן בן גדעניא: 12 לדן אחיעזר בן עמיישדי: 13 לאשר פגניאל בן עכרן: 14 לדוד אליסף בן דעואל: 15 לנפתלי אחירען בן עין: 16 אלה קראי הדרה נשאי מותות אבותם ראש אלפי ישראל הם: 17 ויהי משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבעו בשמות: 18 ואת כל הדרה והקהלו באחד לחדר השני וויתלו על משפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לנגלותם: 19 כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: 20 ויהיו בני ראוון בכיר ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה וארבעים אלף וחמש מאות: 21 פקדיהם למטה ראוון שש וארכבים אלף וחמש מאות: 22 לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבותם פקדיי במספר שמות לנגלותם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 23 פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: 24 לבני נד תולדתם למשפחתם לבית אלף ושלש מאות: 25 פקדיהם למטה נד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: 26 לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 27 פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושביעים אלף ושש מאות: 28 לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל צבא: 29 פקדיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 30 לבני זבולון תולדתם למשפחתם אלף וארבע מאות:

2 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 איש על דגלו באחת לבית אבותם יחנו בני ישראל מנגד סיב לאהל מועד יחנו: 3 וחתנים קדימה מזרחה דגלו מהנה יהודה לצבאותם ונשيا לבני יהודה נחxon בן עמיינדב: אבותיו: 4 וצבאו ופקדיהם ארבעה ושביעים אלף ושות מאות: 5 והחנים עליו מטה ישכר ונשיא לבני ישכר נתnal בן צווער: 6 וצבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: 7 מטה זבולון ונשיא לבני זבולון אלף ואיבען צבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף ואיבען מאות: 8 כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמנים אלף ושות אלפים ואיבען מאות לצבאותם ראשונה ישעו: 10 כל מחנה ראובן תימנה לצבאותם ונשיא לבני ראובן אליעזר בן שדייאר: 11 וצבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: 12 והחנים עליו מטה שמעון ונשיא לבני שמעון שלמייאל בן צורי שדי: 13 וצבאו ופקדיהם תשעה וחמש מאות אלף ושלש מאות: 14 ומטה גד ונשיא לבני גד וחמשים אלף ושלש מאות: 15 וצבאו ופקדיהם חמישה וארבעים אלף ובניהם אלף דודאלא: 16 כל הפקדים למחנה ראובן אלף ושות מאות וחמשים: 17 ונסע אלף מועד מחנה הלויים לצבאותם ושנים ישעו: 18 ונסע אלף מועד מחנה הלויים בתוך המהנתה כאשר יחנו בן ישעו איש על ידו לדגלויהם: 19 דגלו מהנה אפרים לצבאותםימה ונשיא לבני אפרים אלישמען עמייהוד: 20 ועליו מטה מנשה ונשיא לבני מנשה וחמש מאות: 21 וצבאו ופקדיהם ארבעים אלף ומלייאל בן פרהצדר: 22 ומטה נזון ונשיא לבני נזון אבידן בן אלף ומאותים: 23 וצבאו ופקדיהם חמישה ושלשים אלף וארבע גדיuni: 24 כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושות מאות: 25 דגלו מהנה אלף ומאה לצבאותם ושלשים ישעו: 26 דגלו מהנה דן צפנה לצבאותם ונשיא לבני דן אחיעזר בן עמיישדי: 27 וצבאו ופקדיהם שנים ושים אלף ושבע מאות: 28 וצבאו ופקדיהם אחד וארבעים אלף וחמש אלפים ומאה לצבאותם ושלשים ישעו: 29 דגלו מהנה עקרן: 30 ומטה נפתלי ונשיא לבני נפתלי אחירע בן עין: 31 כל הפקדים למחנה דן מאת אלף ושבע וחמש מאות: 32 אלף ושות מאות לאחרונה ישעו לדגלויהם: 33 אלה פקודי בני ישראל לבית אבותם כל פקודי המהנתה לצבאותם

3 אלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה בהר סיני: 2 ואלה שמות בני אהרן הכהן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: 3 אלה שמות בני אהרן הכהנים המשחמים אשר מלא ידים לכהן: 4 וימת נדב ואביהו לפני יהוה בהקרבם אש זורה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם ויכהן אלעזר ואיתמר על פניו אהרן אביהם: 5 וידבר יהוה אל משה לאמר: 6 הקרב את מטה לוי והעמדת אותו לפני אהרן הכהן ושרתו אותו: 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל העדה לפני אהל מועד לעבד את עבדת המשכן: 8 ושמרו את כל כל אהל מועד ואת משמרתו בני ישראל לעבד את עבדת המשכן: 9 ונתחה את הלויים לאהרן ולבני נתונם מהה לו מאות בני ישראל: 10 ואת אהרן ואת בני הפקד ושמרו את כהנותם והור הקרב יומת: 11 וידבר יהוה אל משה לאמר: 12 ואני הנה לך תחתי את הלויים מותק בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים: 13 כי לי כל בכור ביום הכתוי כל בכור בארץ מצרים הדרשתי לי כל בכור בישראל מ אדם עד בהמה לי יהיו אני יהוה: 14 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני לאמר: 15 פקד את בני לוי לבית אבותם למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה הפקדים: 16 ויפקד אתם משה על פיו יהוה כאשר צוה: 17 ויהיו אלה בני לוי בשמותם גרשון וקהת ומרדי: 18 ואלה שמות בני גרשון למשפחתם לבני ושמי: 19 ובני קהת למשפחתם עמרם ויצחרא חברון ועזיאל: 20 ובני מרדי למשפחתם מחלי ומושי אלהם משפחתי הלי לבית אבותם: 21 לנרשון משפחתי הלבני ומשפחתי השמעי אלהם משפחתי הנרשי: 22 פקדיהם במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם שבעת אלף וחמש מאות: 23 משפחתי הנרשי אחריו המשכן יחנוימה: 24 ונשיא בית אב לנרשון אלישען בן לאל: 25 ומשמרת בני גרשון באהיל מועד המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל מועד: 26 וקלעי החצר ואת

מאות ואלף ב שקל הקדרש: **ו** וויתן משה את כסף הפרדים לאהרן ובניו על פי יהוה כאשר צוה יהוה את משה:

4 **ו**ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **2** נשא את ראש בני קהת מתוק בני לוי למשפחתם לבית אבותם: **3** מבן שלשים שנה ומעלה ועד בן חמשים שנה כל בא לצבא לעשות מלאה באהל מועד: **4** זאת עבדת בני קהת באهل מועד קדרש הקדרשים: **5** ובא אהרן ובניו בנסע המחנה והורדרו את פרכת המשך וכוסו בה את ארון העדרת: **6** ונחנו עליו כסוי עור תחש ופרשו בנד כליל תכלת מלמעלה ושמו ברדו: **7** וועל שלוחן הפנים יפרשו בנד תכלת ונחנו עליו את הקערת ואת הכפת ואת המנקית ואת קשות הנסך ולחם התמיד עליו יהוה: **8** והפרשו עליהם בנד תולעת שני וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: **9** ולקחו בנד תכלת וכוסו את מנרת המאור ואת נרתיה ואת מלקיה ואת מהתיה ואת כל כליה שמנה אשר ישרטו לה בהם: **10** ונחנו אתה ואת כל הזובב יפרשו בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ושמו את בדיו: **11** ולקחו את כל כליה השרת אשר ישרטו בעם בקדש ונחנו אל בנד תכלת וכוסו אותו במכסה עור תחש ונחנו על המוט: **12** ונסע את המזבח ופרשו עליו בנד ארוגנן: **13** ונחנו עליו את כל כליו אשר ישרטו עליו בהם את המחתה את המזולנת ואת היעים ואת המורקע כל כליה המזבח ופרשו עליו כסוי עור תחש ושמו בדיו: **14** וכלה אהרן ובניו לכסת את הקדרש ואת כל כליה הקדרש בנסע המחנה ואחריו כן יבוא בני קהת לשאת ולא געוע אל הקדרש ומתו אלה משא בני קהת באهل מועד: **15** ופקדת אלעוזר בן אהרן הכהן שמן המאור וקטרת הסמים ומנתת התמיד ומשמן המשחה פקדת כל המשכן וכל אשר בו בקדש ובכלי: **16** וירדבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **17** אל חכrichtו את שבט משפחת הקהתי מתוק הלויים: **18** זו זאת עשו להם וחיו ולא ימתו בנסע את קדר הקדרשים אהרן ובניו יבואו ושמו אותם איש איש על עבדתו ואל משאו: **19** ולא יבוא לדראות כבלו ע את קדרש ומתו: **20** וידבר יהוה אל משה לאמר: **21** נשא את ראש בני גרשון נם הם לבית אבותם למשפחתם: **22** מבן שלשים שנה ומעלה עד בן חמשים שנה תפקד מסךفتح החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריו לכל עבדתו: **27** ולקחת משפחת החברני ומשפחת העזיאלי ומשפחת היצחاري ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה הם משפחת הקהתי: **28** במספר כל יכר מבן חדש מעלה שמנת אלףים ומש מאות שמרי משמרת הקדרש: **29** משפחת בני קהת יתנו על ירך המשכן תיננה: **30** ונשיא בית אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל: **31** ומשמרתם הארן והשלוחן והמנרה והמזבחת וכל המשכן אשר ישרטו בהם והמסך וכל עבדתו: **32** ונשיא הקדרש אשר אלעוזר בן אהרן הכהן פקדת שמרי משמרת נשייא הלויל אלעוזר מארדי משפחת המחלוי ומשפחת המושאי אלה הם משפחת מארדי: **33** ולמרדי משפחת המחלוי ומשפחת המושאי אלה יתנו צפנה: **34** ופקדת משמרת בני מארדי קרש המשכן ובריחיו ועדריו ואדרנו וכל כליו וכל עבדתו: **35** ועמדיו החצר סביב ואדרניהם ויתרתם ומיתריהם: **36** והחנים לפני המשכן קדמה לפני כל פקד הלויים אשר פקד משה ואהרן על פיה למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה שנים ועתרים אלף: **37** ויאמר יהוה אל משה פקד כל בכיר זכר לבני ישראל מבן חדש ומעלה ושא את מספר בני ישראל ופקדת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בכיר בני ישראל ואת חמתת הלויים תחת כל בכיר בכיר בכיר בני ישראל ובכיר בני ישראל: **38** ויהי כל בכיר זכר במספר שמota מבן חדש ומעלה לפקדיהם שנים ועתרים אלף שלשה וחמשים ומאות: **39** וידבר יהוה אל משה לאמר: **40** קח ושבעים ומאות: **41** ולקחת את הלויים לי אני יהוה תחת כל בכיר בכיר בני ישראל ואת חמתת הלויים תחת כל בכיר בכיר בכיר בני ישראל ואת חמתת הלויים תחת כל בכיר בכיר בכיר בני ישראל ושביעים ומאות: **42** ופקד משה כאשר צוה יהוה אותו את כל בכיר בכיר בני ישראל: **43** ויהי כל בכיר זכר במספר שמota את הלויים תחת כל בכיר בכיר בני ישראל ואת חמתת הלויים תחת חמתת הלויים אני יהוה: **44** ואת פרדיי השלשה והשביעים והמאות: **45** וידבר יהוה אל משה לאמר: **46** קח את הלויים תחת כל בכיר בכיר בכיר בני ישראל ואת הלויים ממכור בני ישראל: **47** ולקחת חמשת חמשת שקלים לגולגולת בשקל הקדרש תקח עשרים גראה השקל: **48** ונתתת הכסף לאהרן ובניו פרדיי העדרפים בהם: **49** ויקח משה את הדרפים מאת העדרפים על פרדיי הלויים: **50** מאת בכור בני ישראל לקח את הכסף חמשה ושמים ושלש

לעבד עבדת עבדה ועבדת משא באהיל מועד : 48 ויהיו פקידיהם שמונת אלפים ותתמש מאות ושמונים : 49 על פי יהוה פקד אוטם ביד משה איש איש על עבדתו ועל משאו ופקדיו אשר צוה יהוה את משה :

5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 2 צו את בני ישראל וישלחו מן המנוחה כל צדוע וכבל זב וככל טמא לנפש : 3 מזכר עד נקבה תשלהו אל מוחץ למחנה תשלוחם ולא יטמאו את מחניהם אשר אני שוכן בתוכם : 4 ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מוחץ למחנה כאשר דבר יהוה אל משה כן עשו בני ישראל : 5 וידבר יהוה אל משה לאמר : 6 דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מכל חטא האדם למעל ביהוה ואשמה הנפש ההוא : 7 והתודו את חטאיהם אשר עשו והשיב את اسمו בראשו וחוימתו יסף עלייו וננתן לאשר اسم לו : 8 ואמ אין לאיש גאל להשיב האשם אליו האשם המושב ליהוה לכהן מלבד איל הכהנים אשר יכפר בו עליו : 9 וכל תרומה לכל קדרשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן לו יהיה : 10 ואיש את קדרשו לו יהיו איש אשר יתן לכהן לו יהיה : 11 וידבר יהוה אל משה לאמר : 12 דבר אל בני ישראל ואמרתם אליהם איש כי תשטה אשתו ומעלתה בו מעל : 13 ושבב איש אתה שכבת זרע ונעלם מעיני אישך ונסתירה והיא נטמאה ועד אין בה והוא לא נתפשה : 14 וועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והוא נטמאה או עבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו והיא לא נתפשה : 15 והביא האיש את אשתו אל הכהן והביא את קרבנה עליה עשרה האיפה כמה שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנוחת קנאת הוא מנוחת זכרון מזבח עון : 16 ותקריב אתה הכהן והעמדה לפני יהוה : 17 ולקח הכהן מים קדרשים בכלי חדר ומן העפר אשר יהוה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל הימים : 18 והעמיד הכהן את האשה לפני יהוה וברע עת ראש האשה ונתן על כפיה את מנוחת הוכרוון מנוחת קנאת הוא וביר הכהן יהיו מי המרים המאררים : 19 והשביע את הכהן ואמר אל האשה אם לא שכב איש אתך ואם לא שיטת טמאת תחת אישך הנקי ממי המרים המאררים האלה : 20 ואת כי שיטת תחת אישך וכי נטמאת ייתן איש בך את שכבותו מבלתי אישך : 21 והשביע הכהן

אותם כל הבא לצבא צבא לעבד עבדה באהיל מועד : 24 זאת עבדת משפחת הגרשנו לעבד ולמשא : 25 ונשאו את ירידת המשכן ואת אהיל מועד מכסחו ומכסה התהש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהיל מועד : 26 ואת קלעי החצר ואת מסך פתח שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח סביב ואת מיתריהם ואת כל כל עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו : 27 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הגרשנו לכל משאם ולכל עבדתם ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם : 28 זאת עבדת משפחת בני הגרשנו באהיל מועד ומשמרתם ביד אITCHMER BEN אהרן הכהן : 29 בני מרדי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם : 30 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה הפקדים כל הבא לצבא לעבד את אהיל מועד : 31 וזאת משמרתם משאם לכל עבדתם באהיל מועד קרשי המשכן ובריחיו ועמדו וארניו : 32 וממדוי החצר סביב ואדרניהם ויתדתם ומיתריהם לכל כליהם ולכל עבדתם ובשנתה תפקדו את כל משמרתם משאם : 33 זאת עבדת משפחת בני מרדי לכל עבדתם באהיל מועד ביד אITCHMER BEN אהרן הכהן : 34 ויפקד משה ואהרן ונשאי הדרה את בני הכהן למשפחתם ולבית אבתם : 35 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 36 ויהיו פקידיהם למשפחתם אלףים שבע מאות וחמשים : 37 אלף פקודי משפחת הכהן כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 38 ופקודי בני גרשון למשפחותם ולבית אבתם : 39 מבן שלשים שנה ואלה פקודי משפחת הקהן כל העבד באהיל מועד אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 40 ופקודי בני גרשון כל העבד באהיל מועד למשפחתם לבית אבתם אלפים ושש מאות ושלשים : 41 אלה פקודי משפחת בני אלפים ושש מאות ושלשים : 42 ופקודי משפחת בני מרדי משפחת בני מרדי למשפחתם על פי יהוה : 43 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים לבית אבתם : 44 ויהיו שנה כל הבא לצבא לעבדה באהיל מועד : 44 אלה פקידיהם למשפחתם שלושת אלףים ומאותים : 45 אלה פקודי משפחת בני מרדי אשר פקד משה ואהרן על פי יהוה ביר משה : 46 כל הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשאי ישראל את הלויים למשפחתם ולבית אבתם : 47 מבן שלשים שנה ומעלתה ועד בן חמישים שנה כל הבא

פתח אהל מועד: 14 והקריב את קרבנו ליהוה כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וככשה אהת בת שנתה תמונה להחטא ואיל אחד תמים לשלמיים: 15 וסל מצות סלת חלה בלוות בשמן ורקיון מצות משחיהם בשמן ומנהתם ונסיכיהם: 16 והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עלתו: 17 ואת האיל עשה זבח שלמים ליהוה על סל המצאות ועשה הכהן את מנהתו ואת נסכו: 18 ונלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נרו ולקח את שער ראש נרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמיים: 19 ולקח הכהן את הזרע בשלה מן האיל וחלת מצה אחת מן הסל ורקיון מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר התגלחו את נרו: 20 והנוף אותו הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק החורמה ואחר ישטה הנזיר יין: 21 זאת תורה הנזיר אשר ידר קרבנו ליהוה על נרו מלבד אשר תשין ידו כפי נדרו אשר ידר כן עשה על תורה נרו: 22 וידבר יהוה אל משה לאמר: 23 דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כי תברכו את בני ישראל ואמרם להם: 24 יברך יהוה וישמרך: 25 יאר יהוה פניו אליך ויתנק: 26 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: 27 ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:

7 ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אותו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשחם ויקדש אותם: 2 ויקריבו נשי ישראלראשי בית אבותם הם נשיי המתה הם העמדים על הפקרים: 3 ויביאו את קרבנם לפני יהוה שישענלה צב ושני עשר בקר ענלה על שני הנשים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: 4 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 5 קח מהם והיו לעבד את עברת אהל מועד ונתחם אותם אל הלוים איש כפי עברתו: 6 ויקח משה את הענלה ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים: 7 את שני הענלה ואת ארבעת הבקר נתן לבני נרדח כפי עברתם: 8 ואת ארבע הענלה ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עברתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: 9 ולבני קהת לאנתן כי עברת הקדש עליהם בכתף ישאו: 10 ויקריבו הנשים את חנכת המזבח ביום המשח אותם ויקריבו הנשים את קרבנם לפני המזבח: 11 ויאמר יהוה אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם להנכת המזבח: 12 ויהי המקריב

את האשה בשבת האלה ואמר הכהן לאשה יתן יהוה אותו לאלה ולשבעה בתוכ עמק בחת יהוה את ירכך נפלת ואת בטנק צבה: 22 ובאו המדים המארדים אלה במעיך לצבות בطن ולנפל ירכך ואמרה האשה Amen: 23 וכתב את האלה הכהן בספר ומהה אל מי המדים: 24 והשקה את האשה את מי המדים המארדים ובאו בה המדים המארדים למרים: 25 ולקח הכהן מיד האשה את מנהת הקנאת והנוף את המנחה לפני יהוה והקריב אותה אל המזבח: 26 וקמץ הכהן מן המנחה את אוצרתה והקثير המזבח ואחר ישקה את האשה את המים: 27 והשקה את המים והיתה אם נטמאה ותמעל מעל באישה ובאו בה המדים המארדים למרים וצבתה בטנה ונפלת ירכך והויה האשה לאלה בקרוב עמה: 28 ואם לא נטמאה האשה ומחרה הוא ונתקה ונורעה ודר: 29 זאת תורה הקנאת אשר תשטהasha תחת אישתנו והעמיד את האשה לפני יהוה ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת: 31 וונקה האיש מעון והאשה החווא תשא את עוננה:

6 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נרו להויר ליהוה: 3 מיין ושבר זיר חמץ יין וחמצץ שכר לא ישחה וככל משרת ענבים לא ישחה וענבים לדום ויבשם ליאיכל: 4 כל ימי נרו מכל אשר יעשה מגנפן היין מהרצנים ועד גן לא יאיכל: 5 כל ימי נדר נרו תעד לא עבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר ליהוה קדר יהוה גndl פרע שער ראשו: 6 כל ימי היזרו ליהוה על נשמה לא יבא: 7 לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במתם כי נרו אלהו על ראשו: 8 כל ימי נרו קדר הוא ליהוה: 9 וכי ימות מטה עליו בפתח בתמים וממא ראש נרו גולח ראשו ביום טהרותו ביום השבעה גולחנו: 10 ובוים השמני יבא שני תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פרת אהל מועד: 11 וועשה הכהן אחד להחטא ואחד לעלה וככבר עליו מאשר חטא על הנפש וקידש את ראשם ביום ההוא: 12 וזהויר ליהוה את ימי נרו והביה כבש בן שנתו לאשם והימים הראשוניים יפלו כי טמא נרו:

חמשה זה קרבן שלמייאל בן צוריישדי: 42 ביום הששי נשיא לבני נד אליסף בן דעאל: 43 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 44 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 45 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 46 שעיר עזים אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 47 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה לחטאת: 48 קרבנו קערת כסף אחד שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 49 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 50 פר אחד בן בקר איל אחד שעיר עזים אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 51 כף אחד בן בקר איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אלישמען בן עמיהוד: 52 ביום השמני נשיא לבני מנשה גמלייאל בן פרהצור: 53 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 54 כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת: 55 קרבנו קערת כסף אחד שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 56 כף אחד עשרה וחב מלאה קטרת: 57 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 58 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה בני שנה חמשה וזה קרבן גמלייאל בן פרהצור: 59 ביום החטיעי נשיא לבני אבידן בן גדרני: 60 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 61 קרבנו קערת כסף אחד שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 62 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 63 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 64 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה זה קרבן חמיישי נשיא לבני גדרני: 65 ביום העשורי נשיא לבני דן אחיעזר אבידן בן גדרני: 66 ביום העשורי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי: 67 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 68 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 69 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 70 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וקרבנו נחשותן בן עמינדרב למטה יהודה: 71 וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 72 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 73 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 74 שעיר עזים אחד לחטאת: 75 ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה וקרבנו נחשותן בן עמינדרב: 76 ביום השני הקריב נתnal בן צווער נשיא ישכר: 77 הקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 78 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 79 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 80 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה זה קרבן חמיישי נשיא לבני זבולון אליאב בן חלן: 81 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 82 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 83 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 84 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה וזה קרבן אליאב בן חלן: 85 ביום הרבעי נשיא לבני רואבן אלצ'ור בן שדיאור: 86 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 87 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 88 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 89 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה בני שנה חמשה וזה קרבן אלצ'ור בן שדיאור: 90 ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלמייאל בן צוריישדי: 91 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזורך אחד כסף שביעים שקל במשקל הקדרש שניים מלאים סלתה בלוליה במשמן למנה: 92 כף אחת עשרה וחב מלאה קטרת: 93 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לוליה: 94 שעיר עזים אחד איל אחד ולזובח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה

ישראל וטהרתתם: 7 וככה תשנה להם לטהרתם זהה עליהם מי חטא והעבورو תער על כל בשרם וככטנו בגדיהם והטהרו: 8 ולקחו פר בן בקר ומנתנו סלת בכלולה בשמן ופר שנוי בן בקר תקח לחטא: 9 ותקרבתה את הלוים לפני אהל מועד והקחלה את כל עדת בני ישראל: 10 ותקרבת את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים: 11 והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני ישראל והוא לעבד את עבדת יהוה: 12 ווהלוים יסמכו את ידיהם על ראש הפרים ועשה את האחד חטא ואת האחד עלה ליהוה לכפר על הלוים: 13 והעמדת את הלוים לפני אהרן ולפני בניו ותנופה אתם תנופה ליהוה: 14 והברדلت את הלוים מתווך בני ישראל והיו לי הלוים: 15 ואחריו כן יבואו הלוים ותנפה אתם תנופה ליהוה: 16 כי נתנים נתנים מהה לי מתווך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי: 17 כי ליל בכור בבני ישראל באדם ובבבנה ביום הכתיב כל בכור בארץ מצרים הקדשתי אתם לי: 18 ואקח את הלוים תחת כל בכור בבני ישראל: 19 ואתנה את הלוים נתנים לאחנן ולבניו מתווך בני ישראל לעבד את עבדת בני ישראל באهل מועד ולכפר על בני ישראל ולא יהיה בבני ישראל נזק בנטשת בני ישראל אל הקדש: 20 ויעש משה ואהרן וככל עדת בני ישראל ללוים ככל אשר צוה יהוה את משה ללוים כן עשו להם בני ישראל: 21 ויתחטאו הלוים ויכבשו בגדיהם ויניף אהרן את תנופה לפניו יהוה ויכפר עליהם אהרן לטהרם: 22 ואחריו כן באו הלוים לעבד את עבדתם באهل מועד לפניו אהרן ולפני בניו כאשר צוה יהוה את משה על הלוים כן עשו עליהם: 23 וידבר יהוה אל משה לאמר: 24 זאת אשר ללוים מבן חמיש ועשורים שנה ומעלה יבוא לצבאתם בעבדת אהל מועד: 25 ומבן חמישים שנה ישוב מזבאת העברדה ולא יעבד עוד: 26 ושרת את אחיו באهل מועד לשמר משמרות ועבדה לא יעבד ככה תשנה ללוים ריבניארבה

9 וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השניה לצתתם מארץ מצרים בחדר הראשון לאמר: 2 ויעשו בני ישראל את הפסח במנוחתו: 3 בארכבה עשר יומ

כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחיעזר בן עמיישדי: 72 ביום עשרי עשר יום נשיא לבני אשר פניעאל בן עכרן: 73 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניהם מלאים סלתה בלולה בשמן למנה: 74 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 75 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעללה: 76 שער עזום אחד לחטא: 77 ולזבח השלמים בקר שניהם אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן פניעאל בן עכרן: 78 ביום שניהם עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירען בן עיןן: 79 קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל במשקל הקדרש שניהם מלאים סלתה בלולה בשמן למנה: 80 כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: 81 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעללה: 82 שער עזום אחד לחטא: 83 ולזבח השלמים בקר שניהם אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זה קרבן אחירען בן עיןן: 84 זאת חנכת המזבח ביום המשח אותו מأت נשיאי ישראל קערת כסף שתים עשרה מזוקן כסף שניהם עשר כפות זהב שתיים עשרה: 85 שלשים ומאה הקרן האהת כסף ושבעים משקלה עשרה מזוקן האחד כל כסף הכלים אלףים וארבע מאות במשקל הקדרש: 86 כפות זהב שתים עשרה מלאת קטרת עשרה עשרה הכהן במשקל הקדרש כל זהב הכהנות עשרים ומאה: 87 כל הבקר לעלה שנים עשר פרים אילם שניהם עשר כבשים בני שנה שניהם עשר ומנחמת ושעריו עזום שנים עשר לחטא: 88 וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים אילם שניים עתדים שניים כבשים בני שנה שניים זאת חנכת המזבח אחורי המשח אותו: 89 ובבא משה אל אלה מועד לדבר אותו וישמע עת הקול מדבר אליו מעל הכהנרת אשר על ארן העדת מבינו שני הכהנים וידבר אליו:

8 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל אהרן ואמרת
אליו בהעלתך את הנרת אל מול פנֵי המנורה יארו
שבעת הנרות: 3 ויעש כן אהרן אל מול פנֵי המנורה
העללה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה: 4 זהה מעשה
המנורה מקשה זהב עד ירכיה עד פרחה מקשה והוא
כמראתה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנורה:
וידבר יהוד אל מושב לאייה: 5 רח' נס דלאט' ג'וד' ר' ר' צו

10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 עשה לך שני חצירות כסף מוקשה תעשה אתם והיו לך למקרא העדה ולמסע את המהנות: 3 ותקעו בהן ונועדו אליך כל העדה אל פתח אهل מועד: 4 ואם באחת תתקעו ונעוudo אליך הנשאים ראשى אלפי ישראל: 5 ותקעתם תרועה ונשעו המהנות החנים קדמה: 6 ותקעתם תרועה שניית ונשעו המהנות החנים תימנה תרועה יתקעו למסעיהם: 7 ובחקיהל את הקהל תתקעו ולא תריעו: 8 ובני אהרן הכהנים יתקעו בחצירות והיו לכם לחקת עולם לדרכיהם: 9 וכי תבואו מלחמה בארץכם על הטר הצדר אתכם והרעתם בחצירות וኖרכתם לפני יהוה אלהיכם ונשעתם מאיביכם: 10 וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראש חדשיכם ותקעתם בחצירות על עליותכם ועל זבחו שלמייכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יהוה אליכם: 11 וביהי שנה השניה בחודש השני בעשורים בחודש נעלם הענן מעל משכן העדה: 12 ויסעו בני ישראל למשיהם ממדבר סיני וישכון הענן במדבר פארן: 13 ויסעו בראשנה על פי יהוה בדור משה: 14 ויסע דגון מהנה בני יהודה בראשנה לצבאותם ועל צבאו נחשותן בן עמינדב: 15 ועל צבא מטה בני יששכר נתאל בן צווער: 16 ועל צבא מטה בני נגרשות ובני מררי נשאי המשכן: 17 והורד המשכן ונשעו בני נגרשות ובני מררי נשאי המשכן: 18 ונסע דגון מהנה רואבן לצבאותם ועל צבאו אליעזר בן שדייאור: 19 ועל צבא מטה בני שמעון שלמיאל בן צורי שדי: 20 ועל צבא מטה בני נדר אליסף בן דעואל: 21 ונשעו הכהנים נשאי המקדש והקימו את המשכן עד באם: 22 ונסע דגון מהנה בני אפרים לצבאותם ועל צבאו אלישמע בן עמייהוד: 23 ועל צבא מטה בני בנימין אבידן גמליאל בן פדרהזר: 24 ונסע דגון מהנה בני נימין אהידן בן נדעוני: 25 ונסע דגון מהנה בני דן מאסף לכל המהנות לצבאותם ועל צבאו אחיעזר בן עמיישדי: 26 ועל צבא מטה בני אשר פניעיאל בן עכרן: 27 ועל צבא מטה בני נפתלי אחירע בן עינן: 28 אלה מסעי בני ישראל לצבאותם ויסעו: 29 ויאמר משה לחכוב בן רעואל המדיני חתן משה נסעים אנחנו אל המקום אשר אמר יהוה אתה את לכם לכבה אתנו והטבנו לך כי יהוה דבר טוב על ישראל: 30 ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ועל מולדתי אלך: 31 ויאמר אל נא העזב אתנו כי על כן

בחדר הזה בין הערכבים העשו אותו במועדו ככל חקתו וככל משפטיו העשו אותו: 4 וידבר משה אל בני ישראל לעשת הפסח: 5 ויעשו את הפסח בראשון בארכבה עשר יום לחדר בין הערכבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל: 6 יהו אנים אשר היו טמאים לפש אדם ולא יכולו לעשת הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא: 7 ויאמרו האננים הימה אלו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגער לבתיו הקרב את קרבן יהוה במנדו בתוך בני ישראל: 8 ויאמר אלהם משה עמדו ואשמע מה יצוה יהוה לכם: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל לאמר איש כי יהוה טמא לנפש או בדרך רתקה לכם או לדרכיהם ועשה פסח ליהו: 11 בחדר השני בארכבה עשר יום בין הערכבים יעשה אותו על מצות ומרירים יאכלו: 12 לא ישארו ממנה עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשה אותו: 13 ותאיש אשר הוא טהור וברוך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרצה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יהוה לא הקרב במנדו חטא ישא איש ההוא: 14 וכי יגור אתכם נר ועשה פסח ליהו כחקת הפסח ובכמפטו כן יעשה חקה אחת יהוה לכם ולזר לא רוח הארץ: 15 וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאهل העדה ובערב יהוה על המשכן כمرאה אש עד בקר: 16 כן יהיה תמיד הענן יסנו ומראה אש לילה: 17 וולפי העלה הענן מעל האهل ואחריו כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן פי יהוה יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו: 18 על פי יהוה יסעו בני ישראל ועל המשכן יסעו בחראריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרות יהוה ולא יסעו: 20 ויש אשר יהוה הענן ימים מספר על המשכן על פי יהוה יחנו ועל המשכן יסעו: 21 ויש אשר יהוה הענן מערב עד בקר ונעלם הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה ונעלם הענן ונסעו: 22 או ימים או חדש או ימים בהאריך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו: 23 על פי יהוה יחנו ועל פי יהוה יסעו את משמרות יהוה שמרו על פי יהוה ביד משה:

יהוה לאמר מי יאכלנוبشر כי טוב לנו במצרים ונtan יהוה לכם בשר ואכלתם: ¹⁹ לא יום אחד האכלון ולא ימים ולא חמשה ימים ולא עשרה ימים ולא עשרים יום: עד חדש ימים עד אשר יצא מאפקם והיה לכם לזרא ²⁰ עין כי מסתכם את יהוה אשר בקריכם ותבכו לפני לאמר למה זה יצאנו ממצרים: ²¹ ויאמר משה שש מאות אלף רגלי העם אשר אנטיכי בקריבו ואתה אמרתبشر אתן להם ואכלו חדש ימים: ²² הצאן ובקר ישחט להם ומצא להם אם את כל דמי היום יאסף להם ומצא להם:

ויאמר יהוה אל משה היד יהוה תקצר עתת תראה ²³ הירך דברי אם לא: ²⁴ ויצא משה וידבר אל העם את דברי יהוה ויאסף שביעים איש מזקוני העם ויעמד אתם סביבת האהל: ²⁵ וירד יהוה בענן ודבר אליהם ויאצל מן הרוח אשר עלו ויתן על שביעים איש הוקנים ויחיו כנוה עליהם הרוח ויתנבאו ולא יספו: ²⁶ וישארו שני אנשים במחנה הש אחד אלדר ושם החני מידר ותנה עליהם הרוח והמה בכתביהם ולא יצאו האهل ויתנבאו במחנה: הירץ הנער יונד למשה ויאמר אלדר ומידר מותנבים במחנה: ²⁷ ויען יהושע בן נון משרת משה מבחריו ויאמר אדרני משה כלאם: ²⁸ ויאמר לו משה המנקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נבאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם: ²⁹ ויאסף משה אל המנחה הוא זוקני ישראל: ³⁰ ורוח נשע מאי יהוה ויתנו שלוים מן הים ויטש על המנחה כדרך ים כה וכדרך ים כה סביבות המנחה וכאמותים על פניו הארץ: ³¹ ויקם העם כל היום הוה וככל הלילה וככל ים המחרת ויאספו את השלו הממעית אסף עשרה חמרים וישתחו להם שטוח סביבות המנחה: ³² הבשר עדנו בין שניהם טרם יכרת ואף יהוה תרה בעם ויך יהוה בעם מכיה רבה מaad: ³³ ויקרא את שם המנקן ההוא קברות התאהו כי שם קברו את העם המתואים: ³⁴ מקברות התאהו נשע העם חזרות ויהיו בחזרות:

12 ותדבר מרים ואהרן במשה על אדרות האשה הcessית אשר ליה כי אישת כשית ליה: ² ויאמרו רק אך במשה דבר יהוה הללו נם בנו דבר וישמע יהוה: ³ והאיש משה ענו מaad מכל האדם אשר על פני האדמה: ⁴ ויאמר יהוה בהתאם אל משה ואל אהרן ואל מרים צאו שלשתכם אל אהל מועד ויצאו שלשתם: ⁵ וירד יהוה

ידעת חנתנו במדבר והיית לנו לעניים: ³² והיה כי תלך עמנו ויהיה הטוב ההוא אשר ייטיב יהוה עמנו והתבנו לך: ³³ ויסעו מהר יהוה דרך שלשת ימים ואהרן ברית יהוה נסע לפניהם דרך שלשת ימים לטור להם מנוחה: ³⁴ וען יהוה עליהם יומם ובנעם מן המנחה: ³⁵ ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך: ³⁶ ובנהה יאמר שוכבה יהוה רכבות אלפי ישראל:

11 **11** ויהי העם כמתאננים רע באזני יהוה וישמע יהוה ויחר ابو ותבער בם אש יהוה ותאכל בקצת המנחה: ¹ ויצעק העם אל משה ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש: ² וקררא שם המקום ההוא תבראה כי בערה בם אש יהוה: ³ והאספסוף אשר בקריבו התאו התאהו וישבו ויבכו נם בני ישראל ויאמרו מי אכלנו בשר: ⁴ זכרנו את הרגה אשר נאכל במצרים חנס את הקשיים ואת האבתקים ואת החציר ואת הבצלים ואת השומים: ⁵ ועתה נשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עניינו: ⁶ זהמן כורע גד הוא וענו כען הבדליך: ⁷ שטו העם ולקטו ותחנו ברדחים או דכו במדכה ובשלו בפדור ועשו אותו ענות והיה טعمו כתעם לשד השמן: ⁸ וברדת הטל על המנחה לילה ירד המן עליו: ⁹ וישמע משה את העם בכח למשפחתיו איש לפתח אהלו ויחר אף יהוה מאדר ובענין משה רע: ¹⁰ ויאמר משה אל יהוה למה הרעת לעברך ולמה לא מצתי חן בעניך לשום את משא כל העם הזה עלי: ¹¹ האגמי הרויתי את כל העם הזה אם אגמי ילדתו כי תאמר אליו שאתו בחיקך כאשר יש האמן את הנקע על האדמה אשר נשבעה לאבתינו: ¹² מאין ליבש לחת כל העם הזה כי יבכו עלי לאמר תננה לנו בשר ונאכלה: ¹³ לא אוכל אגמי לבדי לשאת את כל העם הזה כי כבד מני: ¹⁴ ואם ככחה את עשה לי הרגני נא הרן אם מצתי חן בעניך ואל אראה בברעת: ¹⁵

ויאמר יהוה אל משה אספה לי שביעים איש מזקני ישראל אשר ידעת כי הם זקניהם ושתראו ולקחתם אתם אל אהל מועד והתיצבו שם עמק: ¹⁶ וירדתי ורכרתי עמק שם ואצלתי מן הרוח אשר עליך ושמתי עליים ונשאו אתך במשא העם ולא תשא אתה לבדך: ¹⁷ ואל העם תאמר התקדשו למחר ואכלתםبشر כי בכitem באזני

את הארץ מדברך צן עד רחוב לבא חמת: 22 ויעלו
בנגב ובא עד חברון ושם אהימן שיש ותלמי ילידי הענק
וחברון שבע שנים נבנתה לפני צען מצרים: 23 ויבאו
עד נחל אשקל ויכרתו משם זמורה ואשקל ענבים אחד
וישאחו במושב בשנים ומן הרמנים ומן התאנים: 24 למקום
ההוא קרא נחל אשקל על אדרות האשקל אשר כרתו
משם בני ישראל: 25 וישבו מטור הארץ מקץ ארבעים
יום: 26 וילכו ויבאו אל משה ואל אהרן ואל כל עדת
بني ישראל אל מדבר פרארן קדשה וישבו אותו דבר
ואת כל העדה ויראו את פרי הארץ: 27 ויספרו לו
ויאמרו לנו אל הארץ אשר שלח לנו נום זכת חלב ודבש
הוא זהה פריה: 28 אף כי עז העם הישב בארץ והערבים
בצורות נדלות מאד נום ילידי הענק ראיינו שם: 29 עמלק
居 שבר ארץ הנגב והחוות והיבוסי והאמורי ישב בהר
והכנען ישב על הים ועל ים הירדן: 30 ויהס כלב את
העם אל משה ויאמר עליה נעלחה וירשנו אתה כי יכול
nocel lah: 31 והאנשים אשר על עמו אמרו לא nocel
עלולות אל העם כי חזק הוא ממן: 32 וויצו איו דבת הארץ
אשר תרו אתה אל בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו
ביה לדור אתה ארץ אכלת יושביה הוא וכל העם אשר
ראיינו בחוכה נשא מרות: 33 ושם ראיינו את הנפלים בני
ענק מן הנפלים ונחי בעניינו כחננים וכן הינו בענייהם:

14 ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה
ההוא: 2 וילנו על משה ועל אהרן כל בני ישראל ויאמרו
אליהם כל העדה לו מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה
לו מתנו: 3 ולמה יהוה מביא אותנו אל הארץ הזאת לנפל
בחרב נשינו וטפנו יהיו לבו הלו טוב לנו שוב מצרימה:
4 ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראה ונשובה מצרימה:
5 וופל משה ואחרן על פניהם לפני כל קהיל עדת בני
ישראל: 6 ויחושע בן נון וככלב בן יפהנה מן תחרים את
הארץ קרענו בנדיהם: 7 ויאמרו אל כל עדת בני ישראל
לאמר הארץ אשר עברנו בה לדור אתה טובה הארץ
מאד מאד: 8 אם חפץ בני יהוה והביא אותנו אל הארץ
זו זאת נתנה לנו ארץ אשר הוא זכת חלב ודבש: 9 אך
ביהוה אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי
לחמננו הם סר צלם מעלייהם יהוה אותנו אל תיראים:
10 ויאמרו כל העדה לרוגם אתם באבניהם וכבוד יהוה

בעמוד ענן ויעמד פתח האהיל ויקרא אהרן ומרים ויצאו
שניהם: 6 ויאמר שמו נא דברי אם יהיה נבאים יהוה
במוראה אליו אתודע בחלום אדרבר בו: 7 לא כן עבדו
משה בכל ביתו נאמן הוא: 8 פה אלה אדרבר בו ומראה
ולא בחירות ותמנה יהוה יבש ומודיע לא ראתם לדבר
בעבדי במשה: 9 וויחר אף יהוה בם וילך: 10 והען סר
על האהיל ותנה מרמים מצערת כשלג ויפן אהרן אל
מרמים והנה מצערת: 11 ויאמר אהרן אל משה כי אדרני
אל נא תשת עלינו חטא אשר נאלנו ואשר חטאנו: 12
אל נא תהי כמתה אשר בצאתו מרחם amo ואכל חצי
בשרו: 13 ויצעק משה אל יהוה לאמר אל נא רפא נא
לה: 14 ויאמר יהוה אל משה ואביה וירק בפניה הלא
תכלם שבעת ימים חסן שבעת ימים מוחץ למתנה ואחר
חטאך: 15 ותנסר מרמים מוחץ למתנה שבעת ימים והעם
לא נסע עד האסף מרמים: 16 ואחר נסעו העם מחרות
ויחנו במדבר פרארן:

13 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 שלח לך אנשים
ויתרו את הארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל איש אחד
איש אחד למטה אבתו השלחו כל נשיא בהם: 3 וישלח
אתם משה מדבר פרארן על פי יהוה כלם אנשים ראשי
בני ישראל המה: 4 ואלה שמותם למטה הרובן שמוע בן
זכור: 5 למטה שמעון שפט בן חורין: 6 למטה יהודה
כלב בן יפהנה: 7 למטה יששכר ינאל בן יוסף: 8 למטה
אפרים הושע בן נון: 9 למטה בנימן פלטי בן רפוא:
10 למטה זבולון נריאל בן סודי: 11 למטה יוסוף למטה
מנשה נדי בן סוטי: 12 למטה דן עמיאל בן גמל: 13
למטה אשר סטור בן מיכאל: 14 למטה נפתלי נחבי
בן ופסי: 15 למטה נד נואול בן מכיה: 16 אלה שמות
האנשים אשר שלח משה לדור את הארץ ויקרא משה
להושע בן נון יהושע: 17 וישלח אתם משה לדור את הארץ
כנען ונחישע בן יפהנה: 18 למטה עלייה עלייה הארץ
וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק
הוא הרפה המעת והוא אם רב: 19 ומה הארץ אשר הוא
ישב בה הטובה הוא אם רעה ומה הערים אשר הוא יושב
בנהה הבמנים אם במכברים: 20 ומה הארץ השמנה
הוא אם רזה הייש בה עז אם אין והתחזקתם ולקחתם
מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים: 21 ויעלו יותרו

אני יהוה דברתיך אם לא זאת אעשה לכל העדה הרעה
וזאת הנוגדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: 36
והאנשים אשר שלח משה לתרור את הארץ וישוב יולנו
עליו את כל העדה להוציא דבה על הארץ: 37 וימתו
האנשים מוציא דבת הארץ רעה במנפה לפני יהוה:
38 ויהושע בן נון וככלב בן יפנה היו מן האנשים ה там
ההלים לטור את הארץ: 39 וידבר משה את הדברים
האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד: 40 וישכמו
בבקר ויעלו אל ראש הדר לאמר הנו ועלו אל המקום
אשר אמר יהוה כי חטאנו: 41 ויאמר משה למה זה אתה
עברים את פיה יהוה והוא לא תצליח: 42 אל תعلו כי אין
יהוה בקרבתם ולא תנפנו לפניו איביכם: 43 כי העממי
והכני שם לפניכם ונפלתם בחורב כי על כן שבתם
מאחריו יהוה ולא יהיה יהוה עמכם: 44 ויעפלו עלולות
אל ראש הדר ואדרון ברית יהוה ומשה לא משׁו מקרוב
המחנה: 45 וירד העממי והכני היישב בהר ההוא
ויכום ויכותם עד החרמה:

15 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבואו אל ארץ מושביכם אשר אני נתן
לכם: 3 ועשיתםasha ליהוה עליה או זבח לפלא נדר
או בנדבה או בمعدיכם לעשות ריח ניחח ליהוה מן
הבקר או מן הצאן: 4 והקריב המקוריב קרבנו ליהוה
מנחה סלת עשרון בלול ברכבתית ההין שנן: 5 ווין לנסך
רביעית ההין תעשה על העלה או לזבח לככש האחד: 6
או לאל תעשה מנחה סלת שני עשרונים בלולה בשמן
שלשית ההין: 7 ווין לנסך שלשית ההין תקריב ריח ניחח
לייהוה: 8 וכוי תעשה בן בקר עליה או זבח לפלא נדר
או שלמים ליהוה: 9 והקריב על בן הבקר מנחה סלת
שלשה עשרונים בלול בשמן חצי ההין: 10 ווין תקריב
לנסך חצי ההין האשה ריח ניחח לייהוה: 11 ככה יעשה
לשור האחד או לאל האחד או לשא בככבים או בעזים:
12 כמספר אשר חעש ככה תעשו לאחד כמספרם: 13
כל הארץ יעשה ככה את אלה להקריב האשה ריח ניחח
לייהוה: 14 וכי יגור אתם גור או אשר בחוככם לדרכיכם
ועשה אשא ריח ניחח ליהוה כאשר תעשו כן יעשה: 15
הקהל תקה אחת לכם ולגרן הנר חקת עולם לדרכיכם
ככם גור יהוה לפני יהוה: 16 תורה אחת ומשפט אחד

נראה באهل מועד אל כל בני ישראל: ב ויאמר יהוה
אל משה עד אתה נאנצוי העם הזה ועד אנה לא אאמין כי
בכל האות אשר עשית בקרבו: 12 אכן במדבר ואורשנו
ועשה אתך לנו נדול ועצום ממנה: 13 ויאמר משה
אל יהוה ושמי מצרים כי העלה בכחך את העם הזה
מרקבו: 14 ואמרו אל ישב הארץ זו את שמי כי אתה
יהוה בקרוב העם הזה אשר עין בעין נראת אתה יהוה
ועניך עדיהם ובעמד ענן אתה הילך לפנייהם יומם
ובעמד אש לילה: 15 והמתה את העם הזה כאיש אחד
ואמרו הגויים אשר שמי את שמי לאמר: 16 מבלתי
יכלה יהוה להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
לهم וישחתם במדבר: 17 ועתה יndl נא כי אドני כאשר
דברת לאמר: 18 יהוה ארך אפים ורב חסר נשא ענן
ופשע ונקה לא ניקה פקד ענן אבות על בניים על שלשים
על רבעים: 19 סלח נא לעון העם הזה גנול חסך
וכאשר נשאתה לעם הזה מצרים ועד הנה: 20 ויאמר
יהוה סלחתי בדברך: 21 ואולם חיו אני וימלא בכבוד יהוה
את כל הארץ: 22 כי כל האנשים הראים את כבדי ואת
אתתך אשר עשית במצרים ובמדבר וינסו אתך זה עשר
פעמים ולא שמי בקהל: 23 אם יראו את הארץ אשר
נשבה תי לאביהם וכל מנאי לא יראה: 24 ועובד כי לב
עקב היהת רוח אחרת עמו וימלא אחריו והביאתו אל
הארץ אשר בא שמה ווירענו וירשנה: 25 והעמליך והכני
ישוב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדבר דרכם סוף:
26 וידבר יהוה אל משה ואל אחרך לאמר: 27 עד מתי
לעדת הרעה הזאת אשר מה מה מלינים עלי את תלנות בני
ישראל אשר מה מה מלינים עלי שמי: 28 אמר אליהם
חי אני יהוה אם לא כאשר דברתם באוני כן עשה
לכם: 29 במדבר הזה יפלו פניכם וכל פקידיכם לכל
מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי:
30 אם אתם תבואו אל הארץ אשר נשأتي את ידי לשכנ
אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון: 31 וטפכם
אשר אמרתם לבן יהוה והביאתי אתכם וידענו את הארץ:
32 ופניכם אתם יפלו במדבר הזה:
33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את
זוניכם עד הם פניכם במדבר: 34 במספר הימים
אשר תרחתם את הארץ ארבעים ימים יום לשנה ויום לשנה
תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי: 35

16 ויקח קרח בן יצחר בן קחית בן לוי ורutan ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: **2** ויקמו לפניו משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשייא עדיה קראי מועד אנשי שם: **3** ויקhalbו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם رب לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנסחו על קהלה יהוה: **4** וישמע משה ויפל על פניו: **5** וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: **6** זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: **7** ותנו בהן אש ושים עליהן קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: **8** ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: **9** המעת מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכנם יהוה ולעמד לפני העדה לשפטם: **10** ויקרב אהך ואת כל אחיך בני לוי אהך ובקשתם נם כהנה: **11** וכן לך אתה וכל עדתך הנודדים על יהוה ואחרון מה הוא כי תלונו עליו: **12** ווישלח משה לקרה לדתן ולבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלחה: **13** המעת כי העלינו מארץ זבת חלב ורבע להמתנו במדבר כי תשתרר עליינו נם השתרר: **14** אף לא ארץ זבת חלב ורבע הביאנו והתנו לנו נחלה שדה וכרם העיני האנשים ההם תנקר לא נעלחה: **15** ויהדר למשה מאד ויאמר אל יהוה אל תפן אל מנהתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעתי את אחד מהם: **16** ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך היו לפניו יהוה אתה והם ואחרון מחר: **17** וקחו איש מחתתו חמשים ומאתים קטרת והקרבתם לפני יהוה איש מחתתו חמשים ומאתים מחתתו אתה ואחרון איש מחתתו: **18** ויקחו איש מחתתו יותנו עליהם אש וישימו עליהם קטרת ויעמדו פחח אהל מועד משה ואחרון: **19** ויקhalb עליהם קרח את כל העדה אל פתח אהל מועד וירא כבוד יהוה אל כל העדה ידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: **20** הבדלו מותק העדה זואת ואכליה אתם כרונע: **21** ויפלו על פניהם ויאמרו אל אחד הרוחות לכל בשם איש אחד יחטא ועל כל העדה תקצוף: **22** וידבר יהוה אל משה לאמר: **23** דבר אל העדה לאמר העלו מסביב למשכן קרח דתן ואבירם: **24** ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקנין ישראל: **25** וידבר אל העדה לאמר סורו נא

יהיה לכם ולגר הנר אתכם: **26** וידבר יהוה אל משה לאמר: **27** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: **28** והיה באכלכם מלחת הארץ תרימו תרומה ליהוה: **29** ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה נרן כן תרימו אתה: **30** מראות ערסתיכם תנתנו ליהוה תרומה לדרכיכם: **31** וכי תשנו ולא תעשו את כל המצוות האלה אשר דבר יהוה אל משה: **32** את כל אשר צוה יהוה אליכם ביד משה מן היום אשר צוה יהוה והלאה לדרכיכם: **33** והיה אם מעינו העדה נעשה לשגנה ומונחתו ונסכו בן בקר אחד לעלה לדריח ניחח ליהוה ומונחתו ונסכו כמשפט ושער עזום אחד לחטאת: **34** וככפר הכהן על כל עדת בני ישראל ונסלח להם כי שגנה הוא והם הביאו את קרבנם אשה ליהוה וחטאתם לפני יהוה על שנגתם: **35** ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הנר בתוכם כי לכל העם בשגנה: **36** ואם נשפאת התחטא בשגנה והקריב עז עז בת שנגה לחטאאת: **37** וככפר הכהן על הנפש השנוגת בחטאה בשגנה לפני יהוה לככפר עליו ונסלח לו: **38** האורח בבני ישראל ולגר הנר בתוכם תורה אחת יהיה מן הארץ ומן הנר את יהוה הוא מנדף ונכרתת הנפש והוא מקרב עמה: **39** כי דבר יהוה בזה ואת מצותיו היפר הכרתת תכורת הנפש הוחז עונה בה: **40** ויהיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקשע עזים אל משה ואל ויקריבו אותו המזאים אותו מקשע עזים אל משה ואל אהרן ואל כל העדה: **41** ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש מה יעשה לו: **42** ויאמר יהוה אל משה מות יומת האיש רגום אותו באבניים כל העדה מוחז למחנה וירגמו אותו באבניים אותו כל העדה אל מוחז למחנה וירגמו אותו באבניים וימת כasher צוה יהוה את משה: **43** ויאמר יהוה אל משה לאמר: **44** דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי ציצת הכנף ציצת על כנפי בנדיהם לדרכם וננתנו על ציצת וראיהם את זכירתם פתיל תכלת: **45** והיה לכם לצייצת וראיהם את זכירתם את כל מצות יהוה ועשיותם אתם ולא תתרו אחריו לבבכם ואחריו ענייכם אשר אתם זנים אחריהם: **46** למן תוכרו ועשיותם את כל מצותיו והייתם קדשים לאלהיכם: **47** אני יהוה אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיותם להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם:

המנפה: 49 ויהיו המתים במנפה ארבעה עשר אלף ושבע מאות מלבד המתים על דבר קרה: 50 וישב אהרן אל משה אל פתח אהל מועד והמנפה נעצרה:

17 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 דבר אל בני ישראל וכח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל נשייהם לבית אבותם שנים עשר מותות איש שמו כתוב על מטהו: 3 ואת שם אהרן כתוב על מטה לו כי מטה אחד בראש בית אבותם: 4 והנחתם באهل מועד לפני העדות אשר אoud לכם שמה: 5 ויהיה האיש אשר אחרבו מטהו יפרח והשכתי מעלי את תלנות בני ישראל אשר הם מלינים עליהם: 6 וידבר משה אל בני ישראל ויתנו אליו כל נשייהם מטה לנשא אחד מטה לנשא אחד בבית אבותם שנים עשר מותות ומטה אהרן בתוך מותותם: 7 יניח משה את המטה לפני יהוה באهل העדרת: 8 ויהי מחרת ויבא משה אל אهل העדרות והנה פרח מטה אהרן לבית לו ויצא פרח ויצן צין ווגמל שקרים: 9 ויצא משה את כל המטה לפני יהוה אל כל בני ישראל ויראו ויקחו איש מטהו: 10 ויאמר יהוה אל משה השב את מטה אהרן לפני העדרות למשמרת לאו לבני מורי ותכל תלונתם מעלי ולא ימתו: 11 ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו כן עשה: 12 ויאמרו בני ישראל אל משה לאמר הן נוענו אבדנו כלנו אבדנו: 13 כל הקרב הקרב אל משכן יהוה ימות האם תמננו לגוע:

18 ויאמר יהוה אל אהרן אתה ובניך ובית אביך אתק השוא את עון המקדש ואתה ובניך אתק תשוא את עון כהנתכם: 2 וגם את אחיך מטה לוי שבט אביך הקרב אתק וילו עלייך וישראל ואתה ובניך אתק לפני אהל העדרת: 3 ושמרו משמרتك ומשמרת כל אהלך אך כל כל הקדש ואל המזבח לא יקרבו ולא ימתו נם הם נם אתם: 4 ונלו עלייך ושמרו את משמרת אהל מועד את משמרת הקדש ואת משמרת המזבח ולא יהוה עוד קצף על בני ישראל: 6 ואני הנה לקחתי את אחיכם הלויים מתוך בני ישראל לכם מתנה תנינים לייהו לעבד את עבדת אהל מועד: 7 ואתה ובניך אתק שמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ולמבית לפרכת ועבדתם עברת מתנה אתן את כהנתכם והור הקרב יומת: 8

ועל אלהי האנשים הרשעים האלה ואל תננו בכל אשר להם פון חספו בכל חטאיהם: 27 ויעלו מעל משכן קרה דתן ובאים מסביב ודתן ואבירם יצאו נזבים פתח אלהיהם ונשיהם ובניהם וטפם: 28 ויאמר משה בזאת תדען כי יהוה שלחני לעשות את כל המעשים האלה כי לא מלבי: 29 אם כמוות כל האדם ימתוון אלה ופקחת כל האדם יפקד עליהם לא יהוה שלחני: 30 ואם בריה יברא יהוה ופצתה האדמה את פיה ובכעה אתם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את יהוה: 31 ויהי בכלתו לדבר את כל הדברים האלה ותבעק האדמה אשר תחתיהם: 32 כל האדם אשר לקרח ותחס עליהם הארץ ויאבדו מותוק הקhal: (Sheol h7585) 33 וירדו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותחס עליהם הארץ ויאבדו מותוק הקhal: (Sheol h7585) 34 וכל ישראל אשר סכיבתיהם נסו לקלם כי אמרו פון תבעלנו הארץ: 35 ואש יצאה מאי יהוה ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקשתרת: 36 וידבר יהוה אל משה לאמר: 37 אמר אל אלעוז בן אהרן הכהן וירם את מהחתת מבין השרפה ואת האש זורה הלהאה כי קדשו: 38 את מהחתות החטאיהם האלה בנטשתם ועשו אתם דקען פחים צפוי לモזח כי הקריבם לפני יהוה ויקדשו ויהיו לאות לבני ישראל: 39 ויהי אלעוז הכהן את מהחתות הנחשת אשר הקריבו השרפם וירקעום צפוי לモזח: 40 זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להתקיר קתרת לפני יהוה ולא יהיה קרחה וכעדתו כאשר דבר יהוה ביד משה לו: 41 וילנו כל עדת בני ישראל ממחרת על משה ועל אהרן לאמר אתם מה מה את עם יהוה: 42 ויהי בהקהל העדה על משה ועל אהרן ויבנו אל האל מועד והנה כסהו הענן וירא כבוד יהוה: 43 ויבא משה ואהרן אל בני אהל מועד: 44 וידבר יהוה אל משה לאמר: 45 הרמו מותוק העדה הזאת ואכלתם כרנע ויפל על פניהם: 46 ויאמר משה אל אהרן קח את מהחתה והזבח על ליה אש מעל המזבח ושים קתרת ותולך יהוה אל העדה וכפר עליהם כי יצא הקצף לפני יהוה החול הנגע: 47 ויקח אהרן כאשר דבר מר משה וירץ אל תוך הקhal והנה החול הנגע בעם ויתן את הקתרת ויכפר על העם: 48 ויעמד בין המתים ובין החיים ותעוצר

29 מכל מנהתיכם תרמו את כל תרומה יהוה מכל חלבו את מקדשו ממנה: 30 ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנה ונחשב ללוים כתבאות גרון וכתבאות יקב: 31 ואכלתם אותו מכל מקום אתה וביתך כי שכר הוא לכם חלף עבדתכם באهل מועד: 32 ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנה ואת קדרני בני ישראל לא תהשללו ולא חטמו:

19 וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: 2 זאת חק^ת
ההתורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו
אליך פרח אדרמה תמייה אשר אין בה מום אשר לא עליה
עליה על: 3 וונתמת אתה אל אליעזר הכהן והוציא אתה
אל מחוֹן למחנה ושותט אתה לפניו: 4 ולקח אלעזר הכהן
מדרמה באכבעו והזוה אל נכח פניו אהל מועד מדרמה שבע
פעמים: 5 ושרף את הפרה לעיניו את ערחה ואת ברשה
ויאתת דרמה על פרשה ישראף: 6 ולקח הכהן עז ארז ואזוב
ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: 7 וככבר
בנדיו הכהן ורוחץ בשרו במים ואחר יבוֹא אל המנחה
ויטמא הכהן עד הערב: 8 וודרשף אתה יכבר בנדיו במים
וירחץ בשרו במים ויטמא עד הערב: 9 ואסף איש טהור
את אפר הפרה והניח מחוֹן למחנה במקום טהור והיתה
עלדרת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאთ הו: 10
וככבר האסף את אפר הפרה את בנדיו ויטמא עד הערב
והיתה לבני ישראל ולגר הנג בתוכם לחתק עולם: 11
ההגע בmittah לכל נפש אדם ויטמא שבעת ימים: 12 והוא
ירחתה בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא
ירחתה ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: 13 כל
ההגע בmittah בנפש האדם אשר ימות ולא יחתה את משכן
יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מרי נדה לא
חרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: 14 זאת התורה אדרם
כי ימות באهل כל הבא אל האهل וכל אשר באهل יטמא
שבעת ימים: 15 וכל קליה פתוחה אשר אין צניד פtil
עליו טמא הוא: 16 וככל אשר יגע על פניו השדרה בחלל
חררב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים:
17 ולקחו ליטמא מעבר שרפת החטאות ונונן עליו מים
חמים אל כליה: 18 ולקח אזוב וטבל במים איש טהור והוא
על האهل ועל כל הכלים ועל הנפשות אשר היו שם
ועוזל הנגע בעצם או בחלל או במת או בקבר: 19 וזהו

וידבר יהוה אל אהרן ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי לכל קדשי בני ישראל לך נתתים למשחה ולבניך לחק עולם: ⁹ זה יהוה לך מקדש הקדשים מנו האש כל קרבנים לכל מנוחתם ולכל חטאיהם ולכל אשם אשר ישבו לי קדש קדשים לך הוא ולבניך: ¹⁰ בקדש הקדשים תאכלנו כל זכר יאכל אותו קדש יהוה לך: ¹¹ וזה לך הדרות מתהן לכל חנופה בני ישראל לך נתתים ולבניך ולבניתך אתך לך עולם כל טהור בביתך יאכל אתה: ¹² כל חלב יצחר וככל חלב תירוש ודין ראשיהם אשר יתנו לך יהוה לך נתתים: ¹³ בכורי כל אשר בארץ אשר יביאו ליהוה לך יהוה כל טהור בביתך יאכלנו: ¹⁴ כל חרם בישראל לך יהוה באדם ובבבנה ויהה לך אך בשער אשר יקריבו לך יהוה באדם ובבבנה ויהה לך אך פרדה תפירה את בכור האדם ואת בכור הבבנה הטמאה תפירה: ¹⁵ ופדריו מבחן חדש עשרים גרה הוא: ¹⁶ אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז לא תפירה קדרש הם את דמים תזרק על המזבח ואת חלבם תקטרירasha לריח ניחח ליהוה: ¹⁷ ובשרם ידיה לך כזהה חנופה וכשוק הימין לך יהוה: ¹⁸ כל תרומות הקדשים אשר ירימו בני ישראל ליהוה נתתי לך ולבניך ולבניתך בתוק בני ישראל לירית מלך עולם הוא לפני יהוה לך ולורעך אתך: ¹⁹ אך אמר יהוה אל אהרן באertzם לא תנחל וחולק לא יהיה לך בתוכם אני חלקר ונחלתך בתוק בני ישראל: ²⁰ ולבני לוי הנה נתתי לך מעשר בישראל לנחלה חלף עברתם אשר הם עבדים את עבדת האל מועד: ²¹ ולא יקרבו עוד בני ישראל אל האל מועד לשאת חטא למות: ²² ועבד הלו יהוא את עבדת האל מועד והם ישאו עונם חקת עולם לדרתיכם ובתוק בני ישראל לא ינחל נחלה: ²³ כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו ליהוה תרומה נתתי ללוים לנחלה על כן אמרתי להם בתוק בני ישראל לא ינחלו נחלה: ²⁴ וידבר יהוה אל משה לאמר: ²⁵ ואל חלום תדבר ואמרתה אליהם כי תקחו מאת בני ישראל את המעשר אשר נתתי לכם ממתם בנחלתכם והרמותם מיננו תרומות יהוה ממעשר מן המעשר: ²⁶ ונהשכ לכם תרומותכם כدرן מן הנגרן וכמלאה מן היקב: ²⁷ כן תרימו נם אתם תרומות יהוה מכל מעשרתיכם אשר תקחו מאת בני ישראל וגניהם את תרומות יהוה לאחריו הכהן:

ישראל בஸלה נעלחה ואמ' נימיך נשתה אני ומקי' נתתי
מכרם רק איזין דבר ברגלי אעbara: 20 ויאמר לא העבר
ויצא אדורם לקרתו בעם כבד וביד חזקה: 21 וימאן
אדום נתן את ישראל עבר בנבלו ויט ישראל מעליו:
22 ויסעו מקדש ויבאו בני ישראל כל העדה הר ההר:
23 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על נבול
ארץ אדורם לאמר: 24 יאסף אהרן אל עמי כי לא יבא אל
הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריהם את פי
למי מריבה: 25 קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם
הר ההר: 26 והפשת את אהרן את בגדיו והלבשיהם את
אלעזר בנו ואהרן יאסף ומות שם: 27 וויש משה כאשר
צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעני כב' העדה: 28 וויפש
משה את אהרן את בגדיו וילבש אתם את אלעזר בנו
וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר:
29 ויראו כל העדה כי נוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים
יום כל בית ישראל:

21 וישמע הכנעני מלך ערד ישב הנגב כי בא ישראל
דרך האתרים וילחם בישראל וישב ממוני שביו: 2 וירד
ישראל נדר ליהוה ויאמר אם נתן תחת את העם הזה בידי
והחרמתו את עיריהם: 3 וישמע יהוה בקול ישראל ויתן
את הכנעני ויתרם אתם ואת עיריהם ויקרא שם המוקם
חרמה: 4 ויסעו מתר ההר דרך ים סוף לשבב את ארץ
אדום ותקצר נפש העם בדרכ: 5 וירבר העם באלהים
ובמשה למה העליתנו מצרים למות במדבר כי אין
לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: 6 וישלח
יהוה בעם את הנחשים השרפים וינשכו את העם ומota
עם רב מישראל: 7 ויבא העם אל משה ויאמרו חטפנו
כי דברנו ביהוה ובך ה��פלו אל יהוה ויסר מעליינו
את הנחש וה��פלו משה בעד העם: 8 ויאמר יהוה אל
משה עשה לך שرف ושים אותו על נס והיה כל הנשוך
וראה אותו וחי: 9 וויש משה נשח נשחת וישמה על הנס
והיה אם נשך הנחש את איש והביס אל נשח הנחש
וחיה: 10 וויסעו בני ישראל ויחנו באבות: 11 ווישעו מאבות
ויחנו בעדי העברים במדבר אשר על פני מואב ממוריה
הشمש: 12 משם נסעו ויחנו בנחל זרד: 13 משם נסעו
ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר היצא מבול האמרי כי
ארנון נבול מואב בין מואב ובין האמרי: 14 על כן יאמר

הטהר על הטמא ביום השלישי וביום השביעי וחטאו
ביום השביעי וככbs בנדיו ורוחץ במים וטהר בערב: 20
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא ונכרת הנפש ההוא מותק
הקהל כי את מקדש יהוה טמא מי נדה לא זורק עליו טמא
הוא: 21 והויה להם לחקת עולם ומזה מי הנדה יכbs
בנדיו והגע בני הנדה יטמא עד הערב: 22 וכל אשר יגע
בו הטמא יטמא והנפש הנגעה תטמא עד הערב:

20 ויבאו בני ישראל כל העדה מדבר צן בחדש
הראשון וישב העם בקדש ותמת שם מרמים ותקבר שם:
2 ולא היה מים לרעה ויקחלו על משה ועל אהרן: 3
וירב העם עם משה ויאמרו לאמר ولو גונענו בוגע אחינו
לפניהם יהוה: 4 ולמה הבאתם את קהלה יהוה אל המדבר
זהה למות שם אנחנו ובעירנו: 5 ולמה העליתנו מצרים
להביאו אנתנו אל המוקם הרע זהה לא מקום זרע ותאה
ונפנ' ורמון ומים אין לשותה: 6 וויבא משה ואהרן מפנ'
הקהל אל פתח האל מועד ויפלו על פניהם וירא כבוד
יהוה אליהם: 7 ווידבר יהוה אל משה לאמר: 8 קח את
המשה והקהל את העדה אתה ואהרן אחיך ודברתם אל
הסלע לעיניהם ונתן מימייו והוציאת להם מים מן הסלע
והשיקת את העדה ואת עירם: 9 וויקח משה את המטה
מלפניהם יהוה כאשר צוהו: 10 ויקחלו משה ואהרן את
הקהל אל פניהם הסלע ויאמר להם שמעו נא המרים המן
הסלע הזה נוציא לכם מים: 11 ווירם משה את ידו ויד
את הסלע במטחו פעים ויצאו מים רבים ותשת העדה
את הסקה נטהו פעים ויצאו מים רבים ותשת העדה
ובעירם: 12 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן יען לא
האמנתם כי לחקירשני לעני בני ישראל لكن לא תביאו
את הקהלה הזה אל הארץ אשר נתתי להם: 13 מהה מי
מריבה אשר רבו בני ישראל את יהוה ויקדש בם: 14
וישלח משה מלאכיהם מקדש אל מלך אדורם כה אמר
אחיך ישראל אתה ידעת את כל התקלה אשר מצאנו:
15 וירדו אבותינו מצרים ונשב במצרים ימים רבים
וירדו לנו מצרים ולאבתינו: 16 ונצעק אל יהוה וישמע
כלנו וישלח מלך ואינו מצרים והנה אנחנו בקדש
עיר קצה נבולך: 17 ונעברה נא בארכץ לא נעבר בשדה
ובכרם ולא נשחה מי בא רדך המלך נלך לא נטה ימין
ושמאול עד אשר עבר נבולך: 18 ויאמר אליו אדורם לא
תעבר כי פן בחרב יצא לקראתך: 19 ויאמרו אליו בני

השדה ובכלך בן צפור מלך למוֹאָב בעת ההוא: ⁵ ווַיָּשַׁלַּח מלכים אל כלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרו לא לאמיר הנה עם יְצָא ממצרים הנה בסה את עין הארץ והוא ישב מלוי: ⁶ ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא מני אoli אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעת את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: ⁷ וילכו זקנֵי מוֹאָב וקנֵי מִדְיָן וקְسָמִים בידם ויבאו אל כלעם וירבו אליו דברי בלק: ⁸ ויאמר אליהם לנו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר הוה אלוי ושבו שרי מוֹאָב עם כלעם: ⁹ ויבא אליהם אל כלעם ויאמר מי האנשים האלה עמד: ¹⁰ ויאמר כלעם אל האלים בלק בן צפור מלך מוֹאָב שלח אליו: ¹¹ הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אoli אוכל להלום בו ונורתיו: ¹² ויאמר אליהם אל כלעם לא תליך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא: ¹³ ויקם כלעם בבור בבור ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתחתי להליך עמדם: ¹⁴ ויקומו שרי מוֹאָב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלבם הילך עמנוי: ¹⁵ ויסף עוד בלק שלח שרים רבים ונכבדים מלאה: ¹⁶ ויבאו אל כלעם ויאמרו לך אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהליך אליו: ¹⁷ כי כבד אכבד מאד וככל אשר תאמיר אל עשה ולכה קבה לי את העם הזה: ¹⁸ ויען כלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פֵי יהוה אלהי לעשות קטנה או גודלה: ¹⁹ ועתה שבו נא בזה נם אתם הלילה ואדרעה מה יסף יהוה דבר עמי: ²⁰ ויבא אליהם אל כלעם לילה ויאמר לו אם לקרו לך בא האנשים קום לך אתם ואך את הדבר אשר אדרבר אליך אתו תעשה: ²¹ ויקם כלעם בבור ויחבש את אתו וילך עם שרי מוֹאָב: ²² ויהר אף אליהם כי הולך הוא ויתיצב מלך יהוה בדרך לשטן לו והוא רכב על אתו ושני נעריו עמו: ²³ ותרא האتون את מלך יהוה נצב בדרך וחרבו שלופה ביריו ותת האتون מן הדרך ותליך בשדה ויר כלעם את האتون להטחה הדרך: ²⁴ ויעמד מלך יהוה במשועל הכרמים נדר מזה ונדר מזה: ²⁵ ותרא האتون את מלך יהוה ותלחץ אל הקיר ותלחץ את רניל בלבם אל הקיר ויסף להכתה: ²⁶ ווסף מלך יהוה עבר ויעמד במקום צד אשר אין דרך לנוטות ימין ושמאל: ²⁷ ותרא האتون בספר מלחת יהוה את והב בסופה ואת הנהלים ארנון: ²⁸ ואשד הנהלים אשר נתה לשבה עיר ונשען לנבל מואָב: ²⁹ ומשם באלה הוא הבאר אשר אמר יהוה למשה אסף את העם ואתנה להם מים: ³⁰ או ישר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה: ³¹ באר חפרה שרים כrhoה נדרבי העם במקוק במשעתם וממדבר מתחנה: ³² ומתחנה נחלאל ומחלאל במוֹת: ³³ וממבות הדניא אשר בשדה מוֹאָב ראש הפסגה ונשקפה על פני הרישמן: ³⁴ ושלח ישראל מלכים אל סיחן מלך האמרי לאמר: ³⁵ עברה בארץ לא נטה בשדה ובכרם לא נשטה מי באר בדרך המלך נלק עד אשר עבר נבלך: ³⁶ ולא נתן סיחן את ישראל עבר בנבלו ויאסף סיחן את כל עמו ויצא לקרת ישראל המדברה ויבא יהזה וילחם בישראל: ³⁷ ויכחו ישראל לפוי חרב ויירש את ארצו מארנן עד יבק עד בני עמן כי עז נבל בני עמן: ³⁸ ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשbon ובכל בנותיה: ³⁹ כי חשבון עיר סיחן מלך האמרי הוא והוא נלחם במלך מוֹאָב הראשון ויקח את כל ארצו מידו עד ארנון: ⁴⁰ על כן יאמרו המשלים באו חשבון תבנה ותוכנן עיר סיחן: ⁴¹ כי אש יצאה מהשבעון להבה מקריות סיחןأكلת ערד מוֹאָב בעלי במוֹת ארנון: ⁴² אוילך מוֹאָב אבדת עם כמושנתן בנו פליטם ובנותיו בשביות למלך אמרי סיחן: ⁴³ ונירם אבד חשבון עד דיבון ונשים עד נפח אשר עד מירבבא: ⁴⁴ וישב ישראל בארץ האמרי: ⁴⁵ ווישלח משה לרניל את יער וילכדו בנותיה ויירש את האמרי אשר שם: ⁴⁶ וויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראותם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: ⁴⁷ ויאמר יהוה אל משה אל תירא אותו כי בידך גתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון: ⁴⁸ ויכו אותו ואת בנו ואת כל עמו עד בלתי השair לו שיד וירשו את ארצו:

22 ויסעו בני ישראל ויהנו בערבות מוֹאָב מעבר לירדן ירחו: ² וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ³ ויגר מוֹאָב מפני העם מאד כי רב הוא וקץ מוֹאָב מפני בני ישראל: ⁴ ויאמר מוֹאָב אל זקנֵי מִדְיָן עתה ילחכו הקhal את כל סביבתינו כלכך השור את ירכ

קבה אל ומה אוזם לא עם יהוה: 9 כי מראש צרים ארano ומנבעות אשורנו הן עם לבדר ישכן ובנויים לא יתחשב: 10 מו מנה עפר יעקב ומספר את רביע ישראל התה נפשי מות ישרים ותהי אחריתך כמהו: 11 ויאמר בלק אל בלבעם מה עשית לי לקב איבוי לקחתך והנה ברכת ברך: 12 וויען ויאמר הלא את אשר ישם יהוה בפי אותו אשרם לדבר: 13 ויאמר אליו בלק לך נאathi אל מקום אחר אשר תרנוו משם אפס קצחו תראה וכלו לא תראה וקננו לי משם: 14 ויקחוה שדה צפים אל ראש הפסגה ובין שבעה מזבחת ויעל פר ואיל במזבח: 15 ויאמר אל בלק החיצב כה על עלך ואנכי אקריה כה: 16 ויקיר יהוה אל בלבעם וישם דבר בפיו ויאמר שב אל בלק וכח דברך: 17 ויבא אליו והנו נצב על עלהו ושריו מואב אותו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה: 18 וויא משלו ויאמר קום בלק ושמע האינה עדי בנו צפר: 19 לא איש אל ויכוב ובן אדרם ויתנחם החוא אמר ולא עשה ודבר ולא יקימנה: 20 הנה ברך לקחתך וברך ולא אשיבנה: 21 לא הביט און בייעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהי עמו ותרועת מלך בו: 22 אל מוצאים ממצרים כתועפת ראם לו: 23 כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כתעת אמר ליעקב ולישראל מה פעל אל: 24 חן עם כלביה יקום וכאריו יתגשא לא ישב עד יאלט טרפ ודם חללים ישתח: 25 ויאמר בלק אל בלבעם נס קב לא תקנו נס ברך לא תברכו: 26 וויען בלבעם ויאמר אל בלק הלא דברתך אליך לא אמר כל אשר ידרבר יהוה אותו עשה: 27 ויאמר בלק אל בלבעם לכח נא אקחך אל מקום אחר אויל יישר בעני האלים וקתו לי משם: 28 ויקח בלק את בלבעם ראש הפעור נשקפ על פניו הישמן: 29 ויאמר בלבעם אל בלק בנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 30 וויעש בלק כאשר אמר בלבעם ויעל פר ואיל במזבח:

24 וירא בלבעם כי טוב בעני יהוה לבך את ישראל ולא הלק כפעם בפעם לקראת נחשים ושת אל המדבר פניו: 2 וויא בלבעם את ענייו וירא את ישראל שכן לשכתיו ותהי עליו רוח אלהים: 3 וויא משלו ויאמר נאם בלבעם בנו בער ונאם הנבר שם העין: 4 נאם שמע אמרי אל אשר מוחזה שדי יהוזה נפל ונלו עינים: 5 מה לכה ארה לי יעקב ולכח זעמה ישראל: 8 מה אקב לא את מלך יהוה ותרבץ תחת בלבעם ויחר אף בלבעם ויך את האthon במקל: 28 ויפתח יהוה את פי האthon ותאמיר בלבעם מה עשו לי לך כי היכתנו זה שלש רגלים: 29 ויאמר בלבעם לאthon כי התעללת בוי לו יש חרב בידיו כי עתה הרונית: 30 ותאמיר האthon אל בלבעם הלווא אנכי אתןך אשר רכבת עלי מעדך עד היום הזה הacsen הסכני לעשות לך והיא אמר לא: 31 ויגל יהוה את עני בלבעם וירא את מלך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידיו ויקד ווישתו לאפיו: 32 ויאמר אליו מלך יהוה על מה היכית את אתןך זה שלוש רגלים הנה אנכי יצאת לשטן כי ריט הדרך לנדי: 33 ותאנו האthon וחת לפניהם זה שלוש רגלים אויל נטהה מפני כי עתה גם אתכה הרונית ואתה החיה: 34 ויאמר בלבעם אל מלך יהוה החטא כי לא ידעת כי אתה נצב לקרأتي בדרך ועתה אם רע בעניך אשובה לי: 35 ויאמר מלך יהוה אל בלבעם לך עם האנשים ואפס את דברך אשר אדרב אליך אתו תדבר וילך בלבעם עם שרי בלק: 36 וישמע בלק כי בא בלבעם ויצא לקראותו אל עיר מואב אשר על נבול ארנן אשר בקצתה הנבול: 37 ויאמר בלק אל בלבעם הלא שלחה שלחתי אליך לקרוא לך למה לא הולכת אליו האמנם לא אוכל בבדך: 38 ויאמר בלבעם אל בלק הנה באתי אליך עתה היכוא אוכל דבר מאמנה הדברך אשר ישם אלהים בפיו אדרב: 39 וילך בלבעם עם בלק ויבאו קריית החזות: 40 ויזבח בלק בקר וצאן וישלח בלבעם ולשרים אשר אותו: 41 ויהי בבקר ויקח בלק את בלבעם ויעלה במוות בעל וירא שם קצתה העם:

23 ויאמר בלבעם אל בלק הנה לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים: 2 ווישב בלק כאשר דבר בלבעם ויעל בלק ובלבעם פר ואיל במזבח: 3 ויאמר בלבעם לבלק החיצב על עלהך ואלכה אויל יקרה יהוה לקרأتي ודבר מה יראני והנרתוי לך וילך שפי: 4 ויקיר אלהים אל בלבעם ויאמר אליו את שבעה המזבחת ערכתי ואעל פר ואיל במזבח: 5 ווישם יהוה דבר בפי בלבעם ויאמר שב אל בלק וכח דברך: 6 ווישב אליו והנה נצב על עלהו הוא וככל שרי מואב: 7 וויא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהררי קדם לכה ארה לי יעקב ולכח זעמה ישראל: 8 מה אקב לא

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן ויקם מותך העדה ונכח רמה בידו: 8 ויבא אחר איש ישראל אל הקבבה וידרך את שנייהם את איש ישראל ואת האשה אל קבתה והעוצר המגפה מעל בני ישראל: 9 ויהיו המתים במגפה ארבעה ועשרים אלף: 10 וידבר יהוה אל משה לאמר: 11 פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בחוכם ולא כלתי את בני ישראל בקנאי: 12 לכן אמר הנני נתן לך את בריתו שלום: 13 והויתה לו לזרעך אחורי ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על בני ישראל: 14 ושם איש ישראל המכש אשר הכה את המדינה זמרי בן סלוֹן נסיא בית אב לשמי: 15 ושם האשה המכש המדינה כובי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 צרור את המדרינים והחיקות אותם: 18 כי צררים הם לכם בנכלייהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כובי בת נסיא מדין אחות המכש ביום המגפה על דבר פעור:

26 יהי אחרי המגפה ויאמר יהוה אל משה ואל אלעזר בן אהרן הכהן לאמר: 2 Shawot ר' ראש כל עדת בני ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבותם כל יצא צבא בישראל: 3 וידבר משה ואלעזר הכהן אתם עברת מואב על ירדן ירחו לאמר: 4 מבן עשרים ר' ראובן כבור ישראל בני היצאים מארץ מצרים: 5 ר' ראובן כבור ישראל בני ר' ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוֹן משפחת הפלאי: 6 לחצרן משפחת החצרני לכרמי משפחת הכרמי: 7 אלה משפחת הראוּני ויהיו פקדיהם שלשה וארכבים אלף ושבע מאות ושלשים: 8 ובנו פלוֹן אליאב: 9 ובנו אליאב נמוֹאל ודרון ואבירם הוא דרтон ואבירם קדרואי העדה אשר הצוו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצטט על יהוה: 10 ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם ואת קרח במות העדה באכל האש את חמשים ומאותים איש וധיו לנוֹס: 11 ובני קרח לא מתו: 12 בני שמעון למשפחתם לנמוֹאל משפחת הנמוֹאל לימיון משפחת הימני לכין משפחת היכני: 13 לזרח משפחת הזרח לשאול משפחת השאול: 14 אלה משפחת השמעני שניהם ועשרים אלף ומאותים: 15 בני נד למשפחתם לצפון משפחת הצפוני ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

tabo אהליך יעקב משכנתיך ישראל: 6 כנהלים נטו כננת עלי נחר כאלהים נטע יהוה כארזים עלי מים: 7 يول מים מדליו וזרעו במים רביבים וירם מגאנ מלכו ותנשא מלכתו: 8 אל מוציאו ממצדים כתועפת ראמ ל' יאלל גוים צרי ועצמותיהם יגרם וחציו מיחץ: 9 כרע שככ כארוי וכלביא מי יקימנו מברכיך ברוך ואדריך אדריך: 10 ויחדר אף בלק אל בלעם ויספק את כפיו ואמר בלק אל בלעם לקב איבי קראתיך והנה ברכת ברך וזה שלש פעמים: 11 ועתה ברחה לך אל מקוםך אמרתיך כבד אכברך והנה מנעד יהוה מכובד: 12 ויאמר בלעם אל בלק הלא נם אל מלאכיך אשר שלחת אליו דברתיך לאמר: 13 אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף זהב לא אוכל לעברך כי יהוה לעשות טובך או רעה מלבי אשר ידבר יהוה אתו אדריך: 14 ועתה חנני הולך לעמך באחרית הימים: 15 אייעץך אשר יעשה העם הזה לעמך בער ונאם הגבר שתם ויא משלו ויאמר נאם בלעם בער ונאם הגבר שתם העין: 16 נאם שמע אמריך אל וידע רעת עליין מוחזה שדי יהוה נפל ונלו עינים: 17 אראנו ולא עתה אשורנו ולא קרוב דרך כוכב מייעקב וקם שבט מישראל ומח' פאי מואב וקרקר כל בני שת: 18 והיה אדרום ירש והיה ירשה שער איביו וישראל עשה חיל: 19 וירד מייעקב והאיביד שריד מער: 20 וירא את מלך ויא משלו ויא אמר ראשית גוים עמלך ואחריתו עדי אבד: 21 וירא את הקני ויא משלו ויאמר איתן מושבך ושדים בסלע קנק: 22 כי אם יהוה לבער קין עד מה אשר תשבך: 23 ויא משלו ויאמר אווי מי יהוה משמו אל: 24 וצימ מיד כתים וענו אשר וענו עבר ונם הוא עדי אבד: 25 ויקם בלעם וילך וישב במקום ונם בלק הולך לדרכו:

25 וישב ישראל בשטחים ויחל העם לזונות אל בנות מואב: 2 ותקראן לעם לובחיו אלהיון ויאכל העם וישתחוו לאלהיהם: 3 וצימד ישראל לבעל פעור ויחר אף יהוה בישראל: 4 ויאמר יהוה אל משה קח את כל ראשי העם והוקע אותם ליהוה ננד השם וישב חרון אף יהוה מישראל: 5 ויאמר משה אל שפטו ישראל הרנו איש אנשיו הנטמדים לבעל פעור: 6 והנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו את המדינה לעני משה ולעני כל ועדת בני ישראל והמה בכיהם פתח אהל מועד: 7 וירא

לימנה משפחת הימנה לישוי משפחתי היישוי לברעה משפחתי הברעי: 45 לבני ברעה לחבר משפחתי החברי למלכיאיל משפחתי המלכיאיל: 46 ושם בת אשר שרה: 47 אלה משפחתי בני אשר לפקדיהם שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: 48 בני נפתלי למשפחתם ליהצאל משפחתי היהצאל לנוןוי משפחתי הנונו: 49 לייצר משפחתי היוצר לשלם משפחתי השלמי: 50 אלה משפחתי נפתלי לפקדיהם חמשה וארבעים אלף וארבע מאות: 51 אלה פקודי בני ישראל שש מאות אלף אלף שבע מאות ושלשים: 52 וירדרבר יהוה אל משה לאמר: 53 אלה תחלק הארץ בנחלה במספר שמota: 54 לרבי הרבה נחלתו: 55 אך בנורל יחלק את הארץ לשמות מטות נחלתו: 56 על פי הנורל תחלק נחלתו בין רב אבותם ינהלו: 57 ואלה פקודי הלו למשפחתם לנרשון משפחתי הנרשני לכהה משפחתי הכהתי למרדי משפחתי המרדי: 58 אלה משפחתי לוי משפחתי הלבני משפחתי החברני משפחתי המחליל משפחתי המושי משפחתי הקרחי וקהת הולד את עמרם: 59 ושם אשת עמרם יוכבר בת לוי אשר ילדה אתה ללי במצרים ותולד לעמרם את אהרן ואת משה ואת מרים אחיהם: 60 ווילד לאהרן את נדב ואת אביהוא את אלעזר ואת איתמר: 61 וימת נדב ואביהוא בהקריבם אש וריה לפני יהוה: 62 ויהיו פקדים שלשה ועשרים אלף צור מבן חדש ומעלה כי לא התפקיד בתוך בני ישראל כי לא נתן להם נחלה בתוך בני ישראל: 63 אלה פקודי משה ואלעזר הכהן אשר פקדו את בני ישראל בערבה מואב על ירדן ירחו: 64 ובאללה לא היה איש מפקודי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את בני ישראל במדבר סיני: 65 כי אמר יהוה להם מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם כלב בן יפה ויושע בן נון:

27 ותקרבה נבות צלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה למשפחתי מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחללה נעה ותגללה ומילכה ותרצתה: 2 ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיכם וכל העדה פתחה אهل מועד לאמר: 3 אבינו מות במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על יהוה בעדרת קרח כי בחטאו

לחני משפחתי החני לשוני משפחתי השני: 16 לאזני משפחתי האזני לנערו משפחתי העירי: 17 לאזרוד משפחתי האזרוד לאראל' משפחתי האראלי: 18 אלה משפחתי בני נד לפקדיהם ארבעים אלף וחמש מאות: 19 בני יהודה ער ואונן וימת ער ואונן בארץ כנען: 20 ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחתי השלני לפrix משפחתי הפרצוי לזרוח משפחתי הזרחי: 21 ויהיו בני פרץ לחצרן משפחתי החצרני לחמול משפחתי החמולוי: 22 אלה משפחתי יהודה לפקדים ששה ושביעים אלף וחמש מאות: 23 בני יששכר למשפחתם תולע משפחתי התולע לפוה משפחתי הפוני: 24 לישוב משפחתי היושבי לשמרן משפחתי השמרני: 25 אלה משפחתי יששכר לפקדים ארבעה וששים אלף ושלש מאות: 26 בני זבולון למשפחתם לסדר משפחתי הסדרי לאלוון משפחתי האלוי ליחלאל משפחתי היחלאל: 27 אלה משפחתי הובולני לפקדים ששים אלף וחמש מאות: 28 בני יוסף למשפחתם מנשה ואפרים: 29 בני מנשה למכיר משפחתי המכרי ומכיר הוליד את נלעד לנלעד משפחתי הגלעדי: 30 אלה בני גלעד איעזר משפחתי האיעזרו ושכם משפחתי השכמי: 32 ושמידע משפחתי השמידע וחפר משפחתי החפריו: 33 וצלפחד בן חפר לא היה לו בנים כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחללה ונעה חנלה מלכה ותרצתה: 34 אלה משפחתי מנשה ופקדים שנים וחמשים אלף ושבע מאות: 35 אלה בני אפרים למשפחתם לשוטלח משפחתי השוטלח לבכר משפחתי הבכרי לתחן משפחתי התחני: 36 ואלה בני שותלה לערן משפחתי הערני: 37 אלה משפחתי בני אפרים לפקדים שנים ושלשים אלף וחמש מאות אלה בני יוסף למשפחתם: 38 בני בנימין למשפחתם לבלע משפחתי הבלע לאשבל משפחתי האשבל לאחורים משפחתי האחירמי: 39 לשופם משפחתי השופמי לחופם משפחתי החופמי: 40 ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחתי הארדי לעעמן משפחתי הנעמי: 41 אלה בני בנימין למשפחתם לפקדים חמשה וארבעים אלף ושש מאות: 42 אלה בני דן למשפחתם לשוחם משפחתי השוחמי אלה משפחתי דן למשפחתם: 43 כל משפחתי השוחמי לפקדים ארבעה וששים אלף וארבע מאות: 44 בני אשר למשפחתם

לכבר אחד בקדש הסך נסך שכר ליהוה: 8 ואთ הכבש
השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה
אשה ריח ניחח ליהוה: 9 וביום השבת שני כבשים בני
שנה תמיימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשם
ונסכו: 10 עליה שבת בשבותו על עלה התמיד ונסכה:
11 ובראשי חדשים תקריבו עליה ליהוה פרים בני
בקר שניים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים: 12
ושלש עשרנים סלת מנחה בלולה בשם לפר האחד
ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשם לאל האחד: 13
ועשרון עשרון סלת מנחה בלולה בשם לכבש האחד
עליה ריח ניחח אשה ליהוה: 14 ונסכהם חצי ההין
יהיה לפר ושלשת ההין לאיל ורביעת ההין לכבר אין
אות עלת חדש בחדרו לחדר השנה: 15 ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלה התמיד ועשה ונסכו: 16
ובחדש הראשון בארכעה עשר יום לחדר פסח ליהוה:
17 ובחמשה עשר יום לחודש הוזה חוג שבעת ימים מצוות
אכל: 18 ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 19 ווהקרבתם אשה עליה ליהוה פרים בני בקר
שניים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמיימים יהיו
לכם: 20 ומנהתם סלת בלולה בשם שלשה עשרנים
לפר ושני עשרנים לאיל העשו: 21 עשרון עשרון תעשה
לכבר האחד לשבעת הכבשים: 22 ושעיר חטאת אחד
לכבר עלייכם: 23 מלבד עלת הבקר אשר על עלה התמיד
תעשה את אלה: 24 כאלת התשו ליום שבעת ימים לחם
אשה ריח ניחח ליהוה על עלה התמיד יעשה ונסכו: 25
וביום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה
לא תעשו: 26 וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה
לייהוה בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבדה לא תעשו: 27 ווהקרבתם עלה לריח ניחח ליהוה
פרים בני בקר שניים איל אחד שבעה כבשים בני שנה: 28
ומנהתם סלת בלולה בשם שלשה עשרנים לפר האחד
שני עשרנים לאיל האחד: 29 עשרון עשרון לכבר האחד
לשבעת הכבשים: 30 שעיר עזים אחד לכבר עלייכם:
31 מלבד עלת התמיד ומנהתו תעשו תמיימים יהיו לכם
ונסכהם:

29 ובחדש השביעי באחד לחדר מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם:

מת ובנים לא היו לו: 4 למה יגער שם אבינו מותך
משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אהוה בתוך אמי אבינו: 5
ויקרב משה את משפטן לפני יהוה: 6 ויאמר יהוה אל
משה לאמר: 7 כן בנות צלפחד דברת נתן להם
אחות נחלה בתוך אמי אביהם והעברת את נחלה אביהם
לךן: 8 ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן
אין לו והעברתם את נחלהו לבחתו: 9 ואם אין לו בת
ונחתם את נחלהו לאחיו: 10 ואם אין לו אחיהם ונחתם את
נחלהו לאחיו אביו: 11 ואם אין אחיהם לאביו ונחתם את
נחלהו לשארו הכהן אליו מושפחתו וירש אותה והיתה
לבני ישראל לחקת משפט כאשר צוה יהוה את משה: 12
ויאמר יהוה אל משה עלה אל הרים הרים זהה וראה
את הארץ אשר נתן לבני ישראל: 13 וראיתה אתה
ונאספת אל עמיך נם אתה כאשר נאסר אהרן אחיך: 14
כאשר מרייתם פי במדבר צן במריבת העדה להקדישני
במים לעיניהם הם מי מריבת קדש מדבר צן: 15 וידבר
משה אל יהוה לאמר: 16 יפקד יהוה אלהי הרוחת לכל
בשר איש על העדה: 17 אשר יצא לפניהם ואשר יבא
לפניהם ואשר יוציאם ואשר יבאים ולא תהיה עדת יהוה
כצאן אשר אין להם רעה: 18 ויאמר יהוה אל משה קח
לך את יהושע בן נון אש אשר רוח בו וסמכת אידיך
עליו: 19 והעמדת אותו לפני אלעזר הכהן ולפני כל
העדה וציויתה אותו לעיניהם: 20 ונתתת מהדרך עלייו
למען ישמעו כל עדת בני ישראל: 21 ולפני אלעזר הכהן
יעמד ושאל לו במשפט האורים לפני יהוה על פיו יצאו
על פיו יבוא הוא וככל בני ישראל אליו וכל העדה: 22
ויעש משה כאשר צוה יהוה אותו ויקח את יהושע ויעמדתו
לפני אלעזר הכהן ולפני כל העדה: 23 וויסמך את ידיו
עליו ויזוחו כאשר דבר יהוה ביד משה:

28 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל
ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאי שרי ניחח תשמרו
להקריב לי במועדו: 3 ואמרת להם זה האשה אשר
תקריבו ליהוה כבשים בני שנה תמיימים שניים ליום עלה
תמיד: 4 את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים: 5 וועשירית האיפה סלת למנה
בלולאה בשם כתית רביעת ההין: 6 עלת תמיד העשה
בהר שני לריח ניחח אשה ליהוה: 7 ונסכו רביעת ההין

2 ועשיתם עליה ליריח ניחח ליהוה פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 3 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל : 4 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 5 ועשיר עזים אחד חטא על כפר עלייכם : 6 מלבד עלת החדש ומנהתת ועלת התמיד ומנהתת ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 7 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליהוה : 8 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 9 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה תמיימים יהיו לכם : 10 ומנהתם עשרנו אחד לכבר האחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם : 11 שעיר עזים אחד לכבר האחד חטא את הכהרים ועלת התמיד ומנהתת כבש האחד לשבעת הכבשים : 12 ובחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא ונסכיהם : 13 ובבחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו ותנתם חן ליריחו שבעת ימים : 14 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח פרים בני שנה שער אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו : 15 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט האחד לשבעה עשר פרים שני עשרנים לאייל האחד לשני האלים : 16 ועשיר עשרון לכבר האחד לאربعה עשר כבשים : 17 עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : 18 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 19 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 20 וביום השלישי פרים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 21 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 22 ועשיר חטא את אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכה : 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 24 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 25 ועשיר עזים אחד חטא עלת התמיד מנחתה ונסכה : 26 וביום החמישי מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : 27 ומנהתם ונסכיהם כבשים בני שנה ארבעה עשר פרים תשעה אילם שניים כבשים לאילם ולכבשים תמיימים : 28 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט :

בנין ישראל ככל אשר צוה יריה את משה :

30 וידבר משה אל ראשי המתו לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יריה : 1 איש כי ידר נדר ליריה או השבע שבעה לאסר אסר על נפשו לא יהל דברו ככל היצא מפיו יעשה : 2 ואשה כי תדר נדר ליריה ואסירה אסר בבית אביה בנויריה : 3 ושמע אביה את נדרה ואסירה אשר אסירה על נפשה והחריש לה אביה אסירה על נפשה לא יקום וירוח יסלח לה כי הニア אביה אסירה על נפשה לא יקום ונדריה עליה או מבטא אתה : 4 ואם היו תוהה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה : 5 ושמע אישת בום שמעו ככל נדריה ואסירה אשר יקמו נדריה והחריש לה אביה אתה : 6 ואם בום יקם וירוח יסלח לה כי הニア אביה אסירה על נפשה לא יקום ונדריה עליה או מבטא והחריש לה ויקמו נדריה ואסירה אשר אסירה על נפשה יקמו : 7 ואם בום שמע אישת יニア אורה והחריש את נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסירה על נפשה וירוח יסלח לה : 8 ונדר אלמנה גורשה כל אשר אסירה על נפשה יקם עליה : 9 ואם בית אישת נדרה או אסירה אסר על נפשה שבעה : 10 ושמעו אישת והחריש לה לא הニア אתה ויקמו ככל נדריה וכל אסר אשר אסירה על הニア אתה ויקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסירה על נפשה יקם : 11 ואם הפר יפר אתם אישת בום שמעו כל מוצאת שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישת הפרם וירוח יסלח לה : 12 כל נדר וכל שבעת אסר

2 ועשיתם עליה ליריח ניחח ליריח פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים : 3 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט שני עשרנים לאיל : 4 ועשרון אחד לכבר האחד לשבעת הכבשים : 5 ועשיר עזים אחד חטא על כפר עלייכם : 6 מלבד עלת החדש ומנהתת ועלת התמיד ומנהתת ונסכיהם כמשפטם ליריח ניחח אשה ליריח : 7 ובבשור לחדר המשפטם ליריח ניחח אשה ליריח : 8 ובקרבתם עליה ליריח כל מלאכה לא תעשי : 9 ובקרבתם עליה ליריח ניחח כבש האחד כבשים בני שנה שבעה תמיימים יהיו לכם : 10 ומנהתם עשרנו אחד לכבר האחד לשבעה עשרנים לפרט שני עשרנים לאייל האחד : 11 שעיר עזים אחד לכבר האחד חטא את הכהרים ועלת התמיד ומנהתת כבש האחד לשבעת הכבשים : 12 ובחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא ונסכיהם : 13 ובבחמשה עשר יום לחדר השבעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודת לא תעשו ותנתם חן ליריחו שבעת ימים : 14 ובקרבתם עליה אשה ריח ניחח ליריח כל מלאכתם בני שנה שער אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים יהיו : 15 ומנהתם סלת בלולה בשמן שלשה עשרנים לפרט האחד לשבעה עשר פרים שני עשרנים לאייל האחד לשני האלים : 16 ועשיר עשרון לכבר האחד לאربعה עשר כבשים : 17 עזים אחד חטא את מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : 18 וביום השני פרים בני בקר שניים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 19 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 20 וביום השלישי פרים עשר אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 21 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 22 ועשיר חטא את אחד מלבד עלת התמיד ומנהתת ונסכה : 23 וביום הרביעי פרים עשרה אילם שניים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמיימים : 24 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט : 25 ועשיר עזים אחד חטא עלת התמיד מנחתה ונסכה : 26 וביום החמישי מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה : 27 ומנהתם ונסכיהם כבשים בני שנה ארבעה עשר פרים תשעה אילם שניים כבשים לאילם ולכבשים תמיימים : 28 ומנהתם ונסכיהם לפרט לאילם ולכבשים במספרם כמשפט :

את משה: 22 אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: 23 כל דבר אשר יבא באש תעבירו באש ותשרף אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים: 24 וככשתם בנדיכם ביום השבעה וטהרתם ואחר תבאו אל המנהה: 25 ויאמר יהוה אל משה לאמר: 26 שא את ראש מלכות השבי באדם ובבמה אתה ואלעזר הכהן וראשי אבות העדה: 27 וחצית את המלוכה בין תפשי המלחמה הייצאים לצבאו ובין כל העדה: 28 והרמות מכם ליהוה מאת אנשי המלחמה הייצאים לצבאו אחד נפש מהמש המאות מן האדם ומן הבקר ומן החמורים ומן הצאן: 29 ממחציתם תקחו ונתתת לאלעזר הכהן תרומות יהוה: 30 וממחצית בני ישראל תקח אחד אחיו מן החמשים מן האדם מן הבקר מן החמורים ומן הצאן מכל הבהמה ונתתת אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה: 31 ויעש משה ואלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה הכהן: 32 ויהי המלכות יתר הבז אשר בזזו עם הצבא צאן שיש מאות אלף ושביעים אלף וחמשת אלףים: 33 ובבקר שניים ושביעים אלף: 34 וחמורים אחד וששים אלף: 35 ונפש אדם מן הנשים אשר לא ידעו משבכ בזק כל נפש שניים ושלשים אלף: 36 ותהי המלחמה חלק הייצאים בצבא מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעה אלףים וחמש מאות: 37 ויהי המקס ליהוה מן הצאן שיש מאות חמיש ושביעים: 38 ובהקר ששה ושלשים אלף ומקסם ליהוה שניים ושביעים: 39 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות ומקסם ליהוה אחד וששים: 40 ונפש אדם ששה עשר אלף ומקסם ליהוה שנים ושלשים נפש: 41 וויתן משה את מקס תרומות יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה יהוה את משה: 42 וממחצית בני ישראל אשר חזה משה מן האנשים הצבאים: 43 ותהי מלחמת העדה מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים אלף שבעה אלףים וחמש מאות: 44 ובבקר ששה ושלשים אלף: 45 וחמורים שלשים אלף וחמש מאות: 46 ונפש אדם ששה עשר אלף: 47 ויקח משה ממחצית בני ישראל את האחו אחד מן החמשים מן האדם ומן הבהמה וויתן אתם ללוים שמרי משמרת משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה: 48 ויקרבו אל משה הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים ושרי המאות: 49 ויאמרו אל משה עבדיך נשאו את ראש אנשי המלחמה אשר בידנו ולא נפקד ממנו

לענת נפש אישת יקימנו ואישה יפרנו: 14 ואם החרש יחריש לה אשה מזום אל יום והקם את כל נדריה או את כל אסירה אשר עליה הרים אתם כי החרש לה בום שמעו: 15 ואם הפר יפר אתם אחריו שמעו ונשא את עונה: 16 אלה החוקים אשר צוה יהוה את משה בין איש לאשתו בין אב לבתו בגעירה בית אביה:

31 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 נקם נקמת בני ישראל מאת המודינים אחר התספּא אל עמיך: 3 וידבר משה אל העם לאמר החלציו מאתכם אנשים לצבאו ויהיו על מדין לנת נקמת יהוה במדין: 4 אלף למטה אלף למטה לכל מטוט ישראל תשלהו לצבאו: 5 וימסרו מליפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא: 6 וישלח אתם משה אלף למטה לצבאו אתם ואת פינחס בן אלעזר הכהן לצבאו וכלי הדרש וಚיצרות התרועה בידיו: 7 ויצבאו על מדין כאשר צוה יהוה את משה ויהרגנו כל זכר: 8 ואת מלכי מדין הרנו על חללייהם את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע חמשת מלכי מדין ואת בלעם בן בעור הרגו בחרב: 9 וישבו בני ישראל את נשי מדין ואת טפם ואת כל בהמות ואת כל מקניהם ואת כל חללים בזוז: 10 ואת כל עריהם במושבותם ואת כל טירתם שרפבו באש: 11 ויקחו או את כל השלל ואת כל המלכות באדם ובבמה: 12 ויבאו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את השבי ואת המלכות ואת השלל אל המנהה אל ערבת מואב אשר על ירדן ירדו: 13 וויצאו משה ואלעזר הכהן וכלי נשאי העדה לקראתם אל מחוון למנהה: 14 ויקנץ משה על פקודי החיל שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה: 15 ויאמר אליהם משה החיתם כל נקבה: 16 הן הנה הוי לבני ישראל בדבר בלעם למסר מעל ביהוה על דבר פעור ותהי המגפה בעדרת יהוה: 17 ועתה הרנו כל זכר בטף וכל אשה ידעת איש למשכב זכר הרגנו: 18 וכל הטף בנשים אשר לא ידעו משבכ זכר החייו לכם: 19 ואתם חנו מחוון למנהה שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תחתטאו ביום השלישי וכבוים השבעה אתם ושביכם: 20 וכל בנד וכל כל עור וכל מעשה עזום וכל כל עז תחתטאו: 21 ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה

והלא כי באה נחלתו אלינו מעבר הירדן מזרחה : 20
 ויאמר אליהם משה אם תעשון את הדבר הזה אם החלצו לפני יהוה למלחמה : 21 ועבר לכם כל חלוץ את הירדן לפני יהוה עד הורישו את איביו מפניו : 22 ונכבהה הארץ לפני יהוה ואחר תשבו והיותם נקיים מיהוה ומיישר אל הארץ כהנה החטאחים ליהוה ודעו החטאחים אשר תמצאו העשון כן הנה החטאחים ליהוה ונדרת לנצחם והיצא אתכם : 24 בנו לכם ערים לטפכם ונדרת לנצחם והיצא מפיכם העשו : 25 ויאמר בני נד ובני רואבן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה : 26 טפנו נשנו מכך מקנו וככל מהחנתנו יהיו שם בעיר הגלעד : 27 ועבדיך עברו כל חלוץ צבא לפני יהוה למלחמה כאשר אדני דבר : 28 ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשיו אבות המתוות לבני ישראל : 29 ויאמר משה אליהם אם יעברו בני נד ובני רואבן אתכם את הירדן כל חלוץ למלחמה לפני יהוה ונכבהה הארץ לפניכם ונחתם להם את הארץ הגלעד לאחוזה : 30 ואמ לא יעברו חלויצים אתכם ונאהו בתקכם בארץ כנען : 31 ויענו בני נד ובני רואבן לאמר את אשר דבר יהוה אל עבדיך כן נעשה : 32 נחנו נעבר חלויצים לפני יהוה ארץ כנען ואננו אחזות נחלנו מעבר לירדן : 33 ויתן להם משה לבני נד ולבני רואבן ולהציז שבט מנשה בן יוסף את ממלכת סירון מלך האמרי ואת ממלכת עוג מלך הבשן הארץ לעריה נגבלה ערי הארץ סכיב : 34 ויבנו בני נד את דיבן ואת עתרת ואת ערער : 35 ואת עתרת שופן ואת יער וינבהה : 36 ואת בית נמרה ואת בית הדרן ערי מבצר ונדרת צאן : 37 ובני רואבן בנו את חשבון ואת אלעלא ואת קרייטים : 38 ואת נבו ואת בעל מעון מוסבת שם ואת שבמה ויקראו בשמות הערים אשר בנו : 39 וילכו בני מכיר בן מנשה נלעדיה וילכדה וירוש את האמרי אשר בה : 40 ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה : 41 ויאיר בן מנשה הילך וילכד את חותיהם ויקרא אתה חות יאיר : 42 ונכח הילך וילכד את קנות ואת בניתה ויקרא לה נכח בשמי :

33 אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאותם ביד משה ואהרן : 2 ויכתב משה את מוצאיםם למשיעיהם על פי יהוה ואלה מסיעיהם לモצאיםם : 3

איש : 50 ונקרב את קרבן יהוה איש אשר מצא כל' זהב אצעודה וצמיד טבעת עגיל וכומו לכפר על נפשתו לפניו יהוה : 51 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת כל כל' מעשה : 52 וויהי כל' זהב התרומה אשר הרימו להוה ששה עשר אלף שבע מאות וחמשים שקל מאת שרי האלפים ומאת שרי המאות : 53 אנשי הצבא בזוויש לו : 54 ויקח משה ואלעזר הכהן את הזהב מאת שרי האלפים והמאות ויבאו אותו אל האל מועד זכרון לבני ישראל לפני יהוה :

32 ומקנה רב היה לבני רואבן ולבני נד עצום מאד ויראו את ארץ יזרעאל ואת ארץ גלעד והנה המיקום מקום מקנה : 2 ויבאו בני נד ובני רואבן ויאמרו אל משה ואל אלעזר הכהן ואל נשייאי העדה לאמר : 3 עטרות וריבון ויעזר נמרה והשבען ואלעללה ושבם ונבו ובען : 4 הארץ אשר הכה יהוה לפני עתה ישראל ארץ מקנה הוא ולבידך מקנה : 5 ויאמרו אם מצאנו חן בעיניך יתן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה אל העברנו את הירדן : 6 ויאמר משה לבני נד ולבני רואבן האחים יבואו למלחמה ואתם תשבו פה : 7 ולמה חנוון את לב בני ישראל מעבר אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 8 כה עשו אחיםם בשלוחו אתם מקדש ברנע לראות את הארץ : 9 ויעלו עד נחל אשכול ויראו את הארץ ונניאו את לב בני ישראל לבלהו בא אל הארץ אשר נתן להם יהוה : 10 ויהר אף יהוה ביום ההוא וישבע לאמר : 11 אם יראו האנשים העלים ממצרים מבן עשרים שנה ומעלה את האדמה אשר נשבעתי לאברהם לזכך ולייעקב כי לא מלאו אחרי : 12 בלותי כלב בן יפנה הקנוי ויהושע בן נון כי מלאו אחרי יהוה : 13 ויהר אף יהוה בישראל וינעם במדבר ארבעים שנה עד הם כל הדור העשה הרע בעני יהוה : 14 והנה קממת תחת אבותיכם תרבות אנשים החטאחים לسفות עד על חרון אף יהוה אל ישראל : 15 כי תשובן מאחריו ויסוף עד לתניהם במדבר ושותם לכל העם הזה : 16 ויגשו אליו ויאמרו גדרת צאן נבנה למקנו פה וערבים לטפנו : 17 ואגחנו נחלץ חשים לפניו בני ישראל עד אשר אם הביאם אל מקומם וישב טפנו בעריך המבצר מפני ישבי הארץ : 18 לא נשוב אל בתינו עד התנהל בני ישראל איש נחלתו : 19 כי לא ננהל אתם מעבר לירדן

בullenן דבלטומה: 47 ויסעו מעלמן דבלטומה ויתנו בהרי העברים לפני נבו: 48 ויסעו מהרי העברים ויתנו בערבה מואב על ירדן יrhoו: 49 ויתנו על הירדן מבית היושט עד אבל השטם בערבה מואב: 50 וידבר יהוה אל משה בערבה מואב על ירדן יrhoו אמר: 51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן מפני אל הארץ כנען: 52 והוורשתם את כל לישבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיהם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במתם תשמידו: 53 והוורשתם את הארץ לרשת אהה: 54 והתחלתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אהה: 55 ולמעט תמעיט את נחלתו אל אשר יצא לו שמה הנורל לו יהוה למתות אבחיכם תנהלו: 55 ואם לא תורישו את ישבי הארץ מפניכם והיה אשר תוויתו מיהם לשכיהם בעיניכם ולצניהם בצדיכם וצרכו אחיכם על הארץ אשר אתם ישבים בה: 56 והיה כאשר דמיות לעשות להם אעשה לכם:

34 וידבר יהוה אל משה לאמר: 2 צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל הארץ כנען ואת הארץ אשר תפל לכם בנחלה הארץ כנען לנבלתיה: 3 וזהו לכם פאת נגב מדבר צן על ידי אדום והוא לכם נבול נגב מוקצת ים המלח קדמה: 4 ונסב לכם הנבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והוא הוציאתו מנגב לדרש ברנע ויצא חצר אדר ועבר עצמנה: 5 ונסב הנבול מעצמן נחלה מצרים והוא תוצאתו הימה: 6 ונבול ים והוא לכם הים הנדול ונבול זה יהוה לכם נבול ים: 7 וזה יהוה לכם נבול צפון: 8 מנה הים הנדול תחאו לכם הדר הדר: 9 ויצא הנבול זפונה והוא תוצאתו חצר עין זה צדרה: 10 והתואיתם لكم לנבול קדמה יהוה لكم נבול צפון: 11 וירד הנבול משפט הרכלה מקדם מהצער עין שפמה: 12 וירד הנבול ומהה על כתף ים כנרת קדמה: 12 לעין וירד הנבול ומהה על כתף ים כנרת קדמה: 12 וירד הנבול הירדנה והוא תוצאתו ים המלח זאת היה לכם הארץ לבלחיה סביב: 13 ויצו משה אח בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנהלו אתה בנורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המנות וחצי המטה: 14 כי ללחו מטה בני הרואבי לבית אבותם ומטה בני הגדי לבית

הראשון ממהרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעני כל מצרים: 4 ומצרים מקרים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאליהם עשה יהוה שפטים: 5 ויסעו בני ישראל מרדעמס ויתנו בסכת: 6 ויסעו מאתם ושב על פי באתם אשר בקצתה המדבר: 7 ויסעו מאתם ושב על פי החירות אשר על פני בעל צפון ויתנו לפני מנדל: 8 ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדברם אתם ויתנו במרה: 9 ויסעו ממרה ויבאו אלמה ובאלם שתים עשרה עינות מים ושביעים תמרים ויתנו שם: 10 ויסעו מאלים ויתנו על ים סוף: 11 ויסעו מים סוף ויתנו במדבר סין: 12 ויסעו ממדבר סין ויתנו בדפקה: 13 ויסעו מדקפה ויתנו באלו: 14 ויסעו מאלוש ויתנו ברפידם ולא היה שם מים לעם לשות: 15 ויסעו מרפידם ויתנו במדבר סינו: 16 ויסעו ממדבר סינו ויתנו בקברת התאות: 17 ויסעו מקברת התאות ויתנו בחצרת: 18 ויסעו מחצרת ויתנו בתרמה: 19 ויסעו מתרמה ויתנו ברמן פרץ: 20 ויסעו מרמן פרץ ויתנו בלבנה: 21 ויסעו מלבנה ויתנו ברסה: 22 ויסעו מרסה ויתנו בקהלתא: 23 ויסעו מקהלתא ויתנו בהר שפר: 24 ויסעו מהר שפר ויתנו בהר שפר: 25 ויסעו מהרדה ויתנו במקהלה: 26 ויסעו ממקהלה ויתנו בתחת: 27 ויסעו מתחת ויתנו בתורה: 28 ויסעו מתחר ויתנו במתקה: 29 ויסעו ממתקה ויתנו בחשמנה: 30 ויסעו מחשמנה ויתנו בנסרות: 31 ויסעו מנסרות ויתנו בבני יען: 32 ויסעו מבני יען ויתנו בחר הגדנד: 33 ויסעו מהר הגדנד ויתנו ביטבתה: 34 ויסעו מיטבתה ויתנו בעברנה: 35 ויסעו מעברנה ויתנו בעצין גבר: 36 ויסעו מעצין גבר ויתנו במדבר צן הוא קדש: 37 ויסעו מקדש יהוננו בהר ההר בקצת הארץ אדום: 38 ויעל אהרן הכהן אל הר הדר על פי יהוה וימת שם בשנת הארבעים ל'צאת בני ישראל מארך מצרים בחדר החמייש באחד לחדר: 39 ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במתו בהר הדר: 40 ושמע הכנעני מלך ערד והוא ישב בנגב בארץ כנען בבא בני ישראל: 41 ויסעו מהר הדר ויתנו בצלמנה: 42 ויסעו מצלמנה ויתנו בפונן: 43 ויסעו מפונן ויתנו באבתה: 44 ויסעו מאבתה ויתנו בעי העברים בנבול מואב: 45 ויסעו מעיים ויתנו בדיבן גדר: 46 ויסעו מדיבן גדר ויתנו

מקלט תהיינה: 15 לבני ישראל ולגר ולחוsb בתוכם תהיינה שש הערים האלה למקלט לנוש שמה כל מכה נפש בשגנה: 16 ואם בכלל ברזול הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 17 וכן באבן יד אשר ימות בה הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 18 או בכלל עץ יד אשר ימות בו הכהו יומת רצח הוא מות יומת הרצח: 19 נאל הדם הוא ימיה את הרצח בפנעו בו הוא ימיהנו: 20 ואם בשגנה יהדרנו או השליך עליו בצדיה יומת: 21 או באיבה הכהו בירדו יומת מות המכחה רצח הוא נאל הדם ימיה את הרצח בפנעו בו: 22 ואם בفتحע בלבד איבת הדרנו או השליך עליו כל kali בלבד צדיה: 23 או בכלל אבן אשר ימות בה בלבד ראות ויפל עליו יומת והוא לא אויב לו ולא מבקש רעתו: 24 ושפטו העדה בין המכחה ובין נאל הדם על המשפטים האלה: 25 והצילו העדה את הרצח מיר נאל הדם והשיבו אותו העדה אל עיר מקלט אשר נס שמה וישב בה עד מות הכהן הנדר אל אשר משח אותו בשמן הקדרש: 26 ואם יצא הרצח את נבול עיר מקלט אשר ינוס שמה: 27 ומצא אותו נאל הדם מחוץ לנבול עיר מקלט ורצח נאל הדם את הרצח אין לו דם: 28 כי בעיר מקלט ישב עד מות הכהן הנדר ואחריו מות הכהן הנדר יושב הרצח אל ארץ אחותו: 29 והיו אלה להם לחתת משפט לדרתיכם בכל מושבתייכם: 30 אלה נפש לפי עדרים ירצח את הרצח ועד אחר לא כל מכחה נפש למות: 31 ולא תקחו כפר לנפש רצח אשר יענה בנטש למות: 32 ולא תקחו כפר לנוש אל הוא רשאי למות כי מות יומת: 33 ולא תקחו כפר לנוש אל עיר מקלט לשוב לשבת בארץ עד מות הכהן: 34 ולא תחניפו את הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יתניף את הארץ ולא רצץ לא יכפר לדם אשר שפך בה כי אם בדם שפכו: 35 ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני יהוה שכן בתוך בני ישראל:

36 ויקרבו ראשיו האבות למשפחה בני גלעד בן מכיר בן מנסה ממשחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשים ראשיו אבות לבני ישראל: 2 ויאמרו את אדני צוה יהוה לחתת הארץ בנהלה בנו רל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לחתת את נהלה צלפחד אחינו לבנותיו: 3 והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגראה נחלתן מנהלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה מעבר לירדן ואת שלוש הערים תחנו הארץ כגען ערי

אבותם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתן: 15 שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתן מעבר לירדן וירחו קדמה מזרחה: 16 וידבר יהוה אל משה לאמר: 17 אלה שמות האנשים אשר ינהלו לכם את הארץ אל עזר הכהן ויוחשע בן נון: 18 ונשיא אחד נשיא אחד מטה תקחו לנחל את הארץ: 19 ולמטה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: 20 ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהו: 21 למטה בנימן אלידר בן כסילון: 22 ולמטה בני דן נשיא בקי בן ניל: 23 לבני יוסף למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפר: 24 ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: 25 ישכר נשיא פלטיאל בן עז: 26 ולמטה בני אשר נשיא אחיהו בן שלמי: 28 ולמטה בני נפתלי נשיא פרההאל בן עמיהו: 29 אלה אשר צוה יהוה לנחל את בני ישראל בארץ כגען:

35 וידבר יהוה אל משה בערבה מואב על ירדן יrho לאמר: 2 צו את בני ישראל ונתנו לליום מנהלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים סכיבתיים תחנו לליום: 3 והיו הערים להם לשבת ומגרשיים יהיו לכהמתם ולרכשים ולכל חיתם: 4 ומגרשי הערים אשר תחנו לליום מקריר העיר וחוצה אלף אמה סביב: 5 ומודתם מחוץ לעיר את קדרמה אלפיים באמה ואת פאת נגב אלפיים באמה ואת פאת ים אלפיים באמה ואת פאת צפון אלפיים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם מגרשי הערים: 6 ואת הערים אשר תחנו לליום את שער המקלט אשר תחנו לנש שמה הרצח ועליהם תחנו ארבעים ושטים עיר: 7 כל הערים אשר תחנו לליום ארבעים ושמנה עיר אתנן ואת מגרשיהן: 8 והערים אשר תחנו מאהות בני ישראל מאות הרוב תרבו ומאות המעת תעמשו איש כפי נחלתו אשר ינהלו יתן מעריו לליום: 9 וידבר יהוה אל משה לאמר: 10 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן ארץ כגען: 11 והקריהם לכל ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה רצח מכחה נפש בשגנה: 12 והיו לכל הערים למקלט מוגן ולא ימות הרצח עד עמדתו לפני העדה למשפט: 13 והערים אשר תחנו שיש ערי מקלט תהיינה לכם: 14 את שלוש הערים תחנו מעבר לירדן ואת שלוש הערים תחנו הארץ כגען ערי

אשר תהיה להם ומגראל נחלתנו יגרא: 4 ואם יהיה היבל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר תהיה להם מנהלת מטה אבותינו יגרא נחלתן: 5 ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף דברים: 6 זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפחד לאמר לטוב בעניהם תהיה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיה לנשים: 7 ולא חסב נחלה לבני ישראל מטה אל מטה כי איש בנחלת מטה אבתו ידבקו בני ישראל: 8 וכל בת ירשות נחלה מנותות בני ישראל לאחד משפחתי מטה אביה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתו: 9 ולא חסב נחלה מטה למטה אחר כי איש בנחלתו ידבקו מנותות בני ישראל: 10 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בנות צלפחד: 11 ותהיינה מחללה תרצה וחגלה ומכליה ונעה בנות צלפחד לבני דודיהם לנשים: 12 משפחתי בוי מנשה בן יוסף היו לנשים ותהי נחלתן על מטה משפחתי אביהם: 13 אלה המצוות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירחו:

אלֵיכֶם וְתֹאמְרוּ נְשָׁלָחָה אֲנָשִׁים לְפָנֶינוּ וַיַּחֲפְרוּ לִפְנֵי אֶרְצֵנוּ וַיַּשְׁבּוּ אֲתָנוּ בְּנֵא אֱלֹהֵינוּ: ²³ וַיַּטְבֵּל בְּעֵינֵי הָדָר בְּעֵת שֶׁאָמַר לְבָנָיו אֲנָשִׁים עֲשֵׂר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָעַלְתָה בָּהּ וְאֲחַזְתָּם שְׁנָים עֲשֵׂר אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לְשָׁבֶט: ²⁴ וַיַּפְנֵנוּ וַיַּעֲלֵוּ הַרְהָרָה וַיַּבְאֵוּ עַד נֶחָלָה אֲשֶׁר וַיַּרְגְּלָוּ אֲתָנוּ אֲתָה: ²⁵ וַיַּקְהַלְלֵי הָרָקָדָן וַיַּרְדְּדוּ אֲלָנוּ וַיַּשְׁבּוּ אֲתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ בַּידֵם מִפְרַי הָרָקָדָן וַיַּרְדְּדוּ אֲלָנוּ וַיַּשְׁבּוּ אֲתָנוּ דָבָר וַיֹּאמְרוּ טֻבָּה הָרָקָדָן אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ: ²⁶ וְלֹא אֲבִיתָם לְעַלְתָה וְתָמָרָה אֲתָה פִּי הָרָקָדָן: ²⁷ וְתַרְנָנוּ בְּאֲהַלִּיכֶם וַיֹּאמְרוּ בְּשִׁנְאָתָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ²⁸ אֲנָה אֲנָה נָעַלְתָה אֲתָנוּ בַּיָּד הָרָקָדָן לְהַשְׁמִידָנוּ: ²⁹ אֲנָה אֲנָה נָעַלְתָה הַמָּסָוָת לְבָבֵנוּ לְאָמַר עַם נֶדֶול וְרַם מִמְנוּ עָרִים גְּדֹלָת וּבְצֹרָת בְּשָׁמִים וּגְמַגְנִים בְּנֵי עֲנָקִים רָאִינוּ שָׁם: ³⁰ וַיֹּאמֶר אֶלְכָם לְאָתָעָצָן וְלֹא תִּרְאָמֹן מְהֵם: ³¹ יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַחֲלֵךְ לְפָנֵיכֶם הוּא יְלַחֵם לְכָם כִּכל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם בְּמִצְרָיִם לְעֵינֵיכֶם: ³² וּבְמִדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ נָשָׁאָךְ הָרָקָדָן אֲלֹהֵיךְ כַּאֲשֶׁר יְשָׁאָאָשׁ אֲישׁ אֲתָנוּ בְּכָל הָרָקָדָן שְׁלָמָתְךָ עַד בָּאָם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה: ³³ וּבְמִדְבָּר הָרָקָדָן הַלְּכָתָם עַד בָּאָם וְמִמְּאָמִינָם בְּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ³⁴ וְיַחֲלֵךְ לְפָנֵיכֶם בְּדַרְךָ לְתוֹרָה לְכָם מָקוֹם לְחַנְחָקָתְכֶם בָּאָשׁ לִילָּה לְרָאָתְכֶם בְּדַרְךָ אֲשֶׁר תַּלְכִּדוּ בָהּ וּבְעַנְוָן יוֹמָם: ³⁵ וְיַשְׁמַע יְהוָה אֲתָה שְׁבָעָתִי לְתַת הָרָקָדָן וְיַקְצַף וַיַּשְׁבַּע לְאָמֶר: ³⁶ אִם יַרְאָה אֲישׁ בְּאַנְשֵׁים הָאָלָה הָרָקָדָן וְזֹלְתָה כָּלְבָן יְפֵנָה הוּא יְרָאָנָה וְלֹו אַתָּן אֶת לְאַבְתִּיכָם: ³⁷ וְזֹלְתָה כָּלְבָן יְפֵנָה הוּא יְרָאָנָה וְלֹו אַתָּן אֶת הָרָקָדָן אֲשֶׁר דָרַךְ בָהּ וְלֹבָנָיו יְעַנְןָ אֲשֶׁר מָלָא אַחֲרֵי יְהוָה: ³⁸ וְיַהְשַׁע בָן נָנוֹ הַעֲמֵד לְפֵנֵיךְ הוּא יְבָא שָׁמָה אֶת שְׁמָךְ: ³⁹ וְיַהְשַׁע בָן נָנוֹ הַעֲמֵד לְפֵנֵיךְ הוּא יְבָא שָׁמָה אֶת שְׁמָךְ הָרָקָדָן אֲשֶׁר יְנַחֲלָה תְּצִוָּתְךָ: ⁴⁰ וְטַפְכָם אֲשֶׁר אָמְרָתָם לְבָיִת יְהוָה וּבְנִינָם אֲשֶׁר לְאַיְדֵיכֶם טֹב וְרַע הַמֶּה יְבָא שְׁמָה וְלֹהֶם אַתָּנָה וְהֵם יְרִישָׁה: ⁴¹ וְתַעֲנוּ וְתֹאמְרוּ אֲלֵי חָטָאת הָמְרָבָה דָרְךָ יְמִים סָופֶה: ⁴² וְתַהְנוּ וְתֹאמְרוּ אֲלֵי חָטָאת לְיְהוָה אֲנָה נָעַלְתָה וְנִלְחַמְנוּ כִּכל אֲשֶׁר צָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְתַהְנוּ אֲישׁ אֲתָה כָּלִי מִלְחָמָתוֹ וְתַהְנוּ לְעַלְתָה הָרָה: ⁴³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲלֵי אָמַר לְהָמָר לְאַתָּה וְלֹא תַלְחַמְנוּ כִּי אַנְנֵי בְּקָרְבָּכֶם וְלֹא תַנְגַּפְוּ לִפְנֵי אִיבִּיכֶם: ⁴⁴ וְלֹא שָׁמַעְתָם וְתָמָרָה אֲתָה פִּי יְהוָה וְתַזְדִּוְתָה וְתַהְנוּ אֲלֹהָה: ⁴⁵ וַיַּצֵּא הָרָקָדָן בְּהָר הָרָקָדָן לְקַרְאָתָכֶם וַיַּרְדְּפוּ אֲתָם כַּאֲשֶׁר עָשָׂת הָרָקָדָן הַעֲשֵׂנָה הָרָקָדָן וְיַכְתִּחוּ אֲתָם בְּשֹׁעַר עַד חַרְמָה: ⁴⁶ וְתַשְׁבּוּ וְתַבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא שָׁמַע יְהוָה בְּקָלְכֶם וְלֹא

1 אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן מדבר בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ובין חצית ודי זיהב: ² אחד עשר ים מחרב דרך הירדן עד קדרון: ³ ויהי בארכבים שנה בעשוי שער חדש כאחד לחדר דבר משה אל בני ישראל אל כל ירושה אשר צוה יהו אֱלֹהֵי אשר יושב בחשbon ואת עון מלך הבשן אשר אמרו יושב בעתרת באדרעי: ⁵ בעבר הירדן בארץ מואב הויל משה באאר את התורה הזאת לאמר: ⁶ יהוה אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה: ⁷ פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכנוו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוּף הים ארץ הכנעני והלבנוני עד הנהר הנדרל נהר פרת: ⁸ ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לחתה להם ולזורעם אחרים: ⁹ ואמר אליכם בעית ההוא לאוכל לבדי שתאתם אתכם: ¹⁰ יהוה אלהיכם הרבה אתכם והונם היום ככוכבי השמיים לרבות: ¹¹ יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם: ¹² איכזה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריביכם: ¹³ הבו לכם אנשים חכמים ונבניהם וידיעים לשבטיכם ואשים בראשיכם: ¹⁴ ותענו את ראייתם ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות: ¹⁵ ואכח את ראש שבטיכם אנשים חכמים וידיעים ואתן אתם ראשיהם וראשי מאות ושרי מאות ושרי חמשים ושורי עשרים ושטרים לשבטיכם: ¹⁶ ואצזה את שבטיכם בעית ההוא לאמר שמע בין אהיכם ושבטתך צדק בין איש ובין אחיו ובין נרו: ¹⁷ לא תחיררו פנים במשפט כקטן כנדל תשמעון לא תנורו מפני איש כי המשפט לאלהיהם הוא והדבר אשר יקsha מכם תקרבון אליו ושמעתו: ¹⁸ ואצזה אתכם בעית ההוא את כל הדברים אשר תעשון: ¹⁹ ונסע מחרב ונלך את כל המדבר הנדרל והנורא ההוא אשר ראייתם דרך הירדן כאשר צוה יהוה אלהינו אתנו ובוא עד קדרון: ²⁰ ואמר אליכם אתה עד הירדן אשר יהוה אלהינו נתן לנו: ²¹ ראה נתן יהוה אלהיך לפניך את הארץ עליה רשותך כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך אל תירא ואל תחת: ²² ותקרבון

האזור אליהם: 46 ותשבו בקדש ימים רבים כימים אשר ישבתם:

2 ונפנ' ונסע המדבבה דרך ים סוף כאשר דבר יהוה אליו ונסב את הדר שעיר ימים רבים: 2 ויאמר יהוה אליו לאמור: 3 רב לכם סב את הדר הזה פנו לכם צפנה: 4 ואת העם צו לאמר אתם עברים בנבול אליהם בני עשו היישבים בשעריך ויראו מכם ונשمرתם מthead: 5 אל תתנו בכם כי לא אתן לכם הארץ עד מדריך כף רגל כי ירשה לעשו נתתי את הדר שעיר: 6 אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם ונם מים תכרו מאתם בכסף ושתיהם: 7 כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה ידך ידעת לכתך את המדבר הגדל הזה והארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא חסרת דבר: 8 ונעבר מאת אהינו בני עשו היישבים בשעריך הערבה מאלית ומעצין נבר ונפנ' ונעבר דרך מדבר מוואב: 9 ויאמר יהוה אליו אל תצער את מוואב ואל תתנו בכם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירשה כי לבני לוט נתתי את הדר ירשה: 10 האמים לפנים ישבו בה עם נדול ורב ודם כענקים: 11 רפאים יהשבו אף הם כענקים והמאבים יקראו להם אמים: 12 ובשער ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשם וישמידם מפניהם ויבנו תחתם כאשר ישראאל לארץ ירשותו אשר נתן יהוה להם: 13 עתה קמו ועברו לכם את נחלה זרד ונעבר את נחלה זרד: 14 והוים אשר הלבנו מקדש ברכען עד אשר עברנו את נחלה זרד שלשים ושמנה שנה עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המלחמה כאשר נשבע יהוה להם: 15 ונם יד יהוה היהת בם להם מקרב המלחמה עד תם: 16 ויהיו כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם: 17 וידבר יהוה אליו לאמר: 18 אתה עבר היום את נבול מוואב את ער: 19 וקרבת מול בני עמון לך ירשה כי לבני תתנו בכם כי לא אתן מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוט נתתיה ירשה: 20 ארץ רפאים תחשב אף היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו להם זמומים: 21 עם נדול ורב ודם כענקים וישמידם יהוה מפניהם וירשם ישבו תחתם: 22 כאשר עשה לבני עשו היישבים בשעריך אשר השמיד את החרוי מפניהם ויירשם וישבו תחתם עד היום הזה: 23 והעווים היישבים בחצריהם עד עזה כפתרים הייצאים ממכפתור השמידם וישבו תחתם: 24 קומו סעו

ועברו את נחל ארנון ראה נתתי בידך את סיכון מלך השבון האמרי ואת ארצו החל רש והנור בו מלחמה: 25 היום הזה אח'ת פחדך ויראך על פני העמים תחת כל השמיים אשר ישמעון שמעך ונגנו וחלו מפניך: 26 ואשלח מלאכים ממדבר קדמות אל סיכון מלך השבון דברי שלום לאמר: 27 אעbara בארכך בדרך בדרך אלך לא אסוד ימין ושמאל: 28 אכל בכסף השברני ואכלתי ומים בכסף תחן לי ושתתי רך אעbara ברגני: 29 כאשר עשו לי בני עשו היישבים בשעריך והמוואבים היישבים בער עד אשר עבר את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו נתן לנו: 30 ולא אבה סיכון מלך השבון העברנו בו כי הקשה יהוה אלהיך את רוחו ואמצץ את לבבו למען תחו בידך כום הזה: 31 ויאמר יהוה אליו ראה החلتיה תחת לפניך את סיכון ואת ארצו החל רש לרשות את הארץ: 32 ויצא סיכון לקראותנו הוא וכל עמו למלחמה יתצתה: 33 וויתנו יהוה אלהינו לפנינו ונך אותו ואת בנו ואת כל עמו: 34 ונלכד את כל עריו בעת ההוא ונחרם את כל עיר מותם והנשים והחטף לא השארנו שריד: 35 רק הבחמה בזינו לנו ושלל הערים אשר לכדרנו: 36 מערער אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל ועד הנלעד לא היהת קרייה אשר שגבה ממנה את הכל נתן יהוה אלהינו לפנינו: 37 רק אל ארץ בני עמן לא קרבת כל יד נחל יבך ועריך הדר וכל אשר צוה יהוה אלהינו:

3 ונפנ' ונעל דרך הבשן וייצא עוג מלך הבשן לקראותנו הוא וכל עמו למלחמה אדרעי: 2 ויאמר יהוה אליו אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיכון מלך האמרי אשר ישב בחשבון: 3 ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן ואת כל עמו ונכחו עד בלתי השair לו שריד: 4 ונלכד את כל עריו בעת ההוא לא היהת קרייה אשר לא ליהנו מאותם ששים עיר כל חבל ארגב ממלכת עוג בבשן: 5 כל אלה ערים בצרות חומה נבבה דלתיהם ובבריח בלבד מערוי הפרזי הרבה מthead: 6 ונחרם אותם כאשר עשינו לסיכון מלך השבון החרם כל עיר מותם הנשים והחטף: 7 וככל הבחמה ושלל הערים בזינו לנו: 8 ונכח בעת ההוא את הארץ מיד שני מלכי האמרי אשר עבר הירדן מנהל ארנון עד הדר חרמון: 9 צידנים

4 ועתה ישראל שמע אל החוקים ועל המשפטים אשר אני מלמד אחכם לעשות למען תחייו ובאתם יורשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אביכם נתן לכם: **2** לא חספו על הדבר אשר אני מצוה אתכם אשר אני מצוה אתכם: **3** שומר את מצות יהוה אלהיכם אשר אני מצוה אתכם: **4** עיניכם הראת את אשר עשה יהוה בבבعل פער כי כל איש אשר הילך אחריו בעל פער השמידו יהוה אלהיך מקריך: **5** ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: **6** וראה למורתי אתכם חוקים ומשפטים כאשר צוינו הוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באם שמה לרשותה: **7** ושמורתם ועשיתם כי הוא חכםכם וביתתכם לעני העמים אשר ישמעון את כל החוקים האלה ואמרו רק עם חכם ובבון הגוי הנדול הזה: **8** כי מי גוי נדול אשר לו אלהים קדבים אליו כי הוה אלהינו בכל קראנו אליו: **9** ומוי גוי נדול אשר לו חוקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר אני נתן לפניכם היום: **10** רק השמור לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו ענייך ופן יסורו מלבקך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בנייך: **11** יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אמר יהוה אליו הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חמים על הארץ והאת בניהם ילמדון: **12** ותקרבו ותעמדון תחת ההר וההר בער בער עד לב השמים חזק ענן וערפל: **13** וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: **14** ווינדר לכם את בריתו אשר צוה אחכם לעשות עשרה הדברים ויתבעם על שני לחות אבניים: **15** ואתי צוה יהוה בעת הוה למד אתכם חוקים ומשפטים לעשתחם אתם בארץ אשר אתם עברים שם לרשתה: **16** פן תשח瞳ו ועשיתם לכם פסל תמיון כל מותך האש: **17** תבנית כל בהמה אשר ברית תנביה זכר או נקבה: **18** תבנית כל רמש באדרמה תנביה כל דינה אשר בערים מתחתי הארץ: **19** פן תשא ענייך השמיימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבאם השמיים ונדרת והשתווית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: **20** ואתכם לך יהוה וויצא אתכם

יקראו להרמן שרים והאמריו יקראו לו שניר: **21** כל ערי המישר וכל הנלעד וכל הבשן עד סלבה ואדרעי ערי מלכת עוג בבשון: **22** כי רק עוג מלך הבשן נשאר מיתר הרפאים הנה ערשו ערש ברזל הלה הוא ברכת בני עמוון השע אמות ארכה וארכבע אמות רחבה באמות איש: **23** ואת הארץ הזאת ירשו בעת ההוא מערער אשר על נחל ארנן וחצי היל הנלעד ועריו נתתי לראובני ולנדי: **24** ויתר הנלעד וכל הבשן מלכת עוג נתתי לחצי שבת המנשה כל חבל הארגב לכל הבשן הוהו יקרא ארץ רפאים: **25** אייר בן מנשה לכה את כל חבל ארגב עד גבול הנשורי והמעכתי ויקרא אתם על שםו את הבשן חות יאיר עד היום הזה: **26** ולמכיר נתתי את הנלעד: **27** ולראובני ולנדי נתתי מן הנלעד ועד נחל ארנן תוך הנחל ונבל ועד יבך הנחל נבול בני עמוון: **28** והערבה והירדן ונבל מכרת ועד ים הערכה ים המלח תחת אשדת הפסנה מורהה: **29** ואצנו אתכם בעת הוה לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את הארץ הזאת לרשותה חלוצים תעברו לפני אחים בני ישראל כל בני חיל: **30** רק נשיכם וטפיכם ומנקיכם ידעת כי מקנה רב לכם ישבו בערים אשר נתתי לכם: **31** עד אשר יניח יהוה אלהיכם נתן לכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר הירדן ושבתם איש לירשתו אשר נתתי לכם: **32** ואת יהושע צויתי בעת הוה לאמר ענייך הראת את כל אשר עשה יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כן יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה עבר מה: **33** לא תיראoms כי יהוה אלהיכם הוא הנלחם לכם: **34** ואתחנן אל יהוה בעת הוה לאמר: **35** אדרני יהוה אתה הצלות להראות את עבדך את גדרך ואת ירך החזקה אשר מי אל בשמיים ובארץ אשר יעשה כמשיך וכגבורתך: **36** בעבר נא ואראת את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: **37** ויתעבר יהוה כי למענכם ולא שמע אליו ויאמר יהוה אליו רב לך אל תוסף דבר אליו עוד בדבר הזה: **38** עליה ראש הפסנה ושה ענייך ימה וצפנה ותמונה ומורהה ורואה בענייך כי לא ת עבר את הירדן הזה: **39** וצאו את יהושע וחזקתו ואמץחו כי הוה עבר לפני העם הזה והו ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: **40** ונשב בינוי מול בית פעור:

מכור הבהיר ממצרים להיות לו עם נחלה כיום זהה: 21 ויהוה הארץ כי על דבריכם וישבע לבתיהם עברית את הירדן ולבתיהם בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: 22 כי אני מות בארץ זו זאת איני עבר את הירדן ואתם עברים וירשתם את הארץ הטובה זו זאת: 23 השמרו לכם פן תשחחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועתהם לכם פסל תמורה כל אשר צוך יהוה אלהיך: 24 כי יהוה אלהיך אש אכלת הוא אל קנא: 25 כי תולדת בניים ובני נזירים וונשנתם בארץ והשתתם 26 העידתו בכם היום את השם ואת הארץ כי אבד תאבדן מחר מעל הארץ אשר אתם עברם את הירדן שמה לרשחה לא תאריכון ימים עליה כי השמדת השמדון: 27 והפין יהוה אתכם בעמיהם ונשארתם ממי מספר בניים אשר יתג יהוה אתכם שמה: 28 ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עז ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחן: 29 ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצתת כי תדרשו בכל לבך ובכל נפשך: 30 בצר לך ומזאוך כל הדברים האלה באחריות הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל: 31 כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפא ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אהיך אשר נשבע להם: 32 כי שאל נא לימים הראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמץח השמים ועד קצה השמים הנהיה בדבר הנadol הזה או הנשמע כrido: 33 השמע עם קולו ואו הנסה אלהים לבוא לבקשת לו גוי מקרב גוי במסת בתאת ובופתים ובמלחמות וביד חזקה ובורוע נטויה ובמוראים נדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לענייך: 34 אתה הראת לדעת כי יהוה הוא אלהים אין עוד מלבדו: 35 מן השמים השמייע את קלוי ליסך ועל הארץ הראך את אשנו הנдолה ודרבורי שמעת מותך האש: 36 ותחת כי אהב את אהיך ויבחר בזורעו אחריו וויצוך בפנוי בקהל הנדל ממצרים: 37 להוריש נזירים נדלים ועצמים מוך מפני להביאך לחתך את ארצם נחלה כיום זהה: 38 וידעת היום והשבת לך הארץ כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן הארץ מתחת אין עוד: 40 ושמרת את חקיו ואת מצותיו

הירדן מורהת ועד ים הערבה תחת אשדת הפסנה: 5 ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החוקים ואת המשפטים אשר אני דבר באניכם היום ולמדתם אותם ושמורתם לעשtem: 2 יהוה אלהינו כרת עמו ברית בחרב: 3 לא את אבחינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אנחנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: 4 פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מותך האש: 5 אני עמד בין יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לא אמר: 6 אני יהוה אלהיך אשר הוציאتك מארץ מצרים מבית עבדים: 7 לא ידיה לך אלהים אחרים על פניהם: 8 לא העשה לך פסל כל תמורה אשר בשם ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת הארץ: 9 לא תשתחווה להם ולא תעבדם כי אני יהוה אלהיך אל קנא פקד עז אבותה על בניים ועל שלשים ועל רביעים לשני: 10 ועשה חסר לאלים לאהבי ולשמרי מצותיו: 11 לא ת שא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: 12 שומר את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך: 13 וששת ימים תעבד ועשה כל מלאכתך: 14 ויום השבעה שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנק ובתק ועבדך ואמתך לשורך וחמרך וכל בהמתך וגרכ אשר בשעריך למן

ונומרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבען מארך כאשר דבר יהוה אלהי אבותיך לך ארץ זבת הלב ודברך: 4 שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד: 5 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך: 6 והיו הדברים האלה אשר אגמי מצוק היום על לבבך: 7 ושננתם לבנייך ודברת בם בשבחך בכיתך ובכלהך בדרך ובשכבהך ובקומך: 8 וקשרתם לאות על ידך והיו לטפתה בין עיניך: 9 וכותבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 10 והיה כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לחת לך עד רעים נדلت וטבת אשר לא בנית: 11 ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת ובברת החיצונים אשר לא חצצת כרמים וויתם אשר לא נטעת ואכלת ושבעת: 12 הדשמר לך פן חשכה את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 13 את יהוה אלהיך תירא ואתו תعبد ובשמו תשבע: 14 לא תלכוון אחריו אליהם אחרים מלאה העמים אשר סביבותיכם: 15 כי אל קנא יהוה אלהיך בקרברך פן יחרה אף יהוה אלהיך בר והשמדיך מעל פני הארץ: 16 לא תגנו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במשה: 17 שמור תשמרין את מצות יהוה אלהיכם ועדתו וחיקוי אשר פיך: 18 ועשית הדישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע יהוה לאבותיך: 19 להדרך את כל איביך מנפיך כאשר דבר יהוה: 20 כי ישאלך בנהך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: 21 ואמרת לבך עבדים הינו לפראעה במצרים וויצו לנו יהוה ממצרים ביד חזקה: 22 ויתן יהוה אותן וופתיהם נדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: 23 ואוננו הוציא מאשם לעינן הביא אתנו לחת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: 24 ויצנו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: 25 וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצויה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צנו:

7 כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה ונשל גוים רבים מנפיך החתי והגרנשי והאמרי והכנען והפרזי והחתי והיבוסי שבעה גוים רבים בנק כל ימי חיקיך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

ונוח עבדך ואמתך כמוך: 5 וזכרת כי עבר היהת בארץ מצרים וצאך יהוה אלהיך ממש ביד חיקתך ובוורע נטיה על כן צוק יהוה אלהיך לעשות את יום השבתה: 16 כיבד את אביך ואת אמך כאשר צוק יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען יטב לך על הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 17 לא תרצה: 18 ולא תנאף: 19 ולא תגנב: 20 ולא תעהנה ברעך עד שוא: 21 ולא תחמד אשת רעך ולא תחאה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שרו וחמו וכל אשר לרעך: 22 את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוק האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכחם על שני לחות אבנים ויתנים אל: 23 והוא כשם עצם את הקול מתוק החשך וההר בער באש ותקרבון אליו כל ראשי שבטיים וזקניכם: 24 וחתאמרו חן הראנו יהוה אלהינו את כבבדו ואת נדלו ואת קלנו שמענו מתוק האש הים הזה ראיינו כי דבר אלהים את האדים והו: 25 ועתה למה נמות כי האכלנו האש הנדרלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו: 26 כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוק האש כמננו ויהיו: 27 קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו אלך ושמענו ועשינו: 28 וישמע יהוה את קול דבריכם בדרכם אליו ויאמר יהוה אליו שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היישבו כל אשר דברו: 29 מי יתן והיה לבכם זה להם ליראה אתי ולשמור את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם: 30 לך אמר להם שבו לכם לאלהיכם וואתה פה עמד עמדיו ואדרבה אליך את כל המצויה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אגמי נתן להם לרשותה: 32 ושמורתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתם לא תסרו ימין ושםאל: 33 בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתם תלכו למען תחיזון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון:

6 וזאת המצויה החקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשותה: 2 למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתו ומצוותו אשר אגמי מצוק אתה ובנק ובן נון כל ימי חיקיך ולמען יאריכון ימיך: 3 וושמעת ישראל

וחזקם ממק' : 2 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והם מהונמה
נדלה עד השמדם : 24 וננתן מלכיהם בידך והאברת את
שם מותחת השמיים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך
אתם : 25 פסילו אלהיהם תשפונן באש לא תחמד כספ
זהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי חועבת יהוה
אליהיך הוא : 26 ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם
כמהו שקץ תשקצנו ותעב התעבנו כי חרם הוא:

8 כל המצויה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות
למען תחיזון ורביתם ובאתם וירושתם את הארץ אשר
נשבע יהוה לאבותיכם : 2 וכורת את כל הדרך אשר
הליך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען
ענתך לנסתך לדעת את אשר לבבך התחומר מצותם אם
לא : 3 ויענק וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא
ירעון אבותך למען הודעך כי לא על הלחם לבדו יהיה
האדם כי על כל מוצאי יהוה יחיה האדם : 4 שמלהך
לא בלהה מעליך ורגליך לא בזקה זה ארבעים שנה : 5
VIDUT UM LBVK CI KARAD YISER AISH AT BNO YHVA ELLIY
ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללבך בדרכיו
טסרך : 6 ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללבך בדרכיו
וליראה אתו : 7 כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה
ארץ נחלי מים עינת ותחמת יצאים בבקעה ובבדש : 8
ארץ חטעה ושערדה ונפנ ותאננה ורמון ארץ זית שמן ורבעש :
9 ארץ אשר לא במסכת תאכל בה לחם לא תחסר כל
ביה ארץ אשר אבניה ברזול ומהריה תחצב נשחת : 10
ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטבה
אשר נתן לך : 11 פן תשמור לך פן תשכח את יהוה אלהיך
בלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתו אשר אנכי מצוך
היום : 12 פן תאכל ושבעת ובותים טובים תבנה וישבת : 13
ובקך וצאנך ירבין וככוף זהב יריבנה לך וכל אשר לך
ירבה : 14 ורומ לבבך ושבחת את יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים : 15 המוליך במדבר הנDEL
והתוּרא נש שرف ועקרב וצמאן אשר אין מים המוציא
לך מים מצור החלמייש : 16 המאכלך מן במדבר אשר
לא ירעון אבותיך למען ענתך ולמען נסתך להיטברך
באחריותך : 17 ואמרות לבבך כהו ועצם ידי עשה לי
את החיל הזה : 18 וכורת את יהוה אלהיך כי הוא הננתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע
לאבותיך כיום הזה : 19 והיה אם שכח תשכח את יהוה

חיהת השדה : 20 ונתנים יהוה אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אתם לא חכרת להם ברית ולא תחנים : 3
ולא תחתןם בם בתק לא תחן לבנו ובתו לא תחק לבןך :
4 כי יסיד את בנק מהחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה
אף יהוה בכם והשמדך מהר : 5 כי אם כה תשעו להם
מזבחתיהם תחצז ומצבתם תשברו ואשרורם תנדען
ופסיליהם תשפונן באש : 6 כי אם קדרוש אתה ליהוה
אליהיך בך בחר יהוה אלהיך ליהוות לו לעם סנהה מכל
הימים אשר על פני הארץ : 7 לא מרובכם מכל העמים
חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעת מכל העמים :
8 כי אהבת יהוה אחכם ומשמרו את השבעה אשר
נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדר
מכית עבדים מיד פרעה מלך מצרים : 9 וידעת כי יהוה
אליהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד
לאהבו ולשמרי מצותו לא אלף דור : 10 ומשלם לשנאיו
אל פנוו להאבירו לא יאחר לשנאיו אל פנוו ישלם לו :
� ושמרת את המצויה ואת החקים ואת המשפטים אשר
אנכי מצוך היום לעשותם : 11 והיה עקב השמעון את
המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה
אליהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך :
12 ואהבהך וברךך והריך וברך פורי במקץ ופרי ארמתך
דניך ותירשך ויצחך שנר אל פיך ועתורתך צאנך על
האדמה אשר נשבע לאבותיך לחת לך : 13 ברוך תהיה
מכל העמים ליהוה בך עקר ועקרה ובבהתמך : 14
והסיר יהוה מנק כל חלי וכל מדי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישים בך וננתם בכל שנאיך : 15 ואכלת את
כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך
עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : 16
כי חאמור לבבך רבים הגויים האלה ממנין איך אוכל
להוריים : 17 לא תירא מהם וכור תוצר את אשר עשה
יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : 18 המסת הנדלה
אשר ראו עיניך והאתת והם פתחים והיד החזקה והזרע
הנטויה אשר הוציא יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך
לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : 19 ונם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בם עד אבר הנשאים והנסתרים
מןין : 20 לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך
אל נדול נורא : 21 ונשל יהוה אלהיך את הגויים האל
מןין מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עיר

יְהוָה אֲתֶכָם: 17 וְאַחֲפֵשׁ בְשִׁנִ הַלְחָת וְאַשְׁלַכֵם מֵעַל שְׁתִי יְהוָה וְאַשְׁבְּרֵם לְעַנִיכֶם: 18 וְאַתְנֵפֵל לְפָנֵי יְהוָה כְּרִאשָׁה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לְאַכְלָתְיוּ וְמַיִם לְאַשְׁתִוּ עַל כָל חַטָאתֶכָם אֲשֶר חַטָאתֶם לְעַשְׂתָה הָרָע בְעַנִיכֶם יְהוָה לְחַכְעִיסוּ: 19 כִי גִנְתִּי מִפְנֵי הָאָפָה וְהַחֲמָה אֲשֶר קָצַף יְהוָה עַלְכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם וְשָׁמַעַת יְהוָה אֶלְכֶם כִּי בְפָעֵם הַהוּא: 20 וּבְאַהֲרֹן הַתְּאָנֵף יְהוָה מֵאֶד לְהַשְׁמִידוּ וְאַתְפֵלְלֵנִם כִּי בְעֵד אַהֲרֹן בְעֵת הַהוּא: 21 וְאַתְחַטָאתֶכָם אֲשֶר עַשְׂתֶם אֶת הַעֲנֵל לְקָחָתְיוּ וְאַשְׁרֵף אֶתְוּ בָאַש וְאַכְתֵ אֶתְוּ תְחַונֵ הַיְטָב עַד אֲשֶר דָקֵל לְעַבְרֵן וְאַשְׁלֵךְ אֶת עַבְרָוּ אֶל הַנְחָל הַוִידָמָן הַהְרָא: 22 וּבְתְבֻעָה וּבְמִסְהָה וּבְקַבְרָת הַתְאָוָה מִקְצָפִים הַיְיִתָם אֶת יְהוָה: 23 וּבְשַׁלֵחַ יְהוָה אֶתְכֶם מִקְדָשׁ בְּרִנְעָלָם עַל וְלֹדוֹ וּרְשֹׁא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶר נָתָה לְכֶם וְתָמֵר אֶת פֵי יְהוָה אֶלְהֵיכֶם וְלֹא אֶתְמַנְתָם לְוּ וְלֹא שָׁמַעְתָם בְּקָלְוּ: 24 מִמְרִים הַיְיִתָם עַם יְהוָה מִיּוֹם דָעְתֵי אֶתְכֶם: 25 וְאַתְנֵפֵל לְפָנֵי יְהוָה אֶת אַרְבָּעִים הַיּוֹם וְאֶת אַרְבָּעִים חַלְילָה אֲשֶר הַתְנֵפְלוּ תַיִם כִּי אָמַר יְהוָה לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 26 וְאַתְפֵלְלֵנִים אֶל יְהוָה וְאָמַר אֱלֹהִי יְהוָה אֶל תְשַׁחַת עַמְךָ וְנַחֲלֵךְ אֲשֶר פְרִית בְּנֶדֶלְךָ אֲשֶר הַוֹצֵאת מִמְצָרִים בַּיּוֹם חִזְקָה: 27 זִכְרָלְךָ לְעַבְדֵךְ לְאָכְרָה לִיצְחָק וְלִיעַקָבְלָל קָשֵׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רְשָׁעֵי וְאֶל חַטָאתֵוּ: 28 פָנֵן יְאָמְרוּ הָאָרֶץ אֲשֶר הַזָּאתנוּ מִשְׁמָבֵלִי יְכִילַת יְהוָה לְהַבְיאָם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶר דָבַר לָהּם וְנִשְׁנְאָתָו אֶתְמַזְאֵם הַזָּאת בְּמִדְבָר: 29 וְהַעֲמֵךְ וְנַחֲלֵתְךָ אֲשֶר הַוֹצֵאת בְּכָחָק הַנְדֵל וּבּוֹרֵעַ הַנְטִוָה:

10 בְעֵת הַהוּא אָמַר יְהוָה אֱלֵי פֶסֶל לְךָ שְׁנִי לְחַחָת אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַלְהָאָלִי הַהְרָה וְעַשְׁתִּית לְךָ אַרְוֹן עַז: 2 וְאַכְתֵב עַל הַלְחָת אֶת הַדְבָרִים אֲשֶר הָיוּ עַל הַלְחָת הַרְאָשִׁים אֲשֶר שְׁבָרָת וְשָׁמָתָם בְּאַרְוֹן: 3 וְאַעֲשֵׂה אַרְוֹן עַצִּי שְׁתִים וְאַפְסֵל שְׁנִי לְחַח אֶבְנִים כְּרָאשִׁים וְעַל הַהְרָה וְשְׁנִי הַלְחָת בְּיַדְךָ: 4 וְיַכְתֵב עַל הַלְחָת כְּמַכְתֵב הַרְאָשִׁון אֶת עַשְׁרַת הַדְבָרִים אֲשֶר דָבַר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּהַר מֹתָךְ: 5 וְאַפְנֵן וְאַרְדֵן מִן הַהְרָה הַאֲשֶׁר בְּיּוֹם הַקָּהָל וְיְהוָה אֱלֵי לְאַמְרֵם רְדֵר מִתְרָדְךָ אֲשֶר צִוָּתָם עַשׂו לְהַמִּסְכָה: 13 וְיַאֲמֵר יְהוָה אֱלֵי לְאַמְרֵם רְאֵיתִי אֶת הָעָם הַזֶּה וְהַנָּהָעָם קָשָׁה עַרְפֵה הוּא: 14 הָרָף מִמְנִי וְאַשְׁמִידָם וְאַמְחָה אֶת שְׁמָם מִתְחַת הַשְׁמִים וְאַעֲשֵׂה אֶתְמַזְאֵם לְנֵי עַצְוִים וְרֵב מִמְנִי: 15 וְאַפְנֵן וְאַרְדֵן מִן הַהְרָה וְהַהְרָה בְּעַר בָאַש וְשְׁנִי לְחַח הַבְּרִית עַל שְׁתִי יְדֵיכָ: 16 וְאַרְאֵנוּ וְהַנְּחַטָאתֶם לְיְהוָה אֶלְהֵיכֶם נִשְׁעָנוּ גְנַדְגָה וְמִן גְנַדְגָה יִטְבַּתְהָ אֶרְץ נְחַלְיִם: 8

אֶלְהִיךְ וְהַלְכָת אֶחָדִים אֶחָדִים וְעַבְדָתְם וְהַשְׁתָחוּתְּ לְהַמִּהְרָה בְּכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֵד תָאַבְדּוּ: 20 כְנָוִים אֲשֶר יְהוָה מְאַבֵיד מִפְנִיכֶם כִּן תָאַבְדּוּ עַקְבָ לְאַתְשְׁמַעַן בְּקוֹל יְהוָה אֶלְהֵיכֶם:

9 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָה עַבְרֵי הַיּוֹם אֶת הַיְרָדֵן לְבָא לְרַשְׁת נְוָדִים וְעַצְמִים מִמְךָ עֲרִים נְדָלָת וּבְצָרָת בְשָׁמִים: 2 עַם נְדוּלָה וְרֵם בְנֵי עַקְים אֲשֶר אַתָה יִדְעַת וְאַתָה שְׁמַעַת מֵי תִּחְצֵב לְפָנֵי בְנֵי עַקְקָ: 3 וּדְעַת הַיּוֹם כִּי יְהוָה אֱלֹהִיךְ הוּא הַעֲבָר לְפָנֵיךְ אֲשֶר אֱכָל הָוָא יִשְׁמִידָם וְהָוָא יִכְנַעַם לְפָנֵיךְ וְהַוְרָשָׁתְם וְהַאֲבָרָתְם מִתְהַרְבָת אֲשֶר דָבַר יְהוָה לְךָ: 4 אֶל תִּאמְר בְּלַבְכֶךָ בְּהַרְבָת יְהוָה אֱלֹהִיךְ אַתָם מַלְפְנִיךְ לְאָמַר הַגְנִים הָאֱלֹהִים יִמְרְאָת מִרְוִישִׁים מִפְנִיךְ: 5 לֹא בְצָדְקָתְךָ וּבִשְׁרָתְךָ לְבָכֶךָ אֲתָה אֶתְמַשְׁתָתְתָא אֶתְרָצְתָא כִּי בְרִשְׁתְ הַגְנִים הָאֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִיךְ מִרְוִישִׁים מִפְנִיךְ וּלְמַעַן הַקִּים אֶת הַדְבָר יְדִיעָתְךָ כִּי לֹא בְצָדְקָתְךָ יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ אֶת הָאָרֶץ יְהוָה נְשַׁבֵע לְאַבְתִיךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ נָתַן לְךָ אֶת הָאָרֶץ וְיִדְעָתְךָ כִּי לֹא בְצָדְקָתְךָ יְהוָה עֲרָף אֲתָה: 7 זִכְרָא לְטוּבָה הַזָּאת לְדְשָׁתְהָ כִּי עַמְקָה עַרְפָה כִּי עַמְקָה עַרְפָה תִשְׁכַח אֲשֶר הַקְצָבָת אֲתָה יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּמִדְבָר לְמַן הַיּוֹם אֲשֶר יִצְאָת מִאָרֶץ מִצְרָיִם עַד בְּאַכְמָעָד הַמִּקְמָם הַזֶּה מִמְרִים הַיְיִתָם עַם יְהוָה: 8 וּבְחַרְבָ הַקְצָבָתְם אֲתָה יְהוָה וַיְתַהְפֵן יְהוָה בְּכֶם לְהַשְׁמִיד אֶתְכֶם: 9 בְּעַלְתִ הַהְרָה לְקַחְתָ לְחַת הַאֲבָנִים לְוַחַת הַבְּרִית אֲשֶר כָּרַת יְהוָה עַמְכָם וְאַשְׁבֵ בְּהַר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לִילָה לְחַם לְאַכְלָתְיוּ וְמַיִם לְאַשְׁתִוּ וְמַיִם לְאַשְׁתִוּ:

את כל מעשה יהוה הנדרל אשר עשה: 8 ושמורתם את כל המצווה אשר אני מצוק היום למען המזוק ובאמת וירשתם את הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה: 9 ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם ולולדיהם ארץ ובת חלב ודבש: 10 כי הארץ אשר אתה בא טהו לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והקויות ברנקל בן הירק: 11 וזה הארץ אשר אתם עברים טהו לרשתה ארץ הרים ובקעת למטה השמיים תשתח מים: 12 ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה: 13 וזהיא אם שמע תשמעו אל מצוותי אשר אני מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולבקרו בכל לבכם ובכל נפשכם: 14 וננתני מטה ארצכם בעתו יורה ומלךוש ואספה דניך ותירשך ויצחרך: 15 וננתני עשב בשדך לבהמתק ואכלת ושבעת: 16 השמרו לכם פן יפתח לבכם וסורתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחויתם להם: 17 וחרה אף יהוה בכם ועצר את השמיים ולא יהיה מחרה הארץ חטבה אשר יהוה את יכולת ואבדתם מהרעה מעל הארץ מחרה הארץ בכם: 18 ושמחתם את דברי אלה על לבכם ועל נפשכם וקנחתם אתם לאות על ידיכם והוא לוטפת בין עיניכם: 19 ולמגדתם מהרעה מטה בניםך לדברם בשבטך בביהך ובלכתך בדרך ובשבך ובקומך: 20 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: 21 ולמען ירכו ימיכם וימי בנים על האדמה אשר נשבע יהוה לאביכם לחתת להם כי מי השמיים על הארץ: 22 כי אם שמר תשמرون את כל המצווה הזאת אשר אני מצוה אתכם לעתה לאהבה את יהוה אלהיכם ללבך בכל דרכיו ולדבקה בו: 23 והוריש יהוה את כל הגוים האלה מלפניים וירשת נוים גדים ועצמים מכם: 24 כל המקום אשר תדרך כף רגلكם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האדرون יהיה נבלכם: 25 לא יתיצב אש בפניכם פחרדים ומוראים יtan יהוה אלהיכם על פניהם אשר תדרכו בה כאשר דבר لكم: 26 ראה הארץ אשר תדרכו בה את הברכה אני נתן לפניכם היום ברכה וקללה: 27 את הברכה אשר תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם אשר אני מצוק אתכם היום ואתכם היום: 28 והקללה אם לא תשמעו אל מצוות יהוה אלהיכם וסורתם מן הדרך אשר אני מצוק אתכם היום

בעת ההוא הבדיל יהוה את שבת הלו' לשאת את ארון ברית יהוה לנעד לפני יהוה לשחרתו ולברך בשמו עד היום הזה: 9 על כן לא היה ללי חלק ונכח עמו אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה אלהיך לו: 10 ואני עמדתי בהר כימי הראשים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אליו גם בפעם החואה לא אבא יהוה השחיתך: 11 ויאמר יהוה אליו קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאביכם לחתת להם: 12 ועתה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעיך כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללבך בכל דרכיו ולאהבה אותו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 13 לשמר את מצוות יהוה ואת חקתו אשר אני מצוק היום לטוב לך: 14 חן ליהוה אלהיך השמיים ושמי השמיים הארץ וכל אשר בה: 15 רק באבותיך חקק יהוה לאהבה אותך ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים אותך ויבחר בורעם אחרים בכם מכל העמים כיים וזה: 16 ומלתם את ערלת לבכם וערפכם לא תקשעו: 17 כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלים ואדני הארץ האל הנדר הנבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יכח שחר: 18 עשה משפט יתום ואלמנה ואח נר לחתת לו לחם ושללה: 19 ואהבתם את הנורא כי נרים הייתם בארץ מצרים: 20 את יהוה אלהיך תירא אותו תעבד ובו תרכך ובשמו תשבע: 21 הוא תהלהך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הנדרת ואת הנוראות האלה אשר ראו ענייך: 22 בשבעים נשירדו אבותיך מצרים ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמיים לרבות:

11 ואהבת את יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתו ומשפטיו ומצוותו כל הימים: 2 וידעתם הימים כי לא את בניםם אשר לא ידעו ואשר לא ראו את מוסר יהוה אלהיכם את נדרלו את ידו החזקה וזרעו הנטוח: 3 ואתם אלהיכם את נדרלו את ידו החזקה וזרעו הנטוח: 4 ואשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו: 5 ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר חציף את מי ים סוף על פניהם ברדוףם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה: 6 ואשר עשה לכם במדבר עד בנים עד המיקום הזה: 6 ואשר עשה לדתון ולאבירם בני אליאב בן ראוון אשר פצתה הארץ את פיה ותבליהם ואת בתייהם ואת אהליים ואת כל היקום אשר ברגלייהם בקרב כל ישראל: 7 כי ענייכם הראת

נפש תזבח ואכלתبشر כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו צבוי וככайл: 16 רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמיים: 17 לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגnek ותירשך ויצחרך ובכורת בקרך וצאנך וכל נדרך אשר תדר ונרכבתך ותרומות יךך: 18 כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקומות אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה ובבך ובתך ועבדך ואמתך ותלי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלוח יךך: 19 השמר לך פן תשׂוב את הלווי כל מיך על אדמתך: 20 כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכללה בשׂר כי תאויה נפשך לאכל בשׂר בכל אותן נפשך תאכל בשׂר: 21 כי ירחיך ממקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשׂום שמו שם וובחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל אותן נפשך: 22 אך כאשר יאכל את הצבוי ואת האילין כן תאכלנו הטמא והטהור יהדו תאכלנו: 23 רק חזק לבלווי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: 24 לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמיים: 25 לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אהיריך כי תשׂהה היישר בעני יהוה: 26 רק קדשך אשר היו לך ונדריך תsha ובאות אל המקום אשר יבחר יהוה: 27 ועשית על תוכך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפּך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: 28 שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אהיריך עד עולם כי תשׂהה הטוב והישר בעני יהוה אלהיך: 29 כי יכricht יהוה אלהיך את הנזום אשר אתה בא שמה לרשותם מפניך וירשת את הנזום וישבת בארכם: 30 השמר לך פן תגשך אחריהם מנחיל אתם אלהיך ונחיה לאלהיהם לאמר איכה אהיר השרדים מפניך וכן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הנזום האלה את אלהיהם ואעשה כן נם אני: 31 לא תשׂהה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי נם את בנייהם ואת בתיהם ישרפו באש לאלהיהם: 32 את כל הדבר אשר אנכי מצוח אתכם אותו נשמרו לעשوت לא תסּע עלייו ולא תרער ממנה:

13 כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אותן או מופת: 2 ובא אותן והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם

לכלת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 29 והיה כי יביא יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה וננתה את הברכה על הנזרים ואת הקללה על הדר עיבל: 30 הלא מהם בעבר הירדן אחרי דרכם מבוא המשם בארץ המכני היושב בערבה מול הנלול אצל אלוני מורה: 31 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשות את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירושתם אתה וישבתם בה: 32 ושמרתם לעשות את כל החוקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום:

12 אלה החוקים והמשפטים אשר תשמרו לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהיך אבותיך לך לרשותה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: 2 אך חבדון את כל המיקומות אשר עבדו שם הנזום אשר אתם ירשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הנבעות והחת כל עז רענן: 3 ונצחם את מזבחם ושבורתם את מזבחם ואשריהם השרפון באש ופסלי אלהיהם תנדרון ואבדתם את שמו ממקום ההוא: 4 לא תעשן כן ליהוה אלהיכם: 5 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטים לשם את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: 6 והבאתם שמה על חתיכם וזבחיכם ואת מעשתיכם ואת תרומות ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכורת בקרכם וצאנכם: 7 ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל משלוח ידכם אתם וחתיכם אשר ברך יהוה אלהיך: 8 לא תעשן ככל אשר אנחנו עושים בה היום איש כל הישר בעינו: 9 כי לא באחים עד עתת אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך: 10 ושבורתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנהיל אתכם והנחי לכם מכל איביכם מסביב וישבתם בטח: 11 וזה ה מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכון שמו שם תביאו את כל אשר אנכי מצוח אתכם על חתיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומות ידכם וכל מבחן נדריכם אשר תדרשו ליהוה: 12 ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלווי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: 13 השמר לך פן תעללה עליך בכל מקום אשר תראה: 14 כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעללה עליך ושם תשׂהה כל אשר אנכי מצוך: 15 רק בכל אותן

הבהמה אשר תאכלו שור שה כבשים והה עזים: 5 אל
וצבי וייחמור ואקו ודרישן ותאו וומר: 6 וכל בהמה מפרסה
פרסה וושפעת שע שתי פרסות מעלה גרה בבהמה אתה
תאכלו: 7 אך זאת לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי
הפרסה השסועה את הנמל ואת הארכבת ואת השפן כי
מעלה גרה המה ופרסה לא הפירטו טמאים הם לכם: 8
ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא
לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תנעו: 9 את זה
תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקشكשת
תאכלו: 10 וכל אשר אין לו סנפיר וקشكשת לא תאכלו
טמא הוא לכם: 11 כל ציפור טהרה תאכלו: 12 וזה אשר
לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזיה: 13 והראה ואת
הઆיה והדidea למינה: 14 ואת כל ערבות למינו: 15 ואת בת
היענה ואת התהמם ואת השחף ואת הנץ למינה: 16 את
הכוס ואת היינושא והתנשנות: 17 ודקאת ואת הרחמה ואת
השלך: 18 והחסידה והאנפה למינה והדרוכיפת והעתלוף:
19 וכל שער העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: 20 כל
עוף טהור תאכלו: 21 לא תאכלו כל נבלה לנור אשר
בשעריך מתנה ואכללה או מכר לנור כי עם קדרוש אתה
לייהו אלהיך לא תבשל נדי בחלב אמו: 22 עשר תשער
את כל התבאות זרעך היוצא השדה שנה שנה: 23 ואכלת
לפנוי יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשבען שם שמו
מעשר דגnek תירשך ויצחרך ובכרת בקרך וצאנך למען
תלמוד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: 24 וכי ירבה
המקום הדריך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממד המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שם כי יברך יהוה
אליהיך: 25 וננתה בכסף וצורת הכסף בידך והלכת אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: 26 וננתה הכסף
בכל אשר תאהו נפשך בבקר ובצאן ובבין ובשבר ובכל
אשר תשאלאך נפשך ואכלת שם לפנוי יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך: 27 והלוי אשר בשעריך לא תזובנו כי אין
לו חלק ונחלה עמד: 28 מקצתה שלש שנים תוציא את כל
מעשר התבאותך בשנה ההוא והנחת בשעריך: 29 ובא
הלו כי אין לו חלק ונחלה עמד והנחת בשעריך: 30 ובא
אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברך יהוה אלהיך
בכל מעשה יידך אשר תעשה:

ונעבורם: 3 לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלום החלים ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת היישם אהביכם את יהוה אלהיכם בכלל לבכם ובכל נפשכם: 4 אחריו יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובכלו תשמעו ואתו תעבדו וכו' תדבקו: 5 והנביא ההוא או חלם החלים ההוא ימתה כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפרד מבית עבדים להריך מן הדרך אשר ציך יהוה אלהיך ללבת בה ובברית הרע מקרבך: 6 כי ישיך אחיך בן אמך או בנק או בתק או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבירה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ובתייך: 7 מאלדי העמים אשר סביבתיכם הקרים אליך או הרחיקם מנק מצחה הארץ ועד קצה הארץ: 8 לא תאהבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עיניך עליו ולא תחמל לו ולא תכסה עליו: 9 כי הרג תחרגנו ירך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: 10 וסקלתו באבנים ומה כי בקש להריך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: 11 וככל ישראל ישמעו ויראוון ולא יספנו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: 12 כי תשמע באחת ערך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבחת שם לאמר: 13 ייצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את ישבי עירם לאמר נלכה ונעבירה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 14 ודרשת וחקרת ושאלת הייטב והנה אמרת נכוון הדבר נשתחה התועבה הזאת בקרבך: 15 הכה תכה את ישבי העיר ההוא לפני הרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואתה במטהה לפני חרב: 16 ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תעל עולם לא תבנה עוד: 17 וולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפוי ונוטן לך רחמים ורחמנך והרבך כאשר נשבע לאבתייך: 18 כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשרמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות דושיר רינוו ודרוב אלבוב.

14 בנים את ליהוה אלהיכם לא תתנדדו ולא חשימו
קרחה בין עיניכם למת: 2 כי עם קדוש אתה ליהוה
אליהיך ובך בחר יהוה לחיות לו עם סגלה מכל העמים
אשר על פני הארץ: 3 לא תאכל כל תועבה: 4 וזאת

והטהור יהרו כצבי וכאל: 23 רק את דמו לא האכל על הארץ השפכו כמים:

16 שמור את חדש האביב ועשה פסח ליהוה אלהיך: כי בחודש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילא: 2 זוחבת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכון שמו שם: 3 לא האכל עלייו חמץ שבעת ימים האכל עלייו מצות לחם עני כי בחפazon יצאת מארץ מצרים למן תוכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיק: 4 ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לבקר: 5 לא תוכל ליזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: 6 כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך נתן לך: 7 כי פתח את ימך לוי והעבט תעבינותיו ידי מחשרו אשר ייחסרו לך: 8 השמר לך פון יהוה דבר עם לבך אשר ייחסרו לך נתן תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה עינך באחיך האביוון ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתן תנתן לו ולא ירע לבך בתפקיד כי בוגל הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלחך: 11 כי לא ייחדך מקריב הארץ על כן אני מזכיר לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולא ביך בארכך: 12 כי ימברך לך אחיך העברי או העברי ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמד: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם: 14 העניך תעניך לו מזאנך ומגנאנך ומיקבר אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 זכרת כי עבד היהת בארץ מצרים יופרך יהוה אלהיך על כן אני מזכיר את הדבר הזה היום: 16 וזה כי יאמר אליך לא אצא את המרצע נתחה באנו ובDSLת והיה לך עבד עולם ואיך לא מטהך תעשה כן: 18 לא יקשה בעניך בשלחך את חפשי מעמד כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא עבד בברך שורך ולא תנתן בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקם: 20 צדק צדק

שנות כל בעל משה ידו אשר ישנה ברעהו לא ינש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: 3 את הנכרי תנש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ירך: 4 אף כי לא יהיה ברך אביוון כי ברך יברך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה: 5 רק אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המזווה הזאת אשר אני מזכיר היום: 6 כי יהוה אלהיך ברך כאשר דבר לך והעבטת גנים רבים אתה לא תעבט ומשלת בנויים לך שעריך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא באחיך שעריך את ידך מהחיך האביוון: 8 כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעבינותו ידי מחשרו אשר ייחסרו לך: 9 השמר לך פון יהוה דבר עם לבך בילעל לאמור קרבה שנת השבעה שנת השמלה ורעה עינך באחיך האביוון ולא תנתן לו וקרא עלייך אל יהוה והיה בך חטא: 10 נתן תנתן לו ולא ירע לבך בתפקיד כי בוגל הדבר הזה יברך יהוה אלהיך בכל מעשיך ובכל משלחך ירך: 11 כי לא ייחדך מקריב הארץ על כן אני מזכיר לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולא ביך בארכך: 12 כי ימברך לך אחיך העברי או העברי ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמד: 13 וכי תשלחנו חפשי מעמד לא תשלחנו ריקם: 14 העניך תעניך לו מזאנך ומגנאנך ומיקבר אשר ברכך יהוה אלהיך נתן לו: 15 זכרת כי עבד היהת בארץ מצרים יופרך יהוה אלהיך על כן אני מזכיר את הדבר הזה היום: 16 וזה כי יאמר אליך לא אצא את המרצע נתחה באנו ובDSLת והיה לך עבד עולם ואיך לא מטהך תעשה כן: 18 לא יקשה בעניך בשלחך את חפשי מעמד כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים וברך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: 19 כל הבכור אשר יולד בברך ובצאנך הוכר תקדיש ליהוה אלהיך לא עבד בברך שורך ולא תנתן בכור צאנך: 20 לפני יהוה אלהיך האכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: 21 וכי יהוה בו מום פסח או עוד כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: 22 בשעריך האכלנו הטמא

לו מادر : 18 והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכותב לו את משנה ההוראה הזאת על ספר מלפני הכהנים הללו : 19 והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למן ילמד ליראה את יהוה אליהו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשיהם : 20 לבalto רום לבבו מהחיו ולבלתי סור מן המזווה ימין ושמאל למן יאריך ימים על ממלכתו הואה ובנוו בקרב ירושאל :

18 לא יהיה לכהנים הללו כל שבט לו חלק ונחלה עם ישראל אשיה יהוה ונחלהו יאכלון : 2 ונחלה לא יהיה לו בקרב אליו יהוה הוא נחלהו כאשר דבר לו : 3 זהה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחו אם שור אם שה וננתן לכחן הורע והלחים והקבה : 4 ראשית דגnek תירשך וצחרך וראשיתנו צאנך תנתן לו : 5 כי בו בחור יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם יהוה הוא ובנוו כל הימים : 6 וכי יבא הלי מאחר שערכך מכל ישראל אשר הוא נגר שם ובא בכל אותן נפשו אל המוקם אשר יבחר יהוה : 7 ושרת בשם יהוה אלהיך בכל אחיו הלויים העמדים שם לפני יהוה : 8 חלק בחלק יאכלו לבך ממכריו על האבות : 9 כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם : 10 לא ימצא לך מעביר בנו ובתו באש כסם כסמים מעונן ומונחן ומכתש : 11 ותבחר חבר וshall אוב וידענו ודרש אל המתים : 12 כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגנול הטעותת האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מניך : 13 תמים תהיה עם יהוה אלהיך : 14 כי הנזום האלה אשר אתה יורש אותם אל מעננים ואל כסמים ישמעו אתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך : 15 נביא מקרבך מאחיך כמוני קיים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון : 16 ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הכתול לאמר לך אסף לשמע את קול יהוה אלהיך ואת האש הנדרלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות : 17 וזה אמר יהוה אליו היטבו אשר דברו : 18 נביא אקים להם מקרב אחיהם כמנך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצנו : 19 והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשם אני אדרש מעמו : 20 אך הנביא אשר יזריך לדבר דבר בשם את אשר לא צויתו לדבר ואשר ידבר בשם אליהם אחריהם ומת הנביא ההוא : 21 וכי תאמור בלבך איכה ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך : 21 לא תטע לך אשרה כל עז אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך : 22 ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :

17 לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא : 2 כי ימצא בקרבך באחד שערכך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעני יהוה אלהיך לעבר בריתו : 3 וילך ויעבר אליהם אחרים ווישתחו להם ולשמשו או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי : 4 והגנך לך ושמעת ודרשת היטב והנה אמת נכוון הדבר נשתה התועבה הזאת בישראל : 5 וזה עצת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שערכך את האיש או את האשה וסקלתם באבניהם ומזהו : 6 על פי שנים עדים או שלשה עדדים יומת המות לא יומת על פי עד אחד : 7 ייד העדים תהיה בו בראשנה להmittתו ויד כל העם באחרנה ובערת הרע מקרבך : 8 כי יפלא מפרק דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין גנע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמתה ועלית אל המוקם אשר יבחר יהוה אלהיך בו : 9 ובאת אל הכהנים הללו ואל השפט אשר יהוה ביוםיהם הם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט : 10 וועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המוקם ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורך : 11 על פי התורה אשר יורך ועל המשפט אשר יאמרו לך תשעה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושםאל : 12 וזה איש אשר יעשה בזדון לבתו שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל : 13 וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד : 14 כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה ישבתה בה ואמרת אשימה עלי מלך מכל הנזום אשר סכיבתי : 15 שום תשים עלייך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אהיך תשים עלייך מלך לא תוכלחת עלייך איש נגיד אשר לא אהיך הוא : 16 רך לא ירבה לך סוסים ולא ישב את העם מצרים למן הרבות סוס יהוה אמר לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד : 17 ולא ירבה לך נשים ולא יסור לבבו וכסף זהב לא ירבה

יספו לעשות עוד דבר הרע זהה בקרבך : 21 ולא תהוס עינך נפש בנפש עין בעין שנ בשן יד ביד רגל ברגל :

20 כי תצא למלחמה על איביך וראית סוס ורכב עם רב מנק לא תורא מכם כי יהוה אלהיך עניך המעלך מארץ מצרים : 2 ותיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם : 3 ואמר אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפו ואל תערצו מפנים : 4 כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם : ודברו השטרים אל העם לאמר מוי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יתגננו : 6 ומוי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללו : 7 ומוי האיש אשר ראש אשה ולא לקחה ילק וישב לבתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה : 8 ויספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מוי האיש הרור ורך הלבב ילק וישב לבתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו : 9 והיה ככלת השטרים לדבר אל העם ופרקדו שרי צבאות בראש העם : 10 כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום : 11 והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדך : 12 ואם לא ישלים עמק ועתה עמק מלחמה וצורת עלייה : 13 וונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל מכוורתה לפיה דרב : 14 רק הנשים והטף והבבמה וכל אשר יהוה בעיר כל שללה תבכו לך ואכלתך את שלל איביך אשר נתן יהוה אלהיך לך : 15 כן תעשה לכל הערים הרחתק מפרק מאך אשר לא מערבי הגוים האלהנה : 16 רק מערבי העמים האלהה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה : 17 כי תחרם תחריטם החתי והאמורי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי אשר צוק יהוה אלהיך : 18 למן אשר לא ילמודו אתכם לששות בכל תועבתם אשר עשו אלהיכם וחטאתם ליהוה אלהיך : 19 כי תצורך אל עיר ימים רבים להלחם עלייה לתפשה לא תשחית עציה לנכח עלייו גורן כי ממן תאכל ואתו לא חקרה כי האדם עז השדה לא בא מפניך במצור : 20 רק עז אשר תדע כי ענה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאדים ישבמו ויראו ולא העיר אשר הוא עשה עמק מלחמה עד רדתה :

נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה : 22 אשר ידבר הנביה בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בordon דברו הנביה לא תנו רמן :

19 כי כירית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן לך את ארצם וירושם ושבת בעריהם ובכתייהם : 2 שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 3 תכין לך הדריך ושלשת את נבול ארץ אשר ינחילך יהוה אלהיך והוא לנו שמה כל רצח : 4 וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה והוא אשר יכה את רעהו בבלדי דעת והוא לא שנא לו מתמל שלשם : 5 ואשר יבא את רעהו בעיר לחטב עצים ונדחה ידו בגרון לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומית הוא ינוס אל אחת הערים האלה והי : 6 פן ירדף נאל הדם אחורי הרצח כי יחם לבבו והשינו כי ירבה הדריך והכחיו נשפלו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמל שלשם : 7 על כן אני מצוק לאמר שלש ערים תבדיל לך : 8 ואם יריחיב יהוה אלהיך את נבלך כאשר נשבע לאבתיך נתן לך את כל הארץ אשר דבר להת לאבתיך : 9 כי תשمر את כל המזווה הזאת לעשתה אשר אני מצוק היום לא אהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ויספת לך עוד שלש ערים על השלש האלהה : 10 ולא ישפיך דם נקי בקרב ארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה והיה עלייך דמים : נוכוי יהוה איש שנא לדעתה וארב לו וקס עליו והכחיו נשפלו ומית נאל את הערים האל : 12 ושולחו זקניהם עירו ולקחו אותו שם ונתנו אותו ביד נאל הדם ומות : 13 לא תחוס עיניך עליו ובערת דם נקי מישראל וטוב לך : 14 לא תסיג נבול רעך אשר נבלו ראשנים בנהלתק אשר תנחל באין אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשותה : 15 לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטא באכל חטא אשר יחתא על פי שנו דמים או על פי שלשה דמים יקום דבר : 16 כי יקום עד חמש באיש לענות בו סרה : 17 ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו ביוםיהם ההם : 18 ודרשו השפטים הوطב ותנה עד שקר העדר שקר וננה באחיו : 19 ועשיתם לו כאשר זם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך : 20 והנשאדים ישבמו ויראו ולא

21 כי ימצא חלל באדרמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: 2 ויצאו זקניך ושפטיך ומדודו אל הערים אשר סביכת החלל: 3 וזה עיר הקרבה אל החלל ולקחו זקניהם ענלה בקר אשר לא עבד בה אשר לא משבה בעל: 4 ווירדו זקניהם עיר הוה את הענלה אל נחל איתן אשר לא עבד בולא זירע וערפו שם את הענלה בנהל: 5 ומגנשו הכהנים בני לוי כי בס בחר יהוה אלהיך לשרתו ולבך בשם יהוה ועל פיהם יהוה כל ריב וכל נגע: 6 וככל זקניהם הוה הקרבים אל החלל ירחתו את ידיהם על הענלה הערופה בנהל: 7 וענו ואמרו ירדו לא שפכה את הדם הזה ועינינו לא ראו: 8 כפר לעמך ישראל ואכפר להם יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל וגנבר להם בעני יהוה: 10 כי תצא למלחמה על איביך וננתנו יהוה אלהיך בידך ושביתת שביו: 11 וראית בשביה אשת יפת תאר וחשקת בה ולקחת לך לאשה: 12 והבאתה אל תוך ביתך ונולחה את ראהה ועתה את צפניה: 13 והסירה את שמלה שביה מעלה וושבה בבירותך ובכחתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: 14 וזהיא לא חפצת בה ושלחתה לנפשך ומכר לא תמכרנה בכסף לא תהעמר בה החת אשר עניתה: 15 כי תהיין לאיש שתוי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדיו לו בנם אהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשניאה: 16 וזהיא ביום הנחילו את בניו את אשר יהוה לו לא יוכל לבקר את בן השנואה יכיר לחת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אלו למשפט הבכורה: 17 כי את הבכור בן השנואה יכיר עירו ואל שער מקמו: 18 כי יהוה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקהל אביו ובקהל אמו ויסרו אותו לא ישמע אליהם: 19 ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אותו אל זקניהם עירו ואל שער מקמו: 20 ואמרו אל זקניהם עירו זה סורר ומורה איננו שמע בקהלנו זולל וסבא: 21 ורגממו כל אנשי עירו באבנים ומית ובערת הרע מקרבך וככל ישראל ישמעו ויראו: 22 וכי יהוה נער בתוליה מארשה לאיש והומת ותלית אותו על עץ: 23 לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום הוה כי קללה אליהם תליו ולא תטמא את אדרמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה:

ישך : 20 לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברך יהוה אלהיך בכל משליחיך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשותה : 21 כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאהר לשלמו כי ידרשינו יהוה אלהיך עמוק והיה בך חטא : 22 וכי תחדר לנדר לא יהיה בך חטא : 23 כי בטהר שפטיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך : 24 כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשה שביך ואל כליך לא תחן : 25 כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילת בידך והדרmesh לא תניף על קמת רעך :

24 כי יקח איש אשה ובעליה והיה אם לא תמצא חן

בעינוי כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתה ונתן בידיה ושלחה מביתו : 2 וויצו מהבתו והלכה והיתה לאיש אחר : 3 וושנאה האיש האחרון וכותב לה ספר כריתה ונתן בידיה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה : 4 לא יוכל בעל הראיש אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחריו אשר הטמאה כי מועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : 5 כי יקח איש חדשה לא יצא בצבאו ולא יعبر עלייו לכל דבר נקי יהוה לבתו שנה אחת ושם את אשתו אשר לך : 6 לא יחביל רחיהם ורכב כי נפש הוא חבל : 7 כי ימצא איש נבב נפש מאחיו מבני ישראל והתעתר בו ומכוו ומות הנגב ההוא ובערת הארץ מCKERב : 8 השמר בנווע הזרע לשמר מאר ולעשות ככל אשר יזרו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם נשמרו לעשות : 9 זכור את אשר עשה יהוה אלהיך לмерים בדרך בצתכם מצרים : 10 כי תשח ברעך מושאת מואומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו : 11 בחוץ תעדם והאיש אשר אתה נשא בו יוציא אליך את העבות החוצה : 12 ואם איש עני הוא לא תשככ בעבטו : 13 החשב לו את העבות כבא המשם ושככ בשמלתו וברכך ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך : 14 לא תעש שכיר עני ואכיבון מאחיך או מגיך אשר בארכך בשעריך : 15 ביום תתן שכרו ולא תבוא עלייו המשמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא : 16 לא יומתו אבות על בניים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטא יומתו : 17 לא תהה משפט גור יתום ולא תחבל בגד אלמנת : 18 וזכרת

אשר ענה את אשת רעה ובערת הארץ מCKERב : 25 ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכוב עמו ומית האיש אשר שכוב עמה לברדו : 26 ולנער לא תעשה דבר אין לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה : 27 כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע לה : 28 כי מצא איש נער בתוליה אשר לא ארש ותפשה ושכוב עמה ונמצאו : 29 ונathan האיש השכב עמה לאביו הנער חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה לא יוכל שלחה כל ימיו : 30 לא יקח איש את אשת אביו ולא גילה בנוף אביו :

23 לא יבא פצעך דכא וכוראות שפכה בקהל יהוה :

לא יבא ממזר בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא לו בקהל יהוה : 3 לא יבא עמוני ומואב בקהל יהוה נם דור עשריו לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם : 4 על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצתכם ממצרים ואשר שכר עלייך את בלעם בן בעור מפטרור ארם נהרים לקללך : 5 ולא אבה יהוה אלהיך לשמעם אל בלעם ויהפיך יהוה אלהיך לך את הקללה לרברכה כי אהבר יהוה אלהיך : 6 לא תדרש שלםם וטבתם כל ימיך לעולם : 7 לא תחטב אדרמי כי אחיך הוא לא תחטב מצרי כי גר הייתה בארץ : 8 בנימ אשר יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה : 9 כי תצא מוחנה על איביך ונשמרת מכל דבר רע : 10 כי יהיה בך איש אשר לא היה תהו מקריה ליליה ויצא אל מוחנה לא יבא אל תוך המחנה : 11 והיה לבנות ערב ירחץ במים וככא המשמש יבא אל תוך המחנה : 12 וירד תהיה לך על אנך למוחנה ויצאת שם חוץ : 13 וויתר תהיה לך על צאתך והיה בשתקה חוץ וחופרת בה ושבת וכיסית את צאתך : 14 כי יהוה אלהיך מטהלך בקרוב מוחן לחצילך ולתת איביך לפניך והיה מוחן קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך : 15 לא תסניר עבר אל אדנו אשר נצל אליך מעם אדנו : 16 עמק ישב בקרוב במקום אשר יבחר באחד שעיריך בטוב לו לא תוננו : 17 לא תהיה קדרה מבנות ישראאל ולא יהיה קדרם מבני ישראאל : 18 לא תביא אתנן זונה ומחריך כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם : 19 לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר

26 והיה כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלת וירושה ושבת בה: 2 ולקחת מראשית כל פרי
האדמה אשר תביא מארץך אשר יהוה אלהיך נתן לך
ושמות בטנה והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכנן שמו: 3 ובאת אל הכהן אשר יהוה בימים ההם
ואמרת אליו הנדרתי היומם ליהוה אלהיך כי באתי אל
הארץ אשר נשבע יהוה לאבחןנו לחתת לנו: 4 ולקחת הכהן
הטנא מידך והניחו לפני פנוי מזבח יהוה אלהיך: 5 וענита
ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבר אבי וירד מצרים מה
וינגר שם במצרים מעט ויהיו שם לנויגי גודול עצום ורב: 6
וירעו אנתנו המצריים ווינוינו ווינו עליינו עבירה קשה: 7
ונצעק אל יהוה אלהיך אבחןנו וישמע יהוה את קלנו וירא
את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: 8 וויצו לנו יהוה מצרים
ביד חזקה ובורע נטויה ובמרא גDEL ובאות ובמפתים:
ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ
זבת הלב ורבעש: 10 ועתה הנה הבאתינו את ראותינו פרי
האדמה אשר נתת לנו יהוה והנתנו לפני יהוה אלהיך
והשתווות לפני יהוה אלהיך: 11 וושמחת בכל הטוב
אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והנר אשר
בקרכך: 12 כי תכללה לעשר את כל מעשר התבואהך
בשנה השלייש שנת המשער ונתחה ללוילו לנר ליתום
ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: 13 ואמרת לפני יהוה
אליהיך בערתי הקדש ממן הבית וגם נתתיו ללוילו ולנר
ליותם ולאלמנה ככל מזורך אשר צויתנו לא עברתי
מצותיך ולא שכחתי: 14 לא אכלתי בגין מזונו ולא
בערתי מזנו בטמא ולא נהתי מזנו למת שמעתו בקול
יהוה אלהיך עשיתי ככל אשר צויתנו: 15 השקיפה מעון
קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה
אשר נתת לנו כאשר נשבע לאבינוין ארץ זבת הלב
ורבעש: 16 היום הזה יהוה אלהיך מצוק לעשות את
החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל
לבך ובכל נפשך: 17 את יהוה האמרת היום להיות לך
לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר חקיו ומצוותיו ומשפטיו
ולשמע בקהלו: 18 ויהוה האמירך היום להות לך לעם
סגולה אשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: 19 ולתתך
על יון כל הנינים אשר עשה לתחלה ולשם ולחפראת
ולהייתך עם קדרש ליהוה אלהיך כאשר דברה:

כ) עבד היה כבמצרים ויפדר יהוה אלהיך שם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: 19 כי תקצץ קצירך
בשדה ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לנר ליתום
ולאלמנה יהיה למען יברך יהוה אלהיך בכל מעשה
ך) כי תחבט וויתך לא תפאר אחריך לנר ליתום
ולאלמנה יהיה: 20 כי תבצץ כרמן לא תעולל אחריך
לנر ליתום ולאלמנה יהיה: 22 וזכרת כי עבד היה
בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה:
25 כי היה ריב בין אנשים ונגנו אל המשפט ושפטו
והצדיקו את הצדיק והרשינו את הרשע: 2 והיה אם בן
הគות הרשע והפלו השפט והכחו לפני כדי רשותו
במספר: 3 ארבעים יכנו לא יסיף פן יוסף להכתו על
אליה מכה רבה ונקלה אחיך לעיניך: 4 לא תחסם שור
בדיושו: 5 כי ישבו אחיהם ייחדו ומאת אחיך מותם ובן אין
לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא
עליה ולקחנה לו לאשה ויבמה: 6 והיה הבכור אשר
תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל:
7 ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמו ועלתה יבמו
השערה אל הוקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי: 8 וקראו לו זקן עירו ודברו
אליו ועמדו ואמר לא חפטוי לחתתך: 9 ונשנה יבמו
אליו ונודם ואמר לא חפטוי לחתתך: 10 ונשנה יבמו
אליו לעני הוקנים וחלצנה נעל מעל רגלו וירקה בפנוי
ונתנה ואמרה כהה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית
אחיו: 11 ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: 11 כי
ינטו אנשים ייחדו איש ואחיו וקרבה אשת האח להציל
את אישת מיר מכהו ושלחה יודה והחויקה במבשו: 12
וקצתה את כפה לא תחוס עיניך: 13 לא יהיה לך בכיסך
אבן ואבן גודלה וקטנה: 14 לא יהיה לך בכחך איפה
ואיפה גודלה וקטנה: 15 אבן שלמה וצדיק יהוה לך איפה
שלמה וצדיק יהוה לך למען יאריכו ימיך על האדמה
אשר יהוה אלהיך נתן לך: 16 כי תועבת יהוה אלהיך
כל עשה אלה כל עשה עול: 17 זכור את אשר עשה לך
עמלך בדרכך בצתכם מצרים: 18 אשר קרך בדרכך
וינבך בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע ולא ירא
אליהם: 19 והיה בנהנית יהוה אלהיך לך מכל איביך
מסכיב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשותה
תמהה את זכר עמלך מתחת השמים לא תשכח:

28 ויהי אם שמו תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותו אשר אני מצוק היום ונתנו יהוה אלהיך עליון על כל גוי הארץ: 2 ובאו עליך כל הברכות האלה והשינך כי תשמע בקול יהוה אלהיך: 3 ברוך אתה בעיר וברוך אתה בשדה: 4 ברוך פרוי בטנק ופרוי אדמתך ופרוי בהמותך שנר אלפיק ועתירות צאנך: 5 ברוך מנאך ומשארתך: 6 ברוך אתה בבאך ובברוך אתה בצאתך: 7 יתן יהוה את איביך הקמים עלייך ונפים לפניו בךך אחד יצאו אליך ובשבעה דרכיהם יונסו לפניך: 8 יצו יהוה ארך את הברכה באסמייך ובכל משלחיך ידך וברך בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: 9 קימיך יהוה לו לעם קדושך כאשר נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה אלהיך והלכת בדרכיו: 10 וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עלייך ויראו מך: 11 ויהו תריך יהוה לטובה בפרוי בטנק ובפרוי בהמותך ובפרוי אדמתך על האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתחת לך: 12 יפתח יהוה לך את אוצריו הטוב את השמים לתחת מטה ארץך ויהוה לך לאהלך בפרוי בטנק ובפרוי בהמותך ובפרוי אדמתך בעתו ולברך את כל מעשה ידך והלויות נום רבים אתה לא תלהה: 13 ונתנק יהוה לראש ולא לגבן והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה אלהיך אשר אני מצוק היום לשמר ולעשות: 14 ולו אסור מכל הדברים אשר אני מצוה אתכם הימים ימינו ושמאול ללבכת אחדי אלהים אחרים לעבדם: 15 והיה אם לא תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל מצותו וחקתו אישך אדמתך שנר אלפיק ועתירות צאנך: 16 אරור אתה בעיר ואדור הקלות האלה והשינך: 17 ארור מנאך ומשארתך: 18 ארור פרוי אתה בשדה: 19 ארור מטה ארץך ומשארתך: 20 ישלח יהוה בך את המארה את המהומה ואת המגערת בכל משלחיך ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אברך מהר מפני רע מעלליך איש עזובני: 21 ידבק יהוה בך את הדבר עד כלתו ארך מעל הארץ אשר אתה בא שם לרשתה: 22 אמן: 23 ארור שכב עם אהתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם אמן: 24 ארור מטה רעהו בסתר ואמר כל העם אמן: 25 ארור לך שח חד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם אמן: 26 ארור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות כל העם אמן:

27 ויצו משה זקנין ישראל את העם לאמר שמר את כל המצויה אשר אני מצוה אחים חיים: 2 ויהי ביום אשר העברנו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ותקmeta לך אבנים נדלות ושרת אתם בשיד: 3 כתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת הלב ורbesch כאשר דבר יהוה אלהיך אביתך לך: 4 והיה בעברכם את הירדן תקיםו את האבניים האלה אשר אני מצוה אחים חיים בהר עיבל ושרת אתם בשיד: 5 ובונית שם מזבח ליהוה אלהיך מזבח אביהם לא תנוף עליהם ברול: 6 אבניים שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עולת ליהוה אלהיך: 7 וכתבת שלמים ואכלת שם ושמחת לפניו יהוה אלהיך: 8 וכתבת על האבניים את כל דברי התורה הזאת באדר היטב: 9 וירבר משה והכהנים הליים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמיע ישראל היום נהיות לעם ליהוה אלהיך: 10 ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקי אשר אני מצוק היום: 11 ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר: 12 אלה יעמדו לבך ארך העם על הר גרים בעברכם את הירדן שמעון ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: 13 ואלה יעמדו על הקללה בהר עיבל ראוון נד ואשר וחולן דין ונפתלי: 14 וענו הליים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: 15 אדרור האיש אשר יעשה פסל ופסכה חועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו Amen: 16 אדרור מקלחה אביו ואמו ואמר כל העם Amen: 17 אדרור מסינו ובול רעהו ואמר כל העם Amen: 18 אדרור משנה עור בדרכך ואמר כל העם Amen: 19 אדרור מטה משפט נר יתום ואלמנה ואמר כל העם Amen: 20 אדרור שכב עם אהת אביו כי גלה כנף אביו ואמר כל העם Amen: 21 אדרור שכב עם כל העם כל הימה ואמר כל העם Amen: 22 אדרור שכב עם אהתו בת אביו או בת אמו ואמר כל העם Amen: 23 אדרור שכב עם חתנתו ואמר כל העם Amen: 24 אדרור מכח רעהו בסתר ואמר כל העם Amen: 25 אדרור לך שח חד להכות נפש דם נקי ואמר כל העם Amen: 26 אדרור אשר לא יקיים את דברי התורה הזאת לעשות אותם ואמר כל העם Amen:

ויצוher שנגראלפיך ועתורת צאנך עד האבידו אתק' :
 וה策ר לך בכל שעריך עד רדת המותך הנבותה
 והבצורות אשר אתה בטח בהן בכל ארץ וה策ר לך
 בכל שעריך בכל ארץ אשר נתן לך יהוה אלהיך לך :
 ואכלת פרי בטנק בשר בניק ובמנזוק אשר יציק לך איביך :
 אלהיך במצרים ובמצרים אשר יציק לך איביך :
 הרך בר והענגן מארת רעה עינו באחיו ובאשת חיקו וביתר
 בניו אשר יוציאר :
 מותה לאחד מהם מבשר בניו אשר
 יאכל מבלי השair לו כל במצרים ובמצרים אשר יציק לך
 איביך בכל שעריך :
 הרכה בר והענגה אשר לא נסנתה
 כף רגלה הנגן על הארץ מההענגן ומרכז תרע עינה באיש
 חיקה ובבנה ובבנה :
 ובסליתה הוצאה מבין רגליה
 ובבניה אשר תלד כי האכלם בחסר כל בסחר במצרים
 ובמצרים אשר יציק לך איביך בשעריך :
 אם לא תשמר
 לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים בספר הזה
 ליראה את השם הנכבד והנורא הזה את יהוה אלהיך :
 וחפה לא יהוה את מכתך ואת מכות זרעך מכות נדלות
 ונאמנות וחלים רעים ונאמנים :
 והשיב בר את כל
 מודעה מצידים אשר יגרת מפניהם ורבקו בר :
 גם כל
 חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת יעלם
 יהוה עליך עד השמדך :
 ונשארתם במו יעתה תחת
 אשר היוים ככוכבי השמיים לרבי לא שמעת בקול
 יהוה אלהיך :
 וזה יראה שש יהוה עליכם להיטיב
 אתכם ולחרבותה אתכם כניש יהוה עליכם להאיביד
 אתכם ולהשמדיכם אתכם ונסחטם מעל האדמנה אשר אתה
 בא שמה לרשותה :
 וההפיץ יהוה בכל העמים מקצתה
 הארץ ועד קצה הארץ ועבדת שם אלהים אחרים אשר
 לא ידעת אתה ואבתיך עז ואבן :
 ובגנים ההם לא
 תרניע ולא יהיה מנוח לכהן רגלה ונתן יהוה לך שם
 לב רנו וכליון ענים ודאבען נשפ :
 והיו חיקך תלאים
 לך מנדר ופחרת ליליה ווים ולא תאמין בחיקיך :
 בבקר תאמר מי יתן ערב ובערב תאמיר מי יתן בקר
 מפחד לביך אשר תפחד וממראה ענייך אשר תורה :
 יהיבך יהוה מצרים באגיות בדרך אשר אמרתי לך
 לא תסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאיביך לעבדים
 ולשפות ואין קנה :

תצא אליו ובשבעה הרכיים תנוס לפניו והייתה לזועה
 לכל ממלכות הארץ :
 והיה נבלתק למאכל לכל
 עופ השמיים ולבהמות הארץ ואין מחריד :
 יככה יהוה בשגעון ובערון ובחרס אשר לא תוכל
 בשחין מצרים ובכעפליים ובגרכ ובחרס אשר לא תוכל
 להרפה :
 יככה יהוה בשחרים כאשר ימש העור באפללה ולא
 והייתה ממש בצהרים כאשר לא שוק ונוזל כל החיים ואין
 תצליח את דרכיך והייתה לך עשוק ונוזל כל החיים ואין
 מושיע :
 אשה הארש ואיש אחר ישנלה בית תבנה ולא
 תשב בו כרם תעט ולא תחללו :
 שורך טבח לענייך
 ולא תאכל ממנו המרך נול מלפניך ולא ישוב לך צאך
 נחנות לאיביך ואין לך מושיע :
 בנייך ובנוחיך נתנים
 לעם אחר ועניך ראות וכלהות אליהם כל היום ואין
 לאיליך :
 פרוי אדמתך וכל ייעיך יאכל עם אשר לא
 ידעת והייתה לך עשוק ורוצץ כל חיים :
 יככה יהוה בשחין רע על
 ממראה ענייך אשר תורה :
 יככה יהוה לא תחין רע על
 הרכיים ועל השקים אשר לא תוכל להרפה מכף רגלה
 ועד קדרך :
 يولך יהוה אתק' ואת מלך אשר תקים
 עלייך אל נוי אשר לא ידעת אתה ואבתיך ועבדת שם
 אליהם אחרים עז ואבן :
 והייתה לשמה למשל ולשינה
 בכל העמים אשר ינהנק יהוה שמה :
 זרע רב החזיא
 השדה ומטע האסף כי יהסלנו האדבה :
 כרמים תעט
 ועבדת ויין לא תשתה ולא הנאר כי תאכלנו התלעת :
 זיתים יהיו לך בכל גבולך ושם לא תסוק כי ישל זיתך :
 בנים ובנות תולדך ולא יהיו לך כי ילכו בשבי :
 עצך ופרוי אדמתך יירש הצלצל :
 הנר אשר בקרבך
 עליה עלייך מעלה מעלה אתה תרד מטה מה :
 והוא
 יולך ואתה לא תלונו הוא יהוה לראש ואתה תהיה לזוב :
 ובא עלייך כל הקללות האלה ורדפוך והשינוך עד
 השמדך כי לא שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מזוהיו
 וחתתו אשר צוק :
 והוא בר לאות ולמופת ובזורעך
 עד עולם :
 תחת אשר לא עבדת את יהוה אלהיך
 בשמה ובבטוב לבב מרכך כל :
 ועבדת את איביך
 כל נתן על ברזול על צוארך עד השמדיך אתק' :
 יהוה עלייך נוי מרחוק מקצת הארץ כאשר ידאה הנשר
 נוי אשר לא השמעת לשנו :
 גנו עז פנים אשר לא ישא
 פנים לזון ונער לא יחן :
 ואכל פרוי בהמתך ופרוי
 אדמתך עד השמדך אשר לא ישאיר לך דגן תירוש

והנכרי אשר יבא מארץ רחוכה וראו את מכות הארץ והוא ואת תחלאה אשר חלה יהוה בה: 23 גנפרית ומלה שרפפה כל ארצה לא תורע ולא תצמיח ולא יעליה בה כל עשב כמחפה סדם ועمرה אדרמה וצבים אשר הפק יהוה באפו ובחמתו: 24 ואמרו כל הנינים על מה עשה יהוה ככה לארץ הזאת מה חרי האף הנגדל הזה: 25 ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אלה אבתם אשר כרת עם בהוציאו אתם מארץ מצרים: 26 וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחוו להם אלהים אשר לא ידועם ולא חלק להם: 27 ויהיר אף יהוה בארץ שהוא להביא עלייה את כל הקוללה הכתובה בספר הזה: 28 ויתשם יהוה מעל ארמם באפ' ובחמה ובקצף נדרול וישלכם אל ארץ אחרת כיים הזה: 29 התנתקה ליהוה אלהינו והנחלת לנו לבניינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

30 וזה כי יבוא עלייך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתנו לפני והשבת אל לבך בכל הנינים אשר הודיעך יהוה אלהיך שהוא: 2 ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקהל כל אשר אנכי מצוך הום אתה ובניך בכל לבך ובכל נפשך: 3 ושב יהוה אלהיך את שבותך ורוחמך ושב ובקצך מכל העמים אשר הפיצו יהוה אלהיך שהוא: 4 אם יהוה נדוח בקצת השמים משם יקצץ יהוה אלהיך ומשם יקחך: 5 ובהביך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ידרשו אבותיך וירושתך והיטבר והרבך מאבותיך: 6 ומיל יהוה אלהיך את לבך ואת לבך ורעד לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך למען חירותך: 7 ונתן יהוה אלהיך את כל האלוות האלה על איביך ועל שנאיך אשר רדוףך: 8 ואתה תשוב ושמעת בקהל יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך הום: 9 וחותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידרך בפרי בטנק ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עלייך לטוב כאשר שש על אבותיך: 10 כי תשמע בקהל יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחתתו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך: 11 כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך הום לא נפלהת הוא מך ולא רחקה הוא: 12 לא בשמים הוא לא אמר מי יעללה לנו השמיימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשה: 13 ולא מעבר לים הוא לא אמר מי

אללה דברי הברית אשר צוה יהוה את משה לכרת את בני ישראל בארץ מואב מלבד הברית אשר כרתם אתם בחרב: 2 ויקרא משה אל כל ישראל ואמר אלהים מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו: 3 המסתות הנדרלת אשר ראו עיניך האתת והמפתים הנדרלים ההם: 4 ולא נתן יהוה לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד היום הזה: 5 ואולך אתם ארבעים שנה במדבר לא בלו שלוחתיכם מעלייכם ונעלך לא בלהה מעל רגליך: 6 לחם לא אכלתם ויין ושכר לא שיתתם למען תדרשו כי אני יהוה אלהיכם: 7 ותבואו אל המוקם הזה ויצא סיכון מלך חשבון וועג מלך הבשן לקראננו למלחה ונכם: 8 ונכח את הארץ נתנה לך להנלה לדואני ולנדי ולחציך שבת המנשי: 9 ושמורתם את דברי הברית הזאת ואת משען השכilio את כל אשר תעשון: 10 אתם נצבים הום כלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטייכם זקניכם ושתיריכם כל איש ישראל: 11 טפכם נשים וגדר אשר בקרב מתנייך מחתב עזיך עד שבב מימייך: 12 לעברך בברית יהוה אלהיך ובאלתו אשר יהוה אלהיך כרת עמד הום: 13 למען היקם אתך הום לו ולעומת הוא יהיה לך לאלהום כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאביך לאברהם ל יצחק וליעקב: 14 ולא אתם לבכם אנכי כרת את הברית הזאת ואת האלהה הזאת: 15 כי את אשר ישנו פה עמו עמד הום לפני יהוה אלהינו ואת אשר איננו פה עמו הום: 16 כי אתם ידעתם את אשר ישבו בארץ מצרים ואת שערנו בקרב הגנים אשר עברתם: 17 ותראו את שקווציהם ואת גלליהם עז ואבן כסף וזהב אשר עמהם: 18 פן יש בכם איש או אשה או משפחה או שבת אשר לבבו פנה פנה מעם יהוה אלהינו ללבך לעבר את אלה הימים הום פן יש בכם שרש פרה ראש ולענה: 19 וזה בשמי את דברי האלה הזאת והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי כי בשרות לבי אלך למען ספוח הרוח את הצמאה: 20 לא יאהה יהוה סלח לו כי איזען אף יהוה וקנאותו באיש ההוא ורבחה בו כל האלה הכתובה בספר הזה ומזה יהוה את שמו מתחת השמים: 21 והבדילו יהוה לרעה מכל שבטי ישראל בכל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה: 22 ואמר הדור האחרון בנים אשר יקומו מאחריכם

והו הטרפּ וגרכּ אשר בשעריך למען יישמעו ולמען ילמדו
ויראו את יהוה אלהיכם ושרמו לעשות את כל דבריך
התורה הזאת: **13** ובוניהם אשר לא ידעו יישמעו ולמדו
ליראה את יהוה אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים
על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשותה:
14 ויאמר יהוה אל משה חן קרבני ימיך למות קרא את
יהושע והתייצבו באهل מועד ואצנוו וילך משה ויהושע
ויהיצבו באهل מועד: **15** וירא יהוה באهل בעמוד ענן
וירעמד עמוד הענן על פתח האهل: **16** ויאמר יהוה אל
משה הנה שככּ עם אבתייך וكم העם הזה וינה אחריו
אליהי נכר הארץ אשר הוא בא שמה בקרבו ועבנוי והפר
את בריתך אשר כרתיך אתו: **17** וחרה אפי בו ביום ההוא
ועזבטים והסתתרים פנוי מהם והיה לאכל וממצהו רעות
רבות וצורות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלהי
בקרבי מצאוני הרעות האלה: **18** ואנכי הסתר אסתיר פנוי
ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים
אחרים: **19** ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה
את בני ישראל שימה בפיים למען תהיה לי השירה
זהות עד בני ישראל: **20** כי אבינו אל האדמה אשר
נשבעתו לאבתיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודרשן ופנה
אל אלהים אחרים ועבדם ונאצנוו והפר את בריתך: **21**
והיה כי תמצאן אותו רעות רבות וצורות ועננה השירה
זהות לפניו עד כי לא תשכח מפי צדעו כי ידעתה את
יצרו אשר הוא עשה היום בטרם אבינו אל הארץ אשר
נשבעתה: **22** ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא
וילמדה את בני ישראל: **23** ויצו את יהושע בן נון ואמר
חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל אל הארץ אשר
נשבעתו להם ואנכי אהיה עמך: **24** ויהיו ככלות משה
לכתחב את דברי התורה הזאת על ספר עד תם: **25**
ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יהוה לאמר: **26**
לקח את ספר התורה הזה ושמט אותו מצד ארון ברית
יהוה אלהיכם והיה שם ברך לעד: **27** כי אנכי ידעת
את מרייך ואת ערפק הקשה הזו בעודני חי עמכם היום
ממרמים היהם עם יהוה ואף כי אחריו מותמי: **28** הכהילו
אליה את כל זקניכם ושבטיכם ושתראיכם ואדרבה באזיניהם
את הדברים האלה ועדרה בם את השמיים ואת הארץ:
29 כי ידעתו אחריו מותמי כי השחת תשחותן וסרתם מן
הדרך אשר צויתו אתכם וקראת אתכם הרעה באחרית

יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו ווישמענו אתה ונעשה:
14 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבך לעשותו:
ראנה נתתי לפניו הימים את החיים ואת המות ואת המת
ואת הרע: 16 אשר אגמי מצוק הימים לאהבה את יהוה
אליהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחתתו ומשפטיו
וחיות ורביות ובריך יהוה אליהיך בארץ אשר אתה בא
שםה לרשתה: 17 ואם יפנה לבבך ולא תשמע ונדחת
והשתחוית לאלהים אחרים ועבדתם: 18 הנדרתי לכם
היום כי אבד האברון לא האריכין ימים על האדמה אשר
אתה עבר את הירדן לבא שם לרשתה: 19 העידתי
בכם הימים את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי
לפניך הברכה והקללה ובחרת בחים למען תחיה
אתה וזרעך: 20 לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בכלו
ולדברקה בו כי הוא חייך ואיך ימיך לשבע על האדמה
אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לחתה
להם:

31 נילד פשע וידבר אה ברבריהם האלה אל כל

ישראל: 2 ויאמר אלהם בן מאה ועשרים שנה א נכי היום לא אוכל עוד לצאת ולבוא והוא אמר אליו לא עבר את הירדן הנה: 3 יהוה אלהיך הוא עבר לפניך והוא ישמיד את הנויים האלה מ לפני וירשתם יהושע הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: 4 ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיכון ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר השמיד עתם: 5 ונתנו לך לפניכם ועשיתם להם ככל המצוות אשר צויתנו לך: 6 חזק ואמץ אל תירא ואל תערزو מפנייהם כי יהוה אלהיך הוא ההלך עמוק לא ירף ולא ייעזב: 7 וירקע משה ל יהושע ויאמר אליו לעני כל ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע לך לאבתם לחתם להם אתה תניחלה אותן: 8 ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמוק לא ירף ולא ייעזב לא תירא ולא תחת: 9 וכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנשאים את ארון ברית יהוה ואל כל קני ישראל: 10 ויצא משה הסכונות: 11 ובכוא כל ישראל לראות את בני יהוה אלהיך במקומות אשר יבחר תקרא את התורה הזאת ננד כל ישראל באזוניהם: 12 הקhal את העם האנשיים והנשיות

הימים כי תעשו את הדרע בעני יהוה לחייבו במעשה
ידיכם: 30 וידבר משה באוני כל קהל ישראל את דבריו
הshireה הזאת עד תם:

32 האזינו השמים ואדרבה ותשמע הארץ אמר פי: 2
יערף כמטר לקחי תול כטול אמרתי כשבירם עלי דשא
וכרביבים עלי עשב: 3 כי שם יהוה אקרא הבו גDEL
לאלהנו: 4 הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל
אמונה ואין על פדריך ושיר הוא: 5 שחת לו לא בני מומם
דור עקש ופתלת: 6 ה ליהוה תנמלו זאת עם נבל ולא
חכם הלא הוא אביך ק נך הוא עשה ויכנך: 7 זכר ימות
עולם בין שנות דור ודור שאל אביך וידיך זקניך ויאמרו
לך: 8 בהנהל עליון ננים בהפרידו בני אדם יצב נבלת
חבל נחלה: 10 ימצאהו בארץ מדבר ובתחו ילב ישםן
יסבבונו יונגהו צרנווה כאישון עיו: 11 כנסר עיר קנו
על נזלו ירחק יפרש כנפיו יקחחו ישאהו על אברתו:
12 יהוה בדר ינחנו ואין עמו אל נכר: 13 ירכבבו על
במותי ארץ ויאכל תנובת שדי יונקו דבש מסלע ושםן
מחלמייש צור: 14 חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים
ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כלות חטה ודם ענב
תשחה חמץ: 15 ווישמן ישרון ויבצע שמנת עביה כשית
וישש אלה עשהו יונבל צור ישתו: 16 יקנאהו בורדים
בתוועת ייכשחו: 17 ייבחו לשדים לא אלה אלהים
לא ידועם חדשים מקרב באו לא שעורום אבטיחם: 18
צור ילך תשי ותשכח אל מחלך: 19 וירא יהוה וינאץ
מכעס בניו ובנותיו: 20 ויאמר אסתרה פני מהם אראה
מה אחריותם כי דור תהפקת המה בניים לא אמר בם: 21
הם קנוויל לא כל כעסוני בהבליהם ואני אקנאים כלא
עם בניו נבל אכעיסם: 22 כי אש קדחה באפי ותיקד עד
שאל תחורת ותכל ארץ ויבלה ותלהת מוסדי הרים:
23 אספה עליינו רעות חצי אכללה בם: 24 מי
רעב ולחמי רשף וקטב מריריו ושן בהמות אשלה בם עם
חמות וחליל עפר: 25 מהווים תשכל חרב ומחרדים אימה נם
בחור נם בתוליה יונק עם איש שיבח: 26 אמרתי אפאים
אשביתה מהאנש וכרכם: 27 לולי כעס אויב אונור פן ינכוו
צדרמו פן יאמרו ידינו רמה ולא יהוה פעל כל ואת: 28 כי
גוי אבד עצות המה ואין בהם תבונה: 29 לו חכמו ישבילו

זאת יבינו לאחריותם: 30 איכה ירדף אחד אלף ושנים
ニיסו רבבה אם לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירים: 31 כי
לא צורנו צורם ואיבינו פליליים: 32 כי מגן סדם נפנום
ומשדרות עמלה ענבמו ענבי רוש אשכלת מרורתלו: 33
חמת תנינם יינם וראש פתנים אcor: 34 הלא הוא כמס
עמדית חם באוצרתי: 35 לי נקם ושלם לעת חמות רגלה
כי קרוב יומם אידם וחש עתדה למו: 36 כי ידין יהוה
עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי איזות יד ואפס עצור
ועזוב: 37 ואמר אי אלהינו צור חסיו בו: 38 אשר חלב
ובחומו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעורכם יהו עליכם
סתראה: 39 ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדת אני
אמיות ואחיה מהחתי ואני ארפא ואני מידי מציל: 40 כי
אשר אל שמים ידי ואמרתי כי א נכי לעלם: 41 אם שנותי
ברק חרבוי ותאחו במשפט ידי אישיב נקם לצרוי ולמשנאי
אשרם: 42 אשכיר חצי מדם וחרבוי תאכל בשר מדם
חולל ושביה מראש פרעות איוב: 43 הרניינו נוים עמו כי
דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצרוי וכפער אדרמו עמו: 44
ויבא משה וידבר את כל דברי השירה הזאת באוני העם
הוא וחושע בן נון: 45 ויכל משה לדבר את כל הדברים
האלה אל כל ישראל: 46 ויאמר אלהם שמו לבבכם
לכל הדברים אשר א נכי מעד בכם היום אשר תצום
את בנים לשמר לעשות את כל דברי התורה הזאת:
47 כי לא דבר רק הוא מכם כי הוא חיים וברבר הזה
האריכו ימים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן
שם להרשותה: 48 וידבר יהוה אל משה בעצם היום הזה
לאמר: 49 עליה אל הר העברים הזה הדר נבו אשר בארץ
מוואב אשר על פניהם ראה את הארץ כגען אשר אני
נתן לבני ישראל לאזהה: 50 ומטה בהר אשר אתה עליה
שםה והאפק אל עמייך כאשר מטה אהרן אדור בהר הדר
ויאסף אל עמייך: 51 על אשר מעלהם כי בתוכך בני ישראל אל
במי מריבית קדרש מדבר צן על אשר לא קדרתם אותו
בתוך בני ישראל: 52 כי מנדר תראה את הארץ ושםה לא
תבוא אל הארץ אשר אני נתן לבני ישראל:

33 וואת הברכה אשר ברך משה איש האלים את בני
ישראל לפני מותו: 2 ויאמר יהוה מסני בא וורה משער
למו הופיע מהר פארן ואתה מרבתה קדרש מימינו אש דת
למו: 3 אף חביב עמיים כל קדרשו בידך והם תכו לרגלך

ארץ יהודה עד הים الآخرון: 3 ואთ הנגב ואת היכר בקעת ירדחו שיר התמירים עד צער: 4 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליזחק וליעקב לאמר לזרעך אתגננה הריאתיך בענייך ושםה לא תعبر: 5 רימת שם משה עבר יהוה בארץ מואב על פי יהוה: 6 ויקבר אותו בני הארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו עד היום זהה: 7 ומשה בן מאה ועשרים שנה במתו לא כהתה עינו ולא נס לחה: 8 ויבכו בני ישראל את משה בערבת מואב שלשים יום ויתמו ימי בכיכר המשפטיך לע יעקב ותורתק לישראל שמו קטרה באפק המשך על מזבחך: 9 ברכ יהוה חילו ופעל דרכיו תרצה ידיך יהוה ישבן לבטה עליו חפה עליו כל היום ובין כתפיו שכך: 10 ולヨוסף אמר מברכת יהוה ארציו מנד שם מט ומתהום רבתה תחת: 14 וממנד תבאות שם ומנד נרש ירחים: 15 ומרASH הרדי קדם וממנד נבאות עולם: 16 וממנד ארץ ומלאה ורצון שכנו סנה תבואה לראש יוסף ולקדך ניר אליו: 17 בכור שורו הדר לו וקרני ראם קרנייהם עמים ינחיו אפסי ארץ והם רבבות אפרים והם אלפי מנשה: 18 ולזבולן אמר שמה צאתך וישכר באלהך: 19 עמים הר יקראו שם זבולן זבחו צדק כי שבע ימים יינקו ושפוני טמוני חל: 20 ולנד אמר ברוך מרחיב גד כלביא שכן וטרף זרוע אף קדרך: 21 וירא ראשית לו כי שם חלקה מהק ספון ויתרא ראש עם צדקה יהוה עשה ומושפטיו עם ישראל: 22 ולדרן אמר דן נור אריה יינק מן הבשן: 23 ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה ים ודרום ירשה: 24 ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אליו וטבל בשמן רגלו: 25 ברזל ונחשת מנעליך וכימיך דבאך: 26 אין כל ישראל רכב שניים בעירך ובגאותך שחקרים: 27 מענה אלהי קדם ומתחת זרעת עולם וינרש מפניך אויב ויאמר השמד: 28 וישכן ישראל בטח בדר עין יעקב אל ארץ דן ותירש אף שמיו יערפו טל: 29 אשדריך ישראל מי כנוך עם נשע ביהוה מן עוזך ואשר חרב נאותך ויכחשו איביך לך ואתה על במו תיומו תדרך:

34 ויעל משה מערבת מואב אל הר נבו ראש הפסנה אשר על פניו ירדו ייראה יהוה את כל הארץ את הגלעד עד דן: 2 ואת כל נפתלי ואת הארץ אפרים ומנשה ואת כל

2 וישלח יהושע בן נון מן השטים שניים אנשים מרגלים

חרש לאמר לכו ראו את הארץ ואת יריחו וילכו ויבאו
בית אשה זונה ושם רחוב וישכבו שם: 2 ויאמר מלך
יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל
לחפר את הארץ: 3 וישלח מלך יריחו אל רחוב לאמר
וזיאו האנשים הכאים אליך אשר באו לביקך כי לחפר
את כל הארץ באו: 4 ותוקח האשה את שני האנשים ותצפנו
ותאמר כן באו אליו האנשים ולא ידעת מי אין מה: 5
ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעת
אנה הלבכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגו: 6
ויהיא העלתם הנגה ותתמן בפשתו העז הערכות
לה על הנג: 7 והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן
על המעברות והשער סגורו אחריו כאשר יצאו הרדפים
אחריהם: 8 והמה טרם ישכbones והיא עלה עלייהם על
הנג: 9 ותאמר אל האנשים ידעת כי נתן יהוה לכם את
הארץ וכי נפללה אימתכם עליינו וכי נמננו כל ישביה הארץ
מן פניכם: 10 כי שמענו את אשר הוביש יהוה את מים סוף
מן פניכם בצתהכם ממצרים ואשר עשوتם לשני מלכי
הארמי אשר עבר הירדן לסתין ולעוגו אשר החרמות
אותם: 11 ונשמעו ומס ללבבנו ולא קמה עוד רוח באיש
מן פניכם כי יהוה אליהם הוא אללים בשמי ממעל
על הארץ מתחת: 12 ועתה השבעו נא לי ביהוה כי
עשיתו עמכם חסד ועשיתם נם אתם עם בית אבי חד
ונתתם לי אותן אמרת: 13 והחitem את אבי ואת אמי ואת
אחיך ואת אחותיך ואת כל אשר להם והצלתם את נפשתינו
ממות: 14 ויאמרו לה האנשים ונפשנו תחחיכם למות אם
לא תגינו את דברנו זה והיה בחתה יהוה לנו את הארץ
ושמענו עמק חסד ואמת: 15 ותורדם בחבל بعد החלוון
כי ביתה בקירות החומה ובחומה היא יושבת: 16 ותאמר
לهم ההרחה לכו פן יפגעו בכם הרדפים ונתחבם שם
שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: 17
ויאמרו אליה האנשים נקים אנחנו משבעתך היה אשר
השבעתנו: 18 הנה אנחנו באים בארץ את תקوت חוט השני
זה תקשי בחלוון אשר הורדנו בו ואת אבייך ואת
אמך ואת אחיך ואת כל ביתך האספי אליך הביתה: 19
והיה כל אשר יצא ממדלו ביתך החוצה דמו בראש� אם
ואנחנו נקים וכל אשר יהיה אתק בבית דמו בראש� אם
יד תהיה בו: 20 ואם תנידי את דברנו זה והיינו נקים

1 ויהי אחריו מות משה عبد יהוה ויאמר יהוה אל יהושע
בן נון משרת משה לאמר: 2 משה عبد מות ועתה קום
 עבר את הירדן זהה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר
אנכי נתן להם לבני ישראל: 3 כל מקום אשר תדרך
כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה: 4
מהמודבר והלבנון הזה ועד הנהר הנדול מبدأ המשמש יהיה נבולכם:
ארץ החתים ועד הים הנדול מبدأ המשמש יהיה נבולכם:
5 לא תיתצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר היית עם
משה אהיה עמק לא ארכף ולא אעיך: 6 חזק ואמץ
כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי
לאביהם לחתיהם: 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשת
כל התורה אשר צורך משה عبد אלי אל תסור ממנה ימין
ושמאול למען תשכיל בכל אשר תלך: 8 לא ימוש ספר
התורה הזה מפרק והגינה בו יומם ולילה למען תשמר
לעשות ככל הכתוב בו כי או צליח את דרך ואל תחת
תשכיל: 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמק יהוה אלהיך בכל אשר תלך: 10 ויצו יהושע
את שטריך העם לאמר: 11 ע עברו בקרבת המנהה ובזו את
העם לאמר הכינו להם צידה כי בעוד שלשת ימים אתם
עברים את הירדן הזה לבוא לראש את הארץ אשר
יהוה אלהיכם נתן לכם לושתת: 12 ולדרובני ולנדי
ולחציו שבת המנשה אמר יהושע לאמר: 13 זכור את
הדבר אשר צוה אתכם משה عبد יהוה לאמר יהוה
אליהם מניה לכם ונתן לכם את הארץ הזאת: 14 נשיכם
שפכים ונקייניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר
הירדן ואתם העברו חמשים לפניהם אחיכם כל גבורי
החיל עוזרתם אתם: 15 עד אשר יניה יהוה לאחיכם
ככם וירשונם המה את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן
לهم ושבתם לארץ ירשותכם וירשתם אותה אשר נתן
לכם משה عبد יהוה בעבר הירדן מזורה המשמש: 16
ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו עשה ואל כל
אשר תשלחנו נליך: 17 ככל אשר שמענו אל משה כן
נסמע אליך רק יהוה יהוה אלהיך עמק כאשר היה עם
משה: 18 כל איש אשר ירצה את פיך ולא ישמע את
דבריך לכל אשר תצינו יומת רק חזק ואמץ:

הרחק מואד באדם העיר אשר מצד צרתן והוירדים על ים הערבה ים המלח תמו נכרתו והעם עברו ננד יריחו: 17 ויעמדו הכהנים נשאי הארון ברית יהוה בחרכבה בתוך הירדן הכן וכל ישראל עברים בחרכבה עד אשר תמו כל הני עבר את הירדן:

4 ויהי כאשר תמו כל הני עבר את הירדן ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 2 קחו לכם מן העם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד משבט: 3 וצוו אותם לאמר

שאו לכם מזה מטבח הירדן ממצב רגלי הכהנים הchein שרים עשרה אבני והעברתם אותם עמכם והנתתם אותם במלון אשר תלינו בו הלילה: 4 ויקרא יהושע אל שנים העשר איש אשר הכן מבני ישראל איש אחד איש אחד משבט: 5 ויאמר להם יהושע עברו לפני ארון יהוה אלהיכם אל תוך הירדן והרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי בני ישראל: 6 למען תהיה זאת אות בקרבתם כי ישאלון ננים מחר לאמר מה האבניים האלה להם: 7 ואמרתם להם אשר נכרתו מימי הירדן מפני ארון ברית יהוה בעברו בירדן נכרתו מימי הירדן והיו האבניים האלה לזכרון לבני ישראל עד עולם: 8 ויעשו כן בני ישראל כאשר צוה יהושע ושיאו שתי עשרה אבני מטבח הירדן כאשר דבר יהוה אל יהושע למספר שבטי בני ישראל ויעברום עם אל המלון וינחום שם: 9 ושיטים עשרה אבני הקים יהושע בתוך הירדן תחת מטבח רגלי הכהנים נשאי ארון הברית ויהו שם עד היום זהה: 10 והכהנים נשאי הארון עמדים בתוך הירדן עד תם כל הדבר אשר צוה יהוה את יהושע וימחרו העם אל העם ככל אשר צוה משה את יהושע וימחרו העם ויעברו: 11 ויהי כאשר הם כל העם עברו ויעבר ארון יהוה והכהנים לפניו העם: 12 ויעברו בני ראובן ובני נד וחציו שבט המנשה חמשים לפניו בני ישראל כאשר דבר אליהם משה: 13 כאשר עמדים אלף חלוצי הצבא עברו לפניו יהוה למלחמה אל עבדות יריחו: 14 ביום ההוא נדל יהוה את יהושע בעניי כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו: 15 ויאמר יהוה אל יהושע לאמר: 16 צוה את הכהנים נשאי ארון העדות ויעלו מן הירדן: 17 וצוה יהושע את הכהנים לאמר על מון הירדן: 18 ויהי בעלות הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מטבח קציר:

משבעתך אשר השבעתנו: 21 ותאמר דבריכם כן הוא ושלכם וילכו ותקשר את תקותה השני בחילון: 22 וילכו ויבאו ההר וישבו שם שלשת ימים עד שבו הדרפים ויקשו הדרפים בכל הדרך ולא מצאו: 23 וישבו שני האנשים וירדו מההר ויעברו ויבאו אל יהושע בן נון כי נתן יהוה בידנו את כל הארץ ונמו כל ישבי הארץ מפנינו:

3 וישכם יהושע בברק ויסעו מוחשיים ויבאו עד הירדן הוא וכל בני ישראל וילנו שם טרם עברו: 2 ויהי מזחה שלשת ימים ויעברו השטרים בקרבת המנה: 3 ויצוו את העם לאמר כראותם את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הללו נשיים אותו ואתם תסעו ממקוםכם ולהלכם אחריו: 4 אך רוחק יהיה ביןיכם ובינו לביןם אלהיכם מהדאה אל תקרבו אליו למען אשר תדרשו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם בדרך מתמול שלשים: 5 ויאמר יהושע על העם התקדש כי מחר ישא יהוה בקרבתם נפלאות: 6 ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ויעברו לפני העם וישאו את ארון הברית וילכו לפני העם: 7 ויאמר יהוה אל יהושע יהו הוה אחך נדליך בעניי כל ישראל אשר ידען כי כאשר הייתו עם משה עמך: 8 ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאים עד קצה מי הירדן בירדן תעמדו: 9 ויאמר יהושע על בני ישראל גשו הנה ושמו את דברי יהוה אלהיכם: 10 ויאמר יהושע בזאת תדרען כי אל חי בקרבתם והוירש יורייש מפניכם את הכנעני ואת החתי ואת החוי ואת הפרוי ואת הנרנשי והאמרוי והובסי: 11 בגנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן: 12 ועתה קחו לכם שני עשר איש משכבי ישראל איש אחד איש אחד לשפט: 13 והיה כנוה כבות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במאי הירדן מי הירדן יכרתון המים הירדים מלמעלה ויעמדו נד אחד: 14 ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם: 15 וכבאו נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל נdotio כל ימי קציר: 16 ויעמדו המים הירדים מלמעלה כמו נד אחד

יהושע ביריחו וישא עינוי וירא והנה איש עמד לנגדו והרבו שלופה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלו אתה אם ל'צדרנו: ¹⁴ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי וופל יהושע אל פניו ארצה ושתחו ויאמר לו מה אדרני מדבר אל עברו: ¹⁵ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו קדש הוא וייש יהושע כן:

6 ויריחו סגירתו ונסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא: ² ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה וגורי החיל: ³ וסבתם את העיר כל אשיש המלחמה הקיף את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים: ⁴ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היבלים לפני הארון וביום השביעי חסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות: ⁵ והיה במשך בקרון היבול בשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה נדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש ננדנו: ⁶ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות יובלים לפני יהוה: ⁷ ויאמרו אל העם עברו וסבו את העיר והחלוין עבר לפני ארון יהוה: ⁸ ויהי כאמור יהושע אל העם ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון בירית יהוה הילך והמאסף הילך אחרי ארון הילך ותקעו בשופרות: ¹⁰ ואת העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמעו את קולכם ולא יצא מפיכם דבר עד יום אמר אליכם הריעו והריעותם: ¹¹ וויסב ארון יהוה את העיר הקפ פעם אחת ויבאו המנחה וילינו במחנה: ¹² ווישם יהושע בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה: ¹³ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היבלים לפני ארון יהוה הילכים הילך ותקעו בשופרות והחלוין הילך לפניהם והמאסף הילך אחרי ארון יהוה הולך ותקעו בשופרות: ¹⁴ וויסבו את העיר ביום השני הולך ותקעו בשופרות: ¹⁵ ויהי ביום השלישי כעלות דשחר ויסבו ימים: ¹⁶ ויהי ביום השביעי וישכנו כעלות דשחר ויסבו את העיר כמשפט זהה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים: ¹⁷ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן

הירדן נתקו כפות רגלי הכהנים אל החרבנה וישבו מי הירדן למקומם וילכו כהמול שלשם על כל גנותיו: ¹⁹ והעם עלו מן הירדן בעשור לחדרה הראשון וייתנו בנגלי בקצת מורה יריחו: ²⁰ ואת שתים עשרה האבניים האלה אשר לקחו מן הירדן הרים יהושע באנגל: ²¹ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלון בנים מחר את אבותם לאמר מה האבניים האלה: ²² והודעתם את בנים לאמר ביבשה עבר ישראל את הירדן הזה: ²³ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד ערכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לם סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו: ²⁴ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים:

5 ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר עבר הירדןימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו ומס לבבם ולא היה בם עוד רוח מפני בני ישראל: ² בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרכות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית: ³ וויעש לו יהושע חרכות צרים וימל את בני ישראל אל נבעת הערלות: ⁴ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצא ממצרים הרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצתהם מצרים: ⁵ כי מלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים במדבר בדרך בצתהם מצרים לא מל: ⁶ כי אדרבים שנה הילכו בני ישראל במדבר עד חם כל הגוי אנשי המלחמה היצאים מצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה לאבותם לחתם לנתנו ארץ זבת חלב ורכש: ⁷ וואת בנים הרים תחתם מלחם מל יהושע כי ערלים הוי כי לא מלו אותם בדרך: ⁸ ויהי כאשר תמו כל הגוי להמול וישבו תחתם במחנה עד חיוות: ⁹ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרתת מצרים מעלייכם ויקרא שם המקום ההוא אנגל עד היום הזה: ¹⁰ וויתנו בני ישראל באנגל ויעשו את הפסה בארכעה עשר ים לחדר בערב בערכות יריחו: ¹¹ ויאכלו מעבור הארץ מחרת הפסה מצות וקלוי בעצם היום הזה: ¹² ווישבת המן מחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואה הארץ כנען בשנה ההיא: ¹³ ויהי בהיות

זהה אדרני יהוה למה העברת העבר את העם הזה את הירדן לתחת אטנו ביד האמרי להאבירנו ולו הואלנו ונשב בעבר הירדן: 8 כי אדרני מה אמר אחרי אשר הפק ישראל ערך לפני איביו: 9 ווישמעו הכנעני וכל ישבי הארץ ונשבו עליינו והכrichtו את שמננו מן הארץ ונמה העשה לשחק הנדול: 10 ויאמר יהוה אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך: 11 חטא ישראל ונם עברו את בריתך אשר צויתו אותם ונם לקחו מן החרם ונם נמכנו וכחשו ונם שמו בכליהם: 12 ולא יכלו בני ישראל לך לkom לפניהם ערך יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא אוסיף להיות עמכם אם לא תשמעו החרם מקריככם: 13 קם קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אליה ישראל חרם בקריך ישראל לא חוכל לך לkom לפניהם ערך יפנו לפני איביהם כי היו לחרם לא בקריך לשבטיםם והיה השbat אשר ילכדנו יהוה יקרב לבתים המשפחות והמשפחה אשר ילכדנה יהוה תקרב לבתים והביה אשר ילכדנו יהוה יקרב לנברים: 15 והיה הנלכד בחרם ישרף באש אתה ואת כל אשר לו כי עבר את ברית יהוה וכי עשה נבלה בישראל: 16 ווישכם יהושע בבקר בקריך את ישראל לשבטיםיו ולילד שבט יהודה: 17 ויקרב את משפחת יהודה ולילד את משפחת הורחוי ויקרב את משפחת הורחוי לנברים ולילד בן רמי בין זבדי בן זרח למטה יהודה: 19 ויאמר יהושע אל עכן בן בני שם נא כבוד ליהו אלהי ישראל ותן לו תורדה והננד נא לי מה עשית אל תחדר ממי: 20 וויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנסי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשית: 21 בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 22 ווישלח יהושע אחד החמשים שקלים משקל' ואחמנדים כסף ולשון זהב אחד ארתת שגער אחת טובה ומאותים שקליםים ואחמנדים והנמ טמונה בארץ בתוך האהלי והכסף תחתיה: 22 ווישלח יהושע מלאכים וירצחו האהלה והנה טמונה באהלו והכסף תחתיה: 23 וויקחם מותוך האהל ויבאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויצקם לפני יהוה: 24 ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרטה ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו וככל ישראל עמו ויעל' את עמק עכו: 25 ויאמר יהושע מה עכרתנו יערך יהוה ביום זה וירגמו אותו כל ישראל אבן ווישרפו אותם באש יהוה לכל את העיר: 27 והויה העיר חרם היא וכל אשר בה ליהוה רק רחוב והוניה תהייה היא וכל אשר אתה בביה כי החבאתה את המלאכים אשר שלחנו: 28 וורק אתם שמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מנהנה ישראל לחרם ועכתרם אותו: 29 וככל כסף וזהב וכלי נחשת וברזל קדרש הוא ליהוה אוצר יהוה יבו: 20 וירע העם ויתקעו בשפרות ויהי כשם העם את קול השופר ויריעו העם תרועה נדולה ותפל החומרה תחתיה ויעל העם תרעה איש ננדו וילכדו את העיר: 21 ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן ועד שור ושה וחמור לפי חרב: 22 ולשניהם האנשימים המרגנלים את הארץ אמר יהושע באו בית האשה הזונה והוציאו ממש את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה: 23 ויבאו הנערמים המרגנלים ויציאו את רחוב המשפחות הוציאו ווינוחם מחוץ למחנה ישראל: 24 ואת אביה ואת אמה ואת איה ואת כל אשר לה ואת כל והעיר שרפבו באש וכל אשר בה רק הכסף והזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אוצר בית יהוה: 25 ואת רחוב הזונה ואת אביה ואת כל אשר לה החיים יהושע ותשב בקריך ישראל עד היום הזה כי החבאתה את המלאכים אשר שלח יהושע לרניל את יריחו: 26 ווישבע יהושע בעת היהיא לאמר אדור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכשו ייסדנה ובצעיריו יציב דלתייה: 27 ויהי יהוה את יהושע ויהי שמו בכל הארץ:

7 וימעלו בני ישראל מעל בחרם ויקח עכן בן רמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל: 2 ווישלח יהושע אנשים מיריחו העי אשר עם בית און מקדם לבית אל ויאמר אליהם לאמר על רנילו את הארץ ויעלו האנשים וורנלו את העי: 3 ווישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם אלפיים איש או שלשה אלפיים איש יעלו ויקו את העי אל חליעש שמה את כל העם כי מעת המה: 4 וויעלו מן העם שמה כשלשה אלפיים איש וינסו לפני אנשי העי: 5 ויקו מהם אנשי העי שלשים וששה איש וירדפום לפני השער עד השברים ויקום במורד וים לבב העם ויהי למים: 6 וויקרע יהושע שמלותו ויפל על פניו ארצתה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראמם: 7 ויאמר יהושע

כנותה ידו ויבאו העיר וילכדוה וימחרו ויצתו את העיר באש: ²⁰ ויפנו גנש העי אחיריהם ויראו והנה עלה ענן העיר השמימה ולא היה בהם ידים לנוש הנה והעם הנס המדבר נתפרק אל הרודף: ²¹ ויהושע וככל ישראל ראו כי לכד הארץ את העיר וכוי עלה ענן העיר ויבשו ויכו את אנשי העי: ²² ואלה יצאו מן העיר לקראותם ויהיו לישראל בתוך אלה מזה ואלה מזה ויכו אותם עד בלתי השair לו שירד ופליט: ²³ ואת מלך העי תשפחו כי ויקרכו אותו אל יהושע: ²⁴ ויהיו ככלות ישראל להרגן את כל שבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפיה חרב עד חםם וישבו כל ישראל העי ויכו אתה לפיה חרב: ²⁵ ויהיו כל הנפלים ביום ההוא איש ועד אשה שנים עשר אלף כל גנש העי: ²⁶ ויהושע לא חשב ידו אשר נתה בקידון עד אשר החרים את כל ישבי העי: ²⁷ רק הכהמה ושלל העיר היה בזוועה להם ישראל לדבר והוה אשר צוה את יהושע: ²⁸ וישראל יהושע את העי ישימה תח עלם שמה עד היום זהה: ²⁹ ואת מלך העי תלה על העין עד עת הערב וככוא השמש צוה יהושע וירידו את נבלתו מן העץ וישלכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו נל אבני נдолע עד היום זהה: ³⁰ או יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל: ³¹ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל כתוב בספר תורה משה מזבח אבני שלמות אשר לא הנזק עליהן ברזל ויעלו עליו עלוות ליהוה ויזבחו שלמים: ³² וויכתב שם על האבני את משנה תורה משה אשר כתב לפני בני ישראל: ³³ וככל ישראל וקנינו ושתרים ושבטים עמדים משה ומשה לארכן ננד הכהנים הליים נשאי ארון ברית יהוה כנור כאורה חציו אל מול הדר גרים והחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשה: ³⁴ ואחריו כן קרא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל כתוב בספר התורה: ³⁵ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא קרא יהושע ננד כל קהל ישראל ותנשיהם והטהר והגנרג ההלך בקרובם:

9 ויהיו כשמע כל המלכים אשר עבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חורם הנדול אל מול הלבנון החתי ואמרי הכנעני הפלזי החוי והיבוסי: ² ויתקbezיו יהדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד: ³ ווישבי נבען בידיו אל העיר: ⁴ והאורב קם מהריה ממוקמו וירוצו

ויסקל אתם באבניים: ²⁶ ויקימו עליו נל אבני נдолע עד היום הזה וישב יהוה מהחרון אף על כן קרא שם המוקם והוא עמק עכור עד היום הזה:

8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תורא ואל חחת קח עמר את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו: ² ועשית לעי ולמלכה כאשר שים לך ארבע לעיר רק שללה ובמהת הבזו לכם שים לך ארבע לעיר מאחריה: ³ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש נבורי החיל ווישלחם לילה: ⁴ ויצו אתם לאמור ראו אתם ארבעים לעיר מארורי העיר אל תרחקו מן העיר מאר והייתם כלכם נכנים: ⁵ ואני וכל העם אשר אני נקרב אל העיר והיה כי יצאו לקראותנו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם: ⁶ ויצאו אחרינו עד התיקינו אתם מן העיר כי יאמורו נסים לפניו כאשר בראשנה וננסנו לפניהם: ⁷ ואתם תקמו מהאורב והורשתם את העיר ונתנה יהוה אליהם בידכם: ⁸ והיה כחפכם את העיר תציתו את העיר באש כדבר יהוה תעשו ראו צויתו אתכם: ⁹ ווישלחם יהושע בבקר וילכו אל המארב ויבשו בין בית אל ובין העי מים לעי וילן יהושע בלילה ההוא בתוך העם: ¹⁰ ווישכם יהושע בלילה העי: ¹¹ וכל העם המלחמה הוא זקנינו ישראל אל לפני העם העי: ¹² וויהי כחמתה אלף איש ושם אתם אשר אותו על וינשו ויבאו ננד העיר וויהנו מצפון לעי והני בין ובין העי: ¹³ וויהי כראותם ארבע בין בית אל ובין העי מים לעיר: ¹⁴ ווישמו העם את כל המהנה אשר מצפון לעיר ואת עקבו מים לעיר וילך יהושע בלילה ההוא בתוך העמק: ¹⁴ ויהי כראות מלך העי וימחרו ווישכמו ויצאו אנשי העיר לקראות ישראל למלחמה הוא וכל עמו למועד לפני הערבה והוא לא ידע כי ארבע לו מאחרי העיר: ¹⁵ ווינגעו יהושע וכל ישראל לפניהם וינסו דרך המדבר: ¹⁶ וויזעקו כל העם אשר בעיר לרדרף אחריהם וירדפו אחריו יהושע ונתקו מן העיר: ¹⁷ וולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחר ישראל ווישבו את העיר פותחה וירדפו אחריו ישראל: ¹⁸ ויאמר יהוה אל יהושע נתה בקידון אשר בידך אל העי כי בידך אתנה ווית יהושע בקידון אשר בידיו אל העיר: ¹⁹ והאורב קם מהריה ממוקמו וירוצו

עבדו תחת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל יישובי הארץ מפניכם ונירא מאד לנפשינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה: 25 ועתה הנה בידך כתוב וכישר בעיניך לעשות לנו עשה: 26 ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום: 27 ויתנמ יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושבאי מים לעדרה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר:

10 ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלים כי لقد יהושע את העי ויחרימה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעיל ומלכה וכי השילימו ישבני נבעון את ישראל ויהיו בקרובם: 2 ויראו מאד כי עיר נדולה נבעון כאחת ערי הממלכה וכי היא נדולה מן העי וככל אנטיה נברדים: 3 וישלח אדני צדק מלך ירושלים אל הוות מלך חברון ואל פראמ מלך ירמות ואל יפייע מלך לכיש ואל דבר מלך עגנון לאמר: 4 עלו אליו ועוזרו ונכח את נבעון כי השילימה את יהושע ואת בני ישראל: 5 ויאספו ויעלו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלים מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגנון הם וככל מהניהם ויחנו על נבעון וילחמו עלייה: 6 וישלחו אגשי נבעון אל יהושע מלכי האמרי ישביבי החר: 7 ויעל יהושע מן הנגלל הוא וככל עם המלחמה עמו וככל גבורי החריל: 8 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מהם כי בידך נתחים לא יעד איש מהם בפניך: 9 ויבא אליהם יהושע פרחים כל הלילה עלה מן הנגלל: 10 ויהם יהוה לפני ישראל ויכם מכה נדולה נבעון וירדפו דרך מעלה בית חורון וכם עד עזקה ועד מקרה: 11 ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבני הברד מאשר עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב: 12 אז ידבר יהושע ליהוה ביום תחת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעניי ישראל שמש נבעון דום וירח בעמק אילון: 13 וירdem השמש וירח עמד עד יקם גוי איביו הלא היא כתובה על ספר הירש ויעמד השמש בחציו השמיים ולא אן לבוא ביום תמיים: 14 וולא היה ביום ההוא לפני ואחריו לשמע יהוה בקהל איש כי יהוה נלחם לישראל: 15

שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולען: 4 ויעשו נם המה בערמה ולכו ויצטו ויקחו שקים כלים לתמורייהם ונארות יין בלבים ומקעים ומצרדים: 5 ונעלות בללה ומטלאות ברנליהם ושלמות בלות עליהם וכל להם צידם יבש היה נקדמים: 6 וילכו אל יהושע על המהנה הגליל ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוכה באננו ועתה כרתו לנו ברית: 7 ויאמרו איש ישראל אל החוי أولי בקרבי אתה ישב ואיך אקרים לך ברית: 8 ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אלהם יהושע מי אתם ומאין תבאו: 9 ויאמרו אליו מארץ רחוכה מאד בא עבדיך לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו אתה כל אשר עשה במצדים: 10 ואות כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסתוון מלך חשבון ולעוג מלך חבש אשר בעשרות: 11 ויאמרו אליו זקינינו וכל ישביבי ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרכו ולכו לקראתם ואמרתם לחיים עבדיכם אנחנו זקינינו בימים צאנו לлечת לחמינו חם הצדירנו אותו מבתינו בימים צאנו לлечת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדמים: 12 ואלה נארות הין אשר מלאננו חדים והגה התבקו ואלה שלמותינו נעלינו כלו מרוב הדרך מאד: 14 ויקחו האנשים מצידם ואתה פי יהוה לא שאלו: 15 ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחוויתם וישבעו להם נשיאי העדה: 16 ויהי מוקצה שלשת ימים אחרי איש כרתו להם ברית וישמעו כי קרביהם הם אליו ובקרבו הם ישבים: 17 ויסעו בני ישראל ויבאו אל ערים ביום השלישי ועריהם נבעון והכפירה ובארות וקריות יערם: 18 וולא הרים בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל וילנו כל העדה על הנשאים: 19 ויאמרו כל הנשאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגע בהם: 20 זאת נשעה להם והחיה אותם ולא יהיה לנו קצף על השבועה אשר נשבענו להם: 21 ויאמרו אליו הנסאים יהו ויהיו חטבי עצים ושבאי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשאים: 22 ויקרא להם יהושע וידבר אליהם לאמר מה רמיות אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 23 ואמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו ישבים: 24 ואלה אורותם אתם ולא יכתר מכם עבד וחטבי עצים ושבאי מים לבית אלהי: 25 ויענו את יהושע ויאמרו כי הנדר הנדר לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה

ישראל עמו מלכיש עגלנה ויהנו עליה וילחמו עליה: 35 וילכדה ביום ההוא יוכוה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה ביום ההוא החרים ככל אשר עשה לה ללביש: 36 ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלנה חברונה וילחמו עליה: 37 וילכדה יוכוה לפני חרב ואת מלכה ואת כל עיריה ואת כל הנפש אשר בה לא השair שריד ככל אשר עשה לה עגלון ויחרם אותה ואת כל הנפש אשר בה: 38 וישב יהושע וכל ישראל עמו דברה וילחם עליה: 39 וילכדה ואת מלכה ואת כל עיריה יוכום לפני חרב ויחרמו את כל נפש אשר בה לא השair שריד כאשר עשה לחברון כן עשה לדברה ולמלכה וכאשר עשה לבניה ולמלכה: 40 ויכה יהושע את כל הארץ ההר והנגב והשפלת והאשדות ואת כל מלכיהם לא השair שריד ואת כל הנשמה החרים כאשר צוה יהוה אלהי ישראל: 41 ויכם יהושע מקדש ברכע ועד עזה ואת כל ארץ נשן ועד גבעון: 42 ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכדר יהושע פעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל: 43 וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה:

11 יהו כسمע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף: 2 ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרוות ובשפלת ובנופות דוד מים: 3 דיבנני ממותה ונימס והאמרי והחתי והפרדי והיבוסי בהר והחתי תחת חרמון בארץ המצפה: 4 ויצאו דוד מים ותלוי תלוים על העצים עד הערב: 5 ויעודו כל המלכים האלה לרוב וסוס ורכב רב מادر: 6 ויעודו כל המלכים האלה ייבאו ויהנו יחדו אל מי מרים להלחם עם ישראל: 6 ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפנייהם כי מחר CUT הזאת אנכי נתן את כלם חללים לפני ישראל את סוסיהם העקר ואת מרכבתיהם תשרף באש: 7 ויבא יהושע וכל עם המלחמה עמו עלייהם על מי מרים פחאם ויפלו בהם: 8 ויתגנס יהוה ביד ישראל ויכום וירדפם עד צידון רבה ועד משרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכם עד בלתי השair ליהם שריד: 9 ויעש להם יהושע כאשר אמר לו יהוה את סוסיהם עקר ואת מרכבתיהם שרפ באש: 10 ויבא יהושע בעת ההיא וילכד את חצור ואת מלכה הכה בחרב כי חצור לפני הים היא ראש כל

וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המהנה הנגללה: 16 ונiso המהנת המלכים האלה ויהבאו במערה במקדה: 17 וינגד ליהושע לאמר נמצאו המהנת המלכים נחבים במערה במקדה: 18 ויאמר יהושע גלו אבנים נדלות אל פי המערה והפקידו עליה אנשים לשמרם: 19 ואתם אל תעמדו דרפו אחריו איביכם זונבתם אותם אל תתנו לבוא אל ערים כי תנם יהוה אלהיכם בידיכם: 20 ויהיו כלות יהושע ובני ישראל להכחות מכה נדולה מאר עד תמס והשדרים שרדו מהם ויבאו אל ערי המבצר: 21 וישבו כל העם אל המהנה אל יהושע מקרה בשלום לא חוץ לבני ישראל לאיש את לשנו: 22 ויאמר יהושע פתחו את פי המערה והוציאו אליו את חממת המלכים מן המערה: 23 ויעשו כן ויציאו אליו את חממת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלים את מלך חברון את מלך ירמות את מלך לכיש את מלך עגלון: 24 ויהיו כחוציאם את המלכים האלה אל יהושע ויקרא יהושע אל כל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה הhalbואו אותו קרבו שמו את רגליך על צוואר המלכים האלה ויקרבו וישמו את רגליך על צואריהם: 25 ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כהה יעשה יהוה לכל איביכם אשר אתם נלחמים אתם: 26 ויכם יהושע אחריו כן וימיתם ויתלם על חממה עצים ויהיו תלוים על העצים עד הערב: 27 ויהי לעת באו המשש צוה יהושע וירידום מעל העצים וישלם אל המערה אשר נחבא שם וישמו אבנים נדלות על פי כל הנפש אשר בה לא השair שריד ויעש למלך מקרה כאשר עשה למלך יריחו: 28 ואתה מקרה לכיד יהושע המערה עד עצם היום זהה: 29 ותיתן יהוה נם אותה ביד ישראל ואת מלכה ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה לא השair בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו: 30 ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מוקדה לבנה וילחם עם לבנה: 31 ויתון יהוה נם כביש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה לפני חרב ואת כל הנפש אשר בה ככל אשר עשה לבנה: 32 או עליה הרם מלך גור נזר לעזר את לביש ויכה לפני יהושע ואת עמו עד בלתי השair לו שריד: 33 ויעבר יהושע וכל

נובל סיכון מלך חשבון: 6 משה עבר יהוה ובני ישראל הרים ויתנה משה עבר יהוה וירשה לאובני ולנדי ולהצ' שבט המנשה: 7 ואלה מלכי הארץ אשר הכה יהושע ובני ישראל עבר הירדן ימה מבעל נד בבקעת הלבנון ועד ההר החלק העלה שעריה ויתנה יהושע לשבטי ישראל וירשה כמחלקות: 8 בהר ובשפלה ובמרכז ובאזורות ובמדבר ובנגב החתי האמרי והכנענו הפלדי החוי והיבוסי: 9 מלך יריחו אחד מלך העי אשר מצד בית אל אחד: 10 מלך ירושלים אחד מלך חברון אחד: 11 מלך ירמות אחד מלך לכיש אחד: 12 מלך גלון אחד מלך גור אחד: 13 מלך דבר אחד מלך גדר אחד: 14 מלך חרמיה אחד מלך ערד אחד: 15 מלך לבנה אחד מלך עדלים אחד: 16 מלך מקדה אחד מלך חצור אחד: 17 מלך תפוח אחד מלך חפר אחד: 18 מלך אפק אחד מלך לשרון אחד: 19 מלך מדון אחד מלך חצורה אחד מלך שמרון מראון אחד מלך אכשף אחד: 21 מלך תנעך אחד מלך מנדו אחד: 22 מלך קדרש אחד מלך יקנעם לכרכמל אחד: 23 מלך דור לנפת דור אחד מלך נוים לגליל אחד: 24 מלך תרצה אחד כל מלכים שלשים ואחד:

13 יהושע זקן בא בימים ויאמר יהוה אליו אתה זקנתה באת בימים והארץ נשארה הרבה מאד לרשתה: 2 זאת הארץ הנשארת כל גלילות הפלשתים וכל הנשורי: 3 מן השיחור אשר על פני מצרים ועד נובל עקרון צפונה לכנען החשב חמשת סרני פלשתים העוזי והאשורי האשקלוני הגנוי והעקרוני והעוי: 4 מתיין כל ארץ הכנעני ומעיר אשר לצדינום עד אפקה עד נובל האמרי: 5 והארץ הגבלי וכל הלבנון מורה המשמש מבעל נד תחת הר חרמון עד לבוא חמת: 6 כל ישי ההר מן הלבנון עד משרפת מים כל צידנים אנכי אורוישם מפני בני ישראל רק הפללה לישראל בנחלה כאשר צויתך: 7 ועתה חלק את הארץ זאת בנחלה לתשעת השבטים אשר נתן להם משה עבר הירדן מורה כאשר נתן להם משה עבר יהוה: 8 עמו הרואני והגדי לקחו נחלה ארנון והעיר אשר בתוק הנחלה וכל המישר מידבא עד דיבון: 10 וכל ערי סיכון מלך האמרי אשר מלך בחשbon

הממלכות האלה: 11 ויכו את כל הנפש אשר בה לפני הרים החרים לא נותר כל נשמה ואת חזרה שרת באש: 12 ואת כל ערי המלכים האלה ואת כל מלכייהם لقد יהושע ויכם לפי חרב החרים אתם כאשר צוה משה עבר יהוה: 13 רק כל הערים העמדות על תלם לא שרפם ישראל זולתי את חזרה לבדה שرف יהושע: 14 וכל שלל הערים האלה והבבמה בזויהם בני ישראל רק את כל האדם הכו לפי חרב עד השמדם אותם לא השאירו כל נשמה: 15 כאשר צוה יהוה את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וכן עשה יהושע את הסיר דבר מכל אשר צוה יהוה את משה: 16 ויקח יהושע את כל הארץ הזאת ההר ואת כל הנגב ואת כל ארץ הגשן ואת השפלה ואת הערבה ואת הר ישראל ושפלה: 17 מן ההר החלק העולה שער ועד בעל נד בבקעת הלבנון תחת הר חרמון ואת כל מלכייהם لقد ויכם וימיתם: 18 ימים רבים עשה יהושע את כל המלכים האלה מלחמה: 19 לא הייתה עיר אשר השלימה אל בני ישראל בלתי החוי ישבי נבעון את הכל לפקחו מלחמה: 20 כי מאות יהוה היהה לחזק את כלם לקראת המלחמה את ישראל למען החרים לבלי היהות להם תחנה כי למען השמידם כאשר צוה יהוה את משה: 21 ויבא יהושע בעת ההיא ויכרת את הענקים מן ההר מן חברון מן דבר מן ענן ומכל הר יהודה ומכל הר ישראל עם ערים החרים יהושע: 22 לא נותר ענקים בארץ בני ישראל רק בעזה בנת ובאזור נשארו: 23 ויקח יהושע את כל הארץ ככל אשר דבר יהוה אל משה ויתנה יהושע לנחלה לישראל כמחלקות לשבטים והארץ שקתה מלחמה:

12 ואלה מלכי הארץ אשר הכו בני ישראל וירוש את ארצם עבר הירדן מורה המשמש מנחל ארנון עד הר חרמון וכל הערבה מורה: 2 סיכון מלך האמרי היושב בחשbon משל מערע'er אשר על שפת נחל ארנון ותוק הנחלה וחצי הגלעד ועד יבוק הנחלה נובל בני עמון: 3 והערבה עד ים כנורות מורה ותמיין תחת אשדור המלח מורה דרך בית הישמות ותמיין תחת אשדור הפסגה: 4 נובל עוג מלך הבשן מיתר הרפאים הושב בעתרות ובأدורי: 5 ומשל בהר חרמון ובסלכה ובכל הבשן עד נובל הנשורי והמעכתי וחצי הגלעד

לבני ישראל: 2 בגורל נלחם כאשר צוה יהוה ביד משה לחשעת המותות וחזי המטה: 3 כי נתן משה נחלת שני המותות וחזי המטה מעבר לירדן וללויים לא נtan נחלת שני בתוכם: 4 כי היו בני יוסף שני מותות מנשה ואפרים ולא נתנו חלק ללוים בארץ כי אם ערים לשבה ומגשריהם למקניהם ולקניהם: 5 כאשר צוה יהוה את משה כן עשו בני ישראל ויחלקו את הארץ: 6 ונשוו בני יהודה אל יהושע בנגלו ויאמר אליו כלבן יפנה הקני את ידעת את הדבר אשר דבר יהוה אל משה איש האלים על אדרותיו ועל אדרותיך בקדש ברנע: 7 בן ארבעים שנה אנסי בשלח משה عبد יהוה אותו מקדש ברנע לרנג' את הארץ ואשב אותו דבר כאשר עם לבבי: 8 ואחיו אשר על עמי המשוי את לב העם ואנסי מלאותי אחריו יהוה אלהי: 9 וישבע משה ביום ההוא לאמר אם לא הארץ אשר דרכך רגליך בה לך תהיה לנחלת ולבניך עד עולם כי מלאת אחריו יהוה אלהי: 10 ועתה הנה החיה יהוה אותו כאשר דבר זה ארבעים וחמש שנה מאז דבר יהוה את הדבר הזה אל משה אשר הילך ישראל במדבר ועתה הנה אנסי היום בן חמיש ושמונים שנה: 11 עודני היום חזק כאשר ביום שלח אותו משה ככחיו אז וככחיו עתה למלחתה ולצאת ללבוא: 12 ועתה תנה לי את החדר הזה אשר דבר יהוה ביום ההוא כי אתה שמעת ביום ההוא כי ענקים שם וערים גודלות בצרות אויל יהוה אותו והורשתים כאשר דבר יהוה: 13 ויברכתו יהושע ויתן את חברון לכלב בן יפנה לנחלתה: 14 על בן דותה חברון לכלב בן יפנה הקני לנחלה עד היום הזה יען אשר מלא אחריו יהוה אלהי ישראל: 15 ושם חברון לפנים קריית ארבע האדים הנדול בענקים הוא והארץ שקתה מלחתה:

15 ויהי הנורל למטה בני יהודה למשפחותם אל נבול אדרום מדבר צן נגבה מקצת תימן: 2 ויהי להם נבול נגב מקצת ים המלח מן הלשון הפונה נגב: 3 ויצא אל מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה ועלה מנגב לקדש ברנע ועבר חצרון ועלה אדרה ונסב הקרקעה: 4 ועבר עצמונהה ויצא נחל מצרים והויה תצאות הנבול ימה זה יהוה לכם נבול נגב: 5 ונוביל קדרמה ים המלח עד קציה הירדן ונוביל לפאת צפונה מלשון הים מקצת הירדן: 6 ועלה הנוביל בית חנלה ועבר מצפון לבית הערבה

עד נבול בני עמון: 7 והנולד גובל הנשורוי והמעכתי וכל הירדן ונכל הבשן עד סלה: 12 כל מלכותו עוג בבשן אשר מלך בעתרות ובادرעי הוא נשאר מיתר הרפאים ויכם משה וירשם: 13 וולא הורישו בני ישראל את הנשורוי ואת המעתשי ושב נשור ומעכת בקרב ישראל עד היום הזה: 14 רק לשפט הלווי לא נtan נחלת אש יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר לו: 15 ויתן משה למטה בני ראובן למשפחותם: 16 ויהי להם הנוביל מערודר אשר על שפט נחל ארנון והעיר אשר בתוכ נחל והמישר על מירבא: 17 חשבון כל עיריה אשר במשר דיבון ובמאות בעל ובית בעל מעון: 18 ויהצחה וקדמת ומפעת: 19 וקריתים ושבמה וצרת השחר בהר העמק: 20 ובית פעור ואשדות הפסנה ובית היישנות: 21 וככל ערי המישר וכל מלכות סיחון מלך האמרי אשר מלך בחשבון אשר הכה משה אותו ואת נשאי מדין את אווי ואת רקס ואת צור ואת חור ואת רביע נסיכי סיחון ישיי הארץ: 22 ואת בלעם בן בעור הקוסם הרנו בני ישראל בחרב אל חלליים: 23 ויהי נוביל בני ראובן הירדן ונוביל זאת נחלת בני ראובן למשפחותם הערים והצרידן: 24 ויתן משה למטה נדר לבני נדר למשפחותם: 25 ויהי להם הנוביל יער וכל ערי הגלעד וחזי הארץ בני רעמן עד ערודר אשר על פניהם צפון יתר מלכות סיחון מלך חשבון הירדן ונוביל עד רבה: 26 וממחשובן עד רמת המצפה ובطنיהם וממחניהם עד נבול לדבר: 27 ובגעמק בית הרם ובית נמרה וסוכות עד נבול נדר עבר הירדן מזרחה: 28 זאת נחלת בני נדר קצאה ים כנרת עבר הירדן מזרחה: 29 ויתן משה לחזי שבט מנשה ויהי לחזי משה בני מנשה למשפחותם: 30 ויהי נבולם ממהנים כל הבשן כל מלכותו עוג מלך דבשן וכל חות איר אשר בבשן ששים עיר: 31 וחזי הגלעד ועתירות ואדרעי ערי מלכותו עוג בבשן לבני מכיר בן מנשה לחזי בני מכיר למשפחותם: 32 אלה אשר נחל משה בערבות מואב מעבר לירדן יריזחו מזרחה: 33 ולשפט הלווי לא נtan משה נחלת יהוה אלהי ישראל הוא נחלתו כאשר דבר להם:

14 אלה אשר נחלו בני ישראל בארץ כנען אשר נחלו אוטם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי אבות המטה

ולחמס וכתליש: 41 וגדרות בית דגון ונומה ומקרה
ערדים שש עשרה וחצריהם: 42 לבנה וערת ועשן: 43
ויפחה ואשנה ונציב: 44 וקעילה ואכזיב ומראשה ערים
תשע וחצריהם: 45 עקרון ובנתיה וחצריהם: 46 מעקרון
וימה כל אשר על יד אשדור וחצריהם: 47 אשדור בנותיה
וחצריהם עזה בנותיה וחצריהם עד נחל מצרים והים
ונבון גנובל: 48 ובחר שמיר ויתיר ושוכה: 49 ודן
וקרית סנה היא דבר: 50 וענבר ואשתמה וענים: 51 ונשן
וחלן ונלה ערים אהת עשרה וחצריהם: 52 ארבע ורומה
ואשען: 53 ווינם ובית הפתוח ואפקה: 54 וחמתה וקרית
ארבעה היא חברון וצער ערים תשע וחצריהם: 55 מעון
כרמל וויפ וויטה: 56 ויזורעאל ויקדעם ווונה: 57 התקין
גבעה ותמנה ערים עשר וחצריהם: 58 החלול בית צור
ונדור: 59 ומערת ובית ענות ואלתקן ערים שש וחצריהם:
60 קריית בעל היא קריית יערם והרבה ערים שתים
וחצריהם: 61 במדבר בית הערבה מדרין וסכה: 62
והנבשן ועיר המלח ועין נדי ערים שש וחצריהם: 63 ואת
היבוסי יושבי ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורשים
וישב היבוסי את בני יהודה בירושלים עד היום הזה:

16 ויצא הנורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו
מורחה המדבר עליה מיריחו בהר בית אל: 2 ויצא מבית
אל לוזה ועבר אל גבול הארץ עתרות: 3 וירדימה אל
גבול הפליש עד גבול בית חורון החתן ועד נור יהודה
חצאותו ימה: 4 וינחלו בני יוסף מנשה ואפרים: 5 ויהי
גבול בני אפרים למשפחותם ויהי גבול נחלתם מורה
עתירות אדר עד בית חורון עליין: 6 ויצא הנורל הדמה
המכמתת מצפון ונסב הגבול מורה העתרות ו עבר
אותו מזרחה יונה: 7 וירד מינוחה עתרות ונערתא
ופגע ביריחו ויצא הירדן: 8 מתחפה ילק' הגבול מה
נה קל קנה והוא הצאיו הימה זאת נחלה מטה בני אפרים
למשפחותם: 9 והערים המבדלות לבני אפרים בתוכה
נחלת בני מנשה כל הערים וחצריהם: 10 ולא הורישו את
הכנען הושב בנור וישב הכנען בקרבת אפרים עד היום
זהו ויהי למס עבר:

17 ויהי הנורל למטה מנשה כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הנלעד כי הוא היה איש מלחמה ויהי לו
הנלעד והבשן: 2 ויהי לבני מנשה הנותרים למשפחותם
וחצריהם ויקתאל:

עליה הנבול ابن בהן בן דראון: 7 ועליה הנבול דברה
עמוק עכור וצפונה פנה אל הנלעל אשר נכח למעלה
אדמים אשר מנגב לנחל ו עבר הנבול אל מי עין שם
והיו תצאיו אל עין רגל: 8 ועליה הנבול ני בן הנם
אל כתף היבוסי מנגב היא ירושלים ועליה הנבול אל
ראש החר אשר על פניו ני הנם ימה אשר בקצת עמק
רפאים צפנה: 9 ותאר הנבול מראש החר אל מל מעין מי
נפתח ויצא אל ערי הדר עפרון ותאר הנבול בעלה היא
קרית יערם: 10 ונסב הנבול מבעהימה אל הדר שער
ועבר אל כתף הדר יערם מצפונה היא כסלוון וירד ביה
שם ו עבר חמנה: 11 ויצא הנבול אל כתף עקרון צפונה
ו תאר הנבול שכרונה ו עבר הדר הבעלה ויצא בכנאל והוא
חצאות הנבול ימה: 12 ונבול ים הימה הנדול ונבול זה
גובל בני יהודה סביב למשפחותם: 13 ולכלב בן יפנה
נתן חלק בתוכה בני יהודה אל פי יהודה ליהושע את קריית
ארבע אבי הענק היא חברון: 14 וירש שם כלב את
שלושה בני הענק את ששי ואת אחימן ואת תלמי ילידי
הענק: 15 ויעיל משם אל ישבי דרב ושם דרכ לפנים קריית
ספר: 16 ויאמר כלב אשר יכה את קריית ספר ולכדה
ונתנו לו את עכסה בתו לאשה: 17 וילכדה עתניאל בן
קנו אחיו כלב ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 18 ויהי
בכואה ותסיתחו לשאול מאת אביה שדה ותצנץ מעל
החמור ויאמר לה כלב מה לך: 19 ותאמר תננה לי ברכה
כי ארץ הנגב נתני ונחתה לי גלת מים ויתן לה את גלת
עליות ואת גלת תחתיות: 20 זאת נחלה מטה בני יהודה
למשפחותם: 21 ויהיו הערים מקצת למטה בני יהודה
אל גבול אדום בנגב קבצאל ועדר וינור: 22 וקינה
ודרימונה ועדדרה: 23 וקדש וחצור ויתן: 24 זיף וטלים
ובעלות: 25 וחצור חדרתא וקריות חצראן היא חצורה: 26
אמם ושמע ומולדה: 27 וחצור נדה וחשמון ובית פלט: 28
וחצץ שועל ובאר שבע ובויתיה: 29 בעלה ועיזים ועצים:
30 ואלתול וכסיל וחרמה: 31 וצקלג ומדמנה ונסנה:
32 ולבאות ושלחים ועין ורמן כל ערים עשרים ותשע
וחצריהם: 33 בפלחה אשთאול וצדרעה ואשנה: 34 ווונה
ועין ננים תפוח והענים: 35 ירמות ועדלים שוכה ועזקה:
36 ושערדים ועדיתים והנדרה ונדרתים ערים ארבע
עשרה וחצריהם: 37 צנן וחדרה ומגדל נד: 38 ודלאן
וחמצפה ויקתאל: 39 לכיש ובצקת ועגנון: 40 וככון

ויאמר יהושע אל בני ישראל עד أنها אתם מתרפים לבוא לרשא את הארץ אשר נתן לכם יהוה אלה אבוחיכם: 4 הבו לכם שלשה אנשים לשפט ואשלאם ויקמו ויתהallocו בארץ ויכתבו אותה לפי נחלתם ויבאו אל: 5 וחתולקו אתה לשבעה חלקים יהודיה יעדן על נבולו מנוב ויבית יוסף יעדנו על נבולם מצפון: 6 ואותם כתבו את הארץ שבעה חלקים והבאתם אליו הנה ויריתם לכם גורל פה לפני יהוה אלהינו: 7 כי אין חלק ללוים בקרבתם כי כהנת יהוה נחלתו גדור ואובן וחצי שבט המנשה לקחו נחלתם מעבר לירדן מזרחה אשר נתן להם משה עבר יהוה: 8 ויקמו האנשים וילכו ויצו יהושע את ההלכים לכתב את הארץ לאמר לך וחתולקו בארץ וכתבו אותה ושובו אליו ופה אשליך לכם גורל לפני יהוה בשלה: 9 וילכו האנשים ויעברו בארץ ויכתבו לערבים לשבעה חלקים על ספר ויבאו אל יהושע אל המחנה שלה: 10 וישליך להם יהושע גורל בשלה לפני יהוה ויחלך שם יהושע את הארץ לבני ישראל כמחלקותם: 11 ויעל גורל מטה בני נימן למשפחים ויצא נבול גורלים בין בני יהודה ובין בני יוסף: 12 ויהי להם הנבול לפאת צפונה מן הירדן ועליה הנבול אל כתף יריחו מצפון ועלה בהר ימה והיה תצאתיו מדברה בית און: 13 ועבר משם הנבול לוזה אל כתף לוזה נגבה היא בית אל וירד הנבול עתרות אדר על ההר אשר מנוב לבית חرون תחתון: 14 ותאר הנבול ונסב לפאות ים נגבה מן ההר אשר עלפני בית חرون נגבה והיה תצאתיו אל קריית בעל היא קריית יערם עד בני יהודה זאת פאות: 15 ופאת נגבה מקצת קריית יערם ויצא הנבול ימה ויצא אל מעין מינפתות: 16 וירד הנבול אל כתף ההר אשר על פני ים בין חון אשר בעמק רפאים צפונה וירד ני הים אל כתף היבוסי נגבה וירד עין רגל: 17 ותאר מצפון ויצא עין שם ויצא אל ניליות אשר נכח מעלה אדרמים וירד אבן בהן בן דרוכן: 18 ועבר אל כתף מול הערבה צפונה וירד הערבה: 19 ועבר הנבול אל כתף בית חנלה צפונה והיה תצאותיו הנבול אל לשון ים המלח צפונה אל כתף הירדן נגבה זה נבול נגב: 20 והירדן נבל אותו לפאת קדרמה ואת נחלה בני נימן ללבולתיה סביב למשפחים: 21 והוא הרים למטה בני נימן למשפחוותיהם יריחו ובית חנלה ועמק קצין: 22 ובית לבני אביעזר ולבני חלק ולבני אשריאל ולבני שכם ולבני חפר ולבני שמידע אלה מבנה בן יוסף הכהנים למשפחים: 23 וצלפחד בן חפר בן נלעד בן מכיר בן מנשה לא היו לו בנים כי אם בנות ואלה שמות בנותיו מחלה ונעה חנלה מלכה ותרצה: 4 ותקרבנה לפני אלעזר הכהן ולפני יהושע בן נון ולפני הנשאים לאמר יהוה צוה את משה להחיה לנו נחלה בתוך אחינו ויתן להם אל פי יהוה נחלה מלחמה ותרצה: 5 ויפלו חכלי מנשה עשרה לבב ארץ הנלעד והבשן אשר מעבר לירדן: 6 כי בנות מנשה נחלו נחלה בתוכה בניו וארץ הנלעד היהה לבני מנשה הנורדים: 7 וזה נבול מנשה אשר המכמתה אשר על פני שכם והלך הנבול אל הימין אל ישי עין תפהה: 8 למשה היה ארץ חפוה ותפוח אל נבול מנשה לבני אפרים: 9 וירד הנבול נחל קנה נגבה לנחל ערבים האלה לאפרים בתוך ערי מנשה ונבול מטה נחלה ויהי תצאתיו הימה: 10 נגבה לאפרים צפונה למשה ויהי הים נבולו ובאשר יפנען מצפון וביששכר מזרחה: 11 ויהי למשה ביששכר ובאשר בית שאן ובנותיה ויבלעם ובנותיה ואת ישבי דאר ובנותיה וישבי עין דר ובנותיה וישבי תען ובנותיה וישבי מנדו ובנותיה שלשת הנפתה: 12 ולא יכלו בני מנשה להריש את הרים האלה וויאל הכנעני לשבה בארץ הזאת: 13 ויהי כי חזקו בני ישראל ויתנו את הכנעני למס והורש לא הורישו: 14 וידברו בני יוסף את יהושע לאמר מודיע נתהה לי נחלה גורל אחד וחבל אחד ואני עם רב עד אשר עד כה ברכני יהוה: 15 ויאמר אלהים יהושע אם עם רב אתה עליה לך היערה ובראת לך שם בארץ הפרזי והרפאים כי אין לך הדר אפרים: 16 ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר ורכב ברול בכל הכנעני היישב בארץ העמק לאשר בכיתה שאן ובנותיה ולאשר בעמק יזרעאל: 17 ויאמר יהושע אל בית יוסף לאפרים ולמשה לאמר עם רב אתה וכח גדול לך לא יהיה לך גורל אחד: 18 כי הר יהיה לך כי יער הוא ובראתו והיה לך תצאתיו כי תוריש את הכנעני כי רכב ברול לך כי חוק הוא:

18 ויק惶ו כל עדת בני ישראל שלה וישכינו שם את אהל מועד והארץ נכבשה לפניהם: 2 ויויתרו בני ישראל אשר לא חלכו את נחלתם שבעה שבטים: 3

28 ועברן ורחב וחמון וקנה עד צידון רבה: 29 ושב הנמל הרמה ועד עיר מצרר צר ושב הנמל חסה והיו הצאתו הימה מחלל אכזיבה: 30 ועמה ואפק ורחב ערים עשרים ושתיים וחצרהין: 31 זאת נחלת מטה בני אשר למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 32 לבני נפתלי יצא הנורל השמי לבני נפתלי למשפחתם: 33 ויהי נבולם מחלף מאלון בצענים ואדרמי הנקב ובנאל עד לקום ויהי הצאתו הירדן: 34 ושב הנמל ימה אזנות תבור ויצא שם חוקקה ופגע בזבולון מנוב ובאשר פגע מים וביהודה הירדן מורה השם: 35 וערמי מצרר הרים צר וחמת רקט וכנרת: 36 ואדרמה והרמה וחצור: 37 וקדש ואדרעי עין חצור: 38 ויראון ומגדל אל חרם ובית ענת ובית שמש ערים תשע עשרה וחצרהין: 39 זאת נחלת מטה בני נפתלי למשפחתם הערים וחצרהין: 40 למטה בני דן למשפחתם יצא הנורל השביעי: 41 ויהי נבול נחלתם צרעה ואשתאול ועיר שמש: 42 וshallabin ואלון יוסלה: 43 ואילון ותמנתא ועקרון: 44 ואלהקה ובתונן ובعلת: 45 ויהד ובני ברק ונת רמנון: 46 ומeye הירקון והרקון עם הנמל מול יפו: 47 ויצא נבול בני דן מהם ויעלו בני דן וילחמו עם לשם וילכדו אותה ויכו אותה לפיר חרב וירשו אותה ישבו בה ויקראו לשלם דן כשם דן אביהם: 48 זאת נחלת מטה בני דן למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 49 ויכלו לנחל את הארץ לנכולותה ויתנו בני ישראל נחלה ליהושע בן נון בתוכם: 50 על פי יהוה נתנו לו את העיר אשר שאל את חמנת סרחה בהר אפרים ויבנה את העיר וישב בה: 51 אלה הנחלת אשר נחלו אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות למטה בני ישראל בנורל בשלה לפני יהוה פתח אهل מועד ויכלו מחלק את הארץ:

50 וידבר יהוה אל יהושע לאמר: 2 דבר אל בני ישראל לאמר תננו לכם את ערי המקלט אשר דברתי אליכם ביד משה: 3 לנו שמה רוץ מה נפה בשגנה בבלדי דעת והיו לכם למקלט מוגן הדם: 4 וכן אל אחת מהערים האלה ועמד פתח שער העיר ודבר באני זקנינו העיר ההייא את דבריו ואספו אותו העירה אליהם ונתנו לו מקום וישב עם: 5 וכי ירדף נאל הדם אחריו ולא יסגרו את הרצח בידו כי בבלדי דעת הכה את רעהו ולא אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

23 והעוים והפרה ועפרה: 24 וכפר העמי והעפני ובכע ערים שתים עשרה וחצרהין: 25 נבעון והרמה ובארות: 26 והמצפה והכפורה והמצה: 27 ורכם וורפאל ותראלה: 28 וצלו האלף והיבוסי היא ירושלים נבעת קרית ערים ארבע עשרה וחצרהין זאת נחלת בני בניין למשפחתם:

19 ויצא הנורל השמי לשמעון למטה בני שמעון למשפחותם ויהי נחלתם בתוכה נחלת בני יהודה: 2 ויהי להם נחלתם באר שבע ושבע ומולדה: 3 ווחצ'ר שועל ובלחה ועצם: 4 ואלטולר ובחלול וחדרה: 5 וצקלג ובית המרכבות וחצר סוסה: 6 ובית לבאות ושרוחן ערים שלש עשרה וחצרהין: 7 עין רמנון ועתר ועשן ערים ארבע וחצרהין: 8 וכל החצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעלת בא ראמת נגב זאת נחלת מטה בני שמעון למשפחתם: 9 מחלל בני יהודה נחלת בני שמעון כי היה חקל בני יהודה רב מה וינהלו בני שמעון בתוכה נחלתם: 10 ויעל הנורל השלישי לבני זבולון למשפחתם ויהי נבול נחלתם עד שדר: 11 ועלה נבול לימה ומרעלה ופגע בדבשת ופגע אל הנחל אשר על פני קנים: 12 ושב משריד קדרמה מורה השם על נבול כסלת תבר ויצא אל הדרבת ועליה יפייע: 13 ומשם עבר קדרמה מורה נתה חפר עתה קצין ויצא רמון המתאר הנעה: 14 ונסב אותו הנמל מצפון הנtan והיו הצאתו ניפתח אל: 15 וקמתה ונחלל ושמرون וידאלה ובית לחם ערים שתים עשרה וחצרהין: 16 זאת נחלת בני זבולון למשפחתם הערים האלה וחצרהין: 17 ליששכר יצא הנורל הרבעי לבני יששכר למשפחתם: 18 ויהי נבולם יורעאל והכסלהות ושונם: 19 וחרפרים ושיאן ואנחרת: 20 והרכבת וקשיון ואבץ: 21 ורמת ועין ננים ועין חדה ובית פצץ: 22 ופגע הנמל בתבור ושהצומה ובית שמש והיו הצאות נבולם הירדן ערים שש עשרה וחצרהין: 23 זאת נחלת מטה בני יששכר למשפחתם הערים וחצרהין: 24 ויצא הנורל החמיishi למטה בני אשר למשפחותם: 25 ויהי נבולם חלקת וחלי ובطن ואכשף: 26 ואלמלך ועמדר ומשאל ופגע בכרמל הימה ובשיהור לבנת: 27 ושב מורה השם בית דן ופגע בזבולון ובני יפתח אל צפונה בית העמק ונעיאל ויצא אל כבול משמאל:

השכטים האלה: 17 וממטה בניין את נבעון ואת מנרשא את נבע ואת מנרשא: 18 את ענותות ואת מנרשא ואת נבעון ואת עלמון ואת מנרשא ערים ארבע: 19 כל ערי בני אהרן הכהנים שלוש עשרה ערים ווינרשוין: 20 ולמשפחות בני קהת הלוים הנותרים מבני קהת וויהו גורלם ממטה אפרים: 21 וויתנו להם את עיר מקלט הרצח את שכם ואת מנרשא בהר אפרים ואת נור ואת מנרשא: 22 ואת קבצים ואת מנרשא ואת בית חורן ואת מנרשא ערים ארבע: 23 וממטה דן את אלתקה ואת מנרשא את גבתון ואת מנרשא: 24 את אילון ואת מנרשא את רמנון ואת מנרשא ערים ארבע: 25 וממחצית מטה מנשה את תענך ואת מנרשא ואת נור רמנון ואת מנרשא ערים שתיים: 26 כל ערים עשר ומגדרשין למשפחות בני קהת הנותרים: 27 ולבני גרשון משפחחת הלוים מחצית מטה מנשה את עיר מקלט הרצח את גלון בבשן ואת מנרשא ואת בעתרה ואת מנרשא: 28 ואת אלתקה ואת מגדשין: 29 את ירמות ואת מנרשא את עין ננים ואת מנרשא: 30 וממטה יששכר את קשישון ואת מנרשא את דברת ואת מנרשא ערים ארבע: 31 את חלקת ואת מנרשא מגדשין את עבדון ואת מנרשא: 32 וממטה נפתלי את עיר מקלט הרצח את קדרון ואת מנרשא ואת חנות דאר ואת מנרשא ואת קרתן ואת מנרשא ערים שלש: 33 כל ערי הנרגשי למשפחות שלוש עשרה עיר ומגדרשין: 34 ולמשפחות בני מרדי הלוים הנותרים מטה מטה זבולון את יקנעם ואת מנרשא את קרתה ואת מנרשא: 35 את דמנה ואת מנרשא את נהיל ואת מנרשא ערים ארבע: 36 וממטה רואבן את בצר ואת מנרשא ואת יצפה ואת מנרשא: 37 את קדרמות ואת מנרשא ואת מופעת ואת מנרשא: 38 את קדרות ואת מנרשא גד את עיר מקלט הרצח את רמת בנעלם ואת מנרשא ואת מחנים ואת מנרשא: 39 את חשבון ואת מנרשא את יער ואת מנרשא כל ערים ארבע: 40 כל הערים לבני מרדי למשפחות הנותרים ממשפחות הלוים וויהו גורלם ערים שתים עשרה: 41 כל ערי הלוים בתוכה אחות בני ישראל ערים ארבעים ושמנה ומגדרשין: 42 תהיינה הערים האלה עיר עיר ומגדרשיה סביבתייה כן לכל הערים האלה: 43 וויתן יהוה לישראל את כל הארץ אשר נשבע לחת לאביהם וירושה

שנא הוא לו מתחמול שלשים: 6 ווישב בעיר היהיא עד עמדו לפני העדה למשפט עד מות הכהן הנגיד אשר היה בימים ההם או ישוב הרוצח ובא אל עירו ואל ביתו אל העיר אשר נס שם: 7 וויקדרשו את קדש בנילול בהר נפתלי ואת שם בהר אפרים ואת קדש ארבעה היא חברון בהר יהודה: 8 ומ עבר לירדן וריחו מזרחה נתנו את בצר במדבר במשר ממטה רואבן ואת רמתה בנעלם מטה גד ואת גלון בבשן ממטה מנשה: 9 אלה היו ערי המועדה לכל בני ישראל ולגר הנר בתוכם לנו שמה כל מכח נשע בשונה ולא ימות ביד נאל הדם עד עמדו לפני העדה:

21 ווינשו ראשי אבות הלוים אל אלעזר הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי אבות המתו לבני ישראל: 2 וידברו אליהם בשלה בארץ כנען לאמר יהוה צוה ביד משה לחת לנו ערים לשבות ומגדרשין להבמתנו: 3 וויתנו בני ישראל לילום מנהלתם אל פי יהוה את הערים האלה ואת מנרשין: 4 וויצא הנורל למשפחה הכהתי וויה לבני אהרן הכהן מן הלוים ממטה יהודה וממטה השמעני וממטה בניין בנורל ערים שלש עשרה: 5 ולבני קהת הנותרים ממטה אפרים וממטה דן ומחצי מטה מנשה בנורל ערים עשר: 6 ולבני גרשון משפחות מטה יששכר וממטה אשר וממטה נפתלי ומחצי מטה מנשה בבשן בנורל ערים שלש עשרה: 7 לבני מרדי למשפחות מטה רואבן ומטה גד ומטה זבולון ערים שתים עשרה: 8 וויתנו בני ישראל לילום את הערים האלה ואת מנרשין כאשר צוה יהוה ביד משה בנורל: 9 וויתנו מטה בני יהודה ומטה בני שמעון את הערים האלה אשר יקרא אתנן בשם: 10 וויה לבני אהרן משפחות הכהתי מבני לו כי להם היה הנורל הראשנה: 11 וויתנו להם את קדש ארבע אבי הענק היא חברון בהר יהודה ואת מנרשיה סביבתייה: 12 ולבני העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה באחיזתו: 13 ולבני אהרן הכהן נתנו את עיר מקלט הרצח את חברון ואת מנרשא ואת לבנה ואת מנרשא: 14 ואת יתר ואת מנרשא ואת אשתמע ואת מנרשא: 15 ואת חילן ואת מנרשא ואת יטה ואת דבר ואת מנרשא: 16 ואת עין ואת מנרשא ואת יטה ואת מנרשא את בית שמש ואת מנרשא ערים תשע מאות שני

כה אמרו כל עדת יהוה מה המעל הזה אשר מעלהם באלה יהי ישראל לשוב היום מהחרי יהוה בבורכם לכם מזבח לмерדכם היום ביהוה: ¹⁷ המעת לנו את עון פעור אשר לא הטהרנו ממנה עד היום הזה ויהי הנף בעדרת יהוה: ¹⁸ ואתם תשבו היום מאחרי יהוה והיה אתם תמרדו היום ביהוה ומחר אל כל עדת ישראל יקצף: ¹⁹ ואך אם טמא ארץ אחזותכם עברו לכם אל ארץ אחות יהוה אשר שכן שם משכן יהוה והאחו בתוכנו וביהוה אל תמרדו ואתנו אל תמרדו בבורכם لكم מזבח מלעדי מזבח יהוה אלינו: ²⁰ הלא עכון בן זרח מעלה בחרם ועל כל עדת ישראל היה קצף והוא איש אחד לא גוע בעונו: ²¹ ויענו בני ראובן ובני נד ויחזיב שבת המנשה וידברו את ראשiei ישראל: ²² אל אליהם יהוה אל אלהים יהוה הוא ירעוי וישראל הוא ידע אם במרד ואם במעל ביהוה אל תושיענו היום הזה: ²³ לבנות לנו מזבח לשוב מאתרי יהוה ואם להעלota עליו עולה ומנחה ואם לעשota עליו זבח שלמים יהוה הוא יבקש: ²⁴ ואם לא מדראה מדבר עשינו את זאת לא אמר מחר יאמרו בנייכם לבניינו לאמר מה לכם וליהוה אלהי ישראל: ²⁵ ונוביל נתן יהוה ביןינו וביןיכם בני ראובן ובני נד את הירדן אין לכם חלק ביהוה והשבתו בנייכם את בניינו לבתליו ורא את יהוה: ²⁶ ונאמר נעשה נא לנו לבנות את המזבח לא לעולה ולא לזבח: ²⁷ כי עד הוא ביןינו וביןיכם ובין דרכינו אשרינו לעבר את עבדת יהוה לפניינו בעלותינו ובזבחינו ובשלמינו ולא יאמרו בנייכם מחר לבניינו אין לכם חלק ביהוה: ²⁸ ונאמר והיה כי יאמרו אלינו ואל דרכינו מחר ואמרנו ראו את תבניות מזבח יהוה אשר עשו אבותינו לא לעולה ולא לזבח כי עד הוא ביןינו וביןיכם: ²⁹ חלילה לנו ממנה לмерד ביהוה ולשוב היום מהחרי יהוה לבנות מזבח לעלה למנה ולזבח מלבד מזבח יהוה אלהינו אשר לפניינו משכנו: ³⁰ רישמע פינחס הכהן ונשאי העדה וראשiei ישראל אשר אתו את הדברים אשר דברו בני ראובן ובני נד ובני מנשה וויטב בעיניהם: ³¹ ויאמר פינחס בן אלעזר הכהן אל בני ראובן ואל בני נד ואל בני מנשה היום ירענו כי בתוכנו יהוה אשר לא מעלהם ביהוה המעל הזה או הצלתם את בני ישראל מיד יהוה: ³² וישמע פינחס בן אלעזר הכהן ותנשאים מאת בני ראובן ומאת בני נד

וישבו בה: ⁴⁴ ווינח יהוה להם מסביב ככל אשר נשבע לאביהם ולא עמד איש בפניהם מכל איביהם את כל איביהם נתן יהוה בידם: ⁴⁵ לא נפל דבר מכל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אל בית ישראל הכל בא:

22 או יקראי יהושע לראובני ולנדי ולחזיו מטה מנשה: ² ויאמר אליהם אתם שמרתם את כל אשר צוה אתכם משה עבר יהוה ותשמעו בקולי לכל אשר צויתו אתכם: ³ לא עזבם את אתיכם זה ימים רבים עד היום הזה ושמרתם את משמרת מצות יהוה אלהיכם: ⁴ ועתה הגנich יהוה אלהיכם לאחיכם כאשר דבר להם ועתה פנו ולכו לכם לאהיליכם אל ארץ אחזותכם אשר נתן לכם משה עבר יהוה בעבר הירדן: ⁵ רק שמרו מאר לעשות את המזבח ואת התורה אשר צויתו אתכם משה עבר יהוה לאהבה את יהוה אלהיכם וללכת בכל דרכיו ולשמר מצוחזיו ולדבקה בו ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ⁶ וירבריכם יהושע וישראל וילכו אל אלהיהם: ⁷ ולחזיו שבת המנשה נתן משה בבשן ולחזיו נתן יהושע עם איהיהם מעבר הירדן ימה ונם כי שלחם יהושע אל אלהיהם וירבריכם: ⁸ ויאמר אלהיהם לאמר בנכיסים רבים שוכנו אל אהיליכם ובמקנה הרבה מאר חלקו שלל ובנחתת ובכרכול ובשלמות הרבה מאר חלקו שלל וחזיו שבת המנשה מאת בני ישראל משלחה אשר בארץ כנען לлечת אל ארץ הגלעד אל ארץ אחזות אשר נאהו בה על פיה יהוה ביד משה: ¹⁰ ויבאו אל ניליות הירדן המנשה שם מזבח על הירדן מזבח נдол לмерאה: ¹¹ ושמעו בני יسرائيل לאמר הנה בני ראובן ובני נד וחזיו שבת המנשה את המזבח אל מול ארץ כנען אל ניליות הירדן אל עבר בני ישראל: ¹² וישמעו בני ישראל ויקחלו כל עדת בני ישראל שללה לעלה עליהם לצבא: ¹³ וישלחו בני ישראל אל בני ראובן ואל בני נד ואל חזי שבת המנשה אל ארץ הגלעד עדת בני ראובן ובן אלעזר הכהן: ¹⁴ וועשרה נשים עמו נשיא אחד נשיא אחד לבית אב לכל מوطה ישראל ואיש ראש בית אבותם המה לאלפי ישראל: ¹⁵ ויבאו אל בני ראובן ואל בני נד ואל חזי שבת המנשה אל ארץ הגלעד וידברו אתם לאמר: ¹⁶

הרע עד המשמידו אותם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹⁶ בעברכם את ברית יהוה אלהים אשר צוה אתכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחוותם להם ותורה אף יהוה בכם ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר נתן לכם:

24 ויאסף יהושע את כל שבטי ישראל שכמה ויקרא

לזקני ישראל ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויתיצב לפני אלהים: ² ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרחה אבי אברהםوابי נחורה ויעבדו אלהים אחרים: ³ וואקח את אביכם את אברהם מעבר הנהר ואולץ אותו בכל ארץ כנען וארב את זרעו ואתן לו את יצחק: ⁴ ואתן ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את הור שער לרשת אותו ויעקב ובנוו וירדו מצרים: ⁵ וואשלח את משה ואת אהרן ואנף את מצרים כאשר עשית בקרבו ואחר הוציאתי אתכם: ⁶ ואוציא את אבותיכם ממצרים ותבוא הימה וירדפו מצרים אחריו אבותיכם ברכב ובפרשים ים סוף: ⁷ ויצו עלי יהוה וישם מואפל ביןיכם ובין המצרים ויבא עליו את הים ויכסחו ותראינה עיניכם את אשר עשית במצרים ותשבו במדבר ימים רבים: ⁸ ואביהה אתכם אל ארץ האמרי היושב בעבר הירדן וילחמו אתכם ואתן אותם בידיכם ותירשו את ארצם אשנیدם מפניים: ⁹ ויקם בלק בן צפוד מלך מואב וילחם בישראל וישלח ויקרא לבלעם בן בעור לקלל אתכם: ¹⁰ ולא אביתי לשמע לבלעם ויברך ברוך אתכם וריחו וילחמו בהם כבם בעלי יריחו האמרי והפרוזי והכנעני והחתי והגרני החווי והיבוטי ואתן אותם בידיכם: ¹¹ ואשלח לפניכם את הצרעה ותגרש אותם מפניים שני מלכי האמרי לא בחרכך ולא בקשתך: ¹² ואתן לכם ארץ אשר לא יגעת בה ועריהם אשר לא בניתם ותשבו בהם כרמיים וויתרים אשר לא נטעתם אתם אכללים: ¹³ ועתה יראו את יהוה ועבדו אותו בתמים ובאמות והסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יהוה: ¹⁴ ואמ רע בעיניכם לעבד את יהוה בחרו לכם הים את מי תעבדו אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר עבר הנהר ואם את אלהי האמרי

הארץ הנלעד אל הארץ כנען אל בני ישראל וישבו אותם דבר: ¹⁵ ווישטב הדבר בעני בני ישראל ויברכו אלהים בני ישראל ולא אמרו לעלה עליהם לצבא לשחת את הארץ אשר בני ראוון ובני נד ישבים בה: ¹⁶ ויקראו בני ראוון ובני נד לモבה כי עד הוא בינוינו כי יהוה בני ראוון ובני נד אלהים:

23 ויהי מימים רבים אחרי אשר הניח יהוה לישראל

מכל אליהם מסביב ויהושע זקן בא בימים: ² ויקרא יהושע לכל ישראל לזקנו ולראשו ולשפטיו ולשטריו ויאמר אלהים אני זקננו באתי בימים: ³ ואותם רואתם את כל אשר עשה יהוה אלהים לכל הנוים האלה מפניים כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם: ⁴ רוא הפלתי לכם את הנוים הנשארים האלה בנחלה לשבטים מן הירדן וככל הנוים אשר הכרתו והם הנדול מבוא המשם: ⁵ ויהוה אלהים הוא ייחדם מפניים וחריש אתם מלפניים וירושתם את ארצם כאשר דבר יהוה אלהים לכם: ⁶ וחווקתם מאר לשמור ולעשות את כל הכתוב בספר תורה משה לבתי סור ממן ימין ושמאל: ⁷ לבתי בוא בניהם האלה הנשארים האלה אתכם ובשם אלהים לא תוציאו ולא תשבעו ולא תעבורם ולא תשתחוו להם: ⁸ כי אם ביהוה אלהים תדרקו כאשר עשיתם עד היום הזה: ⁹ ווירש יהוה מפניים נויים נדלים ועצומים ואהם לא עמדו איש בפניהם עד היום הזה: ¹⁰ איש אחד מכם ירדף אלף כי יהוה אלהים הוא הנלחם לכם כאשר דבר לכם: ¹¹ ונשמרתם מאר לפשתיכם לאלהבתה את יהוה אלהים ביהר הנוים האלה הנשארים האלה אתכם והתחננתם בהם ובאתם בהם והם בכם: ¹² כי ידוע תדרשו כי לא יוסף יהוה אלהים להוריש את הנוים האלה מה לפניים והיו לכם לפח ולמוקש ולשטט בצדיכם ולצנונים בעיניכם עד אבדכם מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לכם יהוה אלהים: ¹³ והנה אנכי חולץ היום בדרכך כל הארץ וידעתם בכל לבבכם ובכל נפשכם כי לא נפל דבר אחד מכל הדברים הטובים אשר דבר יהוה אלהים עליהם הכל בא לכם לא נפל ממן דבר אחר: ¹⁴ ויהי כאשר בא עלייכם כל הדבר הטוב אשר דבר יהוה אלהים כי יביא יהוה עלייכם את כל הדבר

אשר אתם ישבים בארץם ואני וביתך נעבד את יהוה: 16 וויען העם ויאמר חליליה לנו מעזב את יהוה לעבד אליהם אחרים: 17 כי יהוה אלהינו הוא המעלה אתנו ואת אבותינו מארץ מצרים מבית עבדים ואשר עשה לעינינו את האתות הנדרות האלה וישמרנו בכל הדרך אשר הلقנו בה ובכל העמים אשר עברנו בקרבתם: 18 ונירש יהוה את כל העמים ואת האמרי ישב הארץ מפנינו נס אנחנו נעבד את יהוה כי הוא אלהינו: 19 ויאמר יהושע אל העם לא תוכלו לעבד את יהוה כי אלהים קדשים הוא אל קנוא הוא לא ישא לפשעכם ולחתאותיכם: 20 כי תזעבו את יהוה ועבדתם אלהי נכר ושב והרע לכם וכלה אתכם אחרי אשר הוטיב לכם: 21 ויאמר העם אל יהושע לא כי את יהוה נעבד: 22 ויאמר יהושע אל העם עדים אתם בכם כי אתם בחירותם لكم את יהוה לעבד אותו ויאמרו עדים: 23 ועתה חסירו את אלהי הנכר אשר בקרבתם והטו את לבבכם אל יהוה אלהי ישראל: 24 ויאמרו העם אל יהושע את יהוה אלהינו נעבד ובכולו נשמע: 25 ויכרת יהושע ברית עם ביום ההוא וישם לו חוק ומשפט בשכם: 26 ויכתב יהושע את הדברים האלה בספר תורה אלהים ויקח אבן נדולה ויקימה שם תחת האלה אשר במקדש יהוה: 27 ויאמר יהושע אל כל העם הנה האבן הזאת תהיה בנו לעדרה כי היא שמעה את כל אמרי יהוה אשר דבר עמו והיתה בכם לעדרה פן תכחישן באלהיכם: 28 וישלח יהושע את העם איש לנחלתו: 29 ויהיו אחרי הדברים האלה וימת יהושע בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר שנים: 30 ויקברו אותו בנוכל נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש: 31 ויעבד ישראל את יהוה כל ימי יהושע וכל ימי הוקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע ואשר ידעו את כל מעשה יהוה אשר עשה לישראל: 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם בחלוקת השדה אשר קנה יעקב מabit בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויהיו לבני יוסף לנחלתו: 33 ואלעזר בן אהרן מטה ויקברו אותו בנכעת פינחס בן נון לו בהר אפרים:

לפנים לו: 24 ויראו השמרים איש יוציא מן העיר ויאמרו לו הראננו נא את מבוא העיר ויכו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת מבוא העיר ויכו את העיר לפני הירב ואת האיש ואת כל משפחותו שלתו: 26 וילך האיש ארץ החתים ויבן עיר ויקרא שמה לו הוא שמה עד היום הזה: 27 ולא הוריש מנשה את בית שאן ואת בנوتיה ואת תענך ואת בנותיה ואת ישב דור ואת בנותיה ואת יושבי בלבם ואת בנותיה ואת יושבי מנדו ואת בנותיה וויאל המכני לשכבה בארץ זו זאת: 28 ויהי כי חזק ישראל ושם את המכני למס והוריש לא הורישו: 29 ואפרים לא הוריש את המכני היושב בנור וושב המכני בקרבו בגזר: 30 זבולון לא הוריש את יושבי קטרון ואת יושבי נהלול וושב המכני הוריש את יושבי צידון ואת אחלב ואת אכוב ואת חלבת ואת אפיק ואת רחוב: 32 וושב האשורי בקרוב המכני ישב הארץ כי לא הורישו: 33 ונחליל לא הוריש את ישבו בית שם ואת ישבו בית ענת וושב בקרוב המכני ישב הארץ וושבי ישבו בית שמש ובית ענת והוא להם למס: 34 וילחצו האמרי את בני דן ההריה כי לא נתנו לרדת לעמק: 35 ויויאל האמרי לשכבה בהר חרס באילון ובשלבים ותיכבד יד בית יוסף ויהיו למס: 36 ונובל האמרי ממעלה עקרבים מהסלע ומעלה:

2 ויעל מלך יהודה מן הגליל אל הרכבים ויאמר עליה אחכם ממצרים ואביכם אחכם אל הארץ אשר נשבעתי לאביכם ואמור לא אפר ברייתו אחכם לעולם: 2 ואתם לא חכרתו בירית לישבי הארץ זו זאת מזבחותיהם תחצון ולא שמעתם בקלי מה זאת עשיהם: 3 וכן אמרתי לא אנרש אותם מפניכם והיו לכם לזרים ואלהיהם יהיו לכם למועד: 4 ויהי דבר מלך יהודה את הדברים האלה אל כל בני ישראל וישאו העם את קולם ויבכו: 5 ויקראו שם המקומם ההוא בכם ויזבחו שם ליהוה: 6 וישלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו לרשות הארץ: 7 ויעברו העם את יהודה כל ימי יהושע וכלי ימי הוקנים אשר הארכו ימים אחרי יהושע אשר ראו את כל מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל: 8 רימת יהושע בן נון עבר יהודה בן מאה ועשר שנים: 9 ויקברו אותו בגבולם נחלתו בתמנת חרס בהר אפרים

1 ויהי אחרי מות יהושע וישאלו בני ישראל ביהוה לאמר מי יעלה לנו אל המכני בתחלה להלחם בו: 2 ואמר יהוה יהודה יעלה הנה נתתי את הארץ ברדו: 3 ואמר יהודת לשמעון אחיו עלה אליו בנוריל וナルמה המכני והלכתי נס אני אתך בנוריל וילך אתו שמעון: 4 ויעל יהודת ויתן יהוה את המכני והפרוי בירם ויכום בבוק עשרה אלפיים איש: 5 וימצא את אדרני בוק בוק וילחמו בו ויכו את המכני ואת הפרוי: 6 ווינס אדרני בוק וירדפו אחריו ויאחיו אותו ויקצטו את בנות ידיו ורגליהם ויאמר אדרני בוק שבעים מלכים בהנות ידיהם ורגליהם מקצחים היו מלכטים התח שלוני כאשר עשתי כן שלם לי אלהים ויביאו ירושלים וימת שם: 8 וילחמו בני יהודת בירושלם וילכדו אותה ויכה לפני הירב ואת הארץ שלחו באש: 9 ואחר ירדנו בני יהודת להלחים המכני יושב ההר והנגב והשפלת: 10 וילך יהודת אל המכני את קריית ספר ולכדה והנתקו לו את עכסה בזו לאשה: 11 וילכדה עתניאל בן קנו אחיו כלב הקטן ממנו ויתן לו את עכסה בתו לאשה: 14 ויהי בבואה ותסיתהו לשאול מאת אביה השדרה ותצנח מעל החמור ויאמר לה כלב מה לך: 15 וזה אמר לו הבה לי ברכה כי ארץ הנגב נתני ונתחה לי נلت מים ויתן לה כלב את נلت עלית ואת נלה תחתית: 16 ובני קני חתן משה עליו מעיר התמירים את בני יהודת מדבר יהודה אשר בנגב ערד וילך וישב את העם: 17 וילך יהודת את שמעון אחיו ויכו את המכני יושב צפת ויהרימו אותה ויקרא את שם העיר חרמה: 18 וילכדר יהודת את עזה ואת נבולה ואת אשקלון ואת נבולה ואת עקרון ואת נבולה: 19 ויהי יהוה את יהודת נבולה ואת עקרון ואת נבולה: 20 ויתנו ביהר את רכב ברזל להם: 21 ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה וירש משם את שלשה בני הענק: 21 ואת היבוסי ישב ירושלם לא הורישו בני בנימין וישב היבוסי את בני בנימין בירושלם עד היום הזה: 22 ויעלו בית יוסף נס הם בית אל יהוה עםם: 23 ויתירו בית יוסף בבית אל ושם העיר

מצפון להר געש: 10 וכן כל הדרור ההוא נאספו אל אבותיו ויקם דור אחר אחריהם אשר לא יידעו את יהוה את הבעלים ואת האשרות: 8 ויהר אף יהוה בישראל וימכרם ביד כושן רשותם מלך ארם נהרים ויעבדו בני ישראל את כושן רשותם שננה שנין: 9 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל וירושם ישראל אל יהוה ויקם יהוה מושיע לבני ישראל ויעבדו את עתניאל בן קני אחיו כלב הקטן ממננו: 10 ותהי עליו רוח יהוה וישפט את ישראל ויצא למלחמה ויתן יהוה בידו את כושן רשותם מלך ארם ותען ידו על כושן רשותם: 11 ותשקט הארץ ארבעים שנה וימת עתניאל בן קני: 12 ויספו בני ישראל לעשות הרע בעני יהוה ויהזק יהוה את עגנון מלך מואב על ישראל על כי עשו את הרע בעני יהוה: 13 וויאסף אליו את בני עמו ועמלק וילך ויך את ישראל וירשו את עיר החתרים: 14 ויעבדו בני ישראל את עגנון מלך מואב שמנוה שרהה שנה: 15 ויזעקו בני ישראל אל יהוה ויקם יהוה להם מושיע את אהוד בן נרא בן הימני איש אטר יד ימינו וישלחו בני ישראל בידו מנהה לעגנון מלך מואב: 16 ויעש עשו כן: 17 וכי הקיים יהוה להם שפטים והוא יהוה שפט וירושם מיד איביהם כל ימי השופט כי יניהם מהר מן הדרך אשר החלכו אבותם לשמע מצות יהוה לא עשו כן: 18 וכי הקיים יהוה להם שפטים והוא יהוה השופט והושיעם מיד איביהם כל ימי השופט כי יניהם יהוה מנתקתם מפני לחצים ודקיקיהם: 19 והוא יהוה במתה השופט ישבו והשחטו מאבותם לлечת אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם לא הפליל ממעליהם ומדריכם הקשה: 20 ויהר אף יהוה בישראל ואמר עין אשר עברו הנוי הזה את בריתך אשר צויתו את אבותם לאליך המלך ויאמר חס ויצאו מעלי כל העמדים לעליו: 21 ואחד באליו והוא ישב בعلית המקרא אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא: 22 וישלח אהוד את יד שמאלו ויקח את החרב מעיל ירך ימינו ויתקעה בכתנו: 22 ויבא נם הנצב אחר הלהב ויסגר הלהב بعد הלהב כי לא שלף החרב מבטנו ויצא הפרשנה: 23 ויצא אהוד המסדרונה ויסגר דלתות העליה בעדו ונעל: 24 והוא יצא ויעבדיו באו ויראו והנה דלתות העליה נעלות ואמרו אך מסיק הוא את רגליו בחדר המקרא: 25 ויחילו עד בוש והנה איןנו פתח דלתות העליה ויקחו את המפתח ויפתחו והנה ארניהם נפל ארצתה מת: 26 ואחד נמלט עד התהמהם והוא עבר את הפסלים וימלט השערתה: 27 ויהי בכואו ויתקע בשופר בהר אפרים וירדו עמו בני ישראל מן ההר והוא לפניו: 28 ויאמר אליהם דרכו אחריו כי נתן יהוה את איביכם את מואב בידכם וירדו אחריו וילכדו את הרע בעני יהוה וישכחו את יהוה אללה בבלתי הורישם מהר ולא נתנו ביד יהושע:

3 ואלה הנינים אשר הנית יהוה לנשותם בם את ישראל את כל אשר לא יידעו את כל מלחותם כנען: 2 רק למען דעת דורות בני ישראל ללמדם מלחמה רק אשר לפנים לא ידועם: 3 חמישת סרני פלשתים וכל הכנען והצדני והחוי ישב הדר הלבנון מהר בעל חרמון עד לבוא חמת: 4 והוא נשותם בם את ישראל לדעתה השמע את מצות יהוה אשר צוה את אבותם ביד משה: 5 ובני ישראל ישבו בקרבת הכנעני החתי והאמורי והפזרוי והחוי והיבוסי: 6 ויקחו את בנותיהם להם לנשים ואת בנותיהם נתנו לבנייהם ויעבדו את אלהיהם: 7 ויעשו בני ישראל

כי שלום בין יבין מלך חצור ובין בית חבר הקיני: ¹⁸ והצא יעל לקראת סיסרא והאמיר אל-יוסר סורה אדני סורה אל-יוסר אל תירא ויסר אל-יה האלהה ותכסחו בשמייה: ¹⁹ ויאמר אל-יה השקוני נא מעט מים כי צמאתי ותפתח את נאוד החלב ותשכךו ותכסחו: ²⁰ ויאמר אל-יה עמד פתח האהله והיה אם איש יבווא ושאלאך ואמר הייש פה איש ואمرתך אין: ²¹ ותקח יעל אשר חבר את יתד האהله ותשם את המקבצת בידיה ותבווא אל-יוסר בלאט ותתקע עת היד ברקתו ותצנח בארץ והוא נרדם ויעף וימת: ²² והנה ברק רדף את סיסרא ותצא יעל לקראותו ותאמיר לו לך ואראך את האיש אשר אתה מבקש ויבא אל-יה והנה סיסרא נפל מות וחיתוד ברקתו: ²³ ויכנע אל-יהם ביום ההוא אתה יבין מלך נגען לפניו בני ישראל: ²⁴ ותלךך בני ישראל להלוך וקשה על יבין מלך נגען עד אשר הכריתו אתה יבין מלך נגען:

5 ותש דבורה וברק בן אבנעם ביום ההוא אמר: ² בפער פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יהוה: ³ שמעו מלכים האזינו רזנים אגבי ליהוה אגבי אישירה אומר ליהוה אלהי ישראל: ⁴ יהוה בצתרך משעריך בצדך משדרה אדרום ארץ רעשה נם שמיים נטפו נם עבים נטפו מים: ⁵ הרים נזלו מפני יהוה זה סני מפני יהוה אלהי ישראל: ⁶ בימי שמנור בן ענת בימי יעל חדריו אדרחות והלכי נתיבות ילכו אדרחות עקלקלות: ⁷ חדריו פרזון בישראל חדריו עד שקמות דבורה שקמות אם בישראל: ⁸ יבחר אלהים חדשים אז לחם שעירים מגן אם יראה ורמח בארכבים אל-בישראל: ⁹ לבי לחוקי ישראל המתנדבים בעם ברכו יהוה: ¹⁰ רכבי אתנות צחרות ישבי על מדין והלכי על דרך שיחו: ¹¹ מקהל מלחצחים בין משאבים שם יתנו צדקות יהוה צדקה פרזון בישראל או ירדדו לשערדים עם יהוה: ¹² עורי עורי דבורה עורי קישון: ¹³ ותאמיר סיסרא את כל רכבי עת נפל בצדך נטה קדש: ¹⁴ ויזעך סיסרא כי עלה ברק בן אבנעם הדר בצדך ותען משה וית אהלו עד אלון בצדדים אשר מבני חכוב חתן משה וית אהלו עד אלון בצדדים אשר תבור: ¹⁵ ויזעך סיסרא את כל רכבי עת מאות רכבי ברזול ואת כל העם אשר אותו מחרשת הנזירים אל נחל סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק אל-ברק קום כי זה היום אשר יתה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המחנה עד חרשת הנזירים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד בין המשפטים לשמע שركות עדרים לפלגות ראותן ¹⁷ וסיסרא נס ברגליו אל-ההיל יעל אשר חבר הקיני

את מעברות הירדן לモואב ולא נתנו איש לעבר: ²⁹ ויכו את מואב בעת ההיא בעשרה אלפיים איש כל שמן וכל איש חיל ולא נמלט איש: ³⁰ ותחנע מואב ביום ההוא תחת יד ישראל ותשקט הארץ שמנויים שנה: ³¹ ואחריו היה שמנור בן ענת וירק את פלשתים שש מאות איש במלמד הבקר וישע נם הוא את ישראל:

4 ויספו בני ישראל לעשות הדר בעני יהוה ואחד מות: ² וימכרם יהוה ביד יבין מלך נגען אשר מלך בחזרה ושר צבאו סיסרא והוא יושב בחרשת הנזירים: ³ ויזעך בני ישראל אל יהוה כי תשע מאות רכוב ברזול לו והוא להז את בני ישראל בחזקה עשרים שנה: ⁴ ודברה אשנה נביה אשנת לפידות היא שפשה את ישראל ובין היהיא: ⁵ וזהיא יושבת תחת תמר דברה בין הרמה ובין בית אל בדר אפרים ויעלו אליה בני ישראל למשפט: ⁶ ותשלה ותקרא לבך בן אבנעם מקדש נפתלי ותאמיר אליו הלא צוה אלהי יהוה אלך ונסכת בהר תבור ולקחת עמד עשרה אלפים איש מבני נפתלי ו מבני זבולון: ⁷ ומושתאי אליך אל נחל קישון את סיסרא שר צבא יבין ואת רכבו ואת המנוו ונתתיו בידך: ⁸ ויאמר אלהי ברק אם תלכי עמי והלכתי ואם לא תלכי עמי לא לך: ⁹ ותאמיר הלא עמד אף כי לא תהיה תפארתך על הדרך אשר אתה הולך כי ביד אשנה ימכר יהוה את סיסרא ותקם דבורה ותלך עם ברק קדשה: ¹⁰ ויזעך ברק את זבולון ואת נפתלי קדשה ויעל ברגליו עשרה אלף איש ותעל עמו דבורה: ¹¹ ווחבר הקיני נפרד מקין מבני חכוב חתן משה וית אהלו עד אלון בצדדים אשר את קדש: ¹² ווינדו לסיסרא כי עלה ברק בן אבנעם הדר בצדך ותען משה וית אהלו עד אלון בצדדים אשר תבור: ¹³ ויזעך סיסרא את כל רכבי עת מאות רכבי ברזול ואת כל העם אשר אותו מחרשת הנזירים אל נחל סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק אל-ברק קום כי זה היום אשר נתן יהוה את סיסרא בידך הלא יהוה יצא לפניך וירד ברק מהר תבור ועתה אל-ברק אל-ברק קום כי זה היום אשר יתה את סיסרא ואת כל הרכב ואת כל המחנה לפני חרב לפני ברק וירד סיסרא מעל המרכבה וינס ברגליו: ¹⁶ וברק רדף אחריו הרכב ואחריו המחנה עד חרשת הנזירים ויפל כל מחנה סיסרא לפני חרב לא נשאר עד אחד

אלְהִיכֶם לֹא תִּרְאָו אֶת אֱלֹהִי אֲשֶׁר אַתָּם יוֹשְׁבִים
בָּאָרֶצֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם בְּקֹלְיוֹ: וּוֹיָבָא מֶלֶךְ יְהוָה וָשָׁב
תְּחִתְּהַאֲלָה אֲשֶׁר בְּעֶפֶר אֲשֶׁר לֹיֹאשָׁ אֲבִי הַעֲזֹרִי וְנֶדְעָו
בְּנוֹ חַבְטַת חַטִּים בְּנֹתָ לְהַנִּיס מִפְנֵי מִדְּין: 13 וַיַּרְא אֱלֹהִי
מֶלֶךְ יְהוָה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי יְהוָה עַמְּךָ נֶבֶר הַחִיל: 14 וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִי נֶדְעָו בַּי אֲדֹנִי וַיֹּשֶׁת יְהוָה עַמְּנוּ וְלֹמַה מִצְאָתָנוּ כָּל
זֹאת וְאֵיהֶה כָּל נֶפֶלְתָּאִתִי אֲשֶׁר סְפִרְוָנוּ לְנוּ אֶבְוֹתָנוּ לְאָמֶר
הַלָּא מִצְאָדִים הָעַלְנוּ יְהוָה וְעַתָּה נְטַשָּׁנוּ יְהוָה וְיִתְהַשֵּׁעַ
מִדְּין: 14 וַיַּפְּנֵן אֱלֹהִי יְהוָה וַיֹּאמֶר לְךָ בְּכָחָז וְהַשְׁעָתָ
אֶת יִשְׂרָאֵל מִכְּפָר מִדְּין הַלָּא שְׁלַחְתִּיךְ: 15 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי בַּי
אֲדֹנִי בָּמָה אָוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל הַנָּהָא אֶלְפִי הַדָּל בְּמִנְשָׁה
וְאֶגְנִי הַצְּעִיר בְּבֵית אָבִי: 16 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי יְהוָה כִּי אֲהִיא
עַמְּךָ וְחַכְתֵּת אֶת מִדְּין כְּאִישׁ אֶחָד: 17 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי אָם
נָא מִצְאָתָן בְּעַנִּיךְ וְעַשֵּׂתִי לִי אֹתָהּ שָׁתָּה מִדְּבָר עַמְּנִי:
18 אֶל נָא תִּמְשְׁ מָזָה עַד בַּי אַלְיךְ וְהַצְאָתִי אֶת מִנְחָתִי
וְהַנְחָתִי לְפָנֵיךְ וַיֹּאמֶר אֶגְנִי אָשָׁב עַד שׁוֹבֵךְ: 19 וְנֶדְעָו
בָּאָ וַיַּעֲשֵׂנִי עַזִּים וְאִיפָּתְּ קַמְּחָ מִצּוֹתָה הַבָּשָׂר שֶׁם בְּסֶל
וְהַמְּרָק שֶׁם בְּפֶרֶור וְיַוְצֵא אֱלֹהִי אֶל תְּחִתְהַאֲלָה וְיִנְשֶׁב: 20
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי מֶלֶךְ הָאֱלֹהִים קָח אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת הַמִּצּוֹת
וְהַנָּחָה אֶל הַסְּלָע הַלָּא וְאֶת הַמְּרָק שְׁפָךְ וַיַּעֲשֵׂנִי: 21 וַיַּשְׁלַח
מֶלֶךְ יְהוָה אֶת קַצְחָה הַמְשֻׁעָנָה אֲשֶׁר בַּיְדָוּ וַיַּעֲגַב בַּבָּשָׂר
וּבְמִצּוֹת וְתַעַלְתָּ הַאָשָׁמָן הַצָּר וְתַאֲכַל אֶת הַבָּשָׂר וְאֶת
הַמִּצּוֹת וְמֶלֶךְ יְהוָה הַלָּךְ מִעְנִינוּ: 22 וַיַּרְא גֶּדְעָו כִּי
מֶלֶךְ יְהוָה הָוָא וַיֹּאמֶר נֶדְעָו אֲחָד יְהוָה כִּי עַל כֵּן
רָאִיתִי מֶלֶךְ יְהוָה פְּנִים אֶל פְּנִים: 23 וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה
שְׁלָום לְךָ לְתִרְאָל אֶת תְּמֹות: 24 וַיַּבְנֵן שֶׁם נֶדְעָו מִזְבֵּח
לִיהוָה וַיַּקְרֵא לוֹ יְהוָה שְׁלָום עַד הַיּוֹם הַזָּה עֲדָנוּ בְּעֶפֶר
אֲבִי הַעֲזֹרִי: 25 וַיַּהַי בְּלִילָה הַחֹתָא וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה קָח
אֶת פְּרַח הַשּׁוֹר אֲשֶׁר לְאַבִיךְ וְפֶרַח הַשְׁנִי שְׁבַע שָׁנִים וְהַדְרָתָ
אֶת מִזְבֵּח הַבָּעֵל אֲשֶׁר לְאַבִיךְ וְאֶת הַאֲשָׁרָה אֲשֶׁר עַל
תְּכִרְתָּה: 26 וּבְנִיתָ מִזְבֵּח לִיהוָה אֲלַהְיָךְ עַל רַאשׁ הַמְעוֹז
הַזָּה בְּמִעְרָכָה וְלִקְחָתָה אֶת הַפְּרָח הַשְׁנִי וְהַעֲלָתָה עַל
בָּעֵץ הַאֲשָׁר אֲשֶׁר תְּכִרְתָּה: 27 וַיַּקְרֵא גֶּדְעָו עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים
מַעֲבָדָיו וַיַּעֲשֵׂנִי כָּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִי יְהוָה וַיֹּהֵי כַּאֲשֶׁר יְרָא
אֶת בֵּית אָבִיו וְאֶת אַנְשֵׁי הָעִיר מִעְשָׁות יּוֹם וַיַּעֲשֵׂנִי לִילָה:
28 וַיַּשְׁכִּמוּ אַנְשֵׁי הָעִיר בְּבָקָר וְתָנָה נִצְזָה מִזְבֵּח הַבָּעֵל
וְהַאֲשָׁר אֲשֶׁר עַל יְהוָה כְּרָתָה וְאֶת הַפְּרָח הַשְׁנִי עַל
הַמִּזְבֵּח הַבָּנָיו: 29 וַיֹּאמְרוּ אַיִשׁ אֶל רַעַחֲוּ מַיְ עָשָׂה הַדָּבָר

נְדוּלִים חֲקָרִי לְבָ: 17 גַּלְעֵד בְּעֶבֶר הַיְרָדֵן שְׁכִן וְדַן לְמַה
יִגּוֹר אֲגִוָּת אֲשֶׁר יִשְׁבֶּן לְחַזְקָה יְמִים וְעַל מִפְרָצֵיו יַשְׁכּוּ: 18
זְבַלּוּן עַם חָרָף נִפְשָׂו לְמוֹת וְנִפְתָּלֵל עַל מְרוּמִי שְׁדָה: 19
בָּאוּ מֶלֶכִים נְלַחֲמוּ אֶזְזַבְּלֵל נְלַחֲמוּ מֶלֶכִים כְּנֻעַן בְּתַעַנְקָע עַל מַיִּים
מְגַדְּלוּתָם נְלַחֲמוּ עַם סִיסְרָא: 21 נְחַל קִישְׁוֹן גְּרָפָם נְחַל
קְדוּמָים נְחַל קִישְׁוֹן תְּדָרְכִי נְפָשִׁי עַז: 22 אֶזְזַבְּלֵל עַקְבִּי
סְסָס מְדָהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו: 23 אֶזְרָו מְרוֹזָא מֶלֶךְ מֶלֶךְ
יְהוָה אֲרוֹר יִשְׁבָּה כִּי לֹא בָּא לְעֹזֶר יְהוָה לְעֹזֶר
יְהוָה בְּנָבוֹרוּם: 24 תְּבָרֵךְ מְנַשֵּׁים יִעַל אֲשֶׁת חֶבְרָה הַקְּנִי
מְנַשֵּׁים בְּאַהֲל תְּבָרֵךְ: 25 מִים שָׁאַל חַלְבָּנָה בְּסֶפֶל
אֲדִירִים הַקְּרִיבָה חַמְאָה: 26 יִדָּה לִיחְדָּת תְּשִׁלְחָנָה וְיִמְנָה
לְהַלְמָוֹת עַמְּלִים וְהַלְמָה סִיסְרָא מִחְקָה רָאשָׁו וְמִחְצָא
וְחַלְפָה רְקָתוֹ: 27 בֵּין רְגָלָה כְּרָע נְפָל שְׁכָב בֵּין רְגָלָה
כְּרָע נְפָל בָּאָשָׁר כְּרָע שֶׁם נְפָל שְׁדוֹר: 28 בְּדַע הַחְלָן
נְשָׁקְפָה וְתוּבָב אֶם סִיסְרָא בְּדַע הַאֲשָׁב מְרוֹעָע בְּשֶׁרֶב כְּבָבוֹ
לְבָא מְרוֹעָע אַחֲרָו פָּעֵם מְרַכְבּוֹתָיו: 29 חַכְמָה שְׁרוֹתִיה
תְּעִנִּינה אֲפָי הִיא תְּשִׁיבָה אָמְרִיה לְהָ: 30 הַלָּא יִמְצָא יְחָלָקָו
שֶׁלְרָחָם רְחַמְתִּים לְרָאשָׁנְבָר שֶׁלְלָצְבָּעִים לְסִיסְרָא
שֶׁלְלָצְבָּעִים רְקָמָה צְבָע רְקָמָתִים לְצִוְאָרִי שְׁלָל: 31 כִּנְ
יָאָבְדוּ כָּל אַיִבְיךְ יְהוָה וְאַהֲבָיו כִּצְאָתָה הַשְׁמָשׁ בְּגַבְרָתָו
וְתַשְׁקַט אֶת אָרְצָן אַרְבָּעִים שָׁנָה:

6 וַיַּעֲשֵׂו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַרְעָב בְּעַנִּי יְהוָה וַיַּהַגֵּם יְהוָה בַּיַּד
מִדְּין שְׁבַע שָׁנִים: 2 וַתַּהַעֲזֵד יְהוָה בְּיַד מִדְּין עַל יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי מִדְּין
עָשָׂו לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמְנַהָּרוֹת אֲשֶׁר בְּהָרִים וְאֶת
הַמְעָרוֹת וְאֶת הַמַּצְדּוֹת: 3 וְהַיָּה אֶם זְדָע יִשְׂרָאֵל וְעַלְהָ
מִדְּין וְעַמְלָק וּבְנֵי קְרָם וְעַלְלָו: 4 וַיַּחֲנוּ עַלְהָם וַיַּחֲיוּתוּ
אֶת יְבּוֹל הָאָרֶץ עַד בַּזָּעָה וְלֹא יִשְׁאָרוּ מִזְחָה בְּיִשְׂרָאֵל
וְשָׁה וְשָׁוֹר וְחַמּוֹר: 5 כִּי הָם וּמְקַנְּהָם יַעֲלָו וְאַהֲלָהָם
יָבָא כִּי אַרְבָּה לְרָב וְלָהֶם וּלְמַלְיָהָם אַיִן מִסְפָּר וַיְבָא
בְּאָרֶץ לְשִׁחְתָּה: 6 וַיַּרְדֵּל יִשְׂרָאֵל מִאַרְבָּה מִפְנֵי מִדְּין וַיַּזְעַק
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוָה: 7 וַיַּהַי כִּי זְעַקָּו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל
יְהוָה עַל אֶדְרָתָמִין: 8 וַיַּשְׁלַח יְהוָה אֲרָיָה אֲלֵי בְּנֵי אֶל
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לָהֶם כִּי אָשֶׁר יִהְיֶה אֶלְיָהָי יִשְׂרָאֵל אֲנִי
הַלְּלִיְתִּי אֶתְכֶם מִמְצָרִים וְאַצְיָה אֶתְכֶם מִבְּתִי עֲבָדִים: 9
וְאַצְלָתֶכֶם מִידָּמָרִים וְמִידָּכָלִים כָּל לְחַצִּיכָמִים וְאַנְרָשׁ אֶתְכֶם
מִפְנִיכֶם וְאַתָּהָנָה לְכֶם אֶת אָרְצָם: 10 וְאַמְרָה לְכֶם אַנְיִהוָה

בירך וכל העם ילכו איש למকמו: 8 ויקחו את צדה העם בידם ואת שופרתויהם ואת כל איש ישראל שליח איש לאהליו ובשלש מאות האיש החזק וממנה מדין היה לו מתחת בעמק: 9 ויהי בליל ההוא ויאמר אליו יהוה קום רד במחנה כי נתתי לך: 10 ואם יראה אתה לדרת רד אתה ופירה נערך אל המהנה: 11 וושמעת מה ידברו ואחר חזקונה יידך וירדת במחנה וירד ההוא ופירה נערו אל קצחה החמשים אשר במחנה: 12 ומדין ועמלק וכל בני קדם נפלים בעמק כארבה לרב ולמנליהם אין מספר כחול שעל שפתם הם לרב: 13 ויבא נדעון והנה איש מספר לרעהו חלום ויאמר הנה חלום תלמידי והנה צלול לחם שעדרים מתחפה במחנה מדין ויבא עד האهل ויכחו ויפל ויהפכו למעלה ונפל האهل: 14 וען רעהו ויאמר אין זאת בלתי אם חרב נדעון בן יהושע איש ישראל נתן האלהים בידך את מדין ואת כל המהנה: 15 ויהי כשמי נדעון את מספר החלום ואת שבריו ווישתו ישב אל מחנה ישראל ויאמר קומו כי נתן יהוה בידכם את המהנה מדין: 16 ויהי זאת שלש מאות האיש שלשה ראשי ויתן שופרות ביד כלם וכדים רקים ולפדרים בתוך הכרדים: 17 ויאמר אליהם מנמי תראו וכון התשוע והנה אנכי בא בקצחה המהנה והיה כאשר עשה כן העשן: 18 ותקעתי בשופר אגמי וכל אשר אתי ותקעתי בשופרות נם אתם סביבות כל המהנה ואמרתם ליהוה ולנדעון: 19 ויבא נדעון ומאה איש אשר אותו בקצחה המהנה ראש האשمرة התוכונה אך הקם הקימו את השמרים ויתקעו בשופרות ונפוץ הכרדים אשר בידם: 20 ויתקעו שלוש הראשים בשופרות ושבררו הכרדים ויהזקו ביד שמואלים בלפדרים וביד מינם השופרות לתקוע ויקראו חרב ליהוה ולנדעון: 21 ויעמדו איש תחתיו סביבה למחנה וירץ כל המהנה ויריעו ויניסו: 22 ויתקעו שלש מאות השופרות וישם יהוה את חרב איש ברעהו ובכל המהנה וניס המהנה עד בית השטה צרחה עד שפת אבל מחוליה על טבת: 23 ויעצק אש ישראל מנפתלי ומן אשר ומן כל מנשה וירדפו אחרי מדין: 24 ומלאכים שלח נדעון בכל הר אפרים לאמר רדו לקראת מדין ולכדו להם את הימים עד בית ברה ואת הירדן ויצעק כל איש אפרים וילכדו את הימים עד בית ברה ואת הירדן: 25 וילכדו שני שרי מדין את ערבות זאב ויהרגנו את ערבות בצד ערבות ואת זאב הרנו

זהה וידרשו ויבקשו ויאמרו נדעון בן יהושע העשה הדבר הזה: 30 ויאמרו אנשי העיר אל יהושע הוציא את בן נימת כינתן את מזבחה הבעל וכי כרת האשירה אשר עלו: 31 ויאמר יהושע לכל אשר עמדו עליו האתם תריבון לבעל אם אתם תושיעו אותו אשר ייריב לו ביום עת מזבחו: 32 ויקרא לו ביום אלהים הוא וירב לו כי נתן את מזבחו: 33 ויקרא לו ביום ההוא ירבעל לאמר ירב בם הבעל כי נתן את מזבחו: 34 וכל מדין ועמלק ובני קדם נאספו יהדו ויעברו ויהנו בעמק יזרעאל: 35 ורוח יהוה לבשה את נדעון ויתקע בשופר ויזעק אביעור אחריו: 36 ומלאכים שלח באשר ובזבנון מנשה ויזעק נם הוא אחורי ומלאכים שלח באשר ובזבנון ובנפתלי ויעלו לקראתם: 36 ויאמר נדעון אל האלהים אם שך מושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 37 הנה אנכי מציג את נזת האצמר בידך נדעון אם טלי היה על הנזה לבירה ועל כל הארץ חרב וידעת כי תושיע בידי את ישראל כאשר דברת: 38 ויהי כון ושכם ממחתרת וויר את הנזה וימץ טל מן הנזה מלוא הספל מים: 39 ויאמר נדעון אל האלהים אל יחר אפק בי ואדרבה אך הפעם אנסה נא רק הפעם בנזה יהו נא חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל: 40 ויעש אלהים כן בליל ההוא ויהי חרב אל הנזה לבירה ועל כל הארץ היה טל:

7 7 וישכם ירבעל הוא נדעון וכל העם אשר אותו ויהנו על עין חרד ומhana מדין היה לו מצפן מגבעת המורה בעמק: 2 ויאמר יהוה אל נדעון רב העם אשר אך מטה את מדין בידם פן יתפאר עלי ישראל לאמר ידי השועה לי: 3 ועתה קרא נא באוני העם לאמר מי ירא וחרד ישב ויצפר מהר הגלעד וישב מן העם עשרים ושנים אלף וعشרת אלף נסארו: 4 ויאמר יהוה אל נדעון אלף ועשרת אלף נסארו: 5 ויאמר יהוה אל נדעון עוד העם רב הורד אותו אל הרים ואצרכנו לך שם והיה אשר אמר אליך זה ילק אך הוא ילק אך וכל אשר אמר אליך זה לא ילק עמק הוא לא ילק: 6 ווירד את העם אל הרים ויאמר יהוה אל נדעון כל אשר ילך בלשונו מן הימים כאשר ילך הצלב חצינו אותו בלבד וכל אשר ייכרע על ברכיו לשחות: 6 ויהי מספר המלכים בידם אל פיהם שלש מאות איש וכל יתר העם כרע על ברכיהם לשחות מים: 7 ויאמר יהוה אל נדעון בשלש מאות האיש המלכים אושיע אתכם ונתתי את מדין

את זבח ואת צלמנע ויקח את השהרים אשר בצוاري
נמליהם: 22 ויאמרו איש ישראל אל גدعון משל בנו גם
אתה גם בך נם בך כי הושענו מיד מدين: 23 ויאמר
אליהם גدعון לא אמשל אני בכם ולא ימשלبني בכם יהוה
ימשל בכם: 24 ויאמר אלהם גדעון אשהלה מכם שאלה
ותנו לי איש נום שללו כי נומי זהב להם כי ישמעלים
הם: 25 ויאמרו נתנו נתן ויפרשו את השמלה וישליך
שמה איש נום שללו: 26 ויהי משקל נומי הזהב אשר
שאל אלף ושבע מאות זהב בלבד מן השהרים והgentפות
ובגדרי הארץ מן שלל מלכי מדין ולבד מן הענקות אשר
בצוארי נמליהם: 27 ויעש אותו גדעון לאפוד ויגן אותו
בעירו בעפרה ויזנו כל ישראל אחריו שם ויהי לנדעון
ולביחו למושק: 28 ויכנע מדין לפניו בני ישראל ולא
יספו לשאת ראש ותשקט הארץ ארכבעים שנה בימי
גדעון: 29 וילך ירבעל בן יואש וישב בביתו: 30 ולגדעון
היו שבעים בניים יצאי ירככו כי נשים רבות היו לו: 31
ופילנו אשר בשכם ילדה לו נם היא בן ויישם את שמו
אכימלך: 32 וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה ויקבר
בקבר יואש אביו בעפרה אביו העורי: 33 ויהי כאשר
מת גדעון וישבו בני ישראל ויזנו אחריו הבעלים ויישמו
לهم בעל ברית לאלהם: 34 ולא זכרו בני ישראל את
יהוה אלהיהם המציאם אותם מיריביהם מסביב: 35
ולא עשו חסד עם בית ירבעל גדעון ככל הטובה אשר
עשה עם ישראל:

9 וילך אכימלך בן ירבעל שכמה אל אхи אמו וידבר
אליהם ואל כל משפחות בית אביהם לאמר: 2 דברו נא
באוני כל בעלי שכם מה טוב לכם המשל בכם שבעים
איש כל בני ירבעל אם משל בכם איש אחד וזכרתם כי
עצמכם ובשרכם אני: 3 וידברו אхи אמו עליו באוני
כל בעלי שכם את כל הדברים האלה ויט לבם אחרי
אכימלך כי אמרו אנחנו הוא: 4 ויתנו לו שבעם כספ
מבית בעל ברית וישכר בהם אכימלך אנשים ריקים
ופחומים וילכו אחרי: 5 ויבא בית אביהם עפרה והתרן את
אחיו בני ירבעל שבעם איש על אבן אחת וויתר יותם בן
ירבעל הקטן כי נחבא: 6 ויאספו כל בעלי שכם וככל
בבית מלואו וילכו וימליכו את אכימלך למלך עם אלון
מצב אשר בשכם: 7 וינדו ליוותם וילך ויעמד בראש הדר
קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון ויהרג

ביקב זאב וירדפו אל מדין וראש ערב זאב הביאו אל
גדעון מעבר לירדן:

8 ויאמרו אליו איש אפרים מה הדבר הזה עשית לנו
לבתי קראות לנו כי הילכת להלחם במדין ויריבון אתו
בחזקה: 2 ויאמר אליהם מה עשית עתה ככם הלווא טוב
עלות אפרים מנצח אביעזר: 3 בידכם נתן אלהים את
שרי מדין את ערב ואת זאב ומה יכלתו עשות ככם או
רפתח רוחם מעליו בדרבו הדבר הזה: 4 ויבא גדעון
הירדנה עבר הוא ושלש מאות האיש אשר את עיפים
ורדרפים: 5 ויאמר לאנשי סכות תננו נא כקרות לחם לעם
אשר ברגלי כי עיפים הם ואני רדף אחרי זבח וצלמנע
מלך מדין: 6 ויאמר שריו סכות הקפ זבח וצלמנע עתה
בידך כי נתן לצבאך לחם: 7 ויאמר גדעון לכן בתה
יהוה זבח ואת צלמנע בידך וידשתי את בשרכם את
קוציה המדבר ואת הברקנים: 8 ויעל מוש פנואל וידבר
אליהם כהות ויענו אותו פנואל כאשר ענו אנשי
סכות: 9 ויאמר נם לאנשי פנואל לאמר בשובי בשלום
אתץ את המנדל הזה: 10 זבח וצלמנע בקרקר ומוחנים
עם כחמשת עשר אלף כל הנותרים מכל מתחנה בני
קדם והנפלים מאה ועשרים אלף איש שלף חרב: 11 ויעל
גדעון דרך השכוני באלהלים מקדם לנכח ווינבה ויך את
המhana והמחנה היה בטח: 12 וונסכו זבח וצלמנע וירדף
אחריהם וילך את שנו מלכי פנואל את זבח ואת צלמנע
וכל המhana החריד: 13 וישב גדעון בן יואש מן המלחמה
מלמעלה החרס: 14 וילך נעד מאנשי סכות ווישאלתו
ויכתב אליו את שריו סכות ואת קניהם שבעם ושבעה
איש: 15 ויבא אל אנשי סכות ויאמר הנה זבח וצלמנע
אשר חרפם אותו לאמר הקפ זבח וצלמנע עתה בידך
כינתן לאושך היעפים לחם: 16 ויקח את זקניהם ואת
קוציה המדבר ואת הברקנים וידע בהם את אנשי סכות:
17 ואת מנדל פנואל נתץ וירחן את אנשי העיר: 18 ויאמר
אל זבח ואל צלמנע איפה האנשים אשר הרנטם בתבור
ויאמרו כמוך כמוהם אחר כהאר בני המלך: 19 ויאמר
אחר בני אמי הם חיר יהוה לו הוחים אותם לא הרנטוי
ויאמר ליתר בכורו קום הרג אותם ולא שלף
הנער חרבו כי ירא כי עודנו נער: 21 ויאמר זבח וצלמנע
קום אתה ופנע בנו כי איש נבורתו ויקם גדעון ויהרג

צבאך וצאה: 30 ווישמע זבל שר העיר את דבריו געל בן עבד ויהר אפבו: 31 ווישלח מלכים אל אבימלך בתרמה לאמר הנה געל בן עבד ואחיו באים שכמה והם צרים את העיר עליך: 32 ועתה קום ליליה אתה והעם אשר אתך וארב בשדה: 33 וזהה בברק כורח המשמש תחכים ופשטה על העיר והנה הוא והעם אשר אותו יצאים אליך ועשה לו כאשר חמתא ידק: 34 ויקם אבימלך וכל העם אשר עמו ליליה ויארכו על שכם ארבעה ראשיים: 35 ויצא געל בן עבד ויומד פתח שער העיר ויקם אבימלך והעם אשר אותו מן המארב: 36 וירא געל את העם ויאמר אל זבל הנה עם יורד מראשי החררים ויאמר אליו זבל את צל החררים אתה ראה אנשים: 37 ויסוף עוד געל לדבר ויאמר הנה עם יורד מעם טבור הארץ וראש אחד בא מדרך אלון מעוננים: 38 ויאמר אליו זבל איה אפוא פיך אשר תאמר מי אבימלך כי נעבדנו הלא זה העם אשר מסתחה בו צaan נא עתה והלחם בו: 39 ויצא געל לפניו בעלי שכם וילחם באבימלך: 40 וירדפו אבימלך וינס מפניו וויפל חללים רבים עד פתח השער: 41 וישב אבימלך באرومיה וינרש זבל את געל ואת אחיו משbatch בשכם: 42 ויהי מחרת ויצא העם השדה וינדרו משבח: 43 ויקח את העם ויחצם לשלשה דאסים ויארכ בשדה וירא והנה העם יצא מן העיר ויקם עליהם ויכם: 44 ואבימלך והראים אשר עמו פשטו ויעדמו פתח שער העיר ושני הרים פשטו על כל אשר בשדה ויכום: 45 ואבימלך נלחם בעיר כל היום ההוא וילכד את העיר ואת העם אשר בה הרגנו ווירעה מלח: 46 ווישמעו כל בעלי מגדל שכם ויבאו אל צירה בית אל ברית: 47 וינד לאבימלך כי התקבצו כל בעלי מגדל שכם: 48 ויעל אבימלך הדר צלמון הוא וכל העם אשר אותו ויקח אבימלך את הקדרמות בידיו ווירעה שוכת עצים ווישאה ווישם על שכמו ויאמר אל העם אשר עמו מה ראיתם עשותי מהרו עשו כמוני: 49 וירחו נם כל העם איש שוכה וילכו אחריו אבימלך ווישמו על הצירה ויצתו עליהם את הצירה באש ווימתו נם כל אנשי מגדל שכם כאלו איש ואשה: 50 וילך אבימלך אל תבץ ויחן בתבץ וילכדה: 51 ומגדל עז היה בתוך העיר ווינסו שמה כל האנשים והנשים וכל בעלי העיר וויסנו בעדים וועלן על גן המגדל: 52 ויבא אבימלך עד המגדל וילחם בו גרזים ווישא קולו ווירא ויאמר להם שמעו אליו בעלי שם ווישמע אליהם אליהם: 8 הלהוק הלהוק העצים למשה עליהם מלך ויאמר לו לוי מלוכה עליינו: 9 ויאמר להם הוית החרלתי את דשנו אשר בוי יכבדו אליהם ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 10 ויאמר העצים לתאהנה לכוי את מלכי עליינו: 11 ותאמיר להם התאהנה החרלתי את מהתקי ואת תנובתי הטובה והולכתו לנווע על העצים: 12 ויאמר העצים לנווע לכוי את מלכי עליינו: 13 ותאמיר להם הנגען החרלתי את תירושי המשמח אליהם ואנשיהם הולכתו לנווע על העצים: 14 ויאמר כל העצים האטך לך מלך עליינו: 15 ויאמר האטך אל העצים אם באמת אתם משבחים אותו למלך עלייכם באו חסן בצליהם ואם אין תצא אש מן האטך ותאכל את ארוי הלבנון: 16 ועתה אם באמת ובתמים עשיהם ותמליכו את אבימלך ואם טובח עשיהם עם ירכעל ועם ביתו ואם כמנולידי עשיהם לו: 17 אשר נלחם אבוי עלייכם וישליך את נפשו מנדר ויציל אתכם מיד מדין: 18 ואתם קמתם על בית אבוי היום ותחרנו את בניו שבעם איש כי אחיכם ותמליכו את אבימלך בן אמותו על בעלי שכם כי אחיכם הוא: 19 ואם באמת ובתמים עשיהם עם ירכעל ועם ביתו אין תצא אש מאבימלך ווישמה נם הוא בכם: 20 ואם היום הזה שמהו באבימלך ווישמה נם הוא בכם: 21 ווינס יותם וירח וילך באדרה ווישם שם מפניהם אבימלך אחיו: 22 ווישר אבימלך על ישראל שלש שנים ווישלח אליהם רוח רעה בין אבימלך ובין בעלי שכם ויבנndo בעלי שכם באבימלך: 24 לובאו חמס שבעם בני ריבעל ודרם לשום על אבימלך אחיהם אשר הרג אותם ועל בעלי שכם אשר חזקו את ידיו להרג את אחיו: 25 ווישמו לו בעלי שכם מארבים על ראש הרים ויגנוו את כל אשר י עבר עליהם בדרך ווינדר לאבימלך: 26 ויבא געל בן עבד ואחיו וויעברו בשכם וויבתו בו בעלי שכם: 27 וויצאו השדה וויבצרו את כרמיהם וויררכו וויעשו הלילים וויבאו ביטה אלהיהם וויאכלו ווישטו וויקללו את אבימלך: 28 ויאמר געל בן עבד מי אבימלך וממי שכם כי נעבדנו הלא בן ירכעל זבל פקידו עבדו את אנשי חמור אבוי שכם ומדוע נעבדנו אנחנו: 29 וממי יתן את העם הזה בידי ואסורה את אבימלך ויאמר לאבימלך הרבה

רעהו מוי האיש אשר יחל ללחם בבני עמוון יהיה לדאש
לכל ישי גלעד:

11 11 ויפתח הגלעדיה היה נבור חיל והוא בן אשה זונה ווילד גלעד את יפתח: 2 ותחל אשת גלעד לו בנים וינדרו בני האשה ויונרשו את יפתח ויאמרו לו לא תנהל בבית אבינו כי בן אשה אחרה אתה: 3 וירח יפתח מפני אחיו ישב בארץ טוב ותלקלטו אל יפתח אנשים ריקום ויצאו עמו: 4 ויהי מימים וילחמו בני עמוון עם ישראל: 5 ויהי כאשר נלחמו בני עמוון עם ישראל וילכו זקנין גלעד ללחחת את יפתח מארץ טוב: 6 ויאמרו ליפתח לכיה והייתה לנו לקצין ונלחמה בני עמוון: 7 ויאמר יפתח לזקנין גלעד הלא אתם שנאתם אותו ותגרשו מabit אבי ומדוע באתם אליו עתה כאשר צר לכם: 8 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח שכן עתה שבנו אליך והלכת עמוון ונלחמת בני עמוון והייתה לנו לראש לכל ישי גלעד: 9 ויאמר יפתח אל זקנין גלעד אם מшибים אתם אותו ללחם בבני עמוון ונtan יהוה אותך לפני אנכי אהיה לך לראש: 10 ויאמרו זקנין גלעד אל יפתח יהוה יתנו שמן בינוינו אם לא כדברך כן נעשה: 11 וילך יפתח עם זקנין גלעד וישמו העם אותו עליהם לראש ולקצין וידבר יפתח את כל דבריו לפני יהוה במצפה: 12 ווישלח יפתח מלכים אל מלך בני עמוון לאמר מה לי ולך כי באתי ללחם בארץ: 13 ויאמר מלך בני עמוון אל מלכי יפתח כי לך ישראל את ארציו בעלותו ממצרים מארכון ועד הירדן ועתה השיבה אתה בשлом: 14 וויסוף עוד יפתח וישלח מלכים אל מלך בני עמוון: 15 ויאמר לו כה אמר יפתח לא לך ישראל את ארץ מואב ואת ארץ בני עמוון: 16 כי בעלותם ממצרים וילך ישראל במדבר עד ים סוף יבאה קדשה: 17 ווישלח ישראל מלכים אל מלך אדום לאמר עברה נא בארץ ולא אבה ושיב ישראל בקדש: 18 וילך מלך מואב שלוח ולא אבה ושיב ישראל בקדש שמש לארץ מואב ויתנו בעבר ארנון ולא בא בנובל מואב כי ארנון נובל מואב: 19 ווישלח ישראל מלכים אל סיחון מלך הארץ מלך השבון ויאמר לו לישראל נשבה נא בארץ עד מקום: 20 ולא האמין סיחון את ישראל עבר בנובל ויאסף סיחון את כל עמו ויתנו ביהצתו וילחם ישראל ויתנו במצפה: 21 ויאמר העם שרי נלעד איש אל

וינש עד פתח המגדל לשrepo באש: 22 ותשליך אשה אחת פלח רכב על הראש אבימלך ותrix את גלגולתו: 23 וויקרא מהרה אל הנער נשא כליו ויאמר לו שלף חרבך ומותני פן יאמרו לי אשה הרגנתהו וידקrho נערו וימת: 24 ויראו איש ישראל כי מות אבימלך וילכו איש למקומו: 25 ווישב אליהם את רעת אבימלך אשר עשה לאביו להרג את שבעים אחיו: 26 ואת כל רעת אנשי שכם השיב אליהם בראשם ותבא אליהם קללות יותם בן ירבעל:

10 10 ויקם אחריו אבימלך להושיע את ישראל תולע בן פואה בן דודו איש יששכר והוא ישב בשמר בהר אפרים: 2 ווישפט את ישראל עשרים ושלש שנה וימת ויקבר בשמר: 3 ויקם אחריו יair הגלעד ויישפט את ישראל עשרים ושתיים שנה: 4 ויהי לו שלשים בני רכבים על שלשים עירם ושלשים עירם להם לחים יקרו חות יair עד היום הזה אשר בארץ הגלעד: 5 וימת יair ויקבר בקמונה: 6 ויטפו בני ישראל לעשו הרע בעני יהוה ויעברו את הבעלים ואת העשתרות ואת אלהי ארים ואת אלהי צידון ואת אלהי מואב ואת אלהי בני עמוון ואת אלהי פלשתים ויעזבו את יהוה ולא עבדו: 7 וויחר אף יהוה בישראל וימכרם ביד פלשתים ויביד בני עמוון: 8 וירעטו וירצזו את בני ישראל בשגה ההיא שמנה עשרה שנה את כל בני ישראל אשר עבר הירדן בארץ אמריו אשר בגלא: 9 וועברו בני עמוון את הירדן ללחם נם ביהודה ובבנימין ובכיתה אמריו ומן בני עמוון ומן פלשתים: 10 וויעזקו בני ישראל אל יהוה לאמור חטאנו לך וכי עזבנו את אלהינו ונעבר את הבעלים: 11 ויאמר יהוה אל בני ישראל הלא מצרים ומן אמריו ומן בני עמוון ומן פלשתים: 12 וצדונים ועמלק ומפען לחזו אתכם ותצעקו אליו ואושיעת אתכם מידם: 13 ואתם עזתם אותו ותעברו אלהים אחרים לך לא אסfir להושיע אתכם: 14 לכו וזעקו אל אלהים אשר בחרתם בס המה וושיעו לכם בעת צרתכם: 15 והאמרו בני ישראל אל יהוה חטאנו עשה אתה לנו ככל הטוב בעניך אך הצלנו נא היום הזה: 16 ויסירו את אלהי הנכר מקרבים ויעברו את יהוה ותקצ'ר נפשו בעמל ישראל: 17 וויעזקו בני עמו ויתנו בנלעד ויאספו בני ישראל ויהנו במצפה: 18 ויאמר העם שרי נלעד איש אל

12 ויצעק איש אפרים ויעבר צפונה ויאמרו לפתח מודיע עברת להלחם בני עמו ולנו לא קראת ללבת עמק ביהך נשך עלייך באש: 2 ויאמר יפתח אליהם איש ריב היהתי אני ועמי ובני עמו מאר ואזעך אתכם ולא השעתם אותו מידם: 3 ואראה כי אין מושיע ואשמה נפשי בכפי ואעbara אל בני עמו ויתנס יהוה בידיו ולמה עליות אל הים הזה להלחם כי: 4 ויקבץ יפתח את כל אנשי גלעד וילחם את אפרים ויכו אנשי גלעד את אפרים כי אמרו פלייטי אפרים אתם גלעד בחור אפרים בחור מנשה: 5 ויליכר גלעד את מעברות הירדן לאפרים והיה כי יאמרו פלייטי אפרים עברה ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה ויאמר לו: 6 ויאמר נא שבת ויאמר סבלת ולא יcinן לדבר כן ויאחוו אותו וישחתו אל מעברות הירדן ויפל בעת ההיא מאפרים ורבעים ושנים אלף: 7 יפתח את ישראל לשנים ריהם וימת יפתח הנגיד ויקבר בעיר גלעד: 8 יושפט אחריו את ישראל אבצן מבית לחם: 9 ויהי לו שלשים בנים ושלשים בנות שלח החוצה ושלשים בנות היבא לבני מן החוץ יושפט את ישראל שבע שנים: 10 וימת אבצן ויקבר בבית לחם: 11 יושפט אחריו את ישראל אילון הובלני וושפט את אילון עשר שנים: 12 וימת אילון הובלני ויקבר באילון בארץ זבולון: 13 יושפט אחריו את ישראל עברון בן הילל הפרעוני: 14 ויהי לו ארבעים בנים ושלשים בני בנים רכבים על שבעים ערים יושפט את ישראל שמנה שנים: 15 וימת עברון בן הילל הפרעוני ויקבר בפרעון בארץ אפרים בהר העמלקי:

13 ויספו בני ישראל לעשota הרע בעני יהוה ויתנס יהוה ביד פלשתים ארבעים שנה: 2 ויהי איש אחד מצרעה ממושחתה הדני ושמו מגוח ואשתו עקרה ולא לידה: 3 וירא מלאך יהוה אל האשה ויאמר אליה הנה נא את עקרה ולא ילדה והריה וילדה בן: 4 ועתה השמרי נא ואל תשתיין ושכר ואל תאכלו כל טמא: 5 כי הנה הרה וילדה בן ומורה לא יעללה על ראשו כי נור אליהם יהוה הנער מן הבطن והוא יחל לחשיע את ישראל מיד פלשתים: 6 ותבא האשה ותאמר לאישה לאמר איש האללים באלי ומראהו כמראה מלאך האללים נורא מאר ולא שאלתו אי מזה הוא ואת שמו לא הניד לי:

עם ישראל: 21 ויתן יהוה אלהי ישראל את סיכון ואת כל עמו ביד ישראל ייכום ויריש ישראל את כל הארץ האמרי יושב הארץ היה: 22 וירשו את כל גבול הארץ מארנון ועד היבק ומן המדבר ועד הירדן: 23 ועתה יהוה אלהי ישראל הוריש את האמרי מפני עמו ישראל ואתה תירשו: 24 הלא את אשר יוריש כמוש אלהיך אותו תירש ואת כל אשר הוריש יהוה אלהינו מפנינו אותו נורש: 25 ועתה הטוב טוב אתה מלך בן צפור מלך מואב הרוב רב עם ישראל אם נלחם בכם: 26 בשבת ישראל בחשbon ובבונתיה ובערעו ובבונתיה ובכל הערים אשר על ידי ארנון שלש מאות שנה ומדווע לא הצלחם בעת ההיא: 27 ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם כי ישבת יהוה השפט היום בין בני ישראל ובין בני עמו: 28 ולא שמע מלך בני עמו אל דבריו יפתח אשר שלח אליו: 29 ותהי על יפתח רוח יהוה ויעבר את גלעד ואת מנשה ויעבר את מצפה גלעד וממצפה גלעד עבר בני עמו: 30 וידר יפתח נדר ליהוה ויאמר אם נתנו תתן את בני עמו בידי: 31 והיה היוצא אשר יצא מדלתי بيתי לקרأتي בשובו בשלום מבני עמו והיה ליהוה והעליתחו עליה: 32 ויעבר יפתח אל בני עמו להלחם בכם ויתנס יהוה בידו: 33 ויכם מערודר ועד בואך מניה עשרים עיר ועד אבל כרים מכיה נורלה מאר ויכנעו בני עמו מפני בני ישראל: 34 ויבא יפתח המצפה אל ביתו והנה בתו יצאת לקראותו בתפים ובמלחות ורök היא יחרה אין לו ממנה בן או בת: 35 ויהי כראותו אותה ויקרע את בנדיו ויאמר אלה בת הכרע הכרעתי ואת היה בערבי ואנכי פצתי פי אל יהוה ולא אוכל לשוב: 36 וatom אליו אבוי פציתה את פיך אל יהוה עשה לי כאשר יצא מפיך אהרי אשר עשה לך יהוה נקמות מאיביך מבני עמו: 37 וatom אל אביה עשה לי הדרב הזה הרפה מנני שנים חדשים ואלכה וירתדי על התהרים ואבכה על בתولي אני ורעתית: 38 ויאמר לכיכי וישלח אותה שני חדשים ותליך היא ורעתית ותבך על בחוליה על ההרים: 39 ויהי מוקץ שנים חדשים ותשב אל אביה וויש לה את נדרו אשר נדר והיא לא ידע איש ותהי חק בישראל: 40 מימים ימימה תלנה בנות ישראל לתנות לבת יפתח הנגיד ארבעת ימים בשנה:

7 ויאמר לֵי הַנְּקָה הַרְהָה וַיָּלֹד בֵּן וַעֲתָה אֶל תְּשִׁתִּי יֵין
שְׁמַשּׁוֹן אֶל אָבִיו אָוֹתָה קָח לֵי כִּי הִיא יִשְׁרָה בְּעֵנִי: 4
וְאָבִיו וְאָמוֹ לֹא יִדְעַו כִּי מִיהָוָה הִיא כִּי תְּאַנְּהָה הוּא מַבְקָשׁ
מִפְּלִשְׁתִּים וְבָעַת הִיא פְּלִשְׁתִּים מִשְׁלִים בִּישְׁרָאֵל: 5
וַיַּרְדֵּ שְׁמַשּׁוֹן וְאָבִיו וְאָמוֹתָה וְיִבָּאוּ עַד כְּרָמֵי תְּמִנְתָּה
וְתְּהָנֵה כְּפִיר אֲרִוּתָה שָׁגַג לְקָרְאָתָה: 6 וַתַּצְלַח עַלְיוֹ רֹוח
יְהָוָה וַיָּשַׁעַדוּ כְּשֻׁעַג הַגְּדִי וּמְאוֹמָה אַין בִּידּו וְלֹא הַגְּדִי
לְאָבִיו וְלֹאָמוֹתָה אַתְּ אֲשֶׁר עָשָׂה: 7 וַיַּרְדֵּ וַיֹּדַבֵּר לְאַשָּׁה וְתְּרֵץ
בְּעֵנִי שְׁמַשּׁוֹן: 8 וַיֵּשֶׁב מִימִים לְקַחְתָּה וַיָּסֶר לְרֹאֹת אֶת
מִפְּלָת הָאָרִיה וְהָנָה עַדְתָּ דְבָרִים בְּגֻוִּתָּה אָרִיה וְדָבָשׁ: 9
וַיַּרְדֵּהוּ אֶל כְּפִיו וַיָּלֹךְ וְאֶלְכָל וַיָּלֹךְ אֶל אָבִיו וְאֶל
אָמוֹתָה וַיִּתְן לָהֶם וַיָּכְלֹו וְלֹא הַגְּדִי לָהֶם כִּי מְגֻוִּתָּה אָרִיה
רְדָה הָדָבָשׁ: 10 וַיַּרְדֵּ אֶבְיוֹה אֶל אַשָּׁה וַיַּעַשׂ שְׁמַשּׁוֹן
מִשְׁתָּה כִּי כֵן יִשְׁעַו הַכְּהֹורִים: 11 וַיָּהִי כִּרְאוֹת אֶת
וַיָּקֹחוּ שְׁלַשִּׁים מְרוּעִים וַיָּהִי אָתוֹ: 12 וַיֹּאמֶר לָהֶם שְׁמַשּׁוֹן
אֶחָדָה נָא לְכָם חִידָה אֶם הַגְּדִי תִּגְּדִי אָוֹתָה לִי שְׁבָעַת יְמִיּוֹת
הַמְשַׁתָּה וּמְצָאָתָם וְנַתְּחִי לְכָם שְׁלַשִּׁים סְדִינִים וְשְׁלַשִּׁים
חֲלֹפָת בְּנִידִים: 13 וְאֶם לֹא תָכְלִוּ לְהַגְּדִי לִי וְנַתְּחִי אֶת
לִי שְׁלַשִּׁים סְדִינִים וְשְׁלַשִּׁים חֲלֹפָת בְּנִידִים וְיִאָמְרוּ לְךָ
חִידָה חִידָתְךָ וְנִשְׁמְעַנָּה: 14 וַיֹּאמֶר לָהֶם מִזְחָכְלָל יִצְאָה
מְאָכָל וּמְשׁׁעַד יִצְאָה מִתּוֹךְ וְלֹא יִכְלֹו לְהַגְּדִי הַחִידָה שְׁלֹשָׁת
וּכְבָדְנוֹךְ: 18 וַיֹּאמֶר לְמַלְאָךְ יְהָוָה מַיְשָׁמֵךְ כִּי יִבְאָדָרְיךָ
וְהַוְאָ פָּלָא: 19 וַיָּקַח מִנְחָה אֶת נְדִי הַעֲזִים וְאֶת הַמְנָחָה
וַיַּעַל עַל כְּבָד הַמְזִבְחָה וְמִנְחָה וְאֶתְבָּשָׁה וְמִפְלָאָה עַל
יְהָוָה בְּלַבְבָּה הַמְזִבְחָה וְמִנְחָה וְאֶתְבָּשָׁה וְמִפְלָאָה עַל
אֶדְרָצָה: 21 וְלֹא יִסְפַּר מַלְאָךְ יְהָוָה לְהַרְאָה אֶל מִנְחָה
וְאֶל אֶתְבָּשָׁה אֲזַהְרָה כִּי מַלְאָךְ יְהָוָה הוּא: 22 וַיֹּאמֶר
מִנְחָה אֶל אֶתְבָּשָׁה מִנּוֹתָה כִּי אֲלֹהִים רָאִינוּ: 23 וַיֹּאמֶר
לְאֶתְבָּשָׁה לוֹ חֲפֵץ יְהָוָה לְהַמִּתְנָנוּ לֹא לְקָח מִידָּנוּ עַל
וְמִנְחָה וְלֹא הָרְאָנוּ אֶת כָּל אֱלֹהָה וְכָתָה לֹא הַשְׁמִינִינָה כִּיאָתָה:
24 וְתַלְדֵה אַשָּׁה בְּנָה וְתַקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמַשּׁוֹן וְיִנְדַּל הַנְּעָר
וַיִּבְרְכֵהוּ יְהָוָה: 25 וְתַחַלְרֵ רֹוח יְהָוָה לְפָעָמוֹ בְּמַתְנָה דָן בֵּין
צָרָעָה וּבֵין אַשְׁתָּאָל:

14 וַיַּרְדֵּ שְׁמַשּׁוֹן תְּמִנְתָּה וַיָּרָא אָשָׁה בְּתְּמִנְתָּה מִבְנָות
פְּלִשְׁתִּים: 2 וַיַּעַל וַיָּגֹד לְאָבִיו וְלֹאָמוֹתָה אֲשֶׁר
בְּתְּמִנְתָּה מִבְנָות פְּלִשְׁתִּים וַעֲתָה קָחָה אָוֹתָה לִי לְאַשָּׁה: 3
וַיֹּאמֶר לוֹ אָבִיו וְאָמוֹתָה אַיִן בְּבָנָות אֶחָיךְ וְבְכָל עַמִּי אָשָׁה
כִּי אַתָּה הַוְלָךְ לְקַחְתָּה אֲשֶׁר מִפְּלִשְׁתִּים הָעָרִילִים וַיֹּאמֶר

אור הבקר והרגנהו: 3 ווישכב שמשון עד חציו הלילה
זוקם בחציו הלילה ויאחז בדלתות שער העיר ובשתי
המזרות ויסעם עם הבריה וישם על כתפיו ויעלם אל
דרראש הדר אשר על פניו חברון: 4 ויהיו אחרי כן ויאחט
אשה בנחל שרק ושם דליה: 5 ויעלו אליה סרני
נוכל לו ואסרנוו לענטו ואנחנו נתן לך איש אלף ומאה
בכף: 6 ותאמר דליה אל שמשון הנירה נא לי במה
כחך נдол ובמה תאסר לענטך: 7 ויאמר אליה שמשון
אם יאסרני בשבעה יתרים לחיים אשר לא חרבו וחליתי
והיהו כאחד האדים: 8 ויעלו לה סרני פלשטים שבעה
יתרים לחיים אשר לא חרבו ותאסרו בהם: 9 והארב
שב לה בחדר ותאמר אליו פלשטים עלייך שמשון וינתק
את היתרים כאשר יתק פטיל הנערת בהריהו אש ולא
נודע כהו: 10 ותאמר דליה אל שמשון הנה התלת כי
ותדבר אליה אם אסור יאסרני בעבותים חדשים אשר
לא נעשה בהם מלאכה וחליתי והייתי כאחד האדים:
11 ותחק דליה עבטים חדשים ותאסרו בהם ותאמר
אליו פלשטים עלייך שמשון והארב ישב בחדר וינתקם
מעל זוועתו כהו: 13 ותאמר דליה אל שמשון עד
הנה התלת כי ותדבר אליו כזובים הנירה לי במה תאסר
דייאמר אליה אם תארני את שבע מחלפות ראשיו עם
המסכת: 14 ותתקע ביתך ותאמר אליו פלשטים עלייך
שמשון ויקץ משותו ויסע את הידר הארגן ואת המסכת:
15 ותאמר אליו איך תארני אהבתיך ולבר אין אני זה
שלשל פעמים התלת כי ולא הנגדת לי במה כחך נдол: 16
זיהו כי הציקה לו בדבריה כל הימים ותאלץו ותקצר
גפשו למוות: 17 ויגד לה אה כל לבו ויאמר לה מורה לא
עליה על הראש כי נזר אלהים אנו מבטן אמי אם נלחתי
לسر מנני כהו וחליתי והייתי בכל האדים: 18 ותרא
דליה כה הניד לה אה כל לבו ותשלח ותקרה לסרני
פלשטים לאמר על הפעם כי הניד לה אה כל לבו ועל
אליה סרני פלשטים ויעלו הכסף בידם: 19 ותישננו על
ברכיה ותקרה לאיש ותגלח את שבע מחלפות ראשיו
ותתחל לענותו ויסר כחו מעליו: 20 ותאמר פלשטים עלייך
שמשון ויקץ משותו ויאמר אצא כפעם בפעם ואגער והוא
לא ידע כי יהוה סר מעליו: 21 ויאחווהו פלשטים יינקרו

שנאהה ואתננה למרעך הלא אהתה הקטנה טוביה ממנה
תהי נא לך תחתיה: 3 ויאמר להם שמשון נקיות הפעם
מפלשטים כי עשה אנו עם רעה: 4 וילך שמשון וילך
שלש מאות שועלים ויקח לפדרים וויפן גב אל זנב ווישם
לפיד אחד בין שני הונבות בתוכה: 5 ויברע אש בפלפידים
וישלח בקמאות פלשתים ויברע מנדיש ועד כרם
זיות: 6 ויאמרו פלשתים מי עשה זאת ויאמרו שמשון חתן
ההמנני כי ללח את אשתו וויתה למראתו וויעלו פלשתים
וירושפו אותה ואת אביה באש: 7 ויאמר להם שמשון
אם תעשון כזאת כי אם נקמתי בכם ואחר אהדרל: 8 ויך
אותם שוק על ירכ מכה גדרולה ווירד ווישב בסעיף סלע
עitem: 9 ויעלו פלשתים וויתנו ביהודה ווינטשו בלחיה: 10
ויאמרו איש יהודה למלה עלייתם עלינו ויאמרו לאסור
את שמשון עלינו לעשות לו כאשר עשה לנו: 11 וירדו
שלשת אלףים איש מיהודה אל סעיף סלע עitem ויאמרו
לשמשון הלא ידעת כי משלים בנו פלשתים ומה זאת
עשית לנו ויאמר להם כאשר עשו לי כן עשית להם: 12
ויאמרו לו לאסרך ירדנו לתחר ביד פלשתים ויאמר
לهم שמשון השבעו לי פון תפנונגן כי אתם: 13 ויאמרו לו
לאמר לא כי אסרך נאסרך ונתנוך בידם והמת לא נמייך
ויאסרו בשנים עבטים חדשם ויעלו והם מן הסלע: 14
הוא בא עד לחוי פלשתים הריעו לקראותו ווואצלא עליו
רוחה יהוה ותהיינה העבותים אשר על זרועותיו כפשתים
אשר בערו באש וימסו אסורי מעל ידיו: 15 וימצא
לחוי חמור טריה ווישלח ידו ויקחיה ויך בה אלף איש:
16 ויאמר שמשון בלחוי החמור חמור חמרותם בלחוי
החמור הכתוי אלף איש: 17 וויהי ככלתו לדבר ווישלך
הלחוי מידיו ויקרא למקום ההוא רמת לחוי: 18 וויצמא
מאיד ויקרא אל יהוה ויאמר אתה נתה ביד עבדך את
ההשועה הגדלה הועת וויהת אמות בצמא ונפלתי ביד
הערלים: 19 וויבקע אלףים את המכח אש בלחוי וויצאו
ממןנו מים ווישת ווישב רוחו וויהי על כן קרא שמה עין
הקורא אשר בלחוי עד היום הזה: 20 ווישפט את ישראל

16 וילך שמשון עזתה וירא שם אשה זונה ויבא אליה:
2 לעזותים לאמר בא שמשון הנה ויסבו ויארכו לו כל
ההיללה בשער העיר ויתחרשו כל היללה לאמר עד

ויל 16

mbi'ta l'ham yihودה v'anci ha'lek lenor ba'sher am'za: 10
v'aymar lo m'icha sheh umadi v'vihya li' la'ab v'lo'chein v'anci
at'on la'k usherat c'saf le'mim u'veruk b'ndrim v'mahotik v'lek
ha'le'i: ve' yio'yal ha'le'i le'shet at ha'ish v'vihy lo ha'neur lo
ac'had m'buni: ve' yomala m'icha at yid ha'le'i v'vihy lo ha'neur
lo'chein v'vihy be'bi'ta mi'cha: ve' yomar m'icha ut'ha y'dut'i ci
y'tib' yihya li' ci' ha'le'i ha'le'i lo'chein: 11

18 b'ymim ha'm ain mal'k bi'sh'ral v'bi'mim ha'm
sh'bet ha'duni m'ba'ksh lo' nahlah le'shet ci' la'nefela' lo' ud
hi'om ha'ho'a bat'ok sh'beti yish'ral b'nahla': 2 v'yo'shalcho b'ni
dn m'mashpachat ha'm sha'ashna' m'katzotam an'sim b'ni ch'il
m'zra'ha v'mash'tal le'ngel at ha'ar'z v'lo'ch'ra v'aymaro
al'hem le'vo' ch'kru at ha'ar'z v'ib'ao ha'r af'rim ud b'bi't
mi'cha v'ili'nu sh'm: 3 ha'ma um b'bi't mi'cha v'ha'ma ha'k'ivru at
k'ol ha'neur ha'le'i v'isoro' sh'm v'aymaro lo' mi' ha'be'ak ha'lem
v'ma' at'ha' u'sha' bo'za v'ma' la'k p'ha: 4 v'aymar al'hem co'ha
v'co'ha u'sha' li' mi'cha v'yo'shalcho v'ahoi lo' le'chein: 5 v'aymaro
lo' sha'el na' ba'al'hom v'no'ra' ha'ch'zli'ha d'rek'nu asher an'hanu
ha'le'lim ul'ha: 6 v'aymar le'hem ha'chein le'vo' le'shem v'vihy ha'ho'a
d'rek'cum asher t'hal'cu ba': 7 v'ilo'co ha'mash ha'an'sim v'ib'ao
le'sha' v'ir'ao at ha'um asher b'k'revha v'oshet la'b'tch m'mashpachat
z'danim sh'ket v'be'pa'ha v'ain m'k'lim d'bar ba'ar'z v'ro'sh u'z
v'ro'chim ha'ma m'z'danim v'd'bar ain lo'hem um' adam: 8 v'ib'ao
al'ahim z'mra'ha v'mash'tal v'aymaro lo'hem ah'ihim ma' at'm:
9 v'aymaro ko'ma'ha v'ne'la'ha u'li'hem ci' ra'ivo at ha'ar'z v'vihy
t'voh' ma'ad v'at'm mo'ch'sim al' ha'etz'lo' le'la'ch'la le'ba' le'rash
at ha'ar'z: 10 cab'ac'm t'ba'ao al' um b'toh v'ha'ar'z r'ch'bat
y'dim ci' ni'tana' al'ha'im b'id'k'm m'k'om asher ain sh'm m'ha'sor
cl' d'bar asher ba'ar'z: 11 v'is'eu m'shem m'mashpachat ha'duni
m'zra'ha v'mash'tal sh'm a'ot a'ish ha'neur cl' m'l'ch'ha: 12
v'uilu v'ih'nu b'k'rit' y'ir'um b'ih'ouda ul'c'n k'ra'ol m'm'k'om
ha'ho'a m'hanna dn ud ha'um ha'z ha'neur ha'achri k'rit' y'ir'um:
13 v'iy'ab'ru m'shem ha'r af'rim v'ib'ao ud b'bi't mi'cha: 14
v'iy'enu ha'mash ha'an'sim ha'hal'lim le'ngel at ha'ar'z li'sh
v'aymaro al'ahim ha'od'utim ci' yish b'batim ha'alleh af'od
v't'r'f'im v'pos'l v'mos'ka' v'ut'ha du'ot ha'ch'ush: 15 v'is'oro'
sh'ma v'ib'ao al' bi't ha'neur ha'le'i bi't mi'cha v'ish'alo lo'

at un'iv'yo v'iy'ord'ro at'ot u'z'ha v'ay'sro'ho b'nach'tim v'vihy
sh'oh'n b'bi't ha'as'ir'im: 22 v'iy'hal sh'ur ha'sho' le'z'ma ca'sher
n'la': 23 v'sord'ni pl'shi'ym na'spo' lo'z'ch' v'z'ch' n'drol le'd'nu
al'ha'ihim v'lo'sha'ma v'ay'mar'o n'tan al'ha'nu bi'd'nu at' sh'm'on
ay'ob'nu: 24 v'iy'ra' at' ha'um v'yo'hallo at' al'ha'ihim ci' am'ro
n'tan al'ha'nu bi'd'nu at' ay'ob'nu v'at' m'ch'rib' ar'z'nu v'as're
ha'r'ba' at' ha'ch'li'nu: 25 v'vihy ci' to'v le'bm v'ay'mar'o k'ra'o
le'sha'mon v'yo'shalch' le'no v'ik'ra'o le'sha'mon m'bi't ha'as'ir'im
v'iz'ch' le'p'ni'ym v'uy'mid'ro at'ot bi'n ha'um'rim: 26 v'ay'mar
sh'm'on al' ha'neur ha'm'zok' bi'd'nu ha'ni'ha at'hi v'hi'm'shi
at ha'um'rim asher ha'bi't n'co'n u'li'hem v'ash'un u'li'hem: 27
v'ha'bi't m'la' ha'an'sim v'ha'neurim v'sha'ma cl' sord'ni pl'shi'ym v'ul
ha'ng c'sh'la'sh al'f'im ai'sh v'ash'a ha'ri'rim b'sh'ok sh'm'on: 28
v'ik'ra'o sh'm'on al' y'ho' v'ay'mar ar'z' y'ho' v'co'ri' v'na' v'ho'k'ni
na' ak' ha'p'um ha'z ha'el'hi' v'ank'ma n'k'm at'ha' m'shi
un'i pl'shi'ym: 29 v'iy'la'f'at sh'm'on at' sh'ni u'm'od'ri ha'tok
asher ha'bi't n'co'n u'li'hem v'si'm'k u'li'hem ah'od bi'm'no v'ah'ad
b'sh'm'alo: 30 v'ay'mar sh'm'on t'mot n'p'shi um' pl'shi'ym v'it
b'ch'ch v'ip'el ha'bi't u'l' ha'sr'ni v'ul' cl' ha'um asher bo v'vihy
ha'mot'um asher ha'mi'ti b'm'hot'ru r'bi'm' n'ash' ha'mi'ti b'chi'yo: 31
v'iy'rd'ro ar'z' v'ol' bi't a'bi'ha' v'ish'ao at' v'iy'ul' v'ik'br'ro at'ot
bi'n' z'ra'ha v'bi'n' a'sha'tal b'k'br' m'no'ha a'bi' v'ha' a'sha' t'at
is'ra'el u'sh'rim sh'na:

17 v'vihy aish m'ha'r af'rim v'sho' m'ci'hi'yo: 2 v'ay'mar la'amo
al'f v'ma'ha ha'c'saf asher le'k'ch la'k v'ati al'hit v'vem am'ra't
ba'z'oni ha'na' ha'c'saf at'i ani le'k'ch'hi' v'ot'amer amo b'ro'k b'ni
li'ha'z: 3 v'yo'shab at' al'f v'ma'ha ha'c'saf la'amo v'ha'amer amo
ha'k'dash ha'k'dash'ti at' ha'c'saf li'ha'z mid'i li'v'z'ha u'shot' pos'l
v'm'sha' v'ut'ha a'shi'nu la'k: 4 v'yo'shab at' ha'c'saf la'amo v't'k'ch
amo m'a'at'is c'saf v't'h'na'lo' l'z'or'f v'yu'shal' pos'l v'm'sha'
v'iy'di b'bi't m'ci'hi'yo: 5 v'oh'ash mi'cha lo' bi't al'hem v'yu'sh
af'od v't'r'f'im v'iy'el'la' at' yid ach'd m'bi'ot v'vihy lo' le'chein: 6
bi'ymim ha'm ain mal'k bi'sh'ral aish hi'sher b'uni'yo v'ut'ha:
7 v'vihy ne'ur m'bi'ot la'ch' yih'ouda m'mashpachat yih'ouda v'ha' lo'v
v'ho' a'ner sh'm: 8 v'iy'lek' ha'ish m'ha'ir m'bi'ot la'ch' yih'ouda
le'no' ba'sher im'za v'ba'a ha'r af'rim ud b'bi't mi'cha le'usot
d'rek'nu: 9 v'ay'mar lo' mi'cha ma'ain t'ba'ao v'ay'mar al'oi' li'v'z'ha

ושב אתו שלשת ימים ויאכלו וישתו וילינו שם: 5 ויהי ביום הרביעי יישכמו בברך ויקם לכת ויאמר אבי הנערה אל חתנו סעד לבך פת לחם ואחר תכלו: 6 וישבו ויאכלו שניהם יחדרו וישתו ויאמר אביה הנערה אל האיש הوال נא וילין ויטב לך: 7 ויקם האיש לכת ויפצר בו חתנו וישב וילין שם: 8 וישכם בברך ביום החמישי לכת ויאמר אביה הנערה סעד נא לבך והתמה מהו עד נתות הימים ויאכלו שניהם: 9 ויקם האיש לכת הוא ופילגשו ונערו ויאמר לו חתנו אביה הנערה הנה נא רפה היום לערב לילינו נא הנה חנות הימים לין פה וויטב לבך והשכמתם מהר לדריכם והלכת לאהלהך: 10 ולא אבה האיש לילון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלים ועמו צמד חמורים חכושים ופילגשו עמו: 11 הם עם יבוס נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני יישראל הנה ועברנו עד גבעה: 12 ויאמר לנערו לך ונקרבה באחד המקומות ולנו בגבעה או ברמה: 13 וויעברו וילכו ותבא להם המשמש אצל הנערה אשר לבניינן: 14 ויסרו שם לבוא לילון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מסוף אותם הביתה לילון: 15 והנה איש יקן בא ממן מעשחו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים והוא נר בגבעה ואנשי המקום בני ימני: 16 ווישא עיניו וירא את האיש האדרה ברחוב העיר ויאמר האיש הוזק אנה תלך ומאי תבוא: 17 ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודת עד בית לחם יהודת ואת בית אפרים ממש אגצי ואלאך עד בית לחם יהודת ואת בית יהודת אני הילך ואני איש מסוף אותן עותי הביתה: 18 וגם תבן גם מספוא יש לחמורינו גומ לחם ווין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מוחסור כל דבר: 19 ויאמר האיש הוזק שלום לך רק כל מהסורך עלי רק ברחוב אל תלן: 20 ויביאו לביתו ויבול לחמורים וירחצו רגליים ויאכלו וישתו: 22 מהו מיטיבים את לבם והנה אנשי העיר אנשי בני בליעל נסבו את הבית מתרדקים על הדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית הוזק לאמר הוצאה את האיש אשר בא אל ביתך וננדענו: 23 ויצא אליהם האיש בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל חדרו נא אחריו אשר בא האיש הזה אל ביתו אל תעשו את הנבלת הזה: 24 הנה בת הבטולה ופילגשו אוציהה נא אותם וענו אותם לשלים: 16 ווש מאות איש חנורים כל מלחמתם נצבים פהה השער אשר מבני דן: 17 ויעלו חמשת האנשים ההלכים לרנגל את הארץ באו שם לcko את הפסל ואת האפור ואת הטרפים ואת המסכה והכהן נצב פהה השער ומש מאות איש החנור כל המלחמה: 18 ואלה בא בית מיכה ויקחו את פסל האפור ואת הטרפים ואת המסכה ויאמר אליהם הכהן מה אתם עושים: 19 ויאמרו לו החרש שום יידך על פיך ולך עמנו והיה לנו לאב ולכהן הטוב היוטך כהן לבית איש אחד או היוטך כהן לשפט ולמשפהה בישראל: 20 ווישב לב הכהן ויקח את האפור ואת הטרפים ואת הפסל ויבא בקרוב העם: 21 ויפנו וילכו וישימו את הטרף ואת המקנה ואת הכבודה לפניהם: 22 מהה הרחיקו מבית מיכה והאנשים אשר בכתים אשר עם בית מיכה נזעקו וידבקו את בני דן: 23 ויקראו אל בני דן ויסכו פניהם ויאמרו למשה מה לך כי נזעקה: 24 ויאמר את אלהי אשר עשו לך חותם ואת הכהן ותלכו ומה לי עוד ומה זה התאמרו אליו מה לך: 25 ויאמרו אליו בני דן אל השמע קולך עמנו פן פגענו בכם אנשים מרני נפש ואספהה נפשך ונפש ביתך: 26 וילכו בני דן לדרכם וירא מיכה כי חזוק המה ממן ויפן וישב אל ביתו: 27 והמה לcko את אשר עשה מיכה ואת הכהן אשר היה לו ויבאו על ליש על עם שקט ובטח ויכו אותם לפיקח ואות העיר שרפפו באש: 28 ואין מצליח כי רחוכה היא מצידון ודבר אין להם עם אדם והוא בעמק אשר לבית רחוב ויבנו את העיר וישבו בה: 29 ויקראו שם העיר דן בשם דן אביהם אשר יולד לישראל ואולם ליש שם העיר לדשנה: 30 ויקימו להם בני דן את הפסל ויונתן בנים נשם מה הוא ובנו הוו כהנים לשפט הדרי עד יום גלות הארץ: 31 ווישימו להם את פסל מיכה אשר עשה כל מי היה בית האלים בשלה:

19 והי בימים ההם ומלך אין בישראל ויהי איש לוי גר בירכתי הר אפרים ויקח לו אשה פילגש מבית לחם יהודת: 2 וותונה עליו פילגשו ותלך מהו אל בית אביה אל בית לחם יהודת ותהי שם ימים ארבעה חדשים: 3 ויקם אישה וילך אחריה לדבר על לבה להשיבו ונערו עמו וצמד חמורים ותבכיהו בית אביה ויראהו אביה הנערה ווישמה לקראותו: 4 וויהזק בו חתנו אביה הנערה

למלחמה עם בני ישראל: ¹⁵ ויתפרקדו בני בנימן ביהם הוו מהערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב בלבד מושבי הנגבעה התפרקו שבע מאות איש בחור: ¹⁶ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אחר ייד מיננו כל והקלע באבן אל השערה ולא חטא: ¹⁷ ואיש ישראל שלף חרב כל זה איש בלבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה: ¹⁸ ויקומו ויעלו ביהו אל יושלו אלהים ויאמרו בני ישראל מי עלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה והודה בתחלה: ¹⁹ ויקומו בני ישראל בcker ויחנו על הנגבעה: ²⁰ ויצא איש ישראל אל למלחמה עם בניימן ויערכו אתם איש ישראל מלחמה אל הנגבעה: ²¹ ויצאו בני בנימן מן הנגבעה וישחותו בישראל ביום הוה שנים ועשרים אלף איש ארציה: ²² ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון: ²³ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב ויאלו ביהוה לאמר האוסף לנשtl למלחמה עם בני בנימן אחיו ויאמר יהוה על אליו: ²⁴ וירבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני: ²⁵ ויצא בנימן לקראותם מן הנגבעה ביום השני וישחותו בני ישראל עוד שמנת עשר אלף איש ארציה כל אלה שלפי חרב: ²⁶ ויעלו כל בני ישראל וכל העם ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום הוה עד הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה: ²⁷ ויאלו בני ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלים ביום הום: ²⁸ ופינח בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו ביום ההם לאמר האוסף עוד ליצאת למלחמה עם בני בנימן אחיו אם אחרד ויאמר יהוה עלי כי מהר אתנו בידך: ²⁹ ווישם ישראל ארבעים יהוה עלי כי מהר אתנו בידך: ³⁰ ויעלו בני ישראל אל הנגבעה סביב: ³¹ ויצאו ביום השלישי כפעם כפעם: ³² וויאו בני בנימן לקראות העם הנטקו מן העיר ויחלו להכות מהעם חללים כפעם כפעם בנסולות אשר אחת עליה בית אל ואחת נגבעה בשדה כשלשים איש בישראל: ³³ ישראל אמרו גנosa ונתקנו מהר אל המסלות: ³⁴ וככל איש ישראל כמו מקומו ויערכו בבעל חמר וארב שדרל מניה מנקומו ממערה נגע: ³⁵ ויבאו מנד לנגבעה עשרת אלפיים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והם לא ידעו כי גנעתם עליהם הרעה: ³⁶ ויגף יהוה את

ונבללה זאת: ²⁵ ולא אבו האנש לשמע לו ויהזק האיש בפילגשו ויצא אליו החוין וידעו אותה ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר ותפל פחה בית האיש אשר אדרניה האשה לפנות הבקר ותפל פחה בית האיש אשר אדרניה שם עד האור: ²⁶ ויקם אדרניה בCKER וויפחה דלותה הביתה ויצא לכלת לדרכו ותגה האשה פילגשו נפלת פחה הביתה ויריה על הסף: ²⁸ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין ענה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו: ²⁹ ויבא אל ביתו ויקח את המאלכל ויחזק בפילגשו ונתחה לעצמיה לשנים עשר תנחים וישלחו בכל גבול ישראל: ³⁰ והיה כל הראה ואמר לא נהותה ולא נראתה כזאת למים עלות בני ישראל מארץ מצרים עד היום הזה שמו לכם עליה עטו ודברו:

20 ויצאו כל בני ישראל ותקחל העדה כאיש אחד למדן ועד באר שבע וארץ הנלעד אל יהוה המצפה: ² וויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלים ארבע מאות אלף איש רגלי שלף חרב: ³ וישמעו בני בנימן כי עלו בני ישראל המצפה ויאמרו בני ישראל אדרכו איכה נחיתה הרעה זאת: ⁴ ויען האיש הלווי איש האשה הנרצחה ויאמר הנגבעתה אשר לבניין באתי אני ופילגשי ללו: ⁵ ויקמו עלי בעלי הנגבעה ויסבו עלי את הבית לילה אותי דמו להרג ואת פילגשי ענו ותמת: ⁶ ואחزو בפילגשי ואנתחה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו זמה ונבללה בישראל: ⁷ הנה כלם בני ישראל הבו לכם דבר ועזה הלם: ⁸ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאחלה ולא נסור איש לבתו: ⁹ ועתה זה הדבר אשר גנשה לנגבעה עלייה בגורל: ¹⁰ ולקחנו שרה אנשיהם למאה לכל שבטי ישראל ומאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לשות לובאים ללבב בנימן ככל הנבללה אשר עשה בישראל: ¹¹ וואסף כל איש ישראל אל העיר איש אחד חברים: ¹² ווישלחו שבטי ישראל אנשים בכל שבטי בנימן לאמר מה הרעה זאת אשר נהיתה בכם: ¹³ ועתה תנו את האנשיהם בני בליעל אשר נגבעה ונמיהם ונכערה הרעה מישראל ולא אבו בנימן לשמע בקהל אחיהם בני ישראל: ¹⁴ וויאספו בני בנימן מן הערים הנגבעתה לצאת

ויאמרו מי אחד משבטי ישראל אשר לא עלה אל יהוה המצפה והנה לא בא איש אל המהנה מיביש גלעד אל הכהל: ⁹ וו��פוך העם והנה אין שם איש מושבי יבש גלעד: ¹⁰ ווישלחו שם העדה שניים עשר אלף איש מבני החיל ויצוו אותם לאמר לך והכיתם את יושבי יבש גלעד לפי חרב והנשימים והטף: ¹¹ וזה הדבר אשר תעשו כל זכר וככל אשה ידעת משכוב זכר תחרימו: ¹² ווימצאו מושבי יבש גלעד ארבע מאות נערה בתולה אשר לא ידעה איש למשכב זכר ויביאו אותם אל המהנה שלה אשר בארץ כנען: ¹³ ווישלחו כל העדה וירבררו אל בני בנימן אשר בסלע רםון ויקראו להם שלום: ¹⁴ וישב בנימן בעת ההיא ויתנו להם הנשים אשר היו מנשי יבש גלעד ולא מצאו להם כן: ¹⁵ ווועם נחם לבנימן כי עשה יהוה פץ' בשבטי ישראל: ¹⁶ ויאמר זקן העדה מה נעשה לנורדים לנשים כי נשמדה מבנימן אשה: ¹⁷ ויאמרו יירשת פליטה לבנימן ולא ימחה שבט מישראל: ¹⁸ ואנחנו לא נוכל לחות להם נשים מבנותינו כי נשבעו בני ישראל לאמר אדור נtan אשה לבנימן: ¹⁹ ויאמרו הנה חן יהוה בשלו מימים ימימה אשר מצפונה לבית אל מורה החטש למסלה העלה מהבית אל שכמה וממנב לבונה: ²⁰ ויצא את בני בנימן לאמר לך וארבתם בכרמים: ²¹ וריאתם והנה אם יצאו בנות שילו לחול במחילות ויצאתם מן הכרמים והטפחתם לכם איש אשתו מבנות שילו והלכתם ארץ בנימן: ²² והיה כי יבוא אבותם או אחיהם לרוב אלינו ואמרנו אליהם חנונו אותם כי לא לקחנו איש אשתו במלחה כי לא אתם נתתם להם כתעת תאשמו: ²³ ויעשו כן בני בנימן וישאו נשים למספרם מן המחללות אשר גלו וילכו וישבו אל נחלתם וייבנו את הערים וישבו בהם: ²⁴ וויתהלו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחו ויצאו משם איש לנחלתו: ²⁵ ביום ההם אין מלך בישראל איש הייש בעינוי עשה:

בנימן לפניהם ישראל וויחיהו בני ישראל בבניין ביום ההוא עשרים וחמש אלף ומאה איש כל אלה שלף חרב: ³⁶ וויראו בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטהו אל הארכ אשר שמו אל הנגבעה: ³⁷ והארכ החיו וויפשטו אל הנגבעה ווישך הארכ את כל העיר לפניהם וויחיהו כל העדר להעלותם משתה העשן מן העיר: ³⁸ וומועד היה לאיש ישראל עם הארכ החיו וויפשטו אל הנגבעה משתה העשן מן העיר: ³⁹ וויהפוך איש ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגוף הוא לבניינו במלחמה הראשונה: ⁴⁰ והמשחתה החלה עלות מן העיר עמוד עשן וויפן בנימן אחריו והנה עלה כליל העיר השמיימה: ⁴¹ ואיש ישראל הפק וויבח אל איש בנימן כי ראה כי נעה עליו הרעה: ⁴² וויפנו לפניהם איש ישראל אל דרך המדבר והמלחמה הדביקתחו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו: ⁴³ כתרו את בנימן הרדייפה מנוחה הדריכו עד נכח הנגבעה מזרחה שם: ⁴⁴ וויפלו מבנימן שמנה עשר אלף איש את כל אלה אנשי חיל: ⁴⁵ וויפנו ווינו המדברה אל סלע הרמן וויעלחו במסילות חמשת אלפים איש ווירביקו אחריו עד נדעם וויכו ממנה אלף איש: ⁴⁶ וויהי כל הנפלים מבנימן עשרים וחמש אלףים איש: ⁴⁷ וויפנו ווינו המדברה אל סלע הרמן שש מאות איש וישבו בסלע רםון ארבעה חדרים: ⁴⁸ ואיש ישראל שבאל בני בנימן וויקום לפניהם הרבה מערת עד בהמה עד כל הנמצא נם כל הערים הנמצאות שלחו באש:

21 ואיש ישראל נשבע במצוה לאמר איש ממננו לא יtan בתו לבנימן לאשה: ² וויא העם בית אל ווישבו שם עד הערב לפני האלים וישאו קולם וויבכו בכி נдол: ³ ויאמרו למה יהוה אלהי ישראל היה זהאת בישראל להפקת היום מישראל שבט אחד: ⁴ וויהי מחרתת ווישכמו העם וויבנו שם מזבח וויעלו עלות ושלמים: ⁵ ויאמרו בני ישראל מי אשר לא עלה בקהל מכל שבטי ישראל אל יהוה כי השבואה הנדרולה היהת לאשר לא עלה אל יהוה המצפה לאמר מות יומת: ⁶ וויחמו בני ישראל אל בנימן אחיו ויאמרו ננדע היום שבט אחד מישראל: ⁷ מה נעשה להם לנורדים לנשים ואנחנו נשבענו ביהוה לבתוי תחתיהם מבנותינו לנשים: ⁸

אישה עשו הטוב בעניין שבי עד נמלך אותו אך יקס יהוה את דברו ותשב האשה והנין את בנה עד נמללה אותו : 24 ותעלחו עמה כאשר נמלטו בפריט שלשה ואיפה אותה קמה ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו והנער נער : 25 וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי : 26 ותאמר כי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכם בזאת להתפלל אל יהוה : 27 אל הנער הזה התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו : 28 וכן אנכי השאלתחו ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאל ליהוה וישתחו שם ליהוה :

2 ותתפלל חנה ותאמר עליך לבי ביהוה רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך : 2 אין קדוש כי יהוה כי אין בליך ואין צור כאלהינו : 3 אל תרכז תדברו נבבה נבבה יצא עתק מפיקים כי אל דעות יהוה ולא נחכנו עלילות : 4 קשת נברים חתים ונשלים אורו חיל : 5 שבעים בלחם נשכרו ורעותם חדרלו עד עקרה ילדה שבעה ורבות בנים אמללה : 6 יהוה ממיית ומיהה מודיד שאל ויעל : 7 יהוה מורייש ומעשר משפיל אף מרים : 8 מקום מעבר דל מאשפת ירים אביוון להושיב עם נדרבים וכסא כבוד יחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם חבל : 9 רגלי חסידיו ישמר ורשותם בחשך ידרמו כי לא בכח יגבר איש : 10 יהוה ייחדו מרבו על שמיים ידרם יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עוז למלכו וירם קרון משייחו : 11 ווילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער היה משרת את יהוה את פני עלי הכהן : 12 ובני בני ביליעל לא ידעו את יהוה : 13 ומשפט הכהנים את העם כל איש זבח זבח ובא נער הכהן כבשלה הבשר והמלון של השנאים בידיו : 14 והכהן בכיר או בדור או בקהלת או בפדור כל אשר יעללה יכח מפרק בשד מבשלי כי אם כי : 15 גם בטרם יקתרון את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תננה בשר לצלחת לכהן ולא קתר יקתרון ביום החלב וקח לך כאשר תאה נפשך ואמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה : 16 ותהי חתאת הנערים נדולה מאד את פני יהוה כי נאזו האנשים את מנהת יהוה : 18 ושמואל משרת את פני יהוה נער

1 ויהי איש אחד מן הرمמים צופים מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן אליהו בן חחו בן צוף אפרתי : 2 ولو שתני נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה והי לפננה ילדים ולchnerה אין ילדים : 3 ועליה האיש ההוא מעיריו מימים ימימה להשתתות ולזבח להוה צבאות בשלחה ושם שני בני עלי חפני ופנחס כחנים ליהוה : 4 ויהי הים ויזבח אלקנה וננתן לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה מנות : 5 ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את חנה אהב יהוה סגר רחמה : 6 וכעשתה צרתה גם כעס בעבור הרעה מה כי סגר יהוה بعد רחמה : 7 ובין יעשה שנה בשנה מורי עלהה בבית יהוה כן חכעננה ותבכה ולא האכל : 8 ויאמר לה אלקנה אישה חנה למא תבכי ולמה לא תאכלו ולמה ירע לבבך הלווא אגבי טוב לך מעשרה בניים : 9 ותקם חנה אהרי אכללה בשלחה ואחריו שתה ועלי הכהן ישב על הכסא על מזוזות היכל יהוה : 10 והיא מרת נש ותתפלל על יהוה ובכה תבכה : 11 ותתר נדר ותאמר יהוה צבאות אם ראה תראה בעני אמתך וכורחני ולא תשכח את אמתך ונתקה לא מותך ורע אנשים ונתקו ליהוה כל ימי חייו ומורה לא יעללה על דאשו : 12 וזה כי הרבתה להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את פיה : 13 ולחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע ווישבבה עלי לשכרה : 14 ויאמר אלה עלי עד מתי תשתכרין הסירוי את יינך מעליך : 15 ותען שתיתוי ואשפך את נפשי לפני יהוה : 16 אל תתן את אמתך לפני בבליעל כי מרבי שיחיו וכעסי דברתי עד הנה : 17 ויען עלי ויאמר לך לשלים ואלהו ישראל יתן את שליך אשר שאלת מעמו : 18 ותאמר תמצא שפחתך חן בענייך ותלך האשה לדרכה ותאכל ופניהם לא היו לה עוד : 19 ושכמו בCKER ותשתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל ביהם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה יהוה : 20 ויהיו לתקפות הימים ותהר חנה ותלך בן ותקרא את שמו שמואל כי מיהוה שאלתיו : 21 ווילך האיש אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח הימים ואת נדריו : 22 ולחנה לא עלתה כי אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו ונראאת את פני יהוה וישב שם עד עולם : 23 ויאמר לה אלקנה

הנור אפור ב': ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלהה את אישת לובח את זבח הימים: ²⁰ וברך על' את אלקנה ואת אשתו ואמר יesh יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלת אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי פקד יהוה את חנה ותתר ותלד שלשה בנים ושתו בנותו וינדר הנדר שמואל עם יהוה: ²² ועלי זקן מאד ומשע את כל אשר יעשן בניו לכל ישראל ואת אשר ישכון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד: ²³ ויאמר להם למה תעשן בדברים האלה אשר אגci שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה: ²⁴ אל בני כי לא טובה השמעה אשר אגci שמע מעברים עם יהוה: ²⁵ אם יחתא איש לאיש ופללו אליהם וטוב נם עם יהוה ונם עם אנשים: ²⁶ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו מי תפלל לו ולא ישמעו לכול אביהם ליהוה יחתא איש מי תפלל לו ולא יטב עבדך ונדל כי חפץ יהוה להמיות: ²⁷ והנדר שמואל הילך ונדר ביטחון נסיגת הנדרה שמי יהוה עבדך דבר כי שמע כפעם בפעם שמאלו שמאלו ויאמר שמואל דבר כי שמע עבדך: ²⁸ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אגci עשה דבר בישראל אשר כל שמעו חצינה שני איזנו: ²⁹ ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתוי אל ביתו החול וכלה: ³⁰ והנדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם וכל שבעת ימי מוקללים להם בניו ולא כהה בם: ³¹ בעון אשר יידע כי מוקללים להם בניו ולא כהה בם: ³² וילכן נשבעתי לבייה עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם: ³³ וושבב שמואל עד הבקר ויפתח בNEY ישראלי: ³⁴ למה תעבטו בזבחו ובמנחתי אשר צויתו מעון ותכבד את בניך ממי להבראים מראשית כל מנהת ישראל לעמי: ³⁵ לבן נאם יהוה אלהי ישראל אמר אמרתי ביחס ובית אביך יתהלך לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חילילה לי כי מכבריו אכבר ובזוי יקלו: ³⁶ הנה ימים באים ונדרעתו את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך: ³⁷ והבטחת צר מעון בכל אשר יטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים: ³⁸ וואיש את נפשך וכל מורביה ביתך ימותו אנשים: ³⁹ וזה לך ימותו שניים: ⁴⁰ והקימותי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנותיו לו בית נאמן והתהלך לפני משיחו כל הימים: ⁴¹ וזהו כל הנור בביתך לפניה יבוא להשתחו לו לאנורת כסף וככבר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם:

3 והנדר שמואל משרות את יהוה לפני עלי ודבר יהוה נקחה אלינו משלחה את ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ: ² ויהי ביום התוא

שמואל **א**

5 ופלשטים לקחו את ארון האלים ויבאו מאבן העוז אשדרה: 2 ויקחו פלשטים את ארון האלים ויבאו אותו בית דגון ויצינו אותו אצל דגון: 3 וישכמו אשדרים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץ לפניהם והוה ויקחו את דגון וישבו אותו במקום: 4 וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארץ לפניהם ארון יתוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרותות אל המפטן רק דגון נשאר עלייו: 5 על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפטן דגון באשדור עד היום הזה: 6 ותכבד ית יהוה אל האשדרים יישם ויד אתם בעפליים את אשדור ואת גבולה: 7 ויראו אנש אשדור כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמו כי קשתה ידו עליינו ועל דגון אלהינו: 8 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים אליהם ויאמרו מה נעשה לארון אלהי ישראל ויאמרו את סבב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל: 9 ויהי אחרי הסבו אותו ותהי ית יהוה בעיר מהומה גדולה מאדר ויר את אנשי העיר מקטן ועד גדולו וישתרו להם עפליים: 10 וישלחו את ארון האלים עקרון והי כבאו ארון האלים עקרון וויעקו העקרנים לאמר הסבו אליו את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי: 11 וישלחו ויאספו את כל סרני פלשטים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקומו ולא מיתא אתי ואת עמי כי היהת מהומה מות בכל העיר כבדה מאדר ית האלים שם: 12 והางאים אשר לא מתו הכו בעפליים ותעל שועת העיר השמיים:

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשטים שבעה חדרים: 2 ויקראו פלשטים לכהנים ולקסמיים לאמר מה נעשה לארון יהוה הדורענו במה נשלחנו למקום: 3 ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אותו ריקם כי השב תшибו לו اسم או תרפא ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם: 4 ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשטים חמשה עפלוי והב חמישה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם ולסננים: 5 ויעשיהם צלמי עפליכם וצלמי עכבריכם המשוחיתם את הארץ ונחתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעלייכם ומעל אליהיכם ומעל ארציכם: 6 ולמה חכבו את לבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לכם

וישענו מכך איבינו: 4 וישלח העם שלה וישאו שם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכהנים ושם שני בני עלי עם ארון ברית האלים חפניהם ופינחס: 5 ויהי כבאו ארון ברית יהוה אל המחנה וירען כל ישראל תרואה גדרלה והתמה הארץ: 6 וישמעו פלשטים את קול התרועה ואמרו מה קול התרועה הנדרלה הזאת במחנה העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל המחנה: 7 ויראו פלשטים כי אמרו בא אלהים אל המחנה ויאמרו אווי לנו כי לא היה כזאת אתמול שלהם: 8 אווי לנו מי יצילנו מיד האלים האדרים האלה אלהם המיכים את מצרים בכל מכה במדבר: 9 התחזקו והיו לאנשים פלשטים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והיויהם לאנשים ונלחמתם: 10 וילחמו פלשטים וינקף ישראל וינסו איש לאלהיו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף גנלי: 11 וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפניהם: 12 וירץ איש בינו ממהערכה ויבא שללה ביום ההוא ומדיו קרעים וארמה על ראשו: 13 ויבוא והנה עלי ישב על הכסא יך דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר: 14 וישמע עלי את קול העזקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא יונד לעלי: 15 וועל בתקיעת שמנה שנה ועינוי קמה ולא יכול לראות: 16 ויאמר איש אל עלי אנכי הבא ממן המערה ואני מן המערה נסתי הימים ויאמר מה היה הדברبني: 17 וויען המבשרא ויאמר נס ישראל לפני פלשטים ונם מגפה גדולה היהת בעם ונם שני בנים מתו חפניהם ופינחס וארון האלים נלקח: 18 ויהי כהזכירו את ארון האלים ויפל מעל הכסא אחרניתה بعد יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי ז肯 האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה: 19 וכלהו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד כי נהפכו עליה צריה: 20 וכעת מותה ותדרבנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה: 21 ותקרא לנער אי כבוד לאמר נלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלים ואל חמיה ואישה: 22 ותאמר נלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלים:

הלוֹא כאֲשֶׁר הַתְּעַלֵּל בָּהּ וַיְשַׁלְּחוּ וַיָּלְכוּ: 7 וְעַתָּה קְהוּ
וְעַגְלָה חֲדָשָׁה אֶחָת וְשִׁתִּי פְּרָוטָה עַלְוָת אֲשֶׁר לֹא עַלְהָ
עַלְיָם עַל וְאַסְרָתָם אֶת הַפְּרוֹתָה בְּעַגְלָה וְהַשִּׁבְתָּם בְּנֵיהֶם
מְאַחֲרֵיכֶם הַבִּתָּה: 8 וְלֹקְחָתָם אֶת אַרְון יְהוָה וְנַתְּתָם אֲתָּוּ
אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת כָּל הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשְׁבָתָם לֹו אֶשְׁם תְּשִׁמוֹ
בְּאַרְנוֹ מִצְרָיָם וְשַׁלְּחוּתָם אֲתָּוּ וְהַלְּךָ: 9 וּרְאִיתָם אֶם דָּרָךְ
גּוֹבְּלוּ יְעַלְהָ בֵּית שְׁמַשׁ הוּא עַשְׂתָּה לְנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוֹלָה
הַזֹּאת וְאֶם לֹא וַיַּדְעָנוּ כִּי לֹא יְדָוָנָה בְּנוּ מִקְרָה הוּא
הַיְהָלָן: 10 וַיַּעֲשׂוּ הָאֲנָשִׁים כֵּן וַיַּקְהֵל שְׁתִי פְּרָוטָה עַלְוָת
וְאַסְרָתָם בְּעַגְלָה וְאֶת בְּנֵיהם כָּל בֵּית: 11 וַיְשִׁמוּ אֶת
אַרְון יְהוָה אֶל הַעֲגָלָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ וְאֶת עַכְבָּרִי הַזָּהָב
וְאֶת צְלָמֵי טָהָרִים: 12 וַיַּשְׁרַׁהּ הַפְּרוֹתָה בְּדָרָךְ עַל דָּרָךְ
בֵּית שְׁמַשׁ בְּמִסְלָה אֶחָת הַלְּכָוֹ הַלְּךָ וַגַּעַו וְלֹא סְרוּ יְמִין
וְשְׁמָאֹל וְסְרָנִי פְּלֶשֶׁתִּים הַלְּכִים אַחֲרֵיכֶם עַד נְבוּל בֵּית
שְׁמָשׁ: 13 וּבֵית שְׁמַשׁ קַצְדִּים קַצְרִים חֲתִים בְּעַמְקָם וַיָּשָׁאַ
אֶת עַנְיוֹנָם וַיַּרְאָו אֶת אַרְנוֹ וַיַּשְׁמַחוּ לְרָאֹות: 14 וְהַעֲגָלָה
בָּאהּ אֶל שְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי וְהַעֲמֵד שָׁם וּשְׁם אַבְנֵן
נְדוּלָה וַיַּבְקְעָו אֶת עַצְיִ הַעֲגָלָה וְאֶת הַפְּרוֹתָה הַעֲלָוָה
לְיְהוָה: 15 וְהַלּוּמִים הַוְרִידוּ אֶת אַרְון יְהוָה וְאֶת הַאֲרָנוֹ
וְאֶנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ הַעֲלָוָה עַלְוָתָם וְזִבְחָוּ זְבָחוּ בְּיּוֹם
לְיְהוָה: 16 וְחַמְשָׁה סְרָנִי פְּלֶשֶׁתִּים רָאוּ וַיִּשְׁבּוּ עַקְרָון בְּיּוֹם
הַהְוָא: 17 וְאֶלָּה טָהָרִי הַזָּהָב אֲשֶׁר הַשִּׁבָּוּ פְּלֶשֶׁתִּים אַשְׁם
לְיְהוָה לְאַשְׁדּוֹד אֶחָד לְעֵזה אֶחָד לְאַשְׁקָלוֹן אֶחָד לְנַתָּ
אֶחָד לְעַקְרָון אֶחָד: 18 וְעַכְבָּרִי הַזָּהָב מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּ
פְּלֶשֶׁתִּים לְחַמְשַׁת הַסְּרוּנִים מִעַרְבָּד מִבְצָר וְעַד כְּפַר הַפְּרִזִּ
וְעַד אֶבֶל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר הַנִּיחָוּ עַלְיהָ אֶת אַרְון יְהוָה עַד
הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׁדָה יְהוָשָׁע בֵּית הַשְּׁמִשִּׁי: 19 וַיַּזְכֵּר
שְׁנִים כִּי רָאוּ בְּאַרְנוֹ יְהוָה וַיַּדְקֵחַ בְּעַם שְׁבָעִים אִישׁ חַמְשִׁים
אֶלָּפֶשׁ וַיַּתְּאַבֵּל הַעַם כִּי הַכָּה יְהוָה בְּעַם מִכְהָדָה:
20 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי בֵּית שְׁמַשׁ מַיִּילְכָּל לְעֵמֶד לְפָנֵי יְהוָה
הַאֲלָהִים הַקְּדוּשִׁים הַזָּהָב וְאֶל מַיִּילְכָּל מַעַלְלָנוּ: 21 וַיַּשְׁלַׁחְוּ
מְלָאכִים אֶל יֹשְׁבֵי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶת אַרְון יְהוָה רַדוּ הַעֲלָוָה אֲתָּוּ אֶלָּיכֶם:
7 וַיַּבְאָוּ אַנְשֵׁי קָרִית יְעָרִים וַיַּעַלְלָה אֶת אַרְון יְהוָה וַיָּבֹא
אֶתוּ אֶל בֵּית אַבְנִידָב בְּגַבְעָה וְאֶת אֶלְעֹזֶר בֶּן קְדָשָׁו
לְשִׁמְרָה אֶת אַרְון יְהוָה: 2 וַיְהִי מִיּוֹם שְׁבַת הַאֲרָנוֹ בְּקָרִית

שְׁמָאֹל אֶל

8 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר זָקַן שְׁמָאֹל וַיִּשְׁמַע אֶת בְּנֵיו שְׁפָטִים לִיְשָׁרָאֵל:
2 וַיְהִי שֶׁם בְּנֵי הַבָּכֹר יוֹאֵל וַשֵּׁם מְשֻׁנְהָוָה אֶבְיָה שְׁפָטִים
בְּבָאָר שְׁבָע: 3 וְלֹא הַלְּכָוּ בְּנֵי בְּדָרְכֵיכֶם וְלֹא תַּעֲשׂו אֶחָרִי הַבְּצָע
וַיַּקְהֵל שְׁחָד וַיְטַוּ מְשָׁפֶט: 4 וַיַּקְבְּצָוּ כָל זָקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא
אֶל שְׁמָאֹל הַרְמָתָה: 5 וַיֹּאמְרוּ אֶלְיוֹן הַתָּה אֶתְּתָה זְקָנָתְךָ וְבָנֶיךָ
לֹא הַלְּכָוּ בְּדָרְכֵיכֶם עַתָּה שִׁמְמָה לְנוּ מַלֵּךְ לְשִׁפְטָנוּ כָּל

אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אויל גינד לנו את דרכנו אשר הלבנו עלייה: 7 ויאמר שאל לנערו והנה נלך ומה נבאי לאיש כי הלחם אול מכלינו והשורה אין להביא לאיש האלים מהו אנתנו: 8 ויסוף הנער לענות את שאל ויאמר הנה נמצא בידיו רבע שקל כסף ונחתוי לאיש האלים והגינד לנו את דרכנו: 9 לפנים בישראל כה אמר האיש בלבתו לדרוש אליהם לכו ונלכה עד הראה כי לנבייא הימים יקרה לפנים הראה: 10 ויאמר שאל לנערו טוב דברך לך נלכה וילכו אל העיר אשר שם מאתו אליהם: 11 הנה העלים במעלה העיר והנה מצאו איש האלים: 12 ונדרות יצאות לשאב מים ויאמרו לחן הייש בזה הראה: ותענינה אותן ותאמרנה יש הנה לפניו מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח הימים לעם בבמה: 13 ככאמם העיר כן המזאון אותו בתרם יעלה הבמה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחריו כן יאכלו הקרים ועתה עלו כי אותו כהימים תמצאון אותו: 14 ויעלו העיר המה באים בתוכה העיר והנה שמואל יצא لكمאותם לעלות הבמה: 15 וזהו הנה את און שמואל יאכל איש מארץ בניין ומשחו לנצח על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיו את עמי כי בא צעקה אליו: 16 וושמואל ראה את שאל ויהוה ענדוה הנה האיש אשר אמרתו אליו זה יעוצר בעמי: 17 ויגש שאל את שמואל בתוכה השער ויאמר הנגידנה נלי אי זה בית הראה: 18 וויען שמואל את שאל ויאמר א נכי הראה עללה לפניה הבמה ואכלתם עמי הימים ושלחתייך בברך וכל אשר בלבך אגיד לך: 19 ולעתנות האברות לך הימים שלשת הימים אל תשים את לך להם כי נמצאו ולמי כל המהות ישראל הלוא לך ולכל בית אביך: 20 וויען שאל ויאמר הלוא בן ימוני מקטני שבטי ישראל ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי בניין ולמה דברת אליו בדבר הזה: 21 ויקח שמואל את שאל ואת גערו ויבאים לשכחה וירון להם מקום בראש הקרים ותמה כשלשים איש: 22 ויאמר שמואל לטבח תהנה את המנה אשר נתתי לך אשר אמרתו אליו שים אתה עמך: וירם הטבח את השוק והעליה וישם לפניו שאל ויאמר הנה הנשאר שם לפניו אכל כי למועד שמור לך לאמר העם קראתי ויאכל שאל עם שמואל ביום הזהו: 25

הנויים: 6 וירע הדבר בעני שמואל כאשר אמרו תננה לנו מלך לשפטנו ויהפלו שמואל אל יהוה: 7 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתה מאסו כי אתי מאסו מלך עליהם: 8 בכל המעשים אשר עשו מיום העלותי אתם אחרים כן המה ועד היום זה ויעזבנו ויעבדו אליהם אחרים כן המה עשים גם לך: 9 ועתה שמע בקהל אך כי העד תעד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם: 10 ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך: 11 ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליהם את בנים יקח ושם לו שרי אלפים ושורי חמשים לפניו מרכבתו: 12 ולשם לו שרי אלפים ושורי חמשים ולהרשותו ולקצר קצירות ולעתות כל מלחמותו וכלי רכבו: 13 ואת בנותיכם יקח לדרחות ולטבחות ולאפות: 14 ואת שודותיכם ואת כרמייכם וויתריכם הטובים יקח וננתן לעבדיו: 15 וזרעיכם וכרמייכם ישר ונתן לשדריסיו ולבדייו: 16 ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחרוכיכם השובים ואת חמורייכם יקח ועשה למלאכתו: 17 צאנכם ישר ואתם תהיו לו לעבדים: 18 וזעקהם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם לכם ולא עינה יהוה אתכם ביום הזה: 19 וימאנו העם לשמע בקהל שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהוה עליינו: 20 והיינו גם אנחנו ככל הנויים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו: 21 וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באוני יהוה: 22 ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקהל והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכובו איש לעירו:

9 ויהי איש מבן ימיון ושמו קיש בן אביאל בן צדרור בן בכורות בן אפיקה בן איש ימיון נבור חיל: 2 ולו היה ממו שאל בחר וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממו שמו ומעלה נבה מכל העם: 3 ותאבדנה האתנות לkish אב שאל ויאמר קיש אל שאל בנו קח נאיך את אחד מהנערדים וקום לך בקש את האתנה: 4 ויעבר בחר אפרדים ויעבר בארץ ימיון ולא מצאו ויעבר בארץ שעלים ואין יעבר בארץ ימיון ולא מצאו: 5 המה בא בארץ צור ושאל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן ייחד אב מן האתנות וראג לנו: 6 ויאמר לו הנה נא איש אליהם בעיר הזאת והאיש נכבד כל

יהוה המצחפה: 18 ויאמר אל בני ישראל כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העלוי את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד מצרים ומיד כל הממלכות הלחציהם אתכם: 19 ואתם הרים מאסתם את אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל רעותכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך תשים עליינו ועתה התיצבו לפני יהוה לשבטיםם ולאלפייכם: 20 ויקרב שמואל את כל שבטי ישראל וילכד שבט בנימן: 21 ויקרב את שבט בנימן למשפחתו ותלכד משפחתו המטרי וילכד שאל בן קוש ויבקשו ולא נמצא: 22 ישאלו עוד ביהוה הבא עור הלם איש ואמר יהוה הנה הוא נחבא אל הכלים: 23 וירציו ויקחיו שם ויתיצב בתוך העם וינבנה מכל העם משכמו ומעלה: 24 ויאמר שמואל אל כל העם הראים אשר בחר בו יהוה כי אין כמוה בכל העם וורדו כל העם ויאמרו יהו המלך: 25 וידבר שמואל אל העם את משפט המלכה וicontב בספר יונח לפני יהוה וישלח שמואל את כל העם איש לבתו: 26 ונם שאל הלק לבתו נבעתה וילכו עמו החיל אשר נגע אליהם כלבם: 27 ובני בעל עמרו מה ישענו זה יבזוו ולא הביאו לו מנהה ויהיו כמהחריש:

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש נלעד ויאמרו כל אנשי יבש אל נחש כרת לנו ברית ונעבדך: 2 ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרתם בנקור לכם כל עין ימין ושמתייה חרבה על כל ישראל: 3 ויאמרו אליו זקנין יבש הרכף לנו שבעת ימים ונסלח מהלאיכים בכל ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: 4 ויבאו המלאיכים גבעת שאל וידברו הדרבים באוני העם וישאו כל העם את קולם ויבכו: 5 והנה שאל בא אחרי הבקר מן השדה ואמר שאל מה לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי יבש: 6 ותצליח רוח אליהם על שאל בשמעו את הדברים האלה ויחר אפו מאד: 7 ויקח צמד בקר ונתחחו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאיכים לאמר אשר איננו יצא אחרי שאל ואחר שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה על העם ויצאו כאיש אחד: 8 ויפקדם בבוק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף ואיש יהודה שלשים אלף: 9 ויאמרו למלאיכים הבאים כה אמרון לאייש יבש נלעד מהר תהוה לכם תשועה בחם השמש ויבאו המלאיכים וינגידו לאנשי יבש וישמחו: 10

וירדו מהבמה העיר וידבר עם שאל על הגן: 26 וישכנו יהו בעלota השחר ויקרא שמואל אל שאל הוגן אמר קומה ואשליך ויקם שאל ויצאו שנייהם הוא ושמואל החוצה: 27 הנה יורדים בקצתה העיר ושמואל אמר אל שאל אמר לנו ינער ויעבר לפנינו ויעבר אתה עמד כוים ואשミニע את דבר אלהים:

10 ויקח שמואל את פר השמן ויצק על הראש וישקהו ויאמר הלווא כי משחך יהוה על נחלתו לניד: 2 בלבתך היום מעמידי ומצאתה שני אנשים עם קברת רחל בנבול בנימן בצלציח ואמרו אליך נמצאו האתנות אשר הילכת לבקש והנה נטה אביך את דברי האתנות וראג לכם לאמר מה עשה לבני: 3 וחלפה ממש והלהה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עליים אל האלים בית אל אחד נשא שלשה נדיים ואחד נשא שלשת ככורות לחם ואחד נשא נבלין: 4 ושאלו לך לשולם ונתנו לך שני לחם ולקחת מידם: 5 אחר כן תבוא נבעת האלים אשר שם נצבי פלשתים ויהי כבאק שם העיר ופגעת חבל נבאים ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל וכונר והמה מתרנבים: 6 וצלחה עלייך רוח יהוה והתנביה עם נהפקת לאיש אחר: 7 וזה כי תבינה האתות האלה לך עשה לך אשר תמציא ידך כי האלים עמד: 8 וירדת לפני הגלגל והנה אנכי ירד אליך להעלות עלות ליבך זיבחו שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך והודעתך לך את אשר תעשה: 9 והיה כההפנתו שמולו לילכת מעם שמואל ויהפוך לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות האלה ביום ההוא: 10 ויבאו שם הנבעתה והנה חבל נבאים לקראותו ותצלח עלייך רוח אלהים ויתנבא בתוכם: 11 ויהי כל יודעו מאטמול שלשים ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הנם שאל בנבאים: 12 ווין איש שם ויאמר מי אביהם על כן היתה למשל הנם שאל בנבאים: 13 ויכל מהתנבות ויבא הבמה: 14 ויאמר דוד שאל אליו ואל נערו אן הילכתם ויאמר לבקש את האתנות ונראה כי אין ורבוא אל שמואל: 15 ויאמר דוד שאל הגדה נא לוי מה אמר לכם שמואל: 16 ויאמר שאל אל דודו הגד היניד לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה לא הניד לו אשר אמר שמואל: 17 ויצעק שמואל את העם אל

ולא תמרו את פִי יהוה והייתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם: ¹⁵ ואם לא תשמעו בקהל יהוה ומריתם את פִי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבותיכם: ¹⁶ גם עתה התיצבו וראו את הדבר הנדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם: ¹⁷ הלא קציר חתיכם אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודרשו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך: ¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלחת ומטר ביום ההוא וירא כל העם מאר את יהוה ואת שמו: ¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל החפכל בעיד עבדך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאינו רעה לשאול לנו מלך: ²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסרו מאחרי יהוה ועבדתם את יהוה בכל לבבכם: ²¹ ולא תסרו כי אחורי התהו אשר לא יועיל ולא יצילו כי תחו המה: ²² כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הנדול כי הויאל יהוה לעשות אתכם לו לעם: ²³ גם א נכי חיללה לי מחתה ליהוה מחרל להתפלל בעדכם והורתי אתכם בדרכ הטעבה והישרה: ²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אותו באמות בכל לבבכם כי ראו את אשר הנדל עיכם: ²⁵ ואם הרע תרעו גם אתם גם מליכם חספם:

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ² וובהר לו שאול שלשת אלפיים מישראל ויהיו עם שאול אלפיים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בנעת בנימין ויתר העם שלח איש לאלהיו: ³ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בנגע וישמעו פלשתים ושאלל תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים: ⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבаш ישראל בפלשתים ויצקו העם אחריו שאול הנגלי: ⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפיים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרבות יעלו ויחנו במכmesh קדמת בית און: ⁶ ואיש ישראל ראו כי צד לו כי גנש העם ויתחבא העם במערות ובחוות ובסלעים ובצרחים ובכברות: ⁷ ועברים עברו את הירדן ארץ גד ונלעדר ושאול עודנו בנגלי וכל העם חרדו אחרי: ⁸ וויהל שבעת ימים למועד אשר שמואל ולא בא שמואל הנגלי ויפע העם מעליו: ⁹ ויאמר שאול הגשו אליו

ויאמרו אנשי יביש מחר נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטעב בעיניכם: ¹⁰ בו ויהי מנהרת ווישם שאל את העם שלשה ראשיים ויבאו בתוכה המהנה באשמרת הבקיר וכו' את עמו עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא נשארו בם שניים יחד: ¹¹ ויאמר העם אל שמואל מי האמר שאל מלך עלינו לנו האנשים וממיותם: ¹² ויאמר שאל לא יומת איש ביום הזה כי היום עשה יהוה השועה בישראל: ¹³ ויאמר שמואל אל העם לכנו ונלכה הנגלי ונחדר שם המלוכה: ¹⁴ וילכו כל העם הנגלי וימלכו שם את שאל לבני יהוה בנגלי ויזבחו שם זבחים שלמים לבני יהוה וישמה שם שאל וכל אנשי ישראל עד מאר:

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה שמעתי بكلכם לכל אשר אמרתם לי ואמלך עלייכם מלך: ² ועתה הנה המלך מתהלך לפניים ואני קנטוי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התחלכתי לפניים מונעריך עד היום הזה: ³ הנה ענו בני גנד יהוה וננד משיחו את שור מי לחתוי וחמור מי לחתוי ואת מי עשקתי את מי רצוי ומיד מי לחתוי כפר ואעלים עני בו ואшибם לכם: ⁴ ויאמרו לא עשקתו ולא רצוננו ולא לקחת מיד איש מאומה: ⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכם ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי מאומה ויאמר עד: ⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה את משה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ⁷ ועתה התיצבו ואשפחה אתכם לבני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: ⁸ כאשר בא יעקב מצרים ווועקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה את משה ואת אהרן ווועקו את אבותיכם מצרים וושבום במקום הזה: ⁹ ווישחו את יהוה אלהיהם וימכר אתם ביד סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים וביד מלך מואב וילחמו בם: ¹⁰ ווועקו אל יהוה ויאמר חטאנו כי עובנו את יהוה ונעבד את הבעליהם ואת העשתרות ועתה הצלינו מיד איבינו ונעבדך: ¹¹ וישלח יהוה את ירכעל ואת בדן ואת יפתח ואת שמו אל יצל אתכם מיד איביכם מסביב ותשבו בטח: ¹² ותראו כי נשח מלך בני עמו בא עלייכם ותאמרו לי לא כי מלך מלך עלינו יהוה אלהיכם מליככם: ¹³ ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עלייכם מלך: ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל

ויאמר לו נשא כליו עשה כל אשר בלבך נתה לך הנני עמק כלבך: 8 ויאמר יהונתן הנה אנחנו עברים אל האנשים ונגליינו אליהם: 9 אם כה אמרו אלינו דמו עד הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה אליהם: 10 ואם הינו לנו אליכם ועמדנו תחתינו ולא עלה יהוה לנו כה אמרו לנו עליינו ועלינו כי נתם יהוה בידנו וזה לנו האות: 11 ויגלו שニיהם אל מצב פלשתים ויאמר פלשתים הנה עברים יצאים מן החדרים אשר התחבאו שם: 12 ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת נשא כליו ויאמרו עליינו ונדיעה אתכם דבר ויאמר יונתן אל נשא כליו עליה אחריו כי נתם יהוה ביד ישראל: 13 ויעל יונתן על ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו לפניו יונתן ונשא כליו ממותת אחריו: 14 ותהי המכה הראשתה אשר הכה יונתן ונשא כליו עשרים איש כבצוי מענה צמד שדה: 15 ותהי חרדתו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדתו והמשחית חרדתו גם המה ותרנו הארץ ותהי לחרדתו אליהם: 16 ויראו הצפים לשאול בנבעת בנימין והנה ההמון נמנ וילך והלם: 17 ויאמר שאל לעם אשר אתה פקדנו וארא מי הילך מעמננו ויפקדו והנה אין יונתן ונשא כליו: 18 ויאמר שאל לאחיה הגניש ארון האלים כי היה ארון האלים ביום ההוא ובני ישראל: 19 ויהי עד דבר שאל לא הכהן וההמון אשר במחנה פלשתים וילך הליך ורב ויאמר שאל אל הכהן אסף ייך: 20 ויעזק שאל וכל העם אשר אותו ויבאו עד המלחמה והנה היה רב איש בערתו מוהמה גדולה ממד: 21 והעברים היו לפלשתים כאתמול שלשים אשר עלו עם במחנה סביב גם המה להיותם יישרל אשר עם שאל יונתן: 22 וכל איש יישרל המתחבים בהר אפרים שמעו כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם במלחמה: 23 ויעש יהוה ביום ההוא את יישרל והמלחמה עברה את בית און: 24 ואיש יישרל ננט ביום ההוא ויאל שאל באו בעיר ויהי דבש על פני השדה: 25 ויבא העם אל העיר והנה הילך דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם את השבעה: 26 ויענ לנ לא שמע בהשביע אביו את העם וישלח את קצחה המתה אשר בידיו ויטבל אותה בירעת הדבש וישב ידו אל פיו ותרנה עיניו: 27 ויענ איש מהעם ויאמר השבע השבע אביך את העם לאמור אדור האיש

העליה והשלמים ויעל העלה: 10 ויהי ככלתו להעלות העלה והנה שמו אל בא ויצא שאל לקראו לברכו: 11 ויאמר שמו אל מה עשית ויאמר שאל כי ראיינו כי נפץ העם מעלי ואתה לא בא את למועד הימים ופלשתים נאספים מכם: 12 ויאמר עתה וירדו פלשתים אל הגליל ופני יהוה לא חליתי ואתאפק ואעליה העלה: 13 ויאמר שמו אל שאל נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך אשר צוק כי עתה הchein יהוה את מלכتك אל ישראל עד עולם: 14 ועתה מלכتك לא תקום בקש יהוה לו איש כלבבו ויצויה יהוה לניד על עמו כי לא שמרת את אשר צוק יהוה: 15 ויקם שמו אל ויעל מן הגליל נבעת בניין ויפקד שאל את העם הנמצאים עמו כשב מאות איש: 16 ושאל לו יונתן בנו והעם הנמצאים עמו ישבים בנכע בניין ופלשתים חנו במכמש: 17 ויצא המשחית ממחנה פלשתים שלשה הראש אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ שועל: 18 והראש אחד יפנה דרך בית חרון והראש אחד יפנה דרך הנגב הנשקף על גו הצבעים המדברה: 19 וחרש לא ימץא בכל ארץ ישראל כי אמר פלשתים פן יעשו העברים חרב או חנית: 20 וירדו כל ישראל הפלשתים למלוש איש את מחרשתו ואתה אתה ואת קרדמו ואת מהרשותך: 21 וויתה הפעירה פים למחשתם ולאלים ולשלש קלשון ולהקרדמים ולהציב הדרבן: 22 והיה ביום מלחתה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל העם אשר את שאל ותמן לא לשלול ולוינטן בנו: 23 ויצא מצב פלשתים אל מעבר מכם:

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל הנער נשא כליו לכה ונעbara אל מצב פלשתים אשר מעבר הילך ולא אביו לא הניד: 2 ושאל יוישב בקצת הגבעה חחת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו כשב מאות איש: 3 וואחיה בן אחטוב אחוי איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו נשא אפוד והעם לא ירע כי הילך יונתן: 4 ובין המברות אשר בקש יונתן לעבר על מצב פלשתים שנ הסלע מה עבר מזה ושן הסלע מה עבר מזה ושם האחד בוצץ ושם האחד סנה: 5 חשון האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד מנבג מול גבע: 6 ויאמר יהונתן אל הנער נשא כליו לכה ונעbara אל מצב הערלים האלה אויל יעשה יהוה לנו כי אין ליהוה מעוצר להושיע ברב או במעט: 7

מרב ושם הקטנה מיכל: 50 ושם אשת שאל אחינום בת אחותינו ושם שר צבאו אבניר בן נר דוד שאל: ווקיש אביו שאל ונר אבי אבניר בן אביאל: 52 ותהי המלחמה חזקה על פלשתים כל מי שאל וראה שאל כל איש נבר וכל בן חיל ויאספו אליו:

15 ויאמר שמואל אל שאלathi שלח יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל ועתה שמע למלך דברי יהוה: 2 כה אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלהו מצרים: 3 עתה לך והכיתה את עמלק והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל עליו והמתה מאריש עד אשה מעלה ועד יונק משור ועד שה מגמל ועד חמור: 4 ווישמע שאלת העם יופקdem בטלאים מאתים אלף רגלי ועשרה אלףים את איש יהודה: 5 ויבא שאל עד עיר עמלק וירב בנחל: 6 ויאמר שאל אל חזני לכו סרו רדו מותך עמלקי פן אסף עמו ואותה עשיתה חסר עם כל בני ישראל בעלהו מצרים ויסר קני מותך עמלק: 7 ויך שאל את עמלק מחוללה בואר שור אשר על פני מצרים: 8 ויתפש את אג מלך עמלק חי ואת כל העם החרים לפיה חרבר: 9 ויחמאל שאל והעם על אג ועל מיטב הצאן והבקר והמשנים ועל הכרמים ועל כל הטוב ולא אבו החרים וככל המלאכה נמבהה ונמס אתה החרים: 10 ויהי דבר יהוה אל שמואל לאמר: 11 ננתמו כי המלכתי את שאל למלך כי שב מאחריו ואת דברי לא הקים ויחר לשמהו ויזעך אל יהוה כל הלילה: 12 ווישכם שמואל לקדמתה שאל בברק וינד לשמהו לאמר בא שאל הCRMלה ותנה מציב לו יד ויסב ויעבר וירד הגלגל: 13 ויבא שמהו אל שאל ויאמר לו שאל ברוך אתה ליהוה הקומיות את דבר יהוה: 14 ויאמר שמואל ומזה קול הצאן הזה באוני וקול הבקר אשר אני שמע: 15 ויאמר שאל מעמלו היבואם אשר חמל העם על מישב הצאן והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת היותר החריםנו: 16 ויאמר שמהו אל שאל הרף ואנידה לך את אשר דבר יהוה אל הלילה ויאמרו לו דבר: 17 ויאמר שמהו אלהים אם קמן אתה בעניך ראש שבט ישראלי אתה ומשיך יהוה למלך על ישראל: 18 וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך והחרמתה את החרים את עמלק ונלחמת בו עד כלותם

אשר יאלל לחם היום וויעף העם: 29 ויאמר יונתן עכבר אבי את הארץ ראו נא כי ארו עני כי טעמו מעת דברך זהה: 30 אף כי לוא אכל הים העם משלל איביו אשר מצא כי עתה לא רבתה מכה בפלשתים: 31 וויכר ביום ההוא בפלשתים ממכם אילנה וויעף העם מאר: 32 ויעש העם אל שלל ויקחו צאן ובקר ובני בקר וויחתו ארצה ויאכל העם על הדם: 33 ווינידו לשאול לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על הדם ויאמר בנדתם נלו אליו היום אבן גדרולה: 34 ויאמר שאל פצוי בעם ואמרתם להם גנישו אליו איש שרו ואיש שיחו וויחתם בזה ואכלתם ולא תחטאו ליהוה לאכל אל הדם ווינישו כל העם איש שרו בידו הלילה וויחתו שם: 35 ובין שאל מזבח ליהוה אותו חבל לבנות מזבח ליהוה: 36 ויאמר שאל נרדה אחורי פלשתים ליליה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא נשאר בהם איש ויאמרו כל החטוב בעניך עשה ויאמר הכהן נקרבה הלם אל האלהים: 37 ויאכל שאל באלהים הארץ אחורי פלשתים התחנמ ביד ישראל ולא ענהו ביום זהו: 38 ויאמר שאל נשו הלם כל פנות העם ורדו וראו بما היה החטא הזה היום: 39 כי חיו יהוה המושיע את ישראל כי אם ישנו בונתן בני כי מות ימות ואין ענהו מכל העם: 40 ויאמר אל כל ישראל אל אתם תהיו לעבר אחד ואני יונתן בני נניה לעבר אחד ויאמרו העם אל שאל הטוב בעניך עשה: 41 ויאמר שאל אל יהוה אלהי ישראל בהה תמים וילבד יונתן ושאל והעם יצאו: 42 ויאמר שאל הפללו ביני ובין יונתן בני וילבד יונתן: 43 ויאמר שאל אל יונתן והנידה לי מה עשיתה וינד לו יונתן ויאמר טעם טעם טעמי בקצתה המטה אשר בידך מעת דבר הנסי אמות: 44 ויאמר שאל כה עשה אליהם וככה יוסף כי מות תמות יונתן: 45 ויאמר העם אל שאל הוניון מות אשר עשה הישעה הנדרלה הזאת בישראל חליליה חי יהוה אם יפל משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מות: 46 ויעל שאל מאחריו פלשתים ופלשתים הלאכו למקומם: 47 ושאל לכדר המלוכה על ישראל וילחם סביב כל איביו במו庵 ובכני עמנון ובאדום ובמלך צובה וכפלשתים ובכל אשר יפנה ירשי: 48 ויעש חיל ויר את עמלק ויצל את ישראל מיד ששה: 49 ויהיו בני שאל יונתן וישו מלכי שוע ושם שני בנתיו שם הביברה

אתם: 19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעת אל השלל והעש הרע בעני יהוה: 20 ויאמר שאל אל שמואל אשר שמעת בקול יהוה ואלך בדרך אשר שלחני יהוה ואביה ואת אגנ מלך עמלק ואת מלך החרמות: 21 ויקח העם מהשל צאן ובקר ראות החרם לובח ליהוה אלהיך בNELNL: 22 ויאמר שמואל החפץ ליהוה בעלות זובחים כשמי בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להשכיב מחלב אילים: 23 כי חטאת קסם מריו ואון ותרפים הפצר עין מסכת את דבר יהוה וימאסך מלך: 24 ויאמר שאל אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם: 25 ועתה שאנא את חטאתי ושוב עמי ואשתחו ליהוה: 26 ויאמר שמואל אל שאל לא אשוב עמק כי מסתאה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל: 27 ויסב שמואל ללבת יהוז בכוף מעילו וקרע: 28 ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את מלכויות ישראל אל מעיליך הימים וננה לרע הטוב מך: 29 ונם נצח ישראל לא ישקר ולא יניהם כי לא אדם הוא להנחים: 30 ויאמר חטאתי עתה כבדני נא אליו רוח נא רוח אליהם רעה ונן בידיו וטוב לך: 31 ויאמר עבדיך לפניך יבקש איש ירע מנן בכנור והיה בהיותם עבדיך לפניך רוח נא לאו איש מיטיב לנן והביאותם שאל אל עבדיך רוא נא לאו איש מיטיב לנן והביאותם אל: 32 ויען אחד מהנהנים ויאמר הנה ראייתך בן ליש בית הלחמי ירע נן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: 33 וישלח שאל מלכים אל יש ויאמר שלחה אליו את דוד בך אשר בצאן: 34 ויקח יש חמור לחם ונאנין גדי עזים אחד וישלח ביד דוד בנו אל שאל: 35 ולא יסף שמואל לדראות את שאל עד יום מותו כי התחבל שמואל אל שאל ויהוה נהם כי המליך את שאל על ישראל:

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתחבל אל שאל ואני מטאתי מלך על ישראל מלך קרנץ שמן ולך אשלהך אל יש בית הלחמי כי ראייתך בנוilo למלך: 2 ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל והרני באת: 3 וקראה יהוה ענלה בקר תקח בידך ואמרת לובח ליהוה תעשה ומהחת לוי את אשר אמר לך: 4 ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחדרו זקנו העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: 5 ויאמר שלום לובח ליהוה איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנה נגהו שיש ויאספו פלשתים את מתחנים למלחמה ויאספו שכח אשר ליהודה ויחנו בין שוכחה ובין עזקה באפס דמים: 2 ושאל ואיש ישראל נאספו ויתנו בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת פלשתים: 3 ופלשתים עמדים אל ההר מזה וישראל עמדים אל ההר מזה והניא בינהם: 4 ויצא איש הבנים ממחנות פלשתים גלית שמו מנה נגהו שיש

אמות וזרת: ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושריוון קששים הוא לבוש ומשוקל השריוון חמשת אלפים שקלים נחשת: ⁶ ומצתת נחשת על נגלווי וכידון נחשת בין כתפיו: ⁷ והן חניתו כמנור ארנים ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברול ונשא הצנה הילך לפניו: ⁸ ויעמד ויקרא אל מערכת ישראל ויאמר להם מה תצאו לערך מלחמה הילא אגדי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד אליו: ⁹ אם יוכל להלחם אתו והכני והינו לכם לעבדים ואם אין אוכל לו והכתיו והייהם לנו לעבדים ועבדתם אתנו: ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני הרבי את מערכת ישראל היום זהה לנו לי איש ונלחמה יחד: ¹¹ ווישמע שאול וכל ישראל את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו מאך: ¹² ודוד בן איש אפרתי זהה מבית לחם יהודה ושמו ישו ולו שמנה בניים והאיש בימי שאול זקן באנשים: ¹³ וילכו שלשת בני ישי הנגדלים הילכו אחורי שאול למלחמה ושם שלשת בניו אשר הילכו במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדר והשלישי שמה: ¹⁴ ודוד הילך הקטן ושלשה הנגדלים הילכו אחורי שאול: ¹⁵ ודוד הילך מעל שאול לרעות את צאן אחיו בית לחם: ¹⁶ ווישם הפלשתי השם והערב ויתיצב ארבעים יום: ¹⁷ ויאמר יש לדוד בנו קח נא לאחיך איפת הקליליה הזה ועשרה לחם זהה והרצן המהנה לאחיך: ¹⁸ ואת עשרה חרצין החלב האלה תביא לשך האלף ואת אחיך תפרק לשלים ואת ערבותם תחק: ¹⁹ וشاול והמה וכל איש ישראל בעמק האלה נלחמים עם פלשתים: ²⁰ ווישם דוד בברק ויטש את הצאן על שמר וישוא וילך כאשר צוחו ישיב ואת המענלה והחיל היצא אל המערה והרעו במלחמה: ²¹ ותעריך ישראל ופלשתים מערה לקראת מערה: ²² ווישם דוד את הכלים מעליו על יד שומר הכלים וירץ המערה וייבא ויישל לאחיו לשלים: ²³ והוא מדבר עם והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי שמו מנת ממערות פלשתים וידבר בדברים האלה ווישמע דוד: ²⁴ וכל איש ישראל בראותם את האיש ווינסו מפניו ויראו כי לחרף את ישראל עליה והיה האיש אשר יכנו יעשנו המלך עשר נדול ואת בתו יתן לו ואת בית אחיו יעשה חפשי בישראל: ²⁵ ויאמר דוד אל האנשים העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי היל

רעה אל שאל ויתנכה בתוך הבית ורוד מנגן בידו כוים ביום והחניתה ביד שאל: ¹¹ ויטל שאל את החניתה ויאמרacha בדור ובדור ייסב דוד מפניהם: ¹² וירא שאל מלפני דוד כי היה יהוה עמו ומעם שאל סר: ¹³ ויסרדו שאל מעמו וישמחו לו שר אלף ריצא ויבא לפני העם: ¹⁴ ויהי דוד לכל דרכו משכיל ויהוה עמו: ¹⁵ וירא שאל אשר הוא משכיל מאד ויגר מפניהם: ¹⁶ וכל ישראל ויהודה אהב את דוד כי הוא יוצא ובא לפניהם: ¹⁷ ויאמר שאל אל דוד הנה בת הגדולה מרוב אתה אתן לך לאשה אך היה לי לבן חיל והלחם מליחמות יהוה ושאל אמר אל תה ידי בו ותהי בו יד פלשתים: ¹⁸ ויאמר דוד אל שאל מי אני וממי חי משפחתי אבי בישראל כי היה חתן למלך: ¹⁹ וירדו בעת חת את מרכב ביה שאל לדוד והיא נתנה לערדיאל המחלתו לאשה: ²⁰ ותאהב מיכל בת שאל את דוד וינדו לשאל וישר הדבר בעינו: ²¹ ויאמר שאל אתנה לו ותהי לו לモקש ותהי בו יד פלשתים ויאמר שאל אל דוד בשתי תחתון כי הום: ²² ויצא שאל את עברו דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבו ועתה תחתון במלך: ²³ וידברו עבדיו שאל באוני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקרה בעיניכם תחתון במלך ואנכי אשרש ונקלה: ²⁴ וינדו עבדיו שאל לו לאמר בדברים האלה דבר דוד: ²⁵ ויאמר שאל כי התאמרו לדוד אין חפץ למלך ב מהר כי במאה ערלוות פלשתים להנקם באבי המלך ושאל חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: ²⁶ וינדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעני דוד להחתון במלך ולא מלאו הימים: ²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאותים איש ויבא דוד את ערלוותיהם וימלאם למלך להחתון במלך יתן לו שאל את מיכל בתו לאשה: ²⁸ וירא שאל וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאל אבהתו: ²⁹ ויאסף שאל לראי מפני דוד עוד ויהי שאל אבי את דוד כל הימים: ³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדיו שאל וויקר שמו מאד:

19 וידבר שאל אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאל חפץ בדור מאד: ² וינד יהונתן לדוד לאמור מבקש שאל אבי להמיתך ועתה השמר

וידעו כל הארץ כי יש אלהים לישראל: ⁴⁷ וידעו כל הקהלה היה כי לא בחרב ובתנית יהושע יהוה כי ליהוה המלחמה ונתן אתם בידנו: ⁴⁸ והיה כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד וימחר דוד וירץ המערה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הצלוי ויקם שם אבן ויקלע ויך את הפלשתי אל מצחו ותבע האבן במצחו ויפל על פניו ארצה: ⁵⁰ ויזחק דוד מן הפלשתי בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתתו וחרב אין ביד דוד: ⁵¹ וירץ דוד ויעמד אל הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה ומתחתו ויכרת בה את ראשו וירא הפלשתים כי מות נבורם וינסו: ⁵² ויקמו אגשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את הפלשתים עד בואך ניא ועד שער עקרון ויפלו חללי פלשתים בדרכ שערם ועד נא ועד עקרון: ⁵³ וישבו בני ישראל מדרך אחורי פלשתים וישסו את מחניהם: ⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי ובאהו ירושלים ואת כליו באלהלו: ⁵⁵ וכראות שאל את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנر שר הצבא בן מי זה הנער אבנر ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתה: ⁵⁶ ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלים: ⁵⁷ וכשוב דוד מהכחות את הפלשתי ויקח אותו אבנר ויבאהו לפניו שאל וראש הפלשתי בידו: ⁵⁸ ויאמר אליו שאל בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:

18 ויהי ככלהו לדבר אל שאל לנפש יהונתן נקשה בנפש דוד ויאבבו יהונתן לנפשו: ² ויקחחו שאל ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: ³ ויכרת יהונתן ודור ברית באבתו אותו כנפשו: ⁴ וויתפש יהונתן את המעל אשר עליו וויתנהו לדוד ומדיו ועד חרבו ועד קשתו ועד חגרו: ⁵ ויצא דוד בכל אשר ישלחנו שאל ישכיל וושמחו שאל על אנשי המלחמה וויתב בעני כל העם ונם בעני עבדיו שאל: ⁶ ויהי בכוואם בשוב דוד מהכחות את הפלשתי וചצאנה הנשים מכל עיר ישראל לשור והמלחמות לקראת שאל המלך בחפפים בשמהה ובשלשים: ⁷ ותענינה הנשים המשחקות ותאמורן הכה שאל באלו ודרוד ברבבתו: ⁸ ויהר לשאל מאד ורעד בעני הדרור הזה ויאמר נתנו לדוד רביבות ולי נתנו אלפיים ועוד לו אך המלוכה: ⁹ ויהיו שאל ען את דוד מהיום הוא והלאה: ¹⁰ ויהי ממחרת ותצלח רוח אלהים

הליך ויתנבא עד באו בניות ברמה: 24 ויפשט נם הוא בגדו ויתנבא נם הוא לפני שמואל ויפל ערום כל היום זה הוא ובלילתו על רבו יאמנו זה שואל גוראים:

20 ויברך דוד מנוית ברמה ובא ויאמר לבני יהונתן מה עשית מה עוני ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את נפשי: 2 ויאמר לו חלילה לא תמותנה לו עשה אביך דבר נדול או דבר קטן ולא גילה את אוני ומדוע סתיר אביך ממי את הדבר הזה אין זאת: 3 וישבע עוד דוד ויאמר ידע אביך כי מצאתי חן בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן יעצב ואולם כי יהוה ונפשך כי כפשע בינו ובין המות: 4 ויאמר יהונתן אל דוד מה תאמר נפשך ועשה לך: 5 ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר ואני ישב אשב עם המלך לאכול ושלחני ניסתרתי בשדה עד הערב השלישית: 6 אם פקד יפקدني אביך ואמרת נshall נshall ממי דוד לרוץ בית לחם עירנו כי זבח החיים שם לכל המשפחה: 7 אם כה יאמר טוב שללים לעבדך ואם חרה יחרה לו רע כי כלתת הרעה מעמו: 8 ועשית חסר על עבדך כי בברית יהוה הבאת לממה זה תסבירני: 9 ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע אדוע כי כלתת הרעה מעם אביך לבוא עלייך ולא אתה אידך לך: 10 ויאמר דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה עניך אביך קשה: 11 ויאמר יהונתן אל דוד לך ונצא יהונתן אלהי ישראל כי אחרך את אביך כעת מחר השלישית יהונתן אלהי יהוה ליהונתן וכיה יסיף כי ייטב אל אביך את מה שיבח לך דוד ולא או אשלח אליך וגליות את אונך: 13 כה יעשה יהוה ליהונתן וכיה יסיף כי ייטב אל אביך את הרעה עלייך גליותי את אונך ושלחתיך והלכת לשולם יהוה עמך כאשר היה עמך אביך: 14 ולא אם עודני כי לא תעשה עמדיך חסר יהוה ולא אמות: 15 ולא תברת את חסיך עם ביתך עד עולם ולא בהכרת יהוה את אביך דוד איש מעל פני האדמה: 16 ויכרת יהונתן עם ביתך דוד ובקש יהוה מיד אביך דוד: 17 ווישעך יהונתן להשביע את דוד באהבתו אותו כי אהבת נפשו אהבו: 18 ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקת כי יפקד מושבך: 19 שלשת תרד מארך ובאת אל המוקם אשר נסתתרת שם ביום המשעה וישבת אצל האבון האזול: 20 ואני שלשת

נא בברק וישבת בסתר ונחכמתה: 3 ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר לך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך: 4 וידבר יהונתן ברוד טוב אל שאל אביו ויאמר אליו אל יחתה המלך בעבדו בדור כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מזאת: 5 וישם את נפשו בכפו ויזד את הפלשתי ויעש יהוה תשועה נדולה לכל ישראל ראית ותשמה ולמה תחטא בך נקי להמית את דוד חנן: 6 ווישמע שאל בקול יהונתן וישבע שאל חרי יהוה אם יומת: 7 ויקרא יהונתן לדוד וניד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאל ויהי לפניו כאחמול שלשים: 8 ותוספ' המלחמה להרות ויצא דוד וילחם בפלשטים וירך בהם מכיה נדולה ויינסו מפניו: 9 ותהי רוח יהוה רעה אל שאל והוא בכיתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד: 10 ויבקש שאל להבוח בוחנית בדור ובCKER ויפטר מפניו שאל וירך את החנית בCKER ודוד נס וימלט בלילה הוא: 11 ווישלח שאל מלכים אל בית דוד לשרמו ולהמיתו בCKER ותגנ' לדוד מיכל אשתו לאמר אם איןך ממילט את נפשך הלילה מהר אתה מומת: 12 ותרד מיכל את דוד بعد החלון וילך וירח וימלט: 13 וותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתו ותכס בבד: 14 ווישלח שאל מלכים לחת את דוד והאמר חלה הוא: 15 ווישלח שאל את המלכים לראות את דוד לאמר העלו אותו במיטה אליו להמתתו: 16 ויבאו המלכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתו: 17 וויאמר שאל אל מיכל ומה ככה רמיוני ותשלוחי את איבי וימלט ותאמר מיכל אל שאל הוא אמר אליו שלתני למה אמיתה: 18 ודוד ברוח וימלט ויבא אל שמואל הרמלה וניד לו את כל אשר עשה לו שאל וילך הוא ושמואל ישבו בינוי: 19 וניד לשאל לאמר הנה דוד בינוי ברמה: 20 ווישלח שאל מלכים לחת את דוד וירא את להקת הנבאים נבאים ושמואל עמד נצב עליהם ותהי על מלacci שאל רוח אלדים ויתנכאו נם המה: 21 ויגדו לשאל ווישלח מלכים אחרים ויתנכאו נם המה ויסוף שאל ווישלח מלacci שלשים ויתנכאו נם המה: 22 וילך נם הוא אייפה שמואל ודוד ויאמר הנה בינוי ברמה: 23 וילך שם אל נוית ברמה והיה עליון ו הוא רוח אלהים וילד

שנינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה בינו ובינך ובין
דרשי ובין זרעך עד עולם ויקם וילך ויהונתן בא העיר :

21 **ויבא דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד אחימלך**
לקראת דוד ויאמר לו מודע אתה לברך ואיש אין אתה :
2 **ויאמר דוד לאחימלך הכהן המלך צוינו דבר ויאמר**
אל איש אל ידע מואמה את הדבר אשר אנכי שלחך
אשר צויתך ואת הנערם יודעת אל מקום פלני אלמוני :
3 **ועתה מה יש תחת ירך חמשה לחם תנה בידי או**
הנמצא : 4 **ויען הכהן את דוד ויאמר אין לחם חל אל**
תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערם אך
מאשה : 5 **ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם אשה עצרה**
לנו כתמולו שלשם בצאיו והואו כל הנערם קדש והוא
דרך חל ואף כי היום יקדש בכללי : 6 **ויתן לו הכהן קדש**
כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים המוסרים לפני
יהוה לשום לחם חם ביום הלקחו : 7 **ושם איש מעברי**
שאל ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג האדרמי
אביר הרעים אשר לשאול : 8 **ויאמר דוד לאחימלך ואין**
ישפה תחת ירך חנית או חרב כי נם חרבינו גם כליל לא
לקחתי בידי כי היה הדבר המלך נחוץ : 9 **ויאמר הכהן**
חרב גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה הנה היא
לומה בשמלת אחורי האפור אם אתה תקח לך כי אין
אחרת זולחה בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי : 10 **ויקם**
דוד ויברחה ביום ההוא מפני שהוא אל כליש מלך
נת : 11 **ויאמרו עברי אכיש אליו הלווא זה דוד מלך הארץ**
הלווא לה ענו במחלות לאמर הכהן שאל באלו ודוד
ברכבותו : 12 **וישם דוד את הרכבים האלה לבבבו וירא**
마다 מפני אכיש מלך נת : 13 **וישנו את טumo בעיניהם**
ויתהלו בידם ויתו על דלתות השער וירוד רירוד אל
קנו : 14 **ויאמר אכיש אל עברי הנה תראו איש משתגע**
למה תביאו אותו אליו : 15 **חסר משגעים אני כי הבאחים**
את זה להשתגע עלי זהה יבוא אל ביתך :

22 **וילך דוד משם וימלט אל מערת עדלים וישמעו**
אהיו וככל בית אביו וירדו אליו שמה : 2 **ויתקצטו אליו**
כל איש מצוק וככל איש אשר לו נשא וככל איש מר נפש
והיה עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות איש : 3 **וילך**
דוד משם מצפה מואב ויאמר אל מלך מואב יצא נא אבוי
ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אליהם : 4 **וינחם**

החצים צדה אורה לשלה ל' למטרה : 21 **והנה אשלה**
את הנער לך מצא את החצים אם אמר לנער הנה
החצים ממק ותנה קתנו ובאה כי שלום לך ואין דבר כי
יהוה : 22 **ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממק ולהלאה**
לך כי שלחך יהוה : 23 **והדבר אשר דברנו אנו אתה הנה**
יהוה בינו וביןך עד עולם : 24 **ויסתר דוד בשדה ויהו**
החדש ושב המלך על הלחם לאכול : 25 **וישב המלך**
על מושבו כפעם בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן
וישב אבנור מצד שאל ויפקד מקום דוד : 26 **ולא דבר**
שאול מואה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור
הוא כי לא טהור : 27 **ויהיו ממחורת החדר השני ויפקד**
מקום דוד ויאמר שאל אל יהונתן בנו מודע לא בא בנו
ישי נס תמול נס היום אל הלחם : 28 **ויען יהונתן את שאל**
נשאל נשאל דוד מעמידו עד בית לחם : 29 **ויאמר שלחני**
נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אхи ועתה אם
מצאתו חן בעיניך אמלטה נא ואראתך את אхи על כן לא
בא אל שלחן המלך : 30 **ויהר אף שאל ביהונתן ויאמר**
לו בנעוט המרדות הלווא יעדתי כי בחר אתה לבן יש
לבשך ולבשת ערות אמר : 31 **כי כל הימים אשר בן יש**
חי על האדמה לא תכוון אתה ומלוותך ועתה שלח וכח
אתו אליו כי בן מות הוא : 32 **ויען יהונתן את שאל אביו**
ויאמר אלו למה יומת מה עשה : 33 **ויטל שאל את החנית**
עליו להכחו וירע יהונתן כי כל היא מעם אביו להמית
את דוד : 34 **ויקם יהונתן מעם השלחן בחרי אף ולא אכל**
ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו :
ויהי בAKER ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קפן
עמו : 36 **ויאמר לנער רץ מצא נא את החצים אשר אנכי**
מורה הנער רץ והוא יירה החץ להעברו : 37 **ויבא הנער**
עד מקום החץ אשר יירה יהונתן ויקרא יהונתן אחריו
הנער ויאמר הלווא החץ ממק והלאה : 38 **ויקרא יהונתן**
אחריו הנער מהרה חושה אל תעמוד וילקט נער יהונתן
את החץ ויבא אל אדרנו : 39 **וְהַנְּעֵר לְאִידָּע מְאֻמָּה אֶיךָ**
יהונתן ודוד ידעו את הדבר : 40 **ויתן יהונתן את כליו אל**
הנער אשר לו ואמר לו לך הביא העיר : 41 **הנער בא**
ודוד קם מ אצל הנגב ויפל לאפיי ארצה ווישתחו שלש
פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש את רעהו עד דוד
הגדיל : 42 **ויאמר יהונתן לדוד לך לשлом אשר נשבענו**

23 וינדו לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעה לה והמה שבים את הגנותו: **2** וישאל דוד ביהוה לאמר האלך והכוטי בפלשתים האלה והוא אמר יהוה אל דוד לך והכוט בפלשתים והושעת את קעילה: **3** ויאמרו אנשי דוד אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואך כי נלך קעילה אל מערכות פלשתים: **4** וויסוף עוד דוד לשאל ביהוה ויענה יהוה ויאמר קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך: **5** וילך דוד ואנשו קעילה וילחם בפלשתים וינחג את מקניהם וירק בהם מכח נדוליה ויעש דוד את ישבי קעילה: **6** ויהי בברח אבתר בן אחימלך אל דוד קעילה האפור ירד בידו: **7** וינגד לשאל כי בא דוד קעילה ויאמר שאל נכר אותו אלהם בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתיהם ובריח: **8** וישמע שאל את כל העם למלחה לרדת קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו: **9** וידע דוד כי עליו שאל מחריש הרעה ויאמר אל אבתר הכהן הגישה האפור: **10** ויאמר דוד יהוה אלהי ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש שאל לבודא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי: **11** היסגרני בעלי קעילה ברדו הירד שאל כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ישראל הנד נא לעבדך ויאמר יהוה ירד: **12** ויאמר דוד היסגרנו בעלי קעילה את ואת אנשי ביד שאל ויאמר יהוה יסירה: **13** ויקם דוד ואנשיו כשב מאות איש ויצאו מקעילה וויהלכו באשר יתהלך ולשאול הנד כי נמלט דוד מקעילה ויהדל לצתאת: **14** וישב דוד במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף ויבקשו שאל כל הימים ולא נתנו אלהים בידך: **15** וירא דוד כי יצא שאל לבקש אח נפשו ודוד במדבר זיף בחרשה: **16** ויקם יהונתן בן שואול וילך אל דוד חרשיה ויחזק את ידו באלהים: **17** ויאמר אלהי אל תירא כי לא תמצאך יד שאל אבי אתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה ונם שואול אבי ידע כן: **18** ויכרתו שנייהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה יהונתן הילך ליבתו: **19** ויעלו זפים אל שואול הנבעטה לאמר הלו דוד מסתתר עמו במצדות בחרשה בנבעטה החקילה אשר מomin הישמעון: **20** וועתה לכל אות נפשך המלך לרדה רד ולנו הסגירו ביד המלך: **21** ויאמר שואול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי: **22** לכו נא היכנו עוד ורדו ורואת מקומו אשר תהיה רגלו מיראהו שם כי אמר אליו ערום יערם הוא: **23** וראו ורדו מכל

את פני מלך מואב וישבו עמו כל ימי היהות דוד במצודה: **5** ויאמר גוד הנביא אל דוד לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה וילך דוד ויבא עיר חרת: **6** וישמע שאל כי נודע דוד ואנשי אשר אותו ושאל יושב בנבעה תחת האשל ברמה וחניתו בידו וככל עבדיו נצבים עליו: **7** ויאמר שאל לעבדיו הנצבים עליו שמעו נא בני מני נם לכלכם יתן בן יש שדות וככרמים לכלכם ישים שרי אלףים ושרי מאות: **8** כי קשורתם לכלכם עליו ואין נלה את אconi בכרת בני עם בן יש ואין חלה מכם עליו ונלה את אconi כי הקים בני את עבדך עלי לאראב כוים זהה: **9** ויען דאג האדרמי והוא נצב על עבדך שאל ויאמר ראיותי את בן יש בא נבה אל אחימלך בן אחטוב: **10** וישאל לו ביהוה וצדקה נתן לו ואת חרב גלית הפלשטי נתן לו: **11** וישלח המלך לקרא את אחימלך בן אחוטוב הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר בנב ובאו כלם אל המלך: **12** ויאמר שאל שמע נא בן אחיטוב ויאמר חני אדרני: **13** ויאמר אלו שאל למה קשורתם עלי אתה ובן יש בחתך לו לחם וחרב ושאול לו באלהים لكم אליו לאראב עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בכיתך: **14** ויען אחימלך את המלך ויאמר מי בכל עבדיך זאת דבר קטן או גדול: **15** ויאמר המלך מות תמות אחימלך אתה וככל בית אביך: **16** ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו סבו והמינו כהני יהוה כי נם ירדם עם דוד וכי ידעו כי ברה הוא ולא נלו את אconi ולא אבו עבדך המלך לשלח את ידם לפגע בכהני יהוה: **17** ויאמר המלך לדויניג סבך ופגע בכהנים ויסב דויניג האדרמי ויפגע הוא בכהנים וימת ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא אפור כד: **18** ואת נב עיר הכהנים הכה לפי חרב מאריש ועד אשמה מעולל ועד יונק ושור וחמור ושה לפי חרב: **19** וימלט בן אחד לאחימלך בן אחיטוב ושמו נשא אבתר ויבחר אחריד דוד: **20** וינגד אבתר לדוד כי הרג שואול את כהני יהוה: **21** ויאמר דוד לאבתר ידעת כי הרג ההוא כי שם דויניג האדרמי כי הנד יניד לשואול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך: **22** שבה אני אל תירא כי איש יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי:

ב' : 13 כאשר יאמר משל הקדמוני מרשעים יצא רשות וידי לא תהיה ב' : 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחריו מי אתה רדף אחריו כלב מת אחריו פרעוש אחד : 15 והיה יהוה לדין ומשפט בני ובינך וורה וירב את ריבוי ישפטני מירך : 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאל ויאמר שאל הקלך זה בני דוד וישא שאל קלו ויבך : 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה : 18 ואת הנגדה היום את אשר עשיתך את טובתך את שמי מבית אבי : 19 ויבשע ולא הרונתני : 20 וכי ימצא איש את איבבו ושלחו בדרך טובתך ויהוה ישלםך טובת תחת היום הזה אשר עשיתך לי : 21 ועתה הנה ידעתך כי מלך תמלך וקמה בידך ממלכת ישראל : 22 ועתה השבעה לי ביהוה אם תזכיר את זרועך אחריו ואם תשמד את שמי מבית אבי : 23 ויבשע דוד לשאל וילך שאל אל ביתו ודוד ואנשיו על עלו על המצדקה :

25 **וימת שמואל ויקבצו כל ישראל ויסփדו לו ויקברו** בכיתו ברמלה ויקם דוד וירד אל מדבר פארן : 2 **ואיש** במעון ומעשחו בכרמל והאיש נדול מאד ולן צאן שלשה אלפיים ואלף עזים והוא בנזע את צאנו בכרמל : 3 **ושם** האיש נבל ושם אשתו אבניל והאשה טובת של ויפת תאר והאיש קשה ורע מעלהים והוא כלבו : 4 **וישמע** דוד במדבר כי נזע נבל את צאנו : 5 **וישלח** דוד שערה נערים ויאמר דוד לנערים על כרמלה ובאתם אל נבל ואמרתם לו בשמי לשלום : 6 **ועתה** שמעתי שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום : 7 **ועתה** שמעתי כי נזעים לך עתה הרעים חן בעיניך כי על את געריך ויגנוו לך וימצא הנעריהם חן בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא אשר תמצא לך לעבדך ולבנך לדוד : 9 **ויבאו** גערדי דוד ויידברו אל נבל הדברים האלה בשם דוד וינוו : 10 **ויען** נבל את עבדך דוד ויאמר מפני אדני : 11 **ולקחתי** את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגוזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתך אי מזה המה : 12 **ויהפכו** גערדי דוד לדרכם וישבו ויבאו וינדו לו **ככל הדברים האלה** : 13 **ויאמר** דוד לאנשיו ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה מפק וידי לא תהיה

המחבאים אשר יתחבא שם ושבותם אל נכוון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתו אותו בכל אלף יהודה : 24 **ויקומו וילכו זיפה** לפני שאל ודור ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון : 25 **וילך** שאל ואנשיו לבקש וינדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון ורשות שאל וירדף אחרי דוד מדבר מעון : 26 **וילך** שאל מצד ההר מזה ודור ואנשיו מצד ההר מזה ויהו דוד נחפה לכת מפני שאל ושאל ואנשיו עטרים אל דוד ואנשיו להפשים : 27 **ומלאך** בא אל שאל לאמר מהרה ולבכה כי פשטו פלשתים על הארץ : 28 **וישב** שאל מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על בן קראו למקום ההוא סלע המחלקות : 29 **ויעל** דוד שם וישב במצדות עין נדי :

24 **ויהי** כאשר שאל מאהרי פלשתים וינדו לו **לאמור** הנה דוד במדבר עין נדי : 2 **ויקח** שאל שלשה אלפיים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים : 3 **ויבא** אל גדרות הצאן על הדרך ושם מעלה ויבא שאל להסך את רגלו ודור ואנשיו בירכת המעלה ישבים : 4 **ויאמרו** אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את איביך בידך ועשה לו כאשר ישב בעניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעל אשר לשאל בבלט : 5 **ויהי** אחרי כן ויד לב דוד את על אשר כרת את כנף אשר לשאל : 6 **ויאמר** לאנשיו חללה לי מיהוה אם עשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא : 7 **וושׁע** דוד את אנשיו בדברים ולא נטמס لكم אל שאל ושאלם מהמעלה וילך בדרכך : 8 **ויקם** דוד אחורי כן וצאמן המערה ויקרא אחורי שאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחורי ויקד דוד אפים ארצה ווישתו : 9 **ויאמר** דוד לשאל למה השמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך : 10 **הנה** היום הזה ראו עניך את אשר נתן יהוה היום בידי במעלה ואמר להריך ותחס עלייך ואמיר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא : 11 **וوابי** ראה נם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתוי את כנף מעילך ולא הרגניך דעת ראה כי אין בידיו רעה ופשע ולא חטאתי לך ועתה צדקה את נשוי לך תחתה : 12 **ישפט** יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה מפק וידי לא תהיה

אשר שלחן היום זה לקראתו: ³³ ובזרוך טעםך וברוכך
את אשר כלתני היום זה מבוא בדמים והשע ידי ל-³⁴:
ואולם כי יהוה אלהי ישראל אשר מנענו מהרע אתך כי
לולי מהרת ותבאתך לקראתך כי אם נותר לנבל עד א/or
הבקר משתין בקריך: ³⁵ ויקח דוד מירה את אשר הביאה
לו ולה אמר עלי לשולם לביקך ראי שמעתי בקולך
ואשה פניך: ³⁶ ותבא אבניגל אל נבל והנה לו משתה
בביתו כמשתה המלך ולב נבל טוב עלייו והוא שכר עד
מאך ולא הנירה לו דבר קטן ונודע עד א/or הבקר: ³⁷
והי בקר בזאת היין מנבל והנרג לו אשתו את הדברים
האלה וימת לבו בקרבו והוא היה לאבן: ³⁸ ויהי כעשרה
הימים ויגף יהוה את נבל וימת: ³⁹ וישמע דוד כי מות נבל
ויאמר בךך יהוה אשר רב את ריב הרטפי מיד נבל
ויאת עבדך חשך מרדעה ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו
וישלח דוד וידבר באבניגל לקחתה לו לאשה: ⁴⁰ ויבאו
עבדך דוד אל אבניגל הCRMלה וידברו אליו לאמר דוד
שלחנו אליך לקחתך לו לאשה: ⁴¹ ותקם ותשתחוו אףים
ארצח ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחץ רגלי עבדך
אדני: ⁴² ותמהר ותקם אבניגל ותרכב על החמור ותמש
נעתריה ההקלות לרגלה ותלך אחר מלאייך דוד ותהי
לו לאשה: ⁴³ ואת אדונים לך דוד מיזרעאל ותהיין נס
שתיהן לו לנשים: ⁴⁴ ושאל נtan את מיכל בתו אשת דוד
לפלטי בן ליש אשר מגלים:

26 ויבאו הרים אל שאל הנבעה לאמר הלו דוד
מסתתר בנבעת החכילה על פני היישמן: ² ויקם שאל
וירד אל מדבר זוף ואותו שלשת אלפים איש בחורי
ישראל לבקש את דוד במדבר זוף: ³ ויהן שאל בנבעת
החכילה אשר על פני היישמן על הדרך ודוד ישב
במדבר וירא כי בא שאל אל נכוון: ⁴ וישלח
דוד מרגלים וידע כי בא שאל אל נכוון: ⁵ ויקם דוד ויבא
אל המוקם אשר חנה שם שאל וירא דוד את המוקם
אשר שכב שם שאל ואבנור בן נר שר צבאו ושאל
שכב במעגל והעם חנים סביבתו: ⁶ וויען דוד ויאמר אל
אוחמלך החתי ואל אבישי בן צריה אהי ויאב לאמר מי
ירד אתי אל שאל אל המהנה ויאמר אבישי אמי ארד
עמך: ⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם ליליה והנה שאל שכב
ישן במעגל והנינו מועכה בארץ מראשתו ואבנור והעם
אמתק: ⁸ ויאמר דוד לאבניגל בךך יהוה אלהי ישראל

הגרו איש את חרבו ויחנרו איש את חרבו וייחנרו נס דוד
את חרבו ויעלו אחריו דוד כארבע מאות איש ומאות
ישבו על הכלים: ⁹ ולאבניגל אשת נבל הניד נער
אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד מלאים מהמדבר
לבךך את אדונינו ויעט בהם: ¹⁰ והאנשים טבים לנו מאד
ולא הכלמן ולא פקדנו מאומה כל ימי התהילנו אתם
בחיותנו בשדה: ¹¹ חומה הוי עליינו נס לילה נס יומם כל
ימי היותנו עם רעים הצען: ¹² ועתה דעוי וראי מה תעשי
כى כלחה הרעה אל אדונינו ועל כל ביתה והוא בן כליעל
מדבר אליו: ¹³ ותמהר אבניגל ותקח מאותיים לחם ושנים
נכלי יין ותמש צאן עשנות ותמש סאים קל' ומאה צמקים
ומאותיים דבלים ותשם על החמורים: ¹⁴ ותאמר לנעריה
עברו לפניו הני אחדים באה ולאיש נבל לא הנידה:
והוה היא רכבת על החמור וירדת בסתר התר ותנה
דוד ואנשיו ירדים לקראתה ותפנש אתם: ¹⁵ ודוד אמר
אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה במדבר ולא נפקד
מכל אשר לו מאומה וישב לי רעה תחת טובה: ¹⁶ כה
יעשה אלהים לאייך דוד וכיה ישיך אם אשair מכל אשר
לו עד הבקר משתין בקריך: ¹⁷ ותרא אבניגל את דוד
ותמהר ותרד מעל החמור ותפל לאפיי דוד על פניה
ותשתחוו ארצך: ¹⁸ ותפל על רגלו ותאמר כי אני אדני
העון ותדבר נא אמתך באזינך ותשמע את דברך אמתך:
אל נא ישים אדני את לבו אל איש הבלתי הזה על
נכלי כי כשמו כה הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך
לא ראייתי את נעריו אדני אשר שלחת: ¹⁹ ועתה אדני חוי
יהוה וחי נפשך אשר מנעך יהוה מבוא בדמים וחווע
ידך לך ועתה הברכה זו זאת אשר הביא שפחתך לאדני
רעה: ²⁰ וננה לנערים המתהילים ברגליך אדני: ²¹ שא נא לפשע
אמתק כי עשה יהו נפשך לאדני בית נאמן כי מלחותה
יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך מימיך: ²² ויקם
אדם לרדרך ולבקש את נפשך וויהת נפש אדני צרורה
בצדרו החים את יהוה אלהיך ונת נפש איביך יקלענה
בתוך כף הקלע: ²³ ויהיה כי יעשה יהוה לאדני ככל
אשר דבר את הטובה عليك וצורך לניד על ישראל: ²⁴
ואלה תהיה זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני ולשפך
דם חנן ולהושע אדני לי והויטב יהוה לאדני וכורת את
אמתק: ²⁵ ויאמר דוד לאבניגל בךך יהוה אלהי ישראל

27 ויאמר דוד אל כלבו עתה אספה יום אחד ביד שאל אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממי שאל לבקשנו עוד בכל גבול ישראל ונמלתתי מידי: 2 ויקם דוד ויעבר הוא וSSH מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוק מלך נת: 3 וישב דוד עם אכיש בנת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזורעאלית ואכיניל אשת נבל הרכמלית: 4 ויגד לשאול כי ברח דוד נת ולא יוסף עוד לבקשנו: 5 ויאמר דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה שם ולמה ישUbך בעיר הממלכה עמק: 6 ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג לכאן היהת צקלג למלכי יהודה עד היום הזה: 7 ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: 8 ויעל דוד ואנשיו ויפשטו אל הגשור והגזרי והמלך כי הנה שבות הארץ אשר מעולם בואך שורה ועד ארץ מצרים: 9 והכה דוד את הארץ ולא ייחיה איש ואשה ולחק צאן ובקר וחמורים ונמלים ובנדים וישב ויבא אל אכיש: 10 ויאמר אכיש אל פשתחם היום ויאמר דוד על נביה יהודה ועל נגב הירחמאלי ועל נגב הKENNI: 11 וואיש ואשה לא ייחיה דוד להביאנה לאמר פן יגדו עליינו לאמר כה עשה דוד וככה משפטו כל הימים אשר ישב בשדה פלשתים: 12 ויאמן אכיש בדור לאמר הבаш הבאיש בעמו בישראל והיה לי לעבד עולם:

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים את מהניהם לצבא להלחם בישראל ויאמר אכיש אל דוד ירע תדע כי אתי יצא במחנה אתה ואנשיך: 2 ויאמר דוד אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר לראשי אשםך כל הימים: 3 ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל ויקברתו ברמה ובעירו ושאלול הסיר האבות ואת הידיענים מהארץ: 4 ויקבצו פלשתים ויבאו ויהנו בשונם ויקבץ שאל את כל ישראל ויהנו בגביע: 5 וירא שאל את מחנה פלשתים וירא ויהרד לבו מאד: 6 וישאל שאל ביהוה ולא ענהו יהוה נם בחלומות נם באורים נם בנבאים: 7 ויאמר שאל לעבדך בקשנו לי אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה בה ויאמרו עבדך אליו הנה אשת בעלת אוב בעין דור: 8 וויהחפש שאל וילבש בגדים אחרים וילך הוא ושנו

שכבים סביבתו: 9 ויאמר אכיש אל דוד סגר אלהים הימים את אובייך בידך ועתה אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא אשנה לו: 10 ויאמר דוד אל אכיש אל תשחיתתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה ונקה: 11 ויאמר דוד חיו יהוה ונפה: 12 חילילה לי מיהוה משלח ידי במשיח ירד ונפה: 13 חילילה נא את החנית אשר מרasha ואת צפתה הימים ונלכה לנו: 14 ויקח דוד את החנית ואת צפתה הימים מראשתי שאל וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקין כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלת עליהם: 15 ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחוב רב המוקם בינויהם: 16 ויקרא דוד אל העם ואל אבנור בן נר לאמר הלוּ תעה אבנור ויען אבנור מי אתה קראת אל המלך: 17 ויאמר דוד אל אבנור הלוּ איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדרני המלך כי בא אחר העם להשחית את המלך אדרני: 18 לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתה אשר לא שמרתם על אדרנים על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפתה הימים אשר מראשתי: 19 ויכר שאל את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדרני המלך: 20 ויאמר למה זה אדרני דרכ אחריו עבדו כי מה עשית ומה בידי רעה: 21 ועתה ישמע נא אדרני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיטך כי יירה מנהה ואם בני האדם אరוריהם הם לפני יהוה כי גרשוני הימים מהסתפק בנחלה יהוה לאמר לך עבר אלהים אחרים: 22 ועתה אל פל דמי ארצה מננד פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעוש אחד כאשר ירדך הקרא בהרים: 23 ויאמר שאל חטאתי שוב בני יהוה כי לא ארעל לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשנה הרבהה מאד: 24 ויען דוד ויאמר הנה חניתת המלך ויעבר אחד מהנעירים ויקחה: 25 ויהוה ישיב לאיש את צדקו ואת אמנתו אשר נתנק יהוה והנה כאשר ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה: 26 והנה כאשר נדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה: 27 ויאמר שאל אל דוד ברוך אתה בני דוד נם עשה תשעה ונם יכל תיכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו:

3 ויאמרו שרי פלשתים מה העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי פלשתים הללו זה דוד עבד שאל מלך ישראל אשר היהarti זה ימים או זה שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו עד היום הזה: 4 ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו שרי פלשתים השב את האיש וושב אל מקומו אשר הפקרתו שם ולא ירד עמו במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה וכמה יתרצה זה אל אדני הלוא בראשי האנשימים ההם: 5 הלוא זה דוד אשר יענו לו במלחמות לאמר הכה שאל באלו ודוד ברבכחו: 6 ויקרא אכיש אל דוד ויאמר ALSO כי ישר אתה וטוב בעני צאתק ובאך אתו במחנה כי לא מצאתי לך רעה מיום באך אליו עד היום הזה ובעני הסרנים לא טוב אתה: 7 ועתה שוב לך בשלום ולא העשה רע בעני סרני פלשתים: 8 ויאמר דוד אל אכיש כי מה עשית ומה מצאת בעברך מיום אשר היה לי פניך עד היום הזה כי לא אבאנו ונלחמתי באיבוי אדני המלך: 9 ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי כי טוב אתה בעני כמלך ואלהם אך שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמו במלחמה: 10 ועתה השכם בבקיר ועברי אדניך אשר בא אתק והשכמתם בבקיר ואור لكم ולכון: 11 וישכם דוד הוא ואנשיו ללבת בבקיר לשוב אל ארץ פלשתים ופלשתים על ירושה:

30 10 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום השלישי ועמלקי שפטו אל נגב ואל צקלג ויכו את צקלג וישרפו אתה באש: 11 וישבו את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא המתו אש וינהנו וילכו לדרכם: 12 ויבא דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו: 13 ויויא דוד והעם אשר אותו את קולם ויבכו עד אשר אין בהם כה לבכות: 14 ושותיו נדי דוד נשבו אחונעם היורעלית ואכינוי אשת נבל הכרמל: 15 וחתך לדוד מאר אמרו העם לסקלו כי מורה נפש כל העם איש על בנו ועל בנותיו ויתחוך דוד ביהוה אלהו: 16 ויאמר דוד אל אביתר הכהן בן אחימלך הינשה נא לי האפר יונש אביחר את האפר אל דוד: 17 וישאל דוד ביהוה לאמր ארדף אחריו הנדור הזה האשנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג והציל תציל: 18 וילך דוד הוא ושת מאות איש אשר אותו ויבאו עד נחל הבשור והנותרים עמדו: 19

20 גברים עמו ויבאו אל האשה לילדה ויאמר קסומי נא לי באוב והעליל ליא את אשר אמר אליך: 21 ותאמיר האשה ALSO הינה אתה ידעת את אשר שאל ALSO אשר הכרית את האבות ואת הירענין מן הארץ ולמה אתה מתנקש בנפשי להמיינתי: 22 וושבע לה שאל ביהוה לאמר דיו יהוה אם יקרך עון בדבר הזה: 23 ותאמיר האשה את מי עלה לך ויאמר את שמו אל העלי ליא: 24 ותירא האשה את שמו אל נדול ותאמיר האשה אל שאל ALSO לאמר למה רמייתני ואתה שאל: 25 ויאמר לה המלך אל תירא כי מה ראתה ותאמיר האשה אל שאל ALSO ראייתו עלים מן הארץ: 26 ויאמר לה מה תארו ותאמיר איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאל כי שמו אל הוא ויקד אפס ארצתו וויתחחו: 27 ויאמר שמו אל שאל למא הרגנותני להעלות אתי ויאמר שאל צר לי מאד ופלשתים נלחמים כי ואלהם סר מעלי ולא עני עוד נם ביר הנכאים נם במלחמות וקראה לך להודיעני מה עשה: 28 ויאמר שמו אל ולמה תהשלני ויהוה סר מעליך ויהי ערך: 29 ויעש יהוה לך כאשר דבר בירדי ויקרע יהוה את הממלכה מידך וויתנה לרעך לדוד: 30 כאשר לא שמעת בקול יהוה ולא עשית חרין אף בעמלק על כן הדבר הזה עשה לך יהוה היום הזה: 31 וויתן יהוה נם את ישראל עמד ביר פלשתים ומחר אתה ובניך עמי נם את מלחנה ישראליתן יהוה ביר פלשתים: 32 וימחר שאל לפלשתים קומו ארצה וירא מאד מדברי שמו אל נם כה לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל הלילה: 33 ותבוא האשה אל שאל ותרא כי נבהל מאד ותאמיר ALSO התנה שמעה שפחתק בקולך ואשים נפשי בכפי ואשמע את דבריך אשר דברת אליך: 34 ועתה שמע נם אתה בקול שפחתק ואשמה לפניך פת לחם ואכל ויהו בך כח כי תלך בדרך: 35 וימאן ויאמר לא אכל וירציו בו עבדיו ונם האשה וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל המטה: 36 ולאשה עגל מרכב בביהות ותמהר ותבחהו ותקח כמה ותלש ותפחו מצות: 37 ותגש לפני שאל ולפניך עבדיו ואכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא:

29 1 ויקבזו פלשתים את כל מוחניהם אפקה וישראל חנים בעין אשר בירושה: 2 וסרני פלשתים עברים למאות ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה עם אכיש:

בעתך: 31 וְלֹא-שֶׁר בְּחַבְרוֹן וְלֹכֶל הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר הַתְּהַלֵּךְ
שֵׁם דָּוד הָאָוֹן שָׁוֹן:

31 וּפְלִשְׁתִּים נְלָחִים בִּשְׂרָאֵל וַיַּגַּשׂ אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל מִפְנֵי
פְּלִשְׁתִּים וַיַּפְלִלּוּ חֲלִילִים בְּחַרְגַּלְבָּעַ: 2 וַיַּדְבְּקָוּ פְּלִשְׁתִּים
אֶת שָׁאָל וְאֶת בְּנָיו וַיַּכְּבִדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֶת יְהוָנָתָן וְאֶת אַבְינָדָב
וְאֶת מָלְכֵי שֹׁׁעַב בֶּן שָׁאָל: 3 וַיַּחֲבֹד הַמְּלָחָמָה אֶל שָׁאָל
וַיַּמְצָא הָמָרְדִּים אַנְשִׁים בְּקַשְׁתׁוֹ וַיַּחַל מָדָר מַהֲמָרוֹרִים:
4 וַיֹּאמֶר שָׁאָל לְנַשָּׁא כָּלְיוֹ שְׁלָף חֶרְבָּךְ וַיַּדְבְּרֵי בְּחַרְגַּלְבָּעַ
יְבוֹא הַעֲרָלִים הָאָלָה וַיַּדְבְּרֵי בְּיַהֲרָבָה וְלֹא אָבָה
נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי יְרָא מָדָר וַיַּחַק שָׁאָל אֶת הַחֶרְבָּה וַיַּפְלֵל עַלְיהָ:
5 וַיַּרְא נְשָׁא כָּלְיוֹ כִּי מָתָּה שָׁאָל וַיַּפְלֵל גַּם הָוָא עַל חֶרְבָּוֹ
וַיַּמְתַּעַמוּ: 6 וַיַּמְתַּעַם שָׁאָל וְשָׁלַשְׁתָּ בְּנָיו וַיַּמְתַּעַם כָּל
אָנָשִׁו בְּיּוֹם הַחֹא יְחִדוֹ: 7 וַיַּרְא אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּעַבְרָ
הַעַמֵּק וְאֲשֶׁר בְּעַבְרָ הַיְּרָדֵן כִּי נָסַן אָנָשִׁי יִשְׂרָאֵל וְכִי מָתוּ
שָׁאָל בְּנָיו וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַעֲרָלִים וַיַּגַּשׂ וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים וַיַּשְׁבּוּ
בָּהָן: 8 וַיְהִי מְמֹחרָת וַיַּבְאָוּ פְּלִשְׁתִּים לְפֶשֶׁת אֶת הַחֲלִילִים
וַיַּמְצָא אֶת שָׁאָל וְאֶת שָׁלַשְׁתָּ בְּנָיו נְפָלִים בְּחַרְגַּלְבָּעַ:
9 וַיַּכְּרֹתוּ אֶת רָאשׁוֹ וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת כָּלְיוֹ וַיַּשְׁלַחוּ בָּאָרֶץ
פְּלִשְׁתִּים סְבִיבָה לְבָשָׂר בֵּית עַצְבָּהִם וְאֶת הָעָם: 10 וַיַּשְׁמֹנוּ
אֶת כָּלְיוֹ בֵּית עַשְׁתָּרוֹת וְאֶת גִּנְיוֹתָהּ תָּקַעוּ בְּחַוּמָתָ בֵּיתָ שָׁנָה:
11 וַיַּשְׁמֹעוּ אָלוֹן יְשִׁבָּי יְבִשָּׁה גַּלְעֵד אֲשֶׁר עָשָׂוּ פְּלִשְׁתִּים
לְשָׁאָל: 12 וַיַּקְרְמוּ כָל אִישׁ חִיל וַיַּלְכְּדוּ כָל הַלִּילָה וַיַּקְרְמוּ
אֶת גִּנְיוֹתָהּ שָׁאָל וְאֶת גִּנְיוֹתָהּ בְּנָיו מִחֻומָתָ בֵּיתָ שָׁנָה וַיַּבְאָוּ בְּשָׁהָ
וַיַּרְפְּאוּ אֶתְהֶם שָׁם: 13 וַיַּקְרְמוּ אֶת עַצְמֹתָהּ וַיַּקְרְבוּ תַּחַת
הַאֲשָׁל בְּכִבְשָׂה וַיַּצְמֹו שְׁבַע יְמִים:

וַיַּרְדֵּף דָּוד הָאָוֹן וְאֶרְבָּעָ מִאוֹת אִישׁ וַיַּעֲמֹדוּ מִאות אִישׁ
אֲשֶׁר פְּנָרוּ מִעַל אֶת דָּוד וַיַּתְגַּן לְחַם וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁקֵהוּ
בְּשָׂדָה וַיַּקְרְבֵּן אֶל דָּוד וַיַּתְגַּן לְחַם וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁקֵהוּ
מִים: 12 וַיַּתְגַּן לְפָלָח דְּבָלָה וְשִׁנִּי צַמְקִים וַיַּאֲכֵל וַיַּשְׁבַּח
רוּחוֹ אֶלְיוֹ כִּי לֹא אֲכֵל לְחַם וְלֹא שָׁתָה מִים שְׁלָשָׁה יְמִים
וְשָׁלָשָׁה לִילּוֹת: 13 וַיֹּאמֶר לְוָא דָּוד לְמַיְאָתָה וְאֵי מָזָה אַתָּה
כִּי חַלִּיתִי הַיּוֹם שְׁלָשָׁה: 14 אֲנַחְנוּ פְּשַׁטְנוּ נֶבֶן הַכְּרָתִי וְעַל
אֲשֶׁר לִיהְוֹדָה וְעַל נֶבֶן כָּלְבָה וְאַתְּ צְקָלָן שְׁרָפָנוּ באַשׁ: 15
וַיֹּאמֶר אֶלְיוֹ כִּי דָּוד הַתְּהֻרְדֵּן אֶל הַגְּדוֹר הַזָּה וַיֹּאמֶר הַשְּׁבָעָה
לִי בְּאֶלְהִים אֶם חַמִּיתִי וְאֶם תְּסִגְנִי בַּיְדֵי אֲדָנִי וְאֶוְרְדֵּךְ
אֶל הַגְּדוֹד הַזָּה: 16 וַיַּרְדֵּהוּ וְהַנְּהָרָה נְהָרָה וַיֹּאמֶר הַשְּׁבָעָה
אֲכָלִים וְשָׁתִים וְחַנְגִּים בְּכָל הַשְּׁלָל הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר לְקַחְתָּ
מִאָרֶץ פְּלִשְׁתִּים וּמִאָרֶץ יְהוּדָה: 17 וַיַּכְּמַם דָּוד מִתְנַשֵּׁף וְעַד
הָעָרָב לְמִחְרָחָם וְלֹא נִמְלַט מִמָּה אִישׁ כִּי אִם אֶרְבָּעָ מִאות
כָּל אֲשֶׁר לְקַחְתָּ עַל הַגְּדוֹד וְעַד אֶת שְׁתִי נְשִׁי הַצִּיל דָּוד: 18 וַיַּצְלַל
נִעְדר לְהַמְּטָן מִן הַקְּטָן וְעַד הַגְּדוֹלָה וְעַד בְּנִים וּבְנָות וְמִשְׁלָל
וְעַד כָּל אֲשֶׁר לְקַחְתָּ לְהַמְּכָל הַשִּׁיבָה דָּוד: 19 וַיַּקְרַח דָּוד
אֶת כָּל הַצָּאן וְהַבְּקָר הַגְּנוּ לְפָנֵי הַמִּקְדָּשׁ הַזָּה וְאִמְרָרָה זָה
שְׁלָל דָּוד: 20 וַיַּבְאָ דָּוד אֶל מִאות הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פְּנָרוּ
מִלְכַּת אֲחָדִי דָּוד וַיַּשְׁבַּם בְּנֶחֶל הַבְּשָׂר וַיַּצְאַ לְקָרְאָת
דָּוד וְלַקְרָאָת הָעָם אֲשֶׁר אָרוּן וַיַּגַּשׂ דָּוד אֶת הָעָם וַיַּשְׁאַל
לְהַמְּלָכָה עַמְּדָה וַיַּאמְרָוּ יְעַזְּבֵן כָּל אִישׁ רַע וְבַלְעַל מִהְאָנָשִׁים אֲשֶׁר
לְהַמְּלָכָה עַמְּדָה וַיַּעֲזַבְתָּם כִּי אִם אִישׁ אֲשֶׁר אָשְׁתָה וְאֶת בְּנָיו
וַיַּהְגַּן וַיַּלְכֵד: 23 וַיֹּאמֶר דָּוד לֹא תַעֲשֵׂו כֵּן אֲחִי אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לְנָנוּ וַיִּשְׁמַר אֶתְנוּ וַיַּתְגַּן אֶת הַגְּדוֹד הַבָּא עַל
בִּידָנוּ: 24 וְמוֹיִשְׁמַע לְכָם לְדִבְרֵי הַזָּה כִּי כְּחַלְקֵה הַיְּרָדֵן
בְּמִלְחָמָה וְכְחַלְקֵה הַיְּשִׁיבָה עַל הַכְּלִים יְהוָה יְחִילְקֵו: 25 וְיְהִי
מִהִוָּמָה הַזָּה וְמִעְלָה וַיַּשְׁמַה לְחַק וְלַמְשָׁפֵט לִישְׁרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַזָּה: 26 וַיַּבְאָ דָּוד אֶל צְקָלָן וַיַּשְׁלַח מִהְשָׁלֵל לְזָקִינִי
יְהוָה לְרַעְתָּהוּ לְאָמַר תְּהִנָּה לְכָם בְּרָכָה מִשְׁלָל אֲבִי הַזָּה:
27 לְאָשֶׁר בְּבֵית אֶל וְלֹא-שָׁר בְּרָכָה נֶבֶן וְלֹא-שָׁר בְּאַשְׁתָמָע: 28
וְלֹא-שָׁר בְּעֶדְעָר וְלֹא-שָׁר בְּשְׁפָמוֹת וְלֹא-שָׁר בְּאַשְׁתָמָע:
וְלֹא-שָׁר בְּכָרְלָה וְלֹא-שָׁר בְּעֶרְרִי הַיְּרָחָמָאֵל וְלֹא-שָׁר בְּעֶרְרִי
הַקְּנִינִי: 29 וְלֹא-שָׁר בְּחַרְמָה וְלֹא-שָׁר בְּבּוֹרָעָן וְלֹא-שָׁר

שמואל ב

על לבושך: 25 איך נפלו נברים בתקופת המלחמה יהונתן על במותיך חלל: 26 צר לי עליך איה יהונתן נעמת לי מארך נפלאתה האבתק לוי מהבת נשים: 27 איך נפלו נברים ויאבדו כל מלחמה:

2 ויהי אחרי כן וישאל דוד ביהוה לאמר האعلاה באחת ערי יהודה ויאמר יהוה אליו עלה ויאמר דוד הנה עלה ויאמר חברנה: 2 ויעל שם דוד ונם שתו נשוי אחיםינו היזרעלית ואביגיל אשת נבל הכרמל: 3 ואנשיו אשר עמו העלה דוד איש וbijתו וישבו בעיר חברון: 4 ויבאו אנשי יהודה וימשחו שם את דוד למלך על בית יהודה ויגדו לדוד לאמר אנשי יביש גלעד אשר קברו את שאל: וישלח דוד מלכים אל אנשי יביש גלעד ויאמר אליהם בריכים אתם ליהוה אשר עשיתם החסד זהה עם אנרכם עם שאל ותקברו אותו: 6 ועתה夷 שיתה עמקם חסド ואמת ונס אני עשה אתכם הטובה הזאת אשר עשיתם הדבר הזה: 7 ועתה תזקננה ידיכם והו לבני חולכי מות אדרכם שאל ונס אני משהו בית יהודה למלך עליהם: 8 ואבנر בן נר שר צבא אשר לשאל לך את איש בשת בן שאל ויעברתו מהנים: 9 וימלכוו אל גלעד ואל האשורי ואל יזרעאל ועל אפרים ועל בנימן ועל ישראל כליה: 10 בן ארבעים שנה איש בשת בן שאל במלךו על ישראל ושתים שנים מלך איך בית יהודה הו אחורי דוד: 11 ויהי מספר הימים אשר היה דוד מלך בחברון על בית יהודה שבע שנים ושהה חמשים: 12 ויצא אבנר בן נר ועבדי איש בשת בן שאל ממחנים נבעונה: 13 ויואב בן צרואה ועבדי דוד יצאו ויפנים על ברכת נבעון יחדו ושבו אלה על הברכה מזה ואלה על הברכה מזה: 14 ויאמר אבנר אל יואב יקומו נא הנערם וישחקו לפניו ויאמר יואב יקומו: 15 ויקומו ויעברו במספר שנים עשר לבנימן ולאיש בשת בן שאל ושנים עשר מעבדי דוד: 16 ייחזק איש בראש רעהו וחרבו בצד רעהו ויפלו יהודו יקרא למקום ההוא חלקת הצרים אשר בנכעון: 17 ותהי המלחמה קשה עד מאר בים ההוא וינפל אבנر ואנשיו ישראל לפני עבדי דוד: 18 ויהיו שם שלשה בני צרואה יואב ואבישי ועshall ועהאל כל ברנלי אחד הצבים אשר בשדה: 19 וירדך עשהאל אחורי אבנר ולא נתה לשלכת על הימין ועל השמאול מאחורי אבנר: 20 ויפן

1 1 ויהי אחרי מות שאל ודוד שבמחכות את העמלך וישב דוד בצלג ימים שניים: 2 ויהי ביום השלישי והנה איש בא מן המתנה עם שאל ובנדיו קרעים ואדמה על הראש ויהי בבא אל דוד ויפל ארצה ווישתחו: 3 ויאמר לו דוד איך מזה תבוא ויאמר אליו ממחנה ישראל נמלתתי: 4 ויאמר אליו דוד מה היה הדבר הנדר נא לוי ואמר אשר נס העם מן המלחמה ונם הרבה נפל מן העם וימתו ונם שאל ויהונתן בנו מות: 5 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך ידעת כי מות שאל ויהונתן בנו: 6 ויאמר הנער המגיד לו נקרא נקריתו בהר הגלבע והנה שאל נשען על חניתו והנה הרכב ובעל הפרשם הדבקה: 7 ויפן אחורי ויראני ויקרא אליו ויאמר הני: 8 ויאמר לי מוי אתה ויאמר אליו עמלקי אגבי: 9 ויאמר אליו עמד נא עלי ומתחני כי אחוני השבץ כי כל עוד נפש בך: 10 וואழם הנזר אשר על רגשו ואצעה אשר על זרעו ואבאים אל אדני הנה: 11 ויהיוק דוד בבנדו ויקרעם ונם כל האנשים אשר אותו: 12 ויסփדו ויבכו ויזמכו עד הערב על שאל ועל יהונתן בנו ועל עם יהוה ועל בית ישראל כי נפל בחרב: 13 ויאמר דוד אל הנער המגיד לו איך מזה אתה ויאמר בן איש גדר עמלקי אגבי: 14 ויאמר אליו דוד איך לא ייראת לשלח ידך לשחת את מישיח יהוה: 15 ויקרא דוד לאחד מהנערם ויאמר נש פגע בו ויכחו וימת: 16 ויאמר אליו דוד דמייך על ראשך כי פיך ענה ברך לא אמר אגבי מתחי את מישיח יהוה: 17 וויקנן דוד את הקינה הזאת על שאל ועל יהונתן בנו: 18 ויאמר ללמד בני יהודה קשת הנה כחובה על ספר הישר: 19 הצבוי ישראאל על במותיך חלל איך נפלו נברים: 20 אל הנידו בנת אל תבשרו בחוץ אשקלון פן תשמהנה בנות פלשתים פן תעלונה בנות הערלים: 21 הרי בגלבע אל טל ואל מטר עליים ושדי תרומות כי שם נגען מן נברים מן שאל כל מישיח בשםן: 22 מדים חללים ממלחב נברים קשת יהונתן לא נשוג אחר וחרב שאל לא חשוב ריקם: 23 שאל ויהונתן הנאהבים והנעימים בחיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים קלוי מאריות נבריו: 24 בנות ישראל אל שאל בכינה המלבושים שני עם עדנים המעליה עדי זהב

אבנر אחורי ויאמר אתה זה עשה האל ויאמר אני: 21
 ויאמר לו אבנر נתה לך על ימינך או על שמאלו ואח袞
 לך אחד מהנערים וקח לך את חלצתו ולא אבה עשה האל
 לסור מהחריו: 22 ווסף עוד אבנر לאמר אל עשה האל סור
 לך אחריו מה אכבה ארצתך ואיך אשא פני אל יואב
 ווימאן לسور ויכחו אבנר באחריו החנית אל
 החמש ותצא החנית מהחריו ויפל שם וימת תחתו ויהי
 כל הבא אל המקום אשר נפל שם עשה האל וימת ויעמדו: 24
 וירדפו יואב ואבישי אחורי אבנר והמשב באה והמה
 באו עד נבעת אמה אשר על פני נוח דרך מרבר נבעון: 25
 ויתקbezו בני בניוון אחורי אבנר ויהיו לאגדה אחת
 ויעמדו על ראש הנבעה אחת: 26 ויקרא אבנר אל יואב
 ואמר הילנץח חאכל חרב הלו ידעתה כי מירה תהיה
 באחרונה ועד מתי לא תאמיר עם לשוב מהחרי אחיהם: 27
 ויאמר יואב חי האלים כי לו לא דברת כי או מהבקר
 נעל העם איש מהחרי אחיו: 28 ויתקע יואב בשופר
 ויעמדו כל העם ולא ירדפו עוד אחורי ישראל ולא יספו
 עוד להללים: 29 ואבנר ואנשיו הלו בערבה כל הלילה
 ההוא ויעברו את הירדן וילכו כל הכתرون ויבאו מהנים: 30
 ויאב שב מהחרי אבנר ויקבץ את כל העם ויפקדו
 מעברי דוד השעה עשר איש ועשהאל: 31 ועברי דוד
 הכו מבניון ובאנשי אבנר שלש מאות וששים איש מות: 32
 וישאו את עשהאל ויקברחו בקרב אביו אשר ביה
 לחם וילכו כל הלילה יואב ואנשיו ויאר להם בחברון:

3 ותהי המלחמה ארוכה בין בית שאול ובין בית דוד
 ודוד הלק וחיק ובית שאול הילכים ודלים: 2 וילדו לדוד
 בנים בחברון ויהי בכורו אמןן לאחינום היורעאלת:
 3 ומשנהו כלאכ לאכינל אשת נבל הכרמלית והשלשי
 אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור: 4 והרבכיעי
 אדרניה בן חנית והחמיישי שפטיה בן אכיטל: 5 והחשוי
 יתרעם לעולה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון:
 6 ויהי בהיות המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד
 ואבנר היה מתחזק בבית שאול: 7 ולשאול פלנש ושםה
 רצפה בת איה ויאמר אל אבנר מודיע באחה אל פלנש
 אביו: 8 ויהיר לאבנר מאר על דבורי איש בשת ויאמר
 הראש כלב אני אש ליהודה היום עשה חסד עם
 בית שאול אביך אל אחיו ואל מרעהו ולא המזיתך ביד

רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבהיריו ויאמר להם כי יהוה אשר פדה את נפשו מכל צרה: ¹⁰ כי המגיד לוי לאמר הנה מטה שאל והוא היה מבשר בעינוי ואזהה בו ואחרגנו בצלגנו אשר לחתוי לו בשרה: ¹¹ אף כי אנשים רשיים הרגנו את איש צדיק בכיתו על משכבי ועתה הלווא אבקש את דמו מידכם ובערתו אתכם מן הארץ: ¹² ויצו דוד את הנערם ויהרגנום ויקצטו את יידיהם ואת רגליים ויתלו על הברכה בחברון ואת ראש איש בשת ל��חו ויקברו בקרב אבנור בחברון:

5 ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר הנהו עצם וברך אנחנו: ² גם אתמול גם שלשות בהיות שאל מלך עליינו אתה היה מושcia וה缅ci את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה לנויד על ישראל: ³ ויבאו כל זקן ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם המלך דוד בירת חברון לפניו יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל: ⁴ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך: ⁵ בחברון מלך על יהודה שבע שנים ושהה חדים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה: ⁶ וילך המלך ואגשו ירושלים אל היבסיו יושב הארץ ויאמר לדוד לאמר לא הובא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה: ⁷ וילך דוד את מצדחת ציון היא עיר דוד: ⁸ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכיה יבכי וינע בצלנו ואת הפסחים ואת העורים שנאו נפש דוד על כן אמרו עור ופסח לא יבוא אל הבית: ⁹ וושב דוד בצדחה ויקרה לה עיר דוד ובין דוד סביב מן המלאה וביתה: ¹⁰ וילך דוד הלויך ונдол ויהוה אלהי צבאות עמו: ¹¹ וישלח חירם מלך צר מלכים אל דוד ועצי ארזים וחירוש עץ וחרשי אבן קויר ויבנו בית לדוד: ¹² וידע דוד כי הכנינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכתו בעבור עמו ישראל: ¹³ ויקח דוד עוד פלשתים ונשים מירושלים אחרי בא מחברון וילדו עוד לדוד בנים ובנות: ¹⁴ ואלה שמות הילדים לו בירושלם שמעו ושבוב נתן ושלמה: ¹⁵ ויבחר ואלישע ונג ויפיע: ¹⁶ ואלישע ואלידע ואלפלט: ¹⁷ וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמעו דוד וירד אל המצדודה: ¹⁸ ופלשתים באו וינטשו

עם יהוה עד עולם מדרמי אבנור בן נר: ²⁹ ייחלו על ראש יואב ואל כל בית אביו ואל כרת מבית יואב ומוצרע ומחזק בפלך ונפל בחרב וחסר לחם: ³⁰ ויאוב ואבישי אחיו הרנו לאבנור על אשר המות את עשה אל אחיהם ברגעון במלחה: ³¹ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אותו קרעו בגדייכם ותנרו שקים וספדו לפניו אבנור והמלך דוד הילך אחרי המתה: ³² ויקברו את אבנור בחברון וישא המלך את קולו ויבך אל קבר אבנור ויבכו כל העם: ³³ ויקנן המלך אל אבנור ואמר הכנות נבל ימות אבנור: ³⁴ יידך לא אסורה ורגליך לא לנחותים הנשו כנפלו לפניו בני עוללה נפלת ויספו כל העם לבכותה עליו: ³⁵ ויבא כל העם להברות את דוד לחם בעוד היום וושבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכיה יסף כי אם לפני בוא המשם אטעם לחם או כל מאומה: ³⁶ וככל העם היכרו ויטיב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעני כל העם טוב: ³⁷ וידעו כל העם וככל ישראל ביום התוא כי לא הותה מהמלך להמית את אבנור בן נר: ³⁸ ויאמר המלך אל עבדיו הילא תדרעו כי שר ונдол נפל היום הזה בישראל: ³⁹ ואנכי היום רך ומשוח מלך והאנשים האלה בני צדקה קשים ממוני ישלם יהוה לעשה הרעה כרעתו:

4 וישמע בן שאל כי מטה אבנור בחברון וירפו ידיו וככל ישראל נבחלו: ² ושני אנשים שרי נדרודים היו בן שאל שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבהיריו מבני בנימן כי גם בארות חחוב על בנימן: ³ ויבrho הבהיריו נתימה ויהיו שם נרים עד היום הזה: ⁴ וליהונתן בן שאל בן נכה רגלים בן חמיש שנים היה בכא שמעת שאל והונתן מיזרעאל ותשאחו אמנתו ותנס ויהי בחפהה לנוס ויפל ויפסח ושמו מפיבשת: ⁵ וילכו בני רמון הבהיריו רכב ובענה ויבאו כחם היום אל בית איש בשת והוא שכב את משכב הצררים: ⁶ ותנה בא עד תוך הבית לקחי חתים ויכחו אל החמש רכב ובענה אחיו נמלטו: ⁷ ויבאו הבית והוא שכב על מטהו בחדר משכוביו ויכחו וימתחו ויסרו את ראשיו ויכחו את ראשיו וילכו דרך הערבה כל הלילה: ⁸ ויבאו את ראש איש בשת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בשת בן שאל איך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדרני המלך נקמות היום זה משאול ומזרעו: ⁹ ויען דוד את

בעמק רפאים: 19 וישראל דוד ביהוה לאמור האعلا
אל פלשתים התחנים בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה
כני נתן את הפלשתים בידך: 20 ויבא דוד בבעל
פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את איבי לפני
כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעל פרצים: 21
ויעזבו שם את עצbihם וישאם דוד ואנשיו: 22 ויספו עוד
פלשתים עלות וונטוו בעמק רפאים: 23 וישראל דוד
ביהוה ויאמר לא עטלהحسب אל אחידם ובאת להם
ממול בכאים: 24 ויהי בשמעך את קול צעדה בראשי
הככאים או תחרץ כי או יצא יהוה לפניו להכות במחנה
פלשתים: 25 ויעש דוד כן כאשר צוחה יהוה ויך את
פלשתים מנבע עד באך נור:

6 ויסף עוד דוד את כל בחר בישראל שלשים אלף:
2 ויקם וילך דוד וכל העם אשר אתו מבני יהוד
לחעלות שם את ארון האלים אשר נקרא שם שם יהוה
צבאות ישב הכרבים עליו: 3 ורכבו את ארון האלים
אל ענלה חדשה וישאו מבית אבינדר אשר בנכעה ועזא
ואחיו בני אבינדר נתנים את הענלה חדשה: 4 ויאחיו
מבית אבינדר אשר בנכעה עם ארון האלים ואחיו
הליך לפניו הארון: 5 ודוד וכל בית ישראל משלחים
לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבטים ובתפים
ובמנענים ובצללים: 6 ויבאו עד נרן נכוון וישלח עזא
אל ארון האלים ויאחיו בו כי שמו הבקר: 7 ויחר
אף יהוה בעזה ויכחו שם האלים על השל וימת שם
עם ארון האלים: 8 ויחר לדוד על אשר פרץ יהוה
פרץ בעזה ויקרא למקום ההוא פרץ עזה עד היום הזה:
9 וירא דוד את יהוה ביום ההוא ויאמר איך יבוآل
ארון יהוה: 10 ולא אבה דוד להסיד אליו את ארון יהוה
על עיר דוד ויטחו דוד בית עבד אדם הגנוי: 11 ווישב
ארון יהוה בית עבד אדם הגנוי שלשה חדשים ויברך
יהוה את עבד אדם ואת כל בתיו: 12 ווינגד למלך דוד
לאמר ברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו
בעבור ארון האלים וילך דוד ויעל את ארון האלים
מבית עבד אדם עיר דוד בשמהה: 13 ויהי כי צעדו
נשי ארון יהוה ששה צעדים ויזבח שור ומריא: 14 ודוד
מכרכר בכל עז לפניו יהוה ודוד תוגר אפוד בר: 15 ודוד
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול

שופר: 16 והיה ארון יהוה בא עיר דוד ומיכל בת שאל
נסקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומיכרבר
לפני יהוה ותבו לו לבבה: 17 ויבאו את ארון יהוה וצנו
אתו במקומו בתוך האהאל אשר נתה לו דוד ויעל דוד
עלות לפני יהוה ושלמים: 18 ויכל דוד מהעלות העולה
והשלמים ויברך את העם בשם יהוה צבאות: 19 ויחלק
לכל העם לכל המן ישראל למאיש ועד אשה לאיש
חלת לחם אחת ואשפר אחד ואשישה אחת וילך כל העם
איש לבתו: 20 וישב דוד לבך את ביתו ותצא מיכל בת
שאלול לקרת דוד ותאמר מה נCKER היום מלך ישראל
אשר גנלה היום לעני אמהות עבדיו כהנחות גנחות אחד
הרקים: 21 ויאמר דוד אל מיכל לפני יהוה אשר בחר
בי מאביך ומכל ביתו לוצאות אתו נגיד על שם יהוה על
ישראל ושחתת לפני יהוה: 22 ונקלתי עז מזאת והיה
שפלו בעני ועם האמהות אשר אמרת עמי אכבה: 23
ולמייכל בת שאלול לא היה לה ילד עד ים מותה:

7 ויהי כי ישב המלך בביתו יהוה הניה לו מסביב
מכל איביו: 2 ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא נכי
וישב בכיה ארזים וארון האלים ישב בתוך היירעה:
3 ויאמר נתן אל המלך כל אשר בלבך לך עשה כי
יהוה עמק: 4 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר יהוה אל נתן
לאמר: 5 לך ואמרת אל עבدي אל דוד כה אמר יהוה
אתה תבנה לי בית לשבתי: 6 כי לא ישתח בית
למיום העלתי את בני ישראל ממצריהם ועד היום הזה
ואיהה מתחלך באهل ובmeshken: 7 בכל אשר התהלהכי
בכל בני ישראל הדבר דברת את אחד שבטי ישראל
אשר צויתו לרשות את עמי את ישראל לאמר למה לא
בניתם לי בית ארזים: 8 וועתה כה התאמר לעבدي לדוד
כה אמר יהוה צבאות אני לחתוךך מן הנוה מאחר הצאן
להיות נגיד על עמי על ישראל: 9 ואיהה עמק בכל אשר
הлечת ואכרתת את כל איביך מפניך ועשתך לך שם
נדול בשם הנדרלים אשר בארץ: 10 ושמתו מקום לעמי
ליישראל וגונתתו ושכנ תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו
בניעלה לענותו כאשר בראשונה: 11 ולמן היום אשר
צווית שפטים על עמי ישראל והניחתי לך מכל איביך
והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: 12 כי ימלאו
ימיך ושכבה את אבותיך והקימתי את זריך אחריך אשר
וכל בית ישראל מעלים את ארון יהוה בתרועה ובקול

הרכב ויוטר ממננו מאה רכב: 5 ותבא ארם דמשק לעוד להדרעור מלך צובה ויד דוד בארכם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד נצבים בארכם דמשק ותהי ארם לדוד לעבדים נושא מנהה וישע יהוה את דוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי הוזב אשר היו אלו עבדי הדרעור ויבאים ירושלים: 8 ומבטה וمبرתי ערי הדרעור ליה המלך דוד נחתת הרבה מאד: 9 ווישמע תען מלך חמת כי הכה דוד את כל חיל הדרעור: 10 ווישלח תען יורם בנו אל המלך דוד לשאל לו לשלים ולברכו על אשר נלחם בהדרעור וכחיו כי איש מלחמות תען היה הדרעור ובכדו היו כל' כסף וכלי זהב וכלי נחתת: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הנזום אשר כבש: 12 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשטים ומעמלק ומשל הדרעור בן רחוב מלך צובה: 13 וויש דוד שם בשבו מלחמותו את ארם בנייא מלך שמונה עשר אלף: 14 וויש בארכם נצבים בכל אדום שם נצבים ויהי כל אדום עבדים לדוד וויש יהוה את דוד בכל אשר הילך: 15 ווימלך דוד על כל ישראל וייה דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו: 16 וויאב בן צרואה על הצבא ויושפט בן אחילוד מוכיר: 17 וצדוק בן אחיטוב ואחימלך בן אביהר כהנים ושריה סופר: 18 ובניהם בן יהודע והכרתו והפלתו ובני דוד כהנים היו: 9 ויאמר דוד ה כי יש עד אשר נותר לבית שאול ואעשה עמו חסד בעבר יהונתן: 2 ולביה שואל עבד ושמו ציבא ויקראו לו אל דוד ויאמר המלך אליו אתה ציבא ויאמר עבדך: 3 ויאמר המלך האפס עד איש לבית שאול ואעשה עמו חסד אליהם ויאמר ציבא אל המלך עוד בן להונתן נכה רגלים: 4 ויאמר לו המלך איפה הוא ויאמר ציבא אל המלך הנה הוא בית מכיר בן עמיאל בלו דבר: 5 ווישלח המלך דוד ויקחחו מבית מכיר בן עמיאל מלו דבר: 6 ויבא מפיבשת בן יהונתן בן שואל אל דוד ויפל על פניו ווישתחו ויאמר דוד מפיבשת ויאמר הנה עבדך: 7 ויאמר לו דוד אל תירא כי עשה עמה ערך חסד בעבר יהונתן אביך והשכתי לך את כל שדה שואל אביך ותהי תאכל להם על שלחני תמיד: 8 ווישתחו ויאמר מה עבדך כי פנית אל הכלב המת אשר כמוני: 9 ויקרא המלך אל ציבא נער שואל ויאמר אליו כל אשר יצא מעיך והכינתי את מלכתיו: 13 והוא יבנה בית לשמי וככני את כסא מלכתיו עד עולם: 14 אני איה לך לאב והוא יהיה לך לבן אשר בהעתו והכחתיו בשבט אנשים ובנני בני אדם: 15 וחסדי לא יסור ממננו כאשר הסרתי מעם שואל אשר הסרתי מלפניך: 16 ונאמן ביהך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה נכון עד עולם: 17 בכל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 18 ויבא המלך דוד וישב לפני יהוה ויאמר מי אני אדני יהוה וממי ביתי כי הביאני עד הלים: 19 ותקנן עוד זאת בעיניך אדני יהוה ותדבר נס אל בית עבדך למרחוק וויאת תורה האדם אדני יהוה: 20 ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת בעבורך וככלבך עשית זאת כל הגדולה הזאת להודיע את עבדך: 22 על כן נדلت אדני יהוה כי אין כמוך ואין אלהים זולחך בכל אשר שמענו באזינו: 23 וכי עמק כישראל נוי אחד בארכן אשר הילכו אלהים ולפנות לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונראות לארכך מפני עמד אשר פרידת לך ממצרים נוים ואלהיו: 24 ותחכונן לך את עמק ישראל לך לעם עד עולם וויאת יהוה הייתה להם לאלהים: 25 ועתה יהוה אלהים הדרב אשר דברת על עבדך ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת: 26 ווינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך דוד יהיה נכון לפניך: 27 כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלייתה את איז עבדך לאמר בית אבנה לך על כן מצא עבדך את לבו להתפלל אליך את החפלה הזאת: 28 ועתה אדני יהוה אתה הוא האלים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: 29 ועתה הואל וברך את בית עבדך להיות לשלים לפניך כי אתה אדני יהוה דברת וمبرכתך יברך בית עבדך לעולם:

אשר מעבר הנהר ויבאו חילם ושובך שר צבא הדרוזר לפניהם: ¹⁷ וינויד לדוד ואספה את כל ישראל ויעבר את הירדן ויבא חלאמה ויערכו ארם לקראת דוד וילחמו עמו: ¹⁸ ווינס ארם מפניהם ישראל ויהרג דוד מארם שבע מאות רכוב וארכובים אל-פרשים ואת שובך שר צבא הכה וימת שם: ¹⁹ ויראו כל המלכים עבדי הדרוזר כי נגפו לפניהם ישראל ויישלמו את ישראל ויעבדו ויראו ארם להושיע עוד את בני עמו:

11. יהי להשובה השנה לעת צאת המלכים וישראל

דור את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל ויחתו את בני עמו ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם: ² יהי לעת הערב ויקם דוד מעיל משכובו ויתחלך על גן בית המלך וירא אשה רחצתה מעל הגן והאשה טובת מראה מאד: ³ וישלח דוד וידרש לאשה ויאמר הלו זאת בת שבע בת אליעם אשת אודיה החתי: ⁴ וישלח דוד מלכים ויקח ותבוא אליו וישכב עמה והוא מתקדשת מטמאת השם בתה אליה ותודה לה: ⁵ ותודה האשה ותשלח וגנדי לדוד ותאמר הרה אני: ⁶ וישלח דוד אל יואב שלח אליו את אודיה החתי וישלח יואב את אודיה אל דוד: ⁷ ויבא אודיה אליו ויישלם דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה: ⁸ ויאמר דוד לאודיה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אודיה מבית המלך ותצא אחורי משאת המלך: ⁹ וישכב אודיה פתח בית המלך את כל עבדי אדני ולא ירד אל ביתו: ¹⁰ ויגndo לדוד לאמר לא ירד אודיה אל ביתו ויאמר דוד אל אודיה הלו לא מדרך אתה בא מדורע לא ירדת אל ביתך: ¹¹ ויאמר אודיה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכota ואדני יואב ויעבדי אדני על פניהם השדה הננים ואני אבוא אל ביתו לאכל ולשתות ולשכוב עם אשתי חיך והי נפשך אם עשה את הדבר הזה: ¹² ויאמר דוד אל אודיה שב כה נס היום ומהר אשלהך וישב אודיה בירושלם ביום ההוא ומחרת: ¹³ ויקרא לו דוד ויאכל לפניו וישת וישכרהו ויצא בערב לשכב במשכובו עם עבדי אדני ואל ביתו לא ירד: ¹⁴ ויהי בבקר וכחוב דוד ספר אל יואב וישלח ביד אודיה: ¹⁵ ויכתב בספר לאמר הבו את אודיה אל מול פניהם המלחמה החזקה ושבתם מאחריו ועל בני עמו ויבא ירושלם: ¹⁶ ויראו ארם כי נגף לפניהם ישראל ויאספו יחד: ¹⁷ וישלח הדרוזר ויצא את ארם

יהיה לשאול ולכל ביתה נתתי לבן אדני: ¹⁸ ועבדה לו את האדרמה אתה ובניך ועבדיך והבאת והיה לבן אדני לחם ואכלו ומביבשת בן אדני יאל תלמיד לחם על שלחני ולציבא חמשה עשר בניים ועשרים עבדים: ¹⁹ וביאמר ציבא אל המלך ככל אשר יצוה אדני המלך את עבדו כן יעשה עבדך ומביבשת אכל על שלחני אחד מבני המלך: ²⁰ ולמביבשת בן קטן ושם מיכא וכל מושב בית ציבא עבדים למביבשת: ²¹ ומביבשת ישב בירושלם כי על שלחן המלך תמיד הוא אכל והוא פסח שני רגלו:

10. יהי אחורי בן וימת מלך בני עמו וימלך חנן בנו תחתיו: ² ויאמר דוד עשה חסד עם חנו בನ נש אשר עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו אל אביו ויבאו עבדיו דוד ארץ בני עמו: ³ ויאמרו שרי בני עמו אל חנו אדנייהם המכבר דוד את אביך בעיניך כי שלח לך מלחמים הלווא בעבר חקור את העיר וLERGELAH ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליו: ⁴ ויקח חנן את עבדיו דוד וינלח את חצי זקן ויברת את מדוייהם בחצי עדר שתויהם וישלחם: ⁵ ויגndo לדוד וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד יצמח זקנכם ושבתם: ⁶ ויראו בני עמו כי נבאשו בדור וישלחו בני עמו וישכרו את ארם בית רחוב ואת ארם צובא עשרים אלף רגלי ואת מלך מעכה אל-איש ואיש טוב שנים עשר אלף איש: ⁷ וישמע דוד וישלח את יואב ואת כל הצבא הנברים: ⁸ וויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח השער וארם צובא ורחוב ואיש טוב ומעכה לברם בשדה: ⁹ וירא יואב כי היה אליו פניהם המלחמה מפניהם ומאהור ויבחר מכל בחורי בישראל ויערך לקראת ארם: ¹⁰ ואות יתר העם נתן ביד אבשו אחיו ויערך לקראת בני עמו: ¹¹ ויאמר אם תחוק ארם ממניו והויה לישועה ואם בני עמו יחזקו מפרק הילכתי להושיע לך: ¹² נזק ונתחוק بعد עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה יעשה הטוב בעיניו: ¹³ ווינש יואב והעם אשר עמו למלחמה באדם וינסו מפניהם: ¹⁴ ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו אבישי ויבאו העיר וישב יואב ועל בני עמו ויבא ירושלם: ¹⁵ ויראו ארם כי נגף לפניהם שמואל ב

החותי הכיתת בחרב ואת אשתו לחתת לך לאשה ואתו הרות בהרבת בני עמוון: ¹⁰ ועתה לא תסור הרב מביתך עד עולם עקב כי בותני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה: ¹¹ כה אמר יהוה הנני מקים عليك רעה מביתך ולקחת את נשיך לענייך ונתתי לדריך ושכוב עם נשיך לעני השם השם זהות: ¹² כי אתה עשית בסתר ואני עשה את הדבר הזה הנדר כל ישראל וננד השם: ¹³ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד נס יהוה העביר חטאך לא תמות: ¹⁴ אף כי נאצח את איבי יהוה ברכבר הזה נס הבן הילוד לך מות ימות: ¹⁵ וילך נתן אל ביתו יונף יהוה את הילוד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ואני: ¹⁶ ויבקש דוד את האלהים בעד הנער וצם דוד צום ובעא ולן ושכוב ארצתה: ¹⁷ ויקמו זקנין ביתו עליו להקימו מן הארץ ולא אבה ולא ברא אתם לחם: ¹⁸ ויהי ביום השביעי ימת הילוד ויראו עבדי דוד לתהnid לו כי מות הילוד כי אמרו הנה בהיות הילוד חי דיברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו מות הילוד ושה רעה: ¹⁹ וירא דוד כי עבדיו מותחלשים ובין דוד כי מות הילוד ויאמר דוד אל עבדיו מות הילוד ויאמרו מות: ²⁰ ויקם דוד מהארץ וירחץ ויסך ויחלף שמלותו ויבא בית יהוה וישתחוו ויבא אל ביתו וישראל ושימנו לו לחם ויאכל: ²¹ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה אשר עשיתה בעבור הילוד חוי צמת ותברך וכאשר מות הילוד קמת ותאכל לחם: ²² ויאמר בעור הילוד חי צמת ואבכה כי אמרתי מי יודע ייחנני יהוה וחי הילוד: ²³ ועתה מות למה זה אני צם האוכל להשיבו עוד אני הילך אליו והוא לא ישוב אליו: ²⁴ וונחם דוד את בת שבע אשתו ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן וירא את שמו שלמה ויהוה אהבו: ²⁵ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידריה בעבור יהוה: ²⁶ וילחם יואב ברכבת בני עמוון וילכד את עיר המלוכה: ²⁷ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברכבה נס לכדרתי את עיר המים: ²⁸ ועתה אסף את יתר העם ותנה על העיר ולכדרה פן אלכדי אני את העיר ונקרוא שמי עליה: ²⁹ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה ווילחם בה וילכדה: ³⁰ ויקח את עטרת מלכים מעל ראשו ומשכלה ככר זהב וaban וקירה ותהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד: ³¹ ואת העם אשר בה הוציאו וישם במגירה ובחרציו הברזל

אל המוקם אשר ידע כי אנשי חיל שם: ³² ויצאו אנשי העיר ולחמו את יואב ויפל מן העם מעבר דוד וימת נס אוריה החתי: ³³ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה: ³⁴ ויצו את המלך לאמר ככלותך את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך: ³⁵ והיה אם עלה חמת המלך ואמר לך מודיע נשותם אל העיר להלחם הלא ידעתם את אשר ירו מעל החומה: ³⁶ מי הכה את אבימלך בן ירכשת הלוא אשר השליכה עליו פלה רכב מעל החומה וימת בתבע למה נשותם אל החומה ואמרת נס עבדך אוריה החתי מות: ³⁷ וילך המלך ויבא וונגד לדוד את כל אשר שלחו יואב: ³⁸ ויאמר המלך אל דוד כי גברו עליינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונחיה עליהם עד פתח השער: ³⁹ ויראו המוראים אל עבדך מעל החומה וימתו מעבר המלך ונס עבדך אוריה החתי מות: ⁴⁰ ויאמר דוד אל המלך כה תאמר אל יואב אל ירע בענייך את הדבר הזה כי כוה וכזה תאכל החרב החוק מלחתך אל העיר והרסה וחזקה: ⁴¹ ותשמע אשת אוריה כי מות אוריה אישת השדה ותתני מות הילוד ותספֶּד על בעלה: ⁴² ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן וירע הדבר אשר עשה דוד בעני יהוה:

12 וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד ראש: ² לשער היה צאן ובקר הרבה הרבה מאד: ³ וולדש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה וויה ותגדר עמו ועם בניו ייחדו מפתחו האכל ומיכסתו תשחה ובכךו תשכב ותהי לו כבנה: ⁴ ויבא הילך לאש העשיר ויחמלו לחתת מצאנו ומבקשו לעשות לארח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרראש ויעשה לאיש הבא אליו: ⁵ וויהר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת: ⁶ ואת הכבשה שלם ארבעתים עקב אשר עשה את הדבר הזה ועל אשר לא חמל: ⁷ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי משחתיך למלך על ישראל ואני הצלתיך מיד שאל: ⁸ ואתנה לך את בית אדריך ואת נשי אדריך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואמ מעט ואספה לך כהנה וככנה: ⁹ מודיע בזות את דבר יהוה לעשות הרע עליינו את אוריה

ויאמר אלה אבשלום אהיה האמיןון אחיך היה עמק
ונטה אהותי החריש אחיך הוא אל תשוט את לבך
לדבר זהה ותשב תמר ושםמה בית אבשלום אהיה : 21
והמלך דוד שמע את כל הדברים האלה ויחר לו מادر :
22 ולא דבר אבשלום עם אמן למרע ועד טוב כי שנא
אבשלום את אמן על דבר אשר ענה את תמר אהתו : 23
ויהי לשנים ימים ויהיו נזום לאבשלום בבעל החזר
אשר עם אפרים ויקרא אבשלום לכל בני המלך : 24
ויבא אבשלום אל המלך ויאמר הנה נא נזום לעבדך
לך נא המלך ועבדיו עם עבדך : 25 ויאמר המלך אל
אבשלום אל בני אל נא נלך כלנו ולא נכבד عليك ויפרץ
בו ולא אבה לכלת ויברכחו : 26 ויאמר אבשלום ולא
ילך נא אנתו אמן אחיך ויאמר לו המלך למה לך עמק :
27 ויפרץ בו אבשלום וישלח אהתו את אמן ואת כל בני
המלך : 28 ויציו אבשלום את נעריו לאמר דרא נא כתוב
לב אמן בינו ואמרתי אליכם הכו את אמן והם תם את
אל תיראו הלו כי אני צויתו אתכם חזקו והיו לבני
חיל : 29 ויעשו נערו אבשלום לאמן כאשר צוה אבשלום
ויקמו כל בני המלך וירכבו איש על פרדו וינסו : 30 ויהי
המה בדרך והשמעה באה אל דוד לאמר הכה אבשלום
את כל בני המלך ולא נתר מהם אחד : 31 וויקם המלך
וירעע את בנדיו וישכב ארצתה וככל עבדיו נצחים קרע夷
בנדים : 32 ויען יונדב בן שמעה אחיך דוד ויאמר אל יאמור
אדני את כל הנדרים בני המלך המיתו כי אמן לבדו
מה כי על פי אבשלום הייתה שימה מיום ענתו את תמר
אהתו : 33 וועתה אל ישם אדני המלך אל לבו דבר לאמר
כל בני המלך מתו כי אם אמן לבדו מות : 34 ויברא
אבשלום וישא הנער הצפה את עינו וירא והנה עם רב
הלים מדרך אחורי מצד הדר : 35 ויאמר יונדב אל
המלך הנה בני המלך בא כדבר עבדך בן היה : 36 ויהי
ככלתו לדבר ותנה בני המלך בא וישאו קולם ויבכו
ונם המלך וככל עבדיו בכו בכני גדור מادر : 37 ואבשלום
ברח וילך אל תלמי בן עמייחור מלך גשור ויתאבל על
בנו כל הימים : 38 ואבשלום ברח וילך גשור ויהי שם
שלש שנים : 39 ותכל דוד המלך לצאת אל אבשלום כי
נחם על אמן כי מות :

ובמנורת הברזיל והעביר אותו במלון וכן יעשה לכל
עיר בני עמו וישב דוד וכל העם ירושם :

13 ויהי אחרי בן ולאבשלום בן דוד אהות יפה ושםה
תמר ויאבה אמןון בן דוד : 2 ויציר לאמןון לתחלה
בעבור תמר אהתו כי בתולה היא ויפלא בעני אמןון
לעשה לה מאומה : 3 ולAMENT רע ושמו יונדב בן שמעה
אחיך דוד ויונדב איש חכם מادر : 4 ויאמר לו מודיע אתה
כהה דל במלך בברק בברק הלא תנד לי ויאמר לו
אמנון את תמר אהות אבשלום אחיך אני אהב : 5 ויאמר לו
יונדב שככ על משכבר והתחול ובא אביך לראותך
ואמרת אליו תבא נא תמר אהות ותברני לחם ועתה
לענין את הבריה למן אשר אראה ואכלתי מידה : 6
וישכב אמןון ויתחל ויבא המלך לראתו ויאמר אמןון אל
המלך תבוא נא תמר אהות ותלבב לענין שתוי לבות
ואברה מידה : 7 ווישלח דוד אל המר הבירה לאמר לכיו
נא בית אמן אחיך ועשה לו הבריה : 8 ותכל המר ביה
אמנון אהיה והוא שכב ותקח את הבצק ותלוש ותלבב
לענינו ותבשל את הלביבות : 9 ותקח את המשרת ותצק
לפנוי וימאן לאכול ויאמר אמןון הוציאו כל איש מעלה
ויצאו כל איש מעלה : 10 ויאמר אמןון אל המר הבאי
הבריה החדר ואברה מידך ותקח תמר את הלביבות
אשר עשה והבא לאמןון אהיה החדרה : 11 ותונש אליו
לאכל ויחזק בה ויאמר לה בואי שכבי עמי אהותי : 12
ותאמר לו אל אחיך אל חענוי כי לא יעשה כן בישראל אל
תעשה את הנבליה הזאת : 13 ואני ana אוליך את חרפתי
וاثה תחיה כאחד הנבלים בישראל ועתה דבר נא אל
המלך כי לא ימנعني ממק : 14 וולא אבה לשמע בקולה
ויחזק ממנה ויענה וישכב אתה : 15 וישנאה אמןון שנאה
נדולה מادر כי נדולה השנאה אשר שנהה מהאהבה אשר
אהבה ויאמר לה אמןון קומי לכיו : 16 ותאמר לו אל אורת
הרעה הנדולה הזאת מאחרת אשר עשית עמי לשלהני
ולא אבה לשמע לה : 17 ויקרא את נערו משרותו ויאמר
שלחו נא את זאת מעל החוצה ונעל הדרת אהירה : 18
ועליה כתנה פסים כי כן תלבשן בנות המלך הבהיר
מעליים וויצא אותה משרותו החוץ ונעל הדרת אהירה :
19 ותקח תמר אפר על ראהה וכנתת הפסים אשר עליה
קרעה ותשם ידה על ראהה ותכל הלווק וועקה : 20

לכבר סכט את פניו הדרבר עשה עברך יואב את הדרבר הזה ואדרני חכם כחכמת מלאך האללים לדעת את כל אשר בארץ: 21 ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדרבר הזה ולך השב את הנער את אבשלום: 22 ויפל יואב אל פניו ארצחה וישתחוו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עברך כי מצאתי חן בעניך אדרני המלך אשר עשה המלך את דבר עברדו: 23 ויקם יואב וילך נשורה ויבא את אבשלום ירושלים: 24 ויאמר המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני וימת איש: 25 וילשחך שני בניים וניצטו בניים בשדרה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 26 ותנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכחה אחיו ונתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמדיה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאיש שם ושאריות על פני האדמה: 28 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: 29 ותאמר האשה התקיעת אל המלך על אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 30 ויאמר המלך המדבר אלך והבאתו אליו ולא יסיף עוד לעתך: 31 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמדיו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 32 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדרני המלך דבר ויאמר דברי: 33 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים מהדבר המלך הדרבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 34 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאשפו ולא ישא אלהים נפש והשכח חשבות לבלי יהה מננו נדח: 35 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדרבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אולי עשה המלך את דבר אמתו: 36 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכך האיש להשמדת אתי ואת בני יחר מנהלת אלהים: 37 ותאמר שפחתך היה נא דבר אדרני המלך למנוחה כי כמלך האללים כן אדרני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 38 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדרני המלך: 39 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר כי נפשך אדרני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדרני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה:

2 וישלח יואב תקעה ויקח שם אש חכמה ויאמר אליה התאבלתי נא ולבש נא בנדוי אבל ואל הסוכי שמן והיתה כasma זה ימים רבים מתחאלת על מות: 3 ובאת אל המלך ודרברת אליו ידרבר הוה וישם יואב את הדברים בפיה: 4 ותאמר האשה התקיעת אל המלך ותפל על אפיה ארצתה ותשתחוו ותאמר המלך: 5 ויאמר לה המלך מה לך ותאמר אבלasha אלמנה אני וימת איש: 6 וילשחך שני בניים וניצטו בניים בשדרה ואין מציל ביניהם ויבו האחד את האחד וימת אותו: 7 ותנה קמה כל המשפחה על שפחתך ויאמרו תני את מכחה אחיו ונתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמדיה נם את היורש וככובאת נחלתי אשר נשארה לבלתי שום לאיש שם ושאריות על פני האדמה: 8 ויאמר המלך אל האשה לכיכי לביתך ואני אצוה לך: 9 ותאמר האשה התקיעת אל המלך על אדרני המלך העון ועל בית אבי והמלך וככסאו נקי: 10 ויאמר המלך המדבר אלך והבאתו אליו ולא יסיף עוד לעתך: 11 ותאמר יזכור נא המלך את יהוה אלהיך מהרביה נאל הדם לשחת ולא ישמדיו את בני ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנק ארץך: 12 ותאמר האשה תדבר נא שפחתך אל אדרני המלך דבר ויאמר דברי: 13 ותאמר האשה ולמה חשבתה כזאת על עם אלהים מהדבר המלך הדרבר הזה כאשם לבלתי השיב המלך את נדחו: 14 כי מות נמות וכמים הנגרים ארצתה אשר לא יאשפו ולא ישא אלהים נפש והשכח חשבות לבלי יהה מננו נדח: 15 ועתה אשר באתי לדבר אל המלך אדרני את הדרבר הזה כי יראני העם ותאמר שפחתך אדרברה נא אל המלך אולי עשה המלך את דבר אמתו: 16 כי ישמע המלך להציל את אמתו מכך האיש להשמדת אתי ואת בני יחר מנהלת אלהים: 17 ותאמר שפחתך היה נא דבר אדרני המלך למנוחה כי כמלך האללים כן אדרני המלך לשמע החטוב והרע ויהוה אלהיך יהי עמך: 18 ויען המלך ויאמר אל האשה אל נא תכחורי מונדי דבר אשר אנכי שאל אתך ותאמר האשה ידבר נא אדרני המלך: 19 ויאמר המלך היד יואב אתך בכל זאת ותען האשה ותאמר כי נפשך אדרני המלך אם אש להמין ולהשמיל מכל אשר דבר אדרני המלך כי עברך יואב הוא צוני והוא שם בפי שפחתך את כל הדברים האלה:

אתו ואת נוהו: 26 ואם כה יאמר לא חפצתי בך הנני עשה לי כאשר טוב בעניינו: 27 ויאמר המלך אל צדוק הכהן הרואה אתה שבה העיר בשלום ואחימען בך ויהונתן בן אביהדר שני בניםכם אתכם: 28 ראו אנכי מתחמה מה בעברות המדבר עד בוא דבר מעמכם להניד לי: 29 וישב צדוק ואביהדר את ארון האללים ירושלים וישבו שם: 30 ודור עליה במעלה הזיות עליה ובוכחה וראש לו חפי והוא הילך ייחוף וכל העם אשר אותו חפו איש ראשיו ועלו עליה ובכחה: 31 ודור הניד לאמר אוחזת בקשרים עם אבשלום בחברון: 32 ונא את עצת אוחזת הוה: 32 ויהי דוד בא עד הראש אשר ישתחוו שם לאלהים והנה לקראותו חושי הארכי קרווע כתנתו ואדמתה על ראשו: 33 ויאמר לו דוד אם עברת אתי והית עלי למשא: 34 ואמ העיר תשוב ואמרת לאבשלום עבדך אני המלך אהיה עבד אביך ואני מאו ועתה ואני עבדך ואביהדר לי את עצת אוחזת: 35 ויהלו עמך שם צדוק ואביהדר הכהנים והיה כל הדבר אשר נשמע מבית המלך תניד לצדוק ולאביהדר הכהנים: 36 הנה שם עם שני בנים אחימען לצדוק ויהונתן לאביהדר ושלחתם בידם אליו כל דבר אשר נשמעו: 37 ויבא חושי רעה דוד העיר ואבשלום יבא ירושלים:

16 ודור עבר מעט מזהראש והנה ציבא נער מפי בשת לקראותו וצמד חמריים חבשים ועליהם מאותים ללחם ומאה צמוקים ומאה קיזן ונבלין: 2 ויאמר המלך אל ציבא מה אלה לך ויאמר ציבא החמריים לבית המלך לרכב ולהלחם והקיזן לאכול הנערים והיין לשותה הייע במדבר: 3 ויאמר המלך והיה בן אנדריך ויאמר ציבא אל המלך הנה יושב בירושלם כי אמר היום ישיבו לי בית ישראל את ממלכתו אבי: 4 ויאמר המלך לצבא הנה לך כל אשר למפי בשת ויאמר ציבא השתחוותי אמצע חן בעניך אדני המלך: 5 ובא המלך דוד עד בחורומים והנה שם איש יוצא משפחתי בית שאול ושמו שמעי בן נרא יצא יצוא ומכלל: 6 ויסקל באבניהם את דוד ואת כל עבדי המלך דוד וכל העם וכל הגברים מימינו ומשמאלו: 7 וככה אמר שמעי בקהל צא צא איש הדמים ואיש הבעל: 8 השיב עלייך יהוה כל דמי בית שאול אשר מלכת תחתו ויתן יהוה את המלוכה ביד אבשלום

ידו והחזיק לו ונשך לו: 9 וייעש אבשלום לדבר זהה לכל ישראל אשר יבוא למשפט אל המלך ויגנב אבשלום את לב אנשי ישראל: 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל המלך אלכה נא ואשלם את נדריו אשר נדרתי ליהוה בחברון: 8 כי נדר נדר עבדך בשתי בנסור בארם לאמר אם ישיב ישיבני יהוה ירושלים ועבדתי את יהוה: 9 ויאמר לו המלך לך בשלום ויקם וילך חברונה: 10 וישלח אבשלום מרגלים בכל שבטי ישראל לאמר כשמעכם את קול השפר ואמרם מלך אבשלום בחברון: 11 ואתחא אבשלום הילכו מאותים איש מירושלים קראים והלכים לתהם ולא ידעו כל דבר: 12 וישלח אבשלום את אוחזת הנילני יועץ דוד מעירו מנה בובחו את הזבחים ויהי הקשר אמרץ והעם הולך ורב את אבשלום: 13 ויבא המגיד אל דוד לאמר היה עבדיו אשר אתו בירושלם קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום ממהרו ללכת פן ימהר והשנו והריך עליינו את הרעה והכח הער לפי חרב: 15 ויאמר עבדי המלך אל המלך בכל אשר יבחר אדני המלך הנה עבדך: 16 וויאצ אדני המלך וכל ביתו ברגנלו ויעזב המלך את עשר נשים פלנשム לשמר הבית: 17 ויצא המלך וכל העם ברגנלו ויעמדו בית המרחק: 18 ובכל עבדיו עברים על ידו וכל הכרתי וכל הפלתי וכל נתנים שש מאות איש אשר בא ברגנו מנת עברים על פni המלך: 19 ויאמר המלך אל אתו הנטוי למה תלך נם אתה אתנו שוב ושב עם המלך כי נכרי אתה וגס נלה אתה למקומך: 20 תמול בואך והיומ אנו עז עמנו ללכת ואני הולך על אשר אני הולך שוב והשב את אוחז עמך חסד ואמות: 21 וויען אליו את המלך ויאמר חוי יהוה וזו אדני המלך כי אם במקומות אשר יהוה שם אדני המלך אם למות אם לחיים כי שם יהיה עבדך: 22 ויאמר דוד אל אתו לך ו עבר ויעבר אליו התני וכל אנשיו וכל הטע אשר אתה: 23 וכל הארץ במקומות קול גדול וכל העם עברים על פni דרך את המדבר: 24 והנה נם וכל העם עברים על פni דרך את המדבר: 25 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האללים וכל הלוים אתו נשאים את ארון ברית האללים ויצקו את ארון האללים ויעל אביהדר עד חם כל העם לעבור מן העיר: 26 ויאמר המלך לצדוק השב את ארון האללים העיר אם אמצע חן בעני יהוה והשכני והראני

אל אבשלום לא טובה העצה אשר יען אחיתפל בפעם הזאת: 8 ויאמר חושי אתה ידעת את אביך ואת אנסיו כי נבראים המה ומריו נפש המה כרב שכול בשדה ואביך איש מלחמה ולא ילין את העם: 9 הנה עתה הוא נחבא באחת הפתחים או באחד המקומות והיה כנפל בהם בתחלה ושמע השמע ואמר היה מפנה בעם אשר אחריו אבשלום: 10 והוא נם בן חיל אשר לבו כלב הארץ המס ממס כי ידע כל ישראל כי גבור אביך ובני חיל אשר אתה: 11 כי יעצתי האסף יאסף עליך כל ישראל מדן ועד באר שבע כחול אשר על הים לריב ובניר הלבכים בקרב: 12 ובאנו אליו באחת המקומות אשר נמצא שם ונחנו עליו כאשר יפל הטל על הארץ ולא נותר בו ובכל האנשים אשר אתה נם אחד: 13 ואם אל עיר יאסף והשiao כל ישראל אל העיר היה תבלים וסחנו אותו עד הנחל עד אשר לא נמצא שם נם צדור: 14 ויאמר אבשלום וכל איש ישראל טובה עצה חושי הארכי מעצת אחיתפל ויהוה צוה להפער את עצה אחיתפל הטובה לבבhor הbia יהוה אל אבשלום את הרעה: 15 ויאמר חושי אל צדוק ואל אביתר הכהנים כזאת וכזאת יען אחיתפל את אבשלום ואת זקנין ישראל וכזאת וכזאת עצה אני: 16 ועתה שלחו מחרה ותגידו לדוד לאמר אל תלן הלילה בערכות המדבר ונעם עברו תעבור פן יבלע למלך ולכל העם אשר אתה: 17 ויהונתן ואחימען עםדים בעין רגל והלכה השפה והנידה להם והם ילכו והנידו למלך דוד כי לא יוכלו להראות לבוא העירה: 18 וירא אותם נער וינגד לאבשלום וילכו שניים מהרה ויבאו אל בית איש בבחורים ולו בא רחצרו וירדו שם: 19 ותקח האשה ותפרש את המסק על פניהם הבאר ותשתח עליה הרפות ולא נודע דבר: 20 ויבאו עבדי אבשלום אל האשה הביתה ויאמרו אליה אחימען ויהונתן ותאמור להם האשה עברו מיכל המים ויבקשו ולא מצאו וישבו ירושם: 21 ויהי אחריו לכתם ויעלו מהבאר וילכו ונידו למלך דוד ויאמרו אל דוד קומו ועברו מהרה את המים כי כהה יען עליכם אחיתפל: 22 ויקם דוד וכל העם אשר אתה ועיברו את הירדן עד אור הבקר עד אחד לא נעד אשר לא עבר את הירדן: 23 ואחיתפל ראה כי לא עשתה עצתו ויחבש את החמור ויקם וילך אל ביתו אל עירו ויצו אל ביתו ויהנק וימת ויקבר בקרב אביו: 24

בנק והנק ברכתק כי איש דמים אתה: 9 ויאמר אבישי בן צריה אל המלך לנה יקלל הכלב המת הזה את אדרני המלך עבירה נא ואסירה את ראשך: 10 ויאמר המלך מה לי ולכם בני צריה כי יקלל וכי יהוה אמר לו קלל את דוד ואני אמר מדווע עשיתה כן: 11 ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני אשר יצא ממעי מבקש את נפשי ואף כי עתה בן הימני הנהו לו ויקלל כי אמר לו יהוה: 12 אולי יראה יהוה בעוני והшиб יהוה לי טובה תחת קלתו הים הזה: 13 וילך דוד ואנשיו בדרך ושמי הילך בצלע ההר לעמתו הילך ויקלל ויסקל באבני לעמו ועפר בעפר: 14 ויבא המלך וכל העם אשר אותו עיפים ווינפש שם: 15 ואבשלום וכל העם איש ישראל בא ירושם ואחיתפל אתה: 16 ויהי כאשר בא חושי הארכי רעה דוד אל אבשלום ויאמר חושי אל אבשלום יתי המלך יתי המלך: 17 ויאמר אבשלום אל חושי זה חסך את רעך למה לא הילכת את רעך: 18 ויאמר חושי אל אבשלום לא כי אשר בחר יהוה והעם הזה וכאל איש ישראל לא אהיה ואתו אשב: 19 והשניה למי אני עבד הילא לפני בנו כאשר עברתו לפני אביך כן אהיה להפוך: 20 ויאמר אבשלום אל אבשלום בוא אל עצה מה נשעה: 21 ויאמר אחיתפל אל אבשלום בוא אל פלנש אביך אשר הניח לשמר הבית ושמע כל ישראל כי נבאת את אביך וחזקו ידי כל אשר אתה: 22 ויתו לאבשלום האה על הנג ויבא אבשלום אל פלנש אביו לעני כל ישראל: 23 ועצת אחיתפל אשר יען בימים ההם כאשר ישאל בדבר האלים כן כל עצת אחיתפל נס לדוד נם לאבשלום:

17 ויאמר אחיתפל אל אבשלום אבחורה נא שנים עשר אלף איש ואקומה וארדפה אחרי דוד היליה: 2 ואבוא עליו והוא יגע ורפה ידיים והחרדיyi אותו ונס כל העם אשר אתה והכיתוי את המלך לבר: 3 ואשיבה כל העם אליך כשוב הכל האיש אשר אתה מבקש כל העם יהיה שלום: 4 ווישר הדבר בעני אבשלום ובעני כל זקנין ישראל: 5 ויאמר אבשלום קרא נם לחושי הארכי ונשמעה מה בפי נם הוא: 6 ויבא חושי אל אבשלום ויאמר אבשלום אלו אמר כדבר הזה דבר אחיתפל הנעשה את דברו אם אין אתה דבר: 7 ויאמר חושי

התיצב מנגד: 14 ויאמר יוֹאָב לֵאמֹן אֲחִילָה לְפָנֶיךָ וַיַּחַזֵּק
שלשה שבטים בכם וויתקעם בלב אבשלום עודנו חוי
בלב הארץ: 15 ויסבו עשרה נהרים נשאי כל' יוֹאָב וַיַּכְרֵב
את אבשלום וימותחו: 16 וויתקע יוֹאָב בשפר וישב העם
מרדף אחרי ישראלי כי חשק יוֹאָב את העם: 17 וויתקע את
אבשלום ווישליכו אותו בעיר אל הפתה הנדרול ויצבו עליו
כל אבונים נדרול מأد וככל ישראלי נסכו איש לאחלו: 18
ואבשלום לקח ויצב לו בחיו את מצבת אשר בעמק המלך
כי אמר אין לי בן בעבור הzcיר שמי ויקרא למצבת על
שמו ויקרא לה יד אבשלום עד היום הזה: 19 ואחימען
בן צדוק אמר ארוצה נא ואבשרה את המלך כי שפטו
יהוה מיד איביו: 20 ויאמר לו יוֹאָב לא איש בשרה אתה
היום הזה ובשרת ביום אחר והיום הזה לא חברך כי
על בן המלך מת: 21 ויאמר יוֹאָב לכושי לך הנד למלך
אשר ראותה ווישתחו כושי ליוֹאָב וירץ: 22 ויסוף עוד
אחימען בן צדוק ויאמר אל יוֹאָב ויהי מה ארצתה נא נם
אני אחרי הcouשי ויאמר יוֹאָב למה זה אתה רץبني ולכה
אין בשורה מצאת: 23 ויהי מה ארוץ ויאמר לו רוץ וירץ
אחימען דרך היכר ויעבר את הcouש: 24 ודוד יושב בין
שני השערים וילך הצפה אל גג השער אל החומה ויאש
את עינוי יירא והנה איש רץ לבדו: 25 ויקרא הצפה יונד
למלך ויאמר המלך אם לבדו בשורה בפיו וילך הלוך
וקרב: 26 ויראה הצפה איש אחר רץ ויקרא הצפה אל
השער ויאמר הנה איש רץ לבדו ויאמר המלך נם זה
מבשר: 27 ויאמר הצפה אני ראה את מרוםת הראשון
במרצת אחימען בן צדוק ויאמר המלך איש טוב זה
ואל בשורה טובה יבוא: 28 ויקרא אחימען ויאמר אל
מלך שלום ווישתחו למלך לאפיו ארצתה ויאמר ברוך
יהוה אלהיך אשר סגנו את האנשים אשר נשאו את ידם
באדרני המלך: 29 ויאמר המלך שלום לנער לאבשלום
ויאמר אחימען ראותו ההמון הנדרול לשלח את עבד
המלך יוֹאָב ואת עבדך ולא ידעת מה: 30 ויאמר המלך
סב התיצב כה ויסב ויעמד: 31 והנה הcouשי בא ויאמר
הcouשי יתבשר אדרני המלך כי שפטך יהוה היום מיד כל
הקים עליך: 32 ויאמר המלך אל הcouשי השלום לנער
לאבשלום ויאמר הcouשי יהיו כנער איבי אדרני המלך
וכל אשר קמו עלייך לרעה: 33 וירנו המלך ויעל על

ודוד בא מהנימה ואבשלום עבר את הירדן הוא וכל איש
ישראל עמו: 25 ואת עמשא שם אבשלום תחת יוֹאָב על
הצבא ועמשא בן איש וושמו יתרא הישראל' אשר בא אל
אבייגל בת נחש אהות צרואה אם יוֹאָב: 26 ויהון ישראל
ואבשלום ארץ הנגיד: 27 ויהי כבוא דוד מהנימה ושבו
בנחש מרבת בני עמן ומיכיר בן עמיאל מל' דבר
וברזלי הנגיד מרגלים: 28 משבב וספות וכלי ויצר
וחתים ושערם וקמה וקלוי ופול ועדשים וקלוי: 29 וodbש
וחמאה וצאן ושפota בקר הגינו לדור ולעם אשר אותו
לאכול כי אמרו העם רעב ועיף ונמא במדבר:

18 ויפקד דוד את העם אשר אותו וישם עליהם שריו
אלפים ושדר מאות: 2 וישלח דוד את העם השלשית ביד
יוֹאָב והשלשית ביד אבישי בן צרואה אחיו יוֹאָב והשלשת
ביד אתי הנטוי ויאמר המלך אל העם יצא אצא נם אני
עמכם: 3 ויאמר העם לא חצאו כי אם נס נס לא ישימו
אלינו לב ואם ימתו חצינו לא ישימו אלינו לב כי עתה
כמנו עשרה אלפיים ועתה טוב כי תהיה לנו מעיר לעיר:
4 ויאמר אליהם המלך אשר ייטב בעיניכם עשה ויעמד
המלך אל ייד השער וכל העם יצאו למאות ולאלפים: 5
ויצו המלך את יוֹאָב ואת אבישי ואת אתי לאמר לאט לאט
לנער לאבשלום וכל העם שמעו בצotta המלך את כל
השרים על דבר אבשלום: 6 ויצא העם השדה לקראות
ישראל ותהי המלחמה בעיר אפרים: 7 ווינפנו שם עם
ישראל לפני עבדי דוד ותהי שם המגפה נדוללה ביום
ההוא עשרים אלף: 8 ותהי שם המלחמה נפוצות על
פני הארץ וירב העיר לאכל בעם מאשר אכליה
החרב ביום ההוא: 9 ויקרא אבשלום לפני עבדי דוד
وابשלום רכב על הפרד ויבא הפרד תחת שוכב הארץ
הנדוללה ויהוק ראשו באלה ויתן בין השמיים ובין הארץ
והפרד אשר תחתיו עבר: 10 וירא איש אחד יונד ליוֹאָב
ויאמר הנה ראיתי את אבשלום תלוי באלה: 11 ויאמר
יוֹאָב לאיש המניד לו והנה ראות ומדוע לא הכיתו שם
ארצתה ועלי לחתך עשרה כסף וחננה אתה: 12 ויאמר
הראש אל יוֹאָב ולא אגci שקל על כפי אלף כסף לא
אשלה ידי אל בן המלך כי באניינו צוה המלךatak' ואתה
אבייש ואת עתי לאמר שמרנו מוי בער באבשלום: 13 או
עשיתו בנפשו שקר וכל דבר לא יכחיד מן המלך ואתה

עלית השער ויבך וכיה אמר בלבכتو בני אבשלום בני בני
אבשלום מי יתן מותי אני תחתייך אבשלום בני בני:

19 וינדר ליאוב הנה המלך בכח ויחאבל על אבשלום:

2 ותהי התשעה ביום ההוא לאבל לכל העם כי שמע
העם ביום ההוא לאמר נעצב המלך על בנו: 3 ויתנגב
בנוסם במלחמות: 4 והמלך לאט את פניו וייעק המלך
קול גדרול בני אבשלום אבשלום בני בני: 5 ויבא יואב
אל המלך הבית ויאמר הבשת היום את פניו כל עבדיך
המלךים את נפשך היום ואת נפשך בנים ובנותך נפש
נשיך ונפש פלגייך: 6 לאחבה את שניך ולשנא את
אהביך כי הגדת היום כי אין לך שרים ועבדים כי
ידעתם היום כי לא אבשלום כי וככלנו היום מותים כי אוי
ישר בענייך: 7 ועתה קום צא ודבר על לב עבדיך כי
ביהוה נשבעתי כי אינך ויצא אם ילין איש אתק היללה
ורעה לך זאת מכל הרעה אשר בא לך מגעך
עד עתך: 8 ויקם המלך יושב בשער ובככל העם לפני המלך
לאמר הנה המלך יושב בשער ובככל העם לפני המלך
וישראל נס איש לאהלו: 9 ויהי כל העם נדון בכל שבת
ישראל לאמר המלך הצלינו מכף איבינו והוא מלטנו
מכף פלשתים ועתה ברח מן הארץ מעל אבשלום: 10
وابשלום אשר משחנו עלינו מלחמה ועתה להמה
אתם מהחרשים להסביר את המלך: 11 והמלך דוד שלח
אל צדוק ואל אביהדר הכהנים לאמר דברו אל זקני
יהודה לאמר למה תהיינו אחרנים להסביר את המלך אל
ביתו ורבד כל ישראל בא אל המלך אל ביתו: 12 אחות
אתם עצמי ובשרי אתם ולמה תהייו אחרים להסביר את
המלך: 13 ולעמשה חמור הלו עצמי ובשרי אתה כה
ישלה לי אליהם וכיה יוסוף אם לא שר צבא תהיה לפני
כל הימים תחת יואב: 14 ויט את לבב כל איש יהודה
כאיש אחד וישלחו אל המלך שבב אתך וככל עבדיך:
15 וישב המלך ויבא עד הירדן ויהודה בא הגלגלה
ללכת לקראת המלך להעביר את המלך את הירדן:
16 וויהדר שמעי בן נדרא בן הימני אשר מכחורים ירד
עם איש יהודה לקראת המלך דוד: 17 ואלף איש עמו
מנבנין וציבא נער בית שאול וחמשת עשר בניו ועשרות
עבדיו אותו וצלוחו הירדן לפני המלך: 18 וועברה העברה

כי עמד כל העם ויסב את עמשא מן המסללה הגדולה
וישליך עליו בנד כאשר ראה כל הבא עליו ועמד : 13
כאשר הגה מן המסללה עבר כל איש אחריו ויאב לדרף
אחריו שבע בן בכרי : 14 ויעבר בכל שבטי ישראל אבלה
ובית מעכה וכל הברים ויקלחו ויבאו אף אחריו : 15
ויבאו ויצרו עליו באבליה בית המערה וישפכו סללה
אל העיר ותעמד בחול וכל העם אשר את יואב משחיתם
להפיל החומה : 16 ותקרא אשה חכמה מן העיר שמעו
שמעו אמרו נא אל יואב קרב עד הנה ואדרבה אליך : 17
ויקרב אליה ותאמר האשה אתה יואב ויאמר אני ותאמר
לו שמע דבריו אמתך ויאמר שמע אמי : 18 ותאמר לאמרך
דבר ידברו בראשונה לאמר שאל ישאלו באבל וכן
התמו : 19 אגבי שלמי אמוני ישראלי אתה מבקש להמית
עיר ואם בישראל למה TABLE נחלת יהוה : 20 ויען יואב
ויאמר חיליה חיליה לי אם אובל ואם אשחתה : 21
לא כן הדבר כי איש מהר אפרים שבע בן בכרישמו
נשא ידו במלך בדורתו אתו לבדו ואלכה מעל העיר
ויתאמר האשה אל יואב הנה ראשו משלך אליך بعد
החומה : 22 ותבוא האשה אל כל העם בחכמתה ויכרתו
את ראש שבע בן בכרי וישכלו אל יואב ויתקע בשופר
ויפצץ מעל העיר איש לאלהיו ויאב שב ירושלים אל
המלך : 23 ויאב אל כל הצבא ישראלי ובניה בן יהודע
על הכריו ועל הפלתו : 24 ואדרם על המס ויהושפט בן
אחילוד המזיכר : 25 ושייא ספר וצדוק ואביתר כתנים :
26 וכן ירא היاري היה כהן לדוד :

21 ויהי רעב בימי דוד שלש שנים שנא אחריו שנה
ויבקש דוד את פני יהוה ויאמר יהוה אל שאל ואל בית
הדרמים על אשר המית את הגבענים : 2 ויקרא המלך
לגביענים ויאמר אליהם והגביענים לא מבני ישראל המה
כי אם מותר האמרי ובני ישראל נשבעו להם ויבקש
שאל להחטם בקנותו לבני ישראל ויהודה : 3 ויאמר
דוד אל הגבענים מה עשה לכם ובמה אכפר וברכו את
נחלת יהוה : 4 ויאמרו לו הגבענים אין לי כסף וזהב עם
שאל עם ברכו ואין לנו אש להמית בישראל ויאמר מה
אתם אמרים עשה לכם : 5 ויאמרו אל המלך האיש אשר
כלנו ואשר דרמה לנו נשמדנו מהתיצב בכל גבל ישראל :
6 ניתן לנו שבעה אנשים מבניינו והוקענו ליהוה בגבעת

וכל אשר תבחר עלי' עשה לך : 39 ויעבר כל העם את
הירדן והמלך עבר וישק המלך לברזיל ויברכו וישב
למקומו : 40 ויעבר המלך הגלגלה וכמהן עבר עמו וככל
עם יהודה ויעברו את המלך ויאמרו אל המלך
והנה כל איש ישראלי באים אל המלך ויעברו את המלך ואת
מדוע נבוך אחינו איש יהודה ויעברו את המלך ותאמר
ביתו את הירדן וככל אנשי דוד עמו : 42 ויען כל איש
יהודה על איש ישראלי כי קרוב המלך אליו ולמה זה
חרה לך על הדבר הזה האכול אלכלו מן המלך אם
נשאת נשא לנו : 43 ויען איש ישראלי את איש יהודה ויאמר
עשר ידות לי במלך ונם בדור אמי מפק ומדוע הקלתני
ולא היה דברי ראשון לי להסביר את מלכי ויקש דבר
איש יהודה מדבר אש ישראלי :

20 ושם נקרא איש בלילה ושמו שבע בן בכרי איש
ימני ויתקע בשפר ויאמר אין לנו חלק בדור ולא נחלה
לנו בין יש לאלהיו ישראל : 2 ויעל כל איש ישראלי
מאחריו דוד אחריו שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו
במלכים מן הירדן ועד ירושלים : 3 ויבא דוד אל ביתו
ירושלים ויקח המלך את עשר נשים פלגשים אשר הניתה
לשמר הבית וויתם בית משמרת ויכללים ואליהם לא
בא ותהיינה צדירות עד יום מתן אלמנות חיות : 4 ויאמר
המלך אל עמשא הוזעק לי את איש יהודה שלשת ימים
אתהפה עמד : 5 וילך עמשא להזעק את יהודה ויהיר
מן המועד אשר יעדו : 6 ויאמר דוד אל אבישי עתה
ירע לנו שבע בן בכרי מן אבשלום אתה קח את עבדי
אדניך ודרך אחריו פן מצא לו עדים בצדתו והציל
עיננו : 7 ויצאו אחריו אנשי יואב והכרתו והפלתו וכל
הנברים ויצאו מירושלים לדרכך אחריו שבע בן בכרי : 8
הם עם האבן הגדולה אשר נקבעו ועמשא בא לפניויהם
ויאב חנור מדו לבשו ועל חנור חרב מצמדת על מנהנו
בתערעה והוא יצא ותפל : 9 ויאמר יואב לעמשא השלום
אתה אחיו ותחו יד ימין ויאב בזקן עמשא לנשך לו : 10
ועמשא לא נשמר בחרב אשר ביד יואב ויכחו בה אל
החמש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו וימת יואב ואבישי
אחיו דרכך אחריו שבע בן בכרי : 11 ויאיש עמד עליו מנערו
ויאב ויאמר מי אשר חפץ ביוואב וממי אשר לדוד אחריו
ויאב : 12 ועמשא מתגמל בדם בתוך המסללה וירא האיש

יהוה סלע ומצדتي ומפלתי לי: 3 אלהי צורי אחסה בו מנגני וקרן ישע מנגבי ומנוסי משעי מלחם השען: 4 מהלך אקריהוה ומאבי אוושע: 5 כי אפנוי משבורי מות נחלי ביליעל יבעתני: 6 חבל שאל סבוני קדרמוני מקשי מות: 7 בצר לי אקריהוה ואל אלהי אקריה מושע מהיכלו קולי ושותע באזני: 8 ותגעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירנו ויתגשנו כי הרה ל: 9 עליה עשן באפו ואש מפיו חאכל נחלים בערו ממן: 10 וית שמיים וירד וערפל תחת הרגליו: 11 וירכב על כרוב ויעף וירא על כנפי רוח: 12 ווישת חשק סביבתו סכותחרשת מים עבי שחקים: 13 מנגה גנדו בערו נחלי אש: 14 ורעם מן שמיים יהוה ועליוון יתן קולו: 15 וישלח חצים ויפצם ברק ויהם: 16 ויראו אפקי ים יגול מוסדות חבל בנערת יהוה מנשנת רוח אפו: 17 ישלח ממרומים יקחני ימשני מים רכבים: 18 יצילני מאבי עז משנאיכי אמצו ממי: 19 יקדמוני ביום אידי יהי יהוה משען לי: 20 ויצא למרחבי אתי יחלצני כי חפץ بي: 21 יגמלני יהוה כצדקתי כבר ידי ישיב ל: 22 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מלאה: 23 כי כל משפטו לנדי וחקתו לא אסור ממנה: 24 ואיה תמים לו ואשתמרה מעוני: 25 כי ישיב יהוה לי צדקתו כבורי לננד עניינו: 26 עם חסיד התהסד עם גבורתמים תחמים: 27 עם נבר תחבר עם עקש תחפל: 28 ואת עם עני תושיע ועניך על רמי תשפל: 29 כי אתה ניריה יהוה ויהוה ניגיה חשביו: 30 כי בכח ארוין גנדוד באלהי אדגן שור: 31 האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מן הו לא לכל החסים בו: 32 כי מי אל מבלעדי יהוה ומי צור מבלעדי אלהינו: 33 האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכו: 34 משורה רגליו כאילות ועל במותי יעמדני: 35 מלמד ידי למלחמה ונחת קשת נחשה זרעה: 36 ותנתן לי מין ישעך ועניך תרבני: 37 תרחיב צעדי תחנני ולא מעדו קרסלי: 38 ארדפה איבי ואשמדים ולא אשוב עד כלותם: 39 ואכלם ואחזהם ולא יקומו ויפלו תחת רגלי: 40 ותזרני חיל למלחמה תכريع קמי תחתני: 41 ואיבי תהה לערף מושנאי ואצמאות: 42 ישעו ואין משיע על יהוה ולא ענם: 43 ואשחכם כעפר ארץ כתיט חוץות אדקם ארקעם: 44 ותפלטני מרבי עמי תשרני לראש נוים עם לא עדתי יעבدني: 45 בני נבר יתכחשו לי לשמו און ישמעו לי: 46 בני נבר יבלו ויתגנו ממסנרוותם: 47 כי שאל בחר יהוה ויאמר המלך אני אתן: 7 וויחמל המלך על מפיבשת בן יהונתן בן שאול על שבעת יהוה אשר בינוthem בין דוד ובין יהונתן בן שאול: 8 ויקח המלך את שני בני רצפה בת איה אשר ילדה לשאול אשר ילדה מותבשת ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן ברזולי המחלתי: 9 וויתנים ביד הגבענים ויקיעם בהר לפני יהוה ויפלו שבעתים יחד והם המתו בימי קציד בראשנים תחלה קציר שערם: 10 ותקה רצפה בת איה את השק ותטהו לה אל הצור מתחלה קציר עד נתך מים עליהם מן השמים ולא מתנה עורה השמים לנווח עליהם יומם ואת חיה השדה לילה: 11 ויגד לדוד את אשר עשתה רצפה בת איה פלנש שאול: 12 וולד דוד ויקח את עצמות שאול ואח עצמות יהונתן בנו מאת בעלי יביש נלעד אשר נבכו את מרחב בית יהונתן בנו ויאספו את עצמות המוקעים: 13 ויקברו את עצמות שאול ויהונתן בנו בארץ בנימן בצלע בקרב קיש אביו ויעשו כל אשר צוה המלך ויעתר אלהים לארץ אחריו כן: 15 ותהי דוד מלכונה לפלשתים את ישראל וירד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויעס דוד: 16 וישבו בנבא אבישי בן צוריה ויקח את הפלשת ומקל קינו שלש מאות משלק נחשת והוא חגור חדש ויאמר להכotta את דוד: 17 וויעזר לו אבישי בן צוריה ויקח את הפלשת וויתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לא לצא עוד אנתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: 18 ויהי אחריו כן ותהי דוד המלחמה בגובם פלשתים או הכה סבכי החשטי את סף אשר בילדיו הרפה: 19 ותהי דוד המלחמה בגובם פלשתים ויך אלתנן בן יעריו ארנים בית הלחמי את גלית הנטוי וען חניתו כמנור ארנים: 20 ותהי דוד מלכונה בנת ויהי איש מדין ואצבעת ידיו ואצבעות רגליו שיש עשרים וארבעה מספר ונם הוא ילד להרפה: 21 ויחרף את ישראל ויכהו יהונתן בן שמעי אחיו דוד: 22 את ארבעת אלה ילדו להרפה בנת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

22 וידבר דוד ליהוה את דבריו השירה הזאת ביום הצליל יהוה אותו מכך כל איביו ומכך שאול: 2 ויאמר

יהודה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמת ל' ומוריד עמים תחתנו: 49 ומוציא מאבי ומকמו תרוממו מאיש חמשים תצליני: 50 על כן ארוך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דברי דוד האחננים נאם דוד בן יש' ונאם הנבר הקם על מישיח אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלהו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל ל' דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלוהים: 4 וכאדור בקר יורה שם שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקזון מנד כלם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם ימלא ברזול וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנברם אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלישי העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעד בן דודו בן אחוי בשלשה נברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי נגעה ידו ותדבק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספו פלשתים להיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בtower הצלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 וויתאה דוד ויאמר מצב פלשתים או בית לחם: 15 וויתאה דוד וויבקעו מיישקנו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה שלשת הנברם במחנה פלשתים וישאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אתם ליהוה: 16 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי ואת הרם האגנים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברם: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשוי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשער ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

24 ויסך אף יהוה לחרות בישראל ויסת את דוד בהם לאמר לך מנה את ישראל ואת יהודה: 2 וויאמר המלך אל יואב שר החיל אשר אותו שוט נא בכל שבטי ישראל מדן ועד באדר שבע ופקדו את העם וידעו את מספר העם: 3 וויאמר יואב אל המלך ויסך יהוה אלהיך אל העם כהם וכחם מאה פעמים וענין אדרני המלך ראות ואדרני המלך למה חפץ בברבר זהה: 4 וויחזק דבר המלך אל יואב ועל שריו החיל ויצא יואב ושריו החיל לפני המלך לפקר את העם את ישראל: 5 וויעברו את הירדן יער: 6 ויבאו הנלעדה ואל ארץ החתמים חדש ויבאו דנה יען וסביב אל צידון: 7 ויבאו מבצר צר וככל ערי החוי והכנען ויצאו אל נגב יהודה באשר שבע: 8 ווישטו בכל הארץ ויבאו מקצת תשעה חדשים ועתרים יום ירושלם: 9 וויתן יואב את מספר מפקד העם אל המלך ותהי ישראל שמנה מאות אלף איש חיל שלף חרב ואיש יהודה חמיש מאות אלף איש: 10 וויך לב דוד אותו אחריו כן ספר את העם ויאמר דוד אל יהוה חטאתי מאד אשר

יהוה וברוך צורי וירם אלהו צור ישע: 48 האל הנתן נקמת ל' ומוריד עמים תחתנו: 49 ומוציא מאבי ומקמו תרוממו מאיש חמשים תצליני: 50 על כן ארוך יהוה בנים ולשנק אומר: 51 מנדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזענו עד עולם:

23 ואלה דברי דוד האחננים נאם דוד בן יש' ונאם הנבר הקם על מישיח אלהו יעקב ונעים זמרות ישראל: 2 רוח יהוה דבר כי ומלהו על לשוני: 3 אמר אלהו ישראל ל' דבר צור ישראל מושל באדם צדיק מושל יראת אלוהים: 4 וכאדור בקר יורה שם שמש בקר לא עבות מגנה ממטר דשא מארץ: 5 כי לא כן ביתי עם אל כי ברית עולם שם לי ערכוה בכל ושמרה כי כל ישע וככל חפץ כי לא יצמיה: 6 ובכליעל כקזון מנד כלם כי לא ביד יקחו: 7 וויש נגע בהם ימלא ברזול וען חניתה באש שורף ישרפו בשבת: 8 אלה שמות הנברם אשר לדוד ישב בשבת תחכמוני ראש השלישי העצנו על שמנה מאות חלל בפעם אחר: 9 ואחרו אלעד בן דודו בן אחוי בשלשה נברים עם דוד בחרופם בפלשתים נאספו שם למלחמה ויעלו איש ישראל: 10 והוא קם ויך בפלשתים עד כי נגעה ידו ותדבק ידו אל החרב וייעש יהוה תשועה נדולה ביום ההוא והעם ישבו אחריו אך לפשת: 11 ואחריו שניא בן אנא הדררי ואספו פלשתים להיה ותהי שם חלקת השדה מלאה עדשים והעם נס מנפי פלשתים: 12 וויתיצב בtower הצלקה ויצילה ויך את פלשתים ויעש יהוה תשועה נדולה: 13 וירדו שלשים מהלשים ראש ויבאו אל קציר אל דוד אל מערת עדלים וחית פלשתים חנה בעמק רפאים: 14 וויתאה דוד וויבקעו מיישקנו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה שלשת הנברם במחנה פלשתים וישאו מים מבאר בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דוד ולא אבה לשחותם ויסך אתם ליהוה: 16 וויאמר חילולה לי יהוה מעשתי ואת הרם האגנים ההלכים בנפשותם ולא אבה לשחותם אלה עשו שלשת הנברם: 18 ואבישי אהוי יואב בן צרויה הוא ראש השלשוי והוא עורר את חניתו על שלש מאות חלל ולו שם בשלשה: 19 מן השלשה הכי נכבד ויידי להם לשער ועד השלשה לא בא: 20 ובנינוו בן

עשיתי ועתה יהוה העבר נא את עון עברך כי נסכלתי
 מאד : ¹⁰ ויקם דוד בבקר ודבר יהוה היה אל נד הנביא
 זהה דור לאמר : ¹¹ הילך ודברת אל דור כה אמר יהוה
 שלש אנכי נוטל عليك בחר לך אחת מהם ואעשה לך :
¹² ויבא נד אל דור ויגר לו ויאמר לו התבוא לך שבע
 שנים רעב בארץ אם שלשה חדשים נסך לפני צരיך
 והוא רדף ואם היהות שלשת ימים דבר בארץ עתה
 דע וראה מה אשיב שלחיך דבר : ¹³ ויאמר דור אל נד צר
 לי מאד נפלת נא ביד יהוה כי רבים רחמו וביד אדם
 אל אפלה : ¹⁴ ויתן יהוה דבר בישראל מהבקר ועד עת
 מועד וימת מן העם מדן ועד באר שבע שבעים אלף
 איש : ¹⁵ וישלח ידו המלאך ירושם לשחתה וינחם יהוה
 אל הרעה ויאמר למלאך המשחית בעם רב עתה הרף
 ירך ומלאך יהוה היה עם נון הארונה היבטי : ¹⁶ ויאמר
 דור אל יהוה בראותו את המלאך חמה בעם ויאמר
 הנה אנכי חטאתי ואני העוית ואלה הצאן מה עשו תהי
 נא ירך ביב ובבית אביו : ¹⁷ ויבא נד אל דור ביום ההוא
 ויאמר לו עליה הקם ליהוה מזבח בנון ארונה היבטי : ¹⁸
 ויעל דור דבר נד כאשר צוה יהוה : ¹⁹ וישקף ארונה
 וירא את המלך ואת עבדיו עברים עלייו ויצא ארונה
 וישתחו למלך אפיי ארצתה : ²⁰ ויאמר ארונה מדוע בא
 אדני המלך אל עבדו ויאמר דור לknות מעמך את הנגן
 לבנות מזבח ליהוה ותעצר המוגפה מעל העם : ²¹ ויאמר
 ארונה אל דור יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה
 הבקר לעלה והמנוגים וכלי הבקר לעצים : ²² הכל
 נתן ארונה המלך למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה
 אלהיך ירצה : ²³ ויאמר המלך אל ארונה לא כי קנו
 אקנה מאותך במחירות ולא עללה ליהוה אלהי עלות חנים
 ויקין דור את הנגן ואת הבקר בכסף שקלים חמשים : ²⁴
 ויבן שם דור מזבח ליהוה ויעל עלות ושלמים ויעתר
 יהוה לארץ ותעצר המוגפה מעל ישראל :

נתן הנביה ויבא לפני המלך ושתחו למלך על אפיו ארצה: 24 ויאמר נתן אדני המלך אתה אמרת אדניהם מלך אחריו והוא ישב על כסאי: 25 כי ירד היום ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולשרי הצבא ולאבתר הכהן והנסיכים ואכלים ושתים לפניו ויאמרו כי המלך אדניהם: 26 ולי אני עבדך ולצדך הכהן ולבנייתו בן יהודע ולשלמה עבדך לא קרא: 27 אם מأت אדני המלך נהייה הדבר זהה ולא הודיעת את עבדיך מי שב על כסא אדני המלך אחריו: 28 ויען המלך דוד ויאמר קראו לי לכת שבע וחטא לפני המלך ותעמדו לפני המלך: 29 וישבע המלך ויאמר כי יהוה אשר פודה את נשפי מכל צרה: 30 כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלה ישראל לאמר כי שלמה בנה ימלך אחריו והוא ישב על כסאי תחתי כי כן עשה היום הזה: 31 ותקר בת שבע אפיקים ארץ ותשתחוו למלך ותאמר כי אדני המלך דוד לעלם: 32 ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק הכהן ולנתן הנביה ולבנייתו בן יהודע ויבאו לפני המלך: 33 ויאמר המלך להם קחו עמכם את עבדיכם והרכבותם את שלמה בני על הפרדה אשר לי וחוරתם אותו אל נחון: 34 ומשח אותו שם צדוק הכהן ונתן הנביה למלך על ישראל ותקעתם בשופר ואמרתם כי המלך שלמה: 35 ועלויהם אחריו ובאו ישב על כסאו והוא ימלך תחתיו ואטו ציוו ליהו נגיד על ישראל ועל יהודה: 36 ויען בניהו בן יהודע את המלך ויאמר אמן כי יאמר יהוה אליו אדני המלך: 37 כאשר היה יהוה עם אדני המלך בן יהו עם שלמה ויגדל את כסאו מכסה אדני המלך דוד: 38 וירד צדוק הכהן ונתן הנביה ובבניו בן יהודע והכרתי והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך דוד וילכו אותו על נחון: 39 ויקח צדוק הכהן את קרון השמן מן האهل וימשח את שלמה ויתקעו בשופר ויאמרו כל העם כי המלך שלמה: 40 ויעלו כל העם אחריו והוא ישב על כסאי: 41 וישמע אדניהם וכל הקרים אשר אותו והם כלו לאכל וישמעו יואב את קול השופר ויאמר מודיע כל הארץ בקולם: 42 עודנו מדבר והנה יונתן בן אביתר הכהן בא ויאמר אדניהם בא כי איש חיל אתה וטוב תבשר: 43 ויען יונתן ויאמר לאדניהם אבל אדניהם המלך דוד המלך את שלמה: 44 וישלח אותו צדוק

1 והמלך דוד זkon בא ביום ויכסחו בבדים ולא יחם לו: 2 ויאמרו לו עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה ועمرה לפני המלך ותהי לו סכתה ושבבה בחיקך וחם לאדני המלך: 3 ויבקשו נערה יפה בכל גובל ישראל וימצאו את אבישג השונמית ויבאו אותה למלך: 4 ותנערה יפה עד מאר ותהי למלך סכתה ותשרתו והמלך לא ידע: 5 ואדניהם בן חניט מתנסה לאמר אני אמלך וויש לו רכב ופרשים וחמשים איש רצים לפניו: 6 ולא עצבו אביו מימייו לאמר מדווע ככח עשית ונם הוא טוב האר מאד ואתו ילדה אהרי אבשלום: 7 ויהיו דבריו עם יואב בן צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחריו אדניהם: 8 וצדוק הכהן ובבניו בן יהודע ונתן הנביה ושמי ורשי והנבורים אשר לדוד לא היו עם אדניהם: 9 וויבח אדניהם צאן ובקר ומריא עם אבן החולת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי יהודה עבדי המלך: 10 ואת נתן הנביה ובבניו ואת הנבורים ואת שלמה אחיו לא קרא: 11 ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה לאמר הלו שמעת כי מלך אדניהם בן חניט ואדנינו דוד לא ידע: 12 ועתה לכי או עצך נא עצה ומלאתי את נפשך ואת נפש בנק שלמה: 13 לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי ומדוע מלך אדניהם: 14 הנה עודך מדברת שם עם המלך ואני אבוי אחריך ומלאתי את דבריך: 15 ותבא בת שבע אל המלך החדרה והמלך זkon מאך ואבישג השונמית משרה את המלך: 16 ותקר בת שבע ותשתחוו למלך ויאמר המלך מה לך: 17 ותאמר לו אדני אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה בנק ימלך אחריו והוא ישב על כסאי: 18 ועתה הנה אדניהם מלך ועתה אדני המלך לא ידעת: 19 ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך ולאבתר הכהן וליאב שר הצבא ולשלמה עבדך לא קרא: 20 אתה אדני המלך עני כל ישראל עלייך להניד להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו: 21 והיה שכוב אדני המלך עם אבינו והיהו אני ובני שלמה חטאים: 22 והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביה בא: 23 וינידו למלך לאמר הנה

דוד עם אבתו ויקבר בעיר דוד: **וְוַיִּמְיָם אֶשֶּׁר מֶלֶךְ** דוד על ירושאל ארבעים שנה בהברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלוש שנים: **וְשָׁלְמָה יָשַׁב עַל** כסא דוד אביו ותacen מלכתו מادر: **וְיָבָא אֶדְנִיָּהוּ בֶן** חנית אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום באך ואמר שלום: **וַיֹּאמֶר דָּבָר כִּי לִי יְהוָה הַמֶּלֶךְ וְעַלְיָ שָׁמוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל** את ידעת כי לי יתוהה המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה הייתה פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי לאחוי כי מיהוה הייתה לו: **וְעַתָּה שָׁלָה אֶחָת אֶנְכִי שָׁלָם מְאַתְּךָ אֶל תַּשְׁבִּי אֵת** פני ותאמר אליו דבר: **וַיֹּאמֶר אֶמְרֵי נָא לְשָׁלְמָה הַמֶּלֶךְ** כי לא ישיב את פניך ויתן לי את אבישג השוניות לאשה: **וְתַּאֲמֵר בַּת שְׁבֻעָה טָוב אֶנְכִי אֶדְבָּר עַלְיָ אֶל הַמֶּלֶךְ** ותאמר בת שבעה טוב אכני אדרב עליך אל המלך: **וְתַּאֲמֵר שְׁבֻעָה אֶל הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה לְדָבָר לוֹ עַל אֶדְנִיָּהוּ** ויקם המלך לקראותה ותשתחו לה וישב על כסא וישם כסא לאם המלך ותשב לימיינו: **וְתַּאֲמֵר שָׁלָה אֶחָת** קתנה אנכי שאלת מatak אל תשב את פני ויאמר לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך: **וְתַּאֲמֵר יְתַן** את אבישג השוניות לאדנייהו אחיך לאשה: **וְעַזְנָה הַמֶּלֶךְ** שלמה ויאמר לאמו ולמה את שאלת את אבישג השוניות לאדנייהו ושאלילו את המלוכה כי הוא אחו הנדרול ממוני ולabayter הכהן ולייאב בן צרייה: **וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ** ולענש דבר הכהן ולייאב בן צרייה: **וְעַתָּה חִי יְהוָה** בנפשו דבר אדנייהו את הדבר הזה: **וְעַתָּה חִי יְהוָה** אשר הכנני ווישבני על כסא דוד אביו ואשר עשה לי בית כאשר דבר כי הודיע ווינגע בו ווימת: **וְלֹא בָּיְתָר** שלמה ביד בנייהו בן הודיע ווינגע בו ווימת: **וְלֹא בָּיְתָר** הכהן אמר המלך ענתת לך על שידך כי איש מות אתה וביום הזה לה לא אמריך כי נשאת את אדרון אדרני יהוה לבני דוד אביו וכי התענית בכל אשר התענית אביו: **וַיִּגְּרַשׁ** שלמה את אביתר מהווית כהן ליהוה למלא את דבר יהוה אשר דבר על בית עלי בשהה: **וְהַשְׁמָה בָּאָה** עד יואב כי יואב נתה אחריו אדרניה ואחריו אבשלום לא נתה ווינס יואב אל אהיל יהוה ויחזק בקרנות המזבח: **וַיִּגְּרַשׁ** יהוד ווינס יואב אל אהיל יהוה ותננה אצל המזבח ווישלח שלמה את בנייהו בן הודיע לאמר לך פגע בו: **וְיָבָא בֶן הַיּוֹדֵעַ אֶל אַהֲלֵי יְהוָה וְיֹאמֶר אֶלְיוֹ כִּי** המלך צא ויאמר לא כי פה אמות וישב בנייהו את המלך דבר לאמר כי דבר יואב וכח עני: **וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ**

הכהן ואת נתן הנביה ובנינו בן הודיע והכרתי והפלתי וירכבו אותו על פרדה המלך: **וַיִּמְשַׁחַו אֶת צְרוּךְ** הכהן וננתן הנביה למלך בנהון ויעלו משם שמהים ותאם הקריה הוא הקול אשר שמעתם: **וְגַם יָשַׁב שָׁלְמָה עַל** כסא המלוכה: **וְגַם בָּא עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ בָּרְךָ אֶת אֶדְנִיָּהוּ** המלך דוד לאמר ישב אלהיך את שם שלמה משマー ונידל את כסאו מכסיך ווישתחוו המלך על המשככ: **וְגַם כִּכְאָמֵר הַמֶּלֶךְ בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל** אשר נתן היום ישב על כסאי וענוי ראות: **וְיִחְדְּרוּ וְיִקְמוּ כָל** הקרים אשר לאדנייהו וילכו איש לדרכו: **וְאֶדְנִיָּהוּ יַרְא מִפְנֵי שָׁלְמָה וַיִּקְם וַיַּלְכֵד וַיִּזְהַקֵּם בְּקָרְנוֹת הַמּוֹזֵבָה:** **וְיִגְּרַשׁ שָׁלְמָה לְאָמֵר הַנְּהָא אֶדְנִיָּהוּ וְיַרְא אֶת הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה** והנה אחו בקרנות המזבח לאמר ישב לוי כוים המלך **וְהַנְּהָא אֶת עַבְדָּךְ בָּחָרְבָּה:** **וְוַיֹּאמֶר שָׁלְמָה אֶם** שלמה אם ימיה את עבדך בחרב: **וְלֹא יִפְלְא מְשֻׁעָרְתָּא אֶרְצָה וְאֶם רְעוּתָּה** היה לבן חיל לא יפל משערתו הארץ ואם רעה חמתא **בּוּ וּמָתָה:** **וְוַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שָׁלְמָה וַיֹּאמֶר לוֹ שָׁלְמָה לְךָ לְבִתְחָ** ויבא ווישתחוו למלך שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך: **וַיָּקְרַב יְמִינֵי דָוד לְמוֹת וַיַּצְא אֶת שָׁלְמָה בְּנוֹ לְאָמֵר:** **2 אֶנְכִי הַלְּךָ בְּדֶרֶךְ כָּל הָאָרֶץ וְחִזְקָתָה וְהִיָּת לְאִישׁ:** **3 וְשִׁמְרָת אֶת מִשְׁמַרְתָּה יְהוָה אֱלֹהֵיךְ לְלַכְתָּ בְּדֶרֶךְיוֹ לְשִׁמְרָת** חקתו ממצותו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת משה **לְמַעְן תַּשְׁכִּיל אֶת כָּל אָשֶׁר תַּעֲשֶׂה וְאֶת כָּל אָשֶׁר תַּפְנֵה שֶׁמֶ:** **4 לְמַעְן יְקִים יְהוָה אֶת דְּבָרָו אֲשֶׁר דָבָר עַלְיָ לְאָמֵר אֶם** ישمرו בניך את דרכם לлечת לפניכי באמת בכל לבכם **וּבְכָל נְפָשָׁם לְאָמֵר לְאִיכְרָת לְךָ אִישׁ מַעַל כְּסָא יִשְׂרָאֵל:** **5 וְגַם אַתָּה יָדַעַת אֶת דְּבָרָה אֲשֶׁר עָשָׂה לִי יְוָאָב בֶן צְרוּחָה** אשר יעשה לך ליאב בן צריהו ואיש מעל כסא ישראל **וְעַשְׂתָּה לְשָׁנֵי שְׁרֵי צְבָאות יִשְׂרָאֵל לְאַבְנֵר בֶן נָר וְלַעֲמֵשָׁה בְּנֵי יִתְר וְיִהְרָגָם וְיִשְׁמַר דָמֵי מִלְחָמָה** בחנרתתו אשר במתנו ובנעלו אשר ברגליך: **6 וְעַשְׂתָּה** **7 כְּחַכְמָתְךָ וְלֹא תָּרַד שִׁבְתָּה בְּשָׁלֵם שָׁאֵל:** (Sheol h7585) **וְלַבְנֵי בָּרוּצְיָ הַגְּלָעִידִי תַּעֲשֶׂה חָסֵד וְהִי בְּאֶכְלִי שְׁלַתְנֵךְ כִּי** כן קרכבו אליו בברחו מפני אבשלום אחיך: **וְהַנְּהָא עַמְּךָ** שמעי בן נרא בן הימני מבחרים והוא קללני קללה **נִמְרָצָת בָּיִם לְכִתְיָ מְחַנְּמִים וְהָא יַרְדֵּ לְקָרְאָתִי הַיְּרָדֵן** ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמריך בחרב: **וְעַתָּה** **אֶל תַּנְקַה כִּי אִישׁ חַכְםָ אֶת הַיּוֹדֵעַ** חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו **וְהַוְרַת אֶת שִׁבְתָּה בְּדֶרֶם שָׁאֵל:** (Sheol h7585) **וְיַשְׁכֵב**

המושב הווה: ⁵ בנביעון נראה יהוה אל שלמה בחלום הלילה והוא אמר אלהים שאל מה אתה לך: ⁶ ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד אבי חסך נדול כאשר הלק לפניו באמת ובצדקה ובוישרת לבב עמק והשמר לו את החסך הנדול הזה והתנו לו בן ישע על כסאו כיום הזה: ⁷ ועתה יהוה אלהי אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי נער קטן לא אדע צאת ובא: ⁸ ועבדך בחוק עמק אשר בחרת עם ربך אשר לא ימינה ולא יספר מרבית: ⁹ ונחת לעבדך לב שמע לשפט את עמק להבין בין טוב לרע כי מי יוכל לשפט את עמק הכביר הזה: ¹⁰ וויתיב הדבר בעניינו אדני כי שאל שלמה את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את הדבר הזה: ¹² וויאמר אלהים לך ימים רבים ולא שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך ושאלת לך הבין לשמע משפט: ¹³ וויאמר לך הוה לפניו ואחריך לא יקום כמוך: ¹⁴ וויאמר לך נטה שאלת נטה לך נט עשר נט כבוד אשר לא היה שאלת נטה לך נט עשר נט כבוד אשר לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: ¹⁵ וואם תליך בדרכי לשמר חקי ומצוותי כאשר הלק דוד אבי והארכתי את ימיך: ¹⁶ וויקץ שלמה והנה חלים ויבוא ירושלים ויעמד לפניו ארון ברית אדני ויעל עלוות ויעש שלמים ויעש מטהה לכל עבדיו: ¹⁷ אז התבאה שרים נשים זנות אל המלך ותענונה לפניו: ¹⁸ ותאמיר האשה האחת כי אדני אני וה האשה הזואת ישבת בביתך אחד ואלך עמה בביה: ¹⁹ וויהי ביום השלישי לדרתי ותולד נם האשה הזואת ואנתנו יהרו הילדה ותקח את בני מatialי ואמתך ישנה ותשכיבה בחיקתך ואת בנה הדמות השכيبة בחיקתך: ²⁰ ואקם בבקר להניך את בני והנה מטה ואתבונן אליו בבקר והנה לא היה בני אשר יلدתי: ²¹ ותאמיר האשה האחת לא כי בני החיה ובנק המטה וזה אמרת לא כי בנק המטה ובני החיה ותדברנה לפני המלך: ²² ויאמר המלך זאת אמרת זה ובני החיה ובנק המטה וזה אמרת לא כי בנק המטה ובני החיה: ²³ ויאמר המלך קחו לי חרב ויבאו החרב לפניו המלך: ²⁴ ויאמר המלך גוזרו את הילד החיה לשנים ותנו את החיצי לאחת ואת החיצי לאחת: ²⁵ ותאמיר האשה אשר בנה החיה אל המלך כי נגמרה רחמייה על בנה ותאמיר העשה כאשר דבר ופגע בו וקבעתו והסירת דמי הנם אשר שפיך וואב מעלי ומעל בית אבי: ²⁶ והשיב יהוה את דמו על ראשו אשר פגע בשני אנשים צדקים ותבים ממנה ויהרגם בחרב ובכיבוש בן יתיר שר צבא יהודה: ²⁷ ושבו דמייהם בראש יואב ובראש זרוע לעלם ולדור ולזרעו ולביבתו ולכסאו יהיה שלום עד עולם מעם יהוה: ²⁸ ויעל בניהו בין יהודע ופגע בו וימתהו ויקבר בביתו במדבר: ²⁹ וויתן המלך את בניהו בין יהודע תחתיו על הצבא ואת צדוק הכהן נתן המלך תחת אביה: ³⁰ ווישלח המלך ויקרא לשמעיו ויאמר לו בנה לך בית בירושלם וישבת שם ולא תצא משם אנה ואני: ³¹ וויהי ביום צאתך ועברת את נחל קדרון ידע תרע כי מוות תמות דמך יהיה בראשך: ³² ויאמר שמעי למלך כן יעשה עבדך וישב הדבר כאשר דבר אדני המלך כן יעשה עבדך וישב שמעי בירושלם ימים רבים: ³³ וויהי מזמן שלש שנים ויברכו שני עבדים לשמעי אל אכיש בן מעכה מלך נתן וינידו לשמעי לאמר הנה עבדיך בנת: ³⁴ וויקם שמעי ויחבש את חמו וילך נתה אל אכיש לבקש את עבדיו וילך שמעי ויבא את עבדיו מנת: ³⁵ ווינגד לשמעי כי הילך מלך ירושלים נת וישב: ³⁶ ווישלח המלך ויקרא לשמעי ויאמר אליו הלוא השבעתויך ביהודה ואעד לך לא אמר ביום צאתך והלכת אנה ואני ידע תרע כי מוות תמות ואמר אליו טוב הדבר שמעתי: ³⁷ וומדוע לא שמרת את שבעת יהוה ואת המזווה אשר צויתו עלייך: ³⁸ ויאמר המלך אל שמעי אתה ידעת את כל הרעה אשר ידע לבבך אשר עשית לדוד אבי והשיב יהוה את רעתק בראשך: ³⁹ והמלך שלמה ברוך וככס דוד יהיה נכוון לפניו יהוה עד עולם: ⁴⁰ ויצו המלך את בניהו בין יהודע ויצא ויפגע בו וימת והמלך נכוונה ביד שלמה:

3 ויהתnen שלמה את פרעה מלך מצרים ויהח את בת פרעה ויבאה אל עיר דוד עד לכלה לבנות את ביתו ואת בית יהוה ואת חומת ירושלם סביב: ² רק העם מזבחים בכבודם כי לא נבנה בית לשם יהוה עד הימים ההם: ³ ויהאב שלמה את יהוה לילכת בחקוק דוד אבי רק בכבודם הוא מזבח ומקטר: ⁴ וילך המלך נבנה לזבח שם כי היא הבמה הנדולה אלף עלות יعلاה שלמה על

מדן ועד באדר שבע כל ימי שלמה: 26 ויהיו לשלמה ארבעים אלף אරות סוסים למרכבו ושתים עשר אלף פרשים: 27 וככללו הנצבים האלה את המלך שלמה ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש חדש לא יעדרו דבר: 28 והשערם והתבן לסתום ולרכש יבוא אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו: 29 ויתן אלהים חכמה לשלמה ותבונה הרבה מאד ורוחב לב כחול אשר על שפת הים: 30 ותרב חכמה שלמה מוחכמת כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: 31 ויחכם מכל האדם מאיין האורחות והימן וככלול ורדרע בני מחול ויהי שמו בכל הנינים סביר: 32 וידבר שלשת אלפיים משל ויהי שירו חמישה אלף: 33 וידבר על העצים מן הארץ אשר לבנון ועד האוב אשר יצא בקר וידבר על הכמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדנים: 34 ויבאו מכל העמים לשמע את חכמה שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר שמו את חכמתו:

5 וישלח חירם מלך צור את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אותו משלח למלך תחת אביהו כי אהב היה הרים לדוד כל הימים: 2 וישלח שלמה אל חירם לאמר: 3 אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכול לבנות בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר סבביו עד תית יהוה אתם תחת כפות רגלו: 4 ועתה תני יהוה אליו למסביב אין שטן ואין פגע רע: 5 והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהו כאשר דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בך אשר אתן תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי: 6 ועתה צוה יחרתו לי אריזם מן הלבנון ועבדיו יהיו עם עבדיך ושבר עבדיך אתן לך לככל אשר אמר כי אתה ידעת כי אין בנ איש ידע לכרת עצים哉נים: 7 ויהי כשמע חירם את דברי שלמה וישמע מאד ויאמר ברוך יהוה הימים אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרבה זהה: 8 וישלח חירם אל שלמה לאמר שמעתו אתה שלחת אל אני עשה את כל חפצך בעצי אריזם ובעצץ ברושים: 9 עבדיך ידרדו מן הלבנון ימה ואני אשימים דברותם בים עד דמוקם אשר תשלחה אליו ונפצעים שם ואתה תשא ואתת העשה את חפציך לחתם לחם ביתך: 10 ויהי חירום נתן לשלמה עצי אריזם ועצץ ברושים כל חפצך: 11 ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים מכלת לבתו ועשרים

בי ארני תננו לה את הילוד החי והמת אל תמייתהו וזה אמרת נם לי נם לך לא יהיה גזרו: 22 ויען המלך ויאמר לנו לה את הילוד החי והמת לא תמייתהו הוא אמרו: 23 וישמעו כל ישראל את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני המלך כי ראו כי חכמה אלהים בקרבו לעשו משפט:

4 ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל: 2 ואלה השרים אשר לו עוזריו בן צדוק הכהן: 3 אליחרף ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד המזוכיר: 4 ובנינוו בן עוזריהו בן נתן על הנצבים זובוד בן נתן כהן רעה ועוזריהו בן נתן על הבית ואדרנירם בן עבדא על המלך: 6 ואחישר על הבית ואדרנירם בן עבדא על המלך ולשלמה שנים עשר נצבים על כל ישראל וככללו את המלך ואת ביתו חרש חדש בנהה יהוה על כלכלל: 8 ואלה שמותם בן חור בהדר אפרים: 9 בן דקר במקץ ובשעלבים ובית שמש ואילון בית חנן: 10 בן חסר בארכות לו שכח וככל ארץ חפר: 11 בן אבנידב כל נפת דאר טפת בת שלמה הייתה לו לאשה: 12 בענא בן אחילוד תענד ומגנו וככל בית שאן אשר אצל צרנתה מתחת לירעאל מבית שאן עד אבל מחולה עד מעבר ליקמעם: 13 בן נבר ברמת גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגולען לו חבל ארנגב אשר בבשין ששים ערים גדלות חומה ובריה נשחת: 14 אחינדרב בן עדא מהונמה: 15 אחים מעץ בנפתלי נם הוא לחק את בשתת בת שלמה לאשה: 16 בענא בן חושי באשר ובכעלות: 17 יהושפט בן פרוח ביששכר: 18 שמעי בן אלא בבנימן: 19 נבר בן ארי בארץ גלעד ארץ סיכון מלך האמרי וען מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ: 20 יהודה וישראל רכבים כחול אשר על הים לרבי אכלים ושתים ושמחים: 21 ושלמה היה מושל בכל הממלכות מן הנهر ארץ פלשתים ועד גבול מצרים מוגשים מנוחה ועבדים את שלמה כל ימי חייו: 22 ויהיו לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמה: 23 עשרה בקר בראשים ועשרות בקר רעוי ומאה צאן לבך מאיל וצבי ויחמור וברבבים אבוסים: 24 כי הוא רדה בכל עבר הנهر מתחפס ועד עזה בכל מלכי עבר הנهر ושלם היה לו מכל עברי מוסביב: 25 ישב יהודה וישראל לבטה איש תחת גבנו ותחת הארץ

קרקע הבית בצלעות ברושים: ¹⁶ ויבן את עשרים אמה מירכוזי הבית בצלעות ארזים מן הקרקע עד הקורות ויבן לו מבית לדבריך לקדר הקדשים: ¹⁷ וארכבים באמה היה הבית הוא החיכל לפני: ¹⁸ וארכו אל הבית פנימה מוקלעת פקעים ופטורי צרים הכל ארזו אין אבן נראה: ¹⁹ ודבריך בתוך הבית מפנימה הכנין לתנתן שם את ארון ברית יהוה: ²⁰ ולפני הדבר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפחו זכוכ סנור ויצפחו ארזו: ²¹ ויצף שלמה את הבית מפנימה זהב סנור ויעבר בתריות זהב לפני הדבר ויצפחו זהב: ²² ואת כל הבית צפה זהב עד חם כל הבית וכל המזבח אשר לדבריך צפה זהב: ²³ ויעש בדבריך שני כרובים עצי שמן עשר אמות קומתו: ²⁴ וחמש אמות כנף הכרוב האחת ועשרה אמות כנף הכרוב השניה עשר אמות מקומות כנפיו ועד קומות כנפיו: ²⁵ ועשר באמה הכרוב השני מדרה אחת וקצב אחד לשני הכרבים: ²⁶ קומת הכרוב האחד עשר באמה וכן הכרוב השני: ²⁷ ויתן את הכרבים בתוך הבית הפנימי וירשו את כנפי הכרבים ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת בקיר השני וכנפיים אל תוך הבית נגעה כנף אל כנף: ²⁸ ויצף את הכרבים זהב: ²⁹ ואת כל קירות הבית מסבך קלע פתוחי מוקלעתם כרובים ותמתת ופטורי צרים מלפנים ולהיצזן: ³⁰ ואת קרקע הבית צפה זהב לפני המזבח ולהיצזן: ³¹ ואת פתח הדבר עשה דלתות עצי שמן וקלע עליהם מוקלעתם כרובים ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מוקלעתם כרובים ותמרות ופטורי צרים צפה זהב וירד על הכרבים ועל התמרות את זהב: ³² ויבן עשה לפתח החיכל מזוזות עצי שמן מאת רבעית: ³⁴ ושתי דלתות עצי ברושים שני צלעים הדרلت האחת גלילים ושני צלעים הדרلت השנייה גלילים: ³⁵ וקלע כרובים ותמרות ופטורי צרים צפה זהב מישר על המהקה: ³⁶ ויבן את החצר הפנימית שלשה טורי גוויות וטור כורת ארזים: ³⁷ בשנה הרביעית יסד בית יהוה בירח זו: ³⁸ ובשנה האחת עשרה בירח בול הוא החדש השמנינו כליה הבית לכל דבריו וכל משפטו ויבנהו שבע שנים:

7 את ביתו בנה שלמה שלוש עשרה שנה ויכל את כל ביתו: ² ויבן את בית יער הלבנון מה אמה ארכו

בר שמן כתית כה יtron שלמה לחירם שנה בسنة: ¹² ויהוה נתן חכמה לשלה מה כאשר דבר לו ויהו שלם בין חירם ובין שלמה ויכרתו ברית שניות: ¹³ ויעל המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס שלשים אלף איש: ¹⁴ וישלחם לבנונה שרתת אלף בחדר חליפות חדש יהו לבנונו שנים חדשים בביתו ואדרנים על חם: ¹⁵ ויהיו לבנונה שבעים אלף נשא סבל ושמנים אלף צב בהר: ¹⁶ בלבד משרי הנצבים לשלה מה אשר על המלוכה שלשת אלפיים ושלש מאות הדרים בעם העשים במלוכה: ¹⁷ ויצו המלך ויעשו אבני נדרות אבניים קרות לסדר הבית אבני נזיות: ¹⁸ וויפסלו בני שלמה ובני חירם והגמלים ויכינו העצים והאבנים לבנות הבית:

6 ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה ל'צאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחריש זו והוא החדר השני למלך שלמה על ישראל ובן הבית ליהוה: ² והביה אשר בנה המלך שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלשים אמה קומתו: ³ ווהואם על פניהם היכל הבית עשרים אמה ארכו על פני רחוב הבית עשר באמה רחבו על פני הבית: ⁴ ויעש לבית חלוני שקים אטמים: ⁵ ויבן על קיר הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב להיכל ולדבריך ויעש צלעות סביב: ⁶ היצוע התהנה המש באמה רחבה והתוכנה שיש באמה רחבה והשלישית שבע באמה רחבה כי מגדעות נתן לבית סביב חוצה לבתיוahu בקירות הבית: ⁷ והביה הבנתו אבן שלמה מסע נבנה ומקבות והגרון כל כל בROL לא נשמע בבית הבנתו: ⁸ פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית ובולטים יعلו על התיכנה וכן התיכנה אל השלשים: ⁹ ויבן את הבית ייכל היצוע על כל הבית גבים וסדרת בארזים: ¹⁰ ויבן את היצוע על כל הבית חמיש אמות קומתו ויאחו את הבית בעצי ארזים: ¹¹ ויהיו דבר יהוה אל שלמה לאמר: ¹² הבית זהה אשר אתה בנה אם תליך בחקתי ואת משפטינו תעשה ושםרת את כל מזוחי ללבת בהם והקמתי את דברי אתק אשר דברתיא אל רוד אבן: ¹³ ושכנתוי בתוך בני ישראל ולא עזב את עמי ישראל: ¹⁴ ויבן שלמה את הבית ויכל היקורות הבית מכתה מכתה בצלעות ארזים מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עז מבית ויצף את

מלאת העמודים: 23 ויעש את הים מוצק עשר באמנה משפטו עד שפטו עגל סכיב וחותם באמה קומתו וקוה שלשים באמה יסב אותו סכיב: 24 ופקעים מתחה לשפטו סכיב סכבים אותו עשר באמה מוקפים את הים סכיב שני טורים הפקעים יציקו: 25 עמד על שני עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים נגה ושלשה פנים מזרחה והם עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה: 26 ועביו טפה ושפטו כמעשה שפט כס פך שושן אלף בתי כייל: 27 ויעש את המכונת עשר נחשת ארבע באמה ארך המכונת האחת וארבע באמה רחבה ושלש באמה קומתו: 28 וזה מעשה המכונת מסגרת להם ומסגרת בין השלבים: 29 ועל המסגרות אשר בין השלבים ארויות בקר וכרכבים ועל השלבים כן ממעל ומחת לארויות ולבקר ליות מעשה מورد: 30 וארבעה אופני נחשת למכונה האחת וסני נחשת וארכעה פעטתו כחפתה להם מתחת לכיר הכתפה יצוקות מעבר איש ליות: 31 ופיהו מבית לכתרת ומעלתה באמה ופיה עגל מעשה כן אמה וחצי האמה ונם על פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלוות: 32 וארבעת האופנים למחת למסגרות וידות האופנים במכונה וקומה האופן האחד אמה וחצי האמה: 33 ומעשה האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם וגיביהם וחשקייהם וחסריים הכל מוצק: 34 וארבע כחפות אל ארבע פנות המכונה האחת מן המכונה כחפה: 35 ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סכיב ועל ראש המכונה ידיתיה ומסגרתיה ממנה: 36 ופתח על הלחת ידיתיה ועל ומסגרתיה כרכבים ארויות ותמרת כמער איש וליות סכיב: 37 כזאת עשה את עשר המכונות מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה: 38 ויעש עשרה כירות נחשת ארבעים בתיכיל הכירור האחד ארבע באמה הכירור האחד כיר אוור על המכונה האחת לעשר המכונות: 39 ויתן את המכונות חמיש על כתר הבית מימיון וחמש על כתר הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף הבית הימנית קדרמה ממול נגב: 40 ויעש חירות את הכירות ואת הייעם ואת המורוקות ויכל חירם לעשות את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית יהוה: 41 עמדים שניים ונולת הכתרת אשר על ראש העמדים שחים והשבות שתים לבסות את שתי נולת הכתרת אשר על ראש העמודים: 42 ואת הרמנים ארבע מאות לשתי

וחמשים אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על ארבעה טורי עמודי ארזים וכברחות ארזים על העמודים: 3 ווסף בארו ממעל על הצלעת אשר על העמודים ארבעים וחמשה חמשה עשר הטרו: 4 ושקפים שלשה טורים רביעים שקר ומול מחוזה אל מחוזה שלש פעמים: 6 ואת אולם העמודים עשה חמשים אמה ארכו ושלשים אמה רחבו ואולם על פניהם ועמדים ועב על פניהם: 7 ואולם הכסא אשר ישפט שם אלם המשפט עשה וספון בארו מתקרע עד הקרקע: 8 ובויהו אשר ישב שם חצר האחרת מבית לאולם מעשה הזה היה ובית יעשה לבת פרעה אשר ליה שלמה כאולם הזה: 9 כל אלה אבנים יקרת כמדת נזות מגררות במנרה מבית ומחוון וממסד עד הטעפות ומחוון עד החצר הנдолה: 10 ומים אבנים יקרות אבנים נדלות אבוי עשר אמות ואבוי שמנה אמות: 11 וממלعلا אבנים יקרות כמדות נזות וארו: 12 וחצר הנдолה סכיב שלשה טורים נזות וטור כרתת ארזים ולחצר בית יהוה הפניית ולאולם הבית: 13 וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצרים: 14 בן איש אלמנה הוא ממתה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת וימלא את הוכחה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנהשת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו: 15 ויציר את שני העמודים נחשת שמנה עשרה אמה קומתו העמוד האחד וחוט שתים עשרה אמה יסב את העמוד השני: 16 ושתי כתרת עשה לחת על ראש העמודים מצק נחשת חמיש אמות כתרת הכתרת האחת וחמש אמות כתרת הכתרת השניה: 17 שבכים מעשה שכבה גדרלים מעשה שרשות לכתרת אשר על ראש העמודים שבעה לכתרת האחת ושבעה לכתרת השניה: 18 ויעש את העמודים ושני טורים סכיב על השכבה האחת לכוסות את הכתרת אשר על ראש הרמנים וכן עשה לכתרת השניה: 19 וכתרת אשר על ראש העמודים מעשה שושן באולם ארבע אמות: 20 וכתרת על שני העמודים נס ממעל מלעמת הבטן אשר לעבר שכבה והרמנונים מאותים טרים סכיב על הכתרת השניה: 21 ויקם את העמודים לאלים היכיל ויקם את העמוד הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז: 22 ועל ראש העמודים מעשה שושן ותמן

כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה: 12 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכנן בערפל: 13 בנה בינוי בית זבל למלך לשבח עולם: 14 ויסב המלך את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד: 15 ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובירדו מלא לאמר: 16 מן היום אשר הוציא את עמי את ישראל ממצרים לא בחזרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבהיר בדור להיות על עמי ישראל: 17 ויהי עם לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: 18 ויאמר יהוה אל דוד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבת כי היה עם לבבך: 19 רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנק היצא מחלץיך הו א' יבנה הבית לשמי: 20 ויקם יהוה את דבריו אשר דבר ואמק תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: 21 ואשם שם מקום לאaron אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים: 22 ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה ננד כל קהל ישראל וופרש כפיו השמיים: 23 ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אליהם בשמיים ממעל ועל הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך שמרת לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לעבדך ובידך מלאת כיום זה: 25 ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו בnick את דרכם לילכת לפני כאשר הלכת לפני: 26 ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי יאמן כי האמנים ישב אליהם על הארץ הנה השמיים ושמי השמי לא יכללוך אף כי הבית הזה אשר בינוי: 28 ובנית אל חפלה עבדך ועל תחנות יהוה אלהי לשמע אל הרנה ועל החפלה אשר עבדך מתחפל לפני היום: 29 להיות עניך פתחות אל הבית הזה ליליה ויום אל המוקם אשר אמרת יהוה שמי שם לשמע אל החפלה אשר יתפלל עבדך אל המוקם הזה: 30 ושמעתה אל החננת עבדך ועמד ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה השמע על מוקם שבתק אל השמיים ושמעתה וסלחת: 31 את אשר יתמא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובאה אלה לפני מזבחך בבית הזה: 32 ועתה השמע השמיים

השבכות שני טורים רמנים לשכבה האחת לכסות את שני גלות הכתרת אשר על פני העמודים: 43 ואת המכוון עשר ואת הכתרת עשרה על המכוון: 44 ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחת הים: 45 ואת הסירות ואת היעים ואת המזרקות ואת כל הכלים האהל אשר עשה חירם למלך שלמה בית יהוה נחשת ממרט: 46 בכך הירדן יקם המלך במעבה האדרמה בין סכות ובין צrather: 47 וינה שלמה את כל הכלים מרוב מאר לא נחקר משקל הנחשת: 48 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב: 49 ואת המנרות חמיש מימין וחמש משמאול לפניו הדריך זהב סנור והפרח והנרת והמלחים זהב: 50 והספות והמוזמות והמורקות והכפות והמחותות והב סנור והפתות לדלותה הבית הפנימי לקדרים לדלתי הבית להיכל זהב: 51 ותשלם כל המלאה אשר עשה המלך שלמה בית יהוה ויבא שלמה את קדשי דוד אבי את הכסף ואת הזהב ואת הכלים נתן באוצרות בית יהוה:

8 או יקהל שלמה את זקן ישראל את כל ראשי המתו נשיי האבות לבני ישראל אל המלך שלמה ירושלים להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 2 ויק halo אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האתנים בחג הוא החידש השבעי: 3 ויבאו כל זקן ישראל וישאו הכהנים את הארון: 4 ויעלו את ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل ויעלו את הכהנים והלויים: 5 והמלך שלמה וככל עדת ישראל הנודדים עליו אותו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרבי: 6 ויבאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבריך הבית אל קדרים הקדשים אל תחת כנפי הכרובים: 7 כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה: 8 ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן הקדש על פני הדבר ולא יראו החוצה והוא שם עד הימים הזה: 9 אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל באתם מארץ מצרים: 10 ויהיו בצתת הכהנים מן הקדש והענן מלא את בית יהוה: 11 ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן

פשעו בך ונחתם לרחמים לפני שבייהם ורחמים: 51 כי עמק ונחלתו הם אשר הוציאת ממצרים מותך כו הברזול: 52 להיות עיניך פתחות אל תחנת עברך ואל תחנת עמק ישראל לשמע אליויהם בכל קראם אליך: 53 כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עברך בהוציאך את אבותינו ממצרים אדני יהוה: 54 ויהי יכולות שלמה להחפלו אל יהוה את כל תחנה והתחנה הזאת קם מלפני מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות השמים: 55 ויעמד ויברך את כל קהיל ישראל קול נדול לאמר: 56 ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד יהוה אליהם עמו אשר היה עם אבותינו אל יעצנו ואל יטשנו: 58 להטוט לבבנו אליו לילכת בכל דרכיו ולשמר מצותינו וחקיי ומשפטינו אשר צוה את אבותינו: 59 ויהי דברי אלה אשר התחנתי לפני יהוה קרבנים אל יהוה אליהם יום ולילה לעשות משבט עבדו ומושפט עמו יהוה הוא האליהם אין עוד: 60 למען דעת כל חיים על ישראל דבר יום ביום: יהוה לבבכם שלם עם יהוה אלהינו לילכת בחקיו ולשמר מצותינו כוות הוה: 62 והמלך וכל ישראל עמו ובחום זבח לפני יהוה: 63 יוציא יהוה את זבח השלמים אשר זבח בקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וככל בני ישראל: 64 ביום ההוא קדרש המלך את תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה שם את העללה ואת המנחה ואת חלביו השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה קטן מהכלי את העללה ואת המנחה ואת חלביו ווישע שלמה בעת ההייא את החג וככל ישראל עמו קהיל גדול מלובוא חמת עד נחל מצרים לפני יהוה אליהם שבעת ימים ושביעת ימים ארבעה עשר יום: 66 ביום השmini שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאלהיהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדוד עבדו ולישראל עמו:

9 ויהי יכולות שלמה לבנות את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל חشك שלמה אשר חפץ לעשות: 2 וירא יהוה אל שלמה שנית כאשר נראה אליו בנבעון: 3 ויאמר יהוה אליו שמעתי את חפלתך ואת תחנתך אשר

ועשית ושפטעת את עבדיך להרשייך רשות תחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחתול צדקתו: 33 בנהני עמק ישראל לפני איבך אשר יחתאו לך ושבו אליך והוו את שמק והחפלו והתחננו אליך בבית הזה: 34 ואתה תשמעו השמים וסלחת לחטא עמק ישראל והשכמת אל האדמה אשר נתת לאבותם: 35 בהעוצר שמים ולא יהיה מטר כי יחתאו לך והחפלו אל המקום הזה והוו את שמק ומחטאם ישבון כי העם: 36 ואתה תשמע השמים וסלחת לחטא עמק ישראל כי תורם את הדרכ הטעבה אשר ילכו בה ונחתה מטר על ארץך אשר נתה לעמק לנחלה: 37 רעב כי היה בארץ כי יצר לו איוב בארץ שדפון ירkon ארבה חסיל כי היה כי יצר לו איוב בארץ שערו כל גע כל מחלת: 38 כל תפלת כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמק ישראל אשר ידרון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה: 39 ואתה תשמע השמים מכון שבך וסלחת ועשית ונחת לאיש ככל דרכו אשר תדע את לבבו כי אתה ידעת לברך את לבב כל בני האדם: 40 למען יראוך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתה לאבותינו: 41 ונם אל הנכרי אשר לא מעמק ישראל הוא ובא מארץ רחוכה למען שמק: 42 כי ישמעין את שמק הנדול ואת ידך החזקה והרעד הנטואה ובא מארץ רחוכה או קרובה: 43 אתה תשמעו השמים מכון שבך ועשית ככל אשר יקרה אליך הנכרי למען ידרון כל עמי הארץ את שמק ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית הזה אשר בניתו: 44 כי יצא עמק למלחמה על איוב בדרכך אשר תשלהם והחפלו אל יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבита אשר בניתו לשםך: 45 ושמעתה השמים את תפלתם ואת תחנותם ועשית משבטים: 46 כי יחתאו לך כי אין אדם אשר לא יחתא ואנפתם בס ונתחם לפני איבך ושבוטם שיביהם אל ארץ האיבר רחוכה או קרובה: 47 והשיבו אלם בס ארץ האיבר רחוכה או קרובה: 48 ושבו אליך שיביהם לאמור חטאו והעינו רשותנו: 49 ושבו אליך בכל לבבם ובכל נשיהם בארץ איביכם אשר שבו אתם והחפלו אליך דרך ארצם אשר נתה לאבותם העיר אשר בחרת והביטה אשר בניתו לשםך: 50 ושמעתה השמים מכון שבך את תפלתם ואת תחנותם ועשית משבטים: וסלחת לעמק אשר יחתאו לך ולכל פשיעיהם אשר

המלחמה ועבדיו ושריו ושלשו ושרי רכבו ופרשיו: 23 אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה לשלהמה חמשים וחמש מאות הרדים בעם העשים במלוכה: 24 אך בת פרעה עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה או בנה את המלוֹא: 25 והעלתה שלמה שלוש פעמים בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה ליהוה ותקтир אותו אשר לפניו יהוה ושלם את הבית: 26 ואני עשה המלך שלמה בעציו נבר אשר את אלות על שפתם סוף בארץ אדום: 27 וישלח חירם אבני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם עבדי שלמה: 28 ויבאו אופירה ויקחו מושם זהב ארבע מאות ועשרים ככר ויבאו אל המלך שלמה:

10 ומלכת שבא שמעת את שם שלמה לשם יהוה ותבא לנצח בחידות: 2 ותבא ירושימה בחיל כבד מאד גמלים נשים בשמיים זהב רב מאדר ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה: 3 וינדר לה שלמה את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך אשר לא הניד לה: 4 ותרא מלכת שבא את כל חכמתה והבינה אשר בנה: 5 ומואכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו ומלבשיהם ומשקייו וועלתו אשר עללה בית יהוה ולא היה בה עוד רוח: 6 ותאמיר אל המלך אמתה היה הדרבר אשר שמעתו בארץ על דבריך ועל חכמתך: 7 ולא האמنتי לדברים עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הנדר לי החציז הוספה חכמה וטוב אל השמואה אשר שמעתי: 8 אשרי אנשיך אשרי עבדיך אלה העמידים לפניו תמיד השמעים את חכמתך: 9 והי יהוה אלתיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסא ישראל באחבת יהוה את ישראל לעלם וישמך למלך לשנות משפט וצדקה: 10 ותנתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשימים הרבה מאדר ואבן יקרה לא בא כבשם והוא עוד לרבי אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה: 11 וכן אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא מאפירות עצי אלמנים הרבה מאדר ואבן יקרה: 12 וויעש המלך את עצי האלמנים מסעד לבית יהוה ולבית המלך וככרות נובלים לשרים לא בא כן עצי אלמנים ולא נוראה עד היום הזה: 13 ווהמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חכמה אשר שאלת מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפונ ותלך לארצה היא ועבדיה: 14 וויהי משקל

התחננהה לפני הקדשטי את הבית הזה אשר בנתה לשום שמי שם עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים: 4 ואתה אם תלך לפני כאשר הלא דוד אביך בתם לבב ובישראל לעשות ככל אשר צויתיך حقיו ומשפטיו תשמר: 5 ותקממי את כסא ממלכתך על ישראל לעלם כאשר דברתיך על דוד אביך לא אמר לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל: 6 אם שוב השבעון אחם ובניכם מאחריו ולא תשמדו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אליהם אחרים והשתחוויתם להם: 7 ווהכרת את ישראל מעל פניו האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר הקדשטי לשמי אשלה מעל פניו והוא ישראל למשל ולשוננה בכל העמים: 8 והביה זהה עליון כל עבר עליון ים וerrick ואמרו על מה עשה יהוה כהה לארץ הזה ולቤת הזה: 9 ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר הוציא את אחם מארץ מצרים ויחזקו באליהם אחרים וויתחו להם ויעבדם על כן היביא יהוה עליהם את כל הרעה הזאת: 10 וויהי מקצת עשרים שנה לזרם את כל הרעה הזאת: 11 וויהי מקצת עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה ואת בית המלך: 12 וזה מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצים ברושים ובזובב לכל חפצו או יתן המלך שלמה לזרם עשרים עיר בארץ הגליל: 13 וויאצח חירם מצרים לראות את הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעינוי: 14 וויאמר מה הערים האלה אשר נתתה לי אחוי ויקרא להם ארץ כבול עד היום הזה: 15 וישלח חירם למלך מהאה ועתרים ככר זהב: 16 וויהי דבר המס אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת המלויא ואת חומת ירושלים ואת חצר ואת מגדו ואת נור: 17 פרעה מלך מצרים עלה וילכד את נור וישראל באש ואת הכנעני היישב בעיר הרן ווינגה שלחים לברתו אש שלמה: 18 וויבן שלמה את נור ואת בית חרן תחתון: 19 ואת בעלת ואת תמר במדבר בארץ: 20 ואת כל ערי המנסכות אשר היו לשלהמה ואת ערי הרכב ואת ערי הפרושים ואת חشك שלמה אשר חשק לבנות בירושלים ובבלבנון ובכל ארץ מושלתו: 21 כל העם הנורדר מן האמרי החתי הפלזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל המה: 22 ובניהם אשר נתרו אחריהם בארץ אשר לא יכולו בני ישראל להחריהם ויעלם שלמה למס עבר עד היום הזה: 23 ובבני ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי

זהות אשר בא לשלהמה בשנה אחת שש מאות שנים ושהכרז היב: 15 בלבד מארגוני הדרים ומסחר הרכלים וכל מלכי הארץ וughters הארץ: 16 ויעש המלך שלמה מאות צנאה זהב שחוות שמאות זהב יعلا על הצענה האחת: 17 וושלש מאות מננים זהב שחוות שלוש מנות והב יعلا על המן האחת ויתנן המלך בית יער הלבנון: 18 ויעש המלך כסא נדול וצפחו זהב מופז: 19 שש מעלה לכסה וראש עגל לכסה מאחריו יודת מזה ומזה אל מקום השבת ושנים ארויות עדינים אצל הדירות: 20 ושנים עשר ארדים עמדים שם על שוש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל מלכות: 21 וכל כל משקה המלך שלמה זהב וכל כל בית יער הלבנון וזה סגור אין כספ לא נחשב כי מי שלמה למאומה: 22 כי אני תריש למלך בים עם אני הרים אחת לשולש שניים תבוא אני תריש נשאת זהב וכספ שנחבים וקפים ותכים: 23 וירдел המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה: 24 וכל הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמו אשר נתן אליהם בלבו: 25 והנה מבאים איש מנהתו כל דבר שנה בהשנה: 26 ויאסף שלמה רכב ופרדים אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וינחם אלף וארבע מאות רכב ועם המלך בירושלם: 27 ויתן המלך את הכסף בירושלים לבנים ואת הארים נתן כ skimim אשר בשללה להרב: 28 ומוציא הסוסים אשר לשלהמה מצרים ומוקה סחרי המלך יקחו מוקה במחירות: 29 ותעלת ותצא מרכבה מצרים בשש מאות כספ וסוס בחמשים ומאה וכן לככל מלכי החתים ולמלך ארים בידם יצאו:

11 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת בת פרעה מואביות עמנויות אדריות צדנית התי: 2 מן הגוים אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו בהם והם לא יבואו בכם אכן יתו את לבכם אחרי אלהים בהם דבק שלמה לאחבה: 3 ויהיו לו נשים שרות שבע מאות ופלנשיות שלש מאות ויתו נשואות ליבו: 4 ויהי לעת זקנה שלמה נשוי הטו את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהי לבבך דוד אביו: 5 וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכים שקע עמנים: 6 ויעש שלמה הרע עני יהוה ולא מלך מלכים א

עמדים את פניו שלמה אביו בהיותו חיל אמר איך אתם נועצים להשיב את העם הזה דבר: ז' וידבר אליו לאמר אם היום תהייה עבר לעם הזה ועבדתם ונעניתם ודברת אליהם דברים טובים והוא לך עבדים כל הימים: 8 ויעוז את עצת הוקנים אשר יעצחו וווען את הדילדים אשר נדלו אותו אשר העמדים לפניו: 9 ויאמר אליהם מה אתם נועצים ונשיכ דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עליינו: 10 וידברו אליו הילדים אשר נדלו אותו לאמר מה תאמר לעם הזה אשר דברו אלייך לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעליינו מה דברך אליהם קטני עבה ממתני אבי: 11 ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני אוסיף עליכם אביכם סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 12 ויבנו ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שוכנו אליו ביום השלישי: 13 ויען המלך את העם קשה ויעוב את עצת הוקנים אשר יעצחו: 14 וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף עליכם אבי סדר אתכם בשוטים ואני איסר אתכם בעקרבים: 15 ולא שמע המלך אל העם דבר יהוה ביד אהיה השילני אל ירבעם בן נבט: 16 וירא כל ישראל כי לא שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך דבר לאמר מה לנו חלק בדור ולא נחלה בגין יש לאהלייך ישראל עתה ראה ביתך דור וילך ישראל לאהלייו: 17 ובוני ישראל היישבים בערי יהודה ומלך עליהם רחבעם: 18 וישראל המלך רחבעם את אדרם אשר על המם וירגנו כל ישראל בו אבן וימת והמלך עליהם התחמץ לעלות במרכבה לנו ירושלים: 19 ויפשטו ישראל בביתך דור עד הרים הזה: 20 ויהי שמע כל ישראל כי שב ירבעם וישראל ויראו אותו אל העדה וימליכו אותו על כל ישראל לא היה אחריו ביתך דור זלתי שב יהודה לבדו: 21 ויבאו רחבעם ירושלים ויקhal את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מה ושמנים אלף בחור עשה מלחמה להלחתם עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם בן שלמה: 22 ויהי דבר האלהים אל שמעיה איש האלים אמר: 23 אמר אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעוז המלך רחבעם התחמץ אשר היו יוסף: 29 ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלים וימצא אותו אהיה השילני הנכיבא בדרכו והוא מהכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: 30 ויתפשט אהיה בשלמה החדש אשר עלו ויקרעה שניים עשר קרעים: 31 ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את המלוכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: 32 והשבט האחד יהיה לו למן עבדיו דוד ולמן ירושלים העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: 33 יען אשר עזובני וישתחו לעשתרת אלהי צדני לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בנו עמן ולא הלויכ בדרכו לעשותה היישר בעני וחתמי ומשפטיו כדוד אביו: 34 ולא אקח את כל המלוכה מיד כי נשיא אשטען כל מי חייו למן דוד עבדיו אשר בחרתי אותו אשר שמר מצותיו וחקתי: 35 ולקחו המלוכה מיד בנו ונתתי לך את עשרה השבטים: 36 ולבנו אתן שבט אחד למן היהוניר לדוד עבדיו כל החיים לפניו בירושלים העיר אשר בחרתי לי לשותשמי שם: 37 ואתך אקח מלכת כל אשר תואה נפשך והיות מלך על ישראל: 38 ויהיה אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכו ועתית היישר בעני לשמר חוקתי ומצותי כאשר עשה דוד עבדיו והיות עמד ובניתך לך בית נאמן כאשר בניתך לדוד ונתתי לך את ישראל: 39 ואענה את זרע דוד למן זאת אך לא כל החיים: 40 ויבקש שלמה להמתה את ירבעם ויקם ירבעם וירבעם מצרים אל שיק מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה: 41 ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמו הלאם כתבים על ספר דברי שלמה: 42 והחומר אשר מלך שלמה בירושלים על כל ישראל ארבעים שנה: 43 וישכב שלמה עם אבתו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך רחבעם בנו תחיזו:

12 וילך רחבעם שם כי שם בא כל ישראל להמלך אותו: 2 ויהי כשמיע ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם במצרים: 3 וישראל ויקרא לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו וישראל ויקרא לו ויבאו ירבעם וכל קהיל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: 4 אביך הקשה את עלנו ואתה עתה אל מלך מעבדת אביך הקשה ומעלך הכביד אשר נתן לנוינו ונעבדך: 5 ויאמר אליהם לכו עד שלשה ימים ושובו אליו וילכו העם: 6 ויעוז המלך רחבעם התחמץ אשר היו

זהה: ⁹ כי כן צוהarti בדבר יהוה לאמר לא תأكل לחם ולא תשתח מים ולא תשוכ בדרכ אשר הלאה הילך בדרכ אחר ולא שב בדרכ אשר בא בה אל אל: ¹⁰ ובנביא אחד זקן ישב בכבוד אל ויבוא בנו ויספר לו את כל המעשה אשר עשה איש האללים היום בכבוד אל את הדברים אשר דבר אל המלך וספרם לאביהם: ¹¹ וידבר אליהם אביהם איז זה הדרך הילך ויראו בנו את הדרך אשר הילך איש האללים אשר בא מיהודה: ¹² ויאמר אל בנו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור ¹³ ויאמר אל בנו חבשו לי החמור ויחבשו לו החמור וירכ卜 עליו: ¹⁴ וילך אחורי איש האללים ומיצאו ישב תחת האלה ויאמר אליו אתה איש האללים אשר בא תחת האלה ויאמר אליו אתה איז האלה ישב לך תחת האלה ומיהודה ויאמר אני: ¹⁵ ויאמר אליו לך אתי הביטה ואכל לחם: ¹⁶ ויאמר לא אוכל לשוב אתך ולבוא אותך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך מים במקום הזה: ¹⁷ כי דבר אליו יודה לא תأكل לחם ולא תשתח שם מים לא תשב לילכת בדרכ אשר הילכת בה: ¹⁸ ויאמר לו נם אני נביא כמוך ומלאך דבר אליו בדבר יהוה לאמר השבחו אתך אל ביתך ויאכל לחם ווישת מים כחש לה: ¹⁹ וישב אתו ויאכל לחם בכבודו ווישת מים: ²⁰ ויהי הם ישבים אל השלחן והיה דבר יהוה האל הנביא אשר השיבו: ²¹ ויקרא אל איש האללים אשר בא מיהודה לאמר מה אמר יהוה עין כי מרית פי יהוה ולא שמרת את המצוות אשר צוק יהוה אלהיך: ²² ותשב ותאכל לחם ותשת מים במקום אשר דבר אליך אל קבר אבותיך: ²³ ויהי אחורי אכלו לחם ואחריו נבלתך אל קבר אבותיך: ²⁴ וילך שתותיו ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו: ²⁵ וימצא יודה אריה בדרכ וימיתהו ותהי נבלתו משלכת בדרכ והחמור עמד אצל אצלה והאריה עמד אצל גבולה: ²⁶ והנה אנשים עברים יודאו את הנבללה משלכת בדרכ ואת האריה עמד אצל אצלה ויבאו וידברו בעיר אשר הנביא הוזקן ישב בה: ²⁷ וישמע הנביא אשר השיבו מן הדרך ויאמר איש האללים הו אשר מריה את פי יהוה ויתנהו יהוה לאריה וישברחו וימתחו בדבר יהוה אשר דבר לו: ²⁸ וידבר אל בנו לאמר חבשו לך את החמור ויחבשו: ²⁹ וילך ומצא את נבלתו משלכת בדרכ והחמור והאריה עמדים אצל הנבללה לא אכל האריה את הנבללה ולא שבר את החמור: ³⁰ וישא הנביא את נבלת איש האללים ווינהחו אל החמור ווישבבו ויבא אל עיר הנביא

ולא תלחמון עם אחיכם בני ישראל שבו איש לבתו כי מאיו נהיה בדבר הזה ווישמעו את דבר יהוה ושבו לילכת בדבר יהוה: ³¹ ויבן ירכבעם את שם בחר אפרים וישב בה ויצא שם ויבן את פנואל: ³² ויאמר ירכבעם בלבו עתה תשוב הממלכה לבית דוד: ³³ אם יעלה העם הזה לעשות זבחים בכבוד יהוה בירושלם ושב לב העם הזה אל ארניהם אל רחבעם מלך יהודה והרני ושבו אל רחבעם מלך יהודה: ³⁴ ויוועץ המלך וויש עני זהב ויאמר אלהם רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך יישראל אשר העלו מארץ מצרים: ³⁵ ווישם את אחד בכבוד אל ואת אחד נתן בדן: ³⁶ ויהי הדבר הזה לחטא וילכו העם לפניו האחד עד דן: ³⁷ ווישע את בית במות וויש כהנים מקומות העם אשר לא היו מבני לוי: ³⁸ וויש ירכבעם חן בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדר כחן אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה בכבוד אל לזבח לעגילים אשר עשה והעמיד בכבוד אל את כהני הבמות אשר עשה: ³⁹ ויעל על המזבח אשר עשה בכבוד אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני בחודש עשר ים לחדר אתו וויש חן לבני ישראל ויעל על המזבח להקטר: **13** והנה איש אלהים בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירכבעם עמד על המזבח להקטר: ² ויקרא על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיזו שמו זבח עלייך את כהני הבמות המקטרים עלייך ועצמות אדים ישרפו עלייך: ³ ונתן ביום ההוא מופת לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח נקרע ונשפרק הדרשן אשר עליו: ⁴ ויהי כשמי המלך את דבר איש האללים אשר קרא על המזבח בכבוד אל וישלח ירכבעם את ידו מעל המזבח לאמר תפשחו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכול להשובה אליו: ⁵ והמזבח נקרע ונשפרק הדרשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש האללים בדבר יהוה: ⁶ ווועץ המלך ויאמר אל איש האללים חל נא את פניו יהוה אלהיך ותתפלל בעדי ותשב ידי אליו ותהי כבראשנה: ⁷ וידבר המלך אל איש המלך אליו ותהי כבראשנה: ⁸ ויאמר אלהים באתי הביטה וסעדת ואתנה לך מחתה: ⁹ ויאמר איש האללים אל המלך אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמק ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום

היום ומה נם עתה: 15 והכה יהוה את ישראל כאשר ינוד הקנה בימים ונתש את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר נתן לאבותיהם וורם מעבר לנهر יען אשר עשו את אשריהם ממעיסים את יהוה: 16 ויתן את ישראל בandal חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטא את יהוה: 17 ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצחה היא באה בסוף הבית והנער מת: 18 ויקברו אותו ויספדו לו כל ישראל בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיו הנביא: 19 יותר דברי ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 20 והימים אשר מלך ירבעם עשרים ושתיים שנה וישב עם אבתו ומלך נדב בנו תחתיו: 21 ורחבם בן שלמה מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלך ושב עשרה שנה מלך בירושלים העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית: 22 וירוש יהודה הרע בעני יהוה וינקאו אותו מכל אשר עשו אביהם בחטאיהם אשר חטאו: 23 ויבנו נם המה להם במותם ממצבות ואשרים על כל נבעה נבאה ותחת כל עץ רענן: 24 וגם קדר היה בארץ עשו ככל החטיבות הנום אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 25 וויהי בשנה החמישית למלך רחבעם עליה שתק מלך מצרים על ירושלים: 26 ויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ואת הכל לחק ויקח את כל מנין הזהב אשר עשה שלמה: 27 ויעש המלך רחבעם תח腾 מנין נחשת והפקיד על יד שריך הרצים השמרים פתח בית המלך: 28 וויהי מדי בא המלך בית יהוה ישואם הרצים והשיבו אל תא הרצים: 29 יותר דברי רחבעם וכל אשר עשה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 30 ומלחמה דיתה בין רחבעם ובין ירבעם כל הימים: 31 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיד דוד ושם אמו נעמה העמנית ומלך אביהם בנו תחתיו:

15 ובשנת שמנה עשרה למלך ירבעם בן נבט מלך אביהם על יהודה: 2 שלש שנים מלך בירושלם ושם אמו מעכה בת אבישולם: 3 יולך בכל חטאות אביו אשר עשה לפניו ולא היה לבבו שלם עם יהוה אלהיו לבב דוד אביו: 4 כי למן דוד נתן יהוה אלהיו לו ניר בירושלם להקים את בנו אחריו ולהעמיד את ירושלם: 5 אשר

הוקן לספר ולקברו: 30 וינח את נבלתו בקבריו ויספדו עליו הו אחיו: 31 ויהי אחריו קברו אותו ויאמר אל בני לאמר במותיו וקברתם את בקביר אשר איש האלים קבר בז אצל עצמותיו הנינו את עצמותי: 32 כי היה היה הדרבר אשר קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית אל ועל כל בתיה הכנות אשר בעיר שמרון: 33 אחר הדרבר הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש מקומות העם כהנו במות החפץ יملא את ידו ויהי כהני במות: 34 ויהי בדבר הזה לחטא בית ירבעם ולהכחיד ולהשמד מעל פניו האדמה:

14 בעת היה חלה אביה בן ירבעם: 2 ויאמר ירבעם לאשתי קומי נא והשנית ולא ידע כי אתי אשית ירבעם והלכת שלה הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך על העם הזה: 3 ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ובקבב דבש ובאת אליו הוא ייד לך מה יהוה לנער: 4 והעש כן אשית ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא בית אחיה ואחיה לא יכול לראות כי קמו עיניו מшибו: 5 ויהוה אמר אל אחיה הנה אשית ירבעם באה לדרש דבר מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: 6 ויהי כשמע אחיה את קול רגליה באה בפתח ויאמר בא אשית ירבעם למה זה את מתנכרה ואנכי שלוח אליך קשה: 7 לכי אמרו לירבעם כי אמר יהוה אלהי ישראל עין אשר הרימזיך מזוק העם ואתנך נגיד על עמי ישראל: 8 ואקרו עת הממלכה מבית דוד ואתנה לך ולא היה כעבדי דוד אשר שמר מצותיו ואשר הילך אחריו בכל לבבו לשות רק הייש בעני: 9 ותרע לשות מכל אשר היו לפניו ותלך ותעשה לך אלהים אחרים ומכות להכעיסני ואתי השלכת אחרי גוך: 10 لكن הנני מביא עזר ועוזב בישראל ובערתאי לירבעם משתין בקירות עזר ועוזב בבית ירבעם ובערתאי אחריו בית ירבעם כאשר עבר הנילע עד תמו: 11 המת לירבעם בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עף השמים כי יהוה דבר: 12 ואת קומי לכוי לביתך בבאה רגליך העירה ומת הילך: 13 וספדו לו כל ישראל וקברו אותו כי זה לבדו יבא לירבעם אל קבר עין נמצא בו דבר טוב אל יהוה אלהי ישראל בבית ירבעם: 14 והקם יהוה לו מלך על ישראל אשר יכritis את בית ירבעם זה

החתיא את ישראל: 27 ויקשר עליו בעשא בן אחיה לבית יששכר וכיהו בעשא בוגתון אשר לפלשתים נורב וככל ישראל צרים על נבתו: 28 וימתהו בעשא בשנה שלוש לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 29 ויהי מלכו הכה את כל בית ירבעם לא השair כל נשמה לירבעם עד השמדתו בדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני: 30 על חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטא את ישראל בкусו אשר הкусיס את יהוה אלהי ישראל: 31 ויתר דברי נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 32 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 33 בשנה שלוש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן אחיה על כל ישראל בתרצה שעדרים וארכבע שנה: 34 וויש הרע בעני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו אשר החטא את ישראל:

16 ויהי דבר יהוה אל יהוא בן חנוי על בעשא לאמר: 2 עין אשר הרימותיך מן העפר ואתנק ניר על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני בחטאיהם: 3 חנוי מבעיר אחרי בעשא ואחריו ביתו ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט: 4 המות לעשא בעיר אכלו הכלבים והמות לו בשדה יאכלו עופ השמיים: 5 יותר דברי בעשא ואשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך ישראל: 6 וישכב בעשא עם אבתו ויקבר בתרצה ומלך אלה בנו תחתיו: 7 וגם ביד יהוא בן חנוי הנביא דבר יהוה היה אל בעשא ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעני יהוה להכעיסו במעשה ידו להיות כבית ירבעם ועל אשר הכה אתו: 8 בשנת עשרים ושש שנה לאסא מלך יהודה מלך אלה בנו בעשא על ישראל בתרצה שנותים: 9 ויקשר עליו עבדו זמרי שר מהצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור בית ארצא אשר על הבית בתרצה: 10 ויבא זמרי זמרי ויכחו וימיתהו בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה ומלך תחתיו: 11 ויהי במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית בעשא לא השair לו משתון בקירות נאלו ורעהו: 12 ווישמד זמרי את כל בית בעשא בדבר יהוה אשר דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא: 13 אל כל חטאות בעשא וחתאות אלה בנו אשר חטאו ואשר החטאו את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: 14 יותר דברי אלה ומלך על שאל שנותים: 15 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

עשה דוד את היישר בעני יהוה ולא סר מכל אשר צוהו כל ימי חייו רק בדבר אורייה החתי: 6 ומלחמה היתה בין רחבעם ובין ירבעם כל ימי חייו: 7 ויתר דברי אביהם וכל אשר עשה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה ומלחמה היתה בין אביהם ובין רבעם: 8 וישכב אביהם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד ומלך אסא בנו תחתיו: 9 ובשנה עשרים לירבעם מלך ירבעם ושם אמרו מעכה בת אבישלום: 10 וארכבעים ואחת שנה ישראל מלך אסא מלך יהודה: 11 וארכבעים ואחת שנה מלך בירושלים ושם אמרו מעכה בת אבישלום: 12 וויעבר הקדשים אסא הישר בעני יהוה כדוד אביו: 13 וויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל הנגלים אשר עשו אבתו: 14 ונם את מעכה אמו ויסירה מנכירה אשר עשתה מפלצתה לאשרה וכרת אסא מפלצתה ושרף בנהל קדרון: 15 והבמות לא סרו רק לבב אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו: 16 ויבא את קדשי אביו וקדשו בית יהוה כסף זהב וככלים: 16 ומלחמה היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם: 17 וויעל בעשא מלך ישראל על יהודת ויבן את הרימה לבלה תחת יציא ואבא לאסא באצירות בית יהוה ואת אוצרות בית מלך וויתנים ביד מלך יהודה: 18 ויקח אסא את כל הכסף והזהוב הנוגדים עבריו ווישלחם המלך אסא אל בדרכן בן טברמן בן חזון מלך ארם היישב בדמשק לאמר: 19 ברית בין ובינך בין אביו ובין אביך הנה שלחתך לך שחד כסף וויהב לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מעלי: 20 ווישמע בן הדר אל המלך אסא ווישלח את שרי החילים אשר לו על ערי ישראל ויך את עין ואת דן ואת אבל בית מעכה ואת כל נגרות על כל ארץ נפתלי: 21 ויהי כשמי בעשא ויחדלו מבנות את הרימה וישב בתרצה: 22 והמלך אסא השמיע את כל יהודת נקי ויישאו את אבני הרימה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בם המלך אסא את נבע בנימן ואת המצפה: 23 ויתר כל דברי אסא וכל נבורתו וכל אל אשר עשה והערים אשר בנה הלא מה כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה רק לעת זקתו חלה את רגליו: 24 ווישכב אסא עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אביו ומלך יהודה שופט בנו תחתיו: 25 ונדר בון ירבעם מלך על ישראל בשנה שתים לאסא מלך יהודה ומלך על ישראל שנותים: 26 ויעש הרע בעני יהוה וילך בדרך אביו ובחטאתו אשר

17 ויאמר אלהי יהו התחשי מותשי נילעך אל אחאב כי יהוח אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה הימים האלה טל ומטר כי אם לפִי דבריו: **2** ויהי דבר יהוה אלהי לאמר: **3** לך מודה ופנית לך קדמוה ונסתרת בנחל כריית אשר על פִי הירדן: **4** והיה מהנהל תשתה ואת העربים צויתו לכלכלך שם: **5** וילך ויעש בדבר יהוה וילך וישב בנחל כריית אשר על פִי הירדן: **6** והעربים מבאים לו לחם ובשר בקר ולחם ובשר בערב ומון הנהל ישתה: **7** ויהי מקץ ימים ויבש הנהל כי לא היה נשם בארכן: **8** ויהי דבר יהוה אלהי לאמר: **9** קום לך צרפתה אשר לצדון וישבת שם הנה צויתו שם שאה אלמנה לכלכלך: **10** ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה שם שאה אלמנה מקשחת עצים ויקרא אליה ויאמר קח נא לי מעט מים בכלי ואשתה: **11** ותולך לקחת ויקרא אליה ויאמר לך נא לי פת לחם בידך: **12** ותאמר חי יהוה אלהיך בצפתה והנני מקשחת שניים עצים ובאתיו ועשיתיה לו ולبني ואכלנהו ומנתנו: **13** ויאמר אלהי יהו אל תראי בא עשי בדברך אך עשי לי מושע ענה קפנה בראשנה והזאתה לי ולך ולבנך תעשי באחרונה: **14** כי כה אמר יהוה אלהי ישראל כד הקמך לאחנה וצפתה השמן לא חסר עד יום תתן יהוה נשם על פִי האדמה: **15** ותולך ותעשה דבר אליהו ותאכל הוא והיא וביתה ימים: **16** כד הקמך לא כלהה וצפתה השמן לא חסר דבר יהוה אשר דבר ביד אלהיו: **17** ויהי אחר הדברים האלה חלה בן האשא בעלת הבית יהוי חלי חזק מאר עד אשר לא נותרה בו נשמה: **18** ותאמר אל אלהיו מה לי ולך איש האלים באת אליו לוחcir את עני ולהמיט את בני: **19** ויאמר אלהי יהו תני לי את בך ויקחתו מוחיקה ויעלה אל העליה אשר הוא ישב שם ווישכבהו על מותתו: **20** ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי הנם על האלמנה אשר אני מתגורר עמה הרעות להמית את בנה: **21** ויתמךך על הילד שלש פעמים ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה אלהי נשב נפש הילד הזה על קרבו: **22** ווישמע יהוה בקהל אליו ותשב נפש הילד על קרבו ויהי: **23** ויקח אלהי את הילד וירדתו מן העלה הבית ויתנתה לאמו ויאמר אלהי ראי חיו בך: **24** ותאמר האשא אל אלהיו עתה זה ודעתי כי איש אליהם אתה ודבר יהוה בפיך אמת:

עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **15** ובשנת עשרים ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי ים בתרצתה והעם חנים על נבתון אשר לפלשתים: **16** ווישמע העם התנים לאמר קשר זמרי ונם הכה את המלך וימלכו כל ישראל את עמרי שרב בא על ישראל ביום ההוא במחנה: **17** ווועלה עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על תרצה: **18** ויהי כראות זמרי כי נלכדה העיר ויבא אל ארמן בית המלך וישרף עליו את בית מלך באש וימת: **19** על חטאתי אשר חטא לעשות הרע בעני יהוה לכת בדרכך ורבעם ובחטאתו אשר עשה להחטיא את ישראל: **20** ויתר דברי זמרי וקשו אשר קשר הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **21** או יחולק העם ישראל לחצי חצי העם היה אחרי חכמי בן נינת להמליכו והחצי אחריו עמרי: **22** ויהזק העם אשר אחרי עמרי את העם אשר אחרי בני בן נינת וימת חכמי וימלך עמרי: **23** ובשנת שלשים ואחת שנה לאסא מלך יהודה מלך עמרי על ישראל שתים עשרה שנה בתרצה מלך שש שנים: **24** ויקן את ההר שמרון מאר שמר בכלכרים כסף ויבן את ההר ויקרא את שם העיר אשר בנה על שם שמר אדרני ההר שמרון: **25** ווישעה עמרי הרע בעני יהוה וירע מכל אשר לפניו: **26** וילך בכל דרכך ירבעם בן נבט ובחטאתי אשר החטיא את ישראל להכעיס את יהוה אלהי ישראל בהבליהם: **27** ויתר דברי עמרי אשר עשה ונבורתו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: **28** וישכב עמרי עם אבתו ויקבר בשמרון וימלך אחאב בנו תחתיו: **29** ואחאב בן עמרי מלך על ישראל בשנת שלשים ושמנה שנה לאסא מלך יהודה וימלך אחאב בן עמרי על ישראל בשמרון עשרים וש晦ות שנה: **30** ווישע אחאב בן עמרי הרע בעני יהוה מכל אשר לפניו: **31** ואחאב את בעל מלך צידנים וילך ויעבר את בעל יהי הנקל לכתו בחטאות ירבעם בן נבט ויקח האשא את איזבל בת את בעל מלך צידנים וילך ויעבר את בעל יהי ליפנו: **32** וויקם מזבח לבעל בית בעל אשר בנה בשמרון: **33** ויעש אחאב את האשא וויסוף אחאב לעשות להכעיס את יהוה אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו: **34** ובימייו בנה חיאל בית האלי את יריה באכרים בכרכו יסדה ובשגב צערו ציב דלהה דבר יהוה אשר דבר ביד יהושע בן נון:

מאות וחמשים איש: 23 ויתנו לנו שנים פרים ויבחרו להם הפה האחד וננההו וישמו על העצים ואש לא ישמו ואני עשה את הפה האחד ונתי על העצים ואש לא אשים: 24 וקראתם בשם אלתיכם ואני אקרא בשם יהוה והיה האלים אשר עינה באש הוא האלים ואש לא אשים: 25 ואמור אליו לנו כי האל הבעל העם ויאמרו טוב הדבר: 26 ואמור אליו לנו כי ראניה כי אתם הרבים בחרו לכם הפה האחד ועשו ראניה כי אתם הרבים וקראו בשם אלתיכם ואש לא תשימו: 27 ויקחו את הפה אשר נתן להם ויעשו וקראו בשם הבעל מהבקר ועד ה策רים לאמר הבעל ענוו ואין קול ואין ענה ויפסחו על המזבח אשר עשה: 28 ויהיו ב策רים וויהת בהם אלתו ויאמר קראו בקהל גדול כי אלתים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך לו אלי ישן הו ואיך: 29 ויקראו בקהל גדול ויתגדרו כמשפטם בחרכות וברוחמים עד שפך דם עליהם: 30 ויהיו עבר策רים וויתגאו עד לעלות המנחה ואין קול ואין ענה ואין קשב: 31 ויאמר אלתו לכל העם גשו אליו ווינשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה הדרוס: 32 ויקח אלתו שתים עשרה אבני כמספר שבטי בני יעקב אשר היה דרב יהוה אליו לאמר ישראל היה שמק: 33 ויעשה תעלת כביה סאתים ורעד סכיב למזבח: 34 ויעדר את העצים וינתח את הפה ווישם על העצים: 35 ויאמר מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה ועל העצים ויאמר שננו וויננו ויאמר שלשו ווישלו: 36 וילכו המים סכיב למזבח ונם את התעללה מלא מים: 37 ויהיו בעלות המנחה ווינש אלתו הנביא ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני עבדך ובבדרכך עשית את כל הדברים האלה: 38 ענני יהוה ענני וידעו העם הזה כי אתה יהוה אלהים ואת הפסבת את לבם אחרנית: 39 וירא כל העם ויפלו על פניהם אשר בתעללה לחכה: 40 ויאמר יהוה הוא האלים יהוה הוא האלים: 41 ויאמר אלהו לאחאב עליה אל ושותה כי קול המון הנש: 42 ויעלה אהאב לאכל ולשות ואלתו עליה אל ראש הכרמל ווינהר ארץיה ווישם פניו בין ברכו: 43 ויאמר השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה מטר על פני האדמה: 2 וילך אליו להראות אל אחאב והרבע חזק בשרון: 3 ויקרא אחאב אל עבדיו אשר על הבית ועבדיו היה יראה עבדיו מה נבאים ויחבאים איזבל את נבאי יהוה ויקח עבדיו מה נבאים ויחבאים חמשים איש במערה וככלכלם לחם ומים: 5 ויאמר אחאב אל עבדיו לך בארץ אל כל מעני המים ואל כל הנחלים אויל נמצא חצר ונחיה סוס ופדר וללא נכירות מהבהמה: 6 ויחללום להם את הארץ עבר בה אחאב הילך בדרך אחד לבדו ועבדיו הילך בדרך אחד לבדו: 7 ויהיו עבדיו בדרך והנה אלתו לקראותו ויכרתו וויפל על פניו ויאמר אתה זה אדני אלתו: 8 ויאמר לו אני לך אמר לאדני הנה אלתו: 9 ויאמר מה חטאתי כי אתה נתן את עבדך ביד אחאב להמיתני: 10 כי יהוה אלהיך אם ישנו ווינמלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך ואמרו אין והשכיע את הממלכה ואת הגוי כי לא מצאך: 11 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלתו: 12 והיה אני אלך מאתך ורוח יהוה ישאך על אחאב ירא את יהוה מנעריו: 13 הלא הגדר לאדני את עבדך ובאתי לוגדים לאחאב ולא מצאך ותרני כי יהוה מה איש חמשים איש במערה ואכלכלם לחם ומים: 14 וועתה אתה אמר לך אמר לאדני הנה אלתו והרני: 15 ויאמר אלהו דר יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו כי היום אראה אליו: 16 וילך עבדיו לקראת אהאב ווינד לו וילך אחאב לקראת אלהו: 17 ויהיו כראות אהאב את אלהו ויאמר אהאב אלהי אתה זה עך ישראל: 18 ויאמר לא עכרת את מזות יהוה ותלך אחורי אתה ובית אחיך בעזבכם את מזות יהוה ותלך אחורי הכרמל ואת נבאי הבעל ארבע מאות וחמשים ונבאי האשרה ארבע מאות אלף שלחן איזבל: 20 ווישלח אהאב בכל בני ישראל ויקבץ את נבאיים אל הר הכרמל: 21 וינש אלהו אל כל העם ויאמר עד מותי אתם פסחים על שתי הסעפים אם יהוה האלים לכו אחורי ואם הבעל לכו אחורי ולא ענו העם אותו דבר: 22 ויאמר אלהו אל העם אני נותרת נבאי יהוה לבדי ונבאי הבעל ארבע

המשח לנכיה תחתיק: 17 והיה הנמלט מחרב חזאל ימיה והוא והנמלט מחרב יהוא ימות אלישע: 18 והשארתי בישראל שבעת אלפיים כל הברכים אשר לא כרע לבעל וכל הפה אשר לא נשק לו: 19 וילך שם ומצא את אלישע בן שפט והוא חרש שנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר ויעבר אליו יושליך אדרתו אליו: 20 ויעוב את הבקר וירץ אחריו אליו יושליך אשקה נא לאבי ולامي ואלכה אחריך ויאמר לו לך שוב כי מה עשית לך: 21 וישב מאחריו ווקח את צמד הבקר יזבחו ובכלי הבקר בשלם הבשר ויתן לעם ויאכלו יוקם וילך אחריו אליו יושבחו:

20 ובן הדר מלך ארם קבץ את כל חילו ושלשים ושנים מלך אותו וסוס ורכב ויעל ויוצר על שמרון וילחם בה: 2 וישלח מלכים אל אחאב מלך ישראל העירה: 3 ויאמר לו כי אלה אמר בן הדר כספק וזהבך לי והוא ונשיך ובניך הטובים לי הם: 4 ויען מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך לך אני וכל אשר לי: 5 וישבו המלכים אדני המלך לך אלי ונשיך ואלך וזהבך לי אמר כספק וזהבך ונשיך ובניך לי תתן: 6 כי אם כעת מחר אשלח את עבדי אלייך ותחפשו את ביתך ואת בתיהם עבדיך והיה כל מהCMD ענייך ישימו בידם ולחקו: 7 ויקרא מלך ישראל לכל זקנינו הארץ ויאמר דעו נא ורדו כי רעה זה מבקש כי שלח אליו לנש ולבנו ולכספי ולזהבי ולא מנעתי ממנה: 8 ויאמרו אליו כל הזקנין וכל העם אל המשמע ולוא תאהבה: 9 ויאמר למלךי בן הדר אמרו לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדיך בראשנה עשה והדבר הזה לא אוכל לעשותו וילכו המלכים וישבשו דבר: 10 וישלח אליו בן הדר ויאמר כי יעשה לי אלהים וכח ויספו אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם אשר ברגנלי: 11 ויען מלך ישראל ויאמר דברו אל יתהלך הנר כמנפתה: 12 ויהי כשמיעת את הדבר הזה והוא שתה הוא ומלכים בסכונות יאמר אל עבדיו שמו וישמו על העיר: 13 והנה נביא אחד נש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כי אמר יהוה בידך היום וידעת כי אני יהוה: 14 ויאמר אחאב במני ויאמר כי אמר יהוה בנעדי שרי המדינות ויאמר את חזאל למלך על ארם: 15 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה

אל נערו עליה נא הבט דרך ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר שב שבע פעומים: 14 ויהי בשבעית ויאמר הנה עב קטנה ככף איש עליה מים ויאמר עליה אמר אל אחאב אסר ורד ולא יעצרכה הנשים: 15 ויהי עד כה ועד כה והשימים התקדרו עבם ורוח ויהי נשים נדול וירכב אחאב וילך יורעאליה: 16 ויד יהוה היה אל אליו והוא ושנס מתינו וירץ לפני אחאב עד באכה יורעאליה:

19 וניד אחאב לאייזבל את כל אשר עשה אליו והוא כל אשר הרנו את כל הנכאים בחרב: 2 ותשלח אייזבל מלך אל אליו לאמיר כי יעשה כליהם וכח ויספן כי CUT מהר אשם את נפשך נפשך אחד מהם: 3 וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא באර שבע אשר להודה ונינה את נערו שם: 4 ויהוא הלהך במדבר דרך ים ויבא וישב תחת רתם אחת ווישאל את נפשו למות ויאמר רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי מאכתי: 5 וירושב ויישן תחת רתם אחד והנה זה מלך נגע בו ויאמר לו קום אcolon: 6 ויבט והנה מראשתיו ענה רצפים וצפתה מים ואכל ווישת ווישב ווישכב: 7 ווישב מלך הדרך: 8 ויקם ויאכל בו ויאמר קום אכל כי רב מפק הדרך: 9 וירא שם אל המערהليلה עד הדר האלים חרב: 10 וירא שם קנאתי להוה אלהי צבאות כי עזבו אליו וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה לך פה בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 11 ויאמר צא ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח נדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש לא ברעש יהוה: 12 ואחר הרעש אש לא באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה: 13 ויהי כשמי אליהם וילט פניו באדרתו ויצא ויעמד פתח המערה והנה אליהם קול ויאמר מה לך פה אליו: 14 ויאמר קנאתי להוה אלהי צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרנו בחרב ואטור אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה: 15 ויאמר יהוה אליהם לך שוב לדרכך מדברה דמשק ובאת ומשחת את חזאל למלך על ארם: 16 ואות יהוא בן נמי תמשח מלך על ישראל ואת אלישע בן שפט מאבל מחוליה

הmericבה: 34 ויאמר אליו הערים אשר לך אב מאת אביך אשיב והוציאות תשים לך בדמשק כאשר שם אביכם שמרון ואני בברית אשלהך ויכרת לו ברית וישלהחו: 35 ואיש אחד מבני הנכאים אמר אל רעהו בדבר יהוה הכני נא וויאמן האיש להכתבו: 36 ויאמר לו יען אשר לא שמעת בקול יהוה הנך הולך מאטתי והך הארייה וילך מאצלו וימצא הדרה ואיכהו: 37 וימצא איש אחר ויאמר הכני נא ויכחו האיש הכה ופצע: 38 וילך הנכיא ויעמד למלך על הדרכך ותחפש באפר על עינויו: 39 ויהי המלך עבר והוא צעק אל המלך ויאמר עברך יצא בקרב המלחמה והנה איש סר ויבא אליו איש ויאמר שמר את האיש זהה אם הפקד יפקד והיתה נפשך תחת נפשו או ככר כסף תשקל: 40 ויהי עברך עשה הנה והנה והוא איננו ויאמר אליו מלך ישראל כן משפטך אתה חרצת: 41 ומהרי ויסר את האפר מעל עינויו ויכר אותו מלך ישראל כי מהנאים הוא: 42 ויאמר אליו כה אמר יהוה יען שלחת את איש חרמי מיד והיתה נפשך תחת נפשו ועמרק תחת עמו: 43 וילך מלך ישראל על ביתו סר וועף ויבא שמרונה:

21 ויהי אחר הדברים האלה כרם היה לנבות היורעאלי אשר בירושאל אצל היכל אהאב מלך שמרון: 2 וידבר אהאב אל נבות לאמר תנה לי את כרמך והוא לי לנין ידרק כי הוא קרוב אצל ביתו ואתנה לך תחתיו כרם טוב ממנה אם טוב בעיניך אתנה לך כסף מהיר זה: 3 ויאמר נבות אל אהאב חליליה לי מודהה מתתי את נחלת אבתי לך: 4 ויבא אהאב אל ביתו סר וועף על הדבר אשר דבר אליו נבות היורעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת אבותיו יישכב על מתחו ויסב את פניו ולא אכל לחם: 5 ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה רוחך סרה ואני אכל לחם: 6 וידבר אליה כי אדרב אל נבות היורעאלי ואמר לו תנה לי את כרמך בכספי או אם חפץ אתה אתנה לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי: 7 ותאמר אליו איזבל אשתו אתה עתה עשה מלוכה על ישראל קום אכל לחם ויטב לך אני אתן לך את כרם נבות היורעאלי: 8 ותכתב ספרים בשם אהאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים אל הוקנים ואל החרים אשר בעיר היישבים את נבות: 9 ותכתב

המדיינות וייהו מאותים שנים ושלשים ואחריהם פקד את כל העם כל בני ישראל שבעת אלפיים: 16 ויצאו בחרים ובן הדר שתה שכור בסכות הוא והמלכים שלשים ושנים מלך עוז אתו: 17 ויצאו נעריו שרי המדינות בראשנה וישלח בן הדר וינידו לו לאמר אנשים יצאו משמדון: 18 ויאמר אם לשולם יצאו תפשום חיים ואם למלחה יצאו חיים תפשום: 19 ואלה יצאו מן העיר נעריו שרי המדינות והחול אשר אחריהם: 20 ויכו איש אישו וונסאו ארם וירדפן ישראל וימלט בן הדר מלך ארם על סוס ופרשם: 21 ויצא מלך ישראל ייך את הסוס ואת הרכב והכה בארכם מכח גודלה: 22 ויגש הנכיא אל מלך ישראל ויאמר לו לך התחזק ודע וראה את אשר העשה כי לחשובת השנה מלך ארם עליה עלה עלה: 23 ועבדיו מלך ארם אמרו אליו אלהי הרים אלהיהם על כן חזקו ממננו ואולם נלחם אתם במישור אם לא נחוק מכם: 24 ואת הדר הוה עשה הסר המלכים איש מקומו ושים פחות תחתיהם: 25 ואתה תמנה לך חיל ביהיל הנפל מאותך וסוס כסוס ורכב כרכב ונלחמה אתם במישור אם לא נחוק מכם וישמעו לךם ויעש כן: 26 ויהי לחשובת השנה ויפקר בן הדר את ארם ויעל אפקה למלחמה עם ישראל: 27 ובני ישראל התקפדו וככללו וילכו לקראותם ויהנו בני ישראל ננדם כ שני חשי עזם וארכם מלאו את הארץ: 28 ויגש איש האלים ואמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא אלהי עמקים הוא וידעתם כי אני יהוה: 29 את כל ההמון הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה ויהנו אלה נכח אלה שבעת ימים ויהי ביום השבעה ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם מהא אלף רגלי ביום אחד: 30 וינסו הנותרים אפקה אל העיר ותפל החומה על עשרים ושבעה אלף איש הנותרים ובן הדר נס ויבא אל העיר חדר בחדר: 31 ויאמרו אליו עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל כי מלכי חסד הם נסימה נא שקים במתניינו ווחבלם בראשנו ונצא אל מלך ישראל אליו יחיה את נשך: 32 וווחנו שקים במתנייהם ווחבלם בראשיהם ויבאו אל מלך ישראל ויאמרו שקים במתנייהם בין הדר אמר תחי נפשיו ויאמר איש העודנו כי אהי הוא: 33 והאנשים ינחשו וימהרו ויחלטו הממן ויאמרו אחיך בין הדר ויאמר בא קחחו ויצא אליו בין הדר ויעלהו על

בספרים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם:

10 והושבו שנים אנשים בני בלביל ננדו ויעדחו לאמר ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו אנשי עירו הוקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בלביל וושבו ננדו ויעדחו אןשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אליהם וממלך ויזאהו מוחין לעיר ויסקלחו באבנים וימת: 14 ווישעו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ווישעו איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחת לך בכסף כי אין נבות חיו כי מות: 16 ווישעו כהען אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדרת אל כרם נבות היורעאלי לרשתו: 17 ויהי דבר יהוה אל אליו התשבי לאמר: 18 קום רד ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשרמן תננה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה הרצחת וنم ירשת ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את רם נבות ילכו הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליו המזאנני איבי ויאמר מצאתי עין החמברך לשות הרע בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחיריך והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועוצר ועוזב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וככית בעשה בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל: 23 ונם לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יאכלו הכלבים בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב אשר החמבר לשות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו איזבל אשתו: 26 וויתעב מאד ללבת אחורי הנללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כהען אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם השק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב מלפני עין כי נגע מפני לא אבוי הרעה ביוםיו בימי בנו:

אביא הרעה על ביתו:

20 ויאמר יהוה מי יפתח את אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכח זה אמר בכח: 21 וויצא הרוח ויעמוד לפני יהוה ויאמר אני אפתחנו ויאמר יהוה אליו במאלו:

22

בسفרים לאמור קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 10 והושבו שנים אנשים בני בלביל ננדו ויעדחו לאמר ברכת אליהם מלך והוציאו וסקלהו וימת: 11 ווישעו אנשי עירו הוקנים והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר שלחה אליהם: 12 קראו צום והושיבו את נבות בראש העם: 13 ויבאו שני האנשים בני בלביל וושבו ננדו ויעדחו אןשי הבליעל את נבות ננד העם לאמר ברך נבות אליהם וממלך ויזאהו מוחין לעיר ויסקלחו באבנים וימת: 14 ווישעו אל איזבל לאמר סקל נבות וימת: 15 ווישעו איזבל כי סקל נבות וימת וחדר איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות היורעאלי אשר מאן לחת לך בכסף כי אין נבות חיו כי מות: 16 ווישעו כהען אחאב כי מות נבות ויקם אחאב לרדרת אל כרם נבות היורעאלי לרשתו: 17 ויהי דבר יהוה אל אליו התשבי לאמר: 18 קום רד ל夸ת אחאב מלך ישראל אשר בשרמן תננה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו: 19 ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה הרצחת וنم ירשת ודרברת אליו לאמר כי אמר יהוה במקום אשר לקקו הכלבים את רם נבות ילכו הכלבים את דמך נם אתה: 20 וויאמר אחאב אל אליו המזאנני איבי ויאמר מצאתי עין החמברך לשות הרע בעני יהוה: 21 הנהני מביך אליך רעה ובערת אחיריך והכרתי לאחאב משתיין בקיר ועוצר ועוזב בישראל: 22 ונתתי את ביתך כבית ירבעם בן נבט וככית בעשה בן אחיה אל הкус אשר הкусת ותחטא את ישראל: 23 ונם לאיזבל דבר יהוה לאחאב בעיר יאכלו הכלבים בחיל ירושאל: 24 המת לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף השמיים: 25 רק לא היה כאחאב אשר החמבר לשות הרע בעני יהוה אשר הסתה אותו איזבל אשתו: 26 וויתעב מאד ללבת אחורי הנללים ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: 27 ויהי כהען אחאב את הדברים האלה ויקרע בנדריו ווישם השק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אט: 28 ויהי דבר יהוה אל אליו התשבי לאמר: 29 הראות כי נגע אחאב מלפני עין כי נגע מפני לא אבוי הרעה ביוםיו בימי בנו:

דברי יהושפט ונBORתו אשר עשה ואשר נלחם הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 46 ויתר הקדש אשר נשאר בימי אסא ابوו בעיר מן הארץ: 47 ומלך אין בארץ נצב מלך: 48 יהושפט עשר שנים תזרקיו במלכת אופירה ליהוב ולא הילך כי נשברה הארץ עציון גבר: 49 אז אמר אחוזיו בן אחאב אל יהושפט לילכו עבדיו עם עבדיך הארץ ולא אבה יהושפט: 50 וישכב יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד אחאיו ומלך יהודה הורם בנו תחתיו: 51 אחוזיו בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט מלך יהודה ומלך על ישראל שנתיים: 52 ויוש הרע בעני יהוה וילך בדרך אחאיו ובדרך אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 53 ויעבד את הבעל ישתחווה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל ככל אשר עשה אחאיו:

ואמר אצא והייתי רוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתח ונסתול צא ועשה כן: 23 ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: 24 ונישן צדקהו בן נגענה ויכה את מיכיהו על הלחוי ויאמר איז זה עבר רוח יהוה מתי לדבר אותך: 25 ויאמר מיכיהו והנץ ראה ביום זה הוא אשר תבא חדר בחדר להחבה: 26 ויאמר מלך ישראל קח את מיכיהו והשיכחו אל Amen שר העיר ואל יוואש בן המלך: 27 ואמרת כה אמר המלך שמו את בית הכלא והאכילהו לחם לחץ ומים לחץ עד בא שלום: 28 ויאמר מיכיהו אם שוב תשוב בשלום לא דבר יהוה בו ויאמר שמעו עמי כלם: 29 ויעל מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה רמת גלעד: 30 ויאמר מלך ישראל ליל יהושפט החחש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ותחפש מלך ישראל ויבוא במלחמה: 31 ומלך ארם צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים לאמור לא תלחמו את קطن ואת גנול כי אם את מלך ישראל לברדו: 32 ויהי קראות שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק יהושפט: 33 ויהי קראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא וישובו מאהרו: 34 ואיש משך בקש לתמו ויכה את מלך ישראל בין הרכבים ובין השרים ויאמר לדרכו הפק ידק והוציאני מן המהנה כי החליטי: 35 ותעללה המלחמה ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק הרכב: 36 ויעבר הרנה במחנהocab המשל לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו: 37 וימת המלך ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון: 38 וישטף את הרכב על ברכת שמרון וילקו הכלבים את דמו והונות רחציו לדבר יהוה אשר דבר: 39 ויתר דברי אחאב וכל אשר עשה ובית השין אשר בנה וככל הערים אשר בנה הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 40 וישכב אחאב עם אחאיו ומלך אחוזיו בנו תחתיו: 41 ויהושפט בן אסא מלך על יהודה בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל: 42 יהושפט בן שלשים וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים שם אמו עזובה בת שלחוי: 43 וילך בכל דרך אסא ابوו לא סר ממננו לעשות הישר בעני יהוה אך הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקטרים בבמות: 44 וישראל יהושפט עם מלך ישראל: 45 ויתר

עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמותו: 17 וימת דבר
יהוה אשר דבר אליו ומלך יהודה התחוו בשנת שנות
לייהו בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן: 18
ויתר דבריו אחיויו אשר עשה הלוא המה כתובים על
ספר דברי הימים למלך ישראל:

2 ויהי בהעלות יהוה את אליו בסערה השמים וילך
אליהם ואלישע מן הגלל: 2 ויאמר אליו אל אלישע שב
נא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר אלישע כי יהוה
וחי נפשך אם אעוזך וירדו בית אל: 3 ויצאו בני הנביאים
אשר בית אל אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי היום
יהוה לך את אדריך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעת
חחו: 4 ויאמר לו אליו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני וריחו ויאמר חי יהוה וחיו נפשך אם אעוזך ויבאו
יריחו: 5 ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לך את אדריך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעת חחו: 6 ויאמר לו אליו
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה וחיו
נפשך אם אעוזך וילכו שניהם: 7 וחמשים איש מבני
הנביאים הלבו ויעמדו מנדר מרוחק ושניהם עמדו על
הירדן: 8 ויקח אליהו את אדרתו ויגלם ויכח את המים
ויחציו הנה ותנה ויעברו שניהם בחרבה: 9 ויהי כעברים
אליהם אמר אל אלישעשאל מה עשה לך בטרם אלך
עמך ויאמר אלישע ויהי נא פישנים ברוחך אל: 10
ויאמר הקשית לשאול אם תראה את לך מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהיה: 11 ויהי המה הלבים הלוק
ודבר והנה רכבב אש וסוסי אש ויפורדו בין שניהם ויעל
אליהם בסערה השמים: 12 ואלישע ראה והוא מצעק אבי
אבי רכב ישראלי ופרשיו ולא ראה עוד ויחזק בבנדי
ויקרעם לשנים קרעים: 13 וירם את אדרת אליהם אשר
נפלה מעלייו וישב ויימעד על שפת הירדן: 14 ויקח את
אדרת אליהם אשר נפלה מעליו ויכח את המים ויחציו
אהיה יהוה אלהי אלהי אף הוא ויכח את המים ויחציו
הנה ותנה ויעבר אלישע: 15 ויראהו בני הנביאים אשר
ביריחו מנדר ויאמרו נחה רוח אליהם על אלישע ויבאו
לקראתו וישתחוו לו ארצה: 16 ויאמרו אליו הנה נא יש
את עבדיך החמשים אנשים בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדרכך פן נשאו רוח יהוה וישלכטו באחד ההרים או

1 ויפשע מואב בישראל אחרי מות אחאב: 2 ויפל
אהודה بعد השבכה בעליתו אשר בשרמון ויחל וישלח
מלכים ויאמר אלהם לכדו דרשו בבעל זובוב אלהי
עקרון אם אהיה מחלי זה: 3 ומלאך יהוה דבר אל
אליה התשבי קום עליה לקראת מלכי מלך שמרון
ודבר אליהם המבלי אין אליהם בישראל אתם הלבים
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון: 4 ולכן כה אמר יהוה
המשה אשר עליית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה: 5 וישובו המלכים אליו ויאמר אלהם מה זה
שבתם: 6 ויאמרו אליו איש עליה לקראתנו ויאמר אלהי
לכדו שבו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם אליו
כה אמר יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה שלח
לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון لكن המשה אשר עליית
שם לא תרד ממנה כי מות תמות: 7 וידבר אלהם מה
משפט האיש אשר עליה לקראתכם וידבר אליהם את
הדברים האלה: 8 ויאמרו אליו איש בעל שער ואзор
עור אзор במתנייו ויאמר אלהי התשבי הו: 9 וישלח
אליהם שר החמשים והמשו ויעל אליו והנה ישב על ראש
ההר וידבר אליו איש האלים המלך דבר דדה: 10
ויענה אלהי וידבר אל שר החמשים ואם איש האלים אני
תרד אש מן השמים ותאכל אתך ואת המשיך ותרד אש
מן השמים ותאכל אתו ואת המשיך: 11 וויען אלהי וידבר אליהם
כה אמר המלך מהרה דדה: 12 וויען אלהי וידבר אליהם
אם איש האלים אני תרד אש מן השמים ותאכל אתך
 ואת המשיך ותרד אש מן השמים מן השמים ותאכל אתו
 ואת המשיך: 13 ווישוב וישלח שר החמשים שלשים ו חמישיו
ויעל וויבא שר החמשים השלישי ויכרע על ברכיו לננד
אליהם ויתחנן אליו וידבר אליו איש האלים תיקר נא
נפשו ונפש עבדיך אלה החמשים בעניך: 14 הנה ירדה
אשר מן השמים ותאכל את שני שריה החמשים הראשונים
ואת חמישיהם ועתה תיקר נשוי בעניך: 15 וידבר מלך
יהוה אל אלהי רד אותו אל תירא מפני ויקם וירד
אותו אל המלך: 16 וידבר אליו כה אמר יהוה ען אשר
שלחת מלכים לדרש בבעל זובוב אלהי עקרון המבלי
אין אלהים בישראל לדרש בדברו لكن המשה אשר

אםך ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אותם ביד מואב: ¹⁴ ויאמר אלישע חזי יהוה צבאות אשר עמדתי לפני פניו כי לול' פניו יהושפט מלך יהורה אני נשא אם אביך אליך ואם ארך: ¹⁵ ועתה קחחו לי מנגן והיה כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה: ¹⁶ ויאמר כה אמר יהוה עשה הנחלה היה נבאים: ¹⁷ כי כה אמר יהוה לא תראו רוח ולא תראו נפש והנהל ההוא יימלא מים ושתיהם אתם ומוקניכם ובמהתכם: ¹⁸ ונקל זאת בעני יהוה ונתן את מואב בידכם: ¹⁹ והכitem כל עיר מבצר וכל עיר מבחוור וכל עץ טוב תפילו וכל מעני מים הסתמו וכל החלקה הטובה חקאו באבונם: ²⁰ ויהי בבקר כעלות המנחה והנה מים באים מדרך אדום ותמלא הארץ את המים: ²¹ וכל מואב שמעו כי עלו המלכים ללחם בהם ויצעקו מכל חצר גנאה ומעלה ווועמדו על הנבול: ²² וישכימו בבקר והמשמש אדרמיים כדם: ²³ על המים ויראו מואב מונדר את המים אדרמיים כדם: ²⁴ ויאמרו דם זה החרב נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו וועטה לשלהל מואב: ²⁵ ויבאו אל מhana ישראל ויקמו ישראל ויכו את מואב וינסו מפניהם ויבו בה והכו את מואב: ²⁶ והערדים יהרסו וכל חלקה טובה ישליך איש אבונו ומלאוה וכל מעין מים יסתמו וכל עץ טוב ייפלו עד ההשיר אבניה בקירות חרש ויסבו הקלעים ויכוחה: ²⁷ וירא מלך מואב כי חזק ממנה המלחמה ויהק אותו שבע מאות איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום ולא ייכלו: ²⁸ ויהק את בנו הבכור אשר מלך תחתיו ויעלה על החמה ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו ויסבו לא-ארץ:

וашה אחת מנשיך בני הנבאים צעהך אל אלישע 4
לאמר עברך איש מות ותתיר ידעת כי עברך היה ירא
את יהוה והנשה בא לבקשת את שני ילדי לו לעבדים: 2
ויאמר אלה אלישע מה עשה לך הנגיד לי מה יש לך
בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוק שמן: 3
ויאמר לך שאליך לך כלים מן החוץ מאות כל שכני
כלים רקים אל תמעיטי: 4 ובאות וסנרת הדרת בעדר
ובעד בניך ויצתק על כל הכלים האלה והמלא תסיעי: 5
ותלך מאתו ותסנרג הדרת בעדר ובعد בניה הם מנשיך
אליה והיא מיצקת: 6 והוא כמלאת הכלים ותאמר אל

באהת הניאות ויאמר לא תשלחו: ¹⁷ וויפצרו בו עד בש
ויאמר שלחו וישלחו החמשים איש ויבקשו שלשה ימים
ולא מצאהו: ¹⁸ וישבו אליו והוא ישב בוריו ויאמר
אליהם הלו א אמרת אליכם אל תלכו: ¹⁹ ויאמרו אנשי
העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדרני
ראה והמים רעים והארץ משכלה: ²⁰ ויאמר קחו ל-
צלחת חדשה ושימו שםמלח ויקחו אליו: ²¹ ויצא אל
מושא המים וישליך שםמלח ויאמר כה אמר יהוה רפאתי
למים האלה לא יהיה שם עוד מות ומשכלה: ²² וירפו
המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר: ²³ ויעל
שם בית אל והוא עלה בדרך נערם קטעים יצאו מן
העיר ויתקלסו בו ויאמרו לו עלה קרה עלה קרה: ²⁴
ויפן אחריו ייראם ויקלם בשם יהוה ותצאננה שתים
דברים מן העיר וחבקענה מהם ארבעים ושני ילדים: ²⁵

וילך שם אל הדר הכרמל ושם שב שמרון: 3 ויהורם בן אחאב מלך על ישראל בשמרון בשנת שמנה עשרה ליהושפט מלך יהודה וימלך שיתים עשרה שנה: 2 ועשה הרע בעני יהוה רק לא כאבו וכאמו ויסר את מצבת הבבعل אשר עשה אביו: 3 רק בחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל דבר לא סר ממנה: 4 ומישע מלך מואב היה נקי והשיב למלך ישראל מהא אלף כרים ומאה אלף אילים צמר: 5 ויהי כמוות אחאב ויפשע מלך מואב במלך ישראל: 6 ויצא המלך יהורם ביום ההוא משמרון ויפקר את כל ישראל: 7 וילך ווישלח אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב פשע כי התלךarti אל מואב למלחמה ויאמר עלה כמוני כמי כעמך כסוסיך: 8 ויאמר איזה הדרך נעלחה ואמר דרך מדבר אדום: 9 וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים למחנה ולבחמה אשר ברגניתם: 10 ויאמר מלך ישראל אלה כי קרא יהוה לששת המלכים האלה לחת אותם ביד מואב: 11 ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך ישראל ויאמר מה אלישע בן שפט אשר יצק מים על ידי אליהו: 12 ויאמר יהושפט יש אוטו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל יהושפט ומלך אדום: 13 ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לוי ולבד לך אל נבאי אביך ואל נבאי

הנער חי יהוה וחוי נפשך אםஆזובך ויקם וילך אחריה:
 31 ונהחי עבר לפניהם וישם את המשענת על פניו הנער
 ואין קול ואין קש וישב לקראותו וניד לו לאמר לאקיין
 הנער: 32 ויבא אלישע הביתה והנה הנער מות משכב על
 מטהו: 33 ויבא ויסר הדלת بعد שניים וויתפל אל
 יהוה: 34 ויעל וישכב על הילך וישם פיו על פיו ועינו
 על עינו וכפיו על כפו וינהר עליו וחם בשד הילך: 35
 וישב וילך בכיתא אחת הנה ואחת הנה ויעל וינהר עליו
 ויזור הנער עד שבע פעמים ויפקח הנער את עינו: 36
 ויקרא אל נחחי ויאמר קרא אל השנימית הזאת ויקרא
 ותבאו אליו ויאמר שאי בך: 37 ותבא ותפל על רגליו
 ותתחו ארצה ותsha את בנה ותצא: 38 ואליישע שב
 הגליל והרעב בארץ ובני הנכאים ישבים לפניו ויאמר
 לנערו שפת הסיר הנדולח ובשל נזיד לבני הנכאים:
 39 ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא נפן שדה
 וילקט ממנו פקעת שדה מלא בנדוי ויבא ויפלח אל סיר
 הנזיד כי לא ידעו: 40 ויצקו לאנשים לאכול ויהי כאכלם
 מהnid והמה צעקו ויאמרו מות בסיר איש האלים ולא
 יכול לאכל: 41 ויאמר וקחו כמה וישליך אל הסיר ויאמר
 צק לעם ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר: 42 ואיש בא
 מבעל שלשה ויבא לאיש האלים لهم בכוריהם עשרים
 לחם שערים וכרמל בצללו ויאמר תן לעם ויאכלו: 43
 ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
 ויאכלו כי כה אמר יהוה אכל והוור: 44 ויתן לפניהם
 ויאכלו וויתורו לדבר יהוה:

5 ונעמן שד צבא מלך ארם היה איש נдол לפני אדני
 נשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם והאיש היה
 גיבור חיל מצרע: 2 וארם יצאו גודדים וישבו מארץ
 ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת עמן: 3 ותאמר אל
 נברתה אחלי אדני לפני הנביא אשר בשמרון או יאסף
 אתו מצרעתו: 4 ויבא וניד לאדני לאמור כזאת וכזאת
 דברה הנערה אשר מארץ ישראל: 5 ויאמר מלך ארם
 לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידיו
 עשר ככר כי סוף ושתה אלפיים והב ועשר חליפות בגדים:
 6 ויבא הספר אל מלך ישראל לאמור ועתה כבוא הספר
 זה אליך הנה שלחתך אליך את העמן עבדך ואספתו
 מצרעתו: 7 ויהי בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע

בנה הגינה אלוי עוד כל' ויאמר אלה אין עוד כל' ויעד
 המשמן: 7 ותבא ותנד לאיש האלים ויאמר לך מכריה את
 המשמן ושלמי את נשיכי ואת ניכוי תחי בנותך: 8 ויהי
 היום ויעבר אלישע אל שומם שם לאכל לחם: 9
 לאכל לחם ויהי מדי עברו סיר שמה לאכל לחם:
 ותאמר אל אישת הנה נא ידעת כי איש אלהים קדוש הוא
 עבר עליינו תמיד: 10 ונעשה נא עליית קויד קשנה ונשים לו
 שם מטה ושלחן וכסא ומונרה והיה בבא אלינו יסוד
 שמה: 11 ויהי היום ויבא שם ויסר אל העליה וישכב
 שמה: 12 ויאמר אל נחני נערו קרא לשונימית הזאת ויקרא
 לה ותעמד לפניו: 13 ויאמר לו אמר נא אלה הנה חרדת
 אלינו את כל החרדת הזאת מה לעשות לךishi לדבר
 לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אני
 ישבת: 14 ויאמר ומה לעשות לה ויאמר נחני אבל בן
 אין לה ואישה זקן: 15 ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד
 בפתח: 16 ויאמר למועד זהה כתה היה אתי חבקת בן
 ותאמר אל אדני איש האלים אל החוב בשפחך: 17
 ותחר האשה ותלד בן למועד זהה כתה היה אשר דבר
 אליה אלישע: 18 וינידל הילד ויהי היום ראש ואיש אל אביו
 אל הקצרים: 19 ויאמר אל אביו ראש ואיש אל אביו
 הנער שאדו אל אמו: 20 וישאהו ויבאהו אל אמו וישב על
 בריכה עד הצהרים וימות: 21 ותעל ותשכבהו על מטה
 איש האלים ותסגר בעדו ותצא: 22 ותקרא אל אישת
 הארץ שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות
 וארכזה עד איש האלים ואשובה: 23 ויאמר מודע אתי
 הlected אליו היום לא חדר ולא שבת ותאמר שלום:
 24 ותחכש האתון ותאמר אל נערה נהג וילך אל תעכז
 לי לדרכ כי אם אמרתי לך: 25 ותלך ותבאו אל איש
 האלים אל הדר הכרמל ויהי בראות איש האלים אתה
 מננד ויאמר אל נחני נערו הנה השונימית הללו: 26 עתה
 רוץ נא לקראתה ואמר לה השלום לך השלום לאיש
 השלום לילד ותאמר שלום: 27 ותבא אל איש האלים
 אל ההר ותחזק ברגלו וינש נחני לחרפה ויאמר איש
 האלים הרפה לה כי נפשה מורה לה ויהוה העלים ממוני
 ולא הניד לך: 28 ותאמר השאלתו בן מאת אדני הלא
 אמרתי לך תשלחה אתי: 29 ויאמר לנחני חגר מתניך וכח
 משענתי בידך וילך כי תמצא איש לא תברכנו וכי יברך
 איש לא תענו ושם משענתי על פניו הנער: 30 ותאמר אם

לא הילך עבדך אנה ואנה: ²⁶ ויאמר אליו לא לבי הילך כאשר היפך איש מעל מרכבותו לקראך העת ללקחת את הכסף וללקחת בנדים וויתמים וכרמים וצאן ובקר ועבים ושפחות: ²⁷ וצערת נעמן תדבק בך ובורעך לעולם ויצא מלפנינו מצרע כשלג: .

6 **ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניו צר ממן:** ² נלכה נא עד הירדן ונקחה מה שמי ייש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבות שם ויאמר לנו: ³ **ויאמר האחד הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך:** ⁴ וילך אתם ויבאו הירדן וינורו העצים: ⁵ **ויהיו האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים ויצעק ויאמר אנה אדרני והוא שאל:** ⁶ **ויאמר איש האלים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עין וישליך שם ויצף הברזל:** ⁷ **ויאמר הרם לך וישלח ידו ווקחתו:** ⁸ **ומלך ארם היה נלחם בישראל וויעז אל עבדיו לאמר אל מקום פלני אלמוני תחנתי:** ⁹ **וישלח איש האלים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם נתחים:** ¹⁰ **וישלח מלך ישראל אל המוקם אשר אמר לו איש האלים והזהירה ונשמר שם לאחת ולא שתים:** ¹¹ **וישעיר לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אליהם הלויא תנידו לי מי משלנו אל מלך ירושלם:** ¹² **ויאמר אחד מעבדיו לוא אדרני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל גיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדר משכובך:** ¹³ **ויאמר לכוראו איכה הוא ואשלח ואקחתו וינדר לו לאמר הנה בתרן:** ¹⁴ **וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר:** ¹⁵ **וישכם משרת איש האלים לקום ויצא והנה חיל סובב את העיר וסוס ורכב ויאמר גערו אליו אנה אדרני איכה נעשה:** ¹⁶ **ויאמר אל תירא כי יראה פכח נא את עניינו ויראה ויפכח יהוה את עני הנער ויראה והנה התר מלא סוסים ורכב אש סביבת אלישע:** ¹⁸ **וירדו אליו ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר לך נא את הגני הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר אלישע:** ¹⁹ **ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר לכון אחריו ואליכה אתכם אל האיש אשר תבקשון וילך אתם שמרונה:** ²⁰ **ויהיו כבאים שמרון ויאמר אלישע יהוה פכח**

בנדייו ויאמר האלים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אליו לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מהאה הוא לאי: ²¹ **ויהי כשהם אלישע איש האלים כי קרע מלך ישראל את בנדייו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בנדייך יבא נא אליו וירע כי יש נביא בישראל:** ²² **ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח הבית לאלשע:** ²³ **וישלח אליו אלישע מלך לאמר לך ותהר:** ²⁴ **ויקצף נעמן העמים בירדן וישב בשרכך לך ותהר:** ²⁵ **ויאמר אלהי והננה אמרתי אליו יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהי והנני ידו אל המקום ואסף המצרע:** ²⁶ **הלא טוב אבנה ופרפר נהרות دمشق מכל מימי ישראל הלא ארוחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה:** ²⁷ **וינשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבוי דבר גודל הנביא דבר אליך הלוא תעשה ואפכ כי אמר אליך רחץ ותהר:** ²⁸ **וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלים וישב בשרו כבשר נער קטן ויתהר:** ²⁹ **וישב אל איש האלים הוא וכל מונחיו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא רודעת כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך:** ³⁰ **ויאמר חוי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אכח ויפצץ בו ללקחת וימאן:** ³¹ **ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לוא עשה עוד עבדך עליה וזכה לאלהים אחרים כי אם ליהוה:** ³² **לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדרני בית רמן להשתוחות שמה והוא נשען על ידי והשתחוותי בית רמן בהשתחוותי בית רמן יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה:** ³³ **ויאמר לו לך לשללים וילך מאתו כברת ארץ:** ³⁴ **ויאמר גיהוז נער אלישע איש האלים הנה חשך אדרני את נעמן הארמי הזה מוקחת מידיו את אשר הביא אדרני כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאות מאמונה:** ³⁵ **חו יהוה כי אם רצתי אחריו ויראה נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלים:** ³⁶ **ויאמר שלם אדרני שלתני לאמר הנה עתה זה בא או אליו שני נערדים מהר אפרים מבני הנביאים תננה נא להם ככר כסף ושתוי חליפות בנדים:** ³⁷ **ויאמר גיהוז נעמן הואל לך ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף בשני חרטמים ושתוי חליפות בנדים ויתן אל שני נעריו וישאו לפניו:** ³⁸ **ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח את האנשים וילכו:** ³⁹ **והוא בא ויעמד אל אדרני ויאמר אליך אלישע מאן חוו ויאמר**

קצת מהנה ארם והנה אין שם איש: 6 ואדרני השמיע את מהנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גודל ויאמרו איש אל אחים הנה שכר עליינו מלך ישראל את מלכי החטים ואת מלכי מצרים לבוא עליינו: 7 ויקומו וננסו בנסף ויעזבו את האלהיהם ואת סוסיהם ואת חמריהם המהנה כאשר היא וננסו אל נפשם: 8 ויבאו המצריים האלה עד קצת המהנה ויבאו אל אלה אחד ואכלו וישטו ויבאו אל שם כסף וזהב ובגדים וילכו וויטנו וישבו ויבאו אל אלה אחר ויאשו שם וילכו וויטנו: 9 ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עושים היום הזה יום בשירה הוא ואנחנו מחשים וחכינו עד אור הבוקר ומצאו עון ועתה לכון ונבאה ונגידה בית המלך: 10 ויבאו וירקרו אל שער העיר וינדו להם לאמר באנו אל מהנה ארם והנה אין שם איש וקהל אדם כי אם חסוס אסור והחמור אסור ואהלים כאשר המה: 11 ויקרא השערם ונגידו בית המלך פנימה: 12 ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אינידה נא לכם את אשר עשו לנו אנשים ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המהנה להחבה בהשרא לאמר כי יצאו מן העיר ונחפשים חיים ואל העיר נבא: 13 ויען אחד מעבדיו ויאמר ויקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בה הנם ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונרא: 14 ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחריו מהנה ארם לאמר לכו וראו: 15 וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בנדרים וכליים אשר השילכו ארם בהחפזם וישבו המלכים ונידו למלך: 16 ויצא העם ויבזו את מהנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאותם שעדרים בשקל דבר יהוה: 17 והמלך הפקיד את השלישי אשר נשען על ידו על השער וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלים אשר דבר ברדת המלך אליו: 18 ויהי דבר איש האלים אל המלך לאמר סאותם שעדרים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון: 19 ויען השלישי את איש האלים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיה דבר הזה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل: 20 ויהי לו כן וירמסו אותו העם בשער וימת:

את עני אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנה בתקוק שמרון: 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו אותו האכה אכה כי: 22 ויאמר לא תהה האשר שבית בחרבך ובקשך אתה מכח שם לחם ומים לפניהם ואכלו וישטו וילכו אל ארניהם: 23 ויכרה להם כרה גודלה ויאכלו וישטו וישלחם וילכו אל ארניהם ולא יספו עוד גודלי ארם לבוא בארץ ישראל: 24 ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדר מלך ארם את כל מהנהו ויעל ויצר על שמרון: 25 ויהי רעב גודל בשמרון והנה צרים עליה עד היות החמור בשמנים כסף ורבע הקב חריונים בחמישה כסף: 26 ויהי מלך ישראל עבר על החמה ואשה צעה אליו לאמר הושיעה אדרני המלך: 27 ויאמר אל יושעך יהוה מאי אושעך המן תגרן או מן דיקב: 28 ויאמר לה המלך מה לך ותאמיר האש האשה הזאת אמרה אליו תני את בך ונאכלנו היום ואת בני נאכל מחר: 29 ונכשל את בני נאכלתו ואליה ביום האחר תני את בך ונאכלנו ותחבא את בנה: 30 ויהי כשמע המלך את דברי האש ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו מבית: 31 ויאמר כי יעשה לי אלהים וכח יוסף אם יעמוד ראש אלישע בן שפט עליו היום: 32 ואלישע ישב בבתו וזקניהם ישבים אותו וישלח איש מלפניו בטרם יבא המלך אליו והוא אמר אל הזקנים הראתם כי שלח בן המרצת הזה להסיר את ראשיו ראו כבא המלך סגרו הדלת ולחצחים אותו בדלת הלא קול רגלי אדרני אחריו: 33 עודנו מדבר עם והנה המלך ירד אליו ויאמר הנה זאת הדרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהו עוד:

7 ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כי אמר יהוה כתעת מהחר סאה סלת בשקל וסאותם שעדרים בשקל בשער שמרון: 2 ויען השלישי אשר למלך נשען על ידו את איש האלים ויאמר הנה יהוה עשה ארבות בשמיים היהיה הדבר הזה ויאמר הנך ראה בעניך ומשם לא תأكل: 3 ורבעה אנשים היו מצרעים פתח השער ויאמרו איש כל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מותנו: 4 אם אמרנו נבוא העיר והרבע בעיר ומותנו שם ואם ישבנו פה ומותנו ועתה לכון ונפלת אל מהנה ארם אם יחינו נחיה ואם ימיתנו ומותנו: 5 ויקומו וננס לבוא אל מהנה ארם ויבאו עד

לבניו כל הימים: 20 בימיו פשע אדרם מתחת יד יהודת וימלכו עליהם מלך: 21 ויעבר יורם צעריה וכל הרכב עמו והוא קם לילה ויכה את אדרם הסביב אליו ואת שרי הרכב יונס העם לאחליו: 22 ויפשע אדרם מתחת יד יהודת עד היום הזה או תפשע לבנה בעת ההיא: 23 ויתר דבריו יורם וכל אשר עשה הלאם כתובים בספר דברי הימים למלך יהודה: 24 וישב יורם עם אבתו ויקבר עמו אבתו בעיר דוד ומלך אחזיו בנו תחתיו: 25 בשנת שתים עשרה שנה לירום בן אחאב מלך יהודה מלך אחזיו בן יהורם מלך יהודה: 26 בן עשרים ושתיים שנה אחזיו במלך ו שנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל: 27 וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעין יהוה בכית אחאב כי חתן בית אחאב הוא: 28 וילך את ירום בן אחאב למלחמה עם חזאל מלך ארם ברמת גלעד ויקו ארמים את ירום: 29 וישב יורם המלך להתרפא בירושאל מן המכימים אשר יכחו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את ירום בן אחאב בירושאל כי חלה הוא: 9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר לו חגר מתנייך וקח פר השמן הזה בידך ולך רמת גלעד: 2 ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמי ובאת והקמו מזבח אדו והבאת את אותו חדר בחדר: 3 ולקחת פר השמן ויצק על ראש ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת ונסתה ולא תחכה: 4 וילך הנער הנבער הנביא רמת גלעד: 5 ויבא ותנה שרוי החיל ישבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא אל מי מכלנו ויאמר אליך השר: 6 ויקם ויבא הביתה ויצק השמן אל ראשיו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל: 7 והכיתה את בית אחאב אנדיך ונקמתו דמי עברי הנביאים ודמי כל עברי יהוה מיד איזבל: 8 ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקירות עזז ועוזב בישראל: 9 ונתני את בית אחאב כבית ירכבעם בן נבט וככיתה בעשא בן אחיה: 10 ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק יזרעאל ואון קבר ופתח הדלת וינס: 11 ויהוא יצא אל עברי אדני ויאמר לו השלום מדוע בא המשגעה זה אליך ויאמר אליהם קומי ולכי אתי וביתך ונורי באשר תנורי כי קרא יהוה לדרעב וنم בא אל הארץ שבע שנים: 2 ותקם האשה ותעש בדבר איש האלים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים: 3 ויהי מקצת שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים והצא לצעק אל המלך אל ביתה האשה אשר תפשע את כל הנדלות אשר עשה אלישע: 5 ואל שדה: 4 והמלך מדבר אל נחוי נער איש האלים לאמור ספרה נא לי את כל הנדלות אשר עשה אלישע: 5 וייה הוא מספר למלך את אשר היהת את המטה והנה האשה אשר תפשע את כל צעקה אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר נחוי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר היה אלישע: 6 ויאשא המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב את כל אשר לה ואת כל תבאות השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה: 7 ויבא אלישע דמשק ובן הדר מלך ארם חלה וניד לו לאמר בא איש האלים עד הנה: 8 ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלים ודרשת את יהוה מאותו לאמור האחיה מהלי זה: 9 וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וככל טוב דמשק משא ארבעים נמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בך בן הדר מלך ארם שלחני אליך לאמר האחיה מהלי זה: 10 ויאמר אליו אלישע לך אמר לא היה תהיה והראני יהוה כי מות ימות: 11 ויעמד את פניו וישם עד בש ויבך איש האלים: 12 ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה מצריהם חשלח באש ובחריהם בחרב תחרג ועליהם הרטש והרתויהם תבקע: 13 ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדרבר הנдол הוה ויאמר אלישע הראני יהוה אתק מלך על ארם: 14 וילך מאת אלישע ויבא אל אדני ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי היה תהיה: 15 ויהי מחרת ויקח המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימות וימלך חזאל תהיו: 16 ובשנת חמיש לירום בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודת מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודת: 17 ובן שלשים ושתיים שנה היה במלכו ושנה מלך בירושלם: 18 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב היהת לו לאשה ויעש הרע בעין יהוה: 19 וולא אבה יהוה להשתית את יהודת למען דוד עבדו כאשר אמר לו לחתת לו ניר

אהזיה על יהודה: ³⁰ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם בפק ענינה ותיטב את ראהה ותשקר בעד החלון: ³¹ ויהוא בא בשער ותאמר השלום ומרי הרגן אדרנו: ³² רישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקיפו אליו שניהם שלשה סדרים: ³³ ויאמר שמתהו וישטמהו וו מודמה היא: ³⁵ וילכו לקבירה ולא מצאו בה כי אם הנגללה והרגלים וכפות הידים: ³⁶ וישבו וונירדו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביר עבדו אליהו התשבי לאמר בחלק יזרעאל אכלו המכבים אתبشر איזבל: ³⁷ והיה נבלת איזבל כדמן על פיו השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל:

10 ולאחאב שבעים בנים בשמرون ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרון אל שריו יזרעאל הוקנים ואל האמנים אחאב לאמר: ¹² ועתה כבא הספר הזה אליכם ואתכם בני אדנים ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנסק: ³ וראיתם הטוב והישר מבני אדנים ושמות על כסא אביו והחלתו על בית אדנים: ⁴ ויראו מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אדנים: ⁵ וישלח אשר על הביה ואשר על העיר והוקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וככל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמלך איש הטוב בעניך עשה: ⁶ ויכתב אליהם ספר שניית לאמר אם לי אתם ולכליהם שמעים קחו את ראשינו בני אדנים ובאו אליו כתעת מהר יזרעאלה ובוני המלך שבעים איש את נדל' העיר מגדלים אותם: ⁷ ויהי כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך ויחתטו שבעים איש וישמו את ראשיהם ברודים ווישלחו אליו יזרעאל: ⁸ ויבא המלך וינד לו לאמר הביאו הראש בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר: ⁹ ויהי בברק ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם תהא אני קשתי על אדרני ואחרנגו ומי הכה את כל אלה: ¹⁰ דעו אפוא כי לא יפל מדבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליו: ¹¹ ויך יהוא את כל הנשאים לבית אחאב ביזרעאל וכל נדליו ומידעיו וכחנוי עד בלתי השادر לו שריד: ¹² ויקם ויבא וילך שמרון הוא

אתם ידעתם את האיש ואת שיו: ¹³ ויאמרו שקר הגד נא לנו ויאמר כיאת וכיאת אמר אליו לאמר כי אמר בה אמר יהוה משחתיך למלך אל ישראל: ¹³ ווימהרו ויקחו איש בנו מלך ירושה: ¹⁴ וויקשר יהוא בן יהושפט בן נמי אל יורם מלך ארם: ¹⁵ וושב יהודם המלך להתרפא ביזרעאל מן המכדים אשר יכהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם כל יצא פליט מן העיר לлечת לניד ביזרעאל: ¹⁶ וירכב יהוא וילך יזרעאל כי יורם שכשמה ואהזה מלך יהודה ורד לראות את יורם: ¹⁷ והצפה עמד על המנדל ביזרעאל וירא את שפעת יהוא בכאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר יהודם

כח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום: ¹⁸ וילך רכב הסוס לקראתו ויאמר כי אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו וינד הצפה לאמר בא המלך עד הם ולא שב: ¹⁹ וישלח רכב סוס שני ויבא אליהם ויאמר כי אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחריו: ²⁰ וינד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנגה כמנגה יהוא בן נמי כי בשגעון יונגן: ²¹ ויאמר יהודם אסר ויאסר רכבו ויצא יהודם מלך יזרעאל ואהזה מלך יהודה איש ברכובו ויצאו לקראת יהוא וימצאחו בחלוקת נבות היזרעהלי: ²² ויהי כראות יהודם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפייה הרבהם: ²³ ויהפוך יהודם ידיו וניס ויאמר אל אהזה מרמה אהזה: ²⁴ ויהוא מלא ידו בקשת וירק את יהודם בין זרעו ויצא החצי מלבו ויכרע ברכבו: ²⁵ ויאמר אל בדרכו שלשה שא השלבתו בחלוקת שדה נבות הדיזרעהלי כי זכר אני ואתה את רכבים צמדים אחריי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא זהה: ²⁶ אם לא את דמי נבות ואת דמי בני ראיתי אםש נאם יהוה ושלמתי לך בחלוקת זהה נאם יהוה ועתה שא השלבתו בחלוקת דבר יהוה: ²⁷ ואהזה מלך יהודה ראה וניס דרך בית הgan וירדף אחריו יהוא ויאמר נס את הכהן אל המרכבה במעלה גור אשר את יבלעם וניס מנדו וימת שם: ²⁸ וירכבו את עבדיו ירושמה ויקברו אותו בקברתו עם אחיו בעיר דוד: ²⁹ ובשנתה אחת עשרה שנה לירום בן אחאב מלך

בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל: 33 מן הירדן מורה המשמש את כל ארץ הגלעד הנדרי והראובני והמנש מערער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן: 34 ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל נברותיו הלוואם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל: 35 וישכב יהוא עם אבותיו ויקברו אותו בשמרון וימלך יהואחו בנו החתיו: 36 והימים אשר מלך יהוא על ישראל שעדרים ושמנה שנה בשמרון:

11 ועתליה אם אחיזתו וראתה כי מות בנה ותקם וחابر את כל זرع הממלכה: 2 ותתק יהושע בת המלך יורם אחיזות אחיזתו את יויאש בן אחיזה ותגנב אותו מתחך בני המלך הממותתים אותו ואת מינקתו בחדר המתו ויסתרו אותו מפני עתליהו ולא הותה: 3 ויהי אתה בית יהוה מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ: 4 ובשנה השביעית שלח יהודיע ויקח את שרי המאות לכרי ולרצים ויבא אותם אליו בבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בביית יהוה וירא אתם את בן המלך: 5 ויצום לאמר זה הדבר אשר העשון השלשית מכם בא השבת ושמרי משמרת בית המלך: 6 והשלשית בשער סור והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסח: 7 ושתיה יהודות בכם כל יצאי השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל המלך: 8 ויהקפתם על המלך סביב איש וכלייו בידו והבא אל השדרות ימות והוא אט המלך בצאתו ובבאו: 9 ויויעשו שרי המאות כל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו בא השבת עם יצאי השבת ויבאו אל יהודיע הכהן: 10 ויתן הכהן לשרי המאות את החנית ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בבית יהוה: 11 וויעמדו הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית לモבח ולבית על המלך סביב: 12 ויויצא את בן המלך ויתן עליו את הנור ואת העדרות וימלכו אותו וימשחו ויכו כף ויאמרו יהו המלך: 13 ותשמע עתליה את קול הרצין העם ותבא אל העם בית יהוה: 14 ותרא והנה המלך עומד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות אל המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בנדיה ותקרא ישראל: 15 ויצו יהודיע הכהן את שרי המאות פקידי חיל ויאמר אליהם הוציאו אתה אל מבית לסדרת בית עקד הרעים בדרך: 16 ויהו מצא את אחיך אחיזתו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחיך אחיזתו אנחנו ונרד לשлом בני המלך ובני הגבירה: 14 ויאמר תפושים חיים ויתפושים חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא השאיר איש מיהם: 15 וילך משם וימצא את יהונדב בן רכב לקראותו ויברכחו ויאמר אליו היש את לבך ישך כאשר לבבי עם לבך ויאמר יהונדב יש ויש תננה את ידך ויתן ידו ויעלהו אליו אל המרכבה:

16 ויאמר לכיה אתך וראה בקנאותי ליהוה וירכבו אותו ברכבו: 17 ויבא שמרון וירק את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו בדבר יהוה אשר דבר אל אליו: 18 ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אלהם אחאב עבר את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה: 19 ועתה כל נביא הבעל כל עבדיו וכל כהנו קראו אליו איש אל יפקד כי זבח נדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יהוה ויהוא עשה בעקבה למן האביר את עברי הבעל: 20 ויאמר יהוא קדשו עצירה לבעל ויקראו: 21 וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עברי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: 22 ויאמר לאשר על המלתחה הוצאה לבוש לכל עברי הבעל ויצא להם המלבוש: 23 ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעל ויאמר לעברי הבעל חפשו וראו פן יש פה עמכם מעברי יהוה כי אם עברי הבעל לבדם: 24 ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידים נפשו תחת נפשו: 25 ויהי בכלתו לעשות העלה ויאמר יהוא לדצים ולשלשים בא הכם איש אל יצא ויכום לפני חרב וישלכו הרצים והשלשים וילכדו עד עיר בית הבעל: 26 ויצאו את מזבוחות בית הבעל וישרפה: 27 וויתכו את מזבוח הבעל וויתכו את בית הבעל ווישרפה: 28 וויתכו את מחראות עד הים: 29 רק חטא ירבעם ישמד יהוא את הבעל מישראל: 30 ויאמר יהוא אל ענלי הזהב אשר בית אל ואשר ברן: 31 ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הירש בעניין ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל: 32 ויהוא לא שמר ללבת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ורבעם אשר החטיא את ישראל: 32 בימים ההם החל יהוה לקצוץ

הכسف המובא בית יהוה: 14 כי לעשי המלאכה יתנהו וחזקו בו את בית יהוה: 15 ולא ייחסבו את האנשים אשר יתנו את הכسف על ידם לחש המלאכה כי באמנה הם עושים: 16 כسف אש וכסף חטא לא יוכא בית יהוה לכחנים יהו: 17 או יעללה חזאל מלך ארם וילחם על נת וילכדה ושם חזאל פניו לעלות על ירושלים: 18 ויקח יהוא מלך יהודה את כל הקדשים אשר הקדישו יהושפט ויהורם ואחיוו אביחי מלכי יהודה ואת קדשו ואת כל הזחוב הנמצא באוצרות בית יהוה ובית המלך וישלח לחזאל מלך ארם ויעל מעל ירושלים: 19 יותר דבריו יואש וכל אשר עשה הלוא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 20 ויקמו עבדיו ויקשו קשר ויקו את יואש ביה מלך יהודה סלא: 21 ויוובד בן שמעת ויהובד בן שמר עבדיו הכהנו יומת ויקברו אותו עם אחיו בעיר דוד ומלך אמציה בנו תחתיו:

13 בשת עשרים ושלש שנה ליהוא בן אחיהו מלך יהודה מלך יהואחו בן יהוא על ישראל בשמרון שבע שרה שנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה וילך אחר חטא ריבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה: 3 ויחר אף יהוה בישראל ויתם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדר בן חזאל כל הימים: 4 ויהיל יהואחו את פני יהוה ושמע אליו יהוה כי ראה את לחץ ישראל כי לחץ אתם מלך ארים: 5 ויתן יהוה לשראל מושיע וצאו מחתת יד ארים וישבו בני ישראל באלהיהם כהמול שלהם: 6 אך לא סרו מחותאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בה הילך גם האשרה עמדה בשמרון: 7 כי לא השאיר יהואחו עם כי אם חמשים פרשים ועשרה אלף רגלי כי אבדם מלך ארם וישם כעד לדש: 8 יותר דבריו יהואחו וכל אשר עשה נבורתו הלוא הם חתובים על ספר דבריו הימים למלך ישראל: 9 וישכב יהואחו עם אחיו ויקבריו במרון בכווא בית יהוה תחתיו: 10 בשת שלשים ושבע שנה ליהוא מלך יהודה מלך יהוא בן יהואחו על ישראל בשמרון ששרה שנה: 11 ויעשה הרע בעני יהוה לא סר מכל חטאיהם ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בה הילך: 12 יותר דבריו יואש וכל אשר עשה נבורתו אשר נלחם עם אמציה מלך יהודה הלוא הם כחובים על ספר דבריו

והבא אחריה המת בחרב כי אמר הכהן אל תומת בית יהוה: 16 וישמו לה ידים ותבוא דרך מבוא הסוסים בית המלך ותמתה שם: 17 ובכתר יהודע את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם: 18 ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ותצתה את צלמו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל מזבחתו והרנו לפניו המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה: 19 ויקח את שריה המאות ואת הכרוי ואת הרצים ואת כל עם הארץ וירידו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים: 20 וישmach כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בית מלך: 21 בן שבע שנים יהואש במלך:

12 בשת שבע ליהוא מלך יהואש ורבעים שנה מלך בירושלם ושם אמר צביה מבאר שבע: 2 ויעש יהואש הישר בעני יהוה כל פניו אשר הורחו יהודע הבדן: 3 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומתקרים בבמות: 4 ויאמר יהואש אל הכהנים כל כسف הקדשים אשר יובא בבית יהוה כسف עובר איש כسف נפשות ערכו כל כسف אשר יעללה על לב איש להביא בית יהוה: 5 יקחו להם הכהנים איש מאות מכרו והם יחוקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדך: 6 ויהי בשת עשרים ושלש שנה למלך יהואש לא חוקן הכהנים את בדק הבית: 7 ויקרא המלך יהואש ליהודע הכהן ולכהנים ויאמר אליהם מדורע אינכם מוחקים את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאות מכריכם כי לבודק הבית תחנה: 8 ויאתו הכהנים לבתקי קחת כסף מאות העם ולבתקי חוק את בדק הבית: 9 ויקח יהודע הכהן ארון אחד ויקב חרב בדלתו ויתן אותו אצל המזבח בימין בכווא בית יהוה נתנו שמה הכהנים שמרי הسف את כל הכסף המובא בית יהוה: 10 ויהי קראותם כי רב הכסף בארון ויעל ספר המלך והכהן הנדרול ייצרו וימנו את הכסף הנמצא בית יהוה: 11 ונתנו את הכסף המתכן על יד עשי המלאכה הפקדים בית יהוה וויצויהו להרשי העז ולבני העשיהם בית יהוה: 12 ולנדרים ולחצבי האבן ולקנות עצים ואבני מהצב לחזק את בדק בית יהוה ולכל אשר יצא על הבית לחזקה: 13 אך לא יעשה בית יהוה ספota כסף מזמורות מזירות חצירות כל כל זהב וכלי כסף מן

יהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְאַמְرָה לְכָה נָתְרָא פְנִים: 9 וַיַּשְׁלַח
יְהוָשָׁמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לְאַמְרָה הַחַוָּה
אֲשֶׁר בְּלִבְנָו שְׁלָחָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בְּלִבְנָו לְאַמְרָה תְּנָה
אֲתָה בַּתְּךָ לְבִנְיָה לְאָשָׁה וְתַעֲבֶר חִוָּת הַשְׁדָה אֲשֶׁר בְּלִבְנָו
וְתַרְמֵס אֶת הַחַוָּה: 10 הַכָּה הַכִּוְתָּה אֶת אָדָם וְנַשְּׁאֵךְ לְבָךְ
הַכְּבָד וְשָׁב בְּבִיטָךְ וְלִמְהַתְגָּרָה בְּרֻעָה וְנוֹפְלָתָה אֲתָה
וַיְהוּדָה עַמְךָ: 11 וְלֹא שָׁמֵעַ אַמְצִיחוּ וַיַּעַל יְהוָשָׁמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְוַתָּרָא פְנִים הָאָהָרָן וְאַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּבֵית
שְׁמֵשׁ אֲשֶׁר לְיְהוּדָה: 12 וַיַּגְנֵף יְהוּדָה לְפָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסֵן
אִישׁ לְאַהֲלָיו: 13 וְאֶת אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בֶן יְהוָשָׁמֶלֶךְ
בֶן אַחֲזִיָּהוּ תִּפְשֶׁר יְהוָשָׁמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּבֵית שְׁמֵשׁ וְיַבָּאֵן
יְרוֹשָׁלָם וַיַּפְרַץ בְּחַוָּתָם יְרוֹשָׁלָם בְּשַׁעַר אֶפְרַיִם עַד שַׁעַר
הַפְּנֵה אֶרְבָּעָה מְאוֹתָה אָמָה: 14 וְלִקְחָתָא כָּל הַחַטָּב וְהַכְּסָפָה
וְאֶת כָּל הַכְּלִים הַנִּמְצָאים בֵּית יְהוָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ
וְאֶת בְּנֵי הַחֲטָבּוֹת וְיִשְׁבַּב שְׁמַרוֹנָה: 15 וַיַּתְּרַדְּבֵר יְהוָשָׁמֶלֶךְ
אֲשֶׁר עָשָׁה וְגַבְרוֹתוֹ וְאֲשֶׁר נַלְחָם עַם אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַלָּא הָם כְּתוּבִים עַל סְפָר דְּבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
16 וַיַּשְׁכַּב יְהוָשָׁמֶלֶךְ עַם אַבְתָּיו וַיַּקְרֵב בְּשִׁמְרוֹן עַם מֶלֶכִי
יִשְׂרָאֵל וְיַמְלֵךְ יִרְכּוּם בְּנוֹ תְּחִתּוֹ: 17 וַיַּחֲזִיק אַמְצִיחוּ בֶן
יְוָשָׁמֶלֶךְ יְהוּדָה אַחֲרֵי מוֹת יְהוָשָׁמֶלֶךְ בֶן יְהוָשָׁמֶלֶךְ
שְׁרָאֵל חַמְשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה: 18 וַיַּתְּרַדְּבֵר יְהִי אַמְצִיחוּ הַלָּא
הַם כְּתוּבִים עַל סְפָר דְּבָרֵי הַיּוֹםִים לְמֶלֶךְ יְהוּדָה: 19
וַיַּקְרְרוּ עַלְיוֹן קַשְׁר בְּיְרוֹשָׁלָם וַיְנַסֵּל כְּבִשָּׁה וַיַּלְחֹזֵן
לְכִבְשָׁה וַיְמַתֵּה שָׁם: 20 וַיַּשְׁאַל אֶת עַל הַסּוּסִים וַיַּקְרֵב
בְּיְרוֹשָׁלָם עַם אַבְתָּיו בָּעִיר דָּוד: 21 וַיַּקְחֵחַ כָּל עַם יְהוּדָה
אֲתָא עֹזְרָה וְהָוָא בָּן שְׁשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה וַיַּמְלֵכוּ אֶת תְּחִתָּה
אַבְיוֹ אַמְצִיחוּ: 22 הָוָא בָנָה אֶת אַיָּלָת וַיַּשְׁבַּת לְיְהוּדָה
אַחֲרֵי שְׁכַב הַמֶּלֶךְ עַם אַבְתָּיו: 23 בְּשִׁנְתָּה חַמְשׁ עַשְׂרָה שָׁנָה
לְאַמְצִיחוּ בֶן יְוָשָׁמֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ יִרְכּוּם בְּנֵי יְוָשָׁמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן אֶרְבָּעָה שָׁנָה: 24 וַיַּעֲשֵׂה הַרְעָב בְּעַנִּי
יְהָוָה לְאָסָר מְכָלָחָתָה יִרְכּוּם בְּנֵבֶת אֲשֶׁר הַחְטִיא
אֶת יִשְׂרָאֵל: 25 הָוָא חִשְׁבֵּת אֶת גּוֹלִי יִשְׂרָאֵל מְלָכָה חַמְשׁ
עַד יָם הַעֲרָבָה כְּדָבָר יְהָוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דָבַר בַּיּוֹם
עַבְדּוּ יְוָנָה בָּן אַמְתִּי הַנּוֹבֵא אֲשֶׁר מַנְתַּחַפֵּר: 26 כִּי רָאָה
יְהָוָה אֶת עַנִּי יִשְׂרָאֵל מְרָה מָאָד וְאֶפְסָעָצָר וְאֶפְסָעָזָב
וְאַיִן עֹזֵר לְיִשְׂרָאֵל: 27 וְלֹא דָבָר יְהָוָה לְמַחְות אֲתָה שָׁם
יִשְׂרָאֵל מִחְחַת הַשְׁמִים וּוֹשִׁיעַם בַּיָּד יִרְכּוּם בְּנֵי וְאֵשׁ: 28
וַיַּתְּרַדְּבֵר יְהִי אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכָל אֶת עַשָּׁה וְגַבְרוֹתוֹ
וְאֲשֶׁר נַלְחָם עַל הַמִּלְחָמָה מִלְאָכִים אֶל יְהוָשָׁמֶלֶךְ בֶן יְהוּדָה בָּן

14 בָשְׁנַת שְׁתִים לְיַוָּשָׁמֶלֶךְ בֶן יוֹאָחוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
אַמְצִיחוּ בֶן יוֹאָשָׁמֶלֶךְ יְהוּדָה: 2 בָנָע שְׁרִים וְחַמְשׁ שָׁנָה
הַיָּה בְּמֶלֶכְוּ וְעַשְׁרִים וְתִשְׁעָה שָׁנָה מֶלֶךְ בְּיְרוֹשָׁלָם וְשָׁם אָמוֹן
יְהִוּדָה מִן יִרְכּוּם: 3 וַיַּעֲשֵׂה הַיּוֹרֵד בְּעַנִּי יְהָוָה רַק לְאַ
כְּדוּד אֲבִיו כָּל אֲשֶׁר עָשָׁה יוֹאָשָׁמֶלֶךְ אֲבִיו עַשָּׁה: 4 רַק הַכְּמוֹת
לְאָסָר עַד הָעָם מִזְבְּחִים וּמִקְטְּרִים בְּכָבּוֹת: 5 וַיַּהַי
כַּאֲשֶׁר חִזְקָה הַמֶּלֶךְ בְּדִוּוֹן וְרַק אֲתָעָבְדִוּ הַמְכִים אֲתָה
הַמֶּלֶךְ אֲבִיו: 6 וְאֶת בְּנֵי הַמְכִים לְאֶמְתִּינָה כְּכֹתֶב בְּסֶפֶר
תּוֹרָה מְשֵׁה אֲשֶׁר צָוָה יְהָוָה לְאַמְרָה לֹא יָמֹתָה אֶבֶות עַל
בְּנֵים וּבְנָנִים לֹא יָמֹתָה עַל אֶבֶות כִּי אִם אֲשֶׁר בְּחַטָּאוֹיָה
7 הָוָא הַכָּה אֶת אָדָם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ עַשְׁר אַלְפִּים וְתִשְׁפֵּן
אֶת הַסְּלָע בְּמִלְחָמָה וַיַּקְרֵא אֶת שְׁמָה יִקְתַּחַל עַד הַיּוֹם
זֶה: 8 אֲזֶה שְׁלָחָ אַמְצִיחוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל יְהוָשָׁמֶלֶךְ בֶן יְהוּדָה בָן

לאיש אחד יושב מלך אשור ולא עמד שם בארץ: 21 ויתר דברי מנהם וככל אשר עשה הלוּא הם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 22 וושכב מנהם עם אבתיו ומלך פקחיה בנו תחתיו: 23 בשנת חמישים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנהם על ישראל בשמרון שנותים: 24 וויש הרע בעני יהוה לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 25 ויקשר עליו פקח בן רמלייחו שלישו ויכחו בשמרון בארכמון בית מלך את ארנוב ואת האריה ועמו חמישים איש מבני גלעדים ימייתחו ומלך תחתיו: 26 יותר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 27 בשנת חמישים ושתיים שנה לעזירה מלך יהודה מלך פקח בן רמלייחו על ישראל בשמרון עשרים שנה: 28 וויש הרע בעני יהוה לא סר מן חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 29 בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת ינוח ואת קדרש ואת חצור ואת הנלעד ואת הניליה כל ארץ נפתלי וילם אשורה: 30 ויקשר קשר הושע בן אלה על פקח בן רמלייחו ויכחו ימייתחו ומלך תחתיו בשנת עשרים ליום בן עזיה: 31 יותר דברי פקח וכל אשר עשה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 32 בשנת שיטים לפקח בן רמלייחו מלך ישראל מלך יותם בן עזיהו מלך יהודה: 33 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושב עשרה שנה מלך בירושלים ושם אמו ירושא בת צדוק: 34 וויש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו עשה: 35 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון: 36 יותר דברי יותם אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 37 בימיים ההם החל יהוה להשליך ביהודה מלך רצין מלך ארם ואת פקח בן רמלייחו: 38 ווישכב יותם עם אבתיו ויקבר עמו אבתיו בעיר דוד אביו ומלך אחיו בנו תחתיו:

16 בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמלייחו מלך אחיו בנו יותם מלך יהודה: 2 בן עשרים שנה אחיו במלכו ושבעה שנה מלך בירושלים ולא עשה הייש בעני יהוה כל הרים בידיו את הממלכה בידיו: 20 ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל להט מלך אשור חמישים שקלים כסף

ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה בישראל הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך ירושלים: 29 וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ירושלים ומלך צדקה בנו תחתיו:

15 בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזירה בן אמץיה מלך יהודה: 2 בן שבעה שנה היה במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכליהו מירושלים: 3 וויש הייש בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיהו אביו: 4 רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקררים בבמות: 5 ווינגע יהוה את המלך מצרע עד יום וישב בבית החפשית וייתם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ: 6 יותר דברי עזירה מלך יהודה: 7 ווישכב עזירה עם אבתיו ויקברו אטו וכל אשר עשה הלאם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 8 בשתנה עם אבתיו בעיר דוד ומלך יותם בנו תחתיו: 9 ווישם ושםנה שנה לעזירה מלך יהודה מלך צדקה בנו ירבעם על ישראל בשמרון ששה חדשים: 10 ווישם הרע בעני יהוה כאשר עשו אבתיו לא סר מהטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: 11 ויקשר עליו שלום בן ויכחו קבל עם ומייתחו ומלך תחתיו: 12 יותר דברי פקח בן יושב וכבר היה הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: 13 הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני ריבאים ישבו לך על כסא ישראל והוא כן למלך יהודה: 14 הוא יבש מלך בשנה שלשים ותשעה שנה לעזיה מלך יהודה ומלך ירח ימים בשמרון: 15 וויעל מנהם בן נדי מתרצה ויבא שמרון ויקח את שלום בן יבש בשמרון ומייתחו ומלך תחתיו: 16 יותר דברי שלום וקשרו אשר קשר הנם כחובים על ספר דברי הימים למלך יהודה או יכה מנהם את תפסה ואת כל אשר בה ואת נבליה מתרצה כי לא פחה ורק את כל החרותיה בקע: 17 בשתנה שלשים ותשעה שנה לעזירה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי על ישראל עשר שנים בשמרון: 18 וויש הרע בעני יהוה לא סר מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל כל ימיו: 19 בא פול מלך ככר כסף להוויה מלך יהודה מלך מנהם בן נדי מנהם לפול אלף ככר כסף להוויה מלך יהודה את כל החזוק הממלכה בידיו: 20 ויצא מנהם את הכסף על ישראל על כל גבורי החיל להט מלך אשור חמישים שקלים כסף

17 בשתה שרים עשרה לאחיו מלך יהודה מלך השוען אללה לשמור על ישראל תשע שנים: 2 ויעש הרע בעני יהוה רך לא כמלך ישראלי אשר היה לפניו: 3 עליו עליה שלמנאסר מלך אשור והוא לו השוע עבר ושב לו מנהה: 4 וימצא מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה מנהה למלך אשר כשנה בשנה ויעצראחו מלך אשור ויאסרו בית כלא: 5 ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עלייה שלש שנים: 6 בשנת התשיעית להושע נמצא ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים: 8 וילכו בחקתו הגנים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלך ישראל אשר עשו: 9 וויה פאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במותם בכל ערים ממנדל נזירים עד עיר מבצר: 10 ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת כל עין רענן: 11 וויקטרו שם בכל במות ננים אשר הגלה יהוה מפניים ויעשו דברם רעים להכיעים את יהוה: 12 וויעבדו הגלים יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל זהה לאמר שבו מדריכיכם הרעים ושמרו מצותי חקוקתי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחו אליכם ביד עבידי הנכאים: 13 ולא שמו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם: 14 וימאסו את חקיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחריו הגנים אשר סביבתם אשר צוה יהוה להם לבלחיו עשות כהן: 15 ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה שנים ענלים ויעשו אשירה ווישתו לכל צבא השמיים ויעבדו את הבعل: 16 וויעבידו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וייחשו ויתמכרו לעשות הרע בעני יהוה להכיעו: 17 וויאנף יהוה מאד בישראל ויסרם מעל פניו לא נשאר רק שבת יהודה לבדו: 18 גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו: 19 וימאס יהוה בכל צדע ישראל ויונם ויתמן ביד שרים עד אשר השליכם מפניו: 20 כי קרע ישראל

יהוה אתם מפני בני ישראל: 4 וויבח ויקטר בכמויות ועל הגבעות ותחת כל עין רענן: 5 אז עלה רצין מלך ארים ופקח בן רמיהו מלך שראלי ירושם למלחה ויצרו על אחיו ולא יכולו להלחם: 6 בעת ההיא השיב רצין מלך ארים את אילת לארים ווינשל את היהודים מאיליה וארמים באו אליהם וישבו שם עד היום הזה: 7 ווישלח אחיו מלכים אל תגולת פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובך אני עליה ווושעני מכף מלך ארים ומכף מלך ישראל הקומיים עלי: 8 וויה אחשז את הכסף ואת הזובב הנמצא בית יהוה ובאזורות בית המלך ווישלח למלך אשר שחד: 9 ווישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשר אל דמשק וויתפה ווילגה קירה ואת רצין המות: 10 ווילך המלך אחשז לקראת תגולת פלאס מלך אשור דומשך וירא את המזבח אשר בדמשק ווישלח המלך אחיו אל אוריה הכהן את דמות המזבח ואת תבניתו לכל מעשיו: 11 וויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחיו מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחיו מדמשק: 12 ויבא המלך מדמשק ווירא המלך אחיו את המזבח: 13 ווירא את עלו ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו: 14 וויקטר את עלו ואת מנהתו ויסך את נסכו וירק את דם השלמים אשר לו על המזבח: 15 וויאת המזבח הינה שאר לפני יהוה ויקרב מטה פנוי הבית מבין המזבח ומבין בית יהוה ויתן אותו על ירך המזבח צפונה: 16 וויזוחו המלך אחיו את אוריה הכהן לאמר על המזבח הנגול הקטר את עלה הבקר ואת מנהת הערב ואת עלה המלך ואת מנהתו ואת עלת כל עם הארץ ומנהת נסכו ווילם וכל דם עליה וכל דם זבח עליו תורק ומזבח הינה היה לי לבקר: 17 וויש אורייה הכהן כל אשר צוה המלך אחיו: 18 וויקצץ המלך אחיו את הנסכו הנקנות ויסך מעלייהם ואת הכיר ואת הים הורד מעל הבקר הינה שאר תחתיה ויתן אותו על מרצפת אבני: 19 וויאת מיסך השבת אשר בנו בביה ואת מבוא המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך אשר: 20 וויתר דברי אחיו אשר עשה הלאם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה: 21 ווישכב אחיו עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד וימלך חוקיהו בנו תחתיו:

הראשון הם עשים: 4 ויהיו הימים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם והוא עבדים גם בנים ובני בנים כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה:

18 ויהי בשנת שלש להושע באליה מלך ישראל מלך חזקיה בן אחיו מלך יהודה: 2 בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשעה שנה מלך בירושלים ושם אמר אביו בת זכריה: 3 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה דוד אביו: 4 הוא הסיר את הבמות ושבר את המזבחות וכרת את האשריה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים המה הוו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן: 5 ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמוה בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו: 6 וידבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה: 7 ויהוה יהוה עמו בכל אשר יצא ישכילו וימרד במלך אשר ולא עבדו: 8 הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבולה ממנדל נצרים עד עיר מבצר: 9 ויהי בשנה הרביעית למלך חזקיהו היא השנה השבעית להושע בן אליה מלך ישראל עליה שלמנאסר מלך אשר על שמרון ויצר עלייה: 10 וילכדה מקצתה שלש שנים בשנת ששה לחזקיה היא שנת תשע להושע מלך ישראל נלכדה שמרון: 11 ויגל מלך אשר את ישראל אשרו ונחם בחלח ובחbor נחר גזון ועררי מדי: 12 על אשר לא שמעו בקהל יהוה אלהיהם וייברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה ולא שמעו ולא עשו: 13 ובארבע עשרה שנה למלך חזקיה עליה סנהרב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות ויתפסם: 14 ווישלח חזקיה מלך יהודה אל מלך אשר לכישה לאמר חטאתי שוב מעלי את אשר תן עלי איש והוא ישים מלך אשר על חזקיה מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב: 15 ויתן חזקיה את כל הכסף הנמצא בית יהודה ובאוצרות בית המלך: 16 בעת ההיא קצץ חזקיה את דלתות היכל יהוה ואת האמנות אשר צפה חזקיה מלך יהודה וויתם למלך אשר: 17 ווישלח מלך אשר את תרtan ואת רב סריס ואת רב שקה מן לכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד ירושלים ויעלו ויבאו ירושלים ויעלו ויבאו ווימדו בטהילת הברכה העלויונה אשר במלצת שרה כובס: 18 ויקרא אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקייהו אשר על הביטה

על בית דוד וימליכו את ירכבעם בן נבט וידא ירכבעם את ישראל מאחורי יהוה והחטיאם חטא גדרולה: 22 וילכו בני ישראל בכל חטאיהם ירכבעם אשר עשה לא סרו ממנה: 23 עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנבאים ויגל ישראל מעל אדרתו אשוורה עד היום הזה: 24 וויבא מלך אשר מבבל ומכוחה וממעוא ומחמת וספריהם וישב בערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה: 25 וידי בטהלה שבתם שם לא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות והיהו הרגנים בהם: 26 וויאמרו למלך אשר לאמר הנים אשר הגלית ותשוב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנים ממיותם אשר אין ידעם את משפט אלהי הארץ: 27 ויצו מלך אשר לאמר הלייכו שמה אחד מהכתנים אשר הגליתם שם וילכו וישבו שם וירם את משפט אלהי הארץ: 28 וויבא אחד מהכתנים אשר הגלית שמרון וישב בביה אל יהוי מורה אתם איך ייראו את יהוה: 29 ויהיו עשים נוי נוי אלהי ויניחו בביה הבמות את נרגל ואנשי חמות עשו את אשמא: 31 ויהיו עשים עשו את נרגל ואנשי תרתך והספרים שרפים את בנייהם באש לאדרמלך וענמלך אלה ספרים: 32 ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם מקצתם כהני במותו ויהיו עשים להם בביה הבמות: 33 את יהוה הוו יראים ואת אלהיהם הוו עבדים כמשפט הנים אשר הגלו שם: 34 עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים אין יראים את יהוה ואינם עשים כחיקם וכמשפטם וכתורה וכמצואה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל: 35 ויכרת יהוה את ברית ויזום לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם: 36 כי אם את יהוה אשר העללה אתכם מארץ מצרים בכח נדול ובזורע נטיהו אתו תיראו ולא תשתחוו ולן תזבחו: 37 ואת החקים ואת המשפטים והתורה והמצואה אשר כתוב לכם תשמרון לשנות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים: 38 והברית אשר כרתתם לא תשתחוו ולא תיראו אלהים אחרים כי אם את יהוה אלהיהם תיראו והוא יציל אתכם מיד כל איביכם: 40 ולא שמעו כי אם כמשפטם

הבית ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur אל חזקיהו
קרושי בגדים וינדו לו דברי רב שקה:

19 יהי כשמי המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס
בشك ויבא בית יהוה: 2 וישלח את אלקים אשר על
הבית ושבנה הספר ואת זקני הכהנים מותכים בשקים
אל ישעיהו הנביא בן אמוץ: 3 ויאמרו אליו כי אמר
חזקיהו יום צורה ותוכחה ונאצחה היום הזה כי באו בנים
עד משבר וכח אין לדלה: 4 אולי ישמע יהוה אלהיך
את כל דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדני
לחרפ אלהים חי והוכחה בדברים אשר שמע יהוה
אליהיך ונשאת תפלה بعد השארית הנמצאה: 5 ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו: 6 ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני
הדברים אשר שמעת אשר נדפו נעריו מלך אשר אתי:
וְגַנְנֵי נָתַן בְּרוּחָ וְשָׁמַע שְׁמוּעָ וְשָׁב לְאָרֶצָו וְהַבְּלִינוּ
בְּחַרְבָּ בְּאָרְצָו: 8 וירש רב שקה וימצא את מלך אשר
נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש: 9 וישמע אל
תרהקה מלך כוש לאמר הנה יצא להלhm אתקיד וישב
וישלח מלאים אל חזקיהו לאמר: 10 כה תאמרון אל
חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה
בטה בו לאמר לא תנתק ירושלים ביד מלך אשר: 11
הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשר לכל הארץ
להחרים אתה הנצל: 12 ההצילו אתם אלהי הגוים
אשר שחתו אבותיהם נזון ואת חרון ורצף ובני עדן אשר
בתהאלשר: 13 או מלך חמת וממלך ארדפ מלך לעיר
ספרויים הנע וועה: 14 ויקח חזקיהו את הספרים מיד
המלאים ויקראם ויעל בית יהוה וופרשתו חזקיהו לפני
יהוה: 15 ויתופלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי
ישראל ישב הכרבים אתה הוא אלהים לבך לכל
ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 16
הטה יהוה אונק ושמע פך יהוה ענייך וראה ושמע את
דברי סנהריב אשר שלחו לחרפ אלהים חי: 17 אממן
יהוה החרים מלכי אושר את הגוים ואת ארצם: 18 וננהו
את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי
אדם עז ואבן ויאבדום: 19 ועתה יהוה אלהינו הושעינו
נא מידך וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה אלהים
לבך: 20 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר

ושבנה הספר ויואח בן אסף המזcur: 21 ויאמר אלהים
רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הנדול
מלך אשר מה הבתון הזה אשר בטחת: 22 אמרתך אך
דבר שפטים עצה ונבורה למלחה עתה על מי בטחת
כי מורתך כי: 21 עתה הנה בטחת לך על משענתה הנקה
הרצוץ הזה על מצרים אשר יסנך איש עלייו ובא בכפו
ונקבה בן פרעה מלך מצרים לכל הבתחים עלייו: 22 וכי
תאמרון אליו אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר
הסיר חזקיהו את במתינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה
ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם: 23
ועתה התערב נא את אדני את מלך אשר ואתנה לך
אלפים סוסים אם תוכל לחתך לך רכבים עליהם: 24 ואיך
תשיב את פני פחה אחד עברדי אדני הקטנים ותבטה לך
על מצרים לרכב ולפרשים: 25 עתה חמלעדי יהוה
על ליתוי על המקום הזה להשחתו יהוה אמר אל עלה על
הארץ הזאת והשחתה: 26 ויאמר אלקים בן חלקיהו
ושבנה ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבריך ארמיה
כי שמיים אנחנו ואל תדבר עמנון יהודית באוני העם
אשר על החמונה: 27 ויאמר אליהם רב שקה העל אדניך
ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על
האנשים היישבים על החמונה לאכל את חרייהם ולשנות
את שיניהם עמכם: 28 ויעמד רב שקה ויקרא בקהל גדול
יהודית וידבר ויאמר שמעו דבר המלך הנדול מלך
הארץ בידך כי לא תירא מלך ישיא לכם חזקיהו כי לא
יכול להציל אתכם מידי: 30 ואל יבטח אתכם חזקיהו
אל יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר
הזאת ביד מלך אשר: 31 אל חשמעו אל חזקיהו כי כה
אמר מלך אשר עשו אתי ברכה וצאו אליו ואכלו איש
גפנו ואיש חאננה ושותו איש מי בורו: 32 עד בא ולקחתי
אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ לחם
ורכמים ארץ זית יצחר ורbesch וחיו ולא תמתו ואל תשמעו
אל חזקיהו כי סית אתכם לאמר יהוה יצילנו: 33 הצלל
הצילו אלהי הגוים איש את ארציו מיד מלך אשר: 34
אהיה אלהי חמת וארדפ איה אלהי ספרויים הנע וועה כי
הצילו את שמרון מידי: 35 מי בכל אלהי הארץ אשר
הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי:
36 וחרישו העם ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא
לאמר לא תענהו: 37 ויבא אלקים בן חלקיה אשר על

כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללה אליו אל סנהרב מלך אשר שמעתי: 5 זה הדבר אשר דבר יהוה עלי בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הנעה בת ירושלם: 6 את מי חרפת גדרת ועל מי הרימות קול ותשא מרים ענייך על קדרוש ישראל: 7 ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברכב רכבי אני עליות מרים הרים ירכתי לבנון ואחרת קומת ארזיו מבהור ברשו ואבואה מלון קaza יער כרמל: 8 אני קרתי ושתיות מים זרים ואחרב בcpf פעמי כל יאריך מצור: 9 הלא שמעת למרחוק אתה עשיתו למימי קדם וצורתה עתה הביאתיה ותהי להשות נלים נצים ערים בצדות: 10 וישbihן קצרי יד חתו ויבשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גנות ושדרה לפני קמה: 11 ושבך וצאתך ובאך ידעתי ואת התרגוץ אליו: 12 יען התרגוץ אליו ושאנך עלה באוני ושמתי חחי באפק ומתני בשפתיך והשבתייך בדרך אשר באת בה: 13 וזה לך האות אcolon השנה ספיח ובשנה השניה סחיש ובשנה השלישית זרענו וקצרו ונטשו כרמים ואכלו פרים: 14 ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למללה: 15 כי מירושלים תצא שאրית ופליטה מורה ציון קנאת יהודה העשה זאת: 16 לבן כה אמר יהוה אל מלך אשר לא יבא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדמנה מנן ולא ישפך עליה סללה: 17 בדרך אשר יבא בה ישב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה: 18 ונונתו אל העיר הזאת להושעה למען ולמען דוד עבר: 19 וכי בלילה ההוא ויצא מלך יהוה ויך במחנה אשר מאה שמנים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגירים מותים: 20 ויסע וילך וישב סנהרב מלך אשר יושב בנוינה: 21 ויהי הוא משתחווה בית נסרך אלהי ואדרמלך ושראוצר הכהן בחרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו:

20 *בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לbijתך כי מות אתה ולא תחיה: 2 ויסב את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר: 3安娜 יהוה זכר נא את אשר התהלהתי לפניך באמות ובלבב שלם והטוב בעניך עשיתי ויבך חזקיהו עם אבתו וימלך מנשה בנו תחתיו:*

21 *בן שיתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה: 2 ויעש הרע בעני יהוה כתועבת הגויים אשר הוריש יהוה מפני בני חזקיהו בכינור: 4 ויהי ישעיהו לא יצא העיר תחינה*

ישראל: 3 ווישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבعل וויש אשירה כאשר עשה אחאב מלך ישראל ווישתחו לכל צבא השמיים וויעבד אתם: 4 ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי: 5 וויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי הצלות בית יהוה: 6 והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אובי וידיעים הרבה לשות הרע בעני יהוה להכיס: 7 ווישם את פסל האשירה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבט ישראל אל שמי לעולם: 8 ולא אסיף להניד רגל ישראל מן הארץ אשר נתתי לאביהם רק אם ישמרו לשות כל אשר צויתם ולכל התורה אשר צווה אתם עבדי משה: 9 ולא שמעו וויתם מנשה לעשות את הרע מן הנגום אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: 10 וידבר יהוה ביד עבדיו הנבאים לאמור: 11 יען אשר עשה מנשה מלך יהודה הצלבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא נם את יהודה בנולויו: 12 לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמיינו וונטify על ירושלם את קו שמרון תצלנה שתי אזינו: 13 וונטify על פניה: 14 וננטשי את שארית את הצלחה מהה והפך על פניה: 15 וננטשי את ירושלם כאשר ימחה נחלתי ונתהים ביד איביהם והיו לבז ולמשחה לכל איביהם: 16 יען אשר עשו את הרע בעני ויהיו מכעסים ATI מני היום אשר יצאו אביהם מצרים ועד היום הזה: 17 ונם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה לפה בלבד מחתאותו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעני יהוה: 18 ווישכב מנשה עם ספר דברי הימים למלכי יהודה: 19 ובן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך אבתו ויקבר בנין ביתו בן עזא ווילך אמון בנו תחתיו: 20 ווישכב מנשה עם כל אשר עשה וחטאונו אשר חטא הלאם כהובים על בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מן טבה: 21 ווילך בכל הדרך אשר הלך אביו וויעבד את הנגלמים אשר עבר אביו ווישתחו להם: 22 וויעזב את יהוה אלהי אבתו ולא הילך בדרך יהוה: 23 וויקשרו עבדיו אמון עלייו וימתו את המלך בביתו: 24 וויך עם הארץ את כל הקשרים על

מלך אמון וימליכו עם הארץ את יASHIHO בנו תחתיו: 25 ויתר דברי אמון אשר עשה הלאם כהובים על דברי הימים למלכי יהודה: 26 ויקבר אותו בקברתו בנו עזא ווילך יASHIHO בנו תחתיו:

22 בן שמנה שנה יASHIHO במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו יידידה בת עדיה מבצקתו: 2 וויש הישר בעני יהוה ווילך בכל דרך דוד אביו ולא סר ימין ושמואל: 3 ויהי בשמנה עשרה שנה למלך יASHIHO שלח המלך את שפן בן אצליחו בן משלם הספר בית יהוה לאמר: 4 עלה אל חלקייו הכהן הנדול וויתם את הספר המובא בית יהוה אשר אספו שMRI הספר מאת העם: 5 וויתנה על ידushi המלוכה המפקדים בבית יהוה וויתנו אותו לעשי המלוכה אשר בבית יהוה להזק בדרכ הבית: 6 לחרשים ולבניים ולנדרים ולקנות עזים ואבני מהצבר להזק את הבית: 7 אך לא ייחסב אתם הספר הנתן על ידים כי באמונה הם עשים: 8 וויאמר חלקייו הכהן הנדול על שפן הספר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקייה את הספר אל שפן וויראהו: 9 ויבא שפן הספר אל המלך וישב את המלך דבר וואמר התיכו עבדיך את הספר הנמצא בבית יהוה על ידushi המלוכה המפקדים בית יהוה: 10 ווינגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן לי חלקייה הכהן וויראהו שפן לפניו המלך: 11 וויהיו כשמע המלך את דברי ספר התורה וויקראת בנדיו: 12 וויצו המלך את חלקייה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכברון בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשייה עבר המלך לאמר: 13 לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא זהה כי נדולה חמת יהוה אשר היא נצחה בנו על אשר לא שמעו אבחינו על דברי הספר זהה לעשות ככל הכתוב עליינו: 14 ווילך חלקייו הכהן ואחיקם ועכברון ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקווה בן חרחס שמר הבנדים והוא ישבת בירושלם במשנה ידרבו אליו: 15 ווთאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 16 מה אמר יהוה הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישבו את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה: 17 תחת אשר עזובני ויקטרו לאללים אחרים למען הCESNI בכל מעשה

שרף באש: 12 ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחו אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי החרות בית יהוה נתן המלך וירץ שם והשליך את עפרם אל נחל קדרון: 13 ואת הבמות אשר על פניו ירושלים אשר מינוי להר המשיחות אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשרה שקן צדנים ולכמוש שקן מואב ולמלכים תועבה בני עמו טמא המלך: 14 ושבר את המזבחות ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות אדים: 15 וכן את המזבח אשר בביה אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל נם את המזבח ההוא ואת הבמה נתן וישרף את הבמה הדק לעפר ושרף אשרה: 16 ויפן אישיהו וירא את הקברים אשר שם בהר יישלח ויהק את העצמות מן הקברים וישרף על המזבח ייטמאותו כדבר יהוה אשר קרא איש האלים אשר קרא את הדברים האלה: 17 ויאמר מה חציון הלו אשר אני ראה ואמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל: 18 ויאמר הנינו לו איש אל יגע עצמותיו וימלטו עצמותיו את עצמות הנביא אשר בא מושרונו: 19 וכן את כל בתיה הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר אישיהו ויעש להם ככל המשדים אשר עשה בביה אל: 20 ויזבח את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף את עצמות אדם עליהם ישב ירושלים: 21 ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזו: 22 כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומליyi יהודה: 23 כי אם בשמנה עשרה שנה למלך אישיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם: 24 וכן את האבות ואת הדודענים ואת הטרפים ואת הנללים ואת כל השקצים אשר נרא בארץ יהודה ובירושלם בעיר אישיהו למען הקים את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא חלקייה הכהן בית יהוה: 25 וככמו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורה משה ואחריו לא קם כמוהו: 26 אך לא שב יהוה מהחרון אף וגדריו אשר חרה אפו ביהודה על כל הכתבים אשר הכתשו מנשה: 27 ויאמר יהוה נם את יהודה אסיר מעל פניו כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את העיר הזו

ידיהם ונצחה חמותי במקום זה ולא חכבה: 18 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרש את יהוה כה אמרו אליו כי אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שר שמעת: 19 יען לך לבבר ותכנס מפני יהוה בשםיך אשר דברתי על המקום הזה ועל ישבו להיות לשם ולקלה ותקרע את בנדיך ותבכה לפני נום אני שמעתי נאם יהוה: 20 לכן תני אספֶך על אביך ונאספה אל קברתיך בשלם ולא תרانيا ענייך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה וישבו את המלך דבר:

23 וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם: 2 ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל ישבי ירושלים אתו והכהנים והנביאים וכל העם למקפן ועד גודול ויקרא באזיניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה: 3 ויעמד המלך על העמוד ויכרת את הברית לנבי יהוה ללבת אחר יהוה ולשם מצותו ואת עדותיו ואת חקתו בכל לב ובכל נשך להקים את דברי הברית הזאת הכתבים על הספר הזה ועמדו כל העם בברית: 4 ויצו המלך הספר להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים ואת שمرדי הספר ולהוציא מהיכל יהוה ואת כהני המשנה מחוץ לירושלם בשדרות קדרון ונשא את עפרם בית אל: 5 והשבית את הכהנים אשר נתנו מלכי יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה ומכבי ירושלים ואת המקטרים לבעל ולשרה ולכל צבא השמים וישראל ויצא את האשרה מבית יהוה מהוזע לירושלם אל נחל קדרון וישרף אותה בנחל קדרון ודק לעפר ושלך את עפרה על קבר בני העם: 6 ויתן את בת קדשים אשר בביה יהוה אשר הנשים ארנות שם בתים לאשרה: 8 ויבא את כל הכהנים מעריו יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ונתן את במות השערם אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמואל איש בשער העיר: 9 אך לא יעלן כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אהיהם: 10 וטמא את החפת אשר בני בני הם לבליה ליהביר עיש את בנו ואת בתו באש למלך: 11 וישבאת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן מלך הסדרים אשר בפירושים ואת מרכבות המשמש

ותבא העיר במצרים: ובויבא נבכדנאצ'ר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עלייה: ²² וויצא יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו ויקח אתו מלך בבל בשנת שמנה למלךו: ²³ וויצא מ שם את כל אצירות בית יהודה ואוצרות בית המלך ויקצץ את כל כל הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה: ²⁴ והגלה את כל ירושלים ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפיים גולח וכל החרש והמסגר לא נשאר זולת דלהת עם הארץ: ²⁵ ויגל את הוויכין בבל והאתם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אגלי הארץ הולך גולח מירושלים בבליה: ²⁶ ואת כל אנשי החיל שבעת אלפיים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים עשי מלחמה ויביאם מלך בבל גולח בבליה: ²⁷ וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחתיו ויסב את שמו צדקהיו: ²⁸ בן עשרים ואחת שנה צדקהיו במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם שם אמו חמיטל בת רמייהו מלבנה: ²⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה רמייקים: ³⁰ כי על אף יהוה היתה בירושלם וביהודה עד השלכו אתם מעל פנוי וימרד צדקהיו במלך בבל:

25 יהו בשנת החשיעית למלךו בחדר השעריו בעשור לחדר בא נבכדנאצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלים ויחן עלייה ויבנו עלייה ריק סיבב: ² ותבא העיר במצרים עד עשתי עשרה שנה למלך צדקהיו: ³ בתשעה לחדר ויזוק הדרעב בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: ⁴ וותבקע העיר וכל אנשי המלחמה היליה דרך שער בין החמותים אשר על גן המלך וכשדים על העיר סיבב וילך דרך הערבה: ⁵ ווירדפו חיל כשדים אחר המלך וישנו אותו בערכות ירחו וככל חילו נפצו מעליו: ⁶ וויתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלטה וידברו אותו משפט: ⁷ ווاث בני צדקהיו שחטו לעניין ואת עני צדקהיו עור ואסרו בו נחשתים ויבאחו בו: ⁸ ובחדש החמישי בשבעה לחדר היא שנת תשע עשרה שנה למלך נבכדנאצ'ר מלך בבל בא נבוזראן רב טבחים עבד מלך בבל ירושלם: ⁹ ווישרפ את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בת ירושלים ואת כל בית גודול מירושלם: ¹⁰ ואת חומות ירושלים סביב נחציו כל חיל כשדים אשר רב טבחים: ¹¹ ואת יתר העם הנשארים

אשר בחזרתי את ירושלים ואת הבית אשר אמרתי יהיה שני שם: ²⁸ ויתדר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ²⁹ בימי עלה פרעה נכח מלך מצרים על מלך אשר על נהר פרת וילך המלך אישיהו לקראתו וימיתתו במנרו כראתו אותו: ³⁰ וירכבהו עבדיו מות מגנדו ויבאחו ירושלים ויקברבו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וממשחו אותו וימליכו אותו תחת אביו: ³¹ בן עשרים ושלש שנה יהואחו במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת רמייהו מלבנה: ³² ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו: ³³ ויאסרו פרעה נכח ברכלה בארץ חמאת במלך בירושלם ויתן ענש על הארץ מהה ככר כסף וככר זהב: ³⁴ וימלך פרעה נכח את אלקים בן יאשיהו תחת אישיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו לך ויבא מצרים וימת שם: ³⁵ ווחסף והזוב ננתן יהויקים לפרק הארץ ארכיריך את הארץ לחתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף ואת הזוב את עם הארץ לחתת לפרק הארץ נכח: ³⁶ בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלךו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבירה בת פרעה מן רומה: ³⁷ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשו אבתו:

24 בימי עלה נבכדנאצ'ר מלך בבל ויהיו לו יהויקים עבר שלש שנים וישב וימרד בו: ² ווישלח יהוה בו את גדרוי כשדים ואת גדרוי אדים ואת גדרוי מואב ואת גדרוי בני עמון וישלחם ביהודה להאבירו דבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנבאים: ³ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאנת מנשה ככל אשר עשה: ⁴ ונם דם תנקו אשר שפק וימלא את ירושלים דם נקי ולא אבה יהוה לסלח: ⁵ וויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלך יהודה: ⁶ וישכב יהויקים עם אבתו ומלך יהויכין בנו תחתיו: ⁷ ולא הסיף עוד מלך מצרים לצאת מארציו כי לקח מלך בבל מנהל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים: ⁸ בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלךו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן חdots: ⁹ ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה אביו: ¹⁰ בעת היהא עלה עבדי נבכדנאצ'ר מלך בבל ירושלם

המלךים אשר אותו בכבול: ²⁹ ושנא את בנדי כל'או ואכל לחם תמייד לפניו כל ימי חייו: ³⁰ ואדרחתו אורהת תמייד נתנה לו מאות המלך דבר יום ביום כל ימי חייו:

בעיר ואות הנפלים אשר נפלו על המלך בבל ואת יתר ההמון הגלת נבוזראדן רב טבחים: ³¹ ומדלת הארץ השair רב טבחים לברמיים וליגבים: ³² ואת עמודי הנחשת אשר בבית יהוה ואת המבונות ואת ים הנחשת אשר בבית יהוה שבריו כסדרים וישאו את נחשתם בבלה: ³³ ואת הסירה ואת הייעים ואת המזמרות ואת הכפות ³⁴ ואת כל כל'י הנחשת אשר ישרתו בם לקחו: ³⁵ ואת המחרחות ואת המזורךות אשר זהב זהב ואשר כסף כסף ללח רב טבחים: ³⁶ העמודים שניים הים האחד והמכנות אשר עשה שלמה לבית יהוה לא היה משקל לנחשת כל הכלים האלה: ³⁷ שמנה עשרה אמה קומה העמוד האחד וכתרת עליו נחשת וקומה הכתרת שלש אמה ושבכה ורמנים על הכתרת סביב הצל נחשת וכאלת עמודו השני על השבכה: ³⁸ ויקח רב טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניהם כהן משנה ואת שלוש שמורי הסף: ³⁹ ומון העיר ללח סריס אחד אשר הוא פקיד על אנשי המלחמה וחמשה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת הספר שר הצבא המצבא את עם הארץ ושים איש עם הארץ הנמצאים בעיר: ⁴⁰ וויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך אתם על מלך בבל רבלטה: ⁴¹ וירך אתם מלך בבל וימיהם בדבלה בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדרמתו: ⁴² והעם הנשאר בארץ יהודה אשר השair נבוכנאנצ'ר מלך בבל ויפקד עליהם את נדליהו בן אחיקם בן שפן: ⁴³ וישמעו כל שר המלחים המה והאנשים כי הפקיד מלך בבל את נדליהו ויבאו אל נדליהו המצפה ווישמעאל בן נתניה וויהנן בן קרח ושריה בן תנחמת הנטפתו ויאזנייה בן המעתבי המה ואנשיהם: ⁴⁴ וישבע להם נדליהו ואנשיהם ויאמר להם אל תיראו מיעברי ה�建ים שבו בארץ עבדו את מלך כל וויטב לכם: ⁴⁵ ויהו בחדר השבייע בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אותו ויבאו את נדליהו וימת ואת היהודים ואת ה�建ים אשר היו אותו במצפה: ⁴⁶ ויקמו כל העם מקטן ועד גדויל ושרי המלחים ויבאו מצרים כי יראו מפני כסדרים: ⁴⁷ ויהו בשלשים ושבע שנה לנגולות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים ושבעה לחדר נשא אויל מרדך מלך בבל בשנות מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית כלא: ⁴⁸ וידבר אותו טבות ויתן את כסאו מעל כסא

אחריו בן יקרא לך עיר הצדך קרייה נאמנה: 27 ציון במשפט הדרה ושביה בצדקה: 28 ושביר פשעים וחטאיהם יחודו ועובי יהוה יכלו: 29 כי בשו מאילים אשר חמדתם ותחרפו מהוננות אשר בחרתם: 30 כי תהו כאלה נבלת עליה וככנה אשר מום אין לה: 31 והיה החسن לנערת ופעלו לניצוח ובערו שניהם יחודו ואין מכביה:

2 הדבר אשר יהוה ישעיו בן אמוץ על יהודה וירושלם: 2 והיה באחרית הימים נכוון יהוה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא מגבעות ונחרו אליו כל הגוים: 3 ויהלכו עמים רבים ואמרו לנו ונעלת אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב וירנו מדרכו ונלכה בארכתי כי מצין תצא תורה ודבר יהוה מירושלם: 4 וושפט בין הגוים והוכחה לעמים רבים וכתחו חרבותם לאותם ותניתותיהם למזרמות לא ישא נוי אל נוי חרב ולא ילמדו עוד מלחתה: 5 בית יעקב לבו ונלכה באור יהוה: 6 כי נשתחה עמק נכריהם ישפיקו: 7 ותملא ארציו כסף זהב ואין קצה לאוצרתו ותملא ארציו סוסים ואין קצה למרכיבתו: 8 ותملא ארציו אלילים למשעה ידיו ישתחוו לאשר עשו אצבעתו: 9 ווישח אדם וישפל איש ואל תשא להם: 10 בוא בצור והטמן בעפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו: 11 עני נבחות אדם שפל ושה רום אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא: 12 כי יום ליהוה צבאות על כל הארץ ורומ ועל כל נשא ושפלה: 13 וועל כל אריו הלבנון הרמים והנשאים ועל כל אלוני הבשן: 14 ועל כל ההרים הרמים ועל כל הנבעות הנשאות: 15 ועל כל מגדל נבה ועל כל חומה בצורה: 16 ועל כל נבות האדם ושפלו רום אנשים ונשגב יהוה לאבדו ביום ההוא: 18 והאלילים כליל יהלך: 19 ובאו במערות צרים ובמחילות עפר מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 20 ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחוות לחפר פרות ולעטפלים: 21 לובוא בנקרות הרים ובכעפי הסלעים מפני פחד יהוה ומהדר נאנו בקומו לעץ הארץ: 22 חדרלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו כי ומה נחשב הוא:

1 חון ישעיו בן אמוץ אשר היה על יהודה וירושלם בימי עזיהו יותםacho יחזקיהו מלכי יהודה: 2 שמעו שמים והאוני ארץ כי יהוה דבר בנימ גדרתי ורוממותיהם והם פשו כי: 3 ידע שור קנהו וחמור אבוס בעליו ישראל לא ידע עמי לא התבונן: 4 היו נוי חטא עם כבד עון זרע מערעים בנימ משחיתים עיבו את יהוה נאצנו את קדוש ישראל נרו אחריו: 5 על מה חכו עור תסיפו סרה כל ראש לחלי וכל לבב דרי: 6 מכך רגל ועד ראש אין בו מותם פצע וחיבורה ומכה טריה לא זרו ולא חבשו ולא רכבה במשן: 7 ארצכם שמנה עריכם שרפות אש אדמתכם לנדרכם זרים אכלים אתה ושם מה מהפהת זרים: 8 ונורתה בת ציון בסכה בכרכם כמלונה במקשה כעיר נצורה: 9 לויל יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסדם הינו לעמלה דמיינו: 10 שמעו דבר יהוה קציני סדרם האזינו תורה אלהינו עם עמלה: 11 למה לי רב זבחיהם יאמר יהוה שבעת עלות אלים וחלב מריאים ודם פרים וככבים ועתודים לא חפצתי: 12 כי תבוא לדרות פני מי בקש ואת מידכם רמס הצדי: 13 לא תסיפו הביא מנהת שוא קטרת תועבה הדיא לי חדש ושבת קרא מקרא לא אוכל און ועכירה: 14 חדשיכם ובפרשכם כפיקם עליים עני מכם נם כי תרבו תפלה ואני שמע ידיכם דמים מלאו: 16 רחציו הוכו הסירו רע מעליכם מניד עני חדרלו הרע: 17 לממדיו היטב דרשו משפט אשרו חמוון שפטו יותם ריבבו אלמנה: 18 לכו נא ונוכחה יאמר יהוה אם יהיו חטאיכם כשיגן ילכינו אם ידרימו כתולע צמדר יהו: 19 אם חאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: 20 ואם תמאנו ומריהם חרב תאכלו כי פי יהוה דבר: 21 איך היה להזונה קרייה נאמנה מלאי משפט צדק ילין בה ועתה מרצחים: 22 כספק היה לסתנים סבאך מהול במים: 23 שרך סוררים וחברי גנבים כלו אהב שחר ורדף שלמנים יותם לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם: 24 لكن אם האדון יהוה צבאות אביר ישראל הוא אנחם מצרי ואנקמה מאובי: 25 ואשיבה יהי עלייך ואצראף כבר סיניך ואסירה כל בדיליך: 26 ואשיבה שפטיך כבראשנה וויציך כבתחלה

3 כי תהה האדין יהוה צבאות מסיר מירושלם ומיהורה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים: 2 נבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם ווקן: 3 שר חמושים ונושא פנים ווועץ וחכם חרים ונבון לחש: 4 ונתני נערם שרים וועללים ימשלו בם: 5 ונגש העם איש באיש ואיש ברעהו ירחהבו הנער בזקן והנקלה בנכבר: 6 כי יתפש איש באחו בית אביו שלמה לכח קצין תהה לננו והמכשלה הזאת תחת ידך: 7 ישא ביום ההוא לא אמר לא אהיה חבש ובכיתוי אין לחם ואין שללה לא חשימי קצין עם: 8 כי כשלח ירושלם יהודה נפל כי לשונם ומעליהם אל יהוה למרות עני כבודו: 9 הכרת פניהם ענתה בם וחטאתם כסדם הגידו לא חדרו אויל נפשם כי נמלו להם רעה: 10 אמרו צדיק כי טוב כי פרוי מעלייהם יאכלו: 11 אויל לרשות רע כי גמול ידיו עשה לו: 12 עמי ארחותיך בלו: 13 נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים: 14 יהוה במשפט יבוא זקני עמו ושריו ואתם בערתם הכרם גולת העני בבחיכם: 15 מלכם הדרכו עמי ופניהם עניים תחננו נאם אדרני יהוה צבאות: 16 ויאמר יהוה יען כי גבשו בנות ציון ותלכנה נטוות נרונן ומשכורות עיניהם הלוך וטפוף תלכנה וברגליהם תעכסנה: 17 ושפח אדרני קדרך בנות ציון ויהוה פתחן ערחה: 18 ביום ההוא יסיר אדרני את תפארת העכים והשבים והשגרנים: 19 הנטפות והשרות והרעלות: 20 הפארדים והצדדות והקשרים ובכתי הנפש והחלחים: 21 הטעות ונזמי האף: 22 המחלצות והמעפות והמטפות והחרידים: 23 הגלנים והסדרנים והצניפות והרדידים: 24 והיה תחת שם מך יהיה ותחת חנורה נקפה ותחת מעשה מקשה קרחה ותחת פתיניל מחרנית שך כי תחת יפִי: 25 מתייך בחרב יפלו ונבורך במלחמה: 26 ואנו ואבלו בתהיה ונתקה לארץ תשב:

5 אשורה נא לידיידי שירות דודי לכרמו כרם היה לידיידי בקרון בן שמן: 2 ויעזקו ויסקלחו וויתעהו שرك ובין מגדל בתוכו וגו יקב החזב בו ויקו לעשותות ענבים ויעש באשים: 3 ועתה יושב ירושלם ואיש יהודה שפטו נא בני ובין כרמי: 4 מה לעשותות עוד לכרמי ולא עשי תי בו מדווע קויתו לעשותות ענבים ויעש באשים: 5 ועתה אודיענה נא אחכם את אשר אני עשה לכרמי הסר משוכתו והיה לבער פרץ גדרו והיה למארם: 6 ואשיתחו בתה לא זומר ולא יעדר ועלה שמייר ושית ועל העבים אצוה מהטמיט עלייו מטר: 7 כי כרם יהוה צבאות בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשוינו ויקו למשפט והנה משפה לצדקה והנה צקה: 8 הוין מניע בית בכית שדה בשירה קרייבו עד אפס מקום והושבתם לבדכם בקרוב הארץ: 9 באוני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשם יהו נדלים וטובים מאין ישב: 10 כי עשרה צמדי כרם יעשוו בת אחת וזרע חמר יעשה איפא: 11 הוין משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי בנשף יין ידליכם: 12 והיה כנור גובל תפ וחליל ויין משתייהם ואת פעל יהוה לא יビיטו ומעשה ידיו לא ראו: 13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו מתי רעב והמנון צחה צמא: 14 לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבליחק וירד הדרה והמונה ושאונה ועלז בה: 15 וישח אדם וישפל איש ועינוי נביהים נקדש בצדקה: 16 ורעו כבשים כדרבים וחרבות מהחים נשפלה: 17 הוי משכוי העון בחבליו השוא וכעבות נרים יאכלו: 18 הוי משכוי העון בחבליו השוא וכעבות העגללה חטאה: 19 האמרים ימחר יהושה מעשוו למן רנאה ותקרב ותבואה עצה קדרוש ישראאל ונדרעה: 20 הוי האמרים לרע טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך שמים מר למתקום ומתקום למור: 21 הוי חכמים בעניהם וננד פניהם נבניהם: 22 הוי נבורים לשאות יין ואגשי חיל למסך שכר: 23 מצדיקו רשות עקב שחר וצדקה צדיקים יסרו ממן: 24 לכן כאכל קש לשון אש

4 והחיזקו שבע נשים באיש אחד ביום ההוא לא אמר לחמנו נאכל ושמלתנו נלבש רק יקרא שמק עליינו אסף חרפתנו: 2 ביום ההוא יהוה צמח יהוה לצבוי ולכבוד ופרוי הארץ לנאון ולתפארת לפליית ישראל: 3 והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתב לחיים בירושלם: 4 אם רחץ אדרני את צאת בנות

כנווע עצי יער מפני רוח: 3 ויאמר יהוה אל ישעיהו צא נא לך ראת אחז אתה ושאר ישוב בנך אל קצה העלת הברכה העליונה אל מسلط שדה כובס: 4 ואמרה אליו השמר והשקט אל תירא ולבבך אל ירך משני גבונת האורדים העשנים האלה בחורי אף רצין וארם ובן רמליהו: 5 יען כי עץ עלייך ארם רעה אפרים ובן רמליהו לאמר: 6 נעללה ביהודה ונקצנה ונבקענה אלינו ונמלך מלך בתוכה את בן טבאל: 7 כה אמר אדני יהוה לא תקם ולא תהיה: 8 כי ראש ארם دمشق וראש دمشق רצין ובעוד שנים וחמש שנה יחת אפרים מעם: 9 וראש אפרים שמרון וראש שמרון בן רמליהו אם לא תאמינו כי לא תאמנו: 10 וויסוף יהוה דבר אל אחז לאמר: 11 שאל לך אות מעם יהוה אליהיך העמק שאללה או הנבה למעלה: 12 ויאמר אחז לא שאל ולא אנסה את יהוה: 13 ויאמר שמעו נא בית דוד המעת מכם החלאות נשים כי תלאו נם את אליה: 14 לכן יתן אדני הוא לכם אות הנה העלמה הרה וילדת בן וקראת שמו עמנואל: 15 חמאה ורבש יאכל לדעתו מואס ברע ובחור בטוב: 16 כי בתרם ידע הנער מואס ברע ובחור בטוב התזוב האדמה אשר אתה קץ מפני שני מלכיה: 17 ויביא יהוה עילך ועל עמדך ועל בית אביך ימים אשר לא באו לימים סור אפרים ועל עיל יהודה את מלך אשר: 18 וזהו ביום ההוא ישרק יהוה לזובב אשר בקצתה יארו מצרים ולדברה אשר בארץ אשר: 19 ובאו ונחו כלם בנחל הפתוחות ובנקיקי הסלעים ובכל הנעצצים ובכל הנהלים: 20 ביום ההוא גלח אדני בתעד השכירה בעברי נהר במלך אשר את הראש ושער הרגלים וגם את הוקן תספה: 21 וזהו ביום ההוא יהוה איש עגלה בקר ושתן צאן: 22 וזהו מרבית עשות הלב יאכל חמאה כי חמאה ורבש יאכל כל הנותר בקרב הארץ: 23 וזהו ביום ההוא יהוה כל מקום אשר יהיה שם אלף גפן באלף כסף לשמיר ולשיט יהיה: 24 בחצים ובקשת יבוא שם כי שמיר ושיט תהיה כל הארץ: 25 וכל ההרים אשר בمعدר יעדرون לא תבואו שם יראת שמיר ושיט והויה לשלוח שור ולמרמס שה:

8 ויאמר יהוה אליו קח לך נלון גדויל וכותב עליו בחרט אнос ל מהר שלל חש בז: 2 ואuidה לי עדים נאמנים את אורה הכהן ואת זכרייה בן יברכיהו: 3 ואקרב

וחשש להבה ירפה שרשם כמיק יהוה ופרחם כאבק יעללה כי מאסו את תורה יהוה צבאות ואת אמרת קדוש ישראל נאצוו: 25 על כן חרה אף יהוה בעמו וית ידו עלייו ויכחו וירגנו ההרים ותהי נבלתם בסוחה בקרב חווות בכל זאת לא שב אפו וعود ידו נטויה: 26 ונשא נס לנווי מרחוק ושרך לו מקצה הארץ והנה מהריה כל יבוא: 27 אין עיר ואין כושל בו לא יום ולא יישן ולא נפתח אזור חלציו ולא נתק שרויך נעליו: 28 אשר חציו שנונים וכלקשתתו דרכות פרסות סוסיו צער נחשבו ומגלוויו כסופה: 29 שאגה לה לבביא וושאג ככפרים וויהם ויאזו טרכ ופלט ואין מציל: 30 וינהם עליו ביום ההוא כנהמתם ים ונכט לא רץ והנה חשך צר ואור חשך בעריפיה:

6 **בשנת מות המלך עזיהו** ואראה את אדני ישב על כסא רם ונשא ושוליו מלאים את היכל: 2 שרפם עמדים ממעל לו ש כנפים שיש כנפים לאחד בשיזם יסח פניו ובשתים יסח רגלו ושתים יעופף: 3 וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש יהוה צבאות מלא כל הארץ כבודו: 4 וינווע אמות הפסים מוקול הקורא והביה ימלא עשן: 5 וואמר אויל כי נדמיתו כי איש טמא שפטים א נכי ובתוך עם טמא שפטים א נכי יושב כי את המלך יהוה צבאות ראו עני: 6 וויעף אליו אחד מן השרפים ובירו רצפה במלקחים ללח מעל המזבח: 7 ווונע על פיו ויאמר הנה נגע זה על שפטיך וסדר עונך וחטאך תכבר: 8 ואשמע את קול אדני אמר את מי אשלח ומויילך לנו ואמר הני שלחני: 9 וואמר לך ואמרת לעם הזה שמעו ואל תבינו וראו ואל תדרע: 10 השמן לב העם הזה ואזני הכבד ועינוי השע פן יראה בעניינו ובאוניו ישמע ולביבו יבנין ושב ורפא לו: 11 וואמר עד מתי אדני ויאמר עד אשר אם שאו ערים מאין יושב ובתים מאין אדם והאדמה תשאה שםמה: 12 ורחק יהוה את האדם ורבה העזובה בקרב הארץ: 13 ו עוד בה עשרה ושבה והיתה לבער כלאה וכאלון אשר בשלכת מצבתם זרען קדרש מצבתה:

7 **ויהיו בימי אחז בן יותם בן עזיהו מלך יהודה עלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ירושלם למלחמה עליה ולא יוכל להלחם עליה: 2 ווינדר לבית דור לאמר נחה ארם על אפרים וינגע לבבו וללבב עמו**

אל הנבואה ותהר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חשב זו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמו ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר: 5 ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמור: 6 יען כי מאס העם זהה את מי השלח הhalbנים לאט ומשוש את רצין ובן רמלה יהו: 7 ולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבנים את מלך אשר ואת כל כבورو ועלה על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטאות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאוינו כל מרחק ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עזו עזה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת ירד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמור: 12 לא תאמرون קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדרשו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש ולאבן נף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמושק לישוב ירושלים: 15 וכשלו בם ריבים ונפלו ונשברו ונוקש ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלmedi: 17 וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקוטו לו: 18 הנה אנחנו והילדים אשר נתן לי יהוה לאתת ולמושתים בישראל מעם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים אף ועוד ידו נטויה:

10 הוי החקקים חקקי און ומכתבים עמל כתבו: 2 להטוט מרדין דלים ולגיל משפט עני עמי להיות אלמנות שללים ואת יתומים יבו: 3ומה תעש ליום פקודה ולשואת ממרחיק תבוא על מי תנוסו לעזרה ואני תעוזב כבודכם: 4 בלחתי כרע תחת אסיר ותחת הרוגים יפל בכל זאת לא שב אף ועוד ידו נטויה: 5 הוי אשור שבט אפי ומטה הוא בידם זעמי: 6 בני חנק אשלהנו ועל עם עברתי אצנו לשכל שלל ילבו בזושמו מרים כחמור חוץות: 7 והוא לא כן ידמה ולבבו לא כן יחשבי כי להשميد בלבבו ולהכרית גוים לא מעת: 8 כי יאמר הלא שרי ייחדו מלכים: 9 הלא ככרכמיש כלנו אם לא כארפוד חמת אם לא כדרמשק שמרון: 10 כאשר מצאה ידי לממלכת האליל ופסלייהם מירושלים ומשמרון: 11 הלא כאשר עשיתי לשמרון ולא ליליה כן אעשה לירושלים ולעכבה: 12

אל הנבואה ותהר ותלך בן ויאמר יהוה אליו קרא שמו מהר שלל חשב זו: 4 כי בטרם ידע הנער קרא אבי ואמו ישא את חיל דמשק ואת שלל שמרון לפני מלך אשר: 5 ויסוף יהוה דבר אליו עוד לאמור: 6 יען כי מאס העם זהה את מי השלח הhalbנים לאט ומשוש את רצין ובן רמלה יהו: 7 ולכן הנה אדרני מעלה עליהם את מי הנהר העצומים והרבנים את מלך אשר ואת כל כבورو ועלה על כל אפיקיו והלך על כל נdotio: 8 ווחלף ביהודה שטף ועבר עד צואר יניע והיה מטאות כנפיו מלא רחוב ארץ עמנו אל: 9 רעו עמים וחתו והאוינו כל מרחק ארץ התאזרו וחתו התאזרו וחתו: 10 עזו עזה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: 11 כי כה אמר יהוה אליו בחזקת ירד ויסרני מלכת בדרך העם הזה לאמור: 12 לא תאמرون קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו לא תיראו ולא תעריצו: 13 את יהוה צבאות אתו תקדרשו והוא מורהכם והוא מערצכם: 14 והוא למקדש ולאבן נף ולצור מכשול לשני בתי ישראל לפח ולמושק לישוב ירושלים: 15 וכשלו בם ריבים ונפלו ונשברו ונוקש ונלכדו: 16 צור העודה חותם תורה בלmedi: 17 וחכיתו ליהוה המסתיר פניו מבית יעקב וקוטו לו: 18 הנה אנחנו והילדים אשר נתן לי יהוה לאתת ולמושתים בישראל מעם יהוה צבאות השם בהר ציון: 19 וכי יאמרו אליכם דרשו אל האבות ואל הידענים המצחפים והמהנים והנה צרה וחשכה מעוף צוקה ואפללה מנדה:

9 כי לא מועף לאשר מוצק לה כתעת הראשון הקל ארץ זבלון וארצה נפתלי והאדרון הכביד דרך הים עבר הירדן גליל הגוים: 2 העם הhalbנים בחשך ראו אור נдол ישבי בארץ צלמות אור נהג עליהם: 3 הרבית הגוים לא גונדלת השמחה שמהו לפניך כשמחת בקצר כאשר יגלו בחלקם שלל: 4 כי את על סבלו ואת מטה שכמו שבט הנש בוחחתת כוים מרדין: 5 כי כל סאון שאן ברוש ושמלה מגוללה בדיםם והיתה לשרפה מהכלת אש: 6 כי ילד ילד לנו בן נתן לנו ותהי המשרה על

פיו ובrhoח שפטיו ימota רsha: 5 והיה צדק אוור מתנו
והאמונה אוור הלו: 6 ונור זאב עם כבש ונמר עם גדי
ירבץ וענאל וכפיר ומיריא ייחדו ונער קעטן נהג בם: 7 ופה
ודב תרעינה ייחדו ירבציו ילידין ואירה כבקר אכל
תבן: 8 ועשע יונק על חור פתן ועל מוארת צעפוני נמול
ירדו הדרה: 9 לא רדו ולא ישיחתו בכל הדר קדרשי כי מלאה
הארץ דעתה את יהוה כמים לם מכסים: 10 והיה ביום
ההוא שרש יש夷 אשר עמד לנשעים אליו גוים ידרשו
והיתה מנהתו כבוד: 11 והיה ביום ההוא יוסיף אדרני שנית
ירדו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים
ומפתחות ומכווש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים: 12
ונשא נס לנויים ואסף נדחו ישראל ונפצחות יהודה יקbez
מארכע כנפות הארץ: 13 וסירה קנתא אפרים וצדרי
יהודה יכרתו אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יציר
את אפרים: 14 ועפו בכתף פלשתיםימה ייחדו יבזו את
בני קדם אדום ומואב משלוח ידים ובנו עמן משמעתם:
15 והחרדים יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר
בעים רוחו והחכו לשבעה נחלים והדריך בנעלים: 16
והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור כאשר היה
ליישרל ביום עלהו מארץ מצרים:

12 ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפה כי ישב
אפק ותחנמי: 2 הנה אל ישועתי אבתח ולא אפחד כי עוי
ומורת יהוה ויהי לי לישועה: 3 ושבתם מים בששון
משמעות היושעה: 4 ואמרתם ביום ההוא הodo ליהוה
קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו הוציאו כי נשבע
שםו: 5 זמרו יהוה כי נאות עשה מדעת ואת בכל הארץ:
6 צהלי רנו וישבת ציון כי נдол בקרבך קדוש ישראל:

13 משא בבל אשר חזיה ישעיהו בן אמוץ: 2 על הדר
נשפה שאו נס הרימו קיל להם הניפו יד ויבאו פתחו
נדיבים: 3 אני צויתי למקדשי נם קראתי גבורי לאפי
עליזו נאות: 4 קול המון בהרים דמותם עם רב קול שאון
מלוכות נוים נאספים יהוה צבאות מפקד צבא מלחמה:
5 באים מארץ מרחק מקצת השמים יהוה וכלי זעמו
לחבל הארץ: 6 הייללו כי קרוב יום יהוה כshed
משדי יבוא: 7 על כן כל ידים תרפהינה וכל לבב אנווש
נס: 8 ונבהלו צירום וחלבים יאחזון כוילדה ייחילון
איש אל רעהו יתמהו פנו להרים פניהם: 9 הנה יום יהוה

והיה כי יבצע אדרני את כל מעשהו בהר ציון ובירושלם
אפק על פרו גDEL ללב מלך אשר ועל תפארת רום
עינוי: 13 כי אמר בה כיה ידי עשויתו ובחכמתו כי נבנותו
ואסיר נבנולת עמים ועתידתיהם שושתי ואוריד כאביר
יושבים: 14 ותומצא כkon ידי ליחיל העמים ואסף ביצים
עבות כל הארץ: 15 היזהפרת הנדרן על החatz בם יתנדל
המשור על מניפו כהניף שבט את מדרמייו כהרים מטה
לא עז: 16 לכן ישלה האדון יהוה צבאות במשמני רוזן
וחחת כבבו יקד יקד כיקוד אש: 17 והיה אור ישראל
לאש וקדשו להבה ובערה ואכללה שיתו ושמיריו ביום
אחד: 18 וכבוד יערו וכרמלו מנפש ועד בשר יכללה והיה
כמסס נסס: 19 וואר עז יערו מספר יהוו ונער יכתם:
20 והיה ביום ההוא לא יוסיף עוד שאר ישראל ופליטה
בבית יעקב להשען על מכחו ונשען על יהוה קדוש ישראל
באמת: 21 שאר ישוב שאר יעקב אל אל נבור: 22 כי אם
יהיה עמק ישראל כחול הים שאר ישוב בו כלין חרוץ
שופט צדקה: 23 כי כללה ונחרצה אדרני יהוה צבאות
בקרב כל הארץ: 24 לכן כה אמר אדרני יהוה צבאות
אל תירא עמי ישב ציון מאשור בשבט ייכבה ומטהו ישא
עליך בדרכ מצרים: 25 כי עוד מעט מזעך וכלה זעם
ואפי על תבליהם: 26 וודרך עליו יהוה צבאות שוט
כמכת מדין בצוור ערוב ומטהו על הים ונשאו בדרכ
מצרים: 27 והיה ביום ההוא יסור סבלו מעל שבך ועל
מעל צואך ויחבל על מפני שמן: 28 בא על עית עבר
במנגרון למכASH יפקוד כליו: 29 עברו מעברה נבע מלון
לנו חרדה הרמה נבעת שאל נסה: 30 צהלי קולך בת
גילם הקשבי לישה עניה ענותה: 31 נדרה מדמנה ישבי
הגבים העיוו: 32 עוד הרים בנב לערם ינפה ידו הדר ביה
ציון נבעת ירושלים: 33 הנה האדון יהוה צבאות מסעך
פארה במערצה ורמי הקומה גדוועים והגבאים ישפלו:
34 ונוקף סבכי העיר בברזיל והלבנון באדריך יפל:

11 ויצא חטר מגוע ישי ונצר מרשיו יפרה: 2 ונחה
עליו רוח יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה ונכורה רוח
דעת ויראת יהוה: 3 והריחו ביראת יהוה ולא למראה
עינוי ישפט ולא למשמע אזני יוכיה: 4 ושפט בצדק
دلים והוכחה במישור לעני הארץ והכה הארץ בשבט

לכוכבי אל ארמים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון: 14 עליה על במתו עב ארמה לעליון: 15 אך אל שאל תורך אל ירכתי בור (Sheol h7585) 16 ראיך אליך ישיחו אליך יתבוננו זהה האיש מרני הארץ מרעיש מלכויות: 17 שם תבל כמדרבר ועריו הרס אסורי לא פתח ביתה: 18 כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בכחו: 19 ואתה השלכת מקברך נצדר נחטב לבוש הרנים מטעני חרב יורדי אל אبني בור כפגר מובס: 20 לא תחדר אתם בקבורה כי ארץ שחט עמק הרנת לא יקרא לעולם רעד מרעיש: 21 הכנינו לבניינו מטבח בעון אבותם כל יקומו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים: 22 וקמתי עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לכבול שם ושאר נני וכנד נאם יהוה צבאות 23 ושמה תה למורש קפד ואנמי מים וטאטאתיה במטאטה השמד נאם יהוה צבאות: 24 נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיותין כן היהת וכאשר יעצתי היא תקום: 25 לשבר אשר בארכץ ועל הריו אבוסנו וסר מעלייהם עלו וסבלו מעל שכמו יסור: 26 זאת העצה היוצחה על כל הארץ ואת היד הנטויה על כל הנויים: 27 כי יהוה צבאות יעץ ומירפ וידיו הנטוויה ומוי ישיבנה: 28 בשנות מות המלך אחוז היה המשא הזה: 29 אל תשמי פלשת כלך כי נשבר שבט מך כי מישרש נחט יצא צפע פריוו שרכ מועופ: 30 ורעו בכוורי דלים ואבויום לבטה ורבעצו והמתו ברעב רשך ושאריתך יירג: 31 הילילי שער זעקי עיר נמנוג פלשת כלך כי מצפון עשן בא ואין בודד במוועדי: 32 ומה יענה מלacci גוי כי יהוה יסד ציון ובזה ייחסו עמו:

15 משא מוֹאָב כִּי בְּלִיל שְׁדָר עַר מוֹאָב נְדָמָה כִּי בְּלִיל שְׁדָר קוֹר מוֹאָב נְדָמָה: 2 עַלְהַבֵּית וְדִיבֵּן הַבָּמוֹת לְכִי עַל נְבוּ וְעַל מִידָּבָא מוֹאָב יְלִיל בְּכָל רַאשֵּׁו קְרָחָה כָּל זְקוּן גְּרוּועָה: 3 בְּחוֹצְתֵּיו חָנָרוּ שָׁק עַל גְּנוּתֵה וְבְרַחְבָּתֵה כָּלה יְלִיל יְרֵד בְּבֵci: 4 וְחוֹזָק חַשְׁבּוֹן וְאַלְעָלָה עַד יְהָז נְשָׁמָע קוֹלָם עַל כָּן חַלְצֵי מוֹאָב יְרִיעָו נְפֵשָׁו יְרָעָה לו: 5 כִּי לְמוֹאָב יְזַעַק בְּרִיחָה עַד צָעֵר עַנְלָת שְׁלִשָּׁה כִּי מַעַלָּה הַלְוָחוֹת בְּכִי יְעַלָּה בָּו כִּי דָרְךָ חֹרְנִים זַעֲקָת שְׁבָר יְעָרָו: 6 כִּי מַיְ נְמָרִים מִשְׁמָוֹת יְהָיו כִּי בָשׁ חַצִּיר כָּלה דָשָׁא יְרָק לֹא הִיא: 7 עַל כָּן יְתַהַ עֲשָׁה וּפְקָדָת עַל גּוֹיִם: 8 וְאַתָּה אָמָרָת בְּלַבְבָּךְ הַשְׁמִים אַעֲלָה מַעַל

בָּא אֲכוֹרִי וּעֲבָרָה וְחַדְוָן אֲפָל שְׁוֹם הָאָרֶץ לְשָׁמָה וְחַטָּאת יִשְׁמֹוד מִמֶּנָּה: 10 כִּי כּוֹכֶבֶי הַשְׁמִים וּכְסִילֵּיהם לֹא יְהָלֵל אָוּרָם חַשְׁךָ הַשְׁמָשׁ בְּצָאתו וְוִירָח לֹא גִּיהָ אָרוּ: 11 וּפְקָדָת עַל תְּבֵל רָעָה וְעַל רְשָׁעִים עֲנוּם וְהַשְׁבָּתִי נָאוּ זְדִים וְגָנוֹת עֲרִיצִים אֲשֶׁר: 12 אָוּקָר אֲנוֹשׁ מַפּוּז וְאָדָם מַכְתָּם אֲפָרִיר: 13 עַל כָּן שְׁמוֹים אֲרָנוֹי וְתְּרֻעָה הָאָרֶץ מִמְּקוֹמוֹה בְּעַבְרָת יְהָוה צָבָאות וּבְיָמֵינוּ חֲרוֹן אֲפָו: 14 וְהִיא כָּצְבָּה וְכָצָאָן וְאַיִן מִקְבֵּץ אִישׁ אֶל עַמּוּ יִפְנּוּ וְאִישׁ אֶל אֶרְצֵו יִנּוּ: 15 כָּל הַנִּמְצָא יִקְרֵר וְכָל הַנְּסָפה יִפְולֵל בְּחָרְבָּ: 16 וְעַל לִילֵיהם יִרְטְּשׁוּ לְעַיְנֵיהם יִשְׁסַׁו בְּחַיֵּים וְנוֹשְׁהָם חַשְׁגָּלָה: 17 הַנְּנִי מַעַיר עַל הַיּוֹם אֲתָה מַדִּי אֲשֶׁר כָּסֶף לֹא יִחְשְׁבּוּ וְזֹהָב לֹא יִחְפְּצּוּ בָו: 18 וּקְשָׁתּוֹת נְעָדרִים תְּרַטְּשָׁה וּפְרִי בָּטָן לֹא יִרְחְמוּ עַל בְּנֵים לֹא תָחֹס עַיִם: 19 וְהִיא בְּכָל צָבֵי מִמְּלֹכָות תְּפָאָרָת נָאוּן כְּשִׂדְים כִּמְהַפְּכָת אֲלֵהִים אֶת סְדָם וְאַתָּה עִמָּה: 20 לֹא חָשַׁב לְנַצְחָה וְלֹא חָשַׁכְנָה עַד דָוָר וְדָוָר וְלֹא יִהְלֶל שֵׁם עֲרָבִי וְרוּעִים לֹא יִרְבְּצֹו שֵׁם צִים וְמַלְאָוָה בְּתֵיכֶם אֲחִים וְשָׁכְנוֹ שֵׁם בְּנוֹת יָעָה וְשָׁעֵירִים יִרְקְדוּ שֵׁם: 22 וְעַהֲגָה אַיִים בְּאַלְמָנוֹתִו וְתָנִים בְּחִילִי עַגְגָה וְקָרּוּב לְבָוא עַתָּה וְיִמְיהָ לֹא יִמְשֹׁכוּ:

14 כִּי יִרְחָם יְהָוה אֶת יַעֲקֹב וּבְחָרָעָד בִּיְשָׁרָאֵל וְהַנִּיחָם עַל אֲדָמָה וְגַלְוָה הַגָּר עַל הַיּוֹם וְנִסְפְּחוּ עַל בֵּית יַעֲקֹב: 2 וְלִקְחוּם עִמָּיכֶם וְהַבְּיאוּם אֶל מִקְוּמֵם וְהַתְּהַלֵּם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל אֲדָמָת יְהָוה לְעַבְדִּים וְלִשְׁבָחוֹת וְהַזְּבִּים לְשִׁבְיָהִם וְרַדְוּ בְּנֵנְשִׁים: 3 וְהִיא בַּיּוֹם הַנִּיחָה לְךָ מַעֲצָבָךְ וְמַרְגָּזָךְ וְמַן הַעֲבָרָה הַקְשָׁה אֲשֶׁר עָבָד בָּךְ: 4 וְנִשְׁתַּחַת הַזָּה עַל מַלְכֵבְלִיל וְאָמְרָת אַיִךְ שְׁבַת נְנֵשׁ שְׁבָתָה מִדְהָבָה: 5 שְׁבָר יְהָוה מִתְּהַרְשָׁעָם שְׁבָט מְשָׁלִים: 6 מִכָּה עִמִּים בְּעַבְרָה מִכְתָּב לְתֵהָרָה דְּרָה אֶבֶן גּוֹיִם מַרְדָּך בְּלִי חַשְׁד: 7 נְחָתָה שְׁקָתָה כָּל הָאָרֶץ פְּצָחָה רָנָה: 8 נִם בְּרוּשִׁים שְׁמָחוּ לֹכֶד אָרוֹז לְבִנְנוֹן מָאוֹשָׁה שְׁכָבָת לֹא יַעֲלָה הַכְּרָת עַלְיָנוּ: 9 שָׁאָל מִתְּחַת רְגָנָה לֹכֶד לְקַרְאָת בּוֹאֵךְ עֹורֶר לֹכֶד רְפָאִים כָּל עַתְּדִי אֶרְץ הַקִּים מְכַסּוֹתָם כָּל מַלְכִי גּוֹיִם: 10 כָּלִם יְעָנוּ וְיִאמְרוּ אַלְיךָ נִמְתָּה חַלִּית כָּמוֹנוֹ אֶלְעָנוֹ נְמַשְׁלָת: 11 וְהִורְדָּשָׁאֵל נְאָונֵךְ הַמִּיתָּה נְבָלִיךְ תְּחִזְקָתְךָ רְמָה וּמְכִסְיךְ תְּולָעָה: 12 (Sheol h7585)

והיתה שמהה: 10 כי שכחת אלהי ישעך וצורך מעזך לא זכרת על כן התשע נטעי נעמנים וומרת זו הזרענו: 11 בו יום נתעך תשגנו ובבקר זרעך תפריחו נך קציר ביום נחלה וכאב אנו: 12 הו המן עמים רבים כהמותם מימים יהמינו ושואן לאמים כשאון עמים כבירים ישאן: 13 לאמים כשאון מים רבים ישאן וגער בו ונס מרחק ורדף כמץ הרים לפני רוח וכגלגול לפני סופה: 14 לעת ערבה והנה בלהה בטרם בקר איננו זה חלק שוטינו וגnewline לבזינו:

18 הו ארץ צלצל נפבים אשר מעבר לנחרי כוש: 2 השלח בים צרים ובכל נמוא על פנו מים לכוי מלאכים קלים אל נוי משך ומורט אל עם נורא מן הוא והלה נוי קו קו וمبוסה אשר בזוא נהרים ארצו: 3 כל ישבי תבל ושכני ארץ כנסא נס נהרים תרא וכתקע שופר התשעו: 4 כי כה אמר יהוה אליו אשקתו ואבשה במכוון חם צח עלי אור כעב טל בחם קציר: 5 כי לפני קציר כתם פרח ובסדר גמל היה נזה וכורת הוללים במזמורות ואת הניטחות הסיר התז: 6 ישבו ייחדו לעיט הרים ולבהמות הארץ וקץ עליו העיט וככל בהמת הארץ עליו תחרף: 7 בעת ההיא יובל שי ליהוה צבאות עם משך ומורט ועם נורא מן הוא והלה נוי קו קו וمبוסה אשר בזוא נהרים ארציו אל מקום שם יהוה צבאות הדר ציון:

19 משא מצרים הנה יהוה רכב על עב קל ובא מצרים גנוו אלילו מצרים מפניו ולבב מצרים ים בקרבו: 2 וסכסhti מצרים במצרים ונתחו אל האלילים ואיש ברעהו עיר בעיר מלוכה במלוכה: 3 ונבקה רוח מצרים בקרבו ועצתו אלבלע ודרשו אל האלילים ואל האטום ואל האבות ואל הדענים: 4 וסכרתי את מצרים ביד ארדים קשה ומילך עז ימשל בם נאם הארץ יהוה צבאות: 5 ונשטו מים מהם ונחר יחרב ויבש: 6 והאוניה נהרות דללו וחרבו יארו מצור קנה וסוף קמלו: 7 ערות על יאור על פי יאור וכל מזרע יאור ייבש נדע ואינו: 8 ואנו הדינים ואבלו כל משליכי ביאור חכה ופרש מכמורת על פנוי מים אמללו: 9 וובשו עבדי שתים שרייקות וארכנים חורי: 10 והו שחתה מדכאים כל עשי שכר אממי נשפ: 11 אך אלים שרי צען חכמי עצי פרעה עצה נבערה איך האמרו אל פרעה בן חכמים אני בן

מוואב עד אנגלים יללהה ובאר אילים יללהה: 9 כי מי דימון מלאו דם כי אישת על דימון נספות לפליית מואב אריה ולשארית ארמה:

16 שלחו כר משל ארץ מסלע מדברה אל הרכבת ציון: 2 והיה כעוף נודד קן משלח תהינה בנות מוואב מעברת לארנון: 3 היביאו עצה עשו פלילה שויו כליל צלך בתוקן צהרים סתרי נדחים נודד אל תגל: 4 יגנוו בך נדחו מוואב הוי סתר למו מפני שודד כי אפס המץ כלה שדר תמו רמס מן הארץ: 5 והווכן בחס כסא וישב עליו באמת באهل דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק: 6 שמענו נאנו מוואב נא מאד גנותו וננוו ועברתו לא כן בדיו: 7 וכן יילל מוואב כליה ייליל לאישיש קיר חורשת תחנו אך נכאים: 8 כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה עלי נום הלמו שרוקיה עד יעור ננוו מדרבר שלחויה נטהו עברו ים: 9 על כן אבכה בבכי יעור גפן שבמה אריך דמ夷ו יין בקבים לא ידריך הדריך ובכרמים לא ירנן לא ירעע יין בקבים ככנור יהמו וקרבי הידר השבתי: 10 על כן מעי למוואב ככנור יהמו וקרבי לקיר חרש: 11 והיה כינראה כי נלאה מוואב על הבמה ובא אל מקדרו להחפכל ולא יוכל: 12 זה הדבר אשר דבר יהוה אל מוואב מזא: 14 ועתה דבר יהוה לאמר בשלש שנים כשי שביר ונקלת כבוד מוואב בכל ההמון והרב ושאר מעת מזער לא כביר:

17 משא דמשק הנה דמשק מוסר מעיר והיתה מעי מפללה: 2 עזבות ערי ערדע לעדרים תהינה ורבציו ואין מהדר: 3 ונשבת מבצרא מאפרים וממלכה מדמשק ושאר ארם ככבוד בני ישראל הוי נאם יהוה צבאות: 4 והיה ביום ההוא ידל כבוד יעקב ומשמן בשרו יrhoה: 5 והיה כאסף קציר קמה וזרעו שבלים יקנור והיה מלקט שבלים בעמק רפאים: 6 ונשאר בו עוללה נקף זית שנים שלשה נרגדים בראש אמר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאם יהוה אלהי ישראל: 7 ביום ההוא ישעה האדם על עשו ועינוי אל קדוש ישראל תדרagna: 8 ולא ישעה אל המזבחות מעשה ידיו ואשר עשו אצבעתו לא ידראה ודאשדים וחתמים: 9 ביום ההוא יהו ערי מעוז כעוזבת החרש והאמיר אשר עזבו מפני בני ישראל

מלאו מתני הלחלה ציריים אחזוני צירוי يولדה נועיתו המשמע נבהלו מראות: 4 תעה לבבי פלצות בעתני את נשף חשי שם לי לחדרה: 5 ערך השלחן צפה הצפיטה אcolon שתה קומו השרים משחו מנן: 6 כי כה אמר אלי אדרני לך העמד המצחפה אשר יראה יגיד: 7 וראה רכב צמד פרשים רכב חמוץ רכב גמל והקשיב קשב רב קשב: 8 ויקרא אරיה על מצפה אדרני אגבי עמד תמיד יומם ועל משמרתי אגבי נצב כל הליות: 9 והנה זה בא רכב איש צמד פרשים ווין ויאמר נפלת נפלת בבל וככל פסילי אלהיה שבר לאץ: 10 מדשתי ובן גרכו אשר שמעתו מאת יהוה צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם: 11 משא דומה אליו קרא משער שמר מה מלילה שמר מה מליל: 12 אמר שמר אתה בקר ונם לילה אם תבעיון בעיו שבו אתיו: 13 משא בערב בעיר בערב תלינו ארכות דרכים: 14 לקראת צמא התינו מים ישבי ארץ הימא בלחמו קדרו: 15 כי מפני חרבות נדרו מפני חרב נטושה ומפני קשת דרכיה ומפני כבד מלחמה: 16 כי כה אמר אדרני אליו בעוד שנה כשי שיכיר וכלה כל כבוד קדר: 17 וושאר מספר קשת גבורי בני קדר ימעטו כי יהוה אלהי ישראל דבר:

22 משא ניא חזון מה לך אפוא כי עלייה כלך לננות: 2 השאות מלאה עיר הומיה קרייה עלייה חלילך לא חללי חרב ולא מתי מלחמה: 3 כל קציניך נדרו יחד מקשת אסרו כל נמצאיך אסרו יחדו מרחוק ברחו: 4 על כן אמרתישעו מני אמרך בכבי אל תאיצו למחמי על שד בת עמי: 5 כי יום מהומו ומבוסה ומכובחה לאדרני יהוה צבאות בניא חזון מקריך קר ושות אל ההר: 6 וועלם נשא אשפפה ברכב אדרם פרשים וקידר עריה מנן: 7 יהי מבחן עמקיך מלאו רכב והפרשים שת שתו השערה: 8 וויגל את מסך יהודיה ותבכט ביום ההוא אל נשק בית העיר: 9 ואთ בקיעי עיר דוד ראיותם כי רבו ותקבצו את מי הברכה התחתונה: 10 ואת בת ירושלם ספרתם ותצטו הכתבים לבצר החומרה: 11 ומקווה עשitem בין החמתים למי הברכה היושה ולא הבתיהם אל עשיה ויצרה מרוחוק לא ראיותם: 12 ויקרא אדרני יהוה צבאות ביום ההוא לבכבי ולמספּר ולקרחה ולהגנּר שך: 13 והנה שwon ושמחה הרג בקר ושות צאן אכל בשר ושות יין

מלך קדם: 12 אים אפוא חכמיך ויגידו נא לך וידעו מה ייעץ יהוה צבאות על מצרים: 13 נואלו שדי צען נשאו שרי נף התעו את מצרים פנת שבתייה: 14 יהוה מסך בקרבה רוח עועים והתעו את מצרים בכל מעשה כהעתה שכור בקיאו: 15 וולא יהוה למצרים מעשה אשר יעשה ראש זונב כפה ואגמון: 16 ביום ההוא יהוה מצרים כנשים וחדר ופחד מפני תנופת יד יהוה צבאות אשר הוא מנוף עליו: 17 והויה אדרמת יהודת למדרים לחנא כל אשר יוכיר אתה אליו יפחד מפני עצת יהוה צבאות אשר הוא יועץ עליו: 18 ביום ההוא יהיו חמש ערים בארץ מצרים מדברות שפת ננען ונשבעות ליהוה צבאות אשר החרס יאמר לאחת: 19 ביום ההוא יהוה מזבח ליהוה בתוך ארץ מצרים ומזכה אצל נבללה ליהוה: 20 והיה לאות ולעד להוה צבאות בארץ מצרים כי יצעקו אל יהוה מפני לחצים וישלחם להם מושיע ורב והצילים: 21 ונודע יהוה למצרים וידעו מצרים את יהוה ביום ההוא ועבדו זבח ומנחה ונדרו נדר ליהוה ושלמו: 22 וננה יהוה את מצרים נnf ורפאו ושבו עד יהוה ונעתר להם ורפאם: 23 ביום ההוא תהיה מסלחה מצרים אשרה ובא אשר במצרים ומזרים באשרו ועבדו מצרים את אשור: 24 ביום ההוא יהוה ישראל שלישיה למצרים ולאשר ברכה בקרב הארץ: 25 אשר ברכו יהוה צבאות לאמר ברוך עמי מצרים ומעשה ידי אשור ונחלתי ישראל:

20 בשנת בא תרתין אשודורה בשלח אתו סרנון מלך אשור וילחם באשודו וילכדה: 2 בעת ההיא דבר יהוה ביד ישעיהו בן אמוץ לאמר לך ופתחת השק מעל מתניך ונעלך תחלץ מעל רגליך וייעש כו הילך ערום ויחף: 3 ויאמר יהוה כאשר הילך עבדיו ישעיהו ערום ויחף שלש שנים אותן ומופת על מצרים ועל כוש: 4 כן ינהג מלך אשור את שבי מצרים ואת נלחת כוש נערם ווקנים ערום ויחף וחשפי שת ערות מצרים: 5 והזה ובעשו מכויש מבטם ומן מצרים תפארתם: 6 ואמר ישב האזיה ביום ההוא הנה כה מבטנו אשר נסנו שם לעוזרה להגנץ מפני מלך אשור ואך נמלט אנחנו:

21 משא מדברים כסופות בנגב לחהף מדבר בא מארץ נוראה: 2 חזות קשה הנג ל' הבוד בוגד והשודר שודר עלי עילם צורי מדי כל אנחתה השบทי: 3 על כן

אכל ושותי כי מוחר נמותה: 14 ונגללה באוני יהוה צבאות אם יכפר העון הזה לכם עד תמתון אמר אדני יהוה צבאות: 15 כי אמר אדני יהוה צבאות לך בא אל הסוכן הזה על שבנא אשר על הבית: 16 מה לך פה ומיו לך פה כי חצבת לך פה קבר חצבי מרים קבריו חקקי בסלע משכן לו: 17 הנה יהוה מטולטלך טלטלה גבר ועטך עטה: 18 צנוף יצנוף צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים שמה תמוות ושם מרכבות כבודך קלון בית אדניך: 19 והדפתיך ממצבר וממעדר יהרסך: 20 והיה ביום ההוא וקרأتي לעברך לאליקים בן חלקייו: 21 והלבשתיו בתנתק ואכנטך אחזקנו וממשלתק אתן בידו והיה לאב ליוشب ירושם ולביטה יהודה: 22 ונתתיו מפתח בית דוד על שכמו ופחח ואין סנור וסנור אין פחח: 23 ותקעתיו יחד במקומות נאמן והיה לכסא כבוד לבית אביו: 24 ותלו עליו כל כבוד בית אביו הצעדים והצפאות כל כלי הקטן מכל האננות ועד כל כלי הנבלים: 25 ביום התהוא נאם יהוה צבאות תמוש הידך התקועה במקומות נאמן וננדעה נפלת ונכרת המשא אשר עליה כי יהוה דבר:

24 הנה יהוה בוקק הארץ ובולקה וועה פניה והפיז שבייה: 2 והיה כעם ככחן כעד כדניו כשבהה כנברתה כקונה כמושר כמלוחה כלוה כנשה כאשר נשא בו: 3 הבקוק תבוק הארץ והבזח תבזו כי יהוה דבר את הדבר הזה: 4 אבללה נבללה הארץ אמללה נבללה תבל אמללו מרים עם הארץ: 5 והארץ חנפה תחת ישבייה כל שמייח לב: 8 שבת משוש תפים חדל שאון עליזים נשאר אנווש מזער: 7 אבל תירוש אמללה גפןナンחו שבת משוש כנור: 9 בשיר לא ישטו יין ימר שכר לשתו: 10 נשברה קדרית תהו סנור כל בית מבוא: 11 צוחה על היין בחוצות ערבה כל שמחה נלה משוש הארץ: 12 נשאר בעיר שמה ושאה יכת שער: 13 כי כי יהיה בקרוב הארץ בתוך העמיםenkף זית כעוללה אם כלה בצריך: 14 הנה ישאו קולם ירנו בנאון יהוה צהלו מים: 15 על כן בארים כבדיו יהוה באין הים שם יהוה אלהי ישראל: 16 מכונף הארץ זמרת שמענו צבי לצדיק ואמר רזי לי רזי לי אויל לי בגדים בגדו ובגד בוגדים בוגדו: 17 פחר ופתח ופתח עלייך יושב הארץ: 18 והיה הנס מקול הפחד יפל אל הפחד והעליה מהתקה הפחת ילכד בפה כי ארבות מרומים נפתחו וירעשו מוסדי הארץ: 19 רעה התרעעה הארץ פור התפרורה הארץ מות התמוטטה הארץ: 20 נוע תנוע הארץ כשבור והתנדורה כמלונה וככבר עליה פשעה ונפלחה ולא תסיף קום: 21 והיה ביום ההוא יפקד יהוה על צבא המרים במרום ויעיל מלכי הארץ על הארץ: 22 ואספו אספה אסיך על בור וסנגורו על מסגר ומרב מים יפקדו: 23 וחפירה הלבנה ובושה החמה כי מלך יהוה צבאות בהר ציון ובירושלם ונגד זקניו כבוד:

25 יהוה אלהי אתה ארומפק אורה שמרק כי עשתה פלא עצות מרוחק אמונה אמן: 2 כי שמת מעד גל קרייה בצורה למפללה ארמן ורים מעד לעולם לא יבנה: 3

נשכח הויישבי נגן הרבי שיר למען תוכרי: 7 והיה מקץ שביעים שנה יפקד יהוה את צר ושבהה לאתנה וונתנה את כל מלכות הארץ על פני הארץ: 8 והיה סחרה ואתנה קדר ליהוה לא יאצץ ולא ייחסן כי לישבים לפני יהוה יהוה סחרה לאכל לשבעה ולמכסה עתיק:

23 משא צר היללו אניות תרשיש כי שדר מבית מבוא מארץ כתהים גנלה למו: 2 דמו ישבו איז סחר צידון עבר ים מלאוק: 3 ובמים רביבים זרע שהר קציר יאור התבואה והיה סחר נוים: 4 בושי צידון כי אמר ים מעוז הים לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא נדלתי בחורים רומיות בתולות: 5 כאשר שמע למצרדים ייחלו כשמע צר: 6 עברו תרשישה היללו יושב איז: 7 הזאת לכם עלייה מימי קדם קדרתמה יבליה רגליה מרחוק לגרו: 8 מי עין זאת על צר המערירה אשר סחריה שרים כנעניה נכבדי הארץ: 9 יהוה צבאות יעצה להחל נאין כל צבי להקל כל נכבדי הארץ: 10 עבדי ארכץ כיiar בת תרשיש אין מזוז עור: 11 יידרו נטה על הים הרני ממלכות יהוה צוה אל כנען לshed מזוניה: 12 ויאמר לא תסify עוד לעלוז המשעקה בתולות בת צידון כתיים קומי עברי נס שם לא נינה לך: 13 חן ארץ כסדרים זה העם לא היה אשור יסדה לציים הקיימו בחינוי עדריו ארמנויותה שמה למפללה: 14 היליל אניות תרשיש כי שדר מזען: 15 והיה ביום ההוא ונשכח צר שביעים שנה כימי מלך אחד מקץ שביעים שנה יהיה לצר כשירת הזונה: 16 קחוי כנור סבי עיר זונה

על כן יכבדך עם עז קריית גנים עיראך : 4 כי
היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
מחרב כי רוח עיריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון
זרים תכנייע חרב בצל עז זמיר עיריצים יענה : 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משחה שננים מטהה

27 ביום ההוא יפקד יהוה בחרבו הקשה והגroleה

והזקקה על לוייתן נשח ברוח וועל לוייתן נשח עקלתו
והרג את התנין אשר בים : 2 ביום ההוא כרם חמד ענו
לה : 3 אני יהוה נצורה לרוגעים אשקנה פן יפקד עליה
לילה ויום אצנה : 4 חמה אין לי מי יתנני שמייר שית
במלחמה אפשה בה אצינה יחד : 5 או יוחזק במעוי
יעשה שלום לי שלום יעשה לי : 6 הכאים ירש יעקב
יצין ופרח ישראל ומלוא פni תבל תנובה : 7 המכמת
מכהו הכהו אם כהרגן הרגנו הרג : 8 בסאסאה בשלחה
תריבנה הנגה ברוחו הקשה בים קדים : 9 لكن בזאת
יכבר עז יעקב וזה כל פרי הסדר חטאתו בשומו כל
אבי נזבח כאבני נר מנפצות לא יקמו אשרים וחמנים :
10 כי עיר בצורה בדר נוה משלח ונעוז כמדבר שם
ירעה עגל ושלם ירבע וכלה סעפה : 11 ביבש קצירה
תשברנה נשים באות מאירות אותה כי לא עם בנות הוא
על כן לא ירוחמו עשהו ויצרו לא יהחנו : 12 והיה בים
ההוא יחבט יהוה משבלה הנהר עד נחל מצרים ואתם
תלקתו לאחד אחד בני ישראל : 13 וזה בים ההוא
יתקע בשופר נדול ובאו האברים בארץ אשר והנדים
באرض מצרים והשתחו ליהוה בהר הקדש בירושלם :

28 הוא עטרת נאות שכרי אפרים וצין נבל צבי

חפארתו אשר על ראש ניא שננים הלומיין : 2 הנה חיק
ואמן לאדני כורם ברד שער קטב כורם מים כבירים
שטעפים הניח לארץ ביד : 3 ברונלי תרמסנה עטרת
נאות שכורי אפרים : 4 והיתה ציצת נבל צבי חפארתו
אשר על ראש ניא שננים כבכורה בטרם קין אשר יראה
הראה אותה בעודה בכפו יבלענה : 5 ביום ההוא יהוה
יהוה צבאות לעטרת צבי ולצפירתה תפארה לשאר עמו :
6 ולרוח משפט לישוב על המשפט ולגנורה משבי
מלחמה שערה : 7 וגם אלה בין שני ובשער תעו כהן
ונביאו שנבו בשבר נבלעו מן הין תען השבר שנו בראה
פקו פליליה : 8 כי כל שלגנות מלאו קיא צאה בל
מקום : 9 את מי יורה דעתה ואת מי יבין שמוועה גמולו

היות מעוז לדל מעוז לאבינו בצר לו מהסה מוזם צל
מחרב כי רוח עיריצים כורם קיר : 5 כחרב בציון שאון
זרים תכנייע חרב בצל עז זמיר עיריצים יענה : 6 ועשה
יהוה צבאות לכל העמים בהר הזה משחה שננים מטהה
שמרים שננים מהם שמרים מזקקים : 7 ובלע בהר
זהה פni הלוות הלוט על כל העמים והמסכה הנסוכה
על כל הגוים : 8 בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה
דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי
יהוה דבר : 9 ואמר ביום ההוא הנה אלהינו והקינו לו
וישענו זה יהוה קינו לו נגילה ונשמה בישועתו : 10
כי תנו יד יהוה בהר הזה ונדרש מואב תחתיו כהדוש
מתבן במדמנה : 11 בופרש ידיו בקרבו כאשר יפרש
השחה לשחות והשפיל נאותו עם ארבות ידיו : 12 ומבצר
משבב חומתיך השה השפיל התנייע לאرض עד עפר :

26 ביום ההוא יושר השיר הזה בארץ יהודה עיר עז

לנו ישועה ישית חומות וחל : 2 פתחו שערם ויבא גוי
צדיק שמר אמנים : 3 יצר סמוך חצר שלום שלום כי בך
בטוח : 4 בפתחו ביהוה עדי עד כי ביה יהוה צור עולמים :
5 כי השח ישבי מרים קרייה נשבה ישפילה ישפילה עד
ארץ יגעה עד עפר : 6 תרמסנה רגלה רגלי עני פעני
דלים : 7 ארח לצדיק מישרים ישר מעגל צדיק תפלים :
8 אף ארחה משפטיך יהוה קיינוך לשמק ולזרך התאות
נפש : 9 נפשי איזיתך בלילה אף רוחי בקרבי אשחרך כי
כאשר משפטיך לארץ צדק למדור ישבו תבל : 10 יהן
רשע כל מד צדק בארץ נכהות يول ובל ראה נאות
יהוה : 11 יהוה רמה ידק כל יהזון יחו ויבש קנתה עם
אף אש צדיק תأكلם : 12 יהוה תשפט שלום לנו כי נס
כל מעשינו פעלת לנו : 13 יהוה אלהינו בעלנו אדנים
זולץך לבדך נזיך שמק : 14 מותים כל יהיו רפאים
בל יקמו לנו פקדת ותשמידם ותאבד כל כור למו : 15
יספת לנו יהוה יספת לנו נכברת רחקה כל קצוי ארץ :
16 יהוה בצר פקדוך צקון לחש מוסרך למו : 17 כמו
הרה תקריב ללהת תחיל תועק בחבליה כן היו מפניך
יהוה : 18 הרינו חלנו כמו ילדנו רוח ישועת בל נשעה
ארץ ובל יפלו ישבו תבל : 19 יהיו מתייך נבלתי יקומו
הקייצו ורננו שכני עפר כי טל אורת טלק ואرض רפאים

מחלב עתיקי משרדים: 10 כי צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם: 11 כי בלעדי שפה ובלשון אחרת ידבר אל העם הזה: 12 אשר אמר אליהם זאת המנוחה הניחו לעיף וואת המרגנעה ולא אבוא שמו: 13 והיה להם דבר יהוה צו לצוו צו לצוו קו לקו קו לקו זעיר שם זעיר שם למן ילכו וכשלו אחר ונשברו ונוקשו ונלכדו: 14 לכן שמעו דבר יהוה אנשי לצון משליו העם הזה אשר בירושלם: 15 כי אמרתם כרתונו ברית את מותם ועם שאל עשינו זהה שיט שוטף כי עבר לא יבואנו כי שמו כוב מהשנו ובשקר נסתרכנו: 16 לבן (Sheol h7585) כי אמר אדני יהוה הנני יסד בציון אבן בחן פנתה יקרת מוסד מוסד המאמין לא ייחיש: 17 ושמתי משפט לכו וצדקה למסקלת ויעה ברד מתחזה כוב וסתור מים ישטפו: 18 וכופר ביררכטם את מותם וחוותכם את שאל לא תקום שוט שוטף כי יעבר והיויתם לו למרם: (Sheol h7585)

19 מודיע עברו יקח אתכם כי בברך בברך יעבר ביום ובבלילה והיה רק זעה הבין שמוועה: 20 כי קצר המצע מהשתרע והמסכה צרה כהתקנס: 21 כי כהר פרצים יקום יהוה כעמק בנבעון ירנו לעשוות מעשוו זר מעשוו ולעבר עברתו נכריה עברתו: 22 ועתה אל תטלצטו פן יחזקו מוסריכם כי כללה ונחרצוה שמעתי מאת אדני יהוה צבאות על כל הארץ: 23 האזינו ושמעו קולי הקשיבו ושמעו אמרתי: 24 הכל היום יחרש החרש לזרע יפתח וישדר אדרמותו: 25 הלווא אם שוה פניה והפיין קצח וכמן יירק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 26 ויסרו למשפט אלהו ירנו: 27 כי לא בחזרין יודש קצח ואופן ענלה על כמן יוסב כי במתה יחתט קצח וכמן ינתק ושם חטה שורה ושערה נסמן וכסמתה נבלתו: 28 לחם יודק כי לא לנצץ אדרוש ידוושנו והם נלכל ענלה ופרשיו לא ידקנו: 29 גם זאת מעם יהוה צבאות יצאה הפליא עצה הנדייל תושיה:

30 היו ננים סוררים נאם יהוה לעשות עצה ולא מנין ולנסך מסכה ולא רוחו למן ספotta חטא על חטא: 2 ההלכים לרדת מצרים ופי לא שאלו לעוז במעוז פרעה וליחסות בצל מצרים: 3 והיה לכם מעוז פרעה לבשת והחסות בצל מצרים לכלמה: 4 כי היה בצען שרי ומלאכיו חנס יניעו: 5 כל הבאיש על עם לא יועילו למו לא לעזר ולא להועיל כי לבשת ונם לחרפה: 6

29 היו אדיאל אדיאל קרייה הנה דוד ספו שנה על שנה חנים ינקפו: 2 והציקותי לאדיאל והיתה האניה ואני והיתה לי כאדיאל: 3 וחניתוי כדור עליך וצרתי עליך מצב והקימותי עליך מצרת: 4 וshallת מארץ תדבריו ומUPER תשח אמרתך והיה כאוב מארץ קולך ומUPER אמרתך צפצח: 5 והיה כאבק דק המון זרייך וכמץ עבר המון ערים ויהה לפחט פחט: 6 מעם יהוה צבאות

להנפה נים בנפה שוא ורסן מטה על לחי עמים : 29
השיר היה לכם כליל התקדש חוגשה לבב כהילך
בחיליל לבוא בהר היה אל צור ישראל : 30 והשמי
יהוה את הור קולו ונחת זרעו יראה בזעף אף ולהב אש
אכללה נפץ וורם ואבן ברד : 31 כי מוקל יהוה יחת אש
שבט יכה : 32 והוא כל מעבר מטה מוסדה אשר נינה
יהוה עליו בתפים ובכנרות ובמלחמות הנפה נלחם
בה : 33 כי עורך מאטמול תפחה נם הוא למלך הוכן
העמיק הרחוב מדרתא אש ועצים הרבה נשמת יהוה
כנהל נפרית בערה בה:

31 הוי הירדים מצרים לעוזה על סוסים ישענו
ויבתו על רכב כרי רב ועל פרשים כי עצמו מאר ולא
שעו על קדריש ישראל ואת יהוה לא דרשו : 2 ו גם הוא
חכם ויבא רע ואת דבריו לא הסיר וכם על בית מרעים
על עוזת פועל און : 3 ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם
בשער ולא רוח ויהוה ידו וכשל עוזר ונפל עוז ויחדו
כלם יכלוון : 4 כי כה אמר יהוה אליו כאשר יהנה הארי
וחכפר על טרפו אשר יקרה עליו מלא רעים מוקלים לא
יחת ומה מונם לא יענה בן ירד יהוה צבאות לצבא על הר
ציוון ועל גבעתא : 5 צצפרים עפות בן יהוה צבאות על
ירושלים גנוון והציל פסח והמליט : 6 שובו לאשר העמיקו
סירה בני ישראל : 7 כי ביום ההוא ימאסן איש אלילי
כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידים חטא : 8 ונפל
אשר בחרב לא איש וחרב לא אדם תאכלנו ונס לו מפני
חרב ובחוריו למס יהו : 9 וסלעו מנגור יערbor וחתו מנס
שריו נאם יהוה אשר אור לו בציוון וגונר לו בירושלם :

32 הן לצדיק מלך מלך ולשרים למשפט ישרו : 2
והיה איש כמחבא רוח וסתור זרם כפלני מים בציוון צכל
סלע כבד בארץ עיפה : 3 ולא תשעינה עינוי ראים ואוני
שמעים תקשנה : 4 וללבב נמהרים יבין לדעת ולשון
עלנים מהר לרבר צחות : 5 לא יקרה עוד לנבל נדיב
ולכלי לא יאמר שוע : 6 כי נבל נבליה ידבר ולכו יעשה
און לעשות חנק ולדבר אל יהוה תועה להrisk נפש רעב
ומשקה צמא יחסיר : 7 וככליל כליו רעים הוא זמות יען
לחבל עניהם באמרי שקר ובדבר אבון משפט : 8 ונדיב
נדיבות יען והוא על נדיבות יקום : 9 נשים שאנוות קמנת
שמענה קולי בנות בטחות האזנה אמרתי : 10 ימים על

משא בהמות נגב הארץ צרה וצוקה לביא וליש מהם
אפעה ושרף מעופף ישאו על כקה עיריהם חילם ועל
דבשת נמלים אוצרתם על עם לא יוילו : 7 ומצרים
הבל וריך יעוזו לבן קרatoi לזאת רחובם שבת : 8
עתה בא כתבה על לוח אחים ועל ספר חקה ותהי לויים
אחרון לעד עד עולם : 9 כי עם מרדי הוא בנם כחשים
בנים לא אבו שמעוע תורה יהוה : 10 אשר אמרו לראים לא
תראו ולחוים לא תחוו לנו נכחות דברו לנו חלקיות חז
מהתלות : 11 סורו מני דרך הטו מני ארוח השבתו מפנינו
את קדוש ישראל : 12 לבן כה אמר קדוש ישראל עין
מאסכם בדבר זהה ותבטחו בעשך ונלו ותשענו עליו : 13
לכן יהיה לכם חנון הזה כפרץ נפל נבעה בחומה נשנה
אשר פרחם לפצח יבוא שברה : 14 ושבחה שכבר נבל
ויצרים כתות לא יחמל ולא ימצא במקחתו حرש להחות
אש מיקוד ולחשף מים מנכא : 15 כי כה אמר אדני יהוה
קדוש ישראל בשובה ונחת תושעון בחשקט ובכטחה
תהייה נבורתכם ולא אביתם : 16 ותאמרו לא כי על סוס
גנוס על תנונון ועל קל נרכב על בן יקלו רדיפיכם :
17 אלף אחד מפני גערת אחד מפני גערת חמשה תנסו
עד אם נותרתם כתרען על ראש ההר וכנס על הגבעה :
18 ולכין יחכה יהוה להנכם ולכין ירום לרחכם כי
אליהו משפט יהוה אשרי כל חוכי לו : 19 כי עם בזיוון
ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יחנק לקלול זעך
כשמעתו ענק : 20 ונתן לכם אדני לחם צר ומים לחץ
ולא יכוף עוד מורייך והיו ענייך ראות את מורייך : 21
ואוניך תשמענה דבר מאחריך לא אמר זה הדרך לכובו
כי תאמינו וכי תשmaiilo : 22 ותמאתם את ציפוי פסיל
כספק ואת אפרת מסכת והבק תורם כמו רוח צא האמר
לו : 23 ונתן מטה ודריך אשר תזרע את האדמה ולחם
תבאות האדמה והיה דשן וshan ירעעה מקניך ביום ההוא
בר נרחב : 24 והאלפים והערים עברי הארץ בלילה
חמיין יאכלו אשר זורה ברחת ובמזרה : 25 והיה על כל
הר נבה ועל כל נבעה נשאה פלנים יבלוי מים ביום הרג
רב בנפל מגדלים : 26 והיה אור הלבנה כאור החמה
ואור החמה יהיה שבעתים כאור שבעת הימים ביום
חbesch יהוה את שבר עמו ומחייב מכתו ירפא : 27 הנה שם
יהוה בא ממרחיק בער אף וכבד משה שפטו מלאו זעם
ולשונו כאש אכלת : 28 ורוחו כנהל שוטף עד צואר יחצה

אהל בְּלִיצָעַ בְּלִיסָעַ יְתְדָתָיו לְנִצָּחָה וְכָל חַבְלָיו בְּלִינְטָקוּ: 22 כי אם שם אדריך יהוה לנו מוקם נהרים יארים רחבי ידים כל תלבך בו אמי שיט וצוי אדריך לא יעברנו: 22 כי יהוה שפטנו יהוה מהקנו יהוה מלכנו הוא יושענו: 23 נטשו חבליך כל ייחוקן כון תרנמ כל פרשו נס או חלק עד שלל מרבה פסחים בזוז בזוז: 24 וככל יאמר שכן חליתינו העם היישב בה נשא עזון:

34 קרכו גוים לשמעו ולא מואים הקשיבו תשמע הארץ ומלאה תבל וככל צאתה: 2 כי קצף ליהוה על כל הגוים וחמה על כל צבאות החרים נתם לטבח: 3 וחולליותם שלכו ופניריהם עליה באשם גנומו הרים מדמים: 4 ונמקו כל צבא השמיים ונגלו כספר השמיים וכל צבאים יובל נגבלה עליה מגן וכנבלת מתנה: 5 כי רותה בשמי חרביה הנה על אדום תרד ועל עם חרמי למשפט: 6 חרבי ליהוה מלאה רם הדשנה מחלב מדם כרים ועתודים מחלב כלות אילים כי זבח ליהוה בבצורה וטבח גדויל בארץ אדום: 7 וירדו ראמים עם ופרים עם אבירים ורותה ארצם מדם ועפרם מחלב ידשן: 8 כי יום נקם ליהוה שנה שלומים לריב ציון: 9 ונחפכו נחליה לופת ועפרה לנפרית והויה ארצתה לופת בערה: 10 לילה יומם לא תכבה לעולם עילאה עשנה מדור לדור תחרב לנצח נצחים אין עבר בה: 11 וירשוה קאת וקפוד ויושוף וערב ישבנו בה ונטה עליה קו תהו ואבוי בהו: 12 חריה ואין שם מלוכה יקראו וכל שריה יהיו אפס: 13 וועלתה ארמנתיה סרים קמוש וחווח במבצעריה והויה נהנה תנים חציר לבנותה יעה: 14 ופנסו ציים את אים ושער על רעהו יקרא אך שם הרניעה לילית ומצתה לה מנוה: 15 שמה קננה קפוי ותמלט ובקעה ודרגרה בצללה אך שם נקצאו דיות אשה רעתה: 16 דרשו מעל ספר יהוה וקראו אחת מהנה לא נעדרא אשה רעתה לא פקדו כי פי הוא צוחה ורוחו הוא קבצן: 17 וזהו הפליל להן גורל וירדו חלקתה להם בקען עד עולם יירשות לדור ודור ישכנו בה:

35 ישום מדבר ציה ותגל ערבה ותפרח כחכצלה: 2 פרח תפרח ותגל אף נילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראן כבוד יהוה הדר אלהינו: 3 חזוקן ידים רופות וברכים כשלות אמץ: 4

שנה תרנונה בטחות כי כליה בצריך אסף בלילה יבוא: 5 חרדו שאגנות רגזה בטחות פשטה וערה וחגורה על חלציהם: 12 על שדים ספדים על שדי חמד על נפן פריה: 13 על ארמת עמי קוין שמיר תעלה כי על כל בתיהם משוש קרייה עליה: 14 כי ארמן נטש המון עיר עזוב עפל ובchan היהה بعد מערות עד עולם משוש פראים מרעה עדרים: 15 עד ערה עליינו רוחה מרומים והיה מדבר הכרמל וכרמל לעריך יחשב: 16 ושכנן במדבר משפט וצדקה הכרמל תשב: 17 והיה מעשה הצדקה שלום ועבדת הצדקה השקט ובטה עד עולם: 18 וישב עמי בונה שלום ובמשכנות מטבחים ובמנוחת שאגנות: 19 ובברד בברד הויר ובשפלה השפל העיר: 20 אשרכם ורעד על כל מים משלחי רגל השור והחמור:

33 הוי שודד ואתה לא שדור ובונד ולא בנדו בו כהטמך שודד תושד נגלהך לבנד בנדו בך: 2 יהוה חננו לך קונו היה ורעם לבקרים אוף ישועתנו בעת צרה: 3 מקהל המון נדרדו עמים מרוממתך נפצו גוים: 4 ואסף שליכם אסף החסיל כמשק נבכים שוקק בו: 5 נשגב יהוה כי שכן מדורם מלא ציון משפט וצדקה: 6 והיה אמונה עתיך חסן ישועת חכמת ודעת יראת יהוה היא אוצרך: 7 חן אראלם צעקן חצה מלאכי שלום מר יכין: 8 נשמו מסלות שבת עבר אראח הפר בריתו מס עדים לא חשב אונש: 9 אבל אללה ארץ החפир לבנון קמל היה השרון כערבה ונער בשן וכרמל: 10 עתה אקום יאמר יהוה עתה אדומים עתה אנשא: 11 תהרו חשש תלדו קש רוחכם אש חאכלם: 12 ויהו עמים משרפות שיר קזים כסוחים באש יצחו: 13 שמעו רוחקים אשר עשיתו ודרשו קרובים נברתי: 14 פחדו בציון חטאים אזהה רעדה חנפים מי יגור לנו אש אוכלה מי יגור לנו מוקדי עולם: 15 חלך צדקות ודבר מישרים מס בבצע מעשיות נער כפיו מתחמך בשחר אטם אגנו משמע דמים ועצם עינוי מראות ברע: 16 הוא מרומים ישכנן מצדות סלעים משגנו לחמו נתן מימי נאמנים: 17 מלך ביפוי תחזינה עיניך תראינה ארץ מרחקם: 18 לבק יהגה אימה אלה ספר איה שקל איה ספר את המנדים: 19 את עם נועז לא תראה עם עמקו שפה משמע נלען לשון אין בינה: 20 חזזה ציון קריית מועדרנו עיניך תראינה ירושלם נוה שאנן

ויקרא בקול גדויל יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הנדרול מלך אשרו : ¹⁴ כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציג אתכם : ¹⁵ ואל יבטח אתם חזקיהו אל יהוה לאמר הארץ צלינו יהוה לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשרו : ¹⁶ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשרו עשו את ברכה וצאו אליו ואכלו איש גבנו ואיש התאנטו ושתו איש מי בורו : ¹⁷ עד באילוקחתם הארץ כארצכם ארץ דן ותירוש ארץ لكم תמצאים אל ארץ כארצכם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו וכרכמים : ¹⁸ פן יסית אתם חזקיהו לאמר יהוה יצילנו והציגו אלי הנוים איש את הארץ ביד מלך אשרו : ¹⁹ והציגו אלי הנוים איש את הארץ ביד מלך אשרו : ²⁰ אה אליה חמת ואפרד אה אליה ספדיים וכי הצילו את שמרון מידי : ²¹ מי בכל אליה הארץות האלה אשר הציל את הארץ מידי כי יציל יהוה את ירושלים מידי : ²² ויחרשו ולא ענו אותו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענחו : ²³ ויבא אליקים בן חלקיים אשר על הבית שבנה הסופר וויאח בן אסף המזוכר אל חזקיהו קרוועי בגדים ווינדו לו את דבריו רב שקה :

37 יהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו וויתכס בשקوابא בית יהוה : ² ווישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנה הסופר ואת זקנינו הכהנים מתחכים בשקים אל ישעיהו בן אמון הנביא : ³ ויאמרו אליו כי אמר חזקיהו יום צהה ותוכחה ונאצחה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללהה : ⁴ אול ישמע יהוה אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשר אדניו להרף אליהם חוי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפללה בעד השארית הנמצאה : ⁵ וויאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו : ⁶ ויאמר אליהם ישעיהו כה אמרון אל אנרכם כה אמר יהוה אל תידא מפני הדברים אשר שמעת אשר נדפו נעריו מלך אשר אותיו : ⁷ והני נתן בך רוח ושמי שמוועה ושב אל הארץ והפלתו בחרב בארכו : ⁸ ווישוב רב שקה וימצא את מלך אשר נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש : ⁹ ווישמע על תרתקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך ווישמעו ווישלח מלכים אל חזקיהו לאמר : ¹⁰ כה אמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלים ביד מלך אשר : ¹¹ הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשר לכל הארץות להחרים

יאמרו לנמהרי לב חזקו אל תיראו הנה אלהיכם נקם יבו נמול אלהים הוא יבו ווישעכם : ⁵ או תפקנה עני וורדים ואוני חרים תפתנה : ⁶ או יידלן כאיל פסח ותרון לשון אלם כי נבקעו במדבר מים ונחלים בערבה : ⁷ והיה השרב לאם וצמאן למובע מים בונה תנאים רכבה חציר לבנה ונמא : ⁸ והיה שם מסלול ודרך ודרך הקדש יקרא לה לא יערנו טמא והוא למו הלאך דרך ואוילם לא יתעו : ⁹ ולא יהיה שם אריה ופערץ חיות בל עלנה לא תמצא שם ווילכו גואלים : ¹⁰ ופדרויה יהוה ישובן ובאו ציון ברנה ושמחה עולם על ראשם שwon ושמחה ישינו ונסן יונן ואנהה :

36 יהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה שנחריב מלך אשר על כל ערי יהודה הבצורות יותפשם : ² ווישלח מלך אשר ארת רב שקה מלכיש וירושלמה אל המלך חזקיהו בחזיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העלונה במסלה שדה כובס : ³ וויאו אליקים בן חלקיים אשר על הבית ושבנה הספר וויאח בן אסף המזוכיר : ⁴ ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כי אמר המלך הנדרול מלך אשר מה הבטחון הזה אשר בטחתה : ⁵ אמרתך אך דבר שפתים עצה ונבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדה ביה : ⁶ הנה בטחת על משענתה הקנה הרציך זהה על מצרים אשר יסנך מצרים לכל הבטחים עליו : ⁷ וכוי תאמר אליו יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר בכפו ונכח בכם פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו : ⁸ והסיר חזקיהו את במתינו ואת מזבחתו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו : ⁹ ועתה התערב נא את אדני המלך אשר ואתנה לך אל לפים סוסים אם תוכל לחתך רכבים עליהם : ¹⁰ ואיך תшиб את פוי פחת אחד עברדי אדרני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכבים ולפרשים : ¹¹ ועתה המבלעדי יהוה עליyi על הארץ הזאת להשחתה יהוה אמר אליו עללה אל הארץ הזאת והשחתה : ¹² ויאמר אליקים ושבנה וויאח אל רב שקה דבר נא על עבדיך ארמיות כי שמיים אנחנו ואל דבר אלינו יהודית באני העם אשר על החומה : ¹³ ויאמר רב שקה האל אדריך ואליך שלחני אדרני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חראים ולשחות את שניהם עמכם : ¹⁴ וויעמד רב שקה

וננותו על העיר הזאת להושעה למען ולמען דור עברי: 36 ריצא מלך יהוה ויכה במחנה אשור מאה ושמינית וחמשה אלף וישכמו בבקר והנה כלם פנרים מותים: 37 ויעש וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בינוי: 38 ויהי הוא משתחווה בית נסיך אל יהו ואדרמלך ושראצער בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארץ אררט ומלך אסר חדן בנו תחתיו:

38 בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביה ויאמר אליו כי אמר יהוה צו לביתך כי מטה אתה ולא תחיה: 2 ויסכח חזקיהו פניו אל הקיור ויתפלל אל יהוה: 3 ויאמר אלה יהוה זכר נא את אשר התהלך לפני באמת ובבלב שלם והותם בעניך עשייתו ויבך חזקיהו בכינור: 4 ויהי דבר יהוה אל ישעיהו לאמר: 5 הלוך ואמרת אל חזקיהו כי אמר יהוה אלהי דוד אביך שמעתי את הפלתך ראיית את דמתקה הנני יוסף על מיך חמיש עשרה שנה: 6 ומכך מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וננותו על העיר הזאת: 7 וזה לך האות מאת יהוה אשר יעשה יהוה את הדבר הזה אשר דבר: 8 הנה מшиб את צל המעלות אשר ירדת במעלותו אחו בשמש אחנית עשר מעלות וחשב המשמש עשר מעלות במעלות אשר ירדת: 9 מכתב לחזקיהו מלך יהודה בחלווה ויהי מהליך: 10 אני אמרתי בדמי ימי אלכה בשער שאל פקדתי יתר שנותיו: 11 אמרתי לא אראה יהה בה ארץ החיים לא אביט אדם עוד עם יושבי חיל: 12 דורי נסע ונמלח מנין כאחל רעি קפדרו כארן חי מדרלה יבצעני מום עד לילה תשלמני: 13 שווית עד בקר כארוי כן ישבר כל עצמותי מום עד לילה תשלמני: 14 כסוס ענור כן אצפץ אנה כיונה דלו עני למורום אדרני עשקה לי ערבי: 15 מה אדרבר ואמר לי והוא עשה אדרה כל שנותי על מר נפשי: 16 אדרני עליהם ייחו ולכל בבחן חי רוחי ותחלימני והחני: 17 הנה לשולם מר לי מר אתה השקת נפשי משחת בלוי כי השלכת אחרי גוך כל חטא: 18 כי לא שאל תודך מות יהלך לא ישברו יורדי בור אל אמרתך: 19 דחי דחי הוא יודך כמוני דיים אב לבנים יודיע אל אמרתך: 20 יהוה להושעני וננותי נננו כל ימי חיינו על בית יהוה: 21 ויאמר ישעיהו ישאו דבלת

אתה תנצל: 22 הצללו אותם אליהם הגוים אשר השחיתו אבותינו את נזון ואת חרבן ורכזת ובמי עדן אשר בתלשר: 23 איה מלך חמת וממלך אפרפ ומלך לער ספרים הנע וועה: 24 ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלכים וקראהתו ויעל בית יהוה וופרשחו חזקיהו לפני יהוה: 25 ויתפלל חזקיהו אל יהוה לאמר: 26 יהוה צבאות אלהי ישראל שב הכרבים אתה הוא האלhim לביך לכל מלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ: 27 אלה יהוה אנטך ושמע פקח יהוה עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחך אליהם כי: 28 אמן יהוה החריבו מלכי אשור את כל הארץות ואת ארצם: 29 ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים הנה כי אם מעשה ידי אדם עז ואבן ויאבדום: 30 ועתה יהוה אלהינו הושיענו מידיו וידעו כל מלכות הארץ כי אתה יהוה לביך: 31 וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כי אמר יהוה אלהי ישראל אשר הפלתך אליו אל סנחריב מלך אשר: 32 זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזה לך לענה לך בתולת בת ציון אהדריך ראש הנעה בת ירושלים: 33 את מי חרפת ונדרפת ועל מי הרימות קול והשא מרים עיניך אל קדוש ישראל: 34 ביד עבדיך חרפת אדרני והאמר ברב רכבי עיי עלייתו מרים הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת אריזו מבחר בראשיו ואבוא מרים קזו יער כרמלו: 35 אני קרתי ותיתוי מים ואחרב בכף פעמי כל יארוי מצור: 36 הלווא שמעת לмерחוק אותה עשייתו מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי לפני קמה: 37 ושבתק וצאתך ובוך ידעתו ואת התרנוך אליו: 38 יען התרנוך אליו ושאנך עליה באזני ושמנויך חדי באפק ומותני בשפטיך והשיבתיך בדרכך אשר באת בה: 39 וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השליישית ורעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול פרים: 40 וויספה פלטה בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למלחה: 41 כי מירושלם יצא שאירתה ופליטה מהדר ציון קנתה יהוה צבאות תעשה זאת: 42 לכון כי אמר יהוה אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חז ולא יקדרנה מני ולא ישפך עליה סללה: 43 בדרכך אשר בא בה ישבוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם יהוה: 44

משפט וילמדו דעת ודרך תבונות יודיענו: 15 הן גוים כמך מDAL' וכשהק מאזינים נחשבו הן אים דרך יטול: 16 ולבנון אין די בער וחיתו אין דיללה: 17 כל הנינים אין גדרו מפאס ותחו נחשבו לו: 18 ואל מי תדרמיין אל ומה דמותה תערכו לו: 19 הפסל נסך חרש וצרכ' בזחוב וירקענו ורתקות כסף צורף: 20 המסקן תרומה עץ לא יركב בחרח חרש חכם יבקש לו להכין פסל לא ימוט: 21 הלוא תדרשו הלוא תשמעו הלוא הנדר מראשם לכם הלוא הבנות מוסדות הארץ: 22 הישב על חוג הארץ וישביה בחגבים הנטהה דרך שמים וימתחם כאלה לשבת: 23 הנוטן רזונות לאין שפט ארץ כהתו עשה: 24 אף בל נתעו אף בל ורעו אף בל שרש בארץ געם ונשף בהם ויבשו וסערה כקש החאים: 25 ואל מי תדרמיין ואשה אמר קדוש: 26 שאו מדורם ענייכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאים לכלם בשם יקרא מרבי אונים ואמץ' כח איש לא נדר: 27 למה תאמיר יעקב ותדבר ישראל נסתהה דרכי מיהוה ומאלחי מושפטי עבר: 28 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם יהוה בורא קצחות הארץ לא יעוף ולא יגע אין חקר לתבונתו: 29 נתן לעוף כח ול אין אונים עצמה ירבה: 30 ויעפו נערם ונגע ובחרום כשל יכשל: 31 וקיו יהוה יחליפו כח יעלן אבר כנשרים ירוצו ולא יגעו ילכו ולא יעפו:

41 החירשו אליו אים ולאימים יחליפו כח ינשו או ירבו ייחדו למשפט נקרבה: 2 מי העיר ממורה צדק קראהו לרגלו יתן לפניו גוים ומכלים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו: 3 ירדפס יעבר שלום ארחה ברגלו לא יבוא: 4 מי פעל ועשה קרא הדרות מראש אני יהוה הראשון ואת אחרים אני הוא: 5 ראו אים וייראו קצחות הארץ יחרדו קרבו ויאתווון: 6 איש את רעה יעוזו ולא אחיו יאמר חזק: 7 ויהזק חרש את צרכ' מחליק פטיש את הולם פעם אמר לדבק טוב הוא ויהזק במסמרים לא ימוט: 8 אתה ישראל עבדי יעקב אשר בתרתיך זרע אברהם אהבי: 9 אשר החזקית מקצחות הארץ ומאייליה קראתיך ואמר לך עבדי אתה בחרתיך ולא מסתיך: 10 אל תירא כי עמק אני אל תשתע כי אני אליך אמרתיך אף עזרתיך אף תמכתיך בימין צדקיך: 11 הן יבשו ויכלמו כל הנחרמים בך יהו אין ואבדו עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבנחו וילמדו בארא

תאנים וימרחו על השהין וייחי: 22 ויאמר חזקיהו מה אות כי עללה בית יהוה:

39 בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בכל ספרים ומונחה אל חזקיהו ושמע' כי חלה ויהזק: 2 וש mach עליהם חזקיהו ויראמ את בית נכתה את הכסף ואת הזוחב ואת הבשימים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצדרתו לא היה דבר אשר לא הראמ חזקיהו ובכל מושלו: 3 ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבוא אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוכה באו אליו מבבל: 4 ויאמר מה ראו ביביך ויאמר חזקיהו את כל אשר ביבתו ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי: 5 ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות: 6 הנה ימים באים ונשא כל אשר ביביך ואשר אצרו אבזח עד היום הזה בבל לא יותר דבר אמר יהוה: 7 ומניביך אשר יצאו ממדך אשר תולד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל: 8 ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי:

40 נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: 2 דברו על לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לkerja מיד יהוה כפלים בכל חטאתייה: 3 קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: 4 כל ניא ונשא וכל הדר ונבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה: 5 גונלה כבוד יהוה וראו כל בשער יהדו כי פי יהוה דבר: 6 קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו ציון השדה: 7 ייש חציר נבל ציון כי רוח יהוה נשבה בו אבן חציר העם: 8 ייש חציר נבל ציון ודבר אלהינו יקום לעולם: 9 על הרכבתה עלי לך מבשורת ציון הרימי בכח קולך מבשורת ירושלים הרימי אל תוראי אמרו לעיר יהודה הנה אלהיכם: 10 הנה אדרני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלחה לו הנה שכרו אתו ופעלו לפניו: 11 כרעה עדרכו ירעה בורעו יקבץ תלאים ובחיקו ישא עלויות יהל: 12 מי מدد בשעלוי מים ושמים בזרת תקן וכל בשלש עפר הארץ וshall בפלס הרים ונבעות במאזינים: 13 מי תקן את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 14 את מי נועץ ויבנחו וילמדו בארא

ויהלתו לפסלים: 9 הראשנות הנה באו וחדשות אני מجيد בטרם תצמחה אשמע אתכם: 10 שרו ליהו שיר חדש תהלו מוקצה הארץ יורדי הים ומלאו אים וישביהם: 11 ישאו מדבר ועריו חצרים תשקב רון ושבי סלע מראש הרים יצוחו: 12 ישמו ליהו כבוד ותחלתו באים נגידו: 13 יהוה כנבר יבא כאיש מלחות ועיר קנאיה ירעד אָף יצירח על איביו יתנבר: 14 החשיתי מעולם אחריך אתפק כיוולדה אפה אשם ואשף יחד: 15 אחריב הרים ונבעות וכל עשבם אובייש ושמתי נהרות לאים ואגמים אובייש: 16 והולכת עורות בדרכ ל'ידעו בנותבות לא ידעו אדריכם אשים מהשך לפניהם לאור ומעקים למשור אלה הדברים עשיהם ולא עזובים: 17 נסנו אחריו יבשו בשת הבטחים בפסל האמרם למסכה אתם אלהינו: 18 החזרים שמעו והודרים הביטו לדראות: 19 מי עור כי אם עבדי וחרש כמלacci אשלה מי עור כמשלים ועור כעבד יהוה: 20 ראות רבות ולא תשמר פקו אונים ולא ישמע: 21 יהוה חפי למן צדקו יndlil תורה ויאדר: 22 והוא בעבו וושא הפה בחורם כלם ובבתי כלאים החבאו היו לבו ואין מציל משסה ואין אמר השב: 23 מי בכם יאוזן זאת יקשב וישמע לאחורה: 24 מי נתן למשסה יעקב וישראל לבזום הלויה זו התנו לו ולא אבו בדרכיו הלויך ולא שמעו בתורתו: 25 וישפוך עליו חמה אפו ועוזו מלחתה ותלהתחו מסביב ולא ידע ותבער בו ולא ישים על לב:

43 ועה כה אמר יהוה בראך יעקב ויצרך ישראל אל תירא כי נaltoיך קראתי בשמי לי אתה: 2 כי עבר בימים אתך אני ובנהרות לא ישטוף כי תלך במו אש לא תכו ולחבה לא תבער ברך: 3 כי אני יהוה אליהך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרק מבדים כוש וסבא החתקיך: 4 מאשר יקרת בעני ונכבדת ואני אהבתך ואתן אדם תחתיך ולאמים תחת נפשך: 5 אל תירא כי אתך אני מזורח אביה ורעד וממערב אקבץ: 6 אמר לצפונן אָף עשתיינו: 7 הוציא עם עור וענינים יש וחרשים ואונים למו: 8 כל הגוים נקבצו יהדו ויאספו לאמים מי בהם ניד זאת וראשנות ישמענו יתנו עדיהם ויצרך וישמעו

אנשי ריבך: 12 תבקש ולא תמצאים אנשי מצרך יהו Cain וכאפס אנשי מלחתך: 13 כי אני יהוה אלהיך מהזיך ימINK האמר לך אל תירא אני עוזרתיך: 14 אל תירא תולעת יעקב מתי ישראל אני עוזרתיך נאם יהוה ונאלך קדוש ישראל: 15 הנה שמתיך למורן הרוץ חדש בעל פיפות חדש הרים ותדק ונבעות כמו תשים: 16 תזרם ורוח תشاء וסערה תפייך אותם אתה תניל ביהוה בקדוש ישראל תחתל: 17 הענים והאבונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה אני יהוה אעט אלהי ישראל לא ענבים: 18 אפתח על שפינן נהרות ובתוך בקעות מעינות אשים מדבר לאם מים וארץ ציה למווצאים מים: 19 אתן במדבר ארוי שטה והדס וען שמן אשים בערבה ברוש תדרה ותאשור כי יד יהוה עשתה זאת יראו יודע וישמו וישכלי יהדו: 20 למען קדוש ישראל בראה: 21 קרבו ריבכם אמר יהוה הניש עצמותיכם אמר מלך יעקב: 22 יגשו וינגידו לנו את אשר תקרינה הראשנות מה הנה הנגידו ונשימה לבנו ונדרעה אחריתון או הבאות השמיינו: 23 הנגידו האתות לאחורה ונדרעה כי אליהם אתם אף היטיבו ותרעו ונשעה ונרא יהדו: 24 חן אתם מאיין ופעלכם מאפע תועבה יבחר בכם: 25 הערירוטי מצפון ויאת ממורח שמש יקרה בשמי ויבא סננים כמו חמר וכמו יוצר ירמס טיט: 26 מי הנגיד מראש ונדרעה ומולפנים ונאמר צדיק אף אין מجيد אף אין משמע אָף אין שמע אמריכם: 27 ראנון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן: 28 וארא ואין איש ומאהה ואין יועץ ואשלאם וישבו דבר: 29 חן כלם און אפס מעשיהם רוח ותחו נסכים:

42 חן עבדי אתמך בו בחורי רצחה נפשי נתתי רוחיו עליו משפט לנויים יוציא: 2 לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו: 3 קנה רצוץ לא ישבור ופשתה כחה לא יכבה לאמתו יוציא משפט: 4 לא יכה ולא ירוץ עד ישים בארץ משפט ולתורתו אים ייחילו: 5 כה אמר האל יהוה בורא השמים ונותיהם רקע הארץ וצאניה נתן נשמה לעם עליה רוחה להלכים בה: 6 אני יהוה קראתיך בצדך ואחזק בידך ואצרך ונתן לברית עם לאר נויים: 7 לפך עינים עורות להוציא מאסיר מבית כלא ישבי חך: 8 אני יהוה הוא שמי וכבודיו לאחר לא אתן

ישר אל ופסל נסך לבליו הועל: **כ** הן כל חבריו יבשו וחרשים המה מادرם יתקבזו כלם יעמדו יפהרו יבשו יחד: **כ** 12 חרש ברזיל מעזב ופעל בפחם ובמקבות יצראה ויפעלחו בזורוע כחונם רעב ואין כח לא שתה מים וייעף: **כ** 13 חרש עצים נתה קו יתרארדו בשרד ירעשו במקצועות ובמחוגה יתרארדו ויעשוו כתבנית איש כתפארת אדם לשbeta בית: **כ** 14 לכרת לו ארויום ויקח תרזה ואלון ויאמץ לו בעצי יער נטע ארן ונשם ינדל: **כ** 15 והיה לאדם לבער ויקח מהם ויחם אף ישיק ואפה לחם אף יפעל אל ווישתחו עשוו פסל ויסנד למו: **כ** 16 חציו שרכ במו אש על החציו בשר יאלל יצלה צלי וישבע אף יחם ויאמר האח חמומי ראייטי אור: **כ** 17 ושאריתו לאל עשה לפסליו יסנוד לו ווישתחו ויחפלל אליו ויאמר היצלנו כי אל אתה: **כ** 18 לא ידעו ולא יבינו כי מה מראות עיניהם מהשכיל לבתם: **כ** 19 ולא ישב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר החציו שרפתי במו אש ואף אפיתי על נחליו לחם אצלה בשר ואכל ויתרו למוועבה עשה לבול עז אסנו: **כ** 20 רעה אפר לב הותל התהו ולא יציל את נפשו ולא יאמר הלוא שקר בימני: **כ** 21 זכר אלה יעקב וישראל כי עבדי אתה יצרתיך עבר ליל אתה ישראל לא תנשנ: **כ** 22 מוחיתי כעב פשעיך וכען חטאיך שובה אליו כי נאלתיך: **כ** 23 רנו שמים כי עשה יהוה הריעו תחתית הארץ פצחו הרים רנה יער וככל עז בו כי גאל יהוה יעקב ובישראל יתפאר: **כ** 24 כה אמר יהוה גאלך ויצרך מבטן אני יהוה עשה כל נתה שמים לבדי רקע הארץ מי אתי: **כ** 25 מפר אתה בדים וקסמים יהולל משיב הרים אמר אחר ודעתם ישבל: **כ** 26 מקום דבר עבדו ועצת מלאכיו ישלים האמר לירושלים תושב ולעריו יהודה תבנינה וחרבותה אקומות: **כ** 27 האמר לצולחה חרבני ונחרתיך אובייש: **כ** 28 האמר לכווש רעוי וכל חפצי ישלים ולא אמר לירושלים תבונה והיכל תוסד:

45 כה אמר יהוה למשיחו לכורש אשר החוקתי בימינו לרד לפניו נוים ומתני מלכים אפתח לפתח לפניו דלתיהם ושעריהם לא יסנרו: **כ** 2 אני לפניך אלך והדורים אושר דלתות נחשה אשרב ובריחיו ברזיל אנדע: **כ** 3 ונמתי לך אוצרות חזק ומطمני מסתרים למן תדע כי אני יהוה הקורא בשמק אליה ישראל: **כ** 4 למן עבד יעקב ובישראל בחורי ואקרא לך בשמק אנק ולא ידעתי: **כ** 5 אני יהוה ייעלו ועדיהם המה בל יראו ובל ידע למן יבשו: **כ** 10 מי ואמרדו אמות: **כ** 10 אתם עדי נאם יהוה ועבדי אשר בחרתי למען הדעו והאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה: **כ** 11 אני אנסי יהוה ואני מבלעדי מושיע: **כ** 12 אני הגדתי והושעתו והשמעתיך ואני בכם זר ואתם עדי נאם יהוה ואני אל: **כ** 13 נס מים אני הו ואין מיידי מציל אפעל מווי ישינה: **כ** 14 כה אמר יהוה גאלכם קדוש ישראל למונכם שלחתי בבליה והורדתי בירחיהם כלם וכשרים באניות רנתם: **כ** 15 אני יהוה קדושיםם בורא ישראל מלכם: **כ** 16 כה אמר יהוה הנוטן בים דרך ובמים עזים נחיבת: **כ** 17 המוציא רכוב וסוס חיל ועוזו יהדו ישבבו כל יקומו דעכו כפשתה כבו: **כ** 18 אל תזכרו ראשונה וקדמניות אל תtabנו: **כ** 19 הנני עשה חדשה עתה תצמה הלוא תדועה אף אשם במדברך דרכ בישמן נהרות: **כ** 20 תכבדו חיות השדה תנים ובנות יענה כי נתתי במדבר מים נהרות בישמן להשכות עמי בחורי: **כ** 21 עם זו יצרתוי לי תחתלי יספרו: **כ** 22 ולא תאו קראת יעקב כי געת בי ישראל: **כ** 23 לא הביאת לי שה עתיך ובחיך לא כבדתני לא העבדתך במנחה ולא הונתיך לבבונה: **כ** 24 לא קנית לי בכסף קנה וחלב ובחיך לא הרוינו אך העבדתני בחטאותיך הונתני בעונתיך: **כ** 25 אני אנסי הוא מחה פשעיך למעני וחתאתיך לא אכר: **כ** 26 הזכירני נשפהה יחד ספר אתה למן תצדך: **כ** 27 אביך הראשון חטא ומלייציך פשעו כי: **כ** 28 ואחלל שרי קדש ואתנה להרם יעקב ובישראל לנדרפים:

44 ועתה שמע יעקב עבדי וישראל בחרתי בו: **כ** 2 כה אמר יהוה עשך ויצרך מבטן יעורך אל חירא עבדי יעקב וישראל בחרתי בו: **כ** 3 כי אצק מים על צמא ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתך על צאצאיך: **כ** 4 וצמחי בין חציר עדרכם על יבלי מים: **כ** 5 זה יאמר ליהוה אני וזה יקראי בשם יעקב וזה יכתב ידו ליהוה ובשם ישראל יכנה: **כ** 6 כה אמר יהוה מלך ישראל ונאל יהוה צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלhim: **כ** 7 ומי כמוני יקרא וינירה ויערכה לי משומי עם עולם ואתות ואשר תבאה יגידו למו: **כ** 8 אל תפחרדו ואל תרדחו הלא מאי השמעותך והנדתי ואתם עדי הייש אלהו מבלעדי ואין צור בילדעתך: **כ** 9 יצרי פסל כלם תהו וחמודיהם כל יועילו ועדיהם המה בל יראו ובל ידע למן יבשו: **כ** 10 מי

מני רחם: 4 וуд זקנה אני הוּא ועד שיבת אני אסכל אני
עשתוּ ואני אשא ואני אסכל אמלט: 5 למי הדמיון ותשׁוּ
וחתשמי נורמה: 6 הולם זהב מוכיס וכסף בקנה ישקלו
ישכרו צורף ווישחו אל יסndo אָף יְשַׁתְּחֹו: 7 ישאדו על
כתף יסבלתו וויניחו תחתיו ווימד ממקומו לא ימיש
אָף יְצַעַק אַלְיוֹ וְלֹא יָעַנְהַ מְצָרָתוֹ לְאָיוֹשְׁעָנוּ: 8 זכרו
זאת והתאשו השיבו פושעים על לב: 9 זכרו ראשנות
מעולם כי אגci אל ואין עוד אללהם ואפס כמוני: 10 מניד
מראשית אהדרית ומקדם אשר לא נעשה אמר עצתי תקום
וכל חפץ עשה: 11 קרא מזורה עית מארץ מתק איש
עצתו אָף דְּבָרָתוֹ אָף אַבְּיָנָה יְצַרְתִּי אָף אָעַשָּׂה: 12 שמו^ו
אלֵי אָבִיו לְבִּרְחוֹקִים מְצָדָקָה: 13 קרבתי זדקתי לא
תרחק ותשועתי לא תאהר ונתני בציון תשועה לישראל
תפארתי:

47 רדי ושבי על עפר בחולות בת בבל שבוי לארץ אין
כסא בת כדים כי לא תוספי יקראו לך רכה ונגנה: 2
קחי רחמים וטחני קמה גלי צמתק חשי של גלי שוק
עברי נחרות: 3 תנל עrotchך נם תראה חרפהך נקם
אךח ולא אפנע אדים: 4 נאלנו יהוה צבאות שמוי קדוש
ישראל: 5 שב דיומם ובאי בחשך בת כדים כי לא
תוספי יקראו לך נברת מלכות: 6 קצפתו על עמי
חללי נחלתי ואתגס בידך לא שמה להם רחמים על
זקן הכבdetך ערך מאר: 7 ותאמורי לעולם אהיה נברת
עד לא שמה אלה על לך לא זכרת אחריתה: 8 ועתה
שמע זאת עדינה היושבת לבטה האמרה בלבבה אני
ואפסי עוד לא אשב אלמנה ולא אדרע שכול: 9 ותבאנא
לך שתי אלה רגע ביום אחד שכול ואלמן כהמס באו
עליך ברב כשביך עצמת חבריך מאר: 10 ותבטה
ברעתק אמות אין ראני חכמתך ודעתך היא שובבתך
ותאמורי בלבך אני ואפסי עוד: 11 ובא עלייך רעה לא
תדרש שחרה ותפל עלייך הוּא לא מוכלי כפירה ותבא
עליך פתאום שואה לא תדרע: 12 עמדני נא בחבריך וברב
כשביך באשר יגעת מנעריך אוֹלי חוכלי הוועיל אוֹלי
חרוצי: 13 נלאית ברב עצתק יעדמו נא ווישיך הברוי
שמות החזום בכוכבים מודיעם לחדים מאר יבאו
עליך: 14 הנה הוּא קש אש שרפהם לא יצילו את נפשם
מיד להבה אין נחלת לחם אור לשבת גנדו: 15 כן

ואין עוד זולתי אין אללהם אゾיך ולא ידעתני: 6 למן
ידעו מזורה שמש וממערבה כי אפס בלבני אני יהוה
ואין עוד: 7 יציר אוֹר ובורא חַשְׁךָ עַשְׁה שְׁלֹם ובורא רע
אני יהוה עשה כל אלה: 8 הרעיבו שמיים ממעל ושהקם
יזל צדק תפתח ארץ ויפרו ישׁע וצדקה הצמיה יחד אני
יהוה בראותיו: 9 هوּא רב את יציר וחרש את חרש אדרמה
היאמר חמד ליצרו מה העשה ופעלך אין ידים לו: 10
הוּא אמר לאב מה תולד ולאשה מה תחלין: 11 כה אמר
יהוה קדוש ישראל ויצרו האתיות שאלנו על בני ועל
פעל דידי צווני: 12 אָנֹכִי עֲשַׂתִּי אֶרְץ וְאָדָם עַלְיָה בְּרָאָתִי
אני ידי נטו שמיים וכל צבאים צוותי: 13 אָנֹכִי הַעֲרָתָה
בצדך וכל דרכיו איש הוּא יבנה עיריו ונלוות ישלח לא
במהיר ולא בשחדר אמר יהוה צבאות: 14 כה אמר מיר יהוה
יניע מצרים וסחר כוש וסבאים אגשי מדה עלייך עברו
ולך יהיו אחריך ילכו בזקים יעברו ואליך ישחחו אליך
יתפללו אךך אל ואין עוד אפס אליהם: 15 אָנֹכִי אַתָּה
אל מסתתר אלהי ישראל מושיע: 16 בושו ונם נכלמו
כלם יהרו הילכו בכלמה חרש צוירים: 17 ישראל נושא
עד: 18 כי אמר יהוה בורא השמיים הוּא האלהים
יצר הארץ ועשה הוא כבינה לא תחו בראה לשבת יצרה
אני יהוה ואין עוד: 19 לא בסתר דברתו במקום ארץ
חישך לא אמרתי לזרע יעקב תהו בקשוני אני יהוה דבר
צדק מניד מישרים: 20 הקבצוו ובאו התגנשו יהרו פלייש
הגויים לא ידעו הנשים את עין פسلم ומתחפליים אל אל
לא יושיע: 21 הנגידו והגנוו אָף יוּצַא יְחִדוּ מֵי המשיע
זאת מקדם מאו הנירה הלוּא אני יהוה ואין עוד אליהם
מבילדך אל צדיק ומושיע אין זולתי: 22 פנו אליו והושע
כל אפסי הארץ כי אני אל ואין עוד: 23 בְּנֵי נְשָׁבָעִי יָצָא
מפני צדקה דבר ולא ישוב כי ל' תכרע כל ברך תשבע
כל לשון: 24 אך ביהוה לי אמר צדקות ועו עדריו יבוא
ויבשו כל הנחרים בו: 25 ביהוה יצדקו ויתהלו כל זרע
ישראל:

46 כרע כל קרס נבו הוּא עצביהם לחיה ולבחמה
נשאיהם עמוסות משה לעיפה: 2 קרסו כרעו יחרדו לא
יכלו מולט משא ונפשם בשבי הלהבה: 3 שמעו אליו בית
יעקב וכל שארית בית ישראל העםיסים מני בתן הנשים

הו לך אשר יגעת סחריך מנעריך איש לעברו תען אין מושיעך:

48 שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל וממי יהודה יצאו הנשבעים בשם יהודה ובאליהו ישראלי זכריו לא באמת ולא בצדקה: 2 כי מעיר הדרש נקרוא ועל אלהי ישראל נסמכו יהודה צבאות שמו: 3 הראשנות מאו הגדתי ומפי יצאו ואשימים פתאם עשתי ותבאה: 4 מדעת כי קשה אתה וניד ברול ערף ומצחך נחשוה: 5 ואניד לך מאו בטרם תבוא השמעתי פן תאמר עצבי עשם ופסלי נסכי צום: 6 שמעת חזה כללה ואתם הלא תנידו השמעתי חדרשות מעתה ונצרות ולא ידעתם: 7 עתה נבראו ולא מאו ולפניהם ולא שמעתם פן תאמר הנה ידעתין: 8 גם לא שמעת גם לא ידעת גם מאו לא פתחה אונך כי ידעתני בוגוד הבוגדوضעה מבטן קרא לך: 9 למן שמי אאריך אף ותהלך אוחטם לך לבתי החרותך: 10 הנה צרפתיך ולא בכסף בחורתיך בכור ראשון אף אני אחרון: 13 אף יידי יסדה ארץ וימני טפהה שמים קרא אני אליהם יעדמו יהדו: 14 הקבצו כלכם ושמעו מי בהם הנגיד את אלה יהודה אהבו יעשה חפצון בבבל וורעו כshedim: 15 אני אני דברתך אף קראתינו הביאתיך והצלה דרכו: 16 קרבו אליו שמעו זאת לא מראש בסתר דברתיך מעת הוויה שם אני ועתה אדרני יהוה שלחני ורוחו: 17 כי אמר יהודה נאלך קדרש ישראל אני יהודה אלהיך מלמדך להועל מדריך בדרכך תלך: 18 לא הקשחת למצוותיו ויהי כנהר שלומך וצדקהך נגלי הים: 19 ויהי כחול זרעך וצצאי מעיך כמעתו לא יכרת ולא ישמד שמו מלפני: 20 צאו מכבלי ברחו מכבדים בקהל רנה הנידו השמיעו זאת הוציאה עד קצה הארץ אמרו גאל יהודה עבדו יעקב: 21 ולא צמא בחרבות הוליכם מים מצור הויל למו ויבקע צור ויזבו מים: 22 אין שלום אמר יהודה לרשעים:

49 שמעו אים אליו ותקשיבו לאמים מרוחיק יהודה מבטן קראני ממעי אמי הזכיר שמי: 2 וישם פיכחرب חדה בצל ידו החביאני וישמעני לחץ בזרור באשפותו הסתורני: 3 ואמר לי עבדי אתה ישראל אשר בר אטפאל: 4 ואני

ישובון ובאו ציון ברנה ושםחת עולם על ראש שנון ושםחה ישגון נסוי ינון ואנהה: 12 אנסי אנסי הוּא מנהמכם מי את ותיראי מאנש מוות וymbן אדם חציר ינתן: 13 ותשכח יהוה עשה נטה שמיים ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני חמת הארץ כאשר כונן להשחית ואיה חמת הארץ: 14 מחר צעה להפתחה ולא ימות לשחת ולא יחרר לחמו: 15 ואנסי יהוה אליהיך רגע הום ויהמו נליו יהוה צבאות שמו: 16 ואשים דברי בפייך ובצל ידי כסיתיך לנטע שמיים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה: 17 התעוררי התעוררי קומי ירושלם אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת כוס התרעלה שתית מצית: 18 אין מנהל לה מכל בנים ילדה ואין מחזיק בידה מכל בנים גדלה: 19 שיתים הנה קראתיך מי נור לך השד והשבר והרעב והחרב מי אתהך: 20 בניך עלפו שכבו בראש כל חומות כהוא מכמר המלאים חמת יהוה נערת אליהיך: 21 لكن שמעי נא זאת עניה ו奢רת ולא מני: 22 כה אמר אדריך יהוה ואליהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך את כוס התרעלה את קבעת כוס חמות לआ תוספי לשחותה עוד: 23 ושמתייה ביד מוניך אשר אמרו לנפש שחי ונעbara ותשמי הארץ נור וכחן לעברים:

52 עורי עורי לבשי עוז ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש כי לא יוסיף יבא בך עוד עREL וטמא: 2 התגעררי מעפר קומי שבוי ירושלם התפתחו מוסרי צווארך שביה בת ציון: 3 כי כה אמר יהוה חنم נמכרתם ולא בכסף תנאלו: 4 כי כה אמר אדריך יהוה מצדדים ירד עמי בראשנה לנור שם ואשור באפס עשו: 5 ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לך עמי חنم משלו יהילילו נאם יהוה ותמיד כל היוםשמי מנין: 6 لكن ידע עמישמי לכאן ביום ההוא כי אני הוא המדבר הני: 7 מה נאו על החררים רגלי מבשר משמייש שלום מבשר טוב משמייש ישועה אמר לציון מלך אליהיך: 8 קול צפיך נשוא קול יהדו ירנו כי עין בעין יראו בשוב יהוה ציון: 9 פצחו רנו יהדו חרבות ירושלם כי נחם יהוה עמו נאל ירושלם: 10 חשב יהוה את זרוע קדרו לעני כל הגויים וראו כל אפסי ארץ איט ישעת אליהינו: 11 סרוו סרוו צאו משם טמא אל תנעו צאו מותכה הברו נשאי כל יהוה: 12 כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה לא תלכון כי הילך לפניכם

שלחויה או מי מנשי אשר מכרתי אתכם לו הון בעוניכם נמכרתם ובפשעיכם שלחה אתכם: 2 מודע באתי ואין איש קראתי ואין עונה הקצור קצירה ידי מפודות ואם אין כי כה להציל הון בגערטה אחריך ים אשים נחרות מדבר תבש דנותם מאי מים ותמתה בצמא: 3 אלביש שמים קדרות ושק אשים כסותם: 4 אדרני יהוה נתן לי לשון למודדים לדעת לעות את יעף דבר יער בברק בברק יער לי און לשמעם כלמודים: 5 אדרני יהוה פתח לי און ואנסי לא מריחוי אחר לאנסונתי: 6 גוי נתתי למיכים ולחיי למורדים פני לא הסתרתי מכמלות וריך: 7 ואדרני יהוה יער לי על כן לא נכלמתי על כן שמתו פני כחלמייש ואדריך לא אבוש: 8 קרוב מצדיק מי יריב ATI נעדמה ייחד מי בעל משפטינו יגש אליו: 9 הן אדרני יהוה יער לי מי הוא ירשעני הון כלם כבנד יבלו עישיאלם: 10 מי ירא יהוה שמע בקול עברו אשר הילך חשבים ואון נהה לו יבצח בשם יהוה וישען באלהיו: 11 הון כלם קדריו אש מאזרי זיקות לכוכב באור אשכם ובזיקות בערתם מידי היהה זאת לכם למעצה השכבות:

51 שמעו אליו רדרי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור חצבתם ואל מקבת בור נקרתם: 2 הביטו אל אברהם אביכם ואל שרה תחולתכם כי אחד קראתינו ואברכהו ואדרבחו: 3 כי נחם יהוה ציון נחם כל חרביה וישם מדברה כעדן וערבתה כנין יהוה שנון ושםחה ימצע בה תודה וקול זמרה: 4 הקשיבו אליו עמי ולאומי אל הצעינו כי תורה מאתי הצעא ומושפט לי אויר עמים ארניעי: 5 קרוב צדקי יצא ישע זרעה עמים ישפטו אליו אים יקו ואל רעני יהלון: 6 שאו לשמיים עיניכם והביטו אל הארץ מתחת כי שמיים כעשן נמלחו והארץ כבנד תבללה ושביה כמו כן ימותון וישועת לעולם תהיה וצדקה לא תהה: 7 שמעו אל ידע צדק עם תורתי בלבם אל הירא חרפת אנות ומנגדתם אל תחתו: 8 כי כבנד יאלם עש וכצמר יאלם סס וצדקה לעולם תהיה וישועת לדור דורות: 9 עורי עורי לבשי עוז זרוע יהוה עורי כימי קדם תנין: 10 הלווא את היא המחרבת ים מי תחום רכה השמה מעמקי ים דרך לעבר נאולים: 11 וופדי יהוה

בן נשבעתי מוקצף עלייך ונמנער לך : 10 כי ההרים ימושו והגביעות המוטנה והסדי מאתך לא ימוש וברית שלומי לא תמוט אמור מרחמנך יתוה : 11 עניה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוך אבניך ויסדתיק בספרים : 12 ושתיו כרך שמשתיך ושריך לאבניך אקרח וכל נבולך לאבניך חפץ : 13 וכל בניך למודי יהוה ורב שלום בניך : 14 בצדקה תכונני רחיקי מעשך כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב אליו : 15 הנה גור יגור אפס מאותי מי נר אתק עלייך יפל : 16 הנה אנכי בראתך הרש נפה באש פחם ומוציא כל מעשך ואנכי בראתך משות חבל : 17 כל kali יוצר עלייך לא יצלה וכל לשון תקום אתק למשפט תרשיע ואת נחלת עבדך יהוה וצדקהם מאתך נאם יהוה :

55 הוי כל צמא לכו למים ואשר אין לו כספ כלו שברו : ואכלו ולכו שברו בלווא כסף ובלווא מחריר יין וחלב : 2 למה תשקלו כסף בלווא לחם ונייעכם בלווא לשבעה שמעו שמווע אליו ואכלו טוב ותתענג ברשן נפשכם : 3 התו אזנכם ולכו אליו שמעו ותהי נפשכם ואכורתה לכם ברית עולם חסידי דור הנאמנים : 4 הנה עד לאומים נתתיו נגיד ומזכה לאמים : 5 הנה גוי לא תרע תקרא גוי לא ידעך אליך ירוצו למען יהוה אליהיך ולקודש ישראל כי פארך : 6 דרישו יהוה בהמצאו קראחו בהיותו קרוב : 7 יעוז דשע דרכו ואיש און מחשבתו וישב אל יהוה וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לשלות : 8 כי לא מחשבותי מוחשוביכם ולא דרכיכם דרכיכ נאם יהוה : 9 כי גבחו שמיים הארץ כן גבחו דרכי מדריכיכם ומחשבתי ממחשבתיכם : 10 כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמיים ושםה לא ישוב כי אם הרה את הארץ והולדת והצמיה נתן ורע לזרע ולחם לאכל : 11 כן יהיה דברי אשר יצא מפי לא ישוב אליו ריקם כי אם עשה את אשר חפצתי והצלהיך אשר שלחתנו : 12 כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון ההרים והגביעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ינחאו כף : 13 תחת הנעוץ עלה ברוש תחת הסרפד עלה הדס והיה ליהוה לשם לאות עולם לא כרת :

56 כה אמר יהוה שמרנו משפט ועשנו צדקה כי קרויכ שועתי לבוא וצדקתי להגלוות : 2 אשדי אנוש עשה זאת ובן אדם יחויק בה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות

יהוה ומאספכם אלהי ישראל : 13 תהנה ישכיל עבדך ירום ונשא ונגהה מאד : 14 כאשר שנמו עלייך רביבם בן משחת מאריש מראהו ותארו מבני אדים : 15 בן זיה גוים רביבים עליו יקפצו מלכים פיהם כי אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו :

53 מי האמין לשמעתנו וזרוע יהוה על מי גנלהה : 2 ויעיל כוינק לפניו וכשרש מארץ ציה לא תאר לו ולא הדר ונראחו ולא מראה ונחמדחו : 3 נבזה וחדל אישים איש מכבות וידוע חלי וכמסחר פנים ממננו נבזה ולא חשבנהו : 4 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם ואנחנו חשבנהו נועז מכה אליהם ומענה : 5 והוא מחלל מפשענו מדכא מעונתינו מוסר שלומנו עלייו ובחברתו רפה לנו : 6 כלנו צאן חעינו איש לדרכו פניו ויוהה הפיע בזו את עון כלנו : 7 נש והוא נעה ולא יפתח פיו כשהה לטבח יובל וכרכח לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו : 8 מעצר יפה זכרה לנקה נזיה יושחה כי גדור מארץ חיים וממשפט לחק ואת דרכו מי יושחה כי גדור מארץ חיים משע עמי נגע למם : 9 ויתן את רשותם קברו ואת עשר במתיו על לא חמס עשה ולא מרמה בפיו : 10 ויוהה חפץ דכאו החלי אם תשים אשם נפשו יראה ורעד יאריך ימים וחפץ יהוה בידיו יצלח : 11 מעמל נפשו יראה ישבע בדעתו יצדק צדיק עבדי לרביבים ועונתם הוא יסבל : 12 לכן א חלק לו בربים ואת עצומים ייחלק שלל תחת אשר הערה למות נפשו ואת פשעים נמה והוא חטא רביב נשא ולפשעים יפניע :

54 רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא חלה כי רביבים בני שוממה מבני בעולה אמר יהוה : 2 הרחיביו מקום אהליך וויריעות משבנותיך יטו אל תחשבי הארץ מיתריך יותרתיך חזקי : 3 כי ימין ושמאל חפרצי ורעד נום יירש וערירים נשמות יושיבו : 4 אל תיראי כי לא תבושו ואל תכלמי כי לא חהפרי כי בשת עולםך תשכחו וחרפת אלמנותיך לא תזכריו עוד : 5 כי בעליך עשי יהוה צבאות שמו ונאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא : 6 כי כאשר עזובה ועזובת רוח קראך יהוה ואשת נוערים כי תמאס אמר אלהיך : 7 ברגע קטן עזבתייך וברחמים נדלים אקצתך : 8 בשצוף קצף הסתרתי פני רגע מפרק ובחד עולם רחמתיך אמר נאלך יהוה : 9 כי מי נח זאת לי אשר נשבעתי מעבר מי נח ערד על הארץ

עמוי: 15 כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושלוח להחיות רוח שלדים וללחיות לב נדכאים: 16 כי לא לעולם אריב ולא לנצח אקצוף כי רוח מלפני יעתוף ונשומות אני עשית: 17 בעונ בצעו קצפתו ואכהו הסתר ואקצוף וילך שוכב בדרכו לבו: 18 דרכיו ראיתי ואדרפאהו ואנחחו ואשלם נחמים לו ולאבליו: 19 בורוא נוב שפתים שלום לדחוק ולקרוב אמר יהוה ורפאתיו: 20 והרשעים כים ננרש כי השקט לא יכול וינגרשו מימי רפש וטיט: 21 אין שלום אמר אלהי לרשעים:

58 קרא בגרון אל תהחש כשובר הרם קולך והנד לעמי פשעם ולביה יעקב חטאיהם: 2 ואותי יום יומ ודרשון ודעתרכי יחפצון כנו אשר צדקה עשה ומשפט אליהו לא עזב ישאלני משפטיו צדק קרבת אליהם יחפזון: 3 למה צמנו ולא ראיית עניינו נפשנו ולא תדע זה ביום צמכם תמצאו חפץ וכל עצביכם תגנו: 4 זה לריב ומצה תצומו ולהחות באנרכ רשות לא תצומו כיום להשמעה במרום קולכם: 5 הכויה היה צום אbehrho יום ענות אדרם נפשו הלקפ'aganan ראשו ושק ואפר יציע הלויה תקרה צום יום רצון ליהוה: 6 הלויה זה צום אbehrho פתח חרצבות רשות התר אגדות מותה ושלח רצוצים חפשים וכל מותה תנתקו: 7 הלווא פרס לדרע לחמק ועניש מדורדים תביא בית כי תראה ערם וכטיחו ובשער לא תעטלם: 8 או יבקע כשחר אורך וארכתק מהירה תצמוה והלך לפניך צדקך כבוד יהוה יאסף: 9 או תקרה ויהוה ענה תשוע ויאמר הנסי אם תסיר מותוך מותה שלח אצבע ודבר און: 10 ותפק לרעב נפשך ונפש ענה תשבע וורה בחחש בצחצחות נפשך ועצמתיך: 11 ונחך יהוה תמייד והשביע בצחצחות נפשך ועצמתיך: 12 ויהיו תחילין והיהת כנן רוח וכמנוצא מים אשר לא יוכבו מימי: 13 ובנו מנקחרות עולמי מוסדי דור ודור תקומות וקרוא רגליך עשות חפציך ביום קדשי וקראת לשבת עגנו לקדוש יהוה מכבד וככבודו מעשות דרכיך ממנצוא חפציך ודבר דבר: 14 או תחען על יהוה והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתו נחלה יעקב אביך כי פ' יהוה דבר:

כל רע: 3 ואל אמר בן הנכר הנגלה אל יהוה לאמר הבדל יבדילני יהוה מעל עמו ואל יאמר הסריס הן אני עז יבש: 4 כי כה אמר יהוה לסריסים אשר ישמרו את שבתו ובחרו באשר חפצתי ומחזיקים בבריתך: 5 ונתי להם בכתי ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומגנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: 6 ובוני הנכר הנגלים על יהוה לשורתו ולאהבה את שם יהוה להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בבריתך: 7 והכיאותים אל הר קדשי ושמחותם בכית חפלתי עולתיהם וזכהיהם לרצון על מובחוי כי ביתי בית חפלת יקרה לכל העמים: 8 נאם אדרני יהוה מקבץ נדחי ישראל על אקbez עליון לנכציו: 9 כל חיתו שדי אחיו לאכל כל חיתו בעיר: 10 צפו עורם כלם לא ידעו כלם כלבים אלמים לא יוכלו לנכח הום שכבים אהבי לנו: 11 והכלבים עזינו נפש לא ידעו שבעה והמה רעים לא ידעו כלם לדרכם פנו אויש לבצעו מקצחו: 12 אתיו אקחה יין ונסבאה שכר והיה כוה יום מחר נдол יתר מאר:

57 הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק: 2 יבוא שלום ינוחו על משכבותם הלק' נכהו: 3 ואתם קרבו הנה בני עננה זרע מנאנף ותוננה: 4 על מי תתעננו על מי תרחיבו פה האריכו לשון הלווא אתם ילדי פשע זרע שקר: 5 והנהם באלים תהתק כל עץ רענן שחמי הילדים בנחלים תחת סעפי הסלעים: 6 בחלקי נחל חלקם הם גורלך נם להם שפכת נסך העליית מנהה העל אלה אגחים: 7 על הור נבה ונשא שמת משכבר נם שם עלית לובח זבח: 8 ואחר הדרלת והמווזה שמת זכרונך כי מאתי גלית ותעלוי הרחבה משכבר ותכרת לך מהם אהבת משכבים ייד חווית: 9 ותשרי למלך בשמן ותרבי רקייך ותשליך ציריך עד מרחק ותשפלי עדר שאול: (Sheol h7585) 10 ברבך דרכך יגעה לא אמרת נואש היה ירך מצאת על כן לא חלית: 11 ואת מי דאנת ותוראי כי תכובי ואותיו לא זכרת לא שמת על לך הלא אני מהשא ומעלם ואותי לא תוראי: 12 אני אניך צדקתק ואת מעשיך ולא יועיליך: 13 בזעך יצילך קבוץיך ואת כלם ישא רוח יקח הכל והחוסה כי ניהול ארץ וירוש הרים קדשי: 14 ואמר סלו סלו פנו דרך הרימו מכשול מדריך

זורה: 4 שאי סביב ענייך וראי כלם נקבעו באו לך בניך
מרחוק יבוא וبنזיך על צד האמנה: 5 אז תראי ונחרת
ופחד ורחרח לבך כי יהפוך לך ימון ים חיל ניים
יבאו לך: 6 שפעת נמלים חכסך בכרי מדרין ועיפה כלם
משבא יבוא והבונה ישאו ותחלת יהוה יברשו: 7 כל
צאן קדר יקבעו לך אילני נביות ישרתונך יעלו על רצון
מושביך וביתה תפארתי אפאר: 8 מי אלה כעב תעופינה
וכוונים אל ארבתיהם: 9 כי ל' אים יקוו ואניות תרשיש
בראשנה להכיא בניך מרחוק כספם ווהבם אתם לשם
יהוה אלהיך ולקרוש ישראאל כי אפאר: 10 ובנו בני נכר
חמתיך ומכליהם ישרתונך כי בקצפי הכהיתיך וברצוני
רחתמיך: 11 ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו
להכיא אליך חיל ניים ומכליהם נהנים: 12 כי הנו
וחמלהך אשר לא יעבוך יאבדו והנוים חרב יחרבו:
13 כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדרח ותאשר יהדו
לפאר מקום מקדשי ומוקם רגנלי אכבר: 14 וההלך אליך
שחוות בני מעניך והשתחוות על כפות רגנליך כל מנאציך
וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש ישראאל: 15 תחת היוטך
עוזבה ושנואה ואין עובר ושמתייך לנוון עולם משוש דור
ודור: 16 וינתק חלב ניים וshed מלכים תינקי וידעת כי אני
יהוה מושיעך ונאלך אביך יעקב: 17 תחת הנחשת אביכא
זהב ותחת הברזל אביכא כסף ותחת העצים נחשת ותחת
האבניים ברזל ושמתו פקרתך שלום ונגשיך צדקה: 18
לא ישמע עוד חמס בארץ שד ושבך בנבוליך וקראת
ישועה חומתיך ושעריך תחללה: 19 לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולננה הירח לא יאיר לך והיה לך
יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתך: 20 לא יבוא עוד
שמש וירחך לא יאסק כי יהוה יהוה לך לאור עולם
ושלמו ימי אבלך: 21 ועטך כלם צדיקים לעולם ידרשו
ארץ נצץ מטעו מעשה ידי להתפאר: 22 הקטן יהיה
אלף והצעיר לנוי עצום אני יהוה בעתה אחישגה:

61 רוח אדרני יהוה עלי יען מושח יהוה אתי לבשר
ענויים שלחני לחייב לנשבר לי לב לקרא לשבעים דרור
ולאstorim פכח קוח: 2 לקרא שעת רצון לדחווה ויום
נקם לאלהינו לנחם כל אבלים: 3 לשום לאבלי ציון
لتחתיהם פאר תחת אפר שמן שון תחת אבל מעטה
תחללה תחת רוח כהה וקרא להם אילן הצדך מטע
ובכבודו עלייך יראה: 3 וההלך ניים לאורך וממלכים לננה

הן לא קצירה יד יהוה מהஹיע ולא כבירה אונו
משמעות: 2 כי אם עונתיכם היו מבדלים בינם לבין
אליהיכם וחטאותיכם הסתירו פנים מכם משמעו: 3 כי
כפיכם נאלו בדם ואצבעותיכם בעון שפותחותם דברו
שקר לשונכם עולה תהגה: 4 אין קרא בצדך ואין נשפט
באמונה בטעו על תחוה ודבר שיא הרו عمل והוליד
און: 5 ביצי צפעוני בקעו וקורוי עכבייש יארנו האכל
מביציהם ימות והזורה תבקע אפעה: 6 קוריהם לא יהו
לבדר ולא יתכסו במשיעיהם מעשיהם מעשי און ופעל
חמס בכפיהם: 7 רגליהם לרע ירצו וימחרו לשפרם
נקי מחשבותיהם מהשבות און שד ושר במלולותם: 8
דרך שלום לא ידעו ואין משפט במעגלותם נתיבותיהם
עקשו להם כל דרך בה לא ידעת שלום: 9 על כן רחק
משפט ממוני ולא תשיגנו צדקה נקוה לאור והנה חשך
לננהות באפלות נהלהך: 10 נששה כערום קיר וכאיין
עינים נששה כשלנו בצדדים נשף באשימים כמתים: 11
המה כדים כלנו וכוונים הנה נגה נקוה למשפט ואין
ליישועה רחקה ממנה: 12 כי רבו פשעינו גנדך וחטאותינו
עננה בנו כי פשעינו אתנו ועונתינו ידוענו: 13 פשע וכח
ביהוה ונסוג מאחר אלהינו דבר עשך וסורה הרו והנו
מלב דבריו שקר: 14 והסג אחרך משפט וצדקה מרחוק
תעמד כי כשלה ברחוב אמת ונכח לא תוכל לבוא:
15 והתי האמת נעדרת וסר מרע משחוטל וורא יהוה
וירע בענינו כי אין משפט: 16 וירא כי אין איש וישותם
כי אין פגניע והושע לו זרו וצדקה היא סמכתחו: 17
וילבש צדקה כשרין וכובע ישועה בראשו וילבש בدني
נקם תלבשת ווועט כמעיל קנאה: 18 כעל נמלות כעל
ישלים חמה לצריו גמול לאייבו לאים נמול ישלים: 19
ויראו מערב את שם יהוה ומזרחה שמש את כבורי כי
יבוא כנהר צר רוח יהוה נסחה בו: 20 ובא לציון נואל
ולשבו פשע ביעקב נאם יהוה: 21 ואני זאת בריתני אותך
אמיר יהוה רוחו אשר עלייך ודבריו אשר שמי בפיך לא
ימשו מפרק ומפי זרע ומפי זרע אידך אמר יהוה מעתה
עד עולם:

60 קומי אורי כי בא אורך וכבוד יהוה עלייך זרה: 2 כי
הנה החשך יסחה ארץ וערפל לאמים ועליך זירה יהוה
וכבודה עלייך יראה: 3 וההלך ניים לאורך וממלכים לננה

לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארכמסם בחמותיו וזה נזהם על בנו וכל מלבו שאלתוי: 4 כי יום נקם בלבבי ושנה נאול' באה: 5 ואביט ואין עזרא אשתונם ואין סומך ותוועש לי ודע וחתמי היא סמכתני: 6 ואבוס עמים באפי ואשכרם בחמותי ואורייד לאארן נזהם: 7 חסדי יהוה אזכיר הלה יהוה כעל כל אשר נמלנו יהוה ררכ' טוב לבוות ישראל אשר גמלם כרחהמי וכרכ' חסדייו: 8 ויאמר אך עמי המה הבנים לא ישקרו ויהו להם למושיע: 9 בכל צרתם לא צר ומלאך פניו הושיעם באהבותו ובחלתו הו אן אלים ווינטלים ווינשאם כל ימי עולם: 10 והמה מרנו ועכבר את רוח קדרשו ויהפוך להם לאויב הוא נלחם בהם: 11 ויזכר ימי עולם משה עמו איה המעלם מים את רען צאנו איה הדש בקרבו את רוח קדרשו: 12 מוליך לימיון משה זרוע חפארתו בוקע מים מפניהם לעשות לו שם עולם: 13 מוליכם בבקעה תרד רוח יהוה תניתנו לא יכשלו: 14 כבכמה בבקעה תרד רוח יהוה תניתנו כן נהוג עמק לעשות לך שם חפארת: 15 הבט משימים וראה מובל קדרש ותפארתך איה קנאיך ונברותך המון מעיך ורחמיך אליו החאפקו: 16 כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יהוה אבינו נאלנו מעלים שמק': 17 למה תטען יהוה מדריך תקשי' לבנו מיראך שוב למן עבדיך שבתי נחלתך: 18 למן עצער ירשו עם קדרך צרינו בוססו מוקדרך: 19 היינו מעולים לא משלת בהם לא נקרא שמק' עליהם:

64 לוא קרעת שמים ירדת מפניך הרים נולו: 2 כקדח אש המסים מים תבעה אש להודיע שמק' לצדך מפניך נוים ירנוו: 3 בעשותך נוראות לא נקוה ירדת מפניך הרים נולו: 4 ומועלם לא שמעו לא אוזנו עין לא ראתה אליהם זולתק' יעשה למבהכה לו: 5 פגעת את ש' ועשה צדק בדריך יזכרוך הן אתה קצפת ונחתה בהם עולם וועש: 6 והיה כטמא כלנו וכובע עדים כל צדקהינו ונבל עליה כלנו וענוו כרוח ישאנו: 7 ואין קורא בשמק' מתעורר לתחזיקך כי הסתרת פניך ממנה ותמננו ביד עוננו: 8 ועתה יהוה אבינו אתה אנתנו החמר ואתה יצרכנו ומעשה ירך כלנו: 9 אל תקצף יהוה עד מאך ואל לעדר תוכר עין hon הונ עמק כלנו: 10 ערי קדרך היהו מדבר צעה ברב כחיו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 בית

יהוה להתפאר: 4 ובנו חרבות עולם שממות ראנסם יקומו וחרשו ערי הרב שממות דור ודור: 5 ועמדו זרים ורעו צאנכם ובני נכר אכרים וכרכימים: 6 ואתם כהני יהוה תקראו משרתי אלהינו יאמר לכם חיל גנים תאכלו ובכבודם חתירמו: 7 תחת בשתכם משנה וכלה ירנו חלכם לכן בארכэм משנה יירשו שמה עולם תהיה להם: 8 כי אני יהוה אתה מבשפט שנא גול בעלה ונתתי פעולתם באמת וברית עולם אכרות להם: 9 ונודע בנוים ורעם וצצאיםם בתוכם העמים כל ראייהם ייכרום כי הם זרע ברך יהוה: 10 שוש אשיש ביהוה תנל נפשי באלהי כי הלבשנו בנדוי ישע מעיל צדקה יעתנו כחנן יכהן פאר וככלה תעדרה כליה: 11 כי הארץ צמיה צדקה ותלה ונדר כל הגנים:

62 למען ציון לא אחש ולמען ירושלם לא אשקט עד יצא כננה צדקה ויושעתה כלפיד יבר: 2 וראו נוים צדך וכל מלכים כבודך וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקנו: 3 והוית עטרת חפארת ביד יהוה וצנוף מלוכה בכם אלהיך: 4 לא אמר לך עוד עזבה ולא רצך לא יאמר עוד שמנה כי לך יקרא חפצי' בה ולא רצך בעולה כי חפץ יהוה בר' וארכץ תבעל: 5 כי יבעל בחור בתולה יבעלך בניך ומשוש חתן על כללה ישיש עליך אלהיך: 6 על חומתיך ירושלם הפקדרת שמריהם כל הימים וכל הלילה תמיד לא ייחשו המזקרים את יהוה אל דמי לכם: 7 ואל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישם את ירושלם תhalbת הארץ: 8 נשבע יהוה בימינו ובזורע עוז אם אתן את דגnek עוד מאכל לאיביך ואם ישטו בני נכר תירושך אשר געת בו: 9 כי מספז' יאללהו והללו את יהוה ומקבציו ישתחוו בחזרות קדשי: 10 עברו עברו בשעריהם פנו דרך העם סלו המסלה סקל' מאבן הרים נס על העמים: 11 הנה יהוה השמי' אל קצ'ה הרים נס על העמים: 12 ובת ציון תננה ישעך בא הנה שכרו אתו הארץ אמרו לבת ציון תננה ישעך בא הנה שכרו אתו ופעלוו לפניו: 13 וקוראו להם עם הקדש נאול' יהוה ולך יקרא דרואה עיר לא נושא:

63 מי זה בא מארום חמוץ בנדים מבצרה זה הדר בלבושו צעה ברב כחיו אני מדבר בצדקה רב להושיע: 2 מודיע אדם ללבושך ובניך כרך' בנת: 3 פורה דרכתי

וישבו ונטו כרמים ואכלו פרום: 22 לא יבנו ואחר ישב
לא יטטו ואחר יאכל כי כינוי העץ ימי עמי ומעשה ידיהם
יבלו בחיריו: 23 לא ייגעו לירק ולא ילדו לבהלה כי זרע
ברוכי יהוה המה וצצאים אתם: 24 והיה טרם יקראו
ואני ענה עוד הם מדברים ואני אשמי: 25 זאב וטלה
ירעו כאחד ואירה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא
ירעו ולא ישחטו בכל הארץ אמר יהוה:

66 כה אמר יהוה השמיים בסאי והארץ הדם רגלי אי
זה בית אשר תבנו לי ואיזה מקום מנוחתי: 2 ואות כל
אללה ידי עשתה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה האביט
אל עני ונכח רוח וחרד על דבריו: 3 שוחט השור מכח
איש זוכה השה ערך כלב מעלה מנוחה דם חזיר מזוכר
לבנה מברך און נם המה בחרו בדריכיהם ובשקוציהם
נפשם חפצה: 4 נם אני אבחור בתעליהם ומגורותם אביה
לهم יען קראתי ואין עונה דברתי ולא שמעו ויעשו הרע
בעיני ובאשר לא חפצתי בחרו: 5 שמעו דבר יהוה
החרדים אל דברו אמרו אחיכם שנאים מנדיכם למען
שמי יכבד יהוה ונראה בשמחתכם והם יבש: 6 קול
שaanן מעיר קול מהיכל קול יהוה משלם גמול לאיביו:
7 בטרם תחילה ילדה בתרם יבוא חבל לה והמליטה
זכר: 8 מי שמע צואת מי ראה אלה היזחן ארץ ביום
אחד אם יולד נוי פעם אחת כי חלה נם ילדה ציון את
בניה: 9 האני אשביר ולא אולד יאמר יהוה אם אני
המולד ועצרתי אמר אלהיך: 10 שמהו את ירושלים
וילו בה כל אהבה שישו אתה משוש כל המותבלים
עליה: 11 למען תינקו ושבעתם מושך מהחמייה למען תמצאו
וחיתונתם מזוי כבודה: 12 כי אמר יהוה הנני נתה
אליה כנהר שלום וכנהל שופך כבוד נוים וינקח על
צד תנשוא ועל ברכיהם תשעשו: 13 כי איש אשר אמו
תנחנונו כן אני אנחמכם ובירושלים תנחמו: 14 ווראיTEM
ושלבכם עצמותיכם כדרש תפרחנה ונודעה יד יהוה
את עבדיו וזעם את איביו: 15 כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו בלבה
אש: 16 כי באש יהוה נשפט ובחורבו את כל בשׂר ורבו
חללי יהוה: 17 המתקדשים והמשתירים אל הנגנות אחר
אחד בתוך אכלוי בשׂר החזיר והשׂקץ והעכבר יחדרו
יספו נאם יהוה: 18 ואנכי מעשיהם ומוחשבתיהם באה

קדשו ותפארתנו אשר הלווק אבותינו היה לשרפת אש
וכל מהמדינו היה להרבה: 12 העל אלה המהפק יהוה
תחשה ותענו עד מאר:

65 נדרשתי ללא שאלה נמצאה ללא בקשנו אמרתי
הנני הנני אל נוי לא קרא בשמי: 2 פרשתי ידי כל היום
אל עם סורר ההלכים הדרך לא טוב אחר מוחשבתיהם:
3 העם המכעיסים אותי על פני תמיד זבחים בננות
ומקטרים על הלבנים: 4 היישבים בקבירים ובנכורים
ילינו האכלים בשׂר החזיר ופרק פגלים כליהם: 5
האמרים קרב אליך אל נשבי כי קדשיך אלה עשן
באפי אש קדחת כל היום: 6 הנה כתוכה לפני לאacha
כי אם שלמתי ושלמתי על חיקם: 7 עונתיכם ועונת
אבותיכם יחדרו אמר יהוה אשר קטרו על ההרים ועל
הגבועות חרפוני ומדמי פעליהם ראשונה על חיקם: 8
כה אמר יהוה כאשר ימצא התיירש באשכול ואמר אל
תשוחתו כי ברכה בו כן עשה למען עברי לבלתי
השחיתות הכל: 9 וחוצתי מיעקב זרע ומיהודה יורש הרו
ירישה בחורי ועברי ישכנו שם: 10 והיה השرون לנוה
צאן ועמק עכור לרבע בקר לעמי אשר דרשוני: 11 וואתם
עובי יהוה השכים את הר קדשי הערכים לנוד שלחן
והמלאים למני ממסך: 12 ומণתי אתכם להרב וככלם
לטבח תכרעו עין קראתי ולא עניתם דברתי ולא שמעתם
ותעשו הרע בעיני ובאשר לא חפצתי בחרם: 13 לבן
כה אמר אדרני יהוה הנה עברי ישמו ואתם תרשבו הנה
עברי ישטו ואתם תצמאו הנה עברי ישמו ואתם תבשו:
14 הנה עברי ירנו מטופ לב ואתם תצעקו מכאב לב
ומשבר רוח תילילו: 15 ותנהתם שמכם לשבועה לבחורי
ומתייך אדרני יהוה ולעברי יקרא שם אחר: 16 אשר
הмотברך בארץ יתברך באלהי אמן והנשבע בארץ
ישבע באלהי אמן כי נשכח הזרות הראשונות וכי נסתרו
מעני: 17 כי הנני בורא תעלינה על לב: 18 כי אם שיוו
תוכרנה הראשונות ולא תעלינה על לב: 19 כי הנני בורא את ירושלים
ונילו עדי עד אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלים
נילה ועמה משוש: 20 ונלתי בירושלם ושתתי בעמי ולא
ישמע בה עוד קול בכוי וקול זעה: 20 לא יהוה שם עוד
על ימים וזקן אשר לא ימלא את ימי כי הנער בן מאה
שנה ימות והחוטא בן מאה שנה יקלל: 21 ובנו בתרם

לקבץ את כל הנינים והלשנות ובאו וראו את כבודיו:¹⁹ ושמתי בהם אותן ושלחתי מהם פלייטים אל הנינים הראשונים פול ולוד משכוי קשת תבל ווון האיים הרחיקים אשר לא שמעו את שמי ולא ראו את כבודיו והנידו את כבודיו בניים:²⁰ והכיאו את כל אחיכם מכל הנינים מנהה ליהוה בסוסים וברכבות ובכובדים ובפרדיים ובכרכרות על הר קדשי ירושלים אמר יהוה כאשר יכיאו בני ישראל את המנהה בכל טהור בית יהוה:²¹ וכן מהם אקה לכהנים ללוים אמר יהוה:²² כי כאשר השמים החדשים והארץ החרדשה אשר אני עשה עמדים לבני נאם יהוה כן יעמוד זרעים ושמכם:²³ והיה מורי חדש בחדרשו ומורי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתתחות לפני אמר יהוה:²⁴ ויצאו וראו בפנרי האנשים הפשעים כי כי תולעתם לא תמות ואשם לא חכבה והוא דראון לכל בשר:

יעקב וכל משפחות בית ישראל: 5 כה אמר יהוה מה מצאו אבותיכם כי עול כי רחקו מעלי וילכו אחריו הhabל ויהבלו: 6 ולא אמרו איה יהוה המעלת אתנו מארץ מצרים המולך אתנו במדבר הארץ ערבה ושותה הארץ ציה וצלהות הארץ לא עבר בה איש ולא ישב אדם שם: 7 ובאיו אתכם אל ארץ הכרמל לאכל פריה וטובה ותבוא ותתמאו את ארציך ונחלתו שמתם ל佗בה: 8 הכהנים לא אמרו איה יהוה ותפשי התורה לא ידעוני והרים פשעו כי והנביאים נבוא בכעל ואחריו לא יועלו הלו: 9 לבן עד אריב אתכם נאם יהוה ואתם בני נוכם אריב: 10 כי עברו אי כי כתים וראו וקדר שלחו והתבוננו מאר וראו הן היהת כוות: 11 ההימר נוי אלהים והמה לא אלהים ועמי המר בכבודו בלוא עויל: 12 שמו שמי על זאת ושררו חרבו מאר נאם יהוה: 13 כי שיתים רעות עשה עמי את עזבו מוקור מים חיים לחצב להם בארות הארץ נשברים אשר לא יכלו חמי: 14 העבר ישראל אם ילד בית הוא מודיע היה לבן: 15 עליו ישאו כפרים נתנו קולם וירושתו ארציו לשמה עדריו נצחה מבלי ישב: 16 גם בני נף ותחפנס ירעוך קדרך: 17 הלווא זאת תעשה לך עובך את יהוה אלהיך בעת מוליךך בךך: 18 ועתה מה לך לדרכ מצרים לשתחת מי שחור ומה לך לדרכ אשר לשתחות מי נהר: 19 תיסרך רעתק ומשבותיך תוכחך ודעך וראו כי רע ומור עזבך את יהוה אלהיך ולא פחדת אליך נאם אדני יהוה צבאות: 20 כי מעולם שברתי לך נתקתי מוסתריך ותאמורי לא אעבר כי על כל נבעה נבהה ותחת כל עץ רענן את צעה זהה: 21 וואנכי נתעתי שرك כלזה זרע אמרת ואיך נהפטת לי סורי הגפן נכריה: 22 כי אם תכpsi בנהר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני נאם אדני יהוה: 23 איך תאמורי לא נטמאתי אחריו הבעלים לא הלבתי ראי דרכך בניא דע מה עשית בכירה קלה משרכתך דרכיה: 24 פרה למד מדבר באות נפשו שאפה רוח התantha מי ישיבנה כל מבקשה לא יעפו בחדרה ימצאננה: 25 מנעי רגליך מוחף ונורנק מצמאה ותאמורי נואש לא כי אהבתך זרים ואחריהם אלך: 26 כבשת נגב כי נמצא בין הבישו בית ישראל המה מלכיהם שרים וכחניהם ונביאיהם: 27 אמרם לעז אבי אתה ולאבן את ילהני כי פנו אליו ערך ולא פנים ובעת רעתם יאמרם קומה והושיענו: 28 ואיה אלהיך אשר

1 דברי ירמיהו בן חלקייו מן הכתנים אשר בענותה בארץ בנימן: 2 אשר היה דבר יהוה אליו בימי יASHIHO בן אמון מלך יהודה בשלש עשרה שנה למלכו: 3 ויהיו בימי יהוקים בן יASHIHO מלך יהודה עד חמש עשרה שנה לздравיו בן יASHIHO מלך יהודה עד גלות ירושלים בחדר החמישי: 4 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 5 בתרם אוצרך בבטן ירעתק ובתרם תצא מרחם הקדשיך נביא לנים נתיך: 6 ואמר איה יהוה הנה לא ירעתי דבר כי נער אנכי: 7 ויאמר יהוה אליו אל התامر נער אנכי כי על אשר אשלחך תלך ואת כל אשר אצוך תדבר: 8 אל תירא מפניהם כי אתה אני להצלך נאם יהוה: 9 וישלח יהוה את ידו ווינגע על פי ויאמר יהוה אליו הנה נתתי דברי בפי: 10 ראה הפקתיך היום הזה על הגנים ועל הממלכות לנחש ולנטוץ ולהאביר ולהרוס לבנות ולנטוע: 11 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר מה אתה ראה ירמיהו ואמר מקל שקד אני ראה: 12 ויאמר יהוה אליו היטבת לראות כי שקד אני על דברי לעשתו: 13 ויהיו דבר יהוה אליו שנית לאמר מה אתה ראה ואמר סיר נפוח אני ראה ובפניו מפניהם: 14 ויאמר יהוה אליו מצפון תפתח הרעה על כל ישבבי הארץ: 15 כי הני קרא לכל משפחות מלכות צפונה נאם יהוה ובאו ונתנו איש כסאו פתח שער ירושלים ועל כל חומתיה סביב ועל כל ערי יהודה: 16 ודברתי משפטו אוthem על כל רעתם אשר עובנו ויקטרו לאלהים אחרים וויתחו למשיעי ידים: 17 ואתה תazor מתניך וקמota ודברת אליהם את כל אשר אנכי אצוך אל תחת מפניהם פן אתהך לפניהם: 18 ואני הנה נתיך היום לעיר מבצר ולעמד ברזל ולהמות נחשת על כל הארץ למלי יהודה לשירה לכחניה ולעם הארץ: 19 ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי אתה אני נאם יהוה להשילך:

2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 הלהך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר יהוה זכרתי לך חסד נעריך אהבת כלולתייך לכתך אחריו במדבר בארץ לא זרעה: 3 קדרש ישראל ליהוה ראשית תבואתך כל אכלו יASHIHO דעה התבא אליהם נאם יהוה: 4 שמעו דבר יהוה בית

ביהוה אלהיך פשעת ותפורי את דרכיך לזרים תחת כל עז רענן ובכולי לא שמעתם נאם יהוה: 14 שבו בנים שובבים נאם יהוה כי אני בעלייכם ולקחתי אתכם אחד מעיר ושניהם משפחה והבאות אתכם ציון: 15 ונחת לכם רעים כלבי ורעו אתכם דעה והשכיל: 16 והיה כי תרבו ופריתם בארץ בימים התהמה נאם יהוה לא יאמרו עוד ארון ברית יהוה ולא עלה על לב ולא יזכרנו בו ולא יפקדו ולא יעשה עוד: 17 בעת ההיא יקראו לירושלים כסא יהוה ונ��ו אליה כל הגויים לשם יהוה לירושלים ולא ילכו עוד אחריו שרותם לכם הרע: 18 בימים ההם ילכו בית יהודה על בית ישראל ויבאו יחדו מארץ צפון על הארץ אשר הנחלתו את אבותיהם: 19 ואנכי אמרתי לך אשתך בנים ואתך לך ארץ חמדת נחלת צבי צבאות נויים ואמר אבי תקראו לי ומאתרי לא תשובו: 20 אכן בנדאה אשמה מרעה כן בנדתם כי בית ישראל נאם יהוה: 21 קול על שפתיים נשמע בכיו תחנוני בני ישראל כי העו את דרכם שכחו את יהוה אלהיהם: 22 שבו בנים שובבים ארפה משובטים הנהו אנתו לך כי אתה יהוה אלהינו: 23 אכן לשקר מגבעות המון הרים אכן ביהוה אלהינו תשועת ישראל: 24 והבשת אלה את גיש אבותינו מנערינו את פאמם ואת בקרם את בניתם ואת בנותיהם: 25 נשכבה בבשנותו ותכסנו כלמתנו כי ליהוה אלהינו חטאנו אנחנו ואבותינו מנערינו ועד הימים הזה ולא שמענו בקול יהוה אלהינו:

4 אם תשיב ישראל נאם יהוה אליו תשוב ואם תסיר שקויציך מפני ולא תנו: 2 ונשבעת חי יהוה באמות במשפט ובצדקה והתברכו בו גוים ובו יתהלו: 3 כי כה אמר יהוה לאיש יהודה ולירושלים פן יצא כאש חמתי לבבכם איש יהודה וישבי ירושלים פן יצא כאש חמתי ובערה ואין מכבה מפי רע מעליכם: 5 הנידנו ביהודה ונוראה אל קוצים: 4 המלו ליהוה והסרו ערלות ואל תורשו אל קוצים: 6 שאנו נס מלאו ואמרו האספו ונבואה אל ערי המבצר: 7 שיבר צוינה העיזו אל תעדמו כי רעה אני מכפון ושבך נוראל: 8 עליה אריה מסבכו ומשחית גוים נסע יצא ממקומו לשום ארץ לשמה ערך תצינה מאין יושב: 9 על זאת חגרו שקים ספדו והיללו כי לא שב חرون אף יהוה

עשית לך יקומו אם יושיעך בעת רעך כי מספר ערך هو אלהיך והודה: 29 למה תיריבו אליו כלכם פשעם כי נאם יהוה: 30 לשוא הכתי את בנים מוסר לא לך אכלת חרבכם נביאיכם כאריה משחית: 31 הדור אתה ראו דבר יהוה המדבר התיו לישראל אם ארץ מאפלה מודיע אמרו עמי רדנו לא נבוא עוד אליך: 32 התשכה בתולה עדיה כליה קשירה ועמי שכחוני ימים אין מספר: 33 מה טובך דרך לבקש אהבה לך נם את הרעות למדתך את דרכיך: 34 נם בקנפייך נמצאו דם נפשות אבוניהם נקויים לא במחתרת מצאותם כי על כל אלה: 35 וה אמר כי נקיותך אף ממוני הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי: 36 מה חולץ מארך לשנות את דרכך נם ממצדים תוכשי כאשר בשת מאשר: 37 נם מאתה זה תצא יידיך על ראשך כי מסע יהוה מבטחיך ולא תצלחיו להם:

3 לאמר הן ישלה איש את אשתו והלכה מארתו והיתה לאיש אחד היושב אליה עוד הלווא חנוך תחנוף הארץ ההייא ואת נית רעים דבבים ושוב אליו נאם יהוה: 2 שאי ענייך על שפתיים וראי איפה לא שנתה על דרכיהם ישבת להם כערבי במדבר ותחנפייך בזונתיך ובברעתך: 3 וימנו רבבים ומולקש לא היה ומצח אשזה זונה היה לך מאנת הכלם: 4 הלווא מעתה קראתי לך אבי אלוף נעריך אתה: 5 הונשר לעולם אם ישמר לנצח הנה דברת והשי הרעות והותכל: 6 ויאמר יהוה אליו בימי יאשרו המלך הראות אשר עשתה משבה ישראל הלהה היא על כל הדר נבבה ואל תחת כל עז רענן ותוני שם: 7 ואמר אחרי עשותה את כל אלה אליו תשוב ולא שבה ותראה בוגודה אתה יהודה: 8 וארא כי על כל אדרות אשר נפה משבה ישראל שלחתיה ונתן את ספר כריתה אליה ולא יראה בנדאה יהודה אהותה ותלך ותונ נם היא: 9 והיה מקל נזונה ותחנוף את הארץ ותגאף את האבן ואת העץ: 10 ונם בכל זאת לא שבה אליו בוגודה אהותה יהודה בכל לבה כי אם בשקר נאם יהוה: 11 ויאמר יהוה אליו צדקה נפשה משבה ישראל מבנדאה יהודה: 12 הילך וקראת את הרברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם יהוה לא אפילו פני בכם כי חסיד אני נאם יהוה לא אטoor לעולם: 13 אך דעינו כי

ממנו: 9 והיה ביום ההוא נאם יהוה יאבר לְבַת הַמֶּלֶךְ וְלַב
השרים ונסמו הכהנים והנביאים יתמהו: 10 ואמר אלה
אדני יהוה אבן השאת לעם הזה וליירושלים לאמר
שלום יהיה לכם ונגעה חרב עד הנפש: 11 בעת החיה
יאמר לעם הזה וליירושלים רוח צח שפירים במדבר דרך
בת עמי לא לזרות ולא להבר: 12 רוח מלא אלה יבו
לי עתה נם אני אדבר משפטים אותם: 13 הנה כענינים
עללה וכסופה מרכבותיו קל מנהרים סוסיו אויל לנו כי
שדרנו: 14 כביס מרעה לבך ירושלים למען תושעי עד
מתי תלון בקרבך מהשבות אונך: 15 כי קול מינד מדן
ושמייע און מהר אפרים: 16 הזכירו לנוי הנה השמייע
על ירושלים נצרים באים מארץ המרחק ויתנו על ערי
יהודה קולם: 17 כשמורי שדי היו עליה מסביב כי אתי
מרתה נאם יהוה: 18 דרךך ומעליך עשו אלה לך ואת
רעתק כי מר כי נגע עד לך: 19 מעי מי אחולה קירות
לביה מה ליבוי לאחריש כי קול שופר שמעתי נפש
תרועת מלחמה: 20 שבר על שבר נקרא כי שדרה כל
הארץ פתא מסדרו אחלי רגע ריעתי: 21 עד מתי אראה
נס אשמה קול שופר: 22 כי אויל עמי אותי לא ידעו
בנימ סכלים הנה ולא נבונים הנה חכמים הנה להרע
ולהיטיב לא ידוע: 23 ראייתי הארץ וונגה תהו ובהו
ואל השמיים ואין אורום: 24 ראייתי החרטים והנה רעשיהם
וכל הנבעות התקלקלו: 25 ראייתי והנה אין האדם וכל
עוף השמיים נדרדו: 26 ראייתי והנה הכרמל המדבר וכל
אתת תאבל הארץ וקדרו השמיים ממעל על כי דברתוי
ומתי ולא נחמתי ולא אשוב ממנה: 27 וכי כה אמר
יהוה שמה תהיה כל הארץ וכלה לא עשה: 28 על
עריו נחציו מפני יהוה מפני חרון אףו: 29 וכי כה
עוזבה ואין ישב בהן איש: 30 ואתי שדור מה תעשי כי
קשת ברחת כל העיר באו בעבים ובכפים על כל העיר
עוזבה ואין ישב בהן איש: 31 וכי תדרעי בפוך עיניך
תלבשי שני כי תדרעי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך
לשוא תחפי מסוכך ענבים נשך יבקש: 32 וכי קול
כהולה שמעתי צרה מבכירה קול בת ציון תחיפה
תפרש כפיה אווי נא לוי כי עיפה נפשי להרגנים:

5 שוטטו בחוץ ירושלים וראו נא ורדו ובקשו
ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש
אמונה וاسلחה לה: 2 ואם חי יהוה יאמרו לנו לשקר
נמצאו בעמי רשעים ישור כשק יקושים הצביעו משחית

יערנו: 24 ולא אמרו לבכם נירא נא את יהוה אלהינו הנתן נשם
וירה ומולקש בעתו שבות חקota קציר ישרם לנו: 25
ענווותיכם הדטו אלה וחטאותיכם מנעו הטוב מכם: 26 כי
ישובו: 3 יהוה עיניך הלא לאמונה הכיתה אתם ולא חלו:
כליהם מאנו קחת מוסר חזקו פניהם מסלע מאנו לשוב:
4 ואני אמרתך אך דלים הם נואלו כי לא ידע דרך יהוה
משפט אליהם: 5 אלה לאל הנדרלים ואדברה אתם
כי מה ידעך דרך יהוה משפט אלהים אך מה יחדו
שברו על נתקו מוסרות: 6 על כן הכם אריה מיער זאב
ערבות יישדם נמר שקד על עיריהם כל היוצא מהנה
ישרף כי רבו פשיעיהם עצמו משוביתיהם: 7 אי לזואת
אסלוח לך בניך עזובנו וישבעו ללא אלהים ואשבע
איהם וינו אפו ובית זונה יהנדדו: 8 סוסים מיזנים משכים
הו איש אל אשת רעהו יצחלו: 9 הצל אלה לא אפקד
נאם יהוה ואם בניו אשר כוה לא תנתנקם נפשי: 10 עללו
בשרותה ושהתו וכלה אל תשועו הסירו נטישותה כי
לא להזהר מהה: 11 כי בנויד בנדו כי בית ישראל ובית
יהודה נאם יהוה: 12 כחשו ביהוה ויאמרו לא הוא ולא
תבוא עליינו רעה וחרב ורعب לא נוראה: 13 ווּתְהִנְאֵם
יהיו לרוח והדבר אין בהם כה יעשה להם: 14 לכן כה
אמר יהוה אלהי צבאות עין דברכם את הדבר הזה הני
נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם: 15 הני
מבייא עליכם נוי ממרחק בית ישראל נאם יהוה נוי איתן
הוא נוי מעולם הוא נוי לא תדע לשנו ולא תשמע מה
ידבר: 16 אשפטו כקרבר פתחו כלם נבורים: 17 ואכל
קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך יאכל צאנך ובקרך
אכל גפן ותאנך ירשות ערי מבצירך אשר אתה בוטח
בנהנה בחרב: 18 ונוגם בימים ההמה נאם יהוה לא עשה
אתכם כליה: 19 ויהיה כי תאמרו תחת מה עשה יהוה
אלתינו לנו את כל אלה ואמרת אליהם כאשר עזבתם
אותו ותעבדו אלהי נבר הארץם כן תעבדו זרים בארץ
לא לכם: 20 הגנידו ואת בביה יעקב והשמיעה ביהודה
לאמר: 21 שמעו נא ואת עם סכל ואין לב עינים להם ולא
יראו אזנים להם ולא ישמעו: 22 האותי לא תיראו נאם
יהוה אם מפני לא תחילו אשר שמותי חול גובל לים חק
עולם ולא יעבדנהו ויתגעשו ולא יוכלו והמו גלו ולא
יעברנהו: 23 ולועם הזה היה לב סורר ומורה סרו וילכו:

וימאסו בה: 20 למה זה לי לבונה משבא תבוא וקנה הטוב מארץ מרחק עלהיהם לא לרצון וובהיכם לא ערבו לי: 21 לכן כה אמר יהוה הנני נתן אל העם הזה מכהלים וכשלו גם אבותם ובנים יחדרו שכן ורעו יאבדו: 22 כה אמר יהוה הנה עם בא מארץ צפון וגוי נדול יעדן מירכתי ארץ: 23 קשת וכידון יחויקו אכורי הוא ולא ירחמו קולם כים יהמה ועל סוסיהם ירכבו ערדן כאיש למלחמה עליך בת ציון: 24 שמענו את שמו רפו ידינו צרה החזיקתנו חיל כוילדה: 25 אל תצאי השדה ובדרך אל חלבי כי חרב לאיב מנוור מסביב: 26 בת עמי חנרי שק והחפלי באהר אבל חיד עשי לך מספד חמוריים כי פתאם יבא השדר עליינו: 27 בחון נתחיך בעמי מבצר ותדע ובחנת את דרכם: 28 כלם סדי סורדים הלאי רכלי נחשת וברזול כלם משחיתום המה: 29 נחר מפה מאשתם עפרת לשוא צרף צרוף ורעים לא נתקו: 30 כספ' נמאס קראו להם כי מאס יהוה בהם:

7 דבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 עמד בשער בית יהוה וקראת שם את הדבר הזה ואמרת דבר יהוה כל יהודה הבאים בשערים האלה להשתחות ליהוה: 3 כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל היטיבו דרכיכם ומעליכם ואשכנה אתכם במקומות הזה: 4 אל תבטחו לכם אל דברי השקר לאמר היכל יהוה היכל יהוה היכל יהוה המה: 5 כי אם היטיב夷ו את דרכיכם ואת מעליכם אם עשו תעשו משפט בין איש ובין רעהו: 6 גַּר יתומָם וְאַלְמָנָה לְאַתְּשָׁקָן וְדָם נְקִי אֶל תשבכו במקומות הזה ואחריו אלהים אחרים לא תלבו לרעיכם: 7 ושבנית אתכם במקומות הזה בארץ אשר נתתי לאבותיכם מן עולם ועד עולם: 8 הנה אתם בטעים לכם על דברי השקר לבתו הארץ: 9 הנגב רצח ונאף והשבע לשקר וקתר לבבב והליך אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: 10 ובאתם ועמדתם לפני בית הזה אשר נקרא שמי עליון ואמרתם נצלו למען עשות את כל התשובות האלה: 11 המערת פרצחים היה הבית הזה אשר נקרא שמי עליון בעיניכם גם אני תהנה ראיות נאמ יהוה: 12 כי לכו נא אל מקומי אשר בשילו אשר שכנתו שמי שם בראשונה וראו את אשר עשותי לך מפני רעת עמי ישראל: 13 ועתה יען עשותכם את כל המעשים האלה

אנשים ילכדו: 27 ככלוב מלא עוף כן בתיהם מלאים מורה על כן גדרו ווישרו: 28 שנמו עשו נס עברו דברי רע דין לא דנו דין יתום וצילהו ומשפט אבויים לא שפטו: 29 העל אלה לא אפק נאם יהוה אם בני אשר כזה לא תחנק נפשי: 30 שמה ושרורה נהיתה בארץ: 31 הנכאים נבאו בשקר והכתנים ירדו על ידיהם ועמי אבבו כן ומה העשו לאחריה:

6 העזו בני בנימין מקרוב ירושלים ובתקוע תקעו שופר ועל בית הכרם שאו משאת כי רעה נשקפה מצפון ושבר נדול: 2 הנה והמענה דמיות בת ציון: 3 אלהי יאו רעים ודרידיהם תקעו עליה אהלים סביב רעו איש את ידו: 4 קדרו עליה מלחמה קומו ונעה בצהרים או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערבי: 5 קומו ונעה בלילה ונשיה תה ארמנותיה: 6 כי כה אמר יהוה צבאות כרתו עזה ושבכו על ירושלים סללה היא העיר הפקד כליה עסק בקרבה: 7 כהקיד בור מימה כן הקרה רעתה חמס וشد ישמע בה על פני תמיד חלי ומכה: 8 הוסרי ירושלים פן תקע נפשי מנק פן אשימך שמה ארץ לא נושבה: 9 כה אמר יהוה צבאות עולל יעללו כנפנ שארית ישראל ירך כבוצר על סלסלות: 10 על מי אדרבה ואעדיה וישמעו הנה ערלה אונם ולא יוכלו להקשיב הנה דבר יהוה היה להם להרפה לא יחפזו בו: 11 ואת חמת יהוה מלאתי נלאתי היכיל שפך על עולל בחוץ ועל סוד בחורים יחו כי נם איש עם אשה ילכדו זון עם מלא מים: 12 ונשבו בתיהם לאחרים שרות ונשים יהדו כי אתה ידי על יישבי הארץ נאם יהוה: 13 כי מקטנים ועד נדולים כלו בוצע בצע ומנביא ועד כהן כלו עשה שקר: 14 וירפאו את שבר עמי על בנפלים בעת פקרתיהם ישללו אמר יהוה: 15 כה אמר יהוה עמדו על דרכיכם וראו ושאלו לנתחות עולם אי זה דרך הטוב ולכו בה ומצאו מרגוע לנפשם ויאמרו לא נכל: 16 והקמתו עליכם צפים הקשיבו לקל שופר ויאמרו לא נשכיב: 17 לכן שמו הננים ודעי עדת הארץ אשר בם: 18 שמי הארץ הנה אני מביא רעה אל העם זהה פרי מחשבותם כי על דברי לא הקשיבו ותורת

34 והשบทי מערי יהודה וממחוזות ירושלים קול שנון וקול
שמעה קול חתון וקול כללה כי להרבה תדרה הארץ:

8 בעת ההיא נאם יהוה ויציאו את עצמות מלכי יהודה
ואת עצמות שריו ואת עצמות הכהנים ואת עצמות
הנביאים ואת עצמות יושבי ירושלים מקרים: 2
ושתחום לשמש ולירוח ולכל צבא השמים אשר אהובם
אשר עברם ואשר הלו יאספו ולא יקברו לדמן על פניו האדמה
השתחו להם לא יאספו ולא יקברו אין אדרת השמיים
יהיו: 3 ונבחר מות מהיים לכל השארית הנשאים מן
המשפחה הרעה הזאת בכל המקומות הנשאים אשר
הדרתיהם שם נאם יהוה צבאות: 4 ואמרת אליהם כי
אמר יהוה יטיל ולא יקומו אם ישוב ולא ישוב: 5 מודיע
שובבה העם הזה ירושלים משבה נצחח החזיקו בתרמיה
מאנו לשוב: 6 הקשתי ואשמע לא כן ידברו אין איש
נחים על רעהו לא אמר מה עשו כללה שב במרחותם כסוס
שוטף במלחה: 7 גם חסידה בשמי ידעה מועדרה ותר
וסוס וענור שמרו את עת באנה ועמי לא ידעו את משפט
יהוה: 8 איך תאמרו הנה בדבר יהוה מאסו והכמתה מה להם:
אכן הנה לשקר עשה עט שקר ספרים: 9 הביבו חכמים
חתו וילכדו הנה בדבר יהוה מאסו והכמתה מה להם:
10 לכן את נשיהם לאחרים שדותיהם לירשים כי
מקטן ועד גודל כללה בעצ מנביא ועד כהן כללה
עשה שקר: 11 וירפו את שבר בת עמי על נקלה לאמר
שלום שלום ואין שלום: 12 הבשו כי תועבה עשו נם
בוש לא יבשו והכלם לא ידעו לכן יפלו נפליים בעת
פקודתם יכשלו אמר יהוה: 13 אסף אסיפם נאם יהוה אין
ענבים בנפן ואין חאנים בהאנה והעליה נבל ואtan להם
יעברים: 14 על מה אנחנו ישבים האספו ונכוא אל ערי
המצבר ונדרמה שם כי יהוה אלהינו הדרנו וישקנו מי
ראש כי חטאנו ליהוה: 15 קוה לשלים ואין טוב לעת
מרפה והנה בעתה: 16 מרדן נשמע נחרת סוטו מוקל
מצחלוות אביריו רעשה כל הארץ ויבאו ויאכלו ארץ
ומלאה עיר וישבי בה: 17 כי הני משלח בכם נחשים
צפעים אשר אין להם לחש ונשכו אתכם נאם יהוה:
18 מבליגות עלי יגון עלי לבי רוי: 19 הנה קול שועת
בתח עמי מארץ מרחקם היהוה אין בציון אם מלכה
אין בה מרווע הצעוני בפסלייהם בהבלי נכר: 20 עבר

נאם יהוה ואדבר אליכם השם ודבר ולא שמעתם
וAKER אתכם ולא ענייהם: 14 וועשיתו לבית אשר נקרה
שמי עליו אשר אתם בטחים בו ולמקום אשר נתתי לכם
ולאבותיכם כאשר עשיתו לשלו: 15 והשלכתי אתכם
מעל פני כאשר השלכתי את כל אחיכם את כל זרע
אפרים: 16 ואותה אל חתפלל بعد העם הזה ואל תsha
בעדר רנה ותפללה ואל חפנע כי איני שמע אתה:
17 האינך ראה מה מה מה עשים בערי יהודה ובಚזות
ירושלים: 18 הבנים מלקטים עצים והאבות מבערים את
האש והנשימים לשוט בעז לעשות כוונים למלכת השמים
והסך נסכים לאלהים אחרים למען הצעוני: 19 האתי
הם ממעסים נאם יהוה הלו אתם למען בשת פניהם: 20
לכן כי אמר אדרני יהוה הנה אפי וחוותי נתקת אל המקום
זה על האדם ועל הבהמה ועל עז השדה ועל פרוי
האדמה ובערה ולא תכבה: 21 כי אמר יהוה צבאות
אליהו ישראל עלותיכם ספו על זחיכם ואכלו בשר:
22 כי לא דברתי את אבותיכם ולא צויתם ביום הוציא
אתם מארץ מצרים על דברי עולה וזבח: 23 כי אם
את הדרב הזה צויתי אותם לאמר שמעו בקולו והיתו
לכם לאליהם ואותם תחיו לי לעם והלכתם בכל הדרך
אשר אצוה אתכם למען ייטב לכם: 24 ולא שמעו ולא
הטו את אוזם וילכו במעוצות בשירותם לבם הרע ויהיו
לאחר ולא לפנים: 25 למען היום אשר יצאו אבותיכם
מארץ מצרים עד היום הזה ואshall אליכם את כל עברי
הנביאים יום השם ושלח: 26 ולא שמעו אליו ולא הטו
אליהם את כל הדברים האלה ולא ישמעו אליך וקראת
אליהם ולא יענכה: 28 ואמרת אליהם זה הני אשר לוא
שמעו בקול יהוה אלדיי ולא לךו מוסר אבדה האמונה
ונכרצה מפיהם: 29 גוי נזרך והשליכי ושאי על שפם
קינה כי מס יהוה וייטש את דור עברתו: 30 כי עשו
בני יהודה הרע בעני נאום יהוה שמו שקוצחים בבית
אשר נקרה שמי עליו לטמאו: 31 ובנו במוות התחפת אשר
בניין הגם לשורף את בנייהם ואת בנותיהם באש אשר
לא צויתו ולא עלתה על לבי: 32 לכן הנה ימים באים
נאם יהוה ולא יאמר עוד התפת וויאן הנם כי אם ניא
ההרנה וקברו בתפת מאין מקום: 33 והיתה נבלת העם
זה למאכל לעוף השמיים ולבהמת הארץ ואין מחריד:

בדמן על פני השרה וכעמיר מאהורי הקצר ואין מאסף: 23 כה אמר יהוה אל יתהלך חכם בחכמו ואל יתהלך הגבור בגבורהתו אל יתהלך שער בעשרו: 24 כי אם בזאת יתהלך המתהלך השכל וידע אותו כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי נאם יהוה: 25 הנה ימים בהם נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה: 26 על מצרים ועל יהודה ועל אדום ועל בני עמון ועל מוואב ועל כל קצוצי פאה היישבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב:

10 שמעו את הדבר אשר דבר יהוה עליהם בית ישראל: 2 כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמודו ומאותות השמיים אל תחתו כי ייחתו הגוים מהמה: 3 כי חקות העמים הבלתי הוא כי עז מיער כרתו מעשה ידיי חרש במעדך: 4 בקסף ובזהב ייפחו במסמרות ובמקבות יחווקם ולוא יפיק: 5 כתהמר מקשת המה ולא ידרשו נשוא ונושא כי לא יצעדו אל תיראו מהם כי לא ירעו מהם היטיב אין אותם: 6 מאיין כמוך יהוה גדור אתה ונдол שמק בנבורה: 7 מי לא ידרך מלך הגוים כי לך אתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלוכותם מאיין כmodo: 8 ובאהת בערו ויכסלו מוסר הבלים עז הוא: 9 כסף מרקע מתרשייש יובא וזהב מאופיו מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לברושים מעשה חכמים כלם: 10 ויהוה אלהים אמרת הוא אלהים חיים ומכל עולם מקצפו תרעש הארץ ולא ייכלו נזום ועמו: 11 כדרנה תאמرون להום אלהיאדי שםיא ואדרקא לא עברו יאבדו מארעא ומן תחות שםיא אלה: 12 עשה הארץ בכתו מכך תבל בחכמו ובתבונתו נטה שמיים: 13 ליקול תחו המון מים בשםים ווועלה נשאים מקצפה הארץ ברקיהם לטר עשה ויוציא רוח מואצרתו: 14 נבער כל אדם מדעת הביש כל צורף מפסל כי שקר נסכו ולא רוחם: 15 הכל מה מעשה תעטעים בעת פקדתם יאבדו: 16 לא אלה חילק יעקב כי יוצר הצל הוא ויישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמנו: 17 אספי הארץ נגעך ישבתי במצרים: 18 כי כה אמר יהוה הנני מארץ יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען קולע את יושבי הארץ בפעם הזאת והצדורי להם למען ימצעו: 19 אויל לי על שברי נחלה מכתיב ואני אמרתי לך זה חלי ואשאנו: 20 אהלי שדר וככל מיתרי נתקו בני יצאי ואינם אין נטה עוד אהלי ומוקם יריעותי: 21 כי

קציר כליה קיז ואנחנו לא נושענו: 21 על שבר בת עמי השברתי קדרתי שמה החוקתני: 22 ה策רי אין בוגעד אם רפה אין שם כי מדרוע לא עלתה ארכת בת עמי: 9 מי יתן ראי מים ועינוי מקור דמעה ואבכה ומים ולילה את חללי בת עמי: 2 מי יתני במדבר מלון ארחים ואעוזבה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאים עצרת בנדים: 3 זיידרכו את לשונם קשתם שקר ולא לאםונה נברו בארץ כי מדרעה אל רעה יצאו ואתו לא ידעו נאם יהוה: 4 איש מדרעה השמרו ועל כל אה אל חבטחו כי כל אה יעקב וכל רע רכילה: 5 ואיש ברעחו יתחלו ואמת לא ידרבו למדו לשונם דבר שקר העווה נלאו: 6 שבתק בתוכך מרמה במרמה מאנו דעתו נאם יהוה: 7 لكن כי אמר יהוה צבאות הנני צורפם ובתנאים כי איך עשה מפני בת עמי: 8 חץ שוחט לשונם מרמה דבר בפיו שלום את רעהו ידרבר ובקרבו ישם ארבו: 9 הצל אללה לא אפק בם נאם יהוה אם בניו כי כוה לא תנתקם נפשי: 10 על ההריםasha בכוי ונהיי ועל נאות מדבר קינה כי נצטו מבלי איש עבר ולא שמעו קול מקנה מעוף השמיים ועד בהמה נדרדו הלכו: 11 וננתתי את ירושלים לגלים מעון תנאים ואת ערי יהודה אתן שמה מבלי יושב: 12 מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי יהוה אליו וינגדה על מה אברה הארץ נצחה כמדבר מבלי עבר: 13 ויאמר יהוה על עזם את תורתו אשר נתתי לפניהם ולא שמעו בקולי ולא הלכו בה: 14 וילכו אחרי שרותם לכם ואחרי הבעלם אם למדום אבותם: 15 לכן כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מיאלים את העם הזה לענה והשקייתים מיר ראש: 16 והפכו את בניים אשר לא ידעו המה ואבותם ושלחתי אחרים את החרב עד כלותיהם: 17 כה אמר יהוה צבאות התבוננו וקראו למקונותות ותבונינה ואל החכמתו שלחו ותבונגה: 18 ותמהרנה ותשנה עליינו נדי ותדרנה עניינו דמעה ועפפינו ילו מים: 19 כי קול נהי נשמע מצוין איך שדרנו בשנו מארך כי עזבנו ארץ כי השליכו משכונתינו: 20 כי שמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולמדנה בנותיכם נהי ואשה רעהה קינה: 21 כי עליה מות בחלוניינו בא בארמנוטינו להכricht עולל מהוז בחורים מרחבות: 22 דבר כי נאם יהוה ונפללה נבלת האדם

המושמה הרבים ובשר קדר יש עברו מעלה כי רעתכי או תعلוי: 16 זית רענן יפה פרי הארץ קרא יהוה שמק ל��ול המוללה גדרלה החיטה אש עליה ורעו דלוותו: 17 ויהוה צבאות הנוטע אותו דבר עליך רעה בנהל רעת בית ישראל ובית יהודה אשר עשו להם להכעסי לקטר לבעל: 18 ויהוה הוריעני ואדעה אז הריאתני מעלייהם: 19 ואני ככbesch אלף יוכבל לטבוח ולא ידעת כי עלי חשבו מחשבות נשחיתה עז בלחמו ונכרתנו מארץ חיים ושמו לא זכר עוד: 20 ויהוה צבאות שפט צדק בחן כלות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גלותי את ריבוי: 21 לכן כה אמר יהוה על אנשי ענתות המבקשים את נפשך לאמר לא תגנא בשם יהוה ולא תמות בידינו: 22 לכן כה אמר יהוה צבאות הנני פקד עליהם הבוחרים מתו בחרב בניםם ובנותיהם ימותו ברעב: 23 ושארית לא תהיה להם כי אביה רעה אל אנשי ענתות שתת פקדתם:

12 צדק אתה יהוה כי אريب אליך אך משפטים אדרב אותך מרווע דרך רשותים צלהה שלו כל בגדי בנד: 2 נטעט נם שרשיו ילכו נם שעשו פרי קרוב אתה בפיהם ורוחוק מכליותיהם: 3 ואתה יהוה ידעתני תראני ובחנת לבבי אתך התקם צאן לטבחה והקדשם ליום הרנה: 4 עד מתי תאבל הארץ ועשה כל השדה ייבש מרעת ישבי בה ספחה בהמות ועופר כי אמרו לא יראה את אהירינתו: 5 כי את נגלים רצחה וילאיך ואיך מתהרה את הסוסים ובארץ שלום אתה בוטח ואיך תעשה בנאון היידן: 6 כי נם אחיך ובית אביך נם המה בנדך בך נם המה קראו אחריך מלא אל תאמין בם כי ידברו אליך טבות: 7 עזבתי את ביתוי נטחתי את נחלתי נתתי את ידרות נפשי בכספי איביה: 8 היהת לי נחלתי כאריה בעיר נתנה עלי בקהלת על בן שנאתיה: 9 העיט צבוע נחלתי לי העיט סכיב עליה לכוכו אספו כל חיית השדה החיו לאכלה: 10 רעים רכבים שחחו כרמי בססו את חלקי נטו את חלקת חממתי למדבר שטמה: 11 שמה לשטמה אבלה עלי שטמה נשמה כל הארץ כי אין איש שם על לב: 12 על כל שפים במדבר בא שדרים כי חרב ליהוה אכליה מקצתה ארץ ועד קזה הארץ אין שלום לכל בשר: 13 צרו חיטים וקצים קצרו נחלו לא יעללו ובשו מתחבאותיהם מחרון קראמ אליך بعد רעטם: 14 כה אמר יהוה על כל שכני הרים הנעים אף יהוה: 15 מה לירידי בביות עשותה

ובערו הרעים ואת יהוה לא דרשו על כן לא השכilio וכל מודיעתם נפוצה: 22 קול שמוועה הנה באה ורעה נдол מארץ צפון לשום את ערי יהודה שטמה מעון תנימ: 23 ידעת יהוה כי לא לאדם דרכו לא לאיש הילך והכין את צעדו: 24 יסני יהוה אך במשפט אל באפק פן תמעוני: 25 שפק חמתך על הגנים אשר לא ידועך ועל משפחות אשר בשטך לא קראו כי אכלו את יעקב ואכלו ויכלחו ואת נודה השמו:

11 הדבר אשר היה אל ירמיהו מיאת יהוה לאמר: 2 שמעו את דברי הברית הזאת ודברתם אל איש יהודה ועל ישבו ירושלים: 3 ואמרת אליהם כי אמר יהוה אלה ישראל אדרור האיש אשר לא ישמע את דברי הברית הזאת: 4 אשר צויתו את אבותיכם ביום הוציאי אותם מארץ מצרים מכור הברזיל לאמר שמעו בקהל ועשיהם אותם כל אשר אצוה אתכם והייתם לי לעם ואני אהיה לכם לאלהים: 5 ולמען הקום את השבעה אשר נשבעתי לאבותיכם לחתה להם ארץ זבת חלב ודבש כיום הזה ואען ואמר אמן יהוה: 6 ויאמר יהוה אליו קרא את כל הדברים האלה בעיר יהודה ובಚות ירושלים לאמר שמעו את דברי הברית הזאת ועשיהם אותם: 7 כי העד העדרתי באבותיכם ביום העלוותי אותם מארץ מצרים ועד היום הזה השם והעד לאמר שמעו בקהל: 8 ולא שמעו ולא המו את אונם וילכו איש בשירותם הרע ואביה עליהם את כל דברי הברית הזאת אשר צויתו לעשות ולא עשו: 9 ויאמר יהוה אליו נמצא קשר באיש יהודה ובישבי ירושלים: 10 שבו על עונת אבותם הראשנים אשר מאננו לשמעו את דברי והמה הילכו אחריהם אחרים לעבדם הפרו בית ישראל ובית יהודה את בריתיהם אשר כרתיהם את אבותיהם: 11 לכן כי אמר יהוה הנני מביא אליהם רעה אשר לא יוכלו לצאת ממנה ועקבו אל ולא אשמעו אליהם: 12 והלכו ערי יהודה ושבו ירושלים וזעקו אל האלים רעה אשר הם מקטרים להם והושע לא יושעו להם בעת רעטם: 13 כי מספר ערך היו אלהי יהודה ומספר החותם ירושלים שטמה מזבחות לבשת מזבחות לקטר לבעל: 14 ואתה אל התפלל بعد העם הזה ואל תsha בעד רנה ותפלח כי איןנו שמע בעת קראמ אליו بعد רעטם: 15 מה לירידי בביות עשותה

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל אדרמתם ואות בית יהודה האשוש מתחכם: 19 ערי הנגב סגנו ואין פחה הנגלת יהודיה כליה הנגלת שללמיים: 20 שא עיניכם וראי הבאים מצפונן איה העדר נתן לך צאן הפארתק: 21 מה תאמר כי יפקד עליך ואת למדת את עלייך אלףים לראש הלווא חבלים יאחווק כמו אשת לדה: 22 וכי תאמר בלבבך מודע קראני אלה ברכ עונך גנלו שולך נחמסו עקיבך: 23 היפך כושי ערוו: ונמר החרברתינו נם אטם תוכלו להויטיב למדי הרע: 24 ואפיכם כקש עובר לרוח מדבר: 25 זה גורלך מנת מדיך מאי נס והוה אשר שכחת אותיו ותבטחו בשקר: 26 ונם אני השפטו שולך על פניך ונראה קלונך: 27 נאפיק ומצחלוותך זמת זונתק על נבעות בשדה ראיית שקוציך אויל לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עד:

14 אשר היה דבר יהוה אל ירמיהו על דבריו היבזרות:

2 אבל יהודה ושעריה אמללו קדרו לאין וצוהות ירושלם עלתה: 3 ואדריהם שלחו צעריהם למים באו בא רצון לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: 4 בעבור האדרמה חתה כי לא היה נשם בא רצון בשו אקרים חפו ראשם: 5 כי גם אילת בשדה יהודה ועוזב כי לא היה דשא: 6 ופראים עמדו על שפם שאפו רוח כתנים כלו ענייהם כי אין עשב: 7 אם עניינו ענו בנו יהוה עשה למען שך כי רבו מושבתינו לך חטאנו: 8 מקוה ישראל מושיעו בעת צרה למה תהיה כנור בארץ וכארח נתה ללוון: 9 למה תהיה כאיש נדחים כנbor לא יכול להוציאו אתה בקרבנו יהוה ושםך עליינו נקרא אל חנתנו: 10 כה אמר יהוה לעם הזה כן אהבו לנוע רגליהם לא חשבו יהודה לא רצם עתה זיכר עונם ויפקד חטאיהם: 11 ויאמר יהוה אליו אל תחפכל בעד העם הזה לטובה: 12 כי יצמו איני שמע אל רנתם וכי יעלו עליה ומנחה איני רצם כי בחרב וברעב ובדבר א נכי מכה אותם: 13 ואמר אה אדרני יהוה הנה הנבאים אמרים להם לא תראו חרב ורעב לא יהיה לכם כי שלום אמתו אתן לכם במקומות הזה: 14 ויאמר יהוה אליו שקר הנבאים נבאים בשמי לא שלחחים ולא צויתים ולא דברתי אליהם חווון שקר וקסם ואלול ותרמותם لكم מהה מוגבאים לכם: 15 לכן כה אמר יהוה על הנבאים הנבאים בשמי ואני לא שלחחים ומהם אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזהת נשבה עדר יהוה: 16 אמר למלך ולגנירה השפילו שבוי

בנהלה אשר הנהלתו את עמו את יישראל הנסי נתשם מעל נתשי אוות אשוב ורוחמתם והשברתם איש לנחלתו ואיש לארצו: 16 והיה אם למד ילמודו את דרכיו עמי להשבע בשמי חיו יהוה כאשר למד את עמי להשבע בבעל ונבנו בחק עמי: 17 ואם לא ישמעו ונתשתاي את הגוי ההוא נתוש ואבד נאם יהוה:

13

כה אמר יהוה אליו הלויך וקנית לך אוזר פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאחו: 2 ואקנה את האוזר כדבר יהוה ואשם על מתנינו: 3 ויהי דבר יהוה אליו שניתה לאמר: 4 קח את האוזר אשר קנית לך על מתניך וקום לך פרתת ותמנחו שם בנקיק הסלע: 5 ואלך ואטמנחו בפרת כאשר צוה יהוה אוטי: 6 ויהי מקץ ימים רבים ואמר יהוה אליו קום לך פרתת וקח משם את האוזר אשר צויתיך לטמננו שם: 7 ואלך פרתת ואחפר ואקח את האוזר מן המקום אשר טמננו שם והנה נשחת האוזר לא יצליח כלל: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 כה אמר יהוה ככה אשחית את נאן יהודה ואת נאן ירושלם הרב: 10 העם הזה הרע המאנים לשמעו את שמו של הצליכים בשירותם לכם וילכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם ויהי כאוזר הזה אשר לא יצליח כלל: 11 כי כאשר ידבק האוזר אל מתני איש כן הדרקתי אליו את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם ולשם ולתלה ולתפארת ולא שמעו: 12 ואמרת אלהים את הדרק הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל נבל מלא יין ואמרו אליך הידע לא נדע כי כל נבל ימלא יין: 13 ואמרות אלהים כה אמר יהוה הנני ממלא את כל ישי הארץ הזאת ואת המלכים הישבים לדוד על כסאו ואת הכהנים ואת הנבאים ואת כל ישבוי ירושלם שכرون: 14 ונפצחים איש אל אחיו והאבות והבנים ייחדו נאם יהוה לא אחמול ולא אחס ולא אדרם מהשחיתם: 15 שמעו והאזינו אל תגבתו כי יהודה דבר: 16 תננו ליהוה אלהים כבוד בטרכ יחש ובטרם יונגפו רגילים על חרי נשף וקויום לאור ושםה לצלמות ישית לערפל: 17 ואם לא תאמעה במסתרים תבכה נשפי מפני גזה ודרמע תדרמע ותרד עני דמעה כי נשבה עדר יהוה: 18 אמר למלך ולגנירה השפילו שבוי

ובכל גבולייך: 14 והעברית את איביך בארץ לא ידעת כי אש קדרה באפי עלייכם תוקר: 15 אתה ידעת יהוה זכרני ופקدني והנכם לי מרדפי אל לאך אך תקחני דע שאתה עלייך חרפה: 16 נמצאו דבריך ואכלם ויהי דבריך לי לשון ולשמה לבבי כי נקרא שマー עלי יהוה אלהי צבאות: 17 לא ישבי בسود משחקרים ואعلاו מפני ייך בך ישבתי כי זעם מלאתני: 18 למה היה כאבי נצח ומכתי אגושה מאגה הרפא היה תהיה לי כמו אכזב מים לא נאמנו: 19 לבן כי אמר יהוה אם תשוב ואшибך לבני העמד ואם תוציא יקר מזולל בכפי תהיה שבו המה אליך ואתה לא השוב אליהם: 20 ונתקיך לעם זהה לחומת נחשת בצורה ונלחמו אליך ולא יוכלו לך כי איך אנו להושעך ולהצילך נאם יהוה: 21 והצלהיך מיד רעים ופדרתיך מכך עריצים:

16 יהי דבר יהוה אליו לאמר: לא תחק לך אשה

ולא יהיה לך בנים ובנות במקומות הזה: 3 כי כה אמר יהוה על הבנים ועל הבנות היולדרים במקומות הזה ועל אמותם היולדות אותן ועל אבותותם המולדרים אותן בארץ הזה: 4 ממותו תחלאים ימותו לא יספדו ולא יקברו לדמן על פני האדמה יהיו ובחרב וברעב ייכל והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמת הארץ: 5 כי כה אמר יהוה אל תבוא בית מגורות ואל תלך לספר ואל תנเด להם כי אספתי את שלומי מאת העם הזה נאם יהוה את החסד ואת הרחמים: 6 ומתו גדים וקטנים בארץ הזה לא יקברו ולא יספדו להם ולא יתגרד ולא יקרח להם: 7 ולא יפרנסו להם על אבל לנחמו על מת ולא ישקו אותן כוס תנחומים על אביו ועל אמו: 8 ובית משתה לא תבוא לשבת אותן לאכל ולשתות: 9 כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני משכית מן המקום הזה לעיניכם ובימייכם קול שwon וקול שמחה קול חתן וקול כליה: 10 וזה כי תגידי לעם הזה את כל הדברים האלה ואמרו אליך על מה דבר יהוה עליינו את כל הרעה הנדרלה הזה ומה עוננו ומה חטאינו אשר חטאנו ליהוה אלהינו: 11 ואמרת אליהם על אשר עזבו אבותיכם אותי נאם יהוה וילכו אחרי אלהים אחרים ויעבדו ווישתחו להם ואתם עשו ואת תורתי לא שמרו: 12 ואתם הרעתם לעשota מאבותיכם והנכם היליכם איש אחריו שרדות

בחרב וברעב יתמו הנבאים ההמה: 16 והעם אשר המה נבאים להם יהו משליכים בחוץ וירושלם מפני הרעב והחרב ואין מCKER להמה נשיהם ובניהם ובניהם ושפכתי עלייהם את רעתם: 17 ואמרת אליהם את הדבר הזה תרדנה עני דמעה לילה ויום ואל תרדינה כי שבר נדול נשברה בתולות בת עמי מכח נחלה מא: 18 אם יצאתי השדה והנה חלי חרב ואם באתי העיר והנה תחלאי רעב כי נם נביא נם כהן שחר או אל ארץ ולא ידע: 19 המאס מסת את יהודה אם בציון נעלעה נפשך מדור היכינו ואין לנו מרפא קוה לשלים ואין טוב ולעת מרפא והנה בעתה: 20 יידענו יהוה רשותנו עון אבותינו כי חטאנו לך: 21 אל תנאץ למען שマー אל תנבל כסא כבודך וכדר אל חפר בritchך אנתנו: 22 היש בהכלי הגנים מנשימים ואם השמים יתנו רבבים הלא אתה הוא יהוה אלהינו ונוקה לך כי אתה עשית את כל אלה:

15 ויאמר יהוה אליו אם יעמוד משה ושמו אל לפני

אין נפשי אל העם הזה שלח מעל פנוי ויצאו: 2 והיה כי יאמרו לך אני נצא ואמרת אליהם כי אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב ואשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי: 3 וופקרתי עלייהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרגן ואת הכלבים לשבב ואת עופ השמים ואת בהמת הארץ לאכל ולהשחית: 4 ונתמים ליוועה לכל מלכות הארץ בגלל מנשה בן יחזקיה מלך יהודה על אשר עשה בירושלם: 5 כי מי יחמל את נשתת אתי נאם יהוה אחורי תלבוי ואת אתי ידי עלייך ואשחיתך נלאותי הנחם: 6 ואזרם במזרה בשער הארץ שכלי אבדתי את עמי מדריכיהם לוא שבו: 8 עצמו לי אלמנתו מחול ימים הבאתי להם על אם בחור שדר בצהרים הפלתי עליה פחאם עיר וכלהות: 9 אמללהilderת השבעה נפה נפה באה שמשה بعد יומם בושה וחפירה ושאריהם לחרב אתן לפני איביהם נאם יהוה: 10 אוילאי מי כי לדתני איש ריב ואיש מדון לכל הארץ לא נשתיו ולא נשנו כי כליה מקללוני: 11 אמר יהוה אם לא שרווק לטוב אם לוא הפנعني בך בעת רעה ובעת צראה את הארץ: 12 הירע ברזול ברזול מצפון ונחשת: 13 חילך ואוצרותיך לבו אתן לא במחיר ובכל חטאotic

לבו הרע לבליך שמע אליו: 13 והטלתי אחכם מעל הארץ הזאת על הארץ אשר לא ידעתם אותם ואבותיהם ועבדתם שם את אלהים אחרים יומם ולילה אשר לא אתן לכם חנינה: 14 ולכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמר עוד כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ מצרים: 15 כי אם כי יהוה אשר העלה את בני ישראל מארץ צפון ומכל הארץ אשר הידיכם שמה והשבותם על אדמתם אשר נתתי לאביהם: 16 והנני שלח לדוניים רבים נאם יהוה ודינום ואחריו כן אשלח לרביבים צידים וצדום מעל כל היר ומעל כל גבעה ומנקיקי הסלעים: 17 כי עינו על כל דרכיהם לא נסתרו מ לפני ולא נצפן עונם מנדר עני: 18 ושלמתי ראשונה משנה עונם וחטאיהם על חללים את ארציכי בנכלת שקוציותם ותוועותיהם מלא את נחלתו: 19 יהוה עוז ומעוז ומונסיו ביום צדקה אליך נוים יבוא מארציך ויאמר לך שקר נחלתו אבותינו הבלתי ואין בהם מועיל: 20 היעשה לו אדם אלהים והמה לא אלהים: 21 וכן הנני מודיעם בפעם הזאת את אודיעם את ידי ואת נברותיו וידעו כישמי יהוה:

17 חטאת יהודת כחולה בעט ברזל בצרפת שמיר הריםה על לוח לכם ולקרנות מזבחותיכם: 2 כזכור בנייהם מזבחותם ואשריהם על עץ רענן על גבעות הנבחנות: 3 הדרי בשדה חילך כל אוצרותיך לבי אתן במלחך בחטאת בכל גובליך: 4 ושמטה והבזתך מלחך אשר נתתי לך והעבתריך את איביך בארץ אשר לא ידעת כי אש קדרתם באפי עד עולם תוקד: 5 כי אמר יהוה ארו הגר אשר יבצח באמד ושם בשר זרע ומני יהוה יסור לבו: 6 והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבוא טוב ושכן חדרים במדבר ארץ מלחה ולא חשב: 7 ברוך הגבר אשר יבצח ביהוה והיה יהוה מבטחו: 8 והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשו ולא ירא כי יבא חם והיה עלתו רענן ובשנת בצרת לאידא ולא ימש מעשות פרוי: 9 עקב הלב מכל ואנש הוא מי ידענו: 10 אני יהוה חקר לך בחן כליות ולחת לאיש כדרכו כפרי מעללו: 11 קרא דגד ולא ילד עשה עשר ולא במשפט בחציו ימו יעזבנו ובאחרתו יהיה נבל: 12 כסא כבוד מדורם מראשון מקום מקדשנו: 13 מקוה ישראלי יהוה כל עזיר יבשו יסורי בארץ יכחו כי עזוב

18 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: 2 קום וירדת בית היוצר ושם אשמעיך את דבריו: 3 וארד בית היוצר והנהו עשה מלאכה על האבנים: 4 ונשחת הכללי אשר הוא עשה בחומר ביד היוצר ושב ויעשה כל אחד כאשר ישר בעני היוצר לשעות: 5 יהוי דבר יהוה אליו לאמר: 6 הכיווץ הוה לא אוכל לעשות לכם בית ישראל נאם יהוה תננה כחמר ביד היוצר כן אתם בידיו בית ישראל: 7 רגע אדרב על גוי ועל ממלכה לנחות ולנטוץ ולהאביד: 8 ושב הגוי ההוא מרעתו אשר

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 6 לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא עלה על לביו: 7 וכך היה ימים באים נאם ניא החרנה: 7 ובקתי את עצת יהודה וירושלם במקום הזה והפלתיהם בחרב לפני איביהם וביר מבקשי נפשם ונתתי את נבלתם למאכל לעוף השמיים ולבהמות הארץ: 8 ושמתי את העיר הזאת לשמה ולשרכה כל עלייה ישם וישרך על כל מכתה: 9 והאכלתיהם אתبشر בניםיהם ואתبشر בנהיתם ואיש בשער רעהו יאכלו במצור ובמצוק אשר יציקו להם איביהם ובמבקשי נפשם: 10 ובשברת הבקבק לעיני האשים ההלכים אותך: 11 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות כהה אשר בר את העם הזה ואת העיר הזאת כאשר ישבר את כל היוצר אשר לא יוכל להרפה עוד ובחתפת יקברו מאיין מקום לקבור: 12 כן עשה למקום הזה האם יהוה ולויישבו ולתת את העיר הזאת כתפת: 13 והיו בתו ירושלים ובתי מלכי יהודה כמקומות התפת הטעמים לכל הבהים אשר קטרו על גנתיהם לכל צבא השמיים והסך נסכים לאלהים אחרים: 14 ויבא ירמיהו מהתפת אשר שלחו יהוה שם להנבא ויעמד בחצר בית יהוה ויאמר אל כל העם: 15 כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני מביא אל העיר הזאת ועל כל עיריה את כל הרעה אשר דברתי עלייה כי הקשו את ערפם לבלבתי שמווע את דברי:

20 10 וישמע פשchor בן אמר הכהן והוא פקיד נגיד בבית יהוה את ירמיהו נבא את הדברים האלה: 2 וויה פשchor את ירמיהו הנביא ויתן אותו על המהפקת אשר בשער בנימין העליון אשר בבית יהוה: 3 ויהיו ממהורת וצאת פשchor את ירמיהו מן המהפקת ויאמר אליו ירמיהו לא פשchor קרא יהוה שמך כי אם מגור מסביב: 4 כי כה אמר יהוה הנני נתן לך מגור לך ולכל אהביך ונפלו בחרב איביהם ועיניך ראות ואת כל יהודה אתן ביד מלך בבל והגלים בבליה והכם בחרב: 5 ונתתי את כל חסן העיר הזאת ואת כל יונעה ואת כל יקרה ואת כל אוצרות מלכי יהודה אתן ביד איביהם ובזום ולקחום והבאים בבליה: 6 ואתה פשchor וכל ישבי ביתך תלכו בשבי ובל תבוא ושם תמושת ושם תקבר אתה וכל אהביך אשר נבא להם בשקר: 7 פתוינו יהוה ואפת חזקנינו ותוכל היהתי לשחוק כל היום כלת לענלי: 8

דברתי עליו ונחמתי על הרעה אשר חשבתי לעשות לו: 9 ורגען אדרב על נוי ועל מלוכה לבנה ולנטע: 10 ועשה הרעה בעני לבתו שמע בקולי ונחמתי על הטובה אשר אמרתי להיטיב אותך: 11 ועתה אמר נא אל איש יהודה ועל יושבי ירושלים לאמר כה אמר יהוה הנה אנכי יוצר עליים רעה והשכbicם מהשכבה שוכנו איש מדרכו הרעה והיטיבו דרכיכם ומעליכם: 12 ואמרנו נואש כי אחורי מהשכבותינו נלק ואיש שדרות לבו הרע נעשה: 13 שכן כה אמר יהוה שלנו נא בנים מי שמע כללה שערת העטה מادر בחולות ישראל: 14 היעוב מצור שדי שלג לבנון אם ינתחו מים זרים נזולים: 15 כי שכני עמי לשוא יקטרו ויכשלום בדרכיהם שביל עולם ללכת נתיבות דרך לא סלולה: 16 לשום ארצם לשמה שורק עולם כל עובר עליה ישם וויניד בראשו: 17 כרוח קרים אפיקים לפני איב ערכ ולא פנים אראם ביום אידם: 18 ויאמרו לבו ונחשה על ירמיהו מהשכבות כי לא תאבך תורה מכחן ועזה מוחכם ודרב מגביא לבו ונכחו בלשון ואל נקשכה אל כל דבריו: 19 הקשבה יהוה אליו ושמעו לקול יריביו: 20 הישלם תחת טוביה רעה כי כרו שואה לנפשי זכר עמד לפניך לדבר עליהם טוביה להשב את חמתק מיהם: 21 שכן תן את בניםם לרעב והגרם על ידי חרב ותהינה נשיהם שכלוות ואלמנות ואנשיהם יהו הרני מות בחוריהם מכיו חרב במלחמות: 22 השמע עזקה מבתויהם כי תביא עליהם נדור פהאמ כי כרו שיחה לכלכני ופחים טנוו לרגל: 23 ואתה יהוה ירעת את כל עצם עלי למות אל תכפר על עונם וחטאיהם מלפניך אל תמחי והיו מכשלים לפניך בעת אפק עשה בהם:

19 כה אמר יהוה הלוך וקנית בקבק יוצר חרש ומוקני העם ומוקני הכהנים: 2 וויצאת אל ניא בן הום אשר פתח שער החرسות וקראת שם את הדברים אשר אדרב אליך: 3 ואמרת שמעו דבר יהוה מלכי יהודה וישבי ירושלים כה אמר יהוה צבאות אלה יישראל הנני מביא רעה על המקומ הזה אשר כל שמעה תצלנה אוניו: 4 יען אשר עזבנו ויינקרו את המקומ הזה ויקטרו בו לאלהים אחרים אשר לא ידיעום המה ואבותיהם ומלכי יהודה ומלאו את המקומ הזה דם נקדים: 5 וובנו את במות הבעל לשרפ את בניםם באש עלות לבעל אשר לא צויתי ולא

כי שמי פני בעיר הזאת לרעה ולא לטובה נאם יהוה ביד מלך בבל תננו ושרפה באש: ²⁰ נולביה מלך יהודה שמעו דבר יהוה: ²¹ בית דוד כה אמר יהוה דינו לבקר משפט והצילו נזול מיד עשוק פן תצאakash חמתו ובערה ואין מכבה מפני רע מעלייהם: ²² הנני אליך ישבת העמק צור חמישר נאם יהוה האמירים מי יחת עליינו ומוי בכו במעונותינו: ²³ ופקדתי עלייכם כפרי מעלייכם נאם יהוה והצתי אש בעירך ואכלת כל סביבה:

22 כה אמר יהוה רד בית מלך יהודה ודברת שם את הדבר הזה: ² ואמרת שמע דבר יהוה מלך יהודה הישב על כסא דוד אתה ועבדיך ועמד הבאים בשעריהם האלה: ³ כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה והצילו נזול מיד עשוק ונור יתום ואלמנה אל תננו אל תחמסו ודם נקי אל תשפכו במקום הזה: ⁴ כי אם עשו תשעו את הדבר הזה ובאו בשעריו הבית הזה מלכים ישבים לדוד על כסאו רכבים ברכב ובסוסים הוו ועבדו ועמו: ⁵ ואם לא תשמעו את הדברים האלה כי נשבעתי נאם יהוה כי לחרבה יהיה הבית הזה: ⁶ כי כה אמר יהוה על בית מלך יהודה גלעד אתה לי ראש הלבנון אם לא אשיטך מדבר ערבים לא נשבה: ⁷ וקדשתי עליך משתחים איש וכליו וכרתו מבחר ארץיך והפילו על האש: ⁸ ועברו נוים רכבים על העיר הזאת ואמרו איש אל רעהו על מה עשה יהוה ככה לעיר יהוה הנדולה הזאת: ⁹ ואמרו על אשר עזבו את ברית יהוה אליהם וישתחוו לאליהם אחרים ויעבדו: ¹⁰ אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו: ¹¹ כי כה אמר יהוה אל שלם בן אישיהו מלך יהודה המלך תחת אישיהו אביו אשר יצא מן המקום הזה לא ישוב שם עוד: ¹² כי במקום אשר היגלו אותו שם ימות ואת הארץ הזאת לא יראה עוד: ¹³ והי בונה ביתו ולא צדק ועלותיו בלא משפט ברעהו יעבד חنم ופעל לו לא יתן לו: ¹⁴ האמיר אבנה לוי בית מדות וועלויות מרותיהם וקרע לו חלוני וספרון בארו ומשוח בששר: ¹⁵ החטמן כי אתה מתחירה בארו אביך הלוא אכל ושותה ועשה משפט וצדקה או טוב לו: ¹⁶ דן דין עני ואביו או טוב הלוא היא הדרעת אתי נאם יהוה: ¹⁷ כי אין עיניך ולבר כי אם על בצעך ועל דם חנקו לשפוך ועל העשך ועל ה�建ים הצרים עליכם יהוה והויה לו נפשו לשלל: ¹⁸

כי מדי אדרבר אזעך חמס וشد אקרא כי היה דבר יהוה לחרפה ולקלס כל היום: ¹⁹ ואמרתי לא אוכרנו ולא אדרבר עוד בשמו והיה בלבבי כאשר עצר בעצמוני ונלאית כי כלכל ולא אוכל: ²⁰ כי שמעתי דברם מגור מסביב הנידנו ונידנו כל אנוש שלומי שMRI צלע אי אויל יפתח ונוכלה לו ונכחנה נקמתנו ממנה: ²¹ וזהוهة אותו כנבר עריין על כן רדרפי יכשלו ולא יכלו בשו מאד כי לא השיכלו כלמת עולם לא תשכח: ²² וזהוזה צבאות בחן צדיק ראה כלויות ולב אראה נקמתך מהם כי אליך גליתה את ריבי: ²³ שירו להוה היללו את יהוה כי הצל את נפש אביו מיד מרים: ²⁴ אדרור היום אשר ילדתי בו יום אשר ילדתי אמי אל-ידי ברוך: ²⁵ אדרור האיש אשר בשאר אבי לאמר ילד לך בן זכר שמח שמחה: ²⁶ והיה האיש הזה כערם אשר הפק יהוה ולא נחם ושמעה עקה בבקר ותרועה בעת צהרים: ²⁷ אשר לא מותתני מرحم ותהי לי אמי קברוי ורחמה הרת עולם: ²⁸ למה זה מرحم יצאתו לראות עמל וונון ויכלו בבשת ימי:

21 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה בשלה אליו המלך צדקיהו את פשchor בן מלכיה ואת צפניה בן מעשיה הכהן לאמר: ² דרש נא בעדנו את יהוה כי נבוכדראצר מלך בבל נלחם עליינו אויל יעשה יהוה אותנו כל נפלאתיו ויעלה מעליינו: ³ ויאמר ירמיהו אליהם כה האמורן אל צדקיהו: ⁴ כה אמר יהוה אלהי ישראל הני מסב את כל המלחמה אשר בידכם אשר אתם נלחמים בהם את מלך בבל ואת ה�建ים הצרים עליהם מחוץ לחומה ואספה אותם אל תוך העיר הזאת: ⁵ ונהלחמתי אני אתכם ביד נתניה ובורוע חזקה ובאף ובמלחמה ובכקצף גדול: ⁶ והחיכתי את יושבי העיר הזאת ואת האדים ואת הבהמה בדבר גדול ימתו: ⁷ ואחרי כן נאם יהוה אתן את צדקיהו מלך יהודה ואת עבדיו ואת העם ואת הנשארים בעיר הזאת מן הדבר מן החרב וממן הרעב ביד נבוכדראצר מלך בבל וביד איביהם וביד מבקשי נפשם והכם לפוי חרב לא יהוס עליהם ולא יחמל ולא ירחם: ⁸ ואל העם הזה תאמיד כה אמר יהוה הני נתן לפניכם את דרך החיים ואת דרך המוות: ⁹ חישב בעיר הזאת ימות בחרב ובכרע ובבדבר והויצא ונפל על ה�建ים הצרים עליכם יהוה והויה לו נפשו לשלל: ¹⁰

לנכאים נשבר לבי בקרבי רחפו כל עצמותי התיו כאיש שכור וכגבר עברו יין מפני יהוה ומפני דברי קדשו :¹⁰ כי מנאפים מלאה הארץ כי מפני אלה אבלה הארץ ישבו נאות מדבר ותהי מרכזתם רעה ונגורותם לא כן :¹¹ כי גם נכיא נם כהן חנפו נם בבבוי מצאתי רעהתם נאם יהוה :¹² לכן יהוה דרכם להם כחלקלקות באפליה ידחו ונפלו בה כי אביא עלייהם רעה שנות פקדתם נאם יהוה :¹³ ובנביי שמרון ראייתי תפלת הנבאו בבעל ויתעו את עמי את ישראל :¹⁴ ובנביי ירושלם ראייתי שעורורה אסוף והלך בשקר וחזקיו יידי מרים לבלהו שבו איש מרעתו היו לי כלם כסדים וושביה כעمرה :¹⁵ לכן כה אמר יהוה צבאות על הנכאים הנני מאכיל אותם לענה והשתחטם מידי ראש כי מאת נבאי ירושלם יצאה חנפה לכל הארץ :¹⁶ כה אמר יהוה צבאות אל השמעו על דברי הנכאים הנכאים לכל מהכלים מה אתה חווין לבם ידברו לא מפי יהוה :¹⁷ אמרום אמר למן צאי דבר יהוה שלום יהיה לכם וכל הלך בשירותך לבו אמרו לא תבוא עליכם רעה :¹⁸ כי מי עמד בסוד יהוה וירא וישמע את דבריו מי הקשיב דבריו וישמע :¹⁹ הנה שערת יהוה חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים חול :²⁰ לא ישוב אף יהוה עד עשו ועד הקומו מזומות לבו באחרית הימים תחבנוו בה בינה :²¹ לא שלחתי את הנכאים והם רציו לא דברתי אליהם והם נבאו :²² ואם עמדו בסודיו וישמעו דברי את עמי וישובם מודרכם הרע ומרע מעלהיהם :²³ האלחי מקרב אני נאם יהוה ולא אלהי מרחק :²⁴ אם יסתור איש במשתרים ואני לא אראנו נאם יהוה הלווא את השמים ואת הארץ הנכאים נאם יהוה :²⁵ שמעיתו את אשר אמרו הנכאים הנכאים בשמי שקר לאמר חלמות הלהתו :²⁶ עד מותיו הייש בלב הנכאים נבאי השקר ונבאי תרמת לבם :²⁷ החשבים להשכיח את עמי שמי בחלומותם אשר יספרו איש לרעהו כאשר שכחו אבותם את שמי בבעל :²⁸ הנבאי אשר אותו חלום יספר חלום ואשר דבריו אותו ידבר דברי אמתה מה לתבן את הכהן נאם יהוה :²⁹ הלווא כה דברי כאשר נאם יהוה וכפטיש יפצע סלע :³⁰ לכן הנני על הנכאים נאם יהוה מנביי דברי איש מאת רעהו :³¹ הנני על הנכאים אשר הכהן לשונם וינאמו נאם :³² הנני על נבאי חלומות שקר נאם יהוה ויספרום ויתעו את עמי בשקריהם המורוצה לעשות :³³ לכן כה אמר יהוה אל יהוקים בן יאשיהו מלך יהודה לא יספרו לו הוי אדו והוי אהות לא יספרו לו הוי אדרון והוי הדרה :³⁴ קבורת חמור יקרבר שחוב והשלך מהלאה לשעריו ירושלם :³⁵ עלי הלבנון וצעקי ובכשן תנוי קולך וצעקי מיעברים כי נשברו כל מהabitך :³⁶ דברתי אליך בשלוותך אמרת לא אשמע זה דרכך מנוערכך כי לא שמעת בקולי :³⁷ כל רעיך תרעה רוח ומאהביך בשבי יילכו כי או תבשי ונכלמת מלך רעיך :³⁸ ישבתי לבנון מקנתי באזרזים מה נתנת בא לך חבלים חיל כילדתך :³⁹ או אני נאם יהוה כי אם היה כנינו בן יהוקים מלך יהודה חותם על יד ימינו כי משםataknd :⁴⁰ ונתקיך ביד מבקשי נפשך וביד אשר אתה ינור מפניהם וביד נבכדרא策 מלך בבל וביד הcessionים :⁴¹ והחטתי אתך ואתך אמרך אשר יולדתך על הארץ אחרית אשר לא ילדתם שם ושם תמותו :⁴² ועל ישובו :⁴³ העצב נבזה נפוץ האיש כנינו אם כליאין חפש בו מודיעו הוטלו הוא וזרעו והשלכו על הארץ לא ידעו :⁴⁴ ארץ ארץ ארץ שמעי דבר יהוה :⁴⁵ כה אמר יהוה כתבעו את האיש הזה עריריו נבר לא יצלה בימייו כי לא יצלה מזרעו איש ישב על כסא דוד ומשל עוד ביהודה :

23 הוי רעים מאבדים ומפצים את צאן מרעיתי נאם יהוה :¹ לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל על הרים הרעים את עמי אתם הפצחים את צאני ותדחים ולא פקדתם את הנני פקר עליכם את רע מעלהיכם נאם יהוה :² ואני אקbez את שארית צאני מכל הארץ אשר הדרתית אתם שם והשבתי אתהן על נוחן ופרו ורבו :³ והקמחי עליהם רעים ורעים ולא ייראו עוד ולא יחתנו ולא יפקדו נאם יהוה :⁴ הנה ימים באים נאם יהוה והקמחי לדוד צמח צדיק וממלך מלך מלך והשכיל ועשה משפט וצדקה בארץ :⁵ ביוםיו תושע יהודה וישראל ישכנן את בני ישראל מארץ מצרים :⁶ לבטח וזה שמו אשר יקראו יהוה צדקנו :⁷ לכן הנה ימים באים נאם יהוה ולא יאמרו עוד כי יהוה אשר העלה את הכהן נאם יהוה :⁸ כי אם כי יהוה אשר העלה והשר הביא את זרע בית ישראל מארץ צפונה ומכל הארץ אשר הדחתים שם וישבו על אדמתם :⁹

25 הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה
בשנה הרביעית ליהויקים בן אישו מלך יהודה היא
השנה הראשית לנכדראצר מלך בבל: 2 אשר דבר
ירמיהו הנביא על כל עם יהודה וכל כל ישביו ירושלים
לאמר: 3 מן שלוש עשרה שנה ליאשיהו בן אמון מלך
יהודה ועד היום זהה שלוש עשרים שנה היה דבר
יהודה אליו ואדבר אליכם אשים אשים ודבר ולא שמעת: 4
ושליח יהוה אליכם את כל עבדיו הנבאים השם ושליח
ולא שמעתם ולא הטיתם את אונכם לשמע: 5 לאמר שבו
נא איש מדרכו הרעה ומרע מעלייכם ושבו על הארץ
אשר נתן יהוה לכם ולאבותיכם למן עולם ועד עולם:
6 ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לעבדם ולהשתוחות
לهم ולא תכעיסו אותו במעשה ידים ולא ארע לכם:
7 ולא שמעתם אליו נאם יהוה למען הטעוני במעשה
ידיכם לרע לכם: 8 לכן כה אמר יהוה צבאות יען אשר
לא שמעתם את דברי: 9 הנהו שליח ולקחתי את כל
משפחות צפון נאם יהוה ואל נכדראצר מלך בבל את
עבדיו והבאים על הארץ הזאת ועל ישיבתך ועל כל
הנויים האלה סביב והחרמותים ושמותם לשמה ולשרקה
ולחרבות עולם: 10 והאברתי מהם קול שון וקול שמה
קול חתן וקול כללה קול רחמים ואור נור: 11 והויה כל
הארץ הזאת להרבה לשמה ועבדו הנויים האלה את מלך
בבל שבעים שנה: 12 והויה מלאות שבעים שנה אפקד
על מלך בבל ועל הנוי ההוא נאם יהוה את עולם ועל
ארץ כשדים ושמייתו לשם עולם: 13 והבאיות על
הארץ היה את כל דבריו אשר דברתי עליה את כל
הכתוב בספר הזה אשר נבא ירמיהו על כל הנוי: 14 כי
עבדו בם נם המה נויים רבים ומיליכים נדולים ושלמתי
לهم כפעלים וכמעשה ידיהם: 15 כי כה אמר יהוה אלהי
ישראל אליו קח את כוס היין החמה הזאת מידי והשקייה
אתו את כל הנויים אשר א נכי שליח אותך אלהים: 16
ושתו והתגעשו והתחללו מפני החרב אשר א נכי שלח
ביניהם: 17 ואקח את הocus מיד יהוה ואשקה את כל
הנויים אשר שלתני יהוה אלהים: 18 את ירושלים ואת ערי
יהודה ואת מלכיה את שרייה לחתת אתם להרבה לשמה
לשrankה ולקיללה ביום הזה: 19 את פרעה מלך מצרים
את עבדיו ואת שרו ואת כל עמו: 20 ואת כל הערב ואת
כל מלכי הארץ העז ואת כל מלכי הארץ פלשתים ואת

ובפחוותם ואנכי לא שלחתיים ולא צויתים והוועל לא
ויעילו עם זהה נאם יהוה: 33 וכי ישאלך העם הזה או
הנביא או כהן לאמר מה משא יהוה ואמרת אליהם את
מה משא ונשתוי אתכם נאם יהוה: 34 והנביא והכהן
והעם אשר יאמר משא יהוה ופרקתי על האיש הזה ועל
ביתו: 35 כה תאמרו איש על רעהו ואיש אל אחיו מה
ענה יהוה ומה דבר יהוה: 36 ומשא יהוה לא חוכרו עוד
כוי המשא יהוה לאיש דברו והפכתם את דבריו אלהים
חיים יהוה צבאות אלהינו: 37 כה תאמר אל הנביא מה
עניך יהוה ומה דבר יהוה: 38 ואם משא יהוה תאמרו לנו
כה אמר יהוה יען אמרכם את הדבר הזה משא יהוה
ואשלח אליכם לאמר לא תאמר לא תאמר משא יהוה: 39 لكن תני
ונשתי אתכם נושא ונשתוי אתכם ואת העיר אשר נתנו
לכם ולאבותיכם מעל פניהם: 40 ונתנו עליכם חרבת עולם
וכלמות עולם אשר לא השכח:

24 הרני יהוה והנה שני דודאי תאים מודדים לפני
היכל יהוה אחריו הנגולות נכדראצר מלך בבל את
יכנחו בן יהויקים מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת
החרש ואת המסגר מירושלים ויבאים בבל: 2 הדור אחד
תאים טובות מאד כתאני הכברות והדור אחד תאים
רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע: 3 ויאמר יהוה אל
מה אתה ראה ירמיהו ואמר תאים התשובות טובות
מאד ורעות רעות מאד אשר לא תأكلנה מרע: 4 ויהי
דבר יהוה אליו לאמיר: 5 כי אמר יהוה אלהי ישראל
כתאים הطيبות האלה כן אכיר את גנות יהודה אשר
שלחת מן המקום הזה ארץ כשדים לטובה: 6 ושמתו
ענינו עליהם לטובה והשבותם על הארץ הזאת ובוניהם
ולא אהדים ונעטחים ולא אתווש: 7 ונתתי להם לב לדעת
אתו כי אני יהוה והוא לי לעם ואנכי אהוה להם לאלהים
כי ישבו אליו בכל לבם: 8 וכתאים הרעות אשר לא
חאכלונה מרע כי כה אמר יהוה כן אן את צדקהו מלך
יהודה ואת שרו ואת שרירת ירושלים הנשארים בארץ
הוזאת והישבים בארץ מצרים: 9 ונתתיהם לזועה לרעה
לכל מלכות הארץ להרבה ולמשל לשנינה ולקיללה
בכל המקומות אשר אדריהם שם: 10 ושלחת בם את
החרב את הרעב ואת הדבר עד תם מעל הארץ אשר
נתתי להם ולאבותיהם:

אמר יהוה אם לא השמעו אליו ללבת ב תורה איש נתני לפניכם: 5 ולשמע על דברי עברי הנבאים אשר אנכי שליח אליכם והשכם ושלוח ולא שמעתם: 6 ונתתי את הבית הזה כשלח ואת העיר הזאת אתן לך ללה כל הארץ: 7 וישמעו הכהנים והנביאים וכל העם את ירמיהו מדבר את הדברים האלה בבית יהוה: 8 ויהי ככלות ירמיהו לדבר את כל אשר צוה יהוה לדבר אל כל העם ויתפשו אותו הכהנים והנביאים וכל העם לאמר מות תמות: 9 מודיע נביות בשם יהוה לאמר כשלו יהוה הבית הזה והעיר הזאת תחרב מאיין יושב ויקח כל העם אל ירמיהו בבית יהוה: 10 וישמעו שרי יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך בית יהוה וישבו בפתח שער יהוה החדש: 11 ויאמרו הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא אל העיר הזאת ואל העיר הזאת את כל הדברים ירמיהו אל כל השרים ואל כל העם לאמר יהוה שלחני להנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל הדברים אשר שמעתם: 13 ועתה הייבו דרכיכם ומעליכם ושמעו בקהל יהוה אלהיכם וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייכם: 14 ואני הנסי בידכם עשו לי כטוב וכייש בעיניכם: 15 אך ידע תדרשו כי אם ממתים אתםathy כי לדם נכו אתם נתנים עלייכם ואל העיר הזאת ואל ישביה כי באמת שלחני יהוה עלייכם לדבר באזיניכם את כל הדברים האלה: 16 ויאמרו השרים וכל העם אל הכהנים ואל הנביאים אין לאיש הזה משפט מות כי בשם יהוה אלהינו דבר אלנו: 17 ויקמו אנשים מוקני הארץ ויאמרו אל כל קהל העם לאמר: 18 מיכיה המורשת הוה נבאה כי מי חוקיתו מלך יהודת ויאמר אל כל עם יהודת לאמר כה אמר יהוה צבאות ציון שדה תחרש וירושלים עיים תהיה והר הבית לבמות יער: 19 ההמת המתה חוקיתו מלך יהודת וכל יהודת הלא יראה את יהוה ויחל אתبني יהוה וינחם יהוה אל הרעה אשר דבר עלייהם ואחננו עשים רעה נדוליה על נפשותינו: 20 וגם איש דוד מתנבא בשם יהוה אוריהו בן שמעיהו מקריות הערים ובנא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל דברי ירמיהו: 21 וישמע המלך יהויקים וכל גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך המתו וישמע אוריהו וירא ויברא ויבא מצרים: 22 וישלח המלך יהויקים אנשים מצרים את

אשקלון ואת עזה ואת עקרון ואת שארית אשדוד : 21 את אדום ואת מואב ואת בני עמון : 22 ואת כל מלכי צר ואת כל מלכי צידון ואת מלכי האי אשר עבר הים : 23 ואת כל דודן ואת תימא ואת בזו ואת כל קוציז פאה : 24 ואת כל מלכי ערב ואת כל מלכי הערב השכנים במדבר : 25 ואת כל מלכי זמרי ואת כל מלכי עילם ואת כל מלכי מדי : 26 ואת כל מלכי הצפון הקרים והרחקים איש מדיה : 27 ואת כל מלכי הממלכות הארץ אשר על פני הארץ אל אחיו ואת כל מלכי צבאות הארץ אשר על פניהם כי אמר מלך שך ישתחוו אחריהם : 27 ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות אלה יישרל שתו ושכרו וקו ונפל לו לא תקומו מפני החרב אשר אנכי שלח בניםיכם : 28 והיה כי ימאנו לך חת הכס מידך לשותות ואמרת אליהם כי אמר יהוה צבאות שתו תשטו : 29 כי הנה בעיר אשר נקרא שמי עלייה אנכי מחה לדחן ואתם הנקה תנקו לא תנקו כי חרב אני קרא על כל ישבי הארץ נאם יהוה צבאות : 30 ואתה תנבא אליהם את כל הדברים האלה ואמרת אליהם יהוה ממרומים ישאג וממעון קדרשו יתון קולו שאג ישאג על נוהו הירדן כדרכים יענה אל כל ישבי הארץ : 31 בא שאן עד קצה הארץ יריב ליהוה בנים נשפט הוא לכלبشر הרשעים נתנים לחרב נאם יהוה : 32 כי אמר יהוה צבאות הנה רעה יצאת מגנו אל גני וסער גדול עדר מירכתי הארץ : 33 והיו חללי יהוה ביום ההוא מקצה הארץ ועד קצה הארץ לא יספדו ולא יאספו ולא יקברו לדמן על פני הארץ יהו : 34 הוללו הרעים וזעקו והחפלו אדרוי הארץ כי מלאו ימיכם לטבוח ותפוצותיכם ונפלתם ככל חמדה : 35 ואבד מנוס מן הרים ופליטה מادرוי הארץ : 36 קול עצקה הרים ווללה אדרוי הארץ כי שרד יהוה את מרעתיהם : 37 ונדרמו נאות השלים מפני חרון אף יהוה : 38 עזוב ככפיר סכו כי היה ארצם לשם מפני חרון היזונה ומפני חרון אף : 26 בראש ממלכות יהוקים בן אישיה מלך יהודה היה הדר הוה מאת יהוה לאמר : 2 כי אמר יהוה עמד בחצר בית יהוה ודברת על כל ערי יהודה הבאים להשתחות בית יהוה את כל הדברים אשר צויתיך לדבר אליהם אל תגרע דבר : 3 אولي ישמעו וישבו איש מדרכו הרעה ונחמתי אל הרעה אשר אנכי חשב לעשות להם מפני רע מעלהיהם : 4 ואמרת אליהם כי

26

העם הזה דברתי לאמר כה אמר יהוה אל תשמעו אל דברי נבאים הנבואים לכם לאמר הנה כל בית יהוה מושבם מכבלה עתה מהרחה כי שקר המה נבואים לכם: 17 אל תשמעו אליהם עבדו את מלך בבל וחיו למה היהה העיר הזאת חרבה: 18 ואם נבואים הם ואם יש דבר יהוה אתם יפנו נא ביהוה צבאות לבתיהם בא הרים הנוחרים בביה יהוה ובית מלך יהודת ובירושלם בבליה: 19 כי כה אמר יהוה צבאות אל העמדים ועל הים ועל המכנות ועל יתד הרים הנוחרים בעיר הזאת: 20 אשר לא لكم נבוכדנאצ'ר מלך בבל בגולתו את כוניה בן יהויקים מלך יהודה מירושלם בבליה ואת כל חרי יהודת וירושלם: 21 כי כה אמר יהוה צבאות אלה שאל על הרים הנוחרים בית יהוה ובית מלך יהודת וירושלם: 22 בבליה יוכאו ושם יהיו עד יום פקדי אתם אם יהוה והעליתים והשיבותים אל המקום הזה:

28 יהי בשנה ההיא בראשית ממלכת צדקה מלך יהודה בשנת הרביעית בחודש החמישי אמר אליו חנניה בן עוזר הנביא אשר מגבעון בביה יהוה לעני הכהנים וכל העם לאמר: 2 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר שברתי את על מלך בבל: 3 בעוד שנותים ימים אני מшиб אל המקום הזה את כל כל בית יהוה אשר לך נבוכדנאצ'ר מלך בבל מן המקום הזה ויבאים בבל: 4 ואת כוניה בן יהויקים מלך יהודה ואת כל גלות יהודה והבאים בבליה אני מшиб אל המקום הזה נאם יהוה כי אשרב את על מלך בבל: 5 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא לעני הכהנים ולעני כל העם העמדים בביה יהוה: 6 ויאמר ירמיה הנביא אמן בן יעשה יהוה קם יהוה את דבריך אשר נבא לחשיב כל בית יהוה וכל הנוליה מבבל אל המקום הזה: 7 אך שמע נא הדבר הזה אשר אני דבר באזיך ובאוני כל העם: 8 הנבאים אשר היו לפניו ולפניך מן העולם וונבואו אל ארצות רבות ועל מלכות נדלות למלחמה ולדרעה ולדבר: 9 הנביא אשר ינבא לשולם בכא דבר הנביא יודע הנביא אשר שלחו יהוה באמות: 10 ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברחו: 11 ויאמר חנניה לעני כל העם לאמר כה אמר יהוה כהacha אשרב את על נבוכדנאצ'ר מלך בבל בעוד שנותים ימים מעל צואר כל הנוליה וילך

אלתן בן עכבר ואנשימים אותו אל מצרים: 23 וויצו יא את אורידו ממצרים ויבאהו אל המלך יהויקים ויכחו בחרב וישלח את נבלתו אל קבריו בני העם: 24 אך יד אחיקם בן שפן היהת את ירמיהו לבתיהם נתה אותו ביד העם להמיתו:

27 בראשית ממלכת יהויקים בן יושיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיה מאת יהוה לאמר: 2 כי אמר יהוה אליו עשה לך מוסרות ומטעות ונחתם על צוארך: 3 ושלחתם אל מלך אדום ואל מלך מואב ואל מלך בני עמון ואל מלך צר ואל מלך צידון ביד מלכים הכאים ירושלים אל צדקהו מלך יהודה: 4 צויתם אתם אל אניהם אמר כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל כה תאמרו אל אניכם: 5 אנכי עשיתו את הארץ את האדם ואת הבהמה אשר על פני הארץ בכתו הנדול ובכורי עטיה ונתתיה לאשר ישך בעינו: 6 ועתה אני נתני את הארץ אלה ביד נבוכדנאצ'ר מלך בבל עבדו יומם את חייו השדה נתתי לו לעבדו: 7 ועבדו את כל הנזירים ואת בנו ואת בןנו עד בא עת הארץ נם הוא ועבדו בו גנים רבים ומלכים נדלים: 8 ויהי הנוי והמלכה אשר לא יעבדו את נבוכדנאצ'ר מלך בבל ואת אשר לא יתן את צוארו בעל מלך בבל בחרב וברעב ובדבר אפק על הגוי הזה נאם יהוה עד תמי אתם בידיו: 9 ואותם אל תשמעו אל נבאיםם ואל קסמים ואל חלמנים ואל עננים ואל כשפים אשר הם אמרים אליכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל: 10 כי שקר הם נבאים לכם למען הרחוק אתחם מעל אדמתכם וחרתיכם ואבדתם: 11 ויהנו אשר יביא את צוארו בעל מלך בבל ועבדו והנתתי על אדמתנו נאם יהוה ועבדה יושב בה: 12 ואל צדקה מלך יהודה דברתי בכל הדברים האלה לאמר הביאו את צוארכם בעל מלך בבל ועבדו אותו עמו והוא: 13 למה תמותו אתה עםך בחרב ברעב ובדבר כאשר דבר יהוה אל הנוי ועבדה יושב בה: 14 ואל תשמעו אל דברי הנבאים אמרם לאיכם לאמר לא תעבדו את מלך בבל כי שקר הם נבאים לכם: 15 כי לא שלחתים נאם יהוה והם נבאים בשם שקר למען הדיחו אתכם ואבדתם אתם והנבאים הנבאים לכם: 16 ואל הכהנים ואל כל

אשר הדחתי אתכם שם נאם יהוה והשכתי אתכם אל המוקם אשר הנגידו אתכם שם : 15 כי אמרתם הרים לנו יהוה נבאים בבליה : 16 כי כה אמר יהוה אל המלך היושב אל כסא דוד ועל כל העם הושב בעיר הזאת אחיכם אשר לא יצאו אתכם בגוללה : 17 כה אמר יהוה צבאות הנני משליחכם את החרב את הרעב ואת הדבר נתני אתכם כתנאים השעריהם אשר לא תקלנה מרע : 18 ורדרפי אחידיהם בחרבם ברעב ובדבר ונתתים לזועה לכל מלכות הארץ לאלה ולשםה ולשרקה ולחרפה בכל הנינים אשר הדחיתם שם : 19 תחת אשר לא שמעו אל דברי נאם יהוה אשר שלחתי אליהם את עבדי הנבאים השם ושליח ולא שמעתם נאם יהוה : 20 ואחם שמע דבר יהוה כל הנולאה אשר שלחתי מירושלם בבליה : 21 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל אחאב בן קוליה ואל צדקהו בן מעשה הנבאים לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל והכם לעינייכם : 22 ולקח מהם קללה לכל גלות יהודה אשר בבל לאמר שמי יהוה בצדקהו וכחאב אשר קלם מלך בבל באש : 23 עין אשר עשו נבליה בישראל וינאפו את נשיכ' רעיהם וידברו דבר בשמי שקר אשר לוא צויתם ואנכי הודיע עוד נאם יהוה : 24 ואל שמעיתו הנחליי האמר לאמר : 25 כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמר יען אשר אתה שלחת בשמך ספריהם אל כל הרים אשר בירושלם אל צפניה בן מעשה הכהן ואל כל הכהנים לאמר : 26 יהוה נתנק כהן תחת יהודיע הכהן להיות פקדים בית יהוה לכל איש משגע ומתנמא ונתחה אותו אל המהפקת ואל החזינוק : 27 וועתה למא גערת בירמיהו הענתיי והמנבא לכם : 28 כי על כן שלח אלינו בבל לאמר ארכה היא בנו בתים ושבו ונשטו גנות ואכלו את פריהן : 29 ויקרא צפניה הכהן את הספר הזה באזני ירמיהו הנביא : 30 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר : 31 שלח על כל הנולאה לאמר כה אמר יהוה אל שמעיה הנחליי יען אשר נבא לכם שמעיה ואני לא שלחתיו ויבטה אתכם על שקר : 32 لكن כה אמר יהוה הנני פקד על שמעיה הנחליי ועל זרעו לא יהוה לו איש יושב בתוכו העם הזה ולא יראה בטוב אשר עני עשה לעמי נאם יהוה כי סרה דבר על יהוה :

ירמיה הנביא לדרכו : 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחריו שבר חנניה הנביא את המותה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר : 13 הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מותת עז שברת ועשית תחתיהן מותות ברזול : 14 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל על ברזול נתתי על צואר כל הנינים האלה לעבד את נבוכדראצ'ר מלך בבל ועבדהו גם את חית השדה נתתי לו : 15 ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה הבטחת את העם הזה על שקר : 16 לבן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל בני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת אל יהוה : 17 וימת חנניה הנביא בשנה ההיא בחודש השביעי :

29 ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל יתר זקי הנולאה ואל הכהנים ואל הנבאים ואל כל העם אשר הנולאה נבוכדראצ'ר מירושלם בבליה : 2 אחריו צאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהורה וירושלם והחרש והמסגר מירושלם : 3 ביד אלעשה בן שפן וגמירה בן חלקייה אשר שלח צדקה מלך יהודה אל נבוכדראצ'ר מלך בבל בבליה אשר הנולאה שמי יהוה מירושלם בבליה : 5 בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין : 6 קחו נשים והולידו בנים ובנות וקחו לבנייכם נשים ואת בנותיכם תנו לאנשים ותלדנה בנים ובנות ורבו שם ואל תעמדו : 7 ודרשו את שלום העיר אשר הנגלויה אתכם שמה והתפללו בעדת אל יהוה כי בשלומה יהיה לכם שלום : 8 כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל אל ישייאו לכם נבאייכם אשר בקרבתם וקסמייכם ואל תשמעו אל חלמאותיכם אשר מוחלמים : 9 כי בשקר הם נבאים לכם בשמי לא שלחיתם נאם יהוה : 10 כי כה אמר יהוה כי לפמי מלאת לבבל שביעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דבורי הטיב להשיב אתכם אל המוקם הזה : 11 כי אנכי ידעת את המהשכת אשר אנכי חשב עלייכם נאם יהוה מחשבות שלום ולא לדرعا לחת לכם אחריתותקווה : 12 וקראותם אתי והלכתם והתפללתם אליו ושמעתיא אליהם : 13 ובקשתם אתי ומצחאתם כי תדרשני בכל לבבכם : 14 ונמצעתי לכם נאם יהוה ושבתי את שביותיכם וקבצתי אתכם מכל הנינים ומכל המומות

30 הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה לאמר: **31** בעת ההיא נאם יהוה אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיה לי לעם: 2 כה אמר יהוה מצא חן במדבר עם שירדי חרב הלווק להרניעו ישראל: 3 מרחוק יהוה נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתייך חסד: 4 עוד אבן וنبנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיק ויצאת במחול משחקים: 5 עוד חטוי כרמים בהרי שמרון נטעו נטעים וחללו: 6 כי יש יום קראו נצרים בהר אפרים קומו ונעללה ציון אל יהוה אלהינו: 7 כי כה אמר יהוה רנו ליעקב שמחה וחללו בראש הגנים השמיים הלו ואמרו השוע יהוה את עמד את שארית ישראל: 8 הנה מביאו אותם מארץ צפון ובצתים מירכתי ארץ בם עור ופסח הרה וילדת יהודו קהן גדול ישובו הנה: 9 בבכרי באו ובתחנונים אובלים אוליכם אל נחלי מים בדרכך ישר לא יכשלו בה כי התיו לישראל לאב ואפרים בכרי הוא: 10 שמעו דבר יהוה ננים והנידו באים ממתק ואמרו מורה ישראל יקbezנו ושמרו כרצה עדרו: 11 כי פדה יהוה את יעקב ונגלו מיד חזק ממן: 12 ובאו ורנו במרום ציון ונהרו אל טוב יהוה על דן ועל תירש ועל צהר ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כנן רוח ולא יוסיפו לדאהה עוד: 13 אז תשמח בתולת במחול ובחרים ווקנים יהודו והפכתי אבלים לשנון ונחמתיהם ושמחתים מיגונם: 14 ודרויתני נפש הכהנים דשן ועמי את טובי ישבעו נאם יהוה: 15 כה אמר יהוה קול ברמה נשמע נהי בכ תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחים על בניה כי איינו: 16 כה אמר יהוה מנעי קולך מבכי ועינוי מדרמה כי יש שבר לפעלהך נאם יהוה ושבו מארץ אובי: 17 וויש תקווה לאחריך נאם יהוה ושבו בנים לנבלים: 18 שמו שמעתי אפרים מתנויד יסחני ואסור כעגל לא למד השבני ואשבה כי אהיה יהוה אלהי: 19 כי אחריו שובי נחמתי ואחריו הודיע ספקתי על ירך בשתי וنم נכלמתי כי נשאתי חרפת נורי: 20 הבן יקיר לי אפרים אם ילד שעשועים כי מורי דבריו בו זכר אוכרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמננו נאם יהוה: 21 חצבי לך צינום שמי לך תמרורים שתין לבך למסלה דרך הלבתי שובי בתולת ישראל שבי אל עריך אלה: 22 עד מתי התהמקון הבה השובבה כי ברא מתגורר על ראש רשעים יחול: 23 כי אמר יהוה יהוה עד עשתו وعد הקימו מזומות לבו באחרית הימים ת התבוננו בה:

העיר הזאת ביד מלך בבל ולכדה: 4 וצדיקיו מלך יהודה ובעירו בשובי את שבותם יברך יהוה נוה צדק הר הקדש: 24 וישבו בה יהודה וכל עיריו ויהרו אקרים ונסעו בעדר: 25 כי הדרו תני נפש עיפה וכל נפש דאהה מלאתי: 26 על זאת הקיצתי ואראת בית ישראאל ואת הנה ימים באים נאם יהוה וזרעתי את בית ישראאל ואת בית יהודה זרע אדים זרע בהמה: 28 והיה כאשר שקדתי עליהם לנחש ולנתוץ ולהרטס ולהאביד ולהרען אשקד עלייהם לבנות ולנטוע נאם יהוה: 29 בימים ההם לא יאמרו עוד אבותא אכלו בסר ושנו בנים תקיהנה: 30 כי אם איש בענו ימות כל האדים האכל הבסר תקיהנה שניו: 31 הנה ימים באים נאם יהוה וכרתוי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה: 32 לא ככՐתית אשר כרתוי את אבותם ביום החזקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתו ואני בעליך גם נאם יהוה: 33 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו את ימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתינו בקרבם ועל כלם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם: 34 ולא לימדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותו למקטנם ועד גודלם נאם יהוה כי אסלח לעונם ולחטאיהם לא אזכיר עוד: 35 כי אמר יהוה נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו גלו יהוה צבאות שמו: 36 אם ימוש החקים האלה לפני נאם יהוה נם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: 37 כי אמר יהוה אם ימדו שמיים מלמעלה ויחקרו מוסדי ארץ למטה נם אני אמאס בכל צרע ישראל על כל אשר עשו נאם יהוה: 38 הנה ימים נאם יהוה ונבנתה העיר ליהוה מגנול חנאנל שער הפנה: 39 ויצא עוד קוה המודה גנדו על גבעת נרב ונסב נעהה: 40 וכל העמק הפנויים וההרים וכל השמרות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוטים מוזרחה קדרש ליהוה לא ניתש ולא הרס עוד לעולם:

32 הדבר אשר היה אל ירמייהו מאת יהוה בשנת העשרה לצדיקיו מלך יהודה היא השנה שמנה עשרה שנה לנובכדראצר: 2 ואז חיל מלך בבל צרים על ירושלים ורמייהו הנביא היה כלוא בחצר המטריה אשר בית מלך יהודה: 3 אשר כלאו צדיקיו מלך יהודה לאמר מדווע אתה נבא לאמר כה אמר יהוה גנני נתן את

24 והננה הסללות באו העיר ללבודה והעיר נתנה ביד
הכשדים הנלחמים עליה מפני החרב והרעב והדבר
ואשר דברת היה והנך ראה : 25 ואתה אמרת אליו אדרני
יהוה קנה לך השדה בכסף והעדר עדרים והעיר נתנה
ביד הכהדים : 26 ויהיו דבר יהוה אל ירמיהו לאמר :

27 הנה אני יהוה אלהי כל בשער הממוני ופלא כל דבר :
28 לכן כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד
הכשדים וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל ולבדה : 29 ובאו
הכשדים הנלחמים על העיר הזאת והציתו את העיר
הזאת באש ושרפה והתבטים אשר קתרו על גנותיהם
לבעל והסכו נסכים לאלהים אחרים למען הкусני :
30 כי היו בני ישראל ובני יהודה אף עשים הרע בעני
מנערתיהם כי בני ישראל אף ממעסים אתי במעשה
ידיהם נאם יהוה : 31 כי על אף ועל חמתו היהת ליה
הזאת למנן היום אשר בנו אותה ועד היום הזה להסירה
מעל פניהם : 32 על כל רעת בני ישראל ובני יהודה אשר
עשו להכענני המה מלכיהם שרים כהניהם ונביאיהם
ואיש יהודה וישבי ירושלים : 33 ויפנו אליו ערך ולא פנים
ולמד אתם השכם ולמד ואינם שמעים לחתת מוסר :
34 וישמעו שקוציהם בבית אשר בניהן הנם להעביר את
ויבנו את במוות הבעל אשר בניהן הנם לא צויתם ולא עלה
על לבם לעשות התועבה הזאת למען החתי את יהודה :
35 ועתה לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל אל העיר הזאת
אשר אתם אמרם נתנה ביד מלך אשר לא צויתם ולא עלה
ובדבר : 37 הנה מוקצם מכל הארץ אשר הדחתים
שם באפי ובחמתו ובקצף גדוול והשבותים אל המקום
זה והשבותים לבתח : 38 והוא לי לעם ואני אהיה להם
לאלהים : 39 ונתתי להם לב אחד ודרך אחד ליראה
אותו כל הימים לטוב להם ולבניהם אחריהם : 40 וכרכתי
לهم ברית עולם אשר לא אשוב מאחריהם להיטיב
אותם ואת יראתי און בלבבם לבלי סיור מעלי : 41
ושתוי עלייהם להטיב אותם ונטעמים בארץ הזאת באמת
בכל לב ובכל נשוי : 42 כי אמר יהוה כאשר הבאתי
אל העם הזה את כל הרעה הנדולה הזאת כן אנכי מביא
עליהם את כל הטובה אשר אנכי דבר עלייהם : 43 וונקנה
השדה בארץ הזאת אשר אתם אמרם שמהה היא מאי
אדם וכמה נתנה ביד הכהדים : 44 שרות בכסף יקנו

33 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו שנית והוא עודנו עוצר
בחצר המטרה לאמר : 2 כה אמר יהוה עשה יהוה יוצר
אותה להכינה יהוה שמך : 3 קרא אליו ואענך ואנידה
לק גדלות ובצורות לא ידעתם : 4 כי כה אמר יהוה
אל יהו ישראל על בתו העיר הזאת ועל בתו מלכי יהודה
הנתצים אל הסללות ואל החרב : 5 בaims להלחם את
הכשדים ולמלאמ את פניו האדם אשר הזכיר באפי
ובחמתו ואשר הסתרתי פניו מהעיר הזאת על כל רעתם :
6 הנה מעלה לה ארוכה ומירפא ורפאים ונתלו להם
עתרת שלום ואמת : 7 והשבתי את שבות יהודה ואת
שבות ישראל ובנותיהם כבראשנה : 8 וטהרתם מכל
עنم אשר חטא לישׁולחן לכול עונותיהם אשר חטא
לי ואשר פשעו ביה : 9 והיתה לי לשם שwon לתחלה
ולתפארת לכל גווי הארץ אשר ישמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אתם ופחדרו ורנו על כל הטובה ועל
כל השלים אשר אנכי עשה לה : 10 כי אמר יהוה עוד
ישמעו במקומו הזה אשר אתם אמרם הרבה הוא מאיין אדם
ומאיין בהמה בערי יהודה ובಚות ירושלים הנשומות
מאיין אדם ומאיין יושב ומאיין בהמה : 11 קול שwon זון וקול
שמחה קול חתן וקול כליה קול אמרים הדורו את יהוה
צבות כי טוב יהוה כי לעולם חסדו מבאים תודה בית
יהוה כי אשיב את שבות הארץ כבראשנה אמר יהוה :
12 כי אמר יהוה צבאות עוד יהוה במקומו הזה החרב
מאיין אדם ועד בהמה ובכל ערי נוה רעים מרביצים
צאן : 13 בערי החרב בערי השפלה ובערי הנגב ובארץ
בנימן ובסבכבי ירושלים ובערי יהודה עד תעברנה הצאן
על ידי מונה אמר יהוה : 14 הנה ימים באים נאם יהוה
והקמתי את הדרבר הטוב אשר דברתי אל בית ישראל
ועל בית יהודה : 15 בימים ההם ובעת החיה אצמיה
לדור צמה צדקה ועשה משפט וצדקה בארץ : 16 בימים
ההם תושע יהודה וירושלם השכוון לבטה והאשר יקרא
לה יהוה צדקה : 17 כי אמר יהוה לא יכרת לדוד
איש ישב על כסא בית ישראל : 18 ולכהנים הלוים לא
יכרת איש מ לפני מעלה עולה ומקטיר מנהה ועשה זבח

ולשפות: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו מأت יהוה לאמר: 13 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי כרתי ברית את אבותיכם ביום הוצאי אותם מארץ מצרים מבית עבדים לאמר: 14 מקץ שבע שנים תשלהו איש את אחיו העברי אשר ימכר לך ועבדך שש שנים ושלחו איש חופשי עמוק ולא שמו אבותיכם אליו ולא הטו את אונם: 15 ותשבו אתם הום ותעשו את הישר עבנוי לקרא דרום איש לרעהו ותכרתו בריתו לפני בביה אשר נקרא שמי עליו: 16 ותשבו ותחליל את שמי ותשבו איש את עבדו ואיש את שפהחטו אשר שלחתם חפשים לנפשם ותכחשו אתם להוות לכם לעבדים ולשפות: 17 לכן כה אמר יהוה אתכם לא שמעתם אליו לקרא דרום איש לאחיו ואיש לרעחו הני קרא לכם דרום נאם יהוה אל החרב אל הדרב ואל הרעב ונתחי אתכם לועה לכל מלכות הארץ: 18 ונתחי את האנשים העברים את ברתו אשר לא הקימו את דברי הברית אשר כרתו לפני העnel אשר כרתו לשנים ויעברו בין בתרו: 19 שרי יהודה ושורי ירושלים הסדרים והכהנים וכל עם הארץ העברים בין בתרי העnel: 20 ונתחי אותם ביד איביהם וביד מבקשי נפשם והיתה נבלתם למאכל לעוף השמים ולבחמות הארץ: 21 ואת צדיקיהם מלך יהודה ואת שריו אתן ביד איביהם וביד מבקשי נפשם וביד חיל מלך בכל הרים מעלייכם: 22 הני מצוה נאם יהוה והשכתים אל העיר הזאת ונלחמו עליה ולכדהו ושרפה באש ואת ערי יהודה את שמה מאין ישב:

35 הדרב אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה ביום יהויקום בן אישיהו מלך יהודה לאמר: 2 הליך אל בית הרכבים ודברת אותם והבאותם בית יהוה אל אחת הלשכות והשקיית אותם יין: 3 ואכח את איזונה בן ירמיהו בן חכזניה ואת אחיו ואת כל בניו ואת כל בית הרכבים: 4 ואבא אתם בית יהוה אל לשכת בני חנן בן יונדיליהו איש האלהים אשר אצל לשכת השרים אשר ממעל לשכת משיחיו בן שלם שמר הסף: 5 ואtan לפני בני בית הרכבים נבאים מלאים יין וכוסות ואמר אליהם שתו יין: 6 ויאמרו לא נשתה יין כי יונדר בון רכב אבינו צוה עליינו לומר לא תשתו יין אין אתם ובנים עד עולם: 7 ובית לא הבנו וורע לא תורע וכורם לא

כל הימים: 19 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 20 כה אמר יהוה אם תפרו את בריתו הום ואת בריתו הלהלה ולבתיה היהו יום ולילה בעתם: 21 גם בריתו תפר את דוד עבדי מהוות לו בן מלך על כסאו ואת הלוים הכהנים משרותי: 22 אשר לא יספר צבא השמיים ולא ימד חול הים כן ארבה את זרע דוד עבדי ואת הלוים משרותי את: 23 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמר: 24 הלא ראתה מה העם הזה דברו לאמר שני המשפחות אשר בחר יהוה בהם וימאסם ואת עמי נאנזון מהוות עוד נוי לפניהם: 25 כה אמר יהוה אם לא בריתו יומם ולילה חקוק שמיים וארץ לא שמתי: 26 גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מחת מודענו משלים אל זרע אברהם יצחק ויוסף כי אשוב את שבותם ורחתם:

34 הדרב אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה ונובכדראצר מלך בכל חילו ובכל מלכות ארצו ממשלה ידו וכל העמים נלחמים על ירושלים ועל כל עירה לאמר: 2 כה אמר יהוה אלהי ישראל הליך ואמרת אל צדיקיהם מלך יהודה ואמרת אליו כה אמר יהוה הנני נתן את העיר הזאת ביד מלך בכל ושרפה באש: 3 ואותה לא תמלט מידיו כי תפש התהפש ובידיו תנתן ועיניך את עני מילך בכל תראינה ופיהו את פיך ידרב ובככל תבוא: 4 אך שמע דבר יהוה צדיקיהם מלך יהודה כה אמר יהוה עליך לא חמות בחרב: 5 בשלום המות וכמשרפות אבותיך המלכים הראשנים אשר היו לפניך כן ישרפו לך והו אדון יספדו לך כי דבר אני דברתני נאם יהוה: 6 וידבר ירמיהו תגביא אל צדיקיהם מלך יהודה את כל הדברים האלה בירושלם: 7 וחיל מלך בכל נלחמים על ירושלים ועל כל ערי יהודה הנותרות אל לכיש ואל עזקה כי הנה נשארו עברי יהודה ערי מבצר: 8 הדרב אשר היה אל ירמיהו מأت יהוה אחורי כרת המלך צדיקיהם בירית את כל העם אשר בירושלם לקרא להם דרום: 9 לשלה איש עבדיו ואיש את שפהחטו העברי וההבריה חפשים לבתיהם עבר בם ביהודי אחיהו איש: 10 וישמעו כל השרים וכל העם אשר בא בברית לשלה איש את עבדיו ואיש את שפהחטו חפשים לבתיהם עבר בם ערד וישמעו וישלחו: 11 וישובו אחורי כן וישבו את העבדים ואת השפות אשר שלחטו חפשים ויכבישום לעבדים

ברוך מפי ירמיהו את כל דבריו יהוה אשר דבר אליו על מגלה ספר: 5 ויצויה ירמיהו את ברוך לאמר אני עוזר לא אוכל לבוא בית יהוה: 6 ובאתה אתה וקראת במגלה אשר כתבת מפי את דבריו יהוה באזני העם בית יהוה ביום צום גם באזני כל יהודה הבאים מעריהם תקראמ: 7 ואיל תפל תחנותם לפני יהוה ושבו איש מדרך הרעה כי נדול האף והחמה אשר דבר יהוה אל העם הזה: 8 ויעש ברוך בן נריה בכל אשר צוהו ירמיהו הנביא לקרה בספר דבריו יהוה בית יהוה: 9 ויהי בשנה החמישית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה בחזרה התשיעי קרא צום לפני יהוה כל העם בירושלם וכל העם הבאים מעריו יהודה בירושלם: 10 ויקרא ברוך בספר את דבריו ירמיהו בן נריהו בלבשת נמריהם בן שפנ הספר בחזרה העליון פתח שער בית יהוה החדש באזני כל העם: 11 וישמע מכיוו בן נמריהם בן שפנ את כל דבריו יהוה מעל הספר: 12 ווירד בית המלך על לשכת הספר והנה שם כל השרים יושבים אליו שמע הספר ודילחו בן שמעיהו ואלנתן בן עכבר וنمיריהו בן שפנ וצדקהו בן חנניהו וככל השרים: 13 ויגיד להם מכיוו את כל הדברים אשר שמע בקרה ברוך בספר באזני העם: 14 וישלחו כל השרים אל ברוך את יהודי בן נתניהו בן שלמיהו בן כושי לאמר המגלה אשר קראת בה באזני העם קחנה בידך ולך ויקח ברוך בן נריהו את המגלה בידך ויבא אליהם: 15 ויאמרו אליו שב נא וקראה באזניינו ויקרא ברוך באזניהם: 16 ויהי כשםם את כל הדברים פחרדו איש אל רעהו ויאמרו אל ברוך הגיד נגיד מלך את כל הדברים האלה: 17 ואת ברוך שאלו לאמר הדג נא לנו איך כתבת את כל הדברים האלה מפי: 18 ויאמר להם ברוך מפי יקרא אליו את כל הדברים האלה ואני כתב על הספר בדיו: 19 ויאמרו השרים אל ברוך לך הסתר אתה וירמיהו ואיש אל ידע איפה אתם: 20 ויבאו אל המלך צהרה ואת המגלה הפקדו בלבשת אלישמע הספר ויגידו באזני המלך את כל הדברים: 21 וישלח המלך את יהודי לחתת את המגלה ויקח מלשכת אלישמע הספר וקראה יהודי באזני המלך ובازני כל השרים העמידים מעל המלך: 22 והמלך ישב בית החרף בחזרה התשיעי ואת האח לפני נבערת: 23 וכי קראו יהודי שלש דלותות וארבעה יקרעה בהתר

תפעו ולא יהיה לכם כי באלהם תשבו כל ימיכם למען תהיו ימיכם על פני הארץ אשר אתם גרים שם: 8 ונשמע בקול יהונדב בן רכב אבינו לכל אשר צונו לבתוי שתותין כל ימינו אנחנו נשינו בנינו ובנתינו: 9 ולבתוי בנות בתים לשבתנו וכרכם ונשען בכל אשר צונו יהיה לנו: 10 ונשב באלהם ונשען ונעש בכל אשר צונו יונדב אבינו: 11 ויהי בעליהם נובכדראצ'ר מלך בבל אל הארץ ונאמר באו ונבוא ירושלם מפני חיל הcessדים ומפני חיל ארם ונשב בירושלם: 12 ויהי דבר יהוה אל ירמיהו לאמր: 13 כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל הילך ואמרת לאיש יהודה ולושבי ירושלם הילא תקחו מוסר לשמע אל דברי נאם יהוה: 14 הוקם את דבריו יהונדב בן רכב צוה את בנו לבתוי שתותין ולא שתו עד היום הזה כי שמעו את מצות אביהם ואני דברתי אליכם השם ודבר ולא שמעתם אליו: 15 ואשלח אליכם אה כל עבדי הנבאים השדים ושלח לאמר שבונא איש מדרך הרעה והיטיבו מעליכם ואל תלכו אחריו אלהים אחרים לعبادם ושבו אל הארץ אשר נתתי לכם ולאבתיכם ולא התיTEM בון נמי נס ולא שמעתם אליו: 16 כי הקומוبني יהונדב בן רכב את מצות אביהם אשר צום והעם הזה לא שמעו אליו: 17 ולכון מה אמר יהוה אלהי צבאות אלהו ישראל הנני מביא אל יהודה ואל כל יושבי ירושלם את כל הרעה אשר דברת עלייהם יען דברתי אליהם ולא שמעו ואקרא להם ולא ענו: 18 ולבית הרכבים אמר ירמיהו כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל ענן אשר שמעתם על מצות יהונדב אביכם ותשמרו את כל מצותיו ותעשו ככל אשר צוה אתכם: 19 ולכון מה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לא יכרת איש ליהונדב בן רכב עמד לפני כל הימים:

36 ויהי בשנה הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודה היה הדבר הזה אל ירמיהו מטה יהוה לאמר: 2 קח לך מגלה ספר וכתבת אליה את כל הדברים אשר דברתי לך על ישראל ועל יהודה ועל כל הגויים מיום דברתיך לך מימי אישיהו ועד היום הזה: 3 ואלי ישמעו בית יהודה את כל הרעה אשר אני חשב לעשות להם למען ישבו איש מדרך הרעה וטלחות לעונם ולחטאיהם: 4 ויקרא ירמיהו את ברוך בן נריה ויכתב

העיר הזאת ולכדה ושרפה באש: 9 כה אמר יהוה אל השוא נפשיהם לאמור הילך ילכו מעלני הכהדים כי לא ילכו: 10 כי אם הכהדים כל חיל כהדים הנלחמים אתכם ונשארו בם אנשים מדקרים איש באהלו יקומו ושרפו את העיר הזאת באש: 11 וזהה בהעלות חיל הכהדים מעל ירושלים מפני חיל פרעה: 12 וויצו ירמיהו מירושלים לлечת ארץ בנימין לחלק שם בתרוק העם: 13 וזה הוא בשער בנימין שם בעל פקודה ושם וראייה בן שלמיה בן חנניה ויתפש את ירמיהו הנביה לאמור אל הכהדים אתה נפל: 14 וויאמר ירמיהו שקר איננו נפל על הכהדים ולא שמע אליו וויחפש וראייה בירמיהו ויבאדו אל השרדים: 15 וויקצפו השרדים על ירמיהו והכו אותו ונתנו אותו בית האסור בית יהונתן הספר כי אותו עשו בבית הכלא: 16 כי בא ירמיהו אל בית החבור ואל החנויות וישב שם ירמיהו ימים רבים: 17 ווישלח המלך צדקיהו ויקחחו וישאלחו המלך בביתו בסתר ויאמר הייש דבר מאת יהוה ויאמר ירמיהו יש ואמר ביד מלך בבל תנן: 18 ויאמר ירמיהו אל המלך צדקיהו מה חטאתי לך ולעבדריך ולעטם הזה כי נתתם אותו אל בית הכלא: 19 ואינו נביאיכם אשר נבאו לכם לאמור לא יבא מלך בכל עלייכם ועל הארץ הזאת: 20 ועתה שמע נא אדרני המלך חפל נא חנתני לפניו ואל השבוי בית יהונתן הספר ולא אמותו שם: 21 וויצו המלך צדקיהו ויפקדו את ירמיהו בחצר המטרה ונתן לו ככר לחם ליום מוחץ האפים עד תם כל הלחם מן העיר וישב ירמיהו בחצר המטרה:

38 וישמע שפטיה בן ממן ונגידיו בן פשחו וויכל בן שלמיהו ופשהור בן מלכיה את הדרבים אשר ירמיהו מדבר אל כל העם לאמור: 2 כה אמר יהוה היישב בעיר הזאת ימות בחרב ברעב ובבדר והזיא אל הכהדים יהוה והיתה לו נפשו לשלו וחי: 3 כה אמר יהוה הנתן נתן העיר הזאת ביד חיל מלך בבל ולכדה: 4 ויאמרו השרדים אל המלך יומת נא את האיש הזה כי על כן הוא מרפא את ידי אנשי המלחמה הנשארים בעיר הזאת ואת ידי כל העם לדבר אליהם בדברים הללו כי האיש הזה איננו דרש לשлом לעם הזה כי אם לרעה: 5 ויאמר המלך צדקיהו הנה הוא בידכם כי אין המלך וויכל אתכם דבר: 6 וויקחו את ירמיהו ווישלכו אותו אל

הספר והשלך אל האח עד תם כל המגלה על האח אשר על האח: 24 ולא פחדו ולא קרעו את בנדיהם המלך וכל עבדיו השמעים את כל הדברים האלה: 25 וכן אלנתן ודרליהו ונמריהו הפנוו במלך לבתוי שرف את המגלה ולא שמע אליהם: 26 וויצו המלך את ירחמאן בן המלך ואת שריהו בן עזריאל ואת שלמיהו בן עבדאל לחתת את ברוך הספר ואת ירמיהו הנביה ויסתרם יהוה: 27 וויהי דבר יהוה אל ירמיהו אחריו שرف המלך את המגלה ואת הדברים אשר כתוב ברוך מפני ירמיהו לאמור: 28 שוב קח לך מגלה אחרית וכותב עליה את כל הדברים הראשיים אשר היו על המגלה הראשנה אשר שرف יהוקים מלך יהודה: 29 ועל יהוקים מלך יהודה תאמר כה אמר יהוה אתה שרפאת את המגלה הזאת לאמור מודיע כתבת עליה לאמור בא יבוא מלך בבל והשחית את הארץ הזאת והשכית ממנה אדים ובמה: 30 ולכן אמר יהוה על יהוקים מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה מלך יהודה לא יהיה לו יושב על כסא דוד ונבלטו תהיה משלכת לחרב ביום ולקראת בליל: 31 ופקתני עליו ועל זרועו ועל עבדיו את עונם והבאת עלייהם ועל ישבי ירושלים ואל איש יהודה את כל הרעה אשר דברתי אליהם ולא שמעו: 32 וירמיהו לקח מגלה אהרת ויתנה אל ברוך בן נריהו הספר ויכתב עליה מפני ירמיהו את כל דברי הספר אשר שرف יהוקים מלך יהודה באש ועוד נוסף עליהם דברים רבים כהמה:

37 וימליך מלך צדקיהו בן יאשיהו תחת כנינו בון יהוקים אשר המלך נבוכדראצר מלך בכל הארץ יהודה: 2 ולא שמע הוא ועבדיו ועם הארץ אל דבריו יהוה אשר דבר ביד ירמיהו הנביה: 3 ווישלח המלך צדקיהו את יהוכל בן שלמיה ואת צפניהו בן מעשה הכהן אל ירמיהו הנביה לאמר החטפל נא בעדנו אל יהוה אלהינו: 4 וירמיהו בא וויצא בתרוק העם ולא נתנו אותו בית הכליא: 5 ווחיל פרעה יצא מצרים וויעלו מעל הכהדים הצרים על ירושלים את שמעם וויעלו מעל ירושלים: 6 וויהי דבר יהוה אל ירמיהו הנביה לאמור: 7 כה אמר יהוה אלהי ישראל כה אמרו אל מלך יהודה השלח אתכם אליו לדרשני הנה חיל פרעה היצא לכם לעזרה שב לארציו מצרים: 8 ושבו הכהדים ונלחמו על

ביר מילך בבל תחפש ואת העיר הזאת תשרף באש: 24
ויאמר צדקויהו אל ירמיהו איש אל ידע בדברים האלה
ולא תמות: 25 וכוי ישמעו השרים כי דברתי לך ובעוא
אליך ואמרו אליך הגירה נא לנו מה דברת אל המלך
אל תחכד ממננו ולא נמיתך ומה דבר אליך המלך: 26
ויאמרת אליהם מפי לאי תנתני לפני המלך לבלתי
השיבני בית יהונתן למות שם: 27 ויבאו כל השרים אל
ירמיהו ווישאלו אותו ווינדר להם כל הדברים האלה אשר
צוה המלך וויחרשו ממננו כי לא נשמע הדרבר: 28 ווישב
ירמיהו בחצר המטירה עד יום אשר נלכדה ירושלים
והיה כאשר נלכדה ירושלים:

39 בשנה התשיעית לצדקהו מלך יהודה בחודש העשרי בא נוכדראצ'ר מלך בבל וכל חילו אל ירושלם ויצרו עליה: 2 בעשתי עשרה שנה לצדקהו בחודש הרביעי בתשעה לחודש הבקעה העיר: 3 ויבאו כל שרי מלך בבל וישבו בשער החק נרגל שר אצ'ר סמונר נבו שר סכימ' רב סריס נרגל שר אצ'ר רב מג וכל שארית שרי מלך בבל: 4 ויהי כאשר ראמ'צדקהו מלך יהודה ויכל אושי המלחמה ווירחו ויצאו ליליה מן העיר דרך גן המלך בשער בין החמימות ויצא דרך הערבה: 5 וירדפו חיל כשרים אחריהם וישנו את הצדקהו בערבות ירחו ויקחו אותו ויעלהו אל נוכדראצ'ר מלך בבל רבלחה הארץ חמת וידבר אותו משפטים: 6 וישחת מלך בבל את בני הצדקהו ברבלחה לעינוי ואת כל Hari יהודה שחת מלך בבל: 7 ואת עני הצדקהו עור ויאסרו בנהשטים לביא אותו בבלחה: 8 ואת בית המלך ואת בית העם שראו הכהדים באש ואת חומות ירושלים נהצטו: 9 ואת יתר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו עלייו ואת יתר העם הנשארים הגליה נבזיר אדן רב טבחים בבל: 10 ומין רב טבחים בארץ יהודה ויתן להם כרמים וניבים ביום ההוא: 11 ויצו נוכדראצ'ר מלך בבל על ירמיהו ביד נבזיר אדן אשר אין להם מזונה השair נבזיר אדן ואל העש לו מזונה רע כי אם כאשר ידבר אלך כן עשה עמו: 13 וישלח נבזיר אדן רב טבחים ונבזובן רב סריס נרגל שר אצ'ר רב מג וכל רביו מלך בבל: 14 וישלחו ויקחו את ירמיהו מהצר המתרה ויתנו אותו

הbor מלכיו בן המלך אשר בחצר המטירה וישלחו את ירמיהו בחבלים ובבור אין מים כי אם טיט ויטבע ירמיהו בטיט: 7וישמע عبد מלך הכהן איש סריס והוא בביה המלך כי נתנו את ירמיהו אל הבור והמלך יושב בשער בניין: 8ויצא عبد מלך מבית המלך וידבר אל המלך לאמר: 9 אדרני המלך הרעו האנשים האלה את כל אשר עשו לירמיהו הנביא את אשר השליכו אל הבור וימת תחתיו מפני הרעב כי אין הלחת עוד בעיר: 10 ויצו המלך את عبد מלך הכהן לאמר קח בידך מזו שלשים אנשים והעלית את ירמיהו הנביא מן הבור בתרם ימות: 11ויקח عبد מלך את האנשים בידו ויבא בית המלך אל תחת האוצר ויקח מושם בלוי הסחבות ובלוי מלחום וישלחם אל ירמיהו אל הבור בחבלים: 12 ויאמר عبد מלך הכהן אל ירמיהו שם נא בלויא הסחבות והמלחום תחת אצלה יידך מתחת לחבלים ויעש ירמיהו כן: 13וימשכו את ירמיהו בחבלים ויעלו אותו מן הבור וישב ירמיהו בחצר המטירה: 14 ווישלח המלך צדקהו ויקח את ירמיהו הנביא אליו אל מבוא השלישי אשר בכיה יהוה ויאמר המלך אל ירמיהו שאל אני אתקדך דבר אל תחדר ממוני דבר: 15ויאמר ירמיהו אל צדקהו כי אגיד לך הלוא המת תמיוני וכי איעצך לא השמע אליו: 16וישבע המלך צדקהו אל ירמיהו בסתר לאמר חוי יהוה את אשר עשה לנו את הנפש הזאת אם אמריך ואם אתנק ביד האנשים האלה אשר מבקשים את נפשך: 17ויאמר ירמיהו אל צדקהו כה אמר יהוה אלה צבאות אלה י'ישראל אם יצא אל שרי מלך כל וחיתה נפשך והעיר הזאת לא תשרף באש וחיתה אתה וביתך: 18ואם לא יצא אל שרי מלך בכל ונתנה העיר הזאת ביד הכהדים ושרפה באש אתה לא תמלט מידם: 19ויאמר המלך צדקהו אל ירמיהו אני דאג את היהודים אשר נפלו אל הכהדים פן יתנו אני בידם והעתללו بي: 20ויאמר ירמיהו לא יתנו שמע נא בקהל יהוה לאשר אני דבר אליך וויטב לך ותהי נפשך: 21 ואם מן אתה ל'צאת זה הדבר אשר הראנך יהוה: 22 והנה כל הגנים אשר נשארו בכיה מלך יהודה מוצאות אל שרי מלך בכל ונתנה אמרות הסווות ויכלך לך אנשי שלמלך הטענו בבצ' רגנץ' נסנו אחר: 23ואת כל נשיך ואת בניך מוצאים אל הכהדים ואת לא תמלט מידם כי

בכל שארית ליהודה וכי הפקיד עליהם את גדריהם בן אחיקם בן שפן: **12** ווישבו כל היהודים מכל המקומות אשר נדרחו שם ויבאו ארץ יהודה אל גדריהם המצפתה ויאספו יין וקץ הרבה מאד: **13** וויהנן בן קרח וכל שרי החילום אשר בשירה באו אל גדריהם המצפתה: **14** ויאמרו אלו ידיעתך כי בעלים מלך בני עמו שלח את ישמעאל בן נתניה להכתר נפש ולא האמין להם גדריהם בן אחיקם: **15** וויהנן בן קרח אמר אל גדריהם בסתר במצפה לאמר אלכה נא ואכה את ישמעאל בן נתניה ואיש לא ידע למה ייכה נפש ונפצו כל יהודה הנכזבים אליך ואבדה שארית יהודה: **16** ויאמר גדריהם בן אחיקם אל ויהנן בן קרח אל תשע את הדבר הזה כי שקר אתה דבר אל ישמעאל:

41 ויהי בחדר השבעי בא ישמעאל בן נתניה בן אל-שמעון מושע המלוכה ורבי המלך ועשרה אנשים אותו אל גדריהם בן אחיקם המצפתה ויאכלו שם לחם ייחדו במצפה: **2** ויקם ישמעאל בן נתניה ועשרה האנשים אשר היו אותו ויבו את גדריהם בן נתניה במצפה ואת הכהדים אשר היו אותו את גדריהם במצפה ואת הכהדים אשר נמצאו שם את אנשי המלחמה הכה ישמעאל: **4** ויהי ביום השני להmittה את גדריהם ואיש לא ידע: **5** ויבאו אנשים משכם משלו ומשמרון שנמנם איש מגלו זקן וקדושים ונדרים ומתנדדים ומנהה ולבונה בידם להביא בית יהוה: **6** וויצא ישמעאל בן נתניה לקראותם מן המצפה הילך הילך ובכה ויהי כפניהם הכה יישמעאל בא אל גדריהם בן אחיקם: **7** ויהי כבאים אל תוך העיר ויחטפו ישמעאל בן נתניה אל תוך הבודה לקראותם מן המצפה אשר בשרה הימה ואשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדריהם בן נתניה אל גדריהם המצפתה ווישב את גדריהם אל גדריהם המצפתה ווישם עלייך ואמך וויתר וויתר בבל ווירד לארץ מאשר לא הנו בבל: **8** ויבאו אל גדריה המצפתה וישמעאל בן נתניהו וויהנן ובני קרח ושריה בן תנחותם ובני עופי הנטהתי וויהננו בן המעצמי המה ואשיהם: **9** ווישבע להם גדריהם בן אחיקם בין שפן ולאשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: **10** ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכהדים אשר ייבאו אלינו אתם אספו יין וקץ ומשמן ושםנו בכליכם ושבו בעריכם אשר תשפטם: **11** וונם כל היהודים אשר במו庵 ובבני עמו ובאדום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך נבווארן רב טבחים את גדריהם בן אחיקם ויישם

אל גדריהם בן שפן להוציאו אל הבית וישב בהוך העם: **12** וואל ירמיהו היה דבר יהוה בהיותו עזoor בחצר המטירה לאמר: **16** הילך ואמרת לעבד מלך הכווי לאמר כה אמר יהוה צבאות אלהו ישראל תני מביא את דבריו אל העיר הזאת לרעה ולא לטובה והיו לפניך ביום ההוא: **17** והצטיך ביום ההוא נאם יהוה ולא תנתן ביד האנשים אשר אתה יגור מפניהם: **18** כי מלט אמלטך ובחרב לא תפל והויה לך נפשך לשכל כי בחתה כי נאם יהוה:

40

הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת יהוה אחר שלח אותו נבווארן רב טבחים מן הרמה בקחתו אותו והוא אסור באזקים בתוכך כל נלאה ירושם ויהודה המנלים בבליה: **2** ויקח רב טבחים לירמיהו ויאמר אלו ייהו אלהיך דבר את הרעה הזאת אל המוקם הזה: **3** ויבא ויעש יהוה כאשר דבר כי חטאיהם ליהוה ולא שמעתם בקהלו והיה לכם דבר הזה: **4** ועתה הנה פתחתיך הים מן האזקים אשר על ידך אם טוב בענייך לובוא אליו בבל ואשים את עני עלייך ואם רע בענייך לובוא אליו בבל חදל ראה כל הארץ לפניך אל טוב ואל היישר בענייך לילכת שמה לך: **5** וועדנו לא ישב ושבה אל גדריהם בן אחיקם בן שפן אשר הפקיד מלך בבל בעיר יהודה ושב אותו בתוכך העם או אל כל היישר בענייך לילכת לך ויתן לו רב טבחים ארחה ומשתה וישלהתו: **6** ויבא ירמיהו אל גדריה בן אחיקם המצפתה ווישב אותו בתוכך העם הנשארים בארץ: **7** ווישמעו כל שרי הכהדים אשר בשירה הימה ואשיהם כי הפקיד מלך בבל את גדריהם בן אחיקם בארץ וכי הפקיד אותו אנשים ונשים גדריהם בן נתניהו אל גדריהם המצפתה ווישב אותו קרח ושריה בן תנחותם ובני עופי הנטהתי וויהננו בן המעצמי המה ואשיהם: **9** ווישבע להם גדריהם בן אחיקם בין שפן ולאשיהם לאמר אל תיראו מעבוד הכהדים שבו בארץ ועבדו את מלך בבל וייטב לכם: **10** ואני הנני ישב במצפה לעמד לפני הכהדים אשר ייבאו אלינו אתם אספו יין וקץ ומשמן ושםנו בכליכם ושבו בעריכם אשר תשפטם: **11** וונם כל היהודים אשר במו庵 ובבני עמו ובאדום ואשר בכל הארץ שמעו כי נתן מלך נבווארן רב טבחים את גדריהם בן אחיקם ויישם

ישמעאל בן נתניה וילך עבר אל בני עמון: ²² ווישמע
יוandan בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו כל הרעה
אשר עשה ישמעאל בן נתניה: ²³ ויקחו את כל האנשים
וליכו להלחם עם ישמעאל בן נתניה וממצאו אותו אל מים
רבים אשר בגבעון: ²⁴ ויהיו כראות כל העם אשר את
ישמעאל את יוחנן בן קרח ואת כל שרי החילום אשר
אתו ווישמעו: ²⁵ ויסבו כל העם אשר שבה ישמעאל מן
המצפה וישבו וליכו אל יוחנן בן קרח: ²⁶ ווישמעאל בן
נתניה נמלט בשמנה נשים מפני יוחנן וילך אל בני עמון:
ויקח יוחנן בן קרח וכל שרי החילום אשר אותו את
כל שארית העם אשר השיב מאת ישמעאל בן נתניה מן
המצפה אחר הכה את גדליה בן אחיקם נבראים אנשי
המלחמה ונשים וטף וסדרים אשר השיב מגבעון: ²⁷
ויליכו וישבו בגורות כמושם אשר אצל בית לחם ללחט
לבוא מצרים: ²⁸ מפני הכהדים כי יראו מפניהם כי הכה
ישמעאל בן נתניה את גדליה בן אחיקם אשר הפקיד
מלך בבל בארץ:

42 ²⁹ ויגשו כל שרי החילום ויהונן בן קרח ויוניה בן
הושעה וכל העם מקטן ועד גדול: ³⁰ ויאמרו אל ירמיהו
הנביא תפל נא תחנתנו לפניך והתפלל בעדנו אל יהוה
אליהיך بعد כל השארית הזאת כי נשארנו מעט מהרבה
כאשר עיניך ראות אתנו: ³¹ ויגד לנו יהוה אליהיך את
הדרך אשר נלך בה ואת הדבר אשר נעשה: ³² ויאמר
אליהם ירמיהו הנביא שמעתי הנני מתחפל אל יהוה
אליהיכם בדבריכם והיה כל הדבר אשר יענה יהוה
אתכם אנד לכם לאמנע מכם דבר: ³³ והמה אמרו אל
ירמיהו יהי יהוה בנו לעד אמת ונאמן אם לא כל הדבר
אשר ישלחך יהוה אליהיך אלנו כן נעשה: ³⁴ אם טוב ואם
רע בקהל יהוה אליהינו אשר אנו שלחיהם אתה אתק לאלו נשמע
למען אשר ייטב לנו כי נשמע בקהל יהוה אליהינו: ³⁵ ויהי
מזמן עשרה ימים ויהי הדבר יהוה אל ירמיהו: ³⁶ ויקרא אל
יהונן בן קרח ואל כל שרי החילום אשר אותו וכל העם
למקטן ועד גדול: ³⁷ ויאמר אליהם מה אמר יהוה אלהי
ישראל אשר שלחתם את אליו להפל תחנתכם לפניו:
אם שוב תשבו בארץ הזאת ובינוי אתכם ולא אהרס
ונטעתו אתכם ולא אחות כי נחמתי אל הרעה אשר עשית
לכם: ³⁸ אל תיראו מפני מלך בבל אשר אתם יראים

מןינו אל תיראו ממנה נאם יהוה כי אתם אני להושיע
אתכם ולהציל אתכם מידיו: ³⁹ ואtan לכם רחמים ורחם
אתכם והשיב אתכם אל אדרמתכם: ⁴⁰ ואם אמרם אתם
לא נשב בארץ זאת לבתיו שמע בקהל יהוה אליהם:
אל אמר לא כי ארץ מצרים נבואה אשר לנרא מלחמתה
וקול שופר לא נשמע וללחם לא נרעב ושם נשב: ⁴¹
ועתה לנו שמעו דבר יהוה שארית יהודה כי אמר יהוה
צבאות אלהי ישראל אם אתם שום תשמון פניהם לבא
מצרים ובאתם לנור שם: ⁴² והויה החרב אשר אתם
יראים ממנה שם חשין אתם בארץ מצרים ושם תמתו:
אתם דגנים ממנה שם ידק אחרים מצרים ושם תמתו:
ויהיו כל האנשים אשר שמו את פניהם לבוא מצרים
לנור שם ימותו בחרב ברעב ובבדר ולא יהיה להם
שריד ופליט מפני הרעה אשר אני מביא עליהם: ⁴³
כי כי אמר יהוה צבאות אלהי ישראל כאשר נתק אפי
וחמתי על ישי וירושלם כן תתק חמתי עליהם בבאים
מצרים והייתה לאלה ולשמה ולקללה ולהרפה ולא
תראו עוד את המקום הזה: ⁴⁴ דבר יהוה עלייכם שארית
יהודה אל תבוא מצרים ירע תדעו כי העידותיכם
היום: ⁴⁵ כי התחטים בנפשותיכם כי אתם שלחתם את
אל יהוה אליהם לאמור החפלל בעבון אל יהוה אלהינו
וככל אשר יאמיר יהוה אלהינו כן הנג לנו ועשינו: ⁴⁶
ואגד لكم היום ולא שמעתם בקהל יהוה אלהיכם ולכל
אשר שלחני אליכם: ⁴⁷ וועתיה ידע תדעו כי בחרב ברעב
ובבדר תמותו במקום אשר חפצתם לבוא לנור שם:

43 ⁴⁸ ויהי ככלהות ירמיהו לדבר אל כל העם את כל
דברי יהוה אלהיהם אשר שלחו יהוה אלהיהם אליהם
את כל הדברים האלה: ⁴⁹ ויאמר עזירה בן הושעה
ירוחן בן קרח וכל האנשים הזרים אמרים אל ירמיהו
שקר אתה מדבר לא שלחך יהוה אלהינו לאמר לא
תבוא מצרים לנור שם: ⁵⁰ כי ברוך בן נריה מסית אתך
בננו למען תחת אתנו ביר הכהדים להמתת אתנו ולגנולות
אתנו בבל: ⁵¹ ולא שמע יוחנן בן קרח וכל שרי החילום
וכל העם בקהל יהוה לשbeta בארץ יהודה: ⁵² ויקח יוחנן
בן קרח וכל שרי החילום את כל שארית יהודה אשר
שבו מכל הרים אשר נדחו שם לנור בארץ יהודה: ⁵³ את
הנבראים ואת הנשים ואת הטע ואת בנות המלך ואת כל

ובחקתי אשר נתתי לפניכם ולפניכם אבותיכם: ²² וכן אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני שם פבי בכם לרעיה ולהכricht את כל יהודה: ²³ ולקחת את שארית יהודה אשר שמו פניהם לבודא ארץ מצרים לגור שם ותמו כל הארץ מצרים יפלו בחרב ברעב יתמו מתקן ועד נדול בחרב וברעב ימותו והוא לאלה לשמה ולקללה ולתרפה: ²⁴ ופקדתי על היושבים בארץ מצרים כאשר פקדתי על ירושלים בחרב ברעב ובדבר: ²⁵ ולא היה פליט ושריד לשארית יהודה הבאים לנור שם בארץ מצרים ולשוב ארץ יהודה אשר המה מנשאים את נפשם לשוב לשבח שם כי לא ישובו כי אם פלטיהם: ²⁶ וווענו את ירמיהו כל האנשים הידועים כי מקטרות נשייהם לאלהים ירמיהו אשר יתנו שמיים אליך: ²⁷ כי עשה נעשה אלינו בשם יהוה איננו שמיים אליך: ²⁸ כי עלה אשר כל הדרבר אשר יצא מפיו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים כאשר עשינו אנחנו ואבתינו מלכינו ושכנו עיר יהודה ובಚזות ירושלים ונשבע לחם ונניה טובים ורעה לא ראיינו: ²⁹ ומון אז חדרנו לקטר למלכת השמיים והסיך לה נסכים חסרנו כל בחרב וברעב תמן: ³⁰ וכי אנתנו מקטרים למלכת השמיים ולהסיך לה נסכים המבלעדי אنسינו עשינו לה כוונים להעצבה והסיך לה נסכים: ³¹ ויאמר ירמיהו אל כל העם על הגברים ועל הנשים ועל כל העם הענים אותו דבר לאמר: ³² הלווא את הקטר אשר קטרתם בערי יהודה ובבחזות ירושלים אתם ואבותיכם מלכיכם ושריכם ועם הארץ זכר יהוה ותעללה על לבו: ³³ ולא יוכל יהוה עוד לשאת מפני רע מעלייכם מפני התועבה אשר עשיתם ותהי ארכצם להרבה ולשנה ולקללה מאין יושב כהום הזה: ³⁴ מפני אשר קטרתם ואשר חתמתם ליהוה ולא שמעתם בקהל יהוה ובתרתו ובחקתו ובעדותיו לא הילכתם על כן קראת אתם הרעה הזאת כיום הזה: ³⁵ ויאמר ירמיהו אל כל העם ועל כל הנשים שמעו דבר יהוה כל יהודה אשר בארץ מצרים: ³⁶ כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל לאמור אתם ונשיכם ותדרנה בפיכם ובידיכם מלאתם לאמור עשה את נסכים הקים תקינה את נדריכם ועשה תעשה את נדריכם: ³⁷ וכן שמעו דבר

הנפש אשר הינה נבוארהן רב טבחים את נדליה בן אחיקם בן שפן ואת ירמיהו הנביא ואת ברוך בן נריה: ³⁸ ויבאו ארץ מצרים כי לא שמעו בקהל יהוה ויבאו עד תחפנש: ³⁹ ויהי דבר יהוה אל ירמיהו בתחפנש לאמר: ⁴⁰ קח בידך אבני נדלות וטמנתם במלט במלבן אשר בפתח בית פרעה בתחפנש לעיני אנשים יהודים: ⁴¹ ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני שלח ולקחת את נבוכדראצר מלך בכל עברי ושתיו כסאו ממעל לאבני האלה אשר טמנתי ונטה את שפרו רעו עליהם: ⁴² ובאה והכה את ארץ מצרים אשר למות למות ואשר לשבי לשבי ואשר לחרב לחרב: ⁴³ והצתי אש בבתי אלהי מצרים ושרפם ושבם ועתה את ארץ מצרים אשר יעתה הרעה את בndo וויצו ממש בשלום: ⁴⁴ ושבר את מצבות בית שמש אשר בארץ מצרים ואת בתו אלהי מצרים ישרף באש:

44 הדרבר אשר היה אל ירמיהו אל כל היהודים היישבים בארץ מצרים היישבים במגדל ובתחפנש ובנפ' ובארץ פרטוס לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אל אתם ריאתם את כל הרעה אשר הבאתי על ירושלים ועל כל עיר יהודה והנמ' חרבה היום הזה ואני בהם יושב: ³ מפני רעתם אשר עשו להכעסני למלכת לcketר לעבד לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה אתם ואבותיכם: ⁴ ואשלח אליכם את כל עברי הנבאים השכים ושלח לאלהים אחרים אשר לא ידועם המה אשר שנאתי: ⁵ ולא שמעו ולא הטו את אונם לשוב מרעתם לבתי קטר לאלהים אחרים: ⁶ ותתקח חמותי ואפי ותבער עיר יהודה ובבחזות ירושלים ותהיינה להרבה לשמה כויום הזה: ⁷ ועתה כה אמר יהוה אלהי צבאות אלהי ישראל למה אתם עשים רעה נדולה אל נפשכם להכריתת לכם איש ואשה עולל ווונק מותך יהודה לבתו הותיר לכם שארית: ⁸ להכעסוי במשיע יידיכם לקטר לאלהים אחרים בארץ מצרים אשר אתם באים לנור שם למען הכריתת לכם ולמען היוחכם לקללה ולתרפה בכל נוי הארץ: ⁹ והשכחם את רעות אבותיכם ואת רעות מלכי יהודה ואת רעות נשי' ואת רעותם ואת רעת נשים אשר עשו בארץ יהודה ובבחזות ירושלים: ¹⁰ לא דכאו עד היום הזה ולא יראו ולא הלוו בתרותי

צבאות יום נקמה להנכם מצריו ואכלה חרב ושבעה
ורוחה מדמים כי יכח לאני יהוה צבאות הארץ צפון אל
נהר פרת: 20 עלי נלעד וקח צרי בתולת בת מצרים
לשוא הרבותי רפאות תעלה און לך: 21 שמעו נום
קלונק וצוחק מלאה הארץ כי נבור כשלו יתדריו
נפלו שנייהם: 22 הדבר אשר דבר יהוה אל רמייהו
הنبيיא לבוא נבוכדראצ'ר מלך בבל להכotta את הארץ
מצרים: 23 הנגידו למצרים והשמיעו במנדול והשמיעו
בנוף ובתחפנחס אמרו החיצב והכן לך כי אכלה חרב
סביביך: 24 מדרוע נסחף אכבריך לא עמד כי יהוה הדפו:
25 הרבה כושל גם נפל איש אל רעהו ויאמרו קומה
ונשבה אל עמנו ואל ארץ מולדתנו מפני חרב היונה: 26
קראו שם פרעה מלך מצרים שאון העביר המועד: 27
חי אני נאם המלך יהוה צבאות שמו כי כתבור בהרים
וככרמל ביום יבוא: 28 כל גולה עשי לך וושבת בת
מצרים כי נפ' לשמה תהיה ונצחה מאין יושב: 29 עגלה
יפה פיה מצרים קרע מצפון בא בא: 30 נם שכירה
בקרבה עצג'ן מרכק כי נם המה הפנו נסו יהדי לא
עמדו כי יום אידם בא עליהם עת פקדתם: 31 קוללה
נכחש לך כי בחול ילכו ובקרדמות באו לה בחטבי
עצים: 32 כרתתו יערה נאם יהוה כי לא יחקר כי דבו
מארכבה ואין להם מס'ר: 33 הבישה בת מצרים נתנה
ביד עם צפון: 34 אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הני
פוקד אל אמון מנא ועל פרעה ועל מצרים ועל אלהיה
ועל מלכיה ועל פרעה ועל הבתחים בו: 35 ונתחים ביד
מבקשי נפשם וביד נבוכדראצ'ר מלך בבל וביד עבדיו
ואחריו כן תשכן כי מי קדם נאם יהוה: 36 אתה אל תירא
עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי הנני מושעך מרוחיק ואת
ודרך מארץ שבים ושב יעקב וasket וישגן ואין מהריך:
37 אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה כי אתה אני כי
עשה כליה בכל הנויים אשר הדחתי שמה ואתך לא
עשה כליה ויסריך למשפט ונקה לא אנך:

47 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא אל פלשתים
בטרם יכה פרעה את עזה: 2 כה אמר יהוה הנה מים
עלים מצפון והוא למחל שופך וישטוף ארץ ומולאה עיר
וישבי בה וועקו האדם והילל כל יושב הארץ: 3 מוקל
שעת פרסות אבירותיו מרعش לרכבו המון גלגוליו לא

יהוה כל יהודיה היישבים בארץ מצרים הני נשבעתי
בשמי הנadol אמר יהוה אם יהיה עוד שמי נקרא בפי
כל איש יהודיה אמר כי אדרני יהוה בכל ארץ מצרים:
27 הני שקד עליהם לרעיה ולא לטובה ותמו כל איש
יהודיה אשר בארץ מצרים בהרבה וברבע עד כלותם:
28 ופליטיו חרב ישבון מן ארץ מצרים ארץ יהודיה מתי
מספר וידעו כל שאירית יהודיה הבאים לארץ מצרים
לנור שם דבר מי יקיים מהם: 29 וזהת לכם האות
נאם יהוה כי פקד אני עליכם במקום זהה למען תדרשו
כי קום יקומו דברי עלייכם לרעה: 30 כי אמר יהוה
הני נתן את פרעה חפרא מלך מצרים ביד איביו וביד
מקשי נפשו כאשר נתתי את צדקהו מלך יהודיה ביד
نبוכדראצ'ר מלך בבל איביו ומבקש נפשו:

45 הדבר אשר דבר רמייהו النبيיא אל ברוך בן נריה
בכתבו את הדברים האלה על ספר מפי רמייהו בשנה
הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודיה לאמר: 2 כה
אמר יהוה אלהי ישראל עלייך ברוך: 3 אמרת אוי נא ל-
כי יוסף יהוה יגון על מכabi יגערו באנחותי ומונחה לא
מצאתה: 4 כה תאמר אליו כי אמר יהוה הנה אשר בנוי
אני הרס ואת אשר נטעתי אני נש ואות כל הארץ היא: 5
ואתה תבקש לך נדלות אל תבקש כי הני מביא רעה על
כלبشر נאם יהוה ונתחי לך את נפשך לשילל על כל
המקומות אשר תליך שם:

46 אשר היה דבר יהוה אל רמייהו النبيיא על הנויים:
2 למצרים על חיל פרעה נכו מלך מצרים אשר היה על
נהר פרת בכרכמש אשר הכה נבוכדראצ'ר מלך בבל
בשנת הרביעית ליהוקים בן אישיהו מלך יהודיה: 3 ערכו
מנן ונגשו למלחמה: 4 אסרו הסוסים ועלו הפרשים
והתיצבו בכובעים מרכקו הרמחים לבשו הסרפת: 5
מדוע רואיתו מהה חתמים נסנים אחר וגבורייהם יכחו
ומנוס נסו ולא הפנו מסביב נאם יהוה: 6 אל ינוס
הקל ולא ימלט הנBOR צפונה על יד נהר פרת כשלו
ונפלל: 7 מי זה כיар יעללה כנחרות יתגעשו מימי: 8
מצרים כיар יעללה וכנחרות יתגעשו מים ואמר אלה
אכסה ארץ אבידה עיר וושבי בה: 9 עללו הסוסים
והתהלו הרכוב ויצאו הנBORים כוש ופוט תפשי מן
ולודים תפשי דרכיו קשת: 10 והוים ההוא לאדרני יהוה

בצורה ועל כל ערי ארץ מואב הרחבות והקרבות: 25 נגדעה קרן מואב וזרעו נשברה נאם יהוה: 26 הדשכירהו כי על יהוה הנגיד וספק מואב בקיוא והוא לשלח נם הוא: 27 ואם לוא השחק היה לך ישראל אם בנבנים נמצאה כי מדי דבריך בו התנorder: 28 עזבו ערים ושכנו בסלע ישבו מואב והוא כיוна תקנן בעברי פי פחת: 29 שמענו גאון מואב הנה מאד גבבו וגאונו גאותו ורם לבו: 30 אני ידעת נאם יהוה עברתו ולא כן בדיו לא כן עשו: 31 על כן על מואב אילייל ולמואב כליה אוזעך אל אני קור הרש יהגה: 32 מבכיו יעוז אבכה לך הנפנ' שבמה נטישותיך עבورو ים עד ים יערנו גנוו על קיזיך ועל בצירך שדר נפל: 33 ונאספה שמחה וניל מכרמל ומארץ מואב יוין מיקבים השבוח לא דרך הדריך לא הידך: 34 מועתק חשבון עד אלעלת עד יהץ נתנו קולם מצער עד חרנים ענלת שלשיה כי נם מי נמרם למשמות יהו: 35 והשבתו למוֹאָב נאם יהוה מעלה במה ומתקיר לאלהיו: 36 על כן לבי למוֹאָב כחללים יהמה ולבי אל אנשי קיר חרש כלילים יהמה על כן יתרת עשה אברדו: 37 כי כל ראש קרחה וככל זקן נרעיה על כל ידים נדרת ועל מתנים שק: 38 על כל גנות מואב וברחבותיה כליה מסped כי שברתי את מואב ככלי אין חפץ בו נאם יהוה: 39 איך תהה היילו איך הפנה ערך מואב בש והיה מואב לשחק ולמחתה לכל סביביו: 40 כי כה אמר יהוה הנה כנסיר ידאה ופרש כנפיו אל מואב: 41 נלכדה הקריות והמצדרות נחפה והיה לב נבורי מואב ביום ההוא כלב אשמה מצרה: 42 ונשמד מואב מעם כי על יהוה הנדריל: 43 פרח ופח ופח עלייך יושב מואב נאם יהוה: 44 הניס מפני הפחד יפל אל הפחת והעללה מן הפחת ילכד בפח כי אביא אליה אל מואב שנת פקדתם נאם יהוה: 45 בצל חשבון עמדו מכח ניסים כי אש יצא מחשבון ולהבה מבין סיחון והתכל פאת מואב וקרדק בני שאון: 46 אווי לך מואב אבד עם כמוש כי לקוו בניך בשבי ובנתקיך בשביה: 47 ושבתי שבות מואב באחריות הימים נאם יהוה עד הנה משפט מואב:

49 לבני עמוון כה אמר יהוה הבנים אין לישראל אם יורש אין לו מדורע ירש מלכם את נד ועמו בעריו ישב: 2 וכן ננה ימים באים נאם יהוה והשמעתי אל רבת בני

הפנו אבוח אל בנים מרפיוון ידים: 4 על הימים הבא לשדרוד את כל פלשדים להכרית לזר ולצדון כל שדריך עז כי שדר יהוה את פלשדים שארית כי כפתור: 5 באה קרחא אל עזה נדמתה אשקלון שארית עמק עד מותי תתנorder: 6 היו הרבה ליהוה עד ana לא תשקי האספי אל תערך הרגשי ודמי: 7 איך תשקטי ויהוה צוה לה אל אשקלון ואל חוף הים שם יעדה:

48 למוֹאָב כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל הוי אל נבו כי שדרה הבישה נלכדה קרייטים הבישה המשגב וחתה: 2 אין עוד תחלת מואב בחשbon עלייה רעה לכובו וכונריתה מגו נם מדרמן תדרמי אחריך תלך הרב: 3 קול צעק מהרוניים שד ושרבר נדול: 4 נשבר מואב השמייעו זעה צעורה: 5 כי מעלה הלחות בבכי יעהלה בכבי כי במודר חורנים צרי צעקת שבר שמעו: 6 נכו מלטו נפשכם ותהיינה כערוער במדבר: 7 כי עין בטחך במעשיך ובאוצורתיך נם את תלכדי ויצא כמייש בנולה כהנוו ושריו יחד: 8 וויבא שדר אל כל עיר ועיר לא תמלט ואבד העמק ונשמד המשיר אשר אמר יהוה: 9 תנו צין למוֹאָב כי נזא תצא ועריה לשמה תהיהנה מאין יושב בהן: 10 אדרור עשה מלאתה יהוה רמיה ואדרור מגע חרבו מדם: 11 שאנן מואב מנערו ושקט הוא אל שMRIו ולא הורק מכליל אל כלוי ובנולה לא החל על כן עמד טעמו בו וריהו לא נמר: 12 لكن הנה ימים באים נאם יהוה ושלחתי לו צעים וצעהו וכלייו ויריקו ונבליהם ינפכו: 13 ובש מואב מכמוש כאשר בשו ביה ישראלי מביה אל מבטחים: 14 איך תאמרו נבורים אנחנו ואשי חיל למלחה: 15 שדר מואב ועריה עלה ומבחר בחוריין ירדו לטבח נאם המלך יהוה צבאות שמו: 16 קרוב איד מואב לבודא ורעתו מהרה מאד: 17 נדו לו כל סביביו וככל ידעי שמו אמרו איך נשבר מטה עז מקל תפארה: 18 רדי מכבוד ישביב בצמא ישבת בת דיבון כי שדר מואב עליה בר שחת מבצריך: 19 אל דרך עמדרי וצפי יושבת ערודר שאלי נס גמלטה אמרו מה נהיתה: 20 הביש מואב כי תהה היילו זועקי הנגידו בארכון כי שדר מואב: 21 ומשפט בא אל ארץ המשיר אל חלון ואל היצה ועל מופעת: 22 ועל דיבון ועל נבו ועל בית דבלזים: 23 ועל קרייטים ועל בית גמול ועל בית מעון: 24 ועל קרייטים ועל

תהללה קריית משושי: 26 וכן יפלו בחוריה ברחובותיה וככל אנשי המלחמה יידמו ביום ההוא נאם יהוה צבאות: 27 והחצית אש בחומת דמשק ואכלה ארמנוטון בן הדר: 28 לקדר ולמלמלות חצור אשר הכה נבוכדראצור מלך בבל כה אמר יהוה קומו על אל קדר ושדרו את בני קדרם: 29 אהיליהם וצאנם יקחו ריעותיהם וכל כליהם ונמליהם ישאו להם וקדרו עליהם מגור מסביב: 30 עלייך פחד נאם אדני יהוה צבאות מכל סביבך ונדרתם איש לפניו ואין מקבץ לנדר: 31 ואחריו כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחיה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נכבים בלילה החתוותם: 10 כי אני חשבתי את עשו נולתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי חבטתו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות הocus שתו ישתו אתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בזשבעת נאם יהוה כי לשמה להרפה להרב ולקללה תהיה בצרה וכל עדריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאת יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחה: 15 כי הנה נתר נתקד בנוים בזוי באדם: 16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שני בחנוי הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 17 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 18 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה ארצינו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מוי כמנוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעדם לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר עין אל אדם ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים נעריו הצאנם אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נתר דנשה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי עלה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה וויה לב נבורי אדום ביום ההוא כלב אשמה מצראה: 23 לדמשק בושה צאנ אבדות היה עמי רעהם התעומם הרים שובבים מהר אל נבעה הלוכו שכחו רבעם: 7 כל מוצאיםם אכלום וצרים אמרו לא נאשם תחת אשר חטאנו ליהוה נוה צדקה צרה וחבלים אחותה כiolדה: 25 איך לא עזבה עיר

עמון תרועת מלחמה והויה לתל שמה ובנויות באש הצתה וירש וישראל את ירשיו אמר יהוה: 3 היליל' השבון כי שדרה עי צעקה בנות רבה חגרנה שקים ספדרנה והתשוטטה בנדקות כי מלכם בנולה לך כהניו מה תהא הבטחה באוצרתיה מי יבוא אליו: 5 תני מביא השובבה הבטחה נסחיה חכמתם: 6 ואחרי כן אшиб את שבות בני עמו נאם יהוה: 7 לא אדם כה אמר יהוה צבאות האין עוד חכמה בתימן אבדה עצה מבנים נסחיה חכמתם: 8 נסו הפנו העמיקו לשבת ישבי דרין כי איד עשו הבאתו עליו עת פקדתו: 9 אם בצדדים באו לך לא ישארו עלילותם נכבים בלילה החתוותם: 10 כי אני חשבתי את עשו נולתי את מסתורי ונכח לא יכול שדר זרע ואחיו ושכניו ואינו: 11 עזבה יתמיך אני אחיה ואלמניך עלי חבטתו: 12 כי כה אמר יהוה הנה אשר אין משפטם לשותות הocus שתו ישתו אתה הוא נקה תנקה לא תנקה כי שתה תשתה: 13 כי בזשבעת נאם יהוה כי לשמה להרפה להרב ולקללה תהיה בצרה וכל עדריה תהינה להרבות עולם: 14 שמעה שמעתי מאת יהוה וציר ננים שלוח התקבצו ובאו עליה וקומו למלחה: 15 כי הנה נתר נתקד בנוים בזוי באדם: 16 תפלצתך השיא אתך זדון לבך שני בחנוי הסלע הפש מרום נבעה כי תגביה לשמה כל עבר עליה ישם ווישוק על כל מכותה: 17 כמחפת סדם ועמרה ושכניה אמר יהוה לא ישב שם איש ולא יגור בה בן אדם: 18 הנה כאריה יעללה מנואן הירדן אל נהו איתין כי ארגנעה ארצינו מעלה ומוי בחור אלה אפקד כי מוי כמנוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעדם לבני: 20 לכן שמעו עצה יהוה אשר עין אל אדם ומחשבותיו אשר חשב אל ישבי תימן אם לא יסחבים נעריו הצאנם אם לא ישים עליהם נוהם: 21 מוקול נפלם רעשה הארץ צעה ביום סוף נשמע קוללה: 22 הנה נתר דנשה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה והיה לב נבורי עלה וידאה וויפרש כנפיו על בצרה וויה לב נבורי אדום ביום ההוא כלב אשמה מצראה: 23 לדמשק בושה צאנ אבדות היה עמי רעהם התעומם הרים שובבים מהר לא ווכל: 24 רפתחה דמשק הפנה לנוס ורטט החזקה צרה וחבלים אחותה כiolדה: 25 איך לא עזבה עיר

יהוה: ³¹ הנני אליך זדון נאם אדני יהוה צבאות כי בא יומך עת פקדתיך: ³² וכשל זדון ונפל ואין לו מקום והצטי איש בעריו ואכליה כל סביחתו: ³³ כה אמר יהוה צבאות שעשוקים בני ישראל ובני יהודה יחוּדוּ וכל שביהם החזיקו בם מאנו שלחים: ³⁴ נאלים חזק יהוה צבאות שמו ריב וריב את ריבם למען הרניעת הארץ והרני לישבי בבל: ³⁵ חרב על כבדים נאם יהוה ואל ישבי בבל ואל שריה ואל חכמיה: ³⁶ חרב אל הבדים ונאלו חרב אל גבורה וחתו: ³⁷ חרב אל סוסיו ואל רכבו ואל כל הארץ אשר בחוכה והיו לנשימים חרב אל אוצרתיה ובכוו: ענה ולא חשב עוד לניצח ולא תשכנע עד דור ודור: ⁴⁰ כמחפת אל להים את סדם ואת עמרה ואת שכניה נאם יהוה לא ישב שם איש ולא ינור בה בן אדים: ⁴¹ הנה עם בא מצפון ונוי נדול וממלכים ריבים יערו מירכתי ארץ: ⁴² קשת וכידון יחוּדוּ אכזרי המה ולא ירחמו קולם כים והמה ועל טוסים ירכבו ערוּךְ כאיש למלחה עלייך בת בבל: ⁴³ שמע מלך בבל את שמעם ורפו ידיו צראה החזקתהו חיל כיוּלה: ⁴⁴ הנה קאריה יעללה מנאיין הירדן אל נוה איתן כי ארנעה ארוצם מעלה ומוי בחור אליה אפקד כי מי כמוני ומוי יעדני ומוי זה רעה אשר יעמוד לפני: ⁴⁵ لكن שמעו עצת יהוה אשר יען בבל ומחשובתו אשר חשב אל ארץ כבדים אם לא יחסבם צעריו הצאן אם לא ישים עליהם נוה: ⁴⁶ מוקל נתפשה בכל רעה הארץ ועקה בנים נשמע:

51 כה אמר יהוה הנני מעד על בבל ואל ישבי לב קמי רוח משחית: ² ושלחתו לבל זרים וורה ויבקקו את ארצה כי הוי עלייה מסביבם בום רעה: ³ אל ידרך ידרך הדרך קשו ואל יתעל בסרינו ואל תחמלו אל בחരיה החרימו כל צבאה: ⁴ ונפלו חללים בארץ כבדים ומדקרים בחוץותיה: ⁵ כי לא אלמן ישראל יהודה מלאהיו מיהוה צבאות כי ארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: ⁶ נסנו מתחוק בבל ומלטו אש נפשו אל תדרמו בעונה כי עת נקמה היא ליהוה גמול הוא משלם לה: ⁷ כוס זחה בבל ביד יהוה משכורת כל הארץ מיניה שתו נוים על כן יתחללו נוים: ⁸ פתאם נפלת בבל

ומקווה אבותיהם יהוה: ⁸ נדו מתחוק בבל ומארץ כבדים יצא והוא כעתודים לפני צאן: ⁹ כי הנה אני מעד ומעלת על בבל קהיל נוים נדרלים מארץ צפון וערכו לה משם תלך חזיו כנבר משביל לא ישוב ריקם: ¹⁰ והויה כבדים לשלהל כל שלילה ישבעו נאם יהוה: ¹¹ כי תשמחי כי תעלז שמי נחלתי כי הפשוי כעמלת דשה ותזהלי כאברים: ¹² בושה אמכם מאד חפרא يولחתם הנה אהרנית נוים מדרבר ציה וערבה: ¹³ מקצף יהוה לא תשב והויה שמהה כליה כל עבר על בבל שם וישרך על כל מכותיה: ¹⁴ ערכו על בבל סביב כל דרכי קשת ידו אליה אל תחמלו אל חן כי ליהוה חטא: ¹⁵ הריעו עליה סביב נתנה ידה נפלו אשותיה נחרטו חומותיה כי נקמת יהוה היא הנקמו בה כאשר עשתה עשו לה: ¹⁶ כרתו ורעו מבבל ותפש מגן בעת קציר מפני חרב הינויה איש אל עמו יפנו ואיש לארציו ינסו: ¹⁷ שה פורה ישראל ארויות הדריחו הראשון אכלו מלך אשר ווה האחרון עצמו נובכדראצ'r מלך בבל: ¹⁸ لكن כי אמר יהוה צבאות אלה ישראל הנני פקד אל מלך בבל ואל ארצו אשר פקדתו אל מלך אשר: ¹⁹ ושבתו את ישראל אל גהו ורעה הכרמל והבשן ובהר אפרים והגנעד השבע נפשו: ²⁰ ביוםיהם ובעת ההיא נאם יהוה יבקש את עון ישראל וainingו ואת חטא יהודה ולא תמצאה כי אסלח לאשר אשר אשיר: ²¹ על הארץ מרותם עליה עלה ואל יושבי פקוד חרב והחרם אהריהם נאם יהוה ועשה ככל אשר צויתך: ²² קול מלחמה בארץ ושבר גדול: ²³ איך גנדע וישבר פטיש כל הארץ איך היה לה שמה בכל בנים: ²⁴ יקשתי לך וنم נלבחת בבל ואת לא ידעתה נמצאת וنم נתפשת כי ביהוה התגרית: ²⁵ פתח יהוה את אוצרו ויזא את כל עמו כי מלאה היא לאדני יהוה צבאות בארץ כבדים: ²⁶ באו לה מקץ פתחו מאביסיה סלהה כמו ערמים והחרימות אל תהו לה שאירית: ²⁷ חרבו כל פריה יירדו לטבח הוי עלייהם כי בא יומם עת פקדתם: ²⁸ קול נסים ופליטים מארץ בבל להניד בציון את נקמת יהוה אלהינו נקמת היכלו: ²⁹ המשמעו אל בבל ריבים כל דרכי קשת חנו עליה סביב אל יהו פליטה שלמו לה כפעלה בכל אל אשר עשתה עשו לה כי אל יהוה זדה אל קדוש ישראל: ³⁰ لكن יפלו בחוריה ברחבתיה וכל אנשי מלחתה ידמו ביום ההוא נאם

בаш ובני הפלישה נבנהו: 33 כי כה אמר יהוה צבאות אלה ישראל בת בבל בגין עת הדרכיה עוד מעט ובאה עת הקציד לה: 34 אכלנו הממן נובודראצר מלך בבל הצענו כל ריק בלבן כתני מלא בראשו מעדרני הדרינו: 35 חמסו ושאריו על בבל אמר ישבת ציון ודרמי אל שבי כבדים תאמר ירושלים: 36 لكن כה אמר יהוה הנני רב את ריבך ונכממי את נקמתך והחרבתי את ימה והבשתי את מקורה: 37 והויתה בבל לנלים מעון תנאים שמה ושרקה מה אין יושב: 38 ייחדו ככפרים ישאו נערו כנורי ארויות: 39 בחם אשית את מטהיהם והשכרים נלען יעלעו וישנו שנה עולם ולא יקיצו נאם יהוה: 40 אודידם ככרים לטבוח כאילים עם עתודים: 41 אין נלכדה שך ותחפש תחלה כל הארץ אין הויה לשם בבל בנים: 42 עליה על בבל הים בחמון גלו נכסתה: 43 הנהו עדריה לשם הארץ ציה וערבה הארץ לא ישב בהן כל איש ולא עבר בהן בן אדם: 44 ופקדתי על בבל בבל והצאיו את בלו מפיו ולא ינhero אליו עוד נוים נם חומת בבל נפלה: 45 צאו מתוכה עמי ומלו איש את נפשו מחרון אף יהוה: 46 ופָנָּרְךָ לְבָבְכֶם וְתִרְאָו בשנואה הנשמעת בארץ ובא בשנה השמואה ואחריו בשנה השמואה והמס בארץ ומשל על משל: 47 لكن הנה ימים באים ופקדתי על פסיל בבל וכל ארצתה תבוש ותתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך בחור וצמדנו ונפצתי בך פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל ישבו כבדים את כל רעטם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנה אליך הך המשיחת נאם יהוה המשיחת את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיך להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנים קדרו עליה גנים השמייע עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה גנים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מוחשבות יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בבל להלחם ישבו בצדות נשנה גבורהם היו לנשים הצעתו משכניתה נשברו ביריה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי גלו נסירה המלך יהוה צבאות שמו: 32 כי אמר יהוה צבאות חמות עיריו מקצתה: 32 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו והשער היללו עליה קחו צרי למכואה אול תרפא: 9 רפאננו את בבל ולא נרפא עבורה ונלך איש לארצו כי נגע אל השמים משפטה ונשא עד שחקים: 10 הוציא יהוה את צדקתו באו ונספרה בציון את מעשה יהוה אלחינו: 11 הברו החצים מלא השלטים העיר יהוה את רוח מלכי מדי כי על בבל מזומתו להשוויה כי נקמת יהוה היא נקמת היללו: 12 אל חומה בבל שאו נס החזק המשר הקיימו שמרם הכננו הארבים כי נס זם יהוה נס עשה אשר דבר אל ישבי בבל: 13 שכני על מים רבים רבת אוצרת בא קץ אמת בעיד: 14 נשבע יהוה צבאות בנפשו כי אם מלאתו אדים כילק וענו עלייך הידך: 15 עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו מקצתה ארץ ברקים למטר עשה והוא צא רוח מצחתיו: 17 נבער כל אדם מדעת הביש כל צרכך מפסל כי שקר נסכו ולא רוח בם: 18 הבל מה מעשה תעטים בעת פקדתם יאברו: 19 לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא ושבט נחלתו יהוה צבאות שמו: 20 מפץ אתה לי כלי מלחמה ונפצתי בך גנים והשחתיך בך מלכויות: 21 ונפצתי בך סוס ורכבו ונפצתי בך רכב ורכבו: 22 ונפצתי בך איש ואשה ונפצתי בך זקן ונער ונפצתי בך בחור ובתולה: 23 ונפצתי בך רעה ועדרו ונפצתי בך אכר וצמדנו ונפצתי בך פחות וסננים: 24 ושלמות לבל ולכל ישבו כבדים את כל רעטם אשר עשו בציון לעיניכם נאם יהוה: 25 הנה אליך הך המשיחת נאם יהוה המשיחת את כל הארץ ונתיית את ידי עלייך וגולגולתיך מן הסלעים נתתיך להדר שרפה: 26 ולא יקחו מך אבן לפנה ואבן למוסדות כי שמותם עולם תהיה נאם יהוה: 27 שאו נס בארץ תקעו שופר בנים קדרו עליה גנים השמייע עליה מלכויות ארדט מנוי ואשכנו פקדו עליה טפסר העלו סוס כילק סמר: 28 קדרו עליה גנים את מלכי מדי את פחותה ואת כל סנינה ואת כל ארץ ממשלתו: 29 ותרעש הארץ ותחל כי קמה על בבל מוחשבות יהוה לשום את הארץ בבל לשמה מאין יושב: 30 חדרלו גבורי בבל להלחם ישבו בצדות נשנה גבורהם היו לנשים הצעתו משכניתה נשברו ביריה: 31 רץ לקראת רץ ירוץ ומגיד לקראת מגיד להגיד למלך בבל כי גלו נסירה עיריו מקצתה: 32 והמעברות נתפשו ואת האגמים שרפו

בית הנדול שرف באש: 14 ואת כל חמות ירושלים סבב נתציו כל חיל כבדים אשר את רבי טבחים: 15 ומדלות העם ותיר העם הנשארים בעיר ואת הנפלים אשר נפלו אל מלך בבל ואת יתר האמון הגלה נבזיראדן רבי טבחים: 16 ומדלות הארץ השair נבזיראדן רבי טבחים לכרכרים ולינגים: 17 ואת עמודי הנחשת אשר לבית יהוה ותיר העם ואת המבנות ואיתם הנחשת אשר בבית יהוה שברו כבדים וישאו את כל נחשתם בבלה: 18 ואת הסרות ואת היעים ואת המזמרות ואת המזוקת ואת הכפות ואת כל הכלים הנחשת אשר ישרתו בהם לחקו: 19 ואת הספרים ואת המחרחות ואת המזוקות ואת הסירות ואת המנרות ואת לבית יהוה לא היה משקל לנחשתם כל הכלים האלה: 20 והעמודים שמנה עשרה אמה קומה העמד האחד וחוז שרים עשרה אמה יסכנו ועבו ארכבע אכבעות נבו: 21 וכתרת עלייו נחשת וקומת הכתרת האחת חמיש אמות ושבכה ורמנונים על הכתרת סביב הכל נחשת וכאללה לעמוד השני ורמנונים: 22 ויהיו הרמנונים תשעים וששה רוחה כל הרמנונים מאה על השבכה סביב: 23 ויקח רבי טבחים את שריה כהן הראש ואת צפניה כהן המשנה ואת שלשת שMRI הסוף: 24 ומן העיר ללח סריס אחד אשר היה פקיד על אנשי המלחמה ושבעה אנשים מראוי פני המלך אשר נמצאו בעיר ואת ספר שר הצבא המצבא את עם הארץ וששים איש עם הארץ הנמצאים בתוך העיר: 25 ויקח אותם נבזיראדן רבי טבחים וילך אותם אל מלך בבל רבלתה: 26 ויכה אותם מלך בבל וימתם ברבלת הארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו: 27 זה העם אשר הגלה נבוכדראצ'ר בשנת שבע יהודים שלשת אלפיים ועשרים ושלשה: 28 בשנת שמנה עשרה לנבוכדראצ'ר מירושלים נפש שמנה מאות שלשים ושים: 29 בשנת שלוש ועשרים לנבוכדראצ'ר הגלה נבזיראדן רבי טבחים יהודים נפש שבע מאות ארבעים וחמשה כל נפש ארבעת אלפיים ושש מאות: 30 ויהיו בשלשים ושבע שנה לנגולות יהודים מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדרש נושא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהודים מלך יהודה ויצא אותו מבית הכללא: 31 וירבר

בכל הרחבה ערדת התהערר ושעריה הנכבים באש
יצתו ויגעו עמים בדיו ריק ולא מים בדי אש וויעפו: 59
הדבר אשר צוה ירמיהו הנביא את שריה בן נריה בן
מחסיה בלבתו את צדיקיו מלך יהודה בבל בשנת
הרבעית למלכו ושריה שר מנוחה: 60 ויכתב ירמיהו
את כל הרעה אשר תבוא אל בבל אל ספר אחד את כל
הדברים האלה הכתבים אל בבל: 61 ויאמר ירמיהו
אל שריה כבאך בבל וראית וקראת את כל הדברים
הלאה: 62 ואמרת יהוה אתה דברת אל המקום הזה
להכריתו לבלתי להיות בו יושב למאדם ועד בהמה כי
שמות עולם תהיה: 63 וזהו ככלתו לקרא את הספר
זהה תקשר עלייו אבן והשלכתו אל תוך פרת: 64 ואמרת
ככה תשקע בבל ולא תקום מפני הרעה אשר אנכי מביא
עליה ויאפו עד הנה דבורי ירמיהו:

52 בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם בשם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה: 2 ויעש הרע בעני יהוה ככל אשר עשה יהויקים: 3 כי על אף יהוה היה היתה בירושלם ויהודה עד השליכו אותם מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעתה למלך בחדש העשורי בעשור לחדר בא נבוכדראצ'ר מלך בבל הוא וכל חילו על ירושלם ויחנו עליה ויבנו עליה דיקסיב: 5 ותבא העיר במצור עד עשתי עשרה שנה למלך צדקיהו: 6 בחדר הרביעי בתשעה לחדר ויהזק הרע בעיר ולא היה לחם לעם הארץ: 7 ותבקע העיר וכל אנשי המלחמה יברחו ויצאו מהעירليلת דרך שער בין החומות אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב וילכו דרך הערבה: 8 וירדפו חיל כבדים אחורי המלך וישינו את צדקיהו בערבה ירחו וכל חילו נפצו מעליו: 9 ויהתפשו את המלך ויעלו אותו אל מלך בבל רבלתת הארץ חמת וידבר אותו משבטים: 10 וישחת מלך בבל את בני צדקיהו לעניינו ונם את כל שריו יהודה שחת ברבלתת: 11 ואת עני צדקיהו עור ויאסרו בנהרותיו ויבאהו מלך בבל רבלתת ויתנהו בבית הפקחת עד יום מותו: 12 ובחדר החמישי בעשור לחדר היה שנת השעשרה שנה למלך נבוכדראצ'ר מלך בבל בא נבווראדן רב טבחים עמד לפני מלך בבל בירושלם: 13 וירושף את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל בתיהם ירושלים ואת כל

אתו טבוח ויתן את כסאו ממעל לכסא מלכים אשר אותו
בבבל :³³ ושבה את בגדיו כלאו ואכל לחם לפניו תמייד
כל ימי חייו :³⁴ וארחתו ארחתת תמייד נתנה לו מאות מלך
בכל דבר יום ביוומו עד יום מותו כל ימי חייו :

24 ואשמע את קול נפיהם כקול מים רבים כקול שדי בלבכם קול המלה כקול מהנה בעמדם תרפינה נפיהן: 25 ויהי קול מעל לדרקיע אשר על רأسם בעמדם תרפינה נפיהן: 26 וממעל לדרקיע אשר על רأسם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עלייו מלמעלה: 27 וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב מראה מתני ולבעה ומראה מתני ולמטה ראייתם כמראה אש וננה לו סביב: 28 כמראה הקשת אשר היה בגען ביום הנשם כן מראה הננה סביב הוא מראה דמות כבוד יהוה וארא ואפל על פניהם ואשמע קול מדבר:

2 **ויאמר אליו** בן אדם עמד על רגליך ואדרבר אתך: 2 ותבא כי רוח כאשר דבר אליו ותעמדני על רגליך ואשמע את מדברך אליו: 3 **ויאמר אליו** בן אדם שליח אני אותך אל בני ישראל אל נוים המורדים אשר מרדו ביה המה ואביהם פשעו כי עד עצם היום הזה: 4 והבנינים קשי פנים וחוקי לך אני שליח אותך אליהם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה: 5 והמה אם ישמעו ואם יחדלו כי בית מורי המה וידעו כי נביא היה בתוכם: 6 **ואתה** בן אדם אל תידא מהם ומדבריהם אל תירא כי סרבים וסלנים אותך ואל עקרבים אתה יושב מדבריהם אל תירא ומפנייהם אל תחת כי בית מורי המה: 7 **ודברת** את דברי אליהם אם ישמעו ואם יחדלו כי מורי המה: 8 **ואתה** בן אדם שמע את אשר אני מדבר לך אל תהיMRI כי בית המרי פצת פיך ואכל את אשר אני נתן לך: 9 **ווארה** והנה יד שלוחה אליו והנה בו מגלה ספר: 10 **ויפרש** אותה לפני והוא כתובה פנים ואחור וכותב אליה קנים והנה והי:

3 **ויאמר אליו** בן אדם את אשר תמצא אכול את המגלה הזאת ולך דבר אל בית ישראל: 2 **ו�폟חה** את פי ויאכלני את המגלה הזאת: 3 **ויאמר אליו** בן אדם בטן האכל ומעיך תמלא את המגלה הזאת אשר אני נתן לך אליך ואכלת והתי בפי כדבש למתק: 4 **ויאמר אליו** בן אדם לך בא אל בית ישראל ודברת בדרבי אליהם: 5 כי לא אל עם עמקי שפה וכבדי לשון אתה שלוח אל בית ישראל: 6 לא אל עםם רבים עמקי שפה וכבדי לשון אשר לא תשמע דבריהם אם לא אליהם שלחתך המה

1 **ויהי** בשלשים שנה ברבי עי בחמשה לחדר ואני בתוך הנולה על נהר כבר נפתחו השמיים ואראה מראות אליהם: 2 בחמשה לחדר היה השמי החמשית לנולות המלך יוכין: 3 היה היה דבר יהוה אל יחזקאל בן בוי הכהן בארץ כשרים על נהר כבר ותהי עליו שם יד יהוה: 4 **ווארה** והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתחכה כעין החשמל מותק האש: 5 ומתחכה דמות ארבע חיות וזה מראיין דמות אדם להנה: 6 **וארבעה** פנים לאחת וארבעה כנפים לאחת מהם: 7 **וארבעה** רגלי ישרה וכף רגליים כף רגלי ענל ונ齊ים כעין נחשת קלל: 8 ידיו אדם מתחנה נפיהם על ארבעת רבעיהם ופניהם וכנפיהם לאربعותם: 9 **חברת** אשא אל אהותה נפיהם לא ישבו בלבתן איש אל עבר פניו יילכו: 10 **ודמות** פניהם פנוי אדם ופנוי אריה אל הימין לאربعותם ופנוי שור מהشمאל לארבעותם ופנוי נשר לאربعותם: 11 **ופניהם** וכנפיהם פרדות מלמעלה לאיש שתים חברות איש ושתיים מסכות את גויתהנה: 12 **ואיש** עבר פניו יילכו אל אשר היה שמה הרוח ללבת ואיש אל עבר כבודם הלאפדים היא מתחלכת בין החיים ילכו לא ישבו בלבתן: 13 **ודמות** החזות מראיהם כנהל אש בערות כמראה הלאפדים היא מתחלכת בין החיים וננה לאש ומן האש י יצא ברק: 14 **ווחיות** רצוא ושוב כמראה הבזק: 15 **ווארה** החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לאربعת פניו: 16 **מראה האופנים** ומעשיהם כעין הראש ודמות אחד לאربعותן ומראים ומעשים כאשר היה האופן בתוך האופן: 17 **על ארבעת רבעיהם** בלבכם ילכו לא ישבו בלבתן: 18 **ונביהן** ונביה להם ויראה להם ונביהם מלא עיניהם סבב לאربعותן: 19 **ובכלת** החיות ילכו האופנים אצלם ובנה נחשת החיות מעל הארץ ונשאו האופנים: 20 **על** אשר היה שם הרוח ללבת ילכו שמה הרוח ללבת והאופנים ינשאו לעמם כי רוח החיים באופנים: 21 **בלבכם** ילכו ובעדם יעמדו ובנה נחמת מעל הארץ ונשאו האופנים לעמם כי רוח החיים באופנים: 22 **ודמות** על ראשיה רקיע כעין הקרה הנורא נתוי על הראשים מלמעלה: 23 **ותחת** הרקיע **כנפיהם** ישרות אשא אל אהותה לאיש שתים מסכות להנה ולאיש שתים מסכות להנה את גויתיהם:

ישמעו אליך: 6 ובבית ישראאל לא יאכו לשמע אליך כי אינם אבאים לשמע אליו כי כל בית ישראאל חזקி מצח וקשי לב המה: 8 הנה נתתי את פניך חזקים לעמota פניהם ואת מצחך חזק לעמota מצחם: 9 כשמיר חזק מצח נתתי מצחך לא תירא אוטם ולא תחת מפניהם כי בית מריה המה: 10 ויאמר אליך בן אדם את כל דבריו איש אשר אדרבר אליך קח בלבך ובאזוריך שם: 11 וולך בא אל הנולא אל בני עמק ודברת אליהם ואמרת אליהם כי אמר אדרני יהוה אם ישמעו ואם ייחדרו: 12 ותשאני רוח ואשמע אחריו קול רעש נדול בך כבוד יהוה ממקומו: 13 ווקול כנפי החיות משיקות אשה אל אהותה וקול האופנים מראותם וקול רעש נדול: 14 ורוח נשאתיו ותקחני ואלך מר בחמת רוח יוד יהוה עלי חזקה: 15 ואבוא אל הנולא תל אביב היישבים אל נהר כבר ואשר המה יושבים שם ואשב שם שבעת ימים ממשימים בתוכם: 16 ויהיו מקצתה שבעת ימים ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: 17 בן צפה נתתיק לבית ישראאל ושמעת מפי דבר והזהרת אוטם וממי: 18 באמרי לרשע מות המות ולא הזורתו ולא דברת להזoir רשות מדרכו הרשעה לחיתו הוא רשות בעינו ימות ורמו מידך אבך: 19 ואתה כי הזהרת רשות ולא שב מרשעו ומדרךו הרשעה הוא בעינו ימות אתה את נפשך הצלת: 20 ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול נתתי ממושל לפניו הוא ימות כי לא הזורתו בחטאתו ימות ולא תוכרן צדקתו אשר עשה ורמו מידך אבך: 21 ואתה כי הזורתו צדיק לבלי חטא צדיק והוא לא חטא היו יודה וכי נזהר ואתה את נפשך הצלת: 22 ותהי עלי אל-בָּנָר ויאמר אליך קום צא אל הבקעה ושם אמר דבר אותך: 23 ואקום ואצא אל הבקעה והנה שם כבוד יהוה עמד ככבוד אשר דratio על נהר כבר ואפל על פני: 24 ותחבא כי רוח ועתמدني על רגלי וידבר אתי ויאמר אל-בָּנָר בתוק בтирך: 25 וואתה בן הנה נתנו עלייך עבותים ואסרויך בהם ולא תצא בתוכם: 26 ולשונך אדרביך אל חך ונאלמת ולא תהייה להם לאיש מוכיח כי בית מריה המה: 27 ובדברי אותך אפתח את פיך ואמרת אליהם כי אמר אדרני יהוה השמע ישמע והחדרל ייחדליך כי בית מריה המה:

4 וואתה בן אדם קח לך לבנה ונחתה אותה לפניך וחותם עליה עיר את ירושלם: 2 ונחתה עליה מצור ובניתה עליה דיק וצפתה עליה סללה ונחתה עליה מהנות ושים עליה קרמים סביב: 3 וואתה קח לך מחבת ברזל ונחתה אותה קיר ברזל ביןך ובין העיר והכינהה את פניך אלה והיתה במצור וצורתה עליה אותה היא לביטה ישראל: 4 וואתה שככ עלייך השם ואליהם ושםת את עון בית ישראל עליהם מספר הימים אשר השככ עליו תשא את עון: 5 וואני נתתי לך את שני עונם למספר ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת עון בית ישראל: 6 וככלית את אלה ושכבת עלייך צדך השופה ונשאת את עון בית יהודה ארבעים יום יום לשנה יום לשנה נתתי לך: 7 ואל מצור ירושלם תכין פניך וזרעך חשופה ונכatta עלייה: 8 והנה נתתי לך עבותים ולא תהפק מצדך אל צדך עד כלותך ימי מצורך: 9 וואתה קח לך חתין ושרירם ופול ועדשים ורוחן וכסמים ונחתה אותם בכליה אחד ועשית אותם לך ללחם מספר הימים אשר אתה שוכב על צדך שלוש מאות ותשעים יום האכלנו: 10 ומאכלך אשר תאכלנו במשקל עשרים שקל ליום מעת עד עת האכלנו: 11 וממים במשורה התשתה ששית ההין מעת עד עת התשתה: 12 וענת שערים תאכלנה והיא בנגלי צאת האדם תעננה לעיניהם: 13 ויאמר יהוה כהה יאכלו בני ישראל את לחם טמא בנים אשר אדריהם שם: 14 ואמר אהה אדרני יהוה הנה נפשי לא מטמא ונבללה וטרפה לא אכלתו מנערדי ועד עתה ולא בא בפי בשך פנויל: 15 ויאמר אליך ראה נתתי לך את צפושי הבקר התה גללי האדם ועשית את לחםך עלייהם: 16 ויאמר אליך בן אדם הנהו שבר מטה לחם בירושלם ואכלו לחם במשקל ובdagנה ומים במשורה ובשםמון ישת: 17 למען יחרשו לחם ומים ונשמו איש ואחיו ונמכו בעונם:

5 וואתה בן אדם קח לך חרב חרדה תער הנלבים תקחנה לך והעברת על ראשך ועל זוקך ולקחת לך מזוני משקל וחקלתם: 2 שלשית באור תבעיר בתוק העיר כמלאת ימי המצור ולקחת את השלשית תכה בחרב סכבותיה והשלשות חורה לרוח וחרב אריך אחרים: 3 ולקחת משם מעט במספר וצרת אותם בככפייך: 4 וממהם עוד תקח והשלכת אותם אל תוך האש ושרפת אותם באש ממנה

וּונפְלָחָלְלָבָתָהוּכְכָמָמְוִידָעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 8 וְהַוּתְרָתִי
בְּהִוּתְכֶם פְּלִיטִים חֲרֵב בְּגָנִים בְּהִזְרוֹתְיכֶם בְּאֶרְצֹתֶךָ: 9
וּכְרָנוּ פְּלִיטִיכֶם אָתוּ בְּגָנִים אֲשֶׁר נִשְׁבָּוּ שֶׁאָשֶׁר נִשְׁבָּרְתִּי
אֲתָא לְבָם הַזְּנוֹנָה אֲשֶׁר סָר מֵעַלְיוֹ וְאֲתָא עַנְיָנָהּ הַזְּנוֹנָה אֲחֶרְתִּי
לְלִילִים וּנְקַטוּ בְּפִנְיָהֶם אֶל הַרְעָה אֲשֶׁר עָשָׂו לְכָל
חוּבְתִּיחָם: 10 וַיַּדְעָו כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא אֶל חַנְם דְּבָרָתִי
לְעָשָׂות לְהָם הַרְעָה הַזָּאת: 11 כִּי כָּה אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַכָּה
בְּכֶפֶךְ וּרְקָע בְּגַנְלָךְ וְאָמַר אֲחָת אֶל כָּל הַוּבָהָרָה
בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּחַרְבָּבָרְעָב וּבְדָבָר יִפְלָו: 12 הַרְחָוק
בְּדָבָר יִמּוֹת וּבְקָרְבָּבָרְעָב בְּחַרְבָּבְיִפְלָו וּבְנַשְׁאָר וּבְגַנְזָר בְּרַעְבָּב
יִמּוֹת וּכְלִילָה חַמְתִּי בָּם: 13 וַיַּדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּהִוּתְכֶם
חֲלִילִים בְּתֹוךְ גַּלְוִילִים סְבִיבָהָמָם אֶל כָּל
גְּבָעָה רַמָּה בְּכָל רַאשֵּׁי הַהָרִים וְתַחַת כָּל עַזְעָנָן וְתַחַת
כָּל אַלְהָה עַבְתָּה מָקוֹם אֲשֶׁר נָתַנוּ שֵׁם רִיחָנָה לְכָל
גַּלְוִילִים: 14 וְנִתְחַנֵּת אֶת יְדֵי עַלְיָהָם וְנִתְחַנֵּת אֶת הָאָרֶץ
שְׁמָהָה וּשְׁמָהָמָה מִמְּדָבָר דְּבָלָתָה בְּכָל מִשְׁבָּתוֹתָהָם וַיַּדְעָו
כִּי אֲנִי יְהוָה:

7 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 וְאַתָּה בֶן אָדָם כִּי אָמַר
אֲדָנִי יְהוָה לְאֶדְמָתִי יִשְׂרָאֵל קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן עַל אֶרְבָּעָתִי כְּנֶפֶת
הָאָרֶץ: 3 עַתָּה הַקֹּצֵן עַלְיךָ וְשַׁלְחָתִי אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ
כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַנֵּת עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָהָרָה: 4 וְלֹא תַחַס
עַנְיָנָךְ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ כִּי דָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָהָרָה
בְּחִצְקָתְהִין וַיַּדְעָתָם כִּי אֲנִי יְהוָה: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה
רַעָה אֶחָת רַעָה הַנָּהָה בָּהָה: 6 קֹצֵן בָּא הַקֹּצֵן הַקֹּצֵן אַלְיךָ
הַנָּהָה בָּהָה: 7 בָּא הַצְפִּירָה אַלְיךָ יִשְׁבֵּת הָאָרֶץ בָּא הַעֲתָה
קָרוּב הַוָּם מִהְוָמָה וְלֹא הָדָרָה: 8 עַתָּה מִקְרָוב אַשְׁפָּךְ
חַמְתִּי עַלְיךָ וְכְלִילָה אֲפִי בְּךָ וְשִׁפְטָתִיךָ כְּדָרְכִיךָ וְנִתְחַנֵּת
עַלְיךָ אֶת כָּל הַוּבָהָרָה: 9 וְלֹא תַחַס עַנְיָנָךְ וְלֹא אַחֲמֹלְךָ
כְּדָרְכִיךָ עַלְיךָ אַתָּן וְתוּבָהָרָה בְּחִצְקָתְהִין וַיַּדְעָתָם כִּי
אֲנִי יְהוָה מִכָּה: 10 הַנָּהָה הַוָּם הַנָּהָה בָּהָה יִצְאָה הַצְפָּרָה
צִנְחַמְתָה פְּרָה הַזְּדָן: 11 הַתְּמַס קַם לְמַטָּה רְשָׁעָה לְאָ
מָהָם וְלֹא מָהָמָונָם וְלֹא מָהָמָהָם וְלֹא נָהָה בָּהָם: 12 בָּא
הַעַת הַגְּנוּעָה הַיּוֹם הַקּוֹנָה אֶל יִשְׁמָח וְהַמּוֹכָר אֶל יַחַבְלָ
כִּי חַרְוָן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ: 13 כִּי הַמּוֹכָר אֶל הַמּוֹכָר לְאָ
שָׁבוּ וְעָד בְּחִוִּים חִתְמָם כִּי חִזּוֹן אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ לְאָיְשָׁב
וְאִישׁ בְּעָנוֹת חִיתּוֹ לְאָיְתָחוֹקָו: 14 תַּקְעַו בְּתַקְעָו וְחִכִּין הַכָּל
וְאִין הַלְּךָ לְמַלְחָמָה כִּי תַּרְנוּ אֶל כָּל הַמּוֹנוֹ: 15 הַחֲרָבָ

תַּצְא אָשֶׁר אֶל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: 5 כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה וְאָתָה
יַרְשֵׁלָם בְּהַזְקָה הַגּוֹיִם שְׁמַתְיָה וּסְבִיבָהָתָה אֶרְצָתֶךָ: 6 וְתַהְמֵר
אֶת מִשְׁפְּטֵי לְרַשְׁעָה מִן הַגּוֹיִם וְאֶת חֻקָּתִי מִן הָאֶרְצָתֶךָ
אֲשֶׁר סְבִיבָהָתָה כִּי בְּמִשְׁפְּטֵי מַאֲסָוָה וְחֻקָּתִי לֹא הַלְכָה
עֲשִׂיתָם וּבְמִשְׁפְּטֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבָהָתָם לֹא עָשִׂיתָם: 8
לְכָן כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה הַנָּנוּ עַלְיךָ נָם אֲנִי וְעַשְׂתִּי בְּתוֹךְ
מִשְׁפְּטִים לְעַנְיָנָם: 9 וְעַשְׂתִּי בְּךָ אֲתָא אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתָ
וְאֲתָא אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה כִּמְהוּ מִן הַעֲדָה עַזְעָנָן כָּל הַוּבָהָרָה: 10 לְכָן
אֲבֹות יִאָכְלָו בְּנִים בְּתוֹךְ וּבְנִים יִאָכְלָו אֶבֶוּתָם וְעַשְׂתִּי
בְּךָ שִׁפְטִים וְזָרִיתִי אֶת כָּל שָׁאָרִיךְ לְכָל רֹוח: 11 לְכָן חַי
אֲנִי נָסַם יְהוָה אָסֵם לֹא יִעַנְצֵן אֶת מִקְדָּשֵׁי טָמֵא בְּכָל
שְׁקוֹצֵיךְ וּבְכָל הַוּבָהָרָה וּנְמָם אֲנִי אָגְרָע וְלֹא תָחַס עַנְיָנָן וּנְמָם
אֲנִי לְאַחֲמֹלְךָ: 12 שְׁלַשְׁתִּיךְ בְּדָבָר יִמּוֹתוֹ וּבְרַעְבָּךְ יִכְלָל
בְּתוֹךְ וּבְשִׁלְשָׁלִשִּׁת בְּחַרְבָּבְיִפְלָו סְבִיבָהָתִיךְ וְהַשְׁלִשִּׁת
לְכָל רֹוח אַזְרָה וּבְרַב אַרְיךְ אַחֲרִיכֶם: 13 וְכָלָה אֲפִי
וְהַנִּחְמָתִי בָּם וְהַנִּחְמָתִי וַיַּדְעָו כִּי אֲנִי יְהוָה דָבָרָתִי
בְּקַנְאָתִי בְּכָלּוֹתִי חַמְתִּי בָּם: 14 וְאַתָּא נָגַן לְחַרְבָּה וְלְחַרְפָּה
בְּנִים אֲשֶׁר סְבִיבָהָתִיךְ לְעַנְיָנָל עַל עֲבָרָה: 15 וְהַוְתָהָה חַרְפָּה
וְגַדְעָה מִסְרָר וּמִשְׁמָה לְנוֹיָם אֲשֶׁר סְבִיבָהָתִיךְ בְּעַשְׂתִּי בְּךָ
שִׁפְטִים אֲפִי וּבְחִמָּה וּבְתַחַזְקָה חַמְתָה אֲנִי יְהוָה דָבָרָתִי: 16
בְּשַׁלְחוֹ אֶת חַצִּי הַרְעָב הַרְעָים בָּהָם אֲשֶׁר הַיּוֹ לְמַשְׁחָה
אֲשֶׁר אַשְׁלָחָוּתָם לְשַׁחַתָּם וּבְרַעְבָּךְ אֲסִפְתָּם עַלְיכָם וּשְׁבָרָתִי
לְכָם מַטָּה לְחַמְתָה לְחַמְתָה: 17 וְשַׁלְחוֹתִי עַלְיכָם רַעְבָּה וְחַרְפָּה
וְשְׁכָלָךְ וְדָבָר וְדָם יִעַבְרֵךְ וְלֹא תַּהֲרֵב אַבְיאָעָלְיךָ אֲנִי יְהוָה
דָבָרָתִי:

6 וַיֹּהֵי דָבָר יְהוָה אֲלֵי לְאָמֵר: 2 בֶן אָדָם שֵׁם פְּנֵיךְ
אֶל הָרֵי יִשְׂרָאֵל וְהַנְּבָא אֲלֵיכֶם: 3 וְאַמְرָתִי הָרֵי יִשְׂרָאֵל
שְׁמַעוּ דָבָר אֲדָנִי יְהוָה כִּי אָמַר אֲדָנִי יְהוָה לְהָרִים
וּלְגַבְעֹת לְאַפִּיקִים וּלְגַנְגָּתִים הַנִּיְאָתָה הַנִּיְמָדָא
וְאַכְדָּתִי בְּמוֹתִיכֶם: 4 וְגַנְשָׁמוּ מִזְבְּחוֹתִיכֶם וּנְשִׁבְרָוּ חַמְנִיכֶם
וְהַפְּלָתִי בְּמִלְחָמִים לְפָנֵיכֶם: 5 וְנִתְחַנֵּת אֶת פְּנֵרִי בְּנִי
יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיכֶם גַּלְוִילִים וְזָרִיתִי אֶת עַצְמוֹתִיכֶם סְבִיבָהָ
מִזְבְּחוֹתִיכֶם: 6 בְּכָל מִשְׁבָּתוֹתִיכֶם הַעֲרָם תַּחֲרֵבָה
וְהַבּוֹתָה תִּשְׁמַנְתָה לְמַעַן יִחְרָבוּ וַיַּאֲשִׁמוּ מִזְבְּחוֹתִיכֶם
וּנְשִׁבְרָוּ וּנְשִׁבְתּוּ גַּלְוִילִים וְגַנְדָּעָו חַמְנִיכֶם וּנְמָחוּ מַעֲשִׁיכֶם:

פה: 10 ואבואה ואראה והנה כל הבניות רמש ובהמה שקץ וככל גלולי בית ישראל מוקהה על הקרקע סבב סביב: 11 ושביעים איש מוקני בית ישראל ויאוניהו בן שפן עמד בתוכם עמדים לפניהם ואיש מקטרתו בידו ועתה ענן הקתרת עליה: 12 ויאמר אליו הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים בחשך איש בחדריו משכיתו כי אמרים אין יהוה ראה אותנו עזוב יהוה את הארץ: 13 ויאמר אליו עוד חשוב תראה תועבות נדלות אשר המה עשים: 14 ויבא אתי אל פתח שער בית יהוה אשר אל הצפונה והנה שם הנשים ישובות מוכבות את התמונה: 15 ויאמר אליו הראית בן אדם עוד חשוב תראה תועבות נדלות מלאה: 16 ויבא אתי אל ה策ר בית יהוה הפנימית והנה פתח היכל יהוה בין האלים ובין המזבח כעשרים וחמשה איש אחריהם אל היכל יהוה ובפנים קדרמה והמה משתחויהם קדרמה לשמש: 17 ויאמר אל הראית בן אדם הנקל לבית יהודת מעשיות את התועבות אשר עשו פה כי מלאו את הארץ חמס וישבו להכעיסני והם שלחים את הזמורה אל אפס: 18 וכן אני עשה בחמה לא תחוס עני ולא אחמל וקרוא באוני קול נדרול ולא אשמע אותו:

9 ויקרא באוני קול נדרול לאמר קרכבו פקדות העיר ואיש כל' משחתו בידיו: 2 והנה ששה אנשים באים מדרך שער העליאן אשר מפנה צפונה ואיש כל' מפצו בידיו ואיש אחד בחוכם לבש בדים וקסת הספר במתניו יבוא ויעמד אצל מזבח הנחשת: 3 וכבוד אלהי ישראל נעללה מעל הכרוב אשר היה עליו אל מופתן הבית ויקרא אל האיש הלبس הבדים אשר קסת הספר במתניו: 4 ויאמר יהוה אל' עבר בתקע העיר בתקע ירושלים והתויהתו תוע בעלות האנשים האנדים ותנאנקים על כל התועבות הנעשות בתוכה: 5 וללאה אמר באוני עברו בעיר אהרו והכו על חסם עיניכם ועל תחמלו: 6 זקן בחור ובתוליה טף ונשים תחרנו למשחית וועל כל איש אשר עליו התו אל גנשו ומתקדי תחלו ויחלו באנשים הזוקנים אשר לפניו הביטה: 7 ויאמר אליהם טמאו את הבית ומלאו את החצרות חללים צאו ויצאו והכו בעיר: 8 ויהי כהוכותם ונשאר אני ואפלה על פני ואזעך ואמר אהה אהני יהוה המשחית אתה את כל שרarity ישראל בשפק את חמתך על ירושלים: 9 ויאמר אליו עון בית ישראל אשר הם עשים

בחוץ והדבר והרعب מבית אשר בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רעב ודבר יאכלנו: 16 ופלטו פלטיהם והיו אל ההרים כינוי הנאות כלם המות אש בעונו: 17 כל הידים תרפינה וכל ברכיהם תלכנה מים: 18 וחנרו שקים וכסתה אותן פלצות ואל כל פנים בושה ובכל ראשיהם קרחה: 19 כספם בחוץ ישילכו וזהם לנדה היהה כספם לא ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מכשול עונם היה: 20 וצבי עדרו לנאן שמהו וצליי תועבתם שקוציהם עשו בו על כן נתנו להם לנדה: 21 ונחתיו ביד הורים לבו ולראשי הארץ לשכל וחללה: 22 והסבוטי פני מהם וחללו את צפוני ובאו בה פריצים וחללה: 23 עשה הרחוק כי הארץ מלאה משפט דמים והעיר מלאה חמס: 24 ותבאתוי רע' גוים וירשו את בתיהם והשכתי נאן עזים ונהלו מקדשיהם: 25 קפדה בא ובקשו שלום ואין: 26 היה על הוה תבוא ושםעה אל' שמועה תהיה ובקשו חזון מנביא ותורה תאבד מכהן ועצה מוקנים: 27 המלך יתאבל ונשיא ילבש שממה וידי עם הארץ תבהלנה מדריכם אעשה אותם ובמשפטיהם אשפטם ידעו כי אני יהוה:

8 ויהי בשנה הששית בששי בחמשה לחדר אני יושב בכיתו וקנו יהודה יושבים לפני ותפל עלי' שם יד אדרני יהוה: 2 ואראה והנה דמותו כמראה אש ממראה מהתנו ולמטה אש וממתנו ולמעלה כמראה זהך כעין החשלה: 3 וישלח תבנית יד ויקני בציית ראשית ירושלים את רוח בן הארץ ובין השמים ותבא אתי ירושלים במראות אלהים אל פתח שער הפנימית הפהונה צפונה אשר שם מושב סמל הקנאה המקנה: 4 והנה שם כבוד אלהי ישראל אשר ראייתי בבקעה: 5 ויאמר אליו בן אדם שא נא עיניך דרך צפונה ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון לשער המזבח סמל הקנאה הזה בבאאה: 6 ויאמר אליו בן אדם הראיה אתה מהם עשים תועבות נדלות אשר בית ישראל עשים פה לרחה מעל מוקדי ועוד חשוב תראה תועבות נדלות: 7 ויבא אתי אל פתח החצר ואראה והנה חר אחד בקיר: 8 ויאמר אליו בן אדם חתר נא בקיר ואחרת בקיר והנה פתח אחד: 9 ויאמר אליו באוראה את התועבות הרעות אשר הם עשים

הקדמוני וכבוד אלוהי ישראלי עליהם מלמעלה: 20 היא הحياة אשר רציתו תחת אלוהי ישראלי בנהר כבר ואדי כי כרובים מה: 21 ארבעה ארבעה פנים לאחד וארכבע כנפים לאחד ודמויות ידי אדם תחת כנפיהם: 22 ודמויות פניהם מה הפנים אשר רציתו על נהר כבר מראיהם ואותם איש אל עבר פניו ילכו:

11 ותשא את רוח ותבא את אל שער בית יהוה הקדמוני הפונה קדימה והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם את יאזינה בן עוז ואת פלטינו בן בנויה שרי העם: 2 ויאמר אליו בן אדם אלה האנשים החשבים און והיעצים עצה רע בעיר הזאת: 3 האמורים לא בקרוב בנות בתים היא הסיר ואנחנו הבשר: 4 لكن הנבא עליהם הנבא בן אדם: 5 ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אליו אמר כה אמר יהוה בן אמרתם בית ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתה: 6 הרבהם תלמידים בעיר הזאת ומלאתם חוצותיה: 7 لكن כה אמר אדרני יהוה תלמידם אשר שמתם בתוכה המה הבשר והיא הסיר ואתכם הוציא מותכה: 8 חרב יראתם וחרב אביה עלייכם נאם אדרני יהוה: 9 והוציאתי אתכם מותכה ונתתי אתכם ביד זרים ועשויותיכם שפטים: 10 בחרב תפלו על נבול ישראל אשפט אתכם יידעתם כי אני יהוה: 11 היא לא תהיה לכם לטרור ואתם תהיו בתוכה לבר אל נבול ישראל אשפט אתכם: 12 וידעתם כי אני יהוה אשר בחקו לא הילכתם ומשפטו לא עשיתם וכמשפטו הגוים אשר סביבותיכם עשיתם: 13 ויהיו כהנבי ופלטינו בן בניה מה ואפל על פני ואעוק קול נדול ואמר אלה אדרני יהוה כליה עשה את שארית ישראל: 14 ויהיו דבר יהוה אליו לאמר: 15 בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך וכל בית ישראל כליה אשר אמרו להם ישבו ירושלים רקחו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ לモרשא: 16 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה כי הרתקותם בוניהם וכי הפיזותם בארצאות ואהי להם למקדש מעט בארצאות אשר באו שם: 17 لكن אמר כה אמר אדרני יהוה וקצתו אתכם מן העמים ואספתו אתכם מן הארץ אשר נפצחותם בהם ונתחי לכם את אדרמת ישראל: 18 ובאו שמה והסירו את כל שקווצה ואת כל תועבתיה ממנה: 19 וננתן להם לב אחד ורוח חדשה אתון בקרבכם והסרתי לב האבן

במأد מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ ואני יהוה ראה: 10 ונם אני לא תחוס עני ולא אחמל דרכם בראשם נתתי: 11 והנה האיש לבש הבדים אשר הקסת במתנוו מшиб דבר לאמר עשיתי כאשר צוותני:

10 ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הcredבים CABN ספיד כמוראה דמותה כסא נראתה עליהם: 2 ויאמר אל האיש לבש הבדים ויאמר בא אל בינוות לנגלל אל תחת לכרוב ומלא חפניך נחלי אש מבינות לכרכבים וזרק על העיר ויבא לעני: 3 והcredבים עמדים מימיין לביתו בכאו האיש והען מלא את החצר הפנימית: 4 וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא הבית את הען והחצר מלאה את גנה כבוד יהוה: 5 ואמר כבוד יהוה מעל הכרוב על מפטון הבית וימלא כנפי הcredבים נשמע עד החצר החיצונה כkol אל שדי בדברו: 6 ויהי בצתו את האיש לבש הבדים לאמר קח אש מבנות לנגלל מבנות לכרכבים ויבא ויעמד אצל האופן: 7 וישלח הכרוב את ידו מבנות לכרכבים אל האש אשר בינוות הcredבים וישא ויתן אל חפנוי לבש הבדים ויקח ויצא: 8 וירא לכרכבים תבנית יד אדם תחת כנפיהם: 9 ואראה והנה ארבעה אופנים אצל הcredבים אופן אחד אצל הcredוב אחד ואופן אחד אצל הcredוב אחד ומראה האופנים כעין אבן בראש: 10 ומראהיהם דמותם אחד לארכבעם כאשר יהוה האופן בתוך האופן: 11 בלבכם אל ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלבכם: 12 ובשרם גנבותם וידיהם וכנפיהם לא יסבו בלבכם: 13 ובכם גנבותם וידיהם וכנפיהם והאופנים מלאים עיניהם סביב לארכבעם אופניים: 14 וארכבעה פנים לאופנים להם קורא הנגלל באוני: 15 וארכבעה פנים לפני אחד פני האחד לפני הcredוב ופני השני לפני אדם והשלישי לפני אריה והרביעי לפני נשר: 16 וירמו הcredבים היא ההייה אשר רציתו בנהר כבר: 17 ובבלכת הcredבים ילכו האופנים אצלם ובשתת הcredבים את כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם הם מ אצלם: 18 בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח החיה בהם: 19 ויצא כבוד יהוה מעל מפטון הבית ויעמד על הcredובים וירושאו הcredובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעני בצתם והאופנים לעמם ויעמד פתח שער בית יהוה

תשתה: 19 ואמרת אל עם הארץ כה אמר אדני יהוה לושבי ירושלם אל אדמת ישראל לחם בראשה ואכלו ומימיהם בשממון ישתו למן השם אדמתה ממלאה מהmons כל היישבים בה: 20 והערים הנושבות תחרבנה והארץ שמה תהיה וירעדתם כי אני יהוה: 21 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 22 בן אדם מה המשל הזה לכם על אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד כל חזון: 23 لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה השבתי את המשל הזה ולא ימשלו אותו עוד בישראל כי אם דבר אליהם קרבו הימים ודבר כל חזון: 24 כי לא יהיה עוד כל חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל: 25 כי אני יהוה אמרת את אשר דבר דבר ועשה לא תמשך עוד כי ביוםיכם בית המרי אמר דבר ועשיתו נאם אדני יהוה: 26 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 27 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החוזן אשר הוא חזוה לימים רבים ולעתים רוחקות הוא נבא: 28 لكن אמר אליהם כה אמר אדני יהוה לא תמשך עוד כל דברי אשר אמר דבר דבר ועשה נאם אדני יהוה:

13 ויהי דבר יהוה אליו לאמր: 2 בן הנבא אל נבאי ישראל הנבאים ואמרת לנבאי מלכם שמעו דבר יהוה: 3 כה אמר אדני יהוה הוי על הנבאים הנבלים אשר הלכיהם אחר רוחם ולבתי ראו: 4 כשלים בחברות נבאייך ישראל הוו: 5 לא עלייתם בפרצות והגדרו נדר על בית ישראל לעמד במלחה ביום יהוה: 6 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם יהוה והוא לה לא שלחם ויחלו לךם דבר: 7 הלו מחזוה שוא וחיזתם כזב לבן כזב אמרתם ואמרם נאם יהוה ואני לא דברתי: 8 لكن מהני אליהם נאם אדני יהוה: 9 והיתה ידי אל הנבאים החזים שוא והקסמים כזב בסוד עמי לא יהיו ובכתב בית ישראל לא יכתבו ואל אדמת ישראל לא יבואו וירעדתם כי אני אדני יהוה: 10 יען ובין הטעו את עמי לא אמר שלום ואני שלום והוא בנה חיזן והם טחים אותו תפל: 11 אמר אל לחן תפל ויפל היה נשם שוטף ואתנה אبني אלגניש תפלנה ורוח שערות תבקע: 12 והנה נפל הקיר הלו יאמר אליכם איה החיה אשר טחתם: 13 لكن מה אמר אדני יהוה ובקעתו רוח שערות בחמתו ונשש שטף 14 באפי יהוה ואبني אלגניש בחמה לכללה: 15 והרסתי

מבשרם ונתתי להם לב בשר: 20 למען בחקתי ילכו ואת משפטך ישמרו ועשה אתם והיו לך עם ואני אהיה להם לאלהים: 21 ואל לך שקוציהם ותוועותיהם לכם הלאך דרכם בראשם נתתי נאם אדני יהוה: 22 וישאו הכרובים את כנפיים והאופניהם לעמכם וכבוד אלוהי ישראל עליהם מלמעלה: 23 ויעל כבוד יהוה מעל תוך העיר ועמד על ההר אשר מקדש לעיר: 24 ורוח נשאתי ותבנני כshedim האל הנוללה במראה ברוח אליהם ויעל מעלי המראת אשר ראיתי: 25 ואדבר אל הנוללה את כל דברי יהוה אשר הראי:

12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב אשר עיניהם להם לדראות ולא רוא אונים להם לשמע ולא שמעו כי בית מרי הם: 3 ואתה בן אדם עשה לך נוללה גוללה יומם לעיניהם ונולית ממוקם אל מקום אחר לעיניהם אולי רואו כי בית מרי מהה: 4 והוזאתה כליך נוללה גוללה יומם לעיניהם ואתה תצא בערב לעיניהם כמושאי גוללה: 5 לעיניהם חתר לך בקירות והוזאתה בו: 6 לעיניהם על כתף תsha בעלתה תוציא פניך תכסה ולא תראה את הארץ כי מופת נתחיך לבייתך: 7 ועשן בן כאשר צויתך כל הוזאתה כליכי גוללה יומם ובערב חתרותך לך ביד בעלתה הוזאתה על כתף נשאתי לעיניהם: 8 ויהי דבר יהוה אליו בפרק לאמר: 9 בן אדם הלא אמרו אליך בית ישראל בית המרי מה אתה עשה: 10 אמר אליהם כה אמר אדני יהוה הנשיה המשאה זהה בירושלים וכל בית ישראל אשר המה בתוכם: 11 אמר אני מופתכם כאשר עשיתך כן יעשה להם בנוללה בשבי ילכו: 12 והנשיה אשר בחוכם אל כתף ישא בעלתה ויצא בקירות חתרו להוציא כו פניו יכסה יען אשר לא יראה לעין הוא את הארץ: 13 וופרשת את רשותי עליו ונתפש במצוותך והבאתו אותו בבל הארץ כshedim ואותה לא יראה ושם מות: 14 וכל אשר סביבתו עוזה וכל אנפיו אורה לכל רוח וחרב אריך אחריהם: 15 וידעו כי אני יהוה בהפיצו אותך בנויים וזריתו אותך בארכיות: 16 והוורתך מהם אנשי מספר מהרב מערב ודברך למען יספרו את כל חועבותיהם בנויים אשר באו שם וידעו כי אני יהוה: 17 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 18 בן אדם לחמק בראש חאכל ומימיך ברגינה ובגדאגה

ההוא ונטתי את ידי עליו והשמדתו מותק עמי ישראל: 10 ונשאו ענם כעון הדרש כעון הנביא יהוה: 11 ולמען לא יתעו עוד בيت ישראל מאחריו ולא יטמא עוד בכל פשיעיהם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים נאם אדני יהוה: 12 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 13 בן אדם ארץ כני החטא לי למעל מעל ונטתי ידי עלייה ושברתי לה מטה לחם והשלחתה בה רעב והכרתי ממנה אדם ובכמה: 14 והוא שלשת האנשים האלה בתוכה נח דנאן ואויב המה בצדוקם נצלו נפשם נאם אדני יהוה: 15 לו היה רעה אעביך בארץ ושכלהה והיתה שמה מביל עובר מפני החיים: 16 שלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בנים ואם בנות יצילו המה לבדם נצלו והארץ היה שמה: 17 או חרב אביא על הארץ היה ואמרתי חרב תעבר בארץ והכרתי ממנה אדם ובכמה: 18 ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם אדני יהוה לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם נצלו: 19 או דבר אשלח אל הארץ היה ושפכתי חמות עלייה בדם להכרית ממנה אדם ובכמה: 20 ונח דנאן ואויב בתוכה חי אני נאם אדני יהוה אם בן בת יצילו המה בצדוקם יצילו נפשם: 21 כי כה אמר אדני יהוה אף כי ארבעת שפטיו הרעים חרב ורעב והיה רעה ודבר שלחתי אל ירושלם להכרית ממנה אדם ובכמה: 22 והנה נותרה בה פלטה המוצאים בנים ובנות הנם יוצאים אליהם וראיתם את דרכם ואת עליותם ונחמתם על הרעה אשר הבאתו על ירושלם את כל אשר הבאת עלייה: 23 ונחמו אתם כי תראו את דרכם ואת עליותם וידעתם כי לא חنم עשית את כל אשר עשית בה נאם אדני יהוה:

15 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם מה יהיה עז הנפן מכל עץ הזמורה אשר היה בעצי העיר: 3 והיקח ממנו עץ לעשוות למלאכה אם יקחו ממנו יתרת תלות עלייו כל kali: 4 הנה לאש נתן לאכלה את שני קצתו/acella/a כלה האש ותכו נחר הדיצלה למלאכה: 5 הנה בהיותו חמים לא יעשה למלאכה אף כי אש אכלהתו ויחר ונעשה עוד למלאכה: 6 לכן כה אמר אדני יהוה כאשר עץ הנפן בעץ העיר אשר נתתיו לאש לאכלה כן נתתי את ישבי ירושלם: 7 ונתתי את פיו בהם מה אש יצאו והאש תأكلם

את הקיר אשר תחטם תפל והגעתיו אל הארץ וננלה יסדו ונפלת וככליהם בחוכה וידעתם כי אני יהוה: 15 וכלייתו את חמתו בדור ובתחים אתו חפל ואמר לכם אין הקייר ואין התחים אתו: 16 נבניאו ישראל הנבאים אל ירושלם והחחים לה חווון שלם ואון שלם נאם אדני יהוה: 17 ואתה בן אדם שם פניך אל בנות עמק המתנבות מלבחן והנבא עלייהן: 18 ואמרת כה אמר אדני יהוה הוי למתפרות כסתות על כל אצילי ידי ועשות המשפחות על ראש כל קומה לצודד נפשות הנפשות תצדורה לעמי ונפשות לבנה תחיהינה: 19 ותחללנה אתוי אל עמי בשעל שערים ובפתחותי לחם להמות נפשות אשר לא תמותנה ולהחיות נפשות אשר לא תחיהינה בכווכם לעמי שמעי כוב: 20 לכן כה אמר אדני יהוה הני אל כסחותיכנה אשר אתה מצדדות שם את הנפשות לפרשנות וקרעתי אתם מעל זרועיכם ושלחתו את הנפשות אשר אתם מצדדות את נפשם לפרשנות: 21 וקרעתי את מספתיכם והצלתי את עמי מידיכן ולא יהיו עוד בידיכן למצודה וידעתן כי אני יהוה: 22 יען הכהות ללב צדיק שקר ואני לא הכאבתי ולחזק ידי רשות לבלו שוב מדרכו הרע להחיתו: 23 לכן שוא לא תחיהינה וקסם לא תקסמנה עוד והצלתי את עמי מידיכן וידעתן כי אני יהוה:

14 יבוא אליו אנשים מזקני ישראל וישבו לפני: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 בן אדם האנשים האלה העלו גלולים על לבם וממושל עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש להם: 4 לכן דבר אתם ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה איש איש מבית ישראל נכח פניו ובא אל את נלוויי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא אני יהוה נגעתי לו בה ברב גלויות: 5 ולמען חפש את בית ישראל בכלם אשר נרו מועל בגוליהם כלם: 6 לכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה שבו והשיבו מעל גלויותם ומועל כל חועבתיכם השיבו פניכם: 7 כי איש איש מבית ישראל וועל נלוויי אל לבו וממושל עונו ישים נכח פניו ובא אל הנביא לדרש לו כי אני יהוה נעהה לו כי: 8 ונתתי פני באיש ההוא והשمتיתו לאות ולמשלים והכרתו מותק עמי וידעתם כי אני יהוה: 9 והנביא כי יפתח ודבר דבר אני יהוה פתותי את הנביא

וידעתם כי אני יהוה בשומו את פני בהם : 8 ונתתי את הארץ שמה יען מעלה מעלה נאם אדני יהוה :

16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 2 בן אדם הורע את ירושלים מכרתיך ומולדתיך מארץ הכנען אביך יהוה לירושלים מכרתיך ומולדתיך ביום הולדה אתך לא האמרי ואמך חתית : 4 ומולדותיך ביום הולדה אתך לא ברת שך ובמים לא רחצת למשיח והמלח לא המלחת והחחל לא חתלה : 5 לא חסה עליך עין לעשות לך אחת מלאה לחמלתך עלייך ותשלי אל פניהם השדה בעל נפש ביום הולדתך אתך : 6 ואעבר עלייך ואראך מתחבוסת בדמייך ואמר לך בדמייך חי ואמר לך בדמייך חי : 7 ריבבה צמיחה השדה נתתך ותרבי ותגדליך ותבא כי עדים שדים נכנו ושערך צמח ואתם ערים ועריה : 8 ואעבר עלייך ואראך והנה עתך עת דדים ואפרש כנפי עלייך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בבריותך נאם אדני יהוה ותהי לי : 9 ואראחץ בימים ואשטע דמייך מעלייך ואסך בשמן : 10 ואלבישך רקמה ואנעלך החש ואחבש בשש ואסך nisi : 11 ואעדך עדרי ואתנה צמידים על ידיך ורבייד על נרונך : 12 ואתנן נום על אל אפק וענילים על אוניך ועפרת התפארת בראשך : 13 ותעדידי והב וכסף ומלבושך שני ומשי ורקמה סלה ורבדש ושמן אכלתי ואתפי במאד מאד ותצלחי למלוכה : 14 ויצא לך שם בוגים כיביך כי כליל הוא בהדרי אשר שמעתי עלך נאם אדני יהוה : 15 ותבטחיו ביפיך ותזוני על שמק ותשפכיו את חונתיך על כל עובר לו יהי : 16 ותקחיו מבנדיך ותחש לך במות טלאות ותזוני עליהם לא באות ולא יהיה : 17 ותקחיו כל תפארתך מזוהבי ומכספי אשר נתתי לך ותעש לך צלמי וכר ותזוני בהם : 18 ותקחיו את בנדי רקמתק ותכסים ושמני וקטרתי נתתי לפניהם : 19 ולחמי אשר נתתי לך סלה ושמן ורבדש האכלתייך ונתתיו לפניהם לריח ניחח וחוי נאם אדני יהוה : 20 ותקחיו את המעת מתונתך : 21 ותשחתי את בני ותתניים בהעיראותם להם : 22 ותאכל הערבתיך ותונתיך לא זכרתי את ימי נעריך בהיוותך ערים ועריה מתחבוסת בדמייך היהת : 23 ויהי אחריו כל רעתק אווי לך נאם אדני יהוה : 24 ותبني לך נב ותעש לך רמה בכל רחוב : 25 אל כל ראש

דרך בנית רשותך ותתעבי את יפיק ותפשמי את רגליך לכל עobar ותרבי את חונתך : 26 ותזוני אל בני מצרים שכיניך גדרלי בשר ותרבי את חונתך להכעיסנו : 27 והנה נטתי ידי עלייך ואנרגע חךך ואתנק בנפש שנאותיך בנות פלשתים הנכליות מדריך זמה : 28 ותזוני אל בני אשור מבליתי שבעתך ותזוני גם לא שבעת : 29 ותרבי את חונתך אל ארץ כנען כשרימה וגס בזאת לא שבעת : 30 מה אמלה ללבתך נאם אדני יהוה בעשותך את כל אלה מעשה אשה זונה שלטה : 31 בבחנויך נברך בראש כל דרכך ורמתק עשיותו בכל רחוב ולא היית כזונה לקלס אתנן : 32 האשה המנאהת תחת אישת תקח את זרים : 33 לכל זנות יתנו נדה ואתה נתת את נדניך לכל מאחבייך ותשחררי אותם לבוא אליך מסביב בחונתיך : 34 ותיזויך הפק מן הנשים בחונתיך ואחריך לא זונה ובתך אתנן ואתנן לא נתן לך ותהי להפק : 35 لكن זונה שמשיע דבר יהוה : 36 כה אמר אדני יהוה יען השפק נחשך ותגלה ערותך בחונתיך על מאחבייך ועל כל גלולי הועבותיך וכדרמי בניך נתת להם : 37 لكن הני מקbez את כל מאחבייך אשר ערבת עליהם ואת כל אשר אהבת על כל אשר שנאת קבצתי אתם עלייך מסביב גוליתו ערותך אליהם וראו את כל ערותך : 38 ושפתייך משפטני נאפוות ושפכת דם נתתיך דם חמה וקנאה : 39 ונתתי אותך בידם והרסו גבר ונתציו רמתיך והפשטו אותך בנדיך ולקחו כל תפארתך ותניחויך עירם ועריה : 40 והעל עלייך קהיל ורגמו אותך באבן ובתקוק בחרבותם : 41 ושרפו בתיך באש ועשו לך שפטים לעני נשים רבות והשבתייך מזונה וنم אתנן לא תחני עוד : 42 ונהנתתי חמתי לך וסורה קנאתי ממק ושקתייך ולא אכעס עוד : 43 יען אשר לך וכדרמי את ימי נעריך ותרנו לי בכל אלה וגם אני האה דרכך בראש נתתי נאם אדני יהוה ולא עשתי את הזומה על כל הועבותיך : 44 הנה כל המשל עלייך יمثال לאמור אמרה בתה : 45 בת אמרת את געלנו אنسיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אחותך את אשר געלנו אנסיהן ובניהן אמכן חתית ואביכן אמרתי : 46 ואחותך הנדרלה שמרון היא ובונותיה היושבת על שמאולך ואחותך הקטנה מוך היושבת מימינך סdem ובונותיה : 47 ולא בדריכיהן הילכת ובונותיהן עשייה כמעט קט ותשחתי מזון בכל דרכיך : 48 חי אני נאם אדני יהוה אם עשתה סdem אחותך היא ובונותיה כאשר

ולשאת פרי להוות לנפנן אדרת: 9 אמר כה אמר אדרני יהוה תצלה הלו את שרשיה ינתק ואת פרייה יקוסס
ויבש כל טרפי צמהה תיבש ולא בורע נדולה ובעם רב למשאות אותה משרשיה: 10 והנה שתוליה התצלה הלו
כגעת בה רוח הקדרים תיבש יבש על ערנת צמהה תיבש: 11 ויהי דבר יהוה אל לאמר: 12 אמר נא לבית המרי
הלא ידעתם מה אלה אמר הנה בא מלך בבל ירושלם ויהי את מלכה ואת שרייה ויבא אותם אליו בבליה: 13
ויהי מזור המלוכה וכברת את ברית ויבא אתו באלה ואת אליל הארץ לך: 14 להיוות מלכה שפלה לבתוי
התנשא לשמור את בריתו לעמده: 15 וימרד בו לשלה מלאכיו מזרים לחת לוסים ועם רב היtsלח הימלט
העשה אלה והפר בריתו ונמלט: 16 זו אני נאם אדרני יהוה אם לא במקום המלך הממלך אותו אשר בזה את אלתו
ואשר הפר את בריתו אותו בתוק בבל ימות: 17 וולא בחל נדול ובקהל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפק
סללה ובבנوت דיק להכricht נפשות רבים: 18 ובזה אלה להפר ברית והנה נתן ידו וכל אלה עשה לא ימלט:
19 לכן כה אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אלתי אשר בזה ובריתו אשר הפיר ונחתו בראשו: 20 ופרשתי עלי רשות
ונחפה בצדתו והבאותו בבל ושבתיו אתו שם מעל אשר מעל כי: 21 ואת כל מברחו בכל אגפיו
בחרב יפלו והשנאים לכל רוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה דברת: 22 כה אמר אדרני יהוה ולקחתי אני מצמרא
הארז הרמה ונחתו בראש ינוקתו רך אקוף ושתלתי אני על הור גבה ותלול: 23 בהר מרים ישראאל אשתלנו ונשא
עף ועשה פרי והוא לארו אדריר ושכנו תחתו כל צפור כל כנף בצל דליותיו תשנה: 24 וירדו כל עצי השדה כי אני יהוה הדשפלתו עץ גבה הגבהתו עץ של חובשתי
עץ לה והפרחתי עץ יבש אני יהוה דברתי ועשתי:

18 יהי דבר יהוה אל לאמר: 2 מה לכם אם משלים את המשל הזה על ארמות ישראאל לאמר אבוח יאכלו בסר שני הבנים תק hone: 3 חי אני נאם אדרני יהוה אם יהיה לכם עוד משל המשל הזה בישראל: 4 הן כל הנפשות לי הינה כנש האב וכנש הבן לי הינה הנפש החטאתי היא תמות: 5 איש כי היה צדיק ועשה משפט וצדקה: 6 אל ההרים לא אכל ועינו לא נשא אל גלולי

עשית את ובנותיך: 49 הנה זה היה עון סדם אחותך נאון שבעתם לחים ושלות השקט היה לה ובנותיה ויר עני ואבון לא החזקה: 50 ותגבינה והתשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיות: 51 ושמרין כחץ חטאתך לא חטא והרבי את תועבותיך מהנה וצדקך את אהותך בכל חועביך אשר עשית: 52 גם אתה שאי כלמתק אשר פלلت לאחותך בחטאיך אשר התעבת מהן תצדקה מנק ונס את בושי ושאי כלמתק בצדקהך אהוותך: 53 ושבתי את שבותהן את שבית סדם ובנותיה ואת שבית שמרון ובנותיה ושבית שביתיך בתוכנה: 54 למען תשאי כלמתק וככלמתה מכל אשר עשית בנחמק אתן: 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבען לקדמתן ושמרון ובנותיה תשבען לקדמתן ואת ובנותיך השבינה לקדמתן: 56 ולוא היהת סדם אהותך לשמעה בפיך ביום נאוני: 57 בטרם תנלה רעך כמו עת חרפת בנות אדים וככל סכיבותה בנות פלשתים השאותו אותך מסביב: 58 את ימתק ואת חועביך את נשאותים נאם יהוה: 59 כי כה אמר אדרני יהוה ועשית אתך כאשר עשית אשר בזיות אלה להפר ברית: 60 וכברתני אני את בריתך אוטך בימי נוערך והקמומי לך בריית עולם: 61 וכברת את דרכיך ונכלמות בקחך את אהותיך הנדרת מנק אל הקטנות מנק ונחתה אתך לך לבנות ולא מבירתך: 62 והקמומי אני את בריתך ידרעת כי אני יהוה: 63 למען תזכיר ובשת ולא יהיה לך עד פתחון פה מפני כלמתק בכפריו לך כלל אשר עשית נאם אדרני יהוה:

17 יהי דבר יהוה אל לאמר: 2 בן אדם חוד חירה ומשל משל אל בית ישראל: 3 ואמרתה כה אמר אדרני יהוה הנשר הנדר נדול הכנפים ארך האבר מלא הנזה אשר לו הרקמה בא אל הלבנון ויהק את צמרת הארץ: 4 את ראש ינוקתו קטף ויביאו אל ארץ כנען בעיר רכלים שמו: 5 ויהי מזור הארץ ויתנהו בשדה ורעה על מים רבים צפפה שמו: 6 ויצמח יהי לנפנן סרחת שפלה קומה לנפנות דליותיו אליו ושרשו תחתיו יהיו ותהי לנפנ ותעש בדים ותשלח פאות: 7 ויהי נשר אחד נדול נדול כנפים ורב נזה והנה הנפנ הזאת כפנה רשיה עליו ודליותיו שלחה לו להשכותאותה מערנות מטהעה: 8 אל שדה טוב אל מים רבים היא שתוליה לעשות ענף

אשפט אתכם בית ירושלָם נאם אָדָנִי יְהוָה שָׁבוּ וְהִשְׁבִּבוּ
מְכֹל פְּשָׁעֶיכֶם וְלֹא יְהוָה לְכֶם לְמַכְשִׁיל עָזָן: 23 והשליכו
מְעַלְיכֶם אֶת כָּל פְּשָׁעֶיכֶם אֲשֶׁר פְּשָׁעָתֶם בָּם וְעַשׂ לְכֶם לְבָ
חֶדֶשׁ וְרוּחָ חֶדֶשׁ וְלֹמַה תִּמְתֹהוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: 24 כי לא
אֲחַפֵּץ בְּמֹתַת הַמֹּתָת נִאמֵן אָדָנִי יְהוָה וְהִשְׁבִּבוּ וְהִשְׁבִּבוּ:

19 וְאַתָּה שָׁא קִנְהָא לְנְשִׁיאֵי יִשְׂרָאֵל: 2 וְאַמְرָתָה מֵהָ
אָמֵק לְבֵיאָה בֵין אֲרֻוֹתָ רְבָצָה בְּתוֹךְ כְּפָרִים רְבָתָה גְּרוּרָה:
3 וְעַל אֶחָד מְגֻרְיהָ כְּפִיר הַיּוֹה וַיְלַמֵּד לְטַרְפָּ טַרְפָּ אָדָם
אָכָל: 4 וְיִשְׁמְעוּ אַלְיוֹן גּוֹנוֹם בְּשַׁחַתָּם נְתַפֵּשׁ וְיִכְהַחֵן
אֶל אָרֶץ מְצֻרִים: 5 וְתַרְאָ כִּי נָוְלָה אֶבֶדֶת תְּקוּתָה וְתַקְהָ
אֶחָד מְגֻרְיהָ כְּפִיר שְׁמַתָּהוּ: 6 וַיְתַהַלֵּךְ בְּתוֹךְ אֲרֻוֹתָ כְּפִיר
הַיּוֹה וַיְלַמֵּד לְטַרְפָּ טַרְפָּ אָדָם אָכָל: 7 וַיַּדַּע אֶלְמַנְחָיו
וְעַרְיוֹתָ הַחֲרִיבָה וְתַשְׁמָ אָרֶץ וְמַלְאָה מַקוּלָּ שָׁגָנוּתָו: 8
וַיִּתְהַנוּ עַלְיוֹן גּוֹנוֹם סְבִיבָה מִמְּדִינָה וְיִפְרְשֶׁוּ עַלְיוֹן רְשָׁתָם
בְּשַׁחַתָּם נְחַפֵּשׁ: 9 וַיַּגְהַד בְּסָגָר בְּחַחִים וְיִכְהַחֵן אֶל מֶלֶךְ
בְּכָל יְבָאָהוּ בְּמִצְדּוֹת לְמַעַן לֹא יִשְׁמַע קָולָוּ עַד אֶל הַרְיָה
יִשְׂרָאֵל: 10 אָמֵק כְּנֶפֶן בְּרַמֵּךְ עַל מִים שְׁתוּלָה פְּרִיה
וְעַנְפָה הַיְתָה מִמִּים רַבִּים: 11 וְיִהְיוּ לְהָמֹתָת עַז אֶל שְׁבָטָי
מִשְׁלִים וְתַגְבֵּה קָוָמוֹת עַל בֵּין עַבְתָּוֹם וַיַּרְא בְּנָבָהוּ בְּרַב
דְּלִיטָוֹ: 12 וְתַתֵּשׁ בְּחִמָּה לְאָרֶץ הַשְּׁלָכָה וְרוּחָ הַקְדִּים
הַכּוֹבִישׁ פְּרִיה הַתְּפִרְקֹו וַיְבַשׁוּ מַטָּה עַזְהָ אַשְׁאָלְתָהָו: 13
וְעַתָּה שְׁתוּלָה בְּמִדְבָּר בְּאָרֶץ צִיה וְצַמָּא: 14 וְתַצְאָ אֶשְׁ
מַטָּה בְּדִירָה פְּרִיה אַכְלָה וְלֹא יְהָה בָּה מַטָּה עַז שְׁבָט
לְמַשּׁוֹלְ קִנְהָא הַיּוֹא וְתַהְיוּ לְקִנְהָא:

20 וְיִהְיֶה בְּשָׁנָה הַשְׁבִּיעִית בְּחַמְשִׁי בְּעַשְׂרֵה לְחֶדֶשׁ בָּאוֹ
אֲנָשִׁים מַזְקִין יִשְׂרָאֵל לְדַרְשָׁ אֶת יְהוָה וַיְשַׁבּוּ לִפְנֵי: 2 וְיִהְיֶ
דָּבָר יְהוָה אָלִי לְאָמֵר: 3 בָּן אָדָם דָּבָר אֶת זָקִין יִשְׂרָאֵל
וְאַמְרָתָא לְאָלָם כִּה אָמֵר אָדָנִי יְהוָה הַלְּדָרֶשׁ אֶתְאָם
בָּאִים חֵי אַנְיָ אָמֵר אָדָרֶשׁ לְכֶם נִאמֵן אָדָנִי יְהוָה: 4 הַחַשְׁפֵּשׁ
אַתֶּם הַתְּשִׁפּוֹת בְּנֵי אָדָם אֲתָה תְּזַבֵּחַ אֶבֶותָם הַוְדִיעָם: 5
וְאַמְרָתָא לְאָלָם כִּה אָמֵר אָדָנִי יְהוָה בְּיַרְאֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְאַשְׁא יְדֵי לְזֹרֶעֶת בֵּית יַעֲקֹב וְאַודֵעֶת לְהָם בְּאָרֶץ מְצֻרִים
וְאַשְׁא יְדֵי לְהָם לְאָמֵר אַנְיָ יְהוָה אַלְחִיכָם: 6 בְּיֹום הַחֹוָא
נִשְׁאָתִי יְדֵי לְהָם לְהֹצִיאָם מִאָרֶץ מְצֻרִים אֶל אָרֶץ אֲשֶׁר
תַּרְתִּי לְהָם זֹבֶת חָלֵב וְדַבֵּשׁ צְבִי הַיּוֹא לְכָל הָאָרָצָות: 7
וְאָמֵר אֶלְהָם אִישׁ שְׁקוֹצִי עַזְיָוָה הַשְּׁלִיכָו וּבְגַלְוָה מְצֻרִים
אֶל הַטְמָאָה אַנְיָ יְהוָה אַלְהִיכָם: 8 וַיִּמְרֹא בַּיּוֹם וְלֹא אָבוּ לְשִׁמְעָ

בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַתָּה רַעַבְתָּה לֹא טָמָא וְלֹא אֲשָׁה נְדָה לֹא
יִקְרָב: 9 וְאַיִשְׁלַח לְאַיִנָה חַבְלָתוֹ חֹובָב גּוֹלָה לֹא יִגְלֹל
לְחַמּוֹ לְרַעַבְתָּה וְעַדְמָ יִכְסָה בְּנֵד: 10 בְּנֵשֶׁךְ לֹא יִתְן
וְתַרְבִּתָה לֹא יִקְחֶ מַעַל יִשְׁבָּב יְדוֹ מַשְׁפֵּט אִמְתָה יִשְׁהָ בֵּין
אֲישׁ לְאֲישׁ: 11 בְּחַקּוֹתִי יְהָלֵךְ וּמַשְׁפֵּט שְׁמָר לְעַשְׂתָה אִמְתָה
צְדִיקָה הַוְאָהִיה נִאמֵן אָדָנִי יְהוָה: 12 וְהַוְלִיד בְּן פְּרִיעָז
שְׁפָךְ דָם וְעַשָּׂה אֶחָד מַאֲחָד מְאַלְלָה: 13 וְהַוְאָה אֶת כָּל אֶלְלָה
לֹא עַשָּׂה כִּי נִמְסָא אֶל הַהָרִים אֲכָל וְאַתָּה אֶת כָּל
עַנְיָיו הַוְעָבָה עַשָּׂה: 14 בְּנֵשֶׁךְ לֹא מַתְּהַדֵּר מִמְּוֹבוֹ
לֹא יִחְיֶה אֶת כָּל הַחֻוּבּוֹת הַאֲלָה עַשָּׂה מַתְּהַדֵּר
יִהְיֶה: 15 וְהַוְהָנָה הַוְלִיד בְּן וַיַּרְא אֶת כָּל חַטָּאת אֲבָיו אֲשֶׁר
עַשָּׂה וַיַּרְא וְלֹא יִשְׁחַח כְּהַן: 16 עַל הַהָרִים לֹא אֲכָל וּמַעֲנִי
לֹא נִשְׁאָא אֶל גַּלְוָה בֵּית יִשְׂרָאֵל אֲתָה אַתָּה רַעַבְתָּה

כעס קרבנים ווישמו שם ריח ניחוחיהם וויסכו שם את נסכךיהם: ²⁹ ואמר אלהם מה הבמה אשר אתם הבאים שם ווירקאר שמה במטה עד היום הזה: ³⁰ וכן אמר אל בית ישראל כה אמר אדרני יהוה הבדרך אבותיכם אתם נתמאים ואחרדי שקוציהם אתם זנים: ³¹ ובשאת מתנתיכם בהעביר בניםכם באש אתם נתמאים לכל גוליכם עד היום ואני אדרש לכם בית ישראל חיו אני נאם אדרני יהוה אם אדרש לכם: ³² והעה על רוחכם היו לא תחיה אשר אתם אמרים נהיה כנוים כמשפחות הארץ לשרת עז ואבן: ³³ חיו אני נאם אדרני יהוה אם לא ביד חזקה ובורוע נטויה ובכמה שפוכה אמלוך עליכם: ³⁴ והווצאיו אתם מן העמים וקבצויו אתם מן הארץ אשר נפוצתם בם פנים: ³⁵ כאשר נשפטו אתם אבותיכם במדבר ארץ מצרים כן אשפטו אתם נאם אדרני יהוה: ³⁶ ותעבירתי אתכם תחת השבט והבאותו אתם בஸטרת הארץ: ³⁷ אבותיכם אל מדבר העמים ונשפטו אתם שם פנים אל ביד חזקה ובזרוע נטויה ובכמה שפוכה: ³⁸ פנים: ³⁹ כאשר נשפטו אתם אבותיכם במדבר ארץ מצרים עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כלל הארץ: ⁴⁰ יען במשפטם מסכו ואת חקוטי לא הלאו בהם ואת שבותוי חללו כי אחורי גוליהם לם הילך: ⁴¹ ותחט עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כללה במדבר: ⁴² ואמר אל בניים במדבר בחוקו אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל השמרו ובגולםם אלطمמא: ⁴³ אני יהוה אלהיכם בחקוטי לך ואת משפטם שמרו ועשאו אותם: ⁴⁴ ואת שבותוי קדרשו והיו לאות בני ובניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ⁴⁵ כי ירדו בהר מרום ישראל נאם אדרני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כללה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדרשים: ⁴⁶ בריח ניחח ארץכם בחוציאו אתם מן העמים וקבצויו אתם מן הארץ אשר נפוצתם בם ונקדשתי בכם לעני הנוגים: ⁴⁷ וידעתם כי אני יהוה בעשויתם אל אדנות ישראל אל הארץ אשר נשאותו את יידי לחתotta אחת לאבותיכם: ⁴⁸ יען מפטוי לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁴⁹ וכן ירדו בהם ואת שפטם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם והשבתי את יידי ואעש מען שמי לבתוי החל לעני הנוגים אשר הווצאיו אותם לענייהם: ⁵⁰ גם אני נשאותו את יידי להפין אותם בנוים ולזרות אותם את יידי להם במדבר להפין אותם בנוים ולזרות אותם במדבר: ⁵¹ יען מפטוי לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁵² וכן אני נשאותו להם חקיטם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם מען ואשmem למן אשר ידעו אשר אני יהוה: ⁵³ וכן דבר אל בית ישראל בן אדם שם פניך דרך תימנה והטהר אל דרום והנבה אל יער השדה נגב: ⁵⁴ ואמרת לער הנגב שמע דבר יהוה כה אמר אדרני יהוה הננו מצית בך אש ואכללה בך כל עז לח וכל עז יבש לא תכבה להבת אל איש שקוצינויהם לא השליכו ואת גולוי מצרים לא עזבו ואמר לשבר חמתו עליהם כללות אף בהם בתוך ארץ מצרים: ⁵⁵ וואעש מען שמי לבתוי החל לעני הנוגים אשר הוצאים מארץ מצרים להוציאים מארץ מצרים: ⁵⁶ ואבאים מארץ מצרים ואבאים אל המדבר: ⁵⁷ וכן את חקוטי ואת משפטו והודעתו אותם אשר יעשה אותם האדם והי בהם: ⁵⁸ וכן את שבותוי נתתי להם להוות לאות ביןינויהם לדעת כי אני יהוה מקדש: ⁵⁹ ווירפו כי בית ישראל במדבר בחקוטי לא הלאו ואת משפטו מסכו אשר יעשה אותם האדם והי בהם ואת שבותוי חללו מאד ואמר לשבר כלותם: ⁶⁰ וואעשה מען שמי לבתוי החל לעני הנוגים אשר הוצאים לענייהם: ⁶¹ וכן נשתאי ידי להם במדבר לבתוי הביא אותם אל הארץ אשר נתתי זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארץ: ⁶² יען במשפטם מסכו ואת חקוטי לא הלאו בהם ואת שבותוי חללו כי אחורי גוליהם לם הילך: ⁶³ ותחט עני עליים משחחים ולא עשיתי אותם כללה במדבר: ⁶⁴ ואמר אל בניים במדבר בחוקו אבותיכם אל תלכו ואת משפטיהם אל השמרו ובגולםם אלطمמא: ⁶⁵ אני יהוה אלהיכם בחקוטי לך ואת משפטם שמרו ועשאו אותם: ⁶⁶ ואת שבותוי קדרשו והיו לאות בני ובניכם לדעת כי אני יהוה אלהיכם: ⁶⁷ כי ירדו בהר מרום ישראל נאם אדרני יהוה שם יעבדני כל בית ישראל כללה בארץ שם ארצם ושם אדרוש את תרומותיכם ואת ראשית משאותיכם בכל קדרשים: ⁶⁸ בריח ניחח ארץכם בחוציאו אתם מן העמים וקבצויו אתם מן הארץ אשר נפוצתם בם ונקדשתי בכם לעני הנוגים: ⁶⁹ וידעתם כי אני יהוה בעשויתם אל אדנות ישראל אל הארץ אשר נשאותו את יידי לחתotta אחת לאבותיכם: ⁷⁰ יען מפטוי לא עשו וחקוטי מסכו ואת שבותוי חללו ואחרי גולוי אבותם היו ענייהם: ⁷¹ וכן אני נשאותו את יידי להפין אותם בנוים ולזרות אותם את יידי להם בחוקם לא טובים ומשפטים לא יחו בהם ואטמא אותם במתנותם בהעביר כל פטר רחם מען ואשmem למן אשר ידעו אשר אני יהוה: ⁷² וכן דבר אל בית ישראל בן אדם ואמרת אליהם כה אמר אדרני יהוה עוד זאת נרפו אותו אבותיכם במעלים כי מעל: ⁷³ ובאיים אל הארץ אשר נשאותו את יידי לחתotta להם ויראו כל נבעה רמה וכל עז עבת ויובחו שם את זבחיהם ווירנו שם

קסום שוא בעיניהם שבעי שבועות להם והוא מוכיר עון להתרפש: 24 לכן כה אמר אדני יהוה יען הוכרכם עונכם בהגנות פשעיכם להראות חטאיכם בכל עליותיכם יען הוכרכם בכספי תתרפשו: 25 ואתה חלל רשות נשיא ישראל אשר בא יומו בעון קץ: 26 כה אמר אדני יהוה הסיר המנצח והרים העטרה זאת לא זאת השפלה הנבגה והנגבה השפלה: 27 עזה עזה אשימנה נס זאת לא היה עד בא אשר לו המשפט ונחתיו: 28 ואתה בן אדם הנבאה ואמרת כה אמר אדני יהוה אל בני עמוון ואל חרפם ואמרת חרבי חרב פתוחה לטבח מרוטה להכיל למען ברק: 29 בחוזות לך שוא בקסם לך כוב לתה את אותך אל צוארי חללי רשותים אשר בא יומם בעון קץ: 30 השב אל חערה במקום אשר נבראת בארץ מCKERותיך אשפט אתך: 31 ושפכתי عليك זעמי באש עברתי אפיה עלק ונתירך ביד נשים בערים הראשי משהות: 32 לאש תהיה לאכלה דמך יהוה בתוך הארץ לא תזכיר כי אני יהוה דברתוי:

22 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 ואתה בן אדם התתרפש התתרפש את עיר הדרמים והודעתה את כל תועבותיה: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם בתוכה לובא עתה ועתה גלולים עליה לטעמה: 4 בדמך אשר שפכת אשמת ובגנוליך אשר עשת טמאות ותקריביו ימיך ותבוא עד שנוטיך על כן נתיריך הרפה לניום וקלסה לכל הארץות: 5 הקרובות והחרחות ממרק יתקלסו בר טמאת השם רבת המהומה: 6 הנה נשיאי ישראל איש לזרעו היו בר למען שפך דם: 7 אב ואם הקלו בר לניר עשו בעסק בחוק יותם ואלמנה הומו בר: 8 קדרשי בית ואת שבתאי חללה: 9 אגשי רכלי היו בר למען שפך דם ואל ההרים אכלו בר ומה עשו בתוכך: 10 ערות אב ונלה בר טמאת הנדה ענו בר: 11 ואיש את אשת רעהו עשה תועבה ואיש את כלתו טמא בזומה ואיש את אהתו בת אביו ענה בר: 12 שחר לקחו בר למען שפך דם נשך ותרכית לקחתה ותבצעי רעיך בעסק ואתי שכחת נאם אדני יהוה: 13 והנדה בירושלים בצדקה: 14 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים של תחרפים ראה בכבד: 22 בימינו היה הקסם ירושלים אני עשה אוترك אני יהוה דברתוי ועתהו: 15 והפיצוו אוترك בנים וויריתך בארצות וחתמו טמאתק ממרק: 16

שלחת ונצרכו בה כל פנים מנגב צפונה: 48 וראו כל בשר כי אני יהוה בערתו לא הכבבה: 49 ואמר אהה אדני יהוה המה אמרים לי הלא ממש משלים הוא:

21 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל ירושם והטף אל מקדשים והנבא אל אדמת ישראל: 3 ואמרת לאדמת ישראל כה אמר יהוה הנני אליך והוצאתי חרב מטהורה והכרתי ממרק צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אשר הכרתי ממרק צדיק ורשע לכן תצא חרב מטהורה אל כל בשר מנגב צפון: 5 וידעו כל בשר כי אני יהוה הוצאתי חרב מטהורה לא תשוב עוד: 6 ואתה בן אדם האגה בשברון מתנים ובמדרונות ana להעיניהם: 7 והיה כי אימרו אליך על מה אתה ana ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכחתה כל רוח וככל ברכים תלכנה מים הנה באה ונחיתה נאם אדני יהוה: 8 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 9 בן אדם הנבאה ואמרת כה אמר אדני אמר חרבי חרב הוחודה ונם מרוטה: 10 למען טבח טבח הוחודה למען היה לה ברק מרטה או נישש שבט בני מאסת כל עז: 11 ויתן אתה מרטה לתפש בכף היא הוחודה חרבי והוא מרטה לסתו אותה ביד הורג: 12 זעק והילל בן אדם כי היא היהת בעמי היא בכל נשאי ישראל מגורי אל חרבי היו את עמי לבן ספק אליך: 13 כי בחר ונמה אם נם שבט מאסת לא יהיה נאם אדני יהוה: 14 ואתה בן אדם הנבאה והך כף אל כף ותכפל חרבי שלישתה חרבי חללים היא חרבי חלל הנדול החדרת להם: 15 למען למון לב והרבה המכשלים על כל שעיריהם נתתי אבחת חרבי אה שעווה לבך מטהה לטבח: 16 התאחד היוני השמי השמייל ana פניך מעדות: 17 וכן אני איכה כפי אל כפי והנחותי חמוטי אני יהוה דברתוי: 18 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 19 ואתה בן אדם שם לך שנים דרכים לבוא חרבי מלך בבב מארץ אחד יצאו שניים וירד בראש דרך עיר בראש: 20 דרך תשים לבוא חרבי את רבתה בני עמוון ואת יהודה בירושלים בצדקה: 21 כי עמד מלך בכל אל אם הדרך בראש שני הדרכים לקסם קסל בכל בחזים לשום כדים לפתח פה ברצח להרים קול בתרועה לשום כדים על שעירים לשפך סללה לבנות דיק: 23 והיה להם

שם לנשים ושפוטים עשו בה: ובו תרוא אהותה אהיליבת והשחת עגבה ממנה ואת תונותיה מזונני אהותה: ¹² אל בני אישר עגבה פחota וסננים קרבים לבש מכלול פרשים רכבי סוטים בחורי חמד כלם: ¹³ וארא כי נטמא דרך אחד לשתייה: ¹⁴ ותוסף אל תונותה ותרא אנשי מחקה על הקיר צלמי כshediyim חקקים בשער: ¹⁵ הנורי אוור במחניהם סרווחי טבולים בראשיהם מראה שלישים כלם דמות בני בבל כshediyim ארץ מולדתם: ¹⁶ ותענוג עלייהם לмерאה עיניה ותשלה מלאיכים אליהם כshediyah: ¹⁷ ויבאו אליה בני בבל למשכב דרים ויטמאו אותה בתונותם ויטמאו גם ותקע נפשם מהם: ¹⁸ ותגלו נקעה נפש מעל אהותה: ¹⁹ ותרבה את תונותה לזכור את ימי נערויה אשר זונת הארץ מצרים: ²⁰ ותענוגה על פלנשיהם אשר בשם חמוריהם בשרם וזרמת סוטים ורמותם: ²¹ ותפקידי את זמת נעוריך בעשות מצרים דרייך למן שדי נעוריך: ²² لكن אהיליבת כה אמר אהני יהוה הני מעיר את מהאביך עלייך את אשר נקעה נפשך מהם והבאתים עלייך מסביב: ²³ בני בבל וכל כshediyim פקוד וושוע וקווע כל בני אשר אוותם בחורי חמד פחות וסננים כלם שלשים וקרואים רכבי סוטים כלם: ²⁴ ובאו עלייך הצין רכב גונלן ובקהל עמים צנה וממן וקובע ישיימו עלייך סביב ונתתי לפניהם משפט ושפוטך במשפטיהם: ²⁵ ונתתי קנאתי לך ועשו אוותך בחמה אפק ואוניך יסרו ואחריתך בחרב תפול המה בניך ובנותיך יקחו ואחריתך תאכל באש: ²⁶ והഫיטוך את בניך ולקחו כל תפארתך: ²⁷ והשבתי זמתך ממק ואת זונתך מארץ מצרים ולא תשי ענייך אליהם ומצרים לא תוכרי עוד: ²⁸ כי כה אמר אהני יהוה הני נתנק ביד אשר שנתה ביד אשר נקעה נפשך מהם: ²⁹ ועשו אוותך בשנהה ולקחו כל ינייך ויעזבך עירם ועריה ונגלה ערות זוניך זומתך ותונותיך: ³⁰ עשה אלה לך בזונתך אחרי נוים על אשר נטמאת בגולליהם: ³¹ בדרך אהותך הלבת ונתתי כספה בירך: ³² כה אמר אהני יהוה כוס אהותך תשתי הענוקה ותרחבה תהיה לצחק וללען מרבה להכיל: ³³ שכרון יונון תמלאי כוס שמה ושםמה כוס אהותך שמרון: ³⁴ ושתיות אותה ומצית ואת חרשיה תגרמי ושדייך המתקי כי אני דברתני נאם אהני יהוה: ³⁵ لكن כה אמר אהני יהוה

ונחלה בך לעני נוים וידעת כי אני יהוה: ¹⁷ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ¹⁸ בן אדם היו לי בית ישראל לסוג כלם נחשת ובדיל ובזרול ועופרת בתוך כור סנים כסף היו: ¹⁹ לבן כה אמר אהני יהוה יען היהות כלכם לسنיהם לבן הנני קבוץ אתכם אל תוך כור בצת כסף ונחשת וברזול ועופרת ובדיל אל תוך כור לפחת עלייך אש להנתקך כן אקבץ באפי ובכמתי והנתתי והתתקתי אתכם: ²¹ וכנסתי אתכם ונפחת עלייכם באש עברתי ונתקתם בתוכה: ²² כהתווך כסף בתוך כור כן תתקו בתוכה וידעתם כי אנו יהוה שפכתי חמתה עליכם: ²³ ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ²⁴ בן אדם אמר לה את הארץ לא מטהרה היא לא נשמה ביום זעם: ²⁵ קשר נבאייה בתוכה אrai שואג טרכ טרכ נפש אללו חסן ויקר ייחו אלמנותיה הרבו בתוכה: ²⁶ כהנעה חמס תורתי ויחללו קדרי בין קדר שלח לא הבדילו ובין הטעמא לטההור לא הודיעו ומשבתויה העלימו עיניהם ואחל בתוכם: ²⁷ שריה בקרבה כזובים טרפי טרכ לשפך דם לאבד נפשות למן בצע: ²⁸ ונבאייה טחו להם תפול חיים שוא וקסמים להם כוב אמרים כי אהני יהוה ויהו לא דבר: ²⁹ עם הארץ עשקו עשך זנו גול עני ואכינו הננו ואת הנר עשקו בלא משפט: ³⁰ ואבקש מהם איש גדר גדר ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבלו שחתה ולא מצאת: ³¹ ואשפך עליהם זעמי באש עברתי כליתים דרכם בראשם נתתי נאם אהני יהוה:

23 ויהיו דבר יהוה אליו לאמור: ² בן אדם שתים נשים בנות אם אחת היו: ³ ותונינה במצרים בנערויה זנו שמה מעכו שדייהן ושם עשו דדי בתוליהן: ⁴ וושמוון אהלה הנדולה ואהיליבת אהותה ותהיינה לי ותלדה בנים ובנות ושםוון שמרון אהלה וירושלם אהיליבת: ⁵ ותונן אהלה תחתיה ותענוג על מהאהביה אל אשר קרובים: ⁶ לבש תכלת פחות וסננים בחורי חמד כלם פרשים רכבי סוטים: ⁷ ותנתן תונותה עליהם מבחר בני אשר כולם ובכל אשר ענבה בכל גולליהם נטמאה: ⁸ ואת תונותיה מצרים לא עזבה כי אותה שכנו בנערויה ומה עשו דרי בתוליה וישפכו תונותם עלייה: ⁹ לבן נתתיה ביד מהאהביה ביד בני אשר אשר ענבה עליהם: ¹⁰ הימה גול ערוותה בניה ובנותיה לקחו ואותה בחרב הרנו ותהי

סלע לבלתי הכסות: 9 לכן כה אמר אדני יהוה אוֹי עַד
הדרמים נס אני אגדייל המדורה: 10 הרבה העצים הדרק
האש התם הבשר והרכח המרתקחה והעצמות יחרו:
נו והעמידה על נחליה רקה למען תחם וחרה נחשתה
ונחכה בתוכה טמאתה תחת חלאתה: 12 תאים הלאתך
ולא יצא ממנה רבת חלאתה באש חלאתה: 13 בטמאתך
זימה יען טהרתיך ולא טהרת מטמאתך לא טהרתי עוד
עד הניחו את חמתיך: 14 אני יהוה דברתי באה ועשתי
לא אפרע ולא אchos ולא אנחנו כדרכיך וככליותיך
שפטוך נס אדני יהוה: 15 ויהי דבר יהוה אליו אמר:
16 בן אדם הגני לך מך את מהמוד ענייך במנפה ולא
חסped ולא תבכה ולוא תבוא דמעתך: 17 האנק דם מותים
אבל לא תעשה פארך חכוש עלייך ונעליך חשים ברגליך
ולא תעטה על שפם ולחם אנשים לא תאכל: 18 ואדבר
אל העם בבקר ותמת אשתי בערב ואעש בבקר כאשר
צויתי: 19 ויאמרו אליו העם הלא תניד לנו מה אלה לנו כי
אתה עשה: 20 ואמר אליהם דבר יהוה היה אליו אמר:
21 אמר לבית ישראל כי אמר אדני יהוה הגני מוחלט את
מקדשי נאנו עזם מהמוד ענייכם ומוחמל נפשכם ובניכם
ובנותיכם אשר עזבתם בחרב יפלו: 22 ועשיתם כאשר
עשיתו על שפם לא עטטו ולחם אנשים לא תאכלו: 23
ופארכם על ראשיכם ונעליכם ברגליך לא תספדו
ולא תבכו ונמקם בעונתיכם ונמהמתם איש אל אחים: 24
והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר עשה תעשו בכאה
וירדעתם כי אני אדני יהוה: 25 ואתה בן אדם הלא ביום
קחתי מכם את מעוז משוש תפארתם את מהמוד ענייהם
ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם: 26 ביום ההוא יבוא
הפליט אליך לשמשות אונים: 27 ביום ההוא יפתח פיך
את הפליט ותדבר ולא תalarm עוד והיות להם למופת
וירדעו כי אני יהוה:

25 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך
אל בני עמוון והנבא עלייהם: 3 ואמרת לבני עמוון שמעו
דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך האח אל
מקדשי כי נחל ואל אדמת ישראל כי נשמה ואל בית
יהודה כי הילכו בנולה: 4 לכן הנני נתנק לבני קדם
למורשה וישבו טירותיהם בך וננתנו בך משכיניהם המה
יאכלו פריך ומה ישתו חלבך: 5 ונחתה את רבה לנוה
להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

יען שכחת אוטי ותשלייכי אותו אחריו גוך ונם את שאי
זמרך ואת חונתיך: 36 ויאמר יהוה אליו בן אדם התשפט
את אלה ותאלה ותנד להן את תועבותתיה: 37 כי נאפו ודם בידיהם ואת גלוליהם נאפו ונם את בניתן
אשר ילדו לוי העבירו להם לאכללה: 38 עוד זאת עשו
לי טמאו את מקדשי ביום ההוא ואת שבתותיו חללו:
39 ובשחטם את בנייהם לגלוליהם ויבאו אל מקדשי
בימים ההוא לחללו ותנה כה עשו בתוך ביתך: 40 ואף
כיו תשלהנה לאנשים באים ממרחך אשר מלך שלוח
אליהם ותנה בא לאשר רחצת כלחת ענייך וudit עדיך:
41 וישבת על מטה כבודה ושלוחן ערוך לפניה וקטרתי
ושמנינו שמת עלייה: 42 וקול המון שלו בה ואל אנשים מרבי
אדם מוכאים סבאים ממדבר וורתנו צמירים אל ידרון
ועטרת תפארת על ראשיהם: 43 ויבוא אליה כבואה אל אשה
עת זינה חונתיה והיא: 44 ויבוא אליה כבואה אל אשה
זונה בן באו אל אהלה ואל אהלה בה את הזומה: 45
וأنשים צדיקם מהה ישפטו אותם משפט נאפה ומשפט
שפכותם דם כי נאפת הנה ודם בידיהם: 46 כי כי כי
אדני יהוה העלה עליהם קהיל ונתן אתן ליעודה ולבזו:
47 ורגמו עלייהן אבן קהיל ובירה אותה בחרכותם בניהם
ובנותיהם יהרנו ובתיזן באש שרפו: 48 וחשבי זמה מן
הארץ ונוסרו כל הנשים ולא תעשינה כזמתכנה: 49 ונתנו
זמתכנה עלייכן וחטא גלוליכן תשאייה וידעתם כי אני
אדני יהוה:

24 ויהי דבר יהוה אליו בשנה התשיעית בחודש העשורי
בעשור לחדר לאמר: 2 בן אדם כתוב לך את שם היום
את עצם היום זה סמך מלך בבל אל ירושלים עצם
היום זהה: 3 ומשל אל בית המרי משל ואמרת אליהם
כה אמר אדני יהוה שפט הסיר שפט ונם יצחק בו מים:
4 אסף נתחיה אליה כל נתח טוב ירך וכחף מבחן
עצמם מלא: 5 מבחן הצען לקוח ונם דור העצמים
תחתיה רחח רתיחה נס בשלו עצמיה בתוכה: 6 לכן
כה אמר אדני יהוה אוֹי עיר הדרמים סיר אשר חלאתה
בה וחלתה לא יצאה ממנה לנתחה לנתחה החזיה
לא נפל עלייה גורל: 7 כי דמה בתוכה היה על צחיה
סלע שמתחו לא שפכו על הארץ לכוסות עליו עפר:
8 להעלות חמה לנעם נקט נתי את דמה על צחיה

נמלים ואת בני עמן למרכז צאן וידעתם כי אני יהוה: 6 כי כה אמר אדני יהוה יען מהך יד וركע ברגל ותשמה בכל שאטך בנשך אל אדמת ישראל: 7 וכן הני נתתי את ידי עליך ונתתי לבני לנוים והכרתיך מן העמים והאבדתיך מן הארץ אשמייך וידעת כי אני יהוה: 8 כה אמר אדני יהוה יען אמר מואב ושער הנה כל הגוים בית יהודה: 9 וכן הני פחח את כתף מואב מהערבים מעריו מקצחו צבי ארץ בית הישימה בעל מעון וקריתמה: 10 לבני קדם על בני עמן ונתתי למורשה למען לא תזכיר בני עמן בנוים: 11 וbamoaב עשה שפטים וידעו כי אני יהוה: 12 כה אמר אדני יהוה עין עשות אדם נקם לבית יהודה ויאשמו אשום ונקמו בהם: 13 וכן כה אמר אדני יהוה ונתתי ידי על אדום והכרתי ממנה אדם ובמנה ונתתי חרבת מתימן ודרנה בחרב יפלו: 14 ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל ועשו באדם כאפי ו חמת | וידעו את נקמתי נאם אדני יהוה: 15 כה אמר אדני יהוה עין עשות פלשתים בנקמה וינקמו נאם בשאט בנטש למשחית איבת עולם: 16 וכן כה אמר אדני יהוה הני נטה ידי על פלשתים והכרתי את כרתים והאבדתי את שארית הופ הים: 17 ועשיתו גם נקמות נדלות בתוכחות חמה וידעו כי אני יהוה בתתי את נקמתי בם:

27 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 אתה בן אדם שא

על צר קינה: 3 ואמרת לזרע הישבתי על מבאות ים רכלת העמים אל أيام ריבים כה אמר אדני יהוה צור את אמරת אני כלילת יפי: 4 בלב ימים נבוליך בניך כללו יפיק: 5 ברושים משניר בנו לך את כל לחיטים ארצו מלובנן לךחו לעשות תרע עליך: 6 אלונים מבשן עשו משוטיך קרשך עשו שנ בת אשרים Maiyi כתים: 7 שיש ברקמה ממצרים היה מפרשך להיות לך לנס תכלת וארגמן Maiyi אלישעה מכסך: 8 ישבי צידון וארוד והוא שיטים לך חכמיך צור והוא בך המה תבליך: 9 זקני נבל וחכמיה היו בך מחויקו בך כל אניות הים ומלהייהם היו בך לערב מעריך: 10 פרס ולוד ופוט והוא בחילך אנשי מלחתך מן וכובע תלו בך המה נתנו הדרך: 11 בני ארוד וחילך על חומותיך סביב גומדים במגדלותיך היו שלטיהם תלו על חומותיך סביב המה כללו יפיק: 12 תרשיש סחרתך מרב כל הון בכיסך

26 ויהי בעשתי עשרה שנה באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם יען אשר אמרה צר על ירושלם האח נשברה דלות העמים נסבה אליו אללה החרבה: 3 וכן כה אמר אדני יהוה הני עלייך צר והעליתו עלייך גוים ריבים כהעלות הום לנלו: 4 ושותה חמות צר והרסו מגדריה וסחתי עפלה ממנה ונתתי אותה לzechich סלע: 5 משטח חרים היה בתוכו הום כי אני דברתיך נאם אדני יהוה והיתה לבו לנוים: 6 ובניויה אשר בשדה בחרב תהרננה וידעו כי אני יהוה: 7 כי כה אמר אדני יהוה הני מביא אל צר נבוכדראצ'ר מלך בבל מצפון מלך מלכים בסוס וברכוב ובפרשים וקהל עם רב: 8 בינויו בשדה בחרב יהרג ונתן עלייך דיק ושפרק עלייך סללה והקם עלייך צנה: 9 ומוח קבלו יתן בחמותיך ומגדלותיך יתץ בחרבותיו: 10 משפעת סוסיו יכסך אבקם מוקול פרש גנגיל ורכב תרעשה חומותיך

ברול בדיל וועפרת נתנו עזובניך : 13 יון תבל ומשך מהה רכליך בנפש אדים וכלי נחשת נתנו מערברך : 14 מבית תונרמה סוסים ופרשים ופראדים נתנו עזובניך : 15 בני דדן רכליך איזים רביבים סחרתך ייך קרנותין שין והובנים השיבו אשכרכ : 16 אדים סחרתך מרוב מעישך בנפק ארגמן ורקמה ובזע וראמת וצדך נתנו בעזובניך : 17 יהודה וארכץ ישראאל מהה רכליך בחטי מניה ופניהם ודרש ושםן וצרני נתנו מערברך : 18 דמשק סחרתך ברב מעישך מרוב כל הון בין חלבון וצמר צחר : 19 ודין ווין מאוזל בעזובניך נתנו ברול עשות קדרה וקנה במערברך היה : 20 דדן רכלתך בבדני חפש לרכבה : 21 ערב וכל נשייא קדר מהה סחרי ייך בכדרים ואילים ועתודים בסחריך : 22 רכללי שבא ורעהה מהה רכליך בראש כל בשם ובכל אבן יקרה וזהב נתנו עזובניך : 23 חרן וכנה מיכללים גנלווי תכלת ורקמה ובגנוו ברמנים בחבלים חבשים ואיזים במרכלתך : 25 אגיות תריש שרותיך מערכיך ותמלאי ותכבד מאר בלב ימים : 26 במים רביבים הביאוך השטחים אתך רוח הקדרים שברך בלב ימים : 27 הון ועזובניך מערכך מליחיך ותבליך מהזקיי בדרכך וערבי מערכך וכל אנשי מלחתיך אשר ברך ובכל קהלה אשר בתוכך יפללו בלב ימים ביום מפלתך : 28 ל��ול זעקה חבליך ירעשו מגרשות : 29 וירדו מאנויותיהם כל תפשי מושות מליחים כל חבלוי הום אל הארץ יעדמו : 30 והשמינו עלייך בקולם וויעקו מרה ויעלו עפר על ראייהם באפר תפלשו : 31 והקריחו אליך קדרה וחגנו שקים ובככו אליך במר נפש מספדר מר : 32 וונשאו אליך בנייהם קינה וקוננו עלייך מי צצור כדרמה בתוכה הים : 33 בצאת עזובניך מוניים השבעת עמים רביבים ברב הוניך ומערביך העשרה מלכי ארץ : 34 עת נשברת מוניים במענקיכי מים מערכך וכל קהלה בתוכך נפלו : 35 כל ישבוי הארים שמננו עלייך ומיליכיהם שערו שער רעמו פנים : 36 סחרים בעימים שרכו עלייך בלהות היה ואינך עד עולם :

28 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 2 בן אדם אמר לנגיד צר כה אמר אדני יהוה יען נגה לך ותאמך אל אני מושב אליהם ישבותי בלב ימים אתה אדם ולא ותתן

אצמיה קרן לבית ישראל ולב אתן פתחון פה בתוכם
וידעו כי אני יהוה:

30 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם הנכח ואמרת
כה אמר אדני יהוה היללו הה לילם: 3 כי קרוב יום
וקרוב יום ליהוה יום ענן עת נויים יהיה: 4 ובאה חרב
במצרים והיתה חלחלה בכווש בנפל חל במצרים
ולקחו המונה ונחרשו טורתייה: 5 כosh ופושט ולוד וכל
הערב וכוב ובני ארץ הברית אתם בחרב יפללו: 6 כה
אמר יהוה ונפלו סמכי מצרים וירד נאון עזה מנגדל
סונה בחרב יפללו בה נאם אדני יהוה: 7 ונשמו בטור
ארצאות נשמות ועריו בטור ערים נחרבות תהינה: 8
וידעו כי אני יהוה בתמי אש במצרים ונשברו כל עורייה:
9 ביום ההוא יצאו מלאכים מ לפני ברים להחריד את
כוש בטה ויהיתה חלחלה בהם ביום מצרים כי הנה
באה: 10 כה אמר אדני יהוה והשבר את המון מצרים
ביד נבוכדראצ'ר מלך בבל: 11 הוא ועמו אותו ערי צי
נוים מוכאים לשחת הארץ ותריקו חרבותם על מצרים
ומלאו את הארץ חלל: 12 ונתמי ארים חרבנה ומכתבי
את הארץ ביד רעים והשמי הארץ מלאה ביד זרים
אני יהוה דברת: 13 כה אמר אדני יהוה והאבדתי
כללים והשברתי אלילים מנפ' ונשא מארץ מצרים: 14 והשמי את
יהוה עוד ונתמי יראה בארץ מצרים: 15 והשכתי את
תהרים ונתמי אש בעזען ועשתי שפטים בנא: 16 ושבתי
חמתי על סין מעוז מצרים והכרתי את המון נא: 16
ונתמי אש במצרים חול תחיל סין ונא תהיה להבקע
בשבוי תלכנה: 18 ובתחפננס חישק היום בשברי שם
את מותה מצרים ונשבת בה נאון עזה היא ענן יסנה
ובכונתי בשבי תלכנה: 19 ועשתי שפטים למצרים וידעו כי
אני יהוה: 20 ויהי באחת עשרה שנה בראשון בשבעה
לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 21 בן אדם את זרוע
פרעה מלך מצרים שברתי והנה לא חבשה לחת רפאות
לשום חתול לחבשה לחזקה לחתש בחרב: 22 ולכן כה
אמר אדני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים ושברתי
את זרעתיו את החזקה ואת הנשברת והפלתי את החרב
מידו: 23 והפצתי את מצרים בנויים ווריתם בארכות:
24 וחזקתי את זרעת מלך בבל ונתמי את חרב בידיו

בשנה העשרית בעשרי שנים עשר לחדר היה
דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם שם פזיך על פרעה
מלך מצרים והנבא עלייו ועל מצרים כליה: 3 דבר
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עלייך פרעה מלך מצרים
והגנים הגדול הרכז בתוך יארו אשר אמר לי יארו
ואני עשתי: 4 ונתמי חיים בלחיך והדבקתי דנטה
יאריך בקששתך והעליתך מותך יאריך ואת כל דנטה
יאריך בקששתיך תדקך: 5 ונשתחיך המדобраה אותך
ואת כל דנטה יאריך על פני השדה תפלול לא תאסף ולא
תקבץ לחיות הארץ ולעוף השמים נתזיך לאכלה: 6
וידעו כל ישבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת
קנה לבית ישראל: 7 בתפשמך בכם תרוץ ובקעת
לهم כל כתף ובחשען עליך תשרב והעמדת להם
כל מתנים: 8 לכן כה אמר אדני יהוה הנני מביא עלייך
חרב והכתרתי ממך אדם ובמה: 9 והיתה ארץ מצרים
לשמה והרבה וידעו כי אני יהוה יען אמר יאר לוי
ואני עשתי: 10 לכן הנני אליך ואל יאריך ונתמי את
ארץ מצרים לחרבות חרב שמנה מנגדל סונה ועד
גובל כוש: 11 לא תעבר בה רגל אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה: 12 ונתמי את הארץ
מצרים שמנה בטור ארצאות נשמות ועריה בטור ערים
מהחרבות תהין שמנה ארבעים שנה והפצתי את מצרים
בנויים ווריתם בארכות: 13 כי כה אמר אדני יהוה מקץ
ארבעים שנה אקבע את מצרים מן העמים אשר נפכו
שמה: 14 ושבתי את שבות מצרים והשברתי אתם ארץ
תחروس על ארץ מכוורתם והיו שם מלוכה שלפה: 15
מן הממלכות היה שפה ולא חתנסה עוד על הגנים
ומהעתהם לבלו רדות בנויים: 16 ולא יהוה עוד לבית
ישראל למבטה מוציא עון בפנותם אחריהם וידעו כי
אני אדני יהוה: 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון
באחד לחדר היה דבר יהוה אליו לאמר: 18 בן אדם
נבווכדראצ'ר מלך בבל העביר את חילו עברה נדלה
אל צר כל ראש מקרח וכל כתף מרותה ושבר לא היה
לו ולחליו מצר על העבדה אשר עבד עלה: 19 לכן כה
אמר אדני יהוה הנני נתן לנבווכדראצ'ר מלך בבל את
ארץ מצרים ונשא המנה ושלל שללה ובז' בוה והיתה
שבר לחילו: 20 פעלתו אשר עבר בה נתמי לו את הארץ
מצרים אשר עשו לי נאם אדני יהוה: 21 ביום ההוא

דמיה ככה בכבוד ובגדר בעצי עدن והורדת את עצי
עדן אל ארץ החתיות בתקוד ערלים השכבות חללי חרב
הו אפרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

32 ויהי בשתי שרה שנה בשני עשר חדש באחד

לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם שאותה
על פרעה מלך מצרים ואמרת אליו כפירות נוים נדמיה
ואתת כתמים בימים ותנה בנחרותיך ותדלח מים ברגליך
ותרפס נחרותם: **3** כה אמר אדרני יהוה ופרשטי עליך את
רשותי בקהל עמים רכבים והעליך בחרומי: **4** גונשטייך
באرض עלייך השדה אטילך והשכנתו עלייך כל עוף
השמיים והשבטעו ממקח חיות כל הארץ: **5** ונחתי את
ברך על ההרים ומלאתי הארץ רמותך: **6** והשכתי
ארץ צפתך מדריך אל ההרים ואפקים ימלאון ממקח: **7**
וכסתי בכבודך שמים והקדשתי את ככוביהם שם בענן
אקסנו וירח לא יאר ארו: **8** כל מארוי אור בשמיים
אקדרים עלייך ונתני חישך על הארץ נאם אדרני יהוה:
9 והכעשתי לך עמים רכבים בהביאו שברך בנויים על
ארצאות אשר לא ידעתם: **10** והשמוני עלייך עמים רכבים
ומלכיהם ישערו עלייך שער בעופפי חרביו על פניהם
וחדרו לרוגעים איש לנפשו ביום מפלתך: **11** כי כה
אמר אדרני יהוה חרב מלך בבל תבואך: **12** בחברות
נכרים אפיק המונך עריצי גוים כלם וסדרו את נזון
מצרים ונשמד כל המונה: **13** והאבדתי את כל בחמתה
מעל מים רכבים ולא תדריהם רגלה אדם עוד ופרוסות
בHEMA לא תדריהם: **14** או אשקייע מימייהם ונחרותם
שמנן אוליך נאם אדרני יהוה: **15** בתהו את ארץ מצרים
שנמה ונשמה ארץ ממלאה בהכחותה את כל יושבי בה
וידעו כי אני יהוה: **16** קינה היא וקונינה בנות הנויים
תקוננה אותה על מצרים ועל כל המונה תקוננה אותה
נאם אדרני יהוה: **17** ויהי בשתי שרה שנה בחמשה עשר
לחדרש היה דבר יהוה אליו לאמר: **18** בן אדם נהה על
המן מצרים ותורדוו אותה ובנות נוים אדרם אל ארץ
החתויות את יורדי בור: **19** ממי נעמת רדה והשכבה
את ערלים: **20** בתוך חללי חרב יפלוי חרב נתנה משכו
אותה וכל המונה: **21** ידברו לו אליו נכורים מתקד שואל
את עזריו יורדו שכוב הערלים חללי חרב: **22** (Sheol h7585)

שם אשור וכל קהלה שכובותיו קברתו כלם חללים

ושברתי את זרועות פרעה ונאק נאקות חלל לפניו: **25**
והחזקתי את זרועות מלך בבל וזרועות פרעה הפלנה
וידעו כי אני יהוה בתהו חרבבי ביד מלך בבל ונטה אותה
אל ארץ מצרים: **26** והפיצו את מצרים בנויים וזריטו
אותם בארכות וידעו כי אני יהוה:

31 ויהי באחת שרה שנה בשלישי באחד לחדר

יהיה דבר יהוה אליו לאמר: **2** בן אדם אמר אל פרעה
מלך מצרים ואל המונו אל מי דמיה בנדליך: **3** הנה
אשור ארו לבנון ופה ענף וחרש מצל וגבה קומה ובין
עתהים הייתה צמראתו: **4** מים נדלווה תחום רממתהו
את נהרתו הילך סביבות מטהה ואת תעלתו שלחה
אל כל עצי השדרה: **5** על כן נבהא קמתו מכל עצי
השדרה ותרכינה סרעפתיו ותרכינה פארתו מימים רכבים
בשלחו: **6** בסעפתיו קמו כל עוף השמיים ותחת פארתו
ילדיו כל חית השדרה ובצלו ישבו כל נוים רכבים: **7** וויף
בנדלו בארכך דליותיו כי היה שרשו אל מים רכבים:
8 ארזים לא עממו בנן אלהים ברושים לא דמו אל
סערתו וערמנים לא היו כפארתו כל עץ בנן אלהים לא
דמיה אליו ביפוי: **9** ופה עשיתו ברוב דליותיו ויקנאהו
כל עצי עדן אשר בן האלים: **10** לכן כה אמר אדרני
יהוה ענן אשר נבהת בקומה ויתן צמראתו אל בין עבותיהם
ורם לבבו בנבחו: **11** וatanhao ביד אל נוים עשו יעשה לו
סדרשו גרשתהו: **12** וויכרתחו זרים עריצי גוים ויטשחו
אל ההרים ובכל נאות נפלו דליותיו ותשברנה פארתו
בכל אפיקו הארץ וירדו מצלו כל עמי הארץ ויטשחו:
13 על מפלתו ישבנו כל עוף השמיים ואל פארתו היו
כל חית השדרה: **14** למן אשר לא יגבה בקמתם כל
עצי מים ולא יתנו את צמראתם אל בין עבותיהם ולא יעדמו
אליהם בנביהם כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל ארץ
חתיתה בתוכו בני אדם אל יורדי בור: **15** כה אמר אדרני
יהוה ביום רדתו שאללה האבלתי כסתי עליו את תחום
וامנע נחרותיך ויכלאו מים רכבים ואקרד עליו לבנון
וכל עצי השדרה עליו עלפה: (Sheol h7585) **16** מוקל מפלתו
הרעתני נוים בהורדי אותו שאולה את יורדי בור ויונחמו
בארץ החתית כל עצי עדן מבהר וטוב לבנון כל שתי
מים: (Sheol h7585) **17** גם הם אותו יורדו שאלה אל חללי
הרב וזרעו ישבו בצלו בתוך נוים: (Sheol h7585) **18** אל מי

בעונו ימות אתה נפשך הצלת: 10 ואתה בן אדם אמר אל בית ישראל בן אמרתם לאמר כי פשעינו וחטאינו עליינו ובם אנחנו נמקים ואיך נחיה: 11 אמר אלהם כי אני נאם אדרני יהוה אם אחפץ במוות הרשות כי אם בשוב רשות מדריכם הרעים ולמה תמוות בית ישראל: 12 ואתה בן אדם אמר אל בני עמק צדקה הצדיק לא חצילו ביום פשעו ורשות הרשות לא יכשל בה ביום שובו מרשעו וצדיק לא יוכל להזות בה ביום חטאיהם: 13 ובאמרי לצדיק היה ייחיה והוא בטח על צדקו ועשה על כל צדקו לא תזכירנה ובבעל אשר עשה בו ימות: 14 ובאמרי לרשע מות תמוות ושב מהחטאיהם בחקות החמים הילך לבתי עשות על חיו יהוה לא ימות: 15 כל חטאיהם אשר חטא לא תזכירנה לו משפט וצדקה עשה חיו יהוה: 16 ואמרו בני עמק לא יתכן דרך אדרני והמה דרכם לא יתכן: 17 בשוב צדיק מצדקו ועשה עול ומota בהם: 18 ובשוב רשות מרשעתו ועשה משפט עול ומota בהם: 19 ואמרתם לא יתכן דרך וצדקה עליהם הילם הוא יהוה: 20 ואמרתם לא יתכן דרך אדרני איש כדריכיו אשפט אתכם בית ישראל: 21 ויהי היה באשתי עשרה שנה בעשרי בחמשה לחדר לגולתו באלי הפליט מירושלם לאמर הכתה העיר: 22 ויהי יהוה היה אליו עלי עבר לפניהם בוא הפליט ופתח את פי עד בוא אליו בקר ופתח פיו ולא נאלמו עוד: 23 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 24 בן אדם ישב החרבות האלה על אדמת ישראל אמרתם לאמר אחד היה אברם וירש את הארץ ואנחנו ריבים לנו נתנה הארץ לモرشה: 25 לכן אמר אליהם כי אמר אדרני יהוה על הדם תאכלו ועינכם תשאו אל גלוליכם ודם תשפכו והארץ תירשו: 26 עמדתם על הרכבים שעשית תועבה ואיש את אש רעודה טמאת הארץ תירשו: 27 כה תאמר אליהם כי אמר אדרני יהוה כי אני אם לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר על פני השדה להזיה נתתיו לאכלו ואשר במצדות ובמערות בדרכם ימוות: 28 ונתתי את הארץ שטמה ונשמה ונשבת און עזה ושםנו הרי ישראל מאי עוכב: 29 וידעו כי אני יהוה בתהי את הארץ שטמה ומשמה על כל תועבתם אשר עשו: 30 ואתה בן בני עמק הנדריכים בך אצל הקורות ובפחה הכתים ודבר חרד את אחד איש אתה אהיי לאמר באנו ואישמו מה הדבר היוצא מאי יהוה: 31 הנפלים בחרב: 23 אשר נתנו קברותיה בירכתי בור וידו קהלה סכבות קברותה כלם הילים נפלים בחרב אשר נתנו חתית הארץ חיים: 24 שם עילם וכל המונה סכבות קברותה כלם הילים הנפלים בחרב אשר ירדו עליהם אל הארץ תחתית אשר נתנו חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור: 25 בתוך הילים נתנו שכוב לה בכל המונה סכבות קברותה כלם עילם חללי הרבה חללי הרבה כי נתן חתיתם בארץ חיים ושאו כלמתם את יורד בור בתוך הילים נתן: 26 שם משך תבל וכל המונה סכבות קברותה כלם עילם מהללי הרבה כי נתנו חתיתם בארץ חיים: 27 ולא ישכבו את נבורים נפלים מעילם אשר ירדו שאל בכל מלחמות ויתנו את חרבותם תחת ראשיהם ותהי עונתם על עצמותם כי חתית נבורים בארץ חיים: 28 (Sheol h7585) ואתה בתוך עילם תשב ותשכוב את חללי הרבה: 29 שמה אדם מלכיה וכל נשייה אשר נתנו נבורותם את חללי הרבה המה את עילם ישכבו ואת יורד בור: 30 שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני אשר ירדו את הילים בחתיתם מוגבורותם בושים וישכבו עילם את חללי הרבה וישאו כל המונה חללי הרבה פרעה וכל חיל נאם אדרני יהוה: 32 כי נתתי את חתיתם בארץ חיים והשכוב בתוך עילם את חללי הרבה פרעה וכל המונה נאם אדרני יהוה:

33 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 2 בן אדם דבר אל בני עמק ואמרת אליהם ארץ כי אביה עליה הרבה ולקחו עם הארץ איש אחד מקציהם ונתנו אותו להם לצפה: 3 וראה את החרב באהה על הארץ ותקע בשופר והזהיר את העם: 4 ומשמע המשמע את קול השופר ולא נזהר ותבוא חרב ותקחחו דמו בראשו יהה: 5 את קול השופר שמע ולא נזהר דמו בו יהה והוא נזהר נפשו מלט: 6 והזפה כי ראה את החרב באהה ולא תקע בשופר והעם לא נזהר ותבוא חרב ותקח מהם נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצפה אדרש: 7 ואתה בן אדם צפה נתזיך לביית ישראל ושמעת מפי דבר והזהרתם אתם ממי: 8 ובאמרי לרשע מות תמוות ולא דברת להזיהיר רשות מדריכו הוא רשות בעונו ימות ודמו מזיך אבקש: 9 ואתה כי הזהרת רשות מדריכו לשוב ממנה ולא שב מדריכו הוא

ובצאי מרים רגילים תרעה ומרפesh רגילים תשניה: 20 לכן כה אמר אדני יהוה אליהם הנני אני ושפטתי בין שה בריה ובין שה רזה: 21 יען בצד ובכתרת תחדרפו ובקרניכם תנחטו כל הנחלות עד אשר הפיצוותם איתהן אל החוצה: 22 והושעתו לצאנו ולא תהינה עוד לבו ושפטתי בין שה לשזה: 23 והקמתי עליהם רעה אחד ורעה אתהן את עבדיך דודיך הוא ירעעה אתם והוא יהוה להן לרעה: 24 ואני יהוה אהיה להם אלהים ועבדיך דוד נושא בתוכם אני יהוה דברתיכי: 25 וכרכתי להם ברית שלום והשבתי היה רעה מן הארץ וישבו במדבר לבטה וישנו בערים: 26 ונתתי אותם וסכנות גבוחו ברכה והורדתי הנשム בעתו נשמי ברכה יהוו: 27 ונתן עז השדה את פריו והארץ תנתן יבוליה והוא על ארמם לבטה וידעו כי אני יהוה בשבורי את מותות עולם והצלתים מיד העברים בהם: 28 ולא יהיו עוד בו לנוים וחית הארץ לא תأكلם וישבו לבטה ואני מחריך: 29 והקמתי להם מטבח לשם ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ ולא ישאו עוד כלמת הנזום: 30 וידעו כי אני יהוה אלהיהם אתם והמה עמי בית ישראל נאם אדני יהוה: 31 ואתן צאי צאן מרעיטי אדם אתם אני אלהיכם נאם אדני יהוה:

35 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן אדם שם פניך על הר שער והנבא עלי: 3 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני אליך הר שער ונשיטיך ידי עליך ונתתיק שמה ומשמה: 4 עיריך חרבאה אשים ותאה שמה תהיה וידעת כי אני יהוה: 5 יען היה לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב בעת עזן קץ: 6 לכן חי אני נאם אדני יהוה כי לדם אעשך ודם ירדפך אם לא דם שנתה ודם ירדפך: 7 ונתתי את הר שער לשמה ושם מה והכרתי ממנה עבר ושב: 8 ומלאתי את הרים חללי ובכouthיך וניאותיך וכל אפיקיך חללי חרב יפלו בהם: 9 שמות עולם אתן לך ועריך לא לתשנה וידעתם כי אני יהוה: 10 יען אמרך את שני הגנים ואת שני הארץ לתי תהinya וירושנה ויהוה שם היה: 11 לכן חי אני נאם אדני יהוה ועשיתו כאפק וכקנאתך אשר עשתה משנאיך בם ונוודעת בם כאשר אשפטך: 12 וידעת כי אני יהוה שמעתי את כל נאצוטיך אשר אמרת על הרים ישראל לאמר שמה לנו נתנו לאכלתך: 13 ותגדילו עלי בפיקם

וביבאו אליך כמבוא עם וישבו לפניך עמי ושמעו את דבריך ואותם לא יעשו כי ענבים בפיהם המה עשים אחריו בצעם לכם הלאך: 32 והנה לך כשייר ענבים יפה קול ומטב נון ושמעו את דבריך ועשיהם אינם אותם: 33 ובכאה הנה בא והודיעו כי נביה היה בתוכם:

34 ויהי דבר יהוה אליו לאמור: 2 בן הנבא על רועי ישראל הנבא ואמרת אליהם לרעים כה אמר אדני יהוה הוי רועי ישראל אשר הוי רעים אותם הלאו הצאן ירעו הרעים: 3 את החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו הבריה תזבחו הצאן לא תרעו: 4 את הנחלות לא חזקתם ואת החוללה לא רפאתם ולנסברת לא חשבתם ואת הנדרחת לא השבתם ואת האברת לא בקשתם ובחזקת רדייהם אתם ובפרק: 5 ותפוצינה מבלי רעה ותהיינה לאכללה לכל חיות השדה ותפוצינה: 6 ישנו צאיו בכל הרים ועל כל נבעה רמה ועל כל פנוי הארץ נפיצו צאיו ואין דורש ואין מבקש: 7 לכן רעים שמעו את דבר יהוה: 8 חי אני נאם אדני יהוה אם לא יען היה צאיו לבו ותהיינה צאיו לאכללה לכל חיות השדה מאיין רעה ולא דרש רועי את צאיו וירעו הרעים אותם ואת צאיו לא רעו: 9 לכן הרעים שמעו דבר יהוה: 10 כה אמר אדני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאי מירם והשבותים מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלת צאי מפיהם ולא תהיין להם לאכללה: 11 כי כה אמר אדני יהוה הנני אני ודרשתי את צאיו ובקורתים: 12 כבקורת רעה עדרו ביום היותו בתוכם נפרשות כן אבקר את צאיו והצלתו אתהם מכל המיקומת אשר נפצו שם ביום ענן וערפל: 13 ותוואצאים מן העמים וקבצחים מן הארץות והביאתים אל אדמתם ורעדתים אל הרים ישראל באפיקים ובכל מושבי הארץ: 14 במרעה טוב ארעה אתם ובהר מרים ישראל יהיה נוהם שם תרכזנה בנווה טוב ומרעה שמן תרעה אל הרי ישראל: 15 אני ארעה צאיו ואני ארבעים נאם אדני יהוה: 16 את האברת אבקש ואת הנדרחת אשיב ולנסברת ארענה במשפט: 17 ואתנה צאיו כה אמר אדני יהוה הני יהוה: 18 המעת מכם שפט בין שה לשזה לאילים ולעתודים: 18 המעת מכם המרעה הטוב תרעו ויתר מדריעיכם תרמסו ברגלים ומشكע מים תשטו ואת הנותרים ברגלים תרפסו: 19

ויזרו בארצות כדרכם וכעלילותם שפטותים: 20 ויבוא אל הננים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יהוה אלה ומארציו צאו: 21 ואחמל על שם קדשי אשר חללו בו בית ישראל בניים אשר באו שם: 22 לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדני יהוה לא למענכם אני עשה ביהו ישראל כי אם לשם קדשי אשר חללו בנוים אשר באתם שם: 23 וקדשתי את שמי הנודל המחלל בנוים אשר חללו בהם וידעו הננים כי אני יהוה נאם אדני יהוה בהקדשי בהם לענייהם: 24 ולקחתו אתכם מן הננים וקבצתי אתכם מכל הארץות והבאותו אתכם אל ארמתחם: 25 וזרקתו עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטחד אתכם: 26 ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבתכם והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר: 27 ואת רוחית אתן בקרבתכם ועשיתי את אשר בחקוי תלכו ומשפטו תשמרו ושיתם: 28 וישבחתם הארץ אשר נתתי לאבתיכם והייתם לי עם ואכבי אהיה לכם לאלהים: 29 והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדין והרביחי אתו ולא אתן עלייכם רעב: 30 והרביחי את פרי הארץ ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בנוים: 31 וזכרתם את דרכיכם הרים ומעליכם אשר לא טובים ונקטים בפניכם על עונתיכם ועל חותבתיכם: 32 לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם בושו והכלמו מדריכיכם בית ישראל: 33 כה אמר אדני יהוה ביום טהרי אתכם מכל עונתיכם והושבתי את הרים ונבנו החרבות: 34 והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היה שמה לעני כל עובר: 35 ואמרו הארץ הלו הלו נשמה היה כנן עדן והרים החרבות והנשימות והנהרות בצדות ישבו: 36 וידעו הננים אשר ישארו סביבותיכם כי אני יהוה בניינו הנהרות נשעתי נשמה אני יהוה דברתי ועשתי: 37 כה אמר אדני יהוה עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם צאן אדם: 38 כצאן קדרים כצאן ירושלים במוועדריה כן תהיינה הרים החרבות מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

37 היה עלי יד יהוה וויצו אני ברוח יהוה ווינחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות: 2 והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה והנה יבשות

והעתרתם עלי דבריכם אני שמעתי: 14 כה אמר אדני יהוה כשמכח כל הארץ שמנה עשה לך: 15 כשמכחך למחלת בית ישראל על אשר שמנה כן עשה לך שמנה תהיה הר שער וכל אדורם כליה וידעו כי אני יהוה:

36 ואהה בן הנבא אל הרו ישראל ואמרת הרי ישראל שמעו דבר יהוה: 2 כה אמר אדני יהוה ענן אמר האויב עליכם האח ובמותו עולם למורשה היהת לנו: 3 لكن הנבא ואמרת כה אמר אדני יהוה ענן ביען שמות ושאף אתכם מסביב להוויכם מורשה לשארית הננים ותעלו על שפט לשון ורבת עם: 4 לכן הרו ישראל שמעו דבר אדני יהוה כה אמר אדני יהוה להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות ולהרבות השמות ולערבים הנזבות אשר היו לבו וללעג לשארית הננים אשר מסביב: 5 לכן כה אמר אדני יהוה אם לא באש קנאתי דברתי על שארית הננים ועל אדם כלא אשר נתנו את ארציהם להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט נפשelman מגנסה לבו: 6 לכן הנבא על ארמתה ישראל ואמרת להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאות כה אמר אדני יהוה הנה בקנאתי ובחמתה דברתי ענן במלת ננים נשאות: 7 לכן כה אמר אדני יהוה אני נשאות את ידי אם לא הננים אשר מסביב הנה כלמתם נשבו: 8 ואתם הרו ישראל ענפכם תחנו ופריכם תשאו לעמי ישראל כי קרכבו לבוא: 9 כי הנהו אליכם ופנויי אליכם ונעבדתם ונורעתם: 10 והרביחי עלייכם אדם כל בית ישראל כליה ונשבו הרים והחרבות תבנינה: 11 והרביחי עליכם אדם ובאה ורכו ופכו והושבתי אתכם כקדמותיכם והיטבתו מראתיכם וידעתם כי אני יהוה: 12 והולכת עלייכם אדם את עמי ישראל וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם: 13 כה אמר אדני יהוה ענן אמרים לכם אכלת אדם אתו ומשלחת נזיך היה: 14 לכן אדם לא תأكل עוד נזיך לא תכשיל עוד נאם אדני יהוה: 15 ולא אשמע אליך עוד כמלת הננים וחרפת עמים לא תשאי עוד ונזיך לא תכשיל עוד נאם אדני יהוה: 16 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 17 בן אדם בית ישראל ישבים על אדרמתם ויטמאו אתה בדרכם ובעלילותם כטמאת הנדה היהת דרכם לפני: 18 ואשפך חמותי עליהם על הדם אשר שפכו על הארץ ובנוליהם טמאה: 19 ואפין אתם בנוים

מכל מושביהם אשר חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי עם ואני אהיה להם לאלהים: 24 ועבדי דוד מלך עליהם ורואה אחד היה לכלם ובמשפטו ילכו וחקתי שמרו ועשו אותם: 25 וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי לעיקר אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם לבנייהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם לעולם: 26 וכרתי להם ברית שלום ברית עולם יהה אותם ונחתים והרביצו אותם ונחתי את מקדשי בחותם לעולם: 27 והיה משכני עליהם והיה להם לאלהים והמה יהו לי לעם: 28 וידעו הגנים כי אני יהוה מקדש את ישראל להיות מקדשי בחותם לעולם:

38 ויהי דבר יהוה אליו אמר: 2 בן אדם שם פניך אל גן הארץ המנוג נושא ראש משך ותבל והנבא עליו: 3 ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני אליך גן נושא ראש משך ותבל: 4 ושובתוך נתתי חיות בלחיזיך והזאתך אותך ואת כל חילך סוסים ופרשיהם לבשי מכלל כלם קהיל רב צנה ומגנן תפשי חרבות כלם: 5 פרס כוש ופוט אתם כלם מנון וכובע: 6 גמר וככל אגפיה בית תוגרמה ירכתי צפון ואת כל אגפיו עמים ריבים אתך: 7 הכנ והקן לך אתה וככל קהילך הנkehלים עלייך והיה להם למשמר: 8 מימים רבים תפקד באחרית הימים תבוא אל הארץ משוכבת מחרב מקבצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והוא מעמים הוזאה ישבו לבטה כולם: 9 ועלית כשהה תבוא כען לכסות הארץ תהיה אתה וככל אגפיך ועמים ריבים אתך: 10 כה אמר אדני יהוה והיה ביום החטא יעלו דברים על לבך וחשבת משכבה רעה: 11 ואמרת עלה על הארץ פרוזות אבاؤ השקטים ישבו לבטה כלם ישבים באין חומה ובריח ודלים אין להם: 12 לשלל שלל ולבבו בו להшиб ירך על חרבות נושבת ועל עם מסך מנויים עשה מקנה וקנין ישבו על טבור הארץ: 13 שבא ודרן וסחרי תרשיש וכל כפריה יאמרו לך הלשלה שלל אתה בא הלבו בו הקהלה קהלה לשאת כסף והוב לקחת מקנה וקנין לשלה שלל נדול: 14 لكن הנבא בן אדם ואמרת כל נוגה כה אמר אדני יהוה הלוא ביום החטא בשבעת עמי ישראל לבטה תדע: 15 ובאת ממקומך מירכת צפון אתה ועמים רבים אתך רכבי סוסים כלם קהיל נדול

מאד: 3 ויאמר אליו בן אדם התהינה העצמות האלה ואמר אדני יהוה אתה ידעת: 4 ויאמר אל הנבא על העצמות האלה ואמרת אליהם העצמות היבשות שמעו דבר יהוה: 5 כה אמר אדני יהוה לעצמות הארץ אני מביא בכם רוח וחיהם: 6 ונחתי עליכם נדים רוח וחיהם עליכם בשד וקרמי עלייכם עור ונחתי בכם רוח וחיהם וידעתם כי אני יהוה: 7 ונחתי כאשר צויתו וייה קול מהנבא והנה רעש ותקרבו עצמות עצם אל עצמו: 8 וראיתי והנה עליהם נדים ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלעללה ורוח אין בהם: 9 ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כי אמר אדני יהוה מארבע רוחות בא הרוח ופחוי בהרגונים האלה ויהו: 10 והנבא חמי כאשר צוינו ותבוא בהם הרוח ויהו ויעמדו על רגליהם חיל נדול מאד מא: 11 ויאמר אליו בן אדם העצמות הארץ כל בית ישראל הנה אמרים יבשו עצמותינו ואברת תקתו נגנוינו לנו: 12 لكن הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעלתי אתכם מקריםותיכם עמי: 13 וידעתם כי אני יהוה בפתחם אתם אל ארמות ישראל: 14 וידעתם כי אני יהוה בפתחם גנתך רוחך בכם וחיהם ונחתתך אתם על אדמתכם את קברותיכם ובעהלתי אתכם מקריםותיכם עמי: 15 וידעתם כי אני יהוה בפתחם גנתך רוחך ונחתתך אתם נאש יהוה: 16 ואתה בן אדם קח לך עץ אחד וכתב עליו לירוסע עץ אפרים וכל בית ישראל אחד וכתוב עליו לירוסע עץ אפרים וכל בית ישראל אחד וקרב אתם אחד אל אחד לך לעצך אחד והוא להדרים בידך: 18 וכאשר יאמרו אליך בני עמק לאמר הלוא תניד לנו מה אלה לך: 19 דבר אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לך את עץ יוסף אשר ביד אפרים ושבתי ישראל אל חבריו ונחתתך אתם עלייאו את עץ יהודה ושיטים לעצך אחד והוא אחד בידך: 20 והוא העצים אשר תכתב עליהם בידך לענייהם: 21 ודבר אליהם מבין הגנים אדני יהוה הנה אני לך את בני ישראל מבין הגנים ושיטויים לך את בני יהודה ונחתתך אתם עלייאו את עץ יהודה ואדרם תאמר כה אמר אדרם עלייאו את בני יהודה והבאתך אותם אל אדרם: 22 ועשיטו אותם לנויך אחד בארץ בהרי ישראל מלך אחד יהיה לכלם מלך ולא יהיה עוד לשני גנים ולא יחציו עוד לשתי מלכות עיר: 23 ולא יטמאו עוד בנלוליהם ובשקיוחיהם ובכל פשעיהם והושעתי אתם

כל עם הארץ והיה להם לשם יום הכבדי נאם אדרני יהודה: 14 ואנשי תමיד יבדילו עברים בארץ מקרים את העברים את הנothersים על פני הארץ לטהרה מקצת שבעה חדשים יחקרו: 15 ועברו העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלן ציון עד קבריו את המקברים אל ניא המון נונג: 16 וכן שם עיר המונה וטהרו הארץ: 17 ואתה בן אדם כה אמר אדרני יהוה אמר ל'צפור כל כנף ולכל חית השדרה הקבצוו ובאו האספו מסביב על זבחיו אשר אני זבח לכם זבח נדול על הרי ישראל ואכלתם בשער ושתיחם דם: 18 בשער גבורים תאללו ודם נשאי הארץ תשטו אילם כרים ועתודים פרים מריאי בשן כלם: 19 ואכלתם חלב לשבעה ושתיחם דם לשכדרון מזבחיו אשר זבחו לכם: 20 ושבעתם על שלוחני סוס ורכב נבור וככל איש מלכחה נאם אדרני יהוה: 21 ונתתי את כבודי בנים וראו כל הנויים את משפטיו אשר עשיי ואת ידי אשר שמו בהם: 22 וידעו בית ישראל כי אני יהוה אלהים מן היום ההוא והלאה: 23 וידעו הנויים כי בעונם גלו בית ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתגנום ביד צדוקים ויפלו בחרב כלם: 24 כטמאתם וכפשיהם עשיתי אתכם ואסתר פני מהם: 25 לכן כי אמר אדרני יהוה עתה אשיב את שבית יעקב ורחלמי כל בית ישראל וקנאי לשם קדשי: 26 ונשואת כל מלחמת ואת כל מעלם אשר מעלו בי בשבעתם על אדרמתם לבטה ואין מחריד: 27 בשובבי אותם מן העמים וקבצתי אותם מארצאות איביהם ונקדשתי בהם לעני הנויים רבים: 28 וידעו כי אני יהוה אלהים בגהנומי אתם אל הנויים וכנסתים על אדרמתם ולא אותיר עוד מהם שם: 29 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם אדרני יהוה:

40 בעשרים וחמש שנה לגולתנו בראש השנה בעשור לחדר בארכע עשרה שנה אחר אשר הכתה העיר עצם היום היה היה עלי יד יהוה ויבא אתי שמה: 2 במראות אליהם הביאני אל ארץ ישראל וויהני אל הר נבה מאר ועליו מבנה עיר מנגב: 3 ויביאו אותו שמה והנה איש מראותו כמוראה נחשת ופטול פשתים בירדו וקנה המדה והוא עמד בשער: 4 וידבר אליו האיש בן אדם ראה בעיניך ובאזורך שמע ושים לבך לכל אשר אני

וחיל רב: 16 ועלית על עמי ישראל כען לכסות הארץ באחריות דמים תהיה ותבאותיך על ארצי למען דעת הנויים אתי בהקדשי ברק לענייהם נונג: 17 כה אמר אדרני יהוה האטה הוא אשר דברתי בימים קדמוניים ביד עברי נביי ישראל הנבאים ביום ההוא ביום בו נוג על אדרמתם עליהם: 18 והיה ביום ההוא ביום בו נוג על אדרמת ישראל נאם אדרני יהוה תעה חמתך באפי: 19 ובקנאי ישראלי אשר דברתי בבריתך אם לא ביום ההוא יהיה רعش נדול על אדרמת ישראל: 20 ורעש מפני דנו היום ועוף השמים וחית השדרה וכל הרמש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונחרטו הרים ונפלו המדרנות וכל חומה לארץ תפול: 21 וקרatoi עליו לכל הרי הארץ נאם אדרני יהוה חרב איש באחיו תהיה: 22 ונשפטתו אותו בדבר ובכם ונשוא שופט ואבוי אלגבייש אש וגפרית אמיטר עליו ועל אנפיו ועל עמי ריבים אשר אותו: 23 והתנדلت ותתקדשתי ונודעתו לעני נויים רבים וידעו כי אני יהוה:

39 ואתה בן אדם הנבא על נונג ואמרת כה אמר אדרני יהוה הנני אליך נוג נשיא ראש משך ותבל: 2 ושבתייך ושאתיך והעליתיך מירכתך צפון והבאותיך על הרי ישראל: 3 והכיתוי קשתך מיד שמואלך ותחץך מיד ימינך אפי: 4 על הרי ישראל תפול כי כל אגיך ועמוס אשר אתק לעת צפור כל כנף וחית השדרה נתוך לאכלה: 5 על פני השדרה תפול כי אני דברתי נאם אדרני יהוה: 6 ושלחתך אש במגנו ובכישבי האים לבטה וידעו כי אני יהוה: 7 ואת שם קדשי אודיע בתוכך עמי ישראל ולא אחל את שם קדשי עוד וידעו הנויים כי אני יהוה קדוש בישראל: 8 הנה בא ונחיתה נאם אדרני יהוה הוא היום אשר דברתי: 9 ויצאו ישבי ערי ישראל ובвро והשיקו בנשך ומגנו זננה בקשת ובחצים ובמקל יד וברמה ובערו בהם אש שבע שנים: 10 ולא ישאו עצים מן השדרה ולא יחתבו מן הערים כי בנשך יבערו אש ושללו את שליהם ובזוזו את בזוזם נאם אדרני יהוה: 11 והיה ביום ההוא אתן לנוג מקום שם קבר בישראל ני העברים קדמתם הים וחסמתה היא את העברים וקברו שם את נונג ואת כל המונה וקראו ניא המון נונג: 12 וקברם בית ישראל למן טהר את הארץ שבעה חדשים: 13 וקברו

27 ושער לחצר הפנימי דרך הדרום וימד משור אל השער דרך הדרום מאה אמות: 28 ויביאני אל החצר הפנימי בשער הדרום וימד את השער הדרום כמדות האלה: 29 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב חמשים אמה ארך ורחב עשרים וחמש אמות: 30 ואלמו סביב סביב ארך חמיש עשרים וחמש אמות: 31 ואלמו אל חצר החיצונה ותמרים אלה: 32 ויביאני אל החצר הפנימי דרך הדרום וימד את השער כמדות אלה: 33 ותאו ואילו ואלמו כמדות האלה וחלונות לו ולאלמו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 34 ואלמו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו וمفו ושםנה מעלה מעלה: 35 ויביאני אל שער הצפון ומדר כמדות האלה: 36 תאו אל ואלמו וחלונות לו סביב סביב ארך חמישים אמה ורחב חמיש עשרים אמה: 37 ואילו לחצר החיצונה ותמרים אל אלו מפו וمفו ושםנה מעלה מעלה: 38 ולשכה ופתחה באלים השערים שם ידicho את העלה: 39 ובאלם השער שני שלוחנות מפו ושנים שלוחנות מפה לשוחות אליהם העולה וחתאת והאש: 40 ואל הכתף מוחוצה לעולה לפתח השער הצפינה שני שלוחנות ואל הכתף האחת אשר לאלים השער שני שלוחנות: 41 ארבעה שלוחנות מפה וארבעה שלוחנות מפה לכתף השער שמנה שלוחנות אליהם ישבתו: 42 וארבעה שלוחנות לעולה אבני נוית ארך אמה אחת וחצי ורחב אמה אחת וחצי וגובה אמה אחת אליהם יניחו את הכלים אשר ישחוות את העולה בסם וחווב: 43 והשפטים טפח אחד מוכנים בבית סביב סביב ואל שלוחנות בשער הקרבן: 44 ומוחוצה לשער הפנימי לשכותם שרים בחצר הפנימי אשר אל כתף שער הצפון ופניהם דרך הדרום אחד אל כתף שער הקדים פניהם דרך הצפון: 45 וירדבר אליו זה הלשכה אשר פניה דרך הדרום לכחנים שMRI משמרת הבית: 46 והלשכה אשר פניה צדוק הקרים מבני לוי אל יהוה לשורתו: 47 המה בני צדוק הקרים מבני לוי אל יהוה לשורתו: 48 וימד את החצר ארך אמה אמה ורחב אמה מרבעת והזובח לפני הבית: 49 ויביאני אל אלם הבית וימד אל אלם חמיש עשרים אמה ורחב חמיש אמות מפה ורחב השער שלש אמות מפו ושלש אמות מפו: 50 ארך האלים עשרים

מראה אותו כי למען הראותה הבאה הנה הנדר את כל אשר אתה רואה בבית ישראל: 5 והנה חומת מחוץ לבית סביר סביר וביד האש קנה המודה ש אמות באמה וטפח וימד את רחוב הבניון קנה אחד וקומה קנה אחד: 6 ויבוא אל שער אשר פניו דרך הדרום ויעל במעלתו וימד את סף השער קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב קנה אחד רחוב: 7 והתא קנה אחד ארך וקנה אחד רחוב ובין התאים חמיש אמות וסף השער מאנצל אלם השער מהביה קנה מהביה קנה אחד: 8 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים אחד: 9 וימד את אלם השער שמנה אמות ואילו שרים שלשה מפה ושלשה מפה מדה אחת לשלהם ומדה אחת לשלהם מפה ומפו: 10 וימד את רחוב דרך הקדים עשר אמות ארך השער שלוש עשרה אמות: 11 ונוביל לפניו התאות אמה אחת ואמה אחת נוביל מפה והחצר שש אמות מפו ושםנה מפו: 12 וימד את השער מגן התא לנו רחוב עשרים וחמש אמותفتح הנדר בפתח: 13 ויעש את אילם ששים אמה ואל אל החצר השער סביב סביב: 14 ועל פני השער היאתון על לפני אלם השער והפניימי חמישים אמה: 15 וחלונות אטמות אל התאים ואל אליהמה לפניהו לשער סביב סביב וכן לאלומות וחלונות סביב סביב לפניהו ואל אל תמרים: 16 ויביאני אל החצר החיצונה והנה לשכות ורצפה עשוי לחצר סביב סביב שלשים לשכות אל הרצפה: 17 והרצפה אל כתף השערים לעממת ארך השערים הרצפה התחתונה: 18 וימד רחוב מלפני השער התחתונה לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה הקדים והצפון: 19 ויהי השער אשר פניו דרך הצפון לחצר החיצונה מדריך ארכו ורחבו: 20 ותאו שלשה מפו ושלשה מפה ואילו ואלמו היה כמדות השער הראשון חמישים אמה ארכו ורחב חמיש עשרים באמה: 21 וחלונו ואלמו ותמרו כמדות השער אשר פניו דרך הקדים ובעלותם שבע עליו בו ואלמו לפניהם: 22 ושער לחצר הפנימי הנדר השער לצפון ולקדים וימד משור אל לחצר הפנימי הנדר השער לצפון ולקדים ותנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה: 23 וחלונות לו לאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמיש עשרים אמה: 24 ווילכני דרך הדרום ותנה שער דרך הדרום ומדר אילו ואלמו כמדות האלה: 25 וחלונות לו לאילמו סביב סביב כהחלנות האלה חמישים אמה ארך ורחב חמיש עשרים אמה: 26 ומעלות שבעה עלות ואלמו לפניהם ותמרים לו אחד מפו ואחד מפו אל אילו:

מוות רבעה ופני הקדש המראה כמורה: 22 המובה עז שלוש אמות נבה וארכו שתיים אמות ומקצתו עז וארכו: וקירותיו עז וידבר אל זה השלחן אשר לפני יהוה: 23 ושתיים דלתות להיכל ולקדש: 24 ושתיים דלתות לדלתות שתים מוסבות דלתות שתים לדלת אחת ושתי דלתות לאחרת: 25 ועשוייה אליהן אל דלתות ההיכל כרובים ותמירים כאשר שעשים לקירות ועב עז אל פניהם מהחוץ: 26 וחלונות אטמות ותמירים מפו ומפו אל תחפות האולם וצלעות הבית והעבים:

42 27 ויוצאי אל החצר החיצונה הדרך דרך הצפון ויבאנו אל הלשכה אשר נגד הנורה ואשר נגד הבניין אל הצפון: 2 אל פניהם ארך אמות המאהفتح הצפון והרחב חמשים אמות: 3 נגד העשרים אשר לחצר הפנימי ונגר רצפה אשר לחצר החיצונה אתיק אל פניהם ונגד הדרק אחד ותוחיתם לצפון: 4 והלשכות בשלשים: 5 ולפניהם הלשכות מהלך עשר אמות רחוב אל הפנימיות דרכן אמה אחת ותוחיתם לצפון: 6 והלשכות העליונות קצורות כי יוכלו אתיקים מהתהנתנות ומהתכונות בנים: 7 וכי משלשות הנה ואין להן עמודים כעמודי החצרות על כן נאצל מההתהנתנות ומהתכונות מהארץ: 8 ונגר אשר לחוץ לעממת הלשכות דרך החצר החיצונה אל פניהם הלשכות ארכו חמשים אמה: 9 וכי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה חמשים אמה והנה על פניהם החיל מל מהאה אמה: 10 ומתחתיה לשכות האלה המבוא מהיכל מהאה אמה: 11 והבנוי אשר אל פניהם חצר באתה דרך סביב סביב: 12 והבנוי אשר אל פניהם חצר באתה דרך הצפון ופתח אחד לדורות ורחב מקום המנחה המש אמות סביב סביב: 13 והבנוי אשר אל פניהם חצר באתה דרך סביב שבעים אמה וקירות הבניין חמשים רחוב סביב סביב וארכו תשעים אמה: 14 ומידד את הבית ארך מהאה ומה והגורה והבניה וקירותה ארך מהאה אמה: 15 ומידד ארך הבניין פניהם חצר ותגורה לדורות מהאה אמה: 16 הספים והחלונים אל פניהם חצר אשר על אחרה ואתוקיה מפו ומפו מהאה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 17 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לששתם נגד הסף שחיף עז סביב סביב וארץ עד החלנות והחלנות מכסות: 18 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 19 ועשי כרובים ותמירים תמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 20 ופניהם אדם אל התמרה מפו ופניהם כפיר אל התמרה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 21 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתמירים שעשים אשר פניו דרך הקדשים

אמה ורחב עשתי עשרה אמה ובמלות אשר יעלו אליו: ועמדים אל האילים אחד מפה ואחד מפה:

41 22 ויבאנו אל ההיכל וימד את האילים שיש אמות רחוב מפו וSSH אמות רחוב מפו רחוב האהה: 2 ורחב הפתח עשר אמות וכחפות הפתח חמיש אמות מפו וחמש אמות מפו וימד ארכו ארבעים אמה ורחב עשרים אמה: 3 ויבא לפניהם וימד אייל הפתח שתים אמות והפתח שיש אמות ורחב הפתח שבע אמות: 4 ומידד את ארכו עשרים אמה ורחב עשרים אמה אל פניהם היכל ויאמר אליו זה קדרה קדרים: 5 ומידד קיר הבית שיש אמות ורחב הצלע ארבע אמות סביב סביב לבית סביב: 6 ווהצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים ובאות בקיר אשר לחצר לצלעות סביב סביב להיות אחוזים ולא יהיו אחוזים בקיר הבית: 7 ורחבה ונסבה למעלה למטה לצלעות בקיר הבית למטה למטה סביב סביב לבית על כן כי מוסב הבית למטה למטה וכן התחתונה עלה על העליונה רחוב לבית למטה וכן התחתונה עלה על העליונה לתוכונה: 8 וראיתי לבית נגה סביב סביב מיסdots הצלעות מלו הקנה שיש אמות אצילה: 9 רחוב הקיר אשר לצלע אל החוץ חמיש אמות ואשר מנה בית צלעות אשר לבית: 10 ובין הלשכות רחוב עשרים אמה סביב לבית סביב סביב: 11 ופתח הצלע למנהفتح אחד דרך הצפון ופתח אחד לדורות ורחב מקום המנחה המש אמות סביב סביב: 12 והבנוי אשר אל פניהם חצר באתה דרך סביב שבעים אמה וקירות הבניין חמיש רחוב סביב סביב וארכו תשעים אמה: 13 ומידד את הבית ארך מהאה מה והגורה והבניה וקירותה ארך מהאה אמה: 14 ורחב פניהם חצר ותגורה לדורות מהאה אמה: 15 ומידד ארך הבניין אל פניהם חצר אשר על אחרה ואתוקיה מפו ומפו מהאה אמה וההיכל הפנימי ואלמי החצר: 16 הספים והחלונים האטמות והאתיקים סביב לששתם נגד הסף שחיף עז סביב סביב וארץ עד החלנות והחלנות מכסות: 17 על מעלה הפתח ועד הבית הפנימי ולחוץ ואל כל הקיר סביב סביב בפנימי ובחיצון מדרות: 18 ועשי כרובים ותמירים תמרה בין כרוב לכרוב ושנים פנים לכרוב: 19 ופניהם אדם אל התמרה מפו ופניהם כפיר אל התמרה מפו עשו אל כל הבית סביב סביב: 20 מהארץ עד מעלה הפתח הכרובים והתמירים שעשים אשר פניו דרך הקדשים

ארך באربع עשרה רחבה רחב אל ארבעת רבעיה והגבול סביב אותה חצי האמה והחיק לה אמה סביב ומעלהו פנות קרים: 18 ויאמר אליו בן אשר כה אמר אדני יהוה אלה חקוקות המזבח ביום העשותו להעלות עלי עולה ולזרק עליו דם: 19 ונמתה אל הכהנים הלוים אשר הם מזרע צדוק הכהנים אליהם אמר אדני יהוה לשרתני פר בן בקר לחתאת: 20 ולקחת מדרמו וננתה על ארבע קרנתיו ואל ארבע פנות העוזרה ואל הגבול סביב וחטא אותו וכפרתתו: 21 ולקחת את הפר החתאת ושרפו במפקד הבית מחוץ למקום: 22 וביום השני תקריב שער עזים תמים לחטאota וחטאota את המזבח כאשר חטאota בפר: 23 בכלוחך מהטה תקריב פר בן בקר תמים ואיל מנחאן תמים: 24 והקרבתם לפני יהוה והשליכו הכהנים עליהם מלך והעלו אותם עליה ליהוה: 25 שבעת ימים העשה שער חטאota ליום ופר בן בקר ואיל מנחאן תמים יעשה: 26 שבעת ימים יכפרו את המזבח וטהרו אותו ומלאו ידו: 27 ויכללו את הימים והיה ביום השמיני והלאה יעשן הכהנים על המזבח את עלותיכם ואת שלמיכם ורצאותיהם אתכם נאם אדני יהוה:

44 וישב אליו דרך שער המקדש החיצון הפנה קרים והוא סגור: 2 ויאמר אליו יהוה השער הזה סגור יהה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יהוה אלה ישראל בא בו ויהה סגור: 3 את הנשא נושא הוא ישב בו לאכול לחם לפני יהוה מדרך אלם השער יבוא ומדרכו יצא: 4 ויבאני דרך שער הצפון אל פניהם הבית וארה והנה מלא כבוד יהוה את בית יהוה ואיל אף פניהם: 5 ויאמר אליו סגור יהוה את בית יהוה ואיל תורתו ושם לברך וראה בענייך ובאוניך שמע את יהוה בן אדם שם לברך וראה בענייך ובאוניך שמע את כל אשר אני מדבר אתך לכל חקוקת בית יהוה וכל כל תורה ושם לברך למבוא הבית בכל מוצאי המקדש: 6 ואמרת אל מרי אל בית ישראל כה אמר אדני יהוה רב לכם מכל חשבותיכם בית ישראל: 7 בהבאים בני נכר ערלי לב וערליبشر ליהוות במקדשי להללו את ביתך בהקריבכם את לחמי חלב ודם ויפרו את בריתך אל כל חשבותיכם: 8 ולא שמרתם משמרות קדשי ותשמנם לשמרי משמרתי במקדשי לכם: 9 כי אמר אדני יהוה כל בן נכר ערל לב וערלبشر לא יבוא אל מקדשי לכל בן נכר אשר בתוכך בני ישראל: 10 כי אם הלוים

ומדרדו סביב סביב: 16 מדרד רוח הקדים בקנה המדה חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 17 מדרד רוח הצפון חמש מאות קנים בקנה המדה סביב: 18 את רוח הדרום מדרד חמץ מאות קנים בקנה המדה: 19 סבב אל רוח הים מדרד חמץ מאות קנים בקנה המדה: 20 לאربع רוחות מדרדו חומה לו סביב סביב ארך חמץ מאות ורחב חמץ מאות להבדיל בין הקדש לחל:

43 וילכני אל השער שער אשר פנה דרך הקדים: 2 והנה כבוד אלהי ישראל בא מדרך הקדים וקו לו כולם מים והארץ האירה מכבודו: 3 וכמראה המוראה אשר ראיינו כמראה אשר ראיינו בבאי לשחת את העיר ומראות כמראה אשר ראיינו אל נהר כבר ואפל אל פנוי: 4 וכבוד יהוה בא אל הבית דרך שער אשר פניו דרך הקדים: 5 ותשאני רוח ותביעני אל החצר הפנימית והנה מלא כבוד יהוה הבית: 6 ואשמע מדבר אליו מהבירה ואיש היה עמד אצל: 7 ויאמר אליו בן אדם את מקום כסאי ואת מקום כפות רגלי אשר אשכנ שם בתוכך בני ישראל לעולם ולא יטמא עוד בית ישראל שם קדשי הנה ומולכיהם בזוניהם ובפניהם מלכיהם במותם: 8 בתהם ספם את ספי ומזוזיהם אצל מזוזותיהם וביקיר בני ובניהם וטמאו את שם קדשי בתועבותם אשר עשו ואכלתם באפי: 9 עתה ירחקו את זנותם ופנרי מלכיהם ממוני ושבנתי בתוכם לעולם: 10 אתה בן הנדר את בית ישראל את הבית ויכללו מעוניותיהם ומודדו את חכניתה: 11 וואם נכללו מכל אשר עשו צורת הבית ותוכנותיו ומוצאיו וmobאיו וכל צורתו ואת כל חתתו וכל צורתו וכל תורה הודע אהם וכותב לענייהם וישמרו את כל צורתו ואת כל חתתו ועשו אהם: 12 זאת תורה הבית על ראש ההר כל גבלו סביב סביב קדש קדשים הנה זאת תורה הבית: 13 ואלה מדרות המזבח באמות אמה אמה וטפח וחיק האמה ואמה רחוב ונבולה אל שפתה סביב זורת האחד וזה נב המזבח: 14 ומחיק הארץ עד העוזרה התתונה שתים אמות ורחב אמה אחת ומהעוזרה הקשנה עד העוזרה הנדולה ארבע אמות ורחב אמה: 15 וההראל ארבע אמות ומהאראל ולמעלה הקרןotta ארבע: 16 וההראל שיטים עשרה ארך בשיטים עשרה רחוב רכיב אל ארבעת רבעיו: 17 והעוזרה ארבע עשרה

ליכהן להניח ברכה אל ביתך :³¹ כל נבלת וטרפה מן העוף ומון הבהמה לא יאכלו הכהנים :

45 ובהפילם את הארץ בנהלה תרימו תרומה ליהוה
קדרש מן הארץ ארך חמשה ועשרים אלף ארכ ורחב
עשרה אלף קדרש הוא בכל נבולה סביב: 2 יהיה מזה אל
הקדש חמש מאות בחמש מאות מרבע סביב וחמשים
אלפים מגרש לו סביב: 3 ומן המדה הזאת תמודד ארך חמש
ועשרים אלף ורחב עשרה אלף ורבעים ובו יהוה המקדש קדרש
קדושים: 4 קדרש מן הארץ הוא לכהנים משרתי המקדש
יהיה הקרבנים לשרת את יהוה והיה להם מקום לבתים
וממקדש למקדש: 5 וחמשה ועשרים אלף ארכ ועשרה
אלפים רחוב יהיה לליום משרתי הבית להם לאחוזה
עשרים לשכנת: 6 ואחות העיר תנתן חמשה אלף רחוב
וארכ חמשה ועשרים אלף לעמota תרומות המקדש לכל
בבית ישראל יהיה: 7 ולנסיא מזה ומזה לתרומות המקדש
ולאחות העיר אל פנוי תרומות המקדש ואל פנוי אחות העיר
מפעאת ים ימה ומפעאת קדרמה קדרמה וארכ לעמota אחד
החלקים מגובל ים אל גבול קדרימה: 8 לארכ יהיה לו
לאחוזה בישראל ולא ינו עוד נשייאי את עמי והארץ יתנו
לבית ישראל לשבטיהם: 9 כה אמר אדני יהוה רב
לכם נשייאי ישראל חמש ושדר הסירו ומשפט וצדקה עשו
הרימו גרשיטיכם מעל עמי נאם אדני יהוה: 10 מאזני צדק
ואיפת צדק ובת צדק יהי לכם: 11 האיפה והבת תacen
אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת ועשירת החמר
האיפה אל החמר יהיה מחכנתו: 12 והשקל עשרים נרה
עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה
שקל המנה יהיה לכם: 13 זאת תרומה אשר תרימו
ששית האיפה מוחמר החטים וששיתם האיפה מוחמר
השערים: 14 וחוק השמן הבית השמן מעשר הבית מן הכר
עשרה הבתים חמר כי עשרה הבתים חמר: 15 ושה אחת
מן הצאן מן המאותים ממושקה יהראל למנחה ולעללה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: 16 כל העם
הארץ יהיה העולות והמנחה והנסך בית ישראל יעשה את החטא את
ובשבות בכל מועד בית ישראל אל הארץ הוא יעשה את החטא את
ויאת המנחה ואת העולה ואת השלמים לכפר بعد בית
ישראל: 18 כה אמר אדני יהוה בראשון באחד לחדר
ישראל

אשר רחקו מעלי' בתקות ישראל אל אשר חטו מעלי' אחריו גלולים ונשאו עונם: **כ** וזהו במקדרי משרותים פקדות אל שעריו הבית ומשרתות את הבית המה ישחטו את העלה ואת הובח לעם והמה יעדמו לפניהם לשרתם: **כג** יען אשר ישרתו אותם לפניו גלולים והו לבית ישראל למבחן עון על כן נשאתי ידו עליהם נאם אדרני יהוה ונשאו עונם: **כד** ולא יגשו אליו לכהן לי ולנשא על כל קדרי אל קדרי הקרים ונשאו כלמתם ותועבותם אשר עשו: **כז** ונתחי אותם שמרי משמרת הבית לכל עבדתו ולכל אשר יעשה בו: **כח** והכהנים הלוים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדרי בתותם בני ישראל מעלי' המה יקרבו אליו לשרגני ועמדו לפניו להקריב לי חלב ודם נאם אדרני יהוה: **כט** הנהנה יבוא אל מקדרי והמה יקרבו אל שלחני לשרגני ושמרו את משמרתיו: **כז** וזהה בבואם אל שעריו החצר הפנימית בנדרי פשטים ילבשו ולא יעלנה עליהם צמר בשרתם בשעריו החצר הפנימית וביתה: **כז** **ב** פארוי פשטים יהיו על ראשם ומוכנסו פשטים יהיו על מתניתם לא יתגנו בזע: **כז** ובכזאתם אל החצר החיצונה אל החצר החיצונה אל העם יפשטו את בגדיהם אשר מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן בגדים אחרים ולא יקרבו את העם בבגדיהם: **כז** וראשם לא גילהו ופרע לא ישלחו כסום ייכסמו את ראשיהם: **כז** ויין לא ישתו כל כהן בבואם אל החצר הפנימית: **כז** ואלמנה ונגרושה לא יקחו להם לנשיהם כי אם בתולת מזרע בית ישראל והאלמנה אשר תהיה אלמנה מכחן יקחו: **כז** ואת עמי יורו בין קדר לחהל ובין טמא לטהור יודעם: **כז** ועל ריב המה יעדמו לשפט במשפטיו ושפתו ואת תורתך ואת חקתי בכל מועדיו שמרו ואת שבתו יקרדו: **כז** ואל מות אדם לא יבוא לטמא כי אם לאב ולאמ ולבן ולבת לאח ולאהות אשר לא היה לה איש לטמאו: **כז** ואחרי טהרתו שבעת ימים יספרו לו: **כז** ובימים הבאים אל קדר אל החצר הפנימית לשרת בקדש יקריב החטאנו נאם אדרני יהוה: **כז** והויה להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לא תנתנו להם בישראל אני אחוזם: **כז** המנחה והחטאנו והאשם המה יאכלום וכל חרם בישראל להם יהיה: **כז** וראשית כל בכורי כל וכל תרומות כל מכל תרומותיכם לכהנים יהוה וראשית ערכותיכם תנתנו

את הסלת מנהה ליהוה חקוקות עולם תמיד: 15 ועשה את הכהן מודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות העזרה לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית: 16 וכן אמר אדרני יהוה כי יתן הנשיה מנהה לאיש מבני נחלתו היא לבניו תהיה אחותם היא בנחלתו: 17 וכן יתן מנהה מנהלתו לאחד מעבדיו והויה לו עד שנת הדורו ושבת לנשיה אך נחלתו בניו להם תהיה: 18 ולא יקח הנשיה מנהלת העם להונתם מאהזתו מנהל את בניו למן אשר לא יפיצו עמי איש מאהזתו: 19 ויביאני מבוא אשר על כתף השער אל הלשכות הקדש אל הכהנים הפנות צפונה והנה שם מקום בירכיהם ימה: 20 ויאמר אליו וזה המקום אשר יבשלו שם הכהנים את האשם ואת החטא אשר יאפו את המנהה לבתו הוציא אל החצר החיצונה ויעברני אל ארבעת מקוצעי החצר והנה החצר במקצע החצר חצר במקצע החצר: 22 באربعות מקצעות החצר חצרות קטרות ארבעים ארך ושלשים רחוב מדרה אחת לאربعות ומברשות עשו מתחת הטירות בהם סכיב לאربعות ומברשות עשו מתחת הטירות סכיב: 24 ויאמר אליו אלה בית המבשלים אשר יבשלו שם משרתי הבית את זבח העם:

47 וישבנו אל פתח הבית והנה מים יצאים מתחת מפתח הבית קדרימה כי פנוי הבית קדרים והמים ירדדים מתחת מכתף הבית הימנית מנגב למשובח: 2 וויצוני דרך שער צפונה ויסבמי דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפענה קדרים והנה מים מפלים מן הכתף הימנית: 3 בצתה האיש קדרים וקו בידיו ומד אלף באמה ויעברני במים מי אפסים: 4 וימד אלף ויעברני במים מרים ברכלים וימד אלף ויעברני מי מותנים: 5 וימד אלף נחל אשר לא אוכל לעבר כי נאו המים מי שחו נחל אשר לא עבר: 6 ויאמר אליו הראית בן אדם ווילכני וישבני שפת הנחל: 7 בשובני והנה אל שפת הנחל עץ רב מאר מזה ומזה: 8 ויאמר אליו המים האלה יוצאים אל הגליל הקדמונית וירדו על הערבה ובאו הימה אל הימה המוצאים ונרפא המים: 9 והיה כל נפש היה אשר ישץ אל כל אשר יבוא שם נחלים כי היה והיה הדנה רבה מאר כי באו שם מהמים האלה יורפאו וחיו כל אשר יבוא שם הנחל: 10 והיה יעמוד עליו דוגים מעין גדי ועד עין גנלים משטו

תקח פר בן בקר תמים וחטא את המקדש: 19 ולקח הכהן מודם החטא ונמנן אל מוזות הבית ואל ארבע פנות העזרה לモבה ועל מוזות שער החצר הפנימית: 20 וכן עשה בשבעה בחדר חדש מאיש שנה ומפתח וכפרתם את הבית: 21 בראשון בארכבה עשר יום לחדר היה לכם הפסח חנ שבועות מימים מצות יאל: 22 ועשה הנשיה ביום ההורא בעדר ובכע כל עם הארץ פר חטא: 23 ושבעת ימי החג יעשה עולה ליהוה שבעה שבעת פרים ושבעת אילם תמים ליום שבעת הימים וחטא שער עזים ליום: 24 ומנהה איפה לperf ואיפה לאיל יעשה ושם הין לאיפה: 25 בשבעה חמישה עשר יום לחדר בחג יעשה כאללה שבעת הימים כחטא עוללה וכמנחה וכשןן:

46 כה אמר אדרני יהוה שער החצר הפנימית הפנה קדרים יהוה סגור ששת ימי המעשה ובוים השבת יפתח ובוים החדש יפתח: 2 ובא הנשיה דרך אלם השער מחוץ ועמד על מוזות השער ועשוו הכתנים את עולתו ואת שלמיו והשתחו על מפתח השער ויצא והשער לא יסגר עד הערב: 3 והשתחו עם הארץ פתח השער ההו בא שבתוות ובחדשים לפני יהוה: 4 והעלה אשר יקרב הנשיה לאלה שער החצר הפנימית תמים ואיל תמים: 5 ומנהה איפה לאיל ולכבשים מנהה מתחת ידו ושם הין לאיפה: 6 ובוים החדש פר בן בקר תמים ושתת כבש ואיל תמים יהו: 7 ואיפה לperf ואיפה לאיל יעשה מנהה ולכבשים כאשר תשין ידו ושם הין לאיפה: 8 וובבואה הנשיה דרך אלם השער יבוא ובדרכו יצא: 9 וובבואה עם הארץ לפני יהוה במועדים הבא דרך שער צפון להשתחו יצא דרך שער נגב והבא דרך שער נגב יצא דרך שער צפונה לא ישוב דרך השער אשר בא בו כי נכחו יצאו: 10 והנשיה בתוכם בכוואם יבוא ובצאתם יצאו: 11 ובוחנים ולכבשים מתחת ידו ושם הין לאיפה: 12 וכן עשה הנשיה נדבה עולה או שלמים נדבה ליהוה ופתח לו את השער הפנה קדרים ועשה את עולתו ואת שלמיו כאשר יעשה ביום השבת יוציא וסגור את השער אחריו יצאו: 13 וככש בן שנתיו מימים תעשה עולה ליום ליהוה בבקר בבקר תעשה אותו: 14 ומנהה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה ושם שלישיות ההין לרס

ללחרים היו ל민ה היה הדתם כדרתם הים הנגדל רבה
מאד: **כ** בצדתו ונכאו ולא ירפא למלה נתנו: **ד** ועל
הנהל עלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יוביל
עלחו ולא יתם פריו לחדריו יבכר כי מימיו מן המקדש
המה יוצאים והוא פrho למאכל ועלחו לתרופה: **ה**
כה אמר אדני יהוה נה נבול אשר תנהלו את הארץ
לשני עשר שבטי ישראל יוסף חכמים: **ו** ונחלתם אותה
איש כאחיו אשר נשאתי את ידי לתחה לאביכם ונפלה
הארץ הזאת לכם בנהלה: **ז** וזה נבול הארץ לפאת
צפונה מן הים הנגדל הדרך חתלו לבו צדקה: **ח**
חמת ברותה סברים אשר בין נבול دمشق ובין נבול
חמת חצר התיכון אשר אל נבול חורן: **ט** וזה נבול
מן הים חצר עינון נבול دمشق וצפון צפונה ונבול חמת
ואת פאת צפון: **י** ופאת קדרים מבין חורן וմבין دمشق
ומבין הנולד וմבין ארץ ישראל הירדן מבול על הים
הקדמוני תמדו ואת פאת קדרימה: **יא** ופאת נגב תימנה
מתהמר עד מי מרבות קדר נחליה אל הים הנגדל ואת
פאת תימנה ננבה: **יא** ופאת ים הים הנגדל מבול עד נכח
לבוא חמת ואת פאת ים: **יא** וחלקתם את הארץ הזאת
לכם לשבטי ישראל: **יא** וזה חפלו אותה בנהלה لكم
ולהגרים הנרים בתוככם אשר הולדו בנים בתוכם
והיו לכם כארח בכני ישראל אליכם יפללו בנהלה בזע
שבטי ישראל: **יא** וזה בשבט אשר גר הגר אתו שם תנתנו
נהלהו נאם אדני יהוה:

48 ואלה שמות השבטים מקצת צפונה אל יד דרכם תחולן לבוא חמת חצ'ר עין גובל דמשק צפונה אל יד חמת והיו לו פאת קדמים הום דן אחד : 2 וועל גבול דן מפאת קדמים עד פאת ימה אשר אחד : 3 וועל גבול אשר מפאת קדרינה ועד פאת ימה נפתלי אחד : 4 וועל גבול אשר נפתלי מפאת קדרינה עד פאת ימה מנשה אחד : 5 וועל גבול מנשה מפאת קדרינה עד פאת ימה אפרים אחד : 6 וועל גבול אפרים מפאת קדמים ועד פאת ימה רואבן אחד : 7 וועל גבול רואבן מפאת קדמים עד פאת ימה יהודה אחד : 8 וועל גבול יהודה מפאת קדמים עד פאת ימה תחיה התרומה אשר תרימו חנשה ועשרים אלף רחוב וארכן כאחר החלקים מפאת קדרינה עד פאת ימה והויה המקדש בתוכו : 9 התרומה אשר תרימו להויה ארך חמשה

מחלקתם נאם אדרני יהוה: 30 ואלה תוצאת העיר מפאת צפון חמיש מאות וארבעה אלף מדה: 31 ושער העיר על שמות שבטי ישראל שעריהם שלושה צפונה שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד: 32 ואל פאת קדרימה חמיש מאות וארבעה אלףים ושעריהם שלשה ושער יוסף אחד שער בנימן אחד שער דן אחד: 33 ופאת נגב חמיש מאות וארבעה אלףים מדה ושעריהם שלשה שער שמעון אחד שער יששכר אחד שער זבולון אחד: 34 פאת ימה חמיש מאות וארבעה אלףים שעריהם שלשה שער נד אחד שער אשר אחד שער נפתלי אחד: 35 סכיב שמנה עשר אלף ושם העיר מיום יהוה שמה:

מועדה: 12 והשפטו גנבה ותאנתה אשר אמרה אתנה מההלי אשר נתנו לנו מהאהבי ושותיהם ליעיר ואכלתם חות השדה: 13 ופקתורי עלייה את ימי הבעלים אשר תקтир להם ותעד נומה וחליתה ותלך אחריו מהאהבה ואתי שכחה נאם יהוה: 14 לכן הנה אנכי מפתחה והלכתיה המדבר ודברתי על להה: 15 ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקווה וענתה שמה כימי נעריה וכיוום עלהה מארץ מצרדים: 16 והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישׁ ולא תקראי לי עוד בעלי: 17 והשרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יכו עדר בשם: 18 וכורתה להם ברית ביום ההוא עם חות השדה ועם עופ השמיים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשbor מן הארץ והשכבותים לבטה: 19 ואראשיך לי לעלם ואראשיך לי בצדך ובמשפט ובחסד וברחמים: 20 ואראשיך לי באהונה וידעת את יהוה: 21 והיה ביום ההוא ענה נאם יהוה ענה את הדרן ואת התירוש ואת היזחר והם ענו את ירושאל: 22 ורעתיה לי בארץ ורחתמי את לא רחמה ואמרתי לא עמי עמי אתה והוא יאמר אלהי:

3 ויאמר יהוה אליו עוד לך אהב אשה אהבת רע ומנאפת אהבת יהוה את בני ישראל והם פנים אל אלהים אחרים ואהבי אישׁ עניים: 2 ואכרה לי בחמשה עשר כסף וחמר שעדרים ולתק שערם: 3 ואמר אליה ימים רבים תשבי לי לא תוני ולא תהי לאישׁ ונם אני אליך: 4 כי מימים רבים ישבו בני ישראל אין מלך ואין שר ואין זבח ואין מצחה ואין אפוד ותרפים: 5 אחר ישבו בני ישראל ובקשו את יהוה אלהיהם ואת דוד מלכם ופחדו אל יהוה ואל טבו באחרית הימים:

4 שמעו דבר יהוה בני ישראל כי ריב ליהוה עם יושבי הארץ כי אין אמרת ואני חסד ואני דעת אלהים בארץ: 2 אלה וכחש ורצח ונגב ונאף פרצוי ודרמים בדרמים נגענו: 3 על כן תאבל הארץ ואמלל כל יוושב בה בחית השדה ובעופ השמיים וגמ דני הים יאספו: 4 אך אישׁ אלירב ואל יוכח אישׁ ועמק כמרי כי כהן: 5 וכשלה הים וכשל נם נביא עמק ליליה ודרמיית אמרך: 6 נדמו עמי מבלי הדעת כי אתה הדעת מסת ואמאסך מכחן לית ותשכח תורה מידך: 7 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל אלהיך אשכח ב尼克 נם אני: 7 כרbum כן חטא לי כבודם

1 דבר יהוה אשר היה אל הושע בן בארי ביום עזיה יותם אחיו יחזקיה מלכי יהודה ובימי ירבעם בן יושע מלך ישראל: 2 תחלה דבר יהוה בהושע ואמר יהוה אל הושע לך זאת זונים וילד זונים כי זנה תונה הארץ מאחריו יהוה: 3 וילך ויקח את גמר בת דבלים ותחר ותלד לו בן: 4 ויאמר יהוה אליו קרא שמו יזרעאל כי עוד מעט ופקתורי את דמי יזרעאל על בית יהוא והשכתי מלוכות בית ישראל: 5 והיה ביום ההוא ושברתי את קשת ישראל בעמק יזרעאל: 6 ותחר עוד עוד ארחים את בית ישראל כי נשא אשא להם: 7 ואת בית יהודה ארחים והושעתים ביהוה אלהיהם ולא אושיעם בקשת ובחרב ובמלחמה בסוסים ובפרשים: 8 ותגמל את לא רחמה ותחר ותלד בן: 9 ויאמר קרא שמו לא עמי כי אתם לא עמי ואני לא אהיה לכם: 10 והיה מספר בני ישראל כלול היום לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 11 ונקבעו בני יהודה ובני ישראל ייחדו ושמו להם ראש אחד ועלן מן הארץ כי נדול יום יזרעאל:

2 אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: 2 ריבו באמכם ריבבו כי היא לא אשתי ואני לא אישׁ ותסר זוניה מפניה ונאופיה מבין שדריה: 3 פן אפשרנה ערמה והצנונית כיום הולדה ושמתייה כמדבר ושתה הארץ ציה ותמתיה בצמא: 4 ואת בניה לא ארחים כי בני זוניות הנה: 5 כי זנחה אמת הבישה הורותם כי אמרה אלכה אחריו מהאהבי נתני לחמי ומיimi צמרי ופשת שמי ושקוי: 6 לכן הנני שך את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה נתיבותיה לא חמצא: 7 ורדפה את מהאהבה ולא תשי אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישׁ הראשון כי טוב לי או מעתה: 8 והיה לא ידעה כי אני נתתי לה הדרן והтирוש והיזחר וכסף הרבبيיה לה זהב עשו לבעל: 9 לכן אשוב ולקחתי דני בעתו ותירוש במוועדו והצלהי צמרי ופשתו לבסות את ערותה: 10 ועתה אגלה את נבלתה לעני מהאהבה ואישׁ לא יצילה מידך: 11 והשכתי כל משושה חנה חדשה ושבתה וכל

6 לכלו ונשובה אל יהוה כי הוא טרף וירפאנו יך
ויחבשנו: 2 יהינו מיטים ביום השלישי יקמננו ונחיה לפניו:
3 ונדרעה נרדפה לדעת את יהוה כ熟知 נכון מצאו ויבוא
כנשנו לנו כמלך יורה ארץ: 4 מה עשה לך אפרים
מה עשה לך יהודה והסדרם כען בקר וכטול משכים
הליך: 5 על כן חצבתי בנכאים הרגנים באמורי פי
ומשפטיך אור יצא: 6 כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת
אליהם מעלהות: 7 והמה כארם עברו בריתם שם בנדוד
ביה: 8 נלעד קריית פעלין און עקבה מדם: 9 וכחci איש
נדודים חבר כהנים דרכך ירצחו שכמה כי זמה עשו: 10
בבית ישראל ראייתו שעריריה שם ונוט לאפרים נטמא
ישראל: 11 נם יהודה שתקציר לך בשובי שבות עמי:
7 כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים ורעות שמרון כי
פעלו שקר ונגב יבו פשט נדור בחוץ: 2 ובול יאמרו
ללבם כל רעתם זכרתי עתה סבבם מעליהם ננד
פני ה'ו: 3 ברעתם ישבחו מלך ובכחיהם שרים: 4
כלם מנאים כמו תנוור בעריה מפאיה ישבות מעיר מלוש
בצק עד חמוץ: 5 יום מלכנו החלו שרים חמת מין
משך ידו את ל'צים: 6 כי קרבו כתנוור لكم בארכם כל
הלילה ישן אפהם בקר הוא עבר כאש להבה: 7 כלם
וחמו כתנוור ואכלו את שפטיהם כל מלכיהם נפלו אין
קרא בהם אל: 8 אפרים בעמיהם הוא יתבולל אפרים
היה ענה בלי הפויה: 9 אכלו זרים כחו והוא לא ידע נם
шибה ורקה בו והוא לא יידע: 10 וענה נאן ירושאל בפנו
ולא שבו אל יהודה אלהיהם ולא בקשנו בכל זאת: 11 ויהי
אפרים כיונה פותה אין לב מצרים קראו אשור הלו: 12
כאשר ילכו אפרוש עליהם רשות כעוף השמים אורידם
איסרים כשמי לעדרם: 13 אויהם כי נדרדו ממנין שד
לهم כי פשעו בי ואני אפרם והמה דברו עלי כובים:
14 ולא עקן אליו בלבם כי ייללו על משכבותם על דן
ותירוש ותונרו יטورو בו: 15 ואני יסחתי חזקתי ורעותם
ואלי יחשבו רע: 16 ישבו לא על הוי כקשת רמיה יפלטו
בחרב שרים מזעם לשונם זו לעם בארץ מצרים:

8 אל חך שפר כנשך על בית יהוה יען עברו ברית
ועל תורתו פשעו: 2 לי יזעקו אליו ידענוך ישראל: 3
ונח ישראל טוב אויב ירדפו: 4 חם המליכו ולא ממנין
השירו ולא ידעת כי סוף זהבם עשו להם עצבים למן

בקלון אמר: 8 חטא עמי יאכלו ואל עונם ישאו נפשו: 9
והיה כעם כהן ופרקתי עליו דרכיו ומעללו אשיב לו:
10 ואכלו ולא ישבעו הוננו ולא יפרצוי כי את יהוה עזבו
לשמר: 11 זנות ויין ותירוש יקח לך: 12 עמי בעציו ישאל
על ראשיהם יזבחו ועל הגבעות יקטרו תחת
אלון ולבנה אלה כי טוב צלה על כן תזינה בנותיכם
וכלהותיכם תנאפנה: 14 לא אפקוד על בנותיכם כי תזינה
ועל כלותיכם כי תנאפנה כי הם עם הוננו יפרדו ועם
הקדשות יזבחו ועם לא יבין בלב: 15 אם גנה אתה
ישראל אל יאשם יהודה ואל תבאו הגליל ואל הعلו
בית און ואל השבעו חי יהוה: 16 כי כפירה סורה סדר
ישראל עתה ירעם יהוה ככש במרחב: 17 חבור עזבים
אפרים הנה לו: 18 סר סבאמ הוננו אhabo הבו קלון
מנניה: 19 צדר רוח אותה בכנפיו ויבש מזבחותם:

5 שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך
האזורנו כי לכם המשפט כי פח היהם למצופה ורשות
פרושה על תבור: 2 ושהת השטים העמיקו ואני מוסר
לכלם: 3 אני ידעת אפרים וישראל לא נכח ממני כי
עתה הוננו אפרים נתמא ישראל: 4 לא יתנו מעליהם
לשוב אל אלהיהם כי רוח זנונים בקרבם ואת יהוה לא
ידעו: 5 וענה נאן ירושאל בפנו וישראל ואפרים יכשלו
בעונם של נם יהודה עם: 6 בזאנם ובכקם ילכו
לבקש את יהוה ולא ימצאו חלץ מהם: 7 ביהוה בנדור כי
בנום זרים ילדו עתה יאכלם חדש את חלקייהם: 8 תקעו
שופר בגבעה חצירה ברמה הריעו בית און אחריך
בנימין: 9 אפרים לשמה תהיה ביום תוכחה בשבטי
ישראל הודיע נאמנה: 10 היו שרי יהודה כסינו נובל
עליהם אשפוך כמים עברתי: 11 עשוק אפרים רצוץ
משפט כי הויל הליך אחריך צו: 12 ואני כעש לאפרים
וכרכב לבית יהודה: 13 וירא אפרים את חילו ויהוד
את מזרו וילך אפרים אל אשור וישלח אל מלך ירב
והוא לא יכול לרפא לכם ולא יגנה מכם מזoor: 14 כי
אני כshall לאפרים וככפир לבית יהודה אני אוי אטרף
ואלך אשא ואין מציל: 15 אלך אשובה אל מקומי עד
אשר יאשנו ובקשו פני בצר להם ישחרני:

מהמודר בטנים: **ימאסם אלהי כי לא שמעו לו וייהו
בדדים בוגדים:**

10 גפן בוקק ישראל פרוי ישוה לו כרב לפניו הרבה
למושבות כטוב לארצו היטיבו מצבות: 2 חלק לכם
עתה יאשמו הוא יערף מושבותם יشد מצבותם: 3 כי
עתה יאמרו אין מלך לנו כי לא ייראנו את יהוה והמלך
מה יעשה לנו: 4 דברו דברם אלות שוא כרת ברית
פרח בראש משפט על תלמי שדי: 5 לעגנות בית און
גנורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עלו ינילו
על כבודו כי גלה ממננו: 6 גם אותו לאשור יובל מנהה
למלך ירב בשנה אפרים יקח ויבוש ישראל מעתו: 7
נדמה שמרון מלכה כקצת על פניו מים: 8 ונשמדו במוות
און חטא ישראל קוץ ורדדר עלה על מושבותם ואמרו
להרים כסונו ולבעות נפלו עליינו: 9 מימי הגבעה חטא
ישראל שם עמדו לא תשיגם נגבעה מלחמה על בני
עלולה: 10 באות ואסרים ואספו עליהם עמים באסרים
לשתי עיניהם: 11 ואפרים ענלה מלמדה אהבתו לדוש
אני עברתי על טוב צוarah אדריכב אפרים יחרוש יהודה
שדר לו יעקב: 12 זרעו לכם לזכקה קצרו לפיו חסד
נירו לכם ניר ועת לדרש את יהוה עד יבוא ויראה צדק
לכם: 13 חרשתם רשות עולתה קטרתם אכלתם פרוי
בחש כי בחתה בדרכך ברב נבוריך: 14 וקאם שאון
בעמק וכל מבציריך יושד שדר שלמן בית ארבעאל ביום
מלחמה אם על נבים רטשה: 15 ככה עשה לכם בית אל
מן פניהם רעתם בשחר נדרמה נדרמה מלך ישראל:

11 כי נער ישראל ואהבהו וממצדים קראתי לבני : 2
קראה להם כן הלו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים
קטרון : 3 ואנכי תרגתי לאנשים קחם על וורעתיו
לא ידע כי רפואי : 4 בחבלי אדם אמשם בעבותה
אהבה ואהיה להם כמרמי על על לחייהם ואת אליו
אוכיל : 5 לא יושב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי
מאננו לשוב : 6 וחללה חרב בעריו וכלהה בדיו ואכללה
ממצעותיהם : 7 ועומי תלואים למשותי ולא על יקראהו
יחד לא ירומים : 8 איך אתנק אפרים אמנך ישראל
איך אתנק כדarma אשימך צבאים נהפרק עלי לבי ייחד
ככמורי נזומי : 9 לא עשה חרונן אף לא אשוב לשחת
אפרים כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא

יכרת: 5 גונח ענגל' שמרון חרדה אפי' גם עד מתי לא יוכל נקון: 6 כי מושדאל והוא הרש עשו ולא אלהים הוא כי שבבים היה ענ' שמרון: 7 כי רוח זירעו וסופתה יקצרו קמה אין לו צמה בלי' עשה קמה אול' עשה זרים יבלעהו: 8 נבלע ישראל עתה היו בנויים ככלי אין חפץ בו: 9 כי המה עלו אשור פרא בודד לו אפרים החנו אהבים: 10 נם כי יתנו בנויים עתה אקbezם ויחלו מעת מושא מלך שרים: 11 כי הרבה אפרים מזבחת לחטא היו לו מזבחות לחטא: 12 אכתוב לו רבו תורתי כמו זר נחשבו: 13 זבחו הבהיר יזבחו בשר ויאכלו יהוה לא רצם עתה יזכר עונם ויפקד חטאיהם המה מצרים ישבו: 14 וישכח ישראל את עשו ויבן היכלות ויהודה הרבה ערבים בארכות ושלחתן אש בערינו ואכלת ארמנית:

9 אל תسمח לישראל אל ניל כעמים כי זנית מעל אלהיך
אהבת אתנן על כל גדרנות דגנן: 2 גדרן ויקב לא ירעם
ותוריש יכחש בה: 3 לא ישבו בארץ יהוה ושב אפרדים
מצרים ובאשור טמא יאכלו: 4 לא יסכו ליהוה יין ולא
יערבו לו ובוחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמא כי
לחםם לנפשם לא יבוא בית יהוה: 5 מה תעשו ליום מועד
וליום חג יהוה: 6 כי הנה הלויכו מישר מצרים תקכצם מף
תקברם מוחמד לככפם קמושו ירישם חוח באהליך:
7 באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל
הנבייא משגע איש הרוח על רב עונק ורבה מושטמה:
8 צפה אפרדים עם אלהוי נבייא פה יקוש על כל דרכיו
משטחם בביהן אלהיינו: 9 העמינו שחתנו בינו הגבעתה

בניהם : 14 מיד שאל אפרים ממות אגאלם אהי דבריך
 מות אהי קטבר שאל נחם יסתה מעניין : 15 (Sheol h7585)
 כי הוא בין אחיהם יפריא יבוא קדרים רוח יהוה ממדבר
 עלה וובוש מקורו ויחרב מעינו הוא ישסה אוצר כל כל
 חמלה : 16 תאשם שמרון כי מרתה באלהוה בחרב יפלו
 עליהם ירטשו ותרויטו יבקעו :

14 שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעניך : 2
 קח עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל התשא
 עון וכח טוב ונשלמה פרים שפטינו : 3 אשר לא יושענו
 על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אל הינו למשעה ידינו
 אשר בריך ירחים יתום : 4 ארפא מושבם אחים נדבה
 כי שב אפי ממננו : 5 אהיה כטול לישראל יפרח כושונה
 ויק שרשיו לבנון : 6 ילכו ינקוטו ויהי כוית הדרו וריה
 לו לבנון : 7 ישבו ישבו בצלו ייחיו דן ויפרחו כנפן
 יכחו בין לבנון : 8 אפרדים מה לי עוד לעצבים אמי ענדי
 ואשרנו אני כברוש רענן מנני פריך נמצא : 9 מי חכם
 יiben אלה נבון וידעם כי ישראלים דרכי יהוה וצדיקים ילכו
 גם ופשעים יכשלו גם :

בעיר : 10 אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג
 ויחרדו בנים מים : 11 יהרדו צפוף ממצרים וכיונה
 מארץ אשור והושתתם על בתיהם נאם יהוה : 12 סבבנוי
 בכח אפרדים ובמרמה בית ישראל ויהודה עד רד עם
 אל עם קדושים נאמן :

12 אפרדים רעה רוח ורדף קדמים כל היום כוב וشد
 ריבח וברית עם אשור יכרתו ומשמן למצרים וובל :
 2 וריב ליהוה עם יהודה ולפקד על יעקב כדרךו
 כמעלייו ישיב לו : 3 בבטן יעקב את אחים ובאנו שרה
 את אלהים : 4 יושר אל מלך ויכל בכח ויתחנן לו בית
 אל מצאנו שם ידבר עמו : 5 יהוה אלהי הצבאות יהוה
 זכרו : 6 ואתה באלהיך תשוב חסד ומשבט שמר וקוה אל
 אלהיך תמיד : 7 כנען בידו מאוני מרמה לעשך אהב : 8
 ויאמר אפרדים אך עשרתי מצאתו און לי כל ינייע לא
 ימצאו לי עון אשר חטא : 9 ואנכי יהוה אלהיך מארץ
 מצרים עד אושיבך באלהים כימי מועד : 10 ודברתוי על
 הנבאים ואנכי חזון הרביתי וביר הנבאים אדרמה : 11 אם
 נלוד און אך שוא היו בנגלי שורדים זבחו גם מובחוטם
 גנלים על תלמי שדי : 12 ויבריך יעקב שדה ארם ויעבר
 ישראל באשה ובאהה שמר : 13 ובנביא העלה יהוה
 את ישראל למצרים ובנביא נשמר : 14 הצעיס אפרדים
 תמרורדים ודמיו עליו ייטוש וחרפהזו ישיב לו אדרנו :

13 כדבר אפרדים רחת נשא הוא בישראל ויאשם
 בבעל וימות : 2 ועתה יוספו לחטא ויעשו להם מסכה
 מכספם כתבונם עצבים מעשה חרשם כליה להם הם
 אמרים זבחי אדם עגילים ישקון : 3 لكن יהו כען בקר
 וכתל משיכים הילך כנץ יסער מנגן וכען מארבבה :
 4 ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואחים זולתי לא
 תדע ומושיע אין בלתי : 5 אני ירעתייך במדבר הארץ
 תלאות : 6 כמרעתים וישבעו שבעו וירם לבם על כן
 שכחוני : 7 ואהי להם כמו שחיל כנמר על דרך אשור : 8
 אפניהם כרב שכול ואקרע סגור לבם ואכלם שם כלביא
 חית השדה תבקעם : 9 שחתקך ישראל כי כי בעירך :
 10 אהי מלך אפוא ויושעך בכל עיריך ושפטיך אשר
 אמרת תהני לי מלך ושרים : 11 אתן לך מלך באפי ואכח
 בעברתך : 12 צדרור עון אפרדים צפנה חטאיהם : 13 חבל
 يولדה יבוא לך בן לא חכם כי עת לא יעד במשבר

קש כעם עצום ערוך מלחהמה: 6 מפניו ייחלו עמים כל פנים קבצו פארור: 7 כנבודרים ירדוון כאנשי מלחהמה 8 יעלו חומה ואיש בדרכו ילכו ולא יעבטן ארחותם: 9 ואיש אחיו לא ידחקון נבר במלתו ילכו ובعد השלה פלו לא יבצעו: 9 בעיר שקו בחומה ירצון בכתים יعلו بعد החלונים יבוא כנגב: 10 לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שם וירוח קדרו וכוכבים אספו נהמ: 11 ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מתחנו כי עצום עשה דברו כי נדול יום יהוה ונורא מאדומיילנו: 12 ונם עתה נאם הוה שבו עדי בכל לבכם ובצום ובבכי ובספד: 13 וקרעו לבבכם ואל בנדיכם ושבו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארץ אפים ורב חסן ונחם על הרעה: 14 מי יודע ישוב ונחם והשair אחריו ברכה מנהה ונסך ליהוה אלהיכם: 15 תקשו שופר בציון קדרשו צום קראו עצרה: 16 אספו עם קדרשו קהיל קבצוזנים אספו עלולים ינקו שדים יצא חתן מחררו וכלה מהפתה: 17 בין האולם ולמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמק ואל תתן נחלהך להרעה למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה אלהיהם: 18 ויקנא יהוה לארצו וייחמל על עמו: 19 וויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדן והтирוש והיצחר ושבעתם אתו ולאאת אתכם עודחרפה בנוים: 20 ואת הצפוני ארחיק מעלייכם והדרתינו אל ארץ ציה ושםמה את פניו אל הים הקיידני וספו אל הים האחרון ועלה באשו ותעל צחנתו כי הגדיל לעשות: 21 אל תיראי אדמיה נيلي ושםחי כי הגדיל יהוה לעשות: 22 אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עז נשא פראי תאנח וגפן נתנו חילם: 23 ובבני ציון נילו ושםחו ביהוה אלהיכם כי נתן لكم את המורה לצדקה וירד لكم נשם מורה ומלקווש בראשון: 24 ומלאו הנגרות בר והשיקו היקבים תירוש ויצחר: 25 ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והנום חיל הגדול אשר שלחתי בכם: 26 ואכלתם אכול ושבוע והלחתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: 27 וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם: 28 והיה אחריו כן אשפוך את רוחך על כלبشر ונבאו בニיכם ובנוחיכם וקניכם חלומות חלמון בחוריכם חווונות יראו: 29 ונם על העבדים

1 דבר יהוה אשר היה אל יואל בן פתאל: 2 שמעו ואת הוקנים והאוינו כל יושבי הארץ ההויה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם: 3 עליה לבניכם ספרו ובניכם לבניהם ובניהם לדור אחר: 4 יתר הנום אכל הארבה ויתר הארבה אכל הילק ויתר הילק אכל החסיל: 5 הקייצו שכורדים ובכו והיללו כל שתי יין על עסיס כי נכרת מפיכם: 6 כי נוי עליה על ארציו עצום ואין מספר שני שמי אריה ומתרעות לביאו לו: 7 שם נפני לשמה ותאנתי לנצח חשפה והשליך הלבינו שרינה: 8 אליו כבזולה חנרת שך על בעל נעריה: 9 החרת מנהה ונסך מבית יהוה אבלו הכהנים משרתי יהוה: 10 שדר שדה אבללה אדמיה כי שדר דגן הוביש תירוש אמלל יצחר: 11 הבישו אקרים היללו כרמים על חטה ועל שערה כי אבד קציר שדה: 12 הרגע הוביש והתאנה אמללה רמן נס תמר ותפוח כל עצי השדה יבשו כי הביש שwon מון בני אדם: 13 חגורו וספדו הכהנים היללו משרתי מזבח באו לנו בשקים משרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנהה ונסך: 14 קדרשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל ישבו הארץ בית יהוה אלהיכם ועכן אל יהוה: 15 אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכshed משדי יבוא: 16 הלווא ננד עניינו אל נכרת מבוית אלהינו שמחה וניל: 17 עבשו פרדות תחת מנורפתיהם נשמו אוצרות נהרסו ממנורת כי הביש דן: 18 מהナンחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם נם עדרי הצען נשמו: 19 אלך יהוה אקרה כי אש אכלת נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה: 20 נם בהמות שדה תערוג אליך כי יבשו אפיקי מים ואש אכלת נאות המדבר:

2 תקשו שופר בציון והריעו בהר קדרש ירנו כל ישבו הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב: 2 يوم חשד ואפללה יום ענן וערפל כשר פרש על ההרים עם רב ועזום כמהו לא נהייה מן הרים ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ לפניו אכלת אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן הארץ 3 כמראה סוסים מראהו וכפרשים בן ירוצון: 4 כקול מרכבות על ראש הרים ירדרון כקהל להב אש אכלת

ויהודה לעולם תשב וירושלם לדור ודור: ²¹ גניתי דם לא נקוטי ויהוה שכן בציון: מופתים בשמות ובארץ דם ואש ותימרות עשן: ³¹ המשמש היפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הנדרול והנורא: ³² והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשידדים אשר יהוה קרא:

3 כי הנה בימים ההם ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם: ² וקצתתי את כל הגוים והורדים אל עמק ירושפט ונשפטתי עם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר פזרו בנויים ואת ארץ חלקו: ³ ואל עמי ידו גורל ויתנו הילד בזונה והילד מכרו בין וישתו: ⁴ ונם מה אתם לי צר וצידון וככל גלויות פלשת הנמול אתם משלמים עלי ואם נמלים אתם עליל כל מהרה אשיב נמלם בראשכם: ⁵ אשר כספי וזהבי ללחטם ומהמדוי חטבים הבאTEM לחייליכם: ⁶ ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני הינוים למען הרחיקם מעל גבולם: ⁷ והני מערם מן המקום אשר מכרתם אתם שמה והשבתי נמלם בראשכם: ⁸ ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומיכרתו לשכאים אל גוי רחוק כי יהוה יגשו יעלו כל אנשי המלחמה: ¹⁰ כתו אתיכם לחרבות דבר: ⁹ קראו זאת בנויים קדרו מלכמת העירו הגבורים ובאו כל הגוים מסביב ונתקצטו שנאה הנחת יהוה נבוריך: ¹¹ עשו יערו ויעלו הנינוים אל עמק ירושפט כי שם אשב לשפט את כל הינוים מסביב: ¹³ שלחו מגל כי בשל קציר באו רדו כי מלאה גת השיקו היקבים כי רבה רעתם: ¹⁴ המנוים המנוים בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ: ¹⁵ שמש וירח קדרו וכוכבים אספו ננהם: ¹⁶ ויהוה מצין ישאג ומירושלים יתן קולו ורעשו שמיים וארץ ויהוה מחהסה לעמו ומעוז לבני ישראל: ¹⁷ ווידעתם כי או יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיותה ירושלם קדר וורדים לא יעברו בה עוד: ¹⁸ והיה ביום ההוא יטפו החרום עסיס והגבועות תלונה חלב וכל אפיקוי יהודה ילכו מים ומיין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השיטים: ¹⁹ מצרים לשמה תהוה ואדום למדבר שמה תהיה מוחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקיא בארץ: ²⁰

ארבעה לא אשיבו על מכרם בכסף צדיק ואכינו בעבור נעלים: 8 והשאפים על עפר ארץ בראש דלים ודרך ענויים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי: 9 ועל בנדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין ענושים ישות בית אל יהודם: 10 ואנכי השמדתי את האמרי מפנייהם אשר כנבה ארזים נבחו וחסן הוא כאלונים ואשميد פריו ממועל ושרשו מתחה: 11 ואנכי העלייתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי: 12 ואקים מבנים נכאים ובחוריכם לנרים האף אין זאת בני ישראל נאם יהוה: 13 ותשקו את הנורים יין ועל הנביאים צויתם לאמר לא חנו: 14 הנה אנכי מפיק תחתיכם כאשר עתיק הענלה המלאה לה עمير: 15 ואבד מנוס מקל וחוזק לא יאמץ כחו ונבור לא ימלט נפשו: 16 ותפש קשת לא יעד וקל ברגלו לא ימלט ורכב הסוס לא ימלט נפשו: 17 ואמיין לבו בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה:

3 שמעו את הדבר הזה אשר דבר יהוה עליכם בני ישראל על כל המשפה אשר העלייתי מארץ מצרים לאמר: 2 רק אתם ידעתו מכל משפחות האדמה על כן אפקד עליכם את כל עונתיכם: 3 הילכו שיטים יהדו כלתי אם נועדו: 4 הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היזן כפיר קולו ממעתו בלתי אם לכד: 5 התפל צפור על פה הארץ ומוקש אין לה היילה פח מן האדמה ולכוד לא ליכוד: 6 אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו אם תהיה רעה בעיר ויהוה לא עשה: 7 כי לא יעשה אנני יהוה דבר כי אם נלה סודו אל עבריו תגביאים: 8 אריה שא מי לא יירא אדני יהוה דבר מי לא ינבה: 9 המשיעו על ארמנות באשדוד ועל ארמנות בארץ מצרים ואמריו האספו על הר שמרון וראו מהומות ריבות בחותה ועשהים בקרבה: 10 ולא ידעו עשות נכח נאם יהוה האוצרים חמס וشد בארמנותיהם: 11 וכן אמר יהוה צר וסיבב הארץ והורד מנק עזק ונבזו ארמנותיך: 12 כה אמר יהוה כאשר יציל הרעה מפני הארי שתי כרעם או בدل און בן נצלו בני ישראל להשכימים בשמרון בفاتת מטה ובדמשק ערש: 13 שמעו והיעדו בבבון יעקב נאם אדני יהוה אלהי הצבאות: 14 כי ביום פקדתי פשעי ישראל עליו ופקדתי על מזבחות בית אל ונגדו קרנות המזבח

1 דברי עמוס אשר היה בתקופה מתוקע אשר חזה על ישראל בימי עזה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנותם לפני הrush: 2 ויאמר יהוה מצין ישג ומירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרים ויבש ראש הכרמל: 3 כה אמר יהוה על שלשה פשעי דמשק ועל ארבעה לא אשיבו על דושם בחרכות הברזל את הנלעד: 4 ושלחתי אש בבית חזאל ואכללה ארמנות בן הדר: 5 ושברתי בריח דמשק והכרתי יושב מבקעת יהוה: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבו על הנלודם גלות שלמה להסניר לארים: 7 ושלחתי אש בחומת עזה ואכללה ארמנותיה: 8 והכרתי יושב משדרוד ותומך שבת משקלון והשיבותי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשׂתים אמר אדני יהוה: 9 כה אמר יהוה על שלשה פשעי צר ועל ארבעה לא אשיבו על הסנרים גלות שלמה לאדם ולא יקרו ברית אחיהם: 10 ושלחתי אש בחומת צר ואכללה ארמנותיהם: 11 כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבו על דרפו בהרabb אהזו ושותת רחמייו ויטרכ לעד אפו ועברתו שמרה נצח: 12 ושלחתי אש בתימן ואכללה ארמנות בצרה: 13 כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמן ועל ארבעה לא אשיבו על בקעם הרות הנלעד למען הרחוב את נבולם: 14 והצתי אש בחומת רבה ואכללה ארמנותיה בתרועה ביום מלכמתם בסער ביום סופה: 15 וહלך מלכם בגולה הוא ושריו יהדו אמר יהוה:

2 כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבו על שרפו עצמות מלך אדום לשיד: 2 ושלחתי אש במואב ואכללה ארמנות הקרים ומטה בשואן מואב בתרועה בקול שופר: 3 והכרתי שופט מקרבה וככל שרים הארגן עמו אמר יהוה: 4 כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבו על מאסם את תורה יהודה והקו לא שמרו ויתעום כוביהם אשר הלכו אבותיהם אחריהם: 5 ושלחתי אש ביהודה ואכללה ארמנות ירושלם: 6 כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל

הניבו: 8 עשה כימה וכסיל והפק לבקר צלמות ווים ליליה החשיך הקורא למי חיים וישפכם על פני הארץ: יהוה שמו: 9 המבליג שד על עז וshed על מבצר יבאו: 10 שנאו בשער מוכיח ודבר תמים יתעבו: 11 לכן יען בושכם על דל ומשאת בר תקחו מנמו בתני גנות בנותם ולא תשבו בם כרמי חמד נשעתם ולא תשטו את יניהם: 12 כי ידעת רכבים פשעיכם ועצמים הטהרכים צרפי צדיק לקחי כפר ואבינוים בשער הטו: 13 לכן המשכיל בעת היא ידים כי עת רעה היא: 14 דרכו טוב ואל רע למען החיו ויהי כן יהוה אלהי צבאות אתם כאשר אמרתם: 15 שנאו רע ואהבו טוב והצינו בשער משפט אولي יהנן יהוה אלהי צבאות שאירית יוסף: 16 לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אני בכל רחבות מספדים ובכל חוצות אמרדו tuo וקרו אכר אל אבל ומספר אל יודיע נהי: 17 ובכל כרמיים מספדים כי עבר בקרבך אמר יהוה: 18 היו המתואים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור: 19 כאשר ינוס איש מפני הארי ופנעו הדר ובא הבית וסძק ידו על הקייר ונשכו הונח: 20 הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו: 21 שנאות מסתוי הנים ולא אריה בעצרכיהם: 22 כי אם תعلוי על עולות מנהחיכם לא ארצתה ושלם מריאכם לא אביכם: 23 חסר מעלי המון שיריך וזרמת נבלך לא אשמע: 24 ויגל כמיים משפט וצדקה כנהל איתן: 25 הובחים ומנהה התגשותם לי במדבר ארבעים שנה בבית ישראל: 26 ונשאותם את סכות מליככם ואת כיוון צלמייכם כוכב אלהיכם אשר עשיותם לכם: 27 והגלויה אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו:

6 היו השאננים בציון והבטחים בהר שמרון נקי ראשית הגוים ובאו להם בית ישראל: 2 עברו כלנה וראו ולכו משם חמת רבה ורדו נת פלשתים הטעבים מין הממלכות האלה אם רב נבולם מגבלכם: 3 המנדים ליום רע ותגישון שבת חמס: 4 השכבים על מותות שנ וסדריהם על ערשות ואכלים כרים מצאן ועגלים מותך מרבק: 5 החרטם על פה הנבל כדיר חשבו להם כלוי שיר: 6 התהרים במזרקיין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסוף: 7 לכן עתה גלו בראש גלים וסר מරוז חסרים: 8 נשבע אדרני יהוה בנפשו נאם יהוה

ונפל לארץ: 15 והכיתוי בית החרפ על בית הקץ ואבדו בית השן וסבו בתום ריבים נאם יהוה:

4 שמעו הדבר הזה פרות הבשן אשר בהר שמרון העשקות דלים הרצאות אכינויים האמורת לארכיהם הביאה ונשתה: 2 נשבע אדרני יהוה בקרשו כי הנה ימים באים עליכם ונשא אתכם בצדות ואחריתכם בסירות דונה: 3 ופנץים הצאניה אשנה גנדה והשלכתנה החרמונה נאם יהוה: 4 באו בית אל ופשעו הגליל הרבו לפשע והביאו לבקר זבחיכם לששלא ימים מעשרתיים: 5 וקטר מהמן תודה וקרוא נדבות המשמעו כי כו אהבתם בני ישראל נאם אדרני יהוה: 6 וגם אני נתתי לכם נקון שנים בכל ערכיכם וחסר لكم בכל מקומתיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 7 וגם אני מונעתי מכם את הנשש בעוד שלשה הדרשים לkidzir והמתהרי על עיר אחת ועל עיר אחת לא אמרתי חילקה אחת תטמר והילקה אשר לא תטמיך עליה תיבש: 8 וננוו שתים שלש ערים אל עיר אחת לשותה מים ולא ישבעו ולא שבתם עדי נאם יהוה: 9 הכיתוי אתכם בשדפון ובירקון הרבות גנותיכם וכרמיים ותאנים וזיהיכם יאל הגום ולא שבתם עדי נאם יהוה: 10 שלחתיכי בכם דבר בדרכך מצרים הרנתי בחרב בחוריכם עם שבי סוסיכם ואעלה באש מהניכם ובארכיכם ולא שבתם עדי נאם יהוה: 11 הפכתיכי בכם כמהפכת אליהם את סדם ואת עמלה ותהייו כאוד מצל משרפאה ולא שבתם עדי נאם יהוה: 12 לכן כה אעשה לך ישראל עקב כי זאת אעשה לך הכוון לקראת אלהיך ישראל: 13 כי הנה יוצר הרים ובברא רוח ומגנו לאדם מה שחו עשה شهر עיפה ודרך על במתי ארץ יהוה אלהי צבאות שמו:

5 שמעו את הדבר הזה אשר אני נשא עליכם קינה בית ישראל: 2 נפלת לא תוסיף קום בחולות ישראל נטשה על אדרמה אין מקימה: 3 כי כה אמר אדרני יהוה העיר היצאת אלף השair מאה והיווצאת מאה תשair עשרה לבית ישראל: 4 כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני והיו: 5 ואל תדרשו בית אל והנגלל לא תבא ואבר שבע לא תעברו כי הגליל נלה גילה ובית אל יהוה לאון: 6 דרשו את יהוה וחיו פן יצלחakash בית יוסף ואכליה ואין מכבה לבית אל: 7 ההפכים לענה משפט וצדקה לארץ

בחבל תחلك ואתה על אדרמה טמאת תמותה וישראל גלה
גלה מעל אדרמתו:

8 כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיז: 2 ויאמר מה
אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיז ויאמר יהוה אלי בא
הקץ אל עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 3 ויהללו
שירות היכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפך בכל
מקום השילך חס: 4 שמעו זאת השפכים אביוון ולשבית
ענוי ארץ: 5 לאמר מתי יعبر החדר ונשברה שבר
והשבר ונפתחה בר להקthin איפה ולהגדיל שקל ולעוט
מאוני מרמה: 6 לknות בכסף דלים ואביוון עברו נעלים
ומפל בר נשביר: 7 נשבע יהוה בנאון יעקב אם אשכח
לנצח כל מעשיהם: 8 העל זאת לא תרגנו הארץ ואבל
כל יושב בה ועלתה כד כלנה ונגרשה ונשקה כיאור
מצרים: 9 והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי
השמש בצדדים והחכתי לארץ ביום אור: 10 והפכתי
חניכם לאבל וכל שוריכם לקינה והעליתו על כל מתרניהם
שק ועל כל ראש קרחה ושמתייה כאבל יהיד ואחריתה
כיום מר: 11 והנה ימים באים אדני יהוה והשליחי
רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם
לשמע את דברי יהוה: 12 וננו מים עד ים ומצפון ועד
מזרחה ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו: 13 ביום
ההוא תתעלפנה הכתולות היופות והבחורות בצמא: 14
ונשבעם באשמת שמרון ואמרו כי אלהיך דן והי דרכך
באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד:

9 ראיית את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הפתור
וירעשו הספים ובצעם בראש כלם ואחריהם בחרב
אהרגן לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט: 2 אם
וחתרו בשאול משם דוי תקחם ואם יעלו השמיים משם
אורידם: 3 (Sheol h7585) ואם יחבא בראש הכרמל משם
אחפש ולקחתים ואם יסתורו מנדר עיני בקרקע הים משם
אצווה את הנחש ונשכם: 4 ואם ילכו בשבי לפני איביהם
משם אצווה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה
ולא לטובה: 5 ואדני יהוה הצבאות הנגע בארץ ותמונה
ואבלו כל יושבי בה ועלתה כיאר כליה ושקעה כיאר
מצרים: 6 הבונה בשמיים מעלהו וגדרתו על ארץ יסדה
הקרא למי חיים וישפכם על פני הארץ יהוה שמו: 7
הלווא לבני כשים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלווא

אלדי צבאות מתחaab אנכי את נאון יעקב ואדמתנו שנאנו
והסגרתי שיר ומלה: 9 והיה אם יוודה עשרה אנשים
בביה אחד ומתו: 10 ונשאו דודו ומסרפו להוציא עצמים
מן הבית ואמר לאשר בירכתי הבית העוד עמק ואמר
אפס ואמר הס כי לא להזכיר בשם יהוה: 10 כי הנה
יהוה מצה והכה הבית הגדול רסיסים והביה הקטן
בקעים: 12 הירצון בסלע סוסים אם יזרוש בקרים כי
הפקתם לראש משפט ופרי צדקה לענה: 13 השמחים
ללא דבר האמרם הלווא בחוקנו לקחנו לנו קרנים:
14 כי הנוי מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי
הצבאות נוי ולחציו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה:
7 כה הראני אדני יהוה והנה יוצר נבי בתקלה עלה
הלקש והנה לקש אחר נוי המלך: 2 והיה אם כליה לאכול
את עשב הארץ ואמר אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב
כי קתן הוא: 3 נחם יהוה על זאת לא תהיה אמר יהוה: 4
כה הראני אדני יהוה והנה קרא לדב באש אדני יהוה
ותאכל את תחום רבה ואכלת את החלק: 5 ואמר אדני
יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קתן הוא: 6 נחם יהוה
על זאת נם היא לא תהיה אמר אדני יהוה: 7 כה הראני
ונהדרני נצב על חותמת אנך ובידך אנך: 8 ויאמר יהוה
אל מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ויאמר אדני הני
שם אנך בקרב עמי ישראל לא אסיף עוד עבר לו: 9
ונשמו במוות ישחק ומקדרשי ישראל יחרבו וקמתי על
בית ירכעם בחרב: 10 ושלח אמץיה כהן בית אל אל
ירכעם מלך ישראל לאמר קשר עלייך עמוס בקרב בית
ישראל לא תחול הארץ להחיל אתה כל דבריו: 11 כי כה
אמר עמוס בחרב ימותה ירכעם וישראל גלה גלה מעל
אדמתו: 12 ויאמר אמץיה אל עמוס זהה לך ברכח לך
אל ארץ יהודה ואכל שם לחם ושם תנבא: 13 ובית אל
לא תוסיף עוד לתנבה כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה
הוא: 14 ווען עמוס ויאמר אל אמץיה לא נביא אנכי ולא
בן נביא אנכי כי בוקר אנכי ובולס שקמים: 15 ויקחני
יהוה מאהורי הצאן ויאמר אליו יהוה לך לתנבה אל עמי
ישראל: 16 ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבה על
ישראל ולא תמייך על בית ישחק: 17 לכן כה אמר יהוה
אשרך בעיר תונה ובניך ובנתיך בחרב יפלו ואדמתך

את ישראל העליות מארץ מצרים ופלשתים מכפתור
וארים מקרים : 8 הנה עני אדני יהוה במלכה החטא
והשמדתי אתה מעל פניו האדמה אפס כי לא השמיד
ASHMID את בית יעקב נאם יהוה : 9 כי הנה ארכי מצוה
והנעוט בכל הנויים את בית ישראל כאשר נוע בכברה
ולא יפול צורור ארץ : 10 בחרב ימותו כל חטא עמי
האמרים לא תניש ותקדים בעדינו הרעה : 11 ביום ההוא
אקים את סכת דוד הפלת ונדרתי את פרציהן והרISTRY
אקים ובניתה כימי עולם : 12 למען יירשו את שארית
אדום וכל הנויים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עשה
זאת : 13 הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר
ודרך ענבים במשך הזורע והטיפוח ההרים עסיס וכל
הגבועות חמןוננה : 14 ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו
ערדים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות
ואכלו את פריהם : 15 ונטהותים על אדמתם ולא יתחשו
עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך :

1 חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדרום שמוועה
שמענו מאה יהוה וציר בגווע שלח קומו ונקומה עליה
למלחמה : 2 דנה קטן נתתיק בנויים בזוי אתה מאד : 3
וזוון לבך השיאך שכני בחנווי סלע מרום שבתו אמר
בלבו מי יורדני ארין : 4 אם תנביה כנשא ואמ ביני כוכבים
שים קנד משם אורייך נאם יהוה : 5 אם ננבים באו
לך אם שודדי ליליה איך נדמיתה הלויא יונבו דים אם
בצרים באו לך הלויא ישארו עללוות : 6 אריך נחפשו
עשנו נבעו מצפינו : 7 עד הנבול שלוחך כל אנשי בריתך
השיאוך יכול לך אנשי שלמך לחמיך ישימו מזור תחיתך
אין תבונה בו : 8 הלויא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי
חכמים מאדרום ותבונה מהר עשו : 9 וחנות גבריך תימן
למען יכרת איש מהר עשו מקטל : 10 מחמס אחיך יעקב
תכסך בושה ונכרצה לעולם : 11 ביום עמדך מננד ביום
שבות זרים חילו ונכרים באו שעדרו ועל ירושלם ידו
נורל נאם אתה כאחד מהם : 12 ואל תרא ביום אחיך ביום
נכרו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תנדל פיך
בימים צרה : 13 אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא
נס אתה ברעשו ביום אידו ואל חשלחנה בחילו ביום
אידו : 14 ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל
תסגר שרידיו ביום צרה : 15 כי קרוב יום יהוה על כל
הנויים כאשר עשית יעשה לך נמלך ישוב בראשך : 16 כי
כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הנויים תמיד ושתו
ולעו והיו כלוא היו : 17 ובחר ציון תהיה פליטה והיה
קדש וירשו בית יעקב את מורשייהם : 18 והיה בית יעקב
אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום
ולא יהיה שריד לבית עשו כי יהוה דבר : 19 וירשו הנגב
את הר עשו והשפלה את פלשתים וירשו את שדה אפרים
ואת שדה שמרון ובנימן את הגלעד : 20 ונגלת החל הזה
לבני ישראל אשר כנענים עד צרפת ונגלת ירושלם אשר
בספרד ירשו את ערי הנגב : 21 וועלו מושעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והייתה ליהוה המלוכה :

היכל קדרש : 5 אפנוי מום עד נפש תחום יסכני סוף
חבות לראשו : 6 לנצח הרים ירדו תחן הארץ ברכיה
בעדי לעולם ותעל משחת חי יהוה אלהי : 7 בהעתף
על נפשי את יהוה וכרתי ותבוא אלך תפלתי אל היכל
קדשך : 8 משרים הבלתי שא חסם יעוזו : 9 ואני בקהל
תודה אובחה לך אשר נדרת אשלה משועחה ליהוה:
10 ויאמר יהוה לדג ויקא את יונה אל היבשה :

3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא אלה את הקריה אשר
אנכי דבר אלך : 3 ויקם יונה וילך אל נינהה כדבר יהוה
ונינה היהת עיר נדולה לאלהים מהלך שלשת ימים : 4
ויהי יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד וקרא ויאמר עוד
ויחל יהוה לבוא בעיר מהלך יום אחד וקרא ויאמר עוד
ארבעים יום ונינהה נחפה : 5 ויאמינו אנשי נינהה באלהים
ויראו צום וילבשו שקים מגדלים ועד קטנים : 6 וינגע
הדבר אל מלך נינהה ויקם מכסאו ויעבר אדרתו מעליו
ויכס שק וישב על האפר : 7 וויעק ויאמר בנינהה מטעם
המלך גונדייו לאמר האדם והבהמה הבקר והזאנן אל
יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישטו : 8 וויתכס שקים
האדם והבהמה ויראו אל אלהים בחזקה וישבו איש
מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם : 9 מי יודע
שב ונחם האלים ושב מחרון אף ולא נאבד : 10 וירא
האלים את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה ונחם
האלים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה :

4 וירע אל יונה רעה נדולה ויחר לו : 2 וויתפלל אל
יהוה ויאמר אנה יהוה הלאה זה דבריך עד היזו עלי
אדמתי על כן קדמתי לברך תרישה כי יידעתי כי אתה
אל חנון ורוחם ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה : 3
ונטה יהוה קח נא את נפשי ממנה כי טוב מותנו מהי : 4
ויאמר יהוה החטב הרה לך : 5 וויאן יהוה מן העיר וישב
מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד
אשר יראה מה יהיה בעיר : 6 ווימן יהוה אלהים קיקוין
ויעל מעל לjonah להיות צל על ראשו להצליל לו מרעתו
וישמח יונה על הקיקוין שמחה נדולה : 7 ווימן אלהים
חולעת בעלות השחר למחרת ותק את הקיקוין וויבש:
8 ויהי כורח המשמש ומן אלהים רוח קדמים חרישות
ותק המשמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות
ויאמר טוב מותי מהי : 9 ויאמר אלהים אל יונה ההיטב

1 1 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתה לאמר : 2 קום לך
אל נינהה העיר הנדולה וקרא עליה כי עלה רעתם
לפניהם : 3 ווקם יונה לברך תרישה מ לפני יהוה וירד
יפו וימצא אוניה באהה תרשיש ויתן שכחה וירד בה לבוא
עםם תרישה מ לפני יהוה : 4 ויהוה הטיל רוח נדולה
אליהם ויהי סער נדול בים והאניה חשבה להשבר : 5
ויראו המלחים וויעקו איש אל אלהי ויטלו את הכלים
אשר באニア אליהם להקל מעליהם יונה ויהה ירד אל ירכתי
הספינה וישכב וירדם : 6 וויקרב אליו רב החבל ויאמר
לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אויל יתעתש
האלים לנו ולא נאבד : 7 ויאמר איש אל רעהו לכט
ונפילה נורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו
נורלות ויפל הנורל על יונה : 8 ויאמר אליו הניתה נא
לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלacaktır ומאיין
תבוא מה ארץ ואי מזה עם אתה : 9 ויאמר אליהם עברו
אנכי ואות יהוה אלהי השמים אני ורא אשר עשה את הים
ואת היבשה : 10 וויראו האנשים יראה נדולה ויאמרו
אליהם מה זה ואל יהוה יתבונן כי מ לפני יהוה הוא
ברח כי הניד להם : 11 ויאמרו אליו מה נשעה לך וישתק
הימים מעלינו כי הים הולך וסער : 12 ויאמר אליהם שאוני
והתלני אל הים ווישתק הים מעליכם כי יודע אני כי
בשל הסדר הנדול הזה עלייכם : 13 וויתחרטו האנשים
להшиб אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:
14 וויראו אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נאבדה בנפש
האיש הזה ואל תחן עליינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר
חפצת עשית : 15 ווישאו את יונה ויטלהו אל הים ווימד
הימים מזעפם : 16 וויראו האנשים יראה נדולה את יהוה
ויבחו זבח ליהוה וירדרו נדרים : 17 ווימן יהוה דן נדול
לבלו את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ומים ושלשה
לילות :

2 2 וויתפלל יונה אל יהוה אלהי ממעי הדנה : 2 ויאמר
קראו מצדה לי אל יהוה וויענני מבטן שאל שונתי
שמעת קוולי : 3 ותשליךני מצולחה בלבכ
ימים ונחר יסכני כל משבריך ונליך עלי עברו : 4
ואני אמרת נגרשתי מננד עיניך אך אוסף להביט אל

חרה לך על הקיקוון ויאמר היטב חרה לך עד מות:¹⁰ ויאמר יהוה אתה חסת על הקיקוון אשר לא עמלת בו ולא גדרת שבן לילה היה ובן לילה אבד: וו ו אני לא אחוס על נינווה העיר הנגדולה אשר יש בה הרבה מושטים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימיןו לשמאלו ובהמה רבה:

ממול שלמה אדר תשפטן מערבים בטה שובי מלחה:

נשי עמי הגרשון מבית תענוה מעל עלייה תקחו הדרי לעולם: 10 קומו ולכו כי לא זאת המנוחה בעבר טמאח החבל וחבל נמרץ: 11 לו איש הלק רוח וspark כוב אטף לך לין ולשקר והיה מטיף העם זהה: 12 אסף אסף עקב כל קבץ אקbez שאירית ישראל יחד אשינמו כצאן בצרה כעדת בתוך הדבררו תהוננה אדם: 13 עללה הפרץ לפניהם פרציו ויעברו שער ויצאו בו ויעבר מלכם לפניהם והיה בראשם:

3 ואמר שמעו נא ראי עקב וקצינו בית ישראל הלוא لكم לדעת את המשפט: 2 שני טוב ואהבי רעה גולי עורם מעלייהם ושארם מעל עצמותם: 3 ואשר אכלו שאר עמי ועורם מעלייהם הפשיטו ואת עצמותיהם פצחו ופרשו כאשר בסיר וככבר בתוך קלחת: 4 אז יעקו אל יהוה ולא יענה אותו וסתור פניו מלה בעת ההיא כאשר הרעו מעלייהם: 5 כה אמר יהוה על הגבאים המתהים את עמי הנשכימים בשנייהם וקראו שלום ואשר לא יתן על פיהם וקדשו עליו מלחה: 6 لكن לילה لكم מחזון וחשכה لكم מקסם ובאה המשמש על הגבאים וקדר עליהם הימים: 7 ובבשו החזום וחפרדו הקסמים ועטו על שפם כי אין מענה אליהם: 8 ואולם אני מלאתי כה את רוח יהוה ומשפט ונגורה להגידי לעקב פשעו ולישראל חטאיהם: 9 שמעו נא ואת ראש בית עקב וקצינו בית ישראל המתעבים משפט ואת כל הושרה יעקו: 10 בנה ציון בדמים וירושלים בעולה: 11 דרישה בשחד שפט וקחניה במחירות יורו ונביהה בכסף יקסמו ועל יהוה ישענו לאמר הלוא יהוה בקרבו לא תבוא עליינו רעה: 12 لكن בנלכם ציון שדה תחרש וירושלים עיין תהיה והר הבית לבלות עיר:

4 והיה באחרית הימים יהיה הור בית יהוה נכון בראש ההרים ונשא הוא מגבעות ונחרו עליו עמים: 2 ויהלכו נוים רבים ואמרו לכו ונעלת אל הור יהוה ואל בית אליה יעקב ווורנו מדרכו ונלכה בארכתו כי מצינו תצא תורה ודבר יהוה מירושלים: 3 ושפט בין עמים רבים והוכיח לנויים עצמים עד רוחק וכחטו חרבתיים לאחים וחותהיהם למומרות לא ישאו גוי אל נוי חרב ולא ילמדון עוד מלחה: 4 וישבו איש תחת גנוו ותחת

1 דבר יהוה אשר היה אל מיכה המרטוי בימי יותם אחו יחזקיה מלכי יהודה אשר חזה על שמרון וירושלים: 2 שמעו עמים כלם הקשבי ארץ ומלאה והוא אדני יהוה בכם לעד אדני מהיכל קדשו: 3 כי הנה יהוה יצא ממקומו וירד ודרך על במותי ארץ: 4 ונמסו ההרים תחתיו והעמקים יתבקעו כדונן מפני האש כמים מגרים במורד: 5 בפצע יעקב כל זאת ובחטאות בית ישראל מי פשע יעקב הלוא שמרון ומיי במותי יהודה הלוא ירושם: 6 ושםתו שמרון לעז השדה למטעי כרם והגנרטו לני אבניה וסדייה אנלה: 7 וכל פסיליה יכתו וככל אתנניה יש报酬 באש וכל עצבה אשים שמנה כי מאגן זונה קבצתה ועד אתנן זונה ישבו: 8 על זאת אספהה ואילילה אילכה שילל וערום עשה מספד כתנים ואבל כבנות יענה: 9 כי אנושה מכותיה כי באה עד יהודה גנע עד שער עמי עד ירושם: 10 בנת אל תנידו בכו אל תבכו שער לעברה עפר התפלשתי: 11 עברו لكم יושבת בבית לעברה עפרה עמדתו: 12 כי חלה לטוב יושבת מרות האצל ייח מכם עמדתו: 13 גדרם המרכבה כי ירד רע מאת יהוה לשער ירושם: 14 לבן תני שלוחים על מורשת נת נמצאו פשעי ישראל: 15 לבן תני יהוד לכת ציון כי בך לרכש יושבת לכיש ראשית חטאיה היא לכת ציון כי בך יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 16 קרחיו יושבת מרשה עד עדלים יבוא כבוד ישראל: 17 גדר נבוי עלי בני הענויג הרחבי קרחות כנשך כי גלו מך:

2 היו חשי און ופעלי רע על משכבותם באור הבקר יעשה כי יש לאיל ידים: 2 וחמדיו שרות ונלו ובתים ונשא וعشקו גבר וביתו ואיש ונחלהו: 3 לבן כי אמר יהוה הני חשב על המשפחה הזאת רעה אשר לא תמישו משם צוארכיהם ולא תלכו רומה כי עת רעה היא: 4 ביום ההוא ישא עליהם משל ונזהה נהייה אמר שדור נשדרנו חלק עמי ימיר איך ימיש לי לשובב שדינו יהלך: 5 לבן לא יהיה לך משליך חבל בגורל בקהל יהוה: 6 אל חטפו יטפון לא יטפו לאלה לא יסן כלמות: 7 האמור בית יעקב הקצץ רוח יהוה אם אלה מעלייו הלוא דבריו ישבו עם הישר הולך: 8 ואתמול עמי לאויב יקומו

ונחתתי אשיריך מקריך והשמדתי עיריך : 15 ועשיתו
באיך ובחמה נקם את הגוים אשר לא שמעו :

6 שמעו נא את אשר יהוה אמר קום ריב את ההרים
ותשמענה הנכונות קולך : 2 שמעו הרים את ריב יהוה
והאגנים מסדי ארץ כי ריב ליהוה עם עמו ועם ישראל
ויזוכח : 3 עמי מה עשיתי לך ומה הלאתיק ענה כי : 4 כי
העלתיק מארץ מצרים ו מבית עבדים פרדייך ואשלח
לפניך את משה אהרן ו מרים : 5 עמי זכר נא מה יען בלק
מלך מואב ומה ענה אותו בלבם בן בעור מן השטחים עד
הגולל למן דעת צדוקת יהוה : 6 במאה אקדם יהוה אוף
לאלהי מרים האקדמנון בעולות בעגלוים בני שנה : 7
היריצה יהוה באלפי אילים ברכבות נחלי, שמן האtan
בכורי פשע פרי בטני חטאנת נפשי : 8 הנגיד לך אדם מה
טוב ומה יהוה דורש מנך כי אם עשות משפט ואהבת
חסד והצנע לכת עם אלהיך : 9 קול יהוה לעיר יקרא
ותושיה יראה שמן שמעו מטה ומוי יעדיה : 10 עוד האש
ביה רשות אצרות רשות ואיפת רזון זעומה : 11 האזוכה
במאוני רשות ובכיס אבני מרמה : 12 אשר עשרה מלאו
חמס וישביה דברו שקר ולשונם רמיה בפייהם : 13 וכן
אני החליטי הכוחך השם על חטאנתך : 14 אתה תאלל
ולא תשבע ושחק בקרברך ותסן ולא תפלייט ואשר תפLEFT
לחרב אתך : 15 אתה תזרע ולא תקצור אתה תדרך זית
ולא תסוך שמן ותירוש ולא חשתה יין : 16 ותשמר חקות
עמרי וכל מעשה בית אהאב ותלכו במעצותם למען תחי
אתך לשמה וישביה לשקרה וחרפת עמי תשאו :

7 אללי לי כי היתי כאספי קיז' כעללה בצד' אין
אשכול לאכול בכורה אותה נפשי : 2 אבד חסיד מן
הארץ וישראל באדם אין כלם לדמיים יארבו איש את
אהיה יצדו חרם : 3 על הרע כפים להיטיב השר של
והשפט בשלוום והנדול דבר הות נפשו הוא ויעבותה : 4
טובם בחדק ישר מסוכיה יום מצפיך פקרתך באה עטה
היה מוכחות : 5 אל האמינו ברע אל תבטחו באלוף
משכבות חיקך שמר פתחי פיך : 6 כי בן מנבל אב בת
קמה באמה כליה בחמתה איבוי איש אנשי ביתו : 7 וואני
ביהוה אצפה אוחילה לאלהי ישע' ישמעו אלהי : 8 אל
תשמחי איבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך יהוה
אור לי : 9 עזף יהוה אשא כי חטאתי לו עד אשר ידריב

תאנטו ואין מחריד כי פי יהוה צבאות דבר : 5 כי כל
העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם יהוה
אללהנו ליעולם ועד : 6 ביום ההוא נאם יהוה אספה
הצלעה והנרכחה אקbatchה ואשר הרעתי : 7 ושמתי את
הצלעה לשארית והנהלה לנו עצום ומך יהוה עליהם
בהר ציון מעתה ועד עולם : 8 ואתה מנדל עדר עפל
בת ציון עידיך התהה ובאה הממלחה הראשנה מלכת
לבת ירושלים : 9 עתה למה תרייע רע המלך אין לך
אם יועץ אבד כי החזירך חיל קוילדה : 10 חולוי ונדי
בת ציון קוילדה כי עתה תצאי מקריה ושבנה בשדה
ובאה עד בכל שם הנצלי שם ניאלך יהוה מכה איביך :
� ועתה נאספו עלייך גוים רבים האמרדים תחנה ותחו
בצין עינינו : 12 והמה לא ידעו משבות יהוה ולא הבינו
עצחו כי קבצם כעמר גרנה : 13 קומי ודרשו בת ציון כי
קרך אשים ברזול ופרסתיך אשים נחושה ותדקות עמים
רבים והחרמתה ליהוה בצעם וחילם לאדרון כל הארץ :

5 עתה תתגדרי בת נדור מצור שם עליינו בשבט יכו
על הלהי את שפט ישראל : 2 ואתה בית לחים אפרהה
צעיר להוות באלפי יהודה מך לי יצא להוות מושל
בישראל ומוצאייו מקדם מימי עולם : 3 לכן יתנים עד
עת يولדה יולדת ויתר אחים ישבו על בני ישראל : 4
ומעד ורעה בעז יהוה בנאון שם יהוה אלהי וישבו כי
עתה יגדל עד אפסי ארץ : 5 והיה זה שלום אשר כיו
יבוא בארכנו וכי ידרך בארכנתינו והקמננו עליו שבעה
רעים ושמנה נסיכי אדים : 6 ורדו את ארץ אשר בחרב
ואת ארץ נמרד בפתחה והציל מאשר כי יבוא בארכנו
וכי ידרך נגבולנו : 7 והיה שאירית יעקב בקרב עמים
רבים כטול מאת יהוה כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה
לאיש ולא יהיל לבני אדים : 8 והיה שאירית יעקב בנוים
בקרב עמים רבים כאריה בבחמות יער ככפיר בעדריו
צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואן מציל : 9 תרים ידרך
על צרייך וכל איביך יכרתו : 10 והיה ביום ההוא נאם
יהוה והכתרתי סוסיך מקרברך והאבדתי מרכבתיך : 11
והחרתו עדי ארץ וחרסתו כל מבצריך : 12 והחרתו
כשפים מידך ומעוננים לא יהו לך : 13 והכתרת פסיליך
ומצובותיך מקרברך ולא תשתחוה עוד למעשה ידים : 14

ריבוי ועשה משפטיו יוציאני לאור אראה בצדקהו: ¹⁰ ותרא איבתו ותכסה בושה האמרה אליו או יהוה אלהיך עני תראינה בה עתה תהיה למרם כתיטת חוצות: ¹¹ יום לבנות גדריך יום ההוא ירחק חק: ¹² יום הוא ועדיך יבוא לנו אשור וערן מצור ולמנין מצור ועד נהר יום מים ותר החר: ¹³ והיתה הארץ לשמה על ישביה מפדי מעלייהם: ¹⁴ רעה עמק בשבטך צאן נחלתך שניי בלבד יער בתוכך כרמל ירעו בשן ונולד כימי עולם: ¹⁵ כימי צאתך מארץ מצרים אראננו נפלוות: ¹⁶ יראו גויים ויבשו מכל נבוריהם ישימו יד על פה אזוניהם תחרשנה: ¹⁷ ילחכו עפר כנחש כזחלי ארץ ירנו ממסגרתיהם אל יהוה אלהינו יפחורו ויראו ממד: ¹⁸ מי אל כמוך נשא עון עבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אף כי חפץ חסר הוא: ¹⁹ ישב ורחמננו יכש עונתינו ותשליך במצליות ים כל חטאותם: ²⁰ תתן אמת ליעקב חסר לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

1

טרף בדי גנטוי ומתקן לבאתיו וימלא טرف חרוי
ומענאיו טרפה: 13 ההני אליך נאם יהוה צבאות והבערתי
בעשן רכבה וככפיריך הاقل חרב והכרתי מארץ טרפה
ולא ישםע עוד קול מלאכה:

3 **חו עיר דמים כליה כח שפרק מלאה לא ימוש טרכ:**
קוול שוט וקהל רעש אופן וסוס דהה ומרכבה מרתקה:
פרש מעלה ולהב חרב וברך חנית ורב חלול וכבד פנור
ואין קצחה לנויה וכשלו בנויתם: 4 **מרוב נוניה זונה טובת חן**
בעלתה כשבים המכרת נוים בזונינה ומשפחות בכספיה:
5 **הנני אליך נאם יהוה צבאות ונגידת שוליך על פניך**
וההראיתי נוים מערכ ומלוכות קלונך: 6 **והשלכת עלייך**
ש��אים נובלתו ושמותיך כראוי: 7 **והיה כל ראייך ידוד**
ממרק ואמר שדרה נינוח מי ינור לה מאין אבקש מנהימים
לך: 8 **התויטבי מנאמון יישבה ביארים מים סביבה לה**
אשר חיל ים מים חנותה: 9 **כosh עצמה ומוצרם ואין**
קצחה פוט ולבטים הי' בעורתך: 10 **ונם היא לנלה הלה**
בשבים גם עליליה ירטשו בראש כל חווות ועל נכדריה
ירדו נורל וכל גדרליה רתקו בזקם: 11 **ונם את תשורי**
תהנו נעלמה נם את תבקשי מעוז מאובי: 12 **כל מבצרים**
תאנים עם בכורים אם ינוינו ונפלו על פי אוכל: 13 **הנה**
עמד נשים בקרברך לאיביך פתוח נפתחו שעריך ארץ
אכללה אש בריחיך: 14 **מי מצור שאבי לך חזקי מבצרים**
באי בטיש ורמשי בחומר החזוקין מלבן: 15 **שם האכלך**
אש תכרייך הרב האכלך כיילך החכבר כיילך התכברי
כארבה: 16 **הרבות רכליך מכיכבי השמים ילך פשת**
ויעוף: 17 **מנזריך כארבה וטפסריך כנוב נבי החנונים**
בנדורות ביום קרה שם שזרחה ונודד ולא נודע מוקומו
איהם: 18 **ונמו רעיך מלך אשר ישכנו אדריך נפשו עמק**
על ההרים ואין מקבי: 19 **אין כחה לשברך נחלה מכתך**
כל שמי שמעך תקעו כף עלייך כי על מי לא עברה
רעדת תמייד:

1 **משא נינהה ספר חזון נחום האלקשי:** 2 אל קנוֹא ונקֶם
יְהוָה נקֶם יְהוָה וּבֶל חֶמֶה נקֶם יְהוָה לְצָרְיוֹ וּנוֹטְרַת הוֹא
לְאַיְבוֹ: 3 יְהוָה אָרָךְ אֲפִים וְגָדוֹלָה כָּחָ וְנִקְהָ לֹא נִקְהָ
יְהוָה בְּסֻפֶּה וּבְשֻׁעָרָה דְּרָכָו וְעַנְןָ אַבָּק רְגָלָיו: 4 גּוֹעַר
בִּים וַיְבַשְׁהוּ וְכָל הַנְּהָרוֹת הַתְּרִיבָה אִמְלָל בְּשָׁן וּכְרֶמֶל
וּפְרָה לְבִנּוֹן אִמְלָל: 5 הָרִים רָעְשׂוּ מִמְנוּ וּהַנְּבָעוֹת הַתְּמִנְנוּ
וְתַּשְׁאָה אָרָץ מִפְנֵיו וְתַּבְלֵל וְכָל יִשְׁבֵּי בָּה: 6 לְפָנֵי זָעָם מֵי
יְעַמֵּד וּמֵי קּוֹם בְּחַרְוֹן אָפָוּ חִמְתוֹ נִחְכָּה כָּאַשׁ וְחַצְרִים
נִתְצַוּ מִמְנוּ: 7 טֹוב יְהוָה לְמַעַוז בְּיוֹם צָרָה וּדְעָחָסִי בָּו: 8
וּבְשַׁטְּפָה עַבְרָה כָּלָה יִשְׁהָ מִקּוֹמָה וְאַיְבָיו יִרְדֵּף חַשְׁךְ: 9 מִה
תִּחְשַׁבּוּן אֶל יְהוָה כָּלָה הוּא עָשָׂה לְאֶתְקָוּם פְּעָמִים צָרָה:
10 כִּי עַד סִירִים סְבִכִּים וּכְסָבָם סְבוֹאִים אֲכַלּוּ קַשׁ יִבְשָׁ
מִלְּלָא: 11 מִמֶּךְ יֵצֵא חַשְׁבָּעַל יְהוָה רָעָה יִעַצְּ בְּלִיעַל: 12
כִּי אָמַר יְהוָה אֶם שְׁלָמִים וּכְן רְבִים וּכְן נְנוּז וּבְרָע וּעֲנַתְּךָ
לְאַעֲנֵךְ עוֹד: 13 וְעַתָּה אֲשֶׁר מִתְהַוֵּם עַלְיִיךְ וּמוֹסְרַתְּךָ
אַנְתָּךְ: 14 וַיְצֹהֵר עַלְךְ יְהוָה לֹא יוֹדֵעַ מִשְׁמָךְ עוֹד מִבֵּית
אַלְהִיךְ אֲכְרִיטָה פְּסָל וּמִסְכָּה אֲשִׁים קַבְּרַךְ כִּי קְלוֹת: 15
הִנֵּה עַל הַחֲרִים רְגָלִי מַבְשֵׂר מִשְׁמִיעַ שְׁלֹם חָנֵן יְהוּדָה
חָנֵן שְׁלֹמֵי נְדִירִיךְ כִּי לֹא יוֹסִיף עוֹד לַעֲבֹר בְּךְ בְּלִיעַל
כָּלָה וּכְרָה:

2 עליה מופיע על פניו נצור מצהה צפה דרך חזק
מהתנים אמץ כה מאד: 2 כי שב יהוה את נאון יעקב
כנאון ישראלי כי בזמנים בזמנים זומריםיהם שחתו: 3 מגן
גביריהו מ אדם אנשי חיל מתעלמים באש פלדות הרכבת
בימים היכינו והברושים הרעללו: 4 בחוזיות יתהollow הרכבת
ישתקשון ברחבות מראיהם כלפיהם כברקים ירווצו:
5 יזכיר אדריו ייכשלו בהלכותם ימהרו חומתה והכך
הסכך: 6 שעריו הנחרות נפתחו וההיכל נמוג: 7 והחצב
גנלה העלהה ואמהתיה מנהנות כקול יונים מתחפפת על
לבבון: 8 גינויו כברכת מים מימי היא והמה נסים עמדו
עמדו ואין מפנה: 9 בו כסף בזו זהב ואין קזה לתוכנה
כבד מכל כלי חמדה: 10 בוקה וմבוקה ומלכה ולב
גנום ופק ברכבים וחללה בכל מותנים ופני כלם קבצו
פאוור: 11 איך מעין ארויות ומרעה הוא לבקרים אשר
החלק אריה לביא שם גור אריה ואין מחריד: 12 אריה

בה: 9 הוי בצע רע לביתו לשום במרום קנו להנצל מכף רע: 10 יעצצת בשת לביקוד קצוות עמים רבים וחוטא נפשך: נו כי אבן מCKER תזעך וככיס מעז עננה: 12 הוי בנה עיר בדים ווכונן קרייה בעולה: 13 הלוּה הנה מأت יהוה צבאות וויננו עמים בדי אש ולאמים בדי ריק יעד: 14 כי ת מלא הארץ לדעת את כבוד יהוה כמים יכסו על ים: 15 הוי משקה רעהו מספה החמתך ואף שכר למן הביט על מערוייהם: 16 שבעת קלון מכבוד שתה שם אתה כי יספְרֶר: 17 כי חמס לבנון יכסך וشد בהמות ייחון מרדני אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבי בה: 18 מה הוועיל פסל כי פסלו יצרו מסכה ומורה שקר כי בטח יציר יצרו עליו לעשות אלילים אלמים: 19 הוי אמר לעז הקיציה עורי לאבן דומם הוא יורה הנה הוא הפשז זהב וככסף וכל רוח אין בקרבו: 20 ויהוה בהיכל קדרשו הס מפניו כל הארץ:

3 חפלה לחבקוק הנביא על שנייות: 2 יהוה שמעתי שמעך יראתי יהוה פועל בקרב שניים חיהו בקרב שניים תודיעו ברגנו רחם תוכור: 3 אללה מותמן יבואו וקדוש מהר פארן סלה כסה שמים הדרו ותהלך מלאה הארץ: 4 ונגה כאור תהיה קרננים מידו לו ושם חביון עזה: 5 לפניו ילק דבר ויצא רשות לרנגלו: 6 עמד וימדר ארץ נחרות תבקע ארץ: 10 רואק ייחילו הרים זרם מים עבר נתן תחום קולו רום יידחו נשא: 11 שימוש ירח עמד זבלת לאור חזיך יהלכו לנגה ברק חניתך: 12 בזעם התצעד ארץ באף חדש גוים: 13 יצאת לישע עמק לישע את משיחך מתחצ ראש מבית רשות יסוד עד צואר סלה: 14 נקבה במתו ראש פרדו יסערו להפיצו עליצתם כמו לאכל עני במסתר: 15 דרכת בים סוסיך חמור מים רבים: 16 שמעתי ותרני בתני לקל צללו שפתו יבוא רקב בעצמי ותחתי ארנו אשר אנוχ ליום צרה לעלות עם ינודנו: 17 כי תאהנה לא תפרח ואין יבול בנפניהם כחש מעשה זית ושדרמות לא עשה אכל גור ממכללה צאן

1 המשא אשר חזה חבקוק הנביא: 2 עד אתה יהוה שועחי ולא השמע אזעך אליך חמס ולא חושע: 3 למה תראני אין ועמל תביט שד וחמס לנגידיו ויהו ריב ומדון ישא: 4 על כן תפוג תורה ולא יצא לנצח משפט כי רשות מכתיר את הצדיק על כן יצא משפט מעקל: 5 רוא בנים והביטו והחטמו תמהו כי פעל פעיל בימים לא תאמינו כי יספְרֶר: 6 כי הני מוקם את היכדים הני המר והנמר ההולך למרחבי ארץ לדרשת משכנותת לאלו: 7 אים ונרא הוא ממן משפטו ושתאו יצא: 8 וקלו מנמרם סוסיו וחרדו מזאבי ערב ופשו פרשויו ופרשיו מרווח יבאו יעפו נשר הש לאכול: 9 כללה להמס יבוא מוגמת פניות קדימה ויאסף כחול שבי: 10 והוא במלכים יתקלס ורזנים משחק לו הוא לכל מבצר ישחק ויצבר עפר וילכדה: 11 אז חלף רוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו: 12 הלוּה אתה מוקדם יהוה אלהי קדרשי לא נמות יהוה למשפט שמותו וצור להוכיח יסדרתו: 13 טהור עינים מראות רע והביט אל עמל לא תוכל למה תביט בוגדים תחרירש בבלע רשות צדיק ממן: 14 והתעשה אדם כדני הים כרמש לא בשל בו: 15 כללה בחכה העלה יגדרה בחרמו ויאספה במכמרתו על כן ישם ויגיל: 16 על כן יזבח לחרמו ויקטר למכמרתו כי בהמה שמן חלקו ומאכלו בראה: 17 העל כן יrisk חרמו ותמיד להרג נוים לא יחמול:

על משמרתי אעמדה ואתייצה על מצור ואצפה לראות מה ידבר بي ומה אשיב על תוכחת: 2 ווועני יהוה ויאמר כתוב חזון ובאר על הלחות למן ירוין קורא בו: 3 כי עוד חזון למועד ויפח לקץ ולא יコב אם יתמהמה חכה לו כי יבא לא אחר: 4 הנה עפלה לא ישרא נפשו בו וצדיק באמונה יהוה: 5 ואף כי היין בוגר יהיר ולא יונה אשר הרחיב בשאלן נפשו והוא כמות ולא ישבע ויאסף אלו כל הגוים ויקבץ אליו כל העמים: 6 הלוּה אלה כלם עליו משל ישאו ומלייצה HIDOT LO VAYAMER HU HAMRABA LA LO UD MATI VEMBID עליו עטיט: 7 הלוּה פטע יקומו נשיך ויקציו מזועיך והיות למשות למו: 8 כי אתה שלות נוים רבים ישLOCK כל יתר עמים מדמי אדם וחמס ארץ קרייה וכל ישבי

ואין בקר ברפטים: 18 ואני ביהוה אעלזה אגילה באלהי
ישעיה: 19 יהוה אדני חיליו יושם רגלו כאילות ועל במותי
ידרכני לנצח בנגינותי:

לשמה אshedוד בצחרים יונראה ועקרון תערך: 5 והי
שבו חבל הום גוי כרתים דבר יהוה עליכם נגען ארץ
פלשתים והאבדתיך מאן יושב: 6 והיתה חבל בית
נות כרת רעים וגדרות צאן: 7 וזה חבל לשאריות בית
יהודה עליהם ירעון בכתבי אשקלון בערב ירכזון כי
יפקדם יהוה אלהיהם ושב שבותם: 8 שמעתי חרפתי
מוואב וגדרפי בני עמו אשר חרפם את עמי יונדרילו על
נובלם: 9 ולכן אין אמן יהוה צבאות אליה ישראל
כי מוואב כסדם תהיה ובני עמו כעمرה משאך חרול
ומכרצה מלחה ושםה עד עולם שארית עמי יבזם ויתר
נווי ניחלום: 10 זאת להם תהת וגונם כי חרפם יונדרלו על
עם יהוה צבאות: 11 ונורא יהוה עליהם כי רזה את כל
אליה הארץ וישתחוו לו איש מקומו כל איי הרים: 12
נס אתם כושים חללי הרביה המה: 13 ווית ידו על צפון
ויאבד את אשור וישם את נינוה לשמה ציה כמדבר:
14 ורבעצו בתוכה עדרים כל חיתו נוי נם קאנטם קפדר
בכפרתיה יילנו קול ישורר בחילון חרב בסוף כי ארזה
ערה: 15 זאת העיר העיליה היושבת לבטח האמරה
בלבבה אני ואפסי עוד איך היה להשמה מרבען לחייה
כל עובר עליה ישרך יניע ידו:

3 הוי מראה וננאללה העיר הионаה: 1 לא שמעה בקoil
לא ללקחה מוסר ביהוה לא בטהה אל אלהיה לא קרבבה:
3 שרייה בקרבה ארויות שאוים שפיטה זאבי ערב לא
גרמו לבקר: 4 נבאייה פחוים אנשי בננות כהנוה חללו
קדש חמסו תורה: 5 יהוה צדיק בקרבה לא יעשה עולה
בבקר בברק משפטו יtan לאור לא נעדר ולא יודע על
בשת: 6 החרתי גוים נשמו פנותם החרבתי חוצותם מבלי
עובד נצדדו עדריהם מבלי איש מאין יושב: 7 אמרתי
אך תיראי אותו תקחיו מוסר ולא יכרת מעונה כל אשר
פקדתי עליה אבן השכימו השחיתו כל עליותם: 8 ולכן
חכו לי נאם יהוה ליום קומו לעד כי משפטם לאסף נום
לקבצוי ממלכות לשפט עליהם זעמי כל חרון אף כי
באש קנאתי האכל כל הארץ: 9 כי אוי אהפק אל עמי
שפה ברורה לקרא כלם בשם יהוה לעבדו שם אחד:
10 מעבר לנחררי כוש עתרי בת פוצץ יובלון מנהתי: 11
ביום ההוא לא תבושי מכל עלייתך אשר פשעת כי
כי או אסיר מקרבך עלייזי גאותך ולא תוספי לנבהה

1 דבר יהוה אשר היה אל צפניה בן כושי בן נדריה בן
אמരיה בן חזקיה בימי יאשיהו בן אמון מלך יהודה: 2 אסף
2 אסף כל מעל פנוי הארץ נאם יהוה: 3 אסף
אדם ובתמה אסף עוף השמיים ודווי הים והמכשלות את
הרשות והכרתי את האדם מעל הארץ נאם יהוה:
4 ונוטתי יידי על יהודה ועל כל יושבי ירושלים והכרתי
מן המקום הזה את שאר הבעל את שם הcamרים עם
הכהנים: 5 ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים:
ואת המשתחים הנשבעים ליהוה והנשבעים במלכים: 6
ואת הנסונים מאחרי יהוה ואשר לא בקשו את יהוה ולא
דרשו: 7 חס מפני אדני יהוה כי קרוב יום יהוה כי היכין
יהוה זבח הקדריש קראיו: 8 והיה ביום זבח יהוה ופקדריו
על השרים ועל בני המלך ועל כל הלבשים מלבוש
נכרי: 9 ופקדריו על כל הדרולן על המפטן ביום ההוא
המלךים בית אדרניהם חמס ומרמה: 10 והיה ביום ההוא
נאם יהוה קול עצקה משער הדרנים ויללה מן המשנה
ושבר גדור מגבעות: 11 חילילו ישבי המכתש כי נדמה
כל עם נגען נכרתו כל נטילוי כסף: 12 והיה בעת ההיא
אהפש את ירושלים בנוראות ופקדריו על האנשים הקפאים
על שמריהם האמורים בלבבם לא ייטיב יהוה ולא ירע:
13 והיה חילם למשה ובתיהם לשמה ובני בתים ולא
ישבו ונטטו כרמים ולא יישטו את יינם: 14 קרוב יום יהוה
הגדול קרוב ומחר מאד קול יום יהוה מר צרה שם
שאה ומשואה יום חזק ואפללה יום ענן וערפל: 15 יום
שופר ותרועה על הערים הבצורות ועל הפנות הנבאות:
16 והצראתי לאדם והלכו כעורים כי יהוה חטא ושפך
דם כעperf ולחםם כנלים: 18 נם כספם נם זהבם לא
יוכל להצילים ביום עברת יהוה ובאש קנאתו תأكل כל
הארץ כי כליה אך נבילה ישאה את כל ישבי הארץ:

2 התקוששו וקושו הניי לא נכסף: 2 בטרם לדת חוק כמי
 עבר יום בטרם לא יבוא עליכם חרון אף יהוה בטרם
לא יבוא עליכם יום אסף יהוה: 3 בקשו את יהוה כל עני
הארץ אשר משפטו פועלם בקש צדק בקש עונה أولי
תשטרו ביום אף יהוה: 4 כי עזה עזובה תהיה ואשקלון

עוד בהר קדשי : 12 והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו
בשם יהוה : 13 שאירית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
cov ולא ימצא בפיהם לשון תרמית כי המה ירעו ורבעו
ואין מחריד : 14 רני בת ציון הריעו ישראל שמהיו ועליו
בכל לב בת ירושלים : 15 הסיר יהוה משפטיך פנה איבך
מלך ישראל לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 16 ביום
ההוא יאמר לירושלים אל תיראי ציון אל רפו ידיך : 17
יהוה אלהיך בקרבך גבור יושיע ישיש עלייך בשמחה
יחריש באחבותך גניל עלייך ברנה : 18 גנווי ממועד אספתי
מןקי היו משאת עלייה חרפה : 19 הננו עשה את כל מעניך
בעת ההיא והושעתו את הצלעה והנרכה אקבץ ושמתיים
لتהלה ולשם בכל הארץ בשתים : 20 בעת ההיא אביא
אתכם ובעת קבצוי אתכם כי אתן אתכם לשם ולטהלה
בכל עמי הארץ בשובי את שבוחיכם לענייכם אמר

יהוה :

הדבר אשר כרתי אתכם בצדכם ממצרים ורוחי עמדת בחוככם אל תיראו: 6 כי כה אמר יהוה צבאות עד אחד מעט היא ואני מריעיש את השמיים ואת הארץ ואת הים ואת הארץ: 7 והרעתשי את כל הגוים ובאו חמדת כל הגוים ומלאתי את הבית הזה כבוד אמר יהוה צבאות: 8 לי הכסף ולוי הזהב נאם יהוה צבאות: 9 גודל יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר יהוה צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם יהוה צבאות: 10 בעשרים וארבעה לחשיעי בשנת שתים לדרישת היה דבר יהוה אל חני הנביא לאמר: 11 כה אמר יהוה צבאות שאל נא את הכהנים תורה לאמר: 12 הן ישא איש בשך קדש בכנע בנדו ונגע בכנפו אל הלחם ואל הנזיר ואל הין ואל שמן ואל כל מאכל הקודש ויענו הכהנים ויאמרו לא: 13 ויאמר חני אם יגע טמא נפש בכל אלה הוטמא ויענו הכהנים ויאמרו יטמא: 14 ויען חני ויאמר כן העם הזה וכן חני הזה לפניו נאם יהוה וכן כל מעשה ידיהם ואשר יקריבו שם טמא הוא: 15 ועתה שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מתרם שם אבן בהיכל יתירה: 16 מה יהיה בא אל ערכות עשרים והיתה עשרה בא אל היקב לחשוף חמשים פורה והיתה עשרה: 17 הזכיר אתכם בשדפני ובירקון ובברד את כל מעשה ידיכם וכן אתכם אל נא יהוה: 18 שימו נא לבבכם מן היום הזה ומעלתה מיום עשרים וארבעה לחשיעי למן היום אשר יסוד היכל יהוה שימו לבבכם: 19 העד הזרע במגורה ועד הנפן והתאגה והרמן וען הזית לא נשא מן היום הזה אברך: 20 ויהי דבר יהוה שנית אל חני בעשרים וארבעה לחשיעי לחדש לאמר: 21 אמר אל זרבבל פחת יהודת לאמר אני מריעיש את השמיים ואת הארץ: 22 והפכתי כסא מלכות ורכבייה וירדו סוסים ורכבייהם איש בחרב אחיו: 23 ביום ההוא נאם יהוה צבאות אקח זרבבל בן שאלתיאל עבדי נאם יהוה ושמתייך כחותם כי בך בחרתי נאם יהוה צבאות:

1 בשנה שתים לדרישת המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה ביד חני הנביא אל זרבבל בן שאלתיאל פחת יהודת ואל יהושע בן יהוץדק הכהן הנדול לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: 3 זיוויו דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 4 העת לכם לשבט בכתיכם ספרנים והבית הזה חרב: 5 ועתה כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 6 עזרתם הרבה והבא מעט אכול ואין לשבעה שתו ואין לשכירה לבוש ואין לחם לו והמשכבר משתכר אל צדרו נקוב: 7 כה אמר יהוה צבאות שמו לבבכם על דרכיכם: 8 עללו החר והבאתם עץ ובנו הבית וארכזה בו ואכבר אמר יהוה: 9 פנה אל הרבה והנה למעט והבאתם הבית ונפחתי בו יען מה נאם יהוה צבאות יען ביתו אשר הוא חרב ואתם רצים איש לביתו: 10 על כן עלייכם כלאו שמיים מטל והארץ כלאה יבולה: 11 ואקררא חרב על הארץ ועל הרים ועל הרים ועל התיירוש ועל היזחර ועל אשר תוציא האדמה ועל האדם ועל הבבנה ועל כל גני יען כפifs: 12 ווישמע זרבבל בן שאליתיאל יהושע בן יהוץדק הכהן הנדול וכל שאלית העם בקהל יהוה אלהיהם ועל דברי חני הנביא כאשר שלחו יהוה אלהיהם ויראו העם מפני יהוה: 13 ויאמר חני מלך יהוה במלכות יהוה לעם לאמר אני אתכם נאם יהוה: 14 וויער יהוה את רוח זרבבל בן שאליתיאל פחת יהודת ואת רוח יהושע בן יהוץדק הכהן הנדול ואת רוח כל שאלית העם ויבאו ויעשו מלאה בבית יהוה צבאות אלהיהם: 15 ביום עשרים וארבעה לחשיעי לחדש בשני שנות שתים לדרישת המלך:

2 בשבעי בעשרים ואחד לחדרש היה דבר יהוה ביד חני הנביא לאמר: 2 אמר נא אל זרבבל בן שאליתיאל פחת יהודת ואל יהושע בן יהוץדק הכהן הנדול ואל שאלית העם לאמר: 3 מי בכם הנשאר אשר ראה את הבית הזה בכבבדו הראשון ומה אתם ראים אותו עתה הלוא כמהו כאן בעניכם: 4 ועתה חזק זרבבל נאם יהוה וחזק יהושע בן יהוץדק הכהן הנדול וחזק כל עם הארץ נאם יהוה ועשה כי אני אתכם נאם יהוה צבאות: 5 את

אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אותם לזרות את קרנות הגנים הנשאים קרכן אל ארץ יהודה לזרותה:

2 ואsha עני וארא והנה איש ובידו חבל מרה: 2 ואמר הנה אתה הילך ויאמר אליו למד את ירושלם לדראות כמה רחבה וכמה ארוכה: 3 והנה המלך הדבר כי יצא ומלך אחר יצא לקראותו: 4 ויאמר אליו רץ דבר אל הנער הללו לאמר פרוזות תשיב ירושלם מרוב אדים ובכמה בתוכה: 5 ואני אהיה לך נאם יהוה חומת אש סכיב ולכבוד אהיה בחוכחה: 6 היו היו ונסו מארץ צפון נאם יהוה כי ארבע רוחות השמים פרשטי אתכם נאם יהוה: 7 היו ציון המלטוי יושבת בת בבל: 8 כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד שני של בני אל הגנים השללים אתכם כי הנגע בהם נגע בבבנת עינו: 9 כי הנני מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבריהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני: 10 רני ושמתי בטה ציון כי הנני בא ושכני בטהך נאם יהוה: 11 ונלו גנים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכני בטהך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליו: 12 ונחיל יהוה את יהודה חלקו על ארמות המקדש ובחור עוד בירושלם: 13 חס כל בשער מפני יהוה כי נער מעון קדרשו:

3 ויראנו את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלך יהוה והשtan עמד על ימינו לשטנו: 2 ויאמר יהוה אל השtan גער יהוה בר השtan ויגער יהוה בר הבהיר בירושלם הלווא זה אוד מצל מאש: 3 ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלך: 4 ויען ויאמר אל העמדים לפני לאמר הסירו הבגדים הצעים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליק עונך והלבש אתך מחלצות: 5 ואמר יישמו צניף טהור על ראשו וישמו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלך יהוה עמד: 6 ויעד מלך יהוה ביהושע אמר: 7 כה אמר יהוה צבאות אם בדרבי תילך ואם את משמרתי תשמר ונם אתה תדין את ביתך ונסתר שומר את חצרך ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: 8 שמע נא יהושע הכהן הגדול אתה ורעד היישבים לפני כי אושׂר מופת מהה כי הנני מביא את עברי צמח: 9 כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עיניים הנני מפתח פתחה נאם יהוה

1 בחדר השמייני בשנת שתים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא אמר: 2 קצף יהוה על אבותיהם קצף: 3 ואמרת אליהם כה אמר יהוה צבאות שבו אליו נאם יהוה צבאות ואשׂוב אליהם אמר יהוה צבאות: 4 אל תהיו כאבתיכם אשר קראו אליהם הנבאים הראשים לאמר כה אמר יהוה צבאות שבו נא מדריכיכם הרעים ומעליכם הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אליו נאם יהוה: 5 אבותיכם איה הם והנבאים הראים הלווא השינו אבותיכם וישבו וכמעלلين כן זם יהוה צבאות לעשות לנו כדריכינו וכמעלلين כן עשה אנחנו: 6 ביום שעדרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתים לדריש יהוה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר: 8 ראיינו הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין הדרסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדרמים טרכים ולבנים: 9 ואמר מה אלה אדני ויאמר אליו המלך העמד בין כי אני אראך מה המה אלה: 10 ויען האיש העמד בין הדרסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: 11 ויענו את מלך יהוה העמד בין הדרסים ויאמרו התהלך בארץ והנה כל הארץ ישבת ושקחת: 12 ויען מלך יהוה ואמר יהוה צבאות עד متى אתה לא תرحم את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: 13 ויען יהוה את המלך הדבר כי דברים טובים דברים נחמים: 14 ויאמר אליו המלך הדבר כי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלם ולציוון קנא נדולה: 15 וקצף נדול אני קצף על הגנים השאננים אשר אני קצתי מעט ומה עזרו לרעה: 16 לבן כה אמר יהוה שבתי לירושלם ברחמים ביתוי בינה בה נאם יהוה צבאות וקוה ינטה על ירושלם: 17 עוד קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד הפוצינה ערי מטבח ונחם יהוה עוד את ציון ובחור עוד בירושלם: 18 ואשא את עני וארא והנה ארבע קרנות: 19 ואמר אל המלך הדבר כי מה אלה ויאמר אליו אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלם: 20 ויראנו יהוה ארבעה חורשים: 21 ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות

יזכאות ורוח בכנפיים ולהנה כנפים ככנפי החסידה
ותשנה את האיפה בין הארץ ובין השמיים : 10 ואמר
אל המלך הדבר כי אגה המה ממלכתה את האיפה : 11
ויאמר אליו לבנות לה בית בארץ שנער והוכן והניחה
שם על מכתה :

6 ואشب ואשה עני ואראה והנה ארבע מרכבות יצאות
מ בין שני החרים והחרים הרי נחשת : 2 במרכבה
הראשונה סוסים אדרומים ובמרכבה השניה סוסים שחדים :
3 ובמרכבה השלישית סוסים לבנים ובמרכבה הרביעית
סוסים ברדים אמצעים : 4 ואען ואמר אל המלך הדבר
בי מה אלה אדני : 5 ויען המלך ואמר אליו אלה ארבע
רחות השמיים יצאות מהתחיב על ארון כל הארץ : 6
אשר בה הסוסים השחרדים יצאים אל ארץ צפון והלבנים
יצאו אל אחדריהם והברדים יצאו אל ארץ הרים : 7
והאמצעים יצאו ויבקשו ללכת להתהלך בארץ ויאמר
לכו התהלך בארץ ותתהלך בארץ : 8 ויעזק אתי
VIDER אל לאמר ראה היוזאים אל ארץ צפון הניחו את
ירוחי בארץ צפון : 9 ויהי דבר יהוה אליו לאמר : 10 לך
מאת הנולחה מחלדי ומאת טובייה ומאת ידיעיה ובאת אתה
ביום ההוא ובאת בית יאשיה בן צפניה אשר בא מכבב :
11 ולקחת כסף וזהב ועשית עטרות ושםת בראש יהושע
בן יהצדיק הכהן הגדול : 12 ואמרת אליו לאמר כה
אמר יהוה צבאות לאמר הנה איש צמח שמו ומתחתיו
צמח וبنנה את היכל יהוה : 13 ויהו יבנה את היכל יהוה
והוא ישא הור וישב ומשל על כסאו והיה כהן על כסאו
ועצת שלום תהיה בין שנייהם : 14 והעטרת תהיה לחלם
ולטובייה ולידיעיה ולחן בן צפניה לזרון בהיכל יהוה :
15 ורוחקים יבואו ויבנו בהיכל יהוה וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני אליכם והיה אם שמו תשמעון בקול יהוה
אליכם :

7 ויהי בשנת ארבע לדריש המלך היה דבר יהוה אל
זכריה בארכעה לחדר החשוי בכסלו : 2 וישלח בית אל
שר אצד ורנס מלך ואנשיו לחולות את פנו יהוה : 3 ואמר
אל הכהנים אשר לבית יהוה צבאות ואל הנביאים לאמר
האבהה בחדר החמשי הנור כאשר עשית זה כמה שנים :
4 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר : 5 אמר אל כל
עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמח וספר בחמש
העפרת אל פיה : 6 ואשה עני וארא והנה שרים נשים

צבאות ומשתי את עון הארץ ההיא ביום אחד : 10 ביום
ההוא נאם יהוה צבאות תקראו אש לרעשו אל תחת נפנ
ואל תחת ana :

4 וישב המלך הדבר כי ויעירני כאיש אשר יעור
משתו : 2 ויאמר אליו מה אתה ראה ויאמר ראייתו והנה
מנורת זהב כליה גוללה על ראשיה ונרתיה עליה
שבעה ושבעה מוצקות לנרות אשר על הראש : 3 וושנים
זיהום עליה אחד מימיון גוללה ואחד על שמאליה : 4 ואען
ואמר אל המלך הדבר כי לאמר מה אלה אדני : 5
ויען המלך הדבר כי ויאמר אליו הלויא ידעת מה המה
אללה ואמר לא אדני : 6 ויען ויאמר אליו לאמר זה הדבר
יהוה אל זרבבל לאמר לא בחול ולא בכח כי אם ברוח
אמיר יהוה צבאות : 7 מי אתה הר הנגדל לפני זרבבל
למיישר והוציא את האבן הראשית תשאות חן לה : 8
VIDER דבר יהוה אליו לאמר : 9 ייד זרבבל יסדו הבית
זהה וידיו תבצענה וירעת כי יהוה צבאות שלחני אליכם :
10 כי מי בו ליום קטנות ושמו וראו את האבן הבדיל
ביד זרבבל שבעה אלה עני יהוה המה מושותים בכל
הארץ : 11 ואען ויאמר אליו מה שני היותם האלה על ימין
המנורה ועל שמאליה : 12 ואען שנית ויאמר אליו מה שתו
שבלי היותם אשר ביד שני צנורות הזהב המוריקים
מעליהם הזהב : 13 ויאמר אליו לאמר הלויא ירעת מה
אללה ואמר לא אדני : 14 ויאמר אלה שני בני היכר
העמדים על ארון כל הארץ :

5 ואشب ואשה עני וארא והנה מולחה עפה : 2 ויאמר
אל מה אתה ראה ויאמר אני ראה מולחה עפה ארכה
עשרים באמה ורחבה עשר באמה : 3 ויאמר אליו זאת
היאלה היוצאה על פני כל הארץ כי כל הנבז מזה כמוש
נקה וככל התשבע מזה כמוש נקה : 4 הוציאתו נאם יהוה
צבאות ובאה אל בית תנבז ואל בית הנשבע בשמי לשקר
ולנה בתוך ביתו וכלהתו ואת עציו ואת אבניו : 5 ויצא
המלך הדבר כי ויאמר אליו שא נא ענייך וראה מה
היווצאת הזאת : 6 ואמר מה היא ויאמר זאת האיפה
נשאת וזהא ששה אחת יושבת בכל הארץ : 7 והנה ככר עפרת
אות הרשעתה וישלח אותה אל תוך האיפה וישלח את אבן
העפרת אל פיה : 8 ואשה עני וארא והנה שרים נשים

והייתה ברכה אל תיראו תחוקנה ידיכם: 14 כי כה אמר יהוה צבאות כאשר נמנוח להרע לכם בהקציף אביכם אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: 15 כן שבתי זממתי בימים האלה לחייטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל תיראו: 16 אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם: 17 ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבככם ושבעת שקר אל אהבו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: 18 ויהי דבר יהוה צבאות אליו לאמר: 19 כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשيري יהוה לבית יהודה לשון ולשםחה ולمعدים טובים והאמת והשלום אהבו: 20 כה אמר יהוה צבאות עד אשר באו עמים וישבי ערים רכבות: 21 והולכו ישבו אחת אל אחת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלכה נם אני: 22 ובאו עמים רבים ונויים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלם ולחלות את פני יהוה: 23 כה אמר יהוה צבאות ביום ההמה אשר יחויק עשרה אנשים מכל לשנות הנויים והחויק בכנס איש יהודى לאמר נלכה עמכם כי שמענו אליהם עמכם:

9 משא דבר יהוה בארץ חדרך ורמשק מנהתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: 2 ונם חמת תנבל בה צר וצידון כי חכמה מادر: 3 ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרוץ כתיש חומות: 4 גננה אדרני ודרשה והכה בים חיליה והדיא באשタル: 5 תרא אشكلון ותירא ועזה ותחיל מادر ועקרון כי הביש מבטה ואבר מלך מעזה ואשקלון לא תשב: 6 וישב ממדו באשדור והכרתי נאון פלשתים: 7 והסתור דמיו מפיו וشكציו מבין שניינו ונשאר נם הוא לאלהינו והיה כאלו ביהודה ועקרון כיבוסי: 8 ותניתו לבתו מזבח מעבר ומשב ולא עבר עליהם עוד נשכ כי עתה ראייתו בעני: 9 נגיל מادر בת ציון הרישע בת ירושלם נהג מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכבב על חמור ועל עיר בן אנתנו: 10 והכרתי רכב מאפרים וסוס מירושלם ונכרתת קשת מלחמה ודבר שלום לנויים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 11 נם את בדם בריתך שלחתי אסיריך מבור אין מים בו: 12 שוכנו לבצורך אסורי התקווה נם הום מוגד משנה אשיב לך: 13 כי דרכתי לי יהודה קשת מלאתי

ובשביעי וזה שביעים שנה הצום צמתני אני: 16 וכי תאבל וכי תשטו הלווא אתם האכלים ואתם השתים: 7 הלווא את הדברים אשר קרא יהוה ביד הנבאים הראשונים בהיות ירושלם ישבה ושלוחה ועריה סביבתיה והנגב והשפלה ישב: 8 ויהי דבר יהוה אל זכריה לאמר: 9 כה אמר יהוה צבאות לאמר משפט אמת שפטו וחסד וرحمות עשו איש את אחיו: 10 ואלמנה ויתום נור וענו אל תעסוקו ורעת איש אחיו אל תחשבו בלבכם: 11 ווימאנו להקשיב ויתנו כתף סדרת ואזניהם הכבידו משמעו: 12 ולבכם שמו שמר משמעו את התורה ואת הדברים אשר שלח יהוה צבאות בrhoתו ביד הנבאים הראשונים והוא קאף נдол מאת יהוה צבאות: 13 ויהי כאשר קרא ולא שמעו כן יקראו ולא אשמע אמר יהוה צבאות: 14 ואסערם על כל הנויים אשר לא ידועם והארץ נשמה אחרייהם מעבר ושב וישמו ארץ חמדה לשמה:

8 ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: 2 כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה נדולה וחמה נדולה קנאתי לה: 3 כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכני בתוכך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדש: 4 כה אמר יהוה צבאות עד ישב זקניהם וקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרבי מים: 5 ורחובות העיר ימלאו ילדים וילדי משחיקים ברכבתה: 6 כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעני שארית העם הזה ביוםיהם ההם נם בעני יפלא נאם יהוה צבאות: 7 כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מורה ומארץ מבוא המשם: 8 והבאתי אתם ושכנו בתוכך ירושלים והוא לו לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: 9 כה אמר יהוה צבאות תחוקנה ידיכם השמעים ביוםיהם אלה את הדברים האלה מפי הנבאים אשר ביום יסד בית יהוה צבאות היכיל להבנות: 10 כי לפניו הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה ולי יצא ולבא אין שלום מן הצר ואשלח את כל האדם איש ברכחו: 11 ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: 12 כי זרע השלים הנפנ חתן פריה והארץ תתן את יבולה והשימים יתנו טלים והנהלו את שרירות העם הזה את כל אלה: 13 וזה כאשר היותם קלהה בנויים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם

מקלות לאחד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעעה את הצאן: 8 ואחד את שלשת הרעים בירח אחד ותקדר נפשי בהם ונם נשם בחלה כי: 9 ואמר לא ארעעה אתכם המטה תנמות והנכחדרת תכחדר והנשארות תأكلנהasha אתبشر רעותה: 10 ואקח את מקלי את נעם ואנדע אתו להפירות את בריתוי אשר כרתי את כל העמים: 11 ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרם אני כי דבר יהוה הוא: 12 ואמר אליהם אם טוב בעיניים הבו שכרי ואם לא חדרו וישקלו את שכרי שלשים כסף: 13 ויאמר יהוה אל השליכתו אל היוצר אדר היקר אשר יקרתי מעליים וakah שלשים הכסף ואשליך אותו בית יהוה אל היוצר: 14 ואנדע את מקלי השני את החבלים להפירות את האחווה בין יהודה ובין ישראל: 15 ויאמר יהוה אליו עוד קח לך כל רעה אליו: 16 כי הנה אני מקים רעה בארץ הנכחות לא יפרק הנער לא יבקש והנשברת לא רפאה הנצבה לא יכלכל ובשר הבראה יאכל ופרסהין פרק: 17 חוי רעי האלע עובי הצאן הרב על זרועו ועל עין ימינו זרועו יבוש תיבש ועין ימינו כחה תכחה:

12 משא דבר יהוה על ישראל נאם יהוה נתה שמי ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: 2 הנה אני שם את ירושלים סף רעל לכל העמים סביב ונם על יהודה יהיה במצב על ירושלים: 3 יהיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמסה שרוט שרתו ונאספו עלייה כל נוי הארץ: 4 ביום ההוא נאם יהוה אכה כל סוס בתהמון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עניי וכל סוס העמים אכה בעורון: 5 ואמרו אלפי יהודה בלבם אמזה לי ישבו ירושלים ביהוה צבאות אליהם: 6 ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככורא אש בעצים וככלפיך אש בעמיר ואכלו על ימין ועל שמאל את כל העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחתיה בירושלם: 7 והושיע יהוה את האל יהודה בראשנה למען לא תנגדל תפארת בית דוד ותפארת ישיב ירושלים על יהודה: 8 ביום ההוא יין יהוה בעד יושב ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדוד ובית דוד רודולם וכמלך יהוה לפניו: 9 והיה ביום ההוא אבקש להשמד את כל הגוים הבאים על ירושלים: 10 ושפכתי על בית דוד ועל יושב ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו

ונברים וועורתיו בניך ציון על בניך יין ושמתייך כחרב כנור: 14 ויהוה עליהם יראה ויצא כברך חציו ואני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: 15 יהוה צבאות יין עליהם ואכלו וככשו אبني קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמורק כזויות מזבח: 16 והושיעם יהוה אלהיהם ביום ההוא צאן עמו כי אبني נור מתנוססות על אדמות: 17 כי מה טבו ומה יפיו דן בחורים ותירוש יונכט בתלות:

10 שליל מיהוה מטר בעת מלkos יהוה עשה חזיות ומטר נשם יתן להם לאיש עשב בשדה: 2 כי הטרפים דברו און והקסמים חזו שקר וחלמות השוא ידרבו הבל ייחמון על כן נסעו כמו צאן ענו כי אין רעה: 3 על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי פקד יהוה צבאות את עדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: 4 ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יהדו: 5 והיו נגברים בסיסים במשיט החזות במלחמה ונלחמו כי יהוה עם והביסו רכבי סוסים: 6 וגברתי את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי רחמתים והיו כאשר לא זנוחים כי אני יהוה אלהיהם ואעטם: 7 והיו נבנור אפרים ושמחה להם כמו יין ובניהם יראו ושמחו גל להם ביהוה: 8 אשרהם להם ואקצתם כי פרתיים ורבו כמו רבו: 9 ואזערם בעמים ובמרחקים יזכרוני וחיו את בניהם ושבו: 10 והшибותים מארץ מצרים ומאשור אקצתם ואל ארץ גלעד ולבנון אבאים ולא ימצא להם: 11 ועבר בים צרה והכח בים נלטם והבישו כל מצולות יאר והורד נאון אשר ושבט מצרים יסוד: 12 וגברתים ביהוה ובסמו יתהלך נאם יהוה:

11 פחה לבנון דלזיך ותאכל אש באדרזיך: 2 הילל ברוש כי נפל ארו אשר אדרים שדרו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: 3 קול יללה הרעים כי שדרה אדרתם קול שאגה כפירים כי שדר נאון הירדן: 4 כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרנה: 5 אשר קניין יהרנן ולא יאשמו ומכריהן אמר ברוך יהוה ואעשר רועיהם לא יחמל עליהן: 6 כי לא אחמול עוד על ישבי הארץ נאם יהוה והנה אני ממציא את האדם איש ביד רעהו ובירד מלכו וכתחתו את הארץ ולא אziel מידם: 7 וארעעה את צאן ההרנה לבן עניי הצאן ואקח לי שני

יהיה אor: 8 והיה ביום ההוא יצאו מים חיים מירושלים החזים אל הים הקרים וחותים אל הים האחרון בקייז ובחרף היה: 9 והיה יתוה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יתוה אחד ושמו אחד: 10 יסוב כל הארץ ערבבה מגבע לרמון נגב ירושלים ורامة ושבה תחתיה למשער בנימן עד מקום שער הראשון עד שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: 11 ווישבו בה והרם לא יהיה עוד וישבה ירושלים לבטה: 12 וatat היהת המגפה אשר ינפ' היהת את כל העמים אשר צבאו על ירושלים המק בשרו והוא עמד על רגלו ועיניו תמקנה בהריהן ולשונו תמק בפיהם: 13 והיה ביום ההוא תהיה מהומת יתוה רבה בהם ויחזוקן איש יד רעהו ועלתה ידו על יד רעהו: 14 וכן יתודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרבי מאד: 15 וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הנמל והחמור וכל הבהמה אשר היה במחנות החמה מגפה חזות: 16 והיה כל הנורא מכל הגוים הבאים על ירושלים ועלו מידי שנה בשנה להשתחוות למלך יתוה צבאות ולחן את חן הסוכות: 17 והיה אשר לא עלה מאה משפחות הארץ אל ירושלים להשתחוות למלך יתוה צבאות ולא עלייהם היה הגשם: 18 ואם משפחת מצרים לא תעללה ולא עלייה תחיה המגפה אשר ינפ' היהת את הגוים אשר לא עילו לחן את חן הסוכות: 19 זאת תהיה חטא מצרים וחטא כל הגוים אשר לא עילו לחן את חן הסוכות: 20 ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדרש ליתוה והיה הסירות בבירות יתוה כمزוקים לפני המזבח: 21 והיה כל סיר בירושלים וביהודה קדרש ליתוה צבאות ובאו כל הובחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא היה כנען עוד בבית יתוה צבאות ביום ההוא:

אל' את אשר דקרו וספרו עליו כמספר על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: 22 ביום ההוא גנדל המספר בירושלם כמספר הדר רמוון בבקעת מנדון: 23 וספרה הארץ משפחות משפחות בלבד משפחתי בית דוד בלבד ונשיהם בלבד משפחתי בית לוי בלבד ונשיהם בלבד משפחתי השמעי משפחתי בית קהן בלבד ונשיהם בלבד: 24 כל המשפחות הנשאות משפחתי בלבד ונשיהם בלבד:

13 ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד ולשבוי ירושלים לחשתאות ולנדיה: 2 והיה ביום ההוא נאם יהוה צבאות אכזרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכירו עוד וגם את הנבאים ואת רוח הטעמה עבירות מן הארץ: 3 והיה כי ינבא איש עז ואמרו אליו אביו ואמו ילדיו לא תהיה כי שקר דברת בשם יהוה ודרקרתו אביהם ואמו ילדיו בהנבא: 4 והיה ביום ההוא יבשו הנבאים איש מזונו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למן כח: 5 ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדרמה אנכי כי אדם הקני מענורי: 6 ואמר אליו מה המכות האלה בין ידיןיך ואמר אשר הכווי בית מאתבי: 7 חרב עורי על רעוי ועל גבר עמיית נאם יהוה צבאות הך את הרעה ותופצין הצען והשבתי ידי על הצערים: 8 והיה בכל הארץ נאם יהוה פין נים בה יכרתו יגעו והשלishi יותר בה: 9 והבאת את השלשת באש וצראפתים כצרא את הכספי ובחנותים כבחן את הזוחב הוא יקרא בשמי ואני עננה אותו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי:

14 הנה יום בא ליתוה וחלק שלך בקרברך: 2 ואספה את כל הגוים אל ירושלים למלחמה ונכלהה העיר ונשׁו הברים ותנשׁו תשלנה ויצא חזיא העיר בוגלה ויתר העם לא יכירת מן העיר: 3 וויא צה יהוה ונלחם בנויים ההם יום הלחמו ביום קרבך: 4 ועמדו רגלו נבו ים ההוא על הר הזרעים אשר על פנוי ירושלים מקדם ונבקע הר הזרעים מהציו מזרחה וימה ניא גודלה מאד ומש חזיא החר צפונה וחציו ננבה: 5 ונסתם ניא הרי כי גינע ני הרים אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש ביום עוזיה מלך יהודה ובא יתוה אלהי כל קדרשים עמק: 6 והיה ביום ההוא לא יהוה אוד יקרות יקפאוון: 7 והיה יום אחד הוא יודע ליהוה לא יום ולא לילה והוא לעת ערבית

נחת הוּא: 6 תורה אמת היהת בפיו ועולה לא נמצא במשפטו בשלום ובמושור הָלֵך אֶתְיו ורביהם השיב מעון: 7 כי שפטו כהן שמרו דעת ותורה יקשו מפיו כי מלאך יהוה צבאות הוּא: 8 ואתם סרתם מן הדרך הכהלתם רבים בתורה שחחתם ברית הלוּי אמר יהוה צבאות: 9 וכן אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר איןכם שמרים את דרכי ונשאים פנים בתורה: 10 הלוּא אַב אחד לכלנו הלוּא אל אחד בראנו מדוּע נבנְד איש באחיו לחולל ברית אבותינו: 11 בגנְד יהודה ותועבה נעשתה בישראל ובירושלם כי חלל יהודה קדש יהוה אשר אַב וכבעל בת אל נכר: 12 יכרת יהוה לְאִיש אשר יעשה עַר ושית תעשו כסות דמעה את מזבח יהוה בכִי ואנְך מאין עוד פנות אל המנחה ולקחת רצון מידכם: 13 ואמרתם על מה על כי יהוה העיד ביןך ובין אשת נעריך אשר אתה בנדתת בה והיא חברתך ואשת בריתך: 15 ולא אַחֲר עשה ושאר רוח לו ומה האחד מבקש זרע אלהים ונשמרתם ברוחכם ובאשת נעריך אל' בנד: 16 כי שנא שלח אמר יהוה אלהי ישראל וכסה חמס על לבשו אמר יהוה צבאות ונשמרתם ברוחכם ולא תבנדו: 17 והונעתם יהוה בדבוריים ואמרתם במה הונענו באמרכם כל עשה רע טוב בעיני יהוה וביהם הוא חפץ או אינה אלהי המשפט:

3 הני שליח מלאכי ופנה דרך לפניו ופתאם יבוא אל היכל הארון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר יהוה צבאות: 2 ומיכל את יומם בואו ומי העמד בהראותיו כי הוא כאש מצפה וכברית מכבסים: 3 וישב מצפה ומטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אתם כזוהב וככסף יהיו ליהוה מנישן מנהה בצדקה: 4 וערבה ליהוה מנהת יהודה וירושלם כמו עולם וכשנים קדמונות: 5 וקרבתו אליכם למשפט והייתה עד ממהר במכשפים ובמנאפים ובנשבעים לשקר ובעסקיו שבר שכיר אלמנה ויתום ומתייר נר ולא יראני אמר יהוה צבאות: 6 כי אני יהוה לא שניתי ואתם בני עקב לא כליהם: 7 למיimi אבותיכם סרתם מהקי ולא שמרתם שוכן אלוי ואשובה אליכם אמר יהוה צבאות ואמרתם במה נשוב: 8 היקבע אדם אלהים כי אתם

1 משא דבר יהוה אל ישראל ביד מלאכי: 2 אהבתו אתם אמר יהוה ואhab את יעקב: 3 ואת עשו שנאתי ליעקב נאם יהוה ואhab את נחלה ליהנות מדבר: 4 כי ואשים את הריו שמה ואת נחלה ליהנות מדבר אמר אדרום רשותנו ונשוב ונבנה תרבות כה אמר יהוה צבאות המה יבנו ואני אהראוס וקראו להם נבול רשותה והעם אשר זעם יהוה עד עולם: 5 ועיניכם תראייה ואתם האמרנו ינדיל יהוה מעל לגבול ישראל: 6 בן יכבר אב שעבד אדרני ואם אב איה כבודי ואם אדרונים אני איה מורה אמר יהוה צבאות לכם הכהנים בווי שמי ואמרתם מהה בזינו את שמי: 7 מגנישם על מזבחיו להם מנאל ואמרתם במה נאלנו באמרכם שלחן יהוה נבזה הוא: 8 וכי תנשון עור לזבח אין רע וכי תנישו פסח וחללה אין יהוה צבאות: 9 ועתה חלו נא פנְי אל ויהננו מידכם היהת ואת היוש מאם פנים אמר יהוה צבאות: 10 מי נם בכם ויסנְד דלתים ולא תאירו מזבחיו חנים אין לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות ומנהה לא ארצתה מידכם: 11 כי מזבח שמש ועד מבואו גדול שמי בינוים ובכל מקום מקרט מגש לשמי ומנהה טהורה כי גדול שמי בינוים אמר יהוה צבאות: 12 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדרני מנאל הוא וניבנו נבזה אכלו: 13 ואמרתם הנה מתלה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות והבאתם גזול ואת הפסח ואת החוללה והבאתם את המנחה הארצה אותה מידכם אמר יהוה: 14 ואדרור נוכל ויש בעדררו וכבר ונדר וזבח משחת לאדרני כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בינוים:

2 ועתה אליכם המוצה הזאת הכהנים: 2 אם לא תשמעו ואם לא תשמעו על לב תחת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות ושלחתי בכם את המאהר וארווי את ברכותיכם וגם ארותיה כי איןיכם שמיים על לב: 3 הני גער לכם את הזרע וזריתו פרש על פניכם פרש חיניכם ונשא אתכם אליו: 4 וידעתם כי שלחתי אליכם את המוצה הזאת להיות בריתוי את לוי אמר יהוה צבאות: 5 בריתוי היהת אתו החיים והשלום ואתם לו מורה וייראני ומפני שמי

קביעים אתי ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה:
9 במאלה אתם נדרים ואתי אתם קבעים הגוי כלו: 10
הביאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרפ' בביות
ובחנוני נא בזאת אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם
את ארבות השמים והדרקתי لكم ברכה עד בליך: 11
ונערתו لكم באכל ולא ישחת لكم את פרי האדמה ולא
תשכל لكم הנפן בשדה אמר יהוה צבאות: 12 ואשרו
אתכם כל הנוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר יהוה
צבאות: 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה ואמרתם מה
נדבנו עליך: 14 אמרתם שוא עבר אליהם ומה בצע כי
שמרנו משמרתו וכי הולכנו קדרנית מפני יהוה צבאות:
15 ועתה אנחנו מאשרים זדים נם נבנו עשי רשות נם בחנו
אליהם וימלטו: 16 אז נדברו יראי יהוה אש את רעוזו
ויקשב יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו לראי יהוה
ולחשי שמו: 17 וזהו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר
אני עשה סגלה וחמלתי עלייהם כאשר יחמל איש על
בנו העבר אותו: 18 ושבתם וריאתם בין צדיק לרשע בין
עבד אליהם לאשר לא עבדו:

4 כי הנה היום בא בער כתנור והיו כל זדים וכל עשה
רשעה קש ולחט אתם היום הבא אמר יהוה צבאות אשר
לא יעוז להם שרש וענף: 2 וזרחה לכם יראישמי שמש
צדקה ומרפא בכנפייה ויצאתם ופשתם כעגלי מרבך: 3
ועסותם רשעים כי יהיו אפר החת כפוה רגולכם ביום
אשר אני עשה אמר יהוה צבאות: 4 זכרו תורה משה
עבדו אשר צויתי אותו בחרב על כל ישראל חקיקם
ומשפטיהם: 5 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני
בואי יהוה הנדול והנורא: 6 ווהשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבוא והזכיר את הארץ חרם:

תְּהִלִּים

בלבי מעת דגנום ותירוזם רבו: 8 בשלום ייחדו אשכבה
ואישן כי אתה יהוה לברך לבטה החשבי:

5 למנצח אל הנחילה מזמור לדוד אמריו האזינה
יהוה בינה הנגנית: 2 הקשבה לכול שועי מלכי ואלהי כי
אליך אתפְלֵל: 3 יהוה בקר תשמע קולי בקר אערך לך
ואצפה: 4 כי לא אל חפץ רשות אתה לא גירך רע: 5 לא
ויתיצבו הוללים לנגד ענייך שנות כל פועלך און: 6 תחابر
דברי כוב איש דמים ומרמה יתעב יהוה: 7 ואני ברב
חדרך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדש ביראתך: 8
יהוה נחני בצדקהך למען שורדי הושר לפני דרכך: 9
כי אין בפיו וכונה קרבם הות קבר פתח גדורנו לשונם
וחיליקון: 10 האשימים אלהים יפלו ממעצותיהם ברב
פשיעיהם הריחמו כי מרוי לך: 11 ווישמחו כל חוסי לך
עלולים ריננו ותסך עליינו ויעלצו לך אהבי שマーך: 12 כי
אתה תברך צדיק יהוה בצתה רצון תעטנו:

6 למנצח בינויו על השמינו מזמור לדוד יהוה אל
באפק תוכחני ואל בחמתך תיסרנו: 2 חנני יהוה כי
אם אל אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: 3 ונפשי נבהלה
מאד ואת יהוה עד מתי: 4 שובה יהוה חלזה נפשי
וושענו למען חדרך: 5 כי אין במוות זכרך בשאל מי
יודה לך: 6 יגעתו באנחתך אשחה בכל לילה
מתמי בדמתו ערשי אספה: 7 עשה מכעס עני עתקה
בכל צורדי: 8 סורו ממוני כל פועלך און כי שמע יהוה קול
בכי: 9 שמע יהוה התהנתוי יהוה תפלתי יקח: 10 יבשו
ויבהלו מאד כל איבי ישבו יבשו רגע:

7 שנון לדוד אשר שר ליהוה על דבריו כוש בן ימני
יהוה אלהי לך חסותו הושענו מכל רדי והצילו: 2 פן
ישרף כאריה נשפי פרך ואין מציל: 3 יהוה אלהי אם
עשיתו ואת אם יש על בכפי: 4 אם גמלתי שלומי רע
ואחלזה צורדי ריקם: 5 יידרכ אובי נפשי וישג וירמס
בצץ הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: 6 קומה יהוה באפק
לבני כבודי לעפר ישבן סלה: 7 קומה יהוה באפק
הנשא בעברות צורדי ועורה אליו מישפט צוית: 8 ועדת
לאמים חסבך ועליה למרום שובה: 9 יהוה ירידן עמים
שפטעני יהוהצדקי וכחמי עלי: 10 יגמר נא רע רשות
וחכונן צדיק ובחן לבות וכליות אלהים צדיק: 10 מני
על אלהים מושיע ישרי לב: 11 אלהים שופט צדיק ואל

1 אשרי איש אשר לא חלך בעצת רשותם ובדרך
חפאים לא עמד ובמושב צחים לא ישב: 2 כי אם בתורת
יהוה חפציו ובתורתו יהנה יומם ולילה: 3 וזהה בעץ
שтол על פלני מים אשר פריו יתן בעתו ועלתו לא יוביל
וכל אשר יעשה יצליה: 4 לא כן הרשעים כי אם כמו
אשר תדרנו רוח: 5 על כן לא יקמו רשותם במשפט
וחפאים בעדת צדיקים: 6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשותם תאבד:

2 מה רנשו גנים ולא מים יהנו ריק: 2 יתיצבו מלכי
ארץ ורונינים נסדו יחד על יהוה ועל משיחו: 3 מנטקה
את מוסרתו מנו ושוליכה ממנה עבitemו: 4 יושב בשמיים
ישחק אדרוי ילען למו: 5 או ידבר אליהם באפו ובחדרנו
יבהלו: 6 ואני נסhti מלכי על ציון קדשי: 7 אספра
אל חק יהוה אמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך: 8
שאל ממן ואתנה גנים נחלתך ואחזהך אפסי ארץ: 9
תרעם בשבט ברזיל כליל יוצר הנפצים: 10 ועתה מלכים
השכilio הוסרו שפטו ארץ: 11 עבדו את יהוה ביראה
ונילו ברעדה: 12 נשקו בר פן יאנפ ותאברדו דרך כי
יבער כמעט אף אשרי כל חוסי בו:

3 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו יהוה מה רבו
צרי ריבים קמים עלי: 2 ריבים אמרים לנפשי אין ישועה
לו באלהם סלה: 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים
ראשי: 4 קולי אל יהוה אקרה ויענני מהר קדשו סלה: 5
אני שכתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסכני: 6 לא אירא
מרובבות עם אשר סביב שתו עלי: 7 קומה יהוה הושענו
אלדו כי היכית את כל איבי לחו שני רשותם שברת: 8
לייהוה הישועה על עמק ברכתך סלה:

4 למנצח בינויו מזמור לדוד בקראי עני אלהי צדקי
בצץ הרחבת לי חנני ושמע תפלתי: 2 בני איש עד מה
כבודי לכלה מה תהבון ריק תבקש כוב סלה: 3 ודעו כי
הפליה יהוה חסיד לו יהוה ישמע בקראי אלוי: 4 רגנו
ואל תחתאו אמרו לבבכם על משככם ודרמו סלה:
5 זבחו זבח צדך ובטהו אל יהוה: 6 ריבים אמרים מי
יראנו טוב נסה עליינו אור פניך יהוה: 7 נתהה שמה

10 למה יהוה העמד ברחוק העלים לעתות בצרה:
2 בנאות רשות ידליך עני יתפשו במוות וו חשבו: 3 כי
הלו רשות על התאות נפשו ובצען ברך נאץ יהוה: 4 רשות
כנבה אפו בלב ידרש אין אלהים כל מומתו: 5 חילו
דרכו בכל עת מרים משפטיך מנגדו כל צורריו יפה
בهم: 6 אמר בלבו בלבו אל מות לדר ודר אשר לא ברע: 7
אליה פיהו מלא ומרמות ותקח תחת לשונו עמל ואון: 8
ישב במארכ חצרים במוסתרים יהרג נקי עינוי ללחכה
צפנו: 9 יארב בMASTER בMASTER אראב לחוטף עני
חוטף עני במשכו בראשו: 10 ורוכה ישח ונפל בעצמוני
חלכים: 11 אמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בלב ראה
לנצח: 12 קומה יהוה אל נשא יידך אל תשכח עניים: 13
על מה נאץ רשות אלהים אמר בלבו לא תדרש: 14 דראתה
כי אתה עמל וכעס תביט לחת בידך עלייך יעוז חלכה
יתום אתה היהת עוזר: 15 שבר זרוע רשות ורע תדרוש
רשעו בלב תמצא: 16 יהוה מלך עולם ועד אברנו נוים
מארכו: 17 תאות ענוים שמעת יהוה תכין לבם תקשב
אונך: 18 לשפט יתום ודק בלבו יוסוף עד לעזר אונש מן
הארץ:

11 למנצח לדוד ביהוה חסיטי איך תאמרו לנפשי נndo
הרכם צפור: 2 כי הנה הרשעים ידרכו קשת כוננו חצם
על יתר לירות במושׁא פאל לישרי לב: 3 כי השותה תירסן
צדיק מה פועל: 4 יהוה בחיל קדשו יהוה בשמיים כסאו
עינוי יהזו עפפני יבחן בני אדם: 5 יהוה צדיק יבחן
ורשות ואהבת חמס שנאה נפשו: 6 ימתר על רשותם פחים
ash גנפרית ורוח ולעפה מנתן כוסם: 7 כי צדיק יהוה
צדקות אהב ישר יהזו פניו:

12 למנצח על השמיות מזמור לדוד הוועידה יהוה כי
גמר חסיד כי פסו אמוניים מבני אדם: 2 שוא ידרבו איש
את רעהו שפט חלוקות בלב ולב ידרבו: 3 יכרצה יהוה
כל שפט חלוקות לשון מדברת גדלות: 4 אשר אמרו
לleshnu נגידר שפטינו אנחנו מי אדון לנו: 5 מshed עניים
מאנקת אבויים עתה אקים אמר יהוה אשית בישע יפה
לו: 6 אמרות יהוה אמרות טהרות כסף צורף בעיל
לא-ארץ מזוק שבעתים: 7 אתה יהוה תשמרת הצרנו מן
הדור זו לעולם: 8 סבב רשותם ותהלכו כרם זלות
לבני אדם:

עם הכלים: 12 אם לא ישוב חרבו ילטוש קשו דרכ
ויכוננה: 13 ולו הכוין כל מות חציו לדלקם יפעל:
14 הנה יחביל און והירה עמל וילד שקר: 15 בור כרה
ויחפרהו יופל בשחת יפעל: 16 ישוב עמלו בראשו ועל
קרקרו חמסו ירד: 17 אודה יהוה כצדקו ואומרה שם
יהוה עליון:

8 למנצח על הגתית מזמור לדוד יהוה אדניינו מה
אדיר שמק בכל הארץ אשר תנה הורך על השמים: 2
מפני עולמים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבי
אויב ומונקם: 3 כי אראה שםיך מעשי אצבעתיך ירה
וכוכבים אשר כוננתה: 4 מה אונש כי חוכרנו ובן אדם
כי תפקרנו: 5 ותחרהו מעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
6 תמשילחו במעשי יידיך כל שתה תחת רגליים:
7 צנה ואלפים כלם ונם בחמות שדי: 8 צפור שמיים ורני
הים עבר ארכות ימים: 9 יהוה אדניינו מה אדיר שמק
בכל הארץ:

9 למנצח עלמות לבן מזמור לדוד אודה יהוה בכל
לב אספה כל נפלאותך: 2 אשמהה ואלצתך בך
אומרה שמק עליון: 3 בשוב אויבי אחר יכשלו ויאבדו
מןין: 4 כי עשת משפטך וידני ישבח לכסא שופט צדק:
5 גנערת גוים אבדת רשותם מהוות לעולם ועד: 6
האויב תמו חרבות לנצח וערם נתשת אבד זכרם המה:
7 יהוה לעולם ישב כונן למשפט כסאו: 8 והוא ישפט
תבל בצדך ידין לאמים במישרים: 9 ויהי יהוה משגב
לך משגב לעתות בצרה: 10 ויבתחו בך יודע שמק כי
לא עזבת דרשייך יהוה: 11 זמרו ליהוה ישב ציון הגנו
בימים עליותיו: 12 כי דרש דמים אותך וכך לא שכח
צעקת עניים: 13 חנני יהוה ראה עני מושנא מרדמוני
משעריו מות: 14 למען אספה כל תהלהיך בשעריך בת
ציון אניליה בישועתך: 15 טבעו נוים בשחת עשו בראשות זו
טמננו נכלדה רגלה: 16 נודע יהוה משפט עשה בפועל
כפיו נוקש רשות הגנו סלה: 17 ישובו רשותם לשאולה
כל נוים שכח אלהים (Sheol h7585) 18 כי לא לנצח ישכח
אביוון תקות ענוים חאבך לעד: 19 קומה יהוה אל יעו
אנוש ישבטו נוים על פניך: 20 שיתה יהוה מורה להם
ידעו נוים אונש המה סלה:

13 צרפתני כל תמצא זמותי כל עבר פי: 4 לפועלות אדם בדבר שפטיך אני שמרתי אדרחות פריעץ: 5 תמן אשרי במוגולותיך כל נמוטו פעמי: 6 אני קראתיך כי תענני אל הַט אונך לי שמע אמרתי: 7 הפללה חסריך מושיע חסום מתקוממים בימינך: 8 שמרני כאישון בת עין בצל כנפי חסתרני: 9 מפני רשעים זו שדרני איבי בנפש קיopo על: 10 חלבמו סגרו פימו דברו בנות: 11 אשרינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לננות בארץ: 12 דמיינו באדריה יסוף לטרוף וככפיר ישב במסתרים: 13 קוממה והוה קדמה פניו הדרעהו פלטה נשיש מרשע הרך: 14 ממתים ידך יהוה ממתים מחלד הלקם בחיים וצפינך חמלא בטנם ישבעו בנים והניהם יתדרם לעוליהם: 15 אני בצדך אחזה פניך אשבעה בהקץ תמנתך:

18 למונח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת ביום הצליל יהוה אותו מפק כל איביו ומיד שאל ויאמר ארחנן יהוה חזקי: 2 יהוה סלעי ומצדורי ומפלטי אל צורי אחסה בו מנני וקרן ישע משגבי: 3 מהלך אקרה יהוה ומן איבי אוושע: 4 אפנוני חבל מות ונחלי בליעל יבעתוני: 5 חבל שאל סבבוני קדרמוני מוקשי מות: 6 בצר לי אקרה יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולו ושותה לפניו הבוא באזני: 7 ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרם ירנו ויתגעשו כיחרה לו: 8 עלה עשן באפו ואש מפי האכל בחלים בערו ממן: 9 רויט שמים וורד וערפל תחת רגליו: 10 וירכב על כרוב וייעף וידא על כנפי רוח: 11 ישת חזק סחרו סביבותיו סכתו השכת מים עבי שחקים: 12 מננה גנדו עביו עברו ברד ונחלי אש: 13 וירעם בשמים יהוה ועלין יתן קלו ברד ונחלי אש: 14 ושלה חזיו ויפיצם ובקרים רב ויהם: 15 ויראו אפיקו מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשחת רוח אפק: 16 ישלה ממרים קחני ימשני ממים רבים: 17 יצילנו מאיבי עז ומושנאי כי אמכו מני: 18 יקדמוני ביום אידי יהוה למשען לי: 19 וויצו אני למרחיב חילצני כי חפץ כי: 20 יגמלני יהוהצדקי כבר ידי ישיב לי: 21 כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשותי מלאתי: 22 כי כל מושפטיו לנדי וחתתו לא אסיר מני: 23 ואחר תמים עמו ואשתמר מעוני: 24 יושב יהוה ליצדקי כבר ידי לננד עינוי: 25 עם חסיד

למנצח מזמור לדוד עד أنها יהוה תשכתי נצח עד أنها חסיתיך את פניך ממן: 2 עד أنها אישית עצות בנפשי יונן לבכבי יומם עד أنها ירום איבי עלי: 3 הבטה עני יהוה אלהי האירה עני פן אישן המות: 4 פן יאמר איבי יכלתו צרי גינלו כי אמוות: 5 ואני בחסדר בטחתי נילabi בישועך: 6 אשירה ליהוה כי נמל עלי:

14 למונח לדוד אמר נבל לבבו אין אליהם השחיתו התעיבו עליליה אין עשה טוב: 2 יהוה משימים השקוף על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אליהם: 3 הצל סר ייחדו נאלחו אין עשה טוב אין נם אחר: 4 הלא ידעו כל פעלי און אכלוי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו: 5 שם פחדו פחד כי אלדים בדור צדיק: 6 עצה עני תבישו כי יהוה מהחסחו: 7 מי יתן מציוין ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו גיל יעקב ישבח ישראל:

15 מזמור לדוד יהוה מי יגור באהיל מי ישכן בהר קדש: 2 הולך תמים ופעל צדק ודבר אמת לבבו: 3 לא רגל על לשנו לא עשה לדעה רעה וחרפה לא נשא על קרבו: 4 נבזה בעינוי נמאס ואת ראי יהוה יכבר נשבע להרע וללא ימר: 5 כספו לא נתן בנשך ושחר על נקי לא לחק עשה אלה לא ימות לעולם:

16 מכחם לדוד שמרני אל כי חסיתי לך: 2 אמרת ליהוה אדרני אתה טובי ביל עלי: 3 לקודשים אשר בארץ המה ואדרידי כל חפצי כם: 4 ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיך נסיכיהם מדם ובאלasha את שמותם על שפתי: 5 יהוה מנת חלקי וכוסוי אתה תומיך גורלי: 6 חבלים נפלו לי בنعمים אפ' נחלה ספרה עלי: 7 אברך את יהוה אשר יעננו אפ' לילות יסרוני כליוו: 8 שווית יהוה לנדרי תמיד כי מימיינו בל אלמוות: 9 לכון שמה לבוי וניל כבודאי אפ' בשורי ישכן לבטה: 10 כי לא חזק נפש לשאול לא תחן חסידך לראות שחת: 11 תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח:

17 הפללה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתך בלא שפטוי מורה: 2 מלפניך משפטין יצא עיניך תחזינה מישרים: 3 בחתנת לבי פקרת לילה

בְּאֹזֶתֶם וְנִקְיּוֹ מִפְשָׁע רֶב: 14 יְהוָה לְרַצּוֹן אָמְרִי פִי
וְהַגּוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יְהוָה צָרוֹר וְגָאָל:

20 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד יְעַנֵּךְ יְהוָה בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁגַּבְךָ
שֶׁם אֱלֹהִי יַעֲקֹב: 2 יִשְׁלַח עַזְרָךְ מִקְדָּשׁ וּמִצְוָה יִסְעַדְךָ: 3
יַכְרֵב כָּל מִנְחָתֶךָ וּעֲולָתֶךָ יִדְשָׁה סֶלֶה: 4 יִתְן לְךָ כְּלֵבֶבָךָ
וְכָל עַצְתֶּךָ יִמְלָא: 5 נִרְנְנָה בִּשְׁעוֹתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְנָלֶנֶה
יְמָלָא יְהוָה כָּל מִשְׁאָלוֹתֶךָ: 6 עַתָּה יַדְעַתִּי כִּי הַשׁׁוּעָה יְהוָה
מִשְׁיחָו יְעַנְהוּ מִשְׁמֵי קְדוּשָׁו בְּגַנְבָּרוֹת יְשַׁעַׁ יְמִינָו: 7 אֱלֹהִ
בָּרְכָב וְאֱלֹהִ בְּסָסּוּם וְאֶחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִכְרָרִוּ: 8
הַמָּה כָּרְבָּו וְנִפְלָא וְאֶחָנוּ קְמָנוּ וְנִתְעוּדָד: 9 יְהוָה הַשׁׁוּעָה
הַמֶּלֶךְ יְעַנְנוּ בַּיּוֹם קְרָאוּנוּ:

21 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד יְהוָה בַּעֲזָק יִשְׁמָה מֶלֶךְ
וּבִשְׁעוֹתֶךָ מָה גִּנְלָמָד: 2 חָאֹתָ לְבָוּ נִתְהַתָּ לוּ וְאֶרְשָׁתָ
שְׁפָתָיו כָּל מִנְעָתָ סֶלֶה: 3 כִּי תִּקְרְמָנוּ בְּרָכּוֹת טָבָתְשָׁוֹת
לְרָאשָׁו עַטְרָתְפָז: 4 חַיִם שָׁאָל מִמְּךָ נִתְהַתָּ לוּ אַרְךָ יִמְיָם
עוֹלָם וְעַד: 5 גִּנְדָּל כְּבוֹדָו בִּשְׁעוֹתֶךָ הָוָדָה וְהַדָּרָתְשָׁוֹת
עַלְיוֹן: 6 כִּי תִּשְׁתַּחַתָּו בְּרָכּוֹת לְעַד תִּחְדְּהָו בְּשָׁמָחָה אֲתָ
פְּנֵיךְ: 7 כִּי הַמֶּלֶךְ בְּטָח בִּיהוָה וּבְחַסְד עַלְיוֹן בְּלִי מִוּתָה: 8
תִּמְצָא יַדְךָ לְכָל אַיִבָּךְ יִמְינָךְ תִּמְצָא שְׁנָאִיךְ: 9 תִּשְׁתַּמְתָּמוּ
כְּתָנָר אֲשֶׁר לְעַת פְּנֵיךְ יְהוָה בְּאָפָו יְבָלָעָם וְתַאֲכָלָם אֲשָׁא:
10 פְּרִימָו מָאָרֶץ תָּאָבָר וּוּרְעָם מְבָנָי אָדָם: 11 כִּי נִטְוָ
עַלְיךָ רָעָה חַשְׁבָו מִזְמָה בְּלִי וּכְלָו: 12 כִּי תִּשְׁתַּמְתָּמוּ שְׁכָם
בְּמִתְרִיךְ תְּכֹונֵן עַל פְּנֵיהם: 13 רֹומָה יְהוָה בְּעַזְקָ נִשְׁרָה
נוֹזְמָה נִבְוָתָךְ:

22 לְמַנְצָחָ עַל אַיִלָתָ הַשְׁחָר מִזְמָרָ לְדוֹד אַלְיָלָל לְמָה
עַזְבָּתָנִי רָחָק מִוְשָׁעָתִי דְּבָרֵי שָׁאָנָתִי: 2 אֱלֹהִי אַקְרָא יְוָמָם
וְלֹא תָעַנֵּה וְלֹילָה וְלֹא דּוֹמָה לִי: 3 וְאַתָּה קְדוּשׁ וְשָׁבָ
תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: 4 בְּךָ בְּטָחָו אַבְתָּנוּ בְּטָחָו וְתַפְלָטָמוּ: 5
אַלְיָךְ זַעַקְוּ וְגַמְלָטוּ בְּךָ בְּטָחָו וְלֹא בּוֹשָׁו: 6 וְאַנְכִי תְּולָעָת
וְלֹא אִישׁ הַרְבָּת אָדָם וּבּוֹעָם: 7 כָּל רָאֵי יְלָעָנוּ לִי יְפָטוֹרָ
בְּשֶׁפָּה יִנְעוּ רָאֵשׁ: 8 גָּלָל יְהוָה יְפָלָתָה יִצְחָלָה כִּי חַפְץ
בָּו: 9 כִּי אַתָּה גָּחֵי מִבְּטָחָו עַל שְׁדֵי אָמִי: 10 עַלְיךָ
הַשְּׁלָכָתִי מִרְחָם מִבְּטָחָו אָמִי אַלְיָ אָתָה: 11 וְאַל תַּרְחַק מִמְנִי
כִּי צָרָה קְרוּבָה כִּי אַיִן עֹזָר: 12 סִבְבָּנוּ פְּרִים רְבִים
אֲבָרוּ בְּשֵׁן כְּתָרְנוּ: 13 פָּצַז עַל פִּיהָם אֲרִיה טְרֵף וְשָׁאָגָן:
14 כִּמְיָם נְשִׁפְכָתִי וְהַתְּפָרְדוּ כָל עַצְמוֹתִי הִיָּה לְבִי כְּדֹונָגָן

תִּתְחַסֵּד עַמְּנָבָר תִּתְהַסֵּם: 15 עַמְּנָבָר תִּתְהַסֵּם
עַקְשׁ הַהְפְּתָלָל: 16 כִּי אַתָּה עַמְּנָבָר עַנְיָה תְּשִׁיעָה וְעַנְיָה רְמוֹת
כִּי בְּךָ אָרֶץ גְּדוּדָה וּבְאָלְהִי אַדְלָגָשׂוּ: 17 הַאֲלָל תִּמְיָם
דָּרְכָו אָמְרָתָה יְהוָה צָרָופָה מִןָּהוּ לְכָל הַחֲסִים בָּו: 18
כִּי מַיְאָלָה מִבְּלָעָדִי יְהוָה וּמַיְאָצָר זָוְלָתִי אֶלְהָיָנוּ: 19
הַאֲלָל הַמְּאֹזְרָנִי חִיל וְתִוְתְּנָם תִּמְיָם דְּרָכִי: 20 מִשְׁוָה רְגָלִי
כָּאִילָות וְעַל בְּמַתִּי יְעִמְדָנִי: 21 מַלְמָד יִדְיָי לְמִלְחָמָה
וְנִתְהַתָּה קְשָׁת נִחְשָׁה וְרוּעָתִי: 22 תִּרְחַב צָעָדִי תְּחִתִּי וְלֹא מַעֲדוּ
קְרָסְלִי: 23 אַרְדוּפִי אַיִבָּכִי וְאַשְׁגָּבִים וְלֹא אַשְׁוּב עַד כְּלָוָתָם:
24 אַמְּחָצָם וְלֹא יִכְלֵוּ קְוּם יִפְלֹלוּ תְּחַת רְגָלִי: 25 וְחַזְוָרִי
חִיל לְמִלְחָמָה תְּכִרְיעָ קְמִי תְּחַתָּי: 26 וְאַיְבִּי נִתְהַתָּ לְ
עַרְפָּ וְמִשְׁנָאִי אַצְמִיתָם: 27 יִשְׁוּעָו וְאַיְן מִשְׁעָעָל יְהוָה
וְלֹא עַנְמָ: 28 אַשְׁחָקָם כַּעֲפָר עַל פְּנֵי רָוחַכְתִּי חֹזָוֹת
אֲרִיקָם: 29 חַפְלָטָנִי מִרְבִּיכִי עַם תִּשְׁמַנְיִי לְרָא גְּנוּים עַם
לְאַיְדָעִי יְעַבְדָנִי: 30 לְשָׁמָעָ אַזְן יִשְׁמַעַו לִי בְּנֵי נִכְרָ
יִכְשָׁו לִי: 31 בְּנֵי נִכְרָ יִבְלֹו וְיִחְרָנוּ מִמְּסָנְרוֹתָהָם: 32
חוֹיְהוָה וּבְרוֹיךְ צָרוּי וּירּוּם אֱלֹהִי יְשַׁעָּי: 33 הַאֲלָל הַנּוֹתָן
נִקְמָות לִי וְיִדְבֵּר עַמִּים תְּחַתָּי: 34 מַפְלָטִי מַאֲבִיכִי אֲפָן
קְמִי הַרְוּמָנִי מַאֲשָׁח הַמִּצְיָלִנִי: 35 עַל כֵּן אַזְדָּק בְּנוּי
יְהוָה וְלֹשָׁמָךְ אָזְמָרָה: 36 מַגְדָּל יִשְׁוּעָתָ מִלְכָו וְעַזָּה חָסָר
לְמִשְׁיחָו לְדוֹד וְלֹזְרָעָו עַד עַולְמָ:

19 לְמַנְצָחָ מִזְמָרָ לְדוֹד הַשְּׁמִים מִסְפָּרִים כְּבָוד אֶל
וּמְעָשָׁה יַדְיוֹ מִנִּידְרַקְיָע: 2 יּוֹם לִיּוֹם יִבְעַע אַמְּרָה וְלִילָה
לְלִילָה יְהוָה דָּרָתָ: 3 אַיִן אָמַר וְאַיִן דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קְוּלָם: 4 בְּכָל הָאָרֶץ יִצְאָ קְוּם וּבְקָצָה תְּבָל מְלִיחָם לְשִׁמְשָׁ
שֶׁם אֲהָל בָּהָם: 5 וְהָוָא כְּחַתֵּן יִצְאָ מְחַפְתָּו יִשְׁשָׁ כְּגָבָר
לְרוֹזִין אַרְחָ: 6 מִקְצָה הַשְּׁמִים מָוֹצָא וְתַקְפָּתָו עַל קְצָוָתָ
וְאַנְסָתָר מִחְמָתָו: 7 תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מִשְׁבִּתָנָפָשָׁ
עַדְרוֹת יְהוָה נָאָמָנָה מִחְכִּימָתְהָזָה: 8 פְּקוּדִי יְהוָה יִשְׁרָיִם
מִשְׁמָחוֹ לְבִכְמָזְוָתָה כְּרָה מִאִירָתָעִים: 9 יִרְאָתִי יְהוָה
שְׁהָרָה עַמְּדָתָל עַד מִשְׁפְּטִי יְהוָה אֶמְתָּצָה צְדָקָו: 10
הַנְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפְזָרָב וְרָבָ וּמִתְהַקְּמִים מִדְבָּשָׁר וְנִפְתְּחָצָפִים:
11 וְנִמְעַדְךָ נִזְהָר בָּהָם בְּשִׁמְרָמָ עַקְבָּרָב: 12 שְׁנִיאָתָמָי
יִבְנֵי מִנְסָתְרוֹת נְקָנוּ: 13 נִמְזָדִים חַשְׁךְ אַדְלָקָרָבָל יִמְשָׁלָ

יבשו הבוגדים ריקם: 4 דרכיך יהוה הודיעני אรหותיך
למְהֻנָּי: 5 הדריכני באמתק ולמְהֻנָּי כי אתה אליה ישע
אותך קורית כל היום: 6 זכר רחמייך יהוה וחסידיך כי
מעולם המה: 7 חטאות נעריך ופשעך אל תזכור כחסדך
זכר לי אתה למען טובך יהוה: 8 טוב וישר יהוה על כן
ויראה חטאיך בדרכך: 9 ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו: 10 כל אรหותיך חסד ואמת לנצרי בrichtו
ועתהייו: 11 למען שמק יהוה וסלחת לענו כי רב הוא:
12 מי זה האיש ירא יהוה יורנו בדרכך יבחר: 13 נפשו
בטוב תלון ווערעו יירוש ארץ: 14 סוד יהוה ליראו ובריתו
להודיעם: 15 עני תמיד אל יהוה כי הוא יוציאה מרצה
rangleי: 16 פנה אליו ותחני כי ייחיד ועני אני: 17 צדות לבבי
הרחיבו ממצוקותיו הוציאני: 18 ראה עני כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
כל חטאותיו: 19 ראה אובי כי רבו ושנתה חמס שנאוני:
20 שמרה נפשו והצילני אל אבוש כי חסתיך: 21 חם
וישר יצרוני כי קוריתך: 22 פרה אלהים את ישראל מכל
צורתו:

26 לדוד שפטני יהוה כי אני בתמי הלבתי וביהוה
בתחתי לא אمعد: 2 בחנני יהוה ונשני צרופה בליך
ולבי: 3 כי חסך לנו עני ותתהלך באמתק: 4 לא
ישבתי עם מותי שוא ועם געלמים לא אבוא: 5 שנאי
קהל מרים ועם רשעים לא אשכ: 6 ארחץ בנקון כפי
אסבבה את מזבחיך יהוה: 7 לשמע בקול תורה ולספר
כל נפלאותיך: 8 יהוה אהבתני מעון ביך ומקום משכנ
כבודך: 9 אל תאסר עם חטאיהם נפשי ועם אנשי דמי
חי: 10 אשר בידיהם זמה וימנים מלאה שחר: 11 ואני
בתמי אלך פדני והנני: 12 רגלי עמדה במישור במקהלים
אברך יהוה:

27 לדוד יהוה אורי וישע ממי אירא יהוה מעוז חי
מי אפחר: 2 בקרב עלי מרים לאכל את בשדי צרי
ואיבי לי המה כשלו ונפלו: 3 אם תחנה עלי מותנה לא
ירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בותח: 4 אחת
שאלתי מأت יהוה אתה אבקש שבתי בבית יהוה כל
ימי חי לחוות בنعم יהוה ולבקר בהיכלו: 5 כי יצפנני
בסכה ביום רעה יסתתרני בסתר אללו בצור ירומני:
6 ועתה ירומ ראי עלי איבי סכיבוט ואובחה באלהלו
זבחו תרועה אשירה ואומרה ליהוה: 7 שמע יהוה קולי

נמס בתחום מי: 15 יבש כחרש כחיו ולשוני מדק מלקווי
ולעפר מות השפטני: 16 כי סבבוני כלבים עדת מרים
הקיופני כארדי ידי ורגלי: 17 אספר כל עצמותי המה
יביטו יראו כי: 18 ייחלקו בגדייהם ועל לבושי יפלו
גורל: 19 אתה יהוה אל תרחק אילותי לעזרתי חושה:
20 הצללה מהרב נפשי מיד לבב יהודתי: 21 הוושעני
מפני אריה ומקרני רמיים עניתני: 22 אספחה שמק לאחוי
בתחוק קהל אהלך: 23 ירא יהוה הלהו כל זרע יעקב
כברחו וגורו ממנה כל זרע ישראל: 24 כי לא בזה ולא
שקע ענות עני ולא הסתיר פניו ממנה ובשועו אלו שמע:
25 מatak חהלו בקהל רב נדרי אשלם ננד יראי: 26
יאכלו ענוים וישבעו יהללו יהוה כל אפסי ארץ ווישתחוו
לעדר: 27 יזכרו וישבעו אל יהוה כל צרפי ארץ ווישתחוו
לפניך כל משפחות נוים: 28 כי ליהוה המלוכה ומשל
בנויים: 29 יאכלו ווישתחוו כל דשנו ארץ לפניו יכרעו כל
יורדי עפר ונפשו לא חייה: 30 זרע יעבדנו יספר לאדרני
לדור: 31 יבא וינו ידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

23 מזמור לדוד יהוה רעי לא אחסר: 2 בנאות דשא
ירביצני על מי מנהות ינהלני: 3 נפשי ישבב ינחני
במעגלי צדק למען שמו: 4 נם כי אלך בני צלמות לא
אירה רע כי אתה עמדי שבתק ומושענך המה ינחמני: 5
תערך לפני שלחן ננד צררי דשנת בשמן ראשי כסוי
רויה: 6 אך טוב וחסד ירדפוני כל מני חי ישבותי בביית
יהוה לאך ימים:

24 לדוד מזמור ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי
בה: 2 כי הוא על ימים יסדה ועל נתרות יכוננה: 3 מי
עליה בחר יהוה וממי קום במקום קדשו: 4 נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למראה: 5 ישא
ברכה מאת יהוה וצדקה מלאה יshaw: 6 זה דור דרשו
מבקשי פניך יעקב סלה: 7 שאו שערם ראשיכם והנשאו
פתחו עולם ויבוא מלך הכהבוד: 8 מי זה מלך הכהבוד
יהוה עוזו ונכבר יהוה נבור מלכמתה: 9 שאו שערם
ראשיכם שאו פתח עולם ויבא מלך הכהבוד: 10 מי הוא
זה מלך הכהבוד יהוה צבאות הוא מלך הכהבוד סלה:

25 לדוד אליך יהוה נפשי אשא: 2 אלהי בך בתחתי
אל אבושה אל יעלצנו איבי לי: 3 נם כל קויך לא יבשו

יהוה ברכונך העמדתה לחרדי עז הסתרת פניך הייתה
נבהל: 8 אליך יהוה אקרוא ואל אדני אתנן: 9 מה בצע
ברמי ברדרתי אל שחת היודך עפר הנגיד אמריך: 10
שמע יהוה והנני יהוה היה עוז לוי: 11 הפקת מספדי
למחול לוי פתחת שקי ותאזרני שמהה: 12 למען יזכיר
כבוד ולא ידם יהוה אלקי לעולם אודך:

31 למנצח מזמור לדוד בך יהוה חסוי אל אבושה
לעולם בצדקה פלטני: 2 הטה אליו אונך מהרה הצלני
היה לי לצורך מעוז לבית מצודות להושעני: 3 כי סלעי
ומצדתי אתה ולמען שמק תנחני ותגהלני: 4 תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: 5 בידך אפקיד רוחי
פריתה אותה יהוה אל אמתה: 6 שנאתי השמרם הבלתי
שוא ואני אל יהוה בטהתו: 7 אניתה ואשמהה בחסדך
אשר ראתה את עני נידעת בצרות נפשי: 8 ולא הסנחתני
ביד איבך העמדת במרחוב רגלי: 9 חנני יהוה כי צר
לי עשה בכעס עני נפשי ובטני: 10 כי כלו ביגון חמי
ושנותי באנחתה כשל בעוני כחיו ועצמי עשו: 11 מכל
צרכי הייתה הרפה ולשכני מード ופחד למידעי ראי
בחוץ נדדו מני: 12 נשכחותי כמה מלך היה כי ככלי
אבר: 13 כי שמעתי דברם מגור מסביב בהוסדים
יחד עלי לקחת נפשי זומו: 14 ואני עלייך בטהתו יהוה
אמרתי אלקי אתה: 15 בידך עתמי הצלני מיר איבבי
ומרדפי: 16 האורה פניך על עבדך הושעני בחסךך: 17
יהוה אל אבושה כי קראתיך יבשו רשותים ידמו לשאול:
18 תאלמנה שפטו שקר הדרבות על צדיק
(Sheol h7585) עתק בנאוה ובזע: 19 מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלה להסים בך ננד בני אדם: 20 תסתירם בסתר פניך
מרכזאי איש צפנום בסכה מריב לשנות: 21 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעיר מצור: 22 ואני אמרתי בחיפוי
נגרזותי מננד ענייך אכן שמעת קול תחנוןינו בשועי אליך:
23 אהבו את יהוה כל חסידיו אמון נציר יהוה ומשלם
על יתר עשה נאוה: 24 חזקו ויאמץ לבבכם כל חמיחלים
ליהוה:

32 לדוד משכיאל אשרו נשוי פשע כסוי חטאה: 2 אשרי
אדם לא ייחסב יהוה לו עון ואין ברוחו רמיה: 3 כי
החרשותי בלו עצמי בשאותי כל הום: 4 כי יומם ולילה
תכבד עלייך נחפה לשדי בחרבני קיז סלה: 5 חטאתי

אקרוא והנני וענני: 8 לך אמר לבני בקשו פניך
יהוה אבקש: 9 אל הסתר פניך ממנני אל הטע באף עבדך
ערתתי היה אל תטהני ואל תשבני אלקי ישע: 10 כי
אבי ואמוי עזבוני ויהוה יאספני: 11 הורני יהוה דרכך
ונחני בארכח מישור למען שוררי: 12 אל תנתני בנפש
צרי כי כמו כי עדי שקר וויפח חמס: 13 לו לא האמנתי
לראות בטוב יודה בארכח חיים: 14 קווה אל יהוה חזק
ויאמץ לבך וקווה אל יהוה:

28 לדוד אליך יהוה אקרוא צורי אל תחרש ממנני פן
תחשה ממנני ונמשלתי עם יורדי בור: 2 שמע קול תחנוןינו
בשועי אליך בנשי ידי אל דבר קדש: 3 אל תמשכני
עם רשעים ועם פעליהם וכרכע מעליהם כמעשה
בלבכם: 4 תן להם השב גמולם להם: 5 כי לא יבינו אל
יריהם תנן להם השב גמולם להם: 6 ברוך
פעלה יהוה ואל מעשה ידיו יחרסם ולא יבנום: 6 ברוך
יהוה כי שמע קול תחנוןינו: 7 יהוה עז ומננו בו בטה לבוי
ונזורתו ויעלז לבי ומשיריה אהודנו: 8 יהוה עז למו ומעו
ישועות מישחו הו: 9 הושיעת את עמק וברך את נחלתך
ורעם ונשאם עד העולם:

29 מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה
כבוד ועוז: 2 הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה
בהדרת קדש: 3 קול יהוה על המים אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים: 4 קול יהוה בכח קול יהוה בהדר:
5 קול יהוה שבר ארזים ושביר יהוה את ארזי הלבנון: 6
וירקדים כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: 7 קול
יהוה הצב להבות אש: 8 קול יהוה ייחיל מדבר יהיל
יהוה מדבר קדש: 9 קול יהוה יחולל אילות ויחשף
יערות ובהיילו כלו אמר כבוד: 10 יהוה למבול ישב
וישב יהוה מלך לעולם: 11 יהוה עז לעמו יתן יהוה ברכך
את עמו בשלום:

30 מזמור Shir הנכת הבית לדוד אדורמך יהוה כי
דליתני ולא שמחה איבי לי: 2 יהוה אלקי שועתי אליך

ותרפאני: 3 יהוה העלית מין שאל נפשי חירתי מירדי
בור: 4 זמרו ליהוה חסידיו והודו לזכר
קדשו: 5 כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכבי
ולבקר רנה: 6 ואני אמרתי בשלי באל אמות לעולם: 7

לא יחסרו כל טוב: **ט** כלבו בנים שמעו ליראת יהוה אלמדכם: **ט** מי האיש החפץ חיים אהב נימום לדראות טוב: **ט** נוצר לשונך מרע ושותיך מדבר מרמה: **ט** סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: **ט** עיני יהוה אל צדוקים ואוני אל שותם: **ט** פניו יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: **ט** צעקו ויהוה שמע ומכל צורותם הצללים: **ט** קרוב יהוה לשברי לב ואת דכא רוח יושיע: **ט** רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יהוה: **ט** שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: **ט** תמותת רשות רעה ושנאי צדיק יאשמו: **ט** פורה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו כל החסמים בו:

35 לדוד ריבבה יהוה את יריבי לחם את לחמי: **ט** החזק מגן וצנה וקומה בעזרתי: **ט** והرك חנית וסגר לקראת רדפי אמר לנפשי ישעך אני: **ט** יבשו ויכלמו מבקשי נפשי יסנו אחריו ויחפרו חשב רעתה: **ט** יהדו כמץ לבני רוח ומלאך יהוה דוחה: **ט** יהדי דרכם חשך וחלקלקות ומלאך יהוה רדוף: **ט** כי חنم טמןו לי שחת רשותם חنم חפרו לנפשי: **ט** תבואה שואה לא לדע ורשותו אשר טמן תלכדו בשואה יפל בה: **ט** ונפשי תניל ביהוה תשיש בישועתו: **ט** כל עצמותי תאמRNA יהוה מי מכוק מציל עני מחזק ממנו וענוי ואבינו מגולו: **ט** יקומו עדי חמס אשר לא ידעת ישאלני: **ט** ישלמוני רעה תחת טוביה שכול לנפשי: **ט** ואני בחלותם לבושי شك עניית בצום נפש ותפלתי על חיקוי תשוב: **ט** כרע כאח לי התחלכתי כאבל אם קדר שתווי: **ט** ובצלע שמהו ונאספו נספו עלי נים ולא ידעת קרעו ולא דמו: **ט** בחנפי לעני מעונן حرק עלי שניינו: **ט** אדרני כמה תראת השיבה נפשי משאיהם מכפרים יהירתי: **ט** אורך בקהל רב בעם עצום אהלך: **ט** אל יسمחו לי איבי שקר שנאי חنم יקרציו עין: **ט** כי לא שלום ידרבו ועל רגעי ארץ דברי מרמות ייחשbon: **ט** וירחיבו עלי פיהם אמרו האח האח ראתה עניינו: **ט** ראתה יהוה אל תחרש אדרני אל תרחק ממי: **ט** העירה והקיצה למשפטתי אליו ואדרני לריבי: **ט** שפטני צדך יהוה אלהו ואל יسمחו לי: **ט** אל יאמרו בכלם האח נפשנו אל יאמרו בלענו: **ט** יבשו ויחפרו יחדו שמחיו רעתו ילبسו בשת וכלהה המגדלים על:

אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אורה עלי פשע ליהוה ואהה נשעת עון חטא סלה: **ט** על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצאך רק לשטף מים ריבים אליו לא נינו: **ט** אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט הסובבני סלה: **ט** אשכילך ואורך בדרך זו תלך איזעה עליך עני: **ט** אל תהיו כוסס כפראד אין הבין במתן ורסן עדיו לבלים כל קרב אליך: **ט** ריבים מכואבים לרשע והבוחה ביהוה חסד יסובבנו: **ט** ט מהו ביהוה ונולו צדיקים והרנוו כל ישרי לב:

33 רנו צדיקים ביהוה לישרים נואה תחליה: **ט** הדרו להוה בכנור בנבל שעור זמרו לו: **ט** שירו לו שיר חדש היטיבו נגן בתהרעעה: **ט** כי ישר דבר יהוה וככל מעשיהם באמונה: **ט** אהב צדקה ומשפט חסד יהוה מלאה הארץ: **ט** בדבר יהוה שמים נעשה וברוח פיו כל צבאים: **ט** כנס כנד מי הים נתן באוצרות ההומות: **ט** ייראו מיהוה כל הארץ ממנה גורו כל ישבי תבל: **ט** כי הוא אמר יהדי הוא צוה ויעמד: **ט** יהוה הפיר עצת גוים הニア מהשבות עמים: **ט** עצת יהוה לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודרכך: **ט** אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו העם נושא ברב חיל נבור לא ימלט: **ט** הנה עין יהוה אל הדר נחלה לו: **ט** ממשים הבית יהוה ראה את כל בני האדם: **ט** ממכוון שבתו השניה אל כל ישבי הארץ: **ט** היצר ייחד לכם המבini אל כל מעשיהם: **ט** אין המלך נושא ברב חיל נבור לא ימלט: **ט** הנה עין יהוה אל לחשעה וברב חילו לא ימלט: **ט** להציל ממות נפשם ולהחיות יראייו למייחלים לחסדו: **ט** ברעב: **ט** נפשנו כי בשם קדרו בטחנו: **ט** כי חסך יהוה בושם לבנו כאשר יהלו לך:

34 לדוד בשנותו את טumo לפני אבימלך ויגרשו וילך אברכה את יהוה בכל עת תמיד תחלתו בפי: **ט** ביהוה תחלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: **ט** גדרלו ליהוה אתי ונורוממה שמו ייחדו: **ט** דרשתו את יהוה וענוי ומכל מגורותיו הצלני: **ט** הביטו אליו ונחרו ופניהם אל יחפרו: **ט** זה עני קרא ויהוה שמע ומכל צדרכיו הושיעו: **ט** מלך יהוה סביב ליראיו ויחלצם: **ט** טעמו וראו כי טוב יהוה אשרי הנבר יחסה בו: **ט** יראו את יהוה קדרשו כי אין מחסור ליראיו: **ט** כפירים רשו ורבעו ודרשי יהוה

ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יndl יהוה החפץ
שלום עבדו: 28 וילשוני תהנה צדקה כל היום תהלתך:

36 למגנץ לעבד יהוה לדוד נאם פשע לרשות בקרב
לבי אין פחד אליהם לניד עניינו: 2 כי החלק אליו בעניינו
למציא ענו לשנא: 3 דברי פיו און ומרמה חדל להשכיל
להוטיב: 4 און ייחשב על משכבי ויתיצב על דרך לא
טוב רעל לא ימאס: 5 יהוה בהשימים חסך אמוניך עד
שחיקים: 6 צדקהך כהרי אל משפטך תחום רבה אדים
ובהמה תושיע יהוה: 7 מה יקר חסך אלהים ובני אדים
בצל כנפיך יחסין: 8 ירין מדשן בירך ונחל עדניק
תשקם: 9 כי ענק מקור חיים באורך נרא א/or: 10 משך
חסך לידעך וצדקהך לישר לי: 11 שם נפלו פעלין און דחו
נאוה וירד רשותים אל תנדי: 12 לא תבואי נגלה גנול
ולא יכלו קום:

38 מזמור לדוד להזכיר יהוה אל בקצף תוכחני
ובחמתך תיסרני: 2 כי חציך נחטו כי ותנתת עלייך:
3 אין מותם בבשרי מפני עמק אין שלום בעצמי מפני
חטאיך: 4 כי עונתי עברו ראיי כמשא כבד יכבד ממי: 5
הבאישו נמקו חבורתי מפני אולתי: 6 געוויתו שחתיך עד
מאך כל היום קדר הלכתי: 7 כי כסלי מלאו נקללה ואין
מתם בבשריו: 8 נפוגותיו נידכתי עד מאך שאנטה מנהמות
לבבי: 9 אדרני ננדך כל האותי ואנחתוי ממק לא נסתה: 10
לבבי סחרחך עזבוני כחוי ואור עני נם הם אין אני: 11
אהבי ורדי מנדך גנני יעדמו וקרובי מרחק עמדו: 12
וינקשו מבקשי נשפי ודרשי רעתי דברו הוות ומרמות כל
היום יהנו: 13 ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו:
14 ואהו כאש אשר לא שמע ואין בפי תוכחות: 15 כי לך
יהוה והחולתי אתה הענה אדרני אלהי: 16 כי אמרת פן
שמחו לי במוות רגלי עלי הגדי לו: 17 כי אני לצלע נכוון
ומכך ננדמי תמייד: 18 כי עוני אנד אדרן מהחטאיך:
19 ואיבי חיים עצמו ורדו שנא שקר: 20 ומשלמי רעה
תחת טובה ישענו תחת רדופי טוב: 21 אל תעובי יהוה
אליהו אל תרחק ממי: 22 חושה לעורתי אדרני תשועתי:
23 למגנץ ליריתון מזמור לדוד אמרתי אשמרה
דרכי מהחטא באשוני אשמרה לפני מהחטם בעד רשות
לנדי: 2 נאלמתתי דומה החשתי מטופ וכאבי נעכבר: 3
חם לבי בקרבי בהגינוי תבער אש דברתי בלשוני: 4
הודיעני יהוה קצוי ומדת ימי מה היא אדרעה מה חדל אני:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה: 27 סור מרע

37 לדוד אל תתחר במרעים אל תקנא בעשי עולה: 2
כי כחציך מהריה ימלו וכירק דשא יבולון: 3 בטה ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: 4 וחתען על יהוה
ויתן לך מושאלת לך: 5 גנול על יהוה דרכך ובטה עליו
והוא עשה: 6 וזהציא כאור צדקה ומשפט כצחורים:
7 דום ליהוה והתחליל לו אל תתחר במצליה דרכו
באיש עשה מזמות: 8 הרף מאף ועיב חמה אל תתחר אך
להרע: 9 כי מרעים יכתרון וקוי יהוה המה יירשו ארץ:
10 ועוד מעט ואין רשות והתבענה על רב שלום: 11 זום רשות
וענויים יירשו ארץ והתבענו על רב שלום: 12 כי ראה כי
צדקה וחרק עליו שנוי: 13 אדרני ישחק לו כי ראה כי
יבא יומו: 14 חרב פתחו רשותים ודרכו קשטים להפיל
ענוי ואביוון לטבחו ישרי דרך: 15 חרבם תבוא בכלכם
וקשחותם תשברנה: 16 טוב מעט לצדיק מהמוון רשותים
רבים: 17 כי זרועות רשותים תשברנה וסומך צדיקים
יהוה: 18 יודע יהוה ימי תמיימים ונחלתם לעולם תהייה:
19 לא יבשו בעת רעה ובכמי רעבון ישבעו: 20 כי רשותים
יאבדו ואיבי יהוה כיקר כרים כל' בעשן כל': 21 לוה
רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונthon: 22 כי מברכיו יירשו
ארץ ומכללו יכתרו: 23 מיהוה מצudy נבר כוננו ודרכו
יחסץ: 24 כי יפל לא יוטל כי יהוה סומך ידו: 25 נער
היהינו נס קנטוי ולא ראיית צדיק נזוב ורעה מבקש להם:
26 כל היום חונן ומלה וזרעו לברכה:

ואבד שמו: 6 ואם בא לדרות שא ידרבר לבו יקbez און לו יצא להוציא ידרבר: 7 יחד עלי ותלהשו כל שני עלי יחשבו רעה לי: 8 דבר בלילה יצוק בו ואשר שכב לא יוסוף לקום: 9 נם איש שלומי אשר בטחתי בו אוכל לחמי הנדריל עלי עקב: 10 ואתה יתוהה הנני והקומי ואשלמה שלהם: 11 בזאת ידעת כי חפצת بي כי לא יריע איבי עלי: 12 ואנו בתמי תמחת בי ותציבני לפניך לעולם: 13 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

42 למנצח משכיל לבני קרח כאיל תערן על אפיקו מים כן נפשי תערן אליך אליהם: 2 צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבא ואראה פני אליהם: 3 היהת לי דמעתי לחם יומם ולילה באמר אליל כל היום איה אללהך: 4 אלה אוכרה ואשפכה עלי נפשי כי עבר בסך אדם עד בית אליהם בקהל רנה ותודה המון חונגן: 5 מה תשתחוח נפש ותחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: 6 אלהי עלי נפשי תשתחוח על כל בן אוכרך מארץ ירדן וחרמוניים מהר מצער: 7 תחום אל תחום קורא לקהל צנוריך כל משבריך גנלייך עלי עברו: 8 יומם יצווה יהוה חסדו ובليلה שירה עמי חפלה לאל חי: 9 אומרתה להאל סלעי למה שחתני למה קדר אלך בלחץ אייב: 10 ברצח בעצמותי חרפוני צוררי באמרם אליל כל היום איה אלהיך: 11 מה תשתחוח נפשי ומה תחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

43 שפטני אלהים וריבבה ריבוי מני לא חסיד מאייש מרמה וועלת הפלתני: 2 כי אתה אלהי מעווי למה גזהני למה קדר אתה לך בלחץ אייב: 3 שלח אורך ואמתך מה ינחוני יביאוני אל הר קדרך ואל משכנותיך: 4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת נילו ואודך בכנור אלהים אלהוי: 5 מה תשתחוח נפשי ומה תחמי עלי הוחילו לאלהים כי עוד אודנו ישועת פני ואלהוי:

44 למנצח לבני קרח משכיל אלהים באזינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל פעלת בימיהם בימי קדם: 2 אתה ידך גנים הורשת ותשעם תרע לאמים ותשלהם: 3 כי לא בחרכם ירשו ארץ זורעם לא הושעה למו כי ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: 4 אתה הו מאלכי אלהים צוה ישועות יעקב: 5 בך צרינו ננכח בשמק נבוס נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

5 הנה טפחות נתהה ימי וחלדי כאין נדרך אך כל הבעל כל אדם נצב סלה: 6 אך בצלם יתהלך איש אך הבעל ימיון יצבר ולא ידע מי אספם: 7 ועתה מה קוייתי אדרני תוחלתי לך היא: 8 מכל פשעי הצלני חרפה נבל אל תשmini: 9 נאלמתי לא אפתח פבי כי אתה עשית: 10 הסר מעלי נגע מתגרתך ידק אני כלתי: 11 בתוכחות על עון יסרת איש ותמס כעש חמדתו אך הבעל כל אדם סלה: 12 שמעה הפלז יהוה ושותעי האזינה אל דמעתי אל תחרש כי נר אנקו עמק וושוב בכל אבותך: 13 השע מני ואבלינה בטרם אלך ואני:

40 למנצח לדוד מזמור קוה קוייתי יהוה ויט אליו וישמע שועתי: 2 ויעלני מבר שאון מטיט היון ויקם על סלע רגלי כון אשרי: 3 זיתן בפי שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים ויראו ויבטחו ביהוה: 4 אשרי הנבר אשר שם יהוה מבטחו ולא פנה אל רחבים וששי כוב: 5 רבות עשית אתה יהוה אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין ערך אליך אנדיה ואדרבה עצמו מספר: 6 זובח ומנהה לא חפצת איזים כריתה לי עולח וחטאה לא שאלת: 7 אז אמרתני הנה באתי במלת ספר כתוב עלי: 8 לעשות רצונך אלהי חפצתי ותורתך בתוק מעי: 9 בשורתך בקהל רב הנה שפט לי לא אכלא יהוה אתה ידעת: 10 צדקהך לא כסתי בתוק לי אמןונך ותשועך אמרתני לא כחדרך חסך ואמתק לקהל רב: 11 אתה יהוה לא תכלא רחמייך ממעני חסך ואמרתך תמיד יצרוני: 12 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר השינוי עונתי ולא יכולתי לראות עצמו משערות ראש ולב עזני: 13 רצחה יהוה להצלני יהוה לשורתי חושה: 14 ייבשו ויחפרו יהוד מבקשי נפשי לסתותה יסנו אחריו ויכלמו חפצי רעתך: 15 יישמו על עקב בשתם האמרם לי האח האח: 16 ישישו וישמחו ברך כל מבקשך יאמרו תמיד ינידל יהוה אהבי תשועך: 17 ואני עני ואבון אני יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאהר:

41 למנצח מזמור לדוד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטו יהוה: 2 יהוה ישמרתו ויהיו יאשר באرض ואל תחנהו בנפש אייביו: 3 יהוה יסעדנו על ערש דיו כל משכיבו הפקת בחליו: 4 אני אמרתני יהוה חנני רפאה נפשי כי חטאתך: 5 אויבי יאמרו רע לי מתי ימות

46 למנצח לבני קרח על עלמות שיר אלהים לנו מהשנה ועו' עורה בצרות נמצא מאר' : 2 על כן לא נירה בהמיר ארץ ובמאות הרים בלב ימים : 3 יהמו יהמרו מיטיו ירעשו הרים בנאותו סלה : 4 נהר פלנייש מהו עיר אליהם קדר משכני עליון : 5 אלהים בקרבה בתמוט עזרה אלהים לפנות בקר' : 6 המוגדים מטו מלכויות נתן בקהל תמנג ארץ : 7 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה : 8 לכלו חז' מפעלות יהוה אשר שם שמות הארץ : 9 משבית מלכחות עד קצה הארץ קשת ישבר וכחן חנית גמלות ישך באש : 10 הרפו ורדו כי אנסי אלהים ארים בנים ארים בארץ : 11 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה :

47 למנצח לבני קרח מזמור כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקהל רנה : 2 כי יהוה עליון נורא מלך גודול על כל הארץ : 3 ידבר עמים החתינו ולאמים תחת רגלונו : 4 יבחר לנו את נחלהנו את נאנו יעקב אשר אהב סלה : 5 עליה אלהים בחרועה יהוה בקהל שופר : 6 זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו : 7 כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל : 8 מלך אלהים על נויים אלהים ישב על כסא קדרו : 9 נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מני הארץ מאר' נעללה :

48 שיר מזמור לבני קרח גודול יהוה ומלהל מאר' בעיר אלהינו היר קדרו : 2 יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קריית מלך רב : 3 אלהים בארכמנותיה נודע למשג'ב : 4 כי הנה המלכים נועדו עברו יהדו : 5 המה ראו כן תמהו נביהלו נחפו : 6 רעדרה אהוזם שם חיל כוילדה : 7 ברוח קדמים תשבר אניות תרשיש : 8 כאשר שמענו כן ראיינו בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו אלהים כווננה עד עולם סלה : 9 דמיינו אלהים חסך בקרב היכלך : 10 כשםך אלהים כן תחלחך על קציו ארץ צדק מלאה ימינך : 11 ישmach הדר ציון תגלה בנות יהודה למען משפטיך : 12 סבו ציון והקיפה ספרו מנדליה : 13 שיתו לבכם לחילה פסנו ארמנותיה למען ספרו לדור אחרון : 14 כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהנו על מות :

קמינו : 6 כי לא בקשתי אבטח וחרבתי לא תושענו : 7 כי הושענו מצדינו ומשנאינו היבשות : 8 באלהים הילנו כל היום ושםך לעולם נודה סלה : 9 אף גזה ותכל' מנו ולא יצא בצבאותינו : 10 תשיבנו אחר מני צד' ומשנאינו שס' לו : 11 חתנו צאן מאכל ובוניהם זריתנו : 12 תמכר עמק بلا הון ולא רביה במחירותם : 13 תשימנו חרפה לשכינו לעג' וקלס לשבוכותינו : 14 תשימנו משל בנים מונדראש כל אמים : 15 כל היום כלתני נגיד ובשת פני כשתני : 16 מוקל מחרף ומונדק מפנוי אויב ומתקם : 17 כל זאת באתנו ולא שבחנו ולא שקרנו בבריתך : 18 לא נסוג אחר לבנו וחתם אשרינו מני ארךך : 19 כי דיכיתנו במקום תנים ותכס עליינו בצלמות : 20 אם שכחנו שם אלהינו ונפרש כפינו לאל זר : 21 הלא אלהים יחקר אתה כי הוא ידע تعالמות לב : 22 כי עלייך הירנו כל היום נחשנו צאן טבחה : 23 עורה למה תישן אדרני הקיצה אלazon להנצה : 24 למה פניך חסתיר תשכח עניינו ולחצנו : 25 כי שחה לעפר נפשנו דבקה לארץ בטענו : 26 קומה עורתה לנו ופדרנו למן חסדר :

45 למנצח על שניים לבני קרח משכיל שיר ידית רחש לבי דבר טוב אמר אני מעשי למלך לשוני עט סופר מהיר : 2 ייפיטה מבני אדם הוזק חן בשפטותיך על כן ברכך אלהים לעולם : 3 חגור חרבך על ירך נבור הורך והדרך : 4 והדרך צלח רכב על דבר אמת ועונה צדק ותורך נוראות ימינך : 5 חץך שנונים עמים תחתייך יפלו בלב אובי המלך : 6 כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך : 7 אהבת צדק ותשנא רשות על כן משחך אלהים אלהיך שמן שנון מחבירך : 8 מר ואהלו קציאות כל בנדתיך מן היכלי שנ מני שמחוך : 9 בנות מלכים בקרחותך נצבה שנל לימיינך בכתם אופיר : 10 שמעי בת וראי והטי אינך ושכחי עמק ובית אביך : 11 ויתאו המלך יפיק כי הוא אדריך והשתחוי לו : 12 ובות צר במנחה פניך יהלו עשרי עם : 13 כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות זהב לבושה : 14 לרכמות תובל למלך בתולות אחיה דרשותה מובאות לך : 15 טובלנה בשחתת גnil תבانية בהיכל מלך : 16 תחת אבטיך יהו בנויך גnil לשרים בכל הארץ : 17 אוצרה שמק בכל דר ודר על כן עמים יהודך לעלם ועד :

אללה עשית והחרשתי דמיות היהת אהיה כמוך אוכייך
ואערכה להעניק: 22 בינו נא זאת שכח אללה פון אטראַפ
ואין מציל: 23 זבח תודה יכבדני ושם דרך אראו בישע
אליהם:

51 למנצח מזמור לדוד בבוא אליו נתן הנביא כאשר
בא אל בת שבע חנני אליהם כחסוך כרב רחמייך מוחה
פשע: 2 הרבה כבשני מעוני ומחטאתי טהרני: 3 כי פשע
אני אדרע וחטאתי גנדי תמיד: 4 לך לברך חטאתי והרע
בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תוכה בשפטך: 5 חן
בעזון חולתי ובחטא ייחטני אמר: 6 הן אמות חפצת
בתחות ובסתם חכמה תודיעני: 7 החטאתי באזוב ואטהר
הכבשני ומשלגן אלבין: 8 תשמעני שwon ושמחה תגננה
עצמות דכית: 9 הסתדר פניך מהטא וכל עונתי מהה: 10
לב תחוור ברא לי אליהם ורוח נכוון חדש בקרבי: 11 אל
השליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני: 12 והשיבה
לי שwon ישעך ורוח נדיבת הטעמני: 13 אל מדרה פשעים
דרכיך וחטאיהם אליך ישובו: 14 הצלני מדים אליהם
אליהם תשועתי תרנן לשוני צדקתך: 15 אדרני שפטוי תפתח
ופני יניד תחלתק: 16 כי לא תחפץ ובח ואתנה עלה לא
תרצה: 17 זבחתי אליהם רוח נשברה לב נשבר ונרכחה
אליהם לא תבזה: 18 הייטה ברצונך את ציון תבנה
חומות ירושלים: 19 או תחפץ זבח צדק עלה וככליל או
על עלו על מזבחך פרים:

52 למנצח משכיל לדוד בבוא דואג האדמוני ינד
לשאלול ויאמר לו בא דוד אל בית אחים מלך מה מתהיל
ברעה הנבוד חסד אל כל היום: 2 הווות תחשב לשונך
כתעד מלטש עשה רמיה: 3 אהבת רע מטופ שקר מדבר
צדך סלה: 4 אהבת כל דבריו בלב לשון מרמה: 5 נס
אל יתצהך לנצח יחתך ויסחך מהאל ושרשך מארץ חיים
סלה: 6 ויראו צדיקים ויראו ועליו ישחקו: 7 הנה הנבוד
לא ישים אליהם מעוזו ויבטה ברב עשרו יעו בהחותו:
8 ואני כוית רענן בביה אליהם בטהותי בחסד אליהם
עולם ועד: 9 אודך לעולם כי עשו ואקווה שנק כי טוב
גנד חסידיך:

53 למנצח על מחלת משכיל לדוד אמר נבל בלבו אין
אליהם השחיתו והתעיבו על אין עשה טוב: 2 אליהם
מרמה:

למנצח לבני קרח מזמור שמעו זאת כל העמים
האזורנו כל ישבו חלד: 2 נם בני אדם נם בני איש יחיד
עשיר ואבון: 3 פי יידבר חכמוות והגנות לבני התבונות: 4
אתה למשל אוני אפתח בכנור חידתי: 5 למהaira בימי

רע עון עקיבי יוסבוני: 6 הבתחים על חילם וברב שרים
יתהלו: 7 אח לא פרדה יפרדה איש לא יתן לאלהים
כפרו: 8 ויקר פרדו נפשם וחדר לעולם: 9 ויחי עוד
לנצח לא יראה השחת: 10 כי יראה חכמים ימותו יחד
כטיל ובער יאבדו ויעזבו לאחרים חילם: 11 קרבם
בתומו לעולם משכנתם לדריך ודר קראו בשמותם על
אדמות: 12 ואדם ביקר בלילין נמשל כבמאות נדמו:
13 זה דרכם כסל למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה: 14

יכאן לשאול שתו מות ירעם וירדו בס ישרים לבקר
ויצרים לבנות שאול מובל לו: (Sheol h7585) 15 אך אליהם
יפרדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה: 16 אל
תירא כי עשר איש כי ירבה כבוד ביתו: 17 כי לא במו
יקח הכל לא ירד אחריו כבודו: 18 כי נפשו בחיו יברך
וירד כי תוטיב לך: 19 תבוא עד דור אבותו עד נצח לא
יראו או: 20 אדם ביקר ולא יבין נמשל כבמאות נדמו:

50 מזמור לאסף אל אליהם יהוה דבר ויקרא הארץ
מזורח שמש עד מבאו: 2 מצוון מכלל יפי אליהם
הופיע: 3 יבא אל הינו ואל יחרש אש לפניו תאלס וסבכיו
נשערה מאד: 4 יקרא אל השם מעל ואל הארץ לדין
עמו: 5 אספו לי חסידי כרתי ברתי עלי זבח: 6 ויגידו
שימים צדקו כי אליהם שפט הוא סלה: 7 שמעה עמי
ואדרבה ישראל ואערידה ברך אליהם אליך אני: 8
לא על זבחך אוכיהך וועלתוך לנדי תמיד: 9 לא אקה
מביתך פר ממלאתיך עתודים: 10 כי ליל חיתו יער
בהתות בהררי אלף: 11 ידעת כי כל עוף הרים וויז שדי
עמרי: 12 אם ארעב לא אמר לך כי ליל תבל ומלאה:
13 האוכל בשר אבירים ודם עתודים אשחה: 14 זבח
צראה אחלץ ותכבדני: 15 ולרשע אמר אליהם מה לך
לספר حق ותשא ברתי עלי פך: 17 אתה שנאת מוסר
ותשליך דברי אחריך: 18 אם ראת נגב ותרץ עמו ועם
מנפים חלקך: 19 פך שלחת ברעה ולשונך הצמיד
מרמה: 20 תשב באחיך תדבר בבן אמך תתן דפי: 21

ושםם השקר על בני אדם לראות היוש משביל דרש את אלהים : 3 כלו סג' יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד :

ואני אבטה בך :

56 למנצח על יונת אלם רחיקם לדוד מכתם באחו אתו פלשתים בנת חני אליהם כי שאפני אנוש כל היום לחם יהצני : 2 שאפו שורדי כל היום כי רבים לחמים לי מרים : 3 יום אירא אני אליך אבטה : 4 באלהים אהלך דברו באלהים בטחתי לא אירא מה יעשהبشر לי : 5 כל היום רברוי יעכוב עלי כל מוחשבתם לרע : 6 גיגרו צפינו מה עקי ישמרו כאשר קוו נפשי : 7 על און פלט למו באף עמים הורד אליהם : 8 נדי ספרטה אתה שימה דמעתי בנאך הלא בספרתק : 9 או ישובו אויבי אחריו ביום אקרא זה ידעתני כי אליהם לי : 10 באלהים אהלך דבר ביהוה אהלך דבר : 11 באלהים בטחתי לא אירא מה יעשה אדם לי : 12 עליל אליהם נדריך אשלים תודת לך : 13 כי הצלת נשפי ממות הלא רגלי מדרחו לההלה לפניו אליהם באור החיים :

57 למנצח אל השחת לדוד מכתם בברחו מפני שאל במערה חני אליהם חני כי בר חסיה נשפי ובצל נפיך אחסה עד יعبر הוו : 2 אקרא לאלהים עליון לאל נמר עלי : 3 ישלה מושמים יוישענין חרף שאפי סלה ישלה אליהם חדרו ואמותו : 4 נשפי בתרך לבאמ אשכבה להטמים בני אדם שניהם חנית וחצים ולשונם חרב חרדה : 5 רומה על השמים אליהם על כל הארץ כבודך : 6 רשות הכננו לפעמי כפף נשפי כרו לפנישיה נפלו בתוכה סלה : 7 נכוון לבי אליהם נכוון לבי אשירה ואומרה : 8 עורה כבודי עורה הנבל וכבוד אעירה שחר : 9 אודך בעמים אדרני אומךך בל אמיים : 10 כי גדל עד שמים חסך ועד שחקים אמתך : 11 רומה על שמיים אליהם על כל הארץ כבודך :

58 למנצח אל השחת לדוד מכתם האמנם אלם צדק תדברו מישרים תשפטו בני אדם : 2 אף בלב עולת הפעלון בארץ חמס ידיכם הפלסן : 3 זרו רשותם מרחם תענו מבטן דברי כוב : 4 חמת למו כדרמות חמות נחש כמו פתן חרש יאשם אצנו : 5 אשר לא ישמע לכול מלחשים חובר חברים מוחכם : 6 אליהם הרס שנינו בפיימו מלחמות כפירים נתץ יהוה : 7 ימאסו כמו מים

משמים השקר על בני אדם לראות היוש משביל דרש את אלהים : 3 כלו סג' יהודו נאלחו אין עשה טוב אין נם אהד : 4 הלא ידעו פעליו און אכלי עמי אכלו לחם אלהים פוז קראו : 5 שם פחדו פחד לא היה פחד כי אליהם פוז עצמות חנק הבשחה כי אליהם מסם : 6 מי יתן מצוין ישנות ישראל בשוב אלהים שבות עמו גל יעקב ישמה ישראל :

54 למנצח בנגנית משביל לדוד בכוא הוויפם ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר עמו אלהים בשם הושענינו ובגבורתך תדרני : 2 אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרוי פי : 3 כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נשפי לא שמו אליהם לנדרם סלה : 4 הנה אלהים עוז לי אדרני בסמכיו נשפי : 5 ישוב הרע לשורדי באמות הצימות : 6 בנדבה אובחה לך אורדה שマー יהוה כי טוב : 7 כי מכל צרה הצלינו ובאיבי ראתה עני :

55 למנצח בנגנית משביל לדוד האזינה אלהים תפלתי ואל תעלם מתחנתו : 2 הקשيبة לי וענני ארייד בשיחו ואהיהםה : 3 מוקול אויב מפני עקת רשות כי ימיוטו עלי און ובאייטמוני : 4 לבוי יהול בקרבי ואומות מות נפלו עלי : 5 ריראה ורעד בא כי והכסי פלצותה : 6 ואמר מי יתן לי אבר כוונה אועפה ואשכנה : 7 הנה אדריך נדר אלין במדבר סלה : 8 אהיisha מפלט לי מרוחה שעה מסעך : 9 בלע אדרני פלן לשונם כי ראיית חמס וריב בעיר : 10 יונם וליליה יסובבה על חומתיה ואון ועמל בקרבה : 11 הות בקרבה ולא ימיש מרחבה תך ומרמה : 12 כי לא אויב יחרפנו ואשא לא משנאי עלי הנגיד ואסתר ממןנו : 13 ואתא אנוש כערבי אלופי ומידע : 14 אשר יהדו נמתיק סוד בבית אלהים נהילך ברונש : 15 ישימות על ימיו ירדנו שאל חיים כי רעות במנורם בקרbam : 16 Sheol h7585 אני אל אלהים אקרא יהוה יושענינו : 17 ערב ובקר וצחרים אשחחה ואהמה וישמע קולי : 18 פדה בשלום נשפי מקרב לי כי ברבים הוי עמדוי : 19 ישמע אל ווענש ווישב קדם סלה אשר אין חילופות למו ולא יראו אלהים : 20 שלחה ידו בשלמיו חלל ביריתו : 21 חילקו מחמתאת פיו וקרב לבו רכו דבריו משמן והמה פתחותה : 22 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך לא יתן לעולם מות לצדיק : 23

� והבה לנו עוזרת מצר ושווא תשועת אדם: ¹² באלhim
נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

61 **למנצח על נגנית לדוד שמעה אלhim רנטוי הקשיבה**
חפלתי: ² מקצת הארץ אליך אקרא בעטר לבו בצור
ירום ממני תנחני: ³ כי היה ממחסה לי מנדל עז מפנוי
אויב: ⁴ אגורה באלהל עולמים אחשסה בסתר כניפך
סללה: ⁵ כי אתה אלhim שמעת לנדרינו נתה ירשת יראי
שםך: ⁶ ימים על ימי מלך תוסיף שנותיו כמו דר ודר:
ישב עולם לפני אלhim חסד ואמת מין נצרכו: ⁸ כן
אומרה שマーク לעד לשלמי נדרי יום יום:

62 **למנצח על יdoton מזמור לדוד אך אל אלhim**
דומיה נפשי ממן ישועתי: ² אך הוא צורי ויושעתי משבבי
לא אמות רבה: ³ עד如今 תהותתו על איש תרacho כלכם
CKER נטו נדר הדוחיה: ⁴ אך משאותו יעוץ להדיח ירצה
זכ בפיו יברכו ובקרכם יקללו סלה: ⁵ אך לאלהים
דומי נפשי כי ממן תקוטוי: ⁶ אך הוא צורי ויושעתי
משבבי לא אמות: ⁷ על אלהים ישע וכבודיו צור עז
מחשי באלהים: ⁸ בטהו בו בכל עת עם שפכו לפני
לבכם אלהים ממחסה לנו סלה: ⁹ אך הבל בני אדם כוב
בני איש במאזנים לעלות הנה מהבל יחד: ¹⁰ אל בטחו
בעשך ובגול אל התבלו חיל כי יוב אל תשיתו לב: ¹¹
אחד דבר אלהים שתום זו שמעתי כי עז לאלהים: ¹²
ולך אדרני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשה:

63 **מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה אלהים אליו**
אתה אשחרך צמא לך נפשי כמה לך בשרי בארץ
ציה ועיף בלי מים: ² כן בקדש חוויתך לראות עזך
וכבודך: ³ כי טוב חסך מוחים שפטו ישבחונך: ⁴ כן
אברך בחורי בשמך אשה כפי: ⁵ כמו חלב ודשן תשבע
נפשו ושפטו רגנותו יהלל פי: ⁶ אם זכרתיך על יצועי
בашמרות אהנה בר: ⁷ כי היה עוזרה לי ובצל כניפך
ארנן: ⁸ דבקה נפשי אחדריך כי תמכה ימינך: ⁹ ווהמה
לשואה יבקש נפשי יבוא בתקתיות הארץ: ¹⁰ גירחו על
ידי חרב מנה שעלים יהיו: ¹¹ וזה מלך ישmach באלהים
יתהיל כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

64 **למנצח מזמור לדוד שמע אלהים קולי בשדי**
מpherd אויב תצר חyi: ² הסתירני מסור מרים מרגשת

יתהילכו למו ידרך חזו כמו יתמללו: ⁸ כמו שבול תמס
יילך נבל אשת בל חזו שם: ⁹ בתרם יבינו סירחיכם
אפר כמו חיו כמו חרין ישרנו: ¹⁰ ישmach צדיק כי זהה
נקם פעמי ורחץ בדם הרשע: ¹¹ ויאמר אדם אך פרוי
לצדיק אך יש אלהים שפטים בארץ:

59 **למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאל וישמרו**
את הבית להמיתו הצלני מאבי אלהי ממתוקמוני
תשנבי: ² הצלני מפעלי און ומאנשי דמום הושעני:
3 כי הנה ארבו לנפשי יגרו עלי עזום לא פשעי ולא
חטאתי יהוה: ⁴ בלי עון ירצוון יוכנוו עורה לקראתו
וראה: ⁵ ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
לפקד כל הגוים אל החן כל בנוין און סלה: ⁶ ישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ⁷ הנה יביעון בפיהם
חרבות בשפותיהם כי מי שמע: ⁸ ואתה יהוה תשחק
למו תלעג לכל גוים: ⁹ עז אך אשמרה כי אלהים
משנבי: ¹⁰ אלהי חסדו יקמנני אלהים יראני בשורי:
ונ אל תחרנים פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידמו
מננו אני: ¹² חמאת פימו דבר שפטומו וילכדו בנאים
ומאללה ומכחיש יספרו: ¹³ כללה בחמה כללה ואינמו וידעו
כי אלהים משל ביעקב לאפס הארץ סלה: ¹⁴ ישבו
לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ¹⁵ הנה ינווען לאכל
אם לא ישבעו וילינו: ¹⁶ ואני אשיר עזך ואנן לבקר
חסוך כי היה משבב לוי מנוס בזום צר ל: ¹⁷ עז אך
אומרה כי אלהים משנבי אלהי חסדי:

60 **למנצח על שושן עדות מכתם לדוד למד בהצוו**
את ארם נהרים ואת ארם צובה וישב יואב ויך את אדים
בניא מלך שני עשר אלף אלהים זנחטו פרצטנו אנטפת
תשבב לנו: ² הרעתה הארץ עצמה פצמלה רפה שבריה כי
מטה: ³ הראיתה עמר קשה השקיינו יין תרעלה: ⁴
נתה ליראיך נס להתנוסס מפנוי קשת סלה: ⁵ למן
יחלצון ידריך הושעה ימינך ועננו: ⁶ אלהים דבר
בקדרשו אעלזה אחלקה שם ועמק סכות אמדר: ⁷ לי
געלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראייה יהודה מחקקי:
8 מואב סיר רחצוי על אדום אשליך נעל, עלי פלשת
התרעעי: ⁹ מי יבלני עיר מצור מי נחני עד אדים: ¹⁰
הלא אתה אלהים זנחטו ולא חטא אלהים בצבאותינו:

אשר עשה לנפשי: ¹⁷ אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
 אונן אם רأיתי בלביו לא ישמע אדני: ¹⁸ אכן שמע אליהם הקשיב בקהל הפלתי: ²⁰ ברוך אליהם אשר לא
 הסיר הפלתי וחסדו מأتي:

67 למנצח בנגינה מזמור שיר אליהם יהנו ויברכנו
 eer פניו אנתנו סלה: 2 לדעת הארץ דרך כלל נוים
 שעתך: 3 יודוך עמים אליהם יודוך עמים כלם: 4
 ישמו וירננו לאמים כי השפט עמים מישור ולאמים
 בארץ תנחם סלה: 5 יודוך עמים אליהם יודוך עמים
 כלם: 6 ארץ נתנה יבולה יברכנו אליהם אלהינו: 7
 יברכנו אליהם ויראו אותו כל אפסי ארץ:

68 למנצח לדוד מזמור שיר יקום אליהם יפוצו אויבינו
 רינוoso משנאו מפנו: 2 כהנרכ עשן תנרכ כהמס דונג
 מפניהם אש יאבדו רשותם מפניהם אלהים: 3 וצדיקים ישמו
 עליינו לפני אלהים ויששו בשמה: 4 שירו לאלהים
 זמרו שמו סלו לרכב בערובות ביתו שמו ועלו לפניו:
 5 אבוי יתומים וידין אלמנות אליהם במעון קדשו: 6
 אלהים מושיב יהודים ביתה מוציא אסירים בכוורת
 אך סוררים שכנו צחיחה: 7 אלהים בצאתך לפני עמק
 בצדך בשימון סלה: 8 ארץ רעשה אף שמי נטהו
 מפניהם אלהים זה סני מפניהם אלהים אלהי ישראל: 9
 נדבות תנף אלהים נחלתק ונלאה אתה כונתך: 10

חיתך ישבו בה תכין בטובתך לעני אלהים: 11 אדני
 יתן אמר המברשות צבא רב: 12 מלכי צבאות ירדון
 ירדון ונוט בית חילך של: 13 אם תשכובן בין שפתיים
 כנפי יונה נחפה בכסף ואברותיה בירקך חרוץ: 14
 בפרש שדי מלכים בה חשלג בצלמונה: 15 הר אלהים
 הר בשן הר גבננים הר בשן: 16 למה תרצהון הרים
 גבננים ההר חמד אלהים לשבעתו אף יהוה ישכן לנצח:
 17 רכב אלהים רבתהים אלפי שנאן אדרני בס סני בקדש:
 18 עליית למרום שבית שני לחתת מתרונות באדם ואף
 סוררים לשכן יה אלהים: 19 ברוך אדרני יום יומ עמס
 לנו האל ישענו סלה: 20 האל לנו אל למושעות וליהוה
 אדרני למות תוצאות: 21 אך אלהים ימחץ ראש איביו
 קדרך שער מתחלה באשמו: 22 אמר אדרני מבשן איש
 אשיב נמצלות ים: 23 למטען תמחץ רגלה בדם לשון
 כלביך מאיים מנהו: 24 ראו הליכוטיך אלהים הליכות

על: און: 3 אשר שננו כחרב לשונם דרכו חצם דבר
 מורה: 4 לירחות במתהרים הם פתמים ירדו ולא ייראו: 5
 יחזקו למם דבר רע יספרו לטמון מוקשים אמר מו יראה
 למם: 6 ייחפשו עלות תמן חפש מהפש וקרב איש ולב
 עמק: 7 וורם אלהים חוץ פתאים הוי מוכחות: 8 וכישלו
 עלמו לשונם ותנדדו כל ראה בם: 9 ויראו כל אדם
 ויגרו פעל אלהים ומעשיהם השכilio: 10 ישמה צדיק
 ביהוה וחסה בו וויהללו כל ישרי לב:

65 למנצח מזמור לדוד שיר לך דמיה תהלה אלהים
 בציוון ולק ישם נדר: 2 שמע תפללה עדיך כלبشر
 יבאו: 3 דברי עונת נברנו מני פשעינו אתה תכפרם: 4
 אשרי תבהיר ותקרב ישכנ חזריך נשבעה בטוב ביתך
 קדש היכלך: 5 נוראות בצדך תעננו אלהי ישענו מבטח
 כל קצוי ארץ וים רחיקם: 6 מכין הרים בכחו נאור
 בנכורה: 7 משכיב שאון ימים שאון גליהם והםון לאמים:
 8 ויראו ישב קצוץ מאותיך מוצאי בקר וערב תרנין:
 9 פקרת הארץ ותשקקה רבת תשעRNA פלג אלהים
 מלא מים תכין דגנים כי כן תכינה: 10 תלמיה רוח נחת
 נדוריה ברביבים תמנגה צמהה תברך: 11 עטרת שנת
 טובתך ומגניך ירעוף דשן: 12 ירעוף נאות מדרבר וניל
 נבעות תחרנה: 13 לבשו כרים הצאן ועמיקים יעתפו בר
 יתרונו אף ישרו:

66 למנצח שיר מזמור הריעו לאלהים כל הארץ: 2
 זמרו כבוד שמו כבוד תהלהתו: 3 אמרו לאלהים
 מה נורא מעשיך ברב עז ייחשו לך איביך: 4 כל
 הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך זמרו שמק סלה: 5 לכו
 וראו מפעלות אלהים נורא עלילה על בני אדם: 6 הפק
 ים ליבשה בנهر יעררו ברגל שם נשמהה בו: 7 משל
 בנכורתו עולם עניינו בוגדים תצפינה הסוררים אל ירימו
 למם סלה: 8 ברכו עמיים אלהינו והשמיעו קול תהלהתו: 9
 השם נשנו בחים ולא נתן לממות רגלו: 10 כי בחנותנו
 אלהים צרפתנו צרף כסף: 11 הבאנו במצוודה שמתה
 מועקה במתניינו: 12 הרכבתה אנו שראשנו באנו באש
 ובמים ותוציאנו לדריה: 13 אבוא ביתך בעולות אשלים
 לך נדרי: 14 אשר פצו שפטוי ודבר פי בצד לי: 15
 עלות מהם עלה לך עם קתרה אילים עשה בקר עם
 עתודים סלה: 16 לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים

יזהו ישב: 26 כי אתה אשר הכית רדרפו ואל מכואוב חלליך
יספרו: 27 תננה עון על עונם ואל יבוא בצדקהך: 28
ימחו מספר חיים ועם צדיקום אל יכחבו: 29 וαι עני
וכואוב ישועתך אלהים תשבני: 30 אלהלה שם אלהים
בבשר ואנדלנו בתודה: 31 ותיטב להוה משור פר מקרין
מפריס: 32 ראו ענויים ישמוו דרשי אלהים ויזו לבככם:
33 כי שמע אל אבינוים יהוה ואת אסיריו לא בזה:
יהיללווה שמיים וארץ ימים וכל רמש בם: 35 כי אלהים
יושיע ציון ויבנה ערי יהודה ויבנו שם וירשוה: 36 וזרע
עבדיו ינתקלו ואהבו שמנו ישבנו בה:

70 למנצח לדוד להזכיר אלהים להצילני יהוה
לעזרתי חושה: 2 יבשו ויחפרו מבקשי נפשי יסנו אחר
ויכלמו חפצי רעתי: 3 ישבו על עקב בשתם האמרדים
האה האח: 4 ישישו וישמחו בר כל מבקשיך ויאמרו
תמיד ינדל אלהים אהבי ישועתך: 5 ואני עני ובאיון
אללהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה אל האחר:

71 בך יהוה חסיתי אל אבושה לעלום: 2 בצדקהך
הצילני ותפלני מטה אל אונך והושעני: 3 היה לי
לצורך מעון לבוא תמיד צוית להושעני כי סלעי ומצודתי
אתה: 4 אלהו פלטני מיד רשות מכך מעול וחומץ: 5 כי
אתה תקותי אדני יהוה מבטה מי מנורוי: 6 עליך נסמכתי
מבטן ממעי אמר אתה גוזי בך תחלתי תמיד: 7 כמופת
החיות לרביכם אתה מחשיכע: 8 ימלא פי תחלתק כל
היום תפארתך: 9 אל חשלכני לעת זקנה בכלהות כחוי אל
העזבני: 10 כי אמרו אויבי לי ושמורי נפשי נועציו יחדו:
11 לא אמר אלהים עזבו רדפו ותפשחו כי אין מצליל: 12
אליהם אל תרחק ממי אלהו לעזרתי חישה: 13 יבשו
יכלו שטני נפשי יעטו חרפה וככלמה מבקשי רעתי: 14
ואני תמיד איחול והוספתי על כל תחלתק: 15 פי יספר
צדקהך כל היום תשענך כי לא ידעתינו ספרות: 16 אבוא
בגבורות אדני יהוה אזכיר צדקהך לברך: 17 אלהים
למודתני מנורוי وعد הנה אניד נפלאותיך: 18 ונם עד
זקנה ושיבת אלהים אל העזבni עד אניד זרועך לדור
לכל יבוא נבורתך: 19 וצדקהך אלהים עד מרים אשר
עשית נדלות אלהים מי כמוך: 20 אשר הראיתנו צרות
רבות ורעות תשוב תחינו ומחמות הארץ תשוב העלי:
21 הרבה גבורתי והסביר הנחמנני: 22 נם אני אונדר בכלי נבל

אלְלִי מֶלֶךְ בָּקָרְדָשׁ: 25 קָרְדָמוֹ שָׁרִים אַחֲרֵ נָגְנִים בְּתוֹךְ
עַלְמֹתָה הַוּפְפּוֹת: 26 בְּמַקְהָלוֹת בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים יְהוָה מֶמְקוֹר
יִשְׂרָאֵל: 27 שֵׁם בְּנֵימָן צָעִיר רַדְם שְׁרִי יְהוָה רְגָנָתָם
שְׁרִי זְבָלוֹן שְׁרִי נְפָתָלִי: 28 צָוָה אֱלֹהִיךְ עֹז עֲזֹה אֱלֹהִים
זֹו פָעַלְתָה לְנוּ: 29 מְהִיכָלָךְ עַל יְרוּשָׁלָם לְךָ יוּבִילָוּ מְלָכִים
שִׁי: 30 גַּנְעָר חִוָּת קָנָה עֲדַת אֲכִירִים בְּעַגְלִי עַמִּים מְתָרָפֶס
בְּרָצִי כָּסָף בּוֹר עַמִּים קְרָבּוֹת יְחִיפָצָו: 31 יְאִתְיוֹ חַשְׁמָנִים
מִנִּי מַצְדִּים כּוֹשׁ תְּרִיצָן לְאֱלֹהִים: 32 מִמְלְכֹות הָארֶץ
שִׁירָוּ לְאֱלֹהִים זְמָרוּ אֲדֹנִי סָלה: 33 לְרַכְבָּב בְּשָׁמֵי שְׁמֵי
קָרְדָם הָנִין בְּקוֹלָי קוֹל עַז: 34 תָנוּ עַז לְאֱלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל
גְּאוֹתָו וְעֹז בְּשָׁחָקִים: 35 נְוֹרָא אֱלֹהִים מִמְקָדְשִׁיךְ אֶל
יִשְׂרָאֵל הוּא נָתַן עַז וְעַצְמוֹתָה לְעַם בְּרוֹךְ אֱלֹהִים:

למנצח על שושנים לדוד הושיעני אלהים כי בא
מים עד נפש: 2 טבעתי ביוון מצולחה ואין מעמד באתי
בממעקי מים ושבלת שפטני: 3 געת בקרא נהר נהרוני
כלו עני מיחל לאלהי: 4 רבו משערות ראשי שנאי חنم
עצמו מצמיותי איבי שקר אשר לא גולתי או אשיב: 5
אליהם אתה ידעת לאולתי ואשמותי מתק לא נכחדו:
6 אל יבשו כי קויך אדני יהוה צבאות אל יכלמו כי
מבקשיך אלהי ישראל: 7 כי עליך נשאתי חרפה כסתה
כלמה פני: 8 מוזר היהתי לאחיך ונכרי לבני אמי: 9 כי
קננת בתקך אכלתני וחרפה חורףך נפלך עלי: 10
ואבכה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: 11 ואתגה לבוש
שך ואהיה להם למשל: 12 ישחו כי ישבי שער ונגינות
שותי שכר: 13 ואני תפלתי לך יהוה עת רצון אליהם
ברב חסך ענני באמות ישך: 14 הצלני מיטיט ואל
אטבעה אנטלה משנאי וממעקי מים: 15 אל תשפטני
שבלת מים ואל תבלעני מצולחה ואל האטר עלי באך
פיה: 16 עני יהוה כי טוב חסך כרב רחמייך פנה אליו:
17 ואל תסתה פניך מעברך כי צר לי מהר ענני: 18
קרבה אל נפשי נאלה למן איבי פניו: 19 אתה ידעת
חרפהו ובשתי וכלהתו ננדך כל צוררי: 20 חרפה שברה
לבוי ואנושה ואקווה לנוד ואין ולמנחים ולא מצאתαι: 21
ויתנו בדורותך ראש ולצמאי ישקוני חמן: 22 יהי שלחן
לפניהם לפח ולשלומי למושך: 23 תחשכה ענייהם
מראות ומתניות תמיד המעד: 24 שפך עליהם זעםך
וזהרן אפק ישנים: 25 תהי טורתם נשמה באלהלים אל

ספו תמו מן בלחות: 20 כחלום מהקץ אדרני בעיר צלום
הביה: 21 כי יתחמצ לבבי וכליות אשונן: 22 ואני בער
ולא עד בהמות התיית עמק: 23 ואני תמיד עמק אחות
ביד ימינו: 24 בעצך תנחני ואחר כבוד תקחני: 25 מי
לי בשמי ועמק לא חצתי הארץ: 26 כליה שאריו וללבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם: 27 כי הנה רחיק
אבדו הצמתה כל זונה ממק: 28 ואני קרבת אלהים לי
טוב שתי באדרני יהוה מהשי לספר כל מלאכותיך:

74 משכיל לאסף למה אלהים זנתה לנצח יعشן אף
בצאן מרעיתך: 2 זכר עדתך קנית קדם נאלת שבת
נחלתך הר ציון זה שכנת בו: 3 הרימה פעמיד למשאות
נצח כל הרע אויב בקדש: 4 שאנו צדריך בקרב מועדך
שמו אותן אתם אחותם: 5 יודע כמבייא למעלה בסבך עז
קדמות: 6 עוזת פתוחה ייחד בכשיל וכילפת יהלמון: 7
שלחו באש מקדשך לארץ חללו משבן שמק: 8 אמרו
בלכם נים ייחד שרפו כל מועדך אל בארץ: 9 אותן
לא ראיינו אין עוד נביא ולא אתנו ידע עד מה: 10 עד
מתי אלהים יחרף צד ינאץ אויב שמק לנצח: 11 למה
תשיב ייך וימינך מקרב חוקך כליה: 12 ואלהם מלכי
מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: 13 אתה פוררת בעז
ים שברת ראש תנינים על הימים: 14 אתה רצצת ראשי
לויתן תנתנו מאכל לעם לצים: 15 אתה בקעת מעין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן: 16 לך יום אף לך לילאה אתה
הכנות מאור ומשם: 17 אתה הצבת כל גבולות ארץ קץ
וחרף אתה יצתרם: 18 זכר זאת אויב חרב יהוה ועם
כל נאזו שמק: 19 אל תחת לחיות נפש תורך חיה ענייך
אל תשכח לנצח: 20 הבט לברית כי מלאו מחשבי ארץ
נאות חמס: 21 אל ישב דך נכלם ענו ואביוין יהלו שמק:
22 קומה אלהים ריבבה ריבך וכרכפתך מנוי נבל כל
היום: 23 אל תשכח קול צדריך שאון קמיך עלה תמיד:

75 למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר הדרינו לך
אליהם הדרינו וקרוב שמק ספרו נפלאותיך: 2 כי אכח
מועד אני מישרים אשפט: 3 נמנים ארץ וכל ישביה
אנכי חכתי עמודיה סלה: 4 אמרתו להוללים אל תהלו
ולרשעים אל תרימו קרון: 5 אל תרימו למרום קרכנים
תדברו בצייר עתק: 6 כי לא ממושא וממערב ולא
מדבר הרם: 7 כי אלהים שפט זה ישפלו זה ירים: 8

אמתק אלהי אומרה לך בכנור קדוש ישראל: 23 תרנה
שפטו כי אומרה לך ונפשי אשר פרית: 24 גם לשוני כל
היום תנהנה צדקהך כי בשו כי חפרו מבקשי רעה:
72 לשמה אלהים משפטיך למלך תן וצדקהך לבן
מלך: 2 יידין עמק בצדק ונעיניך במשפט: 3 ישאו הרם
שלום לעם ונכבות בצדקה: 4 ישפט עני עם יושיע לבני
אביוון וידיכא עושק: 5 ייראך עם שם ולבני ירח דוד
דורים: 6 ירד כמטר על גן כרביכים זריזף ארץ: 7
יפרח בימי צדיק ורב שלום עד בליך ירח: 8 וירד מים
עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: 9 לפניו יכרעו ציים ואיביו
עפר ליהליך: 10 מלכי תרשיש ואוים מנהה ישיבו מלכי
שבא ובסבא אשר יקריביו: 11 ווישתחוו לו כל מלכים
כל נוים יעבדו: 12 כי יציל אביוון משוע וענין ואין עוז
לו: 13 ייחס על דל ואביוון ונפשות אביוונים יושיע: 14
מוחך ומחמס ינאל נפשם ויקר דם בעינוי: 15 וויהו ויתן
לו מזוהב שבאו ותחלל בעדתו תמיד כל היום יברכנו: 16
יהי פשת בר הארץ בראש הרם ירעש כל בון פריו
ויציצו מעיר כשב הארץ: 17 יהיו שמו לעולם לפניו שם
ניין שמו וויתברכו בו כל נוים יאשרו: 18 ברוך יהוה
אליהם אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: 19 וברוך שם
כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: 20
כלו תפלות דוד בן ישע:

73 מזמור לאסף אך טוב לישראל אלהים לבבו
לבב: 2 ואני כמעט נטו רגלי Cain שפכה אשורי: 3 כי
קנאי בחוללים שלום רשותם אראה: 4 כי אין חרבבות
למוחות ובירא אולם: 5 בעמל אונש איננו ועם אדם
לא יגנו: 6 לכן ענקתמו גואה יעטף שית חמס לו: 7
יצא מהלב עינמו עברו משבאות לבב: 8 ימוקו ידרבו
ברע שック ממורים ידברו: 9 שתו בשמים פיהם ולשונם
תהלך הארץ: 10 לכן ישיב עמו הלים ומילא ימכו
למו: 11 ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון: 12 הנה
אללה רשותים ושלוי עולם השנו חיל: 13 אך ריק זכית
לבבי ואחרן בנקון כב: 14 ואהו נוצע כל היום ותוכחות
לבקרים: 15 אם אמרתוי אספרה כמו הנה דור בניך
בנדתי: 16 ואחשה לדעת זאת עמל היא בעני: 17 עד
אבוא אל מוקשי אל אבינה לאחריתם: 18 אך בחקות
תשית למו הפלתם למשאות: 19 איך היה לשמה כרגע

קדם: 3 אשר שמענו ונדרעם ואבותינו ספרו לנו: 4 לא בכח מבניהם לדור אחרון מספרים תהלה יהוה ועוזו ונפלאותיו אשר עשה: 5 ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבניהם: 6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקמו ויספרו לבניהם: 7 וישימו באלהים כסלים ולא ישכח מעלי אל וממצוותיו נצרו: 8 ולוֹא יהוּ כאבותם דור סורר ומרה דור לא הchein לבו ולא נאמנה את אל רוחו: 9 בני אפרים נושא רומי קשת הפסכו ביום קרב: 10 לא שמרו ברית אלהים ובתורתנו מאנו ללבת: 11 וישכח עליותינו ונפלאותינו אשר הראמ: 12 ננד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: 13 בקע ים ויעברים ויצב מים כמו נד: 14 וינחם בענן יומם וכל הלילה באור אש: 15 יבקע צרים במדבר וישק כתהמות רכה: 16 ויווצא נזולים מסלע ווירד כנהרות מים: 17 וויסיפו עוד לחטא לו למדרות עליון בציה: 18 וינסו אל בלבבם לשאל אכל לנפשם: 19 וירבררו באלהים אמרו היוכל אל לערך לשlon במדבר: 20 הן הכה צור ויובו מים ונחלים ישתטו הנם לחם יכול תה אם יכין שאר לעמו: 21 לבן שמע יהוה ויתעבר ואשנשה כייעקב ונם אף עליה בישראל: 22 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישעתו: 23 ויצו שחוקם ממעל ודلت שמים פתח: 24 וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן לנו: 25 לחם אבירים אכל איש צירה שלח להם לשבע: 26 יסע קדים בשמים ויונגן בעוז תימן: 27 וימטר עליהם כעפר שאר וכחול ימים עופר כנף: 28 ויפל בקרב מהנהו סביב למשכנותיו: 29 ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: 30 לא זרו מתחאותם עוד אכלם בפיהם: 31 ואף אלהים עליה בהם ויהרגו במשגניהם ובחוורי ישראל הכריע: 32 בכל זאת חטא עוד ולא האמינו בנפלאותיו: 33 ויכל בהצלב ימיהם וشنותם בבהלה: 34 אם הרגס ודרשו הוו ושבו ושהרו אל: 35 ויזכרו כי אלהים צורם ועל עליון נאלם: 36 וויתרתו בפיהם ובלשונם ייכבו לו: 37 ולובם לא נכוון עמו ולא נאמנו בבריתו: 38 והוא רוחם יכפר עון ולא ישחת וחרבה להשיב אפוא עיר כל חמתו: 39 ויזכר כי בשדר המה רוח הולך ולא ישוב: 40 כמה ימדרו בו במדבר יעכיבו בו בישימון: 41 וישבו וינסו אל וקדוש ישראל החוו: 42 לא זכרו את ידו יום אשר פדם מני צר: 43 אשר שם במצרים אחותו ומופתיו בשדה צען:

כ"ס ביד יהוה ויין חמץ מלא מסך וינר מזה אך שמרה ימצאו ישותו כל רשי ארצ: 9 ואני אגיד לעלם אומרה לאלהי יעקב: 10 וכל קרני רשיים אנדע תרוממנה קרנות צדיק:

76 למנצח בנגנית מזמור לאסף שיר נורע ביהודה אלהים בישראל נדול שמ: 2 ויהי בשלם סכו ומעונטו בציון: 3 שמה שבר רשי קשת מנן וחרב ומלחמה סלה: 4 נאור אתה אדריר מהחררי טרכ: 5 אשתוללו אבירי לב נמו שניהם ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם: 6 מגערתך אלהי יעקב נדרם ורכב וסוס: 7 אתה נורא אתה ומי יעד לפניך מאו אפק: 8 מושמים השמעת דין ארץ יראה ושקתה: 9 בקום למשפט אלהים להושיע כל עני ארץ סלה: 10 כי חמת אדם תודך שאירית חמתת תחגר: 11 נדרו ושלמו ליהוה אלהים כל סביביו יובילו שי למורא: 12 בצד רוח נגידים נורא למלאי ארץ:

77 למנצח על ידיתון לאסף מזמור קולי אל אלהים ואצקה קולי אל אלהים והאוזן אל: 2 ביום צחתי אדני דרשתי יידי לילה נגנה ולא תפוג מאנה הנחמת נשפי: 3 אזכרה אלהים ואהמיה אשיהה ותתעטף רוחוי סלה: 4 אחות שמדות עני נפערתי ולא אדרב: 5 חשבתי מים מקדם שנות עולמים: 6 אזכרה נגניתי בלילה עם לבבי אשיהה ויחפש רוחוי: 7 החלולמים יונח אדני ולא יסיף לרצות עוד: 8 האפס לנצח חסדו גמר לדר ודר: 9 השכח תנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: 10 ואמר חלוי הייא שנות ימין עליון: 11 אזכור מעלייה ייה כי אזכרה מקדם פלאך: 12 והגינוי בכל פעול ובעלילותיך אשים: 13 אלהים בקדש דרכך מי אל נדול באלהים: 14 אתה האל עשה פלא הורעת בעמים עז: 15 גנאלת בזורע עמר בני יעקב וויסוף סלה: 16 ראוך מים אלהים ראוך מים ייחלו אף ירנוו תהמות: 17 זרמו מים עבותות קול נתנו שחוקים אף חציך יתהלך: 18 קול רעמק בנהלן האירו ברקיהם תבל רגזה ותרעש הארץ: 19 בים דרכך ושביליך במים רבים ועקבותיך לא נדעו: 20 נחית כצאן עמק ביד משה ואהרן:

78 משכיל לאסף האזינה עמי תורה הטע אונכם לאמרי פי: 2 אפתחה במשל פי אביעה חירות מני

44 ויהפַּךְ לְדָם יָאִרְיָהֶם וְנוֹלִיָּהֶם בְּלִישְׁתִּוֹּן: 45 יְשַׁלֵּחַ בְּהַמִּרְבָּר וַיַּאֲכִלָּם וַיַּפְרֹדַע וַיַּשְׁחַוּתָם: 46 וַיַּעֲזַב לְחַסִּיל יְבוּלָם וַיַּגְּנַעַם לְאַרְבָּה: 47 יְהָרָג בְּבָרְדָן נְפָנָם וְשָׁקְמוֹתָם בְּחַנְמָל: 48 וַיַּסְגֵּר לְבָרְדָן בְּעִירָם וְמַקְנִיהם לְרַשְׁפִּים: 49 יְשַׁלֵּחַ בְּסִבְמַחַת כְּלָמִידָה אֲלֵיכֶם חֲדָרָן אֲפֹו עֲבָרָה וּזְעָם וְצָרָה מִשְׁלָחָת מְלָאכִי רְעִים: 50 יְפָלֵס נְתִיבָה לְאַפְּוּ לְאַחֲרָם מִמּוֹתָנָם נְפָשָׁם וְחוֹתָם לְדָבָר הַסִּגְנִיר: 51 וַיַּזְקֵדֵם כָּל בְּכֹור בְּמַצְדִּים רְאִשְׁתָּא אֲנוֹנִים בְּאַהֲלֵי חָם: 52 וַיַּסְעֵצֵאָן עַמּוֹ וַיַּהַגֵּם כַּעֲדָר בְּמַדְבָּר: 53 וַיַּחֲמַם לְבָטָח וְלֹא פָחָדו וְאַתְּ אַיְבָּיָהָם כְּסָה הַוָּם: 54 וַיַּבְּאִים אֶל גּוֹבֵל קְרָשׁו הָר זֶה קְנַתָּה יְמִינָו: 55 וַיַּגְּשֵׁשׁ מְפֻנִּים נְוִים וַיַּפְּלִימָן בְּחַבְלָנְחָלָה וַיַּשְׁכַּן בְּאַהֲלֵי יִשְׂרָאֵל: 56 וַיַּגְּשׁוּ וַיַּמְרְאֻ אֶת אֱלֹהִים עַלְיוֹן וְעַדְתוֹן לְאַהֲלֵי שְׁמָרוֹ: 57 וַיַּסְגֵּר וַיַּבְּדוּ כָּאַכְוּם וַיַּהַפְּכוּ כַּקְשָׁתְּ רַמִּיה: 58 וַיַּכְעִיסְוּהוּ בְּבָמּוֹתָם וּבְפְסִילָהָם יְקִנְיָהוּ: 59 שָׁמָעַ אֱלֹהִים וַיַּעֲבֹר וַיָּמַס מָאָר בְּיִשְׂרָאֵל: 60 וַיַּטְשֵׁשׁ מַשְׁקֵּן שָׁלוֹ אֲהָלָהִים וַיַּתְּעַבֵּר וַיָּמַס מָאָר בְּיִשְׂרָאֵל: 61 וַיַּתְּן לְשָׁבֵי עַזּוֹ וַתְּפַאֲרֹתוּ בֵּיד צָר: 62 וַיַּסְגֵּר לְחַרְבָּה עַמּוֹ וַיַּנְחַלְתּוּ הַתְּעָבָר: 63 בְּחַרְבֵּי אַכְלָה אֲשֶׁר תַּולְתִּי לְאַהֲלָלָו: 64 כְּהַנֵּי בְּחַרְבָּה נְפָלוֹ וַאֲלַמְנָתוֹ לֹא תַּבְכִּנָה: 65 וַיַּקְץ כִּישֵּׁן אַדְנִי כְּנַבּוֹר מַתְרָנוֹן מִינָיו: 66 וַיַּקְץ צָרִיו אַחֲרָה רְחַפְתָּ עַולְםָנָתָן לְמוֹ: 67 וַיָּמַס בְּאַהֲלָה יְסֻף וּבְשְׁבָט אֲפָרִים לֹא בָחָר: 68 וַיַּבְּחַר אֶת שְׁבָט יְהוּדָה אֶת הַדָּצִיּוֹן אֲשֶׁר אָהָב: 69 וַיַּבְּנֵן כָּמֹרְמִים מַקְדְּשׁוֹ אֶרְץ יִסְדָּה לְעַולְםָן: 70 וַיַּבְּחַר בְּדָרוֹד עַבְדוֹ וַיַּקְהַלֵּת צָאן: 71 מִאַחֲרָה עֲלוֹתָה הַבִּיאוּ לְרַעֲוֹת בַּיּוֹקֵב עַמּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל נְחַלְתּוּ: 72 וַיַּרְעֵם כַּתָּם לְבָבוֹ וַיַּתְּבֹּנוּתָה כְּפִי נִיחָם:

80 לְמַנְצָחָה אֶל שְׁנָנִים עֲדוֹת לְאַסְפָּה מְזֻמָּר דָּרָה יִשְׂרָאֵל הָאוֹנִיהָ נָהָג כְּצַאן יוֹסֵף יִשְׁבָּה הַכְּרוּבִים הַפּוּעָה: 2 אֶלְפִּים וּבְנִים וּמְנַשֶּׁה עַדְרָה אֶת גְּבוּרָתָךְ וְלֹכֶה לְיִשְׁעָתָה אֶפְרַיִם וּבְנִים וּמְנַשֶּׁה עַדְרָה אֶת גְּבוּרָתָךְ וְלֹכֶה לְיִשְׁעָתָה לְדָרָר וְדָרָ נְסִפְרָת הַתְּלָתָךְ:

81 לְמַנְצָחָה עַל הַנִּתִּית לְאַסְפָּה הַרְגִּינוּ לְאָלָהִים עֲזֹזָנוּ הַרְיָעוּ לְאָלָהִי יְעָקָב: 2 שָׁאוּ זְמָרָה וְתַנְנוּ תְּפָה כְּנָור נְעִים עַם נְבָל: 3 תַּקְעִוּ בְּחַדְשָׁ שׁוֹפֵר בְּכָסָה לַיּוֹם חָנָנוּ: 4 כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאָלָהִי יְעָקָב: 5 עֲדוֹת בִּיהוּסָפָּט שָׁמוֹ בְּצַאתָוּ עַל אָרֶץ מְצִדְרִים שְׁפָת לְאָיָדָעִי אָשָׁמָעָ: 6 הַסִּירּוֹתִי מְסֻבֵּל שְׁכָמוֹ כְּפִי מְדוֹר תְּעַבְּרָנָה: 7 בְּצָרָה קָרָאת וְאַחֲלָצָק עֲנָעֵך בְּסִתְרָ רָעֵם אַבְחָנָך עַל מִי מְרִיבָה סָלָה: 8 שְׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אֶם תְּשִׁמְעָלִי: 9 לֹא יְהִי בְּךָ אֶל זֶד וְלֹא תְּשַׁתְּחַווּה לְאֶל נְכָר: 10 אַגְּנִי יְהָה אֶלְהִיךְ אֶל זֶד וְלֹא תְּשַׁתְּחַווּה לְאֶל נְכָר בְּשִׁירּוֹת לְבָם יְלַכּו בְּמוֹעָצָותָם: 11 לֹא עַמִּי שְׁמַע לְיִהְרָאֵל בְּדָרְכֵי יְהָלָלָו: 12 וְלֹא שְׁמַע עַמִּי לְקֹלְלִי וַיַּשְׁרָאֵל לְאַבְחָה לִי: 13 לֹא אַשְׁלַׁחַתָּוּנִי לְעַנְתָּוּנִי מִהָּרְקָמָה כִּי דְלָנוֹ מָאָד: 14 עַזְרָנוּ אֶלְהִי יְשַׁעַנוּ עַל דָּבָר כְּבָוד שְׁמֵךְ וְחַצְלָנוּ וְכָפֵר עַל חַפְתָּאַתָּנוּ לְמַעַן שְׁמָךְ: 15 מְשַׁנְאֵי יְהָה יְכַחַשׁ לֹו וְיַהְוֵי עַתְּמָם יְוֹדֵע בְּנִים לְעַנְיָנוּ נְקַמְתָּה דָם עַבְדִּיךְ הַשְּׁפּוֹךְ: 16 תְּבָא

- 82** מזמור לאסף אליהם נצב בעדרת אל בקרב אליהם ישפט: 2 עד מתי השפטו על פני רשעים תשוא סלה: 3 שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: 4 פלטו דל ואבינו מיד רשיעים הצללו: 5 לא ידרשו ולא יבינו בחשכה יתחלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: 6 אני אמרתי אליהם אתם ובני עליון כלכם: 7 אכן כאדם תמוتون וכאחד השרים תפלו: 8 קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הנויים:
- 83** שיר מזמור לאסף אליהם אל דמי לך אל תחרש ואל תשקט אל: 2 כי הנה אויביך יהמינו ומשנארך נשאו ראש: 3 על עמק יערימו סוד ויתיעטו על צפוןך: 4 אמרו לך וכוחדים מגנו ולא יזכיר שם ישראל עוד: 5 כי נועצנו לב יהדו עליך בrichtה: 6 אלהי אדם וישמעאלם מואב והנרים: 7 נבל ועמן ועמלק פלשת עם ישבי צור: 8 גם אשור נלווה עמו היו זרוע לבני לוט סלה: 9 עשה להם כמדין כסירא כיבין בנחל קישון: 10 נשמדו בעין דאר הייו לדמן לאדרמה: 11 שיתמו נדיבמו כערב וכזאב וכזבח וכצלמנע כל נסיכמו: 12 אשר אמרנו נירשה לנו את נאות אלהים: 13 אלהי שוחטו גנגלן כקש לפני רוח: 14 כאשר תבער יער וכלהבה תלהת הרים: 15 כן תרדוף בסערך ובסופתך תבהלם: 16 מלך בניהם קلون ויבקשו שמק יהוה: 17 יבשו ויבחלו עד ויחפרו ויאבדו: 18 ידעו כי אתה שמק יהוה לבדך עליון על כל הארץ:
- 84** למנצח על הנחות לבני קרח מזמור מה יידירות משכניתיך יהוה צבאות: 2 נספה ונם כלת נשפי לחצרות יהוה לבי ובשרי ירננו אל אל הי: 3 גם צפוף מצאה בית ודרור קו לה אשר שתה אפרחה את מזבחותיך יהוה צבאות מלכי ואלהי: 4 אשורי יושבי ביתך עוד יהלוך סלה: 5 אשורי אדם עוז לו בר מסלה בלבכם: 6 עברי בעמק הבקא מעין ישיתוחו נם ברכות יעתה מורה: 7 ילכו מהיל אל חיל ירא אל אליהם בציון: 8 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי האזינה אל הי יעקב סלה: 9 מגנו ראה אלהים והבט פנו משיחך: 10 כי טוב יום בחצרים מלך בחרות הסתופף בביה אלהי מדור באהלי רוש: 11 כי שמש ומגן יהוה אלהים חן וכבוד יתן יהוה לא ימנע טוב להלכים בתמים: 12 יהוה צבאות אשורי אדם בטחך:
- 85** למנצח לבני קרח מזמור רצית יהוה ארץך שבת שבות יעקב: 2 נשאת עון עמד כסית כל חטאיהם סלה: 3 אספה כל עברתך השבות מחרון אפק: 4 שובנו אלהי ישענו והפר בעסך עמנו: 5 הלוועם תאנק בנו תמשך אפק לדר ודר: 6 הלא אתה תשוב תחינו ועמד ישמחו בך: 7 הראנו יהוה חסיך וישעך תנתן לנו: 8 אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום על עמו ואל חסידיו ואל ישבו לכסללה: 9 אך קרוב ליראיו ישעו לשכנן כבוד בארצינו: 10 חסיך ואמת נפנשו צדק ושלום נשקו: 11 אמת הארץ הצמה וצדק ממשים נשקף: 12 גם יהוה יתן הטוב וארכינו תנתן יבולה: 13 צדק לפניו יהלך וישם לדרכך בעמיו:
- 86** תפללה לדוד הטה יהוה אונך עני כי עני ואבינו אינו: 2 שמרה נפשי כי חסיך אני הושע עבדך אתה אלהי הבוטח אליך: 3 חנני אדני כי אליך אקררא כל הימים: 4 שמח נפש עבדך כי אליך אדרני נפשי אישא: 5 כי אתה אדרני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: 6 האזינה יהוה תפלתי והקשבה בקול תחנותי: 7 ביום צratio אקררא כי תענני: 8 אין כמוך באלהים אדרני ואין כממשיך: 9 כל גוים אשר עשית יבאו וישתחוו לפניך אדרני ויכבדו לשמך: 10 כי נדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבךך: 11 הורוני יהוה דרכך אהלך באמתך ייחד לבבי ליראה שמך: 12 אודך אדרני אלהי בכל לבבי ואכבהה תחתיה: 13 כי חסיך נדול עלי והצלה נפש משאול שמק לעולם: 14 אלהים זדים קמו עלי ועדת תחתיה: (Sheol h7585) אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נשפי ולא שמו לנגדם: 15 ואתה אדרני אל רחום ותנוון ארך אפים ורב חסד ואמת: 16 פנה אליו ותנונה עזק לעבדך והושעה לבן אמתך: 17 עשה עמי אות לטובה ויראו שניי ויבשו כי אתה יהוה עוזתני ונחמתני:
- 87** לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדרש: 2 אהב יהוה שער ציון מכל משכנותיך יעקב: 3 נכבדות מדבר בך עיר האלים סלה: 4 אוצcir רחוב ובבל לידעו הנה פלשת וצורך עם כוש זה ילך שם: 5 ולצין יאמר איש ואיש ילך בה והוא יכוננה עליון: 6 יהוה יספר בכתב עמים זה ילך שם סלה: 7 ושרים כחללים כל מעני בך:

מעם: 20 מצאתי רוד עברי בשמן קדרי משחתיו: 21 אשר ידי הובן עמו אף זרועו האמנונו: 22 לא ישא אויב בו ובן עולה לא יענו: 23 וכחותי מפנוי צרוו ומשנאו: 24 ואמונהתי וחסדי עמו ובשמי תרומ קרנו: 25 ושנותי בים ידו ובנהרות ימינו: 26 והוא יקרני אבִי אהה אליו וצורך ישועתי: 27 אף אני בכור אנתנו עליון למלכי ארץ: 28 לעולם אשם לוי חסדי וברית נאמנת לו: 29 ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמיים: 30 אם יעצבו בניו הורתי ובמשפטו לא ילכון: 31 אם חקתי יחללו ומצוחתי לא ישמרו: 32 ופקדתי בשפט בשעים ובגנעים ענים: 33 וחסדי לא אפיר מעמו ולא אשקר באמונתו: 34 לא אהיל ברייתו ומוצא שפטו לא אשנה: 35 אהת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב: 36 זרעו לעולם יהוה וכסאו כשמש נדי: 37 כירח יכון עולם ועד בשחק נאמן סלה: 38 ואתה נחת ותמאס התהברת עם משיחך: 39 נארתת ברית עבדך חילת לארץ נורו: 40 פרצת כל נדרתיו שמת מברינו מהתה: 41 שסחו כל עברי דרך היה חרפה לשכנו: 42 הרימות ימין צריו השמחת כל אובייו: 43 אף תשב צור חרבו ולא הקימו במלחמה: 44 השבת מטהרו וכסאו לארץ מגרתת: 45 הקצרת ימי עולמיו העיטה עליון בושה סלה: 46 עד מה יהוה הסתר לנצח תבער כמו אש חמתק: 47 זכר אני מה חלד על מה שוא בראש כל בני אדם: 48 מיר גבר ייחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאלול סלה: (Sheol h7585) 49 איה חסידך הראשונים אדני נשבעת לדוד באמונתך: 50 זכר אדני חרפה עבדך שאתי בחוקי כל ריבים עמים: 51 אשר חרפו אובייך יהוה אשר חרפו עקבות משיחך: 52 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

90 הפליה למשה איש האלים אדני מעון אתה היה לנו בדר ודר: 2 בתרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל מעולם עד עולם אתה אל: 3 תשב אונש עד דכא ותאמר שוכו בני אדם: 4 כי אלף שנים בענין כיים אתמול כי עבר ואשמורה בלילה: 5 זרמתם שנה יהיו בבל כחציר יהלף: 6 בבלק ייצץ וחלף ליערב ימולל ויבש: 7 כי כלינו באפק ובחמתך נבהלו: 8 שת עונתינו לנדרך עלמןנו למאור פניק: 9 כי כל ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמו דנה: 10 ימי שנוחינו בהם שבעים שנה ואם

88 שיר מזמור לבני קרח למגילה על מחלת לעונת משכילה להימן האורחיו יהוה אלהי ישועתי ושם צעקי בלילה נך: 2 תבוא לפניך תפלתי הטה אנק לרנתה: 3 כי שבעה ברעות נפשי וחוי לשאל הניעו: 4 (Sheol h7585) נשבתי עם יורדי בור התיו נגבך אין איל: 5 במתים חפשי כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה מידך נגורו: 6 שנית בדור החתיות במחשכים במצולות: 7 עלי סמבה חמתק וככל משבריך ענית סלה: 8 הרחקה מיריעי ממי שתני תועבות למו כלא ולא אצא: 9 עני דאהה מני עני קראתיך יהוה בכל יום שתחתי אליך כי: 10 הלמתים תעשה פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: 11 היספר בקר חסידך אמוןתך באבון: 12 הידוע בחשך פלאך וצדקהך בארץ נשיה: 13 ואני אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: 14 למה יהוה תונח נפשי תסתיר פניק ממי: 15 עני אני ונגע מנער נשאתי אמייך אפונה: 16 עלי עברו חרונייך בעותיך צמותוני: 17 סבוני כמים כל היום הקיפו עלייך: 18 הרחקה ממי אhab ורע מידי ע: מוחשך:

89 משכילה לאותן האורחיו חסדי יהוה עולם אשרה לדר ודר אודיע אמוןתך בפי: 2 כי אמרת עולם חסר יבנה שמים תכן אמוןתך בהם: 3 כרתי ברית לבחורי נשבעתי לדוד עבדך: 4 עד עולם אכין זרעך ובנייתו לדר ודרו כסאך סלה: 5 ווירדו שמים פלאך יהוה אף אמוןתך בקהל קדשים: 6 כי מי בשחק יערך להיהודים דימה ליהוה בני אלים: 7 אל נערץ בסוד קדשים רבה ונורא על כל סביכיו: 8 יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמוןתך סביבותיך: 9 אתה מושל בנות הים בשוא גלי אתה תשחם: 10 אתה דכתא חהיל רהב בירוע עז פורת אובייך: 11 לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסודות: 12 צפון וימין אתה בראשת תבור וחרמון בשמייך ירנו: 13 לך זרוע עם גבורה חען ירדך תרומ ימינך: 14 צדק ומשפט מכון כסאך חסך ואמתה יקדרמו פניק: 15 אשרי העם יודעי תרואה יהוה באור פניק יהלכון: 16 בשמק נילון כל הימים ובצדקהך ירומו: 17 כי תפארת עזמו אתה וברצנך תרים קרנו: 18 כי להווה מננו ולקדוש ישראל מלכנו: 19 או דברת בחזון להסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימות בחר

93 יהוה מלך נאות לבש לבש יהוה עז התאור אָפַחַן חָנָן תְּבָל בְּלָתְמֹות: 2 נְכוֹן כִּסְאֵךְ מֵאַזְעָלָם אַתָּה: 3 נְשָׂאנוּ נְהָרוֹת יְהוָה נְשָׂאנוּ נְהָרוֹת קָולָם יְשָׂאנוּ נְהָרוֹת דְּלִים: 4 מְקָלָות מִרְמָה רְכִים אֲדִירִים מְשִׁבְרִים אֲדִיר בְּמִרְמָה וְהָהָה: 5 עֲדַתְיַךְ נְאָמָנוּ מָאָר לְבִיתְךָ נְאָוָה קְדָשְׁ יְהוָה לְאָרָךְ יְמִים:

94 אל נְקָמוֹת יְהוָה אֶל נְקָמוֹת הַוּפִיעַ: 2 הַנְּשָׂא שְׁפָט הָאָרֶץ הַשְׁבָּגָנוּלָעַל נְאָיִם: 3 עַד מִתְיָרְשָׁעִים יְהוָה עַד מִתְיָרְשָׁעִים יְלָלוֹ: 4 יְבִיעּוּ יְדָבְרוּ עַתְקָ יְתָאָמְרוּ כָּל פְּעָלֵי אַיִן: 5 עַמְקַד יְהוָה יְדַכְּאֹוּ וְנְחַלְתָּךְ יְעַנוּ: 6 אַלְמָנָה וְגַרְגָּנָנוּ וְיְתָוּמִים יְרַצְחָוּ: 7 וְיְאָמְרוּ לֹא יְרָאָה יְהָה וְלֹא יְבִין אַלְהִי עַקְבָּ: 8 בְּנֵוּ בָּעִירִים בְּעַם וּכְסִילִים מִזְרַח תְּשִׁבְלִילָוּ: 9 דְּגַשְׁעָ אָזְנָלָא יְשָׁמְעָ אָם יְצַר עַזְנָלָא יְבִיטָ: 10 הַיְסָר גְּנוּיָם הָלָא וּכְיִחְיָה הַמְלָמָד אָדָם דְּרַתָּה: 11 יְהוָה יְדַע מְחַשְׁבּוֹת אָדָם כִּי הַמָּה הַבָּלָל: 12 אֲשֶׁרֶת הַגָּנָב אֲשֶׁר תִּסְרְנָנוּ יְהָה וּמְתוּרָתָךְ תְּלִמְדָנוּ: 13 לְהַשְׁקִיט לֹו מִימִי רָע עַד יְכָרָה לְרַשְׁעָ שָׁחָתָה: 14 כִּי לֹא יִשְׁאַל יְהוָה עָמוֹ וְנְחַלְתָּו לֹא יְעַזֵּב: 15 כִּי עַד צְדָקָ שׁוֹבֵב מִשְׁפָט וְאַחֲרֵיו כָּל יְשִׁרְיוּ לְבָבָ: 16 מַיְיקּוּם לְיִעַם מְרַעִים מַיְתִּיצָבֵל עַם פְּעָלֵי אַיִן: 17 לְלִיְלָה יְהוָה עַזְתָּה לְיִכְמַעְט שְׁבָנָה דּוֹמָה נְפָשִׁי: 18 אָם אַמְרָתִי מַתָּה רְגָלִי אָנָכִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאַכְבָּדָהוּ: 19 בְּרַב שְׁרָעָבִי בְּקָרְבִּי תְּנַחְמָמִיךְ הַסְּדָךְ יְהוָה יְסָעָדָנִי: 20 הַיְחִיבָּרֶךְ כָּסָא הַוּתִי יְצַר עַמְלָעַל חָקָ: שְׁעַשְׂעַנוּ נְפָשִׁי: 21 יְגַדְוּוּ עַל נְפָשָׁךְ וְדָם נְקִי יְרִשְׁעַ: 22 וְיְהָה יְהוָה לְיִלְשָׁנָבָא וְאַלְהִי לְצֹר מִחְסִי: 23 וְיִשְׁבַּע עַלְיָהָם אֲתָ אָנוּ וּבְרַעַתָּם יִצְמִיחָם יִצְמִיחָם יְהוָה אַלְהִינוּ:

95 לְכוּ נְרָנָה לְיְהוָה נְרִיעָה לְצֹור יְשֻׁעָנוּ: 2 נְקָדָמָה פְּנֵיו בְּתוֹדָה בּוּמְרוֹת נְרִיעָה לֹו: 3 כִּי אֶל גָּדוֹלָה יְהוָה וְמֶלֶךְ נְדוּלָל עַל כָּל אַלְהִים: 4 אֲשֶׁר בִּידָוּ מְתָקְרִי אָרֶץ וְתוּפָות הָרִים לֹו: 5 אֲשֶׁר לֹו הַיּוֹם וְהַוָּעָשָׂה וְיִבְשָׂת יְדִי יְצָרוֹ: 6 בָּאוּ נְשָׂתָחָה וְנְכָרָעָה נְבָרָכָה לְפָנֵי יְהוָה עָשָׂנוּ: 7 כִּי הָאָלָהִינוּ וְאָנָהָנוּ עַם מְרֻעִיתָו וְצָאן יְדוּ הַיּוֹם אָם בְּקָלְוּ הַשְׁמָעוֹ: 8 אֶל תְּקַשׁו לְבָבְכֶם כְּמַרְיבָּה כְּיֻם מִסָּה בְּמִדְבָּר: 9 אֲשֶׁר נְסֻנוּ אֲבּוֹתֶיכֶם בְּחַנּוּנִים גָּרָא פְּגַלִּי: 10 אֲרְכָבִים שָׁהָא קָטוּנִים בְּדָרוֹ וְאָמָר עַם תְּשִׁי לְבָבָם וְהָם לֹא יְדַעַו דְּרָכֵי: 11 אֲשֶׁר נְשַׁבְעָתִי בְּאָפִי אָם יְבָאָנוּ אֶל מְנוֹחָתֵי:

בְּנִכּוֹרֶת שְׁמוֹנִים שָׁהָא וְרַהֲבָם עַמְלָעַל וְאָנוּ כִּי נָחִישׁ וְנַעֲפָה: 12 מַיְוַיּוּדָע עַז אָפֵךְ וְכִירָאָתְךָ עַבְרָהָךְ: 13 שָׂוְבָה יְהוָה עַד מִתְיָרְשָׁעִים כְּנָמָנוּ כָּוֹרֶד וְנְבָרָנָה וְנְשָׁמָחָה בְּכָל יְמָנוּ: 14 שְׁבָעָנוּ בְּבָקָר חַסְדָּךְ וְנְרָנָה וְנְשָׁמָחָה בְּכָל אַלְעָדָרְךָ פְּעָלָךְ וְהַדְרָךְ עַל בְּנֵיָהָם: 15 וְיְהָיָה נְעַם אֲדָנִי אֶלְהִינוּ וְעַלְיָהָנוּ וְמַעַשָּׂה יְדִינוּ כְּוֹנָה עַלְיָנוּ וְמַעַשָּׂה יְדִינוּ כְּוֹנָהָנוּ:

91 יִשְׁבּוּ בְּסַחַר עַלְיָוִן בְּצֶל שְׁדֵי תִּלְוָנוֹן: 2 אָמָר לְיְהוָה מְחַסִּי וּמְצֹדָהִי אֲלָהִי אַבְטָח בָּו: 3 כִּי הוּא יְצִילָדְ מִפְחָ יְקֹשָׁ מִדְבָּר הָוּתָה: 4 בְּאַבְרָהָוּ יְסַךְ לְךָ וְתַחַת כְּנָפִי תְּחַסָּה צָנָה וְסְחָרָה אַמְתָה: 5 לֹא תִּרְאָה מְפַחֵל לִילָה מַחְצֵץ יְוֻפָּ יְוֻמָּם: 6 מִדְבָּר בְּאֶפְלָלְ מְקֹטָב יְשַׁׂדְ צָהָרִים: 7 יְפָלֵל מִצְדָּךְ אַלְפָ וְרַבְבָּה מִיְמִינָךְ אַלְיךָ לְאִיגְשָׁ: 8 רַק בְּעַנִּיךְ תְּבִשֵּׁת וְשְׁלָמָת רְשָׁעִים תְּרָאָה: 9 כִּי אַתָּה יְהוָה בְּעַנִּיךְ תְּבִשֵּׁת וְשְׁלָמָת רְשָׁעִים תְּרָאָה: 10 לֹא תָאָהָה אַלְיךָ רָעָה וְנָנָעָ לֹא יָקַרְבָּ בְּאֶהָלָךְ: 11 כִּי מְלָאָכִיְוּ יְצֹהָ לְךָ לְשִׁמְרָךְ בְּכָל דְּרָכִיךְ: 12 עַל כְּפִים יְשָׁאָנֵךְ פָּנֵ תְּגַנֵּפָ בְּאָבָן רְגָלָךְ: 13 עַל שְׁחָל וְפִתְחָן תְּדָרָךְ תְּרָמָס כְּפִיר וְתִּגְנִין: 14 כִּי בְּיִחְשָׁק אַפְלָתָהוּ אַשְׁבָּנָהוּ כִּי יְדָע שָׁמִי: 15 יְקָרָאָנִי וְאַעֲנָהוּ עַמְוָדָא אַנְכִי בְּצָרָה אֲחַלְצָהוּ וְאַכְבָּדָהוּ: 16 אָרָךְ יְמִים אַשְׁבִּיעָהוּ וְאַרְאָהוּ בְּשִׁעוּתִי:

92 מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיִוּם הַשְׁבָּת טָבָל הַדּוֹת לְיְהוָה וְלִזְמָר לְשִׁמְךָ עַלְיָוִן: 2 לְהַגִּיד בְּבָקָר חַסְדָּךְ וְאַמְוֹנָתְךָ בְּלִילּוֹת: 3 עַלְיָעָשָׂר וְעַלְיָנָבָל עַלְיָהָנוֹ בְּכָנּוֹר: 4 כִּי שְׁמָחָנִי יְהוָה בְּפְעָלָךְ בְּמַעַשֵּׂי יְדִיךְ אַרְנוֹן: 5 מַה נְדָלָו מַעַשֵּׂיךְ יְהוָה מַאֲדָר עַמְקָו מַחְשָׁבָתִיךְ: 6 אִישׁ בְּעָרָל אֶל יְדָע וּכְסִילָל אֶלְיָזָר אֶת זָאת: 7 בְּפֶרֶח רְשָׁעִים כְּמוֹעֵשׁ וַיְצִיאֵוּ כָּל פְּעָלָי אַוְן לְהַשְׁמָרָם עַד יְהָרָעָם: 8 וְאַתָּה מַרְוָם לְעַלְמָיְהוּ: 9 כִּי תָהָה אַיְבָךְ יְהוָה כִּי תָהָה אַיְבָךְ יְאָבָדוּ יְתָפְרָדוּ כָּל פְּעָלָי אַוְן: 10 וְתַרְמָס כְּרָאִים קָרְנִי בְּלָתִי בְּשָׁמַן רְעָנָן: 11 וְתַבְּטָ עַנִּי בְּשָׁוְרִי בְּקָמִים עַל מַרְעִים תְּשִׁמְעָה אַוְן: 12 צְדִיק יְתָמָר יְפָרָח כָּרְזָוְבָלְבָנָוְיָשָׁה: 13 שְׁתָלִים בְּבַיתְךָ יְהוָה בְּחַצְרוֹת אַלְהִינוּ יְפָרָחָוּ: 14 עַד יְנוּבָן בְּשִׁיבָה דְשִׁנִּים וְרַעֲנִים יְהָיוּ: 15 לְהַגִּיד כִּי יְשַׁׂרְיָה צָרִי וְלָא עַלְתָּה בּוּ:

נדול ונורא קדוש הוא: 4 ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת
מושרים משפט וזכקה ביעקב אתה עשית: 5 רוממו יהוה
אל הינו והשתחו לחרם רגלו קדוש הוא: 6 משה ואהרן
בכהנו ושמואל בקראי שמו קראים אל יהוה והוא יעננו:
7 בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתינו וחק נתן לנו: 8
יהוה אלהינו אתה עניתם אל נשא היהת להם ונתקע על
עלילותם: 9 רוממו יהוה אלהינו והשתחו לחרם קדשו כי
קדוש יהוה אלהינו:

100 מזמור לתודעה הריעו ליהוה כל הארץ: 2 עבדו
את יהוה בשמחה באו לפני ברנהה: 3 דעו כי יהוה הוא
אליהם הוא עשו ולא אנחנו עמו וצאנן מרעינו: 4 באו
שעריו בתודעה חזרתו בתקלה הורדו לו ברכו שמו: 5 כי
טוב יהוה לעולם חסדו ועד דרך אמונהו:

101 לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יהוה
אומרה: 2 אשכילה בדרך תמים מותי תבוא אליו אתה לך
בחם לבבי בקרב ביתך: 3 לא אשית לננד עני דבר
בליעל עשה ספים שנאת לא ידליך כי: 4 לבב עקש יסור
מנני רע לא אדע: 5 מלושני בסתר רעהו אותו אצמיה
ונבה עניות ורחב לבב אותו לא אוכל: 6 עני בנאמני ארץ
לשבח עמודי לך בדרך חמים הוא ישתרני: 7 לא שב
בקרב ביתך עשה רמיה דבר שקרים לא יכון לננד עני:
8 לבקרים אצמיה כל רשי ארץ להכרית מעיר יהוה
כל פעלי און:

102 הפליה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו
יהוה שמעה תפלתי ושותעי אליך תבוא: 2 אל הסתר
פניך מנגנו ביום צר לי התחה אליו אונך ביום אקרא מהר
עננו: 3 כי כל בעשן ימי ועצמותי כמו קד נחרו: 4 הוכחה
בעש ובש לבבי כי שכחתי מאכל לחמי: 5 מוקול אנחתי
דבקה עצמי לבשריו: 6 דמיות לקאת מדבר היהתו כocos
חרבות: 7 שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: 8 כל
היום חרטפני אויבי מהוללי כי נשבעו: 9 כי אפר כלחם
אכלתי וشكוי בבכי מסתמי: 10 מפוני עמוק וקצפתי כי
נשאתי ותשלי כי: 11 ימי מצל נטוי ואני כעשב אייבש:
12 אתה יהוה לעולם תשב ווקרך לדר ודר: 13 אתה
תקים תרחם ציון כי עת להננה כי בא מועד: 14 כי רצוי
עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: 15 וויראו גוים את

שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל הארץ: 2
שרו ליהוה ברכו שמו בשרו מום ליום ישועה: 3 ספרו
בנויים כבورو בכל העמים נפלאותיו: 4 כי נדול יהוה
ומה להל מאר נורא הוא על כל אליהם: 5 כי כל אלה
העמים אליליים ויהוה שמים עשה: 6 הור והדר לפניו עז
ותפארת במקומו: 7 הבו ליהוה משפחות עמים הבו
לייהוה כבוד ועוז: 8 הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנהה
ובאו לחצרותיו: 9 השתחוו ליהוה בחדרת קדש חילו
מןינו כל הארץ: 10 אמרו בנויים יהוה מלך אף תכון
תבל בלם תומת ידין עמים במישרים: 11 ישמו השם
ותגלו הארץ ירעם הים ומלאו: 12 יעלז שדי וכאל אשר בו
או ירננו כל עצי יער: 13 לפני יהוה כי בא כי בא לשפט
הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמנותו:

יהוה מלך תנל הארץ ישמו אים רבים: 2 ענן
וערפל סביכיו צדק ומשפט מכון בסאו: 3 אש לפני
תלך ותלהת סביב צדrio: 4 האירו ברקיו תבל ראתה
ותחל הארץ: 5 הרים כדורנו נמסו לפני יהוה מלפני
אדון כל הארץ: 6 הנגידו השמים צדקו וראו כל העמים
כבודו: 7 יבשו כל עבדיו פסל המתחללים באלים
השתחו לו כל אליהם: 8 שמעה ותשמה ציון ותגלה
בנות יהודה למען משפטיך יהוה: 9 כי אתה יהוה עליון
על כל הארץ מאר נעלית על כל אליהם: 10 אהבי יהוה
שנאו רע שמר נפשות חסידיו מיר רשותים יצילם: 11 או
ודע לצדיק ולישרוי לב שמחה: 12 שמו צדיקים ביהוה
והודו למכר קדרו:

מזמור שרדו ליהוה שיר חדש כי נפלאות עשה
הושעה לו ימינו וזרוע קדשו: 2 הודיע יהוה ישועתו
לי עני הנויים גלה צדקו: 3 זכר חסדו ואמונהו לבית
ישראל ראו כל אפסי ארץ את ישעת אלהינו: 4 הודיעו
לייהוה כל הארץ פצחו ורנו וומרו: 5 זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה: 6 בחצרות וקול שופר הריעו לפני
המלך יהוה: 7 ירעם הים ומלאו תבל וישבי בה: 8
נהרות ימואו כף ייחד הרים ירננו: 9 לפני יהוה כי בא
למשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים במישרים:

יהוה מלך ירנו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: 2
יהוה בציון נדול ורם הוא על כל העמים: 3 יודו שמק

כלבוֹשׁ כְּסִיתוֹ עַל הַרִּים יַעֲמֹדוּ מִם: 7 מִן גַּעַרְתָּךְ נִסּוּן
 מִן קָוֵל רַעֲמֵךְ יַחֲפֹזֵן: 8 יַעֲלֵוּ הַרִּים יַרְדְּוּ בְּקֻוֹתָאָל
 מִקְוֵם זֶה יִסְדַּת לְהָם: 9 נִבּוֹל שְׁמַת בְּלִעְבּוֹן בְּלִשְׁבוֹן
 לְכָסֹתָה הָאָרֶץ: 10 הַמְשָׁלָח מְעַנְּנִים בְּנָחָלִים בֵּין הַרִּים
 וְהַלְּכוֹן: 11 יִשְׁקוּ כָּל חַיָּתוֹ שְׂדֵי יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים צְמָאִים:
 12 עַלְיָהָם עֹזֶף הַשָּׁמֹים יִשְׁכֹּן מִבּוֹן עַפְאִים יִתְנוּ קָוֵל: 13
 14 מַשְׁקָה הַרִּים מִעְלָיוֹתָיו מִפְּרִי מַשְׁקָה הָאָרֶץ:
 מַצְמָה חַצִּיר לְבָהָמָה וְעַשְׁבָּשׁ לְעַבְדָּת הָאָדָם לְהַזְּכִיא לִחְם
 מִן הָאָרֶץ: 15 וַיַּיְנַם יִשְׁמָחַ לְבָבָ אָנוֹשׁ לְהַצְּהִיל פְּנֵי מִשְׁמָן
 וְלִחְם לְבָבָ אָנוֹשׁ יִסְעֵד: 16 יִשְׁבַּעוּ עַזְיֵי יְהוָה אָרוֹזִי לְבָנָנוּ
 אֲשֶׁר נָטָע: 17 אֲשֶׁר שֵׁם צְפְּרִים יִקְנְנוּ חַסִּידָה בְּרוֹשִׁים
 בְּוֹתָה: 18 הַרִּים הַגְּבָהִים לְיַעַלִים סְלָעִים מַחְסָה לְשָׁפְנִים:
 19 עֲשָׂה יְרֵחַ לְמַעֲדִים שָׁמֶשׁ יְדָעָמָבוֹא: 20 תַּחַת חַשְׁקָה
 וַיַּיְהֵ לִילָה בּוֹ תַּרְמָשׁ כָּל חַיָּתוֹ יִעַר: 21 הַכְּפִירִים שָׁאָגִים
 לְטָרֵף וּלְבָקֵשׁ מְאָלָא אֲכָלִים: 22 תָּזְרָחַ הַשְׁמָשׁ יַאֲסִפּוּן וְאַל
 מַעֲונָתָם יַרְבְּצָוּן: 23 יִצְאָ אָדָם לְפָעָלוֹ וְלַעֲבָדָתוֹ עַדִּי
 עַדְבָּ: 24 מִהָּ רַבּוּ מַעֲשִׂיךְ יְהוָה כָּלָם בְּחַכְמָה עֲשֵׂית מְלָאָה
 הָאָרֶץ קְנִיךְ: 25 זֶה הַיָּם נְדָרְלָוּ וּרְחָבִּידִים שֵׁם רַמְשׁ וְאַיִן
 מִסְפָּר חִוּתָּקָנּוֹת עַם נְדָלוֹת: 26 שֵׁם אֲנִי וְיַהְלָכוּן לְוַיָּוֹן
 וְהַיְצָרָת לְשָׁחָק בּוֹ: 27 כָּלָם אַלְיָךְ יִשְׁבְּרוּן לְתַחַת אֲכָלִם
 בְּעַתָּה: 28 תַּחַת לְהָם יַלְקְטָנִין תְּפַתָּח יַדְךָ יִשְׁבַּעַן טָובָה:
 29 תְּסִתֵּר פְּנֵיךְ יִבְהָלוּן תְּסִפְתָּר רַחֲם גִּזְעֹוֹן וְאַל עַפְרָם
 יִשְׁוּבּוֹן: 30 תְּשִׁלְחָ רָוחֵךְ יִבְרָאֹוּן וְתְּחִדְשָׁ פְּנֵי אֲדָמָה:
 31 יְהִי כָּבֹד יְהוָה לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: 32 הַמְבִיט
 לְאָרֶץ וְתַרְעֵד יְגַע בְּהָרִים וַיַּעַשְׂנוּ: 33 אֲשֶׁרֶת לְיִהְוָה בְּחִי
 אָזְמָרָה לְאָלָהִי בְּעָדוֹר: 34 יְעַרְבָּ עַלְיָוָן שִׁיחָוָן אֲנִי אַשְׁמָה
 בְּיִהְוָה: 35 יִתְמֹנוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עַד אַיִם
 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהוָה הַלְּלוּיָה:

105 הַוְדוֹ לְיִהְוָה קָרָא בְשָׁמוֹ הַוְדוּעַ בְּעִמִּים
 עַלְילָתוֹ: 2 שִׁירְוּ לוֹ וּמְרוּ לוֹ שִׁיחָוָן בְּכָל נְפָלָאָתוֹ: 3
 הַתְּהַלֵּלוּ בְשָׁמוֹ קְדָשׁוֹ יִשְׁמַח לְבִּמְבָקְשִׁי וְהָוָה: 4 דְּרָשָׁו
 יִהְוָה וְעוֹזְבָּוּ בְקָשׁוּ פְנֵיו תָמִיד: 5 זָכְרוּ נְפָלָאָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
 מְפַתִּיו וּמְשִׁפטִיו פִיּוֹ: 6 זְדַע אַבְרָהָם עַבְדוּ בְנֵי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: 7 הַהָא יְהוָה אֶלְהָיו בְכָל הָאָרֶץ מְשִׁפטִיו: 8
 זָכֵר לְעוֹלָם בְּרִיתָתוֹ דָבָר צֹהָאָלָף דָוָר: 9 אֲשֶׁר כְּרָת
 אֶת אַבְרָהָם וְשִׁבְעָתוֹ לְיִשְׁחָק: 10 וַיַּעֲמִידָה לַיְעָקָב לְחַק
 לִיְשָׁרָאֵל בְּרִיתָעוֹלָם: 11 לְאָמֵר לְךָ אֶת אָרֶץ כְּנֻעַן

שֵׁם יְהָוָה וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדְךָ: 12 כִּי בְנֵי יְהָוָה
 צִוְּיוֹנָה בְּכְכָבוֹדוֹ: 13 פְנֵה אֶל הַפְּלָת הַעֲרָרָר וְלֹא בָזָה
 אֶת תְּפִלְתָּם: 14 תְּכַתֵּב זָאת אֶל הַדָּרָר אֶת הַחֲרָון וְעַם נְכָרָא הַלְּלָה
 יְהָ: 15 כִּי הַשְׁקִיף מִמְרָום קְדָשׁוֹ יְהָוָה מְשָׁמִים אֶל אָרֶץ
 הַבִּיט: 16 לְשָׁמַע אַנְקָת אָסִיר לְפִתְחָה בְנֵי תְּמֹתָה: 17
 לְסִפְר בְּצִוְּיוֹנָה שֵׁם יְהָוָה וְתַהְלָתוֹ בֵּירָשָׁלָם: 18 עַנְהָ בְּדַרְךָ כְּחַזְקָה
 עַמִּים יְהָדוֹ וְמַלְכּוֹת לְעַבְדָּת אֶת יְהָוָה: 19 עַנְהָ בְּדַרְךָ כְּחַזְקָה
 קָצָר יְמִי: 20 אָמֵר אַלְיָךְ אֶל תַּעֲלִני בְּחַצֵּי יְמִי בְּדַרְךָ דָוִרִים
 שְׁנוֹתִיךְ: 21 לְפָנֵים הָאָרֶץ יִסְדַּת וּמַעֲשָׂה יִדְקָ שְׁמִים:
 22 בְּהַקְבִּץ
 הַמָּה יִאֲבָדוּ וְאַתָּה תִּעֲמֹד וְכָלָם כְּבָנִי יִבְלֹא כְּלָבְשׁ
 תְּחִלְפָם וְיַחְלָפָוּ: 23 וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתִיךְ לְאַיִתָּמוֹ: 24 בְּנֵי
 עַבְדִּיךְ יִשְׁכְּנוּ וְזַרְעָם לְפִנֵּיךְ יְכוֹן:

103 לְדַרְךָ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה וְכָל קָרְבִּי אֶת שֵׁם
 קְדָשָׁו: 2 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה וְאֶל הַשְׁכָחָיו כָּל נְמֹלָיו:
 3 הַסְּלָחָה כָּל עֲנֵנִי הַרְפָּאָה כָּל תְּחָלָאִיכְיָ: 4 הַגְּנוּלָה
 מִשְׁחַת חִיִּיכְיָ הַמְעַטְרְכִי חַסְדָּה וּרְחָמִים: 5 הַמְשִׁבְעָה בְּטוּבָה
 עֲדִירָה תַּחַדְשָׁ כָּנֶשֶׁר נְעֹרִיכְיָ: 6 עֲשָׂה צְדָקָתָ יְהָוָה
 וּמְשִׁפְטִים כָּל עֲשָׁקִים: 7 יַוְדִיעַ דְּרָכָיו לְמַשָּׁה לְבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל עַלְילָתוֹ: 8 רְחוּם וְתַהֲנוּ יְהָדוֹ אַרְךְ אַפִּים וּרְבָּ
 חַסְדָּ: 9 לְאַלְנַצְחָ יְרִיב וְלֹא עַלְוָלָם יְתָוָר: 10 לְאַלְחַתְאָנוּ
 עָשָׂה לְנוּ וְלֹא כָעָנֵתָנוּ גָמָל עַלְיָנוּ: 11 כִּי כְנַכָּה שָׁמִים
 עַל הָאָרֶץ גָבָר חָסְדוֹ עַל יְדָיו: 12 כְּרָחָם מִזְרָח מַמְעָרָב
 הַרְחִיקָמָנוּ אֶת פְשָׁעֵינוּ: 13 כְּרָחָם אָב עַל בְּנֵים רְחָם
 יְהָוָה עַל יְדָיו: 14 כִּי הָוָא יַדְעַ יִצְרָנוּ זֹכֶר כִּי עַפְרָ אַנְחָנוּ:
 15 אֲנָוֹשׁ כְּחַצְרִיךְ יְמִי כִּי צִיִּין: 16 כִּי רָוחָ
 עַבְרָה בּוֹ וְאַיִנָּנוּ וְלֹא כִּירְנוּ עוֹד מָקוֹמוֹ: 17 וְחַסְדָ יְהָוָה
 מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְדָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵים: 18
 לְשָׁמְרִי בְּרִיתָתוֹ וְלַזְכְּרִי פְקָדָיו לְעַשׂוֹת: 19 יְהָוָה בְּשָׁמִים
 הַכִּינָן כָּסָאוּ וּמַלְכּוֹת בְּכָל מִשְׁלָה: 20 בְּרָכָיו יְהָוָה מַלְאָכִי
 נְבָרִי כָּחֵשׁ עַשְׂרֵה דָבָר לְשָׁמַע בְּכָל דָבָרוֹ: 21 בְּרָכָיו יְהָוָה
 כָּל צָבָאוּ מִשְׁרָתוֹ עַשְׂרֵה דָצְנוֹ: 22 בְּרָכָיו יְהָוָה כָּל מִשְׁעָיו
 בְּכָל מִקְמוֹת מִשְׁלָתוֹ בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה:

104 בְּרָכִי נְפָשִׁי אֶת יְהָוָה יְהָוָה אֶלְהָי נְדָלָת מָאָר הָוָד
 וְהָדָר לְבִשְׁתָה: 2 עַמָּה אָוֹר כְּשָׁלָמָה נְוַתָּה שָׁמִים כִּירָיעָה:
 3 הַמְקָרָה בְּמִים עַלְיָתוֹ הַשְׁמָעָה עַבְיִם רְכָבוֹ הַמְהָלָךְ עַל
 כְּנַפְיָ רָוחָה מַשְׁרָתוֹ עַשְׂרֵה דָצְנוֹ: 4 עַשְׂה מַלְאָכִי דָרְחוֹת מִשְׁרָתוֹ אֲשֶׁר לְחַטָּאת
 5 יִסְדָ אָרֶץ עַל מִכּוֹנִיה בְּתִמְוֹת עוֹלָם וְעַד: 6 תָהָוּ

חובל נחלהכם: 12 בהיותם מתי מספר כמעט ונרים בה: צרייהם אחד מהם לא נותר: 12 ויאמינו בדבורי ישירו הלהלו: 13 מהרשו שכחו מעשיו לא חכו לעצחו: 14 וויהאו תאוה במדבר וינסו אל בישימון: 15 וויתן להם שלאתם וישלח רזון בנפשם: 16 ויקנאו למשה במחנה לאחרן קדוש יהוה: 17 חפתח הארץ ותבלע דתון ותכס על עדת אבירם: 18 ותבער אש בעדרתם להבה תלהת רשעים: 19 יעשו עגל בחרב וויתחו למסכה: 20 ומיירו את כבודם בתבניות שור אכל עשב: 21 שכחו אל מושיעם עשה נדלות במצרים: 22 נפלאות בארץ חם נוראות על ים סוף: 23 ויאמר להשמידם לילי משה בחירעו עמד בפרק לפניו להшиб חמתו מהשחיתות: 24 ומאסו בארץ חמדה לא האמינו לדבריו: 25 וירגנו באלהיהם לא שמעו בקהל יהוה: 26 וישא ידו להם להפיל אוחם במדבר: 27 ולהפיל ורעם בנוים ולוורותם בארכות: 28 ויצמדו לבעל פעור ויאכלו ובחיו מותם: 29 ויכיעסו במעליהם ותפרץ במגפה: 30 ויעמד פינחס וויפל לוחט המגפה: 31 ותחשב לו לזכקה לרדר ודר עד עולם: 32 ויקציפו על מי מורייה וירע למשה בעבורם: 33 כי המרו את רוחו ויבטה בשפטו: 34 לא השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: 35 ויתערכו בנוים וילמדו מעשיהם: 36 ויעבדו את עצביהם וייהו להם לモסק: 37 ויזבחו את בניהם ואת בנותיהם לשדים: 38 ווישפכו דם נקי דם בנים ובנותיהם אשר זבחו לעצבי כנען ותחנף הארץ בדים: 39 ויטמאו במעשיהם וינוו במעליהם: 40 ויתחר בעונם: 44 וירא בצדיהם בצדיהם בשם שמעו את רנתם: 45 ויזכר להם בריווח ויניחם כרב חסדו: 46 וויתן אונם לדהמי לפניהם כל שוביהם: 47 והישענו יהוה אלהינו ובקבצנו מן הגנים להרות לשם קדרך להשתבח בתהלהך: 48 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הלו יה:

107 הדו יהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 יאמרו נאול יהוה אשר נאלם מיד צר: 3 ומארכות קבצם ממזוח ומערבה מצפון ומים: 4 תעו במדבר בישימון דרך עיר מושב לא מצאו: 5 רעבים נם צמאים נפשם

13 וויהלכו מני אל גוי ממלכה אל עם אחד: 14 לא הניח אדם לשחק וויכח עליהם מלכים: 15 אל תנעו במשיחיו ולנביائي אל תרעו: 16 ויקרא רעב על הארץ כל מטה לחם שבר: 17 שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: 18 ענו בכבל גנליו ברול באנה נשפו: 19 עד עת בא דברו אמרת יהוה צרפתהו: 20 שלח מלך וויתרתו משל עמים ופתחהו: 21 שמו אדון לבתו ומשל בכל קניינו: 22 לאסר שריו בנפשו וקנו יחכם: 23 וויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ חם: 24 וויפר את עמו מאר ויעצמו מצריו: 25 הפק لكم לשנא עמו להתנצל בעבדיו: 26 שלח משה עבדו אהרן אשר בחר בו: 27 שמו בס דבריו אהתו ופתחים בארץ חם: 28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו: 29 הפק את מימיהם לדם וימת את דנתם: 30 שרגן ארצם צפראדים בחדריו מלכים: 31 אמר ויבא ערב כנים בכל נבולם: 32 נתן נשמיים ברד אש להבות בארץ: 33 ויך גשם ותאנתם וישבר עץ נבולם: 34 אמר ויבא ארבה וילק אין מספר: 35 וויאכל כל שעב בארץ ויאכל פרוי אדרתם: 36 ויך כל בכור בארץ ראשית כל אונם: 37 וויצוים בכסוף ווהב ואין בשבטי כושל: 38 שמה מצרים בצדיהם כי נפל פחdem עליהם: 39 פרש ענן למסך ואש להאר לילה: 40 שאול ויבא שלו ולחם שניים ישביעם: 41 פתח צור וויזבו מים הלו בצדיהם נהר: 42 כי זכר את דבר קדרשו את אברהם עבדו: 43 וויצא עמו בשונן ברנה את בחיריו: 44 וויתן להם ארצאות נוים ועמל לאמים יירשו: 45 בעבר ישרמו חוקו ותורתו ניצרו הלו יה:

106 הלו יהוה הווו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 מי ימלל נברות יהוה ישמע כל תהלו: 3 אשריו שמרי משפט עשה זדקה בכל עת: 4 זכרני יהוה ברצון עמך פקדני בישעך: 5 לראות בטובות בחיריך לשמה בשמחה גויך להתחלל עם נחלהך: 6 חטאנו עם אבותינו העוני הרשענו: 7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך לא זכרו את רב חסידיך ימרו על ים סוף: 8 ווישעים למן להודיע את נברותך: 9 וונגר בים סוף ויחרב וויליכם בתהמות כמדבר: 10 ווישעים מיד שונא ויגאלם מיד אויב: 11 וויכסו מים

הושיעה ימינך וענני: 7 אלהים דבר בקדשו עלולה
אחלקה שכם ועמוק סכota אמדד: 8 לי גלעד לי מנשה
ואפרים מעוז ראייה יהודיה מהקקי: 9 מואב סיר רחצוי
על אדום אשלי נעל עלי פלשת אתרועע: 10 מי יבלני
עיר מצרד מי נחני עד אדורם: 11 הלא אלהים נחנתנו ולא
חטא אלהים בצבאותינו: 12 הבה לנו עוזרת מצרד ושוא
חשות אדרם: 13abalhem נשעה חיל והוא יבוס צרינו:

109 למנצח לדוד מזמור אלהי תהלי אל תחרש: 2
כי פירשׁ ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי לשון שקר: 3
ודבריו נשאה סבוני וילחמוני חנים: 4 תחת אהבתיו
שטנוני ואני חפלה: 5 יושימו עלי רעה תחת טובה ושנאה
חתה אהבתיו: 6 הפקד עלו רשות ושטן יעד על ימינו: 7
בחשפותו יצא רשות ותפלתו תהיה לחטאה: 8 יהיו ימיו
מעטים פקדתו יקח אחר: 9 יהיו בניו יתומים ואשתו
אלמנה: 10 ונעו ננווע בניו ושאללו דודשו מהרבותיהם:
11 ינקש נשאה לכל אשר לו ויבזו זרים יגינו: 12 אל יהיו
לו משך חסד ואל יהיו חונן ליתומינו: 13 יהיו אחריתו
להכרית בדור אחר יmach שם: 14 יזכיר עון אהבתיו אל
הזה וחטא אמו אל תמה: 15 יהיו ננד יהוה תמיד ויכרת
ארץ זכרם: 16 יען אשר לא זכר עשות חסד וירחף איש
ענו ואביו נונאה לבב למותה: 17 ויאח קללה ותובאיהם
ולא חפץ בברכה ותרחק ממנה: 18 וילבש קללה כמדוע
ותבא כמים בקרבו וכשמן עצמותיו: 19 תהיו לו כבנד
יעטה ולמוח תמיד יחנרה: 20 זאת פעלת שטנו מאת
יהוה והדברים רע על נשפי: 21 ואתה יהוה אדרי עשה
אתו למן שטך כי טוב חסך הצלוי: 22 כי עני ואביו
אגבי ולבוי חיל בקרבי: 23 כצל ננטחו נהלו נערתי
ארכבה: 24 ברכyi כשלו מצומ וברדי כחש מושמן: 25 ואני
הייתי חרפה להם יראוני יניעון ראשם: 26 עזוני יהוה
אלהי הושעני כחסך: 27 וידענו כי ירדך זאת אתה יהוה
עשיתה: 28 יקללו המה ואתה תברך קמו ויבשו ועבדך
ישמה: 29 ילבשו שוטני כלמה ויעטו כמעיל בשתם: 30
אודיה יהוה מאר בפי ובתוך ריבים אהלהנו: 31 כי יעד
לימין אביו לחשיע משפטו נשפו:

110 לדוד מזמור נאם יהוה לאדרני שב לימיינ עד
אשוח איביך הדם לרנלי: 2 מטה עזק ישלה יהוה מצינו
רדה בקרב איביך: 3 עמק נדבת ביום חילך בהדריך

בهم תחתטף: 6 ויצועקו אל יהוה בצר להם ממזקותיהם
יצילם: 7 וידידיכם בדרכ ישירה לכלת אל עיר מושב: 8
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 9 כי השבע
נפש שקקה ונפש רעה מלא טוב: 10 ישבי חשק וצלמות
אסיריו עני וברול: 11 כי המרו אמרו אל ועצת עליון
נאצוו: 12 ויכנע בעמל לבם כשלו ואין עוז: 13 ויצועקו
אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יושיעם: 14 ויצויאם
מחש וצלמות ומוסרותיהם ינתק: 15 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: 16 כי שבר דלותות נחשת ובריחיו
ברזול נרע: 17 אולימ מדרך פשעם ומעונתיהם יתענו: 18
כל אכל תחטב נפשם וינויעו עד שער מוות: 19 ויצועקו
אל יהוה בצר להם ממזקותיהם יושיעם: 20 ישלה
דברו וירפאים ומילט משליחותם: 21 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם: 22 ויזבחו ובחו תודה ויספרו
מעשו ברנה: 23 יורדי הים באניות עשי מלאכה במים
רביכם: 24 הנה ראו מעשי יהוה ונפלאותיו במצולחה:
25 ויאמר ווימדר רוח סערה ותורמוס גליו: 26 יעלו
שמות ירדו תהומות נפשם ברעה תחתמן: 27 יהוננו וננווע
שכבר וכל חכמתם תתבלע: 28 ויצועקו אל יהוה בצר
ליהם ומזקתייהם ויצאים: 29 יקם סערה לדממה ויחשו
ליהם: 30 ויזמחו כי ישתקו וניחם אל מחו חפצם: 31
יודו ליהוה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: 32 וירממו
בקהלה עם ובמושב זקנים יהללווה: 33 שם נחרות
למדבר ומצא מים לצמאון: 34 ארץ פרי למלה מרגעת
ישבי בה: 35 ישם מדבר לאגם מים וארץ ציה למצא
מים: 36 וירושב שם רעבים יוכנו עיר מושב: 37 ויזרעו
שדרות וישטו כרמים ויעשו פרי תבואה: 38 ויברכם וירבו
מאד ובהמתם לא ימעיט: 39 ומעטו וישחו מעצר רעה
וינון: 40 שפק בו על נדיבים ויהעם בתהו לא דרך: 41
וישגב אביו מעוני וישם עצאן משפחות: 42 ייראו ישראלים
וישמחו וכל עולה קפיצה פיה: 43 מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה:

108 שיר מזמור לדוד נכוון לבי אלהים אשירה
ואומרה אפ כבודיו: 2 עורה הנבל וככורה עיריה شهر: 3
אורך בעמים יהוה ואומרך כל אמים: 4 כי גודול מעל
שמים חסך ועד שחיקים אמתך: 5 רומה על שמים
אליהם ועל כל הארץ כבודך: 6 למען יחלצון ידידיך

ההרים תר��דו כאילים גבעות כבני צאן: 7 מלפני ארון חיל ארך מלפני אלהו יעקב: 8 ההיפci הוצר אנס מים חלמייש למעינו מים:

115 לא לנו יהוה לא לנו כי לשם תן כבוד על חסך על אמרתך: 2 למה יאמרו הנזים איה נא אליהם: 3 ואלהוננו בשמיים כל אשר חפש עשה: 4 עצביים כסף זהב מעשה יידי אדם: 5 פה להם ולא ידברו עניים להם ולא יראו: 6 אונים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחו: 7 יריהם ולא ימישון רגיהם ולא יהלכו לא יהנו בוגרונם: 8 כמויהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: 9 ישראל בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 10 בית אהרן בטחו ביהוה בטח ביהוה עוזם ומגנם הוא: 11 יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: 12 יברך יראי יהוה הקטנים עם הנדלים: 13 יסף יהוה עליכם עלייכם ועל בניםיכם: 14 ברוכים אתם ליהוה עשה שמיים וארץ: 15 השמיים שמיים ליהוה והארץ נתן לבני אדם: 16 לא המתים יהללו יה ולא כל יידי רומה: 17 ואנתנו נברך יה מעתה ועד עולם ההללו יה:

116 אהבתו כי ישמע יהוה את קולי תחנוני: 2 כי התה איזנו לו ובמי אקרא: 3 אפפוני חבל מות ומצרים שאלל מצאנו צרה וינון אמצעא: (Sheol h7585) 4 ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נשפי: 5 חנון יהוה וצדיק ואלהינו מرحם: 6 שמר פתאים יהוה דלוותיו ולי יהושיע: 7 שובי נשפי למנוחיכי כי יהוה נמל עלייכי: 8 כי חלצת נשפי ממות און עני מון דמעה את רגלי מדח: 9 ואתהלך לפני יהוה בארץות החיים: 10 האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד: 11 אני אמרתי בחפי כל האדם כוב: 12 מה אשיב ליהוה כל תמנולותיו עלי: 13 כוס ישות אשא ובשם יהוה אקרא: 14 נדריו ליהוה אשלם ננדיה נא לכל עמו: 15 יקר בעני יהוה המותה לחסידיו: 16 אנה יהוה כי אני עבדך אני עבדך בן אמרתך פתחת למוסרי: 17 לך אובח זבח תורה ובשם יהוה אקרא: 18 נדרי ליהוה אשלם ננדיה נא לכל עמו: 19 בחזרות בית יהוה בתוככי ירושלים ההללו יה:

117 ההללו את יהוה כל נזים שבוחו כל האמים: 2 כי גבר עליינו חסדו ואמת יהוה לעולם ההללו יה:

חדש מרוחם משחר לך טל ילדהיך: 4 נשבע יהוה ולא ינחים אתה כהן לעולם על דבריהם מלכי צדק: 5 אדני על מינך מבחן ביום אפו מלכים: 6 ידין בניים מלא נזיות מחץ ראש על ארץ רבה: 7 מנהל בדרכך ישתה על כן רים ראש:

111 הלו יה אודה יהוה בכל לבב בסוד ישרים ועדת: 2 נדלים מעשי יהוה דרושים לכל חפציהם: 3 הווד והדר פועלו וצדקתו עמדת לעד: 4 זכר עשה לנפלאתיו חנון ורחום יהוה: 5 טרף נתן לראיו יוכר לעולם בריתתו: 6 כח מעשיו הניד לעמו לתה להם נחלת נזים: 7 מעשי יידי אמת ומשפט נאמנים כל פקודיו: 8 סמכים לעדר לעולם שעשים באמת וישראל: 9 פדות שלח לעמו צוה לעולם בריתתו קדוש ונורא שמו: 10 ראשית חכמה יראת יהוה שלב טוב לכל עשייהם תחולתו עמדת לעד:

112 הלו יה אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפש מאד: 2 גיבור הארץ יהיה זרעו דור ישראל יברך: 3 הון ועשר בכיותו וצדקתו עמדת לעד: 4 זרחה בחשך אור לישראל חנון ורחום וצדיק: 5 טוב איש חנון ומלה ככלל דבריו במשפט: 6 כי לעולם לא ימוט ליכר עולם יהוה צדיק: 7 משמעה רעה לא יירא נכון לבי בטח יהוה: 8 סמוך לבי לא יירא עד אשר יראה בצריו: 9 פור נתן לאבינוים צדקתו עמדת לעד קדשו תרומ בכבוד: 10 רשות יראה וכעס שניו יחרק ונמס תאות רשיים תאבר:

113 הלו יה הלו עברי יהוה הלו את שם יהוה: 2 יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם: 3 ממזרה שמש עד מבואו מהלל שם יהוה: 4 רם על כל נזים יהוה על השמיים בכבודו: 5 מי כיהוה אלהינו המגביה לשבתה: 6 המשפלי לראות בשמיים ובארץ: 7 מקימי מעבר דל מאשת יתרים אבון: 8 להושבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: 9 מושבי עקרת הבית אם הבנים שמה הלו יה:

114 בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: 2 היהת יהודיה לקרשו ישראל ממלותיו: 3 הים ראה ייס הירדן יסב לאחר: 4 חחרים רתקדו כאילים נבאות בני צאן: 5 מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחר: 6

השנים ממצתותיך : 22 נל מעלי חרפה ובו כי עדתיך נצרתי : 23 נם שבו שרים כי נדברו עבדך ישיח בחקוך : 24 נם עדתיך שעשי אנשי עצתי : 25 דבקה לעperf נפשי חני כדברך : 26 דרכיו ספרתי ותענני למדני חוקיך : 27 דרך פקדיך הבנייני ואשיה בנפלאותיך : 28 דלפה נפשי מתונה קימני כדברך : 29 דרך שקר הסר ממני ותורתך חני : 30 דרך אמונה בהחרתי משפטיך שוויתך : 31 דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני : 32 דרך מצותיך ארוין כי תרחיב לבci : 33 הורני יהוה דרך חוקיך ואצRNAה עקב : 34 הובני ואצRNAה תורתך ואשمرנה בכל לב : 35 הדרכינו בנותיך מצותיך כי בו חפצתי : 36 הט לב אל עדותיך ואל אל בצע : 37 העבר עני מראות שוא בדרכך חני : 38 חקס לעבדך אמרתך אשר ליראתק : 39 העבר חרפטוי אשר יגרתי כי משפטיך טובים : 40 הנה האבותי לפקדיך בצדקהך חני : 41 ויבני חסך יהוה תשועתך אמרתך : 42 ואענה תרפי דבר כי בטחתי בדרכך : 43 ואל חצל מפי דבר אמת עד מאד כי למשפטך יהלתי : 44 ואשمرة תורה תמיד לעולם ועד : 45 ואתחלכה ברחבה כי פקדיך דרישוי : 46 ואדרבה בעדתיך ננד מלכים ולא אכוש : 47 ואשתעשע במצותיך אשר אהבותי : 48 ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבותי ואשחה בחקוך : 49 זכר דבר לעבדך על אשר יחלתני : 50 זאת נחמותי בעני כי אמרתך חיתני : 51 זדים הליינצי עד מאד מותרתך לא נתיו : 52 זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנתחם : 53 זלעפה אהותני מרשעים עזבי תורה : 54 זמרות היו לי חוקיך בבית מנורי : 55 זכרתי בלילה שך יהוה ואשمرة תורה : 56 זאת היהת לי כי פקדיך נצרתי : 57 חלקי יהוה אמרתי לשמר דברך : 58 חליתי פניך בכל לב חני כאמרתך : 59 חשבתי דרכיו ואшибה רגני אל עדתיך : 60 חשתיו ולא התמהמהתי לשמר מצותיך : 61 חבלני רשעים עודני תורה לא שכחתי : 62 חצotta לילה אקום להודות לך על משפטיך צדקה : 63 חבר אני לכל אשר יראوك ולשמרי פקדיך : 64 חסך יהוה מלאה הארץ חוקיך למדני : 65 טוב עשית עם עבדך יהוה בדברך : 66 טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנים כי טרם עננה אני שנג ועתה אמרתך שמרתי : 68 טוב אתה ומטיב למדני חוקיך : 69 טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב אוצר פקדיך : 70 טפש כחלהם לכם אני תורה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 2 יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו : 3 יאמרו נא ביה אהרן כי לעולם חסדו : 4 יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו : 5 מן המצרי קראתי יהה ענני במרחוב יהה : 6 יהוה לי לא אריא מה יעשה לי אדם : 7 יהוה לי בעזורי ואני אראה בשנאי : 8 טוב להסota ביהוה מטבחם באדם : 9 טוב להסota ביהוה מטבח בנדרים : 10 כל גוים סבבוני בשם יהוה כי אמיים : 11 אמיים : 11 סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמיים : 12 סבוני כדברים רעכוakash קוצחים בשם יהוה כי אמיים : 13 דחחה דחחני לנפל ויהוה עזני : 14 עז זומרת יהה ויהי לי לישועה : 15 קול רנה וישועה באהלי צדקים ימין יהוה עשה חיל : 16 ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל : 17 לא אמות כי אהיה ואספר מעשי יהה : 18 יסר ירני יהה ולמota לא נתני : 19 פתחו לי שער צדקים יבא בו : 21 בם אודיה יהה : 20 זה השער ליהוה צדקים יבא בו : 21 אודך כי ענייני ותהי לי לישועה : 22 אבן מסוכ הבונים היהת לראש פנה : 23 מאת יהוה היהת ואת הייא נפלאת בעינינו : 24 זה היום עשה יהוה נגילה ונשמה בז : 25 אנה יהוה הושיעה נא אנה יהוה הצלילה נא : 26 ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה : 27 אל יהוה ויאר לנו אסרו חן בעבטים עד קדנות המזבח : 28 אל אתה ואודך אלהי אرومך : 29 הודה ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו :

אשר תמיימי דרך ההלכים בתורת יהוה : 2 אשר נצרי עדתיו בכל לב ידרשווה : 3 אף לא פעלעו עליה בדרכיו הלויכו : 4 אתה צויתה פקדיך לשמר מאד : 5 אחלי יכנו דרכו לשמר חוקיך : 6 אז לא אכוש בהבכי אל כל מצותיך : 7 אודך בישר לבב בلمדי משפטיך צדקה : 8 את חוקיך אשמר אל תעזבי עד מאד : 9 בימה יוכה נער את ארחו לשמר כדברך : 10 בכל לבי דרישיך אל התשני מצותיך : 11 בלבבי צפנתוי אמרתך למען לא אהפא לך : 12 ברוך אתה יהוה למדני חוקיך : 13 בשפטוי ספרתי כל משפטיך פיך : 14 בדרכך עדותיך שתבי כעל כל הון : 15 בפקדיך אשיה ואכיתה ארכתי : 16 בחקתו אשעתש לא אשכח דברך : 17 גמל על עבדך אהיה ואשمرة דברך : 18 גל עני ואכיתה נפלאות מותרתך : 19 גר אכני בארכץ אל הסתר ממי מצותיך : 20 גרסה נשפי להאהה אל משפטיך בכל עת : 21 גערת זדים אرومם תהילים

119 סנים השבת כל רשיי ארץ לנו אהבתו עדתיך;
 120 סנור מפחרך בשרי ומושפטיך יראתי;
 121 עשרתי
 משפט וצדק כל תנייני לעשקי;
 122 ערב עברך לטוב
 אל יעשה זדים;
 123 עני כלו לישעך ולאמרה צדך;
 124 עשה עם עבדך כחסדר וחזקך למדני;
 125 עברך
 אני הבני ואני אדרעה עדתיך;
 126 עת לעשות ליהוה הפרו
 תורהך;
 127 על כן אהבתו מצוחך מזחך ומפז;
 128 על
 כן כל פקודי כל שרתוי כל ארוח שקר שנאת;
 129 פלאות
 עדותיך על כן נצרכם נפש;
 130 פתח דבריך יאיר מבין
 התיים;
 131 פי בערתתי ואשאפה כי למצוחיך יאבחן;
 132 פנה אליו וחננו כמשפט לאחבי שמק;
 133 פעמי הכן
 באמרתך ואל תשלט بي כל און;
 134 פדרני מעשך אדם
 ואשمرة פקודיך;
 135 פניך האר בעבדך ולמדני את
 חוק;
 136 פלני מים ירדו עני על לא שמרו תורהך;
 137 צוית צדק עדתיך
 צדיק אתה יהוה וישראל משפטיך;
 138 צוית צדק עדתיך
 ואמונה מאר;
 139 צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי;
 140 צרופה אמרתך מאר ועבדך אהבה;
 141 צער אנסי
 ונבזה פקידך לא שכחתי;
 142 צדקתך צדק לעולם
 ותורתך אמת;
 143 צר ומוצוק מצאונו למצוחיך שעשי;
 144 צדק עדותיך לעולם הבניינו ואהיה;
 145 קראתיך הוועני
 בכל לב עני יהוה חקיך אצרא;
 146 קראתיך בנשך ואשועה לדבריך
 ואשمرة עדתיך;
 147 קדמתך בנטה וארווה לדבריך
 יהלתו;
 148 קדמו עני אשמרות לשיח באמרתך;
 149 קדמתך
 קול שמעה בחסדר יהוה כמשפט חני;
 150 קרבו רדי
 זמה מהתורתך רחקו;
 151 קרוב אתה יהוה וכל מצוחיך
 אמת;
 152 קדום ידעתני מעדתיך כי לעולם יסדרם;
 153 סרתוי כי אתה הורתני;
 154 ריביה ריבי
 ראה עני וחלצני כי תורהך לא שכחתי;
 155 רחוק מרשעים ישעה כי
 ונאלני לאמרתך חני;
 156 רחמייך רבים יהוה כמשפט חני;
 157 רבים רדי וצדרי מעדותיך לא נטתי;
 158 ראיתי
 בגדים ואתקותטה אשר אמרתך לא שמר;
 159 ראש דברך
 כי פקודיך אהבתו יהוה כחסך חני;
 160 ראש דברך
 אמרתך לעולם כל משפט צדך;
 161 שרים רדפני חنم
 ומדבריך פחד לב;
 162 שש אנסי על אמרתך כמצויא
 שלל רב;
 163 שקר שנאת ואתעה תורהך אהבת;
 164 שבע ביום הלתיך על משפטיך צדך;
 165 שלום רב
 לאחבי תורהך ואין לו מכם;
 166 שברתי לישעך
 יהוה למצוחיך שעשי;
 167 שמרה נפש עדתיך ואהבם
 תמיד;
 168 סלילת כל שוגים מהחקיך כי שקר תרמיהם;

117 טוב לי כי ענייה למן אלמד חוקיך;
 118 ליהורה פיך נאלפי והב וכסף;
 119 ידיך עשוני יוכננו
 הבניינו ואלמהה מצוחיך;
 120 יראיך יראני יושמהה כי
 לדבריך יהלתי;
 121 ידעתו יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
 עניינו;
 122 יהי נא חסדר לנחמני כאמרתך לעבדך;
 123 יבשו
 יבאוני רחמייך ואחיה כי תורהך שעשי;
 124 יהי לבו תמים בחקיך למן
 יראיך וודשו עדתיך;
 125 כלתת להתשועך נשוי לדבריך יהלתי;
 126 לא אבוש;
 127 כלו עני לאמרתך לא שחתו;
 128 כהדי בקיוטך חקיך לא שחתו;
 129 כהדי התיי
 העשה ברדפי משפט;
 130 כרו לי זדים שיחות אשר לא
 כהורתך;
 131 כל מצוחיך אמונה שקר רדפני עדרני;
 132 כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך;
 133 כהדי הכן
 חני ואשمرة עדות פיך;
 134 לעולם יהוה דברך נצוב
 בשמיים;
 135 לדך ודר אמונהך כונת ארץ והעם;
 136 למשפטיך עמדו הימים כי הכל עבריך;
 137 ללווי תורהך
 שעשי או אבדתי בעני;
 138 לועלם לא אשכח פקודיך
 כי בס חיותני;
 139 לך אני הוועני כי פקודיך דרשת;
 140 לכל תכללה
 ראיתי קין רחבה מצוחיך מאר;
 141 מה אהבתו תורהך כל
 הימים היא שיחת;
 142 מאיibi תחכמוני מצוחיך כי לעולם
 היא לי;
 143 מכל מלמדיו השכלי כי עדותיך שחה לי;
 144 מכל מזקינים אתבון כי פקודיך נצרטו;
 145 מכל ארחה
 רע כלאות רגלי למן אשר דברך;
 146 מה נמלצו לחכי אמרתך
 סרתוי כי אתה הורתני;
 147 מה אהבתו תורהך כל
 מדברש לפוי;
 148 מפקודיך אתבון על כן שנאתיכל ארחה
 רע כלאות רגלי ונשבתי;
 149 מה נמלצו לחכי אמרתך
 ואקומה לשמר משפטיך צדך;
 150 גנוני צדך;
 151 גנוני עד מאר יהוה
 חני כדברך;
 152 גנבות פי רצחה נא יהוה ומשפטיך
 למדני;
 153 גנשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי;
 154 גנשו
 נתנו רשותים פח לי ומפקודיך לא תעתי;
 155 גנחו
 עדותיך לעולם כי ששון לב הימה;
 156 גנטו לי לבי לעשות
 חקיך לעולם עקב;
 157 גנבים שנאתיך ותורתך אהבת;
 158 גנני אתה לדבריך יהלתי;
 159 גנרו ממן
 מרדים ואצרא מצוחך אלה;
 160 גמכו כאמרתך ואחיה
 ואל התבשוי משבר;
 161 גסענני ואשועה ואשעה וחקיך
 תמיד;
 162 גסליות כל שוגים מהחקיך כי שקר תרמיהם;

נארד: 168 שיר המעלות לדוד לולי יהוה שהיה לנו אמר
 נא ישראל: 2 לולי יהוה שהיה לנו בקם לנו אדים: 3 איזי
 חיים בלבינו בחורת אפס בנו: 4 איזי הימים שטפונו נחלה
 עבר על נפשנו: 5 איזי עבר על נפשנו הימים הויידנים: 6
 ברוך יהוה שלא נתנו שרע לשניות: 7 נפשנו כצפור
 נמלטה מפה יוקשים הפה נשבר ואנחנו נמלטנו: 8 עזרנו
 בשם יהוה עשה שמי וארץ: 9

124 שיר המעלות הבטחים ביהוה כהר ציון לא
 מוט לעולם ישב: 2 ירושלם הרים סביב לה ויהוה
 סביב לעמו מעה ועד עולם: 3 כי לא ינוח שבת הרשע
 על נורל הצדיקים למן לא ישלהו הצדיקים בעולתה
 וידיהם: 4 היחסבה יהוה לטובים ולשרים כלביהם: 5
 והם תמים עקלקלותם يولיכם יהוה את פعلى האון שלום
 על ישראל: 6

125 שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו
 כחלמים: 2 או ימלא שחוק פינו ולשונו רנה או יאמרו
 בניים הנגידיל יהוה לעשות עם אלה: 3 הנגידיל יהוה
 לעשות עמו היינו שמהים: 4 שובה יהוה את שבותנו
 כאפיקים בנגב: 5 הורעים בדמעה ברנה יקצרו: 6 הולך
 ייך ובכה נשא משך הורע בא יבוא ברנה נשא אלמתו:
 רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעה
 ועד עולם:

127 שיר המעלות לשלהם אם יהוה לא יבנה בית
 שהוא בוניו בו אם יהוה לא ישמר עיר שא שקד
 שומר: 2 שוא לכם משכימי קום מאהרי שבת אכל' לחם
 העצבים כן יtan לידי רדו שנא: 3 הנה נחלה יהוה בנים
 שכר פרוי הבטן: 4 כחצים ביד נבור בן בני הנערומים:
 5 אשרי הנגיד אשר מלא את אשפטו מהם לא יבשו כי
 ודברו את אויבים בשער:

128 שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרכיו:
 2 גיע כפיך כי תאכל אשריך ותוב לך: 3 אשתק כנפנ
 פריה בירכתך ביתך במרק כשתלי זיתים סביב לשלהנק:
 4 הנה כי כן יברך נבר ירא יהוה: 5 יברך יהוה מצינו
 וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך: 6 וראה בנים לבניין
 שלום על ישראל:

129 שיר המעלות רבת צרורנו מנעוורי יאמר נא
 ישראל: 2 רבת צרורנו מנעוורי נם לא יכלו לוי: 3 על
 תהילים

נארד: 168 שמרתי פקודיך ועדתיך כי כל דרכיך נדרך:
 169 תקרב רגנו לפניך יהוה כדרך הבניין: 170 תבוא
 תחנתי לפניך אמרתך הצלני: 171 תבענה שפתיה תלהה
 כי תלמידני חקיך: 172 תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
 צדק: 173 תהי ייך לעזרני כי פקודיך בחרתי: 174
 תאבתי לישועתך יהוה ותורתך שעשוי: 175 תחוי נפשי
 ותહלך ומשפטך יעורני: 176 תעתי כי נשאבד בקש
 עבדך כי מצותיך לא שכחתי:

120 שיר המעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויענני:
 2 יהוה הצללה נשפי משפט שקר מלשון רמיה: 3 מה יtan
 לך ומה יסיף לך לשון רמיה: 4 חזי נבור שנונים עם
 נחלי רתמים: 5 אויה לי כי נרתי משך שננטה עם אהלי
 קדר: 6 רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: 7 אני שלום
 וכי אדרבר המה למלחמה:

121 שיר למעלות אשא עני אל ההרים מאין יבא
 עורי: 2 עורי מעם יהוה עשה שמיים וארכץ: 3 אל יtan
 למוט רנקל אל ינום שמרך: 4 דנה לא ינום ולא יישן
 שומר ישראל: 5 יהוה שמרך יהוה צלך על ייד ימינך: 6
 יומם המשמש לא ייכח וירח בלילה: 7 יהוה ישמר מכם
 רע ישמר את נפשך: 8 יהוה ישמר צאתך ובואך מעה
 ועד עולם:

122 שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית
 יהוה נלך: 2 עמדות היו רנליינו בשעריך ירושלים: 3
 ירושלם הבנוה כעיר שחברה לה ייחדו: 4 שם על
 שבטים שבטי יה עדות לישראל להדרות לשם יהוה: 5 כי
 שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דיר: 6 שאלנו
 שלום ירושלים ישליו אהיבך: 7 יהו שלום בחילך שלוה
 בארמנותיך: 8 למען אחי ורודי אדרברה נא שלום בך: 9
 למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

123 שיר המעלות אליך נשאתי את עני היישבי
 בשמיים: 2 הנה כעוני עבדים אל ייד אדרוניהם כעוני שפהה
 אל ייד נברתה בן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחנו:
 3 חננו יהוה חננו כי רב שבענו בו: 4 רבת שבעה לה
 נפשנו הלוען השאננים הבו לנויאנים:

על הררי ציון כי שם צוה יהוה את הברכה חיים עד העילם:

134 שיר המעלות הנה ברכו את יהוה כל עבדיו יהוה העמדים בבית יהוה בלילה: 2 שאו ידכם קדר וכברכו את יהוה: 3 יברך יהוה מציון עשה שמיים וארץ:

135 הלו יהה הלו את שם יהוה הלו עבדיו יהוה: 2 שעמדים בבית יהוה בחצרות בית אליהו: 3 הלו יהה כי טוב יהוה ומרו לשם כי נעים: 4 כי יעקב בחר לו יהה ישראל לסלולו: 5 כי אנו ידעתו כי גודל יהוה ואדניינו מכל אליהם: 6 כל אשר חפץ יהוה עשה בשםיהם ובארץ בימים וכל תחומות: 7 מעלה נשאים מקצת הארץ בركים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: 8 שחאה בכורי מצרים מארם עד בהמה: 9 שלח אותן ומפתים בחוכמי מצרים בפרעה ובכל עבדיו: 10 שהחן נוים רבים והרגן מלכים עזומים: 11 לסתיכון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן ולכל מלכות כנען: 12 ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: 13 יהוה שמך לעוזם יהוה זכרך לדוד ודר: 14 כי ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנהם: 15 עצבי הגוים כסוף זהוב מעשה ידי אדם: 16 פה להם ולא ידברו עיניהם להם ולא יראו: 17 אזנים להם ולא יאוזנו אף אין יש רוח בפייהם: 18 כמושתם יהיו עשיהם כל אשר בטה בהם: 19 בית ישראל ברכו את יהוה בית אהרן ברכו את יהוה: 20 בית הלו ברכו את יהוה יראי יהוה ברכו את יהוה: 21 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים הלו יהה:

136 הodo ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 2 הodo לאלהי האלים כי לעולם חסדו: 3 הodo לאדני האדנים כי לעולם חסדו: 4 לעשה נפלאות גדלות לברכו כי לעולם חסדו: 5 לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו: 6 לركע הארץ על המים כי לעולם חסדו: 7 לעשה אורדים גדלים כי לעולם חסדו: 8 את השמש למלך למשלה ביום כי לעולם חסדו: 9 את הירח וכוכבים למלשלות בלילה כי לעולם חסדו: 10 למכה מצרים בבכורותם כי לעולם חסדו: 11 וויצו ישראל מתחום כי לעולם חסדו: 12 ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו: 13 לנזר ים סוף לנוראים כי לעולם חסדו: 14 והעביר

גביה חרשו חרים האריכו למענוthem: 4 יהוה צדיק קצץ עבותה דשעים: 5 יבשו ויסנו אחר כל שנאי ציון: 6 יהו כחציר גנות שקדמת שלף ייבש: 7 שלא מלא כפו קווצר וחצנו מעמר: 8 ולא אמרו העברים ברכת יהוה אליהם ברכנו אתכם בשם יהוה:

130 שיר המעלות ממעמקים קראתיך יהוה: 2 אדני שמעה בקולי תהיינה אוניך קשבותו לכול תחנוןנו: 3 אם עונות תשמר יה אדני מי יעד: 4 כי עמק הסליחה למען תורה: 5 קייתי יהוה קורתה נפשי ולרבבו הוחלתי: 6 נפשי לאדני שמרם לבקר שמרם לבקר: 7 ייחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסיד והרבה עמו פדות: 8 והוא יפה את ישראל מכל עונתיו:

131 שיר המעלות לדוד יהוה לא נבה לבי ולא רמו עני ולא הלותי בנדנות ובנפלוות ממנוי: 2 אם לא שוייתי ודומתי נפשי כנמל עלי אמו כנמל עלי נפשי: 3 יהל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם:

132 שיר המעלות זכר יהוה לדוד את כל עונתו: 2 אשר נשבע ליהוה נדר לאביך יעקב: 3 אם אבא באלה בותי אם עלה על ערש יצוע: 4 אם אתן שנתה לעני לעפפני תנומה: 5 עד אמצע מקום ליהוה משכנותה לאביך יעקב: 6 התה שמעונה באפרהה מצאנוה בשדי יער: 7 נבואה למשכנותיו נשתחווה להדרם רגלו: 8 קומה יהוה למנוחתך אתה וארון עזך: 9 כהניך ילבשו צדך וחסידיך ירנו: 10 בעבור דוד עבדך אל תשכ פני משיחך: 11 נשבע יהוה לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנק אשית לכטא לך: 12 אם ישמרו בניך ברכתי ועדתי זו אלמדם נם בנויהם עדי עד ישבו לכטא לך: 13 כי בחר יהוה בציון אווה למושב לך: 14 זאת מנוחתי עדי עד פה אשכ כי אותה: 15 צירעה ברך אברך אכינוי אשכיע לחתם: 16 וכחננה אלביש שע וחסידיה רנן ירנו: 17 שם אצמיה קרן לדוד ערכתי נר למשיחי: 18 אויביו אלביש בשות ועליו יצץ נזרו:

133 שיר המעלות לדוד התה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם נם ייחד: 2 כשמון הטוב על הראש ירד על הזקן זקן אהרן שירד על פי מדותיו: 3 כטול חרמן שירד

ashcna ba'achriyim: 10 nes shem yidk hanhani vatahoni y'mink: 11 v'amer ak chsh shofni v'liyha or be'duni: 12 nes chsh v'ayin ak chsh m'mak v'liyha kiyam yair chashicha akora: 13 ci atah k'niyit k'liyot ts'vni be'b'tan ami: 14 a'odk ul ci nor'ot nafliyot naf'elot m'mash' v'nafshi y'dut m'ad: 15 la' naf'ot chsh' mi m'mak asher u'shiti b'star r'kmati b'thatiot naf'ot chsh' mi m'mak asher u'shiti b'star r'kmati b'thatiot ar'z: 16 gal'mi ro' u'nikud v'ul s'far' k'l'mim y'khabbo y'mim y'z'ro v'la' a'od b'hem: 17 v'li' m'a y'karo r'uk' al m'a chsh' mi r'ash'ihim: 18 as'f'rom m'hol y'ribon ha'k'iyata v'ud'ud um'ek: 19 am t'k'hal al'la' ha'resh v'anshi d'mim s'oro m'ni: 20 asher am'dek l'mozma n'sha l'sh'oa ur'ik: 21 ha'li'a m'sh'ana'ik y'ho'ah asher v'ba'tok'mim'ik at'k'ot: 22 ha'k'liyit shana'ah shana'otim la'iv'otim h'yo li: 23 ha'k'riyti al v'du la'be'vi b'hanani v'du sh'ru'pi: 24 v'ra'ah am d'rak u'z'eb bi v'na'chi b'd'rak u'ol'm:

140 lam'atz m'z'mor l'dor h'latz'ni y'ho'ah m'adam du'mai sh'mim ha'ntz'ri: 2 asher ch'sbo ru'ot b'lb' k'l yom y'g'ru m'la'chot: 3 sh'nu l'sh'nu cm'nu n'ch' ha'mata u'c'shu' b'ha' sh'f'hiyot s'la': 4 sh'm'ri y'ho'ah mi'ri r'sh' u'c'shu m'ayish ch'mim ha'ntz'ri asher ch'sbo l'd'hot p'mi: 5 t'm'nu na'ims p'chi li v'ch'belim p'reshu r'sh' li'd m'angel m'k'sim sh'tu li s'la': 6 am'drti li y'ho'ah al'li at'ha ha'z'ona y'ho'ah k'ol ha'ntz'ri: 7 y'ho'ah ad'ni u'yo'sh'ut'i s'c'ha la'rashi b'ym' n'sek: 8 al t'han y'ho'ah ma'ayi r'sh' z'm'no al t'fek' y'ro'mo s'la': 9 r'ash m'sbu' um'el sh'f'hiyot y'cos'mo: 10 y'mi'uto u'liyim n'ch'lim b'ash y'f'lim b'mahmarot b'li y'k'omo: 11 ai'sh l'sh'on b'li y'co'n b'ar'z ai'sh ch'ms r'ach y'z'rono l'm'dch'fta: 12 y'dut'ci y'us'ha y'ho'ah din' u'ni m'shp'et a'bi'ni: 13 ak' z'dik'im y'odo l'sh'mek y'shu' is'rim at' p'ni'k:

141 m'z'mor l'dor y'ho'ah k'ra'atik h'osha li ha'z'ona k'oli b'k'ra'i lk': 2 t'k'nu t'f'liy' k'shrat l'p'ni'k h'osha li ha'z'ona k'f'i minhat ur'eb: 3 sh'ita y'ho'ah sh'mra l'fei n'z'ra' ul d'l sh'f'hi: 4 al ch't b'li l'd'r' r'ach l'ha'tul'ul ul'lot b'r'shu' at' a'ishim p'ul'i a'on v'bel a'lam b'm'nu'ihim: 5 y'hal'm'ni z'dik' ch'sd v'yo'ch'ani sh'm'na r'ash al y'ni r'ashi ci u'od v'f'liy' b're'ut'otihim: 6 n'sh'm'to b'ri'di s'lu' sh'f'hiyim v'sh'm'nu am'ri ci n'um': 7 cm'u p'la' v'ba'k' u'ar'z n'p'z'ro u'z'm'nu l'fei sh'ol: 8 ci al'ik y'ho'ah a'ni u'ni (Sheol h7585)

y'srael b'toch'co ci l'ol'm ch'sdro: 15 v'ne'ur p're'uta v'ch'ilo' b'ym' so'f ci l'ol'm ch'sdro: 16 l'mol'dek u'mu b'm'dbar ci l'ol'm ch'sdro: 17 l'm'ca'ha m'el'mim n'd'li'm ci l'ol'm ch'sdro: 18 v'yo'her'g m'el'mim a'dir'rim ci l'ol'm ch'sdro: 19 l'si'chon m'lek ha'ba'ni ci l'ol'm ch'sdro: 20 v'lu'g m'lek ha'ba'ni ci l'ol'm ch'sdro: 21 v'nat'n ar'atz l'na'ha ci l'ol'm ch'sdro: 22 ha'ch'la li'srael u'bd'ci l'ol'm ch'sdro: 23 sh'f'le'no v'z'ch'ru n'nu ci l'ol'm ch'sdro: 24 v'yo'f'rek'nu m'z'ch'ru n'nu ci l'ol'm ch'sdro: 25 nat'n l'ch'm l'k'el b'sh'ru ci l'ol'm ch'sdro: 26 ha'du' l'al ha'sh'mim ci l'ol'm ch'sdro:

137 ul na'horot b'bel sh'm y'sh'nu n'm b'c'nu b'z'or'nu at' z'yon: 2 ul ur'bi'm b'toch'ha t'li'nu b'ner'ot'nu: 3 ci sh'm s'alo'nu sh'v'nu d'br'i sh'ir v'tol'li'nu sh'mah sh'ir'u l'nu m'shir z'yon: 4 ak' n'shir a't sh'ir y'ho'ah ul' a'd'mat n'c'r: 5 am' a'sch'ak' y'ri'sh'lm ha'sh'ch y'mi'ni: 6 t'dr'k l'sh'ni l'ch'ci am' la' a'oc'reci am' la' a'ul'ah a't y'ri'sh'lm ul' r'ash sh'mah ti: 7 z'ch' y'ho'ah l'b'ni a'dom a't y'om y'ri'sh'lm ha'mor'im u'ro' u'd h'is'od b'ha: 8 b't b'bel ha'sh'ro'da a'sher' sh'is'le'm l'k' at n'mol'k sh'm'la' l'nu: 9 a'sher' sh'ia'ho v'n'p'z'z' u't l'le'k' al ha'sl'uf:

138 l'dor a'odk b'bel l'bi n'nd al'hem a'om'rek: 2 a'sh't'ha'ha al h'ic'l k'd'sh' v'ao'dah a't sh'mek ul' ch'sdr' v'ul a'mt'k ci ha'nd'la' ul' cl' sh'mek a'martek: 3 b'v'om k'ra'ati v'tu'nni t'reh'ba'ni b'n'p'shi u': 4 y'od'uk y'ho'ah cl' m'lci ar'z ci sh'm'nu a'mar'pi'k: 5 y'is'hu'ro b'dr'ci y'ho'ah ci n'd'rol' b'v'od y'ho'ah: 6 ci r'm y'ho'ah v'sh'f'li y'ra'ah v'g'ba m'mar'ek y'd'ud: 7 am' al'k b'k'rab z'ra'ha t'ha'ni ul' af' a'bi' t'sh'li y'd'k v'tu'sh'nu y'mink: 8 y'ho'ah y'nm'r b'ur'iy y'ho'ah ch'sdr' l'ol'm m'us'hi y'd'k al t'r':

139 l'm'atz l'dor m'z'mor y'ho'ah ha'k'ra'ani v'tad'u: 2 at'ha y'dut' sh'biti v'ko'mi b'na'ha l're'ui m'ra'ok: 3 a'rd'hi v'reb'ui zo'rit v'cl' d'r'ci ha'sc'na'ta: 4 ci a'in m'la' b'la'sh'nu h'z'na y'ho'ah y'dut' cl'ha: 5 a'hor' v'k'd'm z'ra'ani v'tash' ul' c'f'ca: 6 p'la'ah y'dut' m'm'ni n'sh'ba' la' a'oc'el l'ha: 7 a'na al' m'ro'ak v'ana' m'p'ni'k a'br'ah: 8 am' a'sk sh'm'nu sh'm' a'ha v'at'z'ua'ha sh'ol ha'n'c': 9 a'sha c'nf' sh'hr

בננו נכר אשר פיהם דבר שוא וימינם ימן שקר : 12 אשר הבניו ננטעים מוגלים בענוריהם בנותינו כוויות מהטבות הבנית היכל : 13 מזווינו מלאים מפיקים מון אלן צאננו מאליפות מרכבות בחוץינו : 14 אלופינו מסבלם אין פרץ ואין יוצאת ואין צוחה ברכבתינו : 15 אשרי העם שכחה לו אשרי העם שיחוה אלהיו :

145 תהלה לדוד אדוממך אלהי המלך ואברכה שמן לעולם ועד : 2 בכל יום אברך ואהלה שמן לעולם ועד : 3 גדול יהוה ומהלל מאר ולגדרתו אין חקר : 4 דור לדור ישבח מעשיך ונברותיך ינדו : 5 הדר כבוד הורך ודברי נפלאותך אשיהה : 6 ועוזו נוראיך יאמרו וגדרותיך אספרנה : 7 זכר רב טובך יביעו וצדקהך ירננו : 8 חננו ורחום יהוה ארך אפים וגדר חסר : 9 טוב יהוה לכל ורחמיו על כל מעשו : 10 יודוך יהוה כל מעשיך וחסדייך יברוכותה : 11 להודיע לבני האדם גברתו אמרו ונברותך ידברו : 12 מכבוד מלכותך כל עליים וכבוד הדר מלכותו : 13 מלכותך מלכות כל הנפלים ומשלחתך בכל דור ודור : 14 סומך יהוה לכל הנפלים רצון : 15 צדיק יהוה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשו : 16 עני כל אליך ישברו אתה נתן וזקוף לכל הכספיים : 17 פותח את ידך ומשביע לכל חייהם את אכלם בעתו : 18 מ慷慨 את ידך ונשען לך רצון וראיו יעשה ואת שועתם ישמש ווישיעם : 19 שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד : 20 תהלהת יהוה ידבר פי ויברך כלبشر שם קדשו לעולם ועד :

146 הלו יה הלי נפשי את יהוה : 2 אהלה יהוה בחיה אומרה לאלהי בעודי : 3 אל תבטחו בדברים בגין אדם שאין לו תשועה : 4 יצא רוחו ישב לאדרמו בים ההוא אבדו שענתנו : 5 אשרי שאל יעקב בעוזו שבריו על יהוה אלהיו : 6 עשה שמיים וארץ את הים ואת כל אשר בס השמר אמת לעולם : 7 עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה מתיר אסורים : 8 יהוה פכח ערים יהוה זקף כפופים יהוה אהב צדיקים : 9 יהוה שמר את גרים יתום ואלמנה יעדד ודרך רשעים יעתה : 10 ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הלו יה :

בכה חסיתו אל תער נפשי : 9 שמרני מידי פח יקשו ל' ומקשות פעלאי און : 10 יפלו במכמירו רשעים יחד אני עד עברו :

142 משכיל לדוד בהיותו במערה תפלת קולי אל יהוה אזעך קולי אל יהוה אהנן : 2 אשפיך לפניו שיחי צרתוי לפניו אגיד : 3 בהתעטף עלי רוחי אתה ידעת נתיבת באראח וואהליך טמננו פח ל' : 4 הביט ימן וראה ואני לי מכיר אבד מנוס ממוני אין דורש לנפשי : 5 זעקיי אליך יהוה אמרתיך אתה מהשי חלקי בארכן החיים : 6 הקשيبة אל רנתו כי דלותיו מאד הצלני מרדפי כי אמינו מני : 7 הוציאה מסנגר נפשי להודות את שמן כי ית纠正 צדיקים כי תنمך על' :

143 מזמור לדוד יהוה שמע תפלתי האזינה אל תחנוני באמנתך ענני בצדקהך : 2 ואל תבוא במשפט את עברך כי לא יצדך לפניך כל חי : 3 כי רדף אויב נפשך לארכן חייתי והשכני במחשיים כמת עולם : 4 והתעטף עלי ורדו בחוכמי שנותם לבי : 5 וכורת זיימס מקדם הגנתי בכל פעלך במעשה ירייך אשוחה : 6 פרשתי ידי אליך נפשי הארץ עיפה לך סלה : 7 מהר ענני יהוה כלתה רוחי אל תסתה פניך ממוני ונמשתוי עם ירדי בור : 8 השמייני בברך חסיך כי בר בטהתי הודעני דרכך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי : 9 הצלני מאיבי יהוה אליך כסתי : 10 למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טוביה תנחני בארץ מישור : 11 למגן שמן יהוה תחני בצדקהך הוציא מצרה נפשי : 12 ובחסך תצמיה איבי והאברת כל צרדי נפשי כי אני עבדך :

144 לדוד ברוך יהוה צורי המלמד ידי לקרב אצבעותי למלחמות : 2 חסדי ומצדתו משגבי ומפלטי לי מנני ובו חסיתו הרודד עמי תחתיו : 3 יהוה מה ארם ותדרעהו בן אונש ותחשבהו : 4 אדם להבל דמה ימיו צצל עופר : 5 יהוה הש שמן ותרד גע בהרים ויעשנו : 6 ברוך ברק ותפיכם שלח חץיך ותהמם : 7 שלח ידיך ממרום פצני והצלני ממים ריבים מיר בני נכר : 8 אשר פיהם דבר שוא וימינים ימן שקר : 9 אלהים שיר חדש אשירה לך בנבל עשור אומרה לך : 10 הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו מחרב דעה : 11 פצני והצלני מיד

בידם: 7 לעשות נקמה בגיןם תוכחת כל אמים: 8 לאסר מלכיהם בזקים וככבריהם בככל' ברזל: 9 לעשות בהם משפט כתוב הדר הווא לכל חסידיו הלויה:

150 הלויה הלויה אל בקרשו הלהו ברכיע עוז: 2 הלהו בגבורתיו הלהו כרב נדל': 3 הלהו בתקע שופר הלהו בנבל וכנור: 4 הלהו בתף ומחול הלהו בגיןם ועוגב: 5 הלהו בצלצלי שמע הלהו בצלצלי תרואה: 6 כל הנשמה תהליל היה הלויה:

הלהו: 2 בונה ירושם יהוה נדחי ישראל יכנס: 3 הרפה לשברוי לב ומוחבש בעצבותם: 4 מונה מספר לכוכבים לכלים שמות יקרא: 5 גודול אדונינו ורב כח לתובנות אין מספר: 6 מעוד ענויים יהוה משפיל רשעים עדי ארץ: 7 ענו ליהוה בתורה ומרנו לאלהינו בכנור: 8 המכסה שמיים בעבים המכין לא רץ מטר המזמיה הרים חזיר: 9 נתן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: 10 לא בנבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: 11 רוצח יהוה את יראיו את המיחלים לחסרו: 12 שבתי ירושם את יהוה הלאי אלהיך ציון: 13 כי חזק בריחו שעריך ברך בניך בקרבך: 14 השם גובלך שלום חלב חטים ישביעך: 15 השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוין דברו: 16 הנתן שלג צמר כפור כאפר יפור: 17 משליך קrho כפתים לבני קrhoתוי מי יעמד: 18 ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזלו מים: 19 מניד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לשראל: 20 לא עשה כן לכל גוי ומשפטים בכל ידועם הלויה:

הלויה הלוואת יהוה מן השמיים הלהו במרומים: 2 הלהו כל מלאכיו הלהו כל צבאו: 3 הלהו שם וירח הלהו כל כוכבי אור: 4 הלהו את שמי השמיים והמים אשר מעל השמיים: 5 יהללו את שם יהוה כי הוא צוה ונבראו: 6 ועמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: 7 הלוואת יהוה מן הארץ תנינים וכל תהומות: 8 אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו: 9 החרים וכל נבעות עין פרי וכל ארים: 10 החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: 11 מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שפטיו ארץ: 12 בחורים וגס בתולות זקנים עם נעריהם: 13 יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לברו והרו על ארץ ושמי: 14 וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל על קרבו הלהו:

הלויה שירו ליהוה שיר חדש תהלה בקהל חסידים: 2 יسمח ישראל בעשו בני ציון יגילו במלכם: 3 יהללו שמו במחול בתף וכנור יימרו לו: 4 כי רוצח יהוה בעמו יפאר ענויים בישועה: 5 יעלו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם: 6 רוממות אל בגרונות וחרב פפיות

לקח יהו שם יהוה מברך : 22 בכל זאת לא חטא איוב
ולא נתן תפללה לאלהדים :

2 ויהי היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה
ויבואו נם השטן בחכם להתנצח על יהוה : 2 ויאמר יהוה
אל השטן אַיִלָּה תָּבָא וַיַּעֲנֵן הַשְׁטָן אֶת יהוה ויאמר משת
באָרֶץ וּמִתְהַלֵּךְ בָּה : 3 ויאמר יהוה אל השטן השמות
לברך אל עבדיו איוב כי אין כמוה בארץ איש חם וישר
ירא אלהים וסדר מרע ונדנו מוחזק בתמתו ותס廷יבו בו
לבלו חנם : 4 ויען השטן את יהוה ויאמר עור בעד עור
וכל אשר לאיש יtan بعد נפשו : 5 אולם שלח נא ירך ונע
אל עצמו ואל בשרו אם לא אל פניך יברך : 6 ויאמר
יהוה אל השטן הנה בירך אך את נפשו שמר : 7 ויצא
השטן מטה פנוי יהוה ויך את איוב בשחון רע מכף רגלו
עד קדרקו : 8 ויקח לו חרש להתגרד בו והוא ישב בתוך
האפר : 9 ותאמר לו אשתו עדך מוחזק בהתוגך ברך
אליהם ומות : 10 ויאמר אלה כדבר אחד הנבלות דברי
נס את הטוב נקבל מאת האלים ונא הרע לא נקבל
בכל זאת לא חטא איוב בשפתיו : 11 וישמעו שלשת רעים
איוב את כל הרעה הזאת הבאה עליו ויבאו איש מקומו
אל פיו החימני ובילד השוחח צופר הענמתי ויעדר יהדו
לכוא לנוד לו ולנהומו : 12 וישאו את עיניהם מרוחוק ולא
הכירו וישאו קולם ובככו וקרעו איש מעלו וזרקו עפר
על ראשיהם השמיימה : 13 וישבו אותו לארץ שבעת ימים
ושבעת לילות ואין דבר אליו דבר כי ראו כי גndl הכאב
מאד :

3 אחרי כן פתח איוב את פיו ויקלל את יומו : 2 ויען
איוב ויאמר : 3 יאבד יום אויל בזה ליליה אמר הרה
גבר : 4 הרים הוה יהו חשה אל ידרשו אלה מעלה
ואל תופע עלייו נהרה : 5 יגאלו אלהו חשה וצלמות תשכן
עליו עננה יכעתהו כמרורי יום : 6 הלילה הוה יקחוה
אפל אל ייחד בימי שנה במספר ירחים אל ייא : 7 הנה
הלילה הוה יי הילדה יהי גלמוד אל תבא רננה בו : 8 יקבהו
אדרי יום העתידים עדר לויתן : 9 יחשכו כוכבי נשפו יקו
לאור ואין ואל ראה בעפפי שחר : 10 כי לא סנד דלתי
בטני ויסתר עמל מעוני : 11 ולמה לא מרחם אמות מבטן
יצאת ואנווע : 12 מדרוע קדמוני ברכים ומה שדים כי
איןק : 13 כי עתה שכבות ואשיקות ישנתו אז ינוח לי : 14 עם

1 איש היה בארץ עז איוב שמו והוא האיש ההוא הם
וישר וורא אלהים וסדר מרע : 2 ווילדו לו שבעה בנים
ושלוש בנות : 3 ויהי מקנדתו שבעת אלף צאן ושלשת
אלפי גמלים וחמש מאות צמד בקר וחמש מאות אתנות
ובערדה רכה מאד ויהי האיש ההוא גדול מכל בני קדרם :
4 והלכו בניו ועשו משתה בית איש יומו ושלחו וקראו
לששלאת אהיתיהם לאכל ולשתות עמם : 5 ויהי כי
הקיפו ימי המשתה וישלח איוב ויקדרם והשכימים בברק
העללה עלות מספר כלם כי אמר איוב אולי חטאנו בני
וברכו אלהים לבכם כהה יעשה איוב כל הימים : 6
יהיו היום ויבאו בני האלים להתייצב על יהוה ויבאו נם
השטן בתוכם : 7 ויאמר יהוה אל השטן מאיין תבא ויען
השטן את יהוה ויאמר מושט בארץ ומחה להלך איוב כי
עד : 8 ויאמר יהוה אל השטן השמת לברך על עבדי איוב
אל עצמו באָרֶץ וידריך החנום ירא אָרֶץ
ויען השטן את יהוה ויאמר החנום ירא אָרֶץ
10 הלא את שכת בעדו ובعد ביתו ובعد כל אשר לו
מסביב מעשה ידיו ברכת ומקנndo פרץ בארץ : 11 ואולם
שלח נא ירך ונע בכל אשר לו אם לא על פניך יברך :
12 ויאמר יהוה אל השטן הנה כל אשר לו בירך רק אליו
אל תשלח ירך ויצא השטן מעם פנוי יהוה : 13 ויהי היום
ובניו ובנותיו אכלים ושתים יין בבית אהיהם הכבר : 14
ומלאך בא אל איוב ויאמר הברק היו חרותות והאתנות
רעות על ידיהם : 15 ותפלל שבא ותקחם ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 16 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר אש אלהים נפלת מון השמיים ותבער
בצאן ובנערם ותאכלם ואמלטה רק אני לבדי להניד
לך : 17 עוד זה מדבר זהה בא ויאמר כדרים שמו שלשה
ראשים וופשטו על הנמלים ויקחום ואת הנערם הכו
לפי חרב ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 18 עוד זה
מדבר זהה בא ויאמר בניך ובנותיך אכלים ושתים יין
בבית אהיהם הכבר : 19 והנה רוח גדולה באה מעבר
המדבר ויגע בארכע בנות הבית ויפל על הנערם וימתו
ואמלטה רק אני לבדי להניד לך : 20 ויקם איוב ויקרע
את מעלו וינו את ראשו ויפל לארציה וישתחוו : 21 ויאמר
ערם יצתי מבטן אמי וערם אשוב שמה יהוה נתן ויהו

מטר על פניו ארץ ושלוח מים על פניו חוצות: **בְּלֹשֶׁם** שפלים למרום וקדרים שנבו ישב: 12 מperf מהשבות ערומיים ולא התשינה ירידם תושיה: 13 לכדר חכמים בערמים ועצת נפתלים נמהרה: 14 יומם יפנשו חזק וככלילה ימשו בצחරיהם: 15 וישע מחרב מפיהם ומיר חזק אבינו: 16 ותהי לדל תקווה ועלתה קפיצה פיה: 17 הנה אשרי אגוש יוכחנו אלה ומוסר שדי אל התאש: 18 כי הוא יכאי ויחבש ימץ וידו תרפינה: 19 בשש צרות יצילך ובשבע לא יגע לך: 20 ברעב פרך ממות ובמלחמה מידי הרב: 21 בשוט לשון התבא ולא תורא משדר כי יבו: 22 לשר ולכפן תשחק ומהות הארץ אל תירא: 23 כי עם אبني השדה ביריך והית השדה השלמה לך: 24 וידעת כי שלום אהליך ופקחת נוך ולא תחטא: 25 וידעת כי ربך זרעך וצציך כשב הארץ: 26 תבוא בכלח אל קבר כעלות נדייש בעתו: 27 הנה את חקרנוה כן היא שמענה ואתה דע לך:

6 ויען איוב ויאמר: 2 לו שוקל שקל כushi והית במאונים ישאו יהוד: 3 כי עתה מהחול ימים יכבד על כן דברי לעו: 4 כי חציו שדי עמדי אשר חממתה שתה רוחה בעותי אלה יערכונו: 5 הינהק פרא עלי דשא אם יגעה שור על בללו: 6 היאכל חפל מלכלי מלח אם יטעם בריר חלומות: 7 מאנה לנגווע נפשי המה כדוי לחמי: 8 מי יתן תבוא שאלהי ותקוטי יתן אלה: 9 ויאל אלה ידכאני יתר ידו ויבצעני: 10 ותהי עוד נחמתי ואסלדה בחילה לא יחמל כי לא כחרדי אמר קדוש: 11 מה כה כי איהל ומה קצי כי אדריך נשפי: 12 אם כה אבניהם קרח עליימו יתעלם שלג: 13 בעת יזרבו נצמותו בחמו נדכוו ממקומם: 14 ילפטו ארחותם דרכם יעלו בתהו ויאברדו: 15 הביטו ארחותם תמא הליכת שבא קוו למו: 20 בשו כי בטה בא עדריה ויחפרו: 21 כי עתה הייתם לא תראו חתת וזראו: 22 היכי אמרותי הבו לי ומבהכם שחרדו בעדרי: 23 וממלטוני מיד צר ומיד עריצים תפדרוני: 24 הורוני ואני אחריש ומה שנותי הבינו לי: 25 מה נמרצו אמריו ישר ומה יוכיה הוכחה מכם: 26 הלהוכח מלים

מלכים וייעצי ארץ הבנים חרבות למו: 15 או עם שרדים זהב להם הממלאים בתיהם כספי: 16 או כנפל טמון לא אהיה כעללים לא ראו אוור: 17 שם רשותים חדרלו רנו ושם ינוחו יגעי כה: 18 יחד אסירים שאנו לא שמו קול נש: 19 קטן ונודל שם הוא ועובד חפשי מאדני: 20 למה יתן לעמל אור וחיים למרי נש: 21 המחכים למות ואינו ויחפרחו ממטמוניים: 22 החשימים אל ניל יששו כי ימצאו קבר: 23 לנבר אשר דרכו נסתה רוסך אלה בעדו: 24 כי לפני לחמי אהתי תבא ויתכו כמים שאתה: 25 כי פחד פחרתי ויאתני ואשר יגרתי יבא לי: 26 לא שלוחו ולא שקמתי ולא נהתי ויבא רנו:

4 ויען אלבזו התימני ויאמר: 2 הגסה דבר אליך תלאה וצער במלין מי יוכל: 3 הנה יסרת רבים וידים רפות תחוק: 4 כושל יקומו מליך וברכים כרעות האמי: 5 כי עתה תבוא אליך ותלא התגע עדיך ותבהל: 6 הלא יראך כסלטך תקוטך ותם דרכיך: 7 זכר נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים נכחדו: 8 כאשר ראיותי חרשין און וזרע עמל יקצחו: 9 מנשמת אלה יאברדו ומרוח אפו יכלו: 10 שאגנת אדריה וקול שלח ושנו כפירים נתעו: 11 ליש אבד מבל טרפ ובני לביא יתפרדו: 12 ואלי דבר יגנב ותקח אוני שמי מנהו: 13 בשעפים מהזינות לילה בנפל תרדמה על אנשים: 14 פחד קראני ורעדה ורב עצמות הפחד: 15 ורוח על בני ייחלף חסמר שערת בשרי: 16 יעדם ולא אכיר מראהו תמונה לננד עני דממה וקול אשמע: 17 האנוש מלאוה יצדק אם מעשחו יטהר נבר: 18 חן בעבדיו לא יאמן ובמלאכו ישים תhalb: 19 אף שכני בתו חמר אשר בעפר יסודם ידכאים לפניו עש: 20 מבקיע ערבע יכתו מבל מישם לנצח יאבדו: 21 הלא נסע יתרם בס ימותו ולא בחכמה:

5 קרא נא הייש עונך ואל מי מקדשים חפנה: 2 כי לאויל יחרג כעש ופתחת תמיות קגאה: 3 אני ראיותי אויל משריש ואקוב נודהו פתאמ: 4 ירחקו בניו מישע וידכאו בשער ואין מציל: 5 אשר קצירו רעב יאלל ואל מצניהם יקחחו ושאף צמים חילם: 6 כי לא יצא מעפר און ומאדמה לא יצמיח עמל: 7 כי אדם לעמל יולד ובני רשף יגיבחו עוף: 8 אולם אני אדרש אל אל אל אלהים אשום דברתי: 9 עשה נדלות ואין חקר נפלאות עד אין מספר: 10 הנתן

תחשבו ולודוח אמרדי נאש: 27 אף על יתום חפילו ותכרו על רעיכם: 28 ועתה הוויאלו פנו בי ועל פניכם אם אכזב: 29 שבו נא אל תה עולחה ושבו עוד צרכי בה: 30 היש בלשוני עולה אם חכוי לא יבין הווות:

9 ויען איוב ויאמר: 2 אמן ידעת כי כן ומה יצדך אונוש עם אל: 3 אם ייחפש לריב עמו לא יעננו אחת מני אלף: 4 חכם לבב ואמיין כה מי הקשה אליו וישלם: 5 המעתיק הרים ולא ידעו אשר הפקם באפו: 6 המרניין ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון: 7 האמר להרים ולא יירח ובعد כוכבים ייחם: 8 נתה שמים לבדו ודורך על במתיהם: 9 עשה עש כסיל וכימה וחדרי תמן: 10 עשה גדלות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר: 11 הנה עבר עלי ולא אראה ויהלף ולא אבין לו: 12 הנה יתקוף מי שבוננו מי יאמר אליו מה העשה: 13 אלה לא ישיב אפו תחתו שחחו עורי רחוב: 14 אף כי אנכי עננו אבחרה דבריו עמו: 15 אשר אם צדקתי לא עננה למשפטי אתחנן: 16 אם קראתי ויענני לא אאמין כי יאזין קולי: 17 אשר בשערה יושפנוי והרבבה פצעי חنم: 18 לא יתנני השב רוחני כי ישבעני ממרמים: 19 אם לכך אמיין הנה ואם למשפט מי יועידני: 20 אם אצדק פי יירושני הם אני ויעקשמי: 21 הם אני לא אדע נפשי אמאס חוי: 22 אהת הוא על כן אמרתי להם וודשח הוא מכללה: 23 אם שוט ימיה פהאמ למסת נקדים ילעג: 24 ארץ נתנה ביד רשות פנוי שפטה יכסה אם לא אפוא מי הוא: 25 וימרי קלו מני רץ ברחו לא ראו טובה: 26 חלפו עם אניות אבה כנשד יטוש עלי אל: 27 אם אמריי אשכחתי שיחי אעבה פני ואבלינה: 28 ינרתוי כל עצבתי ידעת כי לא תנקני: 29 אנכי ראש עלה והבל אינע: 30 אם התרחצתי במו שלג והזוכותי בבר כפי: 31 או בשחת תטבלני ותעבוני שלמותי: 32 כי לא איש כמוני עננו נבואה יהדו במשפט: 33 לא יש בינו מוכיח ישת ידו על שנינו: 34 יסר מעלי שבטו ואמותו אל תבעתני: 35 אדרבה ולא איראנו כי לא כן אנכי עמדוי:

10 נקתה נפשי בחיה אעובה עלי ישיחי אדרבה במר נפשי: 2 אמר אל אלה אל תרשעני והודיעני על מה תריבוני: 3 חטוב לך כי תעשך כי חמאס יניע כפיך ועל עצת רשותם הופעתה: 4 העניبشر לך אם כראות אונוש

7 הלא צבא לאגוש על ארץ וכי מי שכיר ימי: 2 כעבד ישאף צל וכשיכיר יקוה פועל: 3 כן הנחהתי לי ירחי שוא ולילות עמל מנו לי: 4 אם שכחתי ואמרתי מתי אקום ומדר ערב ושבועתנו נדרדים עדי נשף: 5 לבש בשורי רמה וניש עפר עורי רגע וימאס: 6 ימי קלו מני ארוג ויכלו באפס תקווה: 7 זכר כי רוח חי לא תשוב עני לראות טוב: 8 לא חשורני עין ראי עיניך בי ואנני: 9 כליה ענן וילך כי יורד שאלול לא יעללה (Sheol h7585) 10 לא יושב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקמו: 11 גם אני לא אחשך פי אדרבה בצר רוחוי אשיהה במר נפשי: 12 הים אני אם תניין כי תשים עלי מושמר: 13 כי אמרתי תנהני עדרשי ישא בשיחוי משבבי: 14 וחתני בחלומות ומחוונות תבעתני: 15 ותבחר מהנק נפשי מות מעצמותי: 16 מסתי לא לעלם איהה חדרל ממוני כי הכל ימי: 17 מה אונוש כי תנדלנו וכי תשיות אליו לך: 18 ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחנו: 19 כמה לא תשעה ממוני לא תרפני עד בלע רקי: 20 חטאתי מה אפעל לך נצץ האדים למה שמתני למנע לך ואהוה עלי למשא: 21 ומה לא תשא פשע ותעביר את עוני כי עתה לעפר אשכוב ושהרתני ואני:

8 ויען בילדך השוח הייאמר: 2 עד אין תמלל אלה ורוח כביר אמריי פיך: 3 האל יעות משפט ואם שדי יעות צדק: 4 אם בניך חטאנו לו וישלחם ביד פשעם: 5 אם אתה תשחר אל אל ואל שדי תחתן: 6 אם זך ושיר אתה כי עתה עיר עילך ושלם נות צדקך: 7 וזהה ראשיתך מצער ואחריתך ישנה מאד: 8 כי שאל נא לדדר ראשון וכונן לחקר אבותם: 9 כי תמולא אנהנו ולא ננדע כי צל ימינו עלי ארץ: 10 הלא הם יירודך יאמרו לך ומלבם יוצאו מליהם: 11 הינאה גמא בלא בצתה ישנה אוחז בלי מים: 12 עדנו באבו לא יקטף ולפנוי כל חציר ייבש: 13 כן ארחות כל שכחו אל ותוקות תנף תאבר: 14 אשר יקוט כסלו וbeit עכבייש מבטחו: 15 יישען על ביתו ולא יעמד יחויק בו ולא יקום: 16 רטב הוא לפני שמש ועל גנתו

נכון למועד רגל: 6 ישלו אהלים לשדרים ובתחות
למרניו אל לאשר הביא אלה בידו: 7 ואולם שלא נא
בהתנות ותך ועוף השמים יונגד לך: 8 או שיח לא רץ
וترك ויספרו לך דני הים: 9 מי לא ידע בכל אלה כי
יר יהוה עשתה זאת: 10 אשר בידיו נש כל חי ורוח כל
בשר איש: 11 הלא און מלון תבחן וחך אכל יטעם לו:
12 בישים חכמה וארכ' ימים תבונה: 13 עמו חכמה
ונבורה לו עצה ותבונה: 14 הן יהروس ולא יבנה יסנו
על איש ולא יפתח: 15 הן יעצר במים ויבשו וישלחם
ויהפכו ארצו: 16 עמו עוז והושיה לו שנוג ומנסה: 17 מוליך
ויעצים שלל ושפטים יהולל: 18 מוסר מלכים פחה
ויאסר אוצר במנתינהם: 19 מוליך כהנים שלל ואתנים
יסוף: 20 מסיר שפה לנאמנים וטעם זקניהם קח: 21 שופך
בזו על נדיבים ומויח אפיקים רפה: 22 מגלה עמקות מני
חישך ויצא לאור צלמות: 23 משניה לנוים ויאבדם שטה
לנוים וינויהם: 24 מסיר לב ראשי עם הארץ ויתהע בתהו
לא דרך: 25 ימשו חישך ולא אור ויתהע שכור:

13 הן כל ראתה עני שמעה אוני ותבן לה: 2 כדרעתם
וידעתי נם אני לא נפל אנסי מכם: 3 אולם אני אל שדי
אדבר והוכח אל אל אחפץ: 4 ואולם אתם טפלי שקר
רפא אל כלכם: 5 מי יתן החרש תחרישון ותהי לכם
לחכמה: 6 שמעו נא תוכחתי ורבות שפתי הקשיבו: 7
הלאל תדברו עולה ולו תדברו רמייה: 8 הפניו תשאון
אם לאל תריבון: 9 הטוב כי יחקר אתכם אם כה תלל
באנוש תחתלו בו: 10 הוכח יוכיח אתכם אם בסתר פנים
תשאון: 11 הלא שאותו תבעת אתכם ופחדו יפל עליכם:
12 זכרניכם משל' אפר לנבי חמר נביבם: 13 החרישו
מנני ואדרבה אני ויעבר על מה: 14 על מה אשא בשדי
בשני ונפשי אישים בכפי: 15 הן יקטני לא איחל אך
דרכי אל פניו אוכיה: 16 נם הו לא לישועה כי לא לפניו
חנף יבוא: 17 שמעו שמעו מלתי ואחותי באניכם: 18 הנה
נא ערכתי משפט ידעתו כי אני אצדך: 19 מי הו ידריב
עמדוי כי עתה אחריש ואנווע: 20 אך שיתים אל תש עמדוי
או מפניך לא אסתה: 21 כפיך מעלי הרחק ואמתך אל
תבעתני: 22 וקרא ואני ענה או אדרבר והшибוני: 23
כמה לי עונות וחתאות פשעי וחתאות הדיעני: 24 למה
פניך תסתיר ותחשבי לאויב לך: 25 העליה נדף תערוץ

תראה: 5 היכימי אנווע ימיך אם שנותיך כימי נבר: 6
כי תבקש לעונו ולהחטאתי תדרוש: 7 על דעתך כי לא
ארשׁ ואין מירך מציל: 8 ידיך עצבוני ויעשוני יחד
סביב ותבלענוי: 9 זכר נא כי כחמד עשתני ואל עפר
תשיבוני: 10 הלא כhalb תחיכנו וככננה תקיפאי: 11
עור ובשר תלבישנו ובעצמותנו ווידים תסכני: 12 חיים
וחסד עשית עמדוי ופקדך שמרה רוחה: 13 ואלה צפנת
בלבך ידעתו כי זאת עמק: 14 אם חטאתי ושמרתני
ומעוני לא הנקי: 15 אם רשותי אללי לי וצדקה לי לא
אשא ראש שבע קלון וראה עני: 16 יונאה כshall הצורני
וחשב תחפלא כי: 17 תחדר עדריך גנדי ותרב כעשרות
עמדוי חליפות וצבא עמי: 18 ולמה מריחם הצאנני אנווע
ועין לא תחראי: 19 כאשר לא הייתי אהיה מבטן לך
אובל: 20 הלא מעת ימי ייחל ישית מני ואבלינה מעת:
21 בתרם אלך ולא אשוכ אל ארץ חישך וצלמות: 22 ארץ
עפחה כמו אפל צלמות ולא סדרים ותבע כמו אפל:

11 ויען צפר הנעמתו ויאמר: 2 הרוב דברים לא יענה
ואם איש שפטים יצדך: 3 בדיך מתים יתרישו ותלעג ואין
מכלם: 4 ותאמיר לך ל��וי ובר היינו בענייך: 5 ואולם מי
יתן אלה דבר ויפתח שפטיו עמק: 6 וונגד לך תעלומות
חכמה כי כפלים לחשווה ודע כי יש לך אלה מעונך:
7 החקר אלה המצא אם עד תכליית שדי תמצא: 8 נבחי
שמות מה הפעל עמeka משאול מה תדע: 9 (Sheol h7585)
ארכה מארץ מדה ורחהבה מני ים: 10 אם חילך ויסניר
ויקhil ומי ישיבנו: 11 כי הוא ידע מתי שוא וירא און ולא
יתבונן: 12 ואיש נבוב ילבב ועיר פרא אדם יולד: 13 אם
אתה היכנות לך ופרשת אלוי כפיך: 14 אם און בידך
הרחקיקתו ואל תשכן באחלייך עולה: 15 כי או תשא פניך
ממומ והיית מצק ולא תירא: 16 כי אתה עמל תשכח
כמים עברו תוכר: 17 ומצהרים יקום חלד תעפה כבקר
תהייה: 18 וובתחת כי יש תקווה וחופרט לבתח תשככ:
ורבצת ואין מחריד וחלו פניך רבים: 20 וענין רשותים
תכלינה ומנוס אבד מנהם ותקותם מפה נפש:

12 ויען אוב ויאמר: 2 אמנם כי אתם עם ועמכם תמות
חכמה: 3 נם לי לבב כמוכם לא נפל אנסי מכם ואת
מי אין כמו אלה: 4 שחק לרעהו אהיה קרא לא אלה
ויענהו שחוק צדיק תמים: 5 לפיד בו לעשרות שאנן

ואספירה: 18 אשר חכמים יינדו ולא כחדרו מאבותם: 19 להם לבדם נתנה הארץ ולא עבר זר בתוכם: 20 כל מי רשות הוא מתחולל ומספר שנים נצפו לעירין: 21 קול פחרדים באזינו בשלום שודד יבואנו: 22 לא יאמין שוב מני חשק וצפו הוא אליו חרב: 23 נדר הוא ללחם איה ידע כי נכוון בידיו יחשך: 24 יבעתחו צר ומצוקה תתקפהו מלך עתיד לכידור: 25 כי נתה אל אל ידו ואל שדי יתגבור: 26 ירוץ אליו בצוואר בעבי נבי מנגינו: 27 כי כספה פניו בחלבו ויעש פימה עליי כסל: 28 וישכון ערומים נכחודה בתים לא ישבו למו אשר התעתדו לגלים: 29 לא ישרר ולא יקום חילו ולא יטה הארץ ממלם: 30 לא יסוד מני חשק ינקתו תיבש שלחתת ויסור ברוח פיו: 31 אל יאמן בשנו נתעה כי שוא היהת המורחות: 32 שלא יומו תמלא וככפתו לא רעננה: 33 יחמס כנפנ' בסרו וישליך כוית נצחו: 34 כי עדת חנף גלמוד ואש אכלת אהלי שחר: 35 הרה عمل וילד און ובטנם תכין מרמה:

16 ויען איוב ויאמר: 2 שמעתי כאלה רבות מנהמי عمل כלכם: 3 החקן לדבורי רוח או מה ימרץך כי תענה: 4 נם אונci ככם אדרבה לו יש נשכם תחת נשפי אחכירה עליכם במילים ואניעה עלייכם במ' ראשי: 5 אמאצכם במ' פ' וnid שפתוי יחשך: 6 אם אדרבה לא יחשך כאבי ואחרדלה מה נמי יהלך: 7 אך עתה הלאני השמות כל עדתי: 8 ותוקטנו לעד היה ויקם כי כחשבי בפני ענה: 9 אףו טרכ' וישטמני חרכ' עלי בשינוי צרי ילטוש עינוי לי: 10 פערו עלי בפיהם בחרפה הכו לחוי ייחד עלי יתמלואן: 11 יסנידני אל אל עויל ועל ידי רשותם ידטני: 12 שלו הוויתו ויפרפרני ואחו בערפי ויפצפנ' ויקמנ' לו למטרה: 13 יסבו עלי רביו יפלח כלוותי ולא יחמול שפך הארץ מורתה: 14 יפרצנ' פרץ עלי פנ' פרץ ירץ עלי כנבוד: 15 שק תפרתני עלי גלדי וועלתי בעפר קרני: 16 פנ' חמרמרה מני בכוי ועל עפער צלמות: 17 על לא חמס בכפי ותפלתי זכה: 18 ארץ אל תכסי דמי ואל יהי מקום לזקתי: 19 נם עתה הנה בשמיים עדי ושחרדי במרומיים: 20 מליצ'י רשי אל אלה דלפה עני: 21 ויוכח לנבר עם אלה ובן אדם לדעהו: 22 כי שנות מספר יאתו וארח לא אשוב אהליך:

ואת קש יבש תדרך: 26 כי חכתב עלי מררות ותורייני עונות נגערוי: 27 והשם בסד רגלי ותשמר כל ארחותיו על שרשי רגלי תתקחה: 28 והוא כרכב יבל'ה כבנד אכלו עש:

14 אדם ילוד אשה קצ'ר ימים ושבע רנו: 2 כצ'ץ יצא וימל ויבראח צאל ולא יעמור: 3 אף על זה פקחת עינך ואתי תביא במשפט עמק: 4 מי יתן מהר מטמא לא אחד: 5 אם חרצוים ימי'ו מספר חדשו אתך חוק עשית ולא יעבר: 6 שעה מעליו ויחדר עד ירצה שכיר יומו: 7 כי יש לעצ'ת תקוה אם יכרת וועד יהליף וינקתו לא תחרדל: 8 אם יזקון בארץ שרצו ובעפר ימות נצעו: 9 מריח מים יפרח ועשה קצ'יר כמו' נטע: 10 ונבר ימות ויחלש וינגע אדם ואיו: 11 אוזלו מים מני'ים ונחר יחרב ויבש: 12 ואיש שכ'ב ולא יקום עד בלתי שמים לא יקיצו ולא יערו מושנחים: 13 מי יתן בשאלת צפנני הסטורני עד שוב אפק תשיות לי חוק ותוצרני: 14 אם ימונות נבר היהת כל ימי צבא' איחל עד בוא חליפתי: 15 תקרה ואגבי עאנך למשעה יידיך חכוף: 16 כי עתה צער תספור לא תשמר על חטאתי: 17 חתם בצרור פשע ותתפלל על עוני: 18 ואולם ה'ר נופל יבול וצור עתק ממקמו: 19 אבניים שחקו מים תשטף ספיחיה עפר ארץ ותקות אנטש האבדת: 20 תתקפהו לנצה' ויהלך' משנה פנו ותשלחהו: 21 יכברדו בנוי ולא ידע וצערו ולא יבין למ'ו: 22 אך בשרו עליו יcab' ונפשו עליו תאבל:

15 ויען אליפיו התימני ויאמר: 2 החכם יענה דעת רוח וימלא קדרים בטנו: 3 הוכח בדבר לא יסכו'ן ומלים לא יועלם בם: 4 אף אתה תחריראה ותגרע שיחה לפני אל: 5 כי יאלף ענק פיך ותבחור לשון ערומים: 6 ירשעך פיך ולא אני ושפתיך יענו בך: 7 הראישון אדם תולד ולפנ' נבעות חוללה: 8 הבסוד אלה תשמעו ותגרע אלך חכמה: 9 מה ידרעת ולא נדע תבין ולא עמנ' הו: 10 נם שב נם ישיש בנו כביר מאביך ימים: 11 המעת ממק רזמון עיניך: 13 כי תшиб אל רוחך והצאת מפרק מלין: 14 מה אנטש כי זוכה וכי יצדק ילוד אשה: 15 הה בקשות לא יאמין ושמי'ם לא זכו בעניין: 16 אך כי נתעב ונאלח איש שתה כמים עולה: 17 אחוך שמע' לי וזה חזוי

סביב ואלך ויסע בעז תקוטי: נו ויהדר עלי אפו יוחשבי לו צדריו: זז ייחד יבוא גדריו יוסלחו עלי דרכם ויהנו סביב לאהלי: זז אחד מעלה הרחיק וידעך אך זור ממנין: זז חדרלו קרובוי ומודעוי שכחוני: זז גורי ביתוי ואמהתי לזר תחשבני נכרי היהתי בעיניהם: זז לעבדי קראתי ולא עינה במו פי אתחנן לו: זז רוחוי זורה לאשתי וחנתי לבני בטנו: זז עווילם מאסוי אקומה וידברו בי: זז העבוני כל מתי סודוי זהה אהבתוי נהפכו בי: זז בעורי ובכשרוי דבקה עצמי ואתמלטה בעור שני: זז חנני חנני אתם רעוי כי יד אלה גנעה בי: זז למה תרדפנוי כמו אל ומברשי לא השבעו: זז מי יתן אפו וויכתבן ملي מי יתן בספר ויחקו: זז בעט ברזול ועפרת לעדר בצור יחצבן: זז ואני דעתני גנלי חי ואחרון על עperf יקום: זז ואחר עורי נקפו זאת וմברשי אהזה אלה: זז אשר אנו אהזה לי וענין ראו ולא זר כלו כליתי בחקי: זז כי חתמו מה נרדף לו ושרש דבר נמצאו בי: זז גורו لكم מפנוי חרב כי חמה עונות חרב למען תדרען שדין:

20 ויען צפר הנעטתי ויאמר: זז לכן שעפי ישובני ובעbor חושבי בי: זז מוסר כלמתי אשמע ורוח מבניתו ענני: זז הזאת ידעת מני עד מני שם אדם עלי ארץ: זז כי רנתת רשותים מקרוב ושמחת חנף עdry רגע: זז אם עלה לשמיים שיאו וראשו לעב יגיע: זז כנלו לנצח אבד ראיו יאמרו איזו: זז כהלים יעך ולא ימצאהו וידך בחזון ליליה: זז עין שופתו ולא תוסיף ולא עוד תשרונו מקוםו: זז בניו ורצו דלים וידיו תשבנה אונו: זז עצמותיו מלואו על לומו ועמו על עperf תשככ: זז אם תמתיק בפי רעה יכהידנה תחת לשונו: זז יחמל עליה ולא יעובה יונענה בתקח חכו: זז ללחמו במעיו נהפק מרווחת הפתנים בקרבו: זז חיל בלע ווקאנו מבטנו יורשנו אל: זז ראש הפתנים יינק תחרגנו לשון אפעה: זז אל ירא בפלנות נהרני נחלי דבש וחמאה: זז משיב יגע ולא יבלע כחיל תמורתו ולא יעלס: זז כי רצין עזב דלים בית גול ולא בנהו: זז כי לא ירע שלו בבטנו בחמודו לא ימלט: זז אין שריד לאכלו על כן לא ייחיל טובו: זז במלאות שפקו יציר לו כל יד עמל תבאונו: זז יהו למלא בטנו ישלח בו חרין אפו יומתך עליימו בלחותו: זז יברך מנשך ברזול תחלפו קשת נחושה: זז שלף ויצא מנוה וברק ממורתו

רוחוי חבלה ימי נעצכו קברים לי: זז אם לא התלים עמודי ובחמרותם תלן עני: זז שימה נא ערבי עמק מי הוא לדי יתקע: זז כי לבם צפנת משלל על כן לא תרמס: זז לחיל יינד רעים וענין בניו חכלנה: זז והצנני למשל עמים וחתפת לפנים איה: זז ותכה מכשע עני ויוצרו צצל כלם: זז ישמו ישרים על זאת ונקי על חנף יתערר: זז ויאחו צדיק דרכו וטהר ידים יסיף אמן: זז ואולם כלם תשבו ובאו נא ולא נמצא בכם חכם: זז ימי עברו זמתה נתקו מורשי לבבי: זז ליליה ליום ישמו אור קרוב מפנוי חזק: זז אם אקוח שאל ביתי בחשך רפהתי יצועי: (Sheol h7585) זז לשחת קראות אבוי אטה אמי ואחותי לרמה: זז ואיה אפו תקוטי ותקוטי מי יושרנה: זז בdry (Sheol h7585) שאל תרדנה אם ייחד על עperf נהת: זז

ויען בלאד השחי ויאמר: זז עד אנה תשימון קנזי למלין תבינו ואחר נדבר: זז מודענו נחשבו כבבמה נטמיינו בעיניכם: זז טרכ נפשו באפו הלמונך תעוז ארץ ויעתק צור ממוקמו: זז אוד רשותים יעדך ולא ייה שביב אשו: זז אוד חזק באהלו ונרו עליו יישעך: זז יצרו צעריו אונו ותשיליכו עצהו: זז כי שלח בראשת ברגלו וועל שכחה יתהלך: זז יאזו בעקב פח ויחזק עליו צמים: זז טמן בארץ חבלו ומילכדו עלי נהתי: זז סביב בעתחו בלהות והפייצהו לרנלו: זז יהו רעב אנו ואיד נכון לצלעה: זז יאלל בdry ערו יאלל בdry בкор מות: זז ינתק מהאלו מכתחו ותצעדחו למלך בלהות: זז תשכון באהלו מבלי לו יורה על נוהו נפרית: זז מתחת שרשיו יבשו וממעל ימל קציריו: זז זכרו אבד מני ארץ ולא שם לו על פני חזון: זז יהדרפהו מאור אל חזק ומתבל נדרהו: זז לא נין לו ולא נבד בעמו אין שריד במגוריו: זז על יומו נשמו אחרים וקדמנים אחים שעדר: זז אך אלה משכנות עול וזה מקום לא ידע אל:

ויען איוב ויאמר: זז עד אנה תונון נפשי ותדכאוני במלים: זז זה עשר פעמים תכלמוני לא תבש תחכרו לי: זז ואף אמם שנותי אתי תלין משונתי: זז אם אמן עלי תנדרילו ותוכיכו עלי חורפת: זז דעו אפו כי אלה עותני ומצדדו עלי הקייף: זז חן אצעק חמס ולא עננה אשוע ואין משפט: זז ארחני נדר ולא עבור ועל נתיבותי חזק ישם: זז כבודי מעלי הפשיט ויסר עתרת ראש: זז יתצנני

חנם ובנדי ערומים תשפיט: 7 לא מים עיר תשקה ומרעב המנע להם: 8 ואיש גורע לארץ ונשוא פנים ישב בה: 9 אלמנתו שלחת ריקם וזרעות יתומים ידכא: 10 על כן סביבותיך פחים ויבהלך פחד בהתאם: 11 או חשק לא תראה ושבעת מים תכסך: 12 הלא אלוה נבה שמי וראה ראש כוכבים כי רמו: 13 ואמרתה מה ידע אל הבعد ערפל ישפט: 14 עבטים סתר לו ולא יראה והו שמי יתהלך: 15 הארח עולם תשמר אשר דרכו מתי און: 16 אשר קמנטו ולא עת נהר יוצק יסודם: 17 האמרם לאל סור ממן ומה יפעל שדי למו: 18 והוא מלא בתהום טוב ועצת רשעים רחקה מני: 19 יראו צדיקים יושמו ונקי לעוג למו: 20 אם לא נכח קימנו ויתרם אכלת אש: 21 הסכן נא עמו ושלם בהם תבואהך טובה: 22 קח נא מפי תורה ושים אמריו בלבך: 23 אם תשוב עד שדי תבנה תרחיק עולח מההלך: 24 ושית על עפר בצר ובצור נחלים אופיר: 25 והיה שדי בצריך וכסף תועפות לך: 26 כי או על שדי תחענן וחטא אל אלוה פניך: 27 תעתיר אליו יושמעך ונדריך תשלם: 28 ותנזר אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: 29 כי השפלו ותאמר גנה ושה עינים יושע: 30 ימלט אי נקי ונמלט בבר כפיך:

23 ויען איוב ויאמר: 2 גם היום מרוי שדי כי בדיה על אנחתה: 3 מי יתן ידעת ואמצאהו אבוא עד תקונתו: 4 עארכה לבניו משפט ופי אלמלא תוכחות: 5 אדרעה מלימ ענייני ואבינה מה יאמר לי: 6 הבהיר כה יריב עmedi לא אך הוא ישם כי: 7 שם ישר נוכח עמו ואפלטה לנצח משפטיו: 8 חן קדם אהליך ואנינו ואחרור ולא אבין לו: 9 שמאול בעשהו ולא אחזו עטף ימין ולא אראה: 10 כי ידעך עmedi בחנוי כזוב אצא: 11 באשרו אחותה רגלי דרכו שמרתי ולא אט: 12 מצות שפתיו ולא אמייש מהקי צפנתי אמריו פיו: 13 והוא באחר ומוי ישיבנו ונפשו אותה ויעש: 14 כי ישלים חקי וכנהה רבות עמו: 15 על כן מפניו אbehל אתבונן ואפקח ממןנו: 16 ואל הרך לבו ושדי הבהילני: 17 כי לא נצמי מפני חשק ומפני כסח אפל:

24 מדורע משדי לא נצפו עתים וידעו לא חזו ימו: 2 גבלות ישינו עד רגלו וירעו: 3 חמור יתומים יהנו בחבלו שור אלמנה: 4 יתו אבויונים מדרך יחר חבא עני ארץ: 5 חן פראים במדבר יצאו בפעלים משחריו לטרף

יהלך עליו אמים: 6 כל חשק טמון לצפוני תאכללו אש לא נפח ירע שריד באלהו: 7 גילו שמי ענו וארץ מתקוממה לו: 8 גיל יבול ביהו נגרות בום אפו: 9 זה חלק אדם רשע מלאחים ונחלת אמרו מאל:

21 ויען איוב ויאמר: 2 שמעו שמו מלתי ותהי זו את הנחותיכם: 3 שאוני ואנכי אדרב ואחר דברי תלעיג: 4 האנכי לאדם שיחיו ואם מדורע לא תקצר רוחה: 5 פנו אליו והשמו ושמו יד על פה: 6 ואם זכרתי ונבהלהו ואחו בשדי פלצות: 7 מדורע רשעים יהיו עתקו נם נברו חיל: 8 זורם נכוון לפניהם עם וצצאיםיהם לעיניהם: 9 בתיהם שלום מפחד ולא שבת אלוה עליהם: 10 שורו עבר ולא געל חפלט פרתו ולא תשכל: 11 ישלהו צאן עויליהם וילדייהם ירקדון: 12 ישאו כתף וכנוו וברגע שאול יחתו: 13 יבלו בתוב ימיים וברגע שאול יחתו: 14 יאמרו לאל סור ממן ודעת דרכיך לא חפצנו: 15 מה שדי כי נعبدנו ומה נועל כי נפנע בו: 16 הן לא בידם טובם עצת רשעים רחקה מני: 17 כמה נר רשעים ידעך ויבא עליימו אידם חבלים ייחלק באפו: 18 יהיו כתבן לפני רוח וכמץ נבנתו סופה: 19 אלוה יצפן לבניו אונו ישלם אליו יודיע: 20 יראו עינו כידיו ומחמתה שדי ישתה: 21 כי מה חפצו בכוחו אחריו ומספר חדשיו חצצו: 22 הלאיל ילמד דעתו והוא רמים ישפטו: 23 זה ימותו בעצם חמו כלו שלאגן ושלו: 24 עטינוו מלוא הלב ומה עצמותיו ישקה: 25 וזה ימותו בנפש מרה ולא אכל בטובה: 26 יחד על עפר ישכבו ורמאח תכסה עליהם: 27 הן ידעת מוחשוביכם ומזומות עלי תחמס: 28 כי אמרו איה בית נדיב ואיה אהל משבנות רשעים: 29 הלא שאלתם עכברי דרך ואחתם לא חנכו: 30 כי ליום איד יחשך רע ליום עברות יובל: 31 מי יגיד על פניו דרכו והוא עשה מי ישלם לו: 32 והוא לקבורות יובל ועל גדריש ישקוד: 33 מתקו לו רוגבי נחל ואחריו כל אדם ימשוק ולפניו אין מספר: 34 ואיך תנחמוני הבל ותשובתיכם נשאר מעל:

22 ויען אלפו התמני ויאמר: 2 הלאיל יסכן גבר כי יסכן עליימו משכיל: 3 החפש לשדי כי תצדך ואם בצע כי תחתם דרכיך: 4 חמיראתק ימיחך יבוא עמק במשפט: 5 הלא רעתך רבה ואין קץ לעונתיך: 6 כי תחבל אחיך

27 וַיֹּסֶף אַיּוֹב שָׁתָּא מִשְׁלָו וַיֹּאמֶר: 2 חִי אֶל הַסִּיר
מִשְׁפְּטוּ וְשַׁדִּי הַמֶּרֶב נֶפֶשִׁי: 3 כִּי כֵל עֹוד נְשָׁמָתִי בַּי וְרוֹחָ
אֱלֹהָ בַּאֲפִי: 4 אָם תְּדַבֵּרְנָה שְׁפָטִי עֹלָה וְלֹשׁוֹנִי אֶם יְהִנָּה
רְמִיהִ: 5 חָלִילָה לֵי אֶם אַצְדִּיק אַתֶּם עַד אָנוּעַ לְאַסְּרָה
תְּמִתִּי מִמִּי: 6 בַּצְּדָקָתִי הַחֲזָקָתִי וְלֹא אַרְפָּה לְאַחֲרָה
לְבַבִּי מִמִּי: 7 יְהִי כְּרֻשָּׁע אַבִּי וּמִתְּקוּמָנוּ כְּעֹלָל: 8 כִּי
מִה תְּקֹתַת הַנֶּפֶשׁ כִּי בַּצָּעֵד כִּי יִשְׁלַׁא אֱלֹהָ נֶפֶשׁ: 9 הַצָּעַקְתָּו
שָׁמְעַ אֶל כִּי תָּבֹא עַלְיוֹן צְדָה: 10 אָם עַל שְׁדִי יִתְעַנְּגֵן יִקְרָא
אֱלֹהָ בְּכָל עַת: 11 אָמָר אַתֶּם בִּיד אֶל אֲשֶׁר עַמְּשָׁד יִקְרָא
אֶחָד: 12 הָן אַתֶּם כָּלָכְם חַיּוֹת וְלֹמַה זֶה הַבָּלְתָּלָל: 13
זֶה הַחַלְקָה רְשָׁעָה עַמְּשָׁד יִקְרָא: 14 אָמָר אַתֶּם עַמְּשָׁד יִקְרָא
שְׁרִידָו בְּמֹתָה יִקְרָבְוּ וְאַלְמָנָתוּ לְאַתְּבִּינָה: 15 אָמָר יִצְבָּר
כַּעֲפָר כָּסֶף וְכַחֲמָר יִכְיַן מִלְבָשׁ: 16 יִכְיַן וְצִדְקָה יִלְבָשׁ
וְכַסְף נְקִי יִחְלָק: 17 בְּנָה כַּעַש בִּיתָו וְכַסְפָּה עַשָּׁה נְצָר: 18
עַשְׂיר יִשְׁכַּב וְלֹא יִאֲסֵף עַנְיָנוּ פֶּקַח וְאַינְנוּ: 19 תְּשִׁינָהוּ
כְּמִים בְּלָחוֹת לִילָה נְגַבָּתוֹ סְוִפה: 20 יִשְׁאָהוּ קְדִים וְלֹךְ
וַיְשַׁעַרְדוּ מִמְּקָמוֹ: 21 וַיְשַׁלְּךָ עַלְיוֹן וְלֹא יִחְמַל מִוּדוֹ בְּרוֹחָ
בְּרָה: 22 יִשְׁפַּק עַלְיוֹן כְּפִימָו וַיְשַׁרְקָעַלְיוֹ מִמְּקָמוֹ:
בְּרָה: 23 יִשְׁפַּק עַלְיוֹן כְּפִימָו וַיְשַׁרְקָעַלְיוֹ מִמְּקָמוֹ:

28 כִּי יִשְׁלַׁכְתָּא מִזְמָרָה וְמָקוֹם לְזָהָב יִזְקָו: 2 בְּרוֹזָל
מַעֲפָר יִקְחָ וְאַבְנֵן יִצְוֹק נְחֹשָׁה: 3 קְצָע שֶׁמֶן לְחַשֵּׁךְ וְלְכָל
תְּכִלִּית הָאָחָזָק אַבְנֵן אֶפְלָה וְצְלָמוֹת: 4 פְּרַצְנָה נְחֹלָם
נְרַגְלָה מְנַיָּה דְּלָלוֹ מְאֹנָשָׁנָה נָנוּ: 5 אַרְצָן מְמָנָה
יֵצֵא לְחַם וְתְּחִתָּה נְהַפְּקָה כְּמוֹ אָש: 6 מִקְוָם סְפִיר אַבְנָה
וְעַפְרָת זָהָב לְלָל: 7 נְתִיב לֵא יִדְעַו עַיט וְלֹא שׁוֹפְתָו עַיִן
אַיִה: 8 לֹא הַדְּרִיכָה בְּנֵי שָׁחַן לֹא עַדְה עַלְיוֹן שָׁחָל: 9
בְּחַלְמִישׁ שְׁלָח יְדוֹ הַפְּקָד מִשְׁרַשְׁ הַרִּים: 10 בְּצָרוֹת יִאֲרִים
בְּקָעָה וְכַל יִקְרָא רָתָה עַיִן: 11 מְבָכֵי נְהֹרָה תְּבָשׁ וְתְּעַלְמָה
יֵצֵא אָור: 12 וְחַכְמָה מָאִין תְּמַצָּא וְאֵי זֶה מִקְוָם בְּנִיה: 13
לֹא יִדְעַ אָנוֹשׁ עַרְכָה וְלֹא תְּמַצָּא בְּאָרֶץ הַחַיִם: 14 תְּהֹם
אָמַר לֹא בַּי הִיא וַיֹּסֶר אַיִן עַמְּדִי: 15 לֹא יִתְּן סְנוּר
תְּחִתָּה וְלֹא יִשְׁקָל כְּסֶף מִחְוִידָה: 16 לֹא תְּסִלָּה בְּכַתָּם
אָוֹפִיר בְּשָׁהָם יִקְרָא וְסְפִיר: 17 לֹא יִעֲרְכָה זָהָב וּזְכָבִית
וְתְּמֹרָתָה כְּלִי פּוֹ: 18 רְאָמָות וְנְבִישׁ לֹא יִכְרָא וְמִשְׁךְ חַכְמָה
מְפֻנִינִים: 19 לֹא יִעֲרְכָה פְּטָדָה כּוֹשׁ בְּכַתָּם טָהָר לֹא
תְּסִלָּה: 20 וְחַכְמָה מָאִין תְּבֹא וְאֵי זֶה מִקְוָם בְּנִיה: 21
וְנַעֲלָמָה מְעַנִּי כָּל חִי וּמְעַופָּה הַשְׁמִים נְסִתָּה: 22 אַבְדּוֹן

עֲרָבָה לֹו לְחַם לְנֶעֶרֶם: 6 בְּשָׁדָה בְּלִילָה יִקְצִירָה וּכְרָם
רְשָׁע וְלִקְשָׁו: 7 עֲרוּם יִלְגָּנוּ מְבָלִי לְבֹשׁ וְאַיִן כְּסָות בְּקָרָה:
8 מִזְרָם הַרִּים יִרְתְּבוּ וּמְבָלִי מִזְחָה חַבְקָן צָר: 9 גִּזְלוֹ
מְשָׁד יִתְּסָם וְעַל עַנִּי יִחְבְּלָל: 10 עֲרוּם הַלְּכָו בְּלִי לְבֹשׁ
וּרְעִיבָּם נְשָׁאָר עַמְּרָבָד: 11 בְּין שְׁוֹרָתָם יִזְהָרוּ וּנְפַשְּׁתָלִים דְּרָכָו
וְצְמָאוֹ: 12 מַעֲיר מַתִּים יִזְהָרוּ וּנְפַשְּׁתָלִים דְּרָכָו
לֹא יִשְׁים תְּפָלָה: 13 הַמָּה הִי בְּמַרְדִּי אָור לְאַכְרִיו
דְּרָכָיו וְלֹא יִשְׁבּוּ בְּנִתְבָּחָתוֹ: 14 לֹא אָור יִקְומָ רֹצֶחֶק
עַנִּי וְאַבְיָוָן וּבְלִילָה יִהְיֶה כְּנָבָ: 15 וְעַנִּי נָאָר שְׁמָרָה נְשָׁפָר
לְאָמָר לְאַשְׁרָנוּ עַיִן וְסִתְרָנָה כְּלָלָתָלָמָות: 16 חַתָּר בְּחַשֵּׁךְ
בְּתִים יוֹמָם חַתָּמו לְמוֹ לֹא יִדְעַו אָור: 17 כִּי יִחְדְּוּ אֶל יִפְנָה
לְמוֹ צְלָמוֹת כִּי יִכְרְבּוּ בְּלָחוֹת צְלָמוֹת: 18 קָל הַוָּא עַל פְּנֵי
מִים תְּקַלְלָה תְּלַקְתָּם בָּאָרֶץ לֹא יִפְנָה דָּרְכָמָיו: 19
צִיה נִמְהָד יִזְהָרוּ מִיְמִי שָׁלָג שָׁוֹל חַטָּאָו: 20 (Sheol h7585)
שְׁלָמָם בְּמַרְדָּמוֹי: 3 הַיְשָׁרָה גְּדֹודָיו וְעַל מַיְאָקָם
אוֹרָהוּ: 4 מַהְמָה יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַמְּשָׁד וְמַה יִזְהָה יִלְוָה אַשָּׁה: 5
הַן עַד יִרְחָה וְלֹא יִאֲהִילָוּ וּכְכָבִים לֹא זָכוּ בְּעַיִנוּ: 6 אָף כִּי
אָנוֹשׁ רְמָה וּבָן אָדָם חֹלְעָה: 7
25 וְעַן בְּלִדְדַּת הַשְׁוֹי וַיֹּאמֶר: 2 הַמְּשָׁלָ וְפְחַד עַמוֹּ שָׁה
שְׁלָמָם בְּמַרְדָּמוֹי: 3 הַיְשָׁרָה גְּדֹודָיו וְעַל מַיְאָקָם
אוֹרָהוּ: 4 מַהְמָה יִצְדָּק אָנוֹשׁ עַמְּשָׁד וְמַה יִזְהָה יִלְוָה אַשָּׁה: 5
אָנוֹשׁ רְמָה וּבָן אָדָם חֹלְעָה:
26 וְעַן אַיּוֹב וַיֹּאמֶר: 2 מַה עָזָת לֹא כָּחַוְשָׁת זְרוּעָ
לֹא עַז: 3 מַה יִעְצַת לֹא כְּחַמָּה וְתוֹשִׁיה לְרַב הַוּדָעָת:
4 אֶת מַיְזָדָת מַלְיָן וְנְשָׁמָת מַיְזָה מַנְדָּק: 5 דְּהָרָפָאִים
יִחְלְלוּ מַתְּחַת מִים וּשְׁכִינָה: 6 עֲרוּם שָׁוֹל נְגָדוֹ וְאַיִן
כְּסָות לְאַבְדּוֹן: 7 נְתָה צָפָן עַל תְּהָה תְּלָה אָרֶץ
עַל בְּלִי מָה: 8 צָרָר מִים בְּעַבְיוֹ וְלֹא נְבָקָע עַל תְּחַתָּם: 9
מְאַחַזְבָּה פְּנֵי כְּסָה פְּרַשְׁזָעָלְיוֹ עַנְנוּ: 10 חַק חַג עַל פְּנֵי מִים עַד
תְּכִלְתָּה אָור עַם חַשָּׁךְ: 11 עַמְּדוּ שִׁמְים יְרֻפְּפָו וּתְמָהָה
מְגֻנְתָּהוּ: 12 בְּכָהוּ רְגַע הַוָּם וּבְתוּבָנָה מַחְץ רְהָב: 13
בְּרוֹחוֹ שְׁמִים שְׁפָרָה חַלְלָה יְדוֹ נְחַשָּׁ בְּרִיחָה: 14 הַן אַלְהָ
קָצָות דְּרָכָו וְמַה שְׁמֵץ דְּבָרָ נְשָׁמָע בּוּ וּדְרָעָ נְבוֹרָה מַיִ
תְּבִונָה:

על ארכות אידם: 13 נטסו נתיבתי להותי עילו לא עוז
למו: 14 כפרץ רחוב יאתיו חחת שאה התגללו: 15 ההפך
על כלחות תרדף כרוח נדבתי וכעב עברה ישעתי:
16 ועתה עלי תשתקף נפשיiahזוני ימי עני: 17 לילה
עצמי נקר מעלי וערקי לא ישכון: 18 ברב כח יתחשפֶש
לבוש כי כתמי יאזורני: 19 הרני לחמר ואתמשל כעפר
ואפר: 20 אשוע עלך ולא תעוני עמדתי ותתבן כי: 21
ההפך לאCORD לי בעצם ייך תשטטני: 22 תשאני אל רוח
הרכיבני ותמנני תשוה: 23 כי ידעת מות השיבני ובית
מועד לכל חי: 24 אך לא בעי ישלח יד אם בפידו להן
שוע: 25 אם לא בכחתי לקשה יום עגונה נפשי לאבון: 26
כי טוב קוויטי ויבא רע ואיחלה לאור ויבא אפל: 27 מעי
רתחו ולא דמו קדמוני ימי עני: 28 קדר הלחתי בלא חמה
קמתי בקהל אשוע: 29 אח הייתי לתנים ורע לבנות עננה:
30 עורי שחר מעלי ועצמי חרדה מני חרב: 31 ויהי לאבל
כנורי ונגבי ל科尔 בכם:

31 ברית כרתוי לעני ומה אתבונן על בתולה: 2 ומה
חלק אלהו ממעל ונחלת שדי ממרמים: 3 הלא איד לעול
ונכר לפועל און: 4 הלא הוא יראה דרכיו וכל צעדי
סיפור: 5 אם הלחתי עם שוא ותחש על מרמה רגלי: 6
שקלני במאי צדק וידע אלהו תחמי: 7 אם תחטה אשרי
מי הדרך ואחר עני חלך לבי ובכפי דבק מאים: 8
אורעה ואחר יאל צצאי ירששו: 9 אם נפתחת לבי על
אשה ועל פחה רעי ארבת: 10 תתןן לאחר אשתי ועליה
יכרען אחרין: 11 כי הווא ומה והיא עון פלילים: 12 כי
ash היא עד אבדון תאכל ובכל חבאותי תרשש: 13 אם
אםאס משפט עברי ואמוני ברכם עמודי: 14 ומה עשה
כי יקום אל וכי יפקד מה אשיבנו: 15 הלא בכתן עשי
עשחו ויכננו ברחם אחד: 16 אם אמנע מופצע דלים וענין
אלמנה אכלה: 17 ואכל פתו לברוי ולא אכל יתום ממנה:
18 כי מנעוריו גדרני כאב ומבען אמי אנהנה: 19 אם אראה
אובד מבלי לבוש ואין כסות לאבון: 20 אם לא ברכוני
חלצו ומגנו כבשי יתחמס: 21 אם הניפוחי על יתום ידי
כי אראה בשער עורדי: 22 כחפי משכמתה תפול ואודע
מקנה תשבר: 23 כי פחד אליך איד אל ומשאותו לא אוכל:
24 אם שמותי זהב כסלי ולכתחם אמרתי מבטחתי: 25 אם
אשכח כי רב חיליך וכי כביר מצאה ידי: 26 אם אראה

ומות אמרו באזינו שמעה: 23 אליהם היבין דרכה
והוא ידע את מקומה: 24 כי הוא לקצתה הארץ וביתחתה
כל השמים יראה: 25 לשותה לרוח משקל ומים תכן
במדה: 26 בעשתו למטר חוק ודרך לחזוי קלות: 27 או
ראיה וספרה הכינה ונם חקרה: 28 ויאמר לאדם הן
יראת אדני היא חכמה וسور מרע בינה:

29 ויסוף איוב שתה משלו ויאמר: 2 מי יתני כירחו
קדם כימי אלה ישמרני: 3 בHALO נרו עלי ראשיו לארו
אלך חשק: 4 כאשר הייתי בימי חרפבי בסוד אלה עלי
אהלי: 5 בעוד שדי עמדוי סביבותי נער: 6 בבריח הלייכי
בחמה וצורך יזוק עמדוי פלני שמן: 7 בצאיו שער עלי
קרת ברחווב אכין מושבי: 8 ראנוי נערדים ונחבא ווישים
כמו עמודו: 9 שרים עצרו במלים וכף ישמו לפיהם: 10
קול נגידים נחבאו ולשונם לחכם דבקה: 11 כי און שמעה
ויאשרני ויען עזיר לו: 12 ברכת אבד עלי תבא ולוב אלמנה
ויתום ולא עזר לו: 13 ברכת אבד עלי תבא ולוב אלמנה
ארנן: 14 צדק לבשתי וילבשני כמעיל וצניך משפטיו:
15 עינים הייתי לעור ורנגלים לפסה אני: 16 אב אנקו
לאבון ורב לא ידעתו אחקרתו: 17 ואשברה מתלוות
על ומשינו אשליך טרכ: 18 ואמר עם קני אגוע וכחול
ארבה ימים: 19 שרש פתוח אליו מים וטלילין בקציריו:
20 כבודי חדש עמדוי וקשותי בירדי תחלף: 21 לי שמעו
ויחלו וידמו למו עצתי: 22 אחריו דבריו לא ישנו ועלינו
תטף מלתי: 23 ויחלו כמטר לי ופיהם פערו למלךוש: 24
אשחק אליהם לא יאמינו ואור פני לא יפלון: 25 אבחדר
درכם ואשב רב ראש ואשכון כמלך בנדוד כאשר אבלים
ינחם:

30 ועה שחקן עלי צעדרים ממנ ליומיים אשר מסתו
אבותם לשית עם כלבי צאי: 2 גם כה ידיהם למה לי
עלימו אבד כלח: 3 בחסר ובכפין גלמוד הערקים ציה
אםש שואה ומשאה: 4 התקטפים מלוח עלי שיח ושרש
רתמים לחםם: 5 מן גו יירשו יריעו עלימו כנגב: 6 בערוץ
נהלים לשכן חרי עפר וכפים: 7 בין שיחים ינקו תחת
חרול יספחו: 8 בני נבל גם בני בלי שם נcano מן הארץ:
9 ועתה נגניתם הייתי ואהי להם למלחה: 10 תעבוני רתקו
מנוי ומפני לא חשבו רק: 11 כי ותרו פחה ויענני ורסן
מנפי שלחו: 12 על ימיון פרחך יקומו רגלי שלחו ויסלו

ודעת שפטו ברור מלוי: 4 רוח אל עשתני ונשמה שדי החני: 5 אם תוכל השיבני ערכה לפני התצבה: 6 והנ' אני כפיק לאל מוחמר קרצתי נס אני: 7 הנה אמרתי לא הבעהך ואכפי עלייך לא יכבד: 8 אך אמרת באוני וקול מלין אשמע: 9 זו אני בלב פשע חף אגמי ולא עון לי: 10 הן תנואות עלי ימצע יחשבי לאויב לו: 11 ישם בסדר גנלי ישרם כל ארחותי: 12 הן זאת לא צדקה עניך כי ירבה אלה מאנוש: 13 מודע אליו ריבות כי כל דבריו לא עינה: 14 כי באחת ידבר אל ובשותם לא ישורה: 15 בחלום חווון לילה בńפל הדרמה על אנשים בתנותם עלי משכוב: 16 אז ינלה און אנשים ובמסדרם יחתם: 17 להסיר אדם מעשה ונגה מגבר יכסה: 18 יחשך נפשו מני שחת וחיתו מעבר בשלח: 19 והוחכ במכאוב על משכבו וירכ עצמיו אתן: 20 וזהתו חיתו לחם ונפשו מאכל האוה: 21 יכל בשרו מרαι ושפי עצמותיו לא דאו: 22 ותקרב לשחת נפשו וחיתו למתהים: 23 אם יש עליו מלאך מלין אחד מני אלף להניד לאדם ישרו: 24 וויחננו יאמר פרדעהו מרדת שחת מצאי כבר: 25 רטפס בשרו מנער ישוב לימי עולםיו: 26 יעדר אל אלה וירצחו וירא פניו בתרוועה וישב לאנוש צדקתו: 27 ישר על אנשים יאמר התאטי ישר העיתוי ולא שוה לי: 28 פרה נפשי מעבר בשחת וחיתו באור תרא: 29 הן כל אלה יפעל אל פעומים שלוש עם נבר: 30 להשיך נפשו מני שחת לאור באור החיים: 31 הקשబ איבוב שמע לעי החרש ואנכי אדרבר: 32 אם יש מלין השיבני דבר כי חפטוי צדקך: 33 אם אין אתה שמע לעי החרש ואלפק חכמה:

34 ווין אליהוא ויאמר: 2 שמעו חכמים מלוי וידעים האונו לי: 3 כי און מלין תבחן וחך יטעם לאכל: 4 משפט נבחרה לנו נדעה בינוינו מה טוב: 5 כי אמר איבוב צדקתי ואל הסיר משפט: 6 על משפטו אכזב אונש חצי בלי פשע: 7 מי נבר כאיבוב ישתה לעג כמים: 8 וארא לחברה עם פעלין און ולכלכת עם אנשי רשות: 9 כי אמר לא יסכן נבר ברכצתו עם אליהם: 10 لكن אגשי לבב שמעו לי חללה לאל מרשע ושדי מעול: 11 כי פעל אדם שלם לו וכארח איש ימצאנו: 12 אף אמרנו לא לאריש עושדי לא יועות משפט: 13 מי פקר עליו ארצתה ומוי שם תבל כליה: 14 אם ישים אליו לבו רוחו ונשמהו אליו

אור כי יהל וירח יקר הילך: 27 וויפת בסתר לבוי ותשך ידי לפיו: 28 גם הוא עון פלילי כי כחשתו לאל ממעל: 29 אם אשמה בפיך מושא והתערתו כי מצאו רע: 30 ולא נתתי לחטא חכמי לשאל באלה נשפו: 31 אם לא אמרו מותי אהלי מותן מבשרו לא נשבע: 32 בחוץ לא לינו נר דלתי לא רוח אפתח: 33 אם כסתי כדים פשייט לטמון בחבי עוני: 34 כי אערוז המון רבה ובו משפחות יהתני ואדם לא יצא פתח: 35 מי יתן לי שם לעי הון חוי יענני וספר כתב איש ריבוי: 36 אם לא על שכמי אשנו ענדנו עטרות לי: 37 מספר צערדי איגדנו כמו נגיד אקרברנו: 38 אם עלי אדמוני תזעך ויחד תלמיה יבכיעון: 39 אם כחה אכלתו בלי כסף ונפש בעליה הפתחי: 40 תחת חטה יצא חוח וחתה שערה באשה חמו דבריו איוב:

32 וישבתו שלשת האנשים האלה מעונת את איוב כי הוא צדיק בעינויו: 2 ויהדר אף אליהוא בן ברכאל הבווי משפחחת רם באיבוב חרחה אפו על צדקו נשוח מלאחים: 3 ובשלשת רעיו חרחה אפו על אשר לא מצאו מענה וירשינו את איוב: 4 ואליהם חכה את איוב בדברים כי זקנים מהה ממננו לימיים: 5 ווירא אליהוא כי אין מענה הבווי ואמר צער או לימיום ואתם יששים על כן זהלתי ואירא מהות דעתך אתכם: 6 ווין אליהוא בן ברכאל בפי שלשת האנשים ויחר אפו: 7 אמרתוי ימים ידברו ורב שנים ידיעו חכמה: 8 אכן רוח היא באונש ונשמה שדי הבנים: 9 לא רביהם יחכמו וזקנים יבינו משפט: 10 לבן אמרתוי שמעה לי אחוה דעתך אף אני: 11 הן זה הוחלתי לדבריכם איזון עד תבונתיכם עד תחקרון מלין: 12 וудרכם אהבונן והנה אין לאיבוב מוכיה עונה אמריו מכם: 13 פן תאמרו מצאנו חכמה אל ידפנו לא איש: 14 ולא ערך אליו מלין ובאמריכם לא אשיבנו: 15 חתו לא ענו עוד העתיקו מהם מלים: 16 והוחלתי כי לא ידברו כי עמדו לא ענו עוד: 17 עננה אף אני חלקו אחוה דעתך אף אני: 18 כי מלתי מלים היציקני רוח במנין: 19 הנה בטנו כין לא יפתח כאבות חדים יבקע: 20 אדרברה וירוח לי אפתח שפט ואענה: 21 אל נא אשה פני איש ואל אדם לא אכנה: 22 כי לא ידעת כי אכנה כמעט ישאני עשי:

33 ואולם שמע נא איבוב מלוי וכל דבריו דאיינה: 2 הנה נא פתחתי פי דברה לשוני בחכמי: 3 ישר לבוי אמרו

ולא ימאס כביר כח לב: 6 לא יחיה רשות ומושפט עניים בזאת: 7 לא יגרע מצדיק עניינו ואת מלכים לכסא וישיבם לנצח ויגבהו: 8 ואם אסורים בזוקים ילכדון בחבלי עני: 9 ויגד להם פעלם ופשעיהם כי יתגברו: 10 ויגל אזם למוסר ויאמר כי ישבון מאון: 11 אם ישמעו ויעבדו יכלו ימיהם בטוב ושניהם בעניהם: 12 ואם לא ישמעו בשלח עברו וינגוו בבלדי דעת: 13 והנפי לב ישימו אף לא ישווע כי אסרים: 14 תמתה בנער נפשם וחיתם בקדשים: 15 ייחלץ עני בעני ויגל בלחץ אזם: 16 ואף הסיטך מפי צר רחוב לא מוצק החתיה ונחת שלחןך מלא דשן: 17 ודין רשות מלאת דין ומשפט יתמכו: 18 כי חמה פן יסיתך בספק ורבכ כפר אל יטך: 19 היעדר שועך לא בזב וככל מאמצי כח: 20 אל תשאף הילילה לעלות עמיות תחתם: 21 השמר אל הפן אל און כי על זה בחרת מענו: 22 הן אל ישניב בכחו מי מכחו מורה: 23 מי פקר עליו דרכו ומוי אמר פעלת עולה: 24 זכר כי התשניא פעליו אשר שררו אנסים: 25 כל אדם חזו בו אונש יביט מרוחק: 26 הן אל שניא ולא נדע מספר שני ולא חקר: 27 כי יגרע נטפי מים יזקו מטר לאדו: 28 אשר יזלו שחיקום ירעפו עלי אדם רב: 29 אף אם יבין מפרש עב השאות סכתו: 30 הן פרש עליו אודו ושרשי חיים בסה: 31 כי בס דין עמים יתן אצל למכביר: 32 על כפים כסה אור ויצע עלייה במפניו: 33 יגיד עליו רעו מקנה אף על עולה:

37 אף לזאת יחרד לבי ויתר ממקוםו: 2 שמעו שמווע ברנו קלו ותגה מפיו יצא: 3 תחת כל השמיים ישרחו ואורו על כנופת הארץ: 4 אחריו ישאג קולו ירעם בקהל גאננו ולא יעקבם כי ישמע קולו: 5 ירעם אל בקהל נפלאות שעשה גדלות ולא נדע: 6 כי לשיג אמר הוא ארץ וגשם מטר וגשם מטרות עוז: 7 ביד כל אדם יחתום לדעת כל אנשי מעשה: 8 ותבא חיה במו ארבע ובכעונתיה תשכן: 9 מן החדר התבוא סופה וממזורים קרה: 10 מנשנות אל יtan קרחה ורחב מים במוחץ: 11 אף ברי טריה עב יפין ענן אורו: 12 והוא מסבות מתחבך בתהבולתו לפעלם כל אשר יצום על פני תבל ארץ: 13 אם לשפט אם לארציו אם לחסד ימצאהו: 14 הארץ זאת אויוב עמד והתבונן נפלאות אל: 15 התדע בשום אלה עליהם והופיע אור ענוו: 16 התדע על מפלשי עב מפלאות תמים דעים: 17

יאסף: 15 יגוע כלبشر יחד ואדם על עפר ישוב: 16 ואם בינה שמעה זאת הארץ לקהל מלוי: 17 האך שנא משפט יחbos ואמ צדיק כביר תרשיע: 18 האמר למלך בלילה רשות אל נדיבים: 19 אשר לא נשא פנישרים ולא נכר שוע לפניו דל כי מעשה ידיו כלם: 20 רגע ימתו וחצota לילה יגעוו עם ויעברו ויסרו אביר לא ביד: 21 כי עניינו על דרכיו איש וכל צדדיו יראה: 22 אין חשק ואין צלמות להסתה שם פועליא און: 23 כי לא על איש ישים עוד להלך אל אל במשפט: 24 ירע כבירים לא חקר ויעמד אחריהם תחתם: 25 لكن יכיר מעבדיהם והפרק להלה יודכאו: 26 תחת הרשעים ספקם במקום ראים: 27 אשר על כן סדו מהחריו וכל דרכיו לא השכilio: 28 להביא עליו צעקה דל וצעקה עניים ישמע: 29 והוא ישקט ומוי ירע ויסחר חוף מקשי עם: 30 כי אל אל האמר נשאטו לא אחבל: 31 בלב עדי אוחזה הרני אם על פועלתי לא אסיף: 32 המעניך ישלמנה כי מססת כי אתה תבחור ולא אני ומה ידעת דבר: 33 איש לבב יאמר לו ונבר חכם שמע לי: 34 איש לא בדעת ידבר ודבריו לא בהשכיל: 35 איבוי עד נצח על תשבת באנש און: 36 כי יסיף על חטאונו פשע בינוינו יספיק וירב אמרי לו לאל:

35 ויען אלהו ויאמר: 2 הואת החשבת למשפט אמרת צדקי מאל: 3 כי האמר מה יסכן לך מה עיל מהשתאי: 4 אני אשיך מלין ואת רעיך עמק: 5 הבהיר שמים וראה ושור שחיקום נבחו ממק: 6 אם חטאאת מה תפעל בו ורבו פשיעך מה תעשה לו: 7 אם צדקה מה תנתן לו או מה מידך יקח: 8 לאיש כמוני ישועו מזרע ריבים: 10 ולא אמר מרוב עשוקים ייעקו ישועו מזרע ריבים: 11 מלפני מבהמות איה אלה עשי נתן זמורות בלילה: 12 מלפני מבהמות ארץ ומושף השמים יחכמוני: 13 שם יצעקו ולא יעה מפני נאנו רעים: 14 אך שוא לא ישמע אל שדי לא ישורנה: 15 ועתה אף כי תאמר לא תשרנו דין לפניו ותחול לו: 16 ואויב הבל יפיצה פיהו בבלדי דעת מלין יכבר:

36 ויסף אלהו ויאמר: 2 כתר לי זעיר ואחוך כי עוד לאלהה מלים: 3 אשא דעת למרחוק ולפעליא און צדק: 4 כי אמם לא שקר מלוי תמים דעתה עמק: 5 הן אל כביר

שימים מי ישכיב: 38 בזאת עפר למוץך ורנבים ידבקו:
39 התצדד ללביא טרכ וחות כפרים המלא: 40 כי ישחו
במענות ישבו בסכה למו ארב: 41 מי יכין לערב צידו
כי ילדו אל ישעו יתעו לבלי אכל:

39 הידעת עת לדת עלי סלע חלול אילות תשמר: 2
הספר ירחים תמלאנגה וידעת עת לדנה: 3 תכרענה
ילדיין תפלתנה חבליהם תשלתנה: 4 יהלמו בניהם
ירבו בבר יצאו ולא שבו למו: 5 מי שלח פרא חפש
ומסרות ערדוי מי פתח: 6 אשר שמתי ערבה ביתו
ומשכנותתו מלחה: 7 ישחק להמון קריה תשאות נונת לא
ישמע: 8 יתור הרים מרעהו ואחר כל ירוק ידרוש: 9
היאה רים עברך אם ילין על אבוך: 10 התקשר רים
בתלים עבתו אם ישדר עמקים אחריך: 11 התבטה בו כי
רב כחו ותועז אליו יניעך: 12 התאמין בו כי ישוב ורעד
ונרנד יאסק: 13 כנף רנים נעלסה אם אברה חסודה
ונצח: 14 כי תשב לאארץ בציה ועל עפר תחומים: 15
ותשכח כי רגל תזרחה וחות השדה תדושה: 16 הקשיה
בניה לאלה לדרכ נגעה בלי פחד: 17 כי נשאה אלה
חכמה ולא חלק לה בבניה: 18 כעת במרום תמריא
השחק לסתום ולרכבו: 19 התנתן לסת נבורה התלביש
צוארו רעמה: 20 המתרעשנו כאברה הור נהדרו אימה: 21
יחפרו בעמק וישיש בכח יצא לקראת נשך: 22 ישחק
לפחד ולא יחת ולא ישוב מפנוי הרב: 23 עליו תרנה
אשפה להב חנית וכידון: 24 ברעש ורדנו ינמא ארץ ולא
אמין כי קול שופר: 25 בדי שפר יאמר האח ומרחוק
יריח מלחה רעם שרים ותרעה: 26 המבונך יאבר נץ
יפרש כנפו לתימון: 27 אם על פיך יגבה נשר וכיידים
קנו: 28 סלע ישבן ויתלנן על שנ סלע ומזודה: 29 שם
חפר אכל למרחוק עניינו יביתו: 30 ואפרחו יעלעו דם
ובאשר חללים שם הוא:

40 ווין יהוה את איוב ויאמר: 2 הרכב עם שדי יסוד
מכוחה אלה יוננה: 3 ווין איוב את יהוה ויאמר: 4 הן
קלתי מה אשיבך ידי שמתי למו פי: 5 אחת דברתיו ולא
עננה ושתים ולא אוסף: 6 ווין יהוה את איוב מן סערה
ויאמר: 7 אור נא כנבר חלץ אשאלך והודיעני: 8 האך
חפר משפטיו תרשענו למען צדק: 9 ואם זרוע כל לך
ובכול כמהו תרעם: 10 עדיה נא נונן ונבה והוד ותדר

אשר בנדיך חמים בהשקט ארץ מדROOM: 18 תרקייע עמו
לשחיקם חוקים כראוי מוצק: 19 הודיענו מה נאמר לו לא
נעך מפני חשך: 20 היספר לו כי אדרבר אם אמר איש
כי בילע: 21 ועתה לא ראו אוור בהיר הוא בשחקים ורוח
הוד: 22 שדי לא מצאנחו שניא כח ומשפט ורב צדקה לא
יענה: 24 לבן יראוהו אנשים לא יראה כל חכמי לב:

38 ווין יהוה את איוב מן הסערה ויאמר: 2 מי זה
מחשיך עצה במלין בלי דעת: 3 אור נא כנבר חלץ
ואשאלך והודיעני: 4 איפה היהת ביסדי ארץ הנדר אם
ידעת בינה: 5 מי שם ממדיה כי תדע או מונטה עליה
קו: 6 על מה אדרניה הטבעו או מי רדה אבן פנתה: 7 ברן
יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אליהם: 8 וויסך בדلتים
ים בינויו מרוחם יצא: 9 בשומי ענן לבשו וערפל חתלותו:
10 ואשבר עליו חוקי ואשים בריח וدلתים: 11 ואמר עד
פה תבוא ולא חסיף ופא ישית בנאון גליק: 12 המימיך
צוית בקר ידעתה שחר מקמו: 13 לאחו בכנענות הארץ
ונינרו רשיעים ממנה: 14 התהפק בחמר חותם ויתיצבו
כמו לבוש: 15 ווינגע מרשיעים אורם וזרוע רמה השבר:
16 הבאת עד נבכיים ובחקר תחום התהלהכת: 17 הנגלו
לך שעריו מות ושעריו צלמות תראה: 18 ההבנתה עד
רחבוי ארץ הנדר אם ידעת כללה: 19 אי זה הדרך ישבן
אור וחשך אי זה מקמו: 20 כי תקחנו אל נבלו וכי תבין
תטיבות ביתו: 21 ידעת כי או תולד ומספר ימיך רבים:
22 הבאת אל אצורות שלג ואצורות ברד תראה: 23 אשר
חשתוי לעת צר ליום קרב ומלחה: 24 אי זה הדרך
יחלק אור יפץ קדים עלי ארץ: 25 מי פלג לשפט תעללה
ודרך לחזיז קלות: 26 להמתר עאל ארץ לא איש מדבר
לא אדם בו: 27 להשביע שאה ומושאה ולהצמיח מצא
דשא: 28 היה למתיר אב או מי הוליד אנגלי טל: 29 מבטן
מי יצא הקרח וכפר שמים מי ילדו: 30 כאבן מים יתחאו
ופני תחום יתלכדו: 31 התקשר מערנות כימה או משבות
כסליל תפתח: 32 התציא מזרות בעתו ויעש על בניה
גנחים: 33 הדיעת חקוקת שמים אם תשים משטוו בארץ:
34 התרים לעב קולך ושפעת מים חכסך: 35 התשלח
ברקדים וילכו ויאמרו לך הננו: 36 מי שת בטעות חכמה
או מי נתן לשכוי בינה: 37 מי יספר שחקים בחכמה ונבל

משלו העשו לבלי חת: 34 את כל גביה יראה הוא מלך על כל בני שחין:

42 ויען איוב את יהוה ויאמר: 2 ידעת כי כל תוכל ולא בצער מנק מצמה: 3 מי זה מעלים ענזה בעלי דעתך לכן הנדרתי ולא אבין נפלאות ממני ולא אדע: 4 שמע נא ואנכי אדרבר אשאלאך והודעני: 5 לשמע איזן שמעתיך ועתה עני רatak: 6 על כן אמאס נהמומי על עperf ואפר: 7 ויהי אחר דבר יהוה את הדברים האלה אל איוב ויאמר יהוה אל אלף התיימי חרה אפי בר ובשני רעד כי לא דברתם אליו נכונה כעבדיו איוב: 8 וועתה קחו לכם שבעה פרים ושבעה אילים ולכו אל עבדי איוב והעליתם עולה בעדרכם ואיוב עבדי יתפלל עליכם כי אם פניו אשא לבלי עשות עמכם נבליה כי לא דברתם אליו נכונה כעבדיו איוב: 9 וילכו אלף התיימי ובילד השוחה צפר הנעמו ויעשו כאשר דבר אליהם יהוה וישא יהוה את פני איוב: 10 ויהוה שב את שבית איוב בתפללו بعد רעהו ויסף יהוה את כל אשר לאיוב למשנה: 11 ויבאו אליו כל אחיםו וככל אחיתיו וככל ידעו לפניים ויאכלו עמו לחם בביתיו וינדרו לו ווינחמו אותו על כל הרעה אשר הביא יהוה עלייו ויתנו לו איש קשיטה אחת ואיש נום זהב אחד: 12 ויהוה ברך את אחריות איוב מראשתו ויהי לו ארבעה עשר אלף צאן ושות אלפים גמלים ואלף צמד בקר ואלף אתנותו: 13 ויהי לו שבעה בנים ושלוש בנות: 14 ויקרא שם האחת ימימה ושם השנית קציעה ושם השלישית קרין הפוך: 15 ולא נמצא נשים יפות כבנות איוב בכל הארץ ויתן להם אכיהם נחלה בתוך אחיהם: 16 ויהי איוב אחריו זאת מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות: 17 וימת איוב זון ושבע ימים:

תלבש: כה הפץ עברות אפק וראה כל גאה והשפילה: 12 וראה כל גאה הכניעו והדרך רשיים תחתם: 13 טמנים בעperf יחד פניהם חבש בטמון: 14 ונום אנו אודך כי תושע לך ימינך: 15 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשדרי בטנו: כבקר יאל: 16 הנה נא כחו במתניינו ואנו בשדרי בטנו: 17 יחפץ זנבו כמו ארו נידי פחדו ישרנו: 18 עצמוני אפיקו נחושה גרמיין כטמיל ברזול: 19 הוא ראשית דרכי אל העשו ונש חרבו: 20 כי בול הרים ישאו לו וככל חית השדה ישחקו שם: 21 תחת צאלים ישכב בסתר קנה ובצח: 22 יסכהו צאלם צללו יסבוחו ערבי נחל: 23 הן ישבק נחר לא יחפוץ יבטה כי יונח ירדן אל פיהו: 24 בעינו יקחנו במוקשים ינקב אפק:

41 תמשך ליויתן בחכמה ובכחול השקיע לשנו: 2 החטים אגמוני באפו ובוחות תקבוב לחיו: 3 הירבה אלך תחנונים אם ידבר אליך רכוות: 4 היכרת ברית עמד תקחנו לעבד עולם: 5 החשך בו כציפור ותקשרנו לנערותיך: 6 ייכרו עליו חכרים ייחזו בין כנענים: 7 התמלא בשכות ערו ובצל אל דגים ראשו: 8 שם עליו כפק זכר מלחמה אל תוסף: 9 הן תחלתו נכובה הنم אל מראו יטול: 10 לא אכזר כי יעורנו ומוי הוא לפני יתיצב: 11 מי הקידימני ואשלם תחת כל השמיים לי הוא: 12 לא אחריש בדינו ודרבר נברות וחון ערכו: 13 מוי גלה פני לבושו בכפף רסנו מי ביאו: 14 דלתי פניו מי פתח סביבותו שניו אימה: 15 נואה אפיקי מגנין סנור חותם צר: 16 אחד באחד יגשו ורוח לא יבוא ביןיהם: 17 איש באחיו ידבקו יתלבדו ולא יתפדרו: 18 עטישתו תחל אור עניין כעperf שחר: 19 מפיו לפידים יהלכו כידורי אש יתמלטו: 20 מנהיריו יצא עשן כדרוד נפהוח ואמן: 21 נפשו נחלים תלהת ולhab מפיו יצא: 22 בצווארו ילין עז ולפניו תדרוץ דאבא: 23 מפלי בשרו דבקו יצוק עליו ביל ימוות: 24 לבו יצוק כמו אבן וצוק כפלח תחתית: 25 משות גינרו אלים משברים יתחטאו: 26 משגנוו חרב בלי תקום חנית מסע ושריה: 27 יחשך לתבן ברזול לעץ רקבון נחושה: 28 לא יברידנו בן קשת לחש נחפכו לו אבני קלע: 29 כקש נחשבו תותח וישחק לרעש כידון: 30 תחתיו חדרדי חרש ירעד חרוץ עלי טיט: 31 ירתיח כסיר מצולחה ים ישים כמרקחה: 32 אחריו יאר נתיב יחשב תחום לשיבה: 33 אין על עperf

חסידו ישרמו: 9 אז תבין צדק ומשפט ומשרדים כל מענלו טוב: 10 כי תבוא חכמה לביך וודעת לנפשך נעם: 11 מזומה תשמר עליך תבונה תצרכאה: 12 להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהफכות: 13 העזובים ארות ישר ללבך בדרכיו חישך: 14 השמהים לעשה רע גינו בתהיפותך רע: 15 אשר ארכתיים עקשים ונלוים במענוונותם: 16 להצילך מאשה זורה מנכrichtה אמריה החלקה: 17 כי העזובת אללו נעריה ואת ברית אליהה שכחה: 18 כי שחה אל מותה ביתה ואל רפאים מעלהיה: 19 כל באיה לא ישובון ולא ישינו ארות חיים: 20 למען תלך בדרך טובים וארחות צדיקים תשמר: 21 כי ישרים ישכנו ארץ ותמיינים יותרו בה: 22 ורשותם מארץ יכרתו ובוגדים סחו ממנה:

3 בני תורה אל תשכח ומצוות יצר לך: 2 כי ארך ימים וشنות חיים ושלום יוסיפו לך: 3 חסד ואמתה אל יעקב קרש על גננותיך כתוב על זהך: 4 ומצא חן ושביל טוב בעני אליהם ואדם: 5 בטח אל יהוה בכל לך ואל בינתך אל תשען: 6 בכל דרכיך דעהו והוא ישר ארכתייך: 7 אל תחוי חכם בעניך ירא את יהוה וסור מרע: 8 רפאות תהי לשך וشكוי לעצמותיך: 9 כבד את יהוה מהונך ומראותך כל תבאותך: 10 וימלאו אסמייך שבע ותירוש יקברך יפרצו: 11 מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו: 12 כי את אשר יאהב יהוה יוכיח וכאב את בן ירצה: 13 אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק התבונה: 14 כי טוב סחרה מסחר כסף ומהרוץ התבאותה: 15 יקרה היא מאפניהם וכל חפץיך לא ישו בה: 16 ארך ימים בימינה בשמואלה עשר וכבוד: 17 דרכיה דרכיו נעם וכל נחיכותיה שלום: 18 עץ חיים היא למחזוקים בה ותמכיה מאשר: 19 יהוה בחכמה יסד ארץ כון שמיים בתבונה: 20 בדעתו תהומות נבקעו ושהקם ירעפו טל: 21 בני אל ילזו מעניך נצטרשיה ומזומה: 22 ויהיו חיים לנפשך וחן לנרגניתך: 23 אז תלך לבטה דרכך ונגלך לא תנוף: 24 אם תשכב לא תחחד ושכבה וערבה שנתך: 25 אל תירא מפחד פתאם ומשאת רשותם כי תבא: 26 כי יהוה ייה בכסלך ושמור רגליך מלך: 27 אל תמנע טוב מבעליו ביהיות לאל ידיך לעשות: 28 אל תאמר לרעיך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך: 29 אל תחרש על רעך ותשיה מן להלכי תם: 8 לניצך ארות משפט ודרך

1 משלו שלמה בן דוד מלך ישראל: 2 לדעת חכמה ומוסר להבini אמריו בינה: 3 לחתת מוסר השכל צדק ומוסר: 5 ישמע חכם וויסוף לך ונבון תחכחות יקנה: 6 להבini משל ומליצה דברי חכמים וחידות: 7 יראת יהוה הראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בו: 8 שמע בני מוסר אביך ואל תטש תורה אמרך: 9 כי לויית חן הם לראשך וננקים לנרגניתך: 10 בני אם יפתח חטאיהם אל תבא: 11 אם יאמרו לך אנחנו נארבה לדם נצפנה לנ��וי חנים: 12 נבלעם שאל חים ותמיינים כיוודי בור (Sheol) #7585 13 כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל: 14 גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהוה לכלהנו: 15 בני אל תלך בדרך אתם מנע רגליך מנתיבותם: 16 כי רגליךם לרע כל בעל כנף: 17 כי חנן מורה הרשת בעניינו ירוצו וימחרו לשפק דם: 18 והם לדם יארבו יצפנו לנפשתם: 19 כן ארות כל בצע נפש את בעלו יקח: 20 חכמות בחוץ תרנה ברחבות תתן קולה: 21 בראש המיות תקרה בפתחו שערים בעיר אמריה תאמיר: 22 עד מות פתים אהבבו בז' ולצים לצונן חמדתו להם וכיסילים ישנאו דעתם: 23 השובו לתוכתי הנה אביהה לכל רוחו אודעה דבריו אתכם: 24 יען קראתי ותוכחתי לא אביהם: 25 נם אני ותפרעו כל עצמי ותוכחתי לא אביהם: 26 בבא כשואה באידכם אשחק אלען בבא פחדכם: 27 בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאהה בבא עליכם צרה וצוקה: 28 אז יקראני ולא עננה ישחרני ולא ימצאני: 29 תחת כי שנאו דעתו ויראת יהוה לא בחרו: 30 לא אבו לעצמי נאצוו כל תוכחת: 31 ויאכלו מפרי דרכם וממעצחותם ישבעו: 32 כי משובת פתים החרגנו ושלות כיסילים תאבדים: 33 ושמעו לי ישכן בטח ושאגן מפחד רעה:

2 בני אם תקח אמריו ומצוות תצפן אתך: 2 להקשיב לחכמה אונך תהה לך לתבונה: 3 כי אם לבינה תקרה לתבונה תתן קולך: 4 אם תבקשתה כסף וככטמוניים תחפשנה: 5 אז תבין יראת יהוה ודעת אליהם תמצא: 6 כי יהוה יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: 7 וצפן לשדים תושיה מן להלכי תם: 8 לניצך ארות משפט ודרך

ועצביך בכיתה נכרי: **נוונמהות באחריתך בכלות בשרך**
ושארך: **22 ואמרתיך איך שנאותי מוסר והוכחת נזען לבי:**
23 ולא שמעתי בקול מורי ולמלמדך לא הטהיר אזני:
24 כמעט היהתי בכל רע בתוך קהל ועדת: 25 שתה
מים מבורך ונולמים מתוך באךך: 26 יופצו מעיניתך
חוצה ברחבות פלנו מים: 27 יהיו לך לבדך ואין לזרום
אתך: 28 יהי מקורך ברוך ושם מהשתנו לך: 29 אילת
אהבים ויעלה חן דודיה ירוך בכל עת באבחחה השנה
המיד: 20 ולמה השנה בני בזורה ותחבק חק נכירה: 21
כוי נכח עני יהוה דרכיו איש וככל מעונתו מפלס: 22
עונתו ילבנו את הרשות ובଘליך הטהתו יתמקך: 23
הוא ימות באין מוסר וברב אולתו ישנה:

6 **בני אם ערבת לרעך תקעת לזר כפיק: 2 נוקשת**
באמרי פיק נלכדת באמרי פיק: 3 עשה זאת אפוא בני
והנצל כי באת בכי רעך לך התרופס ורחב רעיך: 4 אל
תתן שנה לענייך ותנומה לעפעריך: 5 הנצל כצבי מיד
וכצפור מיד יקוש: 6 לך אל נמלחה עצל ראה דרכיה
וחכם: 7 אשר אין לה קצין שטר ומשל: 8 הכין בקץ
לחמה אגרה בקציר מאכללה: 9 עד מתי עצל תשכוב מתי
הוקם משנתך: 10 מעט שנות מעת התנומות מעת חבק ידים
לשכוב: 11 ובא כמהלך ראש ומחרך כאיש מנן: 12
אדם בליעל איש און הוליך עקשות פה: 13 קרע בעינו
מלל בהגלו מרה באצבעתו: 14 תההיפות בלבו חרש רע
בכל עת מדיניות שלח: 15 על כן פתאמ יבוא אידך פטע
ישבר ואין מרפא: 16 שיש הנה שאן יהוה ושבע תועבות
נפשו: 17 עניים רמות לשון שקר וידים שפכות דם נקי:
18 לב חרש מחשבות און רגלים ממהרות לדוציא לרעה:
19 יפיה כובים עד שקר ומשליח מדיניות בין אחים: 20
נצר בני מצות אביך ואל תחש תורה אמך: 21 קשרם
על לך תמיד ענדם על נרגנרכך: 22 בהתהלך תנחה
אתך בשכובך תשמר עליך והקיזות דיא תשיחך: 23
כוי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר: 24
לשמרך מאשת רע מחלקת לשון נכירה: 25 אל תחמד
פיה בלבך ואל תקח בעפערפה: 26 כי بعد אשה זונה
עד ככר לחם ואשת איש נשפ יקרה תצדוד: 27 היהתה
איש אש בחיקו ובנדוי לא תשפננה: 28 אם יהלך איש על
הנחלים ורגלו לא תכוינה: 29 כן הבא אל אשת רעהו

רעעה והוא יושב לבטה אתך: **30 אל תרוכב עם אדרם חنم**
אם לא נמלך רעה: 31 אל תקנא באיש חמס ואל תבחור
בכל דרכיו: 32 כי תועבת יהוה נלוז ואית ישרים סודו:
33 מארת יהוה בביה רשות ונונה צדיקים יברך: 34 אם
ללאים הוא ילין ולענאים יתן חן: 35 כבוד חכמים ינהלו
וכסילים מרימים קלוון:

4 **משמעותם בימים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה: 2 כי לך**
טוב נתתי לכם תורתו אל התעבו: 3 כי בן התיו לאביך
ךך ויחיד לפני אמי: 4 וירני ויאמר לי יתמדך דברי לך
שמר מצוות וחייה: 5 קונה חכמה קונה בינה אל תשכח ואל
תש מאמרי פי: 6 אל תזבחה ותשמרך אהבה ותצרך:
7 בראשית חכמה קונה חכמה ובכל קניין קונה בינה: 8
סלסלה ותורומך תכברך כי תחבקנה: 9 תחן לרראשך
לויתן עטרת תפארת תמנך: 10 שמע בני וחק אמרי
וירבו לך שנות חיים: 11 בדרך חכמה הדרתיך הדרתיך
במנעלני ישך: 12 בלבתך לא יצדר צערך ואם תרצו לא
תכשל: 13 החזק במוסר אל תרכך נצחה כי היא חייך:
14 בארכ רשותם אל תבא ואל חאש ברוך רעים: 15
פרעהו אל ת עבר בו שטה מעליו ועבור: 16 כי לא ישנו
אם לא ירשו ונגולה שנთם אם לא ימושלו: 17 כי לחמו
ללחם רשות ווין חמסים ישתו: 18 וארכ צדיקים כאור נגה
הולך ואור עד נכוון הרים: 19 דרך רשותם כאבלה לא
ידעו בנה וכשל: 20 בני לדבורי הקשיבה לאמרי הט
אונך: 21 אל יליזו מענייך שמרם בתוך לבך: 22 כי
חיים הם למצאיםם ולכל בשרו מרפא: 23 מכל משמר
נצח לך כי ממוני תוצאות חיים: 24 הסר ממד עקשות
פה ולזות שפטים הרחק מך: 25 ענייך לנכח ביבתו
ועפעריך יישרו ננדך: 26 פלס מעגל רגליך וככל דרכיך
יכנו: 27 אל תחט ימיין ושמאול הסר רגליך מרע:

5 **בני לחכמי הקשיבה להבונתי הט אונך: 2 לשמר**
מצוות ודעת שפתיך נצרו: 3 כוינת הטפנה שפטוי ורזה
וחלק משמן חכה: 4 ואחריתה מודה כלענה חודה כחרב
פיות: 5 רגליה ירדות מות שאל צעדיה יתמכו (Sheol)
6 ארוח חיים פן הפלס נעו מעונתו לא תדרע: 7
ועתה בניים שמעו לי ואל חסרו מאמרי פי: 8 הרחק
מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה: 9 פן תנתן
לאחרים הורך ושנתקך לאכזרי: 10 פן ישבעו זרים כחך

למצאי דעת: 10 קחו מוסרי ואל כסף ודעת מהרוץ נבחר: 11 כי טובה חכמה מפנינים וכל חפצים לא ישו בה: 12 אני חכמה שכונתי ערמה ודעota מזומות אמרצת: 13 יראת יהוה שנות רע נאה ונאות ודרך רע ופי תהफכות שנותאי: 14 ליל עצה ותושיה אני בינה ליגבורה: 15 כי מלכים ימלכו ורוזנים יחקקו צדק: 16 כי שרים ישרו ונדיבים כל שפטו צדק: 17 אני אהבה אהב ומשרדי ממצאנני: 18 עשר וכבוד אני הון עתק וצדקה: 19 טוב פררי מהרוץ ומפו ותבאותי מכסף נבחר: 20 באראח צדקה אהלך בתוך נתיבות משפט: 21 להנihil האבי יש ואוצרתיהם אמלא: 22 יהוה קני ראשית דרכו קדם מפעליו מזא: 23 מעולם נסתיי מראש מקדמי ארין: 24 בטרם אותן תחמות חוללותי באין מעינות נכבד מים: 25 בטרם הרים הטבעו לפני נבעות חוללותי: 26 עד לא עשה ארץ וחוץות וראש עפרות הפל: 27 בהכינו שמיים שם אני בחוקו חוג על פני תהום: 28 באמצעות שחוקים ממעל בעוז עניות תהום: 29 בשומו לים חקו ומים לא יעברו פיו בחוקו מוסדי ארין: 30 ואהיה אצלו אמון ואהיה שעשיהם יום יום משחחת לפני בכל עת: 31 משחחת בתבל ארציו ושעשעי את בני אדם: 32 ועתה בניים שמעו לי ואשרי דרכיו ישמרו: 33 שמעו מוסר וחכמו ואל תפרעו: 34 אשרי אדם שמע לי לשקר על דלתיו יום יום לשמר מזות פתחו: 35 כי מצאי מצאי חיים ויפק רצון מיהוה: 36 וחטא חמס נפשו כל משנאי אהבו מות:

9 חכמוות בנתה ביתה חכבה עמודיה שבעה: 2 טבחה טבחה מסכה יינה אף ערכה שלחנה: 3 שלחה נעדרתיה תקרא על נפי מרמי קרת: 4 מי פתי יסר הנה חסר לב אמרה לו: 5 לכו לחמו בלחמי ושותו בין מסכתיה: 6 עזבו פתאים וחיו ואשרו בדרכך בינה: 7 יסר לך לך לו קלון ומוכיה לרשע מומו: 8 אל תוכח לך פן ישנאך הוכח לחכם ויאחיך: 9 תן לחכם ויחכם עוד הורע לצדיק יוסוף לך: 10 תחלת חכמה יראת יהוה ודעota קדשים בינה: 11 כי ירכבו ימיך יוסיפו לך שנות חיים: 12 אם חכמת חכמת לך ולצאת לבדך חטא: 13 אשכ סכילות המיה פתיות ובבל ידעה מה: 14 ווישבה לפתח ביתה על כסא מרמי קרת: 15 לקרא לעברי דרך המישרים ארחותם: 16 מי פתי יסר הנה וחסר לב ואמרה לו: 17

לא ינקה כל הנגע בה: 30 לא יבווזו לנגב כי יגנוב למלא נשפו כי ריעב: 31 וונמציא ישלם שבעתום את כל הון ביתו יתן: 32 נאףasher חסר לב משחחת נשפו הוא יעשה: 33 הנגע וקלון ימצא וחורפתו לא תמהה: 34 כי קנא חמתה גבר ולא יחול ביום נקם: 35 לא ישא פניו כל כפר ולא יאה כי תרבה שחר:

7 בני שמר אמריו ומוציאי חצפן אתק: 2 שמר מצותיו ויהה ותורת כי אישון עיניך: 3 קשרם על אצבעתיך כתbam על לוח לך: 4 אמר לחכמה אהתי את ומדעת לביבה תקרא: 5 לשמרך מואה וורה מנכירה אמרהה חילקה: 6 כי בחולון ביתוי بعد אשנבי נשקפת: 7 וארא בפחדים אבינה בבניהם נער חסר לך: 8 עבר בשוק אצל פנה ודרך ביתה יצעד: 9 בנשך בערב יום באישון לילה ואפליה: 10 והנה אשה לקראתו שית זונה ונצרת לך: 11 חמייה דיא וסדרת ברכותה לא ישבנו רגליה: 12 פעם בחוץ פעם ברכותות ואצל כל פנה תארב: 13 והחויקה בו ונשקה לו העזה פניה והתאמר לו: 14 זבחי שלמים עלי פניך ואמצאך: 15 על כן יצאתי לקראתך לשחר היום שלמותי נדרי: 16 מרבדים רבדותי ערשי חטבות אטונן פניך ואמצאך: 17 נפתני משבבי מר האלים וקמנון: 18 לכה נרואה דודים עד הבקר נתעלסה באהבים: 19 כי אין איש בכיבו הילך בדרכך מרוחק: 20 צרור הכסף לך בידיו ליום הכסא יבא ביתו: 21 חטתו ברב לחה בחלק שפתיה תדריכנו: 22 הולך אחריה פחאים כשור אל טבה יבוא וכעכס אל מוסר אייל: 23 עד יפלח חץ כבדו כמהדר צפ/or אל פח ולא ידע כי בנפשו הוא: 24 ועתה בניהם שמעו לי והקשיבו לאמרי פי: 25 אל יישט אל דרכיה לך אל תתע בתנובותיה: 26 כי רבים חללים הפליה ועצמים כל הרגינה: 27 דרכיו שאל ביתה ירדות אל

חרדי מות: (Sheol h7585)

8 הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קוליה: 2 בראש מדורמים עלי דרך בית נחיכות נצבה: 3 ליד שערם לפני קרת מובא פתחים תרנה: 4 אליכם אישים אקריא וקולי אל בני אדם: 5 הבינו פחאים ערמה וכיסילים הביבנו לך: 6 שמעו כי נגידים אדרבר ומפתח שפטוי מישרים: 7 כי אמרת יהנה חci ותועבת שפטוי רשות: 8 בצדך כל אמרוי פי אין בהם נפהל ועקש: 9 כלם נחים למבין וישראל

10

רעהו וברדעת צדיקים יחלצו: 10 בטוב צדיקים תעלץ
קריה ובאבר רשעים רנה: 11 בברכת ישרים תרום
קרת ובכפי רשעים תהרס: 12 בו לרעתו חסר לב ואיש
tabnootot yachris: 13 הולך רכילה מגלה סוד ונאמן רוח
מכסה דבר: 14 באין החבלות יפל עם ותשועה ברב
יעוז: 15 רע ירווע כי עבר זר ושנא תקעים בוטח: 16
אשר חן תחמק כבוד ועריצים יתמכו עשר: 17 גמל נפשו
איש חסד ועכר שארו אכורי: 18 רשות עשה فعلת שקר
וזרע צדקה שכר אמרת: 19 כן צדקה לחיים ומרדף רעה
למותו: 20 חוויבת יהוה עקש ללב ורצונו חמימי דרך: 21
יד ליד לא ניקה רע וזרע צדיקים נמלט: 22 נום זהב
באף חזיר אשה יפה וסרת טעם: 23 חאות צדיקים אך
טוב תקות רשעים עברה: 24 יש מפוזר ונוסף עוד וחושך
מיישר אך למחסור: 25 נש ברכה תדרשן ומרוחה נם הוא
וירא: 26 מנע בר יק簿ו לאום וברכה לראש משביר:
27 שחר טוב ויבקש רצון ודרש רעה תבאונו: 28 בוטח
בעשרו הוא יפל וכעליה צדיקים יפרחו: 29 עוכר ביתו
 nichal roch uved avil lo hacham leb: 30 פרוי צדיק עץ חיים
ולקח נפשות חכם: 31 חן צדיק בארץ ישם אף כי רשות
וחוטא:

12

12 אהב מוסר אהב דעת ושנא תוכחת בער: 2 טוב
יפיק רצון מיהוה ואיש מזומות ידרשי: 3 לא יכון אדם
ברשות ורש צדיקים כל ימות: 4 אשת חיל עתרת בעלה
וכרכב בעצמותיו מבישה: 5 מחשבות צדיקים משפט
ח Abelot Rishim Marma: 6 דבריו רשעים ארבעם ופי
שרים יצלים: 7 הפק רשעים ואים ובית צדיקים יעדם:
8 לפי שכלו יהלל איש ונעה לב יהוה לבו: 9 טוב
נקלה ועבד לו ממתכבד וחסר להם: 10 יודע צדיק נפש
בהתמות ורחמי רשעים אכורי: 11 עבר אדמתו ישבע
לחם ומרדף ריקם חסר לב: 12 חמד רשות מצד רעים
ושרש צדיקים יtan: 13 בפשע שפטים מוקש רע ויצא
מצירה צדיק: 14 מפרי פי איש ישבע טוב ונמול ידי אדם
ישוב לו: 15 דרך אויל ישר בעינוי ושמוע לעצה חכם: 16
אויל בימים יודע כעס וכסה קלון ערום: 17 יפה אמונה
יגיד צדיק ועד שקרים מרמה: 18 יש בותה כמדקרות
חרב ולשון חכמים מרפא: 19 שפת אמת תכוון לעדר ועד
ארגיעה לשון שקר: 20 מרמה בלב חרשי רע וליעצץ

בחסר לב ימותו: 22 בברכת יהוה היא העשיר ולא יוסף
עצוב עמה: 23 כשחוק לכיסיל עשות זמה וחכמה לאיש
tabnootot: 24 מגורת רשות היא תבאונו ואתאות צדיקים יtan:
25 עבר סופה ואין רשות וצדיק יסוד עולם: 26 כחמצז
לשנים וכעשן לעננים כן העצל לשלהו: 27 יראת יהוה
תוסיף ימים ושנות רשעים תקצרנה: 28 תוחלת צדיקים
שמחה ותקות רשעים תאבד: 29 מעוז לחתם דרך יהוה
ומחתה לפعلي און: 30 צדיק לעולם כל ימות ורשעים
לא ישכנו ארץ: 31 פי צדיק ינוב חכמה ולשון תהफכות
תכרת: 32 שפטי צדיק ידעון רצון ופי רשעים תהפכות:
11 מאוני מרמה תוכחת יהוה ובן שלמה רצונו: 2 בא
וזון ויבא קלון ואת גנוועים חכמה: 3 תמת ישרים תנחם
וסלף בוגדים ושדים: 4 לא ויעיל הון ביום עברה וברשעתו יפל
תצליל ממות: 5 צדקה תמים תישר דרכו וברשעתו יפל
רשע: 6 צדקה ישרים יצלים וכבהות בוגדים ילכדו: 7
במות אדם רשות האבר תקופה ותוחלת אונים אבדה: 8
צדיק מצירה נחלץ ויבא רשות תחתיו: 9 בפה חנף ישחת

ישרים יפריח: 12 יש דרך ישר לפניו איש ואחריתה דרכיו מות: 13 גם בשחוק יכاب לב ואחריותה שמהה תונגה: 14 מדריכיו ישבע סוג לב ומעליו איש טוב: 15 פתר אמין לכל דבר וערום יבין לאשרו: 16 חכם ירא וסדר מרע וכסיל מטהבר ובוטח: 17 קצר אפיקים יעשה אולת ואיש מזמות ישנא: 18 נחלו פתאים אולת וערומים יתחרו דעת: 19 שחו רעים לפניו טובים ורשעים על שעריו צדיק: 20 נם לרגעיו ישנא רש ואהבי עשר רבים: 21 בז לדעהו חוטא ומוחון ענים אשדרו: 22 הלו יתעו חרש רע וחסדר אמתה חרש טוב: 23 בכל עצב היהיה מותח ודבר שפתים אך למחסור: 24 עתרת חכמים עשרם אולת כסילים אולת: 25 מציל נפשות עד אמת ויפה כובים מרמה: 26 ביראת יהוה מבטה עז ולבניו יהה מחה: 27 ריראת יהוה מקור חיים לסור ממקשי מות: 28 ברב עם הדרת מלך ובאפס לאם מחתת רזון: 29 ארך אפיקים רכ תבונה וקצר רוח מרים אולת: 30 חיبشرם לב מרפא ורקב עצמות קנא: 31 עשך דל חרפ עשו ומכבדו חנן אבינו: 32 ברעטו יודה רשות וחתסה במותיו צדיק: 33 בלב נבון תנוה חכמה ובקרב כסילים תודע: 34 צדקה תרומות נוי וחסד לאמים חטא: 35 רצון מלך לעבר משכיל עברתו היהת מביבש:

15 מענה דרך ישיב חמה ודבר עצב יעללה אף: 2 לשון הרים יטיב דעת ופי כסילים יביע אולת: 3 בכל מקום עני יהוה צפות רעים וטובים: 4 מרפא לשון עז חיים וסלפ' בה שבר ברוח: 5 אויל ינאץ מוסר אביו ושמר תוכחת יערם: 6 בית צדיק חסן רב ובתבואה רשות ונכרת: 7 שפטיו חכמים יזרו דעת ולב כסילים לא כן: 8 זבח רעים תועבת יהוה והתפלת ישרים רצונו: 9 תועבת יהוה דרך רשות ומרדרף צדקהiah: 10 מוסר רע לעזוב ארוח שונא תוכחת ימות: 11 שואל ואבדון גנד יהוה אף כי לבות בני אדם: 12 לא יאהב לך לי הוכה לך אל חכמים לא לך: 13 לב שמה יטב פנים ובכעצתה לב רוח נכא: 14 לב נבון יבקש דעת ופנוי כסילים ירעה אולת: 15 כל ימי עני רעים וטוב לב מותחה תמייד: 16 טוב מעט ביראת יהוה מאוצר רב ומהומה בו: 17 טוב ארחתה ירך ואהבה שם משור אבוס ושנאה בו: 18 איש חמה נירה מדון וארכ אפיקים ישkeit ריב: 19 דרך עצל כמשכת חדק

שלום שמחה: 21 לא יאהה לצדיק כל און ורשעים מלאו רע: 22 היעבת יהוה שפטו שקר ועמי אמונה רצונו: 23 אדם ערום כסה דעת ולב כסילים יקרא אולת: 24 דאנא בלב איש חרוץים תמשל ורמיה תהיה למס: 25 יתר מרעהו צדיק ודרך ישנה ודבר טוב ישמחנה: 26 לא יתרכ רמיה צידו והון אדם יקר רשיים תחתם: 27 לא יחרך רמיה צידו והון אדם יקר חרוץ: 28 בארכ צדקה חיים ודרך נתיבה אל מות:

13 בן חכם מוסר אב ולץ לא שמע גערה: 2 מפרו פי איש יאכל טוב ונפש בנדים חמס: 3 נצרא פיו שמר נפש פשך שפטיו מחתה לו: 4 מטאוה ואין נפשו עצל נפש חריצים תדרשן: 5 דבר שקר ישנא צדיק ורשע יבאיש ויחפר: 6 צדקה תזר תם דרך ורשעה תסלף חטאאת: 7 יש מטהשר ואין כל מתרושש והון רב: 8 כפר נפש איש עשרו ורש לא שמע גערה: 9 אויר צדיקים ישמה ונור רשיים ידעך: 10 רך בזדון יתן מצה ואת נועצים חכמה: 11 הון מהבל ימעט וקbez על ייד ורבה: 12 תוחלת משכה מהלה לב ועז חיים תואה באה: 13 בז לדבר נור רשיים ידעך: 14 תורת חכם מדור לו וירא מצה הוא ישלם: 15 שלל טוב יתן חן ודרכם חיים לסור ממקשי מות: 16 כל ערום יעשה בדעת וכסיל יפרש בנדים איתן: 17 מלך רשות יפל ברע וציר אמונים מרפא: 18 אויל וקלון פורע מוסר ושומר תוכחת יכבד: 19 תואה נהיה תערב לנפש ותועבתה כסילים סור מרע: 20 הולך את חכמים וחכם ורעה כסילים ירוע: 21 חטאאים תרדף רעה ואת צדיקים ישלים טוב: 22 טוב ינחיל בני נינים וצפון לצדיק חיל חוטא: 23 רב אכל ניר ראשם יוש נספה בלא משפט: 24 חושך שבתו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר: 25 צדיק אכל לשבע נפשו ובטן רשיים תחרס:

14 חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה חהרסנו: 2 הולך בישרו ירא יהוה ונלו דרכיו בזוזו: 3 בפי אויל חptr נאה ושפטיו חכמים השמורים: 4 באין אלפים אבוס בר ורב תוכאות בכח שור: 5 עד אמונים לא יכוב וופיה כובים עד שקר: 6 בקש לך חכמה ואין ודעת לנבון נקל: 7 לך מננד לאיש כסיל ובבל ידעת שפטו דעת: 8 חכמת ערום הבין דרכו ואולת כסילים מרמה: 9 אוילם יליין אשם ובין ישרים רצון: 10 לב יודע מרת נפשו ובש machto לא יתערב זר: 11 בית רשיים ישמיד ואהله

אלוף: 29 איש חמס יפתח רעהו והוליכו בדרך לא טוב: 30 עצה עניינו לחשב מה הפטות קרי שפטו כל רעה: 31 עטרת תפארת שיבת בדרכך צדקה תמצא: 32 טוב ארך אפים מנבור ומשל ברוחו מלבד עיר: 33 בחיק ייטל את הנורל ומהויה כל משפטו:

17 טוב פת חרבנה ושלוחה בה מבית מלא זבחו ריב: 2 עבד משכיל ימשל בגין מביש ובתוכו אחים יחלק נחלה: 3 מצרכ לכסף וכור לזהב ובוחן לבות יהוה: 4 מרע מקישיב על שפט און שקר מזון על לשון הות: 5 לעג לרשותך עשהו שמה לאיד לא ניקה: 6 עטרת זקנים בני בנים ותפארת בניים אבותם: 7 לא נאה לנבל שפת יתר אף כי לנדיב שפט שקר: 8 אבן חן השחד בעינוי בעלייל אל כל אשר יפנה ישכיל: 9 מכסה פשע מבקש אהבה ושנה בדבר מפדר אלוף: 10 תחת גערה בגין מהכות כסיל מהאה: 11 אך מרוי יבקש רע ומלאך אכזרי ישלח בו: 12 פנוש דבר שכול באיש ואל כסיל באולתו: 13 משיב רעה תחת טובה לא תמייש רעה מביתו: 14 פוטר מים ראשית מדון ולפנינו התנלו הריב נטווש: 15 מצדיק רשות ומרשיע מצדיק תועבת יהוה נם שניהם: 16 למא זה מהיר ביד כסיל לKNOWN חכמה ולב אין: 17 בכל עת אהב הרעה ואח לצרעה יולד: 18 אדם חסר לב חוקע כף ערבות ערבה לפניהם רעהו: 19 אהב פשע אהב מצח מגביה פתחו מבקשisher שבך: 20 עקש לב לא ימצא טוב ונחפרק בלשונו יפול ברעה: 21 ילד כסיל לתהונה לו ולא ישמה אבי נבל: 22 לב שמח ייטב נחה ורוח נכאה תיבש נרדם: 23 שחר מחיק רשות יקח להטאות אדרחות משפט: 24 את פני מבין חכמה וענין כסיל בקצתה ארץ: 25 כעס לאביון בן כסיל וממר לויולדתו: 26 נם ענוש לצדיק לא טוב להכות נדים על ישר: 27 חושך אמריו יודע דעת וקר רוח איש תבונה: 28 נם אויל מחריש חכם יחשב אطم שפטיו נבול:

18 לתאה יבקש נפרד בכל תושיה יתגלו: 2 לא יחפץ כסיל בחבונה כי אם בהתגלותם לבו: 3 בכווא רשע בא נם בו ועם קלון חרפה: 4 מים עמקים דבריו פי איש נחל נבע מקור חכמה: 5 שאות פני רשע לא טוב להטאות צדיק במשפט: 6 שפטו כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 8 דבריו קרא: 7 פי כסיל מוחתה לו ושפטיו מוקש נפשו: 9 נם מתרפה נרגן כמתלהמים והם ירדו חדריו בתן:

ואלה ישרים סללה: 20 בן חכם יسمח אב וכסיל אדם בזזה אמו: 21 אולת שמהה לחסר לב ואיש הבונה יישרlect: 22 הפר מוחשיות באין סוד וברב יועצים תקום: 23 שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעתו מה טוב: 24 ארה חיים למלعلا להמשכיל למען סור משאול מטה:

16 בית נאים יסח יהוה ויצב גובל אלמנה: 25 תועבת יהוה מוחשיות רעה וטהרים אמריוنعم: 27 עכר ביתה בוצע בצע ושותה מותנת יהיה: 28 לב צדיק יהנה לענות ופי רשותים יביע רעות: 29 רחוק יהוה מדרשימים ותפלת צדיקים ישמע: 30 מאור עינים ישם לב שמוועה טוביה תדרשן עצם: 31 און שמעת תוכחת חיים בקרוב חכמים תלן: 32 פורע מוסר מואס נפשו ושותע תוכחת קונה לב: 33 ירידת יהוה מוסר חכמה ולפניהם כבוד ענווה:

לאדם מערבי לב ומיהוה מענה לשון: 2 כל דרכיו איש זך בעינויו ותבן רחות יהוה: 3 גל אל יהוה מעשיך ויכנו מוחשbatchיך: 4 כל פעול יהוה למענהו ונם ורשע לויים רעה: 5 תועבת יהוה כל גבה לב יד ליד לא ניקה: 6 בחסד ואמות יכפר עון וביראת יהוה סור מרע: 7 ברצות יהוה דרכיו איש נם אויביו ישלם אותו: 8 טוב מעת בצדקה מרוב תבאות בלא משפט: 9 לב אדם יחשב דרכו ויהוה יכין צעדו: 10 כסם על שפטו מלך במשפט לא נועל פיו: 11 פלטס ומאזני משפט ליהוה מעשהו כל אבוני כס: 12 חועבת מלכים עשות רשות בצדקה וכוון כסא: 13 רצון מלכים שפטו צדק ודבר ישרים יאהב: 14 חמתת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה: 15 באור פנוי מלך חיים ורצונו כעב מלקיוש: 16 קונה חכמה מה טוב מהרוין וקנות בינה נבחר מכסף: 17 מסלחת ישרים סור מרע שמר נפשו נזר דרכו: 18 לפניהם נאון ולפניהם שלון נבה רוח: 19 טוב של פל רוח את עניהם מוחלק שלל את נאים: 20 משכיל על דבר ימצא טוב וכותח ביהולה אשריו: 21 לחכם לב יקרנא נבון ומתיק שפטים יסיף לך: 22 מקור חיים שלב בעליו ומוסר אולים אולת: 23 לב חכם ישכיל פיהו ועל שפטיו יסיף לך: 24 צוף דבש אמריוنعم מוחק לנפש ומרפאה לעצם: 25 יש דרך ישר לפניהם איש ואחריתה דרכיו מות: 26 נפש עמל עמל להלו כי אוף עלייו פיהו: 27 איש בליעל כרעה ועל שפטיו כאש צרבת: 28 איש תהפטות ישלח מדון ונרגן מפדר

הרשעים יבלע און: 29 נכונו לצלים שפטים ומהלמות לנו כסילים:

לץ הין המה שכר וכל שנה בו לא ייחכם: 2 נהם ככיפור אימת מלך מתחברו חוטא נפשו: 3 כבוד לאיש שבת מריב וכל אויל יתגלו: 4 מחרף עצל לא יחרש ישאל בקציד ואין: 5 מים עמקים עטה בלב איש ואיש הבונה ידרלה: 6 רב אדם יקרה איש חסדו ואיש אמוניות מי ימצא: 7 מתחלך בתמו צדיק אשדי בני אחריו: 8 מלך יושב על כסא דין מורה בעינו כל רע: 9 מי יאמר זכתי לבי טהרתי מוחטאתי: 10 אבן ואבן איפה ואיפה תועבת יהוה נם שניהם: 11 נם במעלייו יתגניר נער אם נך ואם ישר פעל: 12 און שמעת ועין ראה יהוה עשה נם שניהם: 13 אל תאהב שנה פן תורש פקח עינך שבע לחם: 14 רע רע יאמר הקונה ואזל לו או יתחלל: 15 יש זהב ורב פנינים וכל יקר שפט רעת: 16 לך בנדנו כי ערב זר ובعد נקרים חבלתו: 17 ערב לאיש לחם שקר ואחר י מלא פיהו חץ: 18 מחשבות בעזה תוכן ובתחבלות עשה מלחמה: 19 גוללה סוד הולך רכילה ולפתחה שפטיו לא התערב: 20 מקלל אביו ואמו ידעך נרו באישון חך: 21 נחלה מבהלות בראשנה ואחריתה לא תברך: 22 אל תאמיר אשלמה רעה קוה ליהוה וישע לך: 23 תועבת יהוה אבן ואבן ומאזני מרמה לא טוב: 24 מיהוה מצערני גבר ואדם מה יבין ררכיו: 25 מוקש אדם לע קדר ואחר נדרים לבקר: 26 מורה רשעים מלך חכם ושב עליהם אופן: 27 נר יהוה נשמה אדם חפש כל חדרי בתן: 28 חסיד ואמת יטרו מלך וסעד בחסד כסאו: 29 תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה: 30 חברותות יצע חמיריך ברע ומכות חדרי בתן:

פלני מים לב מלך ביד יהוה על כל אשר יחפץ לנו: 2 כל דרך איש ישר בעינו ותכן לבות יהוה: 3 עשה זדרקה ומשפט נבחר ליהוה מזבח: 4 רום עיניהם ונדר מבקשי מות: 7 שדר רשעים יגונם כי מאנו לעשות משפט: 8 הפקפק דרך איש זור ווך ישר פעל: 9 טוב לשבת על פנת נג מأشת מרדונים ובית חבר: 10 נפש רשע אותה רע לא יחן בעינו רעה: 11 בענש לץ ייחכם פטי

במלאתו אח הוא לבעל משחית: 10 מגדל עז שם יהוה בו ירוין צדיק ונשגב: 11 הון עשר קריית עז וכחומה נשגב במשחית: 12 לפני שבר גיבה לב איש ולפני כבוד עונה: 13 מшиб דבר בטרם ישמעו אולת היא לו וכלהה: 14 רוח איש יכלכל מחלתו ורוח נכה מה ישאה: 15 לב נבון יקנה דעת ואון חכמים תבקש דעת: 16 מתן אדם ירחיב לו ולפני נדרלים ינהנו: 17 צדיק הראשון בריבוי יבא רעה וחקרו: 18 מדיניות ישבה הנורל ובין עצומים יפריד: 19 און נשמע מקריות עז ומדיניות כבירה ארמון: 20 מפרי פי איש השבע בטנו תבאות שפטיו ישבע: 21 מות וחיים ביד לשון ואהבה יאל פריה: 22 מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהוה: 23 תחנונים ידבר רשות ושריר עינה עוזה: 24 אש רעים להחרע ויש אהב דבק מהח:

19 טוב רוש הולך בתרמו מעקש שפטיו והוא כסיל: 2 נם بلا דעת נש לא טוב ואין בוגלים חוטא: 3 אוילות אדם חסף דרכו ועל יהוה יעף לבו: 4 הון יסיף רעים רבים ודל מרעהו יפריד: 5 עד שקרים לא ניקה וויפח כובים לא ימלט: 6 רביבים יחולו פני נדריב וכל הרע לאיש מתן: 7 כל אחי רשותו אף כי מרעהו רחקו ממנה מרדף אמרום לא המה: 8 קנה לב אהב נפשו שמר תבונה למצא טוב: 9 עד שקרים לא ניקה וויפח כובים יאבד: 10 לא נאה לכיסיל תענגן אף כי לעבד משלبشرים: 11 של אדם האריד אפו והפערתו עבר על פשע: 12 נהם ככיפור זעף מלך וכטול על עשב רצונו: 13 הות לאבוי בן כסיל ודרף טרד מדינו אשה: 14 בית והון נחלת אבות ומיוה אשה משכלה: 15 עצלה חפיל תרדמה ונפש רמיה תרעב: 16 שמר מצוה שמר נפשו בזוזה דרכיו יומת: 17 מלואה יהוה חונן דל גומלו ישלם לו: 18 יסר בנק כי יש תקוה ואל המתו אל השא נשך: 19 גREL חמה נשא ענש כי אם חציל וודח תוסף: 20 שמע עזה וקבל מוסר למן תחכם באחריתך: 21 רבות מחשבות בלב איש ועצת יהוה היא תקום: 22 תאota אדם חסדו וטוב רשות מאיש כוב: 23 יראת יהוה לחיים ושבע ילין כל יפרק לע: 24 טמן עצל ידו בצלחת נם אל פיהו לא ישבנה: 25 לץ תכה ופתיע ירעם והוכיח לנבון יבין דעת: 26 משדר אב יבריח אם בן מביש ומחפיר: 27 חדל בני לשמע מוסר לשנות מאמרי דעת: 28 עד בליעל ילין משפט ופי

ענין בשער: 23 כי יהוה יריב ריבם וקבע את קביעיהם נפש: 24 אל תחרע את בעל אפי ואת איש חמות לא תבוא: 25 פן תאלף ארכחו ולקחת מוקש לנפשך: 26 אל תה תתקע כף בערכבים מושאות: 27 אם אין לך לשלם למה קח משכבר מותחנן: 28 אל חסן נבול עולם אשר עשו אבותיך: 29 חזית איש מהיר במלאתך לפני מלכים יתיצב ביל תיצב לפני חסכים:

23 כי תשב ללחום את מושל בין תבין את אשר לפניך: 2 ושםת שכין בלבך אם בעל נפש אתה: 3 אל תחאו למטעמותיו והוא לחם כובים: 4 אל תינגע להעшир מביניך חדר: 5 התעוור עיניך בו ואיננו כי עשה עשה לו נפניהם כנשך ועיף השמיים: 6 אל תלחם את לחם רע עין ואל תחאו למטעמותיו: 7 כי כמו שער בנפשו בן הוא אכל ושתה יאמר לך ולובו כל עמק: 8 פתק אכלת תקיאנה ושותה דבריך הנעים: 9 באזני כסיל אל דבר כי יבו לשלל מליך: 10 אל חסן נבול עולם וכשדי יתומות אל תבא: 11 כי גאלם חזק הוא יריב את ריבם אתך: 12 הביאה למוסר לך ואונך לאמר דעת:

13 אל תמנע מנער מוסר כי חכוו בשבט לא ימות: 14 אתה בשבט חכוו ונפשו משאול תציל: (Sheol h7585) 15 בני אם חכם לך ישמה לבני גם אני: 16 ותעלונה כלויתך בדבר שפטיך מישראל: 17 אל קנא לך בחחאים כי אם ביראת יהוה כל היום: 18 כי אם יש אחריתות ותקורת לא תכרת: 19 שמע אתה בני ווחכם ואשר בדרכך לך: 20 אל תהי בסבאיין בזולוי בשר למו: 21 כי סבא ווליל יורש וקרעים תלביש נומה: 22 שמע לאביך זה ילך ואלה תבוי כי זקנה אמרך: 23 אמת קנה ואל תמכר חכמיה ומוסר ובינה: 24 גולן יגול אבי צדיק יולד חכם וישמך בו: 25 ישmach אביך ואמך ותגנול יולדתך: 26 תנזה בני לך לי עיניך דרכיך תרצה: 27 כי שוחה עמקה זונה ובאר צרה נכריה: 28 אף היא כחתקת הארץ ובוגדים באמון Tosaf: 29 למי אווי אבי למי מדרונים למי שיח למי פצעים חنم למי חכללות עינים: 30 למאחרים על היין לבאים לחקק ממסך: 31 אל תדרא אין כי יתאדים כי יונן ביכיס עינו יתהלך במישרים: 32 אחריתו כנחש ישך וצפנני יפרש: 33 עיניך יראו זרות לך ידרב תהफכות: 34

ובהשכיל ללחם יכח דעת: 12 משכיל צדיק לבית רשות מסלף רשותים לרע: 13 אם אונו מזעקה דל נם הוא יקרא ולא יענה: 14 מתנן בסתר יכפה אף ושחר בחק חמות עזה: 15 שמחה לצדיק עשות משפט ומהתה לפועל און: 16 אדם תועה מדרך השכל בקהל רפאים ינוח: 17 איש מהסור אהב שמחה אהב יין ושמן לא יישור: 18 כפר לצדיק רשות ותחת ישרים בונד: 19 טוב שבת בארץ מדבר מاست מודנים וכעס: 20 אוצר נחמד ושמן בונה חכם וכסיל אדם יבלענו: 21 רדף צדקה וחסד מצח חיים צדקה וכבוד: 22 עיר נברים עללה חכם וירד עז מבטחה: 23 שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו: 24 זוד יהיר לעז שמו עושה בעברת זדון: 25 תאות עצל תמיינו כי מאנו ידיו לעשות: 26 כל היום התאה תהאה וצדיק יון ולא ייחסך: 27 זבח רשותים תועבה אף כי בזמה יביאנו: 28 עד כובים יאבד ואיש שומע לנצח ידבר: 29 הצע איש רשות בפניו וישראל הוא יכין דרכיו: 30 אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לננד יהוה: 31 סוס מוכן ליום מלחמה וליהוה התשועה:

22 נבהיר שם מעשר רב מכסף ומזהב חן טוב: 2 עשר ורש נפשנו עשה כלם יהוה: 3 ערום ראה רעה ויסתר ופתיהם עברו ונפשנו: 4 עקב עונה יראת יהוה ירחק וכבוד והים: 5 צנים פחים בדרך עקש שומר נפשו ירחק מהם: 6 חנק לנער על פי דרכו נם כי יזקין לא יסור ממנה: 7 עשיר ברושים ימושל ועבד לוה לאיש מלחה: 8 זורע עליה יקצור און ושבט עברתו יכללה: 9 טוב עין הוא יברך כי נתן מלחמו לדל: 10 גרש לעז ויצא מדורו וישבת דין וקלון: 11 אהב טהור לב חן שפטיו רעהו מלך: 12 עני יהוה נצרו דעת ויסלף דבריו בנד: 13 אמר עצל ארי בחוץ בתוך רחבות ארץך: 14 שוחה עמקה פי זרות זעם יהוה יפול שם: 15 אולות קשורה בלב נער שבט מוסר יריזקנה ממנה: 16 עשך דל להרכות לו נתן לעשר אך למחסור: 17 חט איןך ושמע דברי חכמים ולברק תשית לדעתו: 18 כי נעים כי תשרם בכתניך יכנו יהרו על שפטיך: 19 להיות ביהוה מבטח הודעתיך הימים אף אתה: 20 הלא כתבתי לך שלשים במוועצות ודרעת: 21 להודיעך קשת אמרוי אמת להשיב אמרים אמת לשלהיך: 22 אל תנזל דל כי דל הוא ואל תדרא

לפni מלך ויוכן בצדך כסאו: 6 אל תתחרר לפni מלך ובמנקים גודלים אל חמד: 7 כי טוב אמר לך עללה הנה מהשפילך לפני נני ריבב אשר ראו ענייך: 8 אל תצא לרב מהר פן מה תעשה באחריותה בהכללים אתך רעך: 9 ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תנל: 10 פן יחסך שמע ודברתך לא תשוב: 11 תפוחוי זהב במנשכיות כסף דבר דבר על אפנוי: 12 נום זהב וחלי כתם מוכיה חכם על און שמעת: 13 כצנה שלג: ביום קציד ציד נאמן לשלהיו ונפש אנדנו ישב: 14 נשייאים ורוח וגשם אין איש מההיל במתה שקר: 15 בארך אפים יפתח קצין ולשון רכה תשבר גרם: 16 דבש מצאת אלך דיך פן תשבענו והקאותו: 17 החק רגאל מבית רעך פן ישבעך ושנאך: 18 מפץ וחרב וחץ שנון איש ענה בברחו עד שקר: 19 שנ רעה ורגל מועדת מבטח בוגד ביום צרה: 20 מעדת בנד ביום קירה חמץ על נתר ושר בשרים על לב רע: 21 אם רעב שנאך האכלחו לחם ואם צמא השקהו מים: 22 כי נחלים אתה חתה על ראשו ויהוה ישלים לך: 23 רוח צפון חולול שם ופנים נזעים לשון טר: 24 טוב שבת על פנת נג מנאשת מודונים ובית חבר: 25 מים קרים על נפש עיפה ושמועה טובה מארץ מרחק: 26 מעין נרפש ומקור משות צדיק מט לפני רשות: 27 אלך דבש הרבות לא טוב וחקר כבדם כבוד: 28 עיר פרוצזה אין חומה איש אשר אין מעצר לרוחו:

26 כשלג בקיין וכמטר בקציד כן לא נואה לכסייל כבוד: 2 כצפור לנוד כדרור לעוף כן קללה חنم לא תבא: 3 שוט לסתות מתג לחמור ושבט לנו כסילים: 4 אל תעןCSIIL כאולתו פן תשווה לו נם אתה: 5 ענהCSIIL שתה כאולתו פן יהוה חכם בעניינו: 6 מקצתה רגאל חמס שתה שלח דברים בידCSIIL: 7 דלייו שיקם מפסח ומשל בפיCSIIL: 8 צדרור אבן במרגנימה כן נתון לכסייל כבוד: 9 חוח עלה ביד שכור ומושל בפיCSIIL: 10 רב מהולל כל ושרכ CSIIL ושרכ עברים: 11 ככלב שב על קאוCSIIL שונה באולתו: 12 ראתה איש חכם בעניינו תקווה לכסייל ממנה: 13 אמר עצל שלח בדרך ארי בין הרחבות: 14 הדלה חסוב על צירעה ועצל על מטהו: 15 טמן עצל ידו בצלחת נלאה להשיבה אל פיו: 16 חכם עצל בעניינו משבעה משבוי טעם: 17 מחזק באוני כלב

והיתה כשבב בלב ים וכשבב בראש חבל: 35 הכווי בלב הליתי הלהמוני ביל ידעת מהי אקיין אסיף אבקשו עוד: **24** אל תקנא באגשי רעה ואל תחאו להוות אתם: 2 כי שד יגנה לבם ועמל שפתיהם תדרנה: 3 בחכמה יבנה בית ותבונה יתכוון: 4 ובדרעת חדרים יملאו כל הון יקר ונעים: 5 גבר חכם בעוז ואיש דעת מאmix כח: 6 כי בתחבלות תשעה לך מלכמתה ותשעה ברב יועץ: 7 ראמות לאויל חכמתה בשער לא יפתח פיה: 8 מוחשב להרע לו בעל מזומות יקראו: 9 זמת אלות חטא ותועבה לאדם לין: 10 התרפיה ביום צרה צר חחה: 11 הצל ל��חים למות ומותים להרג אם תחשוך: 12 כי תאמר הן לא ידענו זה הלא תכנן לבות הוא יבין ונפרח הוא ידע והшиб לאדם כפעלו: 13 אלכ בני דבש כי טוב ונפה מותוק על חך: 14 כון דעה חכמה לנפשך אם מצאת ויש אחרית ותקווך לא תברת: 15 אל הארב רשות לנזה צדיק אל תshed רבעצו: 16 כי שבע יפלו צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה: 17 בנפל אויביך אל תש mach ובסכלו אל ניל לבך: 18 פן יראה יהוה ורע בעניינו והшиб מעלי ואפו: 19 אל תתחרר במרעים אל תקנא בראשים: 20 כי לא תחיה אחריות לרעך נר רשות ירעך: 21 יראה את יהוה בני ומילך עם שוניים אל תתערב: 22 כי פתאמ יקום יהוה בני ומילך עם שוניים אל תחשוך: 23 גם אלה לחקמים הכר פוים במשפט כל טוב: 24 אמר לרשות צדיק אתה יקבר עמים זעמווה לאמים: 25 ולמוכחים יنعم ועליהם תבוא ברכתה טוב: 26 שפתיהם ישק משיב דברים נכהים: 27 הנק בחוץ מלאתק ועתה בשדה לך אחר ובנית ביתך: 28 אל תהי עד חنم ברעך וחתות בשפטיך: 29 אל אמר כאשר עשה לי כן עשה לאיש כפלו: 30 על שדה איש עצל עברתי ועל כרם אדם חסר לב: 31 והנה עלה כלו קמנשים כסו פנייו חקלים ונדר אבני נחרסה: 32 ואזה אגמי אשית לבי ראיותי ללחתי מוסר: 33 מעט שנות מעט הנומות מעט חבק ידים לשכב: 34 ובא מותהילך רישך ומחסיך כאיש מן:

25 גם אלה משלוי שלמה אשר העתיקו אנשי חזקה מלך יהודה: 2 כבד אלהים הסתר דבר וכבד מלכים חקר דבר: 3 שמיים לדום וארץ לעמק ולב מלכים אין חקר: 4 הגנו סיגים מכסף ויצא לזרף כלי: 5 הגנו רשות

ועשך דלים מטר סחף ואין לחם: 4 עזבי תורה יהללו רשות ושמרי תורה יתגנו בם: 5 אנשי רע לא יבינו משפט ומקשי יהוה יבינו כל: 6 טוב רשות הולך בתומו מעיקש דרכיהם והוא עשר: 7 נוצר תורה בן מבין ורעה זוללים יכולם אביו: 8 מרבה הנו בנסך ובתרביה לחונן דלים קיבצנו: 9 מסיר אזוינו משמע תורה גם תפלותו הוועבה: 10 משגה ישרים בדרך רע בשחותו הוא יפול ותמיימים נחלו טוב: 11 חכם בעניינו איש עשר ודל מבין יחרנו: 12 בעלץ צדיקים רבה תפארת ובוקום רשיים יחפש אדים: 13 מכסה פשעיו לא יצליה ומודה ועוזירחים: 14 אשרי אדם מפחד תמים ומקשה לבו יפול ברעיה: 15 ארי נחם ודב שוקק משל רשות על עם דל: 16 גניד חסר תבונתו ורב משקות שניי בצע איריך ימים: 17 אדים עשך ברם נפש עד בור ינוס אל יתמכו בו: 18 הילך תמים יושע ונעקש דרכיהם יפול באחת: 19 עבד אדמתו שבע לחם ומרדף רקים ישבע ריש: 20 איש אמוןות רב ברכות ואץ להעשיר לא ינקה: 21 החר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע נבר: 22 נבלה להוון רעה עין ולא ידע כי חסר יבאו: 23 מוכיח אדם אחריו חן ימצא ממחליק לשון: 24 גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הו לאיש משחית: 25 רחוב נפש יגירה מדון ובוחח על יהוה ידשן: 26 בוחח בלבו הווא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט: 27 נוthen לרש אין מחסור ומעלים עינוי רב מארות: 28 בקום רשיים יסתה אדם ובאים ירבו צדיקים:

29 איש תוכחות מקשה ערך פתע ישר ואין מרפא: 2 ברבות צדיקים יsmouth העם ובמשל רשות יאנח עם: 3 איש אהב חכמה ישמה אביו ורעה זונות יאבד הון: 4 מלך במשפט יעדיר ארץ ואיש תרומות יהרסנה: 5 נבר מחליק על רעהו רשות פורש על פעמיו: 6 בפשע איש רע יבין דעת: 8 אושי לzion יפיקו קירה ותוכמים ישבו אפ: 9 איש חכם נשפט את איש אויל ורנו ושותק אין נחת: 10 אנשי דמים ישנוו תם וישראלים יבקשו נפשו: 11 כל רוחו יוציא כסיל ווחכם באחרור ישבחנה: 12 משל מקשב על דבר שקר כל משרותיו רשותם: 13 רשות ואיש תוכחים נפשו מאר עני שנייהם יהוה: 14 מלך שופט באמת דלים כסאו לעד יכו: 15 שבט ותוכחות יתן חכמה ונער משלח מביש

עבר מתחבר על ריב לא לו: 18 כמתלהלה הירוה זיקם חצים ומות: 19 כן איש רמה את רעהו ואמר הלא משחק אני: 20 באפס עצים חכבה אש ובאיון נרנן ישתק מדון: 21 פחים לנחלים ועצים לאש ואיש מדונים לחරחר ריב: 22 דברי נרנן כמתלהמים והם יירדו חדרי בטן: 23 כספ סיגים מצפה על חרש שפטים דלקים ולב רע: 24 בשפטו ינכר שונא ובקרבו ישית מרמה: 25 כי יתנן קולו אל תאמן בו כי שבע תועבות בלבבו: 26 תכסה שנה במשאון גנלה רעתו בקהל: 27 כרה שחת בה יפל גולל אבן אלוי תשוב: 28 לשון שקר ישנא דכיו ופה חלק יעשה מדרחה: **27** אל תתחלל ביום מחר כי לא תרע מה ילד יום: 2 הילך זר ולא פיך נכרו ואל שפתיך: 3 כבד אבן ונטל החול וכעס אויל כבד משניהם: 4 אכזריות חמה וטרף אף ומוי עמד לפני קנהה: 5 טובה תוכחת מנגלה מהאהבה מסתרת: 6 נאמנים פצעי אהוב ונטהרות נשיקות שונא: 7 נפש שבעה תבוס נפה ונפש רעבה כל מיר מתוק: 8 צפפור נודדת מן קנה כן איש נודד ממקומו: 9 שמן וקטרת ישמה לב ומתק רעהו מעתצת נפש: 10 רעך ורעה אביך אל תעוז ובוית אחיך אל תבאו ביום איריך טוב שכן קרוב מארח רחוק: 11 חכם בני ושמח לבו ואשיה חרפי דבר: 12 ערום ראה רעה נסתה פתאים עברו ננענו: 13 קח גנדו כי ערוב זר ובعد נכריה חבלחו: 14 מברך רעהו בקהל נдол בברק השכדים קללה תהשך לו: 15 דלף טורד ביום סנרייר ואשת מדונים נשתוה: 16 צפניה צפן רוח ושםן ימינו יקרא: 17 ברזול בברזול ייחד ואיש ייחד פני רעהו: 18 נ cedar תאה יאלל פריה ושמר אדרני יכבד: 19 כמים הפנים לפנים כן לב האדם לא תשבענה: 20 שואל ואבדה לא תשבענה וענין האדם לא תשבענה: 21 מצראפ לכסף וכור להאב ואיש לפי מהללו: (Sheol h7585) 22 אם תוכחש את האיל במכחשת בתוכך הריפות בעל לא תסור מעלו אולחו: 23 יידע תדעبني צאנק שית לבך לעדרים: 24 כי לא לעולם חסן ואם נור לדור דור: 25 נלה חציר ונראה דשא ונאספו עשבות הרים: 26 כבשים ללבושך ומחריר שדה עתודים: 27 ודי חלב עזם ללחמך ללחם ביהך וחיים לנערותיך:

28 נסואין רדף רעה וצדיקים ככפוד יבתח: 2 בפשע ארץ רבים שרים ובאים מבין ידע כן איריך: 3 נבר רשות

בקוין לחםם: 26 שפניהם עם לא עצום ווישמו בסלע ביהם:
27 מלך אין לארבה ויצא חצץ כלו: 28 שמימות בידים
תתפש והיא בהיכלי מלך: 29 שלשה המה מיטיבי צעד
ו ארבעה מיטיבי לכת: 30 ליש נבור בבחמה ולא ישוב
מן פנוי כל: 31 וזריר מנתנים או מלך אל כלום עמו: 32
אם נבלת בהתנשא ואם זמות יד לפה: 33 כי מיז חלב
ו יציא חמהה ומיז אפ יוציא דם ומיז אפים יוציא ריב:

31 דברי לМОאל מלך משא אשר יסרו אמו: 2 מה
ברוי ומה בר בטני ומה בר נדרי: 3 אל תתן לנשים
חילך ודרכך למחות מלכין: 4 אל למלכים לМОאל אל
למלכים שתויין ולחוונים או שבר: 5 פן ישתה וישכח
מחקק וישנה דין כל בני עני: 6 תננו שבר לאובד ויין
לMRI נפש: 7 ישתה ווישכח רישו ועמללו לא זיכר עוד:
8 פתח פיך לאלים אל דין כל בני חלוף: 9 פתח פיך
שפט צדק ודרין עני ואבון: 10 אשת חיל מי מצא ורחק
מןינים מכרה: 11 בטה בה לב בעלה ושלל לא יחסר:
12 גמלתחו טוב ולא רע כל ימי חייה: 13 דרשה צמר
ופשטים ותעש בחפות כפיה: 14 הירתה אגניות סוחר
ممارח תביא לחמה: 15 ותקם בעוד לילה ותען טרפ
לכיתה וחק לנדחתיה: 16 זממה שדה ותקחתו מפרי
כפיה נטע כדרם: 17 חנרגה בעו מתריה ותאמץ זרעהיה:
18 טעמה כי טוב סחרה לא ייכבה בליל נרה: 19 ידיה
שלחה בכישור וככיפה תמכו פלך: 20 כפה פרשה לעני
ויריה שלחה לאבון: 21 לא תירא לביתה משלבי כי כל
ביתה לבש שניים: 22 מרבדים עשתה לה שש וארגמן
לבושה: 23 נודע בשערם בעלה בשבתו עם זקי ארץ:
24 סדרין עשתה ותמכר וחגור נתנה לנכני: 25 עז והדר
לבושה ותשחק לים אחרון: 26 פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: 27 צופיה היליות ביתה ולחם
עצלות לא האכל: 28 קומו בניה ויאשרוה בעלה ויהלה:
29 רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה: 30 שקר
החן והבל הייפוי אשה יראת יהוה היא תתהלל: 31 תננו
לה מפרי יריה ויהלה בשערם מעשה:

אמו: 16 בربות רשעים ירבה פשע וצדיקים במלותם
יראו: 17 יסר בנד וייחיך ויתן מעדרים לנפשך: 18 באין
חוון יפרע עם ושמר תורה אשרהו: 19 בדברים לא יסר
עבר כי יבין ואין מענה: 20 חזית איש אץ בדבורי תקוה
לכיסל מנו: 21 מפקד מוגר עברדו ואחריתו יהה מנו: 22
איש אף יגירה מדוון ובעל חמה רב פשע: 23 גנות אדם
תשפילנו ושפלו רוח יתמק כבוד: 24 חולק עם גנב שונא
נפשו אלה ישמע ולא יגיד: 25 חרדת אדם יtan מוקש
ובוטח ביהוה ישגב: 26 הרבה מבקשים פני מושל ומיהוה
משפט איש: 27 הועבה צדיקים איש עול ותועבת רשות
ישר דרך:

30 דברי אגורה בן יקה המשא נאם הנבר לאויתיאל
לאויתיאל ואכל: 2 כי בער אנכי מאיש ולא בינת אדם
לי: 3 וולא למדתי חכמה ודעת קדרשים אדע: 4 מי עלה
שמות וירד מי אסף רוח בחפנוי מי צור מים בשמלחה מו
הקים כל אפסי ארץ מה שמו ומה שם בנו כי תדע: 5 כל
אמרת אלה צרופה מנגן הוא להסיט בו: 6 אל תוסף על
דבריו פן יוכיח בך ונכוות: 7 שתים שאלתי מatak אל
תמנע מני בטרכ אמות: 8 שוא ודבר כוב הרחיק מני
ראש ושר אל תתן לי הטריפני לחם חקי: 9 פן אשבע
וכחתי ואמרתי מי יהוה פן אורש ונבנתי ותפשתי שם
אלחי: 10 אל תלשן עבר אל אדנו פן יקללך ואשמתה: 11
דור אביו יקלל ואת אמו לא יברך: 12 דור תהוור בעינוי
ומצאתו לא רחץ: 13 דור מה רמו עינוי ועפעריו ונשאו:
14 דור הרבבות שניים ומאלות מתלהתו לאכל עניהם
מאץ ואבוניהם מארם: 15 לעולקה שתי בנות הב הב
שלש הנה לא תשבענה ארבע לא אמרו הון: 16 שאל
עוצר רחם ארץ לא שבעה מים ואש לא אמרה הון:
17 עין תלעג לאב ותבוזו ליקחת אם יקרוה
ערבי נחל ויאכלוה בני נשר: 18 שלשה המה נפלאו ממי
וארכבע לא ירעתים: 19 דרך הנשר בשמיים דרך נחש עלי
צור דרך אניה בלבם ודרך נבר בעלמה: 20 כון דרך
אשה מנアナפת אכליה ומחתה פיה ואמרה לא עטלתי און:
21 תחת שלוש רנזה ארץ ותחת ארבע לא תוכל שאט: 22
תחת עבר כי ימלוך ונבל כי ישבע לחם: 23 תחת שנואה
כי תבעל ושפחה כי תירש נברחתה: 24 ארבעה הם קטני
ארץ והמה הרים מוחכמים: 25 הנמלים עם לא עז ויכינו

2 ולנעמי מידע לאישה איש נבור חיל ממשפחה אל מלך ושמו בעז: 2 ותאמר רות המואביה אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשלבים אחר אשר אמצא חן בעיניו ותאמר לה לכי בתו: 3 ותתלב ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקוצרים ויקר מקרה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחה אל מלך: 4 וধנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהוה עמכם ויאמר לו יברך יהוה: 5 ויאמר בעז לנערו הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת: 6 ויען הנער הנצב על הקוצרים ויאמר נערה מואביה היא השבה עם נעמי מושדה מואב: 7 ותאמר אלקתה נא ואספה בעמרדים אחרי הקוצרים ותבוא ותעמוד מאז הבקר ועד עתה זה שבתת הבית מעת: 8 ויאמר בעז אל רות הלו שמעת בתاي אל תלבוי ללקט בשדה אחר וنم לא תעבור מזוה וכיה תדבקין עם נערתי: 9 ענייך בשדה אשר יקצرون והלכת אחריהן הלו צויתי את הנערדים לבתי נגעך וצמות והלכת אל הכלים ושתית מאשר ישא奔 הנערדים: 10 ותפל על פניה ותשתחו ארצה ותאמר אליו מודיע מצאי חן בעיניך להכירני ואנכי נכריה: 11 ויען בעז ויאמר לה הנדר לי כל אשר עשית את חמותך אחרי מות אישך ותעובי אביך ואמך ואדץ מולדך ותלבוי אל עם אשר לא ידעת תמול שלשים: 12 ישלם יהוה פעולך ותהי משברכך שלמה עם יהוה אלהי ישראל אשר באח ליחסות תחת כנפיו: 13 ותאמר אמץ חן בעיניך אדרני כי נחמנני וכי דברת על לב שפתחך ואנכי לא אהיה כאחת שפתחיך: 14 ויאמר לה בעז לעת האכל נשיהם ואכלת מן הלחם וטבלת פרך בחמצן ותשב מצד הקוצרים ויצבת לה קלוי ותאכל ותשבע ותדר: 15 ותקים ללקט ויזכו בעז את נעריו לאמור נם בין העמרדים תלקט ולא תכלימה: 16 ונם של שללו לה מן הצבטים ועוזבתם ולקטה ולא תגערו בה: 17 ותלקט בשדה עד הערב ותחכט את אשר לקטה ויהי כאיפה שערם: 18 ותsha ותבוא העיר ותרא חמוטה את אשר לcketה ותוציא ותתן לה את אשר הותרה משבעה: 19 ותאמר לה חמוטה איפה לcketת הום ana ana עשית יהו מכירך ברוך ותגנד לחמותה את אשר עשתה עמו ותאמר שם האיש אשר עשית עמו הום בעז: 20 ותאמור נעמי לכלתך ברוך הוא ליהוה אשר לא עזב חסדו את החיים ואת המתים ותאמר לה נעמי קרוב לנו

1 1 ויהי ביום שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדי מואב הוא ואשתו ושני בניו: 2 ושם האיש אל מלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהו שם: 3 וימת אל מלך איש נעמי ותשרח היא ושני בנייה: 4 וישאו להם נשים מאבוites שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם בעשר שנים: 5 וימתוו נם שניהם מחלון וכליון ותשאר האשה משני ילדיה ומאריה: 6 ותקם היא וכלהיה ותשב מישדי מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לחתם להם לחים: 7 ותחציא מן המקום אשר היהת שמה ושתבי כליה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה: 8 ותאמר נעמי לשתי כליה לבנה לבנהasha לבתיהם ועמדיו: 9 יהוה עמכם חסר כאשר עשיתם עם המתים ועמדיו: 10 יתן יהוה לכם ומיצאן מנוחהasha בית אישת ותשך להן ותשאננה קולן ותביבינה: 11 ותאמנה לה כי אתך נשב לעמק: 12 ותאמור נעמי שבנה בנתיה למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו לכם לאנשים: 13 שבנה בנתיה לבן כי זקנתי מהיות לאיש כי אמרת יש לי תקוה גם היזתי הלילה לאיש וنم ילדתי בנים: 14 הלהן תשרנה עד אשר יגדלו הלהן תעננה לבתי יהות לאיש אל בנתיה כי מר לי מאר מכם כי יצאה כי יד יהוה: 15 ותתנסה קולן ותביבינה עוד ותשך ערפה לחמותה ורות דבקה בה: 16 ותאמר הנה שבה יבמתק אל עמה ואל אליה שובי אחריו יבמתק: 17 באשר חמוטה אמות ושם אCKER בה מאחריך כי אל אשר תלבוי אלך ובאשר תליין אלין עמק נעמי ואלהיך אלהי: 18 יעשה יהוה לי וכיה יסיף כי המות יפריד ביני ובינך: 19 ותרא כי מתאצת היא לכלתך ותחדל לדבר אליה ותלכנה שתהיהם עד באגה בית לחם ויהו כבאגה בית לחם ותתאם כל העיר עליהן ותאמרנה זאת נעמי: 20 ותאמר אליהן אל תקראנא לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאר: 21 אני מלאה הלהכתי וריקם השיבני יהוה למה תקראנא לי נעמי ויהוה ענה כי ושידי הרע לי: 22 ותשב נעמי ורות המואביה כליה עמה השבה מישדי מואב והמה בא בית לחם בתקלה קצר שערם:

3 ויאמר לנאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלמלך מכרה ונעמי השבה מושדה מואב : 4 ואני אמרתי אנלה אונך לאמר קנה גנד הישבים וננד זקנינו עמי אם תנאל נאל ואם לא ינאל הגנידה לי ואדע כי אין זולתך לנאל ואגci אחדריך ויאמר אגci אנאל : 5 ויאמר בעז ביהם קנותך השדה מיד עמי ומאת רות המואביה אשת המת אונך לאמר לך פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את אוכל לנאל לי פן אשוחית את נחלותי נאל לך אתה את אונלי כי לא אוכל לנאל : 6 וזהת לפנים בישראל על הנאהולה ועל החמורה לקים כל דבר שלח איש נעלו וננתן לרעהו וזהת החטעודה בישראל : 8 ויאמר הנאל לבעו קנה לך וישלח נעלו : 9 ויאמר בעז לזקנים וככל העם עדים אתם הווים כי קנותך את כל אשר לאלמלך ואתה כל אשר לכלוין ומהלוון מיד עמי : 10 ומאת רות המואביה אשוחת מחלוון קנותך לי לאשה להקים שם המת על נחלתו ולא יכרת שם המת מעם אחיו ומשער מקומו עדים אתם הווים : 11 ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יtan יזהה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלהה אשר בנו שתוים את בית ישראל ועשה חיל באפרטה וקרא שם בביתם ללחם : 12 ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר להודרה מן הזרע אשר יtan יהזה לך מן הנערה הזאת : 13 ויקח בעז את רות ותהי לו לאשה ויבא אליה ויתן יהזה לה הריוון ותולד בן : 14 ותאמנה הנשים אל נעמי ברוך יהזה אשר לא השביטה לך נאל היום ויקרא שמו בישראל : 15 ויהזה לך למשיב נפש ולכלכל את שביתך כי כלתך אשר אהבתך יולדתו אשר היא טובת לך משבעה בניים : 16 ותקח נעמי את הילד ותשתחוו בחיקת והתי לו לאמנת : 17 ותקראנת לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנת שמו עובד הוא אבי יש אביד דוד : 18 ואלה תולדות פרץ הוליד את חזロン : 19 וחזロン הוליד את רם ורם הוליד את עמנדב : 20 ועמנדב הוליד את נחשות ונחשות הוליד את שלמה : 21 ושלמון הוליד את בעז ובעז הוליד את עופד : 22 ועובד הוליד את ישו וישו הוליד את דוד :

האיש מאנלנו הוא : 21 ותאמר רות המואביה נם כי אמר אליו עם הנערדים אשר לי הדקון עד אם כלו את כל הקציר אשר לי : 22 ותאמר נעמי אל רות כלתת טוב בתוי כי תצא עם נערותיו ולא יפנעו לך בשדה אחר : 23 ותדבק בנערות בעז ללקט עד כלות קציר השערם וקציר החטים ותשב את חמותה :

3 ותאמר לה נעמי חמותה בתוי הלא אבקש לך מניה אשר יויבך לך : 2 ועתה הלא בעז מעדתנו אשר הייתה את נערותיו הנה הוא זורה את נרין השערם הלילה : 3 ורחצת וסכת ושותה שמלהך עלייך וירדתי הנרין אל תודע לי איש עד כלתו לאכל ולשתות : 4 ויהי בשכובו יידעת את המקום אשר ישכב שם ובאת גளית מרגנליה ושכתי והוא יגיד לך את אשר תעשין : 5 ותאמר אליה כל אשר תאמרי עשה : 6 ותרד הנרין ותשככ ככל אשר צותה חמותה : 7 ויאכל בעז וישת ווישב לו ויבא לשכב בקצת הערמה ותבא בלט ותגלו מרגנליהו ותשככ : 8 ויהי בחצי הלילה ויחדר האיש וילפת והנה אשה שכבת מרגנליהו : 9 ויאמר מי את ותאמר אגci רות אמתך ופרשת כנפק על אמתך כי נאל אתה : 10 ויאמר ברוכיה את להזהה בתוי היטבת חסדק האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחורי הבחורים אם דל ואם עשיר : 11 וועתה בתוי אל תיראי כל אשר תאמרי עשה לך כי יודע כל שער עמי כי אשחת חילאת : 12 וועתה כי אמנים כי אם נאל אגci יונק אל קרוב ממוני : 13 לני הלילה והיה בבקר אם ינאך טוב ינאך ואם לא יחפץ לנאלך ונאלתיך אגci חוי יהזה שכבי עד הבקר : 14 ותשככ מרגנליהו עד הבקר ותקם בטרום יכיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הנרין : 15 ויאמר הבוי המטפח אשדר עלייך ואחוי בה ותאחו בה ווינד שיש שערם ווישת עלייה ויבא העיר : 16 ותבאו אל חמותה ותאמר מי את בתוי ותנד לה את כל אשר עשה לה האיש : 17 ותאמר שיש השערם האלה נתן לי כי אמר אל תבואי ריקם אל חמוטך : 18 ותאמר שבי בתוי עד אשר תדעין איך יפל דבר כי לא ישקט האשה כי אם כלת הדבר הווים :

4 ובעו עלה השער ווישב שם והנה הנאל עבר אשר דבר בעז ויאמר סורה שבאה פלני אלמוני ויסר ווישב : 2 ויקח עשרה אנשים מזקנין העיר ויאמר שבו פה ווישבו :

שיר השירים

לנו שועלים שועלים קטנים מוחבלים כרמים וכרמינו
סמדר : 16 דודו לי ואני לו הרעה בשושנים : 17 עד שיפוח
היום ונסו הצללים סב דמה לך דודו לצבי או לעפר
האלים על הררי בתה :

3 על משבבי בלילות בקשתי את אהבה נפשי
בקשתי ולא מצאתו : 2 אקומה נא ואסובבה בעיר
בשוקים וברחבות אבקשה את אהבה נפש בקשתי ולא
מצאתו : 3 מצאנו השמורים הסובבים בעיר את אהבה
נפשי ראיים : 4 כמעט שעררתי מהם עד שמצאתו אל בית
אהבה נפשי אחזתו ולא ארפנו עד שהbijאתו אל בית
امي ואל חדר הורתי : 5 השבעתו אתכם בנות ירושלים
מציאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעררו את
אהבה עד שתחפץ : 6 מיו ואתה עלה מן המדבר כתימרות
עמוק מקרתת מор ולבונה מכל אבקת רוכל : 7 הנה מטהו
שלשלמה ששם גברים סביבה לה מגברי ישראל : 8 כלם
אחוי חרב מלמד מלחהמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות : 9 אפרינו עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון :
10 עמדו עשה כסף רפידתו זהב מרכבו ארgeomן תוכו
רצוף אהבה מבנות ירושלים : 11 צאניה וראינה בנות ציון
מלך שלמה בעתרה שעררה לו אמו ביום חתנותו ובו
שמחה לבו :

4 הנה יפה רעייתך הנה יפה ענייך יונים מבعد לצמותך
שערך עד הר העזים שגלו מהר גלעד : 2 שנייך עדך
הקדובות שעליהם מן הרחצה שכם מותאיות ושללה
אין בהם : 3 כחוט השני שפתיך ומודבריך נאה כפלח
הרמן רתקך מבعد לצמותך : 4 כמנגדך דודך צוארך
בנוי לתלפיות אל הפמן תלי עליו כל שלטי הגברים :
5 שני שדייך בשני עפרים האומי צביה הרועים בשושנים :
6 עד שיפוח היום ונסו הצללים אלך לך אל הר המור
ואל נבעת הלבונה : 7 כלך יפה רעייתך ומום אין לך : 8
את מי לבנון כליה את מי לבנון תבואי תשרוי מראש אמנה
מראש שניר וחרמן ממענות ארויות מהדרי נמרדים : 9
לבכתי אחתי כליה לבכתי נרוא באחד מענייך באחד ענק
מצורניך : 10 מה יפו דודיך אחתי כליה מה טבו דודיך מיין
ויריח שמניך מכל בשמיים : 11 נפה תפשנה שפתוחותך כליה
דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתקיך כריה לבנון : 12
גַּן נועל אחתי כליה גַּן נועל מעין חתום : 13 שלוחיך פרדס

1 שיר השירים אשר לשלמה : 2 ישקי מנסיקות
פיה כי טובים דרך מיין : 3 לריה שמניך טובים שמן
תורך שمرך על כןعلمות אהבך : 4 משבני אחיך
נורזה הביאני המלך חדריו נילה ונשמהה בך נוכירה
דרך מיין מישרים אהבוק : 5 שחרורה אני ונואה בנות
ירושלם כאחלי קדר כירעות שלמה : 6 אל תרANO
שאני שחרורת שופתני המשב בניامي נחרו כי שמנינו
נטרהה את הכרמים כרמי שליל לאנטרתי : 7 הגידה לי
אהבה נפשי איך תרעה איך תרבץ בצדדים שלמה
אהיה כעתה על עדרי חבריך : 8 אם לא תדרעי לך
היפה בנשים צאי לך בעקביו הצאן ודע את גניתיך על
משכונות הרעים : 9 לסתותי ברכבי פרעה דמייך רעתי :
10 נאו לחייך בתרים צוארך בחרווים : 11 תורי זהב

2 אני חכצתה השרון שושנת העמקים : 2 כשושנה בין
החווחים בין רעויותי בין הבנות : 3 כתפוח בעצי העיר
בנוי בין הבנים בצלו המדרתי ויישתי ופריו מותוק
לחכבי : 4 הביאני אל בית היין והגלו עלי אהבה : 5
סמכוני באשיות רפדווני בתפוחים כי חולת אהבה אני :
6 שמאלו תחת לראשי ומיינו תחבקנו : 7 החשבתי אתכם
בנות ירושלים בצדאותו או באילות השדה אם תעירו ואם
תעררו את אהבה עד שתחפץ : 8 קול דודיך הנה זה
בא מדרגן על ההרים מקפץ על הנבעות : 9 דומה דודו
לצבי או לעפר האלים הנה זה עמוד אחר כתלנו משניהם
מן החלנות מץין מן החרכים : 10 ענה דודיך ואמר לך
קומי לך רעייתך יפתח ולכי לך : 11 כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף ההלך לך : 12 ההצנים נראו בארץ עת הזמיר
הגיע וקול התור נשמע בארץנו : 13 החהאה חנתה פניה
והגפנים סמדר נתנו ריח קומי לכי רעייתך יפתח ולכי לך :
14 יונתי בחני הסלע בסתר המדרגה הראני את מראיך
השמי ענייך את קולך כי קולך ערְבָּם ומראיך נואה : 15 אהוו

תמתי את היא לאמה ברכה היא לילדה ראה בנות
ויאשרה מלכות ופלנסים ויהללה: 10 מי זאת הנש��פה
כמו שחר יפה לבנה ברכה חכמה אימה כנדגולות: 11 אל
נתן אנו ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפן
הנצח הרמן: 12 לא ידעתני נפש שמתנו מרכבות עמי
נדיב: 13 שובי שובי השולמית שובי שובי ונזהה בר' מה
זהו בשולמית כמחלת המהנים:

7 מה יפו עמוק בגעלים בת נדיב חמויק ירכיך כמו
חלאים מעשה ידי אמן: 2 שרדך אנן הסחר אל יחר
המוג בטנק ערמות חטים סונה בשוננים: 3 שני שידך
כשני עפרים תאמוי צביה: 4 צוארך כמנדל השן ענייך
ברוכות בחובון על שער בת רכיבם אפק כמנדל הלבנון
צופה פני דמשק: 5 ראשך עלייך ככרמל ודלת ראשך
ארגמן מלך אסור ברהיטים: 6 מה יפיה ומה נעמת
אהבה בתענוגים: 7 זאת קומתק דמתה להמר ושידך
לאשכלות: 8 אמרתו עלה בתמר אהזה בסנסינו ויהיו
נא שידך כאשכלות הנפן וריח אפק כתפוחים: 9 ותחק
כין הטוב הולך לדודו למשרים דובב שפתו ישנים: 10
אני לדודי ועלי תשוקתו: 11 לך דודוי נצא השדה נלינה
בכפרים: 12 נשכימה לכרמים נרא אם פרחה הנפן
פתח הסמדר הנצז הרמוניים שם אתן את דדי לך: 13
הדוראים נתנו ריח ועל פתחינו כל מגדלים חדשים נם
שנים דודי צפנתי לך:

8 מי יתנק כאה לי יונק שדי אמי אמצעך בחוץ אשך נם
לא יבשוו לי: 2 ana nq אביך אל בית אמי תלמידי אשך
מיין הרקח מעסיס רמנין: 3 שמאלו תחת ראשיו יומינו
תחבקני: 4 השבעתי אתכם בנות ירושלים מה עיררו
ונמה תעררו את אהבה עד שתתחפז: 5 מי זאת עלה מן
המברב מתרפקת על דודה תחת התהפה עוררתיך שמה
חבלתק אמך שמה חבללה יולדתך: 6 שימני חחותם על
לבך כחותם על ורועך כי עזה כמות אהבה קשה כשאל
קנאה רשותה רשי אש שלחתה: (Sheol h7585) 7 מים
רבים לא יוכל למכות את אהבה ונחרות לא ישפופה
אם יtan איש את כל הון ביחס אהבה בו יבשו לו: 8
אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נשעה לאחנתנו ביהם
הרמן רקתק מבעד לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילנסים וועלמות אין מסך: 9 אחות היא יונת

רמוניים עם פרי מגדים כפרים עם נרדים: 14 גרד וכרכם
קנה וקננו עם כל עצי לבונה ממר ואלהות עם כל הראש
בשים: 15 מעין ננים בא רם חיים ונולים מן לבנון: 16
עוררי צפון ובואי תימן הפיחו נני זילו בשמי יבא דורי
לנו ויאכל פרי מגדיו:

5 באתי לנו אחתי כליה אריתוי מורי עם בשמי אכלתי
עיר עם דבש שתתי יינו עם חלבוי אכלו רעים שתו
ושכרו דודים: 2 אני ישנה ולבי עד קול דודי דפק פתחו
לי אחתי דעתית יונתי תמתה שראשי נמלא טל קוצותיו
רישוי ליליה: 3 פשטי את כתני איככה אלבשנה
רחצתי את רגלי איככה אטנפם: 4 דודי שלח ידו מן
החר ומעי המעו עלי: 5 קמתי אני לפתח לדורי וידני ונפנו
מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעל: 6 פחחתי אני
לדודי ודודי חמק עבר נפשו יצאה בדרכו בקשתיו
ולא מצאתיתו קראתיו ולא עני: 7 מצאנו השמרים
הסכבים בעיר הconi פצעונו נשאו את רדיי מעלי שמרי
חחות: 8 השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו
את דודי מה תנידו לו שחולות אהבה אני: 9 מה דודך
מדור היפה בנשים מה דודך מדור שכחה השבענו: 10
דוריך זח ואדם דגול מרבבה: 11 ראשו כתם פו קוצותיו
תלתלים שחרות כעורב: 12 עניינו כיוונים על אפיקי מים
רחצוץ בחלב ישבות על מלאת: 13 לחיו כערוגת הבש
מנגדלות מרקחים שפתותינו שושנים נטפות מור עבר: 14
ידיו גלילי זהב מלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלה
ספרים: 15 שוקיו עמודי שמשיסים על אדרני פו מראותו
כלבונו בחור כארזים: 16 חכו ממתקים וככלו מחרדים
זה דורי וזה רעיב בנות ירושלים:

6 אגה הילך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשו
עמק: 2 דודוי ירד לנו לערונות הבש לערות בננים
וללקט שוננים: 3 אני לדודי ודורי לי הרעה בשוננים:
4 יפה את רעתי כתרצה נואה כירושלם אימה כנדגולות:
5 הסביר ענייך מנדורי שהם הרהיבני שערכ כעדר העזים
שגלשו מן הגלעד: 6 שניך כעדר הרחלים שעלו מן
הרחצה שכלים מתחאומות ושכללה אין בהם: 7 כפלח
הרמן רקתק מבעד לצמתך: 8 ששים מה מה מלכות
ושמנים פילנסים וועלמות אין מסך: 9 אחות היא יונת

כמנדרחות או הייתה בעיניו כmozatת שלום: 11 כרם היה
לשלה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא
בפרי אלף כסף: 12 כרמו שלי לפני האלף לך שלמה
ומאותים לנטרים את פרי: 13 היושבת בננים חברים
מקשכבים לקלק השמיוני: 14 ברח דורי ודמה לך
לצבי או לעפר האילים על הרוי בשמות:

שרים ושרות ותענוגת בני האדם שדה ושרות: 9 ונדרתי והוספתי מכל שהיא לפני בירושלם אֲפִחְכָמָתִי עַמְדָה לי: 10 וכל אשר אלה עני לא אצלה מהם לא מנעה את לבי מכל שמהה כי לבי שמה מכל עלי וזה היה חלקי מכל עלי: 11 ופניתי אני בכל מעשי שעשו ידי ובعمل שומתי לעשות והנה הכל הבלתי ורעות רוח ואין יתרון תחת המשם: 12 ופניתי אני לראות חכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שיבוא אחריו המלך את אשר כבר עשו: 13 וראיתי אני שיש יתרון לחכמה מן הסכלות כי תרונן האור מן החשך: 14 החכם עניינו בראשו והכטיל בחשך הולך וידעתו נם אני שמקורה אחד יקרה את כלם: 15 ואמרתי אני בלבוי מקריה הכספי נם אני יקרני ולמה חכמו אני או יותר ודברתו בלב שם זה הצלב: 16 כי אין זכרון לחכם עם הכספי לעולם בשכבר הימים הבאים הכל נשכח ואיך ימות החכם עם הכספי: 17 ושנאתו את החיים כי רע עלי המשעה שנעשה תחת המשם כי הכל הבלתי ורעות רוח: 18 ושנאתו אני את כל עלי אני על תחת המשם שנאנחנו לאדם שיהיה אחרי: 19 וממי יודע החכם יהיה או סכל וישלט בכל עלי שומתי ושהחכמי תחת המשם נם זה הצלב: 20 וסבירות אני ליאש את לבי על כל העמל שומתי תחת המשם: 21 כי יש אדם שעמלו בחכמה ובבדעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתנו חלקו נם זה הבלתי ורעה רבה: 22 כי מה הווה לאדם בכל עמלו וברעינו לבו שהוא עמל תחת המשם: 23 כי כל ימי מכאבים וכעס עניינו נם בלילה לא שכב לבו נם זה הבלתי הוא: 24 אין טוב באדם שיאל ושתה וחראה את נפשו טוב בעמלו נם זה ראייתי אני כי מיד האלים היא: 25 כי מי יאלל וממי יחשח חוץ ממי: 26 כי לאדם שטוב לפני נתן חכמה ודעת ושםה ולחוטא נתן ענן לאסוף ולכנוס לחת לטוב לפני האלים נם זה הבלתי ורעות רוח:

3 לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השם: 2 עת לילדת עת למות עת לטעת ועת לעקור נטו: 3 עת להרוג ועת לרפוא עת לפרוֹז ועת לבנות: 4 עת לבכות ועת לשחוק עת ספר ועת רקוֹד: 5 עת להשליך אבנים ועת כנוס אבנים עת לחבק ועת לרחק מהבק: 6 עת לבקש ועת לאבד עת לשמור ועת להשליך: 7 עת לקרווע ועת לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

1 דברי קהילת בן דוד מלך בירושלם: 2 הכל הכלים אמר קהילת הכל הכלים הכל הכל: 3 מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמל תחת המשם: 4 דור הילך ודור בא הארץ לעולים עמדת: 5 וורה השם ובה השם ואל מקומו שואף זורח הוא שם: 6 הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סובב הולך הרוח ועל סובבתו שב הרוח: 7 כל הנחלים הלבאים אל הים והים איןנו מלא אל מקום שתנהלים הלבאים שם הם שבים ללבת: 8 כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אין משמע: 9 מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת המשם: 10 יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעלמיים אשר היה מלפננו: 11 אין זכרון לראשים וגם לאחרנים שיהיו לא היה להם זכרון עם שיהיו לאחרנה: 12 אני קהילת היותי מלך על ישראל בירושלם: 13 ונתתי את לבי לדרוש ולהתור בחכמה על כל אשר עשה תחת המשם הוא ענן רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 14 ראייתי את כל המעשים שנעשה תחת המשם והנה הכל הבלתי ורעות רוח: 15 מועות לא יוכל לתקן וחרון לא יוכל להמנות: 16 דברתני אני עם לבי לאמר אני הנה הנדרתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני עלי ירושלם ולבי ראה הרבה חכמה ודעת: 17 ואתנה לבי לדעת חכמה ודרעת הוללות וascalות ידעת שם וזה רעיון רוח: 18 כי ברב חכמה רב כעס וויסוף דעת יוסיף מכאב:

2 אמרתי אני בלבוי להכה נא אנסכה בשמהה וראה בטוב והנה נם הוא הצלב: 2 לשחוק אמרתי מה הולל ולשםה מה זה עשה: 3 תרתוי בלבוי למשוך בין את בשרי ולבי נהג בחכמה ולאחיו בסכלות עד אשר אראה אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תחת השם מס' מ' ימי היהם: 4 הנדרתי מעשי בניתי לי בתיים נטעתי לי כרמיים: 5 עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי בהם עץ כל פרוי: 6 עשיתי לי ברכות מים להשקות מהם יער צומח עצים: 7 كنتי עבדים ושפחות ובני בית היה לי נם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי מכל שהוא לפני לבני בירושלם: 8 כנסתי לי נם כסף וזהב וסגולת מלכים והמדינות עשו לי

לهم שכר טוב בעמלם: 10 כי אם יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול ואין שני להקומו: 11 גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד איריך יחם: 12 ואם יתקפו האחד השניים יעמדו נגדו והחותם המשלשל לא במחarra נתק: 13 טוב לילד מסכן וחכם מלך זון וכיסיל אשר לא ירע להזוהר עוד: 14 כי מבית הסורדים יצא למך כי גם במלכותו נולד רשות: 15 ראייתי את כל החיים המהלים תחת השמש עם הילד השני אשר יעדת תחתיו: 16 אין קץ לכל העם לכל אשר היה לנפיהם נם האחרונים לא שמהבו כי גם זה הבל ורעיון רוח:

5 שמר רגליך כאשר תלך אל בית האלים וקרוב לשמע מתח הכסילים זבח כי אין יודעים לעשות רע: 2 אל תבהל על פיך ולבך אל ימחר להוציא דבר לפני האלים כי האלים בשמים אתה על הארץ על כן יהיו דבריך מעתים: 3 כי בא החלום ברב עניין וכול סטייל ברב דברים: 4 כאשר תדר נדר לאלים אל תארח לשלמו כי אין חפץ בכסילים את אשר תדר שלם: 5 טוב אשר לא תדר משתדור ולא תשלם: 6 אל תח את פיך לחטיא אתبشرך ואל תאמר לפני המלך כי שננה היא למה יקצף האלים על קולך וחייב את מעשה ידיך: 7 כי ברב חלומות והבלים ודברים הרבה תראה האלים ירא: 8 אם עשך רשות גול משפט וצדק תראה במדינה אל תחתה על חפץ כי נגה מעלה נגה שמו ונבחים עליהם: 9 ויתרונו ארץ בכל היא מלך לשדה נעבד: 10 אהב כסף לא ישבע כסף ומוי אהב בהמון לא תבואה גם זה הבל: 11 ברכות הטובה רבו אוכליה וממה כשרון לבעליה כי אם ראיית עניינו: 12 מותקה שנת העבד אם מעת ואם הרבה יאלח והשבע לעשיך איננו מניה לו לישון: 13 יש רעה חוללה ראיות תחת השמש עשר שמור לבעליו לרעהו: 14 ואבד העשר ההוא בעניינו רע והוליד בן אינו בידו מאומה: 15 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישב לכת כשבא ומאותה לא ישא בעמל שילך בידיו: 16 וגם זה רעה חוללה כל עמת שבא כן יילך ומה יתדרן לו שיעמל לרעה: 17 גם כל ימי בחשך יאלח וכעס הרבה וחלייו וקצף: 18 הנה אשר ראיית אינו טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות טובה בכל עמל שיעמל תחת השמש מספר ימי חיו אשר נתן לו האלים כי

لتפור עת לחשות ועת לדבר: 8 עת לאחוב ועת לשנא עת מלחמה ועת שלום: 9 מה יתרון העשו באשר הוא עמל: 10 ראייתי את העניין אשר נתן אלהים לבני האדם לענות בו: 11 את הכל עשה יפה בעתו נם את העלם נתן בכלם מבלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים מראש ועד סוף: 12 ידעתי כי אין טוב בם שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מחת אלהים היא: 14 ידעתי כי כל אשר יעשה אלהים הוא יהיה לעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לרע והאלהים עשה שיראו מלפניו: 15 מה שהוא כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את נרדף: 16 ועוד ראייתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומוקם הצדק שמה הרשות: 17 אמרתי אני בלבוי את הצדיק ואת הרשות ישפט האלים כי עת לכל חפץ ועל כל המעשה שם: 18 אמרתי אני בלבוי על דברת בני האדם לברם האלים ולראותיהם שם בחמה מה להם: 19 כי מקרה בני האדם ומקרה הבהיר ומקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל ומותה האדם מן הבהיר אין כי הכל הבל: 20 הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר: 21 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה רוחה והבהיר הירדה היא למטה לא-ארץ: 22 ראייתו כי אין טוב מאשר ישמה האדם במעשהיו כי הוא החלקו כי מי יビיאנו לראות במאה שהיא אחראי:

4 ושבתי אני ואראה את כל העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה דמעת העשקים ואין להם מנהם ומיד עשקייהם כח ואין להם מנהם: 2 ושבתי אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר המה חיים עדנה: 3 וטוב משניות את אשר עדן לא היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש: 4 וראייתי אני אה כל עמל ואח כל כשרון המעשה כי היא קנאה איש מעלה נם וזה הבל וראות רוח: 5 הכספי תבק אה ידיו ואכל את בשרו: 6 טוב מלא כף נחת מלא חפנים עמל וראות רוח: 7 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש: 8 יש אחד ושני נם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו נם עניינו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את נשפי מטובה נם זה הבל וענין רע הוא: 9 טובים השנים מן האחד אשר יש

זה עשה האלים על דברת שלא ימצא האדם אחורי מואינה: 15 את הכל רואיתו בניו הבלוי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשות מריך בראתו: 16 אל תה צדיק הרבה ואל תחכם יותר למה השומים: 17 אל תרשע הרבה ואל תהו סכל למה תמות בלא עתק: 18 טוב אשר תחוץ בזה וגם מזה אל תנח את ירך כי ירא אלהים יצא את כלם: 19 החכמה תעוז בחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר: 20 כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחתה: 21 גם לכל הדברים אשר ידברו אל תחן לבך אשר לא השמע את עברך מקלך: 22 כי גם פעמים רבות ידע לך אשר גם את קללות אחרים: 23 כל זה נסיתך בחכמה אמרתי אחכמה והוא רוחקה ממוני: 24 רוחק מה טהרה ועמק עמק מי ימצאנו: 25 סבוחו אני ולבי לדעת ולחות ובקש חכמה וחכובן ולדעת רשות סכל והסלנות הוללות: 26 ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים להבה אסורים ידריה טוב לפני האלים מלט ממנה וחוטא ילךך בה: 27 ראה זה מצאתי אמרה קhalbת אחת לאחת למציא השבעון: 28 אשר עוד בקשה נפשי ולא מצאתי אדם אחד מאלף מצאתי ואשה בכל אלה לא מצאתי: 29 לבך ראה זה מצאתי אשר עשה האלים את האדם ישר ומה בקש השבונות רביים:

8 מי כחכם ומיו יודע פשר דבר חכמה אדם תאייר פניו ושו פניו ישנא: 2 אני פוי מלך שמור ועל דברת שבועות אלדים: 3 אל תבהל מפני תליך אל תעמד בדבר רע כי כל אשר יחפץ יעשה: 4 באשר דבר מלך שלשן ומי אמר לו מה תעשה: 5 שומר מצואה לא ידע דבר רעה ומשפט ידע לב חכם: 6 כי לכל חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו: 7 כי איננו ידע מה שיריה כי כאשר יהיה מי יגיד לו: 8 אין אדם שלט ברוח לכלו את הרוח ואינו שלtron ביום המוות ואינו משלחת במלתמו ולא אמלט רשות את בעליו: 9 את כל זה רואיתו ונתן את לבו לכל מעשה אשר נעשה תחת המשם עת אשר שלט האדם באדם לרע לו: 10 ובכן ראייתו רשותים קברדים ובאו ומקום קדוש יהלכו וישתבחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבעל: 11 אשר אין נעשה פתגס מעשה הרעה מהרעה על כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע: 12 אשר חטא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני אשר

הוא חלקו: 13 גם כל האדם אשר נתן לו האלים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממן ולשאת את חלקו ולשם בעמלו זה מות אללים היא: 14 כי לא הרבה יזכיר את ימי חייו כי האלים מענה בשמהת לבו:

6 יש רעה אשר ראייתו תחת המשם ורבה היא על האדים: 2 איש אשר יתן לו האלים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לפניו מכל אשר יראה ולא ישלטנו האלים לאכל ממן כי איש נכרי יאלנו זה הבעל וחלי רע הוא: 3 אם יולד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב שהיו ימי שני ונפשו לא תשבע מן הטובה ונם קבורה לא היהת לו אמרתי טוב ממן הנפל: 4 כי בהבל בא ובחשך ילך נפשו של שמו ייכסה: 5 גם שמש לא ראה ולא ידע נחת לה מהו: 6 ואלו היה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל מקום אחד הכל הולך: 7 כל עמל האדם לפניו ונם הנפש לא המלא: 8 כי מה יותר לחכם מן הבלתי מה לעני יודיע להלך נגר החים: 9 טוב מראה עיניהם מהלך נפש נם זה הבעל ורעות רוח: 10 מה שהיה כבר נקרא שמו בז כי יש דברים הרבה הרבה הבעל מה יתר לאדם: 11 כי מי יודיע מה טוב לאדם בחים מספר ימי חי הבעל ויעשם צל אשר מי יגיד לאדם מה היה אחורי תחת המשם:

7 טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו: 2 טוב לילכת אל בית אבל מלכת אל בית משתה באשר הוא סוף כל האדים והחי יתנו אל לבו: 3 טובicus משחק כי ברע פנים ייטב לב: 4 לב חכמים בביית אבל ולב כסילים בביית שמחה: 5 טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים: 6 כי קול הסורים תחת הסיר כן שחק הכספי נום זה הבעל: 7 כי העשך יהולח חכם ויאבד את לב מותנה: 8 טוב אחורי דבר מראשו טוב ארך רוח מגבה רוח: 9 אל תבהל ברוחך לכעס כי כעס בחיק כסילים יגוח: 10 אל תאמיר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מלאה כי לא מחייבת שאלת על זה: 11 טובח חכמה עם נחלה יותר לראי המשם: 12 כי בצל החכמה בצל הכספי ויתרונו דעת החכמה תחיה בעליה: 13 ראה את מעשה האלים כי מי יכול לתקן את אשר עותו: 14 ביום טוב היה בטוב ובוים רעה ראה גם את זה לעמתה

יקירה את כלם: **12** כי גם לא ידע האדם את עתו כדברים שנאחים במצודה רעה וככפרדים האוזות בפה כהם ויקשים בני האדם לעת רעה כשתפלו עליהם פתאם: **13** גם זה רأיתי חכמה תחת השם השם ונדרלה היא אליו: **14** עיר קטנה ונאים בה מעט ובא אליה מלך נדול וסבב אותה ובנה עלייה מצודים נדרלים: **15** ומצא בה איש מסכן חכם ומולט הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש המסכן ההוא: **16** ואמרתי אני טובה חכמה מגבורה וחכמת המסכן בזיהה וברבורי אינם נשמעים: **17** דברי חכמים בנתת נשמעים מיעתק מושל בכסילים: **18** טובה חכמה מכל קרב וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:

10 זובבי מות יבאיש ביביע שמן רוקח יקר מהחכמה מכבוד סכלות מעט: **2** לב חכם לימינו ולב כסיל לשמאלו: **3** גומג בדרך כשחסכל הילך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא: **4** אם רוח המושל העלה עלייך מוקמך אל תנח כי מרפא יניה חטאיהם נדולים: **5** יש רעה רأיתי תחת השם ששננה שיצא מ לפני השליט: **6** נתן הסכל במרומים רבים ועיירים בשפל שבבו: **7** רأיתי עבדים על סוסים ושרים הילכים עבדים על הארץ: **8** חפר גומץ בו יפול ופרק נדר ישכנו נחש: **9** מסיע עבניהם יעצב בהם בוקע עצים יסכן בהם: **10** אם קהה הבROL והוא לא פנים קלקל וחילים יגבור ותרון הכספי חכמה: **11** אם ישך הנחש בלווא לחש ואין יתרון לבעל הלשון: **12** דברי פי חכם חן ושפותה כסיל תבלענו: **13** תחולת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו הוללות רעה: **14** והסכל ירבה דברים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר יזהה מאחריו מי יגיד לו: **15** עמל הכספיים הינענו אשר לא ידע ללחכה אל עיר: **16** אי לך ארץ שליך נער ושיריך בבקיר יאכלו: **17** אשריך ארץ שליך בן חורוים ושיריך בעת יאכלו בנכורה ולא בשתי: **18** בעצלתים ימך המקרה ובשפלוות ידים ידוף הבית: **19** לשוחק עשים לחם ויין ישמח חיים וחכוף יענה את הכלל: **20** גם במדעדך מלך אל תקלל ובחרדי משכברך אל תקלל עשר כי עופ השמיים يولיך את הקול ובעל הכנפים יגיד דבר:

11 שלח לחמך על פני המים כי ברב הימים תמצאנו: **2** חן חלק לשבעה ונום לשמונה כי לא תדע מה היה רעה על הארץ: **3** אם י滿לא העבים נשם על הארץ ידרקו והוא טוב ליראי האלים אשר ייראו מ לפניו: **13** וטוב לא יהיה לרשע ולא אריך ימים כצל אשר איננו ירא מ לפני אליהם: **14** יש הכל אשר נשא על הארץ אשר יש צדיקים אשר מניעו אליהם במעשה הרשעים ויש רשעים שמניעו אליהם במעשה הצדיקים אמרתי שום זה הכל: **15** ושבחתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם תחת השם כי אם לא יכול לשחות ולשוחה ולשמה והוא ילנו בעמל ימי חיו אשר נתן לו האלים תחת השם: **16** כאשר נתתי את הבינה תחת השם תחת השם: **17** כאשר עלי הארץ כי נס ביום ובלילה שנה בעינוי איננו ראה: **18** וראיתי אה כל מעשה האלים כי לא יכול האדם למצוא את המעשה אשר נשא תחת השם בשל אשר יעמיל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר החכם לדעת לא יוכל למצוא:

9 כי אה כל זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם ביד האלים נס אהבה נס שנאח אין יודע האדם הכל לפניהם: **2** הכל אשר לכל מקרה אחד לזריך ולרשע לטוב ולטהר ולטמא ולזבח ולאשר איננו זבח כתוב כחטא הנשבע כאשר שבועה ירא: **3** זה רע בכל אשר נשא תחת השם כי מקרה אחד לכל ונם לב בני האדם מלא רע והוללות כלבכם בחיהם ואחריו אל המתים: **4** כי מי אשר יבחר אל כל החיים יש בטחון כי לכלביו הוא טוב מן הארץ המתים: **5** כי החיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה ואין עוד להם שכר כי נשכח זכרם: **6** נס אהבתם נס שנאתם נס קנאתם כבר אבדה וחלק אין להם עוד לעולם בכל אשר טוב יינק כי כבר רצח האלים את לחםך ושתה בלב טוב יינק כי בחר רצח האלים את מעשיך: **8** בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסך: **9** ראה חיים עם אשה אשר אהבת כל ימי חייו הכלך אשר נתן לך תחת השם כל ימי הכלך כי הוא חלק בחיהם ובעולם אשר אתה عمل תחת השם: **10** כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה וחbone רדעת וחכמה בשאל אל אשר אתה הילך שמה: **11** שבתי וראה תחת השם כי לא לקלם (Sheol h7585) המרוץ ולא לנבורים המלחמה ונום לא לחכמים לחם ונום לא לנבונים עשר ונום לא ליריעים חן כי עת ופגע

ואם יפול עץ בדרכם ואם בצדפון מקום שיפול העץ שם יהוא: 4 שומר רוח לא יזרע וראה בעבים לא יקצור: 5 כאשר איןך יודע מה דרכך הרוח עצמים בכתן המלאה ככה לא תדע את מעשה האללים אשר עשה את הכלל: 6 בבקר זורע את זרעך ולערב אל תמן ידך כי איןך יודע איז זה יכרז זהה או זה ואם שנייהם כאחד טובים: 7 ומתקן האור וטוב לעיניהם לראות את המשמש: 8 כי אם שנים הרבה יהיה האדם בכלם ישם ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו כל שבא הכלל: 9 שמה בחור בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך בדרכיכי לבך ובמראי ענייך ודע כי על כל אלה יביאך האללים במשפט: 10 והסר כעס מלכיך והعبر רעה מבשרך כי היולדות והשחרות הכלל:

12 זכר את בוראיך בימי בחורתיך עד אשר לא יבוא ימי הרעה והגינו שנים אשר האמר אין לי בהם חפין: 2 עד אשר לא תחשך השימוש והאור והירוח והכוכבים ושבו העבים אחר הגשם: 3 ביום שייזעו שMRI הבית והטעתו אנשי החיל ובטלו התחנות כי מעטו וחסכו הראות בארכות: 4 וסגורו דלתיהם בשוק בשפל קול התחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות השיר: 5 גם מגבה יראי וחתחותם בדרכך וינאץ השקר ויסתבל החניב ותפר האבינה כי הלה adam אל בית עולמו וסבבו בשוק הספרדים: 6 עד אשר לא ירחק חבל הכסף ותרץ נלה הזוב ותשבר כד על המבווע ונזרן הגנול אל הבור: 7 יושב העפר על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האללים אשר נתנה: 8 הבלתי כלים אמר הקולת הכלל הכלל: 9 וויתר שהיה קהלה חכם עוד למד דעת את העם ואין וחקר תקן משלים הרבה: 10 בקש קהלה למצא דברי חפץ וכחוב ישר דברי אמת: 11 דברי חכמים כדרבנות וכמשמרות נטועים בעלי אספונות נתנו מרעה אחד: 12 וויתר מהמה בני הזור עשות ספרדים הרבה אין קץ ולתג הרבה יגעתبشر: 13 סוף דבר הכל נשמעת את האללים ירא ואת מצוחיו שמור כי זה כל האדים: 14 כי את כל מעשה האללים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע:

מריטוי מחוץ שכלה חרב בביה כמות: 21 שמעו כי נאנחה אני אין מנהם לי כל איבוי שמעו רעתי ששו כי אהה עשית הבאתה יומם קראת ויהיו כמווני: 22 תבא כל רעתם לפניך וועלל למו כאשר עוללה לי על כל פשעך כי רבותה אנחתו ולבי דוי:

2 איכה ייעיב באפו אדרני את בה ציון השליך משם מארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם הנגלי ביום אפו: 2 בלע אדרני לא חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מבצרי בית יהודת הניע לארץ חלל מלוכה ושרידה: 3 נרע בחורי אף כל קדרן ישראל השיב אחר ימינו מפני איביך ויבעד ביעקבakash להבה אכללה סביב: 4 דרך קשתו כאובי נציב ימינו כצר ויהרג כל מהמודיעין באهل בית ציון שפקakash חמתו: 5 היה אדרני כאובי בלע ישראל בלע כל אדמנותיה שחת מבצרייו וירב בבית יהודת אנניה ואינה: 6 ויחמס כנן שכו שחת מועדו שכח יהודת בציון מועד ושבת ויאן בזעם אפו מלך וכחן: 7 זכה אדרני מזבחו נאר מקדשו הסניר ביד אובי חומת אדמנותיה קול נתנו בביה יהודת כים מועד: 8 חשב יהודת להשחת חומות בית ציון נתה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יהודו אמללו: 9 טבעו בארץ שעיריה אבד ושבר ברייה מלכה ושרידה בנים אין תורה נם נביאיה לא מצאו חוץ מיהודה: 10 ישבו לארץ ידרמו זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון בתולית ירושלים: 11 כל בדמותו עני חמרמרו מער נשבך לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קרייה: 12 לאמתם יאמרו היה דגן ווין בתעתפם חחל ברחבות עיר בהשתפק נפשם אל חיק אמתם: 13 מה אעודך מה אדרמה לך הבת ירושלים מה אשוה לך ואנחמד בתולות בית ציון כי גודל כים שברך מי ירפא לך: 14 נביאיך חוו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להшиб שבירך ויחחו לך משאות שוא ומדוחים: 15 ספקו עלייך כפים כל עברי דרך שركו ויונעו ראשם על בת ירושלים הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ: 16 פציו עלייך פותם כל אובייך שركו ויחרקו שנ אמרו בלענו אך זה היום שקוינחו מצאנו ראיינו: 17 עשה יהודת אשר זם בצע אמרתו אשר צוח מימי קדם הרס ולא חמל וישמח עלייך אובי הרים קרן צריך: 18 צעק לכם אל אדרני

1 איכה ישכה בדר העיר רבתה עם היהת calamna רבתה בינוי שרתוי במדינות היהת למס: 2 בכו תבכה בלילה ורמעחה על להחה אין לה מנהם מכל אהבה כל רעה בנדו בה הי לו לה לאיבים: 3 גלה יהודת מען מרב עבדה היא ישכה בינוי לא מצאה מנוח כל דרפה השינה בין המצרים: 4 דרכיו ציון אבלות מבלאי בא מועד כל שעירה שוממין כהנאה נאנחים בתוליתו ננות והיא מר לה: 5 הוז צריה לראש איביה של כי יהודת הונה על רב פשעה עוללה הלאו שבי לפניו צר: 6 ויצא מן בת ציון כל הדרה היו שירה כאלים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפניו רודף: 7 זכרה ירושלים ימי עניה ומרודיה כל מהמודיה אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראה צרים שחקו על משבתה: 8 חטא צחאה ירושלים על כן לנירה היהת כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה נם היה נאנחה ותשב אחר: 9 טמאתת בשוליה לא זכרה אחראית ותרד פלאים אין מנהם לה ראה יהודת עני כי הגדיל אובי: 10 ידו פרש צר על כל מהמודיה כי דאתה גנים באו מקדשה אשר צויתה לא יבוא בקהל לך: 11 כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מהמודיהם באכל להшиб נפש ראה יהודת והביטה כי הייתי זוללה: 12 לוא אליהם כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב מכאובי אשר עולל לא אשר הוניה יהודת ביום חרון אפו: 13 ממרום שלח אש עצמות וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחר נתני שמהה כל היום דוה: 14 נשקר על פשעי בידיו ישתרנו על עלי צוארי הכספי כחי נתנני אדרני בידי לא אוכל קום: 15 שלחה כל אוביידי אדרני בקרבי קרא עלי מועד לשבר בחורי נתך אדרני לבתולת בת יהודת: 16 על אלה אני בוכיה עני עני ירדה מים כי רחק ממוני מנהם משב נפשי היה בני בוני בינויהם: 17 פרשה ציון בידיה אין מנהם לה צוה יהודת ליעקב סביביו צריו היהת ירושלים לנדה בינויהם: 18 צדיק הוא יהודת כי פיהו מריטוי שמעו נא כל עמים וראו מכאובי בתוליתו ובחורי הלאו בשבי: 19 קראתי למאחבי המה רמוני כהני זקני בעיר גנוו כי בקשו אבל למו וישבו את נפשם: 20 ראה יהודת כי צר לי מעי חמרמרו נהפק לבי בקרבי כי מרנו

פשענו ומרינו אתה לא סלחת: 43 סכתה באף ותרדפנו הרנת לא חמלת: 44 סכתה בענין לך מעבור הפללה: 45 שחי ומאוס תשמננו בקרב העמים: 46 פזו עליינו פיהם כל איבינו: 47 פחד ופחת היה לנו השאת והשבר: 48 פלני ימים תרד עני על שבר בת עמי: 49 עני ננרכה ולא תדרמה מאין הפנות: 50 עד ישקו וירא יהוה ממשימים: 51 עני עללה לפשי מכל בנות עיריו: 52 צוד צドני צפוף איבי חنم: 53 צמתו בבור חי וידו אבן بي: 54 צפו מים על ראשי אמרתי נגזרתי: 55 קראתי שמק יהוה מבור החתיות: 56 קולי שמעת אל תלם אונק לרווחתי לשועתי: 57 קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא: 58 רבת אדני ריבי נפשי נאלת חי: 59 ראייה יהוה עותתי שפתחה משפט: 60 ראייה כל נקמתם כל מוחשכם לי: 61 שמעת חרפתם יהוה כל מוחשכם עלי: 62 שפתי קמי והנונים עלי כל היום: 63 שבתם וקיטם הביטה אני מניניהם עלי כל היום: 64 תשיב להם גמול יהוה כמעשה ידיהם: 65 תתן להם מננת לב תאלתך להם: 66 תרדף באף ותשמידם מתחתשמי יהוה:

4 **איכה** יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשחפכה אبني קדרש בראש כל חוץות: 2 בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלוי חרש מעשה ידי יוצר: 3 נם תניין חלצו שד היניקו נוריהן בת עמי לאкор כי עניים במדבר: 4 דבק לשון יונק אל חכו בצמא עולמים שאלו לחם פרש אין להם: 5 האכלים לمعدנים נשמו בחוץות האמנים עלי תולע תבקו אשפותו: 6 וינדל עון בת עמי מהחטא סדם ההפלכה כמו רגע ולא חלו בה ידיים: 7 יכו נזיריה משלג צחו מחלב אדרמו עצם מפנינים ספר נורחות: 8 חשק משחזר תארם לא נכרו בחוץות צפדי עורם על עצמים יבש היה עין: 9 טובים היו חללי הרב מחללי רעב שהם יזובו מודקרים מותנובת שדי: 10 ידי נשים רחמניות בשלו ילידיהן היו לבירות למו בשבר בת עמי: 11 כליה יהוה את חמותו שפק חירון אףו ויצת אש בציוון והאכל יסודתיה: 12 לא האמין מלכי ארץ וכל ישבי חבל כי יבא צד ואויב בשעריו ירושלים: 13 מהחטא נביאיה עונות כהנינה השפכים בקרבה דם צדיקים: 14 גנוו עורים בחוץות נגאל בדם בלבד יוכלו גנוו בלבשיהם: 15 סורו טמא קראו למם סורו סורו אל

חומה בת ציון הורידי כנחל דמעה יומם ויליה אל התני פונת לך אל הדם בת עינך: 19 קומי רני בלילה בראש אשمرות שפכלי כמים לבך נכח פני אדרני שאילו כפיק על נפש עוליך העטופים ברעב בראש כל חוץות: 20 ראה יהוה והביטה למי עללה כה אם תאכלנה נשים פרדים עלי טפחים אם יחרוג במקדש אדרני כהן ונביא: 21 שכבו לארץ חוץות נער וזקן בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרנת ביום אפק טבחת לא חמלת: 22 תקרא כוים מועד מוגרי מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביותי איבי כלם:

3 אני הגבר ראה עני בשבט עברתו: 2 אותי נהג וילך חשק ולא אור: 3 אך ביב ישב יהפך ידו כל היום: 4 בלהה בשרו ועורי שבר עצמותי: 5 בנה עלי ויקף ראש ותלאה: 6 במחשכים הושיבני כמותי עולם: 7 גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשת: 8 נם כי אעך ואשוע שם חפלתי: 9 גדר דרכי בנויות נתיבתי עוה: 10 דב ארב הוא לא אדריה במסתרים: 11 דרכי סורר ויפשחני שמי שמי: 12 דרך קשתו ויציבני כמטרא לחץ: 13 הביא בכליותיبني אשפטו: 14 היהתו שחק לכל עמי נגינתם כל היום: 15 השיבני במרורים הרוני לענה: 16 ויגרש בחצץ שני הcpfישני באפר: 17 ותונגה משלום נפשי נשיתו טוביה: 18 ואמר אבר נצחי ותוחלתי מיהוה: 19 זכר עניי ומרודיו לענה וראש: 20 וכדור תוכור ותשיח עלי נפשי: 21 זאת אשיב אל לביו על בן אוחיל: 22 חסדי יהוה כי לא תמןנו כי לא כלו רחמייו: 23 חדשים לבקרים רבה אמונהך: 24 חלקיק יהוה אמרה נפשי על בן אוחיל לו: 25 טוב יהוה לקוו לנפש תדרשו: 26 טוב ויחיל ודומם לחשעת יהוה: 27 טוב לבגר כי ישא על בנעוריו: 28 יש בבד וידם כי נטול עליו: 29 יתן בעפר פיהו אויל יש תקוה: 30 יתן למכהו לחוי ישבע בחדרפה: 31 כי לא יזנה עלום אדרני: 32 כי אם הונגה ורחם כרב חסדו: 33 כי לא ענה מלבו ונינה בני איש: 34 לדכאת תחת רגלו כל אסורי ארץ: 35 להטות משפט גבר גדר פני עליון: 36 לעות אדם ברכיבו אדרני לא ראה: 37 מי זה אמר ותהי אדרני לא צוה: 38 מפי עליון לא תצא הרעות והטוב: 39 מה יתאונן אדם חי גבר על חטא: 40 נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה: 41 גושא לבבנו אל כפים אל אל בשמות: 42 נחנו

תגעו כי נטו גם אמרו בנים לא יוסיפו לנו : 16 פניו יהוה חלכם לא יוסיף להבitem פנו כהנים לא נשאו זקנים לא חננו : 17 ועדינה תכלינה עיניינו אל עזרתנו הבעל בצפירתנו צפינו אל נוי לא יושע : 18 צdro צעדינו מלכת ברחובינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצינו : 19 קליטם היו רדפינו מנשרי שמיים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו : 20 רוח אפיינו מישיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלוי נחיה בנים : 21 שיישי ושמי בת אדרום ישבתי בארץ עזין נם עליך עבר כוס תשכרי ותתעררי : 22 חם עונך בת ציון לא יוסיף להגלוותך פך עונך בת אדרום גלה על חמתהך :

5 זכר יהוה מה היה לנו הבית וראתה את חרפתנו : 2 נחלתנו נהפכה לזרים בחתינו לנכרים : 3 יתומאים היינו אין אב אמותינו כאלמנות : 4 מיטמיינו בסוף שתינו עזינו במחירות יבואו : 5 על צוארנו נרדפינו יגענו לא הונח לנו : 6 מצרים נתנו יד אשור לשבע להם : 7 אהתינו חטאנו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו : 8 עבדים משלו בנו פרק אין מידם : 9 בנהפינו נבאי לחמנו מפני הרבה המדבר : 10 עורנו כתנו נכמרנו מפני ולופות רעב : 11 נשים בציון ענו בתלה בערי יהודה : 12 שרים בידם נתלו פנו זקנים לא נחדרו : 13 בחורים טהון נשאו ונערו בעז כשלו : 14 זקנים משער שבתו בחורים מגנינות : 15 שבת מושש לבנו נחפק לאבל מחלנו : 16 נפללה עטרת ראשנו אווי נא לנו כי חטאנו : 17 על זה היה דוח לבנו על אלה החשו עיניינו : 18 על הדר ציון ששם שועלים הלכו בו : 19 אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדר ודור : 20 למה לנכח תשחחנו תזובנו לאך ימים : 21 חשבנו יהוה אליך ונשוב חדש ימינו קודם :

מאד :

ויכתב בחרתי פרס ומדוי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתו לפני המלך אהשורי ומלכוה יתנו המלך לרעהה הטובה ממנה: ²⁰ ונשמעו פתנים המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהם למגנול ועד קטן: ²¹ וויתיב הדרבר בעניי המלך והשרים וויש המלך דבר ממכן: ²² וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה כתבה ואל עם עם כלשנו להיות כל איש שרר בכיותו ומדבר כלשון עמו:

2 אחר הדברים האלה כשק חמות המלך אהשורי זכר את ושתו ואת אשר עשתה ואת אשר נזיר עליה: ² ויאמרו נערי המלך משרתו יבקשו למך נערות בתולות טובות מראה: ³ ויפקד המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולות טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגאנס סריס המלך שמר הנשים ונזיר תמרוקיהן: ⁴ ווונשאה אשר תיטב בעניי המלך תמלך תחת ושתו וויתיב הדרבר בעניי המלך וויש כן: ⁵ איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימייני: ⁶ אשר הגללה מירושלים עם הגללה אשר הגללה עם יכניה מלך יהודה אשר הגללה נובוכנצר מלך בבל: ⁷ ויהיו אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפה תאר וטובה מראה ובמותא אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ⁸ ויהי בהשמע דבר המלך ודרתו ובהקצת נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הני ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגו שמר הנשים: ⁹ וויתיב הנערה בעניינו ותשא חסד לפניו ויבח אל תמרוקיה ואת מנotta לתה לה ואת שבע הנערות הראיות לתה לה מבית המלך רישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים: ¹⁰ לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתיה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תניד: ¹¹ ובכל יום ויום מרדכי מתחלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ¹² ובתנויש תר נערה ונערה לבוא אל המלך אהשורי שמקץ היה לה כדת הנשים שניהם עשר חדש כי כן יملאו ימי תמרוקיהן ששה חדשם בשן חמר ושהה חדשים בבשימים ובתמרוקי הנשים: ¹³ ובזה הנערה באה אל המלך את כל אשר תאמיר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: ¹⁴ בערב היא באה ובבקיר היא

1 ויהי ביום אהשורי השם המלך מודה ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ² ביום הם כשבת המלך אהשורי על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: ³ ובשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שרו ועבדיו חיל פרס ומדוי הפתמים ושרי המדינות לפניו: ⁴ בחראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת נדולתו ימים רבים שמנונים ומתא יום: ⁵ ובמלואת הימים האללה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגנול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר נתת ביתן המלך: ⁶ חור כרפס ותכלת אהזו בחבליו בוין וארגמן על גללי כסף ועמורדי שיש מנות זהב וככסף על רצפת החת ושם ודר וסחרת: ⁷ והשקות בכללי זהב וככלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ⁸ ווונשאה כדת אין אנס כי כן יסיד המלך על כל ביתו לעשות כרצון איש ואיש: ⁹ נם ושתו המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אהשורי: ¹⁰ ביום השבעי כתוב לב המלך בינו אמר למחומן בזאת חרבונא בנתא ובנתוא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרותים את בני המלך אהשורי: ¹¹ להביא את ושתו המלכה לפני המלך בכתה מלכות להראות העמים והשרים את יפהה כי טובת מראה היא: ¹² ותמאן המלכה ושתו לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מארח וחתמו בערה בו: ¹³ וויאמר המלך לחכמים ידע העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידיע דת ודין: ¹⁴ והקרב אליו כרשנא שתר אדרמתא תרשיש מרסנא ממוכן שבעת שרוי פרס ומדוי ראי פנו המלך היושבים ראשנה במלכות: ¹⁵ כדת מה לעשות במלכה ושתו על אשר לא עשה את מאמר המלך אהשורי ביד הסריסים: ¹⁶ וויאמר מומכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתו המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך אהשורי: ¹⁷ כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהם באמור המלך אהשורי אמר להביא את ושתוי המלכה לפניו ולא באה: ¹⁸ וההוום זהה אמרנה שרות פרס ומדוי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך ו כדי בוין וקצף: ¹⁹ אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפני

העמים בכל מדינות מלכויות ודרתיים שנות ממל'ם עם ואת דת המלך אונם עשים ולמלך און שוה להניהם: ⁹ אם על המלך טוב יכתוב לאברם ועשרה אלףים ככר כסף אשכול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנוו המלך: ¹⁰ ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בז המדרתא האני צרר היהודים: ¹¹ ויאמר המלך להמן הכסף נתנו לך והעם לעשות בו כותב בענייך: ¹² ויקראו ספרי המלך בחדש הראישון בשלושה עשר יום בו יכתוב ככל אשר צוהו המן אל אחדרפנוי המלך ואל הփוחה אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה כתבה ועם עם כלשונו בשם המלך אחשורש נכתבות וחם בטבעת המלך: ¹³ ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה היהודים מנג'ר ועד זקן טף ונשים ביום אחד ושלשים לבו: ¹⁴ עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללים לבו: פתשנין הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה ולוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: ¹⁵ הרצים יצאו דוחופים ברכב המלך והדרת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתו והעיר שונן נבוכה:

4 ומרדיי ידע את כל אשר נעשה וירקע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק עקה נדלה ומרה: ² ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק: ³ ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע אבל נדול ליהודים וצום ובכי ומסדר שק ואפר יצע לרבים: ⁴ ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגנוו לה ותחלחל המלכה מادر ותחלח בגדים להלביש את מרדכי ולהטיסר שקו מעליו ולא קבל: ⁵ ותקרא אסתר להתק מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצוחו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ⁶ ויצא התק אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפניו שער המלך: ⁷ ווינד לו מרדכי את כל אשר קרוו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקל על גנוו המלך ביהודים לאמם: ⁸ ואთ פתשנין כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוחות עליה לבוא אל המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ⁹ ויבוא התק ווינד לאסתר את דברי מרדכי: ¹⁰ ותאמר אסתר להתק ותצוחו אל מרדכי: ¹¹

שבה אל בית הנשים שני אל יד שעשו סריס המלך שמר הפלשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפי בה המלך ונקראה בשם: ¹⁵ ובנהיע תר אסתר בת אביהיל דר מרדכי אשר לך ליבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר אמר הגי סריס המלך שמר הנשים והדי אסתר נשאת חן בעני כל ראייה: ¹⁶ ותלקח אסתר אל המלך אחשורש אל בית מלכוות בחדר העשורי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכוות: ¹⁷ וויאחוב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבהירות וישם כתר מלכות בראשה ומילכה תחת ושתה: ¹⁸ ויעש המלך משתה נдол לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנהה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך: ¹⁹ וובתקבץ בתולות שתי ומרדיי ישב בשער המלך: ²⁰ אין אסתר מנדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היהת באמנה אותו: ²¹ ביוםיהם ה הם ומרדיי ישב בשער המלך קאץ בנתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח ייד במלך אחשורש: ²² ווירודע הדבר למרדיי ויד לאסתר המלכה והתאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ²³ ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על עז ויקח בספר דבריו הרים לפני המלך:

3 אחר הדברים האלה נדל המלך אחשורש את המן בז המדרתא האני יונשאחו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אותו: ² וכל עבידי המלך אשר בשער המלך קרעים ומשתוחים להמן כי אין צוה לו המלך ומרדיי לא יכרע ולא ישתחוו: ³ ויאמרו עבידי המלך אשר בשער המלך למרדיי מודיע אתה עובר את מצות המלך: ⁴ והוא באמרם אליו יום ווילם ולא שמע אליהם ויגנוו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הnidיהם אשר הוא יהודי: ⁵ וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתוחה לו וימלא חמה: ⁶ ויבז בעניינו לשלח ייד במרדיי לבדו כי הnidיהם לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמוד את כל היהודים אשר בכל מלכוות אחשורש עם מרדכי: ⁷ בחדר הראישון הוא חדש ניסן בשנת שתרם עשרה למלך אחשורש הפל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: ⁸ ויאמר המן למלך אחשורש ישנו עם אחד מפזר ומفرد בין

כל עבדי המלך ועם מדיניות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אותה להmitti בלבד מאשר לו יושיט לו המלך את שרביט הזהב והיה ואני לא נקרatoi לבוא אל המלך זה שלושים ימים: ¹² ויגירו למדרכי את דברי אסתר: ¹³ ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדרמי בנפשך להמלט בית המלך מכל היהודים: ¹⁴ כי אם החרש תחרישי בעת זו את רוח והצלחה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת בית אביך תאבדו ומוי יודע אם לעת זאת הנעת למלוות: ¹⁵ וואמר אסתר להשיב אל מרדכי: ¹⁶ לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ועל תשתו שלשת ימים לילה ויום נם אני ונערתי אצום וכן בכאן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי: ¹⁷ ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צוחה עליו אסתר:

6 בלילה ההוא נרדת שנת המלך ויאמר להבב את ספר הזכרונות דברי הימים וייהו נקראים לפני המלך: ² וימצא כתוב אשר הניגן מרדכי על בנתנא ותרש שני סרטי המלך משמורי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ³ ויאמר המלך מה נעשה קיר וגדרולה למרדכי עליו והוא אמרו נעריו המלך משרותיו לא נעשה עמו דבר: ⁴ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למך לחולות את מרדכי על העז אשר הכנין לו: ⁵ ויאמרו נעריו המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבאו: ⁶ ויבואו המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ⁷ ויאמר המן אל המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: ⁸ ויבאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ⁹ נתן הלבוש והסוס על ד' איש משרי המלך הפרתמים והלביבו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבוו והמן לון: ¹⁰ ויאמר המלך להמן מהר קח על הסוס ברחוב העיר ויקראו לפניו כהה יעשה אשר המלך חפץ ביקרו: ¹¹ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למדרכי היהודי היושב בשער המלך אל תפלך דבר מכל אשר דברת: ¹² וויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבוו ברחוב העיר ויקרא לפניו כהה יעשה איש אשר המלך חפץ ביקרו: ¹³ ווישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחיפוי ראש: ¹⁴ ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרכחו ויאמרו עוזריו ודרשו אשתו אם מודע היהודים מרדכי אשר לו חכמי ודרשו אשתו אם מודע היהודים מרדכי אשר החולות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפל תפלול לפניו: ¹⁵ עודם מדברים עמו וסרתי המלך הניעו ויבהלו להבב את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

5 ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בבית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: ² ויהי קראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן בעינו ווישט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ³ ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשך עד חצי המלכות ונתן לך: ⁴ וואמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן מהר את המן לעשות את דבר אסתר: ⁶ ויאמר המלך לאל המשתה אשר עשתה אסתר: ⁷ ויאמר המלך מה שאלתך ונתן לך ומה בקשך עד חצי המלכות והתש: ⁸ ותען אסתר ותאמר שאלתי ובשתי: ⁸ אם מצאתי חן בעינו המלך ואם על המלך טוב לחתה את שאלתי ולעשות את בקשיי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשה להם ומהר עשה כדבר המלך: ⁹ ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא קם ועמן וימלא המן על מרדכי חמה: ¹⁰ ויראפק המן ויבוא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ¹¹ ויספר להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר נדלו המלך ואת אשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ¹² ויאמר המן אף לא הביא

7 ביהודים: 8 ואתם כתבו על היהודים כתוב בעיניכם בשם המלך והתמו בטבעת המלך כי כתבת אשר נכתבת בשם המלך ונחתום בטבעת המלך אין להшиб: 9 ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדר השלישי הוא חדש סיון בשלושה עשרים בו כתבת בכל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחדרפנום והפחות ושרי המדיניות אשר מהרו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה כתבתה ועם עם כלשנו ועל היהודים כתבתם וככלשונם: 10 וכתבת בשם המלך אחשורש ויחתום בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים בסוסים רכבי הרכש האחדרנים בני הרכמים: 11 אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל ולעمر על נפשם להשמד ולחרג ולאבד את כל חילם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללים לבו: 12 ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורש בשלושה עשר לחדר שנים עשר הוא חדש אדר: 13 פתשנין הכתוב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלויל כל העמים ולהיות היהודים עתודרים ליום הזה להנקם מאייביהם: 14 הרצים רכבי הרכש האחדרנים יצאו מבהלים ורוחפים בדבר המלך והדרת נתנה בשושן הבירה: 15 ומרדי כי מא לפניהם המלך לבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גודלה ותכיד בז' וארגמן והעיר שושן צהלה ושמהה: 16 ליהודים היהת אורה ושםהה ושונן ויקר: 17 ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודרתו מניע שמהה ושונן ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיידרים כי נפל פחד היהודים עליהם:

9 ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יומם אשר הגיע דבר המלך ודרתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוות בהם ונהפוך הוא אשר ישלוו היהודים מהה בשנאייהם: 2 נקללו היהודים בעריםם בכל מדינות המלך אחשורש לשלה יד במקשי רעם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: 3 וכל שרי המדיניות והאחדרפנום והפחות ועמי המלאה אשר כתוב למלך מנשאים את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: 4 כי נדול מרדכי בבית המלך ושמו הולך בכל המדיניות כי איש מרדכי הולך ונדול: 5 ויכו היהודים בכל איביהם מכת חרב וחרג ואבדן ויעשו המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העז על אשר שלח ידו

מלך לאסתר נס ביום השני במשתה הין מה שלא תאר אסתר המלכה ונתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות והעש: 3 ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב נתן לי נפשי בשאלתו ועמי בבקשתו: 4 כי נמכרנו אני ועמי להשמד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בזוק המלך: 5 ויאמר המלך אחשורש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן: 6 ותאמר אסתר איש צד ואויב המן הרע נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתא היה והרעה מאת המלך: 8 והמלך שב מננת הביתון אל בית משתה הין והמן נפל על המטה אשר אסתר עלה והוא אמר המלך הנם לבכוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: 9 ויאמר הרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך נס הנה העז אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן נגה חמשים אמה ויאמר המלך תלחו עליו: 10 ויתלו את המן על העז אשר הכנין למרדכי וחמת המלך שככה:

8 ביום ההוא נתן המלך אחשורש לאסתר המלכה את בית המן צדר היהודים ומרדי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: 2 ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: 3 ותוסוף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבק ותת่าน לו להעביר את רעת המן האגני ואת מהשנתו אשר חשב על היהודים: 4 ויווישת המלך לאסתר את שרכט הזחב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: 5 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לננייו וכשה הדבר לפני המלך וטובה אני בעניינו יכתב להшиб את הספרים מהשנתה המן בן המדריא האגני אשר כתוב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: 6 כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: 7 ויאמר המלך אהשורש לאסתר המלכה ולמרדי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העז על אשר שלח ידו

האללה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האנרגיה
הזאת ומה ראו על ככה ומה הניע אליהם: 27 קומו וקבל
היהודים עליהם ועל זרים ועל כל הנלויים עליהם ולא
יעבור להיות עושים את שני הימים האלה כתובם וכומנם
בכל שנה וננה: 28 והחמים האלה נוכרים ונעשה בכל
דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה עיר ועיר
וימי הפורים האלה לא יעברו מתקף היהודים וזכרם
לא יסוף מזדעם: 29 ותכתב אסתר המלכה בת אביהיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אנרגת הפורים
הזאת השניה: 30 וישלח ספרים אל כל היהודים אל
שבע ועשרים ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום
ואמתה: 31 לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר
קם עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו
על נפשם ועל זרים דברי הצמות ועקבם: 32 ומאמור
אסתר קים דברי הפורים האלה ונכתב בספר:

10 וישם המלך אחשורש מס על הארץ ואיי הים: 2
וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלות מרדכי אשר
נדלו המלך הלום הם כתובים על ספר דברי הימים
למלך מדי ופרס: 3 כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש ונadol ליהודים ורצוי לרוב אחים דריש טוב
לעמו ודבר שלום לכל ורעו:

בשניהם כרצונם: 6 ובשושן הבירה הרנו היהודים
ואבד חמש מאות איש: 7 ואת פרשנדה ואת דלפון
ואת אספטא: 8 ואת פורטת ואת אדריא ואת אריידתא:
9 ואת פרמשטה ואת אריסי ואת ארדוי ואת ויזטה: 10
עשרה בני המן בן המגדת צדר היהודים הרנו ובכזה
לא שלחו את ידם: 11 בביום ההוא בא מספר ההרונים
בשושן הבירה לפני המלך: 12 ויאמר המלך לאסתר
המלכה בשושן הבירה הרנו היהודים ואבד חמש מאות
איש ואת עשרה בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו
ומה שאליך ויתן לך ומה בקשך עוד ותעש: 13 ותאמר
אסתר אם על המלך טוב ינתן נם מהר ליהודים אשר
בשושן לעשות כהה היום ואת עשרה בני המן יתלו על
העץ: 14 ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואתה
עשרה בני המן תלו: 15 ויקחלו היהודים אשר בשושן נם
ביום ארבעה עשר לחיש אדר ויירנו בשושן שלש מאות
איש ובכזה לא שלחו את ידם: 16 ושאר היהודים אשר

במדינות המלך נקחלו ועמד על נפשם ונוח מאיביהם
והרגו בשניהם חמשה ושבעים אלף ובכזה לא שלחו את
ידם: 17 ביום שלשה עשר לחיש אדר ונוח באربعה
עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 18 והיהודים
אשר בשושן נקחלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו
ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: 19
על כן היהודים הזרים היישבים בעיר הפרסות עשים
את יום ארבעה עשר לחיש אדר שמחה ומשתה ויום טוב
ומשלוח מנות איש לרעהו: 20 ויכתב מרדכי את הדברים
האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות
המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: 21 לקים עליהם
להיות עשים את יום ארבעה עשר לחיש אדר ואת
יום חמשה עשר בו בכל שנה וננה: 22 כימים אשר
נחו בהם היהודים מאיביהם והחדר אשר נהפק להם
מינון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה
ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומנות לאביניהם: 23
וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתוב
מרדי אליהם: 24 כי המן בן המגדת האגני צדר כל
היהודים חשב על היהודים לאבדם והפיל פור הוא
הגורל להם ולאבדם: 25 ובכאה לפני המלך אמר עם
הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על
ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: 26 על כן קראו לימים

וימצא עשר ידות על כל החרטומים האשפיים אשר בכל מלכוּתו: ²¹ ויהיו דניאל עד שנת אחת לכורש המלך:

2 ובשנת שתים למלכות נבכדנצר חלם נבכדנצר חלומות ותהפעם רוחו ושנתו נהייה עליו: ² ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להניד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך: ³ ויאמר להם המלך חלום חלמותיו ותהפעם רוחו לדעת את החלום: ⁴ וירבררו הכהדים למלך ארמונות מלכא לעלמיין חוי אמר חלמא לעבדיך ופשרה נחוא: ⁵ ענה מלכא ואמר לכשדים מלטה מניא אודא חן לא תהודעני חלמא ופשרה הדרמן תעבירון ובריכון גולי יתשמון: ⁶ והן חלמא ופשרה תחחון מתרן ונבזבזה וירק שנייא תקבלון מן קדרמי להן חלמא ופשרה החוני: ⁷ ענו תנינוט ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה: ⁸ ענה מלכא ואמרמן מן יציב ידע אהנה די עדנא אמרן זבין כל קבל די חיויתון די אודא מניא מלטה: ⁹ די חן חלמא לא תהודעני חודה היא דתכון ומלה כרבה ושחויטה הזמנתון למאמר קדרמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי ואנדע די פשרה תחחוני: ¹⁰ ענו כשדים קדם מלכא ואמרין לא איטו אנש על יבשחא די מלטה מלכא יוכל להחויה כל קבל די כל מלך רב ושלט מלה כרנה לא שאל לכל חרטם ואשפ' וכשדי: ¹¹ ומלהא די מלכא שאל יקירה ואחרן לא איטי די יהונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עט בשרא לא איטותי: ¹² כל קבל דנה מלכא בסנס וקצף שוניא ואמר להובדה לכל חכמי בבל: ¹³ ודרחא נפקת וחכמיא מתקשלין ובעו דניאל וחברותו להתקטלה: ¹⁴ באדין דניאל התיב עט וטעם לאיריך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכמי בבל: ¹⁵ ענה ואמר לאיריך שליטא די מלכא על מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדרין מלטה הורוד איריך לדניאל: ¹⁶ ודרניאל על ובעה מן מלכא די זמן נתן לה ופשרה להחויה למלך: ¹⁷ אדין דניאל לביתה איז ולחנניה מישאל ועוזריה חברויה מלטה הורוד: ¹⁸ ורוחמן למביא מן קדם אלה שמייא על רזה דנה די לא יתבידן דניאל וחברותו עט שאר חכמי בבל: ¹⁹ אדין לדניאל בחזוּה די ליליא רזה גלי אדין דניאל ברך לאלה שמייא: ²⁰ ענה דניאל ואמר לדחוא שמה די אללה מברך מן

1 בשנת שלוש למלכות יהוקים מלך יהודה בא נבכדנצר מלך בבל ירושלם ויצר עלייה: ² ויתן אדרני בידיו את יהוקים מלך יהודה ומקצת כל בית האלדים ויבאים אדרן שנער בית אלהי ואת הכלים הביאו אוצר אלהי: ³ ויאמר המלך לאשפנו רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע המלוכה ומון הפרתמים: ⁴ ילדים אשר אין בהם כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידיעי דעת ומבני מודע אשר כה בהם לעמד בהיכל המלך ולמלדים ספר ולשון כshedim: ⁵ וימן להם המלך דבר יום בוינו מפת בן המלך ומפני משתיו ולנדלים שניים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך: ⁶ ויהי בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ⁷ וישם להם שר ה서비스ים שמות וישם לדניאל בטלשאצ'ר ולחנניה שדרך ולמישאל מישך ולעוזריה עבר ננו: ⁸ וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתחן המלך ובין משתוו ויבקש מושר ה서비스ים אשר לא יתגאל: ⁹ ויתן האלדים את דניאל לחסד ולרוחמים לפני שר ה서비스ים: ¹⁰ ויאמר שר ה서비스ים לדניאל ירא אני את אדרני המלך אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר לרזה יראה את פניכם ועפifs מן הילדים אשר נגילכם וחיבתם את ראשיו למלך: ¹¹ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר ה서비스ים על דניאל חנניה מישאל ועוזריה: ¹² נס נא את עבדיך ימים עשרה ויתנו לנו מן הזרעים ואכללה ומים ונשתה: ¹³ ויראו לפניך מראינו ומראה הילדים האכלים את פתחן המלך וכאשר תראה עשה עם עבדיך: ¹⁴ וישמע להם לדבר זהה וינסם ימים עשרה: ¹⁵ ומקצת ימים עשרה נראה מראיהם טוב ובריא בשיר מן כל הילדים האכלים את פתחן המלך: ¹⁶ ויהי המלצר נשא את פתבונים ויין משתיהם ונתן להם זרעים: ¹⁷ והילדים האלה ארבעתם נתן להם האלדים מודע והשכל בכל ספר וחכמה ודרניאל הוביל בכל חזון וחלומות: ¹⁸ ולמקצת הימים אשר אמר המלך להבאים ויבאים שר ה서비스ים לפניו נבכדנצר: ¹⁹ וידבר אתם המלך ולא נמצאו מכם לדניאל חנניה מישאל ועוזריה ויעמדו לפני המלך: ²⁰ וכל דבר חכמתה בינה אשר בקש מהם המלך

כפרזלא כל קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מריעע כל אלין תדק ותרע: 41 ודי חוויתה גנלייא ואצבעתא מנהון חספ די פחר ומנהון פרזול מלכו פלינה תהוות ומון נצבתא די פרזלא להו בא כל קבל די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא: 42 ואצבעת רנלייא מנהון פרזול ומנהון חספ מן קצת מלכותא תהוות תקיפה ומנה תהוות תבירה: 43 די חוויתה פרזול מערב בחספ טנא מחרבעין להוון בזורע אנשא ולא להוון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזול לא מתערב עם חספא: 44 ובוימיהון די מלכיא אונן יקים אלה שמייא מלכו די לעלמן לא תחבל ומלכotta לעם אחרון לא תשתקן תדק וטסיף כל אלין מלכותא והוא תקום לעלמא: 45 כל קבל די חווית די מטורה אטנורח אבן די לא בירין ותדק פרזול נחטא חספא כספא ודרבא אלה חדוע למלאה מה די להו אחרי דנה ויציב חלמא ומיהון פשרה: 46 באדין מלכיא נבוכדנצר נפל על אנפוהו ולדניאל סנד וממחה ניחחין אמר לנסהה לה: 47 ענה מלכיא לדניאל ואמר מן קשט די אלהון הו אלהין ומרא מלכין גולה ריזין די יכלת למגלא רזה דנה: 48 אדין מלכיא לדניאל רבבי ומגנן רברבן שניאן יהוב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סנין על כל חכמי בבל: 49 ודניאל בעא מן מלכיא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך ועבד ננו ודניאל בתרע מלכיא:

3 נבוכדנצר מלכיא עבד צלם די דהוב רומה אמיין שתין פתיה אמיין שת אקיימה בבקעת דורא במדינת בבל: 2 ונבוכדנצר מלכיא שלח למכנש לאחדרפניא סנניא ופחוטא אדרנוריא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדינתה למתא לחנכת צלמא די היקם נבוכדנצר מלכיא: 3 באדין מותבנשין אחדרפניא סנניא ופחוטא אדרנוריא נדרבריא דתבריא חפתיא וכל שלטני מדינתה לחנכת צלמא די היקם נבוכדנצר מלכיא וקאמין לקבל צלמא די היקם נבוכדנצר: 4 וכרויזא קרא בחיל לכון אמרין עממייא אמייא ולשניא: 5 בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקותא קיטרס סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זمرا תפלון ותסנDON לצלם דהבא די היקם נבוכדנצר מלכיא: 6 ומון די יפל ויסנד בה שעתה ותרמא לנו אתון נורא יקרתא: 7 כל קבל דנה בה ומנא כדי שמעין

עלמא ועד עלמא די חכמתא ונבורתא די לה היא: 21 והוא מהשנא עדニア ומוניא מהעה מלכין ומתקים מלכין ייב החכמתא להכימין ומנדע לירדי בינה: 22 הו נלא עמייתה ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהייא עמה שרא: 23 לך אלה אבהתי מהוודא ומשבח אנה די חכמתא ונבורתא היבת לי וכען הודעתי די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא: 24 כל קבל דנה דניאל על על אריך די מני מלכיא להובדה לחכימי בבל אול וכון אמר לה לחכימי בבל אל החובד העלני קדם מלכיא ופשרה למלאה אוחז: 25 אדין אריך בחתבלה הנעל לדניאל קדם מלכיא וכון אמר לה די השחתת נבר מן בני גלותא די יהוד פשרא למלאה יהודע: 26 ענה מלכיא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצ'ר הארכיך כהה להודעתני חלמא די חווית ופשרה: 27 ענה דניאל קדם מלכיא ואמר רזה די מלכיא שאל לא חכימי אשפין חרטמן גורין אילין להחוויה למלאה: 28 ברם איתי אלה בשמייא נלא רזין והודע למלאה נבוכדנצר מה די להו באחריתו יומייא חלמך והזוויל ראניך על משכברך דנה הוא: 29 אתה מלכא רעיניך על משכברך סלקו מה די להו אחרי דנה ומלאה דניאל רזיא דנה גלי לי להן על דברת די איתוי כי מן כל הייא רזיא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא למלאה יהודען ורעניין לבך תנדע: 31 אתה מלכיא זהה הווית ואלו צלם חד שנייא צלמא דקן רב זיווה יתר קאם לקלבלך ורזה דחיל: 32 הו צלמא ראהה די דהוב טב חדווי ודרעוו די כספ מעוזה וירכטה די נח�: 33 שקווי די פרזול רגלווי מנהון די פרזול ומנהון די חספ: 34 חזה הוית עד די התגנורת אבן די לא בירין ומחת לצלמא על רגלווי די פרזול וחספא והדקת דמוון: 35 באדין דקן כהה פרזול חספא נחשה כספא ודרבא והוא כעור מן אדררי קיט ונשא המון רוחא וכל אחר לא השתכח להוון ואבנא די מחת לצלמא הוות לטור רב ומלה כל אדרעא: 36 דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכיא: 37 אתה מלכיא מלך מלכיא די אלה שמייא מלכותה חסנא ותקפא ויקרא יhab לך: 38 ובכל די אדין בני אנשא חווית ברא ועופ שמייא יhab בידך והשלט בכל הון אתה הו ארשא די דהבא: 39 ובתך תקום מלכו אחרי ארשא מנך ומלאו תליתיא אחרי די נחשה די תשלט בכל אדרעא: 40 ומלאו רביעה תהוא תקיפה

רמיינא לנוֹא נורא מכפתין עניין ואמרין למלא ציבא מלכא :
 מלכא : 25 ענה ואמר הד אנה חזה נברון ארבעה שרים
 מהלכין בנוֹא נורא וחבל לא איתי בהון ורוה די רבייעיא
 דמה לבר אלהון : 26 באידין קרב נבוכדנצר לתרע אthon
 נורא יקדרתא ענה ואמר שדרך מישך ועבדנו גנוֹ עבדהו די
 דיא אללה עלייא פקו ואתו באידין נפקין שדרך מישך
 ועבדנו מון גנוֹ נורא : 27 ומתקנשין אחשדרפניא סנניא
 ופחותה והדבריה מלכא חזין לנבריא אלך די לא שלט
 נורא בנשמהון ושער ראהון לא התחרך וסרבליהון
 לא שנו וריה נור לא עדת בהון : 28 ענה נבוכדנצר ואמר
 בריך אלההון די שדרך מישך ועבדנו די שלח מלאה
 ושיזוב לעבדהו די התחרצו עליה ומלהת מלכא שניו
 ויהבו נשימוחון די לא יפלחון ולא יסנדון לכל אלה להן
 לא אלהון : 29 ומני שים טעם די כל עם אמה ולשן די
 אמר שלחה על אלהון די שדרך מישך ועבדנו גנוֹ הדמיין
 ויתעדר וביתה נולי ישתחוו כל קבל די לא איתא אלה
 אחרון די יכל להצלה כרנה : 30 באידין מלכא הצלחה
 לשדרך מישך ועבדנו במדינתה בבל :

4 נבוכדנצר מלכא לכל עמייא אמייא ולשניא די באידין
 בכל אראעא שלמכוֹן ישנא : 2 אתיא ותמהיא די עבר עמי
 אלה עלייא שפר קדרמי להחוויה : 3 אתהו כמה רברביין
 ותמהוהו כמה תקיפין מלכotta מלכות עלם ושלטנה
 עם דר ודר : 4 אנה נבוכדנצר שלה הוויה בביתי ורענן
 בהיכל : 5 חלם חזות וידחלני והרחרין על משכבי
 וחוווי ראש יבهلני : 6 ומני שים טעם להנעלחה קדרמי
 לכל חכמי בבל די פשר חלמא יהודענין : 7 באידין
 עלילן די שמה בלטשאצער כשם אשדיא וגנוריא וחלמא אמר אלה
 קדרמייהון ופשרה לא מהודעין לי : 8 עוד אחרין על קדרמי
 דניאל די שמה בלטשאצער כשם אלהי ודי רוח אלהין
 קדרישין בה וחלמא קדרמוֹהיא אמרתא : 9 בלטשאצער רב
 חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדרישין בך וככל
 רוז לא אנס לך חזוי חלמי די חזות ופשרה אמר : 10
 חזוי ראי על משכבי חזזה הויה ואילן אילן בנוֹא אראעא
 ורומה שניא : 11 רבה אילנא ותקף ורומה ימطا לשמייא
 וחוותה לסתוף כל אראעא : 12 עפיה שפיר ואנבה שניא
 ומזון לכלא בה תחתהו תטלל חיות ברא ובענפוחוי
 ידרון צפרי שמייא ומנה יתוין כל בשרא : 13 חזזה הויה

כל עממייא קל קרנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין
 וכל זוי זמרא נפלין כל עממייא אמייא ולשניא סנדיין
 לצלם דהבא די הרים נבוכדנצר מלכא : 8 כל קבל
 דנה בה זמאן קרבו נברון כshedאין ואכלו קרציהון די
 יהודיא : 9 ענו ואמרין לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמיין
 קרבנא משדרקיתא קויתרס שכא פסנתרין וסיפניה וככל
 זוי זמרא יפל ויסנד לצלם דהבא : 10 ומון די לא יפל
 ויסנד יתרמא לנוֹא אהון על עבידת מדינתה בבל שדרך
 יהודאיין די מניה יתהון על עבידת מדינתה בבל שדרך
 מישך ועבדנו גנוֹ נבריא אלך לא שמו עלייך מלכא טעם
 לאלהיך לא פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא סנדיין :
 13 באידין נבוכדנצר ברנו וחמה אמר להויה לשדרך
 מישך ועבדנו באידין נבריא אלך היהו קדרם מלכא : 14
 ענה נבוכדנצר ואמר להון הצרא שדרך מישך ועבדנו
 לאלהיך לא איתיכון פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא
 סנדיין : 15 כען חן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמוען
 קל קרבנא משורקיותא קויתרס שכא פסנתרין וסומפניה
 וכל זוי זמרא חפלין ותסנדון לצלמא די עבדת והן לא
 תסנדון בה שעתה תתרמונן לנוֹא אהון גנוֹ נבריא קדרתא ומון
 הוּא אלה די ישיובנכוֹן מון ידי : 16 ענו שדרך מישך ועבד
 גנוֹ ואמרין למלכא נבוכדנצר לא החשין אנהנה על דנה
 פתגמ לחתובות : 17 חן איתו אלהנא די אנהנה פלחיין יכל
 לשיזובותנא מון אהון נורא קדרתא ומון ייך מלכא ישייב :
 18 והן לא ידריע להוּא לך מלכא די לאלהיך לא אירטנא
 פלחיין ולצלם דהבא די הקימת לא סנד : 19 באידין
 נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנטופוֹ אשטען על שדרך
 מישך ועבד גנוֹ ענה ואמר למזא לאהונא חד שבעה
 על די חזזה למזאה : 20 ולגנברין גברי חיל די בחילה
 אמר לכפתה לשדרך מישך ועבד גנוֹ למזריא לאהון
 נורא יקדרתא : 21 באידין נבריא אלך כפתה בסרבלייהון
 פטישיהון וכרבלההון ולבשיהון ורמיו לנוֹא אהון נורא
 יקדרתא : 22 כל קבל דנה מון די מלהת מלכא ממחפה
 ואהונא זהה יתירא נבריא אלך די הסקו לשדרך מישך
 ועבד גנוֹ קטל המון שביבא די נורא : 23 ונבריא אלך
 תלתהון שדרך מישך ועבד גנוֹ נפלוֹ לנוֹא אהון נורא
 יקדרתא מכפתין : 24 באידין נבוכדנצר מלכא מלהה וקם
 בהתבהלה ענה ואמר להדרהו הלא גברין תלתא

אמרין נבוכדנצר מלכא מלכתה עדת מנך: 32 ומן אنسא לך טרדין ועם חיות ברא מהדרך עשבא כתוריין לך יטעמן ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדעדי שליט עלייא במלכות אנסא ולמן די יצבא יתמנה: 33 בה שעה מלחה ספת על נבוכדנצר ומן אנסא טריד ושבא כתוריין יאכל ומטל שמייא נשמה יצטבע עד די שערה נשרין רבה וטפרוחה צפראין: 34 ולקצת יומיה אנה נבוכדנצר עני לשמייא נטלה ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחוי עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם מלכותה עם דריך: 35 וככל דארוי אראע כליה השיבין וכמצביה עבד בחיל שמייא ודארוי אראע ולא איתוי די ימיה בידיה ויאמר לה מה עברת: 36 בה זמנה מנדעי יתוב עלי ולקר מלכתי הדרוי וויאתוב עלי ולוי הדברו ורברבני יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספה ליל: 37 כען אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמייא די כל מעבודוחי קשת וארכחה דין ודי מהלכין בוגה יכל להשלפה:

5 בלשאצ'ר מלכא עבד לחם רב לרברבנויי אלף ולקבל אלף חمراשתה: 2 בלשאצ'ר אמר בטעם חمراף להיותה למאנוי הדרבא וכספה די הנפק אבויי מן היכלא די בירושלם וישtron בהונן מלכא ורברבנויי שליטה ולחנתה: 3 באדרין היטיו למאנוי הדרבא די הנפקו מן היכלא די בית אללה די בירושלם ואשתו בהונן מלכא ורברבנויי שליטה ולחנתה: 4 אשתיו חمراף ושבחו לאלהדי דהבא וכספה נחשה פרולא עאא ואבנא: 5 בה שעה נפקו אצבען די יד אש וכחובן לקביל נברשתא על נורא די כתל היכלא די מלכא ומילכא חזוה פס יודה די כתבה: 6 אדרין מלכא זיווה שנויה ורענייה יביהלונה וקטרוי חרצה משתדרין וארכבתה דא לדא נקשן: 7 קרא מלכא בחיל להעללה לאשפיא כshedיא ונוריא ענה מלכא ואמר לחכמיי בבל די כל אש די יקירה כתבה דנה ופשרה וחווני ארגונא ילשׁ והמנוכה די דהבא על צוארה ותלווי במלכותא ישלט: 8 אדרין עלין כל חכמיי מלכא ולא כתלון כחבא למקרא ופשרה להודעה למילכא: 9 אדרין מלכא בלשאצ'ר שנויה מתבחל וויה שנוין עלויו ורברבנויי משבשין: 10 מלכתא לקביל ملي מלכא ורברבנויי לבית משתיא עללה ענה מלכתא

בחזוי הראש עיל משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת: 14 קרא בחיל ובון אמר נדו אילנא וקצטו ענפוהו אמרו עפיה וברדו אונבה תנדר חיותה מן תחתהו וצפראין מן ענפוהו: 15 ברם עקר שרשוחי באראע שבקו ובאטור די פרול ונח בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם חיותה חלקה בעשב אראע: 16 לביבה מן אונושא ישנון ולביב חיותה יתיחב לה ושבעה עדניין יהלפון עלוי: 17 בזורת עירין פתמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די ינדען חיא די שליט עלייא במלכות אונושא ולמן די יצבא יתמנה ושפלו אנסים יקים עלייה: 18 דנה חלמא חיותה אנה מלכא נבוכדנצר ואנכח בלטשאצ'ר פשרא אמר כל קבל די כל חכמיי מלכתיו לא יכלין פשרא להודעתני ואנכח כה לד די רוח אלהין קדישין בר: 19 אדרין דניאל די שמה בלטשאצ'ר אשותומם כשעה חרה ורענייה יביהלנה ענה מלכא ואמר מראי חלמא ופשרא אל יביהלך ענה בלטשאצ'ר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך: 20 אילנא די חיות די רבה ותקף ורומה ימطا לשמייא והזורה לכל אראע: 21 ועפיה שפיר ואונבה שניא ומוזון לכלא בה תחתהו תדור חיות ברא ובענפוהו ישכנן צפרי שמייא: 22 אונתא הווא מלכא די רבית ותקפה ורבותך רבת ומטה לשמייא ושלטך לסתך אראע: 23 וורי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמייא ואמר נדו אילנא וחבלוויי ברם עקר שרשוחי באראע שבקו ובאטור די פרול ונח בדחתא די ברא ובטל שמייא יצטבע ועם חיותה ברא חלקה עד די שבעה עדניין יהלפון עלוי: 24 דנה פשרא מלכא ומילא נזרת עלייא הווא די מטה על מראי מלכא: 25 וולך טרדין מן אנסא ועם חיות ברא להוה מדריך ושבבא כתוריין לך יטעמן ומטל שמייא לך מצעין ושבעה עדניין יהלפון עלייך עד די תנדעדי שליט עלייא במלכות אונושא ולמן די יצבא יתמנה: 26 וידי אמרו למשבק עקר שרשוחי די אילנא מלכתיך לך קימה מן די תנדעדי שלטן שמייא: 27 להן מלכא מלכיי ישפר עלייך וחתוך בצדקה פרך וועיתך במוחן עניין דהן תהוא ארכחה לשווותך: 28 כלא מטה על נבוכדנצר מלכא: 29 לקצת ירהיין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מלחק הוה: 30 ענה מלכא ואמר הלא דא הויא בבל רבתא די אונכח בוניה לבית מלכו בתקף חסני ולייקר הדרי: 31 עוד מלחתא בפם מלכא קל מן שמייא נפל לך

מלכותך והשלמה: 27 תקל תקילתה במאוניא והשתכח חסיר: 28 בראש פרישת מלכותך יוזיבת למרי ופרס: 29 באדין אמר בלאצ'ר והלבישו לדניאל ארונגנא והמנונכא די דהבא על צוארה והכרזו עלהו די להוא שליט תלהא במלכותא: 30 בה בליליא קטיל בלאצ'ר מלכא כשיריא: 31 ודריויש מדיא קבל מלכותא כבר שני שטין ותרתין:

6 שפר קדם דרייש והקיט על מלכותא לאחדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא: 2 וועלא מנהון סרכין תלאה די דניאל חד מנהון די להון אחדרפניא אלין ייבין להון טמא ומלא לא להוא נוק: 3 אדין דניאל דנה הוא מותנצה על סרכיא ואחדרפניא כל קבל די רוח יתירה בה ומלא עשית להקמותה על כל מלכותא: 4 אדין סרכיא ואחדרפניא הו בעין עלה להשכח לדניאל מעד מלכותא וכל עלה ושותה לא יכלין להשכח כל קבל די מהימן הוא וכל שלו ושותה לא השכחת עליה: 5 אדין גבריא אלך אמרין די לא נשכח לדניאל דנה כל עלה להון השכחנה עלה בדת אללה: 6 אדין סרכיא ואחדרפניא אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דרייש מלכא לעלמין חי: 7 אצערטו כל סרכי מלכותא סניא ואחדרפניא הדבריא ופחוותא לקימה קיט מלכא ולתקפה אסר די כל די בעה בעו מון כל אלה ואנש עד יומין תلتין להן מנק מלכא יתרמא לבג אריותא: 8 כען מלכא קיט אסרא ותרשם כתבא די לא להשניה כרת מדי ופרס די לא תעדא: 9 כל קבל דנה מה מלכא דרייש רשם כתבא ואסרא: 10 ודניאל כדיע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה ננד ירושלים זומניון תלהה ביוםא הו אברך על ברכווי ומצעלא ומודא קדם אלה כל קבל די הוא עבד מון קדמת דנה: 11 אדין גבריא אלך הרגש והשכח לו לדניאל בעא ומתקנן קדם אלה: 12 באדין קרייבו ואמרין קדם מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשות די כל אנש די יבעה מן כל אלה ואנש עד זומניון תלהן להן מנק מלכא כרת מדי ופרס די לא תעדא: 13 באדין ענו ואמרין קדם מלכא די דניאל די מן בני גלהטא די יהוד לא שם עלייך מלכא טעם ועל אסרא די

ואמרתא מלכא לעלמין חי אל יבהלויך רעיניך זויך אל ישנו: 14 איתי נבר במלכותך די רוח אלהון קידישין בה ובויומי אבוק נהירו ושבתנו וחכמה כחכמת אלהון השכחת בה ומלא נבכדנץ אבוק רב חרטמיין אשפין כשראין נירין הקימה אבוק מלכא: 15 כל קבל די רוח יתרה ומנדע ושכלתנו מפsher חלמין ואחות איחידן ומשרא קטרין השכחת בה ברדניאל די מלכא שם שמה בלאצ'ר כען דניאל יתקרי ופשרה יהוה: 16 באדין דניאל העל קדם מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אתה הוא דניאל די מן בני גלווא די יהוד די היה מלכא אבוי מן יהוד: 17 ושמעת עלייך די רוח אלהון בר ונהיירו ושבתנו וחכמה יתרה השכחת בר: 18 וכען העלו קדרמי חכמיא אשפיא די כתבה דנה יקIRON ופשרה להודעתני ולא כהליין פשר מלחה להחויה: 19 ואנה שמעת עלייך די חוכל פשרין למפsher וקטרין למשרא כען זה חוכל כתבא למקרה ופשרה להודעתני ארונגנא תלבש והמנונכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא חשלט: 20 באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מהנטך לך להוין נגבויתיך לאחרן הוב ברם כתבא עלייא מלכותא ורבותא ויקרא והדרה יהב לנבכדנץ אבוק: 21 ומון רבתוא די יהב לה כל עממייא אמייא ולשניא הו זעין ורחלין מן קדרמייה די יהוה צבא הוא קטל ודי יהוה צבא הויה מוחא ודי יהוה צבא הויה מרים ודי יהוה צבא הויה משפייל: 22 וככדי רם לבבה ורוחה תקפת להודה הנקה מן כרסא מלכותה ויקירה העדי מנה: 23 ומון בני אנשא טריד ולבבה עם חיותא שוי ועם ערדייא מדורה שעבא כתוירין טעמונה ומוטל שמיא נשמה יצטבע עד די ידע שליט אלה עלייא במלכות אנטיא ולמנין די יצבה יהיקם עלייה: 24 ואנתה ברה בלשאצ'ר לא השפלת לביך כל קבל די כל דנה ידעת: 25 ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה והתיו קדרמייך ואנתה ורברבניך שנלתק ולחנטך חמורא שתין בהון ולאלהו כספא ודהבא נחשה פרזולא עטוא ואבנה די לא חווין ולא שמעין ולא ידען שבחת ולאלהה די נשמתך בידיה וכל ארחתך לה לא הדרת: 26 באדין מן קדרמייה שליח פסא די ידא וכתחבא דנה רשים: 27 ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין: 28 דנה פשר מלחה מנא מנה אלה

כאריה וגפין די נשר לה חזזה היהית עד די מורייטו נפיה נטילתך מן ארעה ועל רגליך אנת הקימת ולכבר אנש היהיב לה: 5 ואחריו חזזה אחורי תנינה דמייה לדרכ וולשטר חד הקמת ותלת עליין בפמה בין שנייה וכן אמרין לה קומי אכל'ו בשר שנייא: 6 באתר דנה חזזה היהית וארו אחורי כנמר ולה נפין ארבען די עופ עיל גביה וארבעה ראשין לחיזותא ושלטן ייחיב לה: 7 באתר דנה חזזה היהית בחזוי לילא וארו חזזה ריביעיה דחילה ואימתיו ותקיפא יתירא ושנינו די פרזול לה רברבן אכליה ומדקה ושארא ברגניה רפסה והיא משניה מן כל חזותא די קדרמיה וקרניין עשר לה: 8 משתכל היהת בקרנייא ואלו קראן אחורי זעירה סלכת בינויהן ותלתמן קרנייא קדרמיה אתעקרו מן קדרמיה ואלו עניין כענין אנשא בקרנא דאס ועס ממלל רברבן: 9 חזזה היהית עד די קרסן רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלון חור ושער ראהה כעמר נקא קרסיה שביבין די נור גלגולינו נור דלק: 10 מהר די נור ניד ונפק מן קדרמיה אלף אלף יישמשונה ורבו רבון קדרמיה יקומוין דינא יתב וספרין פתיחו: 11 חזזה היהית באדרין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממלה חזזה היהית עד די קטילת החיזותה והובר נשמה ויהיבת ליקרת אשה: 12 ושאר החיזותה העדריו שלטנהן וארכחה בחיזין יהיבת להונ עד זמן ועדן: 13 חזזה היהית בחזוי לילא וארו עט עניין שמייא כבר אנש אתה היהת ועד עתיק יומיא מטה וקדמיה הקרבוחה: 14 וולא יהיב שלטן ויקר ומילכו וככל עמייא אמריא ולשניא לה יפלחון שלטנה שלטן עלם די לא יעדת ומילכotta די לא תתחבל: 15 אתחכית רוחוי אנה דניאל בנווא נדנה וחזוי ראשין יביהלני: 16 קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבבא מנה על כל דנה ואמר לי ופsher מליא יהודענין: 17 אלין חזותא רברבתא די אגין ארבע ארכבה מלכין יקומוין מן ארעה: 18 ויקבלון מלכotta קדרישי עליוןין ויחסנון מלכotta עד עלמא ועד עטם עטמא: 19 אדרין צביה ליצבא על חזותא רבייעיתא די היהת שנייה מן כלחון דחילה יתורה שנייה די פרזול וטפריה די נחש אכליה מדקה ושארא ברגניה רפסה: 20 ועל קרנייא עשר די בראהה ואחריו די סלכת ונפלו מן קדרמיה תלת וקרנא דכנן וענין לה ועס ממיל רברבן וחזותה רב מן חברתא: 21 חזזה היהית וקרנא דכנן עבדה קרב עם קדרישין וככליה להונ: 22 עד די

רשמת זומנין תלה בזומא בעותה: 14 אדרין מלכא כדי מלחה שמע שנייא באש על הווע ועל דניאל שם כל לשיזובותה ועד מעלי' שמשא הוא משתדר להצלותה: 15 באדרין נברא אלך הרגשו על מלכא ואמרין למלכא מלכא די דת למדוי ופרס די כל אסר וקיטים די מלכא היקים לא להשניה: 16 באדרין מלכא אמר והויתו לדניאל רומו לנבא די אריהותא ענה מלכא ואמר לדניאל אללהך די אנתה פלח לה בתדריא הוא ישיזונך: 17 והויתו אבן חדה ושות על פס נבא וחתמה מלכא בעזקה ובזוקת רברבנוי די לא תשנא צבו בדניאל: 18 באדרין אול מלכא להיכלה ובת טות וודחון לא הנעל קדרמווי ושנחתה נחתה עלהו: 19 באדרין מלכא בשפרפרא יקום בננהה וכהתבהלה לנבא די אריוויא אלול: 20 וכמקרכבה לנבא לדניאל בכל עצייב עזק ענה מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אללהח היא אללהך די אנתה פלח לה בתדריא היכל לשיזובותך מן אריוויא: 21 באדרין דניאל עם מלכא מלכלא לעלמיין חי: 22 אלהו שלח מלאה וסניר פס אריהותא ולא חבלוני כל קבל חבוליה לא עבדת: 23 באדרין מלכא שנייא טאב עלהו וולדניאל אמר להנסקה מן נבא והסק דניאל מן נבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה: 24 ואמר מלכא ואברא אלך די אכלו קדרזיה די דניאל ולגב אריהותא רומו אונן בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית נבא עד די שלטו בהונ אריהותא וכל גרמייהון הדרון: 25 באדרין דריוש מלכא כתוב לכל עמייא אמייא ולשניא די דארין בכל ארעה שלמכון ישנא: 26 מן קדרמי שים טעם די בכל שלטן מלכוטוי לדון זענין ודרחליין מן קדר אללה די דניאל די אללהח היא ואוקים לעלמיין מלכotta די לא תתחבל ושלטנה עד סופה: 27 משיזוב ומצלע ועבד אתין ותמהין בשמייא ובארעא די שיזוב לדניאל מן יד אריהותא: 28 ודניאל דנה הצלחה במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסיא:

7 בשנת חדה לבלאצער מלך בכל דניאל חלם חזזה וחזוי ראהה על משכבה באדרין תלמא כתוב ראי אש מלין אמר: 2 ענה דניאל ואמר חזזה היהית בחזוי עם לילא וארו ארבע רוחוי שמייא מגיחן לימה רבא: 3 וארכבע חזין רברבן סלקן מון ימא שנין דאן מן דא: 4 קדרמיה

מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד מתי הוזען ההפנוי והפשע שכם חת וקדש וצבא מרמס: 14
ויאמר אליו עד ערב בקר אלף ושלש מאות וניצדק קדש: 15 ויהי בראתי אני דניאל את הוזען ואבקשה בינה והנה עמד לנדי כמראה נבר: 16 ואשמע קול אדם בין אולו ויקרא ויאמר נבריאל הבן להלו את המראה: 17
ויבא אצל עמד ובבאו נבעתי ואפללה על פניו ויאמר אליו הבן בן אדם כי לעת קץ הוזען: 18 ובדברו עמי נרדמתי על פניו ארצתה ויגע בוי ועמידני על עמד: 19
ויאמר הנני מודיעך את אשר היה באחרית הזעם כי למועד קץ: 20 האיל אשר ראות בעל הקרים מלכי מדוי ופרש: 21 והצפיר השער מלך יון והקרן הגדולה אשר בין עיניו הוא המלך הראשון: 22 והונברת ותעמדנה אשר ארבע תחתיה ארבע מלכויות מניין עמדנה ולא בכחו: 23
ובאחרית מלכותם כהתרם הפשעים יעד מלך עז פנים ומ בין חידות: 24 ועצם כחו ולא בכחו ונטלות ישחית והצלה ועשה והשחית עצומים ועם קדשים: 25
ועל שכלו והצלה מרמה בידיו ובלבבו ינידיל ובשלוחה ישחית רבים ועל שר שריהם יעד ובאפס יד ישבר: 26
ומראת הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתם הוזען כי לימים רבים: 27 ואני דניאל נהירתי ומחלתי ימים ואוקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין מבין:

9 בשת אחת לדריוש בן אחשורי שמורע מדוי אשר המלך על מלכות כשרים: 2 בשת אחת למלך אני דניאל בינו בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות להרבות ירושלים שבעים שנה: 3 ואותה את פני אל אדרני האללים לבקש חפלה ותחנונים בצום וشك ואפר: 4 ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואומרהanca אדרני האל הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהבי ולשמי מזוזתו: 5 חטאנו ועינו והרשענו ומרנו וסור מצוחך ומשפתק: 6 ולא שמענו אל עבדיך הנבאים אשר דברו בשמק אל מלכינו שרינו ואבתינו וכל כל עם הארץ: 7 לך אדרני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום זה לאיש יהודה ולושבי ירושלים ולכל ישראל הקربים והרחיקם בכל הארץ אשר אמת הארץ ועשתה והצילהה: 8 ואשמעה אחד קדוש הדחתם שם במעלם אשר מעלו בר: 9 יהוה לנו בשת

אתה עתיק יומיא ודינה יהב לקדישי עליוןין ומנא מטה מלכotta החסנו קדישין: 23 כן אמר חוויא ורביעתא מלכו רביעיא תחוא באראעדי תשנא מן כל מלכotta ותאכל כל ארעה ותדרשנה ותדקנה: 24 וקורニア עשר מנה מלכotta עשרה מלכין יקמונ ואחרון יקום אחריתון והוא ישנא מן קדרmia ותלהה מלכין יהשל: 25 ומילין לצד עלייא ימלל ולקדישי עליוןין יבלא ויסבר להשניה זמנין ורת ותיהבון ביריה עד עדן ועדניון ופלג עדן: 26 ודינה יתב ושלטנה העדון להשמדה ולהובדה עד סופה: 27 מלכotta ושלטנא ורבותא די מלכות תחות כל שמייה היבית לעם קדישי עליוןין מלכotta מלכות עלם וכל שלטニア לה יפלחון ווישטמען: 28 עד כה סופה די מלטה ana דניאל שעוני רעוני יבלני זיוו ישגנו עלי ומלה לבני נתרת:

8 בשנת שלוש למלכות בלאשיך המלך חזון נראה אליו אני דניאל אחרי הנרא אליו בתקלה: 2 ואראת חזון ויהי בראתי ואני בושון הבירה אשר בעילם המדרינה ואראת חזון ואני היתי על אובל אויל: 3 ואשא עני ואראת והנה איל אחד עמד לפני האבל ולו קרנים והקרים נבותה והאתה נבבה מן השנית והגבבה עלה באחרנה: 4 ראייתו את האיל מננה ימה וצפונה ונגבנה וכל חיות לא יעדנו לפניו ואני מציל מידי ועשה כרצנו והנידיל: 5 ואני היתי מבין והנה צפיר העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואני נגע בארץ והצפיר קרו חזוות בין עינוי: 6 ויבא עד האיל בחמת כחו: 7 ראייתו עד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו: 8 וצפיר מניע אצל האיל ויתהרמר אליו ורך את האיל וישבר את שת קרנייו ולא היה כח באיל לעמד לאיל מידו: 8 וצפיר ארצתה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו: 8 וצפיר העזים הנידיל עד מארך וכעצמו נשברה הקרן הגדולה והעלנה חזות ארבע תחתיה לאربع רוחות השמיים: 9 ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצערה ותנדיל יתר אל הנגב ואל המזרחה ואל הצביה: 10 ותנדיל עד צבא השמיים ותפל הארץ מן הצבא ומון הכוכבים ותרמסם: 11 ועדי שר הצבא הנידיל וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקשו: 12 וצבא נתן על החמיד בפשע ותשליך אמת הארץ ועשתה והצילהה: 13 ואשמעה אחד קדוש

והקדש ישוחית עם נגיד הכא וקציו בשטף ועד קץ מלכוניה נחרצת שמנות: 27 והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישובית זבח ומונחה ועל כף שקוצים ממשם ועד כליה ונחרצתה תתק על שם:

10 בשנת שלוש לכורש מלך פרס דבר גנלה לדניאל אשר נקרא שמו בלטשאצ'ר ואמת הדבר וצבא נדול ובין את הדבר ובינה לו במרהא: 2 בימים ההם אני דניאל הייתה מהתאבל שלשה שבועים ימים: 3 לחם חמימות לא אכלתו ובשר ויין לא בא אל פי וסוק לא סכתו עד מלאת שלשת שבועים ימים: 4 ובוים עשרים וארבעה לחודש הראשון ואני הייתה עלי יד הנהר הנדרול הוא חדרל: 5 ואsha את עני וארא והנה איש אחד לבוש בדים ומנתנו חנרים בכתם אופז: 6 וגינויו כתריש ופנוי כמראה ברק ועינוי כלפי אש וזרעתו ומרגנלותו כעין נשחת קל וקול דבריו בקהל המון: 7 ווראותי אני דניאל לדברי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה נדלה נפלה עליהם ויבחרו בהחבא: 8 ואני נשארתי לדברי וארא את המראה הנדלה הזאת ולא הייתה נרדם על פני ופנוי ארציה: 10 והנה יד נגעה بي ותני עלי ברכיו וכפotta ידי: 11 ויאמר אליו דניאל איש חמימות הבן בדברים אשר אנקו דבר אליך ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר הזה עמדתי מרדיע: 12 ויאמר אליו אל תירא דניאל כי מן היום הראשון אשר נתת את לך להבון ולהתענוות לפני אליה נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך: 13 ושר מלכות פרס עמד לנגיד עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשונים בא לעזרני ואני מותרתי שם אצל מלכי פרס: 14 ובאותו להביך את אשר יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון למים: 15 ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארציה ונאלמתי: 16 והנה עמי כדברים האלה נתתי פני ארציה ונאלמתי: 16 והנה כדמות בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדרבה ואמרה אל העמד לנגיד אני במראה נחפכו צירוי עלי ולא עצרתי כה: 17 והיך יכול עבד אני זה לדבר עם אמי זה ואני מעתה לא יעמוד כי כח ונשמה לא נשארה כי: 18 ויסוף וגע בי כמוראה אדם ויחוקני: 19 ויאמר אל תירא

הפנים למלכינו לשרינו ולאבתיינו אשר חטאנו לך: 9 לאדרני אלהינו הרחמים והסלחות כי מרדנו בו: 10 ולא שמענו בקהל יהוה אלהינו לлечת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנכאים: 11 וככל ישראל עברו את תורתך וסור לבתי שמו בקהל ותתק עליינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת משה עבר האלים כי חטאנו לנו: 12 ויקם את דבריו אשר דבר עליינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עליינו רעה גדרה אשר לא נשתה החת כל השמים כאשר עשתה בירושלם: 13 כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עליינו ולא חלינו את פנו יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך: 14 וישקד יהוה על כל מעשיו אשר עשה עליינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקהל: 15 ועתה אדרני אלהינו אשר הוצאת אבתינו ירושלם ועמד להחרפה לכל סכיבתינו: 16 ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ועל תחנוןיו והאר פניך על מקרך השם למען אדרני: 18 התה אלהי אונך ושמע פקחה עיניך וראה שמתהינו והעיר אשר נקרא שמק עליה כי לא על צדקהינו אנחנו מפלים תחנוןינו לפניך כי על רחמיך הربים: 19 אדרני שמעה אדרני סלהה אדרני הקשيبة ועשה אל תאהר למעןך אלהי כי שמק נקרא על עירך ועל עמדך: 20 ועוד אני מדבר ומתחפל ומתורה החטאתי והחתאת עמי ישראל ומפל תחנותי לפני יהוה אלהי על הר קדרש אלהי: 21 ועוד אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר דאיyi בחזון בתקלה מעף ביעף נגע אליו כתעת מנהת ערב: 22 ויבן וידבר עמי ויאמר דניאל עתה יצאת להשכילך בינה: 23 בתקלה תחנוןיך יצא דבר ואני באתי להניד כי חמימות אתה ובין בדבר והבן במרהא: 24 שבעים שבעים נחתק על עמדך ועל עיר קדרש לכלא הפשע ולחמת חמאות ולכפר עון ולהביא צדקה עלמים ולחמת חזון ונביא ולמשח קדש קדשים: 25 ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיכ ולבנות ירושלם עד משיח נגיד שבעים שבעה ושביעים שנים ושנים חשוב ונבנתה הרוח וחרוץ ובצוק העתים: 26 ואחריו השבעים שנים ושנים יכרת משיח ואין לו והעיר

ישבר ולא באפים ולא במלחמה: 21 ועמד על כנו נבואה ולא נהנו עלי הור מלכות ובא בשלוחה והחזיק מלכות בחילקלוקות: 22 וורעות השטף שטפו מלפניו וישברו ונומ נגיד ברית: 23 וכן התהברות אליו יעשה מרומה ועלה ועדים במעט נוי: 24 בשלוחה ובמשמעו מדינה יבו ואעשה אשר לא עשו אבותיו אבותיו בזה ושלל ורכוש להם יבזר וועל ממצרים יחשב מהשבתו ועד עת: 25 ויער כחו ולכבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלהק הנגב ותגרה למלחמה בחיל גדול ועצום עד מאר ולא יעמד כי יחשבו עליו מהשבות: 26 ואכל פת בנו ישברוו וחוילו ישטוף ונפלו חללים רכבים: 27 ושניהם המלכים לבכם למרע וועל שלחן אחד כוב ידברו ולא תלחח כי עוד קץ למועד: 28 וישב ארציו ברכוש נדול ולכבו על ברית קדש ועשהشب לארצו: 29 למועד ישוב ובא נגב ולא תהיה קראשנה וכאהרנה: 30 ובאו בזים כתים ונכח ושב ועם על ברית קודש ועשהشب ויבן על עזבי ברית קדר: 31 וזרעים ממניו יעדמו וחללו המקדש המעווי והסירו התמיד וננתנו השקוון מושומים: 32 ומרשייע ברית יחניף בחילוקות עם ידע אלהו יחזקו ועשוי: 33 ומשכילי עם יכינו לרכבים ונכשלו בחרב ובלחהה בשבי ובזיה ימים: 34 ובכחשלם יעוזו עד מעט ונלו עליהם רכבים בחילקלוקות: 35 ומן המשיכלים יכשלו לצרוף בהם ולבדר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד: 36 ועשה קרצינו המלך ויתרומים ויתנדל על כל אל וועל אל אלים ידרבר נפלאות והצליח עד כללה זעם כי נחרצתה נשתה: 37 וועל אלהו אבותיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלה לא יבין כי על כל יתנדל: 38 וללאה מעזים על ננו יכבד וללאה אשר לא ידעתו אבותיו יכבד בזוב ובכסף ובאבן יקרה ובחמדות: 39 ועשה למגצרים מעזים עד מהה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשלים ברכבים עם אלה נכר אשר הכיר ירבה כבוד והמשלים ברכבים ואדרמה יחולק במחירות: 40 ובעת קץ יתננה עמו מלך הנגב ויתהער עליו מלך הצפון ברכב ובפרשים ובאניות רכבות ובא באניות ושתף ועבר: 41 ובא הארץ הצבי ורכבות יכשלי ואלה ימלטו מיזדו אדום ומואב וראשית בני עמו: 42 וישלח ידו באניות וארץ מצרים לא תהיה לפלייה: 43 ומשל במכמני הזוב והכסף ובכל חמדות מצרים ולבים וכשים במצעדיו: 44 ושמעות יבהלהו ממזוחה ומצפון ויצא בחמא נדלה להשמד וללהרים

איש חמדות שלום לך חוק וחוק וכדברו עמי התהוקתי ואמרה ידבר אדרני כי חזקתי: 20 ויאמר הידעת למה באתי לך ועתה אשוב להלכם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא: 21 אכל אגיד לך את הרשות בכתב אמתה ואין אחד מתחזק עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם:

11 ואני בשנת אחת לדריש המדי עמד למחזיק ולמעו לו: 2 ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו בעשרו עיר הכל את מלכות יון: 3 ועמד מלך נבור ושל ממש רב ועשה כרצונו: 4 וכעמדו תשר מלכוות ותחץ לאربع רוחות השמיים ולא לאחריתו ולא כמשל אשר משל כי תנש מלכוות ואחרים מלבד אלה: 5 ויהזק מלך הנגב ומן שריו ויהזק עליו ומשל ממש רב ממשתו: 6 ולקץ שניים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון לעשות מישרים ולא חצץ כוח הורע ולא יעד וזרעו ותנתן היא ומביאה והילדת מהזקה בעתים: 7 ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל ויבא במעו מלך הצפון ועשה בהם והחזק: 8 וגם אלהים עם נסכים עם כל' חמדות כסף ווחב בשבי יבא מצרים והוא שניים יעמד מלך הצפון: 9 ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדרמו: 10 ובנו יתגנוו ואספו המון חילם רכבים ובא בוא ושתף ועבר ווישב ויתגנוו עד מעזה: 11 ויתמד מר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד המון רב ונתן ההמון בידיו: 12 ונשא ההמון ירום לבבו והפל רכבות ולא יעו: 13 ושב מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שים יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב: 14 ובעתים ההם רכבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמק נישאו להעמיד חזון ונכשלו: 15 ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכדר עיר ממצירות וזרעות הנגב לא יעדום ועם מבחריו ואין כה לעמד: 16 ווישע הבא אליו כרצינו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי וכלה בידיו: 17 ווישם פניו לבוא בתקף כל מלכוות וישראלים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשוויה ולא תעמד ולא לו תהיה: 18 וישב פניו לבוא ולכדר רכבים והשכית קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישב לו: 19 וישב פניו למעוזי ארציו ונכשל גנול ולא ימצא: 20 ועמד על כנו מעביר נונש הדר מלכות ובאים אחדים

רבים: 45 וויטע אהלי אפרדו בין ימים להר צבי קדרש ובא עד קצו ואין עוזר לו:

12 ובעת ההיא יעמוד מיכאל השר הנдол העמד על בני עמק והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמק כל הנמצא כתוב בספר: 2 ורבים מישן אדרמת עפר יקיצו אלה לחי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם: 3 ווהמשכלים יהרו כוחר הרקיע ומצדיקו הרבים ככוכבים לעולם ועד: 4 ואתה דניאל סתם הדברים וחתום הספר עד עת קץ ישטו רבים ותרבה הדעת: 5 וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד הנה לשפט היאר ואחד הנה לשפט היאר: 6 וויאמר לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מותי קץ הפלאות: 7 ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמיים וישבע בחו העולם כי למועד מועדיהם והצוי וככלות נפי' יד עם קדש תכלינה כל אלה: 8 ואני שמעתי ולא אבין ואמרה אדרני מה אחרית אלה: 9 וואמר לך דניאל כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ: 10 יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים והרשינו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו: 11 ווימת הוסר התמיד ולתת שקוין שם ימים אלף מאות ותשעים: 12 אשרי המהכה ונגע לימים אלף שלש מאות שלשים וחמשה: 13 ואתה לך לקץ והגנה ותעמד לרלך לקץ הימים:

13 בני אדרניקם שיש מאות ששים ושהה: 14 בני בניי אלפים חמשים ושהה: 15 בני עדין ארבע מאות חמשים וארכבעה: 16 בני אטר ליזקיה תשעים ושמנה: 17 בני בצי שלש מאות עשרים ושלשה: 18 בני יורה מאה ושנים עשר: 19 בני חם מאותים עשרים ושלשה: 20 בני נבר התשעים וחמשה: 21 בני בית לחם מאה עשרים ושלשה: 22 בני נטהה חמשים ושהה: 23 בני ענתה מאה עשרים ושמנה: 24 בני עזמות ארבעים ושנים: 25 בני קריית ערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 26 בני הרמה ונבע שיש מאות עשרים ואחר: 27 בני מכם מאה עשרים אשר ושהה: 28 בני בית אל והען מאהים עשרים ושלשה: 29 בני נבו חמשים ושנים: 30 בני מגביש מאה חמשים ושהה: 31 בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארכבעה: 32 בני חרם שלש מאות ועשרים: 33 בני לדר חדיד ואנו שבע מאות עשרים וחמשה: 34 בני ירחו שלש מאות ארבעים וחמשה: 35 בני סנהה שלשת אלפיים ושמאות שלשים: 36 הכהנים בני ידועה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 37 בני אמר אלף חמשים ושנים: 38 בני פשchor אלף מאתים ארבעים ושבעה: 39 בני חרם אלף ושבעה עשר: 40 הלוים בני ישען וקדמייא לבני הדרויה שבעים וארכבעה: 41 המשרדים בני אסף מאה עשרים ושמנה: 42 בני השערדים בני שלום בני אטר בני תלמון בני יעקב בני חטיאה בני שבי הכל מאה שלשים ותשעה: 43 הנתינאים בני ציהא בני חושאפא בני טבעות: 44 בני קרס בני סיעה בני פרון: 45 בני לבנה בני חנבה בני עקוב: 46 בני חגב בני שלמי בני חנן: 47 בני גדר בני נחר בני ראייה: 48 בני רצין בני נקודא בני גוז: 49 בני עזא בני פסח בני בסי: 50 בני אסנה בני מעונים בני נפיסים: 51 בני בקוק בני חוקפה בני הרחוור: 52 בני בצלות בני מוחודא בני חרשא: 53 בני ברקוש בני סיסרא בני תמה: 54 בני נציה בני חטיא: 55 בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא: 56 בני יעה בני דרכון בני גדר: 57 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבאים בני אמי: 58 כל הנתינאים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 59 ואלה העליים ממלח תל חרשא כרוב אדע אמר ולא יכולו להגידי בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 60 בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש מאות חמשים ושנים: 61 ומבני הכהנים בני חביה

1 ובסנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וום במקتب לאמר: 2 כה אמר כרש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלה השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה: 3 מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו ויעל לירושלם אשר ביהודה ובין את בית יהוה אלהי ישראל הוא אלהים אשר בירושלם: 4 וכל הנשאר מכל המקומות אשר הוא נר שם נשאחו אנשי מקמו בכסף ובזבוב וברכוש ובבמהה עם הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם: 5 ויקומו ראשי האבות ליהודה ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות את בית יהוה אשר בירושלם: 6 וכל סביבתיהם חזוק בירידיהם בכל כסף בזבוב וביבמה ובמנדרות לבך על כל התנדב: 7 והמלך כורש הוציא את כל בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר מירושלם ויתנם בבית אלהיו: 8 ויוציאם כורש מלך פרס על יד מתרדת הגזבר ויספרם לשਬצר הנשי ליהודה: 9 ואלה מספרם אנרטלי והב שלשים אנרטלי כספר אלף מחלפים תשעה ועשרים: 10 כפורי זהב שלשים כפורי כספר משנים ארבע מאות ועשרה כלים אחרים אלף: 11 כל כלים זהב ולכסף חמשת אלפיים וארבע מאות הכל הعلاה שבצער עם הعلاה הנולאה מבבל לירושלם:

2 ואלה בני המדינה העלים משבי הנולאה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישבו לירושלם ויהודה איש לעיר: 2 אשר בא עם זרבבל ישוע נחמיה שרים רעליה מרדכי בלשון מספר בניו רחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 3 בני פרעש אלפיים מאה שבעים ושמנים: 4 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 5 בני אדרח שבע מאות חמשה ושבעים: 6 בני פחת מזאוב לבני ישוע מאה אלףים שמנה מאות ושנים: 7 בני עילם ישוע יואב אלפיים שמנה מאות ושנים עשר: 8 בני זטא תשע מאות אלף מאות חמשים וארכבעה: 9 בני צו שבע מאות ותשעים: 10 בני בני ששה מאות ארבעים ושנים: 11 בני בכיר שיש מאות עשרים ושלשה: 12 בני עזנד אלף מאות עשרים ושנים:

הכהנים מלבשים בחצצרות וחלוים בני אסף במצתותם להלל את יהוה על ידי דוד מלך ישראל: ²² בויענו בהלן ובחרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה נדולה בהלל ליהוה על היסוד בית יהוה: ²³ ורוכבים מהכהנים והלוים וראשי האבות והקנאים אשר ראו את הבית הראשון בסיסו זה הבית בעניהם בזמנים בקהל נדול ורוכבים בתרועה בשם מה להרים קול: ²⁴ ואין העם מכיריהם קול תרועה השמה להרים וכי העם מריעים תרועה נדולה והקהל נשמע עד למרחוק:

4 ²⁵ וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הנולא בונים היכל ליהוה אלהי ישראל: ²⁶ וינשו אל זרבבל ואל ראש האבות ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרשו לאלהיכם ולא אנחנו זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעללה אתינו פה: ²⁷ ויאמר להם זרבבל וישע ושאר ראש האבות לשראל לא לכם ולנו לבנות בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו המלך כורש מלך פרס: ²⁸ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבלחים אותם לבנות: ²⁹ ווסכרים עליהם ויעצם להפר עצמתם כל ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריש מלך פרס: ³⁰ ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלים: ³¹ ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכותב הנשtron כתוב ארמיית ומתרגמו ארמיית: ³² רחום בעל טעם ושמי ספרא כתובו אגרה חדה בעל ירושלים לארתחששתא מלכא כנמא: ³³ אדרין רחום בעל טעם ושמי ספרא ושאר כנותהון דניא ואפרסתכיא טרפליא אפרסיא ארכוי בבליא שונכיא דהוא עלמייא: ³⁴ ושאר אמייא די הנלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר נהרה וכעננת: ³⁵ דנה פרשנן אגרטה די שלחו עלהו על ארתחששתא מלכא עבדיך איש עבר נהרה וכעננת: ³⁶ ידייע להוא למלכא די יהודיא די סלקו מן לותך עליינא אותו לירושלים קרייתא מרדרתא ובאשתא בנין ושורי אשכלהו ואשיה יחוינו: ³⁷ כען ידייע להוא למלכא די הון קרייתא דך תחבנא ושוריית ישתכלין מנדח כלו והלך לא ינתנו ואפחים מלכים חהנוק: ³⁸ כען כל קבל די מלך היכלא

בני הקוז בני ברזולי אשר לך מבנות ברזולי הנלעדי אשר ויקרא על שמו: ³⁹ אלה בקשו כתובם המתויחים ולא נמצאו וניגלו מן הכהנה: ⁴⁰ ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד כהן לאורים ולתמים: ⁴¹ כל הקהל כאחד ארבע רבעא אלף שלש מאות ששים: ⁴² מלבד עבדיהם ואמהותם אלה שבעת אלף שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים משרדות מאות מאות: ⁴³ סוסיהם שבע מאות שלשים ושהה פרדריהם מאותם ארבעים וחמשה: ⁴⁴ נמליהם ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים שתת אלף שבע מאות ושערם: ⁴⁵ ומראשי האבות בכוואם לבית יהוה אשר בירושלם התנדבו לבית האלוהים להעמידו על מכנו: ⁴⁶ כחחים נתנו לאוצר המלאה זהב דרכמנום שרבאות ואלף וכסף מנים חמשת אלפיים וכחנתה כהנים מאות: ⁴⁷ וישבו הכהנים והלוים ומון העם והמשדרים והשוערים והנתנים בעיריהם וכל ישראל בעריהם:

3 ⁴⁸ וונע החדש השבעי ובנו ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד אל ירושלם: ⁴⁹ ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן שלוחיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות ככתוב בתורת משה איש האלוהים: ⁵⁰ ויכינו המזבח על מכונתו כי באימה עליהם מעמי הארץ ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר ולערב: ⁵¹ ויעשו את חן הסוכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט דבר יום ביום: ⁵² ואחריכן עלת חמיר ולחדרים ולכל מועדיו יהוה המקדשים ולכל מהרב נרבה ליהוה: ⁵³ מיום אחד לחדש השבעי החלו להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד: ⁵⁴ ויתנו כסף לחצבים ולהחרשים ומאלך ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון אלים יפוא כראשון כורש מלך פרס עליהם: ⁵⁵ ובשנה השניה לבואם אל בית האלוהים לירושלים בחדרש השני החלו זרבבל בן שלוחיאל וישוע בן יוצדק ושאר אחים הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבוי ירושלם ויעמידו את הלויים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על מלכת בית יהוה: ⁵⁶ ויעמיד ישוע בניו ואחיו קדרמייאל ובנינו בני יהודה כאחד לנצח על עשה המלאה בבית האלוהים בני חנד בניםיהם ואחיהם הלוים: ⁵⁷ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו

אבן גלול וاع מותשム בכתלייא ועבידתא דך אספראן מהעברדא ומיצלה בידיהם: 9 אידין שאלנא לשבייא אלך כנמא אמרנא להם מון שם לכם טעם ביתה דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה: 10 ואף שמהתעם שאלנא להם להודוועך דרי נכתב שם נבריא דרי בראיים: בו וכנמא הטעמא התיבונא לממר אנתנא המו עבדוהי דרי אללה שמייא וארעא ובנין בייחא דרי הוא בנה מקדמת דנה שניין שניין ומילך לישראל רב בנהו ושכללה: 11 להן מון דרי הרנוו אbehתנא לאלה שמייא יהב המו ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדייא ובויה דנה סתרה ועמה הנלי לבבל: 12 ברם בשנת חורה לכורש מלכא דרי בבל כורש מלכא שם טעם בית אללה דנה לבנה: 13 ואף מאניא דרי בית אללה דרי דהבה וכספא דרי נבוכדנצר הנפק מן היכלא דרי בירושלם והוביל המו להיכלא דרי בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא דרי בבל ויהיבו לשਬצער שמה דרי פחה שמה: 14 ואמר ליה אלה מאניא שא אול אחת המו בהיכלא דרי בירושלם ובית אלה יתבנה עד אתרה: 15 אידין שבחצרא דך אטה יהב אישא דרי בית אלה דרי בירושלם ומון אידין ועד כען מהתבנה ולא שלם: 16 וכען חן על מלכא טב יתפרק ביתה נגויא דרי מלכא תהמה דרי בבל הן איתי דרי מון כורש מלכא שם טעם למבנא בית אלה דך בירושלם ורעות מלכא על דנה ישלח עליינא: מלך פרס:

6 באידין דריוש מלכא שם טעם וכקריו בבית ספריא דרי גנויא מהחtiny תהמה בבל: 1 והשתכח באחמתא בכירתא דרי במדרי מדינה מגלה חדה וכן כתיב בונה דרכונה: 2 בשנת חורה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלה בירושלם ביתה יתבנה אתר דרי דבחין דבחין ואשוחיו מסוכבלן רומה אמיין שחין פתיה אמיין שחין: 3 נדבכין דרי אבן גלול חלה ונדרך דרי אע חדת ונפקתא מן בית מלכא תהיח: 4 ואף מאני בית דרכון על דנה: 5 כנמא אמרנא להם מון אונון שמתה נבריא דרי דנה בניתא: 6 ועין אלהם הות על שבי יהודיא ולא בטלו המו עד טעמא לדריוש ייך ואידין יתבון נשתונה על דנה: 7 פהשנן אגרתא דרי שלח חtiny פחה עבר נהרה ושטר בזוי וכנותה אפרסcia דרי עבר נהרה על דריוש מלכא: 8 הטעמא שלחו עלוויו וכדרנה כתיב בונה לדריוש מלכא שלמא כלא: 9 ידיע להוא למילכא אולנא ליהוד מדינה לבית אלה דרא ותוא מהתבنا

ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי ישראל ויתן לו המלך כדי יהוה אלהיו עליו כל בקשתו: ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלוים והמשרדים והשעריטים והנתינים אל ירושלם בשנה שבע לארתחשסתא המלך: 8 ויבא ירושלם בחדר החמייש יהיא שנות השבעיתו ומלך: 9 כי באחר לחדר הראשון הוא יסיד המעללה מבבל ובאחד לחדר החמייש בא אל ירושלם כדי אלהיו הטובה עליו: 10 כי עוזרא הכהן לבבו לדרוש את תורה יהוה ולעתה וללמוד בישראל חק ומפט: 11 וזה פרשנו הנשtron אשר נתן המלך ארתחשסתא לעוזרא הכהן הספר דבריו מכות יהוה וחקיו על ישראל: 12 ארתחשסתא מלך מלכיא לעוזרא כהנא ספר דתא די אלה שמייא נמיר וכעננו: 13 מני שים טעם דרי כל מחרדב במלכויות עמו ישראל וכנהנו ולוייא למחק לירושלים עמק יתק: 14 כל קבל די מון קדם מלכיא ושבעת יעתהי שליח לבקרא על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בירך: 15 ולhalbלה כסף ורחב די מלכיא ויעתויה הגדבו לאלה ישראל די בירושלם משבנה: 16 וככל כסף ורחב די תהשח בכל מדינת בבל עם התנדבות עמא וכנהיא מתרדבן לביית אלהם די בירושלם: 17 כל קבל דנה אספראן תקנא בספאה דנה תורין דכריין אמרין ומנהתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדברה די בית אלחכם די בירושלם: 18 ומה די עלייך ועל אחיך ייטב בשאר כספה ורחבבה למועד כרעות אלחכם תעבדו: 19 ומאניא די מותהביבן לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלים: 20 ושאר חשות בית אלהך די יפלך לך למנון נתן מני בית גנו מלכיא: 21 ומני אנה ארתחשסתא מלכיא שים טעם לכל נורבראי די עבר נורה דרי כל די ישאלנכון ערוא כהנה ספר דתא די אלה שמייא אספראן יתעבד: 22 עד כסף ככריין מאה ועד חנשין כריין מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלהך די לא כתוב: 23 כל די מון טעם אלה שמייא יתעבד אדרוזא לביית אלה שמייא די למה יהוא קצף על מלכויות מלכיא ובנווה: 24 ולכם מהודעין די כל כהנא ולוייא זמריא תרעיא נתニア ופלחי בית אלה דנה מדחה בלוי והליך לא שליט למרמא עלייהם: 25 ואנת ערוא כחכמת אלהך די בירך מני שפטין ודיןין די להונן דאנין לכל עמה די עבר נהרה לכל ידע דתוי אלהך ודי לא ידע תהורען: 26

אלך למבנה בית אלהא דך ומנכסי מלכיא די מודה עבר נהרה אספראן נפקחא תהוא מתייבא לנבריא אלך די לא לבטלא: 9 ומזה חשון ובני תורין ודכרין ואמרין לעלון לאלה שמייא חנטין מלך חמר ומה שמאמר כהニア די בירושלם להוא מתייבב להם יום בוים די לא שלו: 10 די להונן מהקדבן ניחוחין לאלה שמייא ומצלין לחמי מלכיא ובנווה: 11 ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח עז מן ביתה ווקף יתמהא עלייך ובויה נולו יתעבר על דנה: 12 ואלהא די שכן שמה חמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמתה טעם אספראן יתעבד: 13 אדין חני פחה עבר נהרה שת בונו וכנותהון לקלבל די שלח דריוש מלכיא כנמא אספראן עבדו: 14 ושביבי יהודיא בנין ומצלחין בנכואת חני נבייה וככירה בר ערוא ובנו ושכללו מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריווש וארתחשסתא מלך פרס: 15 וושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לרוח אדר די היא שנת שת למלכויות דריוש מלכיא: 16 ועבדו בני ישראל כהニア ולוייא ושאר בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדרה: 17 ותקרכבו לחנכת בית אלהא דנה תורין מאה דכריין מאהון אמרין ארבע מאה ואפידי עזין להטיא על כל ישראל תרי עשר למניין שבתי ישראל: 18 ותקימו כהニア בפְּלָגָתָהוּן ולוייא במחלקתהון על עבידת אלהא די בירושלם ככתוב ספר משה: 19 וייעשו בני גנולה את הפסח באדבעה עשר לחדר הראשון: 20 כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד כלם טהורים וייחשו הפסח לכל בני גנולה ולאחיהם הכהנים ולחם: 21 ויأكلו בני ישראל השבים מהגנולה וככל הנברל מטמא נוי הארץ אליהם לדרש ליהוה אלהי ישראל: 22 וייעשו חן מזות שבעת ימים בשמואה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשר עלייהם לחוק ידיהם במלאתה בית האלים אלהי ישראל:

7 ואחר הדברים האלה במלכויות ארתחשסתא מלך פרס עוזרא בן שריה בן עוזיה בן חלקיה: 2 בן שלם בן צדוק בן אחיטוב: 3 בן אמריה בן עוזיה בן מרים: 4 בן זרחה בן עוי בן בכוי: 5 בן אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש: 6 הוא עוזרא עלה מבבל והוא

כ"י בשתי לשאול מן המלך חיל ופרשים לעזרנו מאובי בדרכ כ"י אמרנו למלך לאמר יד אלהינו על כל מבקשו לטובה ועו"ה ואפו על כל עזוביו: 23 ונזומה ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו: 24 ואבדילה משרי הכהנים 25 שניהם עשר לשרכיה חשביה ועםם מאוחיהם עשרה: 26 ואשקללה להם את הכסף ואת הזהוב ואת הכלים תרומות ואשקללה להם את הכסף ואת הזהוב ואת הכלים תרומות בית אלהינו ההרימו המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים: 26 ואשקללה על ידם כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מה לכרים והב מה ככר: 27 וכפרי זהב עשרים לארכנים אלף וכלי נחת מצחב טובה שניים חממות כזהב: 28 ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש והכסף והזהוב נרכבה ליהוה אלהי אבותיכם: 29 שקדו ושמרו עד תשקל לפני פניו שרי הכהנים והלויים ושרי האבות לישראל בירושלם הלשכות בית יהוה: 30 וקבעו הכהנים והלויים משקל הכסף והזהוב והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו: 31 ונשעה מנהר והוא ב שניים עשר לחדר הראשון לכת ירושלם ויד אלהינו היהת עליינו ויצילנו מכך יאוב יאורב על הדרך: 32 ונבוא ירושלם ונשב שם ימים שלשה: 33 ובוים הרביעי נשקל הכסף והזהוב והכלים בכית אלהינו על יד מרמותה בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס ועםם יו"בך בן ישע ונונדריה בן בנוי הליים: 34 במספר במשקל לכל ויכתב כל המשקל בעת היהיא: 35 הbabim מהשבוי בני הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שניים עשר על כל ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי חתאת שנים עשר הכל עולה ליהוה: 36 ויתנו את דתוי המלך לאחדרפני המלך ופחות עבר הנهر ונשאו את העם ואת בית האלים:

9 וככלות אלה נשאו אליו השרים לאמר לא נבדלו העם ישראל והכהנים והלויים מעמי הארץות כתועבתיהם לכנען החתי הברי היבוסי העמני המאי המצרי והאמריו: 2 כי נשאו מבנותיהם להם ובניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארץות ויד השרים והסננים הייתה במעלה הזזה ראשונה: 3 וכמושיע את הדבר הזזה קערת את בנדי ומעלוי ואמרתה משער ראשיו זוקני ואשבה מושום: 4 ואלי יאספו כל חרד בדבריו אלהי ישראל על מעלה הגולה ואני ישב משומם עד למנהל הארץ: 5 ובמנחת

וכל די לא להוא עבר דתא די אלהיך ורחתא די מלכא אספראנה דינה להוא מתעביר מנהה הון למותה הון לשratio הון לענש נכסין ולאסודין: 27 ברוך יהוה אלהי אבותינו אשר נתן כזאת בלב המלך לפאר את בית יהוה אשר בירושלם: 28 ועלי הטה חסד לפניו המלך ויעציו ולכל שריה המלך הנברים ואני התזקתי כי יהוה אלהי עלי ואקבצתה מישראל ראים לעלות עמי:

8 ואלה ראשי אבותיהם והתייחסם העלים עמי במלכות ארתחשתא המלך מבבל: 2 מבני פינחס נרשם מבני איתמר דניאל מבני דודיך חטוש: 3 מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחס לזכרים מהה ומשם: 4 מבני פתח מואב אליהו עין זרחה ועמו מאות הזכרים: 5 מבני שכניה בן יהואל ועמו שלש מאות הזכרים: 6 ומבני עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים: 7 ומבני עילם ישעה בן עתלה ועמו שבעים הזכרים: 8 ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל ועמו שבעים הזכרים: 9 מבני יו"ב עבדיה בן יהואל ועמו מאותם ושמנה עשר הזכרים: 10 ומבני שלומית בן יוספה ועמו מאה וששים הזכרים: 11 ומבני בכיר זכירה בן בכיר ועמו עשרים ושמנה הזכרים: 12 ומבני עוזד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ושורה הזכרים: 13 ומבני אדרנים אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעה ועמהם ששים הזכרים: 14 ומבני בני עותי זבוד ועמו שבעים הזכרים: 15 ואקבצתם אל הנهر הבא אל אלהו ונחנה שם ימים שלשה ואבינה בעם ובכהנים ו מבני לו לא מצאי שם: 16 ואשלחה לאלייזור לאדריאל לשמשה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולזכירה ולמשלום ראשים וליויריב ולאלנתן מבנים: 17 ואוצאה אותם על אדרו הראש בכספיא המקום

ואשינה בפיהם דברים לדבר אל אדרו אליו הנתוינם בכספיא המקום להביא לנו משרותם לבית אלהינו: 18 ויביאו לנו כי אליהנו הטובה עליינו איש שכל מבני מחלי בן לוי בן ישראל ושריביה ובנינו ואהיו שמנה עשר: 19 ואת חשביה ואתו ישעה מבני מררי אחים ובניהם עשרים: 20 ומן הנזינים מאותם ועשרים כלם נקבעו בשםות: 21 ואקרו שם צום על הנهر אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש ממנה דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכשנו: 22

וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על מעלה הנוללה: 7 ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הנוללה להקבץ ירושלים: 8 וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים בעצת השרים והזקנים יחרם כל רכשו והוא יברד מוקהה הנוללה: 9 ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחודש וישבו כל העם ברחוב בית האלהים מריעדים על הדבר ומהגשים: 10 ויקם עוזרא הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף על אשמה רצונו והברלו עמי הארץ ומן הנשים הנכריות: 11 ויענו ישראל: 12 ועתה תננו תודה ליהוה אלהי אביכם ועשו כל הקהיל ויאמרו קול נורול בן דבריך עליינו לעשות: 13 אבל העם רב והעת נשים ואין כה לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הוה: 14 יעמדו נא שרינו לכל הקהיל וכל אשר עברינו החשיב נשים נכריות יבא לעתים מזומנים ועםם זקני עיר ועיר ושפתייה עד להшиб חרון אף אלהינו ממננו עד לדבר הוה: 15 אך יונתן בן עשהאל ויחודה בן תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלו עזרים: 16 ויעשו בן בני הנוללה ויברלו עוזרא הכהן ראש האבות לבית אביהם וככלם בשמות ישבו ביום אחד לחדר השעריו לדרישת הדבר: 17 ויכללו בכל נשים החшибו נשים נכריות עד יום אחד לחדר הראשון: 18 וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות מבני ישע בן יוצדק ואחיו מעשה ואלייעזר ויריב ונדרליה: 19 ויתגנו ידים להוציא נשיםיהם ואשימים איל צאן על אשומות: 20 ומבני אמר חנני זובדריה: 21 ומבני חרם מעשיה ואליה ומשעיה ויחיאל ועיזא: 22 ומבני פשחור אליעני מעשיה שמעיאל נתnal יזובד ואלעשה: 23 ומן הלויים יזובד ושמי וקליה הוא קליטה פתחיה יהודה ואליעזר: 24 ומן המשרדים אלישיב וממן השערים שלם וטלם ואורי: 25 ומישראל מבני פרעש רמיה וויה ומלכיה ומינון ואלעזר וממלכיה ובניה: 26 ומבני עילם מתניה זכריה ויחיאל מתניה וירמות זובד ועיזא: 27 ומבני בבי יהונן חנניה זבי עתלי: 28 ומבני בני משלם מלך ועדיה ישב ושאל רמות: 29 ומבני פחת מואב עדנא וככל בניה מעשיה מתניה בצלאל ובנוי ומנסה: 30 ובני חרם אליעזר ישיב

הערב קמתי מתחנני ובקרענו בגדי ומעילוי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי אל יהוה אלהי: 6 ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני אליך כי עונתינו רבנו למעלה ראש ואשמתנו נדלה עד לשמים: 7 מימי אבותינו אנהנו באשמה נדלה עד היום הזה ובעונתינו נתנו אנחנו מלכנו כהנינו ביד מלכי הארץ בחרב בשבי ובכזה ובבשת פנים כהיום הזה: 8 ועתה כמעט רגע היהת תחנה מאת יהוה אלהינו להשair לנו פליטה וلتת לנו יתד במקום קדשו להאריך עינינו אלהינו ולמתנו מחייה מעט בעבדתנו: 9 כי עבדים אנחנו ובעבדתנו לא עבנו אלהינו ויט עליינו חסד לפני מלכי פרס לחחת לנו מחייה לורום את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתו ולתת לנו נדר ביהודה ובירושלם: 10 ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי עבנו מצוחיק: 11 אשר צוית ביד עבדיך הנבאים לאמר הארץ אשר אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארץ בתועבתיהם אשר מלאה מפה אלפה בטעמאתם: 12 ועתה בנותיכם אל תנתנו לבניהם ובנותיהם אל תshaw לבניכם ולא תדרשו שלם וטובתם עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם עד עולם: 13 ואחרי כל הבא עליינו במעשינו הרעים ובאשמתנו הנדרלה כי אתה אלהינו חשבת למטה מעוננו ונתחה לנו פליטה כזאת: 14 והנסוב להפר מצוחיק ולהתחנן בעמי התעבות האלה הלוא תאנף בנו עד כללה לאין שארית ופליטה: 15 יהוה אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהום הזה הננו לפניו באשמתינו כי אין לעמוד לפניו על זאת:

10 וכחטפל עוזרא וכחטפו בכה ומונפל לפני בית האלים נקבצו אליו מישראל קהיל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכço העם הרבה בכה: 2 ווין שכניה בין חייאל מבני עולם ויאמר לעוזרא אנחנו מעלו באלהינו ונשב נשים נכריות עמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל על זאת: 3 ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והתולד מהם בעצת אדרני והחרדים במצבם אלהינו וכחורה יעשה: 4 קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך חוק ועשה: 5 ויקם עוזרא וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות דבר הוה וישבעו: 6 ויקם עוזרא מלפני בית האלים וילך אל לשכת יהונן בן אלישיב

מלכיה שמעיה שמעון: 32 בנימן מלוך שמריה: 33 מבני
השם מהני מתחה זבר אליפלט ורמי מנסה שמעי: 34
מבני בני מעדן עמרם ואואל: 35 בניה בדיה כלוחי: 36
וניה מרמותה אלישיב: 37 מהניה מהני וייעשו: 38 ובבני ובבני
שמעי: 39 ושלמיה נתן ועדיה: 40 מכנדבי שיש שרוי: 41
עזראל ושלמיתו שמריה: 42 שלום אמריה יוסף: 43 מבני
נבו יעיאל מתחיה זבר ובינה ידו ויואל בניה: 44 כל אלה
נשי נשים נכריות ויש מהם נשים ויישמו בנים:

לו זמן: 7 ואומר למלך אם על המלך טוב אנגורות יתנו
לי על פחוות עבר הנהר אשר יעבורי ני עד אשר אבוא
אל יהודיה: 8 ואנרגת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך
אשר יתן לי עציים לקורות את שעריה הבירה אשר לבית
ולחוות העיר ולכיתה אשר אבוא אליו יותן לי המלך
כיד אלהי הטובה עלי: 9 ואבוא אל פחוות עבר הנהר
ואתנה להם את אנגורות המלך וישלח עמי המלך שרי חיל
ופדרשים: 10 וישמע סנבלת החרני וטוביה העבר העממי
וירע להם רעה גדרה אשר בא אדם לבקש טוביה לבני
ישראל: 11 ואבוא אל ירושלים והוא שם ימים שלשה:
12 ואקום ליליה אני ואנשיים מעט עמי ולא הגדרתי לאדם
מה אלהי נתן אל לביו לעשות לירושלים ובכמה אין עמי
כى אם הבהמה אשר רכב בה: 13 ואצאה בשער
הניא ליליה ואל פני עין התנין ואל שער האשפות ואהוי
שבר בחומת ירושלים אשר הם פרוצים ושעריה אכלו
בаш: 14 ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך ואין
מקום להבהמה לעבר תחתיו: 15 ואהוי עליה בנחל ליליה
אהוי שבר בחומת ואושב ואבוא בשער הניא ואשוב: 16
והסננים לא ידעו أنها הילכתי ומה אני עשה וליהודים
ולילכתיים ולחרדים ולנסנים וליתר עשה המלאכה עד כן
לא הגדרתי: 17 ואומר אליהם אתם ראים הרעה אשר אנתנו
באה אשר ירושלים הרבה ושעריה נצחו באש לכלו ונבנה
את חומת ירושלים ולא נהייה עוד חרפה: 18 ואנגיד להם
את יד אלהי אשר הדיא טוביה עלי ואף דברי המלך אשר
אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויזקנו יידיהם לטובה: 19

וישמע סנבלת החרני ושעריה העבר העממי ונש המערבי
וילענו לנו ויבזו עלנו ויאמרו מה הדבר הזה אשר אתם
עשים העל המלך אתם מרדדים: 20 ואшиб אתם דבר
ואומר להם אלהי השם הוא יצילח לנו ואנחנו עבדיו
נקום ובנינו ולכם אין חלק יצדקה ווכרון בירושלם:

3 ווקם אלישיב הכהן הגדול ואהוי הכהנים ויבנו את
שער הצאן מה קדרשו ווימודו דלתתיו ועד מנדל
המאה קדרשו עד מנדל החנאל: 2 וועל ידו בנו אנשי
ירחו וועל ידו בנה זכור בן אמריו: 3 ואת שער הדנים
בנו בני הסנאה מה קדרשו ווימודו דלתתיו מנעולייו
ובריהיו: 4 וועל ידם החזוק מרמות בן אוריה בן הקוץ
ומהילך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה
ועל ידם החזוק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם

1 דברי נחמיה בן חכליה ויהו בחדש כסלו שנה עשרים
ואני היהי בשושן הבירה: 2 וויבא חננו אחד מהו הוא
וأنשים מיהודה וואسلم על היהודים הפליטה אשר
נסארו מן השבי ועל ירושלים: 3 ויאמר לו לתשאדים
אשר נשארו מן השבי שם מדינה ברעה גדרה ובחרפה
וחומת ירושלים מפרצת ושעריה נצחו באש: 4 ויהי
כשמי את הדברים האלה ישבתי ואכבה ואתאבלה
ימים ואהוי צם ומחפכל לפני אלהי השם: 5 ואמר أنا
יהוה אלהי השם האל הנדרול והנורא שמר הברית
וחסדר לאחביו ולשמרי מצותיו: 6 תהיה נא אינך קשבת
ועניך פתוחות לשמע אל חפלת עבדך אשר אני
מוחפכל לפני הימים יומם וליליה על בני ישראל עבדך
ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו לך ואני ובית
אבי חטאנו: 7 חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצוות
ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך: 8
זכר נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם
תמעלו אני אפיין אתכם בעמיהם: 9 ושבתם אליו ושמרתם
מצוותי ועשיותם אתם אם יהיה נדיחכם בקצתה השם
משם אקbezם והבוואים אל המוקם אשר בחרתו לשכנן
את שמי שם: 10 והם עבדיך ועמדך אשר פרדית בכח
הגדול ובידך החזקה: 11 אני אדרני תהיה נא אינך קשבת
אל חפלת עבדך ואל חפלת עבדך החפצים לריהה את
שםך והצליליה נא לעבדך הימים ותנחו לרחמים לפני
האיש הזה ואני היהי משקה למלך:

2 ויהי בחדש ניסן שנה עשרים לארתחשסתא המלך יין
לפנוי ואשא את היין ואתנה למלך ולא הייטי רע לפני:
2 ויאמר למלך מדורע פניך רעים אתה אין חוליה
אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד: 3 ויאמר למלך
המלך לעולם יהיה מדורע לא ירענו פני אשר העיר בית
כבדות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש: 4 ויאמר למלך
מלך על מה זה אתה מבקש ואחפכל אל אלהי השם:
5 ויאמר למלך אם על המלך טוב ואם יטב עבדך לפני
אשר חשלחני אל יהודה אל עיר קברות אבתי ואבנה:
6 ויאמר למלך והשנגל יושבת אכלו עד מתי יהיה
מהילך ומתי תשוב וייטב לפני המלך וישלחני ואתנה

מדה שנית מנגד המגדל הנדרל היוצא ועד חומת העפל:
 28 מעל שער הסוטם החזיקו הכהנים איש לנדר בירתו:
 29 אחורי החזיק צדוק בן אמר נדר בירתו ואחריו החזיק
 שמעיה בן שכניה שמר שער המזרחה: 30 אחורי החזיק
 חנניה בן שלמיה ותנון בן צלף החשי מדה שני אחורי
 החזיק משלם בן ברכיה נדר נשכחו: 31 אחורי החזיק
 מלכיה בן הצרפיה עד בית הנתינום והרכלים נדר שער
 המפקד ועד עליית הפנה: 32 ובין עליית הפנה לשער
 הצאן החזיקו הצרפים והרכלים:

4 ויהי כאשר שמע סנבלט כי אנחנו בונים את החומה
 ויחר לו ויכעס הרבה וילעג על היהודים: 2 ויאמר לפני
 אחיו ויחיל שמרון ויאמר מה היהודים האמללים עשים
 הייעזו להם היובחו הייכלו ביום היחיו את האבניים
 מערמות העפל והמה שרופות: 3 וטוביה העמוני אצלו
 ויאמר גם אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומה
 אבניהם: 4 שמע אלהינו כי הינו בוהה והשבר הרכפתם אל
 ראשם ותנס לבזה בארץ שביה: 5 ואל חקס על עונם
 וחטאיהם מלפניך אל תמהה כי הכיסו לנו נדר הבונים: 6
 ובנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי לב
 לעם לעשות: 7 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים
 והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים
 כי החלו הפרצחים להסתם ויחר להם מאד: 8 ויקשרו
 כלם יחד לובא ללחם בירושלם ולעשות לו זהעה: 9
 ונחפלו אל אלהינו ונעמיד משמר עליהם יום ולילה
 מפניהם: 10 ויאמר יהודה כשל כה הסבל והעפל הרבה
 ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה: 11 ויאמרו צרינו לא ירעו
 ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנים והשבתו את
 המלאכה: 12 ויהי כאשר באו היהודים היישבים אצלם
 ויאמרו לנו עשר בעמם מכל המקומות אשר תשבו
 علينا: 13 ואעמיד מתחזיותו למקום מארחיו לחומה
 בצחחים ואעמיד את העם למשפחות עם חרבתויהם
 רמיהיהם וקשתיהם: 14 וארא ואקים ואמר אל החרים
 ואל הסנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדרני
 הנגיד והנורא זכרו והלחמו על אחיהם בנים ובנותיהם
 נשיכם ובתיכם: 15 ויהי כאשר שמעו אוביינו כי נודע לנו
 ויפר האלהים את עצם ונשוב כלנו אל החומה איש
 אל מלאכתו: 16 ויהי מין היום ההוא חצי נער עשים

החזק צדוק בן בענא: 5 ועל ידו החזיקו התקועים
 ואידיריהם לא הביאו צורם בעברת אדרני: 6 ואת
 שער ישנה החזיקו יירון בן פסח ומשלים בן בסודיה
 המה קרווה ויעמידו דלתתינו ומגעליו ובריחיו: 7 ועל
 ידם החזיק מלטיה הנבעני וירון המרנני אנשי גבעון
 והמצפה לכסא פחה עבר הנהר: 8 על ידו החזיק עזיאל
 בן חריה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים
 ויעבו ירושלים עד החומה הרחבה: 9 ועל ידם החזיק
 רפיה בן חור שר חצי פלך ירושלים: 10 ועל ידם החזיק
 ידיה בן חרומך ונדר ביתו ועל ידו החזיק חטוש בן
 השבניה: 11 מדה שנית החזיק מלכיה בן חרם וחשוב בן
 פחה מואב ואת מנדל התנורים: 12 ועל ידו החזיק שלום
 בן הלויח שר חצי פלך ירושלים הוא ובנותיו: 13 את
 שער הניא החזיק חנון ושבוי נזוח מהה בנוהו ויעמידו
 דלתתינו מגעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער
 השפות: 14 ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב
 שר פלך בית הכרם הוא יבננו ויעמיד דלתתינו מגעליו
 ובריחיו: 15 ואת שער העין החזיק שלון בן כל חזה
 שר פלך המצפה הוא יבננו ויטלנו ויעמיד דלתתינו
 מגעליו ובריחיו ואת חומות ברכת השלח לנן המלך ועד
 המעלות הורדות מעיר דוד: 16 אחורי החזיק נחמיה
 בון עזובוק שר חצי פלך בית צור עד נדר קבר דוד ועד
 הברכה העשויה ועד בית הגברים: 17 אחורי החזיק
 הלויים רחום בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך
 קעילה לפלאו: 18 אחורי החזיק אוחחים בוי בן חנדר
 שר חצי פלך קעילה: 19 ויהזק על ידו עזור בן ישוע שר
 המצפה מדה שנית מנגד עלת הנשך המקצע: 20 אחורי
 החזיק ברוך בן זבי מדה שנית מן המקצע עד
 פחה בית אל-שיב הכהן הנגיד: 21 אחורי החזיק מרכות
 בון אורייה בן הקרן מדה שנית מפתח בית אל-שיב ועד
 תכלית בית אל-שיב: 22 ואחריו החזיק הכהנים אנשי
 הכהר: 23 אחורי החזיק בנימין וחשוב נדר בירם אחורי
 החזיק עזורהה בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו: 24 אחורי
 החזיק בניו בן חנדר מדה שנית מבית עזורהה עד המקצע
 ועד הפנה: 25 פלל בן אוזי מנגד המקצע והמנדרל היוצא
 מבית המלך העלון אשר לחצר המטרה אחורי פריה
 בן פריעש: 26 והנתינום היישבים בעפל עד נדר שער
 המים לモרחה והמנדרל היוצא: 27 אחורי החזיק התקועים

כל הקהלאמין ויהללו את יהוה ויעש העם בדבר זהה: 14 גם מיום אשר צוה אתי לחיות彷ם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת שלשים ותשים לארתחשתא המלך שנים שתים עשרה אני ואתי לחם הפחה לא אכלתי: 15 והפחות הראשנים אשר לפני הכהנו על העם ויקחו מהם בלחם וינו אחר כסף שקלים ארבעים נס נעריהם שלטו על העם ואני לא עשתי כן מפני יראת אליהם: 16 וגם במלאת החומה הזאת החזקי ושרה לא קניינו וכל עדרי קבוצים שם על המלאה: 17 וזה יהודים והסננים מהזקנים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים: 18 גם בעת היה אمرתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאה: 19 ואין אני ואתי ונערו ואנשי המשמר אשר אחריו אין אנחנו העברה על העם זהה: 19 זכרה לי אלה לטובה כל העברת על העם הזה:

אשר עשתי על העם הזה:

6 ויהי כאשר נשמע לسنבלט וטוביה ולגשם הערבי וליתר איבינו כי בניתה את החומה ולא נותר בה פרען גם עד העת ההיא דלחות לאל העמדתי בשעריהם: 2 וישלח סנבלט ונשם אליו לאמר לך ונועדה ייחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשה לי רעה: 3 ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאה נדולה אני עשה ולא אוכל לדחת למה תשבת המלאה כאשר ארפה וירדתי אליהם: 4 וישלחו אליו סנבלט לדבר הזה פעם אותם לדבר הזה: 5 וישלח אליו סנבלט לדבר הזה פעם חמישית את נערו ואנרת פותחה בידו: 6 כתוב בה בנוים נשמע ונשמע אמר אתה והיהודים החשבים למורוד על בן אתה בונה החומה ואתה הויה להם למלך לדברים האלה: 7 וגם נבאים העמדת לקרא עלייך בירושלים לאמר מלך ביהודה ועתה ישמע מלך לדברים האלה ועתה לך וועצה ייחדו: 8 ואשלחה אליו לאמר לא נהייה לדברים האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בודאם: כי כלם מיראים אותך לאמר ירפו יידיהם מן המלאה ולא תעשה ועתה חזק את ידי: 10 ואני באתי בית שמעיה בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ואמר ונעד אל בית האללים אל תוך החיל ונסגרה דלתות החיל כי באים להרנק ולילה באים להרנק: 11 ואומרה הדיאש כמו יברחומי ממיוני אשר יבוא אל החיל וחוי לא אבוא: 12

במלאה וחיצים מהזקנים והרמנים המננים והקשות והשרינים והשנים אהרי כל בית יהודה: 12 הבונים בחומה והנשנים בסכל עמשים באחת ידו עשה במלאה ואחת מחזקת השלה: 13 והבונים איש חרבו אסורים על מתנו ובנייה והתוקע בשופר אצל: 14 ואמר אל החרים ואל הסננים ואל יתר העם המלאה איש מהיו: 15 ורחה ואנחנו נפרדים על החומה רחוקים איש מהיו: 16 במקום אשר תשמעו את קול השופר שהוא תקבציו אלינו אלהינו יליהם לנו: 17 ואנחנו עשים במלאה וחיצים מהזקנים ברמהים מעלה השחר עד צאת הכוכבים: 18 גם בעת היה אمرתי לעם איש ונערו ילינו בתוך ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאה: 19 ואין אני ואתי ונערו ואנשי המשמר אשר אחריו אין אנחנו ששתים בונינו איש שלחו המים:

5 ותהי צעקת העם נשיהם נדולה אל אחיהם היהודים: 2 ויש אשר אמרים בנוינו ובניתו אנחנו אנחנו רבים ונכח דן ונאכלת ונחיה: 3 ויש אשר אמרים שדרתינו וכרמינו ובתינו אנחנו ערבים ונכח דן ברעב: 4 ויש אשר אמרים לנו כסף למדת המלך שדרתינו וכרמינו: 5 ועתה כבשך אנחנו בשרנו בכניות בנוינו והנה אנחנו כבשים את בנוינו ואת בניתנו לעבדים ויש מבנותינו נכבשות ואין לאו ידרנו ושדרתינו וככרמינו לאחרים: 6 ויחיר לי מאר כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה: 7 וימלך לבי עלי ואריבת את החרים ואת הסננים ואמרה להם משא איש באחיו אתם נשאים ואתן עליהם קהלה נדולה: 8 ואמרה להם אנחנו קניינו את אנחנו היהודים הנכרים לנוים כדי בנו ונעם תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו ויחירשו ולא מצאו דבר: 9 ויאמר לא טוב הדבר אשר אתם עשים הללו ביראת אלהינו תלכו מחרפת הגנים אתם עשים אלהינו איזה ונערנו נשים בהם כסף ודגן נועבה אויבינו: 10 וגם נבאים תמכרו את אחיכם ונמכרו לנו נא את המשא הזה: 11 והשיבו נא להם כהום שדרתיהם כרמייהם זיתיהם ובתיהם ומאת הכסף והדרן התירוש והיצחר אשר אתם נשים בהם: 12 ויאמרו נשיב מהם לא נבקש כן עשה כאשר אתה אומר ואקרא את הכהנים ואשביהם לעשות דבר זהה: 13 גם חנני נערתי ואמרה כהה ינער האללים את כל האיש אשר לא יקיים את הדבר הזה מביתו ומגינו וככה יהוה נער ורक ויאמרו

בנוי אלפיים ששים ושבעה: 20 בני עדין שיש מאות חמשים וחמשה: 21 בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה: 22 בני חם שלש מאות עשרים ושמנה: 23 בני בצי שלש מאות עשרים וארבעה: 24 בני חריף מאה שנים עשר: 25 בני נבען תשעים וחמשה: 26 אנשי בית לחם ונטפה מאה שנים ושמנה: 27 אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה: 28 אנשי בית עומות ארכבים ושנים: 29 אנשי קריית יערם כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה: 30 אנשי הרמה ונבע ששה מאות עשרים ואחד: 31 אנשי מכמס מאה ועשרים ושנים: 32 אנשי בית אל והע מאה עשרים ושלשה: 33 אנשי נבו אחר חמשים ושנים: 34 בני עילם אחר אלף מאות חמשים וארכעה: 35 בני חרם שלש מאות ועשרים: 36 בני ירחו שלש מאות ארכבים ו חמשה: 37 בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד: 38 בני סנהה שלשת אלפיים תשע מאות ושלשים: 39 הכהנים בני דודעה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה: 40 בני אמר אלף חמשים ושנים: 41 בני פשchor אלף מאות ארבעים ושבעה: 42 בני חרם אלף שבעה עשר: 43 החלום בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה שבעים וארכעה: 44 המשדרים בני אסף מאה ארבעים ושמנה: 45 השערים בני שלום בני אטר בני שלמן בני יעקב בני חטיא בני שב מאה שלשים ושמנה: 46 הגתינים בני צחא בני חשפא בני טבעות: 47 בני קירס בני סייעא בני פרון: 48 בני לבנה בני חנבה בני שלמי: 49 בני חנן בני גדר בני גדר: 50 בני ראהה בני רצין בני נקודא: 51 בני נום בני עזא בני פסח: 52 בני כסי בני מעוים בני נפושים: 53 בני בקבוק בני חוקופה בני חרחוור: 54 בני בצלית בני מהידא בני חרשה: 55 בני ברוקס בני סיסרא בני תמה: 56 בני נציה בני חטיפא: 57 בני עבדי שלמה בני סותי בני סופרת בני פרידא: 58 בני יעלא בני דרכון בני גדר: 59 בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצבים בני אמון: 60 כל הנtinyים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים: 61 אלה העולמים מטל מלך תל חרשה כרוב אדרון ואמר ולא ייכלו להניד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם: 62 בני דליה בני טוביה בני נקודא שיש מאות ארבעים ושנים: 63 ומון הכהנים בני חביבה בני הקוון בני ברולי אשר לך מבנות ברזולי הגלעדי אשיה ויקרא על שמם: 64 אלה בקשו כתbam המתיחשים ולא נמצאו וינאלו ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר עלי וטוביה ונסבלת שכרו: 13 למן שבור הוא למן אירה ואעשה כן וחטאתי והיה להם לשם רע למן וחרפוני: 14 זכרה אלהי לטוביה ולנסבלת כמעשו אלה וגם לנועדרה הנבואה וליתר הנבאים אשר היו מיראים אוטוי: 15 ויום: 16 ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים אשר סביבתינו ויפלו מאר בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נשחה המלאכה הזאת: 17 נס בימים ההם מרביכם חרוי יהודה אנדריהם הולכות על טוביה ואשר לטוביה באota אליהם: 18 כי רכבים ביהודה בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארחה ויהו חנן בן ללח את בת משלם בן ברכיה: 19 גם טבתיו היו אמרים לפני ודברי היו מוצאים לו אגרות שלח טוביה ליראי:

7 7. ויהי כאשר נבנתה החומה ואעמיד הדרלהות ויפקדו השוערים והמשדרים והலויים: 2 ואצוה את תנניachi ואת חנניה שר הבירה על ירושלים כי הוא כאיש אמת וירא את האלים מרביכם: 3 ויאמר להם לא יתחכו שעריו ירושלים עד חם השמש ועד חם עמדים יגיפו הדרלהות ואחו והעמיד משמרות ישבי ירושלים איש במשמרו ואיש נגד ביתו: 4 והעיר רחבה ידים ונдолה והעם מעת בתוכה ואין בתים בנויים: 5 ויתן אלהי אל לבי ואקצתה את החרים ואת הסנים ואת העם להתייחס ואמצע ספר היחס העולמים בראשונה ואמצע כתוב בו: 6 אלה בני המדרינה העלים משבי הגולה אשר הגלה נובודנצר מלך בבל וישבו לירושלם ולהיודה איש לעיר: 7 הבהים עם זרבבל ישוע נחמייה עורייה רעמה נחמני מרדכי בלבן מספרת בני נחום בענה מספר אנשי עם ישראל: 8 בני פרעש אלפיים מאה ושבעים ושנים: 9 בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים: 10 בני ארחה שיש מאות חמשים ושנים: 11 בני פחת מואב לבני ישוע וויאב אלפיים ושמנה מאות שמנה עשר: 12 בני עילם אלף מאות חמשים וארכעה: 13 בני זטוא שמנה מאות ארבעים ו חמשה: 14 בני צבי שבע מאות וששים: 15 בני בניו שיש מאות ארבעים ושמנה: 16 בני בבי שיש מאות עשרים ושנים: 17 בני עזגד אלפיים שלש מאות שבעים ושנים: 18 בני אדרנים שיש מאות ששים ושבעה: 19 בני נחמייה

כ"י בוכים כל העם כשמעם את דברי התורה: ¹⁰ ויאמר להם לכו אכלו משמניהם ושתו ממתוקים ושלחו מנות לאין נכוון לו כי קדוש היום לאדרנו ואל תעצבו כי חדות יהוה היא מעזם: ¹¹ ווהלוים ממחים לכל העם לאכל ולשתות היום קדש ואל תעצבו: ¹² וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח מנות ולעשות שמחה נדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם: ¹³ ובכום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים והלוים אל עוזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה: ¹⁴ ומיצאו כתוב בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסוכות בגן חדש השבעי: ¹⁵ ואשר ישבו וייעברו קול בכל עיריהם ובכירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבה לעשת סכת כתוב: ¹⁶ ויצאו העם ויביאו וייעשו להם סכות איש על גנו ובחרתיהם ובחרות בית האללים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים: ¹⁷ ויעשו כל הקהל השבים מן השבי סכות וישבו בסוכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון בןبني ישראל עד היום החוא ותדי שמחה נדולה מאר: ¹⁸ ויקרא בספר תורה האללים יום ביום מן הימים הראשון עד היום האחרון וייעשו חן שבעת ימים ובכום השמני עצרת כמשפט:

9 וביום עשרים וארבעה לחידש הוה נאספו בני ישראל בצום ובשקיים ואדמה עליהם: ² ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתורו על חטאיהם וענותם אביהם: ³ ויקומו על עמדם ויקראו בספר תורה יהוה אליהם רביעית היום ורבעית מתודים ומשתחים ליהוה אליהם: ⁴ ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני קדרmiaל שבניה בני שריביה בני כני ויוצקו בקהל גדול אל יהוה אליהם: ⁵ ויאמרו הלוים ישוע וקדmiaל בני חשבניה שריביה הוריה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אליהם מן העולם עד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותלה: ⁶ אתה הוה יהוה לברך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עלייה הימים וכל אשר בהם אתה מהיה את כלם וצבא השמים לך משתחים: ⁷ אתה הוה יהוה האללים אשר בחרת באברם והוציאו מאור כshedim ושםתו שמו אברם: ⁸ ומצאת את לבבו נאמן לפניך

מן הכהנה: ⁶⁵ ויאמר התרשתה להם אשר לא יאכלו מקדש הקדושים עד עמד הכהן לאורים וחמורים: ⁶⁶ כל הקהל כאחד ארבע רבו אלף שלש מאות וששים: ⁶⁷ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלף מאות שלשים ושבעה ולהם משרדים ומשררו מאות וארבעים וחמשה: ⁶⁸ סוסיהם שבע מאות שלשים ושבה ארבעים וחמשה וארבעים וחמשה: ⁶⁹ גמלים ארבע מאות פרדיםם מאות ארבעים וחמשה גמלים ארבע מאות ועשרים: שלשים וחמשה חמורים שת אלפים שבע מאות ועשרים: ⁷⁰ ומקצת ראשי האבות נתנו למלאכה התרשתה נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזוקות חמשים כהנות כהנים שלשים וחמש מאות: ⁷¹ ומראשי האבות נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רכבות וכסף מנים אלף רכובות וכסף מנים אלף רכובות וכתנת כהנים שים ושבעה: ⁷² רכובות וכסף מנים אלף וכתנת כהנים שים ושבעה: ⁷³ וישבו הכהנים והלוים והשוערים והמשרדים ומין העם והנתינום וכל ישראל בעריהם וויגע החידש השבעי ובני ישראל בעריהם:

8 ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים ויאמרו לעוזרא הספר להביא את ספר תורה משה אשר צוה יהוה את ישראל: ² ויביא עוזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד אשה וכל מבין לשמעם ביום אחד לחידש השבעי: ³ ויקרא בו לפני הרחוב אשר לבני שער המים מן האור עד ממחזית היום נגד האנשים והנשים והם בנים ואני כל העם אל ספר התורה: ⁴ ויעמד עוזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר ויעמד אצל מותתיה ושמוע ונעה ואוריה וחלקה ומעשיה על ימינו ומשמאלו פריה ומישאל מלכיה וחשם וחשבדנה זכריה משלם: ⁵ וופחח עוזרא הספר לעני כל העם כי מעל כל העם היה וכפתחו עמדו כל העם: ⁶ ויברך עוזרא את יהוה האללים הנדול ויענו כל העם אמן אמן במעל דיהם ויקדו ווישתו להוה אפים ארצה: ⁷ ווישע בני ושריביה ימין יעקב שבתי הוריה מעשה קליטה עוזריה ווובך חנן פלאיה והלוים מבנים את העם לתורה והעם על עמדם: ⁸ ויקרא בספר בחרת האללים מפרש ושם של ויבנו במקרא: ⁹ ויאמר נחמייה הוא התרשתה ועוזרא הכהן הספר והלוים המבינים את העם לכל העם

היעדו גם להשיכם אליך וייעשו נאצונות גדרות: 27 ותתנים ביד צדוקים ויצרו להם ובעת צדקה יצעקו אליך ואת משהים תשמע וכרכמייך הרבים תנתן להם מושיעים ויושיעום מיד צדוקים: 28 וככונו להם ישובו לעשות רע לפניך ותעוכם ביד איביהם וירדו בהם וישובו ויעזוקו: ואתה משמיים תשמע ותצלם כרכמייך רבות עתים: 29 ותעד בהם להשיכם אל תורתך ומה היזרו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בסם אשר יעשה אדם וחייה בהם ותגנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו: 30 ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בסם ברוחך ביד נביאיך ולא האזינו ותתנו ביד עמי הארץ: 31 ובברחמייך הרבים לא עשיהם כליה ולא עובתם כי אל חנון ורחום אתה: 32 ועתה אלהינו אל הנadol הנביך והנורא שומר הכרית והחסד אל ימעט לפניך את כל התחלה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכחינו ולנביינו ולאבתינו וכל עמק מימי מלכי אשור עד הימים הוה: 33 ואתה צדיק על כל הבא עליינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: 34 ואית מלכינו שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך ולעדותיך אשר העידת בהם: 35 והם במלכותם ובטובך הרב אשר נתה להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתה לפניהם לא עבדך ולא שבו ממעלייהם הרעים: 36 הנה אנחנו ייומם עבדים והארץ אשר נתה לאבותינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים עלייה: 37 ותבואתך מרבה למלכיהם אשר נתה עליינו בחטאינו ועל גוינו משלים ובבהתנו כרצונם ובצורה גדרות אלהינו: 38 ובכל זאת אנחנו כרתים אמונה וכתבים ועל החותם שרינו לויינו כהנינו:

10 ועל החותמים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקה: 2 שדריה עזריה ירמיה: 3 פשchor אמריה מלכיה: 4 חטוש שבניה מלוך: 5 חרם מרמות עבדיה: 6 דנייאל נתון ברוך: 7 משלם אביה מימן: 8 מעוזה בלני שמעיה אלה הכהנים: 9 וחלוים וישוע בן איזניה בניו מבני חנדר קדרמייאל: 10 ואחיהם שבניה הדריה קליטה פלאיה תנן: 11 מיכא רחוב חסביה: 12 זכור שדריה שבניה: 13 הדריה בני בניינו: 14 ראש העם פרעש פחת מושב עילם ותוא בני: 15 בני עזגד בכבי: 16 אדרניה בניו עדין: 17 אטר חזקה עוזר: 18 הדריה חשם בצי: 19 חריף ענתות

וכרוות עמו הברית לחתת את ארץ הכנעני החתי האמרי והפרזי והובילו והגנשוי לחתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה: 9 ותרא את עני אבותינו במצרים ואת עוקחים שמעת על ים סוף: 10 ותתן אתה ומפתחים בפרעה ובכל עבורי ובכל עם ארציו כי רעת כי היזרו עליהם ותעש לך שם כהוים הזה: 11 והווים בקעת לפניהם ויעברו בתוךם ביבשה ואת רדפיהם השלכה במצולת כמו אבן במים עזים: 12 ובכעמור ענן הנחיתם יומם ובכעמור אש ליליה להאייר להם את הדרך אשר ילכו בה: 13 ועל הר סיני רידת ודבר עמהם ממשים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת חוקים ומצוות טובים: 14 ואת שבת קדש הדרעתם להם ומצוות חוקים ותורה צויתם להם ביד משה עבדך: 15 ולחם ממשים נתה להם לרעבם ומים מסלע הוציאת להם לצמאמ ותאמר להם לבוא לרשות את הארץ אשר נשאת את ידך לחתת להם: 16 והם ואבותינו היזרו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך: 17 וימאנו לשמע ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו ראש לשוב לעברתם במרים ואתה אלה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב וחסר ולא עזבם: 18 אף כי עשו להם עגל מסכה ויאמרו זה אליך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצונות גדרות: 19 ואתה ברחמייך הרבים לא עזבם במדבר את עמוד הענן לא סר מעלייהם ביום לנהחתם בהדרך ואתה עמוד האש בלילה להאייר להם ואת הדרך אשר ילכו בה: 20 ורוחך הטובה נתה לשכילים ומנק לא מנעה מפיהם ומים נתה להם לצמאמ: 21 וארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמותם לא בלוז ורנגליהם לא בצקו: 22 ותתן להם מלכות ועמים ותחלקם לפאה וירשו את ארץ סיחון ואת ארץ מלך השבון ואת ארץ עוג מלך הבשן: 23 ובניהם הרכבת כככבי השמים ותבאים אל הארץ אשר אמרת לאבותיהם לבוא לרשות: 24 ויבאו הבנים והנענים ותתנו בידם ואת מלכיהם ואת ישבי הארץ הכנעניים ותתנו בתים מלאים כל טוב ברות בצדקה ואדמה שמנה וירשו בתים מלאים כל טוב ברות חזוכים כרמים וויתום ועץ מאכל לרוב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדרנו בטובך הנדול: 26 וימרנו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחריו גnom ואת נביאיך הרנו אשר

נובי: 20 מנפיעש משלם חזיר: 21 מושובאל צדוק ידוע: 22 פלטיה חנן עניה: 23 הושע חנניה חשוב: 24 הלווח פלחא שובק: 25 רחום השבנה מעשיה: 26 ואחיה חנן ענן: 27 מלך חרם בענה: 28 ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים הנתנים וכל הגבדל מעמי הארץ אל תורה האלים נשיהם בניהם ובנותיהם כל יודע מבין: 29 מוחזקים על אחיהם אדריריהם ובאים באלה ובשבועה לлечת בחורת האלים אשר נתנה ביד משה עבר האלים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדניינו ומשפטיו וחקיו: 30 ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנותיהם לא נקח לבניינו: 31 ועמי הארץ המבאים את המקחות וכל שבר ביום השבת למכור לא נקח מהם שבת ובזום קדר ונטש את השנה השבעית ומשא כל יד: 32 והעמדנו עליינו מצות לחתת עליינו שלשית השקל שנה לעבדת בית אלהינו: 33 ללחם המערכת ומנחת התמיד ולעלות התמיד השבות החדרים למועדים ולקרדים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאת בית אלהינו: 34 והנורלוות הפלנו על קרבן העצים הכהנים הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבותינו לעתים מזומנים שנה לבנער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה: 35 ולהביא את בכורי אדרמן ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה: 36 ואת בכורות בניינו ובחמתינו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשררים בבית אלהינו: 37 ואת ראשית עיריסטינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצחר נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדרמן ללוים והם הלוים המעררים בכל ערי עבדנו: 38 והיה הכהן בן אחרן עם הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו אל הלשכות לבית האוצר: 39 כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני הלווי את תרומת הדן התירוש והיצחר ושם כל המקדש והכהנים המשררים והשוערים והמשררים ולא נזוב את בית אלהינו:

11 ישבו שדי העם בירושלים ושאר העם הפליל נורלות להביא אחד מן העשרה לשבת בירושלים עיר הקדר ותשע הידות בערים: 2 ויברכו העם לכל האנשים המתנדבים לשבת בירושלים: 3 ואלה ראשי המדינה

את שדי יהודיה מעל לחומה ואummerה שתי תודת גדרות
וthonה לימי מעל לחומה לשער האשפות: 32 וילך
אחריהם הושעה והציף שדי יהודיה: 33 ועוזריה עזרא
ומשלם: 34 יהודיה ובנימן ושמעה וירמיה: 35 ומבני
הכהנים בחצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה

בן מיכיה בן זכריה בן אסף: 36 ואחו שמעיה ועזראל
מליל נלי מעי נתnal יהודיה הנני בכל שיר דודיך איש
האלחים ועזרא הסופר לפניהם: 37 ועל שער העין וננדם
על על מעלות עיר דוד במעלה לחומה מעל לבית
דודיך ועד שער המים מורה: 38 והתורה השנית הולכת
למואל ואני אחריה והציף העם מעל לחומה מעל
למנדל התנוריהם ועד החומה הרחבה: 39 ומעל לשער
אפרדים ועל שער הושנה ועל שער הדנים ומנדל חנאל
ומנדל המאה ועד שער הצען ועמדו בשער המטרה: 40
וחתמדנה שתי התודות בבית האלחים ואני והציף הסננים
עמי: 41 והכהנים אליקים מעשה מנימין מיכה אליעני
זכריה הנני בחצרות: 42 ומעשיה ושמעה ואלעזר ועזי
ויהוחנן ומלאיה ועילים ועזר וישמעו המשדרים וירוחיה
הפקיד: 43 ויזבחו ביום ההוא זבחים נדולים וישמחו
כי האלחים שמחם שמחה נדוליה ונם הנשים והילדים
שמחו ותשמע שמחת ירושלים מרחוק: 44 ויפקדו ביום
ההוא אנסים על הנשכות לאוצרות להתרומות לראשית
ולמעשרות לכנות בהם לשדי העדרים מנאות התורה
לכהנים וללויים כי שמחת יהודיה על הכהנים ועל הלויים
העמדים: 45 וישמרו משמרות אלהים ומשמרות הטהרה
והמשדרים והשערים כמצות דוד שלמה בנו: 46 כי
בימי דודיך ואסף מקדם ראש המשדרים ושיר תהלה
והדרות לאלהים: 47 וכל ישראל בימי זרכבל ובימי
נחמייה נתנים מנויות המשדרים והשערים דבר יום ביום
ומקדשים ללוים והלויים מקדשים לבני אהרן:

13 ביום ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא
חתוב בו אשר לא יבוא עמי ומאבוי בקהל האלחים
עד עולם: 2 כי לא קדרו את בני ישראל בלחם ובמים
וישבר עליו את בלעם לקללו ויהפוך אלהינו הקלה
לברכה: 3 ויהי כשםעם את התורה ויבדרלו כל ערב
מיישראל: 4 ולבני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית
המשדרים סכיבות ירושלים: 5 ווישר לו לשכה גדרולה ושם הוא
אליהינו קרוב לטוביה: 6 ווישר לו לשכה גדרולה ושם הוא
אליהינו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעללה

ושדרתיה עזקה ובנתייה ויחנו מבאר שבע עד ניא הנם: 31
ובני בנינו מוגבע מכם ועה ובית אל ובנתייה: 32 ענתות
nb ענניה: 33 חצור רמה נתם: 34 חידיד צבעים נבלט:
35 לדר ואוננו ני החרשים: 36 ומן הלויים מחלקות יהודיה
לבנינו:

12 ואלה הכהנים והלויים אשר עלו עם זרכבל בן
שאלתיאל וישוע שרייה ירמיה עורה: 2 אמריה מלוך
חטווש: 3 שכניה רחם מרמתה: 4 עדוא נתוי אביה: 5
מיומין מדיה בלהנה: 6 שמעיה ווירוביד עדיה: 7 סלו
עמוק חקליה ידועה אלה ראשי הכהנים ואחים בימי
ישוע: 8 וחלוים ישוע בני קדרמיאל שרביב יהודיה מתניה
על הידות הוא ואחים: 9 ובקבוקה וענו אחיהם לננדם
למשמרות: 10 וישוע הוליד את יוקים וויקים הוליד
את אלישיב ואלישיב את יודע: 11 ווירודע הוליד את
יונתן הוליד את ידוע: 12 ובימי יוקים היו כהנים
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 13 לעזרא
ראשי האבות לשירה מריה לרמיה תנניה: 14 למלוכי יונתן לשכינה יוסף:
15 ולחרים עדנא למוריות חליך: 16 לעדריא זכריה לננתון
משלם: 17 לאביה זכריו למונימין למועדיה פלטי: 18
בלנה שמעו לשמעיה יהונתן: 19 ולוירוביד מהג ליידעה
עזי: 20 לסלוי קלוי לעמוק עבר: 21 לחקליה חשביה
ליידעה נתnal: 22 החלוים בימי אלישיב ווירודע ווינחן
וירודע כתובים ראשיה האבות והכהנים על מלכות דריש
הפרסי: 23 בני לוי ראשיה האבות כתובים על ספר דבריו
הימים ועד ימי יהונתן בן אלישיב: 24 וראשי הלוים חשביה
שריביה וישוע בן קדרמיאל ואחים לננדם להלל להדרות
במצות דודיך איש האלחים משמר לעמת משמר: 25
מתניה ובקבקיה עבדיה משלם תלמון עקוב שמרים
שוערים משמר באספי השערים: 26 אלה בימי יוקים
בן ישוע בן יוצריך ובימי נחמייה הפהה ועוזר הכהן
הסופר: 27 ובחנכת חומת ירושלים בקשו את הלוים
מכל מקומות להבאים לירושלים לעשת חנכה ושמחה
ובתורות ובשר מצלחים נבלים ובכננות: 28 ויאספו בני
המשדרים ומן הכהר סכיבות ירושלים ומן חזרוי נטפתי:
29 ומכויות הנלול ומשדרות נבע ועומות כי חצרים בנו להם
המשדרים סכיבות ירושלים: 30 ווישררו הכהנים והלוים
וישחררו את העם ואת השערים ואת החומה: 31 ואעללה

מכירים לדבר יהודית וככלשון עם ועם: 25 ואנרכט עם אקללום ואכה מהם אנשים ואמרתם ואשביהם באלהם אם תנתנו בנותיכם לבנייהם ואם תשאו מבנותיהם לבנייהם ולכם: 26 הלוא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ובנויים הרבים לא היה מלך כמוהו ואהוב לאלהיו היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל נם אותו החטיאו הנשים הנכריות: 27 ולכם הנשמע לעשה את כל הרעה הנדרולה זאת למעל באלהינו להשיב נשים נכריות: 28 ובני יודע בן אלישיב הכהן הנדרול חתן לسنבלת החרני ואבריחחו מעלי: 29 זכרה להם אלה עלי גנאי הכהנה וברית הכהנה והלויים: 30 וטהרותם מכל נכר ואעמידה לשמורות לכהנים וללוים איש במלאתחו: 31 ולקרין העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה ל' אלהי לטובה:

לפניהם נתנים את המנהה הלבונה והכללים ומუשר הדן התירוש והיזכר מוצאות הלוים והמשדרים והשערים ותרומות הכהנים: 6 ובכל זה לא הייתה בירושלם כי בשנת שלשים ושתיים לארתחשתא מלך בכל באתי אל המלך ולקץ מים נשאלה מין המלך: 7 ואבוא לירושלים ואבינה ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשה לו נשכה בחצרי בית האלהים: 8 וירע ל' מאד ואשליכה את כל כל בית טוביה החוץ מן הלשכה: 9 ואמרה ויתהרו הילשכות ואשיבה שם כל בית האלהים את המנהה והלבונה: 10 ואדעה כי מניות הלוים לאנתנה ויברחו איש לשדרהו הלוים והמשדרים עשי המלacula: 11 ואריבה את הסננים ואמרה מדוע נזוב בית האלהים ואקבצם ואעמדם על עמדם: 12 וככל יהודה הביאו מעשר הדן והתיירש והיזכר לאוצרות: 13 ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הספר ופדייה מן הלוים ועל ידם חנן בן וכורן מתניה כי נאמנים נחשבו ועליהם לחلك לאחיהם: 14 זכרה לי אלהי על זאת ואל תמה חסדי אשר עשית בבית אלהי ובמשמריו: 15 בימים ההמה ראייתי ביהודה דרכיהם נתות בשבת ומכבים הערמות ועמסים על החמורים ואף יין ענבים ותנים וכל משא ומכבים ירושלים ביום השבת ואעד ביום מכרם ציד: 16 והצרים ישבו בה מבאים דאג וככל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם: 17 ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע זהה אשר אתם עשים ומחללים את יום השבת: 18 הלוא כה עשו אבתיכם ויבא אלהינו עליינו את כל הרעה זאת ועל העיר הזאת ואתם מוסיפים חרון על ירושאל לחלל את השבת: 19 ויהי כאשר צללו שעריו ירושלים לפני השבת ואמרה ויסנרו הדלחות ואמרה אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומונערו העמדתי על השערים לא יבוא משא ביום השבת: 20 וילנו הרכלים ומכריו כל ממכר מהווים לירושלם פעם ושתיים: 21 ואידיה בהם ואמרה אלהים מדוע אתם לנדר החומה אם תשנו יד אשלה בכם מן העת ההיא לא באו בשבת: 22 ואמרה ללוים אשר יהיו מטהריהם ובאים שמריהם השערים ל�建 את יום השבת נם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסך: 23 נם בימים ההם ראייתי את היהודים השיבו נשים אשדרודיות עמוניות מואביות: 24 ובניהם חצי מדבר אשדרודית ואינן

המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך לבני ישראל בלוּן בן בעור ושם עירו דנהבה: 44 וימת בלוּן תחתיו ויבכּ בְּנֵי מִצְרָיִם: 45 וימת יוכב וימלך תחתיו חמש מארץ התמני: 46 וימת חושם וימלך תחתיו הדר בן בדר המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עיות: 47 וימת הדר וימלך תחתיו שלמה ממשרקה: 48 וימת שלמה וימלך תחתיו שאל מרחבות הנהר: 49 וימת שאל וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבר: 50 וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מתרד בת מי זהב: 51 וימת הדר ויהיו אלף אדום אלף חמנע אלף עליה אלף יחת: 52 אלף אהלבמה אלף אלה אלף פין: 53 אלף קני אלף תימן אלף מבצר: 54 אלף מנדיאל אלף ערים אלה אלף אדום:

2 אלה בני ישראל ראוּן שמעון לוי ויהודה ישבבר וובלון: 2 דן יוסף ובנימין נפתלי נד ואשר: 3 בני יהודה ער ואנן ושלחה שלושה נולד לו מבת שוע הכנעני ויהי ילדה לו את פרץ ואת זריך כל בני יהודה חמשה: 4 ותמר כלתו ער בכור יהודה רע בעני יהוה וימתה: 5 בני פרץ הצרון וחמול: 6 ובני זריך זמרי ואיתן והימן וככלל ודרע כלם חמשה: 7 ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעלה ברהם: 8 ובני איתן עזריה: 9 ובני הצרון אשר נולד לו את ירחה מאל ואת סם ואת כלובי: 10 ורומ הוליד את עמנירב ועמנירב הוליד את נחשות נשיא בני יהודה: 11 ונחשות הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז: 12 ובבעז הוליד את עזוב ועובד הוליד את ישע: 13 ואישו הוליד את בכרו את אליאב ואבנידב השני ושמעא השלישי: 14 נתגאל הרכבעי רדי החמייש: 15 אצם השדי דוד השבעי: 16 ואחותיהם צדריה ואבניאל ובני צדריה אבש ויאוב ועשה אל שלשה: 17 ואבניאל ילדה את עמשא ואבוי עמשא יתר והשמעאל: 18 וככלב בן חצרון הוליד את עזובה אשה ואת ריעות ואלה בניה ישר ושובב ואדרון: 19 ותמות עזובה ויקח לו כלב את אפרה ותולד לו את חור: 20 וחוּר הוליד את אורי ואורי הוליד את בצלאל: 21 ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבוי נלעד והוא לקחה ותואן בן שמי שנה ותולד לו את שנוב: 22 ושות הוליד את יאיר ויהיו לו עשרים ושלוש ערים בארץ הנלעד:

1 אדם שתאנש: 2 קינן מהללאל ירד: 3 חנוך מתושלח למלך: 4 נח שם חם ויפת: 5 בני יפת גמר ומונג ומדוי ווין ותבל ומשך ותירס: 6 ובני נמר אשכנו ורופת ותונרמה: 7 ובני יון אלישעה ותירשיה כתים ורודנים: 8 בני חם כוש ומצרים פוש וכנען: 9 ובני כוש סבא וחווילה וסבתא ורעמא וסבתא ובני רעמא שבא ודרן: 10 וכושילד את נמרוד הוא החל להיות נבור בארץ: 11 ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נתחחים: 12 ואת פתרים ואת כסלים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים: 13 וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת: 14 ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי: 15 ואת החוי ואת הערכוי ואת הסני: 16 ואת הארווי ואת הצמרי ואת החמתי: 17 בני שם עילם ואשור וארכשיד ולוד וארים ועוז וחול וגתר ומשך: 18 וארכשיד ילד את שלחה ושלח ילד את עבר: 19 ולעבר ילד שני בניים שם האחד פלגי כי בימי נפלגה הארץ ושם אחיו יקנן: 20 ויקנן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרים ואת ירח: 21 ואת הדורים ואת אוזול ואת דקלה: 22 ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא: 23 ואת אופיר ואת חווילה ואת יוכב כל אלה ואת יקנן: 24 שם ארכשיד שלוח: 25 עבר פלן רעו: 26 שרגון נחזר תרח: 27 אברם הוא אברהם: 28 בני אברהם יצחק וישראל: 29 אלה תלודותם בכור ישמعال נביות וקרדר ואדרבא ומבשם: 30 משמע ודרמה משא חדד ותימא: 31 יטור נפייש וקדמה אלה הם בני ישמعال: 32 ובני קטורה פילוש אברהם ילדה את זמרן ויקנן ומדין ושבק ושהוב ובני יקנן שבא ודרן: 33 ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה: 34 ווולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו וישראל: 35 בני עשו אלף רעואל ויעוש ויעלם וקרח: 36 בני אלף תימן ואומר צפי גונעתם קנו ותמנע ועמלק: 37 בני רעואל נחת ורח שמה ומזה: 38 ובני שער לוטן ושובל וצבעון וענה ודרישן ואצר ודרישן: 39 בני לוטן חרוי והומם ואחות לוטן תמנע: 40 בני שובל עליון ומנתה ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה: 41 בני ענה דישון ובני דישון חמוץ ואשון ויתרן וכרכן: 42 בני אצר בלחן וזעון יעקן בני דישון עז ודרן: 43 ואלה

3 ואלה היו בני דוד אשר נולד לו בחברון הבכור אמן לאחיהם היורעאלית שני דניאל לאבניל הכרמלית: **2** השלישי לאבשלום בן מעכה בת תלמי מלך נשור הרביעי אדרניה בן חנית: **3** החמישי שפטיה לאביטל השישי יתרעם לעגללה אשתו: **4** ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע שנים ושהה חדשים ושלשים ושלוש שנים מלך בירושלם: **5** ואלה נולדו לו בירושלם שמעא ושוכב ונתן ושלמה ארבעה לבת שוע בת עמיאל: **6** ויבחר ואלישמע ואליפלט: **7** גונגה ונונגוייף: **8** ואלישמע אלידע ואליפלט תשעה: **9** כל בני דוד מלבד בני פילגשים ותומר אחותם: **10** ובן שלמה רחבם אביה בנו אסא בנו יודופט בנו: **11** יורם בנו אחותיו בנו יואש בנו: **12** אמץיהו בנו עזירה בנו יותם בנו: **13** אחו בנו חזקיהו בנו מנשה בנו: **14** אמון בנו יאשיהו בנו: **15** ובני יאשיהו הבכור יהונתן השני והוויקים השלישי צדקהו הרבעי שלום: **16** ובני יהוויקים יכניה בנו צדקה בנו: **17** ובני כנניה אסר שלתיאל בנו: **18** ומלכירים ופדייה ושנאנדר קמיה הושמע ונדריה: **19** ובנו פריה זרבבל שמעו ובן זרבבל משלם וחנניה ושלמיות אחותם: **20** וחשבה ואהלה וברכיה וחסידיה יושב הסדר חמץ: **21** ובן חנניה פלטיה וישעה בני רפיה בנו אנן בני עבריה בני שכניה: **22** ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש יונאל ובריה ונעריה ושפט ששה: **23** ובן נעריה אליעני חזקיה ועוזרים שלשה: **24** ובני אליעני הודיוהו ואלישיב ופליה ועקבו ויונן ודליה וענני שבעה:

4 בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחוור ושובל: **2** וראיה בן שובל הוליד את יחת ויחת הליד את אחומי ואת להד אלה משפחות הצרעתי: **3** ואלה אביו עיתם יודעאל וישמא ידרבש ושם אחותם הצלפוני: **4** ופנואל אביו נדר ועור אביו חושה אלה בני חור בכור אפרטה אביו בית לחם: **5** ולאשדור אביו תקוע דיו שתי נשים חלהה ונערה: **6** ותולד לו נערה את אחום ואת חפר ואת תימני ואת האשתורי אלה בני נערה: **7** ובני חלהה צרת יצחרא ואנתן: **8** וקוץ הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפוחות אחרחל בן הרום: **9** ויהי יעבץ נCKER מאחוי ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדי תעצב: **10** ויקרא יעבץ לאלה שראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את נבולי והיתה

23 ויהי נשור ואדם את חות יאיר מאמת את קנת ואת בנהה ששים עיר כל אלה בני מכיר אביו גלעד: **24** ואחד מות חצרון בכלב אפרטה ואשת חצרון אביה ותולד לו את אשדור אביו תקוע: **25** ויהיו בני ירchromאל בכור חצרון הבכור רם ובונה ואREN ואצם אחיה: **26** ותהי אשה אחרת לירchromאל ושםה עטרה היא אם אונם: **27** ויהיו בני בני רם בכור ירchromאל מעץ ומיון ועקר: **28** ושם אשת אונם שמי יודע ובני שמי נדב ואבישור: **29** ושם אשת אבישור אביהיל ותולד לו את אחבן ואת מולדיר: **30** ובני נרב סלד ואפים וימת סלד לא בנים: **31** ובנו אפם ישע ובני ישע שנ ובנו שנ אחלי: **32** ובני ידע אחוי שמי יתר ווונתן וימת יתר לא בנים: **33** ובנו ווונתן פלה וזוא אלה היו בני ירchromאל: **34** ולא היה לשון בנים כי אם בנות ולשון עבר מצרי ושםו ירעה: **35** וויתן שנ את בתו לירחע עבדו לאשה ותולד לו את עתי: **36** ועתה הליד את נתן ונתן הוליד את זבד: **37** וויבר הוליד את אפלל ואפלל הוליד את עובד: **38** ועובד הוליד את יהוא ויהוא הוליד את עזירה: **39** ועוזירה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה: **40** ואלעשה הליד את ססמי וססמי הליד את שלום: **41** ושלום הוליד את יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע: **42** ובני כלב אחוי ירchromאל מישע בכור הוא אביו זיף ובני מרשאה אבי חברון: **43** ובני חברון קרחה ותפה ורעם ושמע: **44** ושמע הוליד את רחם אבי ירקעם ורעם הוליד את שמי: **45** ובן שמי מעון וממעון אבי בית צור: **46** ועיפה פילגש כלב לילדת את חרן ואת מוצא ואת נזח וחרן הליד את נזח: **47** ובני יהדי רנס ויותם ונישן ופלט ועיפה ושעף: **48** פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחהנה: **49** ותולד שעף אבי מדמנה את שוא אביו מכבנה ואביו גבעא ובת כלב עכסה: **50** אלה היו בני כלב בן חור בכור אפרטה שובל אבי קריית יערים: **51** שלמא אביו בית לחם חרף אבי בית גדר: **52** ויהיו בנים לשובל אבי קריית יערים הראה חצי המנהות: **53** וממשפחות קריית יערים היתרי והפטוי והשמתי והמשרע מאלה יצאו הצרעתי והאשתאל: **54** בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנהתי הצרעתי: **55** וממשפחות ספרים ישבו יעבץ תרעותים שמעתים שכחיהם מהם הקנים הבאים מהמת אבוי בית רכב:

את אהלייהם ואת המעניינים אשר נמצאו שם ויחררמים עד היום הזה וושבו תחתייהם כי מרעה לצאנם שם : 42 ומם מן בני שמעון הלו יהר שער אנשי חמש מאות ופלטיה ונעריה ורפהיה ועוזיאל בני ישעি בראשם : 43 ויכו את שארית הפלטה לעמלק וישבו שם עד היום הזה :

5 ובני רואובן בכור ישראל כי הוא הבכור וכחליו צועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן ישראל ולא להתייחס לבכורה : 2 כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממן והכורה ליווסף : 3 בני רואובן בכור ישראל חנוך ופלוא חזרון וכרמי : 4 בני יואל שמעיה בנו גונ שמעי בנו : 5 מיכה בנו ראהה בנו בעל בנו : 6 באברה בנו אשר הגללה חלנת פלננסר מלך אשר הוא נשיא לרואובני : 7 ואחיו למשפחתיו בהתייחס לתחדשות הרח'א ייעיאל וכריהו : 8 ובבעל בן עוז בן שמע בן יואל הוא יושב בעדרע'ר ועד נבו ובעל מעון : 9 ולמזרח ישב עד לבוא מדברה למן הנחר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד : 10 ובכמי שאל שעשו מלחמה עם הגנראים ויפלו בידם וישבו באלהלים על כל פניו מורה לגלעד : 11 ובני נד לנדרם ישבו בארץ הבשן עד סלכה : 12 יואל הרח'א ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן : 13 ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל ומשלים ושבע וירדי ויעכן וזיע ועבר שבעה : 14 אלה בני אביהיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בז' : 15 אהו בן עבדיאל בן גוניו ראש לבית אבותם : 16 וישבו בגלעד בבשן ובכניתה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם : 17 כלם התיחסו ביום יותם מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל : 18 בני רואובן וגונדי וחצץ שבט מנשה מן בני חיל אגש נשי מגן וחרב ודרכיו קשת ולמודי מלכממה ארכבעים וארכבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי צבא : 19 ויעשו מלחמה עם הגנראים יותר ונפיש ונודב : 20 ויעזרו עלייהם וינטו בידם הגנראים וכל שעמם כי לאלהים זעקו במלכממה ונעתרו להם כי בטחו בו : 21 וישבו מקניהם גמליהם חמשים אלף וצאן מאות וחמשים אלף וחמורותים אלףים ונפש אדם מה אלף : 22 כי חללים רכבים נפלוי כי מהאלים המלחמה וישבו תחתיהם עד הגללה : 23 ובני חצץ שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל חרמון ושריר והר חרמן הנה מה רבבו : 24 ואלה הראש בית אבותם ועפר ווישע ואליאל ועוזיאל

ידך עמי וعشית מרעה לבלתו עצבי וייבא אלהים את אשר שאל : 25 וככלוב אחו שואה הוליד את מוחיר הוא אבי אשthon : 26 ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסה ואת תחנה אבי עיר נחשת אלה אנשי רכה : 27 ובני קנו עתניאו ושריה ובני עתניאו חתת : 28 וממעוני הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי ניא הרים כי הרים היו : 29 ובני כלב בן יפהה עירו אלה ונעם ובני אלה וקנו : 30 ובני יהלאל זיר וויפה תיריא ואשראל : 31 ובן יהודה יתר ומרד ועפר וילון ותהדר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אשחמע : 32 ואשתו היהודיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי שוכו ואת יקוטיאל אבי גונה ואלה בני כתיה בת פרעה אשר לחק מרד : 33 ובני אשת הוריה אחות נחם אבי קעילה הנרמי ואשתמע המעצתי : 20 ובני שמעון אמןון ורינה בן חנן ותולון ובני ישע זוחת ובן זוחת : 21 בני שלחה בן יהודה עיר אבי לכיה ולעדיה אבי מರשה ומשפחות בית עבדת הבן לבית אשבע : 22 ויוקים ואגשי כובא וויאש ושרף אשר בעל למוаб וישבי נטעים לחם והדרבים עתיקים : 23 המה היוצרים וישבי נטעים ונדרה עם המלך במלאתו ישבו שם : 24 בני שמעון משמע בנו : 25 ובני משמע המואל בנו זכר בנו שמעי נמואל וימין יריב זוח שאל : 26 שלם בנו מכם בנו בנו : 27 ולשלמעי בניהם ששה עשר ובנות ששה ולאחים אין בנים רכבים וכל משפחתם לא הרבו עד בני יהודה : 28 וישבו בבאר שבע ומולדה וחצר שועל : 29 ובבללה ובעצם ובתולד : 30 ובבצחואל ובצחראה ובציקלן : 31 ובבירות מרכבות ובצחאר סוסים ובכנית בראי ובשערם אלה עריהם עד מלך רoid : 32 ווחצרים עיטם ועין רמן ותכן וען ערים חמיש : 33 וככל חצרים אשר סביבות הערים האלה עד בעל ואת מושבתם והזוחשים להם : 34 ומושובכ וימליך ווישהה בן אמץיה : 35 וויאל ויהוא בן יושבהה בן שריה בן עשייאל : 36 ואלוועני ויוקבה וישוחה ועשיה ועדיאל וישיאול ובנניה : 37 וויזיאן בן שפי בן אלון בן דידה בן שמרי בן שמעיה : 38 אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובבית אבותיהם פרצו לרוב : 39 וילכו למבוא נדר עד למורה הגיא לבקש מרעה לצאנם : 40 וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחצת ידים ושקטת ושלחה כי מן חם היישבים שם לפניהם : 41 ויבאו אלה הכתובים בשמותם ביום יחזקיהו מלך יהודה ויבו

המושדר בן יואל בן שמואל: ³⁴ בן אלקנה בן ירחים בן אלאל בן תחיה: ³⁵ בן צירף בן אלקנה בן מחת בן עמשי: ³⁶ בן אלקנה בן יואל בן עריה בן צפניה: ³⁷ בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח: ³⁸ בן יצחר בן קחת בן לוי בן ישראל: ³⁹ ואחיו אסף העמד על ימיינו אסף בן ברכיהו בן שמעא: ⁴⁰ בן מיכאל בן בעשיה בן מלכיה: ⁴¹ בן אחני בן זרח בן עדיה: ⁴² בן איתון בן זמה בן שמעי: ⁴³ בן יחת בן גרשם בן לוי: ⁴⁴ ובני מרדי אחיהם על השמאול איתון בן קישי בן עבדי בן מלך: ⁴⁵ בן חשביה בן אמץיהה בן חלקה: ⁴⁶ בן אמץיה בן בני בן שמר: ⁴⁷ בן מחלי בן מושי בן מרדי בן לוי: ⁴⁸ ואחיהם הלוים נתנים לכל עבודה משכנן בית האללים: ⁴⁹ ואחרן ובני מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטורת לכל מלאת קדרת הקדרים ולכפר על ישראל כל אשר צוה משה עבר האללים: ⁵⁰ ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו: ⁵¹ בקי בנו עוי בנו זרחיה בנו: ⁵² מרויות בנו אמריה בנו אחותוב בנו: ⁵³ צדוק בנו אחימעץ בנו: ⁵⁴ ואלה מושבותם לטרותם בגבולם לבני אהרן את חברון בארץ יהודה ואת מנרגישה סביבתייה: ⁵⁵ ואת שדה העיר ואת חצריה נתנו לכלב בן יפנה: ⁵⁶ ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון ואת לבנה ואת מנרגישה ואת יתר ואת אשתמע ואת מנרגישה: ⁵⁷ ואת חיל' ואת מנרגישה את דביר ואת מנרגישה: ⁵⁸ ואת עשן ואת מנרגישה את בית שם ואת מנרגישה: ⁵⁹ וממטה ואת מנרגישה ואת בית שמש ואת מנרגישה: ⁶⁰ וממטה בנימין את נבע ואת מנרגישה ואת עלמת ואת מנרגישה במשפחוותיהם: ⁶¹ ולבני קחת הנורדים משפחחת המטה במושפחוותיהם: ⁶² ולבני אלקנה בנו גנורל ערים עשר: ⁶³ ולבני ממחזיות מטה חציו מנשה בנו גנורל ערים עשר: ⁶⁴ ולבני נדרושים למשפחחות ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש עשרה: ⁶⁵ לבני מרדי למשפחחות ממטה דראובן וממטה נד וממטה זבולון גנורל ערים שתים עשר: ⁶⁶ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מנרגישים: ⁶⁷ ויתנו גנולם ממטה אפרים יהודה וממטה בני שמעון וממטה בני בנימין את הערים אלה אשר יקראו להם בשמות: ⁶⁸ וממשפחחות בני קחת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים: ⁶⁹ ויתנו להם ערי המקלט את שם ואת מנרגישה בהר אפרים ואת

ירמיה והודואה ויחדיאל אנשים נברוי חיל אנשי שמות ראים לבית אבותם: ²⁵ ווימעל באלדי אבותיהם וינו אחרי אלה עמי הארץ אשר השמיר אליהם מפניהם: ²⁶ ויעיר אלה יישראל את רוח פול מלך אשר וארה רוח תלות פלנסר מלך אשר ויגלם לרעובי ולגדי ולחציו שבט מנשה ויבאים לחהלה וחבור והרא ונחר גזע עד היום הזה:

6 בני לוי גרשון קחת ומרדי: ² ובני קחת עמרם יצחר וחברון ויעיאל: ³ ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהו אלעזר ואיתמר: ⁴ אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע: ⁵ ואבישוע הוליד את בקי ובקו הוליד את עז: ⁶ ועוזי הוליד את זרחיה וזרחה הוליד את מרויות: ⁷ מרויות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ⁸ ואחותוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יוחנן: ⁹ ואחימעץ הוליד את עזריה והוא הוליד את יוחנן הוליד את עזריה הוליד את כהן בנה שלמה בירושלים: ¹⁰ ווילד עזריה את אמריה ואמריה הוליד את אחותוב: ¹¹ ואחותוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום: ¹² ושלום הוליד את חלקה וחולקה הוליד את עזריה: ¹³ ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוה ואחותוב החלך בנהלות יהוה את יהוה וירושלם ביד נבכדנאצ'ר: ¹⁴ לבני גרשון קחת ומרדי: ¹⁵ וואלה שמות בנו גרשום לבני ושמיעי: ¹⁶ ובני קחת עמרם יצחר וחברון ויעיאל: ¹⁷ בני מרדי מחלי ומשי ואלה משפחות הלויל לאבותיהם: ¹⁸ לגורשום לבני בנו יחת בנו זמה בנו: ¹⁹ יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו: ²⁰ בני קחת עמנדר בנו גנורל בנו אסיר בנו: ²¹ אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו: ²² ובנו אלקנה תחת בנו אורייל בנו עזיה בנו ושותל בנו: ²³ ובני אלקנה עמשי ואחים מות: ²⁴ אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו עזה בנו: ²⁵ אליאב בנו ירחים בנו אלקנה בנו: ²⁶ ובני שמואל הכהר ושני ואביה: ²⁷ בני מרדי מחלי לבני בנו שמעי בנו עזה בנו: ²⁸ שמואל בנו כהנה בנו עזיה בנו: ²⁹ ואלה אשר העמיד דוד על ידי שור בית יהוד ממנוחה הארון: ³⁰ ויהיו משרותם לפני משכן אלה מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלים ויעמדו כמשפטם על עבורתם: ³¹ ואלה העמדים ובניהם מבני הקחת הימן

למלחמה: 12 וشفם וחפם בני עיר חם בני אחר: 13 בני נפתלי יהציאל גוני ויצר ושלום בני בלחה: 14 בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את רמוון ואת מנרשיה: 15 ומיכיר לךacha להחפים ולשפם מכיר אביכילע: 16 ומכיר לךacha להחפים ולשפם ובנות: 17 ותולד מעכה אשת מכיר בן ותקרא שמו פרש ושם אחיו שרש ובני אולם ורकם: 17 ובני אולם בדן אלה בני גלעד בן מכיר בן מנשה: 18 ואחתו המלכה ילדה את אישhood ואת אביעזר ואת מחלה: 19 ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחו ואניעם: 20 ובני אפרים שותלה וברד בנו ותחת בנו ואלעדת בנו ותחת בנו: 21 וזבד בנו ושותלה בנו ועוז ואלעד והרגום אנשי נת הנולדים בארץ כי ירדו לתקחת את מקיניהם: 22 ויחבל אפרים אביהם ימים רכבים ויבאו אחיו לנחמו: 23 ויבא אל אשתו ותחר ותולד בן ויקרא את שמו ברעה כי ברעה הותה בביתה: 24 ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון ואת העליון ואת און שארה: 25 ורפה בנו ורשב ותלח בנו ותחן בנו: 26 לעדן בנו עמייחוד בנו אלשמע בנו: 27 נון בנו יהושע בנו: 28 ואחוזם ומושבותם בית אל ובניתה ולמורח נערן ולמערב נזר ובניתה ושכם ובניתה עד עיה ובניתה: 29 ועל ידי בני מנשה בית שאן ובניתה תענד ובניתה מנדו ובניתה דור ובניתה באלה ישבו בני יוסף בן ישראל: 30 בני אשר ימנה וישוה וירושו וברעה ושרה אחותם: 31 ובני ברעה חבר ומיליכאל הוא אבי ברותם: וחבר הוליד את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם: 33 ובני יפלט פסך ובמלה ושות אללה בני יפלט: 34 ובני שמר אחיו ורודהנה יהבה וארם: 35 ובן הלם אחיו צופח וימגע ושלש ועמל: 36 בני צופח סוח וחנפר ושעל ובריה ווירה: 37 בצר והוד שמא ושלשה ויתרנן ובארא: 38 ובני יתר יפנה ופספה וארא: 39 ובני על ארא והניאול ורציא: 40 כל אלה בני אשר ראי ש בית האבות ברורם נבורי חילם ראשיו הנשיים והתויחם בצבא במלחמה מספרם אנסים עשרים וששה אלף:

8 ובימין הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרה השליishi: 2 נוחה הרבייע ורפא החמשי: 3 ויהיו בני לבלע אדר ונרא ואביהוד: 4 וואבישוע ונעמן ואחוח: 5 וגרא ושפוף וחורם: 6 ואלה בני אחר אלה הם ראשיו האבות נבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

נור ואת מנרשיה: 68 ואת יקמעם ואת מנרשיה ואת בית חורון ואת מנרשיה: 69 ואת אילון ואת מנרשיה ואת נת רמוון ואת מנרשיה: 70 וממחצית מטה מנשה את ענף ואת מנרשיה ואת בלום ותא מנרשיה למשפחת לבני קחת הנותרים: 71 לבני נרשות משפחת חצי מטה מנשה את נולן בבשן ואת מנרשיה ואת עתירותו ואת מנרשיה: 72 וממחצית ישכר את קדר ואת מנרשיה את דברת ואת מנרשיה: 73 ואת ראמות ואת מנרשיה ואת ענם ואת מנרשיה: 74 וממחצית אשר את משל ואת מנרשיה ואת עבדון ואת מנרשיה: 75 ואת חוקק ואת מנרשיה ואת רחוב ואת מנרשיה: 76 וממחצית נפתלי את קדר בגוליל ואת מנרשיה ואת חמוון ואת מנרשיה ואת קרייתם ואת מרגשיה: 77 לבני מרדיו הנותרים מטה זבולון את רמוון ואת מנרשיה את תבור ואת מנרשיה: 78 ומ עבר לירדן ריחו למורה הירדן מטה רואבן את בצר במדבר ואת מנרשיה ואת יהצה ואת מנרשיה: 79 ואת קדרות ואת מנרשיה ואת מיפעת ואת מנרשיה: 80 וממחצית נד את ראמות בבלעד ואת מנרשיה ואת מהנים ואת מנרשיה: 81 ואת חשבון ואת מנרשיה ואת יעוז ואת מנרשיה:

7 ולבני ישכר תולע ופואה ישיב ושמרוון ארבעה: 2 ובני תולע עז ורפה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל דאים לבית אבותם לחולע גבורי חיל לתולדותם מספרם ביום דוד עשרים ושנים אלף ושמאות: 3 ובני עז יorrhיה ובני יorrhיה מכאל ועבדיה וויאלי ישיה חמשה ראשים כלם: 4 ועליהם להלחותם לבית אבותם נドורי צבא מלוחמה שלשים וששה אלף כי הרבו נשים ובנים: 5 ואחיהם לכל משפחות ישכר גבורי חילם שמונים ושבעה אלף התייחסם לכל: 6 בנימן בלו ובר וידיעאל שלשה: 7 ובני בלו אצבן ועוזיאל וירימות וערוי חמשה הראשי בית אבות גבורי חילם והתייחסם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה: 8 ובני בכר זמירה ווועש ואליעזר ואליענין ועמרוי ורמות ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר: 9 והתייחסם לתולדותם הראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאטום: 10 ובני ידייעאל בלחן ובני בלחן יعيش ובנימן ואהור וכנענה וויתן ותרשיש ואחישר: 11 וכל אלה בני ידייעאל לראש האבות גבורי חילם שבעה עשר אלף ומאותם יצאי צבא

אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה: 5 וממן השילוני עשה הבכור ובנו: 6 וממן בני זרחה יעוזאל ואחיהם שש מאות ותשעים: 7 וממן בני בנימן סלוא בן משלם בן הדריה בן הסנהה: 8 וויבניה בן ירחהם ואלה בן עזיבן מכריו ומשלם בן שפטיה בן רעוזאל בן יבניה: 9 ואחיהם ראשי אבות תשע מאות וחמשים וששה כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבותיהם: 10 וממן הכהנים ידעה ויהויריב וכיון: 11 וויזריה בן חלקייה בן משלם בן צדוק בן מריוות בן אחיטוב נגיד בית האלילים: 12 וудהיה בן ירחהם בן השחרור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יזרעהה בן משלם בן משלימות בן אמר: 13 ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע מאות וששים נכורי חיל מלאכת עבודה בית האלילים: 14 וממן הלויים שמעיה בן חשבוב בחצריו חשבה מון בני מרדי: 15 ובבקיר חרש ונגל ומניה בן מיכא בן זכריה בן אסף: 16 ועובדיה בן שמעיה בן גלל בן יdotton וברכיה בן אסא בן אלקנה היושב בחצריו נטופתי: 17 והשעריים שלם ועקב וטמן ואחימן ואחיהם שלום הראש: 18 ועד הנה בשער המלך מזרחה המה השעריים למחנות בני לוי: 19 ושלום בן קורא בן אביסף בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבודה שמרי הספדים לאهل ואבותיהם על מהנה יהוה שמרי המבו: 20 ופינחס בן אלעזר נגיד היה עלייהם לפנים יהוה עמו: 21 זכריה בן משלמיה שער פתח לאهل מועד: 22 כלם הבורורים לשעריהם בספדים מאתים ושנים עשר המה בחצריהם התייחס המה יסוד דוד ושמואל הראת באמונותם: 23 והם ובנותם על השערים לבית יהוה לבית האهل למשמרות: 24 לאربע רוחות יהיו השערים מזרחה ימה צפונה ונגב: 25 ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הדמים מעת אל עת עם אלה: 26 כי באמונה הנה ארבעת גברי השערים הם הלויים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלילים: 27 וסבבות בית האלילים ילינו כי עליהם משמרות והם על המפתח ולבקר לבקר: 28 ומםם על כל העבודה כי במספר יבאים ובספר יוצאים: 29 ומהם ממניהם על הכלים ועל כל כל קדש ועל הסלת והיין והשמן והלבונה והבשימים: 30 וממן בני הכהנים רקחי המركחת לבשימים: 31 ומתחיה מן הלויים הוא הבכור לשלם הקרחוי באמונה על מעשה החתומים: 32 וממן בני הכהני מון אחיהם על להם המערכת להכין שבת ובנים ובני בנים מה וחמשים כל אלה מבני בנימין:

9 וכל ישראל התייחסו והنم כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה הנלו לבבל במלעם: 2 והיוישבים הראשונים אשר באחواتם בערים ישראל הכהנים הלויים והנתינאים: 3 ובירושלם ישבו מן בני יהודה וממן בני בנימין ובני אפרים ומונשא: 4 עותי בן עמיהוֹד בן עמרי בן

לא שמר נום לשאול באוב לדרווש: ¹⁴ ולא דרש ביהוה
וימיתהו ויסב את המלוכה לדודיד בן ישי:

11 ויקבצו כל ישראל אל דוד חברונה לאמר הנה
עצמך ובשך אנתנו: ² גם המול נם שלשים נם בהיות
שאלול מלך אתה המוציא וה מביא את ישראל ויאמר יהוה
אליך לך את תרעעה את עמי את ישראל ואתה תהיה
נגיד על עמי ישראל: ³ זובאו כל זקנין ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דודיך בברית בחברון לפניו יהוה
וימשחו את דודיך למלך על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל: ⁴ וילך דודיך וכל ישראל ירושלים היא יבוס
שם היבוסי ישבי הארץ: ⁵ ויאמרו ישבי יבוס לדודיך לא
taboa הנה וילך דודיך את מצחת ציון היא עיר דודיך: ⁶
ויאמר דודיך כל מכיה יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשלד
ויעל בראשונה יואב בן צריה וייה לראש: ⁷ ווישב דודיך
במצד עליון קראו לו עיר דודיך: ⁸ וויבן העיר מסביב מן
הملוא ועד הסביב ויואב יהיה את שאר העיר: ⁹ וילך
דודיך הלווק ונגדל וייה צבאות עמו: ¹⁰ ואלה ראש
הנברים אשר לדודיך המתחזקים עמו במלכותו עם כל
ישראל להמליכו כדבר יהוה על ישראל: ¹¹ ואלה מספר
הנברים אשר לדודיך ישבעם בן חכמוני ראש השלושים
הוא עורר את חניתו על שלוש מאות חיל בפעם אחת: ¹²
ואחריו אלעוז בן דודו האחוחיו הוא בשלושה הנברים:
הוא היה עם דודיך בפס דמים והפלשתים נאספו שם
למלחמה ותהי חילכת השדה מלאה שערדים והעם נסו
מן פניהם פלשתים: ¹³ וויתיצבו בתוך החילקה ויצילוה ויכו
את פלשתים ווישע יהוה תשועה נדוליה: ¹⁴ ווירדו שלושה
מן השלושים ראש אש על הצר אל דודיך אל מערת עדלים
ומחנה פלשתים חנה בעמק רפאים: ¹⁵ ודודיך או במצודה
ונציב פלשתים או בבית לחם: ¹⁶ ויתאו דודיך ויאמר
מי ישקנו מים מבור בית לחם אשר בשער: ¹⁷ וויבקעו
השלשה במחנה פלשתים וישאכו מים מבור בית לחם
אשר בשער ויאשו ויבאו אל דודיך ולא אבה דודיך לשותם
וינסך אתם ליהוה: ¹⁸ ויאמר חיללה לי מלאה מעשות
את הרם האנשים האלה אשטה בנטשותם כי בנטשותם
הכבים ולא אבה לשותם אלה עשו שלושת הנברים:
ואבשי אוחז יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר
את חניתו על שלוש מאות חיל ולא שם בשלושה: ²¹ מן

שבת: ³³ ואלה המשרדים ראש אבות לילום בלשכת
פניריים כי יומם ולילה עליהם במלאה: ³⁴ אלה הראש
האבות לילום לתולדותם ראשי אלה ישבו בירושלם:
ובנבעון ישבו אבי גבעון יעוזל ושם אשתו מעכה: ³⁵
ובנו הכהן עבדון וצור וקיש ובעל נור ונדר: ³⁶ וגדר
ואחיו זכריה ומקלות: ³⁷ ומקלות הוליד את שמאם ואף
הם ננד אהיהם ישבו בירושלם עם אחיהם: ³⁸ ונור הוליד
את קיש וקיש הוליד את שאול ושאלול הוליד את יהונתן
ואת מלכי שוע ואת אבינדר ואת אשבעל: ³⁹ ובן יהונתן
מריב בעל ומרי בעל הוליד את מיכה: ⁴⁰ ובנו מיכה
פיהון ומלך ותחרע: ⁴¹ ואחיו הוליד את יערה ווירה
הוליד את עלמת ואת עצמות ואת זמרי זומריו הוליד את
מושא: ⁴² ומושא הוליד את בנעא ורפהה בנו אל לעשה בנו
אצל בנו: ⁴³ ולאצל ששה בנים ואלה שמורות עזריקם
בכרו וישמעאל ושריה ועבדיה וחנן אלה בני אצל:

10 ופלשתים נלחמו בישראל וויס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע: ² וידבקו פלשתים
אחרי שאול ואחריו בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת
אבינדר ואת מלכי שוע בני שאול: ³ ותכבדר המלחמה
על שאול וימצאהו המורדים בקשתי ויחיל מן הירדים: ⁴
ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודרקני בה פן
יבאו הערלים האלה והתעללו بي ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאדר ויקח שאול את החרב ויפל עלייה: ⁵ ווירא נשא
כליו כי מה שאול ויפל נם הוא על החרב ווימת: ⁶ ווימת
שאול ושלשת בניו וככל ביתו יחו מותו: ⁷ וויראו כל איש
ישראל אשר בעמק כי נסו וכי מותו שאול ובניו ויעזבו
עיריהם וויסו ויבאו פלשתים וישבו בהם: ⁸ וויהי מלחמת
ובאו פלשתים לפשط את המלחדים וממצאו את שאול ואת
בני נפלים בהר גלבע: ⁹ וויפשטו וויאו את ראשו ואת
כליו ווישלחו בארץ פלשתים סכיב לבשר את עצביהם
ואת העם: ¹⁰ ווישמוו את כליו בית אליהם וויללו
תקעו בית דגון: ¹¹ ווישמוו כל יביש גלעד את כל אשר
עשו פלשתים לשאול: ¹² ויקומו כל איש חיל וויאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויבאום יבישה ויקברו את
עצמותיהם תחת האללה ביבש וויצמו שבעת ימים: ¹³
וימת שאול במעלו אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר

אריה פניהם וכצבאים על ההרים למהר: 9 עוזר הראש עבדיה השני אל-אב השלישי: 10 משגנה הרביעי ירמיה החמישי: 11 עת השר羞 אליאל השביעי: 12 ויהנן השמיני אל-זבר התשיעי: 13 ירמיהו העשרי מכבני עשר עשר: 14 אלה מבני נד הראשי לצבאי אחד למאה הקטן והגדול לאלף: 15 אלה הם אשר עברו את הירדן בחדר הראשון והוא מלמלא על כל גדרתו ויבריחו את כל העמקים למזרחה ולמערבה: 16 ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד למצד לדוד: 17 ויצא דוד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלים בהם אלי לעזרני יהוה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמו חננו לצרי אלא חמס בכפי ירא אלהי אבותינו וויכח: 18 ורוח לבשה את עמשי ראש השלושים לך דוד ועמק בן ישע שלום שלום לך ושלום לעוזך כי עוזך ואליך יוקבלם דוד ויתنم בראשי הגדור: 19 וממנשה אל-היך יוכבב שאל: 20 בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה ערדנה ויובב וידיעאל ומיכאל ווועבר ואלי-הוא צלתי ראי האלפים אשר למנשה: 21 והמה עזרו עם דוד על דוד בבאו עם פלשתים על שאל למלחמה ולא עוזם כי בעצה שלחחו סרני פלשתים לאמר בראשינו צפול אל ארנו שאל: 22 בלבתו אל ציקלן נפלו עליו ממנשה ערדנה ויובב וידיעאל ומיכאל ווועבר ואלי-הוא צלתי ראי האלפים אשר למנשה: 23 ואלה מספרי הראשי החולץ לצבאי באו על דוד חבורונה להסב מלכות שאל אליו כפי יהוה: 24 בני יהודה נשאי צנה ורמח שת אלפים ושמונה מאות חלוצי צבאי: 25 מן בני שמעון גבורי חיל לצבאי שבת אלפים ומאה: 26 מן בני הלי ארבעת אלפים ושש מאות: 27 ויהי-ודע הנגיד לאהרן ועמו שלשת אלפים ושבע מאות: 28 וצדוק נער גבורי חיל ובית אביו שרים עשרים ושנים: 29 וממן בני בנימן אדו שאל שלושת אלפים ועד הנה מרוביהם שמרם משמרת בית שאל: 30 וממן אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית אבותם: 31 ומחצית מטה מנשה צבאי שמנה עשר אלף אשר נקבעו בשמות לבוא למלך אך את דוד: 32 ומבני יששכר יודעי בינה לעתים לדעת מה עשה ישראל ראשיהם מאתיהם וככל אחיהם על פיהם: 33 מזובלון יוצאי צבאי ערכי מלחמה בכל כל מלחמה חמישים אלף וולדר בלא לב ולב: 34 ומונפתלי שרים אלף ועםם בצנה ותנית שלשים ושבעה אלף: 35 וממן שלושה שנים נכבד וייה להם לשר ועד השלושה לא בא: 22 בניה בן יהודע בן איש חיל רב פעלים מן קבצאל הוא הכה את שני אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוכה הבוד ביום השל: 23 והוא הכה את האיש המצרי איש מדח המש באמה וביד המצרי חניתה כמנור ארנים וורד אליו בשבט וינול את חניתה מיד המצרי ויהרנה בחניתהו: 24 אלה עשה עשה בניהו בן יהודע עלו שם בשלושה הגברים: 25 מן השלושים הננו נכבד הוא ואל השלושה לא בא ווישמהו דוד על משמעתו: 26 ונבורי החילם עשה אל אהי יואב אלחנן בן דודו מבית להם: 27 שמות החרורי חלץ הפלוני: 28 עירא בן עקש התקועי אבעזר הענתות: 29 סכבי החשתי עיל האחותי: 30 מהדי הנטפי חלד בן בענה הנטפות: 31 איתי בן ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתי: 32 חורי מנהלי געש אביאל הערבתהי: 33 עזומות הבהירומי אל-יחבא השעלבני: 34 בני השם הנזוני יונתן בן שנה ההררי: 35 אחיאם בן שכר החררי אל-פלבן א/or: 36 חפר המכתריה איהה הפלני: 37 חצרו הכרמל נעריו בן אובי: 38 יואל אהי נתן מבחר בן תנרי: 39 צלק העמוני נהרי הברתי נשא כל יוacob בן צרואה: 40 עירא הירתי נרב הירתי: 41 אדריה החתי זבר בן אחלה: 42 עדינא בן שיזא הראובני ראש לאובני ועליו שלשים: 43 חנן בן מעכה ווושפט המרגני: 44 עזיא העשתרת שמע ויעואל בני חותם הערערוי: 45 ידיעאל בן שמרי ויהא אחיו התיצי: 46 אליאל המחוים ויריביו ווושיה בני אלנעם ויתמה המואבי: 47 אליאל ועובד ויישיאל המצביה:

12 ואלה הבאים אל דוד לציקלן עוד עוצר מפני שאלן בן קיש והמה בנכורים עורי המלחמה: 2 נשקי קשת מימיינס ומשמאלים באכנים ובחצחים בקשת מאהו שאלן מבנימן: 3 הראש אחיעזר ווושה בני השמעה הנבעתי ויזואל ובלט בני עומות וברכה והוא הענתתי: 4 ווישמעה הנבעוני נבור בשלשים ועל השלשים וירמיה ויזחיאו ויהנן ויובב הגדרתי: 5 אלעוזו וירימות ובעליה ושמרייה ושפתייה החרפי: 6 אלקנה ווישיה ועזראל ויעוזר וישבעם הקרחים: 7 ווועאללה ובודיה בני ירחים מן הנדור: 8 וממן הנדי נבדלי אל דוד למדצ'ן מרכבה נברוי החיל אנשי צבא למלחמה ערבי צנה ורמח ופנוי

14 וישלח חירם מלך צר מלאכים אל דוד ועצי ארזים וחריש קיר וחריש עצים לבנות לו בית: 2 וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל כי נשאת למלוכה מלכותו בעבר עמו ישראל: 3 ויקח דוד עוד נשים בירושלם וילוד דוד עוד בנים ובנות: 4 ואלה שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמו ושבב נתן ושלמה: 5 וויבחר ואלישוע ואליפלט: 6 ונגה ונג' ויפיע: 7 ואלישען ובעלידע ואליפלט: 8 ווישמעו פלשתים כי נמשח דוד למלך על כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד ויצא לפניהם: 9 ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים: 10 וישאל דוד באלהים לאמר האעלת על פלשתים ונתחם בידי ויאמר לו יהוה עלה ונתחם בידך: 11 ויעלו בבעל פרצים ויכס שם דוד ויאמר דוד פרץ האלים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו שם המקומן ההוא בעל פרצים: 12 ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר דוד וישרפו באש: 13 וויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק: 14 וישאל עוד דוד באלהים ויאמר לו האלים לא תעלה אחריהם הסב מעלהם ובאת להם ממול הבכאים: 15 ויהי כמשמעות את קול הצעדה בראשי הבכאים או תצא במלחמה כי יצא האלים לפניך להוכיח את מתחנה פלשתים: 16 ויעש דוד כאשר צוחה האלים ויכו את מhana פלשתים מנבעון ועד גורה: 17 וויצא שם דוד בכל הארץ ויהוה נתן את פחדו על כל הנויים:

15 ויעש לו בתים בעיר דוד ויכן מקום לארון האלים ויט לו אהל: 2 אז אמר דוד לא לשאת את ארון האלים כי אם הלויים כי בס בחר יהוה לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם: 3 ויקhal דודacha כל שראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר חיכן לו: 4 ויאסף דוד את בני אהרן ואת הלויים: 5 לבני קהת השר ואחיו מאה ועשרים: 6 לבני מררי עשה השר ואחיו מאה ועשרים: 7 לבני נרשות יהוה ויאל השר ואחיו מאה ועשרים: 8 לבני אל'יצפן שמעיה השר ואחיו מאה ועשרים: 9 לבני חברון אל'יאל השר ואחיו מאה ותשעים שמעון: 10 לבני עזיאל עמנידב השר ואחיו מאה ותשעים עשר: 11 ויקרא דוד לצדוק ולאביתר הכהנים וללויים לאוריאל עשה יהוה ויאאל שמעיה ואליאל ועמנידב: 12 ויאמר

הדרני ערכי מלוכה עשרים ושמונה אלף ושת מאות: 36 ומאשר וויצא צבא לערך מלוכה ארבעים אלף: 37 ומעבר לירדן מן הראובני והנגי וחצי שבת מנשה בכל כלי צבא מלוכה מהה ועשרים אלף: 38 כל אלה אנשי מלוכה עד דורי מערכה בלובב שלם באו חברונה להמלך את דוד על כל ישראל וגם כל שרתת ישראל לב אחד להמלך את דוד: 39 ויהיו שם עם דוד ימים שלושה אכלים ושותים כי הכינו להם אחיהם: 40 וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבולון ונפתלי מבאים להם בחמוריהם ובמנלים ובפרדים ובבקר מאכל קמה דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרבות כי שמה בישראל:

13 וויעץ דוד עם שרי האלפים והמאות לכל גניד: 2 ויאמר דוד לכל קהל ישראל אם עלייכם טוב ומן יהוה אלהינו נפץ נשלחה על אהינו הנשארים בכל ארץות ישראל ועםם הכהנים והלוים בערי מנישדים ויקבצו אלינו: 3 ונסבה את ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנו בימי שאול: 4 ויאמרו כל הקהל לעשות כן כי יש הדבר בעני כל העם: 5 ויקhal דוד את כל ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלים מקרית יערם: 6 ויעל דוד וכל ישראל בעלהה אל קריית יערם אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלים יהוה יושב הכהנים אשר נקרא שם: 7 וירכיבו את ארון האלים על עגלת חודה מבית אבנידב וועז ואחינו נהנים בעגלת: 8 וודוד וכל ישראל משחים לפני האלים בכל עז ובשירים ובכנרות ובנכלים ובתפifs ובמצלחות ובছצירות: 9 ויבאו עד גן כידן וישלח עז את ידו לאח את הארון כי שמו הAKER: 10 ויתר אף יהוה בעז ואיכחו על אשר שלח ידו על הארון וימת שם לפניו האלים: 11 ויהיר לדוד כי פרץ יהוה פרץ בעז ויקרא למוקם ההוא פרץ עז עד היום הזה: 12 ווירא דוד את האלים ביום ההוא לאמר הדיך אביה אליו את ארון האלים: 13 ולא הסיד דוד את הארון אליו אל עיר דוד וויתר אל בית עבד אדם הנטוי: 14 וישב ארון האלים עם בית עבד אדם בכיתו שלשה חדשים ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו:

יהוה מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי ישראל: 5 אסף הראש ומשגנו זכריה יעהיל ושמירמות ויחיאל ומתחיה ואליאב ובניהם ועבד אדים ויעיאל בכל נבלים ובכנורות ואסף במצלחות משמע: 6 ובניהם ויהזיאל הכהנים בחצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים: 7 ביום התחוא אז נתן דוד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו: 8 הודו ליהוה קראו בשמו הודישו בעמיהם עלילתו: 9 שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיהם: 10 התהלו בשם קדשו ישמח לב מבקש יהוה: 11 דרשו יהוה ועו בקשו פניו תמיד: 12 זכרו נבלאתיהם אשר עשה מפתחו ומשפטו פיהו: 13 זרע ישראל עבדו בני יעקב בחירותו: 14 הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו: 15 זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: 16 אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק: 17 ויעמידה ליעקב לחק לשראל ברית עולם: 18 לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם: 19 בהוותכם ממי מספר כמעט ונרים בה: 20 יתחלכו מני אל נוי וממלכה אל עם אחר: 21 לא הניה לאיש לעשkom וכוח עליהם מלכים: 22 אל תנעו במשיחי ובנביי אל תרעו: 23 שידו ליהוה כל הארץ בשרו מים אל יום ישועתו: 24 ספרו בנים את כבodo בכל העמים נפלאתיהם: 25 כי נדול יהוה ומהל מאד נורא הוא על כל אלהים: 26 כי כל אלהי העמים אלילים יהוה שמים עשה: 27 הור ותדר לפניו עז וחדוה במקומו: 28 הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועו: 29 הבו ליהוה כבוד שמו שא מנהה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדרש: 30 חילו מלפני כל הארץ אף תכון תבל בכל תמות: 31 ישבו השמי ותגלו הארץ ויאמרו בניו יהוה מלך: 32 ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וככל אשר יהוה אז ירדנו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפט את הארץ: 33 אז ירדו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו: 35 ואמרנו הושענו אלהי ישענו וקצתנו והצילנו מן הגוים להדות לשם קדרש להשתבח בתהלהך: 36 ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה: 37 ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני ארון תמיד לדבר ים ביום: 38 ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד אדים בן ידריתון וחסה לשעריהם: 39 ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים לפני משכן יהוה בבמה אשר בנכען: 40 להעלית עלות ליהוה עליהם את ארון יהוה אלהי ישראל: 15 ויישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה בדבר יהוה בכתפה במתוח עליהם: 16 ויאמר דוד לשדי הלוים להעמיד את אחיהם המשדרים בכל שיר נבלים ובכנורות ומצלות משמעיים להרים בקהל לשמה: 17 ויעמידו הלוים את הימן בן ניאל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי אחיהם איתן בן קושיהו: 18 ועםם אחיהם המשנים זכריהו בן ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענו אליאב וبنיהם ומעשיהם ומחתיו ואליפלה ומקניהם ועבד אדים ויעיאל השעריהם: 19 והמשדרים הימן אסף ואיתן במצלחות נחשת להשמי: 20 וזכריה ויעזיאל ושמירמות ויחיאל וענו ואליאב ומעשיהם ובניהם בנבלים על עלמות: 21 ומתחתו ואליפלה ומקניהם ועבד אדים ויעאל ועוזיהו בכנורות על השמייניות לצח: 22 ובכניהם שר הלוים במשיא יסר במשא כי מבין הוא: 23 וברכיה ואלקנה שעריהם לארון: 24 ושבניהו וושפט וננתאל ועמש זכריהו ובניהם ואליעד הכהנים ממחצרים בחצרות לפני ארון האלהים ועבד אדים ויחיה שעריהם לארון: 25 ויהי דוד וזקנין ישראל ושדי האלפים ההלכים להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמה: 26 ויהי עוזר האלהים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו שבעה פרים ושבעה אילים: 27 ודודיד מכרבל במעיל בוץ וכל הלוים הנשים את הארון והמשדרים וככניתה השר המשא המשדרים ועל דוד אפור בד: 28 וכל ישראל מלעלים את ארון ברית יהוה בתרועה ובקהל שופר בחצרות ובמצלותיהם משמעיים בנבלים ובכנורות: 29 ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר דוד ומיכל בת שאול נשקפה بعد החלון ותרא את המלך דוד מפרק ומשחק ותבו לו בלביה:

16 ויביאו את ארון האלהים ויצינו אותו בתוך האהל אשר נטה לו דוד וקריבו עלות ושלמים לפני האלהים: 2 וכל דוד מעהלות העלה והשלמים ויברך את העם בשם יהוה: 3 ויחלך לכל איש ישראל מאיש ועד אשה לאיש כבד לחם ואשפר ואשיה: 4 ויתן לפני ארון

עשית את כל הגדולה הזאת להודיע את כל הגדלות: 20 יהוה אין עמוק ואין אללים וולך בכל אשר שמענו באונינו: 21 ומוי עמוק ישראלי נוי אחד בארץ אשר החל אללים לפלדות לו עם לשום לך שם גדלות ונראות לנוש מפני עמוק אשר פDIST ממצרים גוים: 22 ותתן את עמק ירושלים לך לעם עד עולם ואתה יהוה הייתה להם לאלהים: 23 ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן עד עולם ועשה כאשר דברת: 24 יאמן וינדל שמק עד עולם לאמר יהוה צבאות אלהי: ישראל אלהים לישראל ובית דוד עבדך נcone לפניך: 25 כי אתה אלהי גלית את און עבדך לבנות לו בית על בן מצא עבדך להתחפלל לפניך: 26 ועתה יהוה אתה הוא אלהים ותדבר על עבדך החטובה הזאת: 27 ועתה הוואת לברך את ביתך עבדך להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם:

18 ויהי אחרי כן וירד דוד את פלשתים ויכניעם ויקח את נת ובנתייה מיד פלשתים: 2 וירק את מואב ויהיו מואב עבדים לדוד נשאי מנהה: 3 וירק דוד את הדרודר מלך צובה חמתה בלבתו להציב ידו בנחר פרת: 4 ויליכך דוד ממננו אלף רכב ושבעת אלף פרשים ושרים אלף איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממננו מהה רכב: 5 ויבא ארם דרמשק לעוזר להדרודר מלך צובה וירק דוד באדם עשרים ושנים אלף איש: 6 וישם דוד באדם דרמשק ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנהה ויושע יהוה לדוד בכל אשר הילך: 7 ויקח דוד את שלטי היזוב אשר היה עלי עבדיו הדרודר ויבאים ירושלים: 8 ומשבחת ומכוון ערי הדרודר ליה דוד נחת רבה מאד בה עשה שלמה את ים הנחתה ואת העמודים ואת כל הנקחת: 9 ווישמע תעו מלך חמת כי הכה דוד את כל היל הדרודר מלך צובה: 10 ווישלח את הדרום בנו אל המלך דוד לשאול לו לשולם ולברכו על אשר נלחם בהדרודר וכחיו כי איש מלחמות תעו היה הדרודר וכל כל זחוב וכסף ונחתת: 11 גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה עם הכסף והזחוב אשר נשא מכל הנויים מארום וממואב ומבני עמן ומפלשתים ומעמלק: 12 ואבש בן צרויה הכה את אדרום בניא המלח שמונה עשר אלף: 13 וישם באדרום נצבים יהו כי אדרום עבדים לדוד

mobach ha'ulah tamid lebker ולבך הכתוב בתורת יהוה אשר צוה על ישראל: 14 ועמהם הימן וידותון ושאר הבורורים אשר נקבעו בשמות להדרות ליהוה כי לעולם חסרו: 15 ועמהם הימן וידותון חצירות ומצלitos לשמשיעים וככל שיר האלהים ובני יdoton לשער: 16 וילכו כל העם איש לבתו ווסף דוד לברך את ביתו:

17 ויהי כאשר ישב דוד בביתו ואמר דוד אל נתן הנביא הנה אנכי יושב בבית הארוים וארון ברית יהוה תחת יריעות: 2 ויאמר נתן אל דוד כל אשר בלבך עשה כי האלהים עמק: 3 ויהי בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לא אמר: 4 לך ואמרת אל דוד עבדך כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת: 5 כי לא ישבתי בבית מון היום אשר העלייתו את ישראל עד התחלכתי בכל ישראל חדשות את עמי למא למה לא בניהם יהוד אל אשר צויתו לדמות את עמי לאמר למדוד כי אלה בית ארוים: 6 ועתה כה תאמר לעבדך לדוד כי אמר יהוה צבאות אני לקחתי מן הנהה מן אחרי הצאן להיות נגיד על עמי ישראל: 8 ואהי עמק בכל אשר הלכת ואכרית את כל אויביך מפני ועשית לך שם כשם הגדולים אשר בארץ: 9 ושותמי מקום לעמי ישראל ונטעתו ושכן תחתיו ולא ירנו עוד ולא יסיפו בני עליה לבתו אשר בראשונה: 10 ולמיניהם אשר צויתו שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואנד לך ובית יבנה לך יהוה: 11 וזהה כי מלאו ימיך לכת עם אבותיך והקימותי את זריך אחריך אשר יהיה מבניך והכנעתי את מלוכתו: 12 הוא יבנה לי בית וככנתה את כסאו עד עולם: 13 אני אהיה לך לאב והוא יהיה לך לבן וחסדי לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך: 14 והעמדתיחו בביתי ובמלוכתו עד העולם וכסאו יהיה וכון עד עולם: 15 ככל הדברים אלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דוד: 16 ויבא המלך דוד וישב לפניו יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים וממי ביתו כי הביאתי עד חלם: 17 ותקנן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וראיתני כהור האדם המעליה יהוה אלהים: 18 מה יוסיף עוד דוד לך לבבך את עבדך ואתה את עבדך ידעת: 19 יהוה בעבר עבדך וככלך

דודיך לקראת ארם מלחמה וילחמו עמו: 18 וינס ארם מלפני ישראל ויהרג דודיך מארם שבעת אלפיים רבים ורביעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא המית: 19 ויראו עברי הדרדרור כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דודיך ויעברתו ולא אבה ארם להוציא את בני עמו עד: סופר: 20 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דודיך הראשים ליד המלך:

20 ויהי לעת תשובה השנה לעת זאת המלכים יונגן ויאב את חיל הצבא וישתח את ארץ בני עמו ויבא ויצר את רבה ודודיך ישב בירושלים וירא ואב את רבה ויהרשה: 2 ויהיך דודיך את עתרת מלכם מעל ראשיו ומצאה משקל ככר זהב וכבה אבן יקרה ותהי על ראש דודיך ושלל העיר הוציא הרבה מאד: 3 ואת העם אשר בה הוציאו וישר במנורה ובחירותי הברזל ובמנורות וכו' יעשה דודיך לכל ערי בני עמו וישר דודיך וכל העם ירושלם: 4 ויהי אחרי כן ועוז חנינו כמנור ארכינום: 5 ואת הרים שבכני החשטי את ספי מילדי הרפאים וכו'נו: 6 ותהי עוד מלחמה את פלשתים וירא אלחנן בן יעור את לחמי אחיך גלית הגתוי ועוז חנינו כמנור ארכינום: 7 ותהי עוד מלחמה בנתה ויהי איש מודה ואכבעתו שש עשרים וארבע גומ הוא נולד להרפה: 8 ויחרף את ישראל ויכחו יהונתן בן שמעא אחיך דודיך: 9 אל נולדו להרפה בת ניפלו ביד דודיך וביר עבדיו:

21 ויעמד שטן על ישראל ויסת את דודיך למנות את ישראל: 2 ויאמר דודיך אל ייאב ואל שריו העם לכון ספרו את ישראל מבאר שביע ועד דן והביאו אליו ואדעה את מספרם: 3 ויאמר ייאב ויסוף יהוה על עמו כהם מהה פעמים הללו אדני המלך כלם לאדני לעבדים למה בקש את אדני למה יהוה לאשמה לישראל: 4 ודבר המלך חזק על ייאב וצוא ייאב ויחלך בכל ישראל ויבא ירושלם: 5 ויתן ייאב את מספר מפקד העם אל דודיך ויהי כל ישראל אלף אלפיים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב: 6 ולויב ובנימן לא פקד בחוכם כי נתעב דבר המלך את ייאב: 7 וירע בעני האלהים על הדבר הזה ויד את ישראל: 8 ויאמר דודיך אל האלהים חטאתי מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון עבדיך כי נסכלתי מאד: 9 וידבר יהוה אל נד חזה דודיך לאמור: 10 לך ודברת אל דודיך לאמור כי אמר יהוה שלוש אני נתה

וישוע יהוה את דודיך בכל אשר הלא: 14 וימליך דודיך על כל ישראל ויהיו עשה משפט יצדקה לכל עמו: 15 ויאוב בן צריה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזוכיר: 16 וצדוק בן אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים וושאנו סופר: 17 ובניהם בן יהוירע על הכרתי והפלתי ובני דודיך הראשים ליד המלך:

19 ויהי אחורי בן יימת נחש מלך בני עמו וימליך בנו תחתיו: 2 ויאמר דודיך העשה חסר עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסר וישלח דודיך מלאים לנחמו על אביו ויבאו עברי דודיך אל ארץ בני עמו אל חנון לנחמו: 3 ויאמרו שריו בני עמו לחנון המכבר דודיך את אביך בעיניך כי שלח לך מנהימים הלא בעבור לחקר ולהחפץ ולדגל הארץ בא עבדיו אלקיך: 4 ויהי חנון את עברי דודיך וינלחם ויכרת את מדריהם בחצי ערד המפשעה וישראלם: 5 וילכו וינידזו לדודיך על האנשים וישלח לקראותם כי היו האנשים נכלמים מאד ויאמר המלך שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם: 6 ויראו בני עמו כי התבאשו עם דודיך וישלח חנון ובני עמו אלף ככר כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב ופרשים: 7 וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה ואת עמו ויבאו ויהנו לפניו מידבא ובני עמו נאספו מעריהם ויבאו למלחמה: 8 וישמע דודיך וישלח את ייאב ואת כל צבא הגבורים: 9 ויצאו בני עמו ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו לבדם בשדה: 10 וירא ייאב כי היהת פני המלחמה אליו פנים ואחריו ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם: 11 ואות יתר העם נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמו: 12 ויאמר אם תחזק מני ארם והיות לי להשועה ואם בני עמו יחזקו מך והושעך: 13 חזק ונתחזקה بعد עמו ובعد ערי אלהינו יהוה הטוב בעינוי יעשה: 14 וווש יהב והעם אשר עמו לפניו ארם למלחמה וינסו מפניו: 15 ובני עמו ראו כי נס ארם וינסו נס הם מפני אבשי אחיו ויבאו העירה ויבא ייאב וירושלם: 16 וירא ארם כי נגפו לפני ישראל ושלחו מלאים וויצוiano את ארם אשר מעבר הנהר ושובך שר צבא הדרדר לפניהם: 17 וינגד לדודיך ויאסף את כל ישראל ויעבר הירדן ויבא אליהם ויערך אליהם ויערך

22 ויאמר דוד וזה הוא בית יהוה האללים וזה מזבח
עללה לישראל: 2 ויאמר דוד לכנוס את הגרים אשר
בארץ ישראל ועמד חצבים לחצוב אבני נזות לבנות בית
האללים: 3 וברזל לרבות מסמרים לדלתות השערים
ולמחברות הכין דוד ונחשת לרבות אין משקל: 4 ועצי
ארזים לאין מספר כי הביאו הצדינים והצדירים עצי
ארזים לרבות לדוד: 5 ויאמר דוד שלמה בני נער ורך
והביה לבנות ליהוה להגדיל למעלה לשם ולהתפארת
כל הארץ אכינה נא לו ויקן דוד לרבות לפני מותה:
וירקרא לשלהמה בנו ויוציאו לבנות בית ליהוה אלהי
ישראל: 7 ויאמר דוד לשלהמה בנו אני היה עם לבבי
לבנות בית לשם יהוה אלהי: 8 ויהי עלי דבר יהוה
לאמר רם לרבות שפכת ומלחמות גדלות עשית לא תבנה
בית לשמי כי דמים רביים שפכת ארצך לפני: 9 הנה בן
נולד לך הוא יהוה איש מנוחה והנהו לוי מכל אובי
מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל
בימי: 10 הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו
לאב והכינותי כסא מלכותו על ישראל עד עולם: 11
עתה בני יהי יהוה עמק והצלה ובנית בית יהוה אלהיך
כאשר דבר לך: 12 אך יתן לך יהוה שלב ובינה ויזוך
על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך: 13 או תצליח
אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה
יהוה את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת:
14 והנה בעני הכוינותי לבית יהוה והב כקרים מה אלך
וכסף אלף אלף כקרים ולנחשת ולברזל אין משקל
כי לרבות היה ועצים ואבויים הכוינותי ועליהם חסיף: 15
עמך לרבות עשי מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל
חכם בכל מלאכה: 16 לזהב לכסף ולנחשת ולברזל
אין מספר קם ועשה וייחי יהוה עמק: 17 ויעצז דוד לכל
שרי ישראל לעזר לשלהמה בנו: 18 הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידיו את ישבי הארץ
ונכשחה הארץ לפני יהוה ולפני עמו: 19 עתה תננו לבבכם
ונפשכם לדרוש ליהוה אלהיכם וקומו ובנו את מקדש
יהוה האללים להביא את ארון ברית יהוה וכלי קדש
האללים לבית הבנה לשם יהוה:
האללים לבית הבנה לשם יהוה:

23 ודוד זקן ושבע ימים וימליך את שלמה בנו על
ישראל: 2 ויאסף את כל שרי ישראל והכהנים והלוים:

עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך: נו ויבא נד אל
דוד ויאמר לו כה אמר יהוה קבל לך: 12 אם שלוש שנים
רubb ואם שלשה חדשים נספה מפני צדיק וחרב אויבך
למשנת ואם שלשת ימיםחרב יהוה ודבר באرض ומלאך
יהוה משחית בכל נבי ישראל ועתה ראה מה אשיב את
שלחייך: 13 ויאמר דוד אל צר לי מאד אפללה
נא ביד יהוה כי רכבים רחמיין מאד וביד אדם אל אפל
14 ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל אל שביעים אלף
איש: 15 וישלח האללים מלאך לירושלים להשחיתה
וכחשתה ראה יהוה וינחם על הרעה ויאמר למלאך
המשחית רב עתה הרף יידך ומלאך יהוה עמד עם נרין
ארנן היבוסי: 16 וישא דוד את עיניו וירא את מלאך
יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלפה בידיו
נטויה על ירושלים ויפל דוד וחווקים מכסים בשקים
על פניהם: 17 ויאמר דוד אל האללים הלא אני אמרתי
למנות בעם ואני הוא אשר חטאתי והרע הרעוטי אלה
הצאן מה עשו יהוה אלהי תהי נא יידך בי ובביה אבוי
ובעمرך לא למנפה: 18 ומלאך יהוה אמר אל נד אמר
לדוד כי יעלה דוד לתקום מזבח ליהוה בגין ארנן
היבוסי: 19 ויעל דוד בדבר נד אשר דבר בשם יהוה: 20
וישב ארנן וירא את המלאך וארכבתה בינו עמו מתחבאים
וארנן דש חתים: 21 ויבא דוד עדר ארנן ויבט ארנן
את דוד ויצא מן הנגן וישתחוו לדוד אפים ארץ:
22 ויאמר דוד אל ארנן תנח לי מקום הנגן ובנה בו
מזבח ליהוה בכסף מלא תנחו לי ותעצר המנפה מעל
העם: 23 ויאמר ארנן אל דוד קח לך ויעש אדרני המלך
הטוב בעניינו ראה נתתי הבקר לעולות והמורנים לעצים
והחטים למנה הכל נתתי: 24 ויאמר המלך דוד לארנן
לא כי קוה אקנה בכסף מלא כי לא אשה אשר לך ליהוה
והעלות עוללה חنم: 25 ויתן דוד לארנן במקום שקל
זהב משקל שש מאות: 26 ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים וירקא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
מזבח העלה: 27 ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל
נדנה: 28 בעת ההיא בראות דוד כי ענהו יהוה בגין
ארנן היבוסי וזבח שם: 29 ומשן יהוה אשר עשה משה
במדבר ומזבח העולה בעת ההיא בכמה נגעון: 30
ולא יכול דוד ללכת לבנו לדרש אליהם כי נבעת מפני
חרב מלאך יהוה:

משמרת הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעברת בית יהודו:

24 ولבני אהרן מחלוקתם בני אהרן נרב ואביהו אלעזר ואיתמר: 2 וימת דרב ואביהו לפני אחיהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר ואיתמר: 3 ויחללם דוד וצדוק בן בני אלעזר ואחימלך מן בני איתמר לפקדתם בעדרתם: 4 וימצאו בני אלעזר רבים לראש הנברים מן בני איתמר ויחללם לבני אלעזר ראשים לבית אבות ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה: 5 ויחללם בוגרלוות אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני איתמר: 6 ויתכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלווי לפני המלך והשרים הצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראש האבות לכהנים וללויים בית אב אחדacho לאלעזר ואחוי אחד לאיתמר: 7 ויצא הנורל הראשון ליהויריב לידעיה השני: 8 להרם השליishi לשעריהם הרביעי: 9 למלכיה החמישי למיון הששי: 10 לתקוץ השבוי לאביה השמני: 11 לישוע החשייל שכניינו העשרי: 12 לאלישב עשתי עשר ליקום שנים עשר: 13 לחפה שלשה עשר לשבאב ארבעה עשר: 14 לבננה חמישה עשר לאמר ששה עשר: 15 לחיזר שבעה עשר להפצע שמונה עשר: 16 לפתחיה תשעה עשר ליהויריב העשרים: 17 ליכין אחד ועשרים לנמול שנים ועשרים: 18 לדליהו שלשה ועשרים למעיוו ארבעה ועשרים: 19 אלה פקדתם לעבדתם לבוא לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אחיהם כאשר צהו יהוה אלהי ישראל: 20 ולבני לוי הנורדים לבני עמרם שובל לבני שובל ואחיהו: 21 לרחבייה לבני רחבייה הראש ישיה: 22 ליזהרי שלמות לבני שלמות יחת: 23 ובני יריהו אמריהו השני יהוא הלישי יקמעם הרביעי: 24 בני עזיאל מיכה לבני מיכה שמור: 25 אחוי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו: 26 בני מררי מחליל ומושי בני עזיהו בני: 27 בני מררי ליעזיהו בנו ושם זוכר ועברי: 28 למחליל אלעזר ולא היה לו בנים: 29 לקיש בני קיש ירחה מאל: 30 ובני מושי מחליל ועדר וירימות אלה לבני הלוים לבית אבותיהם: 31 וופילו גם הם נורדים לעממת אחיהם בני אהרן לפני דוד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללויים אבות הראש לעממת אחיו הקטן:

3 ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה וייה מספרם לגלגוליהם לברים שלשים ושמונה אלף: 4 מלאה לנצח על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושתרים ושפטים ששה אלף: 5 וארבעת אלף שערים וארכעת אלף מHALILIM ליהוה בכלים אשר עשו ליה הלהל: 6 ויחללם דוד מחלוקת לבני לוי לנרשון קחת ומוררי: 7 לנרשוני לעדן ושמי: 8 בני לעדן הראש יהואל וזעם וויאל שלשה: 9 בני שמעי שלמות וחואל והרן שלשה אלה ראיי האבות לעדן: 10 ובוני שמעי יחת וינא ויושם וברעה אלה בני שמעי ארבעה: 11 ויהי יחת הראש וויזה השנו ויושם וברעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדת אחת: 12 בני קחת עמרם יצחד חברון וויאל ארבעה: 13 בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדר קדושים הוא ובניו עד עולם להקטיר לפניו יהוה לשratio ולברך בשם עד עולם: 14 ומשה איש האלים בני קראו על שבת הלווי: 15 בני משה נרשם ואלייעזר: 16 בני גרשום שבואל הראש: 17 ויהיו בני אליעזר רחבה הראש ולא היה לאלייעזר בני אחרים ובני רחבה רבבו למעלה: 18 בני יצחד שלמות הראש: 19 בני חבורון יריהו הראש אמריה השני יהואל שליח השליishi ויקמעם הרביעי: 20 בני עזיאל מיכה הראש וישראל השני: 21 בני מררי מחליל ומושי בני מחליל אלעזר וקוש: 22 וימת אלעזר ולא היה לו בנים כי אם בנות וישאות בני קיש אחיהם: 23 בני מושי מחליל ועדר וירימות שלשה: 24 אלה בני לוי לבית אבותיהם ראש האבות לפקדותם במספר שמות לגלגוליהם עשה המלאכה לעברת בית יהוה מבן עשרים שנה ומעלה: 25 כי אמר דוד הניח יהוה אלהי ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם: 26 וגם ללוים אין לשאת את המשכן ואת כל כליו לעבדתו: 27 כי בדברי רודר האחננים מהה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה: 28 כי מעמדם ליד בני אהרן לעברת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת לכל קדר ומעשה עבדת בית האלים: 29 וללחם המערה ולسلط למנה ולרכיקי המצאות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדעה: 30 ולעמד בבקר בבקר להדרות ולהלול ליהוה וכון לערב: 31 ולכל העלות עלות ליהוה לשבותות להדרים ולمعدים במספר כמשפט עליהם תמיד לפני יהוה: 32 ושמרו את משמרת אהל מועד ואת

26 למחלקות לשערם לקרים משלמיהו בן קראמן בני אסף: 2 ולמשלמיהו בני זכריהו הבכור ידייעאל השני זבריהו השלישי יתניאל הרביעי: 3 עילם החמישי יהונתן השמי אליהוני השביעי: 4 ולעבד אדם בני שמעיה הבכור יהובד השני יואה השישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי: 5 עמיאל השמי ישכר השביעי פעלתי השמיי כי ברכו אליהם: 6 ולשמעיה בנו גולד בןיהם המושלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה: 7 בני שמעיה עתני ורפהאל ועובד אלזבר אחיו בני חיל אליהו וסמכיו: 8 כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם: 9 ולמשלמיהו בניים ואחים בני חיל שמונה עשר: 10 ולחסה מן בני מדרבי בניים שמרי הראש כי לא היה בכור וישמו אביהם בראש: 11 חלקייהם השמי טבליהם השלי וזכריהו אביהם בראש: 12 לאללה מחלקות השערם לדאשי הנברים עשר: 13 לאללה מחלקות השערם לשרת בביה יהוה: 14 ויפילו גורלות משמרת לעממת כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדריהם השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השמיי ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשידי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשתי עשר עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארכבה עשר מתחיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לששה עשר לירמות בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לששה עשר לשבעה עשר לישבקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמנה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 לחשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליתה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארכבה ועשרים לromeathy עוז בנוו ואחיו שנים עשר: 32 ליצהריהו בנוו ולמלאה החיצונה על ואחיו: 29 ליצהריהו בנוו ולמלאה החיצונה על

ויבדל דוד ושרי הצבא לעבירה לבני אסף והימן יידותון הנבאים בכנרות בנבלים ובמלחמות ויהי מספרם אנש מלאכה לעבדתם: 2 לבני אסף זכריו ו يوسف ונתניהו ואשראללה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך: 3 לדותון בני יידותון נדליהו זכריו וישעיהו חשביהו ומתחיהו ששה על ידי אביהם יידותון בכנור הנבא על הדורות והלל ליהוה: 4 להימן בני הימן בקייה מהניאו עזיאל שבואל וירימות חנניה חנני אליאתא גדרתי ורומתאי עוז ישבקחה מלותי הותיר מוחיאות: 5 כל אלה בניים להימן חזה המלך בדברי האלים להרים קרן ויתן האלים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש: 6 כל אלה על ידי אביהם בשור בית יהוה במצלטים נבלים וכנרות לעבדת בית האלים על ידי המלך אסף יידותון והימן: 7 ויהי מספרם עם אחיהם מלמדיו שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים ושמונה: 8 ויפילו גורלות משמרת לעממת כקפן כנדול מבין עם תלמיד: 9 ויצא הנורל הראשון לאסף לישוף גדריהם השני הוא ואחיו ובנוו שנים עשר: 10 השלישי כור בנוו ואחיו שנים עשר: 11 הרביעי ליצרי בנוו ואחיו שנים עשר: 12 החמישי נתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 13 הששי בקיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 14 ההשביעי ישראלה בנוו ואחיו שנים עשר: 15 השמיי ישעיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 16 התשיעי מתניאו בנוו ואחיו שנים עשר: 17 העשידי שמעי בנוו ואחיו שנים עשר: 18 העשתי עשר עזראל בנוו ואחיו שנים עשר: 19 ההשנים עשר להשכיה בנוו ואחיו שנים עשר: 20 לששה עשר שובל בנוו ואחיו שנים עשר: 21 לארכבה עשר מתחיהו בנוו ואחיו שנים עשר: 22 לששה עשר לירמות בנוו ואחיו שנים עשר: 23 לששה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 24 לששה עשר לשבעה עשר לישבקה בנוו ואחיו שנים עשר: 25 לשמנה עשר להנני בנוו ואחיו שנים עשר: 26 לחשעה עשר למלווי בנוו ואחיו שנים עשר: 27 לעשרים לאליתה בנוו ואחיו שנים עשר: 28 לאחד ועשרים להותיר בנוו ואחיו שנים עשר: 29 לשנים ועשרים לנדיוטי בנוו ואחיו שנים עשר: 30 לששה ועשרים למוחיאות בנוו ואחיו שנים עשר: 31 לארכבה ועשרים לromeathy עוז בנוו ואחיו שנים עשר:

ישראל לטריטוריות ולשפטים: ³⁰ ליהודה אחיו מאהי דוד ליששכר עמרי בן מכך: ³¹ לזבולון ישמעיהו בן עבדיהו לנפתלי ורימותה בן עזריאל: ³² לבני אפרים הושע בן עזיהו לחציו שבת מנשה יואל בן פרדייה: ³³ לדן עזראל בן זריהו לבנימין ישיאל בן אבנר: ³⁴ ולא נשא דוד מספרם ירham אלה שריו שבטי ישראל: ³⁵ ולא אמר יהוה להרבות את למבין עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את ישראל ככוכבי השמים: ³⁶ יואב בן צריהו החל למןotta ולא כליה ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עליה המספר במספר דברי הימים למלך דוד: ³⁷ ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמנדרלות יהונתן בן עזיהו: ³⁸ ועל עשי מלאתה השדה לעבדת הארץ עזרי בן כלוב: ³⁹ ועל הכרמים שמעי הרמוני ועל שכרכמים לאצרות היין זבדי השפמי: ⁴⁰ ועל הזוחמים והש侃מים אשר בשפלה בעל חנן הנדרי ועל אצרות השמן יועש: ⁴¹ ועל הבקר הרעים בשرون ועל אצרות השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי: ⁴² ועל שטריו הרוניים ועל האתניות יהודיו המרנתי: ⁴³ הנמלים אובייל היישמעל ועל האתניות יהודיו המרנתי: ⁴⁴ ועל הצאן יזיו הנדרי כל אלה שריו הרכוש אשר למלך דוד: ⁴⁵ ויהונתן דוד דוד יונע איש מבין וסופר הוא ויהיאל בן חכמוני עם בני המלך: ⁴⁶ ואחריו איחתפל יונע למלך וחושי הארכי רע המלך: ⁴⁷ ואחריו איחתפל יהודע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב:

28 ויקhal דוד את כל שריו ישראל שריו השבטים ושריו המחלקות המשרתים את המלך ושריו האלפים ושריו המאות ושריו כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל גבור חיל אל ירושלם: ² ויקם דוד המלך על רגליו ואמר שמעוני אחיו ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית יהוה ולהדרם רגלי אלהינו והכינוי לבנות: ³ והאלחים אמר לי לא תבנה בית לשמי כי איש מלכותות אתה ודרמים שפכת: ⁴ ויבחר יהוה אלהי ישראל כי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובכני אבי כי רצחה להמלך על כל ישראל: ⁵ ומכל בני כי רכבים בני נתן לי יהוה ויבחר בשלמה בני לשכת על כסא מלכות יהוה על ישראל: ⁶ ויאמר לי שלמה בנק הוא יבנה ביתיו וಚירותיו כי בחרתי בו שפטיהם בן מעכה: ⁷ ללוּי חשבה בן קמואל לאחנן

בנוי חיל אלף ושבע מאות על פקודה ישראל מעבר לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדה המלך: ⁸ לחרוני יריה הראש לחרוני לתלדיתו לאבות בשנת הארבעים למלכות דוד נדרשו וימצא בהם נבורי חיל ביעזר גלעד: ⁹ ואחיו בני חיל אלפיים ושבע מאות ראשי האבות ופקידם דוד המלך על הרואכני והנדי וחציו שבת המנשי לכל דבר האלוהים ודבר המלך:

27 ובני ישראל למספרם ראשי האבות ושריו האלפים והמאות וטטריהם המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש בחרש לכל חדש השנה המחלקה האחת עשרים וארבעה אלף: ² על המחלקה הראשונה לחדר חדש הראשון ישבעם בן זבדיאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ³ מן בני פרץ הראש לכל שריו הצבאות לחדר החדש הראשון: ⁴ ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁵ שור הצבא השלייש לחדר השלישי בניהו בין יהודע הכהן ראש ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁶ הוא בניהו גבור השלשים ומחלקו עמייבר בנו: ⁷ הרכיבי לחדר הרביעי עשה אל אחיו יואב וובדיה בנו אחורי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁸ החמישי לחדר החמישי השר שמהות הירח ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ⁹ השישי לחדר הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁰ השביעי לחדר השבעי חלץ הפלוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹¹ השמיני לחדר השמיני סכבי החשתי לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹² התשיעי לחדר התשיעי אביעזר הענתי לבנימני העשורי מהרי הנטפותיו לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹³ העשורי לחדר העשורי מהרי הנטפותיו לזרחי ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁴ עשתי עשר לעשתי עשר החדרש בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁵ חמשים עשר לשנים עשר החדרש חלדי הנטופטו לעתניאל ועל מחלקו עשרים וארבעה אלף: ¹⁶ ועל שבט ישראל לרואכני גניד אל עזר בן זכריו למשמעוני שפטיהם בן מעכה: ¹⁷ ללוּי חשבה בן קמואל לאחנן

ורקמה וכל אבן יקרה ואבני שיש לריב: 3 ועוד ברכותו בכבוד אלוהי יש לי סנלה זהב וכסף נתנו לבית אלוהי למלחה מכל הכינויים לבית המקדש: 4 שלשת אלפיים ככר זהב מוחaab אופיר ושבעת אלפיים ככר כסף מזוקק לטוח קירות הביתם: 5 ליהב זהב וכסף לכיסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומוי מתנדב למלאות ידו היום ליהוה: 6 ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים והמאות ולשרי מלאכת המלך: 7 ויתנו לעבודת בית האלוהים זהב כקרים חמשת אלפיים ואדרננים רבו וכסף כקרים עשרה אלפיים ונחשת רבו ושמונת אלפיים כקרים ובריל מהא אלף כקרים: 8 וונמצא אותו אבניו נתנו לאוצר בית יהוה על יד יהיאל הגרשני: 9 וישמחו העם על המרכם כי בלב שלם התנדבו ליהוה ונום דוד המלך שמה נדולה: 10 ויברך דוד את יהוה לעני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו מועלם ועד עולם: 11 לך יהוה הנדלה והגבורה והחפارة והנצח והחדור כי כל בשמיים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל בראש: 12 והעשיר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובירך כח וגבורת ובידך נגיד ולוחז לכל: 13 וועתא אלהינו מודים אנחנו לך ומHALילים לשם הפארתק: 14 וכוי מי אני וממי כי נוצר כח להתנדב כיאת כי מפק הכל ומידך נתנו לך: 15 כי גרים אנחנו לפניו ותושבים כל אבותינו צל ימינו על הארץ ואין מקוה: 16 יהוה אלהינו כל ההמון הזה אשר הכנינו לבנות לך בית לשם קדרך מידך היא ולך הכל: 17 ווירדתי אלוהי כי אתה בחן לבב ומשירם תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה וועתא עמך הנמצאו פה ראיותי בשמייה להתנדב לך: 18 יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעלם ליצר מהשבות לבב עמך והכו לבבם אליך: 19 וולשלמה בני תן לבב שלם לשמר מזותיך עדותיך וחיקיך ועשות הכל ולבנות הבריה אשר הכינויים: 20 ויאמר דוד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו כל הקהל ליהוה אלהי אבותיהם ויקדו וישתחו ליהוה ולמלך: 21 ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחורת היום ההוא פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכים זבחים לריב לכל ישראל: 22 ויאכלו ושתו לפני יהוה ביום ההוא בשמייה נדולה וימליכו שניית לשלמה בן

לי לבן ואני אהיה לו לאב: 23 והכינויים את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מזותיו ומשפטיו כולם זהה: 8 ועתה לעני כל ישראל קהל יהוה ובאוני אלהינו שמרו ודרשו כל מזות יהוה אלהיכם למען תירשו את הארץ הטובה והנחלת לבנייכם אחרכם עד עולם: 9 ואותה שלמה בני דוד את אלהי אביך ועבדו בלב שלם ובנשח חפצה כי כל לבבות דורש יהוה וככל יציר מהשבות מבין אם תדרשו ימצא לך ואם תעיבנו יוניחך לעד: 10 ראה עתה כי יהוה בחר לך לבנות בית למקדש חזק ועשה: 11 ויתן דוד לשלמה בנו את תבונת האולם ואת בתיו וננוינו ועליתיו וחדורי הפנימיים ובית הקפרת: 12 ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל הלשכות סביב לאוצרות בית האלוהים ולאוצרות הקדשים: 13 ולמחלקות הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כל עבודה ועובדת כל כל הכסף במשקל לכל כל עבודה ועובדת: 14 ומשקל למיניות הזהב ונורתיהם זהב במשקל למונרה ומונרה ונורתיה ולמנרות הכסף במשקל למונרה ונורתיה כעובדת למונרה ומונרה: 15 ואת הזהב משקל לשלהנות המערךת לשלהן ושלוחן וכסף לשלהנות הכסף: 16 והמלצות והמזוקות והקשות הזהב טהדור ולכפורי הזהב במשקל לכפר וכפוף ולכפורי הכסף במשקל לכפר וכפוף: 17 ולמזבח הקטרת הזהב מזוקק במשקל ולחבנית המרכבה הכרבים זהב לפירותים וסכךם על ארון ברית יהוה: 18 הכל בכתב מיד יהוה עלי השכיל כל מלאכות התבנית: 19 הכהן יאמר דוד לשלמה בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי עמך לא ירפק ולא יזובך עד לכלות כל מלאכת עבודת בית יהוה: 20 והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבודת בית האלוהים ועטך בכל מלאכה לכל נידיב בחכמה לכל עבודת והשרים וכל העם לכל דבריך:

29 ויאמר דוד המלך לכל הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך ומלאכת נדולה כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים: 2 וככל כהוי הכינויים לבית אלהי הזהב ליהב והכסף לכסף והנחתה להנחת הברזל לברזול והעצים לעצים אבני שם ומלאים אבני פוך

דויד ווישחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן: ²³ ווישב שלמה על כסא יהוה למלך החתה דויד אביו ויצלח ווישמו אליו כל ישראל: ²⁴ וכל השרים והנברים גם כל בני המלך דויד נתנו יד תחת שלמה המלך: ²⁵ ווינדל יהוה את שלמה למלוכה לעני כל ישראל ויתן עליו הור מלכות אשר לא היה על כל מלך לפני ישראל: ²⁶ ודויד בן יש מלך על כל ישראל: ²⁷ והוימים אשר מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש: ²⁸ וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד ומלך שלמה בנו תחתיו: ²⁹ ודברי דויד המלך הראשים והאחרנים גם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל דברי נד החוזה: ³⁰ עם כל מלכו וגבורתו והעתים אשר עברו עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארץ:

וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר כאשר עשית עם דודיך אבי והשלח לו אדריהם לבנות לו בית לשbeta בו: 4 הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקтир לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד וועלות לבקר ולערב לשבותות ולהחדרים ולמועדיו יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל: 5 והבביה אשר אני בונה נדול כי נדול אלהינו מכל האלהים: 6 וממי יעצר כח לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלתו וממי אני אשר אבנה לו בית כי אם להקтир לפניו: 7 ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזבב ובכסף ובונחת ובברזל ובארונן וכרכミל ותכלת וידע לפתח פתחים עם החכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכנין דודיך אבי: 8 ושלח לי עצי אדריהם ובירושלם ואלגונים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך ברושם ואלגונים מהלבנון כי עצי לבנון והנה עבדיך עם עבדיך: 9 וידעים לכרות עצי לבנון והנה עבדיך עם עבדיך: 10 ולהכנין לי עציים לריב כי הבביה אשר אני בונה נדול והפללא: 11 ונהנה לחטבים לכרכמי העצים נתני חיטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים אלף ווין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף: 12 ויאמר חורם מלך צר בכתב ושלח אל שלמה באhabitת יהוה את עמו נתרך עליהם מלך: 13 ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדודיך המלך בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובביה למלכותו: 14 ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה להודים אבי: 15 בן אשח מן בנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזבב ובכסף בנחתת בברזל באבניים ובעצים בארכנון בתכלת ובבזבב ובcrcミל ולפתח כל פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמייך וחכמי אדני דודיך אבי: 16 ואעתה החיטים והשערים השמן והיין אשר אמר אדני ישלח לעבדיך: 17 ואנחנו נכרת עציים מן הלבנון ככל צרכך ובנאים לך רפסות על ים יפו אתה تعالה אתם ירושלים: 18 ויספר שלמה כל האנשים הנירים אשר בארץ ישראל אחריו הספר אשר ספרם דודיך אבי וימצאו מאה וחמשים אלף ושלשת אלפיים ושמאות: 19 ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנין אלף חצב בהר ושלשת אלפיים ושש מאות מנצחים להעביד את העם:

1 ויתחוק שלמה בן דודיך על מלכותו יהוה אלהיו עמו ויגדלתו למלוכה: 2 ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים וכל נושא לכל ישראל ראשי האבות: 3 וילכו שלמה וכל הכהל עמו לבמה אשר בנבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבור יהוה במדבר: 4 אבל ארון האלהים העלה דודיך מקרית ערים בהcin לו דודיך כי נתה לו אהל בירושלים: 5 ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשו שלמה והכהל: 6 ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה נראה אלהים לשלהמה עליו עלה אלף: 7 בלילה ההוא נראה אלהים לשלהמה ויאמר לו שאל מה אתה לך: 8 ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דודיך אבי חסד נדול והמלכני תחתיו: 9 עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דודיך כי אתה המלכני על עם רב כנupper הארץ: 10 עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם הזה ואבואה כי מי ישפט את עמק הזה הנדול: 11 ויאמר אלהים לשלהמה יען אשר היהת זאת עם לבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך ונם ימים רבים לא שאלת והשאלה לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתיך עלי: 12 החכמה והמדע נתון לך ועשר נכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן למלכים אשר לפנייך ואחריך לא יהיה כן: 13 ויבא שלמה לבמה אשר בנבעון ירושלים לפני אהל מועד ומלך עלי ישראל: 14 ויאסף שלמה רכב ופרשיהם ויהיו לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים וויהם בערי הרכב עם המלך בירושלים: 15 ויתן המלך את הכסף ואת הזבב בירושלם כאבניים ואת הארץ נתן כקשיים אשר בשפלה לריב: 16 ומוצא הסוסים אשר לשלהמה ממצרים ומקוא סחררי המלך מקוא יקחו במהירות: 17 ויעל וויצו ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארים בידם יוציאו:

2 ויאמר שלמה לבנות בית לשם יהוה ובביה למלכותו: 2 ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנין אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפיים ושש מאות: 3

3 עליהם מלמعلיה וכל אחוריים ביתה: 5 ועביו טפח ושבחו כנעשה שפת כוס פרח שוניה מהזיק בהם שלוש אלפים כייל: 6 ויעש כיוורים עשרה ויתן חמש מימין וחמשה משמאול לרוחזה בהם את מעשה העולה וריחו בס והם לרוחזה לכהנים בו: 7 ויעש את מנורת הזהב ושר כמשפטם ויתן בחיל חמש מימין וחמש משמאול: 8 ויעש שלוחות עשרה וינה בחיל חמשה מימין וחמשה משמאול ויעש מזוקי זהב מה: 9 ויעש חצר הכהנים והזורה הנדרלה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת: 10 ואתם נתנו מכתף הימנית קדרמה ממלול נבבה: 11 ויעש חורם את הסירות ואת הייעים ואת המזוקות ויכל חירם לעשות את המלאכה אשר עשה למלך שלמה בבית האלים: 12 עמודים שניים והגלוות והחדרות על ראש העמודים: 13 והשכבות שתים וחתיכותם גלוות הכתדרות אשר על ראש העמודים: 14 ואת הרמוניים ארבע מאות לשתי השכבות שניים טורים רמנוניים לשכבה האחת לכוסות את שתי גלוות הכתדרות אשר על פני העמודים: 15 ואתם אחד ואת הבקר שניים עשר תחתיו: 16 ואת הסירות ואת הייעים ואת המזוקות ואת כל כליהם עשה חורם אבוי למלך שלמה לבית יהוה נחשת מזוק: 17 בכר הירדן יצקם המלך בעבי האדרמה בין סכות ובין צרדהה: 18 ויעש שלמה כל הכלים האלה לרבות מادر כי לא נחקר משלך נחשת: 19 ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלים ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הנפנים: 20 ואת המנורות ונורתיהם לבעםם כמשפט לפניו הדרביר זהב סנוור: 21 והפרה והמנורות והמלך חיקום זהב והוא מכילות זהב: 22 והמזוקות והכבות והמנחות זהב סנוור ופתח הבית דלתותיו הפנימיות לקדש הקדשים ודלתו הבית להיכל זהב:

5 ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה בבית יהוה ייבא שלמה את קדרי דוד אבוי ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן באצירות בית האלים: 2 או יקחיל שלמה את זקני ישראל ואת כל ראשי המנות נשיא האבות לבני ישראל אל ירושלם להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דוד היא ציון: 3 ויקחלו אל המלך

ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלים בהר המוריה אשר נראה לדוד אביו אשר חכין במקום דוד בגרן ארנן היבוס: 4 ויחל לבנות בחדר השני בשני בתים האלים הארץ אמות במדת הראשונה אמות שים ורחב אמות עשרים: 5 והאולם אשר על פניו הארץ על פניו רחוב הבית אמות עשרים והגביה מאה ועשרים ומפנייה זהב טהרו: 6 ואת הבית הנדרול חפה עז בראשים ויחפה זהב טוב ויעל עליו תמרים ושרשות: 6 ויצף את הבית אבן יקרה לחתפרת זהב פרומים: 7 ויחפה את הבית הקרים הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח קרוביים על הקירות: 8 ויעש את בית קדרש הקדשים ארכו על פניו רחוב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפה זהב טוב לכדרים שש מאות: 9 ומסקל למסגרות לשקלים החמים זהב והעליות חפה זהב: 10 ויעש בבית קדרש קרוביים כרוביים שניים מעשה עצעים ויצפו אתם זהב: 11 וככני הקרוביים ארכו אמות עשרים כנף אחד לאמות חמש מנעט לקיר הבית והכנן האחרת אמות חמש מנעט לככני הקרוב الآخر: 12 וככני הקרוביים האלה דבקה לככני הקרוב الآخر: 13 ככני הקרוביים אלה פרשים אמות עשרים והם עמדים על רגליים ופניהם לבית: 14 ויעש את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובז' ויעל עליו קרוביים: 15 ויעש לפניו הבית עמודים שניים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר על ראשו אמות חמש: 16 ויעש שרשות בדביר ויתן על ראש העמודים ויעש רמנונים מאה ויתן בשרשנות: 17 ויקם את העמודים על פניו ההייל אחד מימין ואחד מהשמאול ויקרא שם הימני יcin ושם השמאלי בעז:

4 ויעש מזבח נחשת עשרים אמה ארכו ועדרים אמה רחבו ועדר אמות קומתו: 2 ויעש את הים מזקע עשר באמה משפטו אל שפטו עגול סביב וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אותו סביב: 3 ודמותם בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את הים סביב שניים טורים הבקר יצוקים במקצתו: 4 עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלואה פנים ימה ושלשה פנים נבבה ושלשה פנים מורה והים

לשמי: ¹⁰ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקים תחת דודך אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל: ¹¹ וואשים שם את הארון אשר שם ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל: ¹² וויעמד לפני מזבח יהוה ננד כל קהיל ישראל וופרש כפוי: ¹³ כי עשה שלמה כיוור נחתת וויתנהו בתוך העוזה חמיש אמות ארכו ו חמיש אמות רוחבו ואמות שלוש קומתו ויעמד עליו וברך על ברכיו ננד כל קהיל ישראל וכפוי השמיימה: ¹⁴ ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמיים ובארץ שומר הברית והחסר לעבדך דודך אבי לפניך בכל לכם: ¹⁵ אשר שמרת לעבדך דודך אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כוים זהה: ¹⁶ ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דודך אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכתר לך איש מלפניי ישב על כסא ישראל רק אם ישמרו ב尼克 את דרכם ללכת בתורתך אשר הלכת לפניך: ¹⁷ ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר דברת לעבדך לדודך: ¹⁸ כי האנוג ישב אליהם את האדרם על הארץ הנה שם ושמי השמיים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ¹⁹ ובנition אל הפלת עבדך ואל חנתנו יהוה אלהי לשמען על הרנה ואל התפללה אשר עבדך מוחפלל לפניך: ²⁰ להיות ענייך פתיחות אל הבית הזה יומם ולילה אל המוקם אשר אמרת לשום שمر שם לשמען אל התפללה אשר יתפלל עבדך אל המוקם הזה: ²¹ ושמעת אל תחנוני עבדך ועמק ישראל אשר יתפלל אל המוקם הזה ואתה תשמע ממקום שבתקן מן השמיים ושמעת וסלחת: ²² אם יחתא איש לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפניך מזבחך בבית הזה: ²³ ואתה תשמע מן השמיים ועשית שפטת את עבדיך לחשיב לרשע לחת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לחת לויצדיקתו: ²⁴ ואם יניף עמק ישראל לפניך אויב כי יחתא לך ושבו והודו את שמן וחתפללו וחתננו לפניך בבית הזה: ²⁵ ואתה תשמען מן השמיים וסלחת לחטאota עמק ישראל והשיבוותם אל האדרמה אשר נתה להם ולאביהם: ²⁶ בהעוצר השמיים ולא יהיה משר כי יחתא לך וחתפללו אל המוקם הזה וויתרו את שמן מהחטאיהם ישובון כי תעטם: ²⁷ ואתה תשמע השמיים וסלחת לחטאota עמק ישראל ועמק ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתהה מטר כל איש ישראל בבחן הוא החדש השביעי: ⁴ ויבאו כל זקני ישראל ויישאו הלוים את הארון: ⁵ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל כל הקדש אשר באهل העלו אתם הכהנים הלוים: ⁶ והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנוערים עליו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימננו מרבי: ⁷ ויביאו הכהנים את ארון ברית יהוה אל מקומו אל דבר הבית אל קדר הקדרים אל תחת כנפי הכרובים: ⁸ ויהיו הכרובים פרשימים כנפים על מקום הארון ויכסו הכרובים על הארון ועל בדייו מלמעלה: ⁹ ויאריכו הבדים ויראו ראש הבדים מן הארון על פני הדבר ולא יראו החוזה וידו שם עד היום זהה: ¹⁰ אין באהרן רק שני הלוות אשר נתן משה בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצתם ממצרים: ¹¹ ויהיו בצתה הכהנים מן הקדר כי כל הכהנים הנמצאים התקדרשו אין לשמר למחלקות: ¹² והלוות המשדרים לכלם לאסף להימן לירחון ולבנייהם ולאחיהם מלבשים בווע במלתיהם ובכובלים וכנורות עמדים מזרח לモזבח ועתם כהנים למאה ועשרים מחרקרים בחצירות: ¹³ וכי אחד למחצרים ולמשדרים להשמע קול אחד להלל ולהדרות ליהוה וכחרדים קול בחצירות ובמצלחות ובכלי השיר ובחלל ליהוה כי טוב כי לעלם חסרו והביה מלא ענן בית יהוה: ¹⁴ ולא יכול הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה את בית האלהים:

6 אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל: ² ואני בניו בית זבל לך ומכון לשבחך עולם: ³ וסוב המלך את פניו וברך את כל קהיל ישראל וכל קהיל ישראל עמד: ⁴ ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דודך אבי ובידייו מלא לא אמר: ⁵ מן היום אשר הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית ליהות שמי שם ולא בחרתי באיש להיות ננד על עמי ישראל: ⁶ ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדוריך להיות על עמי ישראל: ⁷ ויהיו עם לבב דודך אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל: ⁸ ויאמר יהוה אל דודך אבי יען אשר היה עם לבך לבנות בית לשמי הטבות כי היה עם לבך: ⁹ רק אתה לא תבנה הבית כי בנק הוציא מחלץיך הוא יבנה הבית

ובבוד יהוה על הבית ויכרעו אפיקים ארצה על הרצפה
וישתחו וויהרות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו : 4
והמלך וכל העם זבח לפניו יהוה : זיווחה המלך
שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מה
ועשרים אלף ויחנכו את בית האללים המלך וכל העם :
6 והכהנים על משמרותם עמדים ותלויים בכל שיר
יהוה אשר עשה דוד המלך להדות ליהוה כי לעולם
חסדו בהלל דוד בידם והכהנים ממחצרים ננדם וכל
ישראל עמדים : 7 וקידש שלמה את תוק החצר אשר
לפניהם בית יהוה כי עשה שם העלוות ואת חלב השלמים
כי מזבח התנחת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל
את העלה ואת המנחה ואת החלבים : 8 ויעש שלמה
את החג בעת החיה שבעת ימים וכל ישראל עמו קהיל
נדול מادر מלבוא חמת עד נחל מצרים : 9 ויעשו ביום
השmini עצרת כי חנכת המזבח עשו שבעת ימים והחג
שבעת ימים : 10 ובימים עשרים ושלשה לחידש השבעי
שלח את העם לאלהיהם שמחים וטובי לב על הטובה
אשר עשה יהוה לדוד ושלמה ולישראל עמו : 11 ויכל
שלמה את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על
לב שלמה לעשות בבית יהוה ובכבודו הצליל : 12 וירא
יהוה אל שלמה בלילה ויאמר לו שמעתו את הפלתך
ובחרתי במקום זהה לי לבית זבח : 13 אז עצזר השמיים
ולא יהיה מטר ותן אצוה על חנב לאכול הארץ ואמ
אשר דבר בעמי : 14 ויכנענו עמי אשר נקרא שמינו עליהם
ויתפללו ויבקשו פנוי וישבו מדריכיהם הרעים ואני אשמע
מן השמיים ואסלח לחחתם ואראפה את ארצם : 15 עתה
ענין יהיו פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום זהה : 16
ועתה בחזרתי והקדשתי את הבית הזה להיות שמי שם
עד עולם והוא עני ולבי שם כל הימים : 17 וואתך אם
תליך לפני כאשר הילך דוד אביך ולעשות ככל אשר
ציויתיך וחקי ומשפטיך תשמור : 18 והקימותי את כסא
מלכוות כאשר כרתי לדוד אביך לאמר לא יכתר לך
אש מושל בישראל : 19 ואם תשובן אתם ועובתם חוקי
ומצוטי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים
אחרים והשתחויתם להם : 20 ונתקותים מעלה אדמותי אשר
נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשר
מעל פנוי ואתנו למשל ולשינויו בכל העמים : 21 והביה
זה אשר היה עליון לכל עבר עליון ישם ואמר במא

על ארץ אשר נתה לעמך לנחלה : 28 רעב כי יהיה
בארץ דבר כי יהיה שדפן וירקון ארבה וחסיל כי יהיה
כי יציר לו אויביו בארץ שעריו כל גגע וכל מחללה : 29
כל תפלת כל תחנה אשר יהיה לכל האדם ולכל עמך
ישראל אשר יידעו איש גנוו ומכתבו ופרש כפוי אל הבית
זהו : 30 ואתה תשמע מן השמיים מכון שבתק וסלחת
ונתנה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו כי אתה
לבדך ידעת את לבב בני האדם : 31 ולמען ייראך ללבכת
בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פניו האדמה אשר
נתה לאבינו : 32 ונום אל הנכרי אשר לא עמוק יישראל
הוא ובא מארץ רחואה ולמען שמק הנדול וידך החזקה
וורועך הגטויה ובאו והחפלו אל הבית הזה : 33 ואתה
תשמע מן השמיים מכון שבתק וஸחית ככל אשר יקרה
אליך הנכרי ולמען ידעו כל עמי הארץ את שמק וליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמק נקרא על הבית
זהו אשר בניתי : 34 כי יצא עמך למלחמה על אויביו
בדרכך אשר תשלחם והחפלו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והביה אשר בניתי לשםך : 35 ושםעת מון
השמי את הפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם : 36 כי
יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפתם בם ונתנתם
לפניהם שוביהם אל ארץ רחואה או קרובה : 37 והשיבו
אליך כל לבם בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו
אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו העוני ורשענו : 38 ושבו
אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ שביהם אשר שבו אתם
והחפלו לך דרך ארצם אשר נתה לאביהם והעיר אשר
בחורת ולביה אשר בניתי לשםך : 39 ושםעת מון השמיים
מכון שבתק את הפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם
ולדעת לעמך אשר חטא לך : 40 עתה אלהי יהו נא
עניך פתחות ואוני קשבות לסתפת המקום הזה : 41
ועתה קומה יהוה אלהים לנוחך אתה וארון עז כהניך
יהוה אלהים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב : 42
יהוה אלהים אל תשב פנוי משיחך זכרה לחסידי דוד
עבדך :

7 וככלות שלמה להחפלו והאש ירדה מהشمם
וatacl העלה והובחים וכבוד יהוה מלא את הבית : 2
ולא יכולו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : 3 וכל בני ישראל ראים ברדת האש

9 ומלכת שבא שמעה את שמעו שלמה ותבוא לנסות את שלמה בחירות בירושלם בחיל כבד מאר וגמלים נשים בשם זוחב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר היה עם לבבה: **2** וינדר לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר מושלמה אשר לא הגיד לה: **3** ותרא מלכת שבא את חכמתו שלמה והביה אשר בנה: **4** ומאמכל שלחנו ומושב עבדיו ומונמד משרותיו ומלבושיםיהם ומשקיו ומלבושיםיהם ועליתו אשר יעללה בית יהוה ולא היה עוד בה רוח: **5** וatomer אל המלך אמת הדבר אשר שמעתו באציו על דבריך ועל חכמתך: **6** ולא האמנתי לדבריהם עד אשר באתי ותראינה עני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יסתה על השמואה אשר שמעתי: **7** אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך חמיד ושמיעים את חכמתך: **8** יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לחתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את ישראל להעמידו לעולם ויתנק עלייהם למלך לעשות משפט וצדקה: **9** ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשمرם לריב מאה ואבן יקרה ולא היה כבש ההוא אשר נתנה מלכת שבא מלך שלמה: **10** וגם עבדיו חירם ועבדיו שלמה אשר הביאו זהב ומופיר הביאו עצי אלגונים ואבן יקרה: **11** ויעש המלך את עצי האלגונים מסלotta לבית יהוה ולכיבת המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נרא כהם לפנים הארץ יהודה: **12** והמלך שלמה נתן מלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותתפרק ותלך לארצה היא ועבריה: **13** וויה משקל הזהב אשר בא לשלהם בשנה אחת שיש מאות וששים ושכורי זהב: **14** לבד מאנשי התרים וחסידים מבאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מבאים זהב וככסף לשלהם: **15** ויעש המלך שלמה מאות צנעה זהב שהוחט שיש מאות וזהב שביתה על הצנעה אחת: **16** וושלח מאות מננים וזהב שהוחט שלש מאות זהב יעללה על המן האחת וויתנם המלך בבית יער הלבנון: **17** ויעש המלך כסא שנ נדול ויצפחו וזהב טהור: **18** וושלח מעתות לכסא וככש בזוחב לכסא מהוזים וידות מזוה ומזוה על מקום השבת ושנים ארויות עמדים אצל הידות: **19** ושנים עשר ארויות עמדים שם על ש המשולות מזוה ומזוה לא נעשה כן לכל מלכה: **20** וכל כי משקה המלך שלמה זהב וככל כי בית יער הלבנון

עשה יהוה ככה לארץ זוית ולבית הזה: **22** ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבותיהם אשר הוציאם מארץ מזרים וויזקן באלהים אחרים וויתחוו להם ויעבדו על כן הביא עלייהם את כל הרעה הזאת:

8 ויהי מקין עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו: **2** והערים אשר נתן חורם לשלהם בנה שלמה הם יושב שם את בני ישראל: **3** וילך שלמה חמת צוכה ויזוק עלייה: **4** ויבן את תדמור במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחנות: **5** ויבן את בית חורון העליון ואת בית חורון התחתון ערי מצור וחומות דלתיהם ובריה: **6** ואת בعلת ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלהם ואת כל חק שלמה אשר חק לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלו: **7** כל העם הנותר מן החתי והאמרי ווילם והחוי והיבוסי אשר לא מישראל דמה: **8** מן בניהם אשר נותרו אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ווילם שלמה למס עד הדום הזה: **9** ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים למליכתו כי המאה נשילחה ושרו שלישו ושרי רכבו ופרשיו: **10** ואלה שריו הנציבים אשר למלך שלמה חמשים ומאותם הדרדים בעם: **11** ואת בת פרעה העלה שלמה מעיר דוד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב באשה לי בבית דוד מלך ישראל כי קדש המה אשר בא אליהם ארון יהוה: **12** או העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה לפני האולם: **13** ובדבר יום ביום להעלות מצות משה לשבותם ולהחדרים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המזות ובחג השבעות ובחג הסוכות: **14** וויעמד כמשפט דוד אביו את מחלקיות הכהנים על עבדיהם וחלוים על משמרותם להלל ולשרת נגיד הכהנים לדבר יום ביום והשוערים במחולקות לשער ושער כי כן מצות דוד איש האלים: **15** ולא סרו מצות המלך על הכהנים והלויים לכל דבר ואלצרות: **16** ותacen כל מלאתה שלמה עד היום מוסדר בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה: **17** או הילך שלמה לעזיזו נבר ואל אילות על שפת הים בארץ אדום: **18** וישלח לו חורם ביד עבדיו אוניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדיו שלמה אופירה וויזחו משם ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה:

הכבד את עלנו ואותה הקל מועלינו כה תאמר אליהם קתני עבה ממתני אבי: ²¹ ועתה אבי העמיס עליהם על כבד ואני אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקרבים: ²² ויבא ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר שבו אליו בום השלישי: ²³ ויענעם המלך קשה ויעזוב המלך רחבעם את עצת הוקנים: ²⁴ וידבר אליהם עצת הילדים לאמר אכבד את עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשותים ואני בעקרבים: ²⁵ ולא שמע המלך אל העם כי הותה נסבה מעם האלהים למען הקים יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השלוני אל ירבעם בן נבט: ²⁶ וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר מה לנו חלק בדרoid ולא נחלה בגין שי איש לאלהיך ישראל עתה ראה ביתך דוויד וילך כל ישראל לאחלי: ²⁷ ובני ישראל הישבים בעיר יהודה וימליך עליהם רחבעם: ²⁸ וישלח המלך רחבעם את הדרם אשר על המס וירגנו בו בני ישראל אבן יימת והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלים: ²⁹ ויפשוו ישראל בבית דוויד עד היום הזה:

11 *ויבא רחבעם ירושלים ויקhal את בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם עם ישראל להשיב את הממלכה לרחבעם: ² ויהי דבר יהוה אל שמעיהו איש האלהים לאמר: ³ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר: ⁴ כה אמר יהוה לא תעלו ולא תלחמו עם אחיכם שבו איש ביתו כי מأتي נהייה הדרבר הזה וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם: ⁵ וישב רחבעם בירושלים ובין ערים למצור ביהודה: ⁶ ויבן את בית לחם ואת עיטם ואת תקוע: ⁷ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלים: ⁸ ואת נת ואת מרשה ואת זוף: ⁹ ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה: ¹⁰ ואת צרעיה ואת אילון ואת חברון אשר ביהודה ובנימן ערי מצרות: ¹¹ ויהזק את המצריות ויתן בהם נגידים ואצרים מاقل ושםן ויין: ¹² ובכל שער ועיר צנות ורמחים ויהזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן: ¹³ והכהנים והלוים אשר בכל ישראל החיצבו עליו מכל נבולם: ¹⁴ כי עזבו הלוים את מנישיהם ואוחזם וילכו ליהודה ולירושלים כי הוניהם*

זהב סנור אין כסף נחשה שלמה למאומה: ²¹ כי אניות למלך הלוות תרשיש עם עבדיו חורם אהת לשלוש שנים טובאנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנחים וקופים ותוכים: ²² וינדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לשער וחכמה: ²³ וכל מלכי הארץ מבקשים את פניו שלמה לשמע את חכמו אשר נתן האלהים בלבו: ²⁴ והם מבאים איש מנהתו כל-כיסף וכלי זהב ושלמות נשך ובשימים סוסים ופרדמים דבר שנה בשנה: ²⁵ ויהי לשלהמה ארבעת אלפיים ארויות סוסים ומרכבות ושנים עשר אלף פרשים ונייחם בעיר הרכב עם המלך בירושלם: ²⁶ ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים: ²⁷ ויתן המלך אל הכסף בירושלםocabנים ואת הארוים נתן כקם אשר בשפה לרב: ²⁸ ומוציאים סוסים ממצריים לשלהמה ומכל הארץות: ²⁹ ושאר דברי שלמה הראשונים והאחרונים הללו הם כתובים על דברי נתן הנביא ועל נבואת אהיה השילוני ובחוות יעריו החזה על ירבעם בן נבט: ³⁰ וימליך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה: ³¹ וישכב שלמה עם אביו ויקברו בעיר דוויד אביו וימליך רחבעם בנו תחתיו:

10 *וילך רחבעם שכמה כי שם באו כל ישראל להמלך אהו: ² ויהי כשמי ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצריים: ³ וישלחו ויקראו לו ויבא ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר: ⁴ אביך הクשה את עלנו ונעה הקל מעברת אביך הクשה ומעליו הכבדר אשר נתן עליינו ונעברך: ⁵ ויאמר אליהם עוד שלשת ימים ושובו אליו וילך העם: ⁶ וויעז המלך רחבעם את הוקנים אשר היה עמדים לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה דבר: ⁷ וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב להעם הזה ורציהם ודברת אלהם דבריהם טובים והיו לך עבדים כל הימים: ⁸ ויעזב את עצת הוקנים אשר יעצחו ויעזץ את הילדים אשר גדלו אתו העמדים לפניו: ⁹ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשב דבר את העם הזה אשר דברו אליו לאמר הקל מן העל אשר נתן לך עליינו: ¹⁰ וידברו אליו הילדים אשר גדלו אותו לאמר מה אמר לך העם אשר דברו לך לאיך לאמר אביך*

טוביים: 13 וויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלךו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מלך שבטי ישראל ושם אמרנו נומה העמונית: 14 וויש הרע כי לא הcinן לבו לדרוש את יהוה: 15 ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלאם כתובים בדברי שמעיה הנכבי ועדו החזה להתייחס ומלחמות רחבעם וירבעם כל הימים: 16 וישכב רחבעם עם אבתו ויקבר בעיר דוד וימלך אביה בנו החתיו:

13 בשנת שמונה עשרה למלך רחבעם וימלך אביה על יהודה: 2 שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמרנו מיכיהו בת אוריאל מן נבעה ומלחמה היהת בין אביה ובין ירבעם: 3 ויאסר אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור היל: 4 ויקם אביה מעלה להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני ירבעם וכל ישראל: 5 הלא לכם לדעת כי יהוה אליה ישראל נתן מלוכה לדוד וישראל לעולם לו ولבני ברית מלך: 6 ויקם ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דוד וימרד על אדרינוי: 7 ויקבצו עליו אנשים רקים בני בליעל וחאתמו על רחבעם בן שלמה ורחבעם היה נער ודרך לבב ולא התחזק לפניויהם: 8 ועתה אתם אמרים להחזוק לפניו מלוכה יהוה ביר בנו דוד ואתם המון רב ועםכם עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים: 9 הלא הדחתם את כהני יהוה את בני אהרן ותלויים ותעשו לכם כהנים כעמי הארץ כל הבא למלך ידו בperf בן בקר ואילים שבעה וזה כהן לא לאלהים: 10 ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנוו וכחנים משרותים ליהוה בני אהרן והלוים במלאתך: 11 ומקטרים ליהוה עלות בבקר בבקר וב עבר וב עבר וקתרת סמים ומعرכתם לחם על השלחן הטהור ומגורת הזהב ונרתיה ל עבר בערב בערב כי שמרים אנחנו את משמרות יהוה אלהינו ואתם עזבם אתו: 12 והנה עמנו בראש האלהים וכחני אשר עשה שלמה: 13 וויש המלך רחבעם תחתים מני נחשת והפקיד על יד שוי הרצים דשמרים פתח בית המלך: 14 וויהי מדי בוא המלך ביהודה בא הרצים ונשאום והשכום אל תא הרצים: 15 ובהכנעו שב ממן מאחריהם: 16 וויפנו יהודה והנה להם המלחמה פנים

ירבעם ובנו מכהן ליהוה: 15 ווימר לו כהנים לבמות ולשעריהם ולענלים אשר עשה: 16 ואחריהם מכל שבטי ישראל הנטנים את לבם לבקש את יהוה אלהי ישראל בא ירושלם לזכוח ליהוה אלהי אבותיהם: 17 וויתחזקו את מלכות יהודה והואמצו את רחבעם בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דוד ושלמה לשנים שלוש: 18 וויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דוד אביהיל בת אליאב בן ישע: 19 ותולד לו בנים את יוש ות שמריה ואתם זהם: 20 ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותולד לו את אביה ואת עתי ואת זיא ואת שלמית: 21 וויאהב רחבעם את מעכה בת אבשלום מכל נשוי ופילגשו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים ששים וולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות: 22 ווימד לראש רחבעם את אביה בן נגיד באחיו כי להמליכו: 23 וויבן ויפרץ מכל בניו לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצריות ויתן להם המון לרוב ווישאל המון נשים:

12 וויהי כהcinן מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורה יהוה וכל ישראל עמו: 2 וויהי בשנה החמשית למלך רחבעם עליה שישיק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה: 3 בא אלף ומאתים רכוב וכבשים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר בא עמו מצרים לובים סכינים וכושים: 4 וילכד את ערי המצרים אשר ליהודה ויבא עד ירושלם: 5 ושמעה הנביה בא אל רחבעם ושריו יהודה אשר נאספו אל ירושלם מפני שישייק ויאמר להם מה אמר יהוה אתם עזבם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביר ששי: 6 וויכנעו שרי ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה: 7 ובבראות יהוה כי נכנעו היה דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשיחתם ונחתת להם כמעט לפלה ולא תתקח חמותי בירושלם ביר ששי: 8 כי יהיו לו לעבדים יידעו עבודתך ועבדות מלכות הארץ: 9 וויעל שישי מלך מצרים על ירושלם וויקח את אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך את הכל לך וויקח את מנני הזהב אשר עשה שלמה: 10 וויש המלך רחבעם תחתים מני נחשת והפקיד על יד שוי הרצים דשמרים פתח בית המלך: 11 וויהי מדי בוא המלך ביהודה בא הרצים ונשאום והשכום אל תא הרצים: 12 ובהכנעו שב ממן אף יהוה ולא להשחתת לכלה ונגם ביהודה היה דבריהם

סבירות נדר כי היה פחד יהוה עליהם ויבוז את כל הערים כי בואה רבה הייתה בהם: 15 וنم אהלי מקנה הכו יישבו אן לרבע גומלים וישוב ירושלים:

15 ועוריחו בן עודד היהת עליו רוח אלהים: 2 וויצא
לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל יהודה ובנימין
הוה עמכם בחויכם עמו ואם תדרשו ימצאו לכם ואם
תעזובו יעזוב אתכם: 3 וימיים רבים לישראל ללא אלהי
אמות ולא כהן מורה ולא תורה: 4 וישב בצר לו על
ההוה אלהי ישראל ויבקשו יומצאו להם: 5 ובעתים ההם
אין שלום ליוצא ולבא כי מהותם רבות על כל יושבי
הארצאות: 6 וכחתנו נוי בנו ועיר בעיר כי אליהם המם
בכל צרה: 7 ואתם חזקו ואיל ירפו ידיכם כי יש שכר
לפעוליכם: 8 וכשמי אסא הדברים האלה והנבואה
עד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה
ובנימין ומן הערים אשר לכל מהר אפרים ויחדש את
מזבח יהוה אשר לפני אולם יהוה: 9 ויקבץ את כל
יהודה ובנימין והנרגים עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון
כני נפלו עליו מישראל לרבותם כי יהוה אלהי עמו:
10 ויקבצו ירושלים בחדר השלישי לשנת החמש עשרה
למלכות אסא: 11 ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל
הביאו בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפיים: 12 ויבאו
כברית לדרוש את יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם
בכל נפשם: 13 וככל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
וימותם למנן קטן ונודל למאיש ועד אש: 14 ווישבעו
לייהוה בקהל נדול ובתרועה ובחצירות ובשופרות: 15
וישמכו כל יהודה על השבואה כי בכל לבבם נשבעו
בכל רצונם בקשו וימצא להם וינה יהוה להם מסביב:
16 וגם מעכה אם אסא המלך הסירה מגיבירה אשר עשתה
לאשרה מפלצת ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישראל
בנהל קדרון: 17 והבמות לא סרו מישראל רק לבב אסא
היה שלם כל ימי: 18 ויבא את קדריו אביו וקדשו בית
ההלוים כסף זהב וכליים: 19 ומלחמה לא היהת עד
ששיות שליטות וחמשי למלוחות ארץ.

16 בשנת שלשים ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את הרמה לבתו תח יוצא וכאל אסא מלך יהודה: 2 ויצא אסא כסוף וחוב מازירות בית סבבון ובית האלד וישלם אל בן הבר גולד ארבע חישוב

ואחרור ויצעקו ליהוה והכהנים מוחצרים בחצצרות: 15
ויריעו איש יהודה ויהו בהריע איש יהודה והאללים נגף
את רבעם וכל ישראל לפני אביה יהודה: 16 וונכו
בני ישראל מפני יהודה ויתנם אליהם בידם: 17 ויכו
בכם אביה ועמו מכיה רביה ויפלו חללים מישראל חמש
מאות אלף איש בחור: 18 ויכנעו בני ישראל בעת ההיא
ויאמכו בני יהודה כי נשענו על יהוה אלהי אבותיהם: 19
וירדרך אביה אחריו רבעם וילכד ממנה ערים את בית אל
ואת בנותיה ואת ישנה ואת בנותיה ואת עפרון ובנותיה:
20 ולא עצר כה רבעם עוד ביום אביהו וונפהו יהוה
וימת: 21 ויתחזק אביהו וישא לנו נשים ארבע עשרה וילוד
עשדרים ושנים בניים וש עשרה בנות: 22 ויתר דבריו
אביהם וברכיו וברכיו כתובים בטברש הנביא ע"ז:

14 וישכב אביה עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד
וימלך אסא בנו התחתיו בימי שקטה הארץ עשר שנים:
2 ויעש אסא הטוב והישר בעני יהוה אלהיו: 3 ויסר
את מזבחות הנכרים והבמות וישבר את המזבחות וינגדע
את האשרים: 4 ויאמר ליהודה לדרוש את יהוה אלהי
אבותיהם ולעשות התורה והמצוות: 5 ויסר מכל עדר
יהודה את הבמות ואת החמנים ותשקט הממלכה לפניו:
6 ויבן ערי מצורה ביהודה כי שקטה הארץ ואין עמו
מלחמה בשנים האלה כי הגיט יהוה לו: 7 ויאמר ליהודה
ונבנה את הערים האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים
ובבירותם ועדנו הארץ לפניינו כי דרשנו את יהוה אלהינו
דרשנו וניח לנו מסיב ויבנו ויצלחו: 8 ויהי לאסא
חיל נשא צנה ורמח מיהודה שלש מאות אלף ומבניין
נשאי מן ודרכו קשת מאות ושמונים אלף כל אלה
גבורי חול: 9 וויצא אליהם ורח הכוח בחיל אלף
ומורכבות שלש מאות ויבא עד מרשעה: 10 וויצא אסא
לפניו ויערכו מלחמה בניה צפתה לפרש: 11 ווירק אסא
אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמק לעוזר בין רבי
לאין כה עוזרו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשנק באננו
על ההמון הזה יהוה אלהינו אה אל יע策 עמק אנטש:
12 ווינפ יהוה את הכוחים לפני אסא ולפני יהודה וינסו
הכוחים: 13 וירדפם אסא והם אשר עמו עד לנגר ויפל
מכושים לאין להם מחייה כי נשברו לפני יהוה ולפני
מחנהו וישאו של הרבה מאר: 14 וויכו את כל הערים

וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים: 9 וילמדו ביהודה ועמהם ספר תורה יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם: 10 ויהי פחד יהוה על כל מלכות הארץ אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם יהושפט: 11 ומון פלשתים מבאים ליהושפט מנהה וכסף משא נם הערביאים מבאים לו צאן אילם שבעת אלף ושבע מאות ותשים שבעת אלף ושבע מאות: 12 ויהי יהושפט הילך ונדרל עד למלחה ויבן ביהודה בירניות ועררי מסכנות: 13 ומלאה רבה היה לו בערי יהודה ואנשי מלחה נבורי חיל בירושלם: 14 ואלה בקרתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלף עדנה השר ועמו נבורי חיל שלש מאות אלף: 15 ועל ידו יהונתן השר ועמו מאות ושמונים אלף: 16 ועל ידו עמיסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו מאות אלף נבורי חיל: 17 ומן ביןין נבורי חיל אלדרע ועמו נשקי קשת וממן מאות אלף: 18 ועל ידו יהובד ועמו מאה ושמונים אלף חלוצי צבא: 19 אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן המלך בערי המבצר בכל יהודה:

18 ויהי ליהושפט עשר וכבוד לרוב ויתחנן לאחאב: 2 וירד ליקן שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו אחאב צאן ובקר לרוב ולעם אשר עמו ויסיתחו לעלות אל רמות גלעד: 3 ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה הילך עמי ועמד במלחמה: 4 ויאמר יהושפט כמוך וכעמד עמי ועמד במלחמה: 5 ויאקbez אל מלך ישראל דרש נא כוים את דבר יהוה: 6 ויקבץ מלך ישראל את הנכאים ארבע מאות איש ויאמר אליהם הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ייתן האלhim ביד המלך: 6 ויאמר יהושפט האין פה נבייה לעוד ונדרשה מאותו: 7 ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרכו את יהוה מאתו ואני שנאתהו כי איננו מותגנא עלי לטובה כי לימי לדעה הוא מיבicho בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמור המלך כן: 8 ויקרא מלך ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיבicho בן ימלא: 9 ומלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ושבים איש על כסאו מלבשים בגדים וישבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנכאים מותגנאים לפניהם: 10 ויעש לו צדקהו בן כנעה קרני ברזיל ויאמר כה אמר

בדרמשק לאמר: 3 ברית בני ובניך ובין אבי ובין אביך הנגה שלחתי לך כסף וזהב לך הפה בריתך את בעשא מלך ישראל ויעלה מהעל: 4 וישמע בן הדר אל המלך אסא וישלח את שרי ה칠ים אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת כל מסכנות ערי נפתלי: 5 ויהי כשם בעשא ויחדל מבנות את הרמה וישבח את מלאכתו: 6 ואסא המלך לך את כל יהודה וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ובין בהם את נבע ואת המצפה: 7 ובעת ההיא בא נני הרא אל אסא מלך יהודה ויאמר אליו בהשעך על מלך ארם ולא נשען על יהוה אלהיך על כן נמלט חיל מלך ארם מידך: 8 הלא הכושים והלובים היו לחיל לרוב לרכוב ולפרשים להרבה מאד ובחשעך על יהוה נתם בידך: 9 כי יהוה עניינו משפטות בכל הארץ להתחזק עם לבכם שלם אליו נסכלת על זאת כי מעתה יש ערך מלחמות: 10 ויכעס אסא אל הראיה ויתנהו בית המהפהכת כי בזע עמו על זאת וירצץ אסא מן העם בעת ההיא: 11 והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על ספר המלכים ליהודה וישראל: 12 ויהלא אסא בשנת שלושים והשע למלכותו ברגilio עד למלחה חליו ונם בחלו לא דרש את יהוה כי ברפאים: 13 ווישכב אסא עם אבתו יימת בשנת ארבעים ואחת למלכו: 14 ויקברחו בקברתו אשר כרה לו בעיר דוד ווישכבהו במשכב אשר מלא בשמיים וונים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו שרפה נדולה עד למאד:

17 ומלך יהושפט בנו תחתיו ויתחזק על ישראל: 2 ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצורתו ויתן נציבים בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו: 3 ויהי יהודה עם יהושפט כי הילך בדרכיו דוד אביו הראשנים ולא דרש לבעליים: 4 כי לאלהי אביו דרש ובמצותיו הילך ולא כמעשה ישראל: 5 וויכן יהוה את הממלכה בידיו ויתגנו כל יהודה מנהה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרוב: 6 ווינגה לבו בדרכיו יהוה וعود הסיר את הבמות ואת האשדים מיהודה: 7 ובשנת שלוש למלכו שלח לשרו לבן חיל ולעבידיה ולזכריה ולנטנאאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה: 8 ועמהם הלויים שמעיהו ונתניהו וובידיהו ועשה אל שמרימות יהונתן ואדניהם וטובייהו

שרי הרכב כי לא היה מלך ישראל וישבו מאהרו: ³³ ואיש משך בקש לחתמו ויד את מלך ישראל בין הרכבים ובין השရין ויאמר לרכב הפק יידך והוזע אני מן המהנה כי החליטי: ³⁴ ותעל המלחמה ביום ההוא ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת לעת בוא המשם:

19 ישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו בשלום לירושלים: ² ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל המלך יהושפט הילרשע לעוזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך קצף מלפני יהוה: ³ אבל דברים טובים נמצאו עמד כי בערת האשרות מן הארץ והכינوت לבך לדרש האלים: ⁴ ישב יהושפט בירושלם ויבק וישא למלך האלים שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי בעם מבادر שפטים בארץ בכל ערי יהודה אבותיהם: ⁵ ויעמד שפטים בראם אל השפטים רוא מה אמת הבצורות לעיר ועד: ⁶ ויאמר אל השפטים רוא מה אמת עשים כי לא לאדם תשפטו כי ליהוה ועמכם בדבר משפט: ⁷ וועתה יהי פחד יהוה עליכם שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומישא פנים ומיקח חד: ⁸ וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות לישראל למשפט יהוה ולדריב וישבו ירושלים: ⁹ ויצו עליהם לאמר כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם: ¹⁰ וככל ריביך אשר יבוא עליכם מאהיכם והשבים בעריהם בין דם בין חורה למצוות לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא האשמו: ¹¹ וזהנה אמריתו כהן הראש עלייכם לכל דבר יהוה ובריחו בן שמעאל הנגיד לבית יהודה לכל דבר המלך ושתרים הלוים לפניכם חזוק ועשו יהוה עם הטוב:

20 ויהי אחרין באו בני מואב ובני עمون ועמהם מהעומנים על יהושפט למלחמה: ² ויבאו ווינו ליהושפט לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והם בחצצון תמר היא עין נדי: ³ וירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא צום על כל יהודה: ⁴ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה נם מכל ערי יהודה באו לבקש את יהוה: ⁵ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית יהודה לפני החצר החדש: ⁶ ויאמר יהוה אלהי אבתיינו הלא אתה הוא אלהים בשמי ואתת מושל בכל ממלכות

יהוה באלה תננה את ארם עד כלותם: ⁷ וככל הנכאים נכאים כן לאמר עלה רמתה גלעד והצלחה ונתן יהוה ביד המלך: ¹² והמלך אשר הילך לקרוא למייכיו ובר אליו לאמר הנה דברי הנכאים מה אדר טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודרבר טוב: ¹³ ויאמר מייכיו כי יהוה כי את אשר יאמר אלהי או אדרבר: ¹⁴ ויבא אל המלך ויאמר המלך אליו מיכה הנילך אל רמת גלעד למלחמה אם אהדל ויאמר עלו והצליחו ווינטו בידכם: ¹⁵ ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים אני משבעך אשר לאחרבר אליו ריק אמת בשם יהוה: ¹⁶ ויאמר ראיית את כל ישראל נפוצים על הארץ כזאן אשר אין להן דעה ויאמר יהוה לא אדרנים לאלה ישבו ראש לבתו בשלום: ¹⁷ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הילא אמרתו אליך לא יתגנא עלי טוב כי אם לדע: ¹⁸ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיית את יהוה ישב על כסאו וככל צבא השמיים עמדים על ימינו ושמאלו: ¹⁹ ויאמר יהוה מי יפתח את אהאב מלך ישראל ויעל ויפל בריםות גלעד ויאמר זה אמר כהה וזה אמר כהה: ²⁰ ויצא הרוח ויעמד לפניו יהוה ויאמר אני אפטנו ויאמר יהוה אלהי במא: ²¹ ויאמר אצא והייתי לרוח שקר בפי כל נבאיו ויאמר תפחה נום ותוכל צא ועשה כן: ²² ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נבאיך אלה ויהוה דבר עלייך רעה: ²³ ויגש צדקהו בן כנענה ויך את מייכיו על הלחי ויאמר איזה הדרך עבר רוח יהוה מatoi לדבר אתך: ²⁴ ויאמר מיכיהו הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחרה להחבא: ²⁵ ויאמר מלך ישראל קחו את מייכיו והשיבו אל אמון שער העיר ואיל יואש בן המלך: ²⁶ ואמרתם מה אמר לך שמי יהוה זיהו זיהו בית הכלא והאכללו לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום: ²⁷ ויאמר מייכיו אם שוב חשוב בשלום לא דבר יהוה כי ויאמר שמעו עמים כלם: ²⁸ ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד: ²⁹ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט מלך ישראל ויבאו במלחמה ואותה לבש בנדיך ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה: ³⁰ וממלך ארם צוה את שריו הרכב אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הנגדל כי אם את מלך ישראל לבדך: ³¹ ויהי כראות שריו הרכב את יהושפט ומה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט ויהוה עזרו ויסITEM אליהם ממן: ³² ויהי כראות

ונשים ובידך כח וגבורה ואין עמק להתייצב: 7 הלא אהה אלהינו הורשת את ישבי הארץ הזאת מלפני עמק ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך לעולם: 8 וישבו בה ייבנו לך בה מקדש לשマーク לאמדר: 9 אם תבוא עליינו רעה הרכבת שפטות ודבר ורעות עמדוรา לפני הבית הזה ולפניך כי שマーク בבית הזה ונזעך אלך מצתרנו ותשמע ותוועע: 10 ועתה הנה בני עמן ומואב והר שער אדר לא נתחה לשישראל לבוא בהם בכאמ מארץ מצרים כי סרו מעלייהם ולא השמידום: 11 והנה הם נמלים עליינו לבוא לגורשו מירושתך אשר הורשתנו: 12 אלהינו הלא השפט בם כי אין בנו כה לפני ההמון הרב הזה הבא עליינו ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עלייך עניינו: 13 וככל יהודה עמדים לפני יהודה נטפ נשים ובניהם: 14 ויחייאל בן זריהו בן בניה בן יעיאל בן מתניה הלי מון בני אסף היהה עליו רוח יהוה בתוך הקהיל: 15 ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלים והמלך יהושפט כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחטו מפני ההמון הרב הזה כי לא לכם המלחמה כי לאליהם: 16 מחר רדו עלייהם הגם עלים במעלה ה策ין ומצתם אתם בסוף הנהל פנוי מדבר ירוואל: 17 לא לכם להלחם בזאת התיצבו עמדו וראו את ישעת יהודה עמכם יהודה וירושלם אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפנייהם ויהוה עמכם: 18 ויקד יהושפט אפים ארציה וככל יהודה וישבי ירושלים נפלו לפני יהוה להשתתות ליהוה: 19 ויקמו הלוים מן בני הקהיטים ומן בני הקרחים להלל ליהוה אלהי ישראל בקהל גודל למעלה: 20 וישכמו בברק ויצאו למדבר תקוע ובצתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלים האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביכאו והצליכו: 21 ויויעץ אל העם ויעמד משרדים ליהוה ומחללים להדרת קדרש בצתת לפני ה策ין ואמרם הוהו להוה כו לעולם חסדר: 22 ובעתה החלו ברנה ותבלה נתן יהוה מארבים על בני עמן מואב והר שער הבאים להרודה וינגענו: 23 ויעמדו בני עמן ומואב על ישבי הדר שער להחרים ולהשמדיך וככלותם ביושי שער עוזו איש ברעהו למשחיהם: 24 ויהודה בא על המצחפה למדבר ויפנו אל ההמון והגם פנרים נפלים ארציה ואין פליטה: 25 ויבא יהושפט ועמו לבזו את שללים וימצא בהם לרבות ורכוש ופנרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהו

21 וישכב יהושפט עם אבתו ויקבר עם אבתו בעיר דוד ומלך יהודה בנו תחתיו: 2 ולו אחים בני יהושפט עזירה ויהיאל וכוריהו ועורייה ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני יהושפט מלך ישראל: 3 ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולחוב ולמנדרות עם ערי מצדנות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם כי הוא הבכור: 4 ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרגן את כל אחיו בחרב ונם משרי ישראל: 5 בן שלשים ותשעים שנה יהורם במלכו ושמו ננים מלך בירושלם: 6 וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו ביה אחים כי ביה אהב היהת לו אשה ווועש הרע בעני יהוה: 7 ולא אהבה יהוה להשחית את בית דוד למן הברית אשר כרת לדוד וכאשר אמר לחתת לו ניר ולבניו כל הימים: 8 בימייו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליך עליהם מלך: 9 ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרוי הרכב: 10 ויפשע אדום

את אחיזתו וילכדו והוא מתחבא בשמרון ויבאudo אל יהודו וימתחו ויקברדו כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין לביתו אחיזתו לעצר כה לממלכה: 10 ועתליהו אם אחיזתו ראתה כי מות בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה: 11 ותקח יהושבעת בת המלך את יוаш בן אחיזתו ותנגב אותו מתוך בני המלך המומתים ותתן אותו ואת מינקתו בחדר המטמות ותסתירתו יהושבעת בת המלך יהודם אשת יהודיע הכהן כי היה היהת אחיזתו מפני עתליהו ולא המיתהו: 12 ויהי אתם בבית האלים מתחבא ש שנים ועתליה מלכת על הארץ:

23 ובשנה השביעית התחזק יהודיע ויקח את שרי המאות לעזריו בן ירחים ולישמעאל בן יהוחנן ולעזריו בן עבד ואת מעשיהם בן עדיה ואת אלישפט בן זכרי עמו בברית: 2 ויסבו ביהודה ויקבצו את הליים מכל ערים יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלים: 3 ויכרת כל הקהל ברית בכיה האלים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך כאשר דבר יהוה על בני דוד: 4 זה הדבר אשר תעשו השלשิต מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספרים: 5 והשלשิต בבית המלך והשלשิต בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה: 6 ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים הנה יבוא כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה: 7 והקיפו הליים את המלך סביב איש וכליו בידיו והבא אל הבית יומת והוא את המלך בבא ובצאתו: 8 ויישו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה יהודיע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת כי לא פטר יהודיע הכהן את המחלקות: 9 ויתן יהודיע הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המנות ואת השליטים אשר למלך דוד אשר בית האלים: 10 ויעמד את כל הבית ואיש שלחו בידיו מכתף הבית הימנית עד כתף העם וויאש למלך יהודיע בידיו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית על המלך סביב: 11 וויאש את בן המלך ויתנו עליו את הנור ואת העדות ימליכו אותו וימשחיו יהודיע ובנו ייאמרו יהי המלך: 12 ותשמע עתליהו את קול העם הרצים ומהמלחלים את המלך ותבוא אל העם בית יהוה: 13 ותרא והנה המלך עומד על עמודו מבוא והשרים והחצרות על המלך

מתחת יד יהודה עד היום הזה או תפשע לבנה בעת הירא מתחת ידו כי עב את יהוה אלהי אביו: ונם הוא עשה במוות בהרי יהודה וין את ישבי ירושלים וירח את יהודה: 12 ויבא אליו מכתב מאליזיו הנביא לאמר כי אמר יהוה אלהי דוד אביך תהה אשר לא הלבת בדרכי יהושפט אביך ובדרך אסא מלך יהודה: 13 ותלך בדרכך מלכי ישראל והזנה את יהודה ואת ישבי ירושלים כהונתו בית אחאב ונם את אחיך בית אביך הטובים מפרק הרנתה: 14 הנה יהוה נnf מנפה גדולה בעמק ובנין ובנישך ובכל רכושך: 15 ואתה במלחים רבים מחלת מעיך עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים: 16 וויר יהוה על יהודם את רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים: 17 ויעלו ביהודה ובקעה ושבה את כל הרכוש הנמצא בבית המלך ונם בניו ונשיו ולא נשאר לו בן כי אם יהאחו קטן בנו: 18 ואחריו כל זאת נגפו יהוה במעיו לחלי לאין מרפא: 19 ויהי לימים מיימים וכעת צאת חזק לימים שניים יצאו מעיך עם חלו ווימת במלחאים רעים ולא עשו לו עמו שרפיה כשרפת אביו: 20 בן שלשים ושתיים היה במלךו ושמונה שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברדו בעיר דוד ולא בקברות המלכים:

22 ומיליכו ושבו ירושלים את אחיזתו בנו הקטן תחתיו כי כל הראשונים הרג הנדוד הבא בערבים למחנה וימליך אחיזתו בן יהודם מלך יהודה: 2 בן ארבעים ושתיים שנה אחיזתו במלךו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמריה: 3 גם הוא הלך בדרכיו בית אחאב כי אמר יהוה יועצת להרשי: 4 ויעש הרע עני יהוה כביה אחאב כי מה הוא לו יועצים אחריו מות אביו למשחית לו: 5 גם בעצמת הלה וילך את יהודם בן אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך אرم ברמות נלעד ויכו הרמים את ירומ: 6 ווישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר הכהן ברמה במלחמו את חזאל מלך אرم ועריו בן יהודם מלך יהודה ירד לראות את יהודם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא: 7 ומאליהם היהת תבוסת אחאב לבוא אל ירומ ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא אחיזתו לבוא אל ירומ ובבאו יצא עם יהודם אל יהוא בן נמי שמשחו יהוה להכרית את בית אחאב: 8 וייה כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני אחוי אחיזתו משרותים לאחיזתו ויהרגם: 9 ויבקש

ופקיד כהן הראש ויערו את הארץ וישאהו וישיבתו אל מקומו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף לרבי: ¹² וויתנהו המלך ויתוירע אל עוזה מלאכת עבדות בית יהוה ויהיו שרים חכמים וחרים לחדר בית יהוה ונם לחרשי ברזל ונחשת לחוק את בית יהוה: ¹³ ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה למלאה בידם ויעמידו את בית האלים על מתכנתו ויאמץו: ¹⁴ וככלותם הביאו לפני המלך ויהוירע את שאר הכסף ויעשהו כלים לבית יהוה כל שרת והעלות וכפות וכלי זהב וככסף ויהו מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוירע: ¹⁵ וויזקן יהוירע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במוותו: ¹⁶ ויקברתו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוביה בישראל ועם האלים וביתו: ¹⁷ ואחריו מות יהוירע באו שר יהודה וישתחוו לפני אן שמע המלך אליהם: ¹⁸ וויעזבו את בית יהוה אליהם וירוחם ויבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשיהם זאת: ¹⁹ וישלח בהם נבאים להשיכם אל יהוה ויעידו בהם ולא הארץ: ²⁰ ורוח אליהם לבשה את זכריה בן יהוירע הכהן ויעמד מעלהם ויאמר להם כה אמר האלים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עיבתם את יהוה ויעזב אתכם: ²¹ ויקשרו עליו וירגנוו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה: ²² ולא זכר יואש המלך החסיד אשר עשה יהוירע אביו עמו ויהרג את בנו וכמותו אמר ירא יהוה וידרש: ²³ ויהי לתקופת השנה עליה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם ווישחוו את כל שריהם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק: ²⁴ כי במצער נשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרבי מادر כי עזבו את יהוה אליהם אביהם ואת יהושע שפטים: ²⁵ ובבלתם ממננו כי עזבו אותו במחלים רבים התקשרו עליו עברי בדמי בני יהוירע הכהן ויהרגנו על מטהו וימת ויקברתו בעיר דוד ולא קברתו בקברות המלכים: ²⁶ ואלה המתקשרים עליו זבר בן שמעת העמנויות ויהובד בן שמרית המואכית: ²⁷ ובכינוי ורב המשא עליו ויסוד בית האלים הנם כתובים על מדרש ספר המלכים ומלך אמץיהם בנו תחתיו:

25 בן עשרים וחמש שנה מלך אמץיהם ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם שם אמו יהווען מירושלים: ² ויעש

וכל עם הארץ שמה ותוקע בחצרות והמשורדים בכל השיר ומודיעים להלל ותקרע עתליהו את בנדיה והאמר קשר קשר: ¹⁴ וויצא יהוירע הכהן את שריה המאות פקדוי החיל ויאמר אלהם הוציאו אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב כי אמר הכהן לא תמיותה בית יהוה: ¹⁵ ווישמו לה ידים ותבו אל מבוא שער הסוסים בית המלך וימיותה שם: ¹⁶ וויכרת יהוירע בריתם בין כל העם ובין המלך להיות עם ליהוה: ¹⁷ וויבאו כל העם ביה הבעל ויתחחו ואת מזבחתו ואת צלמיו שברו ואת מתן כהן הבעל הרנו לבני המזבחות: ¹⁸ ווישם יהוירע פקדת בית יהוה ביד הכהנים הללו אשר חיל דוד על בית יהוה להעלות עלות יהוה כתוב בתורת משה בשמה ובשר על ידי דוד: ¹⁹ ויעמד השערם על שעריו בית יהוה ולא יבא טמא לכל דבר: ²⁰ וויקח שער העליון בית המלך ווישבו את המלך על כסא הממלכה: ²¹ ווישמו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המתו בחרב:

24 בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך בירושלם שם אמו צביה מבאר שבע: ² וויעש יואש הישר בעני יהוה הכל ימי יהוירע הכהן: ³ וויאש לו יהוירע נשים שדים ווילד ננים ובנות: ⁴ וויהי אחדירין דיה עם לב יואש לחדר את בית יהוה: ⁵ ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לעיר יהודה וקברטו מכל ישראל כסף לחזק את בית אליהם מדי שנה בשנה ואת תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים: ⁶ ויקרא המלך ליהוירע הראש ויאמר לו מודיע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה לאלה העדות: ⁷ כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלים נגס כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים: ⁸ ויאמר המלך ויעשו ארון אחד וויהנו בשער בית יהוה חוצה: ⁹ וויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה משאת משה עבר האלים על ישראל במדבר: ¹⁰ ווישמו כל השרים וכל העם ויבאו וישליכו לארון עד לכלה: ¹¹ כי ויהי בעת יביא את הארץ אל פקחת המלך ביד הלוים וכראותם כי רב הכסף ובא סופר המלך

ברעה ונפלת אתה ויהודה עמק: 20 ולא שמע אמץיו כי מהאלדים היא למען חמס ביד כי דרשו את אלדו אדרום: 21 ויעל וואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמץיו מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה: 22 וננף יהודה לפניו ישראל וינס איש אלהלי: 23 ואת אמץיו מלך יהודה בן יואש בן יהואחו תשפ וואש מלך ישראל בבית שמש ויביאו ירושלים ויפרץ בחומת ירושלים משער אפרום עד שער הפונה ארבע מאות אמה: 24 וככל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלדים עם עבר אדרום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות יושב שמרון: 25 ויהיו אמץיו בן יהואחו מלך יהודה אחריו מות יהואש בן יהואחו מלך ישראל חמיש עשרה שנה: 26 ויתר דבריו אמץיו דהראשים והאחרונים הלא הנם כחובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ומעת אשר סר אמץיו מאתרי יהוה ויקשו עלו קשר בירושלים וינס לכישעה וישלחו אתרכיו לכישעה וימיתחו שם: 28 וישאדו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתו בעיר יהודה:

26 ויקחו כל עם יהודה את עזיוו והוא בן ש שערה שנה וימליךו אותו תחת אביו אמץיו: 2 והוא בנה את אילות וישראל ליהודה אחורי שכוב המלך עם אבתו: 3 בן ש שערה שנה עזיוו במלכו וחמשים ושתיים שנה מלך בירושלים ושם אמו יכילה מין ירושלים: 4 ויעש הישר בעני יהוה ככל אשר עשה אמץיו אביו: 5 והוא לדרש אליהם בימי זכרייו המבון בראש האלדים ובימי דרשו את יהוה הצליחו האלדים: 6 וויצא וילחם בפלשתים ויפרץ את חומת נת ואות חומת יבנה ואחות המעונים: 8 וויתנו העונים מנהה לעזיוו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למלחה: 9 וויבן עזיוו מגדים בירושלים על שער הפונה ועל שער הגיא ועל המקצוע ויהזקם: 10 וויבן מגדים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלת ובמשור אכדים וכרכמים בהרים ובכרמל כי אהב אדרמה היה: 11 ויהי לעזיוו חיל עשה מלחמה וויצא צבא לנדור במספר פרדים ביד יועאל הסופר ומעשיהם השוטר על יד חנינוו משרי המלך: 12 כל מספר ראשי האבות לנכורי

הישר בעני יהוה רק לא בלבב שלם: 3 ויהי כאשר חקקה הממלכה עלייו ויהרג את עבדיו המכבים את המלך אביו: 4 ואת בנייהם לא המית כי כתוב בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על בניים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטא ימוות: 5 ויקבץ אמץיו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשדי אלפיים ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למכב עשרים שנה ומעה וימצאים שלש מאות אלף בחרור וויצא צבא אחוז רמה וננה: 6 ווישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כספר: 7 וויאש האלדים בא אליו לאמר המלך אל בא עמק צבא ישראל כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים: 8 כי אם בא אתה עשה חזק למלחמה וכישילך הآلדים לפני אויב כי יש כח באלהם לעוזר ולהכשיל: 9 וויאמר אמץיו לאיש האלדים ומה לעשות למאת היכר אשר נתתי לנדור ישראל ואיש האלדים יש להזהה לחתת לך הרבה מזויה: 10 ויבידלים אמץיו להנדור אשר בא אליו מאפרים ללכת למקומם ויהר אפס מאר ביהודה וישבו למקומם בחרי אפ: 11 ואמץיו התזוק ונינגן את עמו וילך ניא המלח ויך את בני שער עשרה אלפיים: 12 ועשרה אלפיים חיים שכבו בני יהודה ויביאו לראש הסלע וישליךם מראש הסלע וכולם נבקעו: 13 ובנוי הנדור אשר השיב אמץיו מלכת עמו למלחמה ויפשטו בערדי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת אלפיים ויבזו בזירה: 14 ויהי אחורי בוא אמץיו מהכחות את אדרומים ויבא את אלהי בני שער ויעמידם לו לאלהים ולפניהם ישתחזה ולהם יקתר: 15 ויהר אפ יהוה באמץיו וישלח אליו נביא ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא חצילו את עם מידך: 16 וויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוק חדל לך למה יכו ויחדל הנביא ויאמר ידעת כי יען אלהים להשחיתך כי עשית זאת ולא שמעת לנצח: 17 וויעז אמץיו מלך יהודה וישלח אליו יהוא בן יהואחו בזירה אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמור החזה אשר בלבנון שלח אל הארץ אשר בלבנון לאמור תננה את בתך לך לבני לאשה ותעביר חיתת השדה אשר בלבנון ותרמס את החזה: 18 אמרת הננה היכית את אדרום ונשאך לך להכבד עתה שבה בביתך למה תגננה

בירושלם: 9 ווישכב יותם עם אבתו ויקברו אותו בעיר דוד וימלך אחזו בנו תחתיו:

28 בן עשרים שנה אחזו במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדוד אביו: 2 וילך בדרכיו מלכי ישראל וגם מסוכות עשה לבבאים: 3 והוא הקטיר בניא בן הנם ויבער את בניו באש כתובות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני ישראל: 4 וויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: 5 וויתנהו יהוה אליהו ביר מלך ארם והוא ישבו ממנה שביה נדולה ויביאו דרמשק וגם ביר מלך ישראל נתן וירק בו מכחה נדולה: 6 וויהרג פקח בן רמilio ביהודה מאה ועשרים אלף בנים אחד הכל בני חיל בעזם את יהוה אלהי אבותם: 7 וויהרג זכריו גבר אפרים את מושיחו בן המלך: 8 ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה מושנה המלך: 9 וישבו בני ישראל מאהודם מאותם אלף נשים בניים ובנות ונסלל ריב בזוז מהם ויביאו את השלל לשלמון: 10 ושם היה נביא ליהוה עד שמו ויצא לפני הצבא הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבותיכם על יהודה נתנם בידכם ותחרנו בהם בזעף עד לשמיים הגיע: 11 ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחוות لكم הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם: 12 ועתה שמעוני והשיבו השביה אשר שביתם מאתיכם כי חרון אף יהוה עליכם: 13 ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוتن ברכיהו בן משלמות ויזקוחו בן שלם ועמשא בן חדייל על הכאים מן הצבא: 14 ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמה יהוה עליינו אתם אמרים להסיף על חטאינו ועל אשמהינו כי רבה אשמה לנו וחרון אף על ישראל: 15 וויזוב החלין את השביה ואת הובזה לפני השרים וכל הקהל: 16 ויקמו האנשים אשר נקבעו בשמות ויזקקו בשביה וכל מערמיהם הלבשו מן השלל וילבושים יונעלום ויאכלום וישקום ויסכום וינחלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחו עיר התמירים אצל אחים וישבו שמרון: 17 בעתה היה שלח המלך אחזו על מלכי אשור לעזר לו: 18 ועוד אדומים באו ויקו ביהודה וישבו שבין ופלשטים פשטו עיר הפלגה והונגב ליהודה וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הנדרות ואת שכובו ובנותיה עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

חיל אלפיים וSSH מאות: 19 וועל ים חיל צבא שלש מאות אלף ושבשת אלפיים וSSH מאות עשו מלחמה בכה חיל לעזר למלך על האויב: 20 וויקן להם עזיהו לכל הצבא מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים: 21 וויעש בירושלם חשבנות מוחשבת חושב לחצים ובאבני גדרות הגדלים ועל הפנות לירוא בחצים ובאבני גדרות ויצא שמו עד למרחוק כי הפליא להעזר עד כי חזק: 22 וויהזקתו נבה לבו עד להשחית וימעל ביהוה אלהי ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח הקטרת: 23 ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונינים בני חיל: 24 וויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צאמן המקדש כי מעלה ולא לך לכבוד מיהוה אלהים: 25 וויעוף עזריהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת ורחה במצחו לפני הכהנים בכיה יהוה מעל למזבח הקטרת: 26 וויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ויבחלוונו שם ונס הוא נדחף לאצאת כי גננו יהוה: 27 וויהי עזריהו המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי ניגר מבית יהוה וויתם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ: 28 ויתר דבריו עזריהו הראשנים והאחרנים כתיב ישעיהו בן מאוז הנביא: 29 ווישוב עזריהו עם אבתו ויקברו אותו עם אבתו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו:

27 בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו וSSH עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו רודשה בת צדוק: 2 ווישר הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה וודר העם משחיתות: 3 הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחוות העפל בנה לרבות: 4 וודרים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירינות ומגדלים: 5 והוא נלחם עם מלך בני עמון ויזק עלייהם ויתנו לו בני עמון בשנה ההיא מהה ככר כסף ועשרה אלפיים כדים חטים ושוררים עשרת אלפיים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה החנית והשלשית: 6 ויתחזק יותם כי הlein דרכיו לפני יהוה אלהי: 7 ויתר דבריו יותם וכל מלחתתו ודרכו הים כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה: 8 בין עשרים וחמש שנה היה במלכו וSSH עשרה שנה מלך

יוואח: 13 ומן בני אליצפן שמרוי ויעאל ומן בני אסף וכריידו ומתניהו: 14 ומן בני הימן יהואל ושמעי ומן בני יודתוון שמעיה וועזיאל: 15 ויאספו את אחיהם וותקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר בית יהוה: 16 ויבאו הכהנים לפניהם בבית יהוה לטהר וויצויאו את כל הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצרא בית יהוה ויקבלו הלוים להוציאו לנחל קדרון חוצה: 17 ויחלו באחד לחדר הראשון לקדש ובבאים שמונה לחדר באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים שמונה ובאים שששה עשר לחדר הראשון כלו: 18 ויבאו בוניה אל חזקיהו המלך ואמרו טהרנו את כל בית יהוה את מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו: 19 ואת כל הכלים אשר הוניה המלך אחזו במלכותו במעלו הכנו והקדשו והנמ לפנ מזבח יהוה: 20 ווישם חזקיהו המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בביות יהוה: 21 ויביאו פרים שבעה ואילים שבעה וככבים שבעה וצפירים עזים שבעה לחטאת על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים להעלות על מזבח יהוה: 22 וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם ווירקן המזבחה וישחטו האלים ווירקן הדם המזבחה וישחטו הכבשים ווירקן הדם המזבחה: 23 וינישו את שעריו החטאת לפנ המלך והקהל ויסמכו ידיםם עלייהם: 24 ווישתוטם הכהנים ויחטאו את דרכם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל אמר המלך העולה והחטא: 25 ויעמד את הלוים בית יהוה במצלחות בנכליים ובכנורות במצות דוד ונד חזיה המלך ונתן הנביא כי ביד יהוה המזבחה ביד נביאיו: 26 ויעמדו הלוים בכל דוד והכהנים בחצרות: 27 ויאמר חזקיהו להעלות העלה להמזבח ובעת החל העולה החל שר יהוה והחצרות ועל ידי כל דוד מלך ישראל: 28 וככל הקהל משתחים והשיר משורר והחצרות מוחצרים הכל עד לכליות העלה: 29 וככלות להעלות כרעו המלך וככל הנמצאים אותו וישתחוו: 30 ויאמר חזקיהו המלך והשרים ללוים להלל ליהוה בדברי דוד ואסף החזה ויהללו עד לשמהה ויקדו ווישתחוו: 31 וויען חזקיהו ויאמר עתה מלאתם ורכם ליהוה נשׂו והביאו זבחים ותודות לב בית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות וכל נדיב לב עלות: 32 ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר שבעים אילים ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנותיה יישבו שם: 19 כי הכניע יהוה את יהודה בעבור אחד מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה: 20 ויבא עליו תלה פלאסэр מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: 21 כי חלק אחד את בית יהוה ואת בית המלך והשרים וויתן למלך אשור ולא לעזרה לו: 22 ובעת הצר לו וווסף למעול ביהוה הוא המלך אחוז: 23 וויזבח לאלהי דרמשק המכבים בו ואמר כי אלהי מלכי ארם הם מעודים אותם להם אובה ויעורוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: 24 ויאסף אחוז את כל בית האלים ויקצין את כל בית האלים וינגר את דלחות בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: 25 ובכל עיר ועיר ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי אבותיו: 26 ויתר דבריו וכל דרכיו הראשנים והאחרונים הנם כתובים על ספר מלכי יהודה וישראל: 27 ווישכב אחוז עם אבותיו ויקברחו בעיר בירושלם כי לא הביאו לקבורי מלכי ישראל ומלך חזקיהו בנו תחתיו:

29

חזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת כריהו: 2 וויש הריש בעני יהוה בככל אשר עשה דוד אביו: 3 והוא בשנה הראשונה למלכו בחדר הראשון פתח את דלחות בית יהוה ויחזקם: 4 ויבא את הכהנים ואת הלויים ויאספם לרוחב המזבח: 5 ויאמר להם שמעוני הרע בעני יהוה אלהינו ויעזבו ויסבו פניהם ממשבון יהוה ויתנו ערך: 7 נם סגנו דלחות האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא התקטרו ועלה לא העלו בקדש לאלהי ישראל: 8 ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם וויתן לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם: 9 והנה נפל אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת: 10 עתה עם לבבי לכרכות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממן חרון אפו: 11 בני עתה אל חשלו כי בכם בחר יהוה לעמוד לפני לשרתו ולתאות לו משרותם ומקטרים: 12 וויקמו הלוים מחת בן עמשי וויאל בן עזיריהו מן בני הכהני ומן בני מרדי קיש בן עבדי ועוריהו בן יהללאל ומן הנרגשי יהא בן זמה ועדן בן

יהוה: 16 ויעמדו על עמדם כמשפטם כתורת משה איש האללים הכהנים ורकים את הדם מיד הלוים: 17 כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיתת הפסחים לכל לא טהור להקדיש ליהוה: 18 כי מרבית העם רצתה מאפרים וממנשה ישכר וובלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא כתוב כי הטעיל יחזקיהו עליהם לאמור יהוה הטוב יכפר בעד: 19 כל לבבו הchein לדrhoש האללים יהוה אלהי אבותיו ולא כתהרת הקדש: 20 וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם: 21 ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חן המצוות שבעת ימים בשמחה נדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים והכהנים בכלל עז ליהוה: 22 וידבר יחזקיהו על לב כל הלוים המשיכלים שכל טוב ליהוה ואכלו את המועד שבעת הימים מזבחים זבחו שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם: 23 ווועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויישו שבעת ימים שמחה: 24 כי יחזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף פרים ושבעת אלפיים צאן והשרים הרימו לקהל אלף פרים אלף וצאן עשרה אלפיים ותקדשו כהנים לרב: 25 וישmachו כל קהל יהודה והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים מארץ ישראל והוושבים ביהודה: 26 ותהי שמחה נדולה בירושלם כי מימי שלמה בן דוד מלך ישראל לא כזאת בירושלם: 27 ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם ויושמע בקולם ותבוא הפלתם למען קדשו לשמיים:

31 וככלות כל זאת יצא כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצוות וינדעו האשרים ויתנו את הבמות ואת המזבחת מכל יהודה ובנימין ובאפרים ומנשה עד לכהלה ויושבו כל בני ישראל איש לאחיזתו לעריהם: 2 ויעמד יחזקיהו את מחלקות הכהנים והלוים על מחלקות איש כפי עברתו לכהנים וללוים לעלה ולשלמים לשרת ולהודות ולהלל בשעריו מחנות יהוה: 3 ומנת המלך מן רכשו לעלות עלות הבקר והערב והעלות לשבותות ולהדשים ולمعدים ככזהוב בתורת יהוה: 4 ויאמר לעם לישובי ירושלם تحت מנת הכהנים והלוים למען יחזקון בתורת יהוה: 5 וככפץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגון תירושו יצהר ורבש וכל

מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה: 33 והקדשים בקר שיש מאות וצאן שלשה אלף: 34 רך הכהנים היו למעט ולא יכולו להפיט את כל העלות ויזקום אחיהם הלוים עד כלות המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להקדש מהכהנים: 35 וכן עללה לרב בחלבי השלמים ובנכדים לעלה ותכן עבودת בית יהוה: 36 וישמח יחזקיהו וכל העם על ההchein האללים לעם כי בפחתם היה הדבר:

30 וישלח יחזקיהו על כל ישראל ויהודה ונם אנדות כתוב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל: 2 ויוועץ המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השלישי: 3 כי לא יכולו לעשות בעת היא כי הכהנים לא התקדשו למדוי והעם לא נאפסו לירושלם: 4 וישר הדבר בעני המלך ובעני כל הקהל: 5 ויעמידו דבר להעביר קול כל ישראל מבאר שבע ועד דן לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו כתוב: 6 וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שבו אל יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת להם מכך מלכי אשור: 7 ואל תהיו אבותיכם וכאחים אשר מעלו ביהוה אלהי אבותיהם ויתנים לשם כאשר אתם ראים: 8 עתה אל תקש ערככם אבותיכם תננו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש לעולם ועבדו את יהוה אלהים וישב מכם חרון אף: 9 כי בשובכם על יהוה אלהים ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת כי תנו ורחים יהוה אלהים ולא יסיר פניהם מכם אם תשבו אליו: 10 ויהיו הרצים עברדים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה ועד זבלון ומישקדים עליהם ומלענים בסם: 11 אך אנשים מאשר ומנשה וובלון נכנעו ויבאו לירושלם: 12 נס ביהודה היהת יד האלים לחת להם לב אחד לעשות ממצוות המלך והשרים בדבר יהוה: 13 ויאפסו ירושלם עם רב לעשות את חן המצוות בחדש השני קהל לרב מאר: 14 ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם ואת כל המקטרות חסירו וישליך נחאל קדרון: 15 וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית

עם רב וסתמו את כל המעניות ואת הנהל השוטף בתוכה
הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור ומצאו מים רכים: 5
ויתחזק ובן את כל החומה הפרוצה ויעל על המגדלות
וילחוץ החומה אחרית ויהזק את המלוות עיר דוד ויעש
שלוח לרוב ומגננים: 6 ויתן שרי מלחמות על העם ויקבצם
אליו אל רחוב שער העיר ואל החתו מפני מלך אשור
7 חזקו ואמצנו אל תיראו ואל החתו מפני מלך אשור
ומלפני כל החמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו: 8 עמו
וזרעו בשד ועמנו יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמותנו
ויסמכו העם על דברי חזקיהו מלך יהודה: 9 אחר זה
שלוח סנחריב מלך אשור עבדיו ירושלים והוא על
לכיש וכל מושלתו עמו על חזקיהו מלך יהודה ועל כל
יהודה אשר בירושלם לאמר: 10 כי אמר סנחריב מלך
אשר על מה אתם בטעים ישבים במצור בירושלם:
11 הלא יחזקיהו מסית אתכם לחתם מותם ברעב
ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכם מלך אשור: 12
הלא הוא חזקיהו הסיר את במתינו ואת מזבחתו ויאמר
ליודה ולירושלם לאמר לפניו מזבח אחד תשתחוו
ועלו תקטרו: 13 הלא תדעו מה עשיתו אני ואבותוי לכל
עמי הארץ היכל אלהי גוי הארץ להציג את
ארצם מידי: 14 מי בכל אלהי הגוים אלה אשר החרימו
אבותוי אשר יכול להציג את עמו מידי כי יוכל אלהיכם
להציג אתכם מידי: 15 ועתה אל ישיא אתכם חזקיהו
ואל יסיתם אתם כזאת ואל תאמינו לו כי לא יוכל כל
אלoha כל גוי וממלכה להציג עמו מידי ומיד אבותוי אף
כ כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי: 16 ועוד דברו עבדיו
על יהוה האלהים ועל חזקיהו עבדו: 17 וספרים כתוב
לחרף ליהודה אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר אלהי
עמי הארץ אשר לא הציגו עם מידי כן לא יציל אלהי
יהזקיהו עמו מידי: 18 ויקראו בקהל גدول יהודית על
עם ירושלים אשר על החומה ליראמ ולבהלים למען
ילכדו את העיר: 19 וידברו אל אלהי ירושלים כעל
אלoha עמי הארץ מעשה ידי האדים: 20 ויתפלל חזקיהו
המלך וישעיו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמיים:
21 וישלח יהוה מלך ויחדר כל גבור חיל ונגיד ושר
במחנה מלך אשר ישב בבשת פנים לארציו ויבא בית
אליהו ומיציאו מעיו שם הפלחו בחרב: 22 ויווש יהוה
את חזקיהו ואת ישיב ירושלים מיד סנחריב מלך אשר

תבואה שדה ומעשר הכל לרוב הביאו: 6 ובני ישראל
ויהודה הויישבים עיריו יהודה נם המעשר בקר וצאן
ומעשר קדרשים המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו
עדמות עדמות: 7 בחדש השלישי החלו הערמות ליסוד
ובחדש השביעי כלו: 8 ויבאו יחזקיהו והשרים ויראו את
העramento ויברכו את יהוה ואת עמו ישראל: 9 וידרש
יחזקיהו על הכהנים והלויים על העramento: 10 ויאמר
אליו עזורי יהו הכהן הראש בבית צדוק ויאמר מהחלה
התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב
כי יהוה ברך את עמו ודנור את הממון הזה: 11 ויאמר
יחזקיהו להכין לשבות בבית יהוה וכינו: 12 ויביאו
את התרומה והמעשר והקדשים באמונה ועליהם נגיד
כונניהו הלווי ושמי עזוריו משנה: 13 ויהיאל ועוזיהו
ונחת ושבאל וירימות ויזבד ואליאל ויסמיהו ומחת
ובניהם פקידים מיד כונניהו ושמי עזוריו במפקד יחזקיהו
המלך ועזוריו נגיד בית האלים: 14 וקורא בן ימנה
הלווי השוער לזרחה על נדבות האלים לחתת תרומה
יהוה וקדשי הקדשים: 15 ועל ידו עדן ומגימן וירושע
ושמעיהו אמריהם ושכנייהו עיר הכהנים באמונה לחתת
לאחיהם במחלותן כנדול כקטן: 16 מלבד התיחסם
לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא לבית יהוה
לדבר יום בינוו לעובודם במשמרותם כמחלותן:
17 ואת התיחס הכהנים בבית אבותיהם והלויים מבן
עשרים שנה ולמעלה במשמרותיהם במחלותיהם:
18 ולחתייש בכל טפנס נשים ובניהם ובנותיהם לכל
קהל כי באמונתם ותקדשו קדש: 19 ولבני אהרן הכהנים
בשדי מגרש ערייהם בכל עיר ועיר אנשים אשר נקבעו
בשמות לחתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל התיחס
בלויים: 20 ויעש כוות יחזקיהו בכל יהודה וייש הטוב
והישר והאמת לבני יהוה אלהיו: 21 ובכל מעשה אשר
החל בעבודת בית האלים ובתורה ובמצוה לדרש
לאלהיון רכל לבני עשה והאליהם:

32 אחרי הדברים והאמת האלה בא סנהדרין מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצורות ויאמר לבקעם אליו: 2 וירא יחזקיה כי בא סנהדרין ובינו למלחמה על ירושלים: 3 ויוועץ עם שריו ונבריו לסתום את מימי העניות אשר מוחוץ לעיר ויעזרוהו: 4 ויקבצו

מנשה את יהודה וישבי ירושלם לעשות רע מן הנויים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל: ¹⁰ וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו: ¹¹ ויבא יהוה עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשר וילכדו את מנשה בחחיהם ויאסרו בנהחותם يولכדו בבליה: ¹² וכছר לו חלה את פניו יהוה אלהיו וכנען מאד מ לפני אלהי אבתיו: ¹³ ויתפלל אלהיו ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבתו ירושלם למלכו וידע מנשה כי יהוה הוא האלהים: ¹⁴ ואחריו בן חומה חיצונה לעיר דוד מערבה לניחון בנחל ובאו בשער הרים וסבב לעופל ונכבה מהר ושם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה: ¹⁵ ויסר את אלהי הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית יהוה ובירושלם וישליך חוצה לעיר: ¹⁶ ויכן את מזבח יהוה ויזבח עליו זבח שלמים ותודה ויאמר לייודה לעבד את יהוה אלהי ישראל: ¹⁷ אבל עוד העם זבחים בבמות רק להוה אלהיהם: ¹⁸ ויתר דבריו מנשה ותפלתו אל אלהיו ודבריו החווים המדברים אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דבריו מלכי ישראל: ¹⁹ ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמנמות אשר בנה בהם בנות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנוע הנם כתובים על דבריו חוץ: ²⁰ וישכב מנשה עם אבתיו ויקברחו ביתו וימליך אמון בנו תחתיו: ²¹ בן עשרים ושתיים שנה אמון במלכו ושתיים שנים מלך בירושלם: ²² וייש הרע בעני יהוה כאשר עשה מנשה אביו וכל הפסלים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון ויעבדם: ²³ ולא נכנע מלפניהם יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון הרבה אשמה: ²⁴ ויקשרו עליו עבדיו וימיתחו בביתו: ²⁵ ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליך עם הארץ את יאשודו בנו תחתיו:

34 בן שבעונה שנים יאשידו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם: ² וייש הישר בעני יהוה וילך בדרכיו דוד אביו ולא סר ימין ושמאל: ³ ובשבעונה שנים למלכו והוא עודנו נער החל לדרוש לאלהי דוד אביו ובשבעונה שנה החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים והמסכות: ⁴ וויתנו לפניו את מזבחות הבעלים ווחמנים אשר למעלה מעלייהם נדע והאשרים והפסלים והמסכות שבר והرك ויירק לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁵ ויתע

ומיד כל וינהלם מסביב: ²³ ורבים מבאים מנהה ליהוה לירושלם ומגדנות ליהוקיו מלך יהודה ונשא לעני כל הנויים מאחריו כן: ²⁴ בימים ההם חלה יהוקיו עד למותו ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן לו: ²⁵ ולא כנמל עליו השיב יהוקיו כי נבה לבו והוא עלייו קצף ועל יהודה וירושלם: ²⁶ ויכנע יהוקיו בנבה לבו הוא וישבי ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יהוקיו: ²⁷ ויהיו ליהוקיו עשר וכבוד הרבה מאד ואצרות עשה לו לכסף ולזוחב ולאבן יקרה ולבשימים ולמנים ולכל כל' חמדה: ²⁸ ומנסנות לתחבאות דן ותירוש ויצהר וארות לכל בחמה ובכמה وعدרים לאורות: ²⁹ וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו אלהים רכוש רב מאד: ³⁰ והוא יהוקיו סתום את מזח מימי ניחון העליון וישרם מטה מדרכה לעיר דוד ויצלח יהוקיו בכל מעשיו: ³¹ וככן במליצי שרי בכל המשלחים עליו לדרש המופת אשר היה באژ עזוב האלים לנוטו לדעת כל בלבבו: ³² ויתר דבריו יהוקיו וחסדיו הנם כתובים בחזון ישעיהו בן אמוץ הנביה על ספר מלכי יהודה כיישכב יהוקיו עם אבתיו ויקברחו במעלה קבריו בני דוד וכבוד עשו לו במנתו כל יהודה וישבי ירושלם ומלך מנשה בנו תחתיו:

33 בן שבעונה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם: ² וויש הרע בעני יהוה כתועבות הנויים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל: ³ וישוב יובן את הבמות אשר נתן יהוקיו אביו ויקם מזבחות לבעלים ויעש אשרות ויתחחו לכל צבא השמיים ויעבד אותם: ⁴ וובנה מזבחות בביה יהוה אשר אמר יהוה בירושלם היה שמי לעולם: ⁵ ויבן מזבחות לכל צבא השמיים בשתי חצרות בית יהוה: ⁶ והוא העביר את בנו באש בני בן הנם וענן ונחש וכשף ועשה אוב וידעוני הרבה לששות הרע בעני יהוה להכעסו: ⁷ ווישם את פסל הסמל אשר עשה בביה האלים אשר אמר אלהים אל דוד ולא שלמה בנו בביה הוה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשר שמי לעלום: ⁸ ולא אוסף להסיר את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתייכם רק אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתם לכל התורה והחקים והמשפטים ביד משה: ⁹ ויתע

סואת: 23 ותאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אליו: 24 כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המוקם הזה ועל יושביו את כל האלהות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: 25 תחת אשר כל עזובינו ויקטירו לאלהים אחרים למען הטעינו בכל מעשי ידיהם ותתקח חנותו במקום הזה ולא תכבה: 26 ואל מלך יהודה השלח אתכם לדודש ביהוה כה אמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת: 27 יען לך לבך ותכנס לפני אליהם בשמעך את דבריו על המוקם הזה ועל ישביו ותכנס לפני ותקרע את בדיקתך לפני ואני שמעתי נאם יהוה: 28 הנהו אספה רשותם: 29 ויתנו על יד עשה המלאכה אשר עשים בכיה יהוה לבדוק ולחוק הבית: 30 ויתנו לחרשים ולבניו לקנות אבוי מחץ ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 31 וזהו עשים באמונה במלאהך ועליהם מפקדים יחת ועבדיו הלוים מן בני מורי וזכריה ומשלים מן בני הקהילות נצח והלוים כל מבין בכל שיר: 32 ועל הסבלים ומגנחים סופרים ושתרים מלאכה לעבודה ועבודה ומלהלים סופרים ושתרים ושוערים: 33 ובהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקו הכהן ספר תורה יהוה ביד משה: 34 ויען חלקו ויתן חלקו את הספר אל שפן: 35 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר סרו מהחריה יהוה אלהי אבותיהם:

35 ויעש אישתו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארכעה עשר לחדר הראשון: 2 ויעמד הכהנים על משמרותם ויזוקם לעבודת בית יהוה: 3 ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים ליהוה תננו את ארון הקדר בבית אשר בנה שלמה בן דוד מלך ישראל אין לכם משא בכחך עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת עמו ישראל: 4 והכונו לבית אבותיהם כמחקוקותיכם בכתב דוד מלך ישראל ובכתב שלמה בנו: 5 ועמדו בקדש לפולנות בית האבות לאחיכם בני העם וחלקה בית אב ללוים: 6 וושחטו הפסח ותקדשו והכינו לאחיכם לעשות דבר יהוה ביד משה: 7 וירם אישתו לבני

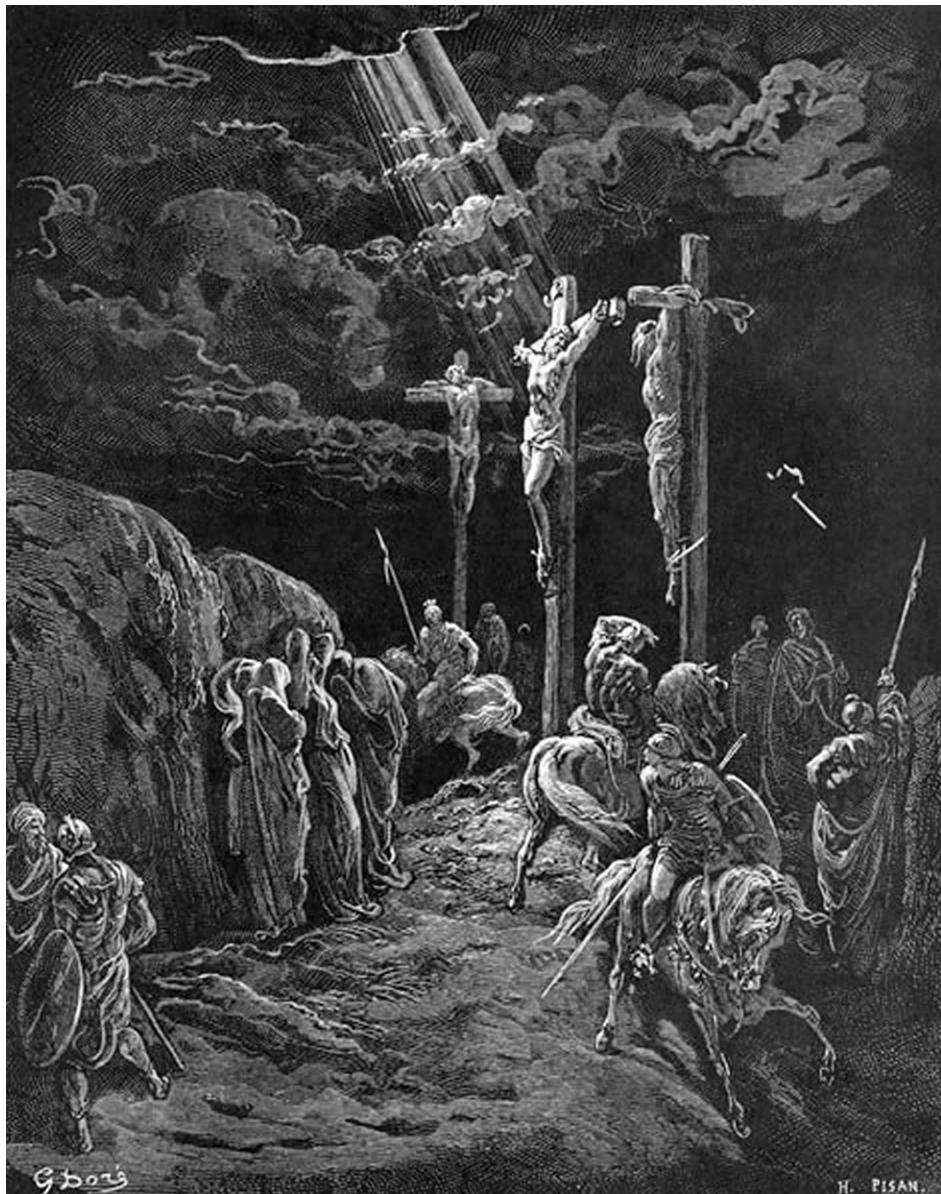
על פני הקברים הזובחים להם: 8 ועצמות כהנים שרכ על מזבחותם וויהר את יהודה ואת ירושלים: 9 ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועדר נפתלי בהר בתיהם סביב: 10 ונחצץ את המזבחות ואת האשרים והפסלים כתת להדק וכל החמנים נדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלים: 11 ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והביה שלה את שפן בן אצל יהו ואת מעשיהם שר העיר ואת יהוח בן יוахזו המזוכיר לחזק את בית יהוה אלהיו: 12 ויבאו אל חלקו הכהן הנדר ויתנו את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שMRI מידי מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי ירושלים: 13 ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בכיה יהוה לבדוק ולחוק הבית: 14 ויתנו לחרשים ולבניו לקנות אבוי מחץ ועצים למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה: 15 וזהו עשים באמונה במלאהך ועליהם מפקדים יחת ועבדיו הלוים מן בני מורי וזכריה ומשלים מן בני הקהילות נצח והלוים כל מבין בכל שיר: 16 ועל הסבלים ומגנחים סופרים ושתרים מלאכה לעבודה ועבודה ומלהלים סופרים ושתרים ושוערים: 17 ובזהציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקו הכהן ספר תורה יהוה ביד משה: 18 ויען חלקו ויתן חלקו את הספר אל שפן: 19 ויבא שפן בבית יהוה ויתן חלקו את הספר אל משה: 20 ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים: 21 וזהו עשים את הכסף הנמצא בבית יהוה ויתנוו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה: 22 ווינגד שפן הספר מלך לאמר ספר נתן לחלקיו הכהן וירא בו שפן לפני המלך: 23 ויהיו כשמי המלך את דבריו התורה ויקרע את בנדוי: 24 ויצו המלך את חלקו הכהן ותורה עבדו את עבדון בן מיכה ואת שפן הספר ואת עשיים עבד המלך לאמר: 25 לכלו דרשו את יהוה בעדי ובعد הנשאר בישראל וביהודה על דבריו הספר אשר נמצא כי נדוליה חמת יהוה אשר נתכה בנו על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר זהה: 26 וילך חלקו ואשר המלך אל כלדה הנביה אשת שלם בן חוקת בן חסירה שומר הבנדויים והיא יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה

ויקונן ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקונוטיהם על יאשיהו עד היום ויתגנום לחק על ישראל והם כתובים על היקנותו: 26 ויתר דבריו יאשיהו וחסדיו כתוב בתורת יהוה: 27 ודבריו הראשונים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה:

36 ויקחו עם הארץ את יהואחו בן יאשיהו וימליכו החת אביו בירושלם: 2 בן שלוש ועשרים שנה יהואחו במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם: 3 ויסיריהו מלך מצרים בירושלם ווענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב: 4 ווילך מלך מצרים את אלקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחו אחיו לכהן וגנו ויביאו מצרימה: 5 בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ויעש הרע בעני יהוה אלהו: 6 עליו עלה נבוכדנאנצר מלך בכל ייאסרו בנוחתים להליכו בבליה: 7 ומכל בית יהוה הביא נבוכדנאנצר לבבל וויגן בחילו בבל: 8 ויתר דבריו יהויקים ותעתתו אשר עשה והنمץ עליו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה ווילך יהויקין בנו תחתיו: 9 בן שמונה שנים יהויקין במלכו ושלשה חדשים כתבתו: 10 וلتשובה השנה שלח המלך נבוכדנאנצר ויבאחו בבליה עם כל חמדת בית יהוה ווילך את צדיקתו אחיו על יהודה וירושלם: 11 בן עשרים ואחת שנה צדיקיו בעמלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם: 12 ויעש הרע בעני יהוה אלהו לא נגע מלפני ירמיהו הנביא מפני יהוה: 13 וגם במלך נבוכדנאנצר מרד אשר השבעו באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי ישראל: 14 גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מכל תעבות הגנים ויטמאו את בית יהוה אשר הדריש בירושלם: 15 וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השם ושלוח כי חמל על עמו ועל מעונו: 16 ויהיו מלעבים במלאכיו האלהים ובזום דבריו ומתעתעים בנבאיו עד עלות חמות יהוה בעמו עד לאין מרפא: 17 וויעל עליהם את מלך כשרים ויהרגן בחוריות בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן ויש הכל נתן בידו: 18 וכל כל בית האלהים גנדלים והקננים ואוצרות בית יהוה ואוצרות המלך ושריו הכל

העם צאן כבשים ובני עזים הכל לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלוש אלפים אלה מרכוש המלך: 19 ושורי לנדרה לעם לכהנים וללויים הרימו חלקייה ווכריהו ויחיאל גנדיי בית האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלףים ושש מאות ובקר שלוש מאות: 20 וכונניהו ושמייחו ונתגאל אחיו וחשבייה ויעיאל ויובדר שר הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר חמיש מאות: 21 ותיכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים על מחלוקות מצות המלך: 22 ווישתטו הפסח וירקן הכהנים מידם והלוים מפשיטים: 23 וויסיריו העלה לתהום למפלנות לבית אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר: 24 וויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובבדודים ובצלחות ויריצו לכל בני העם: 25 ואחר הכנינו להם ולכהנים כי הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים הכנינו להם ולכהנים בני אהרן: 26 והמשדרים בני אסף על מעמדם מצות דוד ואסף והימן וידתון חוויה המלך והשדרים לשער ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אהיהם הלוים הכנינו להם: 27 ותיכון כל עבדת יהוה ביום ההוא לעשו הפסח והעלות על מזבח יהוה מצות המלך יאשיהו: 28 ויעשו בני ישראל הנמצאים את הפסח בעת ההיא ואת חן המצוות שבעת ימים: 29 ולא נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה וישראל הנמצא ויושבי ירושלם: 30 בשמונה עשרה שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה: 31 אחרי כל זאת אשר הכנין יאשיהו את הבית עליה וגנו מלך מצרים להלחם בכרמיש על פרת ויצא לקראותו יאשיהו: 32 וישלח אליו מלכים אמר מה לי ולך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחתמי ואלהים אמר לbehani חדר לך מאלהים אשר עמי ואיל ישחיתך: 33 ולא הסב יאשיהו פניו ממנה כי להלחם בו התהפש ולא שמע אל דבריו נכו מפי יהודה ויבא להלחם בבקעת מגדו: 34 וירדו הרים למלך יאשיהו ואמר המלך לעבדיו העבוריוני כי החלתתי מthead: 35 ויעביר יהודו עבדיו מן המרכבה וירכיבו על רכב המשנה אשר לו ווילכחו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתו וככל יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו: 36

הכיא בבל: ¹⁹ ווישרפו את בית האלוהים ווינצטו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפאו באש וככל כל מומדריה להשחיות: ²⁰ וויגל השאריות מן החרב אל בבל ויהיו לו לבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: ²¹ למלאות דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצחה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: ²² ובשנתה אחת לכורש מלך פרס לכלאות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה את רוח כורש מלך פרס וויעבר קול בכל מלכותו ונגמ במכחוב לאמר: ²³ כה אמר כורש מלך פרס כל מלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השם והוא בקר עלי לבנות לו בית בירושלם אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו וויעל:

ויאמר ישע אבִי סלֵחْ לְהֵם כִּי לֹא יְדַעַו מָה הֵם עֲשִׂים וַיַּחֲלֹק בְּנֵרוֹ לְהֵם וַיַּפְלִילוּ גּוֹרָל:

(ליקס 23:34 HRNT)

אליו את אשתו: 25 ולא ירעה עד כי ילדה בן את בכורה ויקרא את שמו ישוע:

2 ויהי כאשר נולד ישוע בבית לחם יהודת בימי הורדוס המלך ויבאו מנושים מארץ מירוח ירושלים לאמר: 2 איה מלך היהודים הנולד כי ראיינו את כוכבו בمزוח ונכח להשתנות לו: 3 ויהי כשם הורדוס המלך את דבריהם ויבחלה הוא וכל ירושלים עמו: 4 ויקח לאת כל ראשי הכהנים וטופר העם וידרש מאתם לאמר איפה يولד המשיח: 5 ויאמרו לו בבית לחם יהודת כי כן כתוב ביד הנביא: 6 ואתה בית לחם ארץ יהודת אין לך צער באלפי יהודת כי מפק יצא מושל אשר ירעא את עמי ישראל: 7 אז קרא הורדוס למגושים בסתר ויחקرا אתם לדעת עת הראות הכוכב: 8 וישלחם בית לחם ויאמר לכו חקרו היהט על דבר הילד והיה כי תמצאו אותו והגדלם ל' ואבא להשתנות לו נם אני: 9 ויהי כשניהם את דברי המלך וילכו והנה הכוכב אשר דרא במרוח דרך לפניהם עד בא אל מקום אשר שם הילד ויעמד ממעל לו: 10 ויראו את הכוכב וישמחו שמהה גדרולה ויקריבו לו מנהה זהב ולבוננה ומר: 11 ויצוו בחלום לבתיהם שוב אל הורדוס וילכו בדרך אחר אל ארצם: 12 אמר קום קח את הילד ואת אמו וברח לך מצרים מה והיה שם עד אשר אמר אליך כי הורדוס צדחה את הילד לאבדו: 14 ויקם ויקח את הילד ואת אמו בלילה וברחה מצרימה: 15 ויהי שם עד מות הורדוס למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר מצרים קראתו לבני: 16 יירא הורדוס כי החלו בו המנושים ויקצף מאד וישלח ימת את כל הילדים אשר בבית לחם ובכל נבליה מבן שנים וŁטפה כפי העת אשר קראה מפי המנושים: 17 וימלא הדבר הנאמר בפי ירמיה הנביא לאמר: 18 קול ברמה נשמע נדי ובכרי התמרורים רחל מבכה על בניית מאנה להנחים כי איןם: 19 ויהי אחרי מות הורדוס ודנה מלך יהוה נראתה בחלים אל יוסף בארץ מצרים: 20 ויאמר אליו קום קח את הילד ואת אמו ולק שוב אל ארץ ישראל כי מתו המבקשים את נפש הילד: 21 ויקם ויקח

1 ספר תולדת ישוע המשיח בן דוד בן אברהם: 2 אברהם הוליד את יצחק ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודת ואת אחיו: 3 יהודת הוליד את פרץ ואת זרח מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד את רם: 4 רם הוליד את עמנידב ועמנידב הוליד את נחשון ונחשון הוליד את שלמון: 5 שלמון הוליד את בעז מרחב ובש הוליד את עבד מרות ועובד הוליד את יש: 6 וויש הוליד את דוד המלך ודוד המלך הוליד את שלמה מהשת אורה: 7 ושלמה הוליד את רחבעם ורחבעם הוליד את יהושפט יהושפט הוליד את יהו ווותם הוליד את אחיו ואחיו הוליד את יהוקיה: 10 ויהוקיה הוליד את מנשה ומנשה הוליד את אמן ואמן הוליד את אישיה: 11 ויאשיה הוליד את יכניה ואת אחיו לעת גלות בבל: 12 ואחריו גלוותם בבל הוליד יכניה את שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את זרבבל: 13 וזרבבל הוליד את אביהוד ואביהוד הוליד את אליקים ואליקים הוליד את עוז: 14 וועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד את יכין וycin הוליד את אליהוד: 15 ואליהוד הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן הוליד את יעקב: 16 ויעקב הוליד את יוסף בעל מרים אשר ממנה נולד ישע הנגיד משיח: 17 והנה כל הדרות מן אברהם עד דוד ארבעה עשר דורות ומן דוד עד גלות בבל ארבעה עשר דורות ומעט גלות בבל עד המשיח ארבעה עשר דורות: 18 והלחת ישוע המשיח כה היהת מרים אמו ארשה ליוסף ובתרם יבא אליה נמצאת הרה לרוח הקדש: 19 וויסוף בעלה היה איש צדיק ולא אבה להחלה לבו ויאמר בלבו לשלהה בסתר: 20 הוא חשב כזאת והנה מלך יהוה נראה אליו בחלים ויאמר יוסף בן דוד אל תירא מכונס אליך את מרים אשתק כי אשתק הרה בה מרוח הקדש הוא: 21 והיא ילדה בן וקראת את שמו ישוע כי הוא יושיע את עמו מעוננותיהם: 22 ותהי כל זאת למלאת את אשר דבר יהוה ביד הנביא לאמר: 23 הנה הعلמה הרה ילדה בן וקראו שמו עמנואל אשר פרושו האל עמנו: 24 ויקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צויה מלך יהוה ויקח

המקדש: 6 ויאמר אליו אם בן האלים אתה התנפלו למטה כי כחוב כי מלאכיו יצוה לך ועל כפים ישאנוך פן תנפּך באבן רגליך: 7 ויאמר אליו ישוע ווד כחוב לא תנסה את יהוה אלהיך: 8 וויסוף השטן וישאחו אל הר נבה מادر ויראהו את כל מלכויות תבל וכבודן: 9 ויאמר אליו את כל זאת לך אתנה אם תקד ותשתחוה לי: 10 ויאמר אליו ישוע סור מני השטן כי כחוב ליהו אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: 11 וירף מני השטן והנה נגשו אליו מלאכים וישראלתו: 12 ויהי כשמי צי הנסינו את יהנן וילך לו ארץ הגליל: 13 ויעזב את נצרת ויבא וישב בכפר נחום אשר על שפת הים בנכול ובלין נפתחלי: 14 למלאת הנאמר על פי ישעיהו הנביא לאמר: 15 ארצה זבלון וארצח נפתחלי דרך הים עבר הירדן ניל הרים: 16 העם ההלכים בחשך ראו אור נורול וישבי הארץ צלמות אור ננה עליהם: 17 מן העת ההיא החל ישוע לקרא קרא ואמור שבו כי הנעה מלכויות השמיים: 18 ויהי בחתכלכו על יד ים הגליל וירא שני אנשים אחיהם את שמעון הנקרא פטרוס ואת אנדריו אחיו והמה משליכים מצודה ביום כי דיניהם היו: 19 ויאמר אליהם לכו אחרי ואשימיםם לדיני אנשים: 20 ויעזבו מורה את המכמרות וילכו אחריו: 21 ויהי בעבר משם וירא שני אנשים אחיהם אחרים את יעקב בן זבר ואות יהנן אחיו באניה עם זבר אביהם מתקנים את מכמרותם ויקרא אליהם: 22 ויעזבו מיד את האניה ואת אביהם וילכו אחריו: 23 ויסב ישוע בכל הגליל וילמד בכתבי נסיותיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מודה בעם: 24 ויצא שמעו בכל ארץ סוריא ויביאו אליו את כל החולמים המעניינים בכל חלים ומכאובים ואחיזוי שדים ומכי ריח ונבי אברים וירפאים: 25 וילכו אחריו המנים המנים מן הגליל ומן עשר הערים ומירשלים ויהודה ומעבר לירדן:

5 ויהי כראותו את המון העם ויעל ההרה וישב שם יונשו אליו תלמידיו: 2 ויפתח את פיהו וילמד אותם לאמר: 3 אשרי עני רוח כי להם מלכויות השמיים: 4 אשרי האבלים כי הם ינחומו: 5 אשרי העניינים כי המה יירשו הארץ: 6 אשרי הרים וצמאים לצרקה כי הם שבעו: 7 אשרי הרחמנים כי הם ירחמו: 8 אשרי ברוי

את הילד ואת אמו ויבא ארץ יהראל: 22 וכשמי צי ארקלוס מלך ביהודה תחת הורודוס אביו ורא לאלכת שמה ויזוה בחלים וילך לו אל ארץות הניל: 23 ויבא וישב בעיר אשר שמה נזרת למלאת הדבר הנאמר על פי הנביאים כי נזרוי קרא לו:

3 בימים ההם בא יוחנן המטביל ויהי קרא במדבר יהודה לאמר: 2 שבו כי מלכויות השמיים הגעה: 3 הלא זה הוא אשר נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 4 והוא יוחנן לבשו שער נמלים ואזרע עור במתניו ומאליו חנבים ולבש העיר: 5 ויצאו אליו ישבי ירושלים וכל יהודה כל ככר הירדן: 6 ויטבלו על ידו בירדן מתודים את חטאיהם: 7 ויהי כראותו רבים מן הפרושים והצדוקים נשים לטבילהו ויאמר להם ילדי הצבעונים מוי השכיל אתכם להמלט מן החקץ הבא: 8 لكن עשו פרי הראיון לחשובה: 9 ואל תחשבו בלבבכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלהים להקים בנים לאברהם: 10 וכבר הוושם הגירז על שרש העצים והנה כל עץ אשר איןנו עשה פרי טוב גנד וישראל באש: 11 אגני טובל אתכם במים לחשובה והבא אחריו חוק הוא מני אשר איןנו כדי לשאת נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 12 אשר בידיו המורה וורה את נרנו ואסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפן באש אשר לא תכבה: 13 ויבא ישוע מן הגליל הירדנה אל יהנן להטבל על ידו: 14 ויהנן חש אותו לאמר אני צרי להטבל על יך ואתה בא אליו: 15 ויען ישוע ויאמר אליו הנicha לי כי כו נואה לנו למלא כל הצדקה ווינה לו: 16 ויהי כאשר נטבל ישוע וימהר לעלות מן המים והנה נפתחו לו השמיים וירא את רוח אלהים יורדת כיינה ונחה עלי: 17 והנה קול מן השמיים אומר זה בני ידידי אשר רצתה נפשי בו:

4 או נשא הרוח את ישוע המדברה למען ינסחו השטן: 2 ויהי אחרי צומו ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: 3 ווינש אליו המנסה ויאמר אם בן האלים אתה אמר לאבנים האלה ותהיין ללחם: 4 ויען ויאמר הן כתוב לא על הלחם לבדיו יהוה האדם כי על כל מוצא פוי: 5 וישאחו השטן על עיר הקדר ויעמידה על פנת בית

לובב כי הם ייחזו את האלהים: 9 אשרי רדרפי שלום כי בני אליהם יקראו: 10 אשרי הנדרפים על דבר הצדקה כי להם מלכות השמים: 11 אשריכם אם יחרפו וירדרפו אתכם וידברו בשקר עליכם כל רע בעברוי: 12 שמהו גינויו כי שכרכם רב בשמיים כי כן רדרפו את הנביים אשר היו לפניכם: 13 אתם מלך הארץ ואמ המלחח היה תפל במה מלך הון לא יצלח עוד לכל כי אם להשליך הוצאה והוא מרדמס לבני אדם: 14 אתם אוד העולם עיר ישבח על ההר לא תוכל להסתה: 15 גם אין מדליקים נר ושמיים אותו תחת האיפה כי אם על המנורה ויאר לכל אנשי הבית: 16 כן יאר אורכם לפני בני האדם למען יראו מעשיכם הטובים ושבחו את אביכים שבשמיים: 17 אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את דברי הנביים לא באתי להפר כי אם למלאות: 18 כיאמין אמר אני לכם עד כי יעברו השמיים והארץ לא תעבר יוד את או קוז אחד מן התורה עד אשר יעשה הכל: 19 لكن מי אשר יפר אותה מן המצוות הקטנות האלה וכן ילמד את בני האדם קטן יקרא במלכות השמיים ואשר יעשה וילמד אותו הוא גדויל יקרא במלכות השמיים: 20 כי אני אמר לכם אם לא תרבה צדקהכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו אל מלכות השמיים: 21 שמיים כי נאמר לך רק מונחים לא תרצת ואשר ירצה מחייב הוא בבית דין: 22 אבל אני אמר לכם כל אשר יקצף על אחיו חنم מחייב הוא בבית דין ואשר יאמר אל אחיו רק אמichיב הוא לסנהדרין ואשר יאמר אתה הנבל מחייב לאו יהנים: 23 אכן אם תקריב קרבן אל המזבח ושם תוכר כי יש לאחיך דבר עליך: 24 עוזוב תעצב שם את קרבן לפני המזבח וקדם לлечת לכפר לפני אחיך ואחריו כן בוא הקרב את קרבן: 25 מהר התרצה לאיש ריבך בעודך בדרך אתה פון יסניר אתק איש ריבך אל השפט והמשפט יסנירך לשוטר והשלכת את בית הכלא: 26 אמר אני לך לא תצא שם עד אשר ישפט שלמת את הפרוטה האחרונה: 27 שמיים כי נאמר לך מונחים לא אותה נאף נאפה בלבבו: 28 ואם תכשילד עין ימינך נקר אותה והשלך מנק כי טוב לך אשר יאבד אחד מאבריך מרדרת כל נופך אל גיהנים: 29 (Geenna g1067) 30 ואם ידריך הימנית תכשילד קצין אותה והשלך מנק כי טוב לך

6 השמרו לכם מעשות צדקהכם לפני בני אדם למען יראו אתיכם ואם לא אין לכם שכר מאת אביכם שבשמיים: 2 לכן בעשותך צדקה אל תרייע לפני בשופר כמעשה החנפים בבתי הכנסת ובחרבות למן יהלוו אותם האמשים אמן אמר אני לכם כי לקוו את שכרם: 3 ואתה בעשותך צדקה אל תדרע שמאך את אשר עשה מינך: 4 למן תהיה צדקהך בסתר ואביך הראה במשתרים הוא בנלי ימלך: 5 וכי תחפלו אל תהי בחנפים האחכמים להחפלו בעמדם בבתי הכנסת ואצל פנות השוקים למען יראו לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקוו את שכרם: 6 ואתה כי תחפלו בוא בחדרך

לתוכה התגורר אף כי אתם קתני האמונה: 31 **לכן** אל תדאו לומר מה נאכל ומה נשתה ומה נלבש: 32 כי את כל אלה מבקשים הגנים הללו יידע אביכם אשר בשמיים כי אתם צריכים לכל אלה: 33 אך בקשו בראשונה את מלכות אלהים ואת צדקתו ונוסף לכם כל אלה: 34 **לכן** אל תדאו ליום מחר כי יום מחר הוא יdagן לעצמו ודריו ליום צרתו:

7 אל תשפטו למען לא תשפטו: 2 כי במשפט אשר אתם שפטים בו תשפטו ובמקרה אשר אתם מדרדים בה ימד לכם: 3 ולמה זה אתה ראה את הקם בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תביט: 4 ואיך תאמר אל בעינך: 5 החנפ הסר בראשונה את הקורה מעינך ואחריו בעינך תראה להסיר את הקם מעינך ותנה הקורה בן ראה תראה לי ואסירה את הקם מעינך ותנה הקורה החורדים פן ירמסום ברגליהם ופנו וטרפו אתכם: 7 שאלו וויתן להם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: 8 כי כלascal יקבל והדרש ימצאו והדק יפתח לו: 9 ומוי זה איש מכם אשר ישאל ממוני בנו לחם ונתן לו אבן: 10 וכי ישאל ממוני דג היתן לו נחש: 11 הן האם הרעים והדרים לחתנת טבות לבנייכם אף כי אביכם שבשים יתון אך טוב לשאלים מאתו: 12 **לכן** כל אשר תחפיצו כי יעשה לכם בני האם עשו להם אתם כי זאת היא התורה והנביים: 13 באו בפתח הצר כי רחוב הפתחה ומרוחך הדרך המביא לאבדון ורבים אשר יבואו בו: 14 ומה צר הפתחה ומוצק הדרך המביא לחיים ומעטם הם אשר ימצאווהו: 15 השמדו لكم מנבאי השקר הבאים אליכם לבכוש כבשים ובקרבם זבים טרפים המה: 16 הכר תכירו אותם בפרירם הייאספו עבטים מן הקצים או התנים מן הברקנים: 17 כן כל עז טוב עשה פרו טוב והמשחת עשה פרו רע: 18 עז טוב לא יכול עשות פרו רע ועז משחת לא עשה פרו טוב: 19 וככל עז אשר לא יעשה פרו טוב יגידו וישליך באש: 20 **לכן** בפרירם תכירו אותם: 21 לא כל האמר לי אדני אדני יבוآل מלכות השמיים כי אם העשה רצון אבוי שבשמיים: 22 והיה ביום ההוא יאמרו רבים אליו אדניינו אדניינו הלא בשmek נבאו ובשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו גבורות רבות: 23

ונגדר דליך בעדר והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הראה במשתירים הוא בגלו יגמלך: 7 ובהתפללכם אל תפטעו כנויים החשבים כי בהרבות דבריהם ישמעו: 8 ואתם אל תדרמו להם כי יודע אביכם כל צרככם בטרם תשאלו ממוני: 9 **לכן** מה תחפלו אבינו שבשמי יתקדש שmek: 10 **תבא מלכותך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ:** 11 את לחם חקנו תן לנו היום: 12 וסלח לנו את חבותינו כאשר שלחנו נם אנחנו לחובינו: 13 ואל תביאנו לידי נסיוון כי אם חלצנו מן הרע כי לך המלכה והגבורת והחפאה לועלמי עולמים אמן: 14 כי אם השלחו לבני אדם את חטאיהם אביכם שבשמי יסלח נם לכם: 15 ואם לא השלחו לבני אדם נם אביכם לא יסלח לכם את חטאיהם: 16 וכי תצומו אל תחיו זעפים כחנפם המשנים את פניהם להראות צמים לבני אדם אמן אמר אני לכם כי לקחו את שכרכם: 17 ואתה כי תצום סוך את ראשך ורוחץ את פניך: 18 למען לא תראה בצומך לבני אדם כי אם לאביך אשר בסתר ואביך הראה במשתירים הוא בגלו יגמלך: 19 אל תאצרו لكم אוצרות בארץ אשר יאכלום שם סס וركב ונגבים יחתרו שם וונגנו: 20 אבל תאצרו لكم אוצרות בשםיכם אשר סס וركב לא יאכלום שם ונגבים לא יחתרו שם ולא יגנו: 21 כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם לבבכם: 22 נר הגוף הוא העין ואמ עינך היא תמיינה כל גוףך יאור: 23 ואם עינך רעה כל גוףך יחשך ותנה אם יחשך האור אשר בקרבך מה רב החשך: 24 לא יוכל איש לעבד שני אדרנים כי אם ישנא את האחד ויאהבת את الآخر או ידבק באחד ויבזה את الآخر לא תוכלו עבוד את האלים ואת הממון: 25 על כן אמר אני לכם אל תדרנו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולגונפכם מה תלבשוalla הנפש היא יקרה מן הממון והגוף יקר מן המלובש: 26 הביטו וראו את עופ השמיים אשר אין זרים ואינם קדרים ואינם אספים לאסמים ואביכם שבשמי מכלכל אליהם הלא אתם נעליהם עליהם מאר: 27 ומי זה מכם אשר בדאנטו יכול להוסיף על קומתו אמה אחת: 28 וללבוש למה תדרנו התבוננו נא אל שושני השדרה הצמחות אין עמלת ואין טות: 29 ואני אמר לכם כי נס שלמה בכל הדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: 30 ואם בכמה מלבושים האלים את חזיר השדרה אשר היום צמה ומחר ישליך

עם רב סביכתו ויצו לעבר שם אל עבר הים: ¹⁹ ווינש אליו אחד הסופרים ויאמר אליו רב אלכה אהיריך אל כל אשר תALK: ²⁰ ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעופ השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום לסתינה שם את ראשו: ²¹ ואחר מן התלמידים אמר אליו אנדרני הנינה לי בראשונה לילכת ולקביר את אבי: ²² ויאמר אליו ישוע לך אהיריך והנה למתים לקביר את מותיהם: ²³ וירד אל האניה וירדו אותו תלמידיו: ²⁴ והנה שער גדול היה בים ותכסה האניה בגולים והוא ישן: ²⁵ ווינשו אליו תלמידיו ויעירו אותו לאמר הוושענו אדניינו אבדנו: ²⁶ ויאמר אליהם קפנו האמונה למה זה יראתם ויקם וינער ויאמר אליהם כי אם ישבו בראת הנטה: ²⁷ ויתמהו האנשים ברוחות ובבים ותהי דממה גדולה: ²⁸ וייתמהו האנשים ויאמר מי אפוא הוא אמר נם הרוחות והם לו יישמען: ²⁹ ויהי כבאו אל עבר הים אל ארץ הנרגשים ווינשווו שני אנשים אחויו שדים יצאים מכת הנקברות והמה רגונים מעד אשר לא יכול איש לעבר בדרכו הוה: ²⁹ והנה הם צעקים לאמר מוה לנו ולך ישוע בן האלהים הבאת הלם לענותנו בלא עתנו: ³⁰ ועדר חזירם רבים היה שם במרעה הרחק מهما: ³¹ וויתחנו אליו השדים לאמר אם תגרשנו שלחנו בעדר החזירים: ³² ויאמר אליהם מענה עד מאי: ⁷ וויאמר ישוע אליו אבא ואראפאהו: ⁸ וכראותם אותו ויבקשו ממנו לעבר מנובלם:

9 וירד באניה ויעבר ויבא אל עיר: ² והנה הם מבאים אליו איש נכה אברים והוא משכב על המטה והוא כראות ישוע את אמונתם ויאמר אל נכה האברים חזקبني נסלהו לך חטאיך: ³ והנה אנשים מן הסופרים אמרו לבבכם מנדף הוא: ⁴ וירא ישוע את מהשבותם ויאמר למה תהשבו רעה בלבבכם: ⁵ כי מה הנקל האמר נסלהו לך חטאיך אם אמר קום התחALK: ⁶ אך למען תדרון כי בן האדם יש לו השלטן בארץ לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים קום שא את מטהך ולך לך אל בזקך: ⁷ ויקם וילך ליבו: ⁸ והמן העם קראותם ואת השותוממו ושבחו את האלהים אשר נתן שלtan כוה לבני אדם: ⁹ ויהי בעבר ישוע שם וירא איש ישב בבית המכס ושמו

או אענה בם לאמר מעולם לא ידעתו אתם סורו ממי פועל האון: ²⁴ לבן כל השמע את דבריו אלה ועשה אתם אדרמה לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע: ²⁵ וירד הנשם ווישטו הנחרות וישבו הרוחות ווינעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד על הסלע: ²⁶ וכל השמע את דבריו אלה ולא יעשה אתם ידמה לאיש בער אשר בנה את ביתו על החול: ²⁷ וירד הנשם ווישטו הנחרות וישבו הרוחות ווינעו בבית ההוא ויפל ותהי מפלתו גדולה: ²⁸ ויהי כלות ישוע לדבר את הדברים האלה ווישטם המון העם על תורתו: ²⁹ כי היה מלמד אותם כבעל גבורה ולא כסופרים:

8 וירד מן ההר וילך אחריו המון עם רב: ² ותנה איש מצרע בא ווישתו לו ויאמר אדרני אם תרצה תוכל לטהרני: ³ ווישלח ישוע את ידו ויגע בו ויאמר חפץ אני שחר ומיד נרפה צרעתו: ⁴ ויאמר אליו ישוע ראה פן חספרא לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם: ⁵ ויהי כבאו אל כפר נהום ווינש אליו שור מאה אחד ויתחנן לו לאמר: ⁶ אדרני הנה נערני נפל למשכב בכובתי והוא נכה אברים מענה עד מאי: ⁷ וויאמר ישוע אליו אבא ואראפאהו: ⁸ ויען שר המאה ויאמר אדרני נקלתו מבאך בצל קורתו אך דבר נא רק דבר ונרפה נעריו: ⁹ כי אני איש נתן תחת השלטונו ונם יש תחת ידי אנשי צבא ואמרתו לזה לך והליך ולזה בוא ובא ולעבדיו עשה זאת ועשה: ¹⁰ ווישמע ישוע ויתמה ויאמר אל ההלכים אחריו אמן אמר אני לכם גם בישראל לא מצאתי אמונה גדולה כזאת: ¹¹ ואני אמר לכם רכבים יבא ממורחה וממערב ויסבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים: ¹² אבל בני המלכות המה יגרשו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחורק החשנים: ¹³ וויאמר ישוע אל שר המאה לך ואמנונך כי יהיה לך וירפא נערו בשעה היא: ¹⁴ וויבא ישוע ביתה פטרוס וירא את חמותו נפלת למשכב כי אחותה הקדחת: ¹⁵ ווינע בירדה ותרף ממנה הקדחת ותקם ותשחרם: ¹⁶ ויהי לעת ערב ויביאו אליו רכבים אחויו שדים וינרש את הרוחות בדרכו וירפא את כל החולמים: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעהו הנביא לאמר חלינו הוא נשא ומכابינו סבלם: ¹⁸ ויהי קראות ישוע המון

ישוע בכל הערים והכפרים וילמד בבתי הכנסתיהם ויבשר בשורת המלכות וירפא כל מחלה וכל מדרה בעם: ³⁶ ובבראותו את ההמנים נכרמו רחמיו עליהם כי הם מתעלפים ונדרחים כצאן אשר אין להם רעה: ³⁷ או ידבר לתלמידיו ואמר רב הקציר והפעלים מעטים: ³⁸ לכן התחנו אל בעל הקציר לשלוח פעלים לקצירו:

10 ויקרא אליו את שנים עשר תלמידיו יתן להם שלטון על רוחות הטמאה לנרגש ולרפוא כל חלי וכל מדרה: ² ואלה שמות שנים עשר השליות הראשונים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו יעקב בן זבדי ויהונן אחיו: ³ פיליפוס ובר תלמי תומא ומתי המוכס יעקב בן חלפי ולבי המנכה תדי: ⁴ שמעון הקני ויהודית איש קריות אשר נם מסר אותו: ⁵ את שנים העשר האלה שלח ישוע ויצו אתם אמר אל דרך הגנים אל תלכו ואל עיר השמורות אל תבואו: ⁶ כי אם לכט אל חזאן האבדות לבית ישראל: ⁷ ובבלכתכם קראו לאמר למכות השמים קרבה לבוא: ⁸ רפאו את החולמים נהש לתקחם חنم הקימו את המתים ואת השדים נהש לתקחם חنم תחנו: ⁹ לא תקחו זהב ולא כסף ולא שתי כהנות ולא געלים ולא תרמילי לדרך ולא שטי כהנות ולא געלים ולא מטה כי שוה הפעל די מחיתו: ¹⁰ וככל עיר וככפר אשר תבוא שמה דרשו מי הוא הרואי לזה בתוכה ושם שבו עד כי תצאו: ¹¹ ובכובאכם אל הבית שאלו לו לשלם: ¹² והיה אם רואי הבית יבוא עליו שלומכם ואם איננו רואי קיל לא רץ סדום ועמרה ביום הדין מן העיר ההייא: ¹³ הנני שלח אתכם ככבשים בין הזאבים לכט הוה ערומים נחשים וחומיים כיוונים: ¹⁴ והשמרו לכם מבני האדם כי ימסרו אתכם לسنדריות ויכו אתכם בשותים בבתי הכנסתיהם: ¹⁵ ולפניהם משלים וממלכים תובאו למען עדרות להם ולנווים: ¹⁶ וכי ימסרו אתכם אל תדאו איך ומה תדברו כי יתנו לכם בשעה ההיא את אשר תדברו: ¹⁷ כי לא אתם הם המדברים כי רוח אביכם הוא המדבר בפיכם: ¹⁸ והיה אם ימסר את הchio לו מות ואב ימסר את בנו וקמו בנים באבותם וימתו אותם: ¹⁹ והיהם שנואים

מתי ויאמר אליו לכה אחרי ויקם וילך אחרייך: ²⁰ ויהי בהשכו בביתו והנה מוכסים והחאים הרבה בא ויסכו עם ישוע ותלמידיו: ²¹ ויראו הזרים ויאמרו אל תלמידיו מדרע עם המוכסים והחאים אל כל ריבכם: ²² ווישמעו זאת ישוע ואמר אליהם החזקים אינם צרכיהם לרפא כי אם החולמים: ²³ ואתם צאו ולמדו מה הוא חסד חפצתי ולא זבח כי לא באתי לקרה את הזרים כי אם את החאים לתשובה: ²⁴ ויגשו אליו תלמידיו יהונן ויאמרו מדרע אנחנו והזרים צמים הרבה ותלמידיך אינם צמים: ²⁵ ויאמר אליהם ישוע איך יוכלו בני החפה להתחבל בעוד החתן עמהם נהג ימים באים ולכך מאתם החתן או יצומו: ²⁶ אין משים מטלית חדשה על שמלה בלה כי תנתך מלאותן השמלה ותרע הקריעת: ²⁷ וזהו נוהנים יין חדש בנדות בלילה פן יבקעו הננדות והיון ישפך והנדות יאכדו אבל נוהנים את היין החדש בנדות חדים ושניהם ייחדו ישמרו: ²⁸ ויהי הוא מדרב אליהם את אלה והנה אחד השרים בא וישתחוו לו ויאמר עתה זהה מטה בתاي בא נא ושם את ייך עלייה ותחיה: ²⁹ ויקם ישוע וילך אחריו הוא ותלמידיו: ³⁰ והנה אשה זבת רם שתום עשרה שננה נשנה מאחריו ותגע בציצת בנדו: ³¹ כי אמרה בלבה אך אם אגע בנדו אושע: ³² יופן ישוע וירא אותה ויאמר חזק בתי אמוןך והושעה לך ותועש האשה מן השעה ההייא: ³³ וירא ישוע אל בית השר וירא את המחללים בחילילם ואת העם ההומה ויאמר: ³⁴ סורו מפה כי לא מטה הילדה אך ישנה הרא וישחקו לו: ³⁵ ויהי אחרי גרש העם ויבא הביתה ויאחו בידיה ותקם הנערה: ³⁶ ותצא השמואה הזואת בכל הארץ ההייא: ³⁷ ויעבר ישוע משם וילכו אחריו שניאנשים עורים והמה צעקים ואמריהם חננו בן דוד: ³⁸ וככובאו הביתה נשנו אליו הערום ויאמר אליהם ישוע המאמינים אתם כי יש אלו ידי לעשות זאת ויאמרו אליו בן אדניינו: ³⁹ ויגע בעיניהם ויגער בהם ישוע ויאמר דאו פן יודע לאיש: ⁴⁰ והמה בצתם השמייעו את שמעו בכל הארץ ההייא: ⁴¹ הימה יצאו והנה הביאו אליו איש אלם אחוי שד: ⁴² והם נרש השד וידבר האלים ויתמה המון האנשים ויאמרו מועלם לא נראתה כזאת בישראל: ⁴³ והזרים אמרו על ידי שר השדים מנשח הוא את השדים: ⁴⁴ ויסב

הם: 6 ואשרו אשר לא יכשל כי: 7 מהה הלו לם וישוע
 החל לדבר אל המון העם על אדרות יהונן ויאמר מה זה
 יצאתם המדברה לראות הקנה אשר נגע ברוח: 8 וואם
 לא מה זה יצאתם לראות האיש לבוש בגדים עניים הנה
 הלבושים עניים נהנים בכתמי המלכים הנה: 9 וואם לא מה זה
 יצאתם לראות אם איש נביא חן אני אמר לכם כי נдол
 הוא נביא: 10 כי זה הוא אשר כתוב עליו הני שלח
 מלאכי לפניו ופנה רדך לפניו: 11 כי אמר אני לכם
 לא קם בילורי אשה איש נдол מיווחן המטביל אל הקטן
 במלכות השמים נдол הוא ממו: 12 ומי יוחנן המטביל
 עד הנה מלכות השמים נפשה בחזקה והמתוחקים
 יחתפוה: 13 כי כל הנבאים והתורה עדי יוחנן נבאו:
 14 וואם תרצו לקבל הנה הוא אליה העתיד לבוא: 15
 מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 16 ואל מי אדרה את
 הדור הזה דומה הוא לילדים הישבים בשוקים וקראים
 לחבריהם לאמור: 17 חלנו לכם בחילים ולא רקדתם
 קונו لكم קינה ולא ספרדתם: 18 כי בא יוחנן לא אכל
 ולא שתה ויאמרו שד בו: 19 ויבא בן האדם והוא אכל
 ושתה ויאמרו הנה איש זול וסבא ואהבת מוכסם וחטאים
 ונזרקה החכמה מאת בניה: 20 אז החל לנער בערים
 אשר רב גבורותיו נעשו בתוכן ולא שבו: 21 אוי לך
 כורזין או לך בית צירה כי הנגורות אשר נעשו בקרבך
 לו בצור ובצידון נעשו הלא כבר שב שך ואפר: 22
 אבל אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לך בצור וצידון יותר
 מכם: 23 ואת כפר נחום המרוממה עד השמיים עד שאל
 תורדי כי הנגורות אשר נעשו בתוכך לו בסדום נעשו כי
 עתה עמדה על תלה עד היום הזה: 24 אבל
 אני אמר לכם כי ביום הדין יקל לאדרמת סדום ממקך:
 25 בעת ההיא ענה ישוע ואמר אודך אבי אדון השמיים
 והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והנבונים ונוליתם
 לעוללים: 26 חן אבי כי כן היה רצון לפניו: 27 הכל
 נמסר לי מאית אבי ואין מכיר את הבן בלחתי האב ואין
 מכיר את האב בלחתי הבן ואשר יחפץ הבן לנלותו לו:
 28 לכו אליו כל העמלים והטהוניות ואני אניה לכם: 29
 קבלו עליהם את עלי ולמדו מני כי ענו ושפלו רוחה אני
 ותמצאו מרנוו לנפשתיכם: 30 כי עלי נעים הוא וקל
 משאי:

לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 23
 ואם ירדפו האחים בעיר אחת נסלו לעיר אחרת כי אכן
 אמר אני לכם לא תכלו לעבר ערי ישראל עד כי יבו
 בן האדם: 24 אין תלמיד עלה על רבו ועבד על אדניו:
 25 דיו לתלמיד להיו כרבו ולעבד להיו כאדניו אם
 לבעל הבית קראו בעל זובוב אף לאנשי ביתו: 26 על
 כן לא תיראים כי אין דבר מוכחה אשר לא גילה ואין
 נעלם אשר לא יודע: 27 את אשר אני אמר לכם בחשך
 דברו באור ואשר ילהש לאוניכם השמייעו על הננות: 28
 ואל תיראי מן החרנים את הנוף ואת הנפש לא יוכל
 להרנו אך תיראו את אשר יוכל לאבד נם את הנפש נם
 את הנוף בניתנים: 29 (Geenna g1067) הלא תמכרנה שתי
 צפרים באסר ואחת מהנה לא חפול ארצה מבלעדיו
 אביכם: 30 ואתם נם שעירות ראשכם נמנות כלן: 31 لكن
 אל תיראו הנכם יקרים מצפרים רבות: 32 חן כל אשר
 יודה כי לפני האדם אורה בו נם אני לפני אבי שבשמי:
 33 ואשר יכחש כי לפני האדם יכחש בו נם אני לפני
 אבי שבשמי: 34 אל תהשבו כי באתי להטיל שלום
 בארץ לא באתי להטיל שלום כי אם חרב: 35 כי באתי
 להפריד איש מאביו ובת מאמא וכלה ממחמותה: 36 ואיבי
 איש אנשי ביתך: 37 האהاب את אביו ואת אמו יותר ממי
 איןנו כדי ליה והאהב את בנו ובתו יותר ממי איןנו כדי
 לי: 38 ואשר לא יקח את צלבו והלך אחריו איןנו כדי ליה:
 39 המצא את נפשו יאבדנה והמאבד את נפשו למעני הוא
 ימצאה: 40 המקבל אתכם אותו הוא מקבל והמקבל
 אותו הוא מקבל את אשר שלחני: 41 המקבל נביא לשם
 נביא שבר נביא יקח והמקבל צדיק לשם צדיק שבר
 צדיק יקח: 42 והמשקה את אחד הקטנים האלה רק כוס
 מים קרים לשם תלמיד אמן אני לכם כי לא יאבד
 שכרו:

11 ויהי יכולות ישוע לזכות את שנים עשר תלמידיו
 וילך משם ללמד ולקרא בעיריהם: 2 ויווחנן שמע בבית
 הסהר את מעשי המשיח ושלח שנים מתלמידיו: 3 ויאמר
 אליו אתה הוא הנידור ליהונן אחרך לא אחר: 4 ויען ישוע
 ויאמר להם לכו הנידור ליהונן את אשר שמעתם וראיתם:
 5 עורדים ראים ופסחים מתחלים מצרעים מטהדים
 וחרשים שומעין ומיתים קמים ועניהם מתבשרו ישועה

את ביתו: ³⁰ כל אשר איננוathi הוא לנגידו ואשר איננו מכנסathi הוא מפוזר: ³¹ על כן אני אמר לכם כל חטא ונדרוף ישלח לאדם אך גדרוף הרוח לא ישלח לאדם: ³² וכל אשר ידבר דבר חרפה על בן האדם ישלח לו ותחרוף את רוחה הקדש לא ישלח לו לא בעולם הזה ולא בעולם הבא: ³³ או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ משחת כי בפריו נכר העץ: ³⁴ ילדי הצעונים איכה תוכלו למלא טוב ואתם רעים כי משפעת הלב ימלל הפה: ³⁵ האיש הטוב מואוצר לבו הטוב מוציא את הטוב והאיש הרע מואוצר הרע מוציא רע: ³⁶ ואני אמר לכם מלה בטלת אשר ידברו בני האדם יתנו עליה חשבון ביום הדין: ³⁷ כי מדבריך הצדק ומדבריך החיב: ³⁸ ויענו מן הסופרים והפרושים ויאמרו רבינו חפצנו לראות אותן מידך: ³⁹ ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאך מבקש לו אותן ואות לא ינתן לו בלבו אם אותן יונה הנביא: ⁴⁰ כי כאשר היה ונוה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות כן היה בן האדם בלב האדמה שלשה ימים ושלשה לילות: ⁴¹ אנשי ינוה קומו במשפט עם הדור הזה וירושעוה כי הם שבו בקריאת יונה והנה פה נדור מיונה: ⁴² מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותרשענו כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמה שלמה והנה פה נדור משלמה: ⁴³ והרוח הטמאה אחרי צאתה מן האדם תשטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאה: ⁴⁴ או האמר אשובה אל ביתך אשר יצאתו שם ובהא ומצאה אותו מפונה ומטא אמא ומהדר: ⁴⁵ ואחר תליך ולקחה אליה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושבנו שם והייתה אחרית האדם ההוא רעה מראשו וכך היה נס לדור הרע הזה: ⁴⁶ עודנו מדבר אל המון העם והנה אמרו ואחיו עמדו בחוץ מבקשים לדבר אותו: ⁴⁷ ויגד אליו הנה אמרך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך: ⁴⁸ ויען ויאמר אל האיש המnid לו מי היא ומי הם אחיה: ⁴⁹ ווית ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחיה: ⁵⁰ כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשימים הוא אחיו ואחותיו ואמי:

13 ויהיו ביום ההוא ויצא ישוע מן הביתה וישב על הים: ² ויקהלו אליו המון עם רב וירד אל האניה וישב בה וכל העם עמדו על שפת הים: ³ וירב לדבר אליהם

בעת ההיא עבר ישוע בין הקמה ביום השבת ותלמידיו רעבו ויחלו לתקף מלילת ואכלו: ⁴ ויראו הפרושים ויאמרו לו הנה תלמידיך עשים את אשר אסר לעשות בשבת: ⁵ ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב הוא והאנשים אשר אותו: ⁶ כי בא אל בית האלים ויאכל את לחם הפנים אשר איננו מתר לו ולא גשו לאכלה רק לכחנים לבדים: ⁷ או הלא קראתם בתורה כי בשבות יחללו הכתנים את השבת במקרא ואין להם עון: ⁸ אבל אני אמר לכם כי ישפה גודל מן המקרא: ⁹ ולו ידעתם מה הוא חסר הפטיז ואלה זבח לא הרשותם את הנוקם: ¹⁰ כי בן האדם הוא נם אדרון השבת: ¹¹ ויעבר שם אל בית הכנסת: ¹² ותנה שם איש ידו יבשה וישאלווה לאמר המתר לרפא בשבת למען ימצאו עליו שטנה: ¹³ בו ויאמר אליהם מי האיש בכם אשר לו כבש אחד ונפל בבור בשבת ולא יחויק בו ויעלנו: ¹⁴ ומזה יקר אדם מן הכבש לכן מתר להיטיב בשבת: ¹⁵ ויאמר אל האיש פשט את ירך ויפשط אתה ותרפא והשב כידיו האהרת: ¹⁶ ויצא הפרושים והיתעכו עליו לאבדו: ¹⁷ למלאת את אשר דבר ישעיהו הנביא שלא גילהו: ¹⁸ והן עבדו בחרתי בו יידידי רצחה נפשי נתתי לאמר: ¹⁹ לא יצעק ולא ישא רוחיו המון עם רב וורפאים כלם: ²⁰ ויצוו אתם בנערה ולא ישמע בחוץ קולו: ²¹ קנה רצוץ לא ישבר ופשטה כהה לא יכבה עד יוציא לנצה משפט: ²² ולשמו גנים ייחל: ²³ או הובא אליו איש עור ואלים אשר אחזו שד וירפאתו וירבד האלים ונם ראה: ²⁴ וישתוממו כל המון העם ויאמרו הכי זה הוא בן דוד: ²⁵ והפרושים כשםם זאת אמרו זה איננו מגרש את השדים כי אם על ידי בעל זובב שר השדים: ²⁶ וישוע ידע את מוחשבותם ויאמר אליהם כל ממלכה הנחלקה על עצמה תחרב וכל עיר ובית הנחקרים על עצםם לא יוכנו: ²⁷ והשطن אם יגרש את השטן נחלה על עצמו ואיככה תכון מלכתו: ²⁸ ואם אני מגרש את השדים בבעל זובב בנים במי הם מגרשים אותם על כן הינה יהו שפטיכם: ²⁹ אך אם ברוח אליהם אמן מגרש את השדים הנה הניעה אליהם מלכות האלדים: ³⁰ או איך יוכל איש לבוא לבית הנבור ולגלו את כליו אם לא יאסר בראשונה את הנבור ואחר ישסה

בכלקטכם את הזונין תשרשו נם את החטאים: ³⁰ הניתנו אתם וינדלן שניהם יחד עד הקציר והוויה בעת הקציר אמרו לקצרים לקטו בראשונה את הזונין ואנדו אתם אנדרות לשרפם ואת החטאים אספו לאוצריו: ³¹ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לנגרר של חרדל אשר לקחו איש ויזרעהו בשדרהו: ³² והוא קטן מכל הזרועים וכאשר צמח נдол הוא מן הירקות והיה לעז עד אשר יבוא עוף השמיים וקנוו בענפיו: ³³ ווישא עוד משלו ויאמר מלכות השמיים דומה לשאר אשר לקחתו אשפה ותתמנהו בשלש סאים קמץ עד כי יחמצן כלו: ³⁴ כל זאת דבר ישוע במשלים אל המון העם ובכלי משל לא דבר אליהם: ³⁵ למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פִי אכיהה חידות מני קדם: ³⁶ או שלח ישוע את המון העם ויבא הביתה וונשו אליו תלמידיו ויאמרו באר נא לנו את משל זוני השדרה: ³⁷ וויען ויאמר אליהם הזרע את הזרע הטוב הוא בן האדם: ³⁸ והשדרה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות הם והזוני בני הרע המה: ³⁹ והאב אשר זרעם הוא השטן והקציר הוא קץ העולם והקצרים הם המלאכים: ⁴⁰ (aiōn g165) ותנה כאשר ילקטו הזוני ונשרפו באש בן קץ העולם הזה: ⁴¹ (aiōn g165) בן האדם ישלה את מלאכיו וילקטו מלמלוות את כל המכשלות ואת כל פעל האון: ⁴² והשליכו אתם אל תנור האש שם תהיה הוללה וחרק השנים: ⁴³ או זיהרו הצדיקים כשמש במלכות אביהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ⁴⁴ עוד דומה מלכות השמיים לאוצר טמן בשדרה אשר מצאו איש ויטמנהו ובשמחתו ילק' ומכרת את כל אשר לו וקנה את השדרה ההוא: ⁴⁵ עוד דומה מלכות השמיים לשחר המבקש מרגילות טבות: ⁴⁶ וככאשר מצא מרגלית אחת יקראה נאדר הלך לו וימכר את כל אשר לו ייקן אתה: ⁴⁷ עוד דומה יאשפו לתוכה: ⁴⁸ וככאשר נמלאה העלו אתה אל שפת הים וישבו וילקטו את המנינים הטובים לתוכ הכללים ואת המשחיתים השליכו הוצאה: ⁴⁹ בן קץ העולם יצאו המלאכים והבדילו את הרשעים מתוכ הצדיקים: ⁵⁰ (aiōn g165) והשליכום אל תנור האש שם תהיה היללה וחרק השנים: ⁵¹ ויאמר אליהם ישוע האתם הבינוותם את כל זאת ויאמרו אליו כן אדרניינו: ⁵² ויאמר אליהם על כן כל מתיו במשלים לאמר הנה הזרע יצא לזרע: ⁴ ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרק ייבא העוף ואכללו: ⁵ ווש אשר נפל על מקומות סלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמח כי לא היה לו עמק אדמה: ⁶ וויהי כזרח המשמש ויצרב וייבש כי לא היה לו שרש: ⁷ וויש אשר נפל על בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו: ⁸ וויש אשר נפל על האדמה הטובה ויתן פרוי זה מאה שערים וזה שים זה שלשים: ⁹ מי אשר אונים לו לשמע ישמע: ¹⁰ וונשו אליו התלמידים ויאמרו למה זה במשלים תדבר אלייהם: ¹¹ וויען ויאמר כי לכם נתן לדעת את סודות מלכות השמיים ולהם לא נתן: ¹² כי מי שיש לו נתן לו ויעדר ומי שאין לו נם את אשר יש לו יקח ממנו: ¹³ על כן במשלים דבר אליהם כי בראתם לא יראו ובশמעם לא ישמעו אף לא יבינו: ¹⁴ ותקדים בהם נבואת ישעיהו האמרת שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדרעו: ¹⁵ כי השמן לב העם והזוני הכבד ועינוי השע פן וראה בעניינו ובזוני ישמע וללבבו יבין ושב ורפא לו: ¹⁶ ואתם אשר עיניכם כי תראינה ואוניכם כי תשמענה: ¹⁷ כי אכן אמר אני לכם נבאים וצדיקים רבים נכספו לראת את אשר אתם ראים ולא ראות ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: ¹⁸ لكنם שמעו נא את משל הזרע: ¹⁹ כל איש שמע את דבר המלכות ולא יבין והבאה הרע וחטף את הזרע בלבבו הוא הנזרע על יד הדרק: ²⁰ והנזרע על הסלע הוא השמע את הדבר וימחר ויקחנו בשמה: ²¹ אך אין לו שרש תחתיו וرك לשעה יעדם ובחות צרה ורדיפה על אדרות הדבר מיד נכסל: ²² והנזרע בין הקצים הוא השמע את הדבר וראת העולם הזה ומרמת העדר ימעכו את הדבר ופרוי לא יהיה לו: ²³ (aiōn g165) והנזרע על האדמה הטובה הוא השמע את הדבר ומנין אותו אף יעשה פרוי ונתן זה מהא שערים זהה והדרב ומנין אותו לא יעשה פרוי ונתן זה מהא שערים זהה: ²⁴ ווישם לפניהם משל אחר לאמר מלכות השמיים דומה לאיש אשר זרע ורע טוב בשדרה: ²⁵ וויהי בונפל תדרמה על האנשים ויבא איביו ויזרעו זוני בתוך החטאים וילך לו: ²⁶ וככאשר פרח הדרה ויעש פרוי ויראו נם הזוני: ²⁷ וונשו עבדי בעל הבית ויאמרו אליו אדרניינו הלא זרע טוב זרעת בשדר ומאין לו הזוני: ²⁸ ויאמר להם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העברים היוש את נשך כי נלך ונלקת אתם: ²⁹ ויאמר לא פן

כלם וישבשו ויישאו מן הפתוחים הנוחרים שנים עשר סלים מלאים: 21 והאכלים היו חמישה אלפי איש בלבד הנשים והתף: 22 ויאץ ישוע בתלמידיו לרדרת אבניה לעבר לפניה אל עבר הים עד אשר ישלח את העם: 23 ואחריו שלחו את העם עליה החרה בדר להתקפל ויהי ערב והוא לבדו שמה: 24 והאניה הולכה בתוך הים ותטרף מן הנגלים כי הרוח לנדרה: 25 ויהי באשمرة הריבועית ויבא אליהם ישוע מטהלך על פני הים נבהלו והתלמידים בראותם אותו מטהלך על פני הים נבהלו לאמר מראה רוח הוא ויצעקו מפחד: 27 וידבר ישוע彷תאמ אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: 28 וויען פטרוס ויאמר אליו אם אתה הוא אדני צוה נא כי אבא אליך על המים: 29 ויאמר בוא אל ישוע: 30 ויהי כראתו את הרוח כי חוקה היא וירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הוושענו: 31 וימחר ישוע לשלח את ידו ויחזק בו ויאמר אליו קתן האמונה למה לחק לך: 32 הם עלוי אל האניה והרוח שכבה: 33 ואנשי האניה ננסחו ווישתחו לו לאמר באמות בן אליהם אתה: 34 ויעברו את הים ויבאו ארצה ננישר: 35 וכירעו אותו אנשי המקומם ההוא וישלחו אל כל סביבותיהם ויביאו אליו את כל החולים: 36 ויבקשו ממנה כי יגעו רק בציצת בנדו וכל הנגעים נושאו:

15 או באו אל ישוע הסופרים והפרושים אשר מירושלים: 2 ויאמרו מדווע תלמידיך עברים את קבלת הוקנים כי אינם רחצים את ידיהם באכלם להם: 3 וויען ויאמר אליהם מדווע נם אתם עברים את מצות אליהם בעבר קבלתכם: 4 כי אלהים צוה לאמר כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת: 5 ואתם אביך וורא המון עם רבי ויהמו מעיו עליהם וורפא את דבר האלים בעבר קבלתכם: 7 חנפם היטב נבא עלייכם ישעינו לאמר: 8 העם הזה נש בפי ובשפתינו בכドוני ולבו רחק מני: 9 ותויראם אתי מצות אנשים מלמדים: 10 וירקא אל העם ויאמר להם שמי והבינו: 11 לא הבא אל הפה יטמא את האדם כי אם היוצא מן הפה הוא מטמא את האדם: 12 ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו הידעת כי הפרושים בשמעם את הדבר הזה

ספר המלמד למלכת השמיים רומה לאיש בעל הבית המוציאו ואוצרו חדשות וישנות: 53 ויהי ככלות ישוע את המשלים האלה ויעבר משם: 54 ויבא לארכו וילמד אתם בבית הכנסת עד כי השותמו ויאמרו מאיין לזה החכינה הזאת והגבורות: 55 הלא זה הוא בן החרש הלא אמו שמה מרמים ואחיו יעקב וויסי ושמעון ויהודה: 56 ואחיתוי הלא כלן אנתנו הן ומאיין איפוא לו כל אלה: 57 ויהי להם למכשול ויאמר ישוע אליהם אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובבביה: 58 ולא עשה שם נכורות רבות מפני חסר אמוןיהם:

14 בעת ההיא שמע הורודוס שר רבע המדינה את שמע ישוע: 2 ויאמר אל נעריו זה הוא יוחנן המטביל והוא קם מן המתים על כן הגבורות פועלות בו: 3 כי הורודוס תפש את יוחנן ואיסרתו וישימחו בבית הסחר בnal ההורודיה אשר פילפס אחיו: 4 כי יוחנן אמר אליו לא נכוון היה לך לאשה: 5 ויבקש המיתו אך ירא את ההמון כי לנביא חשבו אותו: 6 ויהי ביום הולדת הורודוס ותפרק בת ההורודיה בתוכם ותיטב בעני הורודוס: 7 וישבע לה ויאמר מה תשאל נפשך ואתן לך: 8 ואמה שמה את הדברים בפה ותשאל לאמר תננה לי פה בקערה את ראש יוחנן המטביל: 9 ויעצב המלך אך בעבר השבועה והמסבים עמו צוה לחתה לה: 10 וישלח ויאש את ראש יוחנן מעליו בቤת הסחר: 11 ויביאו את ראשו בקערה ויתנו לנערה ותבאהו אל אמה: 12 ווינשו תלמידיו ויאו את גויתו ויקברוה וילכו ונידו לישוע: 13 ויהי כשמו את זאת ויסר שם באיה אל מקום חרבה לברד וישמעו המון העם וילכו אחריו ברגלייהם מן הערים: 14 וויצא יוחנן המון עם רב ויהמו מעיו עליהם וורפא את החלשים אשר בהם: 15 ויהי לפנות ערב וינשו אליו תלמידיו ויאמרו המיקום חרב ונמה נטה היום שלחה את המון העם וילכו אל הכהרים לנקות להם אכל: 16 ויאמר אליהם אינם צרייכם לлечת תננו להם לאכל: 17 ויאמרו אליו אין לנו פה כי אם חמשת ככרות לחם ושני דגנים: 18 ויאמר הביאו אלי הלים: 19 וויצו את העם לשבח על הדרשה ויקח את חמשת ככרות הלחם ואת שני הדגנים ויאנו השמימה ויברך ויפרס ויתן את הלחם לתלמידים והתלמידים נתנו לעם: 20 ויאכלו

נכשלו בו: 13 וויען ויאמר כל מטע אשר לא נטע אבי
שבשימים עkor יעקר: 14 הניתנו אוחם מנHALIM עורדים
המה לעורדים וכי יוליך עור את העור ונפל לו שיניהם

בתוך הבור: 15 וויען פטרוס ויאמר אליו באדר לנו את
המשל הזה: 16 ויאמר ישוע עדרנה נם אתם באין בינה: 17

העוד לא חשבלו כי כל הבא אל הפה יורד אל הGRESS
וישפיך שם למוות: 18 אבל היוצא מן הפה יוצאת
מן הלב והוא מטמא את האדם: 19 כי מן הלב יוצאות

מחשבות רע רציחות נאופים ונונים נבונות עדויות שקר
ונורפים: 20 אלה הם המטמאים את האדם אבל יכול

בלינטילות ידיים לא יטמא את האדם: 21 ויצא ישוע משם
ויסר אל גלויות צור וצידון: 22 והנה אשה כנענית יצאה

מן הנבולות ההם והצעק אליו לא אמר תני אידי בן דוד
כי בתוי מענה מادر על ידי שד: 23 והוא לא ענה אתה

דבר וינשו תלמידיו ויבקשו ממנו לאמר שלחה כי צעקה
היא אחרינו: 24 וויען ויאמר לא שלחתי כי אם אל הצען

האבדות לבית ישראל: 25 והיא באה ותשתחוו לו לאמר
אדני עורני: 26 וויען ויאמר לא טוב לקחת את חם הבנים

ול להשיכו לצעיריה הכלבים: 27 ותאמר כן אידי אפס
כי נם צעיריה הכלבים ייכלו מפזרוים הנפלים מעל

שלחן אדניהם: 28 וויען ישוע ויאמר אלה אשה נדלה
אמונתך ידו לך כרצינך ותרפא בתה מן השעה ההיא:

29 ויעבר ישוע משם ויבא אל ים הנגיד ויעל ההרה
וישב שם: 30 ויבא אליו המון עם רב ועמהם פסחים

עורדים חרים קטעים ורבבים כהמה ויפלום לרגלי ישוע
וירפאים: 31 ויתהמו העם בראותם את האלים מדברים
והקטעים בריאות והפסחים מטהכלים והעורדים ראים

וישבחו את אלהי ישראל: 32 ויקרא ישוע אל תלמידיו
ויאמר נכמרו רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו

עמדיו ואין להם מה לאכל ואיני אבה לשלחם רעבים פן
יתעלפו בדרך: 33 ויאמרו אליו התלמידים מאי לנו רדי

לחם במדבר להשבע את החמון הנדרול הזה: 34 ויאמר
ישוע אליהם כמה ככורות לחם לכם ויאמרו שבע ומעת

דינים קפניהם: 35 ויצא את המון העם לשבת לארץ: 36
ויקח את שבע ככורות הלחם ואת הדינם ויברך ויפרס

ויתן אל התלמידים והتلמידים נתנו לעם: 37 ואכלו
כלם ושבעו וישאו מן הפתוחים הנוחרים שבעה דודים

מלאים: 38 והאכלים היו ארבעה אלף איש מלבד הנשים
והתף: 39 וירושלה את העם יורד באניה ויבא אל גבול

מנדרלא:

16 וינשו הפרושים והצדוקים לנסותו וישאלו מאתו
להראותם אותה מן השמים: 2 וויען ויאמר להם בערב

תאמרו יום צח יהוה כי אדמו השמים: 3 וובוקר תאמרו
היום סער כי אדמו והתקדרו השמים חנפים אתם את פני

השמים ידעתם לבחן אותן העתים לא תוכלו: 4 דור
רע ומאנף בקש לו ואותאות לא יתנן לו בלתי אם אותן

יונה הנביא ויעזבם וילך לו: 5 וככowa התלמידים אל
 עבר הים שבחו לחתה אותן להם: 6 ויאמר ישוע אליהם
ראו והשמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים: 7 ויחשבו
בלבכם לאמר כי לא לחתנו אותן להם: 8 וידיע ישוע
ויאמר אליהם קפניהם האמונה מה תהשבו בלבכם כי לא
לקחתם אותן להם: 9 והעוד לא תשכilio ולא תחוכרו את
חמשת ככורות הלחם להמשת אלפי איש וכמה סלים
נשאות: 10 ואת שבע ככורות לחם לאربעת אלפי איש
וכמה דודים נשאות: 11 אך לא תבינו כי לא על הלחם
אמרתי אליכם השמרו לכם משאר הפרושים והצדוקים:

12 אז הבינו כי לא אמר להשמר משאר הלחם כי אם
מלמוד הפרושים והצדוקים: 13 ויהיו כבאו ישוע אל

כללות קיסרין של פילוס וישאל את תלמידיו לאמר
מה אמרם האנשי עלי מי הוא בן האדם: 14 ויאמרו יש

אמרים יוחנן המטביל הוא ואחרים אמרים אל-הו ויש
אמרים ירמיטו או אחד מן הנביאים: 15 ויאמר אליהם
אתם מה תאמרו מי אני: 16 וויען שמעון פטרוס ויאמר

אתה הוא המשיח בן אלחים חיים: 17 וויען ויאמר אליו
אשריך שמעון בר יונה כיبشر ודם לא נלה לך את זאת
כי אם אבי שבעם: 18 ואף אני אמר אליך כי אתה

פטרוס ועל הסלע זה אבנה את קהלתי ושעריו שאל
לא יגברו עלייה: 19 ואותן לך את מפתחות

מלכות השמים וכל אשר תחצר על הארץ מתר יהיה בשםיכים: 20
בשםך וכל אשר תחצר על הארץ מתר יהיה בשםיכים:

או צוחה את התלמידים בנערה לבתו הניד לאיש כי
הוא ישוע המשיח: 21 מן העת היהיא החל ישוע להוראות

את תלמידיו שהוא צרך לכלת ירושלים ויענה הרבה
בידי הוקנים והכהנים הנזרלים והסופרים ויהרג ובוים
השלישי קום יקום: 22 ויקחחו פטרוס ויחל לנער בו

לאמר חס לך אדרני אל יהיו לך כזאת: 23 וויפן ויאמר לפטרוס סור מעיל השטן למכשיל אתה לך כי אין לך לדברי אלהים כי אם לדברי בני אדם: 24 ויאמר ישוע אל תלמידיו איש כי ייחפש ללבת אחריו יכחש בנפשו ונשא צלבו והלך אחריו: 25 כי כל אשר ייחפש להושע את נפשו האבד נפשו ממנו וכל אשר תאבד לו נפשו למניין הוא ימצאה: 26 כי מה וויעיל האדם כי יקנה את כל העולם ונפשו תשחת או מה יתן האדם פרידון נפשו: 27 כי עתיד בן האדם לבוא בכבוד אביו עם מלאכיו ואישלם לכל איש כמעשיהם: 28 אכן אמר אני לכם כי יש מן העמדים פה אשר לא יטעמו מות עד כי יראו את בן האדם בא במלכותו:

17 ומקץ ששת ימים לקח לו ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן אחיו ויעלם ברד על הרים נבואה: 2 וישנה לעיניהם וויהירו פניו כשמש ובגדי כאור הלבינו: 3 ווינהנ נרא אליו משה ואליהו מרבבים אותו: 4 וויען פטרוס ויאמר אל ישוע אדרני טוב היזוננו פה אם תחפש נעשה נא פה שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: 5 עודנו מדבר ווינהנ ענן אור הצלע עליהם והנה קול מותק הענן אמר זה הבני ירידי אשר רציתו בו אליו תשמעון: 6 ויהי כשמע התלמידים ויפלו על פניהם ויראו מאד: 7 ווינש ישוע ווינגע בהם ויאמר קומו ואל תיראו: 8 ווישאו עיניהם ולא איש בלתי את ישוע לבדו: 9 ובברדתם מן ההר צוח ישוע אתם לא תגנויד לאיש את דבר המראה עד אם קם בן האדם מעם המתים: 10 ווישאלו תלמידיו לאמור מה זה אמרו הסופרים כי אליו הוה בוא יבוא בראשונה: 11 וויען ישוע ויאמר אליהם הנה אליו בוא בראשונה והשיב את הצל: 12 אבל אני לכם כי אליו הוה כבר בא ולא הכירתו וויעשו בו כרצונם וכן בן האדם יענה על דבר: 13 או הבינו התלמידים כי על יוחנן המטביל דבר אליהם: 14 ויהי כבואם אל המNON העם וניש אליו איש ויכרע על ברכיו לנדנו: 15 ויאמר אדרני רחם נא על בני כי מכיה ירחה הוא וחליו רע כי פעמים רבות הוא נפל באש ופעמים רבות אל תוך המתים: 16 ובאייא אותו אל תלמידיך ולא יכולו לרפא לי: 17 וויען ישוע ויאמר היה דור בלחמי מאמין ופתתהלך עד מתי אדריה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו אליו הנה: 18

וינגר בו ישוע ויצא השד ממנה וירפא הנגר מן השעה ההיא: 19 ווינש ה תלמידים אל ישוע והוא לבדו ויאמרו מדרוע אナンחו לא יכלנו לנו: 20 ויאמר ישוע אליהם מפני אשר אינכם מאמינים כי אמן אמר אני לכם אם יש לכם אמונה כנרגור החדרל ואמרתם אל החרה הזה העתק מזה שמה ונעתק ממקומו ואין דבר אשר יבצער מכם: 21 אבל המין הזה לא יצא כי אם בתפללה ובצום: 22 ויהי בהתחלהם בארץ הגליל ויאמר אליהם ישוע עתיד בן האדם להמסר בידי אנסים: 23 ווירנהו וכיום השלישי קום יקום וויתעצבו מאר: 24 ויהי כבואם אל כפר נחום וגשו אל פטרוס נבי מחייבת השקל ויאמרו הלא יתן רבכם את מחייבת השקל: 25 ויאמר הן ובכואו הביתה קדם אתו ישוע לשאל מה דעתך שמעו מלכי הארץ ממי יקחו מכם ומה מאת בניהם או מאת הדרים: 26 ויאמר פטרוס אליו מאי הזרים ויאמר לו ישוע אם כן אפוא הבנים חופשיים המה: 27 אך למן לא נהיה להם למכשיל לך אל הים והשלכת אל תוכו חכה ואת הדג הראשון אשר יעלה שהוא וכאשר תפתח את פיו תמצא בו אסתירא אותו קח לך ונתת להם בעדי ובעדך:

18 בשעה ההיא גנשו התלמידים אל ישוע ויאמרו מי אפוא נדול מהבריו במלכות השמיים: 2 ווירא ישוע אליו יلد קפן ויעמידו בתוכם: 3 ויאמר אמן אמר אני לכם אם לא השיבו לדוחות ילדים לא תבוא אל מלכות השמיים: 4 لكن כל המשפיל את עצמו הילד הזה הוא הנדרול במלכות השמיים: 5 וכל אשר יקבל יلد אחד כזה בשמי אותי הוא מקבל: 6 וכל המכשיל את אחד מן הקטנים האלה המאמינים כי נוח לו שיתלה פלה רכב על צוארו וטבע במצולות ים: 7 אויל עלולים מפני המכשילים כי המכשילים צריכים לבוא אבל אויל לאיש ההוא אשר על ידו יבוא המכשיל: 8 ואם תכשליך יידך או רנכך קצץ אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא להרים פסה או קטע מהיות לך שני ידים או שני רגליים ותשלך אל אש עולם: 9 ואם עינך תכשליך נקר אותה והשלך מפרק טוב לך לבוא לחרים ביען אחת מהיות לך שני עינים ותשלך אל אש ניהנים: 10 (aiōnios g166) Geenna g1067 וראו פן חבוי אחד שקטנים האלה כי אמר אני לכם כי מלאכיהם ראים תמיד את פני אבי שבשים: 11 כי בא בן

שבשימים אם לא תשלחו איש לאחיו בכל לבבכם את חטאיהם:

19 ויהי ככלות יושע לדבר את הדברים האלה ויסע מן הנגלי ויבא אל גבול יהודה בעבר הירדן: 2 וילכו אחרי המון עם רב וירפאים שם: 3 ויגשו אליו הפרושים לנוטו לאמר היוכל איש לשלוח את אשתו על כל דבר: 4 ווין ויאמר אליהם הלא קראתם כי עשה בראשית זכר ונקבה עשה אתם: 5 ואמר על כן ישב איש את אביו ואת אמו ורבך באשתו והיו שניהם לבשר אחד: 6 אם כן אין עוד שנים כי אם בשר אחד לכן את אשר חבר האלים אל יפרידנו האדם: 7 ויאמרו אליו ולמה זה צוה משה כל דבר שברית ושלחה: 8 ויאמר אליהם בעבור נתת לה ספר קריית ושלחה: 9 ואני אמר לכם המשלח את אשתו לא היהת כהה: 10 ואני אמר לכם המשלח את אשתו בלחיו על דבר גנות ולכך לו אחרה נאף הוא והלך את הגנושה נאף הוא: 11 ויאמרו אליו התלמידים אם כהה הוא עניין איש ואשתו לא טוב לחתת אשא: 12 ויאמר אליהם לא יוכל כל אדם לקבל את הדבר הזה כי אם אלה אשר נתן להם להבין: 13 יש סריסים אשר נולדו בן מבטן אם ויש סריסים המסדרדים על ידי אדם ויש סריסים אשר סרסו את עצםם למען מלכות השמים מי שיעול לקבל יקבל: 14 אז יבאו אליו ילדים למען ישים עליהם את ידיו ויתפלל עליהם וונגרו בם התלמידים: 15 והוא יושע אמר הנינו לילדיהם ואל תמנעם מובא אליו כי לאלה מלכות השמים: 16 ווישם את ידיו עליהם ויעבר משם: 17 והנה איש נשאלו ויאמר רבי הטוב אי זה הטוב אשר עשנו לknوت ח'י עללים: (aiōnios) 18 ויאמר אליו מה תקרני טוב אין טוב כי אם אחד האלים ואם חפץ לבוא אל החיים שמר את המצוות: 19 ויאמר אליו מה הנה ויאמר יושע אלה הן לא תרצה לא תנאף לא תנגב לא תענה עד שקר: 20 כבר את אביך ואת אמך ואהבת לרעך כמוך: 21 ויאמר אליו הבהיר את כל אלה שמרתי מונעורי ומה חסתי עוז: 22 שוע אליו אם חפץ להיות שלם לך מכר את רכשך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים ושוב הלים ולך אחראי: 23 ויהי כשמע הבהיר את הדבר הזה וילך משם נצוב כי היו לו נכסים רבים: 24 ויאמר ישב אל תלמידיו אמר

האדם להושיע את האבד: 25 מה דעתכם כי היה לאיש מאה כבשים ותעה אחד מדם הלא יעזב את התשעים והשעה על ההרים והלך לבקש את התעה: 26 והיה כאשר ימצאו אמן אמר אני לכם כי ישמה עליו יותר מעל התשעים והשעה אשר לך תען: 27 כן איננו רצון מלפני אביכם שבשים כי אבד אחד מן הקטנים האלה: 28 וכי יחתא לך אחיך לך והוא ביך ובינו לך ואם ישמע אלקיך קנית לך אחיך: 29 ואם לא ישמע לך עמק עוד אחיך או שנים למן על פי שנים או שלשה עדים יקום כל דבר: 30 ואם לא ישמע אליהם הנגד אל הקהל ואם לא ישמע נם אל הקהל והיה לך קני וכסוכס: 31 אמן אמר אני לכם כל אשר חאסרו על הארץ אסור יהיה בשמים וכל אשר תחזרו על הארץ מחר יהיה בשם: 32 ועוד אמר אני לכם שנים מכם כי יעצו יהדו בארץ על כל דבר אשר ישאלו היה להם מאת אבי שבשים: 33 כי בכל מקום אשר שנים או שלשה נאספו בשם שמי שם אני בתוכם: 34 וכן אליו פטרוס ויאמר לו אדרני כמה פעמים יחתא לי אחיך וסלחתי לו העד שבע פעמים: 35 ועוד אליו יושע לא אמר לך עד שבע פעמים כי אם עד יחתא לך רוחמה מלכות השמים למלך שבעים ושבע: 36 על כן רוחמה מלכות השמים למלך בשודם אשר חפץ לעשות חשבון עם עבדיו: 37 וכואשר ככרי כסף: 38 ולא היה לו לשלם ויצו אדרני למוכר אותו ואת אשתו ואת בניו ואת כל אשר לו וכון ישלים: 39 וויפל העבר וישתחוו לו לאמר אדרני הארץ לי אף ואת כל אשלה לך: 40 ויהמו רחמי אדרני העבר ההוא ויפטרו את אשתו ואת החוב: 41 וויצא העבר ההוא מלפניו וימצא אחד מהחבריו העברים והוא חיב לו מאה דינרים ויהוק בו ויהתקחו לאמר שלם את אשך אתה חיב לי: 42 וויפל חברו לפניו רגלו ויבקש ממנו לאמर הארץ לי אף ואשלמה לך הכל: 43 והוא מאן וילך וישליךו במשמר עד כי ישלים לו את חובו: 44 ו לחבריו העברים ראו את הנעשה ויעצבו מאר ויבאו וינדרו לאדרנייהם את כל אשר את כל החוב ההוא השטתי לך עין אשר בקשת מני: 45 הלא היה לך נם אתה לرحم על העבר חברך כאשר רחמי אי עלייך: 46 ויקנץ אדרני ויסנור אותו למיסרים עד כי ישלים את כל החובו: 47 ככה יעשה לכם נם אבי

רבים הם הקרים ומעטים הנבחרים: ¹⁷ ויהי כעולה
שוש וירושלים ויקח אליו את שנים העשר לבגד ויאמר
לهم בדרך: ¹⁸ הנה עליים ירושלים ובן האדם מסדר
לראשי הכהנים ולסופרים והרשיעתו למות: ¹⁹ ומסרו
איתו לנוי לחתול בו ולחכotta אותו בשוטים ולצלב אותו
וביום השלישי קום יקום: ²⁰ אז נגשה אליו אם בני זבדי
עם בניה ותשתחוו לו לבקש ממננו דבר: ²¹ ויאמר אליה
מה בקשך ותאמר אליו אמר נא כי ישבו שני בני אלה
אחד למין ואחד לשלאלך במלכותך: ²² ויען ישוע
ויאמר לא רידעתם את אשר שאלתם היכל תוכל שתות
את הocus אשר אנו עזיד לשתו והטבל בטבילה אשר
אני נבטל בה ויאמרו אליו נוכל: ²³ ויאמר אליו הן את
cosa השתו ובטבילה אשר אנו נטבל בה חטבלו אך שבת
לימוי ולשלגאלין אין בידי לחתה בלהי לאשר הוכן
לهم מאת אבי: ²⁴ ויהי כאשר שמעו זאת העשרה ויכעסו
אל שני האחים: ²⁵ ויעש קרא להם ויאמר אתם ידעתם
כי שרי הגנים רדים בהם והנדולים שלטים עליהם: ²⁶
אתם אל ידי כן ביניים כי אם החפו לחיות נдол בכם
יהי לכם למשרת: ²⁷ והחפץ להוות בכם לראש ידי לכם
עבד: ²⁸ כאשר בן האדם לא בא למן ישורתו כי אם
לשרת ולחת את נפשו כפר תחת ריבים: ²⁹ ויהי>Create
חננו אנדרינו בן דור: ³⁰ ווינגר בם העם להשתיקם והם
הרבו לצעק ויאמרו אנדרינו חננו נא בן דור: ³² ויעמד
ישוע ויקרא להם ויאמר מה תחפזו ואעשה לכם: ³³
ויאמרו אליו אנדרינו עשה שתפקחנה עיניינו: ³⁴ ורחמי
ישוע נכרמו ויגע בעיניהם ופתאם החלו עיניהם לראות
וילכו אחריו:

21 ויהי כאשר קרבו לירושלים ובאו אל בית פני
בהר הוויטים וישלח ישוע שנים מן התלמידים: ² ויאמר
אליהם לכו אל הכפר אשר ממולכם שם תמצאו אתון
אסורה ועיר עמה התייר אתם והביאו אליו: ³ וכוי יאמר
איש אליכם דבר ואמרתם הארץ צריך להם וברגע
ישלחם: ⁴ ויכול זאת היהת למלאת האמור ביד הנביא
לאמר: ⁵ אמרו לבת ציון דנה מלך יבוא לך עני ורכב
על חמור ועל עיר בן אתגנות: ⁶ וילכו התלמידים כי

אמר אני לכם קשה לעשר לבוא אל מלכות השמים: ²⁴
ועוד אני אמר לכם כי נקל לעבר דרכ נקב המחת
מבא עשר אל מלכות האלים: ²⁵ והתלמידים כולם
זאת השתוממו מאר ויאמרו מי אפוא יכול להושע: ²⁶
ויבט בן ישוע ויאמר להם מבני אדם יפלא הדבר אבל
מהאלים לא יפלא כל דבר: ²⁷ ויען פטרוס ויאמר אליו
הן אנחנו עובנו את הכל ונלך אחידיך מה היה לנו: ²⁸
ויאמר ישוע אליהם אמן אמר אני לכם את ההלכה
אחרי בהתחדש הבראה כאשר ישב בן האדם על כסא
כבודו תשבו גם אתם על שנים עשר כסאות לשפט את
שנתיים עשר שבטי ישראל: ²⁹ וכל איש אשר עזב את ביתו
ואת אחיו ואת אחותו ואת אביו ואת אמו ואת אשתו ואת
בניו ואת שדרתו למשען שמי הוא יקח מאה שערים וחצי
עלולים יירש: ³⁰ ואולם רבים מן הראשונים
אשר היו אחים ומן האחים י היו הראשונים:

20 כי דומה מלכות השמים לארם בעל בית אשר
השכימים ליצאת בברק לשכר פעלים לכרכמו: ² והתנה
עם הפעלים שכר דינר ליום וישלחם אל כרכמו: ³ ויצא
בשבעה שלישית וירא אחרים עמדים בטלים בשוק:
4 ויאמר להם לכו נם אתם אל כרמי וכייש ארן لكم
וליכו: ⁵ ויצא נם בשעה הששית נם בהשיעית ויעש בדבר
זהו: ⁶ ויצא בשעת עשרה וימצא אחרים עמדים
ויאמר אליהם ומה אתם עמדים פה בטלים כל היום: ⁷
ואמרו לו כי לא שכר אותנו איש ויאמר אליהם לכו נם
אתם אל הכרם וכייש יתן לכם: ⁸ ויהי בערב ויאמר
בעל הכרם אל פקידיו קרא את הפעלים ושלם להם
את שכרם החל באחים ומכלה בראשונים: ⁹ ויבאו
הנסכרים בשעת אחת עשרה ויקחו איש אחד
10 ובבאה הראשונים דמו בנפשם כי יקחו יותר ויקחו נם
הם איש איש דינר אחד: ¹¹ ויהי בקחתם וילנו על בעל
הבית לאמר: ¹² אלה האחים לא עשו כי אם שעה
אתה ואתה השווים אלינו אשר סבלנו אתה כבד היום ואת
חמו: ¹³ ויען ויאמר אל אחד מהם רعي לא עשתקיך הלא
שכר דינר החנית עמי: ¹⁴ קח את שך ולך ואני רצוני
لتנת נם זהה الآخرון כמו לך: ¹⁵ הלא יכול לעשות
בשל רצוני האם תרע עינך על אשר טוב אני: ¹⁶ ככה
יהיו האחים ראשונים וראשונים יהיו אחים ויעשו

אני עשה אלה: 28 אבל מה דעתכם איש היה ולו שני בנים וניש אל הראשון ויאמר בנו לך דום ועבד בכרמי: 29 ויען ויאמר אני אבא ואחריו כן נחם וילך: 30 וניש אל השני וידבר כזאת נם אליו ויען ויאמר הנני אדני ולא הילך: 31 מי מושניהם עשה את רצון האב ויאמרו אליו הראשון ויאמר להם ישוע אמן אמר אני לכם המוכסים והזונות יקדרו אתכם לבוא אל מלכות האללים: 32 כי יוחנן בא אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו אבל המוכסים והזונות הם האמינו לו ואתם ראים ולא שבתם אחורי בן להאמין לו: 33 משל אחר שמעו איש בעל בית הוה ויטע האיש כרם וויש גדר סביב לו ויחזק יעקב ובן מנדל בחוכו ויתנהו אל כרמים וילך בדרך מרוחק: 34 ויהי בהניע עת האסף וישלח עבדיו אל הכרמים לקחת את פריו: 35 ויהזיקו הכרמים בעבדיו את זה הכו ואת זה הרנו ואת זה סקלו: 36 וויש שלח עבדים אחרים רכבים מן הראשונים ויעשו ככה נם להם: 37 ובאחרונה שלח אליהם את בנו בامرנו מפני בני יונרו: 38 ויהי כראות הכרמים את הבן ויאמרו איש אל אחיו זה הוא הירוש לכו ונחרנוו ונאהוה בנהלתו: 39 ויהזיקו בו וירחפחוו אל מוחן לכרם וירנוו אותו: 40 והנה כבאו בעל הכרם מה יעשה הכרמים ההם: 41 ויאמר אליו ירע לדרעים ויאבדם ואת הכרם יתן הכרמים אחרים אשר ישיבו לו את הפרי בעתו: 42 ויאמר ישוע אליהם ה כי קרא לא קראתם בכותבים אבן מאסו הבונים היהת לראש פנה מאת יהוה הייתה זאת היא נפלה בעניינו: 43 על כן אני אמר לכם כי תקח מכם מלכות האללים ותנתן לנו אשר יעשה את פריה: 44 והנפל על האבן היה ישבר ואשר תפל לעליו תשחקוו: 45 ויהי כשמע הכהנים הגודלים והפזרו את משליו ויבינו כי עליהם דבר: 46 ויבקשו לחשוף אך יראו מפני המון העם כי לנביא חשבו:

22 ויען ישוע ויסוף הדבר במשלים אליהם אמר: 2 דרומה מלכות השמיים למלך בשר ודם אשר עשה חתנה לבנו: 3 וישלח את עבדיו לקרוא הקראים אל החתנה ולא אבו לבוא: 4 ויסוף שלח עבדים אחרים לאמר אמרו אל הקראים הנה ערכתי את סעודתי שורי ומריאי טבוחים והכל מוכן באו אל החתנה: 5 והם לא שתו לכם לזאת וילכו להם זה אל שדהו וזה אל מטהרו:

כאשר צוה אתם ישוע: 7 ויביאו את החתון ואת העיר וישמו עליהם את גנדייהם וירכיבוהו עליהם: 8 ורב ההמון פרשו את גנדייהם על הדרך ואחריהם כרתו ענפי עצים וישתחוו על הדרך: 9 והמון העם החלים לפני יהוה הושע נא לבן דוד ברוך הבא בשם כל העיר לאמר מי הוא זה: 10 ויהי באבו ירושלים ותאם הוא הנביא ישוע מנצרת אשר בניל: 11 ויבא ישוע אל מקדש האללים וירש שם את כל המוכרים והקונים במקדש יקרא ואת שלוחות השלחנים ואת מושבות מכריו הינוים: 12 ויאמר אליהם חן כחוב כי ביתו בית חפלה יקרא ואתם שמתם אותו למערת פריצים: 13 ווינשו אליו עורם ופסחים במקדש וירפאים: 14 ויהיו כראות הכהנים הנדרלים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים הצעקים במקדש ואמרם הושע נא לבן דוד ויתר להם: 15 ויאמר אליו השמע אתה את אשר אלה אמרים ויאמר ישוע אליהם כן ה כי קרא לא קראתם מפי עולמים ווינקים יסדה עז: 16 וויעזב ויצא מוחן לעיר אל בית הני וילן שם: 18 ובבקר שב העיר והוא רעב: 19 וירא התאה אחת על הדרך וירכاب אליה ולא מצא בה מאומה מלבד העלים ויאמר אליה מעתה לא יהיה מפק פריו עד עולם ותיבש התאהנה פתאם: 20 ויראו התלמידים ויתהממו לאמר איך יבשה התאהנה פתאם: 21 ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אם תהיה לכם אמונה ואיןכם מסתפקים לא בלבד כמעשה התאהנה הזאת תעשו כי נם באמרכם אל החר הוה נשא והעתך אל תוק הים היו תהיה: 22 וככל אשר תשאלו בתפלה ואתם מאמינים תקחחו: 23 ויבא אל המקדש ויהי בלמוד שם ווינשו אליו ראשי הכהנים ויקי העם ויאמרו באיז רשות אתה עשה אלה ומני נתן לך הרשות הזאת: 24 ויען יושע ויאמר אליהם נם אני אשאלה אתכם דבר אחד אשר אם תנידו אותו לני נם אני אגיד לכם בא זו רשות אני עשה אלה: 25 טבילת יהונתן מאיין היהת המן השמיים אם מבני אדם ויחשבו בלבכם לאמר: 26 אם נאמר מן השמיים אמר אלינו מודיע אפוא לא האמנותם לו ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו את המן העם כי כלם חשבו את יהונתן לנביא: 27 ויענו את ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם נם אני לא אמר לכם בא זו רשות מהתו

6 והנשאים תפשו את עבדיו וויתעללו בם ויהרגנו: 7 ויקנף המלך וישלח צבאותיו ויאבד את המרכזים ההם ואת ערים שרכ בASH: 8 או אמר אל עבדיו הEN החתנה מוכנה והקרואים לא היו ראים לה: 9 ולכן נא אל ראשי הדריכים וכל איש אשר מצאו קראו אליו החתנה: 10 ויצאו העבדים ההם אל הדריכים ואספו את כל אשר מצאו נס רעים נס טובים וימלא בית החתנה מסכימים: 11 ויהיו כבאו המלך לדאות את המסכימים וירא בהם איש ולא היה לבוש בגדי החתנה: 12 ויאמר אליו רعي איכה באת הננה ואני לך בגדי החתנה ויאלם: 13 ויאמר המלך למשרתים אסרו ידייו ורגליו ונשאתם והשליכתם אותו אל החשך החיצון שם תהיה היללה וחрак השנים: 14 כי רכבים הם הקרים ומעטים הנבחרים: 15 וילכו הזרים ויתיעצו איך יצליחו בדבר: 16 וישלחו אליו את תלמידיהם עם ההורדים לאמור:

23 או ידבר ישע אל המון העם ואל תלמידיו לאמור: 1 על כסא משה ישבו הסופרים והזרים: 3 ולכן כל אשר יאמרו לכם תשמרו לעשות אך כמעשיהם לא תעשו כי אמרים הם ואני עשים: 4 כי אסרים מושאות בדים ועמסים על שם האנשים ולא יאכו להניעם אף באצבעם: 5 וועשים את כל מעשיהם להראות בהם לבני אדם כי מרחיבים את תפליהם ומגדלים את ציציותיהם: 6 ואהבים את הסבת הראש בסעודות ואת מושבי הראש בבתי הכנסת: 7 ואת שאלות שלום בשוקים ואת תקראו רבבי כי אחד הוא רבכם המשיח ואתם אחיהם כלכם: 9 ואל תקראו אב לאיש מכם על האדמה כי אחד הוא אביכם אשר בשם: 10 נם אל תקראו מנהיגים כי אחד הוא מנהיגם המשיח: 11 והנהROL בכם יהי לכם למשרת: 12 כל המרומים את עצמו ישפל והמשפיל את עצמו ירומים: 13 אך אוילם הסופרים והזרים החנפים כי סנרים אתם לפני האדם את מלכות השמיים הן אתם לא תבואו בה ואת הבאים לא תניחו לבוא: 14 אוילם לכם הסופרים והזרים החנפים כי בלעים אתם את בתי האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עין תחת זאת משפט על יתר תקו: 15 אוילם הסופרים והזרים החנפים כי סובבים אתם בים ובוכשה למען ניר אחד וכי יתנויר תעשו אותו לבן וניהם כפלים יותר מכם:

24 ויצא ישוע מן המקדש ללכת בדרךו ויגשו תלמידיו
להראותו את בניו המקדש: 2 וויען ישוע ויאמר אליהם
הריאתים את כל אלה אמן אמר אני לכם לא תשאר בה
אבן על אבן אשר לא תחפרק: 3 וישב על הר הזיתים
וינשו אליו התלמידים לברכם ויאמרו אמר נא לנו מתי
תהייה זאת ומה הוא אוט בואך ואות קץ העולם: (ה:א)

4 ויען ישוע ויאמר להם אמר פן יתעה אתכם איש: 5
כ כי רבים יבואו בשמי לאמור אני הוא המשיח והתעו ריבים:
ו ואתם עתודים לשמע מלחמות ושמעות מלחמה ראו פן
תבהלו כי היו תהיה כל זאת אך עדן אין حقץ: 7 כי יקום
גוי על גוי וממלכה על ממלכה והיה רעב ודבר ורעש
הנה והנה: 8 וכל אלה רק הראש החבלים: 9 או ימסרו
אתכם לעני והמיתו אתכם והייתם שנואים לכל הגויים
למען שמי: 10 ואז יישלו ריבים ומסרו איש את רעהו
ושנאו איש את אחיו: 11 ונביאי שקר ריבים יקומו והתעו
ריבים: 12 ומפני אשר ירבה הרשע תפוג אהבת ריבים:
13 והמחכה עד עת קץ הוא יושע: 14 ותקרא בשורת
המלחמות הזאת בתבל כליה לעודות לכל הגויים ואחר
יבוא الحق: 15 לכן כאשר תראו שקוין מישם האמור על
ידי דניאל הנביא עומד במקום קדש הקרה יבין: 16
או נס ינוס אנשי יהודה אל ההרים: 17 ואשר על הנג
אל ירד לשאת דבר מביתו: 18 ואשר בשדה אל ישב
הביתה לשאת את מלבושו: 19 ואוי להרות ולמינויות
כיבים הham: 20 אך החפלו אשר מונסתכם לא תהיה
בחרף ולא בשבת: 21 כי אז תהיה צרה נדולה אשר
כמוה לא נהייתה מראשת העולם עד עתה וכמוה לא
תהייה עוד: 22 ולולא נקצרו הימים הham לא יושע כל
בשר אך למן הבחרים יקצרו הימים הham: 23 וכי
יאמר אליכם איש בעת ההיא הנה פה המשיח או הנה שם
אל האמין: 24 כי יקומו משיחו שקר ונבאי שקר ויתנו
אתות נדלות ומוותים למן התעוטה אף את הבחרים
אם יוכלו: 25 הנה מראש הנדי לכם: 26 לכן כי יאמרו
אליכם הנה במדבר אל תצאו הנה בחרים אל האמיןו:
27 כי כברק היוצא ממזורה ומאריך עד מערב בן יהה
גום בוא של בן האדים: 28 כי באשר החולל שם יקצתו

אתם הכהלים והערדים כי מה הוא הגדול אם הוזב
ההיכל המקדש את הזהב: ¹⁸ ואמרתם הנשבע במצוות
אין מאומה והנשבע בקרבון אשר עליו יאש: ¹⁹ אתם
הכהלים והערדים כי מה הוא הגדול אם הקרבון או
המצוות המקדש את הקרבון: ²⁰ لكن הנשבע במצוות
נשבע בו ובכל אשר עליו: ²¹ והנשבע בהיכל נשבע בו
ובשוכן בתוכו: ²² והנשבע בשמיים נשבע בכסא אלהים
ובבישב עליו: ²³ אווי لكم הסופרים והפרושים החנפינים
כי מעשרים אתם את המנתא ואת השבת ואת הcamן
ותניחו את החמורות בתורה את המשפט ואת החסד ואת
האמונה והיה לכם לעשות את אלה ולא להניח נם את
אללה: ²⁴ מנהלים עורים המנסנים את היותם ובכלעים
את הנמל: ²⁵ אווי لكم הסופרים והפרושים החנפינים כי
משהרים אתם בני הocus והקערה מוחוץ ותוכן מלוא נזול
ופריצות: ²⁶ פרוש עוז טהר בראשונה את תוך הocus
למען טהרת נם מוחוץ: ²⁷ אווי لكم הסופרים והפרושים
הchanפינים כי דמים אתם לקרים המסידים הנראים נאים
מוחוץ ותוכם מלוא עצמות מתים וככל טמאה: ²⁸ ככה נם
אתם מוחוץ נראים כצדיקים אל בני אדם ותוככם מלוא
חנפה ואון: ²⁹ אווי لكم הסופרים והפרושים החנפינים כי
בונים אתם את קברי הנביאים ותיפו את מצבות קברות
הצדיקים: ³⁰ ואמרתם אם היינו בימי אבותינו לא רותה
ידנו עמהם לשפך דם הנביאים: ³¹ ובכן תעדו על
נפשכם כי בניים אתם לרווצחי הנביאים: ³² אף אתם מלוא
סאת אבותיכם: ³³ נחשים אתם ילדי הצפוניות איכה
תמלטו מדין נינהם: ³⁴ (Geenna g1067) لكن הני שלח לכם
נביאים וחכמים וסופרים וממה תהרנו ותצלבו ומהם
תכו בשיטים בכתי נסיטותכם ותרדפם מעיר לעיר:
למען יבא עליכם כל דם נקי הנשפך בארץ מדם
הבל הצדיק עד דם זכריה בן ברכיה אשר רצחתם
אוטו בין ההיכל ולמזבח: ³⁵ אכן אמר אני לכם בא יבא
כל אלה על הדור הזה: ³⁶ ירושלים ירושלים הרגנת
את הנביאים והסקלת את השלויחים אליה כמה פעמים
רציתי לקבץ את בניך כתרנגולת המקבצת את אפרוחיה
תחת חנפה ולא אביתם: ³⁸ הנה בירכם יעוז لكم שם:

החתן צאינה לקראותו: 7 או התעווררו כל העلمות הhone וויטבנה את נרותהן: 8 והאמרנה הכסילות אל החכמתה תננה לנו מושגנו כי יכנו נרותהנו: 9 ועתעינה אל המוכרים וקננה לבן: 10 ויהי בעת לכתן לקנות יבוא החתן והנכנות ללבת באו אותו אל החתנה ותנסגר הדלת: 11 ואחריו בן באו גם שאר העلمות והאמרנה אדרנו אדרנו פתח לנו: 12 וויען ויאמר אמן אמר אני לבן לא ידעת אתך: 13 לבן שקדו כי אינכם יודעים את היום ואת השעה אשר יבא בה בן האדם: 14 כי כמו איש נסע למרחוק אשר קרא אל עבדיו וימסר להם את רכשו: 15 ואיש כפי ערכו ומחזר וסע משם: 16 וילך האיש הלהקח חמש כקרים וליה שטים וליה אחת לכל איש ויתן ליה חמש כקרים וליה שטים וליה אחת לכל איש 17 וכן הלהקח שטים נם הוא הרוחה שתים אחרות: 18 אך לך החאת הלהקח ויחפר באדמה ויטמן את כסף אדרנו: 19 ואחריו ימים רבים בא אדרני העברים ההם ויעש השבון עמהם: 20 וינש הלהקח חמש הקרים ויבא חמש כקרים אחרות לאמיר אדרני חמש כקרים מסרת לי הנה חמש כקרים אחרות בהן: 21 ויאמר אלוי אדרנו כן העבר הטוב והנאמן כי במעט נאמן היה ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדריך: 22 וינש נם לך הקרים ויאמר אדרני כקרים מסרת לי הנה כקרים הרוחתי בהן: 23 ויאמר אלוי אדרנו היטבת העבר הטוב והנאמן בזעיר נאמן היה ועל הרבה אפקידך בוא אל שמחת אדריך: 24 וינש נם הלהקח את הקרים האחת ויאמר אדרני יעדתך כי איש קשה אתה קוצר באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורת: 25 ואירא ואילך ואטמן את ככרך באדמה ועתה הא לך את אשר לך: 26 וויען אדרנו ויאמר אלוי העבר הרע והעצל אתה ידעת כי קוצר אנכי באשר לא זורע וכנס מאשר לא פורתו: 27 לבן היה עלייך לחת את כספי לשלהנים ואני בבואי הייתי לך את אשר לי בתרכיבת: 28 על כן שאו ממננו את הקרים ותנו אל האיש אשר לו עשר הקרים: 29 כי כל איש אשר יש לו ניתן לו ויעדרף והאיש אשר אין לו נם את אשר לו יקח ממן: 30 ואת עבר הבלתי השליך אל החשך החיצון שם תהיה היללה ותרק הימים: 31 ויהי כי יבוא בן האדם בכבודו וכל המלאכים הקדשים עמו יושב על כסא כבודו: 32 ונאפסו הנשרים: 29 ומיד אחריו צרת הימים ההם תחשך המשמש והיריח לא נזיה אורו והכוכבים יפלל מון השמים וכחות השמים יתמוטטו: 30 או אות בן האדם יראה בשמים וספדו כל משפחות הארץ וראו אות בן האדם בא עם עני השמים נבורה וכבוד רב: 31 וישלח את מלאכי בקהל שופר גדו ויקבזו את בחיריו מארבע הרוחות למקרה השמים ועד קצה השמים: 32 למדנו נא את משל התהנה כאשר יرتبط ענפה ופרחו עליה וידעתם כי קרוב הקץ: 33 וכן נם אתם בראותכם את כל אלה דשו כי קרוב הוא לפתח: 34 אמן אמן אני לכם כי לא עבר הדור הזה עד אשר יהיה כל אלה: 35 השמים והארץ יערבו ודבריו לא יערבו: 36 אך היום ההוא והשעה ההיא אין איש יודע אותה נם לא מלאכי השמים בלהי אבי לבדו: 37 וכי מני נח כן יהיה נם בואו של בן האדם: 38 וכי כאשר לאנשים עד היום אשר בא נח אל התבה: 39 ולא ידעו עד בוא המבול וישחת את כלם כן יהיה נם בואו של בן האדם: 40 או יהיו שנים בשדה אחד אסף ואחר יזוב: 41 שתים טוונות ברחים אחת תאסף ואחת תעוז: 42 וכי אינכם יודעים באיו זו שעה יבא אדרנים: 43 ואת שקדו כי אינכם יודעים באיו זו אשمرة יבא זאת הבני אשר לו ידע בעל הבית באיו זו אשمرة יבא הנגב כי עתה שקד ולא נחיה לחתר את ביתו: 44 לבן היו נכונים נם אתם כי בשעה אשר לא תדמו יבוא בן האדם: 45 מי הוא אפוא העבר הנאמן והונבן אשר הפקידו אדרנו על בני ביתו לחת להם את כלם בעתו: 46 אשורי העבר לבבו בשש אדרני לבוא: 49 ויהיל להכות את חבירו ואכל ושעה עם הסובאים: 50 בוא יבוא אדרני העבר הדוא בזעם לא צפה ובשעה לא ידע: 51 ווישוף אתו ווישם את חלקו עם החנפים שם תהיה היללה וחרק הימים:

25 או תדרמה מלכות השמים לעשר עלמות אשר לקחו את נרותהן ותצאננה לקראת החתן: 2 חמש מהן היו חכמתה וחמש כסילות: 3 הכסילות לךו את הנרות ולא לךו עמהן שמן: 4 והחכמתה לךו שמן בכליהן ואת נרותהן: 5 וכואשר בשש החתן לבוא ותגמינה כלן ותרדמנה: 6 ויהי בחצות הלילה ותהי צוחה הנה

לפניהם כל הנינים והפרד בינוותם כאשר יפריד הרעה את הכבשים מן העתודים : 33 והציג את הכבשים לימון ואות העתודים לשמאלו : 34 או יאמר המלך אל הנצבים לימיינו בא ברוכי אבי ורשו את המלכות המוכנה לכם מן הсад העולם : 35 כי רעב היהיו ותאכלי צמא היהו ותשקוני גר היהיו ותאשפוני : 36 ערום ותכסני חוליה ותבקרוני במשמר היהיו ותבאאו אליו : 37 וענו הצדיקים ואמרו אדניינו מתי ראיוך רעב וככלכלך או צמא ונשקה אותו : 38 ומתי ראיוך גר ונאפק או ערום ונכסך : 39 ומתי ראיוך חוליה או במשמר ונבא אליך : 40 והממלך ענה ויאמר אליהם Amen אמר אנו לכם מה שעשיתם לאחד מהז הצעירים האללה לי עשיהם : 41 ואז יאמר נם אל הנצבים לשמאלו לכט מעלי אתם האדרורים אל אש עולם המוכנה לשטן ולמלאכיו : (aiōnios g166) כי רעב היהיו ולא האכלתם אותו צמא היהו ולא השקיתם אותו חוליה ובמשמר ולא בקרתם אותו : 44 וענו נם הם ואמרו אדניינו מתי ראיוך רעב או צמא או גר או ערום או חוליה או במשמר ולא שרגנוך : 45 או ענה אתם לאמר Amen אמר אני לכם מה שלא עשitem לאחד מן הצעירים האללה נם לי לא עשיהם : 46 וילכו אלה למעצתם עולם והצדיקים לחי עולם : (aiōnios g166)

26 ויהי ככלות ישוע לדבר את כל הדברים האלה ויאמר אל תלמידיו : 2 אתם ידעתם כי אחרי ימים יהיה הפסח ובן האדם ימסר להצלב : 3 ויקחלו הכהנים הגדולים והספירים ווקני העם אל חצר הכהן הגדול הנקרא קיפא : 4 ווועציו ייחדו לתפש את ישוע בערמה ולהימתו : 5 ויאמרו אך לא בחג פון תחיה מהומה בעם : 6 ויהי בהיות ישוע בית הינו בכית שמעון המצרע : 7 ותקרב אליו אשה וביריה פר שמן יקר מאד ותצק על ראשו בהשכו על השלחן : 8 ויראו התלמידים ויתרעו לאמר על מה האבור הזה : 9 כי השמן הזה היה ראיוי להמכר במחיר רב ולחתו לעניים : 10 וירע ישוע ויאמר אליהם למה חנו את האשה הלא מעשה טוב עשתה עמידי : 11 כי עניים תמייד עמכם ואנכי איני אהכם תמייד : 12 כי אשר שפכה את השמן הזה על גופי לחתן אותו עשתה זאת : 13 Amen אמר אני לכם באשר תקרה הבשורה מהתו

בך אלה: 63 וישוע החריש וייען הכהן הנדרול ויאמר לו
משביעך אני באלהום חיים שאתה אמר לנו אם אתה הוא
המשיח בן האלהום: 64 ויאמר אליו ישוע אתה אמרת
אבל אני אמר לכם כי מעתה תראו את בן האדם ישב
למיון הנבורה ובא עם עניינו השמיים: 65 ויקרע הכהן
הנדרול את בנדיו ויאמר הוא נדר ומה לנו עוד לבקש
עדים הנה עתה שמעתם את נדרפו: 66 מה דעתכם ויענו
ויאמרו איש מות הוא: 67 וירקו בפניהם ויכחו באנדרוף
ואחרדים הכהן על הלהי: 68 ויאמרו תנבא לנו המשיח מי
הוא המכחה אותך: 69 וופטרוס ישב מוחץ לבית בחצר
ותגש אליו שפחה לאמר נם אתה היה עם ישוע הנגלי: 70
ויכחש בפניהם כלם לאמר לא ידעת מה את אמרת: נז
ויצא אל פחה השער ותרא אותו אהרת ותאמר לאנשי
אשר שם נם זה הוה עם ישוע הנצרי: 72 וויסוף לכך
וישבע לאמר לא ידעת את האיש: 73 וככמעט אחריו כן
וינשו העדרדים שם ויאמרו אל פטרוס אמרת כי נם אתה
מהם כי נם לשונך מגלה אותך: 74 ויחל להחרדים את
נספו ולהשבע לאמר לא ידעת את האיש ומיד קרא
התרנגול: 75 וויכר פטרוס את דבר ישוע אשר אמר אליו
לאמר בתרם יקרא התרנגול תכחש כי שלש פעמים
ויצא החוצה וימדר ברכבי:

27 ויהי לפנות הבקר ויתיעצו כל ראשי הכהנים ווקני
העם על ישוע להמיתו: 2 ויאסרו אותו וויליכחו מושם
וימסרדו אל פונטוס פיליטוס והגנוון: 3 וירא יהודיה
המסר אותו כי הרשיעו וייחם וישב את שלשים הכסף
אל הכהנים הנדרולים והזקנים לאמר: 4 חטאתי כי דם
נקוי הסנרטוי והם אמרו מה לנו ולזאת אתה תראה: 5
וישליך את הכסף אל ההייל ייפן וילך ויתנק: 6 ויתנק
ראשי הכהנים את הכסף ויאמרו לא נכוון לנו לחתנו אל
ארון הקרבן כי מחריד דמיים הו: 7 ויתיעצו ויקנו בו
את שדה היוצר לקבורת הגרים: 8 על כן שם השדרה
ההוא שדה הדם עד היום זה: 9 אז נתמלא מה שנאמר
ביד ירמיה הנביה ויקחו שלשים הכסף אדר הירק אשר
יקר מעלה ישראל: 10 ויתנו אתם אל שדה היוצר
כאשר צוינו יהוה: בו וישוע העדרם לפני ההגנוון וישאלו
ההגנוון לאמר אתה הוא מלך היהודים ויאמר ישוע
אתה אמרת: 11 וידברו עליו שטנה הכהנים הנדרולים

יכול להיות תעביר נא מעלי הocus זו את אך לא כרצוני
כיא אם כרצונך: 40 ויבא אל התלמידים וימצאים ישנים
ואמר אל פטרוס הנה לא היה ביכלהם לשקר עמי
שעה אחת: 41 שקרו והחטלו פן תבאו לידי נסינו חן
הרוח היא חפצה והבהיר הוא רפה: 42 וויסוף ללכת לו
שנית ויתפלל לאמר אבוי אם לא תוכל הocus זו את עבר
מנני מבלי שתותי אתה יהי כרצונך: 43 ויבא וימצאים
גם בפעם זו את ישנים כי עיניהם היו כבדות: 44 ווינויהם
ויסוף לכת ויתפלל שלשית באמרו עוד הפעם בדבר
זהו: 45 ויבא אל התלמידים ויאמר אליהם נמו מעתה
ונוחו הנה השעה קרובה ובין האדים נמסר לידי חטאיהם:
46 קומו ונלכה הנה הלאך וקרב המסר אוטו: 47 עודנו
מדבר והנה בא יהודיה אחד מושנים העשר ועמו המן
רב ברחבות ובמקלות מאת ראש הכהנים ווקני העם:
48 והמסר אותו נתן להם אוט לאמר האיש אשר אשקחו
זה הוא תפשו: 49 ומיד נשא אל ישוע ויאמר שלום לך
רבי ווינשך לו: 50 ויאמר אליו ישוע רעי על מה באת
וינשו וישלחו את יריהם בישוע שלח ידו וישלף חרבו
אחד מן האנשים אשר עם ישוע שלח ידו וישלף חרבו
ויר את עבר הכהן הנדרול ויקצץ את אונו: 52 ויאמר אליו
ישוע השב את חרבך אל תערה כי כל אחד חרב בחרב
יאבדו: 53 או הייחשב לך כי לא יכולתי לשאל עתה
מאכבי והוא יצוה לי יותר מושנים עשר לנזונות של
מלכים: 54 ואיככה אפוא ימלאו הכתובים כי כן היה
תהייה: 55 בשעה ההיא אמר ישוע אל המן העם בעל
פרץ יצאתם בחירותם ובמקלות להפנוי ויום הימי
ישב ומלמד אצלכם במקדש ולא החזקתם כי: 56 וכל
זאת היהת למלאת כתבי הנביאים או עזובו התלמידים
כלם וינסו: 57 והางשים אשר נקחלו שם הספרים והזקנים:
58 קופא הכהן הנדרול אחריו מרוחק עד לחצר הכהן הנדרול
ויבא פנימה וישב לו אצל המשרתים לראות את אהרת
הדבר: 59 והכהנים הנדרולים והספרים וכל הסנדרים
בקשו עדות שקר בישוע להמיתו ולא מצאו: 60 ואף
בעמד שם עדי שקר רבים לא מצאו ובאחרונה נחשו שני
עדיו שקר: 61 ויאמרו זה אמר יש ביכלהי להרס את
היכל האלהים ולשוב לבנותו בשלשת ימים: 62 ויקם
הכהן הנדרול ויאמר אליו האין משיב דבר על אשר ענו

וינוינו את ראשם: 40 ויאמרו אתה החרס את ההייל ובנהו בשלשת ימים הושע לנפשך ואם בן האלהים אתה רדה מן הצלב: 41 וכן הלוינו נם ראשי הכהנים עם הסופרים והזקנים לאמר: 42 את אחרים הושיע ועצמו לא יוכל להושיע אם מלך ישראלי הוא ירד נא עתה מן הצלב ונאמון בו: 43 בטהบาลיהם עתה יפלטו אם חפץ בו כי אמר בן האלהים אני: 44 וגם הפריצים הנצלבים אותו חרפהו בדברים האלה: 45 ומשעה הששית היה חישך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 46 וכעת השעה התשיעית ויצעק ישוע בקהל נדול אליו למה שבקתני ותרנונו אליו אליו למה עזבני: 47 ויאמרו מקצת העמדים שם כשמעם אתה זאת לאמר אל אליו הוא קורא: 48 וימחר אחד מהם וירץ ויקח ספונ וימלא אותו חמצן וישמו על קנה וישקו: 49 ושאר האנשים אמרו הניחו לו ונראה אם יבוא אליו ל嘲ו להושיעו: 50 וישוע הוסיף לקרה בקהל נדול ותצא רוחו: 51 והנה נקראה פרכת ההייל מלמעלה למטה לשנים קרים וארץ נרעשה והסלעים נבקעו: 52 ובהקרים נפתחו ורבים מנותות הקדרושים ישי אדרות עפר נערו: 53 ויצאו מן הקברים אחרי הקיצו ויבאו אל העיר הקדושה ויראו לרבים: 54 וושר המאה והאנשים אשר אותו השמדים את ישוע כראותם את הרעש ואת אשר נהיתה נבכהלו מאר ויאמרו אכן זה היה בן האלים: 55 ותהיינה שם נשים רבות הראות מרוחק אשר הלבו אחורי ישוע מן הגליל לשתרתו: 56 ובתוכן מרים המנדלית ומרים אם יעקב וויסוי ואם בני זבריה: 57 ויהי בערב ויבא איש עשיר מן הרמותים ושמו ויסוף וגמ הוא היה מתלמידי ישוע: 58 ויגש אל פילטוס לשאל את גנית ישוע ויצו פילטוס כי תנתן לו: 59 ויהיך יוסוף את הגנית וירך אותה בסדין טהור: 60 ווישמה בקר הרחיש אשר חצב לו בסלע ויגל אבן נדולה על פתח הקבר וילך לו: 61 ומרים המנדליות ומרים האחרת היי ישבות שם ממול הקבר: 62 ויהי מחרת ערב השבת ויקחלו הכהנים קומ אקום: 63 ולכן צוה נא ויסכר מבוא הקבר עד היום השלישי פן יבוא תלמידיו בלילה וננהכו ויאמרו אל העם הנה קם מן המתים והיתה התרומות האחרונה רעה מן הראשונה: 65 ויאמר אליהם פילטוס הנה לכם אנשי והזקנים והוא לא ענה דבר: 13 ויאמר אליו פילטוס האינך שמע כמה הם מעדים לך: 14 ולא ענה אף דבר אחד ויתמה ההמנון עד מואד: 15 ומנהג ההמנון היה לפטר לעם בכל חן אסיר ידווע ושמו בר אבא: 16 ובעת ההיא היה להם אסיר ידווע ושמו בר אבא כי אפשר לכם את בר אבא או את ישוע הנקרא בשם משה: 18 כי ידע אשר רק מקנה מסרו אותו: 19 וכי ישבתו על כסא הדין ותשלח אליו אשתו לאמר אל יחי לך דבר עם הצדיק הזה כי בעבורו עניית הרבה הרים בחלים: 20 והכהנים הנדרלים והזקנים פתו את המן העם לשאל להם את בר אבא ולאבד את ישוע: 21 ויען הגמןון ויאמר אליהם את מי משניהם חփזו כי אפשר להם ויאמר את בר אבא: 22 ויאמר אליהם פילטוס ומה לכם ויאמר את בר אבא: 23 העשה לישוע הנקרא בשם מישיח ויענו כלם יצלב: 24 ויאמר ההמנון מה אפוא הרעה אשר עשה וויסיפו עוד צעק לאמר יצלב: 24 ויהי כראות פילטוס כי לא יועיל מואמה ורבתה עוד המהודה ויה מים ורוחץ את ידיו לעני העם ויאמר נקיancy מרדם הצדיק הזה אתם תראו: 25 ויענו כל העם ויאמר דמו עליינו ועל בינו: 26 או פטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשוטים וימסר אותו להצלב: 27 ויקחו אנשי הצבא אשר להמנון את ישוע ויביאו אל בית המשפט ויאספו עליו את כל הנדרוד: 28 ויפשטו אותו את בנדיו ווועטפו מעיל שני: 29 וירגנו קצינים ויעשו עתרת וישמו על ראשו וקנה בימינו ויברעו לפניו ווילצצו בו לאמר שלום לך מלך היהודים: 30 וירקנו בו ויקחו את הקנה ויכחו על דראשו: 31 ואחריו התלצצם בו הפשיטו אותו את המעל וילבישו את בנדיו ווילביחו לצלב: 32 ויהי בזאתם וימצאו איש קורני ושמו שמעון ויאנסו אותו לשאת לו את צלבו: 33 ויבאו אל המקום הנקרא גלגולתא הוא מקום גלגולת: 34 ויתנו לו לשות חמצן מזון במרורה וויטעם ולא אבה לשותה: 35 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו להם את בנדיו ונורל הפילו למלאת את אשר נאמר בפי הנביא יחלקו בנדיו להם ועל לבושי פילו נורל: 36 וישבו שם ווישמרו אותו: 37 וישמו את דבר אשמתו כחוב ממעל בראשו והוא ישוע מלך היהודים: 38 ויצלבו אותו שני פריצים אחד לימינו ואחד לשמאלו: 39 והערבים נדרפו אותו

משמר לכו סכרוו כדרעתכם : 66 וילכו ויסכרו את מבוא
הקרב ויהתמו את האבן ויעמידו עליו את המשמר :

28 ואחרי מוצאי השבת כשהאר לאהד בשבת באה
מרים המנדרליות ומורים האחרת לראות את הקבר : 2
והנה רעש גדול היה כי מלאך יהוה ירד מן השמיים
וינש ויגל את האבן מן הפתח וישב עליה : 3 ויהי מראתו
כברך ולבושו לבן כשלג : 4 ומפזרו נבاهלו השמרים
ויהיו כמתים : 5 ויען המלאך ויאמר אל הנשים אתן אל
תיראן הן ידעתיכי את ישוע הנצלב אתן מבקשות : 6
איןנו פה כי אם כאשר אמר באנה ראייה את המקום אשר
שכוב שם האדון : 7 ומחרתן לлечת ואמרתן אל תלמידיו
קי אם מן המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם
תראתו הנה אמרתי לך : 8 ותמהרנה לצאת מן הקבר
ביראה ובשמה נדוליה ותרצנה להגיד לתלמידיו : 9
הנה הלבות להגיד לתלמידיו והנה ישוע נקרה אליו
ויאמר שלום לך ותגשנה ותאוזנה ברגליו ותשתחווין
לו : 10 ויאמר אלהין ישוע אל תיראן לכנה והגיד לאחוי
וילכו הגלילה ושם יראוני : 11 ויהי בлечתן והנה אנשים
מן המשמר באו העירה וינוידו לראשי הכהנים את כל
הנעשה : 12 ויקחו עם הזקנים וויתרעו ויתנו כסף לרוב
אל אנשי הצבא לאמר : 13 אמרו כי באו תלמידיו ליליה
ויננוו אותו בהיוותנו ישנים : 14 ואם ישמע הדבר לפני
ההמון אנחנו נפיסחו והיותם בעלי פחד : 15 ויקחו את
הכסף ויעשו כאשר למדו ותצא השמואה הזאת בין
היהודים עד היום זהה : 16 ועשתו עשר התלמידים הלו
הגלילה אל ההר אשר צום ישוע : 17 ויהי כראותם אותו
וישתחוו לו ומקצתם נחלקו בלבם : 18 ווינש ישוע וידבר
אליהם לאמור נתן לי כל שלטן בשמות ובארץ : 19 לכו
ועשו לתלמידים את כל הנויים וטבלתם אותם לשם האב
והבן וروح הקדרש : 20 ולמדתם אותם לשמר את כל אשר
ציויתי אתכם והנה אני אתכם כל הימים עד קץ העולם

אמן : 165(g)

בכל מקומות ארץ הניל: ²⁹ ויהי אחרי צאתם מבית הכנסת ויבאו ביתה שמעון ואנדרי המונה ויעקב וויתנן עם: ³⁰ וחומות שמעון שכבה אוחזת הקדחת וימחרו לדבר אליו עלייה: ³¹ וונש ויאחז בירדה ויקימה ותרף ממנה הקדחת פתא ותשורת אותן: ³² ויהי בערב כבוא השמש ויבאו אליו את כל החולים ואות אוחזוי השדים: ³³ וכל העיר נאספו יחדו פתח הבית: ³⁴ וירפא רבים אשר היו החולים חלילים שנונים וונרש שדים הרבה ולא נתן את השדים לדבר כי ידעהו: ³⁵ ווישכם מחרחת בעוד לילה וויצו וילך אל מקום חרבה ויתפלל שם: ³⁶ וירדף אחרי שמעון והאנשים אשר אותו: ³⁷ וימצא הוו ואמרו אלהו הנה כלם מבקשים אותו: ³⁸ ויאמר אליהם נערהה זאת יצאתו: ³⁹ ויהי קרא בכתו כסויותיהם בכל הניל וונרש את השדים: ⁴⁰ ויבוא אליו איש מצרע ויתהנן אליו ויכרע על ברכיו ויאמר לו אם תרצה תוכל לטהרני: ⁴¹ וירחם עליו וישלח את ידו ווינע בו ויאמר רצח אני טהר: ⁴² עודנו מדבר והצערת סרה ממנה ויטהר: ⁴³ וינער בו וימחר להוציאו החוצה: ⁴⁴ ויאמר אליו ראה אל הספר דבר לאיש כי אם לך הראה אל הכהן ודקרב על טהרתך את אשר צה משה לערות להם: ⁴⁵ אך הוא בצתתו החל לקרא הרבה ולהשמע הרבה דבר עד אשר לא יכול לבוא עוד אל עיר בנלו כי אם היה ישב מחוץ לעיר במקומות חרבה ויבאו אליו מכל עברינו:

2 ויהי מזמן ימים בשובו אל כפר נהום וישמעו כי הוא בבית: ² ויאספו הרבה ריבים מורה עד אפס מקום לעמוד אף מחוץ לפתח וידבר אליום את הדבר: ³ ויבאו אליו אנשים ונשים איש נכה נכה אברים וושאו בארכעה: ⁴ ולא יכולו לנשאת אליו מפני העם ויסירו את הגג במקום אשר היה שם ויחתרו חתירה ווירדו את המשכב אשר שכש עליה נכה האברים: ⁵ ויהי קראות ישוע את אמוניים ויאמר אל נכה האברים בני נסלו לך חטאיך: ⁶ ויהיו מן הסופרים ישבים שם ווחשבים בכלם לאמר: ⁷ מה ידבר זה גדופים כאלה מי יכול לסלח חטאיהם בלתי האלים לבדו: ⁸ וידע ישוע ברוחו כי כהו חשבו בכלבם ויאמר אליהם מודע החשבו כאלה בלבדם אמר: ⁹ מה הנקל האמר אל נכה האברים נסלו לך חטאיך אם

ראשת בשורת ישוע המשיח בן האלים: ² כתוב בכינויים הדני שלח מלאכי לפניו ופונה דרך לפניו: ³ קול קורא במדבר וקורא טבילה התשובה לסליחת יותנן טבל במדבר וקורא טבילה התשובה לסליחת החטאיהם: ⁵ ותצא אליו כל ארץ יהודה ובני ירושלים ויטבלו כלם על ידו בנهر הירדן מתודים את חטאיהם: ⁶ וויתנן לבוש שער נמלים ואзор עור במתנוו ואכל חנבים ורבש העור: ⁷ ויקרא לאמר בוא אבא אחרי החזק מני אשר איני כדי לכרע ולהתיר את שרווק נעליו: ⁸ אני טבלו אותך במים והוא יטבל אותך ברוח הקודש: ⁹ ויהי ביוםיהם הם יבא ישוע מנצח אשר בגליל יטבל על ידי יותנן בירדן: ¹⁰ ויהי אך עליה עלה מן המים וירא את השמים נבקעים והרוח כיוונה ירדת עליו: ¹¹ ויהי קול מן השמים אתה בני יידי איש רצתה נפשי בו: ¹² ואחריו בן הוציאו הרוח המדברה: ¹³ ויהי שם במדבר ויקרא בן הוציאו נסחו וייה עם החיות והמלכים ארבעים יום והשפן נסחו וייה עם החיות והמלכים שורתו: ¹⁴ ואחריו אשר הסגר יותנן באישוע הנילילה ויקרא את בשורת מלכויות האלים לאמר: ¹⁵ מלאה העת והנעה מלכויות האלים שבו והאמינו בبشורה: ¹⁶ ויהי בהתחלה על יד ים הניל וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו שמעון פרשים מצודה בהם כי דיניהם היו: ¹⁷ ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואישכם לדיני אנשים: ¹⁸ ויעזבו מהר את מכמרתיהם וילכו אחריו: ¹⁹ ויהי כבورو מעט שם ורא את יעקב בן זבדי ואת יותנן אחיו ונם המה באניה מתקניהם את המכמרות: ²⁰ ויקרא מהרה אליהם ויעזבו את זבדי אביהם באניה עם השכירים וילכו אחריו: ²¹ ויבאו אל כפר נהום וימחר לבוא בשפת בית הכנסת וילמד: ²² וויתוממו על תורה כי היה מלמד כבעל נבורה ולא כספרים: ²³ ואיש היה בבית נסחם אשר רוח טמאה בו ווצק לאמר: ²⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי באת להאבירנו ידעתי מי אתה קדוש האלים: ²⁵ ווינער בו ישוע לאמר האלים וצא ממנה: ²⁶ ויסתבחו רוח הטמאה ויצעק בקהל נדול וויצא ממנה: ²⁷ ויבקהלו כלם וישאוו איש את רעהו לאמר מה זאת מה היא התורה החדשה אשר אף לרוחות הטמאה בנבורה הוא מצוח והנה שמעות לו: ²⁸ ויצא שמעו מהר

אמר קום שא את משכבר והתהלך : 10 אך למען תדרען כי לבן האדם יש השלטן לסלוח חטאיהם בארץ ויאמר אל נכה האברים : 11 אך אני אמר קום שא את משכבר ולך אל ביתך : 12 ויקם בהתאם וישא את משכבר ויצא לעני כלם עד כי השתטמו כלם וישבחו את האלהים לאמר מעולם לא ראיינו כזאת : 13 וישב לצאת אל יד הים ויבאו אליו כל העם וילמדם : 14 ויהי בעברו וירא את לוי בן חלפי ישב בבביה המכוס ויאמר אליו לכה אחורי ויקם וילך אחורי : 15 ויהי כאשר הסב בבבתו ויסבו מוכסם וחטאיהם ריבים עם ישוע ונעם תלמידיו כי ריבים היו הгалדים אחורי : 16 והסופרים והפרושים ראו אותו אכל עם המוכסם והחטאיהם ריבים לרפאה כי אם החלים לא ויאמר החזקים אינם צריכים לרפאה כי אם החלים לא באתי לקרוא הצדיקים כי אם החטאיהם להשובה : 18 ושם ישע ותלמידיו יוחנן והפרושים היו צמים ויבאו ויאמרו אליו מדרוע תלמידי יוחנן ותלמידי הפרושים צמים ותלמידיך אינם צמים : 19 ויאמר אליהם ישע איך יכולו בני החפה ליום בעוד החתן עמהם כל ימי החותן עמהם לא יוכל ליום : 20 הנה ימים בהם אים ולקח מאות החתן ואין יצומו בימים ההם : 21 אין חפר מטלה בנד חדש על שמלה בלה כי או ינתק מלויו החדרש מן הבלה ותרעע הקריעת : 22 ואין נתן יין חדש בנארות בלילה כי או יבקע הין את הנארות והיין ישפך והנארות יאבדו אבל בנארות חדש ינתן הין החדש : 23 ויהי בעברו בשבת בין הקמה ויחלו תלמידיו לקטף מלילת בלכחים : 24 ויאמרו אליו הפרושים ראה מה מה עשים בשבת דבר השטן לגורש השטן : 25 ויאמר אליהם כי לא קראתם את אשר לא יעשה : 26 ויאמר אליהם כי לא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו חסר ורעב הוא ואשר היו אותו : 26 כי בא אל בית אליהם ביום אביהר הכהן הגדול ויאכל את לחם הפנים אשר אותו : 27 ויאמר אליהם השבת נעשה נם לאנשים אשר אותו : 28 ויאמר אליהם השבת נעשה בעבר האדם ולא האדם בעבר השבת : 28 לכן בן האדם אדרון הוא גם לשבת :

3 3 וישב ויבאו אל בית הכנסת ושם איש אשר ידו יבשה : 2 וויתובנו בו אם ירפאחו בשבת למען ימצאו עליו שטנה : 3 ויאמר אל איש אשר יבשה ידו קום עמד בתוך : 4

אשר ינדפו : 29 אך המנורף את רוח הקדש אין לו סליחה לעולם כי אישם בעונו לנצה : (aiōnios g166), (aiōn g165) 30 מה אמרו רוח טמאה בו : 31 ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ לבית וישלחו אליו לקרה לו : 32 והמן העם ישבו

לו לשמעו ישמעו: 24 ויאמר אליהם ראו מה אתם שמעים במדה אשר אתם מודדים בה מוד לכם ועוד יוסר לכם השמעים: 25 כי מושיש לו נתון נתן לוומי שאין לו נם את אשר יש לו יכח ממן: 26 ויאמר מלכות האלים היא כאשר ישילך איש זרע על הארץ: 27 ווישן וקם לילה ויום והזרע יצמה ונגדל והוא לא ידע: 28 כי הארץ מלאיה מוציאה פריה את הדשא הראשונה ואחריו את השבלת ואחריו כן את החטה המלאה בשבלות: 29 וכאשר נמל הפרי ימהר לשלח את המגול כי בשל הקציר: 30 ויאמר אל מה נהרمه את מלכות האלים ובאי זה משל נמשילנה: 31 כנרגר של חרדל אשר יזרע בארץ והוא קטן מכל הזרעים אשר על הארץ: 32 ואחריו הזרעו יעלה וינדל על כל הזרקות ועשה ענפים נדלים עד אשר יוכלו עופ השמים לקנן בצלו: 33 ובמשלים רבים כאלה דבר אליהם את הדבר כפי אשר יכלו לשמע: 34 ובכלי משל לא דבר אליהם והיה בהיותו עם תלמידיו לבדם יbaar להם את הכל: 35 ויאמר אליהם ביום ההוא לפנות ערב נברעה הארץ: 36 ויעזבו את המון העם ויקחו אתו כאשר הוא באניה ונם אניות אחריות הלוغو עמו: 37 ותקם רוח סערה נדולה וישטפו הנלים אל תוך האניה עד אשר כמעט מלאה: 38 והוא ישן על הסכת באחרי האניה ויעירו אותו ויאמרו אליו רבי האין דאג לנו כי נאבד: 39 ויוער וינגער ברוח ויאמר אל הים הס ודם ותשך הרוח ותהי דממה נדולה: 40 ויאמר אליהם למה ככה אתם חרדים איך אין לכם אמונה: 41 וויראו יראה נדולה ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא אשר נם הרוח והם שמעים לו:

5 ויבאו אל עבר הים אל ארץ הנדרים: 2 והוא יצא מן האניה והנה איש בא לקראותו מבין הקברים אשר רוח טמאה בו: 3 ומושבו בקברים ונם בעבותים לא יכול איש לאסרו: 4 כי פעמים הרבה אסרו בcablim ובעתים וינתק את העבותים וישבר את הcablim ואין איש יכול לכשוו: 5 והמיד לילה ויום היה בהרים ובקרים עצק ופיצע את עצמו באבנים: 6 ויהי כראתו את ישוע מרוחק וירץ וישתחוו לו: 7 וויצעק בקהל נדול ויאמר מה לי ולך ישוע בן אל עליון באלים אני משבעך אשר לא תענני: 8 כי הוא אמר אליו צא רוח טמא מן האדם הזה: 9 וישאל

סביביו ויאמרו אליו הנה אמר ואחיך בחוץ מבקשים אותו: 33 וויען ויאמר אליהם מי הם אמי ואחיך: 34 וירבע סביב אל היישבים סביביו ויאמר הנה אמי ואחיך: 35 כי כל אשר יעשה רצון האלים הוא אחיך ואחותיך ואני:

4 וישב אל הים ויחל ללמד ויקחלו אליו המון עם רב עד אשר ירד לשכנת באניה בים וכל העם עמד על חוף הים ביבשה: 2 וולמדם הרבה במשלים ויאמר אליהם במלמדו אתם: 3 שמעו שמו הנה הזרע יצא לזרע: 4 ויהי בזרעו ויפל מן הזרע על יד הדריך ויבא עוף השמים ויאכלו: 5 וויש אשר נפל על מקום הסלע אשר אין לו שם אדמה הרבה וימחר לצמה כי לא היה לו עמק אדמה: 6 ויהי כירח השמש ויצרב ויישב כי אין לו שרש: 7 וויש אשר נפל בין הקצים ויעלו הקצים וימעכו ולא נתן פרוי: 8 וויש אשר נפל על הארץ הטובה ויתן פרוי עליה ונגדל וייש והשלשים שעדרים זהה ששים וזה מה: 9 ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע: 10 ויהי בהיותו לבדו וישאלו האנשים אשר סביביו עם שנים העשר על המשל: 11 ויאמר אליהם לכם נתן לדעת סוד מלכות האלים ואשר בחוץ להם הכל במשלים: 12 למן יראו ולא ידעו ושםעו שמעו ולא יבינו פן ישבו ונסלח לחטאיהם: 13 ויאמר להם הן לא ידעתם את המשל הזה ואיך תבינו את המשלים כלם: 14 הזרע הוא זרע את הדבר: 15 ואלה הם הנורעים על יד הדריך אשר יזרע בסם הדבר וכשמעו אותו מיד בא השטן וישא את הדבר הזרע בלבכם: 16 וכן הנורעים על מקומו הסלע הם השמעים את הדבר ומחר בשמה יקחחו: 17 אך אין להם שרש בקרובם ורק לשעה יעמדו ואחר כן בהיות צרה ורדיפה על אדוט הדבר מהרה יכשלו: 18 והאחרדים הנורעים בין הקצים הם השמעים את הדבר: 19 ודןוט הולם זהה ומרמת העשר ותאות שאר הדברים באות וממעכות את הדבר ופרי לא יהיה לו: 20 ואלה המזוערים על הארץ הטובה הם השמעים את הדבר ומקבלים אותו ועשים פרוי לששלים שעדרים ולשדים ולמה: 21 ויאמר אליהם כי יביא הנר למן יושם תחת האיפה ותחת המטה ולא למן יעללו על המנורה: 22 כי אין דבר סתום אשר לא גילה ולא נעלם דבר כי אם למן יבא לנלו: 23 כל אשר אונים

לאיש ללכת אותו בלחוי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן אחוי יעקב: 38 ויבא בית רח' הנסת וירא המון היכים והAMILIM הרבה: 39 ובבאו אמר אליהם מה תהמו ותבכו הנערה לא מטה אך ישנה היא: 40 וישחקו לו והוא נרש את כלם ויקח את אביו הנערה ואת אמה ואת אשר אתו ויבא החדרה אשר שם שכבת הנערה: 41 ויאח' ביד הנערה ויאמר אליה טלית קומי אשר פרושו הילדה אני אמר לך קומי נא: 42 ומיד קמה הילדה ותתהלך והיא בחתם עשרה שנה וישמו שמה גדולה: 43 ויזהר אתם מאי של לא ידע הדבר לאיש ויאמר לחת לה לאכול:

6 ויצא משם ויבא אל ארצו וילכו אחיו תלמידיו: 2 וביום השבת החל למלמד בבית הנסת וישמעו רבים וישתוממו לאמיר מאיין לזה כאלה ומה היא החכמה הנתונה לו עד אשר נעשנו נברות כאלה על ידיו: 3 הלא זה הוא החרש בן מרים ואתי יעקב יווסט ויהודה: וישמעון והלא אחיתוי אנתנו פה ויהי להם למכשול: 4 ויאמר אליהם ישוע אין הנביא נקלה כי אם בארץ ובין קרוביו וביבתו: 5 ולא יוכל לעשות שם פלא רך על חלשים מעטים שם את ידיו וירפאים: 6 וויתמה על חסרון אמונה ויסב בכפרים סבוב ולמד: 7 ויקרא אל שנים העשר ויהל לשלוח אותם שנים שנים ויתן להם שלטן על רוחות הטמא: 8 ויציו אותם אשר לא ישאו מאומה לדרכ וולתו מקל לבחון לא תרמיל ולא לחם ולא נשחת בבחנורה: 9 רך להיות נועל סנדל ושתית כתנות לא ילבשו: 10 ויאמר אליהם במקום אשר TABAO בית איש שבו בו עד כי תצאו משם: 11 וככל אשר לא יקבלו אתכם ולא ישמעו אליכם צאו משם ונערו את עפר כפות רגליך לעדרות להם Amen אני אמר לכם לסדר ולעمرה קיל ביום הדין מן העיר היא: 12 ויציאו ויקראו לשוב בתשובה: 13 ויגרשו שדים רבים ויסוכו בשמן חלשים רבים וירפאים: 14 וישמע עליו המלך הורדוס כי נודע שמו ויאמר יוחנן הטובל קם מן המהיטים ועל כן פעלות בו הנבודות: 15 ואחרים אמרו כי הוא אליהו ואחרים אמרו כי נביא הוא או כאחד הנביאים: 16 וישמע הורדוס ויאמר יוחנן אשר אנכי נשאתי את ראשו מעליו הוא קם מן המהיטים: 17 כי הוא הורדוס שלח לתשוף את יוחנן ויאסרתו בבית הסחר בnal הורדיה אשת פילופוס

אתו מה שמקד ויען ויאמר לנוון שמי כי רבים אנחנו: 10 ויתהן אליו מאד לבלהו שלחם אל מהוז לארץ: 11 ועדר חזירים רבים היה שם במרעה ההרים: 12 ויתהנו לו כל השדים לאמר שלחנו אל החזירים ונבא אל תוכם: 13 ווינה להם ויצאו רוחות הטמא ויבאו בחזירים וישתער העדר מן המورد אל דים אלפיים במספר ויטבעו בים: 14 וינסו רע' החזירים וינידזו זאת בעיר ובשדות ויצאו לראות מה נהיתה: 15 ויבא אל ישוע ויראו את אחיו השדים אשר הלינו בו והוא יושב מלכש וטוב שכל ויראו: 16 וויספרו להם הראים את אשר עשה לאחיו השדים ואת דבר החזירים: 17 ויהלו להתהן לו לסור מגבולייהם: 18 ויהיו ברדתו אל האניה להתהן אליו האיש אשר היה אחיו שרים לחתו לשבת עמו: 19 ולא הניח לו כי אם אמר אליו שוב לביתך אל בני משפחתך והנד להם את הנדלות אשר עשה לך יהוה ויתהך: 20 וילך לו ויתהך לקרא בעשר הערים את הנדלות אשר עשה לו ישוע ויתהמו כלם: 21 וישב ישוע לעבר באניה אל עבר הים ויקח אליו המון רב והוא על שפת הים: 22 והנה בא אחד מראשי הנסת ושמו יאיר וירא אותו ויפל לרגלי: 23 ויתהן אליו מאד לאמר בתי הקטנה חלה עד למות אנא בוא נא ושים ידיך עליה למען תרפא ותחייה: 24 וילך אותו וילכו אחיו המון רב וידחקו: 25 ואשה היה זה בת דם שותם עשרה שנה: 26 והיא סבלה הרבה תחת ידי רפאים רבים והחציאה את כל אשר לה ולא להועיל ויהי חליה חזק מאד: 27 ויהי כسمעה את שמע ישוע ותבוא בהמון העם מאחריו ותגע בגדו: 28 כי אמרה רך אם אנע בבדנו אוושע: 29 וויבש מקור דמיה פתאם ותבן בברשה כי נרפא נגעה: 30 וברגע ידע ישוע בנפשו כי נבראה יצאה ממנה ויפן בזק העם ויאמר מי נגע בבדני: 31 ויאמר אליו תלמידיו אתה ראה את ההמון דוחק אתך ואמרת מי נגע بي: 32 ויבט סביב לראות את אשר עשה זאת: 33 ותירא האש והחרד כי ידעה את אשר עשה לה ותבא ותפל לפני ותגדר לו את האמת כליה: 34 ויאמר אליה בתי אמוןך הושיעת לך לכלי לשולם וחיה מנגעך: 35 עודנו מדבר והנה באים מבית רח' הנסת לאמר בתק' מהה למה הטריה עוד את המורה: 36 וכשמע ישוע את הדבר אשר דברו ויאמר אל ראש הנסת אל תירא רך האמינה: 37 ולא הניח

ויפרס את הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת שניהם חילק לכלם: ⁴² ויאכלו כלם וישבעו: ⁴³ ווישאו מן הפתוחות מלוא סלים שנים עשר ונם מן הדרים: ⁴⁴ והאכלים מן הלחם היו כחמשת אלף איש: ⁴⁵ ואחרי כן האין בתלמידיו לרדרת באניה ולבור לפניהם אל עבר הים אל בית צירה עד שלחו את העם: ⁴⁶ ויהי אחר שלחו אתם ויעל החרה להתפלל: ⁴⁷ ויהי ערב והאנה באה בתוך הים והוא לבדו ביבשה: ⁴⁸ וירא אותם מתעלמים בשוטם כי הרוח לננדם ויהי כעת האשمرة הריבועית ויבא אליהם מטהלך על פני הים ויאל לעbor לפניהם: ⁴⁹ והם בראתם אותו מטהלך על פני הים חשבו כי מראה רוח הוא ויצעקו: ⁵⁰ כי כלם ראוו ויבחלו או דבר אתם ויאמר אליהם חזוק כי אני הוא אל תיראו: ⁵¹ וירד אליהם אל האניה והרוח שכחה ווישתומו עוד יותר בכלכם ויתממו: ⁵² כי לא השכילו בדבר כבדות הלחם מפני טמותם לבבם: ⁵³ ויעברו את הים ויבאו ארצתה גניש וירכבו אל היבשה: ⁵⁴ ויהי כאתם מן האניה או היכירם: ⁵⁵ וירוצו בכל סביבותיהם ויחלו לשאת את החולמים במשכבות אל כל מקום אשר שמו כי שם הוא: ⁵⁶ ובכל מקום אשר יבא אל הקרים או הערים ואל השדות שם שמו את החולמים בחוזיות יתחננו לו כי יגע רק בаницת בנדו והיה כל אשר נגעו ונושעו:

7 ויהכלו אליו הזרים ומן הסופרים אשר באו מירושלים: ² ויהי בראשם מתלמידיו אכלים לחם בטמא ידיהם בלא נטילה וויכוחו אתם: ³ כי הזרים וכל היהודים לא יאכלו בלא את רחציהם את ידיהם עד הפרק באחום בקבלת הוקנים: ⁴ ואת אשר מן השוק איןם אכלים בלא טבילה ועוד דברם אחרים רבים אשר קבלו לשמר כמו טבילה כסות וכדים וירות ומטות: ⁵ וישאלו אותו הזרים והסופרים מרווע תלמידיך איןם נהנים על פי קבלת הוקנים כי אכלים לחם בלא טבילה ודים: ⁶ ויען ויאמר אליהם היטב נבא יעשהו עליהם חנפיהם ככתוב העם הזה בשפטינו כבדוני ולבבו רחק מני: ⁷ ותחו יראתם אמי מזות אנשים מלמדים: ⁸ כי עובתם את מזות אלהים לאחוי בקבלת בני אדם טבילותם וכסותם וכאהלה רבות אתם עשים: ⁹ ויאמר אליהם מה יפה עשיתם אשר בטלתם את מזות האלוהים כדי

אחו כי אתה לך לו לאשה: ¹⁸ יען אשר אמר יוחנן אל הורדוס אשת אחיך איננה מתרת לך: ¹⁹ ותשפטו אותו הורודיה ותבקש המיתו ולא יכלת: ²⁰ כי הורדוס ירא את יוחנן בדעתו כי הוא איש צדיק וקדוש ויין בעדו והרבה עשה בשם עלייו ויאהב לשם עשה: ²¹ ויבא היום המכשר כי הורדוס ביום הדרת אותו עשה משתה לגדולייו ולשרי האלפים ולראשי הגילים: ²² ותבא בת הורודיה ותירק ותיטב בעני הורדוס ובעני המסבים עמו ויאמר המלך אל הנערה שאלי ממניא את אשר תחפצי ואתן לך: ²³ וישבע לה לאמר כל אשר תshall ממניא אתן לך עד חצי מלכויותי: ²⁴ והצא ותאמר לאמה מה לבא אל המלך ותשאל לאמר רצוני אשר תחן לי עתה בקעודה את ראש יוחנן המטביל: ²⁵ וויחצב המלך מארך בעבור השבואה והמסבים עמו לא רצח להסביר פניה: ²⁷ ומיר שלח המלך אחד הטבחים ויצחו להביא את ראשו: ²⁸ וילך ויכרת את ראשו בבית הסהר ויביאו בקעודה וויתנו להנערה לנערה והנערה נתנה אותו אל אמה: ²⁹ וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את נויתו וישימו בקבר: ³⁰ ויקחלו השלחים איל ישוע וינידלו לו את כל אשר עשו ואת אשר למדו: ³¹ ויאמר אליהם באו אתם לבוד אל מקום חרבה וגנוו מעת כי ריבים היו הבאים והיצאים עד לאין עת להם לאכול: ³² וילכו משם באניה אל מקום חרבה לבוד: ³³ וההמן ראה אותם יצאים ויכירדו ריבים וירוצו שמה ברגיליםם מכל הערים ויעברו אותם ויאספו אליו: ³⁴ ויצא וירא המן עם רב ויהמו מיעו עליהם כי היו כצאן אשר אין להם רעה ויחל ללמד אותם דברים הרבה: ³⁵ ויהי כאשר רפה הים על רובם וינשו אליו תלמידיו לאמר הנה המקום חרב וධום רד מאד: ³⁶ שלח אותם וילכו אל החצרים והכפרים מסביב לכנסותיהם להם לחם כי אין להם מה לאכל: ³⁷ ויען ויאמר אליהם תננו אתם להם לאכללה ויאמרו אליו הנלך לכנסות לחם במאתיים דינר ונתן להם לאכללה: ³⁸ ויאמר אליהם כמה ככרות לחם יש לכם לכwo וראו ידעו ויאמרו חמיש ושני דינם: ³⁹ ויצאו אותם לשכתם חכירה חברה לבדה על ירך הרשא: ⁴⁰ וישבו להם שורות שורות למאות ולחמשים: ⁴¹ ויקח את המשת ככרות הלחם ואת שני הדנים וישא עניינו השמיימה ויברך

37 ווישתוממו עד מאר ויאמרו את הכל עשה יפה נם
החרשים הוא עשה לשמעים נם האלונים למדברים:

8 ויהי בימים ההם בהקץ עם רב ואין להם מה
יאכלו ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם: 2 נכמרו
רחמי על העם כי זה שלשת ימים עמדו עמידו ואין להם
לחם לאכל: 3 והיה בשליחו אותם רעבים לbitיהם
וחעלפו בדרך כי יש מהם אשר בא ממרחיק: 4 ויענו אותו
תלמידיו מאין יוכל איש להשביע את אלה מה במדבר
לחם: 5 וישראל אותם כמה ככורות לחם יש לכם ויאמרו
שבע: 6 ויצו את העם לשבת לארץ וקח את שבע ככורות
לחם ויברך ויפרס ויתן אותם לתלמידיו לשום לפניהם
וישמו לפניהם: 7 ויהי להם מעת דנים קטנים ויברך
ויאמר לשום לפניהם גם את אלה: 8 ויאכלו וישבעו
וישאו מן הפחותים הנותרים שבעת דודים: 9 והאכלים
היו כארבעת אלף איש וישראל: 10 אז ירד באניה עם
תלמידיו ויבא אל נילות דלמוןאת: 11 ויצאו הפרושים
ויחלו לחתוכה אותו וישראל ממעמו אותן מן השמיים והם
מנסים אותו: 12 ויאגח ברוחו ויאמר מה הדרור הוה מבקש
לו אותן אמר אני לך אם ינתן אותן לדור זהה: 13
ויעזב אותם וירד באניה וישב ויעבר אל עבר הים: 14
וישכחו לקחת אותם לחם ולא היה להם באניה בלתיהם
כבר לחם אותן: 15 ויזהאר אותם לאמר ראו השמרו לכם
משאר הפרושים ומשאר הורדים: 16 ויחשבו ויאמרו
איש אל רעהו על כי לחם אין אנחנו: 17 וירד יושע ויאמר
לهم מה תהשבו על כי לחם אין לכם העוד לא תשכחו
ולא חבינו ולבכם עדנו מטמطم: 18 ענים לכם ולא
תראו ואנויים לכם ולא חשבמו ולא תזכרו: 19 כאשר
פרשתי את חמישת ככורות הלחם לחמשת אלף איש
כמה סלים מלאי פתוחים נשאთם ויאמרו אליו שנים
עשר: 20 ובשבע לארבעת אלף איש כמה דודים מלאי
פתוחים נשאთם ויאמרו אליו שנים: 21 ויאמר אליהם
איך לא תבינו: 22 ויבא אל בית צידה ויביאו אליו איש
עיר ויתחננו לו לנעת בו: 23 ויהיו ביד העור וויליכדו
אל מהו לכפר וירק בעינויו וישם את ידיו עלינו ויאלהו
לאמר הראה אתה דבר: 24 ויבט ויאמר אראת בני
האדם כי מתחלכים כאילנות אני ראה: 25 וויסוף לשום
את ידיו על עינויו ותפקתנה עינויו וירפא וירא הכל היטב

שתשמדו את קבלתכם: 10 כי משה אמר כבד את אביך
ואת אמך ומקל לאביו ואמו מות יומת: 11 ואת אמרים
איש כי יאמר לאביו ולאמו קרבן פרשו מתחנה לאליהם
כל מה שאתה נהנה לי: 12 ולא תניחו לו לעשות עוד
מאומה לאביו ולאמו: 13 ותפכו את דבר האלוהים על
ידי קבלתכם אשר קבלתם והרבה כאלה אתם עשים:
14 ויקרא אל כל העם ויאמר אליהם שמעו אליו כלכם
והבינו: 15 אין דבר מוחזק לאדם אשר יוכל לטמא אותו
בבא אל קרבו כי אם הדברים היוצאים ממן מה
יטמא את האדם: 16 כל אשר אונים לו לשמע ישמע: 17
ויהי כאשר שב הביתה מן החמון וישאלו תלמידיו על
דבר המשל: 18 ויאמר אליהם האף אתם חסרי בינה
הלא תשכחו כי כל הבא את חוק האדם מוחזקה לו לא
יטמאנו: 19 כי לא יבוא אל לבו כי אם אל כרשו ויצא
למוצאות להבר כל אכל: 20 ויאמר היצא מן האדם
הוא מטמא את האדם: 21 כי מתווך לב האדם יצאות
המחשבות הרעות נאף וזנה ורצח ונגנוב ואהבת בצע
ורשעה ורמיה ווללות וצרות עין ונדרך ודורן וסכלות:
22 כל הרעות האלה מקרוב האדם אין יוצאות ומטמאות
אתו: 24 ויקם שם וילך לו אל נבולות צור וצידון
ובבאו הביתה לא אבה כי יודע לאיש ולא יכל להסתה:
25 כי אשה אשר רוח טמאה נכנסה בכתה הקטנה שמעה
את שמעו ותבא ותפל לרנגלו: 26 והאשה יונית וארץ
מולדהה כגען אשר לسورיא ותבקש ממנו לנרש אර השדר
מבתה: 27 ויאמר אליה ישוע הניחו לשבע בראשונה
הبنים כי לא טוב לקחת לחם הבנים ולהשליכו לעריו
הכלבים: 28 ותען ותאמר אליו בן אדרני אבל נם צערינו
הכלבים יאכלו תחת השלחן מפזרורי לחם הבנים: 29
ויאמר אליה בוגל דברך זה לכלי לך יצא השד מבתך
30 ותבא אל ביתה ותמצא את הילדה משכבת על חמתה
והשד יצא ממנה: 31 וישב ויצא מגבול צור וצידון ויבא
אלים הגוליל בתוך נבול עשר הערים: 32 ויביאו אליו
איש אשר היה חרש ואלים ויתחננו לו לשום עליו את ידו:
33 ויקח אותו לבדו מקרוב החמון וישם את אצבעתו
באוניו וירק וונע על לשונו: 34 ויבט השמיימה ויאנה
ויאמר אליו אפתח ופרושו הפחה: 35 וברגע נפתחו אוניו
ויתר קשר לשונו וידבר בשפה ברורה: 36 ויזהאר אותו
כי לא יספרו לאיש וכאשר יהודים בן ירכו להזכיר:

בלבכם וידרשו לדעת מה היא התקופה מן המתים:
ובו ישאלחו לאמר מה זה אמרים הסופרים כי אליו בו בא בראשה: ²² ויען ויאמר להם הנה אליו בא בראשונה וישיב את הכל ומה כתוב על בן האדם הלאכי ענה הרבה ויאמר: ²³ אבל אמר אני לכם נם בא אליו וنم עשו לו כרצונם כאשר כתוב עלי: ²⁴ ויהי כבאו אל התלמידים וירא עם רב סביבותם וסופרים מותוכחים אתם: ²⁵ וכל העם כראותם אותו כן תמהו וירוצי אליו וישאלו לו לשולם: ²⁶ וישאל את הסופרים מה אתם מותוכחים עמם: ²⁷ ויען אחד מן העם ויאמר רב הbatei אלך את בני אשר רוח אלם בקרבו: ²⁸ והיה בכל מקום אשר יאהזו הוא מרצין אותו וירד רירדו וחרק את שניו ויבש נופו ואמר אל תלמידיך לנרש ולא יכלו: ²⁹ ויען ויאמר להם חוי דור בלתי מאמין עד מתי היה עמכם עד מתי אסבל אתכם הביאו אותו לפני: ³⁰ ויביאו לפניו והוא כאשר ראהו הרוח וירוצכו פתאם ויפל ארצתה יתגלו וירד רירדו: ³¹ וישאל את אביו כמה ימים היהתו לו זאת ויאמר ממי נעריו: ³² ופעמים רבות הפיל אותו גם באש נם במים לאבידו אך אם יוכל רחם עליינו ועוזנו: ³³ ויאמר אליו ישוע לאמר אם תוכל להאמין כל יכול המאמין: ³⁴ ייתן אבי הילד את קלו בבכי ויאמר אני מאמין עוזר נא לחסרו אמונה: ³⁵ וירא ישוע את העם מתבקש אליו ויגער ברוח הטעמא לאמר רוח אלם וחרש אני מצוך צא מمنנו ואל תספ לבודא בו עוד: ³⁶ ויעצק וירצין אותו מאד ויצא ויהי כמוות עד אשר אמרו ربיהם כי גוע: ²⁷ ויזחוק ישוע בידיו ויניעו ויקם: ²⁸ ויהי כאשר בא הביתה וישאלחו תלמידיו בהיותם לב玳 אותו מדרוע אנהנו לא יכלנו לנגרשו: ²⁹ ויאמר אליהם המין הזה יצא לא יצא כי אם בחפה ולבצום: ³⁰ ויצאו מושם ויעברו בוגליך ולא אבה להודע לאיש: ³¹ כי היה מלמד את תלמידיו לאמר אליהם כי עתיד בן האדם להמסר בידיו בני אדם ויהרגנהו ואחריו אשר נהרגו קום ביום השלייש: ³² והם לא הבינו את הדבר ויראו לשאל אותן: ³³ ויבא אל כפר נחום ובחוותו בביתו וישאל אותם מה התוכחתם איש עם רעהו בדרכ: ³⁴ ויחרשו כי התשעקו בדרכ מי הוא הגדול בהם: ³⁵ וישב ויקרא אל שנים העשר ויאמר אליהם איש כי יחפץ להיות הראשון הוא היה הآخرון לכלם ומשרת כלם: ³⁶ ויקח ילד ויעמידו

עד למרחוק: ²⁶ וישלחו אל ביתו לאמר אל הבא בתוך הכהר ואל דבר לאיש בכפר: ²⁷ ויצא ישוע ותלמידיו לлеч אל כפרי קיסרין של פילופוס ויהי בדרך וישאל את תלמידיו ויאמר אליהם מה אמרים עלי האנשים מי אני: ²⁸ ויענו ויאמרו ויתן המטבח ויש אמרים אליהם ואחרים אמרים אחד מן הנבאים: ²⁹ וישאל אותם לאמר אתה הוא המשיח: ³⁰ ויצו אותם בנהר לבתי דבר עלי לאיש: ³¹ ויחל למדם כי צריך בן האדם לענות הרבה ויאמר עלי יידי הוקנים והכהנים הגדולים והסופרים ווימת ומקצה שלשת ימים קום יקום: ³² ויהוא בגלו דבר את הדבר הזה ויקחו פטרוס ויחל לגרע בו: ³³ ויפן פני השטן כי אין לך לדברי האלהים כי אם לדברי האדם: ³⁴ ויקרא אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם החפץ לлеч אחריו יכח בנפשו וישא את צלבו וילך אחריו: ³⁵ כי כל אשר יחפץ להוציא את נפשו תאב נפשו ממנה וכל אשר תאב לו נפשו למענו ולמען הבשרה הוא יושענה: ³⁶ כי מה יסכן לאדם כי יקנה את כל העולם ונשחתה נפשו: ³⁷ או מה ותאן איש פרידון נפשו: ³⁸ כי כל איש אשר היה אני ודברי לו להרפה בדור הנאף והחוטא הזה אף הוא יהיה להרפה לבן האדם בבאו בכבוד אביו עם המלכים הקדושים:

9 ויאמר אליהם אמרן אמר אני לכם כי יש מן העמדים מה אשר לא יטומו מות עד כי יראו מלכות האלים באה בגבורה: ² ואחריו ששת ימים ללח ישוע את פטרוס ואת יעקב ואת יוחנן ויעלם על הר גבה אותו לב玳 ווישתנה לעיניהם: ³ ובנדיו נהיו מוהרים לבנים מאד כשלג אשר לא יכול כובס הארץ להל宾 כמוהם: ⁴ וירא אליהם אליהם ומשה מדברים עם ישוע: ⁵ ויען פטרוס ויאמר אל ישוע רבבי טוב הוותנו מה נעשה נא שלש סכות לך אחת ולמשה אחת ולאליהו אחת: ⁶ כי לא ידע מה ידבר כי היו נבחלים: ⁷ ויהיו ענן סוכך עליהם ויצא מן הענן קול אמר זה וזה יידי אליו שמעו: ⁸ ווהמה הביטו כה וכה פתאם ולא ראו עוד איש בלבתי את ישוע לבדו אתם: ⁹ וירדו מן ההר ויזהרים לבתי הנייד לאיש את אשר ראו עד כי יקום בן האדם מן המתים: ¹⁰ וישמרו את הדבר

אישה ולקחה איש אחר נאפת היא: 13 ויביאו אליו ילדים
למען גע בהם ויגערו התלמידים במכיאות: 14 וירא
ישוע ויכעס ויאמר אליהם הניחו לילדים לבוא אליו
ואל המנעים כי לאלה מלכות האללים: 15 אמר
אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים כילד
הו לא יבא בה: 16 ויחבקם ויברכם בשמו את ידיו
עליהם: 17 ויהי בצאתו לדרך ותנה איש רץ אליו ויכרע
לפניו וישאל אותו רבי הטוב מה עשה ואירש חי עולם:
(aiōnios g166) 18 ויאמר לו ישוע מודע קראת לי טוב אין
טוב בלחתי אחד האללים: 19 הנה ידעת את המצות לא
תנאף לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תעשך
ככד את אביך ואת אמך: 20 ויען ויאמר אליו רבי אתה כל
אללה שמרת נוריו: 21 ויבט בו ישוע ויאבחו ויאמר
אליו אחת חסרת לך מכר את כל אשר לך ותן לעניים
ויהי לך אוצר בשם ובו שא את הצלב לך אחריו: 22
ויצר לך על הדרבר הזה ויעצב וילך לך הון רב היה
לו: 23 ויבט ישוע סביב ויאמר אל תלמידיו כמה יקשה
לבני נכסים לבוא אל מלכות האללים: 24 ויבחו
התלמידים על דבריו ויסוף ישוע ויען ויאמר להם בני
מה קשה לבתחים על חילם לבוא אל מלכות האללים:
25 נקל לנמל לעבר בחוך נקב המחת מבוא עשיר אל
מלכות האללים: 26 ויסופו עוד להשתומם ויאמרו איש
אלם אחיו מי אפוא יכול להשע: 27 ויבט הם ישוע ויאמר
מכני אדם תפלא זאת לך לא מאלהים כי מאלהים לא
יפלא כל דבר: 28 ויען פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו
עוזנו את הכל ונלך אחריך: 29 ויאמר ישוע אמר
אני לכם כי אין איש אשר עוז את ביתו או את אחיו או
את אחיו או את אביו או את אמו או את אשתו או את
בניו או את שודתו למען ולמען הבשורה: 30 אשר לא
קיח עתה בזמן הזה בכל הדריפות מה פעים כהמה
בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים ושירות ובועלם הבא
חיי עולמים: 31 ואולם רבים מן (aiōnios g166, aiōnios g165)
הראשונים יהיו אחרים והאחרונים הראשונים: 32 ויהי
בדרכ בועלותם ירושלים וישוע הולך לפניהם והמה
נכחים ויראים בכלתם אחריו ויסוף לקחת אליו את
שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר יגידו לאמר:
33 הנה אנחנו עליהם ירושלים ובן האדם ונסר לראש
כהנים ולסופרים וירושיעו למות וימסרו אותו לנויים:

בתוכם ויחבקהו ויאמר להם: 37 כל אשר יקבל בשם
ילד אחד כזה הוא יקבל אותו וכל אשר אותו יקבל איננו
מקבל אותו כי אם את אשר שלחני: 38 ויען יהונתן ויאמר
אליו רבינו ראנינו איש מניש שדים בשםך ואיננו הולך
אחרינו ונכלאנו עין אשר לא הולך אחרינו: 39 ויאמר
ישוע אל תכלאנו כי אין איש עשה גבורה בשם כי יכול
במהרה לדבר בירעה: 40 כי כל אשר איננו ננדנו הוא
בעדנו: 41 כי כל המשקה אתכם כוס מים בשם על אשר
אתם למשיח אמן אמר אני לכם כי לא יאבך שכרו: 42
וכל המכשיל אחד הקטנים המאמינים כי טוב לו שיתלה
פלח רכב על צוארו והשלך בים: 43 ואם יידך תכשילך
קצץ אתה טוב לך לבוא קטע לחיים מהוות לך שני
ידים ותלך אל נינהם אל האש אשר לא תכבב: (Geenna)
44 אשר שם חולעתם לא תמות ואשם לא תכבב: (Geenna g1067)
45 ואם רגליך תכשילך קצץ אתה טוב לך לבוא פסח לחיים
מהוות לך שני רגלים ותשלך ל.nihנים אל האש אשר
לא תכבב: (Geenna g1067) 46 אשר שם חולעתם לא תמות
ואשם לא תכבב: 47 ואם עינך תכשילך עקר אתה טוב
לך לבוא אל מלכות האללים בעין אחת מהוות לך שני
עינים ותשלך ל.nihנים: (Geenna g1067) 48 אשר שם חולעתם
לא תמות ואשם לא תכבב: 49 כי כל איש באש מלח וכל
קרבן במלח מלח: 50 טוב המלח ואם המלח היה תפל
במה תתקנו אותו יהיו לכם מלח בקרבכם ויהי שלום
בניכם:

10 ויקם שם וילך אל גבול יהודה מעבר הירדן
וקחלו עוד אליו המן עם וילמדם כפעם בפעם: 2 וינויש
אליו הפרושים וישאלו אם יכול איש לשלה את אשתו
והם מנסים אותו: 3 ויען ויאמר אליהם מה צוה אתכם
משה: 4 ויאמרו משה התיר לכתב ספר כריתה ולשלוח:
5 ויען ישוע ויאמר אליהם בעבר קשי לבככם כתוב
לכם את המוצה הזאת: 6 אבל מראשתה הבריאה זכר
ונקבה עשה אתם אליהם: 7 על כן יעצב איש את אביו
ואת אמו ורבק באשתו: 8 והיו שניהם לבשר אחד ואם כן
אפוא אינם עוד שניים כי אם בשר אחד: 9 ולכן הנה את אשר
חבר אלהים לא יפרידנו אדים: 10 ויהי בביתו וישובו
تلמידיו לשאל אותו על זאת: 11 ויאמר אלהים המשלח
את אשתו ולקח אחרית נאף הוא עלייה: 12 ואשה כי תשב

34 ויהתלו בו ויכחו בשוטים וירקו בפניהם וימיתחו ובאים השליש קום יקום: 35 ויקרבו אליו יעקב וויהן בני זברדי ואמרו רבינו אתה נפשנו כי תעשה לנו את אשר נשאל מכך: 36 ויאמר אליהם מה אויתם כי עשה לכם: 37 ויאמרו אליו תנא לנו לשבת אחד לימינך ואחד לשמאלו בכבודך: 38 ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את אשר שאלתם היכל תוכלו לשאות את הocus אשר אני שתה ולהתבל בטבילה אשר אני נתבל בה: 39 ויאמרו אליו נכל ואמר אליהם ישוע את הocus אשר אני שתה תשטו וכטבילה אשר אני נתבל בה חטבלו: 40 אך שבת לימיini ולשמאלי אין בידי לחתה בلتוי לאשר הוכן להם: 41 ויהי כשמע את העשרה ויחלו לכuous על יעקב וויהן: 42 ויקרא להם ישוע ויאמר אליהם אתם ידעתם כי הנחשים לשדי הגנים הם רדים בהם ונдолיהם שליטים עליהם: 43 ואתם לא כן ביןיכם כי אם החפץ להיות נдол ביןיכם היה לכם למשרת: 44 והחפץ להיות בכם ראשון היה עבד לכל: 45 כי בן האדם אף הוא לא בא למען ישרתו כי אם לשרת ותחת את נשפו כפר תחת רביהם: 46 ויבאו יריחו ויהי מצאו מיריחו הוא ותלמידיו והמן עם רב והנה ברטימי בן טימי איש עיר ישוב על יד הדרך לשאל נדבות: 47 יישמע כי הוא ישע הנצרי ויחל לצעק ויאמר أنا בן דוד ישוע חנני: 48 ויגערו בו רביהם להשתיקו והוא הרבה לצעק בן דוד חנני: 49 ויעמוד ישוע בדרכך לשאל נדבות: 50 וישליך את שמלהו מעליו ויקם ויבא אל ישוע: 51 ויען ישוע ויאמר אליו מה חפצת ואעשה לך ויאמר לך: 52 ויאמר ישוע אליו לך אליו העוד רבוני כי אראתך: 53 ויאמר ישוע לך לך אמןתך הושיעה לך ופתאם ראה וילך אחריו ישוע בדרכך: 54 ויהי כאשר קרבו לירושלים אל בית פni ובית הני בהר הזיתים וישלח שנים מהתלמידיו: 2 ויאמר אליהם לכל אל הכפר אשר ממולכם והיה כבאים שמה תמצאו עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם אותו התריו והביאו: 3 וכי יאמר אליכם איש למה תעשו את אמרתם האדון צדיך לו וברגע ישלחנו הנה: 4 וילכו וימצאו העיר אסור אל השער בחוץ על אם הדרך ויתרוהו: 5 ואנשימים העמידים שם אמרו אליהם מה זאת תעשו להתר את אתכם דבר אחד ואתם השיבוני ואמר לכם באין זו רשות

שבעה אחים והראשון לקח אשה ובמותו לא השאיר אחריו זרע: 21 ויקח אותה השני וימת ולא הניפה ורענן השישי: 22 ויקחוה כל השבעה ולא השairoו אחריהם זרע ואחריו מותם כלם מותה נם האשה: 23 ועתה בתחית המותם קשיקומו למי מהם תהיה לאשה כי לשבעה הייתה לאשה: 24 ויאמר ישוע אליהם הלא בזאת אתם חיים באשר אינכם יודעים נם את הכתובים נם את נברות האלהים: 25 כי בעת קומם מן המותם האנשים לא ישאו נשים ולא נשאננה אך יהו כמלacci השמיים: 26 ועל דבר המותם כי קום יקומו הלא קראתם בספר משה בסנה את אשר דבר אליו האלהים לאמר אני אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: 27 האלהים איננו אלהי המותם כי אם אלהי החיים וכן הרובות לתחות: 28 ואחד מן הסופרים שמע אתם מותחים וירכ אליהם יירא כי חיטב השיבם וישאלתו מה היא הראשה לכל המצות: 29 ויען ישוע וירבר אליו הראשה לכל המצות היא שמע ישראלי יהוה אלהינו יהוה אחד: 30 ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מודעך ובכל מادرך ואת היהת המוצה הראשה: 31 והשנית הדמה לה היא ואהבת לרדעך כמוך ואין מצוח נדולה מала: 32 ייאמר אליו הsofar אמן רבייפה דברת כי אלהים אחד והוא אין עוד מלבדו: 33 ולאהבת אותו בכל לבך ובכל מודע ובכל נפש ובכל מודע ואהבה את הרע כנפשו נדוליה היה מכל עלות וובחים: 34 וירא ישוע כי ענה בדעתו ויאמר אליו לא רחוק אתה ממלכות האלהים ואיש לא ערב עוד את לבו לשאל אותו שאלת: 35 ויען ישוע בلمדו במקדש ויאמר אך יאמרו הsofarים כי המשיח הוא בן דוד: 36 והוא דוד אמר ברוח הקודש נאם יהוה לאדרני שב לימי עד אשית איביך הדם לרגליך: 37 הנה דוד בעצמו קרא לו אדרון ואיך הוא בנו ויאהב רב העם לשמעו אותו: 38 ויאמר אליהם בلمוד אתם השמרו מן הsofarים האחים להתחלך עטופי טלית ואת שאלות שלומם בשוקים: 39 ואת מושבי הראש בכתבי נסיות ואת מסבות הרראש בסעודות: 40 הבלתיים את בית האלמנות ומאריכים בתפללה למראה עיניהם המה משפט על יתר קחו: 41 וישוע ישב ממול ארון האוצר והוא ראה את העם משליכים מעות לארון האוצר ועשיריהם רבים נהנו הרבה: 42 ותבא אלמנה עניה ותשלך שת פרוטות אשר

אני עשה אלה: 43 טבילת יוחנן המן השמיים הייתה אם מבני אדם השיבוני: 43 ויויחסבו כה וככה בקרבם לאמר אם נאמר מן השמיים יאמר מדרע אפוא לא האמנתם לו: 42 או הנקמר מבני אדם ויריאו את העם כי כלם חשבו את יהנן לנכיה באמת: 43 ויענו ויאמרו אל ישוע לא ידענו ויען ישוע ויאמר אליהם אם כן נם אני לא אמר לכם בא זו רשות אני עשה אלה:

12 ויחל לדבר אליהם במשלים לאמר איש נטע כרם ויעש נדר סביבותיו ויחצב יקב ובין מנדול וויתנהו אל הכרמים וילך למרחוקים: 2 ולמועד שלח אל הכרמים עבר לקחת מאת הכרמים מפרי הכרם: 3 ויזחיזקו בו ויכחו וויתלחחו ריקם: 4 ויסוף שלח אליהם עבר אחר אותו סקלו באבני ומחקו ראשו ווישלחו נכלם: 5 ויסוף ווישלח אחר גם אותו הרנו ובין עשו ברבים אחרים מהם הכו ומהם הרנו: 6 ויהי לו עוד בן אחד אשר אהבו ווישלח גם אותו אליהם באחרנה לאמר מפניبني יגورو: 7 והכרמים ההם אמרו איש אל רעהו הנה זה הוא הוויש לכו ונחרביו ולנו תהיה הירושה: 8 ויזחיזקו בו ויהרגו אותו ווישליך אל מחוץ לכרם: 9 ועתה מה עשה בעל הכרם יבוא ויאבד את הכרמים ההם ויתן את הכרם לאחרים: 10 הלא קראתם את הכתוב הזה בגין הבונים היהת לראש פנה: 11 מאת יהוה היהת זאת היה נפלאת בעינינו: 12 ויבקש לחפשו ויראו מפני העם יען אשר הבינו כי עליהם דבר את המשל הזה ויעזבונו וילכו להם: 13 ווישלחו אליו אנשים מן הזרים ומן ההורדים לילד אותו בדרכו: 14 ויבאו ויאמרו אליו רבי ידענו כי איש אמת אתה ולא תגור מפני איש כי לא תכיר פנים כי אם באמת מורה אתה את דרך האלהים הנכון לחת מס אל הקיסר אם לא נתן: 15 והוא ירע את חנפחים ויאמר אליהם מה תה תנסוני הביאו אליו דינר ואראה: 16 ויבאו ויאמר אליהם של מי הצורה הזאת והמכתב אשר עליו ויאמרו אליו של הקיסר: 17 ויאמר ישוע אליהם את אשר לקיסר תנו לקיסר ואת אשר לאלהים תנו לאלהים וויתנהו עליו: 18 ויבאו אליו מן הצדוקים האמרים כי אין תהיה למתים וישאלו לאמר: 19 רבי כתוב לנו משה כי ימות אחי איש ועבב אשה ובנים אין לו ייבם אחיו את אשתו ויקם זרע לאחיו: 20 והנה

שרker ונכאי שקר וננתנו אותן להתחווות אף את הבוחרים אם יוכלו: 23 ואתם ראו הנה מנהיג הנדרתי לכם את כל: 24 והויה בימים ההם אחורי הצרה ההיא תחשך השמש והירוח לא יגיה אורה: 25 והכוכבים יפלו מן השמים וכהות השמים יתמוסטו: 26 ואיראו את בן האדם בא בעננים בגבורה רבה ובכבוד: 27 ואו ישלה את מלאכיו ויקבץ את בחורייו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד קצה השמים: 28 למדו נא את משל התאננה כשירטב ענפה ופרח עליה ידעתם כי קרוב הקין: 29 כן אף אתם בראתכם כי היו כל אלה דעו כי קרוב הוא לפתח: 30 אמן אמר אני לכם לא יעבר הדור הזה עד אשר יהיו כל אלה: 31 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו: 32 אך עת בוא היום הזה ואהשעה ההיא אין איש יודע אותה גם לא מלאכי השמים נס לא הבן מבילדיו האב: 33 ראו שקדו והתפללו כי לא ידעתם מתי תחיה העת: 34 והויה כאיש הולך למרחק אשר עז את ביתו ויתן שלטן לעבריו ולאיש איש את מלאכתו וגם את השוער צוחה לשקר: 35 לכן שקדו כי לא ידעתם מתי יבוא בעל הבית אם לעת ערב או בחצות הלילה אם בעת קריית הנבר או בבקך: 36 פן יבוא פתאום ומצא אתכם ישנים: 37 וזאת אשר אמרתי לכם אמר אני לכל שקדו:

14 יהו ימים לפני תום הפסה והמצות ויבקשו הכהנים הנדרלים והסופרים איך יתפשה בערמה להמיתו: 2 ויאמרו אך לא בתהן פן תחיה מהומה בעם: 3 ויהי בהיותו בבית הניי בית שמעון המכטיע ויסב אל השלחן ותבא אשה ובידה פך שמן נרד זך ויקר מאד ותשבר את הפך ותצק על ראשו: 4 ויש אשר מתרעמים איש אל רעהו לאמר על מה היה אבוד השמן זהה: 5 כי ראו הוה זה להמכר ביותר משלש מאות דינר ולהתחו לעניים וינוירו בה: 6 ויאמר ישוע הניחו לה מה תגין נפשה מעשה טוב עשתה עמדי: 7 כי הענינים תמיד עמכם וכשתרצטו תוכלו להיטיב להם וגנבי לא אהיה אתכם תמיד: 8 את אשר היה לאל דודה עשתה קדרמה למשוח את נפי להגתו: 9 אמן אמר אני לכם כי באשר תקרא הבשורה הזאת אל כל העולם נס את אשר עשתה היא יספר ליכרין פה המשיח או הנהו שם אל האמינו: 22 כי יקומו משיחו

הן רביעי אשר: 43 ויקרא אל תלמידיו ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם כי האלמנה הענינה הזאת נתנה יותר מכל הנתנים אל ארון האוצר: 44 כי כלם נתנו מן העדר שלם והוא ממחסנה נתנה כל אשר לה את כל רכושה:

13 ויהי בצאתו מן המקדש ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה מה יפו האבנים והבניים האלה: 2 ויען ישוע אותו ויאמר הראית את כל הבניים הנדרלים האלה לא תשאר אבן על אבן אשר לא תתפרק: 3 וישיב על הר הזיות ממול המקדש וישאלו פטרוס ויעקב ויווחנן ואנדרי והם אתם לבדים: 4 אמר נא לנו מתי תוריה ואתה מה הוא האות בבא העת אשר תעשה בה כל זאת: 5 ויען אתם ישוע ויחיל לדבר ראו פן יתעה אתם איש: 6 כי רבים יבואו בשם לאמור אני הוא ויתעו רבים: 7 ובשמעכם מלוחמות ושמועות מלחמה אל תבהלו כי הוי תחיה ואתה אך לא זאת היא הקי: 8 כי יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה והויה רעה כה וכה והויה רעב וממהמה: 9 אלה הראשית החבלים ואתם השמרו בנפשיכם כי ימסרו אתכם לסנהדריות והכיתם בכתיב כנסיות ולפניהם מלכים ותבואו למשני לעודות להם: 10 והבשורה צריכה להקררא בראשנה לכל הנוגים: 11 וכאשר יוליכו ומסרו אתכם אל תדנוו ואל תחשבו מה תדברו כי הדבר אשר ניתן לכם בשעה ההיא אותו דברו יعن לא אתם הם המדברים כי אם רוח הקדש: 12 ואח ימסר את אחיו למות ואב את בנו וקמו בנים באבותם והמיתו אתם: 13 והייתם שנואים לכל אדם למען שמי והמחכה עד עת קץ הוי ישע: 14 וכי תראו את שקיין משם הנאמר ביד דניאל הנביא עמד במקומו אשר לא לו הקורא יבין או נוס נoso אנשי יהודה אל ההרים: 15 ואשר על הגן אל ירד הביתה ואל יבא פנימה לשאת דבר מביתו: 16 ואשר בשירה אל ישב הביתה לשאת מלבשו: 17 ואוי להדרות ולמינויות בימים החמה: 18 אך תתפללו אשר לא תחיה מונסתכם בחרף: 19 כי הימים ההם יהיו עת צראה אשר לא נהיה כנוה מראשת הבריה אשר ברא אלהים עד עתה וכמויה לא תחיה עוד: 20 ולולי קדר יהוה את הימים ההם לא יושע כל בשאר אך למען הבחרים אשר בחר בכם קצץ את הימים: 21 ואז אם יאמר איש אליכם הנה פה המשיח או הנהו שם אל האמינו: 22 כי יקומו משיחו

נא מעלי את הocus הזאת אך לא את אשר אני רוצה כי אם את אשר אתה: 37 ויבא וימצאים ישנים ויאמר אל פטרוס שמעון התישן הcio לא יכול לשקר שעה אחת: 38 שקרו והתפללו פן תבואו לידי נסיוון חן הרוח היא חפצה והבשר רפה: 39 ויסוף לסור ויתפלל באמרו עוד הפעם כדברים ההמה: 40 וישב וימצאים שנית ישנים כי ענייהם היו כבודות ולא ידעו מה יענוו: 41 ויבא פעם שלישי ויאמר אליהם מעתה נומו ונוחו רב לי כי באה השעה הנה בן האדם נמסר בידי החאים: 42 קומו ונלכה הנה המוסר אותו קרב: 43 עודנו מדבר ויהודה בא והוא אחד משנים העדר ועמו המון רב בחברות ובמקלות מאת הכהנים הנדולים והסופרים והזקנים: 44 והמוסר אותו נתן להם אות לאמיר האיש אשר אשקוו זה הוא אותו תפשו והוליכו אל ימלט: 45 הוא בא והוא נשALLYו ויאמר רבבי יונשך לו: 46 וישלחו בו את ידיהם ויתפשו: 47 ואחד מן העמדרים אצלו שלף את חרבו ויקח עבר הכהן הנדול ויקצץ את אונו: 48 ויען ישוע ויאמר אליהם כמו על פרץ יצאתם עלי בחברות ובמקלות לתפשמי: 49 ויום הימי אצכלם מלמד במקדש ולא החזקתם כי אבל למן ימלאו הכהנים: 50 ויעזבו אותו סדרין כלם יונסו: 51 ונער אחד הילך אחריו מעטף בסדין לכוסות את ערתו ויאחזו הנערדים: 52 והוא עזב את הכהן בידם וינס ערם מפניהם: 53 ויאוליכו את ישוע אל הכהן הנדול ויקחלו אותו כל הכהנים הנדולים והזקנים והסופרים: 54 ופטרוס הילך אחריו מרחוק עד לחצר הכהן הנדול פנימה וישב שם עם המשרתים ויתחטם ננד האור: 55 וראשי הכהנים וכל הסנהדרין בקשו עדות על ישוע להמיתו ולא מצאו: 56 כי ריבים ענו בו עדות שקר אך העדויות לא היו שות: 57 ויקומו אנשים וענו בו עדות שקר לא אמר: 58 שמענו אותו אמר אני אהרס את היכיל הזה מעשה יידי אדם ולשלשת ימים אבנה היכיל אחר אשר אנו מעשה יידי אדם: 59 וגם בזאת עדותם לא שותה: 60 ויקם הכהן הנדול ויעמד בתוך וישאל את ישוע לאמר האניך משיב דבר מה זה אלה ענים בך: 61 והוא החריש ולא השיב דבר וויסוף עוד הכהן הנדול לשאל אותו ויאמר אליו אתה הוא המשיח בן המברך: 62 ויאמר ישוע אני הוא ואתם תראו את בן adam יושב לימין הנבורה ובא עם עני השמיים: 63

אל ראש הכהנים למסר אותו אליו: ובו והם כשמם שמהו ויאמרו למת לו כספר ויבקש ana למסרו: 12 ויהי בראשון לחן המצות עת זבח הפסח ויאמרו אליו תלמידיו איפה תחפץ לאכל את הפסח ונלכה ונכין: 13 ושלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו העירה וויפגע אתם איש נשא צפחת המים לכט אהדריו: 14 ובאשר יבוא שמה אמרו לבעל הבית כה אמר הרב איה המלון אשת אכללה שם את הפסח עם תלמידיו: 15 והוא יראה אתכם עליה נדולה מצעה ומוכנה שם היכינו לנו: 16 ויצאו תלמידיו ויבאו העירה ומיצאו כאשר דבר להם ויכינו את הפסח: 17 ויהיו בעבר ובא עם שנים העשר: 18 ויסבו ויאכלו ויאמר ישוע אמר אני לכט אחד מכל האכל אחוי ימסרנו: 19 ויחללו להחצב ויאמרו אליו זה אחר זה הci אני הוא: 20 ויען ויאמר אליהם אחד משנים העשר הוא היטבל עמי בקערה: 21 הן בן האדם הילך יילך כאשר כתוב עליו אבל או לאי השהוא אשר על ידו ימסר בן האדם טוב לאיש השהוא שלא נולד: 22 ויהי באכלם ויקח ישוע לחם ויברך ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא נופי: 23 ויקח את הפסח ויברך ויתן להם וישתו ממנה כלם: 24 ויאמר להם זה הוא דמי רם הברית החדשה נשפך בערך רבים: 25 אמר אני לכט שהוא אשר שתה לא אשתה עוד מתנותה הנפנ עד היום אני לכט כלם שתה אותה חודה במלכות האלים: 26 ואחרי נורם את ההלל ויצאו אל הר הזיתים: 27 ויאמר אליהם ישוע אתם כלכם תכשלו כי בלילה זהה כי כתובacha את הרעה ותפוצין הצאן: 28 ואחרי קומו מן המותים אלך לפניכם הנגילה: 29 ויאמר אליו פטרוס נם אם כלם יכשלו אני לא אכשל: 30 ויאמר אליו ישוע אמר אמר אני לך כי היום בלילה זהה בטרם יקרא התרנגול פעמים אתה תכחש כי שלש פעמים: 31 והוא התהוק לא אכחש לך כי היום בלילה זהה למות אתך כחשת שמי שמו ויאמר נם כלם: 32 ויבאו אל חצר נתן וויסוף לדבר ויאמר נם כי יהיה עלי למות אתך כחשת לא אכחש לך וכן אמרו נם כלם: 33 ויקח את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן אתפלל: 34 ויקח אותו את פטרוס ואת יעקב ואת יהנן ויחל להשימים ולמוגן: 35 ויאמר אליהם נפשי מרה לי עד מות עמדך פה ושקרו: 36 ויעבר משם מעט והלאה ויפל ארץ והתפלל אשר אם וככל היות ת עבר נא מעלי השעה הזאת: 36 ויאמר אבא אבי הכל תוכל העבר

16 ויווליכו אנשי הצלב אל החצר הפנימית הוא בית המשפט וויעיקו את כל הנדר: 17 וילבישו ארמן ושרגנו עטרת קצים וויטררו: 18 ויחלו לברכו לאמר שלום לך מלך היהודים: 19 ויכו על ראשו בקנה וירקו בו ויכרעו על ברכיים וישתחו לו: 20 ואחרי התלזצם בו הפישטו אותו את הארמן וילבישו את בנדיו וויציאו לצלב אותו: 21 ויאנו איש עבר אדר הבא מן השדה לצלב אותו: 22 ויביאו אל מקום נלנלא הוא מקום הנגללה: 23 ויתנו לוין מזון במר והוא לא קבל: 24 ויהי כאשר צלבו אותו ויחלקו בנדיו להם בהפלים עליהם נורל מה יקח איש איש: 25 ותהי השעה השלישית ויצלבו: 26 ומכתב דבר אשמה כחוב למעלה מלך היהודים: 27 ויצלבו אותו שני פריצים אחד למשינו ואחד לשמאלו: 28 וימלא הכתוב האמר ואת פשעים נמנה: 29 והעברים גדרו אותו וינוו ראמש לאמר אתה החרס את היכיל ובונה אותו בשלשת ימים: 30 והושע את עצמן ורדה מן הצלב: 31 וכן לענו לו נם ראשי הכהנים עם הסופרים באמרים איש אל רעהו את אחרים הושיע ואת עצמו לא יכול להושיע: 32 המשיח מלך ישראל ירד נא מן הצלב למען נראה ונאמין גם הנצלבים אותו חרפו: 33 ובהתו השעה הששית היה חש על כל הארץ עד השעה התשיעית: 34 ובשעה התשיעית ויצעק ישוע בקול מה עזתני: 35 ומקצת העמידים יצאו בשמעם את זאת מה אמרו הנה אל אליו הוא קורא: 36 וירץ אחד מהם וימלא ספוג חמץ וישם על קנה וישקחו ויאמר הניחו ונראה אם יבא אליו לדורידו: 37 וישוע נתן קול גדול ויפח את נפשו: 38 ופרקת ההייל נקראה לשנים קרעים מלמעלה למטה: 39 וירא שר המאה העמד לננדיו כי בזעקו בן נפח את נפשו ויאמר אכן איש זה היה בן האלים: 40 וגם נשים היו שם ראות מרחוק ובתוכן גם מרים המנדלית ומרמים אמו של יעקב הצדיר ושל יוסי ושל מרים: 41 אשר נם הילכו אחריו ושרתחו בהיותו בניליל ואחרות רבות אשר עלו אותו ירושלים: 42 ועתה הערב הניע ומפני אשר עבר שבת היה הוא היום שלפני השבת: 43 ויבא יוסף הרמתי וויעז נכבד אשר היה מכה נם הוא למלכות האלים וויחזק ויבא אל פילטוס וישאל את

וירע הכהן הנדרול את בנדיו ויאמר מה לנו עוד לבקש עדים: 44 שמעתם את הנדרוף מה דעתכם ווישיעו כלם כי חיב מיתה הוא: 45 ויחלו מהם לרק בו ויחפו את פניו ויכחו באגרף ויאמרו אליו הנבא והמשרתים הכאיבחו בהគותם אותו על הלחיה: 46 ויהי בהיות פטרוס בתהית החצר ותבא אחת משפחות הכהן הנדרול: 47 ותרא את פטרוס כי מתחמס הוא ותבט בו ותאמר נם אתה היה עם הנצרי ישוע: 48 ויכח לאמר לא אדר ולא אבן מה את אמרת ויצא החוצה אל האולם והתרנגול קרא: 49 ותראהו השפה והטף והאמר אל העמידים שם כי זה הוא אחד מהם ויכח פעם שנייה: 50 וכמעט אחדרי כן נם העמידים שם אמרו אל פטרוס אמן אתה אחד מהם כי אף גלילי אתה ולשנק כלשנים: 51 ויהל להחרדים את נפשו ולהשבע לאמיר לא יעדתי את האיש הזה אשר אמרתם: 52 והתרנגול קרא פעם שניית ויזכר פטרוס את הדבר אשר אמר לו לישוע בתרם יקרא התרנגול פעם תכחש כי שלש פעמים וישם אל לבו ויבך:

15 ושיכמו ראשי הכהנים עם הוקנים והסופרים וכל הסנהדרין בברker וויתיעצו ויאסרו את ישוע וויליכו שם וימסרו אל פילטוס: 2 וישאל אותו פיטוס הכהנים רחבו לשטנו: 4 ו יוסף פיטוס וישאלו לאמר מלך היהודים וויען ויאמר אליו אתה אמרת: 3 וראשי הכהנים הרבו לשטנו: 4 ו יוסף פיטוס וישאלו לאמר האינך משיב דבר ראה כמה הם מעמידים בך: 5 ווישוע לא השיב עוד אף דבר אחד ויתמה פיטוס: 6 ובכל חן היה דרכו לפטר להם אסיר אחד את אשר יבקש: 7 ויהי איש תקראי בשם בר אבא אסור עם המורדים אשר רצחו רצח בעת המרד: 8 וישא התחמון את קילו ויחלו לבקש שיעשה להם כפעם בפעם: 9 וויען אתם פיטוס ויאמר החחפצו כי אפטר לכם את מלך היהודים: 10 כי ידע אשר רך מקנהה מסרו והראשי הכהנים: 11 וראשי הכהנים הסייעו את התחמון לבליו פטר להם כי אם בר אבא: 12 ו יוסף פיטוס וויען ויאמר להם ומה אפוא חפצתם ועשה לאשר אתם קראים מלך היהודים: 13 מה אפוא עשה רעה והם הרבו עד לצעק הצלב אותו: 14 ויאמר אליהם פיטוס וויסיפו לצעק הצלב אותו: 15 ויוואל פיטוס לעשות כרצון העם ויפטר להם את בר אבא ואת ישוע הכה בשותים וימסר אותו להצלב:

20 והמה יצאו ויקראו בכל המקומות והאדון עוזם ויחזק נופת ישוע: 44 ויתמה פילטוס על אשר הוא כבר מות ויקרא אל שר המאה יישאלדו הוגע כבר: 45 וידע מפי שר המאה כי כן ויתן נופתו מותנה לישע: 46 והוא קנה סדין וירד אליו ויכרכו בסדין וישמעו בקבר חצוב בסלע ויגל אבן על פתח הקבר: 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי היו רואות את המקום אשר הושם שם:

16 ויהי כאשר עבר יום השבת ותקנית מרימים המגדלית ומרים אם יעקב ושלמיית סמיים לבוא ולסוך אותו בהם: 2 ובאחד בשבת בבקר השם באו אל הקבר כירוח המשם: 3 ותאמורנהasha אל אחותה מי ניל לנו את האבן מעל פתח הקבר: 4 ובבביטן ראו והנה ננלה האבן כי היהת ננלה מאד: 5 ותבאה אל תוך הקבר ותראינה בחור אחד ישב מימין והוא עטה שמלה לבנה ותשתחומנה: 6 ויאמר אליהן אל תשתחומנה את ישוע הנצרי אתן מבקשות את הנצלב הוא קם אינו פה חנה זה המוקם אשר השכיבתו בו: 7 אך לכנה ואמרתן אל תלמידיו ואל פטروس כי הולך הוא לפניכם הנילה ושם תראהו כאשר אמר לכם: 8 ותמהרנה לצתת ותברחנה מן הקבר כי אחותן רעדה ותמהון ולא הנידוד דבר לאיש כי יראו: 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do 9 not include Mark 16:9-20.)

בשבת נראה בראשונה אל מרימים המגדלית אשר נרש ממנה שבעה שדים: 10 ותלך ותגד לאנשים אשר היו עמו והם מתאבלים ובכיס: 11 וכאשר שמעו כי חי ונראה אליה לא האמינו לה: 12 ואחרי כן נראה בדמותacha לשנים מהם בהיותם מתהலכים בצדמת השדה: 13 והם הלכו וינורו לאחרים ונם להם לא האמינו: 14 ובאחרונה נראה לעשתי העשר בהיותם מסבכים ויחרף חסרו אמונותם וקשי לבכם אשר לא האמינו לדראים אותו נוער מן המתים: 15 ויאמר אליהם לכו אל כל הארץ ויקראו את הבשורה לכל הארץ: 16 המאמין ונתבל הוא יושע ואשר לא יאמין יאשם: 17 ואלה אותן אשר ילו אל המאמינים וגרשו שדים בשמי ובבלשות חדשות ידברו: 18 נחשים ישאו בידיהם ואם ישטו סם המוות לא יזיקם על חולים ישמו את ידיהם ויטבע להם: 19 ויהי אחריו אשר דבר אתם הדרון וינשא השמייה וישב לימיון האלים:

27 אל בתוליה מארשה לאיש אשר שמו יוסף מבית דוד ושם הבתולה מראים: 28 ויבא המלאך אליה החדרה ויאמר שלום לך אשת חן יהוה ענק ברוכה את בנים: 29 והיא בראותה נבהלה לדברו ותאמר בלבها מה היא הברכה הזאת: 30 ויאמר לה המלאך אל תירא מרים כי מצאת חן לפני האלוהים: 31 והנה הרה וילדת בן וקראת את שמו ישוע: 32 והוא נдол היה ובן עליון יקריא יהוה אלהים יתן לו את כסא דוד אביו: 33 ועל בית יעקב מלך לעולם ועד ולמלכו אין קץ (א"ג 165): 34 ותאמר אלהים והלכי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 35 ויען המלאך לך עליון תצל עליך על כן נם לקדוש הילוד יקרא גבורות עליון תצל עליך אשר קראו לה בן אלהים: 36 והנה אלישע קרובתך אשר קראו לה עקרה נם היא הרתה בן בוקננה וזה לה החדש השמי: 37 כי לא יפלא מלאחים כל דבר: 38 ותאמר מרים הנני שפחת יהוה והי לי דברך ויצא מתחה המלאך: 39 ותקם מרים ביוםיהם ההם ותמהר ללבת ההרחה אל עיר יהודה: 40 ותבא בתי זכריה ותברך את אלישע: 41 ויהי כשמע אלישע את ברכת מרים וירק הילך במעה ותמלא אלישע רוח הקדש: 42 ותקרה בקול גורל ותאמר ברוכאה את בנים ובברוך פרוי בטנק: 43 ומאין לי זאת אשר אם אדרני באה אל: 44 כי קול ברכתך בא אани והנה רךך בשמחה הילך במעי: 45 ואשרי המאמינה כי המלאך תמלא אשר דבר לה מאת יהוה: 46 ותאמר מרים רוממה נפשי את יהוה: 47 ותגאל רוחה באלהי ישע: 48 אשר ראה בעני אמרו כי הנה מעתה כל הדרות יאשדרני כי גדלות עשה לי שדי וקדוש שמו: 50 וחסדו לדור דורים על יראיו: 51 גבורות עשה בזרעו פור נאים במצוות לבבם: 52 הרס נדיבים מכסאותו וירם שלדים: 53 רעבים מלא טוב ועשירים שלח ריקם: 54 תמק בישראל עבדו לזכר את רחמייו: 55 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו עד עולם: (א"ג 165): 56 וימלאו ימי אלישע לילדת ותולד בן: 58 וישמעו שכינה וקרובייה כי הנגיד יהוה את חסדו עמה וישמחו אתה: 59 ויהי ביום השמינו ויבאו למול את הילד ויקראו אליו כריה על שם אביו: 60 ותען אמו ותאמר לא כי יונתן יקרא: 61 ויאמרו אליה אין איש במשפטך אשר נקרא

1 אחרי אשר רבים חוויאלו לחבר ספר המעשים אשר נאמנו בשלמות בתוכנו: 2 כאשר מסROOM לנו הראים אתם בעיניהם מתחלה ואשר היו משרתי הדרב: 3 חשבתו לטוב נם אני החפש כל הדברים היטב מראיהם לכתבים אליך בסדר האופילוס האדר: 4 למען תרע קשת האופילים אשר חנכת בם: 5 כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה זכריה שמו ממשמרת אביה ולו אשה מבנות אהרן ושמה אלישבע: 6 ושניהם היו צדיקים לפני האלוהים והלכי חם בכל מצות יהוה ובחקתו: 7 ולא היה להם ילד כי אלישע עקרה ושניהם באו ביום: 8 ויהי היום יוכחן לפני מלאחים בסדר ממשמרת: 9 וכמשפט עבדות הכהנים יצא גורלו להקтир קטרת ויבא אל היכל יהוה: 10 וכל קהל העם היו מוחפליים בחוץ בעת הקטרת: 11 וירא אליו מלאך יהוה עמד לيمין מזבח הקטרת: 12 ויבהל זכריה בראותו אותו ואימה נפלה עליו: 13 ויאמר אליו מלאך המלאך אל תירא זכריו כי נשמעה חפליך ואלישע אשתק תלך בן וקראת שמו יונתן: 14 והיה לך לשמה וניל ורבים ישבחו בחולדו: 15 כי גודל יהוה לפני יהוה וין ושבר לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעדרנו בבטן אמו: 16 ורבים מבני ישראל ישיב אל יהוה אלהיהם: 17 וזהוילך לפני ברוח אלהו ובגבורתו להשיב את לב אבות על בנים ואת הסוררים לתחונת הצדיקים להעמיד ליהוה עם מתן: 18 ויאמר זכריה אל המלאך במה אדע זאת כי אני זקנתי ואשתי בא בימים: 19 ויען המלאך ויאמר אליו אני נבריאל העומד לפני האלוהים ושלוח אגבי לדבר אליך ולברך את זאת: 20 והנה תאלם ולא תוכל לדבר עד היום אשר תרהי זהה ואת תחת כי לא האמנת בדברי אשר ימלאו למועדם: 21 והעם היה מהכח לזכריה ויתמהו כי אחר בהיכל: 22 וירדו בזאתו לא יכול לדבר אליהם וידיע כי מראה ראה בהיכל וירמו להם ועדרנו נאלם: 23 ויהי כאשר מלאו ימי עברתו וילך לו אל ביתו: 24 ויהי אחר הימים אלה ותחר אלישע אשתו ותתחבא חמשה חדשים ותאמר: 25 כהה עשה לי יהוה בימי פקדו אותו לאסף את חרפתי בתוך בני אדם: 26 ויהי בחודש הששי וישלח המלאך נבריאל מאי האלוהים נלילה אל עיר אשר שמה נצרת:

במרומים לאלhim ובארץ שלום בבני אדם רצונו: ¹⁵ ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמיימה ויאמרו הרעים איש אל רעהו נערה נא עד בית לחם ונראה המשעה זהה אשר הודיעינו יהוה: ¹⁶ ווימחרו לבוא וימצאו את מרים ואת יוסף ואת הילד שכב באבוס: ¹⁷ ויראו ושимиעו את הדבר הנאמר אליהם על הנער זהה: ¹⁸ וכל השמעים תמהו על הדברים אשר דברו אליהם הרעים: ¹⁹ ומרים שמרה את הדברים האלה ותחשבם בלבב: ²⁰ וישובו הרעים מהללים ומשבחים את האלים על כל אשר שמעו וראו כפי אשר נאמר אליהם: ²¹ ויהי במלאת לנו רעה שמנה ימים וימול וקרא שמו ישוע כשם אשר קרא לנו המלאך בטרם הרה בבטן: ²² וימלאו ימי טהרתו לפיה תורה מטה ועליה לירושלים להעמידו לפני יהוה: ²³ כאשר כתוב בתורת יהוה כל זכר פשר רחם יקרא קדש ליהוה: ²⁴ ולתת קרben כאמור בתורת יהוהשתי קדש ליהוה: ²⁵ והנה איש היה בירושלים ושמו תרים או שני בני יונה: ²⁶ ולו נגלה ברוח הקדש כי לא ורוח הקדש היה עליו: ²⁷ ויראה מות עד ראותו את משיח יהוה: ²⁸ ויראה ברוח אל המקדש והיה כאשר הביאו הוריו את הנער ישוע לעשות עליו כמשפט התורה: ²⁹ ייקחו על זרועיו ויברך את האלים ויאמר: ³⁰ עתה התפערת עבדך בדברך אדרני בשלום: ³¹ כי ראו עניית ישעתק: ³² אשר הכוונה לפני כל העמים: ³³ אור לגלות עניינו הגוים ותפארת ישראל עמק: ³⁴ ווישוף ואמו תמהים על הדברים הנאמרים עליו: ³⁵ ויברך אותם שמעון ויאמר אל מריםamo הנה זה מוסד לנפילה ולתקומה לרבים בישראל ולאות מריביה: ³⁶ ונם בנטש תחתר חרב למן תגלינה מחשבות לבב רבים: ³⁷ והיה שם חנה אשה נביאה בת פנויל משפט אשר והיא באה בימים וחויה עם בעלה שבע שנים אחריו בתוליה: ³⁸ והיה אלמנה כארבע ושמנים שנה ולא משה מן המקדש ובצום ובתנוחים עברה את האליםليلת יום: ³⁹ ותקם בשעה ההיא ותנסה להדות ליהוה ותדבר עליו באזני כל המהפים לנאהם בירושלים: ⁴⁰ וינדל הנער ויחזק ברוח וימלא חכמה וחסד אלhim עמו: ⁴¹ ועליו הוריו וירושלים שנה בשנה להג הפסח: ⁴² ויהי בהיותו בן שטים עשרה שנה ויעלו ירושלים

בשם הזה: ⁴³ וירמו אל אביו לדעת מה השם אשר יחפש להזכיר לו: ⁴⁴ וישאל לו ויכח עליו לאמר ווහנ שמו ויתהמו כלם: ⁴⁵ ויפתח פיו וילשונו בהתאם וירבר ויברך את האלים: ⁴⁶ ותפל אימה על כל שכניותם ויספר כל הדברים האלה בכל הארץ יהודה: ⁴⁷ וישמו כל השמעים אל לבם לאמר מה אפוא יהיה הילד הזה וירוחה היתה עמו: ⁴⁸ וימלא זכריה אבוי רוח הקדש וניבא לאמר: ⁴⁹ ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד את עמו וישלח לו פדות: ⁵⁰ וירם לנו קדון ישועה בבית דוד עבדו: ⁵¹ כאשר דבר בפי נביי הקדושים אשר מעולם: ⁵² לעשות חסד ¹⁶⁵ ⁵³ ישועה מאיבינו ומיד כל שנאינו: ⁵⁴ את השבועה עם אבותינו ולזכור את ברית קדשו: ⁵⁵ את השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: ⁵⁶ להצילנו מיד אבינו ולחתנו לעבדו בליך פחד: ⁵⁷ בתמים ובצדקה לפני כל מי חיינו: ⁵⁸ אתה הילד נביא עליון תקרה כי לפני יהוה תALK לפנות את דרכיו: ⁵⁹ להחת דעת היושעה לעמו בטלחת חטאיהם: ⁶⁰ להאריך חסד אל אבינו אשר בהם פקדנו הנה ממרומים: ⁶¹ להאריך ישיבת צלמות ולחכין את רגנינו אל דרך השלום: ⁶² וינדל הילד ויזוק ברוח יהי במדברות עד יום הראתו אל ישראל: **2** ויהי בימים ההם ותצא דת מארקיסר אונוסטוס לספר את כל ישבי תבל: ² וזה המפקד היה הראשון בהיות קורינויס ששלט בסוריה: ³ וילכו כלם להתק פר איש לעירו: ⁴ ויעל נס יוסף מן הגליל מעיר נצרת אל יהודה לעיר דוד התקראה בית לחם כי היה מבית דוד וממשפחתו: ⁵ להתק פר עם מרדים המארשה לו והיא הרה: ⁶ ויהי בהיותם שם וימלא ימיה לילדת: ⁷ ותולד את בנה הבכור ותתלהו ותשביחו באבוס כי לא היה להם מקום במלון: ⁸ וורעים היו הארץ לנים בשירה ושמרם את משמרות היליה בעדרם: ⁹ והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה הופיע עליהם מסביב ויראו יראה נדולה: ¹⁰ ויאמר אליהם המלאך אל תיראו כי התני מبشر אתכם שמחה נדולה אשר תהייה לכל העם: ¹¹ וכי הימים ילד לכם בעיר דוד מושיע אשר הוא המשיח האדון: ¹² וזה לכם האות תמצאון ילד מחתל ומENCH באבוס: ¹³ ויהי פתחם אצל המלאך המון צבא השמיים והם משבחים את האלים ואמרם: ¹⁴ כבוד

ויהי די לכם בשכרכם: 15 ויהי כאשר חכה העם וככלם החסבים בלבם לאמור אiol'יו ויהנן הוא המשיח: 16 ויען יהנן ויאמר לכלם זה אני טובל אתכם במים אבל בוא ב'בו החוק מمنי אשר אני כדי להתיר את שרוך נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקודש ובבש: 17 אשר המזרה בידרו להבר את גרכנו ויאסף את דגנו אל אוצרו ואת המץ ישרפנו באש אשר לא תכבה: 18 וכן עוד בדברים אחרים הרבהبشر ונעם זההיר את העם: 19 והורדוס שר רביע המדינה אשר הוכח על ידו על אדרות הורדיה אשא אחו פילופוס ועל אדרות כל הרע אשר עשה הורדוס: 20 והוסיף על כל אלה נם את זאת ויסגר את יהנן במשמר: 21 ויהי בהטבל כל העם ונם ישוע נטבל ומתחפל ויפתחו השמים: 22 וירד עליו רוח הקודש בדמות נוף כוונה ויהי קול מן השמים ויאמר אתהبني יירדי בך רצחה נפש: 23 והוא ישוע בהחלי היה כבן שלשים שנה ויחשבו לבן יוסף בן עלי: 24 בן מחת בן לוי בן מלכי בן ני בן יוסף: 25 בן מחתיה בן אמוין בן נחום בן חסלי בן נני: 26 בן מחת בן מחתיה בן שמעי בן יוסף בן יהודה: 27 בן יהנן בן רישא בן זרבבל בן שאלהיאל בן נרי: 28 בן מלכי בן אדי בן קוסם בן אלמדם בן ער: 29 בן יוסי בן אליעזר בן יודים בן מחת בן לוי: 30 בן שמעון בן יהודה בן יוסף בן יונם בן אלקיים: 31 בן מליא בן מינא בן מחתה בן נתן בן דוד: 32 בן ישע בן עופר בן בעז בן שלמון בן נחשות: 33 בן עמנדרב בן ארם בן חצדרון בן פרץ בן יהודה: 34 יעקב בן יצחק בן אברהם בן תרח בן נהור: 35 בן שרגון בן רעו בן פלגי בן עבר בן שלח: 36 בן קינון בן ארפקשד בן שם בן נח בן למד: 37 בן מותשלה בן חנוך בן ירד בן מהללאל בן קינון: 38 בן אנוש בן שת בן אדם בן אלהים: 39

וישוע שב מן הירדן מלא רוח הקודש וננהנה הרוח המדברה: 2 וונסהו השטן ארבעים ימים ולאכל מאומה בימים ההם ואחריו אשר תמו וירעב: 3 ויאמר אליו השטן אם בן האלים אתה אמר אל האבן הזאת ותהי ללחם: 4 ויען אותו ישוע זה כותב כי לא על הלחם לברוח יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה: 5 ויעלהו השטן על הר גבה ויראהו ברגע אחד את כל מלכותת תבל: 6 ויאמר אליו השטן לך את כל הממשל הזאת ואת מהחקם: 14 וישאלדו נם אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

כמשפט הagan: 43 וימלאו את הימים וישבו יותר ישוע הנער בירושלים וויסוף ואנו לא ידע: 44 ויחשבו כי עם חבל הארכחים הוא וילכו כדרך יום ויבקשו בין הקרים והמידעים: 45 ולא מצאהו וישבו ירושלים לבקשו: 46 ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו במקדש ישב בתוך המורדים שמע אלהם ושאל אליהם: 47 וכל השמעים אליו השתנו על שכלו ועל חשבתו: 48 ויהי כראותם אתו ויחרדו ותאמר אליו amo נבו מודיע ככה עשית לנו הנה אביך ואני בעצתך לב בקשוך: 49 ויאמר אלהם למה זה בקשתם את הלא ידעתם כי עלי להיות באשר לאבי: 50 והם לא הבינו את הדבר אשר דבר אלהם: 51 וירד אתם ויבא אל נצחת ויכנע להם ואנו שמרה בלבבם את כל הדברים האלה: 52 וישוע הילך ונגדל בחכמה ומקומה ובחן עם אלהים ועם אנשים:

3 בשנת המש עשרה למלכות הקיסר טיבריו ביהוון פונטוס פילוטוס הנמנון ביהודה והורדוס שר רביע על הגליל ואחיו פילופוס שר רביע על מידניות יטיר וטרכונה ולוסטינוס שר רביע על אבילין: 2 בימי הכהנים הגדולים חנן וקיפא היה דבר אלהים אל יהנן בן זכריה במודבר: 3 ויבא אל כל ככר הירדן ויקרא טבילה התשובה לסליחת החטאיהם: 4 ככזה בספר דברי ישעיהו הנביא קול קורא במודבר פנו דרך יהוה ישרו מסלתו: 5 כל גיא ינשא וכל הדר וגבעה ישפלו וודיה העקב למשור ורכסים לבקעה: 6 וראו כלبشر את ישועת אלהים: 7 ויאמר אל המון העם היצאים להטבל על ידו אתם ילדי הצעפונים מי תורוה אתהם להמלט מפני הקצף הבא: 8 לכן עשו פרי הראוי לתשובה ואל תדרמו בנפשכם לאמר אברהם הוא אבינו כי אני אמר לכם כי מן האבנים האלה יכול האלים להקים בנים לאברהם: 9 וכבר הושם הנרין על רשות העצים והנה כל עץ אשר איננו עשה פרי טוב גידע והשלך באש: 10 וישאלדו המון העם לאמר מה אפוא נעשה: 11 ויען ויאמר אלהים מי אשר לו כהנות שתים הוא ייחלך לאשר אין לו ומי אשר לו מזון כהה עשה נם הוא: 12 ויבאו נס מוכדים להטבל ואמרו אליו רבוי מה נעשה: 13 ויאמר אלהים אל תנבו יותר לאלו מה שעשא נם מה נעשה: 14 ויאמר אלהים אל הממשל הזאת ואנחנו מה נעשה ויאמר אלהים איש אל תזענו ואל תלשינו איש

ישוע לאמור האלים וצא ממנו יופילחו השר בתוכם ויצא ממנה לא הרע לו: ³⁶ וותפל אימה על כלם וידברו איש אל רעהו לאמור מה הדבר הזה כי בשלטן ובגבורה מצואה לרווחות הטמאה והמה יצאים: ³⁷ ושםעו הולך בכל מקומות הכהב: ³⁸ ויקם מבית הכנסת ויבא ביתה שמעון וחמות שמעון אחותה קדחת חזקה וושאלהו בעודה: ³⁹ ויתיצב עליה וניגע בקדחת ותרכ ממנה ותקם מהרדה ותשתר אתם: ⁴⁰ וככowa השמש הביאו אליו כל אשר להם חלים חללים שונים וירפא אותם בשומו את ידיו על כל אחד מהם: ⁴¹ וכן שדים יצאו מרבים עצקים ואמרם אתה הוא המשיח בן האלים וניגע בהם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: ⁴² ויצא וילך לו כאור הבקר אל מקום חרבבה והמן העם בקשחו ויבאו עדריו ויפצרו בו לבתו סור מהם: ⁴³ ויאמר להם הן עלי לברשם נם לערים האחירות את בשורת מלכות האלים כי לזאת

שלחתו: ⁴⁴ ויהי קורא בבתי הכנסת אשר בגוליל:

5 ויהי כאשר נדחק המון העם לשמע את דבר האלים והוא עמד על יד ים ננסר: ² וירא שני אנויות עמדות על יד הים והדרגיים יצאו מהן וידרכו את המכמרות: ³ וירד אל אחת מן האנויות אשר היא לשמעון ויבקש ממנו להוליכו מעט מן היושבה אל הים וישב וילמד את העם מתווך האניה: ⁴ ויכול לדבר ויאמר אל שמעון הוליכה אל עמק הים והורידו את המכמרותים לצוד: ⁵ וויען שמעון ויאמר אליו מורה כל הלילה יגענו ולא לcdnנו מאמינה אך על פי דברך אורייד את המכמרות: ⁶ ייעשו כן וילכדו דנים הרבה מאר ותקרע מכמרותם: ⁷ ויניפויך אל חביריהם אשר באמיה השניה לבוא אליהם ולעזרם ויבאו וימלאו את שתי האנויות עד כי ישקעו: ⁸ ויהי קראות שמעון פטروس את זאת ויפל לברכיו ישוע ויאמר אדרני צא נא מעמי כי איש חותא אנכי: ⁹ כי שמה החזקה אותה ואת כל אשר אתו על ציד הדנים אשר צדו: ¹⁰ וכן נם את יעקב ואת יוחנן בני זבדי אשר התאחדו עם שמעון ויאמר יושע אל שמעון אל תירא מעתה צוד הצוד אנסים: טו וילוכיו את דאניות אל דיבשה ויעובו את הכל וילכו אחריו: ¹² ויהי בהיותו באחת הערים והנה איש מלא צדעת וירא את ישוע ויפל על פניו ויתהן אליו לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי בא להאבירני ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו

אם השתתווה לפני הכל יהוה לך: ⁸ וויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כחוב ליהוה אלהיך השתתווה ואתו תעבד: ⁹ ויביאו ירושלים ויעמידו על פנת בית המקדש ויאמר אליו אם בן האלים אתה התגנול מהה מטה: ¹⁰ כי כתוב כי מלכאיו יצוה לך לשמרך: בז וכוי על כתבים ישואן פן תנף באבן רגליך: ¹² וויען ישוע ויאמר אליו נאמר לא תנסה את יהוה אלהיך: ¹³ וככלות השטן כל מסה וירף ממנו עד עת: ¹⁴ וישב ישוע בנכורת הרוח אל הגליל ויצא שמעו בכל הכהב: ¹⁵ והוא היה מלמד בבחוי נסויותיהם ויהללהו כלם: ¹⁶ ויבא אל נזרת אשר גדל שם וילך כמשפטו ביום השבת אל בית הכנסת ויקם לקרא בתורה: ¹⁷ וויתן לו ספר ישעה הנביא ויפתח את הספר וימצא את המקום אשר היה כתוב בו: ¹⁸ רוח אדרני עלי יען משח אותו לבשר ענווים: ¹⁹ שלחני לחבש לנשביי לב לקרא לשבויים דוד ולווראים פקח קוח לשלה רוצחים חפשים לקרא שנת רצון ליהוה: ²⁰ ויהי כאשר נלאל את הספר וישיבתו אל החוץ וישב ועינו כל אשר בבית הכנסת נשאות אליו: ²¹ ויחל ויאמר אליו היום נתמלא הכתוב הזה באזנים: ²² וככלם העידונו ומהו על דברך חן אשר יצאו מפיהם ויאמרו הלא זה הוא בן יוסף: ²³ ויאמר אליהם הן האמרו לי את המשל הזה רפא את עצמן וככל אשר שמענו שנעשה בכפר נהום עשה כן גם פה בעיר מולדתך: ²⁴ ויאמר אמן אמר אני לכם כי אין נביא רצוי בארץ מולדתו: ²⁵ ואמתה אני אמר לכם אלמנות רבות הוו בישראל בימי אליהו בהצער השמים שלש שנים ושהה חדרים ורעד גדול היה בכל הארץ: ²⁶ ולא נשלח אליו הלא אל אחת מהנה זולתי צרפתה אשר לצדון אל אש האלמנה: ²⁷ ומצדיעים רבים הוו בישראל בימי אלישע הנביא ולא טהר אחד מהם זולתי געטן הארמי: ²⁸ וימלאו כל אשר בבית הכנסת חמה בשמעם את אלה: ²⁹ ויקומו וידרכו אותו אל מוחץ לעיר ויביאו עדר נבנהה ערים עליו למן השליכו מטה: ³⁰ אך הוא עבר בתוכם וירד לדרכו: ³¹ וירד אל כפר נהום עיר הגליל וילמדם בשבות: ³² ווישתוממו על תורה זו כי עצום דברו: ³³ ואיש היה בבית הכנסת ובו רוח שד טמא ויצעק בקול גדול לאמר: ³⁴ אתה מה לנו ולך ישוע הנצרי בא להאבירני ידעתיך מי אתה קדוש האלים: ³⁵ ויגער בו

בנד בלאי כי אז נם החדש יקרע גם לא תשוה מטלית החדש לבליי: ³⁷ ואין איש נתן יין חדש בנادرות בלים כי אז הין החדש יבקע את הנادرות והוא ישפך והנادرות אבדו: ³⁸ אך יtan הין החדש בנادرות חדשים ושניהם יתדו ישרמו: ³⁹ ואשר שתה יין ישן אינו חפץ עוד בין חדש כי יאמר הישן הוא נעים ממן:

6 ויהי בשבת השוויה לספרית העمر עבר בין הקמה ויקטפו תלמידיו מלילתו ויפרכו אתן בידיהם ויאכלו: ² ויש מן הפרושים אשר אמרו אליהם لماذا אתם עושים את אשר איןנו מותル לעשות בשבת: ³ ווין ישוע ויאמר אליהם הלא קראתם את אשר עשה דוד בהיותו רעב והוא אשר היו אתו: ⁴ כאשר בא אל בית האלהים ויקח את לחם הפנים ויאכלו וגם נתן לאשר אותו את אשר לא נכוון לאכלו כי אם לכתנים בלבד: ⁵ ויאמר אליהם בן האדם גם אדרון שבת הוא: ⁶ ויהי בשבת אהרת בא אל בית הכנסת וילמד ושם איש אשר יבשה ידו הימונית: ⁷ ויארכו לו הספרים והפרושים לראות אם ירפא בשבת למען ימצא עליו טהנה: ⁸ והוא ידע את מה שבוטם ויאמר אל האיש אשר ידו ישוע אשאלה אתכם דבר הנכוון ויעמד: ⁹ ויאמר אליהם יושע אשאלה אהתכם דבר הנכוון בשבת להיטיב אם להרע להציל נפש אם לאבד: ¹⁰ ויבט סביב אל כלם ויאמר לאיש פשט את יידך ויעש כן ותרפא ידו ותשב כאחרת: ¹¹ ורממה מלאה חמלה ויסדו יחר מה לעשות לישוע: ¹² ויהי ביום הום ויצא הרה להחפטל ויעמד כל הלילה בתפללה לאלהים: ¹³ ובאותה הבקר אסף אליו את תלמידיו ויבחר מהם שניים אשר אשר נם קרא להם שליחים: ¹⁴ את שמעון אשר נם קרא פטרוס ואת אנדרי אחיו את יעקב ואת יוחנן את פילפוס ואת בר תלמי: ¹⁵ את מתי ואת תומא ואת יעקב בן חלפי ואת שמעון המכונה הנקא: ¹⁶ את יהודה בן יעקב ואת יהודה איש קריות אשר נם היה למשר: ¹⁷ וירד אתם ויעמד במקומות מישור והמון תלמידיו וקהל עם רב מכל יהודה וירושלים ומוחוף ים צר וצדון אשר בא לשמע אותו ולהרפא מחליהם: ¹⁸ וגם הנקחים ברוחות טמות וירפאו: ¹⁹ וכל ההמון מבקשים לנעת בו כי נבראה יצאה מאתו ורפאה את כלם: ²⁰ והוא נשא את עניינו אל תלמידיו ויאמר אשריכם הענינים כי

את ידו וינגע בו ויאמר חפץ אני טהר ופתאום סרה ממנה הצרעת: ²¹ וויעד בו לבתי ספר לאיש כי אם לך והראה אל הכהן והקרב קרבן על טהרתך כאשר צוה משה לעדרות להם: ²² ושמעו הולך הליך ונDEL ויקבצו עם רב למשוע ולהרפא בירוי מחלולאים: ²³ והוא סר אל המדרשות ויתפלל: ²⁴ ויהי באחד הימים והוא מלמד וישבו שם פרושים ומורי התורה אשר בא מכל כפרי הגליל ומיהודה וירושלים ונברות יהוה הייתה בו לרפוא: ²⁵ והנה אנשים נושאים איש במטה והוא נכה אברים ויבקשו להביאו הביתה ולשום לפניו: ²⁶ ולא מצאו דרכם להכניסו מרוב העם ויעלו הנהנו ווירידתו ואת ערשו בין הרעפים לתוכה הבית לפני ישוע: ²⁷ וירא את אמנותם ויאמר אליו בן אדם נסלהו לך חטאיך: ²⁸ ויתלו הספרים והפרושים לחשב מוחבותם מבלידי הוא זה המדבר נדופים מי יכול לסלח חטאיהם מבלידי האלהים לבך: ²⁹ וידיע ישוע את מוחבותם ויען ויאמר אליהם מה אתם חשבים בלבבכם: ³⁰ מה הוא הנקל האמור נסלהו לך חטאיך אם אמר קום ותתחלה: ³¹ אך למען תדרען כי בן האדם יש לו השלטן באرض לסלח חטאיהם ויאמר אל נכה האברים אמר אני אליך קום ושה את ערשך ולך לך אל ביתך: ³² וימחר ויקם לעיניהם וישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים וישא את משכובו וילך לו אל ביתו מhalb את האלהים: ³³ ושם החזיקה את כלם ויברכו את האלהים וימלאו יראה ויאמרו כי נפלאות ראיינו הום: ³⁴ ויהי אחרי כן ויצא וירא מוכס ושמו לוי יושב בבית המכס ויאמר אליו לכה אחרי: ³⁵ ויעזוב את הכל ויקם וילך אחריו: ³⁶ ויעש לו לוי משתה נдол בביתו ועם רב של מוכסים ואנשים אחרים היו משבים עמהם: ³⁷ וילנו הספרים אשר בהם והפרושים על תלמידיו ויאמרו למה אתה אכלם אליהם הבראים אינם צריכים לרפא כי אם החלים: ³⁸ לא באתי לך רוא הצדיקים כי אם החטאיהם לחשובה: ³⁹ ויאמר אליו הן תלמידי יוחנן צמים הרבה ואמרם תנחות נום תלמידי הפרושים עשים כן ותלמידיך אלים ושתיים: ⁴⁰ ויאמר אליהם החטולו אנס בני החפה לצום והחנן עוד עמהם: ⁴¹ ואולם ימים באים ולחק מהאת החנן אז יצומו ביום הומה: ⁴² וידבר אליהם נם אם המשל הזה אין איש מעלה מטלית של בנד חדש על

לכם מלכות האלוהים: 21 אשריכם הרעבים כעת כי
תשבעו אשריכם הובכים כעת כי תשחקו: 22 אשריכם
אם ישנאו אתכם האנשימים ואם יגידו לכם וחרפו והדריו
את שמכם כשם רע בעבר בן האדם: 23 שמחו ביום
ההוא ור��דו כי הנה שכרכם רב בשמיים כי כזאת עשו
אבליהם לנכאים: 24 אך אווי לכם העשירים כי כבר
לקחתם את נחמתכם: 25 אווי לכם השבעים כי תרבעו
אווי לכם השחקים כעת כי תחאבלו ותבכו: 26 אווי לכם
אם כל האנשימים משבחים אתכם כי כזאת עשו אבותיהם
לנביי השקר: 27 אבל אליכם השמעים אני אמר אהבו
את איביכם הייטבו לשנאים: 28 ברכו את מקללים
והחפלו بعد מקלמים: 29 המכחה אתך על הלהז
טטה לו נם את האחרת והלקה את מעילך אל תמנע
מננו נם את כתנתך: 30 וכל השאל ממקן תן לו והלקה
את אשר לך אל תשאל מאותו: 31 ואכasher חחפזו כי יעשו
לכם בני האדם כן תעשו להם נם אהם: 32 ואם תאהבו
את אהביכם מה הוא חסדם כי נם החטאים אהבים את
אהביהם: 33 ואם תיטיבו למטריכם מה הוא חסדם
نم החטאים יעשו כן: 34 ואם תללו את האנשימים אשר
תקו לכבול מהם מה הוא חסדם נם החטאים מלויים
את החטאים למען ישב להם בשזה: 35 אבל אהבו את
איביכם והויטבו והלוו מבלי תוחלת ויהי שכרכם רב
והיitem בנו עליון כי טוב הוא נם לשכחו טובה ולרעים:
36 לכן היז רחמים כאשר נם איביכם רחום הווא: 37 ואל
תשפטו ולא תשפטו אל תחיבו ולא תחיבו נקעו ותנקו:
38 תננו ותנתן לכם מדת טובה וגדרה ותשפעה
יתנו אל חיקכם כי במדת אשר אתם מודדים בה ימד
לכם: 39 וישא משלו ויאמר אליהם היוכל עור לנחל את
העור הלא יפל שניות אל הפתה: 40 אין תלמיד נעלמה
על רבו וורי לככל תלמיד שלם לדוחות כרבו: 41 וולמה
זה אתה ראה את הקסם אשר בעין אחיך ואת הקורה
בעינך לא תביט: 42 ואיך תאמר אל אחיך אחיך הניתה ל-
אסירה את הקסם אשר בעינך ואיך ראה את הקורה
אשר בעינך החנפ' הסדר בראשונה את הקורה מעניך
ואחר ראה תראה להסידר את הקסם אשר בעין אחיך: 43
כי עז טוב איננו עשה פרי משות וنم עז משחת איננו
עשה פרי טוב: 44 כי כל עז נכר בפְּרִי כוֹי אֵין אַסְפִּים
תאנים מן הקיומים אף אין בצדדים ענבי מן הסנה: 45 האיש

7 ויהי אחריו כלותו לדבר את כל דבריו באזני העם
ויבא אל כפר נחום: 2 ועובד לאחד משרי המאות חלה
למות והוא יקר לו מאד: 3 וישמעו את שמע ישוע וישלח
אליו מוקני היהודים וישראל מארתו לבוא ולהושיע את
עבדו: 4 ויבאו אל ישע ויתחננו לו מאד ויאמרו ראי
הוא אשר תעשה בקשתו: 5 כי אהב עמנו הווא והוא בנה
לנו את בית הכנסת: 6 וילך אתם ישע ויהי כאשר קרב
אל הבית וישלח אליו שר המאה על ידי רעינו לאמר לו
בי אדרני אל נא התריח את עצמך כי אני כדי שתבוא
בצל קורתה: 7 ובעבור זאת נם את עצמי לא השבתי
ראיוי לבוא אליך אך דבר נא דבר וירפא נעריו: 8 כי
נס אנכי איש נתון תחת השליטון יש תחת ידי אנשי צבא
ואמרדו לה לך ותליך ולה בוא ובא ולעבדי עשה זאת
ועשה: 9 וישמעו ישוע את דבריו ויתמה עלייו ויפן ויאמר
אל המון ההלך אחריו אמר אני לכם נם בישראל
לא מצאתו אמונה גדרולה כזאת: 10 וישבו השלוחים
אל הבית וימצאו את העבר החלה והוא נרפא: 11 ויהי
ממחרת וילך אל עיר ושם נעים ורבים מתלמידיו
הילכים אותו והמון עם רב: 12 הוא קרב אל שער העיר
ויתה מוציאים מות בן יחיד לאמו והיא אלמנה ועמה
רבים מעם העיר: 13 וכבראות את האדרון נכמרו רחמייו
עליה ויאמר לה אל תבכי: 14 ויגש וונגע בארון והנשאים
עמדו ויאמר עלם אמר אני אליך קומה: 15 ויתעודד
המת ויחל לדבר ווינהו לאמו: 16 ותתאחו כלם רעדיה
וישבחו את האלוהים ויאמרו כי נבニア גדורם קם בקרבנו
וכי פקר האלוהים את עמו: 17 ויצא הדבר הזה בכל
יהודה ובכל הארץ: 18 ותלמידיו יונתן הנידו לו או כל

41 שני חובים היו לנשא אחד האחד חיב לו דינרים חמיש
מאות והשני דינרים חמישים: 42 ויהי באשר לא השינה
ידם לשלם וישפט את שניהם ועתה אמר נא מי משניות
ירבה לאחבה אותו: 43 ויען שמעון ויאמר אחشب כי האיש
ההוא אשר הרבה להשمي לו ויאמר אליו כן שפטת:
44 ויפן אל האשה ויאמר אל שמעון הראית את האשה
הזאת הנה באתי אל ביך ומי על רגלי לא נתת והיא
הרטيبة את רגלי בדמעות ותגניב בשערותיה: 45 נשיקה
לא נשקתי והיא מאו באתי לא חדה מנסק את רגלי: 46
בשםן לא משחת את הראש והיא בשמן המור משחה את
רגלי: 47 לכן אני אמר לך נסלחו לה חטאיה הרבות
כי הרבה אהבה ואשר נסלחו לו מעת הוא אהב מעט: 48
ויאמר אליה נסלחו לך חטאיך: 49 ויחלו המבטים עמו
לאמר בלבם מי הוא זה אשר נם יסלה חטאיהם: 50 ויאמר
אל האשה אמוןך הוישה לך לכி לשולם:

8 5 ויהי אחריו כן ויעבר מעיר אל עיר ומכפר אל כפר
קורא וمبשר את מלכות האללים ושנים העשר אותו: 2
ונשים אשר נרפאו מרותות רעות ומחלים מרימים נקראה
מנדלית אשר גרשו ממנה שבעה שדים: 3 ויווחנה אשת
בוז סוכן הורדים ושותנה ואחרות רבות אשר שרתו
מנכיסיהן: 4 ויהי בהתחасפ המון עם רב אשר יצאו אליו
עיר ועיר וידבר במשל: 5 והזרע יצא לזרע את רעו
ובזרעו נפל מן הזרע על יד הדרך וירמס ועופ השמים
אכלו: 6 וויש אשר נפל על הסלע וצמח וויש כי לא
הייתה לו להה: 7 וויש אשר נפל בחוץ הקצים ויצמחו
הקטים עמו וימעכו: 8 וויש אשר נפל על האדמה הטובה
ויצמח ויעש פרי מה שערום צואת דבר ויזעק מי אשר
אזנים לו לשמע ישמע: 9 וישאלחו תלמידיו לאמר מה
המשל הזה: 10 ויאמר להם ננתן לדעת את סודות מלכות
האללים ולאחרים במשלים למן בראתם לא יראו
ובשםם לא יבינו: 11 וזה הוא המשל הזרע דבר אליהם
הוא: 12 ואשר על יד הדרך הם השמעים ואחר כן בא
השטן ונשא את הדבר מלבם פן יאמינו ונשעו: 13 ואשר
על הסלע הם המקבלים בשמה את הדבר בשםם
ושרש אין להם רק לשעה מאמינים ובעת הנסיו ינסנו
אחר: 14 ואשר נפל בין הקצים הם השמעים והוליכם
לهم וימכו בדאנות ובעשן ובתאות החים ופרי לא ישו

אללה: 19 ויקרא אליו יוחנן שנים מהתלמידיו וישלחם אליו
ישוע לאמר לו אתה הוא הבא אם נחכה לך: 20
ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו אליו
לאמר אתה הוא הבא אם נחכה לך: 21 בעת החיה
רבים נתן ראות עיניהם: 22 ויען ישוע ויאמר להם לכון
וහנדו ליהונן את אשר ראותם ואשר שמעתם כי עודים
ראים ופסחים מתחלכים ומצדעים מטהריהם וחרישים
שומעים ומתים קמים ועוניים מתבשרים: 23 ואשרי אשר
לא יכשל כי: 24 ויהי כאשר הלו לתוכו להם שלוחי יהונן
ויחל לדבר אל המון העם על ארות יהונן ויאמר מה זה
יצאתם המדברה לראות הקונה אשר ינוע ברוח: 25 ואם
לא מה זה יצאתם לראות האש לבוש בנדי עדרים הנה
המלבשים בנדי תפארת והמעננים בחצרות המלכים
המה: 26 ועתה מה זה יצאתם לראות אם לראות איש
נביין זה אני אמר לכם כי אף גדרול הוא מנביין: 27 זה
הוא אשר כחוב עליו הני שלח מלאכי לפניך ופנה
דרך לפניך: 28 כי אמר אני לכם אין איש בילדוי איש
נדול מיהונן המטביל אך הקטן במלכות האללים נдол
הוא מבני: 29 וכל העם והמכסים כשמעם הצדיק את
האללים ויטבלו בטבילה יהונן: 30 אך הפרושים ובעל
התורה נאצו את עצת האללים על נפשם ולא נטבלו על
ידיו: 31 ויאמר האדון עתה אל מי אדרמה את אנשי הדר
זהו ואל מי הם דמים: 32 דמים הם לילדים היישבים
בשוק וקראים זה אל זה ואמרם חללו לכם בחלילם
ולא רקדרתם קונו לכם קינה ולא בכיתות: 33 כי בא יהונן
המטביל לחם לא אכל ווין לא שתה ואמרתם שד בו: 34
ובא בן האדם והוא אכל ושתה ואמרתם הנה זה לול וסבא
ורע למוכסים ולהחטים: 35 ותצדק החכמה על ידי כל
בניה: 36 ויבקש מבני אחד מן הפרושים לאכל אותו לחם
ויבא אל בית הפרוש ויסב: 37 והנה אשה אחת בעיר והיא
חטאת שמעה כי הוא מסב בית הפרוש ותבא פרך מן
הristol ותמשח אתן בשמן: 39 וירא הפרוש הקרא אותו
ויאמר לבבו אליו היה זה הביא כי עתה ידע ידע מי היה
זאת ואיזה היא הנגעה בו כי אשה חטאה היא: 40 ויען
ישוע ויאמר אליו שמעון דבר לי איליך ויאמר רבבי דבר:

הנדריים ללבת מאתם כי אימה גדרולה נפלת עליהם וירד אל האניה וישב: ³⁸ ובקש ממנה האיש אשר יצא ממנה השדים לשבת אותה ושלחה אותה ישוע באמרו: ³⁹ שוב לביטך וספר הנדריות אשר עשה לך האלים וילך לו וישמע בכל העיר את הנדריות אשר עשה לו ישוע: ⁴⁰ ויהי בשוב ישוע ויקבל אותו העם כי כלם היו מוחכים לו: ⁴¹ והנה בא איש ושמו יאיר והוא ראש בית הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתהן לו לבוא אותו אל ביתו: ⁴² כי בטה ייחידה כשתים עשרה שנה היהת לו והיא נתה למota ויהי בלבתו שמה וידקהו המון העם: ⁴³ ואשה נבת בציצת בנודה ווב דמה עמד פרתא: ⁴⁴ ויאמר ישוע מי זה נגע כי וכולם חחשו ויאמר פטרוס והעדים אצלו מורה המון העם דחיקם ולחיצים אתך ואתה תאמר מי נגע כי: ⁴⁵ ויאמר ישוע נגע כי אדם כי ידעתי אשר יצאה מני נבורה: ⁴⁶ ותרא האשה כי לא נסתרה ממנה ותחרד לקראותו ותחל לפניו ותנד באוני כל העם על מה נעה בו ואיך נרפא פרתא: ⁴⁷ ויאמר אליה חזקי בת אמוןך והושעה לך לכי לשלום: ⁴⁸ עודנו מדבר ואיש בא מבית ראש הכנסת ייאמר מהה בתק אל הטריח את המורה: ⁴⁹ וישמעו ישוע ויען ויאמר לו אל תירא אך האמן והיא תושע: ⁵⁰ ויבא הביתה ולא הנית לאיש לבוא אותו בלתי אם לפטרוס וליעקב ולヨוחנן ולאבי הילדה ולאמה: ⁵¹ וכולם בכים וספדים לה ויאמר אל תבכו כי לא מהה אך ישנה היא: ⁵² וישחקו עלייו באשר ידע כי מהה: ⁵³ וחותב רוחה אחו בידיה ויקרא לאמר הילדה קומי: ⁵⁴ וחותב רוחה ותקם פרתא ויצו לחתה לה לאכול: ⁵⁵ וישתוממו אביה ואמה והזע צוה איהם לבתיו הגיד לאיש את אשר עשה: ⁵⁶

9 ויקרא אל שנים העשר ויתן להם נבורה ושלטן על כל השדים ולרפאה חלימים: ² וישלחם לקרוא את מלכות האלים ולרפאה את החלמים: ³ ויאמר להם אל תקחו מאומה לדרך לא מותות ולא תרמיל ולא להם ולא כספם ואל יהיה לאיש מכם שוי כתנות: ⁴ והביטה אשר תבאו בו שם שבו לכם ומשם צאו: ⁵ וככל אשר לא יקבלו אתכם צאו מן העיר ההיא ונערו את העפר מעל רגילים לעדרותם: ⁶ וויצו ויעברו בכפרים מבשרים את הבשורה למם: ¹⁵ ואשר באדמה הטובה הם השמורים בלב טוב וטהור את הדבר אשר שמעו ועשיהם פרוי בתקה לת: ¹⁶ ואני איש מדליק נר אשר יכסה אותו בכליו או ישמו תחת המטה כי אם על המנורה יעלחו למען ויראו כל בא הבית את האור: ¹⁷ כי אין דבר נעלם אשר לא נילה ואני גנו אשר לא יודע ובא לאור: ¹⁸ לכן ראו איך תשמעון כי כל אשר יש לו נתון ניתן לו וכל אשר אין לו גם את אשר הוא חשב להיות לו יקח ממן: ¹⁹ ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו לנשא אליו מפני העם: ²⁰ וינדר לו לאמר אמך ואחיך עמדים בחוץ והם חפצים לראותך: ²¹ ויען ויאמר אליהם אמי ואחיך הם השמעים ועשיהם את דבר האלים: ²² ויהי הימים וירד אל אניה הוא ותלמידיו ואמר אליהם נערבה אל עברם וישב ורוחם וישמו הימה: ²³ ויראו באניה וישכב ויישן ורוח סערה ירדת על הים ושטפו עליהם המים ויהיו בסכנה: ²⁴ וינשו ויערו אותו לאמר מורה מורה אבדנו ויעור וינגר ברוח ובמשברינו ים וישתקו ותהי דממה: ²⁵ ויאמר אליהם איה אמונהכם ויראו ויתמהו ויאמרו איש אל רעהו מי אפוא הוא המזוחה נם את הרוחות ואת המים וישמעו לו: ²⁶ ויעברו ויבאו אל ארץ הנדריים אשר ממול הגליל: ²⁷ ויצא אל היבשה ויפשחו איש מן העיר אשר שדים בו מימים רבים ונבר לא לבש ובבית לא ישב כי אם בקביריהם: ²⁸ וירא את יושע וויפל לפניו ויקרא בקול גדול מה לי ולך יושע בן אל עליון מבקש אני מך אשר לא הענני: ²⁹ כי צוה את הרוח הטמא ליצאת מן האיש כי ימים רבים בנתקו אתו ונارد בזיקים ונשמר בכבלים והיה בנתקו את ריבים ננסכו בו: ³⁰ וויתהן לו לבתי צותם אשר לדחת אל התהום: ³¹ ויהו שם עד חזיריים רבים על המרעה בהר ויתהנו לו כי יניח להם לבוא אל תוכם וניח להם: ³² ויצאו השדים מן האדם ההוא ויבאו בחזיריים וישתער העדר מן המורד אל הים ויטבע: ³³ ונוסו הרים כראותם את אשר עשה וינוידו הדבר בעיר ובכפרים: ³⁴ ויצאו לראות את אשר עשה ויבאו אל ישוע ומיצאו שם את האדם אשר יצאו ממנה השדים ישב לרגלי ישוע מלبس וטוב כל ויראו: ³⁵ ומספרו להם הראים איך נרפא אחים השדים: ³⁶ ויבקשו ממן כל המון חבל

asher la yitamu muto ud ci yirao at malchot ha'elohim:
 28 v'ihyu shemona yamim ahari ha'dibrim ha'eloh v'kach alio
 at p'tros v'at yochan v'at yekub v'ye'al al ha'eloh la'hafel
 shem: 29 v'ihyu ba'hafel lo neshana meracha p'noi v'lobusho halbini
 v'habrik: 30 v'dehna shni anashim m'dibrim ato v'hem m'sha
 v'eloh: 31 asher nrao be'kavod v'henido at acherito asher
 y'malanah b'irushlim: 32 v'ihyu p'tros v'asher ato n'drimim
 v'bekhicitm rao at cbod v'at shni ha'anesim ha'umdim ulio:
 33 v'ihyu ba'hafel m'muno v'amer p'tros al y'shu' m'roda
 tov y'hoteno feh nusa' na'shla' scotot le'ach v'le'msha
 achot v'eloh: 34 ho'a m'dib
 zo'at v'dehna unen scdk ul'hem v'cbavim be'unen n'vatu: 35
 v'ye'atz kol mn ha'unen amr zeh b'ni y'didi alio t'sh'mun: 36
 v'chayot ha'khol n'shar y'shu' lab'do v'hem ha'chsho v'la' ha'nenido
 dc'r la'ish b'ayim ha'hem m'khol asher rao: 37 v'ihyu m'machrata
 br'dham mn ha'eloh v'ye'atz um rab la'kratato: 38 v'dehna aish
 achd mn ha'um zu'k la'amer ana rab'i p'na' na'al b'ni ci'chid
 ho'ali: 39 v'dehna roch achzo bo v'pet'am ho'a m'atzuk v'heroh
 m'ro'uzin ato ba'horid r'iro v'meksha le'sor m'muno v'bsoro
 y'dca ato: 40 v'abeksh m'tal'mid'k le'nrasu v'la' ic'l: 41
 y'ye'nu y'shu' v'amer ho'i dor ha'ser amonah v'pet'hal' ud mati
 a'hava um'cum v'asbel at'kum ha'ba at' b'n: 42 v'ihyu a'k
 ha'tma v'irpfa' at' ha'nur v'ishevhu la'abvo: 43 v'ishtomenu
 k'lm ul'ndl'ha'elohim v'ihyu ba'hamim k'lm ul'el asher
 usha v'amer y'shu' al' talmid'yo: 44 sh'mo atm ba'ayinim
 at ha'dibrim ha'eloh ci'utid bn ha'mesr bi'di
 b'ni ha'adom: 45 v'hemma la' b'ni'ato ha'mamor zo'ah v'nulam
 ho'a m'dud'at v'ir'ao l'shal' ato ul ha'mamor zo'ah: 46 v'ye'al
 ul' lab'bm l'choshv mi' ho'a ha'ndol bah: 47 v'ir'ao y'shu'
 at m'chashbat lb'm v'ikch y'ld v'umidru' at'z: 48 v'amer
 al'hem k'l asher y'kbel at' ha'eloh zo'ah l'sh'mi a'ot ha'eloh
 m'kbel v'k'l asher y'kbel ot' ho'a m'kbel at' asher sh'lani
 ci' ha'kton b'k'lcum ho'a y'zihua ha'ndol: 49 v'ye'nu v'chon v'amer
 morah ra'aino aish mn'rash sh'dim b'sh'mek v'nc'la' ato y'zun
 a'nnu hol'c umnu: 50 v'amer y'shu' alio al t'kalo' ci' cl
 asher a'nnu n'dnu b'udnu ho'a: v'ihyu cm'la' im' y'mi ha'eloh
 v'ho'a sh' at p'noi l'lc'at y'roshlim: 52 v'ishlach mal'akim
 ha'k'doshim: 27 v'bamta a'ni amr l'cm y'sh m'ha'umdim ha'
 v'mr'fa'im b'k'l m'k'om: 7 v'ishmu' hor'dos sh' ha'rav' at
 cl asher n'sha' ul' y'do v'tp'um ro'ho ci' y'sh asher amro
 v'ih'en k'm m'hamim: 8 v'ish amro' al'ih'ho nra'ah v'ahrim
 amro' n'v'ia k'm m'k'domim: 9 v'iamr hor'dos ha'n'anci
 n'sh'ati at' r'ash v'chon n'mul' v'noi af'ao ho'a asher a'ni sh'mu
 ul'io zo'at ush' v'k'chm alio v'isr' l'bd' el m'k'om
 ha'rav asher le'ir ha'kra'ah b'it' z'ida: 10 v'ish'bo' ha'sh'li'chim v'sp'ro
 casher y'du' at' z'at ha'elohi' v'k'bel' v'dib' al'el m'k'om
 ul' m'lchot ha'elohim v'ir'fa' at' ha'z'ricim l're'f'ah: 12
 v'ha'ym r'fa' le'ur v'sh'ni ha'sher k'rb' v'iamro' alio sh'la'h
 na' at' ha'um v'ol'co al' ha'k'f'rim v'ha'z'ricim asher s'v'v'ot'nu
 l'lo'nu sh' v'lm'z'nu ci' feh a'ntnu b'm'k'om ha'raba: 13
 v'iamr al'el'ha'elohim t'nu at' hm' l'ak'l v'iamro' a'in l'nu
 ci' a'm ch'mash c'cr'ot' l'hm v'dr'ni sh'nu b'lti a'm n'lk
 v'n'kha a'cl l'cl ha'um zo'ah: 14 ci' ha'yo ch'mash al'efi aish
 v'iamr al' talmid'ho d'sh'v' at' sh'v'ot' sh'v'ot' ch'mashim
 b'sh'ro'ah: 15 v'ye'nu cn' v'ishev' at' cl'm: 16 v'ikch at
 ch'mash c'cr'ot' ha'lm' v'at shni ha'ndim v'ish'v' ha'z'mim
 v'ib'r'k ul'hem v'shu' v'ishev' m'f'ot'ot ha'nt'rim l'hm
 v'yo'ak'cl' cl'm v'shu' v'ishev' m'f'ot'ot ha'nt'rim l'hm
 sh'nu u'sh'ru s'li'm: 18 v'ihyu ho'a m'ha'ndol l'bd' v'iaspo
 al'io talmid'ho v'ishev' at' amr m'a'm'rim u'li ha'mon
 ha'um mi' a'ni: 19 v'ye'nu v'iamro' v'chon m'k'domim v'ahrim
 am'rim al'el'ha'elohim v'at' m'a'm'rim n'v'ia k'm m'k'domim: 20
 v'iamr al'el'ha'elohim v'at' m'a'm'rim mi' a'ni v'ye'nu p'tros
 v'iamr sh'at ha'elohim at' ha'adom: 21 v'ye'nu at' b'n'ra'ah l'bd'li
 ha'nd' le'as' at' ha'adom zo'ah: 22 v'iamr m'z'ra'k ha'adom
 asher bn' ha'adom y'zihua ha'raba v'ymas m'z'ra'kim v'ha'c'anim
 ha'nd'ol'ym v'ha'sp'rim v'yo'hr'g v'v'om ha'sh'li'ch' k'om ik'om: 23
 v'el cl'm amr aish ci' y'ch'f'z l'lc'at a'chri v'chash b'n'f'sh
 v'ye'nu a'ntz'ha'el' n'f'sh t'ab'd n'f'sh m'muno v'cl' asher y'ab'd at
 l'ho'sh'ut at' n'f'sh t'ab'd n'f'sh m'muno v'cl' asher y'ab'd at
 n'f'sh l'm'uni ho'a v'sh'v'na: 25 ci' m'ha v'ye'ul ha'adom ci'
 y'k'na at' cl' ha'ul'om v'ab'd v'ha'sh'ut at' n'f'sh: 26 ci' cl
 asher y'hi'ti a'ni v'dib'ri lo' l'ch'raf' ho'a y'hi'ha l'ch'raf'
 l'bn' ha'adom casher y'ba' b'cb'od v'bc'v'od ha'ab v'ha'm'la'kim
 ha'k'doshim: 27 v'bamta a'ni amr l'cm y'sh m'ha'umdim ha'

לצורך וצידון יקל בדין מכם : 15 ואת כפר נחום אשר עד השמום ההרוממת אל שאל הורדוי : 16 (Hades g86) השומע אליהם אליו הוא שומע והבואה אתם אוטי הואה בזיה והבואה אותה הוא בזיה את אשר שלחני : 17 ווישבו השבעים בשמהה ויאמרו אדני נם השדים נכניםם לנו בשמד : 18 וויאמר אליהם ראיתי את השטן נפל כברק מן השמיים : 19 הנה השלטתי אתכם לדרכן על נחשים ועקרבים ועל כל נבורות האיב וכל דבר לא יזק לכם : 20 אך בזאת אל תשמהו כי נכניםם לכם הרוחות כי אם שמהו על אשר נכתבו שמותיכם בשמיים : 21 בשעה ההיא עליך ישוע ברוח ויאמר אודך האב אדון השמיים והארץ כי הסתרת את אלה מן החכמים והגבונים ונוליתם לעללים הן אבוי כי כן היה רצון מלפניך : 22 הכל נמסר לי מאת אבי ואין יודע מי הוא חתן בלותי האב וממי הוא האב בלותי הבן ואשר יחפץ הבן לנלותו לו : 23 וויפן אל תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את רוחם ראים : 24 כי אני אמר לכם נבאים ומלאים אשר אתם ראים : 25 והנה אחד מבעלי רוחם ולא ולשונם רבים חפצו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשונם את אשר אתם שמעים ולא שמעו : 26 (agios g166) ויאמר אליו מה כתוב בתורה ואיך הتورה קם לנוטתו ויאמר מורה מה עשה ואירש חמי עילם : 27 וויאמר אליו כן השיבות עשה זאת ויהיה : 28 וויאמר אליו כן השיבות עשה זאת ויהיה : 29 והוא חפץ להצתקד ויאמר אל ישוע וממי הוא רעוי : 30 וייעש ויאמר איש אחד ירד מירשלים ליריחו ונפל בידי שדרים והם הפשיטהו ונם פצעחו ויעזבו אותו בין חיים למות וילכו להם : 31 וויקר המקרה כי ירד כהן אחד בדרכו הואה וירא אותו ויעבר מעליו : 32 וכן גם איש לוי פגע במקום יונש וירא אותו ויעבר מעליו : 33 ואיש שמרוני הילך בדרכו ויבא עליו וירא אותו ויהמו רחמייו : 34 ויגש אליו ויתבש את פצעיו ויסוכם בשמן ויין ויעלהו על בהמתו וויליכתו אל המלון ויכלכלתו : 35 ולמחמת בנסעו הוציאו שני דינרים ויתגמ לבעל המלון ויאמר לכלו אותו ואת אשר תוסיף עוד להוציאו עליי אני בשובי אשולם לך : 36 ועתה מי מלאה השלשה היה בעניך הרע לנפל בידי השדים : 37 ויאמר העשה עמו את החסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה כן נם אתה : 38

לפניו וילכו ויבאו אל אחד מכפרי השמרונים להכין לו : 39 ולא קיבלו על אשר היו פניו הילכים ירושלים : 54 ויאמרו יעקב וויחנן תלמידיו כראותם ואות לאמר אדרני התרצה ונאמר כי תרד אש מן השמיים ותאכלם כאשר עשה נם אליו : 55 וויפן וינגרם בם ויאמר הלא לא לאבד נפשות בני רוח מי אתם : 56 כי בן האדם לא בא לאבד נפשות אדם כי אם להושיעם וילכו להם אל כפר אחר : 57 וויהי בכלכם בדרך ויאמר אליו איש אדני אלכה אחריך אל כל אשר תליך : 58 ויאמר אליו ישוע לשועלים יש חורי עפר ולעוף השמיים קנים ובן האדם אין לו מקום להנעה שם את ראו : 59 ואל איש אחר אמר לך אחורי והוא אמר אדרני תן לי ואלכה בראשונה לכביר את אבי : 60 ויאמר אליו שוע הנח למתים לכביר את מותיהם אתה לך הודיע את מלכות האלוהים : 61 ויאמר עוד איש אחר אלכה אחורי אדרני אך הנעה לי בראשונה להפטר מבני ביתך : 62 ויאמר ישוע כל השם את ידו על המחרשה ומabit אחורי לא יכשר למלכות האלוהים :

10 ואחריו כן הבריל הדרון עוד שבעים אחרים וישלחם לפניו שנים שנים אל כל עיר ומקום אשר בקש לבוא שם : 2 ויאמר להם הן הקציר ריב והפעלים מעטים לכן התהנו אל אדון הקציר וישלח פעלים לקצירו : 3 וכן נא הנני שלח אתכם ככובשים בין הזאים : 4 אל תשאו כס ולא תרמיל ולא נעלם ועל תשאלו לשולם איש בדרכך : 5 וולכל בית אשר תבאו שם אמרו בראשונה שלום לבית זהה : 6 והיה כי היה שם בן שלום ונח עליו שלומכם ואם לא לאליכם ישוב : 7 ובכובית ההוא תשבו ותאכלו ותשתו משלכם כי שוה הפעול בשכרו אל חסעו מבית לבית : 8 וככל עיר אשר תבאו בה וקובלו אתכם אכללו שם את אשר ישומו לפניכם : 9 ודרפאו את החולמים אשר בקרבה ואמרו להם קרבה אליכם מלכות האלוהים : 10 וככל עיר אשר תבאו בה ולא יקבלו אותך צאו לכם אל רחובותיה ואמרו : 11 אף אתה עפר עירכם הנדבק ברגלינו ונערחו לכם אך ידע תדרשו כי קרבה אליכם מלכות האלוהים : 12 אנו אמר אליכם כי לדום יקל ביום ההוא מן העיר ההיא : 13 או לך כורזין או לך בית צידה כי הנגורות אשר נעשו בקרבךן אלו נעשו בצור ובצידון הלא כבר ישבו בשק ואפר ושבו : 14 אכן

מנדרשים אתם על כן הינה ייהו שפטיכם : 20 ואם באכבע אליהם מונרש אני את השדים הינה הנעה אליהם מלכות האלהים : 21 בהיות הנבור שמר את הצרו והוא מזין והיה רכשו שלום : 22 ואם יבוא עלייו חוק ממן ותקפו ישא ממן את נשקו אשר בטה בו ואות מלקו יחולק : 23 כל אשר איננו ATI הוא לנדי ואשר איננו מסף ATI הוא מפוזר : 24 הרוחה הטמאה אחורי צאהה מן האדם תשוטט במקומות ציה לבקש לה מנוחה ולא תמצאו אז תאמר אשובהה נא אל ביתוי אשר יצאתי מכם : 25 ובבואה תמצוא אתו מטאטא ומחדר : 26 ואחר תלך ולקחה שבע רוחות אחירות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחירות האדם ההוא רעה מראישתו : 27 ויהיו כדברו את הדברים האלה ואשה אחת מן העם נשאה את קולה ותאמר אליו אשרי הבטן אשר נשאתק וחשדים אשר ינקת : 28 והוא אמר אף כי אשרי השמיים והשמרים את דבר האלהים : 29 ייקבזו עם רב ויחל לדבר הדור הזה רע הוא אותן הוא מבקש ואות לא ינתן לו בלבתי אם אותן יונה הנביא : 30 כי אשר היה יונה לאנשי נינה לאות כן ייה נם בין האדם לדור הזה : 31 מלכת הימן תקום במשפט עם אנשי הדור הזה והרשיעה אותן כי בא מקומות הארץ לשמע את חכמת שלמה והנה ישפה נдол משלמה : 32 אנשי נינה יקומו במשפט עם הדור הזה והרשיעה כי הם שבו בקראית יונה והנה ישפה נдол מיננה : 33 אין מליק נר אשר ישימחו בסתר או תחת האיפה כי אם על המנורה למען יראוabei הבית את ארו : 34 נר הנוף הוא העין לכון בהיות עינך חמימה נם כל נופך יאור ובהתו רעה וחשך נם נופך : 35 על כן השמר לך פן יחשך האור אשר בקרבך : 36 והנה אם נופך כלו אור ואין בו כל דבר חשך או אור כלו וזה כהאריך לך הנר בברק נגהו : 37 וייהי בדברו ויבקש ממנה פרוש אחד לאכל אותו לחם ויבא הביתה ויסב : 38 ויתמה הפרוש בראתו אשר לא נטיל ידו בראשונה לפני הסעודה : 39 ויאמר אליו האדון כתעת אתם הפרושים מטהריהם את הכם ותקערה מהווים והפנימי אשר בכם הוא מלא גול ורשע : 40 הכסילים הלא עשה החיצון נם עשה את הפנימי : 41 אבל חנו לצדקה את אשר בם והנה הכל תהור לכם : 42 אך אוילם הפרושים כי תעשרו את המנהה ואת הפנים וממלכתו כי אמרתם שביבל זובב מונרש אני את השדים : 43 ואם אני מונרש את השדים בבעל זובב בניםם במני הם

ויהי בנסעם ויבא אל כפר אחד ואשה אחת ושםה מרתה אספה אותו אל ביתה : 39 וללה הותה אהות ושםה מריט אשר ישבה לרנגלי ישוע לשמע אל דברו : 40 ומרתה ינעה ברב שרותה ותגש ותאמר הלא תשים על לבך אדרני אשר אהות עזבנתני לשרת לבדי אמר נא אליה ותערז לי : 41 ויען ישוע ויאמר לה מרתה מרתה את דנתת ובחלה על הרבה : 42 אבל אחת היא מן הצך ומריט בחרה לה החלק החטב אשר לא יקח ממנה :

11 ויהי הוא מתחפל במקום אחד ויאמר אליו אחד מתלמידיו אחריו כלתו אדרני למדנו לתחפל כאשר למד נם יוחנן את תלמידיו : 2 ויאמר אליהם כי תחפללו אמרו אבינו שבשימים יתקדש שמי תבוא מלכוטך יעשה רצונך כמו בשםיכם כן בארץ : 3 את לחם חקנו תן לנו יום יום : 4 וסלח לנו את חובתנו כי סלחו נם אנחנו לכל החיב לנו ואל תביאנו לידי נסינו כי אם הצלינו מן הרע : 5 ויאמר אליהם מי בכם אשר היה לו אהב והלך ובא אליו בחצות הלילה ואמר אליו יידי הלוני שלשה כבדות להם : 6 כי אהבי בא אליו מן הדרך ואין לדבר לשום לפניו : 7 והוא מלפנים יענה ויאמר אל תונענני כי כברנסנה הדרלה וילדוי שוכבים עמידי במטה לא אוכל לקום ולתת לך : 8 אני אמר לכם נם כי לא יקום לחת לו על היותו אהבו יקום בעבור עוזות פניו ויתן לו כל צרכו : 9 וגם אני אמר לכם שאלו ויתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם : 10 כי כל השאל יקבל והדרש ימצא ולדפק יפתח : 11 ומי בכם האב אשר ישאל ממנהו בנו לחם ונתן לו אבן ואם דג היתן לו נחש תחת הדג : 12 או כי ישאלנו ביצה היתן לו עקרב : 13 הנה אתם הרעים ידעים לחת מתנות טבות לבניםם אף כי האב מן השמים יתן את רוח הקדש לשאלים מאתה : 14 ויהי היום ונגרש שד והוא אלם ויהי אחרי צאת השד וידבר האלים ויתמהו העם : 15 ויש אשר בבעל זובב שר השדים הוא מונרש את השדים : 16 ויש אשר נסודו וישאל ממנהו אותן מן השמים : 17 והוא יידע את מהשבותם ויאמר אליהם כל מלוכה הנקלה על עצמה תחרב ובית יפל על בית : 18 וגם השטן אם נחלהק על עצמו איככה תוכן מלכתו כי אמרתם שביבל זובב מונרש אני את השדים : 19 ואם אני מונרש את השדים בבעל זובב בניםם במני הם

יכחש כי לפני האדם הוא יכחש לפני מלאכי אליהם:
 10 וכל אשר ידבר דבר הרפה על בן האדם ישלח לו והמנדר את רוח הקדש לא יסלח לו: **נו** וכאשר יביאו אתכם אל בתיה הכנסיות ולפני הרשות והשלטונים אל תדאו איך או במה תצדקו ומה תדרבו: **ז** כי רוח הקדש הוא יורה אתכם בשעה ההיא את הנכוון לדבר:
 13 ויאמר אליו אחד מן העם רבי אמר נא אל אחיו ויחלך אתו את הירשה: **ט** ויאמר אליו בן אדם מי שמוני עליכם לשפט ולמחlek: **ט** ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מבעז בעז כי חי האדם אין תליום בהרבות נכסיו: **ט** ויאמר אתו משלו ויאמר אליהם לאמר שדה איש עשר אחד שעשה תבואה הרבה: **ט** ויחשב בלבו לאמר מה עשה כי אין לי מקום לכנס בו את התבאות: **ט** ויאמר אתו את עשה הרס את אשמי ובנה נדולים מהם ואכנסה שמה את כל יבולי וטובי: **ט** ויאמר לנפשי יש לך עדות הרבה לשנים רבות הנפשי אכלו שתי וישי:
 20 והאלים אמר לו אתה חכטיל בעצם הלילה הזאת ודרשו מנק את נפשך ואשר חכינتو לך למי יהיה: **ט** זה חלק האוצר לו אוצרות ולא עשיר באלהים: **ט** ויאמר אל תלמידיו لكن אני אמר לכם אל תדאו לנפשכם מה תאכלו ולנופכם מה תלבשו: **ט** הנפש יקרה דיאמן המזון והנוף יקר מן המלבוש: **ט** התבוננו אל העربים אשר אין זרים ואים קצרים ונם אין להם מנורה ואוצר והאלים מכללו אותם ומה מעליים אתם מן העוף: **ט** ומזה מכמ אשר בדאנטו יכול להוסיף אמה אחת על קומתו: **ט** ועתה חן מעט מזער אין ביכילתם וליותר מה תדאו: **ט** התבוננו אל השוונים הצמחות והדרו לא היה לבוש כאחת מהנה: **ט** ואם כקה ילבש אליהם את חציר השדה אשר היום ישנו ומחר ישליך לתוכה התנור אף כי אתם קטני האמונה: **ט** נם אתם אל תדרשו מה תאכלו ומה תשתו ואל תהלו בגנדות: **ט** כי את כל אלה מבקשים גני הארץ ובאים הוא יודע כי צדיקים אתם לאלה: **ט** אך בקשوا את מלכות האלים ונוסף לכם כל אלה: **ט** אל תירא העדר הקטן כי רצחה אביםכם לחתת לכם את המלכות: **ט** מכמו את רוכשכם והנו צדקה עשו לכם כסים אשר לא יבלו ואוצר בשמיים אשר לא יגער לעולם אשר נב לא יקרב אליו וסס לא

והיה לכם לעשות את אלה ולא להניה נם את אלה: **ט** אוילם והפרושים כי אהבו את מושב הרחש בברזי הכנסיות ואת שאלות שלומוכם בשוקים: **ט** אוילם לכם הסופרים והפרושים החננים כי אתם כקברים הנסתרים ובני האדם מותהלים עליהם ולא ידעו: **ט** וווען אחד מבני התורה ואמר אליו רבי בבריך אלה תחרף נם אתנו: **ט** ויאמר אוילם נס לכם בעלי התורה כי עסים אתם על בני האדם משאות כבדים מסבל ואתם בעצמכם איןכם נועים במשאות נס באחת מאכבעותיכם: **ט** אוילם לכם כי בונים את קברות הנבאים ואבותיכם הרנו אותם: **ט** וכן אתם מעירדים ורוצים במשעי אבותיכם כי מהה הרנו אותם ואתם בונים את קבריהם: **ט** בעבר זאת נס אמרה חכמת האלים אשלח אליהם נבאים ושליחים ומם יירנו וירדפו: **ט** למען ידרש מן הדור הזה דם כל הנבאים אשר נשפך למנ חוסד הארץ: **ט** אוילם הנה אמר אני לכם דרוש ידרש מן הדור הזה: **ט** אוילם לך עלי התורה כי הסירתם את מפתח הדעת אתם לא באתם ואת הבאים מנעתם: **ט** ויהי לדברו להם את אלה ויחלו הספרים והפרושים לשטם אותו מאר ולהקשות לו בדברים רבים: **ט** ויארכו לו ויבקשו לצדד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

12 **ויהי** עד כה ועד כה בהחטאף רכבות עם עד כי לחצו איש את רעהו ויחל לדבר אל תלמידיו בראשונה השמרו לנפשיכם משואר הפרושים שהוא החנפה: **ט** ואין דבר מכסה אשר לא נילח ואין נעלם אשר לא יודע: **ט** ולכן כל אשר דברתם בחשך באור ישמעו ואת אשר לחשתם לאין בחדרים קרא יקרה על הננות: **ט** ואני אמר לכם יידי אל תיראו מן המימות את הנוף ואחריו זאת אין לאיל ידם לעשות עוד דבר: **ט** אבל אורה אתכם את אשר תיראו יראו את אשר יש לו שלטן אחרי המיתו להשליך אל נינהם חן אני אמר לכם אותו תיראו: **ט** **Geenna g1067** **6** הלא חמץ צפירים חמכרנה בשני אסרים ואין אחת מוחן נשכח לפני האלים: **ט** ואתם נס שערות ראשכם נמנות כלין لكن אל תיראו יקרים מצפירים רבים: **ט** ואני אמר לכם כל אשר יודה כי לפני האדם נס בן האדם יודה בו לפני מלאכי האלים: **ט** ואשר

אותך אל השפט והשפט ימסרך אל השוטר והשוטר
שליכך אל בית הכלא: ⁵⁹ ואני אמר לך לא תצא משם
עד אם שלמה נם את הפרושה الأخيرة:

13 ויבאו אשים בעת ההיא ונידדו לו על דבר הנגידים
אשר פיטוטם ערב דם עם וביחם: ² וויען ישוע ויאמר
אליהם החשבים אתם כי הנגידים האלה היו חטאיהם
מכל אנשי הנגלל על אשר בא כזאת עליהם: ³ לא כי
אמר אני לכם אם לא תשוכו תאברדו כלכם נם ⁴:
או שמנה העשר החם אשר נפל עליהם המנדל בשלח
וימיהם החשבים אתם כי היו אשמים מכל האנשים
הישבים בירושלים: ⁵ לא כי אמר אני לכם אם לא תשוכו
תאברדו כלכם נם ⁶: וישא משלו ויאמר איש אחד
היתה לו תאהנת נטועה בכרמו ויבא לבקש בה פרי ולא
מצא: ⁷ ויאמר אל הכרם הנה זה שלש שנים א נכי בא
לבקש פרי בטהנה זו ואני מוצא נרע אותה למה זה
תשחית את האדמה: ⁸ וויען ויאמר אליו א רני הניתה אתה
עוד השנה הזאת עד כי אעדר ושמזיו דמן סביבותיה:
⁹ אولي העשה פרי ואם לא בשנה הבאה תנדענה: ¹⁰
ויהי הוא מלמד בשבת באחד מבתי הכנסיות: ¹¹ והנה
אשה טעונה רוח חלי כמנה ערחה שנה ותהי כפופה
ולא יכללה לקום קומה זקופה: ¹² ויהי בראות אתה ישוע
ויקרא אליה ויאמר לה אלה החלצי מוחליך: ¹³ ווישם את
זריו עליה וברגע קמה ותתעורר ותשבח את האלים:
¹⁴ ויכעס ראש הכנסת על אשר רפא ישוע בשבת ויען
ויאמר אל העם ששת ימים הם אשר תעשה בהם מלאכה
לכן באלה בא והרפהו ולא ביום השבת: ¹⁵ וויען האדון
ויאמר אליו החנף איש איש מכם הלא יתיר בשבת את
שורו או את חמרו מן האבוס וויליכו להש��תו: ¹⁶ וזה
אשר היא בת אברהם ואשר השטן אסירה זה שמנה עשרה
שנה הלא תתר ממוסרותיה ביום השבת: ¹⁷ ויהי אמרו
את הדברים האלה נכלמו כל מתקוממו ווישמה כל העם
על כל הנפלוות הנעוות על ידו: ¹⁸ ויאמר למה דומה
מלכות האלים ואל מה אמשילנה: ¹⁹ דומה היא לנגרן
של חרדל אשר ללחו איש ווישמו בנו ויצמיה ויהי לעז
נדול ועופ השמיים יקנן בענפיו: ²⁰ ויאמר עוד אל מה
אדמה את מלכות האלים: ²¹ דומה היא לשאר אשר
לקחו אותה ותטמנדו בשלש סאים כמה עד כי יחמצז

יאכלחו: ³⁴ כי במקום אשר אוצרכם בו שם יהיה נם
לבככם: ³⁵ מתניכם יהיו הנוראים והגראות דלקם: ³⁶
ואתם היו דמים לאנשים המחכים לאדרניהם מתי יושב מן
החתנה וכאשר יבוא ודרק יפתחו לו כרגע: ³⁷ אשרי
העבדים ההם אשר בבו האדון ימצאים שקדמים אמן
אמר אני לכם כי תחזר ווישיבם וילך לשרת אותם:
³⁸ ואם יבוא באשمرة השניה או באשمرة השלישית
וכן ימצא אשרי העבדים ההם: ³⁹ וזאת דעו אשר אם
ידע ידע בעל הבית באזיו וזה שעיה יבוא הנבג כי עתה
שך שקד ולא יתין להתר את ביתו: ⁴⁰ לכן נם אתם היו
נכונים כי בשעה אשר לא פלחתם יבוא בן האדם: ⁴¹
ויאמר פטרוס אדרנו הלו נו אתה אמר את המשל הזה אם
נס לכל אדם: ⁴² ויאמר האדון מי הוא אפוא הסכן הנאמן
וונכון אשר יפקידתו האדון על עבדתו לחת את ארחתם
בעתו: ⁴³ אשרי העבר ההוא אשר בא אדרנו ימצאחו
עשה כן: ⁴⁴ אמרת אני לכם כי על כל אשר יש לו
ילבוא והחל להוכיח את העבדים את השפהות ולא כל
ולשנות ולשכבר: ⁴⁵ בווא יבוא אדרני העבר ההוא ביום לא
יצפה ובשעה לא ידע ווישפ אחותו ווישם את חלקו עם
הסוררים: ⁴⁶ והעבר ההוא אשר ידע את רצון אנייו ולא
הכין ולא עשה כרצינו יכה מכות רבות, ואשר לא ידע
ועשה דברים אשר עליהם בן הכותה הוא לא יכה כי אם
מעט כי כל איש אשר נתן לו הרבה דרשו ידרש ממנה
הרבה ואשר הפקדו בידיו הרבה ישאלו מאתו יותר: ⁴⁹
להיפיל אש על הארץ באתו ומה חפץ אני כי כבר בערה:
⁵⁰ ועלי טבילה להטבל ומה יציר לי עד כי תשלם: ⁵¹
חחובים אתם כי באתי לחתת שלום באדרין אני אמר לכם
לא כי אם מחקת: ⁵² כי מעתה חמשה בבית אחד יהלון
שלשה על שנים ושנים על שלשה: ⁵³ האב ייחלך על הבן
והבן על האב האם על הבת והבת על האם החומות על
הכליה והכליה על החומות: ⁵⁴ ויאמר נם אל המון העם
כראתכם את הענן עליה במערב ואמրתם נשם בא וכן
יבוא: ⁵⁵ החנפים את פני הארץ והשימים יידעתם לבחון
ואת העת הזאת איך לא תבחןנו: ⁵⁷ למה אף מנופכם
לא השפטו את היישר: ⁵⁸ כי כאשר תלך אל השר עם
איש ריבך בעודך בדרך השתדל להנצל ממנו פן יסחוב

מקום זה וזו תקום בכללמה לחתת את המקום האחרון: 10 אבל כי תקרה לך והסביר במקום האחרון למן יבאה הקרה אתה ואמר לך אחותך אהוביך עליה למלטה מזוה והיה לך כבוד לפני המשבים עמך: 11 כי כל המרומים אתה עצמו שפלו והמשפיל את עצמו ורומי: 12 וכן אל האיש אשר קרא אותו אמר כי תעשה סעודת צהרים או סעודת ערב אל תקרה לאהוביך ולאחיך ולקרוביך ולשכנים העשירים פן יקראו לך נם המה והיה לך לשולם: 13 אבל כי תעשה משתה קרא לעניינים ולשבירים ולפסחים ולעורים: 14 ואשריך באשר אין להם לשלים לך כי ישלם לך בחתית הצדיקים: 15 וישמע זאת אחד מן המשבים ויאמר אליו אשרי האכל לחם במלכות האלוהים: 16 והוא אמר אליו איש אחד עשה סעודת גדולה וקרא לרבים: 17 וישלח את עברו לעת הסעודה לאמר אל הקרים באו כי כבר מוכן הכל: 18 ויחללו כלם פה אחד להתנצל ואמר אליו הראשו שדה קניתי ועלי לצתאת לראתו אבקש מך נקי: 19 ואחר אמר חמוץ צמדי בקר קניתי ואני הילך לבחתי ובבעור זאת לא אוכל לבוא: 20 ואחר אמרasha לך לבחתי ובבעור זאת לא אוכל לבוא: 21 ויבא העבר ויונד את הדברים האלה לאדרני ויקצף בעל הבית ויאמר לעברו מהר צא אל רחבות העיר ואל הוצאותיה והבא הנה את העניינים ואת הנשברים ואת העורדים ואת הפסחים: 22 ויאמר העבר אדרון אל העבר צא כן נעשה והוא עוד מוקם: 23 ויאמר האדרון אל העבר צא אל הדריכים ואל הנדרות ופצר בהם לבוא למן מלא ביתך: 24 כי אני אמר לךם אין אחד מן האנשים הקריםיהם ההם אשר יטעם סעודתי: 25 והמן עם רב הילכיהם אתה ויפן ויאמר אליהם: 26 איש כי יבוא אלי ולא ישנא את אביו ואת אמו ואת אשתו ואת בניו ואת אהו ואת אהיתו ואף נם את נשפו לא יוכל להיות תלמידיו: 27 ואשר לא ישא את צלבו ובא אחריו לא יוכל להיות תלמידיו: 28 כי מי מכם החפץ לבנות מגדל הלא ישב בראשונה ויחסב את הוצאותיהם אם השג תשיג ידו להשלימו: 29 פן ישים להלעיג לו אמר: 30 כי זה האיש החיל לבנות ולא יוכל כללות: 31 אז מי הוא המלך הקם להתגרות מלחמה במלך אחר ולא ישב בראשונה ויתענץ אם יוכל בעשרה אלפיים לערך לקראת הבא עליו בעשרים אלף: 32 ואם

כל: 22 ויעבר בערים ובכפרים עבר ולמד וישם את דרכו לבוא ירושלים: 23 וישאלדו איש לאמר אדרינו המעתם הם הנושעים: 24 ויאמר אליהם התאמצו לבוא בפתח הוצר כי אמר אני לכם רביכם יבקש לבוא ולא יוכלו: 25 והיה מיום אשר יקום בעל הבית וסנה את הדרת והחלו לעמוד בחוץ ולדפק על הדלת לאמר אדרינו אדרינו פתח לנו וענה ואמר אליהם איני יודע אתם מיין אתם: 26 אז תחלו לאמר אכלנו ושתנו לפניך וברחבותינו למדת: 27 ויאמר אני אמר לכם איני יודע אתם מיין אתם מני מני כל פעלי האון: 28 ושם היה היללה ותפרק השנים כאשר תראו את אברם ויצחק ויעקב ואת כל הנביאים במלכות האלוהים ואתם מנדרשים הוחזה: 29 ויבאו מזרחה וממערב ומצפון ומדרום ויסבו במלכות האלוהים: 30 והנה יש אחרונים אשר היו הראשונים וראשונים אשר היו אחרונים: 31 ביום ההוא נنسנו מן הפרושים ויאמרו אליו צא ולא לך מזה כי הורודוס מבקש להרנכ: 32 ויאמר אלהם לכט ואמרו אל השועל הזה הנני מנרש שדים ופעל רפואות היום ומחר ו בשלישי בא עד קצי: 33 אבל הילך אלך היום ומחר ומחרתו כי לא תחנן אשר יאבד נבי מוחץ לירושלים: 34 ירושלים ירושלים החרנית את הנביאים והסקלה את הנשלחים אליה כמה פעמים חפצתי לקבוץ את בניך כאשר תקוץ התרגנולת את אפרוחיה תחת כנפיה ואתם לא אביהם: 35 הנה ביהתכם יעזוב לכם שם ואני אמר לכם כי ראה לא תראני עד בוא העת אשר תאמרו ברוך הבא בשם יהוה:

14 ויהי בבא בשת אל בית אחד מראשי הפרושים לאכל לחם והמה ארבים לו: 2 והנה איש אחד לפניו אשר גופו צבה מומים: 3 ויען ישוע ויאמר אל בעל התורה ואל הפרושים לאמר המתר לרפא בשת אליהם מי מכם אשר חמרו או שרו יפול אל הבאר ולא ימהר להעלותו ביום השבת: 6 ולא יוכל להסביר על זאת דבר: 7 ויאש משלו אל הקריםם בראותו אך בחרו להם להסביר בראש ויאמר אליהם: 8 כי יקראי את איש אל החתנה אל תשב בראש פן יקרא שמה איש נכבד מך: 9 ובא הקרא אותך ואתו ויאמר אליך פנה

אל עבדיו הוציאו את השמלת הטובה מכלן והלבישו והנו טבעת על ידו ונעלמים ברגליך: 23 והבאו את עnel המרבק וטבחו אותו ונאכלת ונשמה: 24 כי זה בני היה מת ויחיו ואבד היה וימצא ויחלו לשמה: 25 ובנו הנדול היה בשדה והוא באהר בא ויקרב אל הבית וישמע קול זמרה ומחלות: 26 ויקרא אל אחד הנערם וישאל מה זאת: 27 ויאמר אליו כי בא אחיך ויטבח אביך את עnel המרבק על אשר הושב לו שלם: 28 ויחר לו ולא אבה לבוא הביתה ויצא אביו וירבר על לבו: 29 וווען ויאמר אל אביו הנה זה שניים רבות אני עבד אחך ומימי לא עברתי את מצותך ומימי לא נתה לי נדי למן אשיש עט רעיע: 30 ויבא בך וזה אשר בלע את נחלך עם הנות ותזבח לו את עnel המרבק: 31 ויאמר אליו בני אתה תמיד עמדיך וכל אשר לוי לך הוא: 32 אבל נכו לשות ולשם כי אחיך זה היה מת ויחיו ואבד היה וימצא:

16 ויאמר נם אל תלמידיו איש עשר היה ולו פקיד על ביתו וילשינוו אליו באמרם כי מפזר הוא את קניין: 2 ויקרא אותו ויאמר אליו מה זאת שמעתי عليك תנ חשבון פקידך כי לא תוכל להיות עוד פקיד: 3 ויאמר הפקיד בלבו מה עשה כי יכח אדני ממנה את הפקדה לעדר לא אוכל ולשאל על הפתחים אני בוש: 4 ידעת מה עשה למן יאספוני אל בתיהם בעת אסר מפקדרת: 5 ויקרא אל כל איש אשר נשא בהם אדני וישאל את הראשון כמה אתה חיב לאדני: 6 ויאמר מאת בת שמן ויאמר אליו קח את שטרך ומחר שב וכתבת חמשים: 7 ואל אחר אמר כמה אתה חיב ויאמר מאת כר חטים ויאמר קח את שטרך וכתב שמנים: 8 וישבח האדון את הזה ערומים הם בדורם מבני האור: (א) 9 וכן אני אמר לכם עשו לכם אהבים בממון העולה למן בעת כלחו יאספו אתכם אל משכנותות עולם: (ב) 10 הנאמן במעט מזער נאמן נס בהרבה והמעול במעט מזער מועל נס בהרבה: 11 לכן אם בממון העולה לא הייתם נאמנים את האממי מי יפקיד בידכם: 12 ואם בדבר אשר לאחרים לא היותם נאמנים את אשר לכם מי יתן לכם: 13 אין עבר אשר יוכל לעבד שני אדרנים כי ישנא את האחד ויאהב את الآخر או ידבק באחד ואת ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בך: 22 ויאמר האב

לא ושלח אליו מלאכים בעודנו רוחך לבקש שלום: 33 כהה כל איש מכם אשר לא נפטר מכל רכוש לא יוכל להיות תלמידיך: 34 טוב המלח ואמ המלח היה תפל בנה ותקן: 35 לא יצליח נס לאדרמה נס לדמן החוצה ישיליכו מי אשר אונים לו לשמע ישמע:

15 ויהי בקרב אליו כל המוכסים והחטאיהם לשמעו: 2 וילנו הפרושים והסופרים לאמר הנה זה מקבל את החטאיהם ואכל אתם: 3 וידבר אליהם את המשל הזה לאמור: 4 מי זה האיש מכם אשר לו מאה כבשים ואבד לו אחד מהם ולא יטוש את התשעים ותשעה במדבר והלך אחורי האבד עד כי ימצאהו: 5 והיה כמצאו אותו ישימנו על כחפיו בשמה: 6 ובא אל ביתו וקרא לאחביו ולשכניו יחד לאמר שמהו ATI כי מצאו ATI ATI האבד: 7 אני אמר לכם כי כן תהיה שמחה בשםיהם על חוטא אחד השב יותר מעל תשעים ותשעה צדיקים אשר לא יצטרכו לחשובה: 8 או מי האשה אשר לה שרה דרכמניהם ואבד לה דרכמנון אחד ולא תדריך נר ותטמא את הבית ותחפש היטב עד כי ימצאהו: 9 והיה כמצאה אותו תקרא לרעותה ולשכנותה לאמר שמחנה ATI כי מצאו ATI את הדרכמנון אשר אבד לי: 10 כן אני אמר לכם תהיה שמחה לנפי מלאכי אלהים על חוטא אחד אשר שב מהטאו: 11 ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: 12 ויאמר הצער אל אביו אבוי הנה לי את חלק הרכוש אשר יפל לי ויחלק לדם את הנחלה: 13 וויהי מזמן יוסוף הבן הצער את הכל וילך אל ארץ רחוקה ושם פזר את רכשו וילך בדרך סובאים ווללים: 14 ואחריו כלהו את הכל היה רעב חזק בארץ המדרינה בארץ חסר לחם: 15 ווילך יידבק באחד מבני המדרינה בארץ היה וישלח אותו אל שדותיו לרעות חזיריהם: 16 וויתאו למלא את בתנו בחורבים אשר יאכלו החזירים ואין נתן לו: 17 וירשב אל לבו ויאמר מה רבו שכורו אבוי ויש להם לחם לשבע ואני אבד ברעב: 18 אקומה נא ואלכה אל אבוי ויאמר אליו אבוי חטאתי לשמים ולפניך: 19 ונקלתי מהקרא עוד בך שמנין כאשר שכיריך: 20 ויקם ויבא אל אבוי עודנו מרוחק ואבוי ראהו ויהמו מעיו ווועז וויפל על צוארי וישקהו: 21 ויאמר אליו הבן אבוי חטאתי לשמים ולפניך ואני נקלתי מהקרא עוד בך: 22 ויאמר האב

וסלחת לו: 5 ויאמרו השליחים אל הארון הוסף לנו אמונה: 6 ויאמר הארון לו יותה לכם אמונה כנורא החידל או תאמרו אל התות הזה העקר והונטע בתוך הים וישמעו לכם: 7 מי הוא זה מכם ולו עבר חרש או רעה אשר בבאו מון השדה יאמר אליו מהר נשא הנה והסביר: 8 הלא יאמר אליו הכן לי אורתה הערב וחנו מתייך ושרטני עד אם כלתיו לאכל ולשתות ואחר תאכל ותשתה גם אתה: 9 הנם יתן תודה לעבר על עשו את אשר צוהו אמרתי לא יתן: 10 בכך נם אתה אחריו עשותכם את כל אשר צוויתם אמרו עבדים אין מועיל אם אנחנו כי רק את המטול עליינו לעשות עשינו: 11 ויהי בנסנו ירושלים והוא עבר בתוך שדרון והגليل: 12 ויבא אל כפר אחד ויפגעתו עשרה אנשים מctrדים והם עמדים מרתוק: 13 ויאו את קולם לאמר ישוע מורה חנו: 14 וירא אוחם ויאמר אלהם לכם והראו אל הכהנים ויהי בלבכם ויטהרו: 15 ואחר מהם בראתו כי נרפא וישב וישבח את האלים בקול נורא: 16 ויפל על פניו לרגלו וודה לו והוא היה שמרוני: 17 ויען ישוע ויאמר הלא העשרה טהרו והתשעה אליה הם: 18 האם לא נמצאה אשר שב תחת כבוד לאלהים זולתו הנכרי זהה: 19 ויאמר אליו קום ולך אמוןך הושעה לך: 20 ויאשלהו הפלושים מתי תבוא מלכות האלים ויען אתם לאמר מלכות האלים לא תבוא במראה עינים: 21 ולא יאמרו הנה פה או הנה שם כי מלכות האלים הנה בקרבתם היא: 22 ויאמר אל התלמידים ימים באים והתටויהם לראות יום אחד מימי בן האדם ולא תראו: 23 ואם יאמרו אליכם הנה שם הנה פה אל תלכו ואל תרצו אחריהם: 24 כי כברך אשר יברך מקצתה השמים ויאיר עד קצתה השמים כנ' יהה בן האדם בינו: 25 אך בראשונה צריך הוא לסלב הרבה ולהמאס מן הדרור הזה: 26 וכאשר היה נח בימי בין האדם: 27أكلו ושתו נשוא נשים והשiao נשים עד הימים אשר בא נח אל התבה ויבא המבול וישחת את כלם: 28 וכאשר היה בימי לוטأكل ושתה קנה ומכר נטע ובנה: 29 ויהי ביום אשר יצא לוט מסדום וימטר אש ונפרית מן השמים וישחת את כלם: 30 ככה היה ביום אשר גילה בן האדם: 31 ביום ההוא איש יהה על הגן וכליו בבית אל ירד לשאת אתכם ואיש אשר בשדה אל ישב הביתה: 32 זכרו את אשת

האחר יבזה לא תוכלו עבד את האלים ואת הממון: 14 וישמעו כל אחד נם הפלושים אשר הם אהבי כספי וילענו לו: 15 ויאמר אליהם אתם הם המצדיקים לפני האדם ואלהים יודע את לבכם כי הנבה באדם תועבה הוא לפני האלים: 16 התורה והנביאים עד יוחנן וכן יבוא בה: 17 אבל נקל כי עברו השמים והארץ מאשר יפל קין אחד מן התורה: 18 כל איש המשלח את אשתו ולקח אהדרת נאף הוא וכל הלקח את הנורשה מאישה נאף הוא: 19 איש שעיר היה והוא לבוש ארמנן וSSH ויתען וישמה יום: 20 ואיש אביוון ושמו לעוזר משכב פתח שער ביתו והוא מלא אבעבות: 21 והוא לשבע מן הפלורים הנפלים מעל שלוח העשר ונם הכלבים באו וילקו אבעבותיו: 22 ויהי כאשר מות האביוון ווובל על ידי המלאכים אל חיק אברהם וימת נם העשר ויקבר: 23 ובחיותו במכאות בשאול וישא את עינויו וירא את אברהם מרוחק ואת לעוז ביחסו: 24 (Hades g86) ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני ושלח נא את לעוז ויטבל את קצח אצבעו בימים למן קדר את לשוני כי עוני במקוד זהה: 25 ויאמר אברהם בני זכר כי לחתת טובך בחיך וגם לעוז לחק את הרעות ועתה הוא ינחים ואתה הצעיר: 26 ומלאך כל זאת שוחה גדולה מפסקת בינוינו ובינוים לבתיו יכולו עברו החפצים ללכת מפה אליכם ולבתיו עברו מושם אלינו: 27 ויאמר אם כן אבי שאל אני מatak כי תשלח אותו אל בית אבי: 28 כי יש לי חמשה אחיהם למן עיד בהם פן יבוא נם הם אל מקום המעצבה זהה: 29 ויאמר אברהם יש להם משה והנביאים אליהם ישמעון: 30 ויאמר לא בן אבי אברהם אך אם לך אליהם אחד מן המתים או ישבו: 31 ויאמר אליו אם לא ישמעו אל משה ואל הנביאים גם כי קום אחד מן המתים לא יאמינו:

17 ויאמר אל תלמידיו כי אפשר שלא יבא המכשלים אבל אויל איש אשר על ידו יבוא: 2 נוח לו שיתלה פלח רכב על צוארו וישליך אל הדם מasher יכשיל את אחד מהקשנים האלה: 3 השמרו לנפשותיכם אם יחתא לך אחיך הוכח לו ואם ינחם סלח לו: 4 ואם יחתא לך שבע פעמים ביום ושב אליך שבע פעמים ביום ואמר נחמו:

לא תענה עד שקר כבד את אביך ואת אמך : 21 ויאמר את כל אלה שמרתו מנערוי : 22 וישמעו ישוע ויאמר עוד אחת חסרת מכיר את כל אשר לך וחלק לעניים והוא לך אוצר בשמיים ובווא ולך אחריו : 23 ויהי כשמיota את זאת ויעצב מאר כי עשר נדול היה לו : 24 וירא ישוע כי נעצב ויאמר כמה יקשה לבני נסכים לבוא אל מלכות האללים : 25 כי נקל למל עבר בתרוק נקב המחת מבוא עשיר אל מלכות האללים : 26 ויאמרו השמעים ומיו יכול להושע : 27 ויאמר מה שיפלא מבני אדם לא יפלא מלאלים : 28 ויאמר פשרום הן אנחנו עיבנו את הכל נולך אחריך : 29 ויאמר אליהם אמן אמר אני לכם אין איש אשר עזב את בירתו או את אבוחיו או את אחיו או את אשתו או את בניו למען מלכות האללים : 30 ולא יקח החתיהם כפלים הרבה בעולם הזה ובועלם הבא חי עולמים : (g 165, a 166) 31 ויהי אליהם יונת העשר ויאמר להם הנהן עלים ירושלים וימלא כל הכתוב בידי הנביאים על בן האדם : 32 כי ימסר לנויים ויחתלו בו ויתעללו בו וירקו בפנויו : 33 ואחרי הכותם אותו בשוטים ימיהו ובירום השלישי קום יקום : 34 והם לא הבינו מאומה והוא הדבר הזה נעלם מהם ולא ידעו את הנארה : 35 ויהי בקרבו אל יריחו והנה איש עוז ישב על הדרך והוא משאל : 36 רישמע עת קול העם העבר וידרש לדעת מה זאת : 37 ויגידו לו כי ישוע הנצרי עבר : 38 ויזעק לאמר ישוע בן דוד חנני : 39 והחלכים בראשנה גערו בו להחשתו והוא הרבה עוד לצעק ישוע בן דוד חנני : 40 ויעמד ישוע ויצו להביאו אליו והוא כאשר קרב ויאלחו לאמר : 41 מה חפץ כי עשה לך ויאמר אדני כי אראה : 42 ויאמר אליו ראה אה אמוןתך הושיעתך לך : 43 וופתאם ראה וילך אחריו הילך ושבה את האללים וכל העם בראשותם זאת נתנו תודה לאללים :

19 ויבוא ויעבר ביריחו : 2 והנה איש ושמו וכי מראש המוכסים והוא עשיר : 3 ויבקש לראות את ישוע מי הוא ולא יוכל מפני העם כי שפל קומה היה : 4 ויקדם וירץ ויעל על שמה לראותו כי שם הדרך אשר יعبر בה : 5 ויהי בבאו אל המקום ההוא ויבט ישוע ויראהו ויאמר אליו וכי רד מהר כי צריך אני לשבת היום בכיתה : 6 וויהר וירד ויאספהו בשמהה : 7 וילונו כל הראים

לוט : 33 המבקש למולט את נפשו יאבדנה ואשר יאבד אתה יהיה : 34 אני אמר לכם בלילה ההוא שנים יהיו במנחה אחת האחד יאסף והאחר יזוב : 35 שתים תהיינה תחנות ייחד האחד תאסף והאחר תזוב : 36 שנים יהיו בשדה ונאסר האחד והאחר יזוב : 37 ויענו ויאמרו אליו איה זה אתה אדני ויאמר אליהם באשר הפנור שם יקbezו הנשרים :

18 וنم משל דבר אליהם להתפלל תמיד ולא להתרפות : 2 ויאמר שופט היה בעיר אחת אשר לא ירא את האללים ולא נשא פנים לאדם : 3 ואלמנה היהה בעיר ההיא ותבא אליו לאמר דינה את דיני ממריבי : 4 רימאן מיום אל יום ואחריו כן אמר בנפשו נם כי את האללים איני ירא ולאדם לא אשא פנים : 5 עשה את דין האלמנה הזאת על הונעהוathy פן תבוא תמים ותדכאני במלים : 6 ויאמר האדון שמעו את אשר אמר דין הועלה : וזה אללים הלא הוא יעשה דין בחירותיו הקרים אליו יומם ולילה נם כי יתמהמה להושעים : 8 אני אמר לכם כי יעשה את דין במרירה אך בן האדם בבאו הימצא אמונה בארץ : 9 וויסוף וישא משלו אל אנשים בטחים בנפשם כי צדיקים המה ואחרים נבויים בעיניהם ואמר : 10 שני אנשים עלו אל המקדש להתפלל האחד פרוש והאחד מוכס : 11 ויתיצב הפרוש לבדו ויתפלל לאמר אליהם אודך כי איני כאשר האדם הנזלים והעשים והנאים או נם כמכס הזה : 12 אני צם פעמים בשבוע אמי מעשר את כל קניini : 13 ומה מוכס היה עמוד מרוחק ולא אבה אף לשאת את עיניו לשמיים כי אם חוף על לבו לאמר אליהם סלח לי החוטא : 14 אני אמר לכם כי ירד זה לביתו נזרק מזה כי כל המרים את נפשו ישפל ואשר ישפילה יהודים : 15 ויביאו אליו נם את הילדים למען יגע בהם ויראו התלמידים וינגרו בהם : 16 ויקרא אתם ישוע אליו ויאמר הניחו לילדים לובא אליו ואל המנעם כי לאלה מלכות האללים : 17 אמן אמר אני לכם כל אשר לא יקבל את מלכות האללים הילד הוא לא יבא בה : 18 ויאלחו קצין אחד לאמר רבוי חטוב מה לעשות ואירש חי עולמים : (g 166, a 167) 19 ויאמר אליו ישוע מודע קראת לי טוב אין טוב בלתי אחד האללים : 20 את המצות אתה יודע לא תנאף לא תרצה לא תנגע

לאמור בא ללון בבית איש חוטא: 8 ויעמד צוי ויאמר אל הארון הנה אני את מחזית נכסי אני נתן לעניים ואמ בעקתי איש אשיב לו ארבעתים: 9 ויאמר אליו ישוע היום היהת תשועה לבית הזה באשר בן אברהם נם הוא: 10 כי בא בן האדם לבקש ולהושיע את האבד: 11 ויהי הם שמעים את זאת ויסוף שאות משל על אשר קרב לירושלים ומה החביכים כי מחרה תגלה מלכות האלהים: 12 על כן אמר איש אחד מן האדריכים הילך אל ארץ רחואה לחתה לו ממלכה ולשוב: 13 ויקרא אל שרה מעבדיו ויתן להם שרה מנים ויאמר להם שחרו בהם עד בא: 14 ובני עירו שנאים אותו וישלחו מלאכים אחריו לאמר לא נחפץ בזה כי ימלך עלנו: 15 ויהיו אחרי קחתו את הממלכה וישב ויאמר לקרא את העבדים החם אשר נתן להם את הכסף למען ידע מה הרוחה כל אחד במשברו: 16 ויבא הראישון ויאמר אדני מנה שלך הביא עשרה מנין: 17 ויאמר אליו כן העבד הטוב החת את אשר היה נאמן במעט מזער היה שליט על עשר ערים: 18 ויבא השני ויאמר אדני מנה שלך עשה חמשת מנין: 19 ויאמר נם לזה אף אתה היה על חמש ערים: 20 ויבא השלישי ויאמר הא לך מנה שלך אשר היה אצלך צורר בסודך: 21 מפני ראיתי לך כי אתה איש קשה לך את אשר לא הגנת וקנזר את אשר לא זרעת: 22 ויאמר אליו מפיק אשפטך העבד הרע אתה ידעת כי אני איש קשה לך את אשר לא הנחתי וקנזר את אשר לא זרעת: 23 ולמה לא נתת את כספי לשלהני ואני בבואי היהתי טובע אותו במרביה: 24 ויאמר אל העבדים שם שא ממננו את המנה ותנווה אל אשר לו עשרה המנים: 25 ויאמרו אליו אדני נו יש לו עשרה מנין: 26 הנה אני אמר לכם כי כל איש שיש לו ינתן לו ואשר אין לו יקח ממננו נם את אשר לו: 27 אבל את אבי הים אשר לא הצעיז מלכוי עלייהם הביאו אתם הנה והרגנו אתם לפני: 28 ויכול לדבר הדברים האלה ויעבר לפניהם ויעל ירושלים: 29 ויהי בקרבו אל בית פני ובית הני בהר הנקרא הר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו לאמר: 30 לכו אל הכפר אשר ממולנו והוא בכוואם שמה המצא עיר אסור אשר לא ישב עליו אדם עד עתה התירנו אתו והbayו: 31 וכוי ישאל אתכם איש למה תחיררוכה חממו אלו יען כי הארון צרייך לו: 32 וילכו השלוחים וימצאו כאשר דבר אליהם: 33 ויתירו

20 ויהי היום והוא מלמד את העם במקדש וمبשר ויגשו הכהנים והסופרים עם הוקנים: 2 ויאמרו אליו אמר נא לנו בא זור רשות אתה עשה את אלה או מי הוא הנתן לך את הרשות הזאת: 3 ויען ויאמר אליהם אף אני אשאלכם דבר ואמרו לי: 4 טבילה ויחנן המן השמים היהת אם מבני אדם: 5 ויחשכו בכלם לאמר אם נאמר מן השמים ואמר למה זה לא האמנתם לו: 6 ואם נאמר מבני אדם וסקלנו כל העם בעמדם על דעתם כי יוחנן נביא היה: 7 ויענו לא ידענו מאיין: 8 ויאמר ישוע אלהם נס אוי לא אמר לכם בא זור רשות אני עשה אלה: 9 ויחל לרבר אל העם את המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן אותו אל כרמים וילך בדרך מרחוק לימים רבים: 10 ולמועד שלח עבד אל הכרמים לתה למו מפרי הכרם והכרמים הכהה וישלחו ריקם: 11 ויסוף שלח עבד אחר ויכו נס אותו ויתרפהו וישלחו ריקם: 12 ויסוף

לו: 39 ויענו מן הספרים רבי יפה דברת: 40 ולא עברכו עוד את לבם לשאל אותה דבר: 41 רואמר אליהם איך אמרו על המשיח כי הוא בן דור: 42 והוא דוד אמר בספר תהילים נאם יהוה לאנני שב לימי: 43 עד אשית איביך הדם לרנליך: 44 הנה דוד קרא לו ארון ואיך הוא בנו: 45 רואמר אל תלמידיו באוני כל העם: 46 הזהרו מן הספרים החפצים להתהלך עטופי טלית ואהביב את שאלות שלום בשוקים ואת מושבי הראש בbatis הכנסיות ואת מסבות הראש בסודות: 47 הבלתיים את בתיה האלמנות ומאריכים תפלתם למריאה עיניהם המה משפט על יתר יקחו:

21 ויבט וירא את העשורים משליכים את נרכותם לארון האוצר: 2 וירא נם אלמנה עניה נתנת בו שתי פרוטות: 3 רואמר אמרת אני לך כי האלמנה העניה האת נתנה יותר מכלם: 4 כי כל אלה התנדבו לאליהם מהעדף שלהם והיא מהסורה את כל רכושה נתנה: 5 ריה באמורם על המקדש כי מהדר הוא באבנים יפות ובכוננות ויאמר: 6 את אשר אתם ראים הנה ימים באים ולא השאר אבן על אבן אשר לא התפרק: 7 ווישאלו לאמר רבי מתי אפוא תהיה זאת ומה הוא האות לעת היotta: 8 רואם ראו בן תחטו כי רכבים יבואו בשמי לאמר אני הוא והעת קרובה ואתם אל תלכו אחוריים: 9 ובשמעכם מלחמות ומהמות אל החתו כי הוי תהיה זאת לרשותה אך עוד קין למועד: 10 יוסף דבר אליהם לאמר יקום נוי על נוי וממלכה על ממלכה: 11 והויה רעש גדול כה וכחה ורעב ורקב ונם מוראים ואתות נדלות מן השמים: 12 ולפניהם כל אלה ישלו בכם את ידיהם וירדפו ימסרו אתכם לכתו כנסיות ואל בתו כלאים וחובאו לפני מלכים ומשלים מען שמי: 13 והויה זאת لكم לערות: 14 על כן שיתו לבככם לבליהו דאג במה צטדרקו: 15 כי אגיכי נתן לכם פה וחכמאות אשר לא יוכלו לעמוד לפניה ולדבר גדרה כל מתקוממים: 16 וגם תמסרו על ידי יולדיכם ואחיכם וקורוביכם וריעיכם וימייתו מכם: 17 והויתם שנואים לכל אדם למן שמי: 18 אך לא יפל משערת ראשכם ארצתם: 19 בותחולתכם קנו לכם את נפשיכם: 20 וכאשר תראו מחנות סובבים את ירושלים ידע תרעוי כי קרב חרבנה: 21 אז ינסו אנשי יהודה אל

שליח שלישי ונם אתו פצעו וינרשו וידחפו חוצה: 13 ואמיר בעל הכרם מה עשה אשלה את בני את יידי כראותם אותו אלי גנרו מפינוי: 14 וכבראות את הכרמים נעצו יהדו לאמר זה הוא הירוש לבנו ונחרנה ותהי לנו הירשה: 15 ונגרשו אותו אל מחוון הכרם ווירנה ועתה הירשה: 16 יבוא ויאבד את הכרמים מה עשה להם בעל הכרם: 17 ויבט בם ויאמר ומה הוא זה הכתוב ابن מאסו הבונים היהה לראש פנה: 18 כל הנפל על האבן ההיא ישבר ואת אשר חפל עליו תשחקו: 19 ויבקשו הכהנים הנדולים והספרדים לשלוח בו את ידם בעת ההיא וויראו מפני העם כי ידעו אשר עליהם דבר את המשל הזה: 20 ויארכו לו וישלחו מארבים והם נרמו כבדיקים למען ילכדו אותו בדבר להסינוו אל השרדה ואל יד החגנון: 21 ווישאלו לאמר רבי ידענו כי נכונה תדרב ותלמוד ולא תsha פנים כי באמת מורה אתה את דרך אלהים: 22 החתר לנו לחת מס אל הקיסר אם לא: 23 ווירא את נכליהם ויאמר להם: 24 מה תנשוני הראוני דינר של מי הצורה והמכתב אשר עליו ויענו ויאמרו של הקיסר: 25 רואמר אלהם לנו לון לקיסר את אשר לקיסר ולאליהם את אשר לאליהם: 26 ולא יכול לילדנו בדבר לפני העם ויתמןו על מענהו ויחרשו: 27 וירקרו אנשים מן הצדוקים הכהנים בתחום המתים וישאלו לאמר: 28 מורה משה כתוב לנו כי מוות איה בעל אשה ובנים אין לנו ולכך אחיו את אשתו והקיט רעד לאחים: 29 והנה הוי שבעה אחים והראשן לך אשוה ווימת לא בנים: 30 וויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא בנים: 31 וויקח אותה השליishi וככה עשו אף השבעה ולא הניחו בנים וימתו: 32 ובאחרונה מותה גם האשה: 33 והנה בתחום המתים למי מהם תהיה לאשה כי היהת אשוה לשבעה: 34 וויען ישוע ויאמר אליהם בני העולם הזה יישאו נשים ותנסאננה: 35 (g:ai65) והזוכים לנחל את העולם הבא ואת החיים המתים לא יישאו נשים ולא תנסאננה: 36 כי לא יוכלו עוד למות כי שום הם למלכים ובני אליהם מהם בהיותם בני התקומה: 37 וגם משה רמז בسنة כי יקומו המתים בקראו את יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: 38 והאלחים איןנו אלהי המתים כי אם אלהי החיים כי כלם חיים

תלמידי: 12 והוא יראה אתכם עליה נדוללה מצעה שם תכינו: 13 וילכו וימצאו כאשר דבר אליהם וכיניו את הפסח: 14 ויהי כאשר הגעה השעה ויסב הוא ושנים עשר השילוחים אותו: 15 ויאמר אליהם נכסף נכספי לאלכם אתכם את הפסח הזה לפני ענותו: 16 כי אמר אני לכם אני אכל את הפסח הזה לא לפני ענותו: 17 אני אכל אותו עוד עד כי מלא במלכות האללים: 18 ויהי את הכווס ויברך ויאמר קחו אהה וחלקו בינוכם: 19 כי אמר אני לכם שתה לא אשחה מעתה מתנוובת הנפש עד כי תבוא מלכות האללים: 20 ויהי את הלחם ויברך יבצע ויתן להם לאמר זה גוףו הנtanן בערכם זאת עשו לזכרוני: 21 וכן נם את הכווס אחר הסעודה לאמר זו הכווס היא הברית החדשה ברדי גנשך בערכם: 22 אך הנה ייד המסר אותו עלי השלחן: 23 כי אין בין האדים הלק לו כפי אשר נחרץ עלי אבל או לאיש ההוא אשר על ידו ימסר: 24 והם החלו לחקיר איש את רעהו מי הוא וזה מהם אשר יעשה זאת: 25 וכן מריבת היותה בינוים מי יחשב להיות הנדול בהם: 26 ויאמר אליהם מלכי הנויים רדיהם בהם ושליטיהם יקראו עשי חסד: 27 ואתם לא כן כי הנדול בהם יהיה צער והמשל יהיה כמשרת: 28 כי מי הוא הנדול אם המסר או המשרת הלא המסר וכי הני בתוככם כמו המשרת: 29 ואתם הם העמדים עמדוי עד עתה בנסinton: 30 לכן אני מנהיל אתכם כאשר הנחילני אמי את המלכות: 31 למן תאכלו ותשתו על שלחני במלכותו וישבთם על כסאות לשפט אותן שנים עשר שבטי ישראל: 32 ויאמר הארץ שמעון שמעון הנה תבע אתכם השטן לזרותכם כחחים: 33 ואני התפלתי בעדרך אשר לא תכללה אמונהך ואתה כאשר תשוב חזק את אחיך: 34 וזהו אמר אליו אדרני הני נכוון ללבת אתך נם לבית האסורים נם למות: 35 ויאמר אני אמר לך פטרוס לא יקרא תרנגול היום עד כי שלש פעמים בחשת כי לא אמר לא יידעתו: 36 ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בעלי כיס ותרמילי ונעלים החסרים דבר ויאמרו לא חסרונו כל דבר: 37 כי אמר אני לכם אשר ימכר את בנדו ויקנה חרב: 38 ויאמר אליהם אכן עתה אשר לו כיס ישאנו וכן נם את התרמילי ואשר אין לו הוא צרייך עוד להחמלא כי הכתוב זהה ואתה פשעים נמנת כי כל הכתוב עלי בא עד קצו: 39 ויאמרו אדרני הנה בפה שתי חרבות ויאמר אליהם די: 40 ויצא וילך ביום ביום

ההרים ואשר הם בתוכה יצאו ואשר הם בפרוזות אל יבואו בה: 22 כי ימי נקם המה למלאות כל הכתוב: 23 ואוי להרתו ולמינויות בימים ההם כי תהיה צורה נדוללה בארץ וק馥 על העם הזה: 24 ונפל לו לפיר חרב והגלו אל כל הגוים וירושלים תרמס ברגלי נוים עד כי מלאו עתות הנויים: 25 והיו אותן בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה לנוים ומכוכה מהמות הום ודרכיו: 26 וימנוו בני האדם מאימה ומחרדת הבאות על כל הארץ כי כהות השמים יתמושטו: 27 ואו יראו את בן האדם בא בענן נבורה ובכבוד רב: 28 וככאשר תחל להיות זאת התעדודו ושאו הראשים כי קרובה גאלתכם לבוא: 29 וירבד אליהם משל ראו את התאניה ואת כל העזים: 30 כי תראו אתם מוצאים את פרחם הלא יעדתם כי קרב הקץ: 31 ככה אף אתם בכא אלה לעיניים דעו כי קרובה מלכות האללים: 32 Amen אמר אני לכם לא יعبر הדור הוה עד כי יהיה הכל: 33 השמים והארץ יעברו ודבריו לא יעברו: 34 רק השמרו לכם פן יכבד לבבכם בסבא ובשכرون ובדראות המוחיה ובא עליכם הום ההוא פרתאם: 35 כי כמו פח יבוא על כל היישבים על פני כל הארץ: 36 לכן שקרו בכל עת והחפלו למן עצרו כח להמלט מכל העתידות האלה ולהתיזב לפניהם ההוא האדים: 37 וכי מילמד יומם במקדש ובבילה יצא בהר הנקריא הר הזיותם ללוון: 38 וכל העם השכימו לבוא אליו במקדש לשמע אותן:

22 ויקרב חן המזות הנקריא פסח: 2 והכהנים הנדולים והסופרים מבקשים איך יחרנהו כי יראו מפני העם: 3 והשטן נכנס ביהודה המכנה איש קריות והוא במספר שנים העשר: 4 וילך וירבד עם ראשי הכהנים ושרי החיל איך ימסרנו אל ידים: 5 ווישמוו ויאתו לחת לו כסף: 6 וויבטהח אתכם ויבקש תואנה למסרו אליהם שלא לעוני ההמון: 7 ויבא יום המזות אשר זבוח יזבח בו הפסח: 8 ווישלח את פטרוס ואת יוחנן לאמר לכו והכינו לנו את הפסח ונأكلה: 9 ויאמרו אליו בא זה מקום תחפץ כי נכנן אותן: 10 ויאמר אליהם הנה אתם באים העירה ופגע אתכם איש נשא צפתה מים לכט ואחריו אל הבית אשר יבוא שמה: 11 ואמרם אל בעל הבית כה אמר לך הרבה איה המלון אשר אכלה שם את הפסח עם

67 ויאמר אליהם כי אניד לכם לא תאמינו: 68 וגם אם אשאל לא תשיבו דבר ולא תשלהני: 69 אבל מעתה יהיה בן האדם ישב לيمין גבורות האלוהים: 70 ויאמרו כלם כי אתה הוא בן האלוהים ויאמר אליהם אתה אמרתם כי אני הוא: 71 ויאמרו מה לנו עוד לבקש עדות הלא באזינו שמעונה מפיו:

23 ויקם כל קהלם וויליכו אל פילטוס: 2 ויחלו לדבר עליו שטנה לאמר את זה מצאנו מסות את העם ומגע אותו מות מס אל הקיסר באמרתו כי הוא מלך המשיח: 3 וישאלחו פילטוס לאמר אתה הוא מלך היהודים ויען אותו ויאמר אתה אמרת: 4 ויאמר פילטוס אל ראש הכהנים ואל המון העם לא מצאו דבר אשר באיש זהה: 5 והם התאמכו לדבר מודיעו הוא את העם בלםרו בכל יהודה החל מן הגליל ועד הנה: 6 ויהי שמע פילטוס את שם הגליל וישאל אם הוא איש גלילי: 7 וכאשר ידע כי ממפלשת הורדוס הוא שלחו אל הורדוס אשר היה נם הוא בירושלים ביום האלה: 8 ושמהח הורדוס עד מאי כראותו את ישוע כי מימים רבים אזהה לראות אותו על כי שמע את שמו ויקו לראות אותו אשר יעשה: 9 וירב לשאל אותו והוא לא השיב אותו דבר: 10 ויעמדו הכהנים הגדולים והסופרים ויתחזקו לדבר עליו שטנה: 11 ויבזאו אותו הורדוס עם צבאותיו ויהתלו בו וילבשו אותו בגד זהירותו וישלחו אל פילטוס: 12 ביום ההוא נהיו פילטוס והורדוס לאהבים יחדו כי מלפנים איבאה הדותה בינתם: 13 ויקרא פילטוס את ראש הכהנים ואת השרים ואת העם: 14 ויאמר אליהם הבאתם לפני את האיש הזה כמסות את העם והנה אני חקרתיו לעיניכם ולא מצאתי באיש הזה אשמה מאומה מן הדברים אשר אתם טוענים עליו: 15 ונם הורדוס לא מצא כי שלוחיו אהכם אליו ונהנה אין בו חטא משפט מות: 16 על כן איסרנו ואפטרנו: 17 ועליו היה לפטר להם איש אחד ביום החג: 18 ויצעקו כל המונם ויאמרו הסר את זה ופטר לנו את בר אבא: 19 והוא היה משליך בית האסורים על דבר מריד אשר נהיה בעיר ועל דבר רצח: 20 ויסוף פילטוס לשאת קולו כי חפץ לפטר את שוע: 21 ו מה צעקו אליו לאמור הצלב אותו הצלב: 22 ויאמר אליהם פעם שלישית מה אפוא עשה זה רעה כל

על הר הזיתים וילכו אחריו גם תלמידיו: 40 ויבא אל המקום ויאמר אליהם החהפל לו לבתי בו לא לדי נסiou: 41 והוא נפרד מהם הרחק בקהל אבן ויכרע על ברכו ויתפלל לאמור: 42 אבוי אם רצונך כי אם כרצונך: 43 וירא אליו מלאך מן השמים ויהזקתו: 44 ויבאו עליו חבלי מות וויסוף להתחפל בחזקה ותהי ועתה נתני רדים לארץ: 45 ויקם מהחפל וויבא אל התלמידים וימצאים ישנים מינון: 46 ויאמר אליהם למה תישנו קומו והחפלו אשר לא באו לדי נסiou: 47 ודרנו מדבר והנה המון ואחר משנים העשר הנקרא יהודה הילך לפניהם וקרב אל ישוע לנשך לו: 48 ויאמר ישוע אליו יהודה הבנשיקה אהה מוסר את בן האדם: 49 והאנשים אשר אטו רדים את אשר יהיה ויאמרו אליו אדניינו הנכח בחרב: 50 ויך אחד מהם את עבר הכהן הנדול ויקצץ את אזנו הימנית: 51 ויען ישוע ויאמר רב עתה הרפו ויגע באזנו וירפאהו: 52 ויאמר ישוע אל ראש הכהנים ושרי המקדש והזקנים אשר באו עליו לאמר כמו על פרץ יצאתם על בחירות ובמקלות: 53 ואהיו אצלכם יום יום בהיכל ולא שלחתם כי ייד ואולם זאת היא שעתכם ושלtan החשך: 54 ויתחשו אותו וויליכו ויביאו בית הכהן הנדול ופטروس הילך אחריו מרחוב: 55 ויהי כי עברו אש בתוך החצר וישבו יחדו וישב נם פטרוס בתוכם: 56 ותראו הshapeה יושב ננד האור ותבש בו ותאמר נם זה היה עמו: 57 ויכחש בו ויאמרasha לא ידעתינו: 58 ואחריו מעט ראה אדם אחר ויאמר נם אתה מהם ויאמר פטרוס לא אדם כי אני: 59 ואחריו עבר כשעה אחת קים איש אחר לאמר אמנים נם זה היה עמו כי אף הוא גiley: 60 ויאמר פטרוס בן אדם לא ידעת מה אתה אמר והוא עודנו מדבר והתרנגול קריא: 61 ויפן הארון ויבט אל פטרוס וויכר פטרוס את דבר האדון אשר דבר אליו כי בתרם יקרא התרנגול תחשבי שלש פעמים: 62 וויצא פטרוס החוצה וימור בבכי: 63 והאנשים אשר אהזו את ישוע התעללו בו ויכהו: 64 ויחפפו את ראשו ויכהו על פניו וישאלחו לאמר הנבא מי הוא ההלם אותו: 65 ועל נדרפים אחרים הרכבו עליו: 66 ובביה הבקיר נקhalו זקן העם והכהנים הגדולים והסופרים ויעלה לפניו הסנהדרין שליהם ויאמרו אתה הוא המשיח אמר לנו:

49 וכל מודיעו עמדו מרוחק ונם הנשים אשר הילכו אותו מן הנגלי ועיניהם ראות את אלה: 50 והנה איש ושמו יוסף והוא מן היעצחים איש טוב וצדיק מן הרמותים עיר היהודים: 51 אשר לא הסכים לעצם ולפעלם ומהכה נם הוא למלכות האלוהים: 52 וויש אל פילטוס וישראל ממננו את גוית ישוע: 53 ווירד אתה וירכה בסדיניהם ושימה בքבר החזוב בסלע אשר עדן לא הושם בו אדם: 54 ויום ערב שבת היה והשbeta הגיעה: 55 ותלכנה אחריו מן הנשים אשר באו אליו מן הנגלי ותחוינה את הקבר ואת אשר הושם בו גויתו: 56 ואחריו שוכן הכנינו סמים ומרקחות ובשבת שבתו כפי המצויה:

24 ובאחד בשבת לפני עלות השחר באו אל הקבר ותבאיינה את הסמים אשר הכנינו ועמהן עוד אחרות: 2 וימצאו את האבן גלויה מן הקבר: 3 ותאגה פנימה ולא מצאו את גוית האדון ישוע: 4 יהו הינה הנכבות על הדבר הזה והנה שני אנשים עמדו עליהן ולבושים מוזהרים: 5 וויפל פחד עליהן ותקרנה אפים ארצתה ואמרו אלהן מה תבקשנה את החי אצלו המתים: 6 איננו פה כי קם זכרנה את אשר דבר אלין בעוד היוותם גלויל לامر: 7 כי צרייך בן האדם להמסר לידי אנשים חטאיהם ולהצלב וביום השלישי קום יקום: 8 ותזכרנה את דבוריו: 9 ותשבנה מן הקבר ותגוננה את כל הדברים האלה לעשוי העשר ולכל الآחרים: 10 וממרם המונדלית ויוחנה ומרים אם יעקב והאחרות אשר עמהן הינה היו המדברות אל השילוחים את הדברים האלה: 11 ויהיו דבריהם כדבורי ריק בעניהם ולא האמינו להן: 12 ופטרוס קם וירץ אל הקבר ווישקף ולא ראה כי אם התחכרים מנהים שם ישב למקומו משתומם על הנחיה: 13 והנה שנים מהם היו הילכים בעצם היום הזה אל כפר הרחק מירושלים כשים ריס ושמו עמאוס: 14 והם נדרבו איש אל רעהו על כל הקרות האלה: 15 ויהי בדברים ובתותוכם יחו ווישע אף הוא וילך אתם: 16 ועיניהם נאחזו ולא ייכרו: 17 ויאמר אליהם מה מה הדברים האלה אשר אתם נשים ונתנים בהם יהרו בדרך ופניכם זעפים: 18 וייען האחד אשר שמו קליפוס ויאמר אליו אתה לבדך נר בירושלים ואינך ידע את הקרת בה ביום האלה: 19 ויאמר אליהם ומה מה ומה יונדרו אליו מעשה ישוע הנצרי

ашמה מות לא מצאתי בו על כן איסרנו ואפטרנו: 23 ויפצרו בו בקהל נדול ויבקשו כי יציל ובזקוק קולם וקהל הכהנים הגדוליים: 24 ויגוזר פיטוס כי תעשה בקשתם: 25 ויפטר להם את המשלך בית האסורים על דבר מרץ ורצת את אשר שאלו ואת ישוע מסר לרצונם: 26 וכאשר הוליכו משם ויהזקו באיש אחד הבא מן השדה ושמו שמעון איש קורני וישמו עליו את הצלב לשאת אחריו ישוע: 27 וילכו אחריו המון עם רב והמן נשים והנה ספדות ומקונות עליו: 28 ויפן ישוע ויאמר אלהן בנות ירושלים אל הבכינה עלי כי אם על נפשך בכינה ועל בנייכן: 29 כי הנה ימים באים ואמרו אשרי העקרות ואשרי המums אשר לא ילדו והשדים אשר לא היניקו: 30 אז ייחלו לאמר אל החרטים נפללו עלינו ועל הנבעות כסונו: 31 כי אם יעשן כזאת בעין הלח מה ישעה ביבש: 32 ונם נשים אחרים אנשי בלילה מוצאים אותו למות: 33 ויהי כאשר באו אל המקום הנקרא גלגולתא ויצלבו אותו שם ואת אנשי הבלתי זה לימיינו זהה לשמאלו: 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי לא ידע מה הם עשים ויחלכו בנדוי להם ויפילו נורל: 35 והעם עמד שם וראה וילענו לו השרים לאמר את אחרים הושיע יושע נא את נפשו אם הוא המשיח בחור האלדים: 36 ויהתלו בו נשיש הצבא ויגשו ויביאו לו חמץ: 37 ויאמרו אם אתה הוא מלך היהודים הושע את נפשך: 38 ונם מכתב היה ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים: 39 ואחר מאנשי הבלתי ה תלולים נדרפו לאמר הלא אתה המשיח הושע את עצמך ואתנו: 40 וייען האחד וינער בו לאמר האינך יראה את האלים בהיותך בעצם הענש זהה: 41 והן אנחנו בו כמשפט כי לחייבנו כפי מעשינו אבל זה לא עשה מזומה רע: 42 ויאמר אל ישוע אלה נא אדרני בבאך במלוכותך: 43 ויאמר ישוע אליו אכן אמר אני לך כי היום תהיה עמדי בגין עדן: 44 ויהי כשהה השישות והנה חשך על כל הארץ עד השעה התשיעית: 45 ויהשך השמש ותקרע פרכת ההיכל לשנים קדעים: 46 ויקרא ישוע בקהל נדול ויאמר אבי בידך אפקיד רוח ובאמרו זאת נפח נפשו: 47 וירא שר המאה את אשר היתה ויתן כבוד לאלהים לאמר אכן האיש הזה צדיק היה: 48 ובכל המון העם אשר התאספו יחד למראה הזה בהבאים אל כל אשר נעשה תופפו על לבביהם וישובו:

וסליחת החטאיהם בכל הגוים החל מירושלים: 48 ואתם עדים בזאת: 49 והנני שולח עלייכם את הבתחת אבי ואותם שבו בעיר ירושלים עד כי תלבשו עז ממרומים: 50 וילוכם מחוץ לעיר עד בית הני ויישא את ידיו ויברכם: 51 ויהיו בברכו אתם ויפרד מאתם ונישא השמיימה: 52 והם השתחוו לו וישבו לירושלים בשמחה גדרלה: 53 ויהיו תמיד במקדש מHALIM וمبرכיהם את האלדים ותארוננה כי ראו מראת מלאכים האמורים כי הוא חי:

24 וילכו אגשים משלנו אל הקבר וימצאו כאשר אמרו אמן:

הנשים ואתו לא ראו: 25 ויאמר אליהם הוי חסרי דעת וכברדי לב מהאמין בכל אשר דברו הנביאים: 26 הלא על המשיח היה לסבל את כל זאת ולובא אל כבודו: 27 ויהל ממשה ומכל הנביאים ויבאר להם את כל הכתובים הנאמרים עליו: 28 ויקרבו אל הכהר אשר הם הילכים שם וישם פניו כhalb לו לדרכו: 29 ויפצרו בו לאמר שהאתנו כי עת ערב הגיע ונטה הים ויבא הביתה לשבת אתם: 30 ויהיו כאשר הסב עמהם ויקח את הלחם ויברך ויבצע ויתן להם: 31 ותפקחנה עיניהם ויכיררו והוא חמק עבר מעיניהם: 32 ויאמרו איש אל רעהו הלא היה בער לבבנו בקרבנו בדברו אליו בדרכ ויפתח לנו את הכתובים: 33 ויקומו בשעה ההיא וישבו לירושלים וימצאו את עשתי העשר ואת אשר אתם נkehlim יחד: 34 האמורים אכן קם האדון מן המתים ונראה אל שמעון: 35 ויספרו גם הם את אשר נעשה להם בדרכ ואיך היכיררו בצעית הלחם: 36 עודם מדברים בדברים האלה והוא ישוע עמד בתוכם ויאמר אליהם שלום לכם: 37 ומהנה חתו ונבעתו ויחשובו כי רוח ראו: 38 ויאמר אליהם מה זה אתם נkehlim ועל מה זה ממחשובות עלות בלבבכם: 39 ראו את ידי ואת רגנלי כי אני הוי הוא משוני וראו כי רוח אין לבר ועצמות כאשר אתם ראים שיש לי: 40 ואחריו אמרו את זאת הראה אתם את ידי ואת רגנלי: 41 והם פה דבר אלל: 42 ויתנו לפני חלק דג צלי ומעט צוף דבר: 43 ויקח ויאכל לעיניהם: 44 ויאמר אליהם אלה הם הדברים אשר דברתني אליכם בעוד היוטי עמכם כי המלא יملא כל הכתוב עלי בתורת משה ובנבאים ובתhalbם: 45 אז פתח את לבכם להבין את הכתובים: 46 ויאמר אליהם כן כחוב וככן גנור אשר עינה המשיח ויקום מן המתים ביום השלישי: 47 ואשר תקרא בשמו תשובה

אם בעבר יגלה בישראל באתי אני ליטבל במים: 32 ריעד יוחנן ויאמר חווית הרוח כדמות יונה ורדרת מושמים והנה עליו: 33 ואני לא ידעתו אלם השלח אתי ליטבל בימים הוא אמר אליו את אשר תראה הרוח ירדת ונחה עליו הנה זה הוא אשר יטבל ברוח הקדש: 34 ואני ראיתי ואידעה כי זה הוא בן האלים: 35 ויהי ממחורת ויסף ויהנן ויעמד ונשנים מתלמידיו עמו: 36 ויבט אל ישע והוא מתחלק ויאמר הנה שה האלים: 37 וושני תלמידיו שמעו את דבריו וילכו אחריו ישוע: 38 ויפן ישוע אחריו וירא את הילכים אחריו ויאמר אליהם מה תבקשו ויאמרו אליו רבי פרושו מורי איפה תלין: 39 ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום מלונו וישבו עמו ביום ההוא והעת כשבה העשירית: 40 ואחד מן השנאים אשר שמעו מטה יוחנן והלכו אחריו הוא אנדרי אח שמעון פטרוס: 41 הוא פנס בראשונה את שמעון אחיו ויאמר אליו את המשיח מצאנו אשר תרנומו כריסטוס: 42 ווילכחו אל ישוע ויהי כהבית אליו ישוע ויאמר שמעון בן יונה לך קרא כיפא אשר תרנומו פטרוס: 43 ויהי ממחורת ויאלך ישוע לצאת הגליל וימצא את פילפוס ויאמר אליו לך אחרי: 44 וofilpos היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס: 45 ויפגע פילפוס את נתנאיל ויאמר אליו מצאנו אותו טובה ויאמר אליו בא ורא: 47 וירא ישוע את נתנאיל בא לקראותו ויאמר עליו הנה באמת בן ישראל אשר אין בו רמייה: 48 ויאמר אליו נתנאיל המנצרת תצא לנו ישוע ויאמר לו בטרם קרא לך פילפוס בהיותך תחת התאננה אני ראייך: 49 ויען נתנאיל ויאמר אליו רבי אתה בן אלדים אתה הוא מלך ישראל: 50 ויען ישוע ויאמר אליו על אמר לך כי תחת התאננה ראייך האמונה הנה גדרות מלאה תורה: 51 ויאמר אליו אום אמר אני אמר אמר לך מעתה תראו השמים נפתחים ומלאכי האלים עלים וירדים על בן האלים:

2 וביום השלישי התחנה בקינה אשר בגיליל ואם ישוע והיתה שם: 2 וישוע ותלמידיו היו נם הם קרואים אל החוננה: 3 ויחסר היין ותאמיר אם ישוע אליו אין להם: 4 ויאמר אליה ישוע מה לי לך אשה עת עדין

1 בראשית היה הדבר והדבר היה את האלים ואלהים היה הדבר: 2 הוא היה בראשית אצל האלים: 3 הכל נהיה על ידו ומבלעדי לא נהיה כל אשר נהיה: 4 בו היו חיים והחיה היו אוד בני האדם: 5 והאור בחשך ורוח והחשך לא השינו: 6 ויהי איש שלוח מאת האלים ושמו יוחנן: 7 הוא לא היה האור על האור למען יאמינו כלם על ידו: 8 הוא לא היה האור כי אם להעיר על האור: 9 האור האמתי המאיר לכל אדם היה בא אל העולם: 10 בעולם היה ועל ידו נהיה העולם והעולם לא היכרו: 11 הוא בא אל אשר לו ואשר הנה המה לא קיבלו: 12 והמקבלים אותו נתן עז למם להיות בנים לאלים המאמינים בשמו: 13 אשר לא מודם ולא מփצ' הבשר אף לא מփצ' נבר כי אם מآلיהם נולדו: 14 והדבר נהיה בשר ושיכן בתוכנו ונחזה תפארתו כתפארת בן יחיד לאביו רב חסד ואמת: 15 ויווחנן מעד לעליון ויקרא לאמר הנה זה הוא אשר אמרתי לך האור אחרי היה לפני כי קדם לי היה: 16 וממולאו לקחנו כלנו חסד על חסד: 17 כי התורה נתנה ביד משה והחסד והאמת בא על ידי ישוע המשיח: 18 את האלים לא ראה איש מעולם הבן היחיד אשר בחיק האב הוא הודיע: 19 וואת היא עדות יוחנן בשלח היהודים מירושלים כהנים ולויים לשאל את מי אתה: 20 וירודה ולא כחש וירדה לאמר אני איני המשיח: 21 וישראלו אותו מי אפוא אתה אתה אליו והוא אמר איני אתה הנביה וען לא: 22 ויאמרו אליו מי זה אתה למן נשיב לשחינו דבר מה אמר עלייך: 23 ויאמר אני קול קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיו הנביה: 24 והמשלחים היו מן הזרים: 25 וישאלו ויאמרו אליו מודע אפוא מטביל אתה אם איןך המשיח או אליה או הנביה: 26 ויען אמרו יוחנן ויאמר אגמי מטביל במים ובתוככם עומד אשר לא ידעתם אותו: 27 הוא הבא אחרי אשר היה לפני ואני נקלתי מהתייר שרווק נעליו: 28 זאת היה בבית עברה מעבר לירדן מקום אשר יוחנן מטביל שם: 29 ויהי ממחורת וירא יוחנן את ישוע בא אליו ויאמר הנה שה האלים נשא חמתה העולם: 30 זה הוא אשר אמרתי לך אחרי יבא איש אשר היה לפני כי קדם לי היה: 31 ואני לא ידעתו כי

לא באה: 5 ותאמר אמו אל המשרתים הכל אשר יאמר לכם תעשה: 6 והנה שהה כדי אבון ערוכים שם כמשפט היהודים לטרחמת שתים או שלש בתים יכול כל אחד: 7 ויאמר אליהם ישוע מלאו לכם הגדים מים ומלאות עד למללה: 8 ויאמר שאבונו והבבאו אל רב המשבה ויביאו: 9 ויטעם רב המשבה את המים אשר נהפכו לין כל איש יתן בראשונה את היין הטוב וכאשר ישכרו יתן להם את הנרווע ואתה צפנת היין הטוב עד עתה: 10 זאת תחלת האות אשר עשה ישוע בקונה אשר בארץ הניל גולחה את כבודו ויאמינו בו תלמידיו: 11 ויהי אהדרין וירד אל כפר נחום הוא ואמו ואחותו ותלמידיו ולארכו ימי שבתם שם: 12 ויקרבו ימי חנ הפסח אשר ליהודים ויעל ישוע ירושלים: 13 וימצא במקדש מכרי בקר וצאן ובני יונה ואת מחלפי כסף ישבים שם: 14 ויקח חבלים ויעבעתם לשוט וינרש כלם מן המקדש ואת הצען ואת הבקר ויפור את מעת השלחנים ויהפך שלחניתם: 15 ואל מכרי הינוים אמר הוציאו אלה מזה ואל תעשו את בית אבי ליבת אלתני: 16 ויענו היהודים ויאמרו אליו איזוזות תראנוי כי כזאת אתה עשה: 17 ויען ישוע ויאמר אליהם הרסו את היכל הזה ומשנה ימים אקימנו: 18 קנאת ביתך אלתני: 19 ויענו היהודים ושנה נבנה ההיכל והזה ואותה בשלשה ימים תקימנו: 20 והוא דבר על היכל גוריון: 21 ואחריו קומו מן המתים וכרכו תלמידיו כי זאת אמר להם ויאמינו בכתב ובדבר אשר דבר ישוע: 22 וכי בהיותו בירושלים בחג הפסח האמינו רביבים בשם כי רואו האות אשר עשה: 23 והוא ישוע לא הפקיד את עצמו בידם על אשר ידע את כלם: 24 ולא הצרכך לעדרות איש על האדם כי הוא ידע מה בקרב האדם:

3 ויהי איש אחד בתוך הפרושים ושמו נקדימון שר היהודים: 2 ויבא אל ישוע ליה ויאמר אליו רבי ידענו כי אתה מורה מאת אלחים באתי כי לא יכול איש לעשות האות אשר אתה עשה בלתי אם האלhim עמו: 3 ויען ישוע ויאמר אליו אמן אני אמר לך אם לא יולד איש תלמידי יהונן ובין היהודים על דבר הטהרה: 4 ויאמר אל יהונן ויאמר לו אליו רבי האיש אשר היה עמוק בעבר הירדן ואשר העידת לו הנו טבל וככלם באים אליו: 5 ויען יהונן לא יוכל איש לקחת דבר בלתי אם נתן לו מן השמים: 6 ואתם עדי כי אמרתי לך אני איני המשיח רק שלוח אני לבני: 7 אשר לו הכהלה הוא החתן ורע החתן העמד ושמעו אותו שמו ישמה לכול החתן הנה שמחתי

אשר דברת: 19 ותאמר אליו האשה אדרני ראה אנכי כי נביא אתה: 20 אבוחינו השתחו בהר הזה ואתם אמרם כי ירושלים היא המקום הנבחר לשתחות שמה: 21 ויאמר אליה ישוע אשה האמינו לי כי תבוא שעה אשר לא בהר הזה אף לא בירושלים תשתחוו לאב: 22 אתה מתחווים אל אשר לא ירעיהם ואנחנו מתחווים אל אשר ירענו כי היושעה מן היהודים היא: 23 אולם תבוא שעה ועתה היא אשר עבדי אל האמותים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במתהווים כאלה חמי האב: 24 האלהים רוח והוא ומתחווים לו צרים להשתחות ברוח ובאמת: 25 ותאמר אליו האשה ידעתי כי בא המשיח והקרא כריסטוס הוא בבאנו יגיד לנו את כל: 26 ויאמר אליה שוע אני הוא המדבר אליך: 27 ויהי הוא מדבר ככה ותלמידיו באו ויתהמו על דברו עם אשה אך לא אמר לו איש מה זה תשאל או מה תדבר עמה: 28 ותעזוב האשה את כדה ותלך העירה ותאמר אל האנשים: 29 באו וראו איש אשר הניד לי כל אשר עשית כי זה הוא המשיח: 30 ויצאו מן העיר ויבאו אליו: 31 טרם יבואו ותלמידיו בקשו ממנו לאמרأكل נא אדרני: 32 ויאמר אליהם יש לי אכל לאכל אשר אתם לא ידעתם: 33 ויאמרו התלמידים איש אל רעהו כי הביא לו איש לאכל: 34 ויאמר אליהם שוע מאכלוי הוא לעשו רצון שלו וילחשים מעשו: 35 הלא אתם אמרו כי עוד ארבעה חדרים ותקציר בא הנה אני אמר לכם שאו עיניכם וראו בשדרות כי כבר הלבינו לCKERIR: 36 וHECKTZER יקח שכרו ויאסף תבואה לחמי וולמים למען ישמחו יחדרו נם הורע נם הCKERIR: 37 כי בזאת אמות המשל כי זה זרע ואחר קצ'ר: 38 וכי שלחתי אתכם לCKERIR את אשר לא עמלתם בו ואחרים عملו ואתם נכנתם בעמלם: 39 ויאמינו בו שמרנים רבים מן העיר ההייא על דבר האשה אשר העירה לאמר הוא הניד לי את כל אשר עשית: 40 ויהי כאשר באו אליו השמרנים וישאלו ממנה לשבת אתם וישב שם יומם: 41 ועוד רבים מהמה האמינו בו בעבורם דברו: 42 ויאמרו אל האשה מעתה לא בעבור מאמך נאמין כי באזינו שמענו ונדע כי אמנים זה הוא המשיח מושיע העולם: 43 ויהי מקץ שני הימים ויצא ממש לכת הנילאה: 44 כי הוא יושע העיד כי נביא בארץ מולדתו איננו נכבדר: 45 ויהי הוא בא ארץ הניליל ויאספו אנשי

זאת עתה שלמה: 30 הוא יגדל הלוך ונגדל ואני אחסר הלוך וחסור: 31 הבא ממעל נעליה על כל ואשר מארץ מארץ הוא ומארץ ידבר הבא משמים נעליה על כל: 32 ואת אשר ראה ושמע את זאת יעד אין מקבל עדות: 33 כי ואשר קבל עדותו חותם חותם כי האלהים אמת: 34 כי את אשר שלחו אליהם דברי אלהים ידבר כי לא במדה נתן אליהם את הרוח: 35 האב אהב את בנו ואת כל נתן בידיו: 36 כל המאמין בבן יש לו חי עולמים ואשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם חרונן אלהים ישבן עליו:

(aiōnios g166)

4 4 ויהו כאשר נודע לאדון כי שמו הפרושים אשר ישוע העמיד והטביל תלמידים הרבה מיווחנן: 2 ואולם ישוע הוא לא הטביל כי אם תלמידיו: 3 ויעזוב את ארץ יהודה וילך שני הנילאה: 4 ויהי לו לעבר בארץ שמרון: 5 ויבא לעיר מערבי שמרון ושם סוכר הוא ממול חלקת הששיות: 7 ותבא אשה שמרון לשאוב מים ויאמר אליה ישוע תני נא לי לשותות: 8 כי תלמידיו הילכו העירה לקנות אל: 9 ותאמר אליו האשה שמרונית הן יהודו אתה ואיככה תשאל ממי לשותות ואנכי אשה שמרונית כי לא יתערכו היהודים עם השמרונים: 10 ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את מחתת אלדים והוא דאמך אליך תני נא לי לשותות כי עתה שאלת ממנה ונחתן לך כי לכי לשאוב חיים: 11 ותאמר אליו האשה אדרני הן אין לך כל לי לשאוב בו והבאר עמeka ומאיין לך אפוא מים: 12 אתה נדול מייעקב אבינו אשר נתן לנו את הבאר הזאת ווישת ממנה הוא ובני ובעיר: 13 ויען ישוע ויאמר אליה כל השתה מן המים האלה ישוב וויצמא: 14 ואשר ישתה מן המים אשר אבינו נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אמת אתן לו יהיו בקרבו למקור מים נבעים לחמי העולמים: 15 ותאמר אליו האשה אדרני הנה (aiōnios g166) (aiōnios g165, aiōnios g166) ויאמר אליו האשה אדרני הנה לי המים ההם למען לא אצמא עוד ולא אסיף לבוא להנה לשאב: 16 ויאמר אליה ישוע לכי וקראי לאיש ושובי הלום: 17 ותען האשה ותאמר אין לי איש ויאמר אליה ישוע בן דברת אין לי איש: 18 כי בעלים חמשה היו לך ואשר לך עתה איננו בעליך לכן אמת הדבר

וינגד ליהודים כי ישוע הוא אשר רפאו: ¹⁶ ועל כן רדףו היהודים את ישוע ויבקשו המתו על כי עשה כזאת בשבת: ¹⁷ ויען אתם ישוע אבי פעל עד עתה וגם אנכי פועל: ¹⁸ אז יוסיפו היהודים לבקש את נפשו כי מלבד אשר חלל את השבת עוד אמר כי האלהים הוא אביו וידמה לאלהים: ¹⁹ ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם לא יכול הבן לעשות דבר מנפשו בalthי את אשר יראה את אביו עשה כי את אשר עשה הוא גם הבן יעשה כההו: ²⁰ כי האב אהב את הבן ומראה אותו כל אשר יעשה ועוד מעשים גודלים מלאה יראתו למן עבדייו ויבשרו אותו כי חיו בנו: ²¹ כי אביך יעיר ויהיota את המתים כן תתחמהו: ²² כי אביך יראה את אשר יחפץ: ²³ כי אביך לא יידין איש נם הבן יהיה את אשר יראה את האב: ²⁴ אמן אמן אני אמר כי אם כל המשפט נתן לבן למן יכבד כלם את הבן כאשר יכבד את האב: ²⁵ מי אשר לא יכבד את הבן גם את האב אשר שלחו אינו מכבב: ²⁶ אמן אמן אני אמר לכם המשמע דברי ומאמין לשלוחו יש לו חייו עולמים ולא ייבא במשפט כי עבר ממות לחיים: ²⁷ (א) *g166* *g166*

אמנם אני אמר לכם כי תבוא שעה ועתה הייא אשר ישמעו המותים את קול בן האלהים והشمיעים יהיה: ²⁸ כי אביך לאב יש חיים בעצמו כן נתן לבן להיות לו חיים בעצמו: ²⁹ ואף שלטן נתן לו לעשות משפט כי בן אדם הוא: ³⁰ אל תתחמהו על זאת כי הנה שעה בא אשר כל שכני קבר את קולו ישמעו: ³¹ ויצאו עשי הטוב לתקומת החיים ועשיו הרע לתקומת המשפט: ³² לא אוכל לעשות דבר מנפשי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטו משפט צדק כי לא אבקש רצוני כי אם רצון האב אשר שלתני: ³³ אם אנכי מעד עלי עדות אינה נאמנה: ³⁴ יש אחר המעד עלי וידעת כי עדות אשר הוא מעד עלי נאמנה דיא: ³⁵ אתם שלחتم אל יוחנן והוא העיד על האמת: ³⁶ ואני אני לך עדות מادرם אך אמרתי זאת למן תושעון: ³⁷ והוא היה הנר הדרך והמאיר ואתם רציתם לשות כשעה לאורו: ³⁸ ואני יש לעדות גודלה מעדות יוחנן כי המעשים אשר נתן לי אבוי להשלים המעשים האלה אשר אני עשה מעדים עלי כי האב שלתני: ³⁹ והאב אשר שלתני הוא מעד עלי ואתם את קולו לא שמעתם מועלם ותומנוו לא ראייתם: ⁴⁰ וברור אינו שכן בקרבתכם כי איןכם מאמינים לשלוחו: ⁴¹ דרשו בכתובים אשר תהשבו שיש לכם חייו עולמים

הנليل כי ראו את כל אשר עשה בירושלים ביום החנוכה גם הם עלו להג את החג: ⁴² ויבא ישוע עוד הפעם אל קנה אשר בלילה מקום שמו המים לין ואיש היה מעבדיו המלך ובנו חלה בכפר נחום: ⁴³ ויהי כשמו כי בא ישוע מיהודה לארץ הנילול וילך אליו וישאל מאותו לרדת ולרפא את בנו כי קרב למות: ⁴⁴ ויאמר אליו ישוע אם לא תראו אותן ומופתים לא האמינו: ⁴⁵ ויאמר אליו לא תראו אותן מעתם ימות בני: ⁴⁶ האיש אשר מעבדי המלך אדני רדה נא בתרם ימות בני: ⁴⁷ ויאמר אליו ישוע לך לך חיו והאיש האמין לדבר אשר דבר אליו ישוע וילך: ⁴⁸ ויהי ברדתו ויפגעו בו עבדייו ויבשרו אותו כי חיו בנו: ⁴⁹ וירדש מאתה את השעה אשר בה רוח לו ויאמן אותו אליו תמול בשעה השביעית עזתו הקדחת: ⁵⁰ וידע אביהו כי הותה השעה אשר דבר לו ישוע בנק חיו ויאמן הוא וככל ביתה: ⁵¹ זה הוא אותן השנאי אשר עשה ישוע בבא מיהודה לארץ הנילול:

5 אחר הדברים האלה היה חג ליהודים ויעל ישוע ירושלים: ² ובירושלים ברכה קרובה לשער הczן ושם בלשון עברית בית חסדא ולה חמשה אלמים: ³ שמה שכבו חולמים ועורדים ופסחים ויבש כי לרב והמה מיהלים לתנועת המים: ⁴ כי מלך ירד במוועדו אל הברכה וירעש את מימה והוא הירד ראשון אל תוכה אחריו התגעשו המים הוא נרפא מכל מחללה אשר דבקה בו: ⁵ ואיש היה שם אשר חלה חלי זה שלשים ושמנה שנה: ⁶ וירא אותו ישוע שכב וידע כי ארכו לו ימי חלו ויאמר אליו התהפץ להרפה: ⁷ ויען החולה אדני אין אישathy אשר ישילצני בהרעה המים אל הברכה ובתרם אבא וירד אחר לפני: ⁸ ויאמר אליו ישוע קום שא את משכבר והתהלך: ⁹ וכרכגע שב האיש לאיתנו ושא את משכבריו ויתהלך והוים ההוא יום שבת הוה: ¹⁰ ויאמריו היהודים אל האיש הנרפא שבת היום אסור לך לשאת את משכבר: ¹¹ ויען אתם אמר לך שא את משכבר והתהלך: ¹² וישאלתו מי זה האיש אשר אמר לך שא את משכבר והתהלך: ¹³ והנרפא לא דע מי הוא כי סר ישוע וילך בהיות המין רב במקום החוה: ¹⁴ ויהי אחריו כן וימצאו יושע בבית המקדש ויאמר אליו הנה נרפא לך אל חסיף לחטא פן תאה אליך רעה גודלה מזאת: ¹⁵ וילך האיש

בهم והמה המעידים עלי': (aiōnios g166) 40 ואתם אינכם אביכם לבוא אליו להיות לכם חיים: 41 לא אקח כבוד מבני אדם: 42 אכן ידעתם אתכם כי אין אהבת אליהם בקרבכם: 43 אני הנה באתי בשם אביכם ולא קבלתם אותו להאמין אתם הלקחים כבוד איש מרעשו ואתה הכבוד אשר מאת האלים היחיד לא תבקש: 44 אך תחולו אגוי אטען עלכם לפני אביכם משה הוא החטן עליכם אשר לו תיחלו: 45 כי לו האמונת למשה נם לי תאמינו כי הוא כהב עלי: 46 ואם לכתבו אינכם מאמינים איכה לדברי תאמינו: 47

6 ויהי אחריו כן ויצא ישוע אל עבר ים הגליל אשר לשיבריה: 2 וילכו אחריו המונע עם רב כי ראו אותך שאר עשה עם החולמים: 3 ויעל ישוע על ההר וישב שם הוא ותלמידיו: 4 ומי הפסח חג היהודים קרבו לבוא: 5 וישא ישוע את עיניו וירא עם רב בא אליו ויאמר אל פילופוס מאין נקנה להם לחם לאכל: 6 וואך למען נסות אותו דבר זאת כי הוא ידוע את אשר יעשה: 7 ויען אותו פילופוס לחם מעתים דינר לא ימצא להם לקחת לו איש איש מעט: 8 ויאמר אליו אחד מתלמידיו אנדרי אחוי שמעון פטרוס: 9 יש פה נער אשר לו חמש ככרות לחם שעירים ושני דגנים אך אלה מה מהה לעם רב כזה: 10 ויאמר ישוע צו זה העם לשבת ארצها וירק דשא לרבי היה במקום ההוא וישבו לארץ כחמשת אלף איש בספר: 11 וויקח ישוע את ככרות הלחם ויברך ויתן לתלמידיו והתלמידים אל המבשים וככחה נם מן הדגמים כאות נפשם: 12 ויהי כאשר שבעו ויאמר אל תלמידיו אספו את פתוותיהם לחם הנתרים למען לא יאבד מואומה: 13 ויאספו וימלאו שניים עשר סלים בפתחותיו חמש ככרות לחם השעריים הנתרים לאכליהם: 14 ויהי כראות האנשים את אותן הוזה אשר שעשה ישוע ויאמרו הנה זה הוא באמת הנבניה הבא לעולם: 15 וידע ישוע כי יבוא ויתפחו להמליך אותו וימלט עוד הפעם אל ההר הוא בלבד: 16 ויהי בערב וירדו תלמידיו אל הים ויבאו באניה ויעברו אל עבר הים אל כפר נחום: 17 וויכס אתם החשך וישוע לא בא אליהם: 18 ויסער הים כי רוח גדולה נושבת: 19 והם חתרו במשוחיהם כדרך עשרים

וחמש או שלשים ריס ויראו את ישוע מתחלה על הים הלווק וקרב אל האניה וויראו: 20 ויאמר אליהם אני הוא אל תיראו: 21 וויאלו לקחת אותו אל האניה ורגע הנעה האניה לארץ אשר הם הילכים שמה: 22 ויהי ממהרת וירא המון העם העמד מעבר לים כי לא היהת האניה בזה בלתי אחת אשר ירדו בה תלמידיו וכי ישוע לא בא עם תלמידיו אל האניה אך תלמידיו לבדם נסעו מזו: 23 ואניות אחרות באו מטבחרים קרוב למקום אשר אכלו שם את הלחם בברכתה האדונ: 24 ויהי כראות המון העם כי ישוע איננו שם אף לא תלמידיו וירדו נם באניות ויבאו אל כפר נחום לבקש את ישוע: 25 וככאשר מצאו אותו מעבר הים ויאמרו אליו רב כי מתי בא את הלם: 26 ויען מהם ישוע ויאמר אמן אמן אני אמר לכם לא על ראותכם את האותות התקשוני כי אם על אשר אכלתם מן הלחם ותשבעו: 27 אל תעמלו במأكل אשר יאבד כי אם במأكل הקיים לחיי עולמיים אשר בן האדם יתננו לכם כי בו חותמו אביו האלים: (aiōnios g166) 28 ויען ויאמרו אליו מוה נעשה לפועל فعلות אליהם: 29 ויען ישוע ויאמר אליהם זאת פעלת אליהם כי תאמינו בזה אשר הוא שלחו: 30 ויאמרו אליו מוה אפוא האותה אשר העשה למענראה ונאמין בכך מה הפעלה: 31 אבותינו אכלו את המן במדבר כאשר כתוב לחם מן השמים נתן לנו לאכל: 32 ויאמר אליהם ישוע אמן אמן אני אמר לכם לא משה נתן לכם את הלחם מן השמים כי אם אבינו נתן לכם את הלחם מן השמים האמתי: 33 כי לחם אלהים הוא היורד מן השמים ונתן חיים לעולם: 34 ויאמרו אליו אדרני תנה לנו תמיד את הלחם הזה: 35 ויאמר לך יושע אנכי הוא לחם החיים כל הבא אליו לא ריעב ואשר יאמון כי לא יצמא עוד: 36 ואני הנה אמרתי לך נום חיותם אתי ולא תאמינו: 37 כל אשר יתנו לי אבוי יבוא אליו והבא אליו לא אחרפנו החוצה: 38 כי ירדתי מן השמים לא לשות רצוני כי אם רצון שלחוי: 39 וזה רצון האב אשר שלחני כי כל אשר נתן לי לא יאבד לי כי אם אקיםנו ביום האחרון: 40 וזה רצון שלחוי אשר כל הראה את הבן ומאמין בו יהיו לו חי עולמיים ואני אקיםנו ביום האחרון: (aiōnios g166) 41 וילנו עליו היהודים על אמרו אני הוא הלחם היורד מן השמים: 42 ויאמרו הלא זה הוא ישוע בן יוסף אשר אנחנו

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 70
ויען אתה ישיע הלא בהרhti אני בכמ שים העשר ואחד
מכם שטן הוא : 71 וזה אמר על יהודיה בן שמעון איש
קריות כי עתיד היה למסרו והוא אחד משנים העשר :

7 אחרי הדברים האלה הלא ישוע בארץ הגליל הלוך
ועבור כי לא אבה להתחלך ביהודיה על אשר בקש
היהודים להרגנו : 2 ויקרב הן היהודים הוא חן הסכנות :
3 ויאמרו אליו אחיו קום ולך מזה ארצה יהודיה למען
יראו נס תלמידיך את המעשיהם אשר אתה עשה : 4 כי לא
יעשה איש דבר בסתר והוא חפץ להתרשם לכך אם
אתה עשה כאלה הגללה אל העולם : 5 כי אחיו נם הם לא
האמינו בו : 6 ויאמר אליו יeshua עתוי לא בא עת עת
ועתכם תמיד נכוונה : 7 לא יוכל העולם לשנוו אתכם
ואתינו ישנא באשר אני מעד עליו כי רעים מעലיהם : 8
עליהם להניא את החן אני לא עעליה אל החן וזה כי
עתוי לא מלאה עד עתה : 9 כזאת דבר וישב בנהיל : 10
ויהי כאשר עלו אליו לדניל ויעל נם הוא לא בנויל כי אם
כמסתור : 11 והיהודים בקשו בחוג ויאמרו איה הוא :
12 ותהי תלהנה רבה על אדוטוי בתרק העם אלה אמרו
טוב הוא ואלה אמרו לא כי מותעה הוא את העם : 13 אך
אין איש מדבר עליו בנויל מפני יראת היהודים : 14 ויהי
בחציו ימי החן עליה ישוע אל המקדש וילמד : 15 ויתהמו
היהודים ויאמרו אכן ידע זה ספר והוא לא למד : 16
ויען אתה ישוע ויאמר לך לא של הוא כי אם לא אשר
שלחני : 17 האיש החפץ לעשות רצונו ידע לך כי אם מאת
אליהם הוא ואם מנפשי אדרבר : 18 הימדרבר מנפש כבוד
עצמם יבקש אבל המבקש כבוד שלחו נאמן הוא ואין
עלתה בו : 19 הלא משה נתן לכם את התורה ואין איש
מכם עשה התורה מדו עתקשו להרגני : 20 ויען העם
ויאמר שד בקריבך מי מבקש להרגך : 21 ויען ישוע ויאמר
לهم פעללה אחת פעולתי וככלכם עלייה תתמהה : 22 משה
נתן לכם חמיללה אך לא משה היא כי אם מן האבות
וביום השבת תמולו כל זכר : 23 ועתה אם ימול זכר
שבת למשען אשר לא חופר חורת משה מה תקצפו עלי
כי רפאתו איש כל בשבת : 24 אל השפטו למראה עין כי
אם משפט צדק שפטו : 25 ויאמרו אנשים מישבי ירושלים
הלא זה הוא אשר בקש להמיתו : 26 והנה הוא דבר

ידעים את אביו ואת אמו ואיך יאמר מן השמים באתי : 43
ויען ישוע ויאמר אלהם אל תלינו איש אל רעהו : 44 לא
יכול איש לבוא אליו בליך אם ישבחו אבי אשר שלחני
ואני אקימנו ביום האחרון : 45 הלא כתוב בנבאים וכל
בניך למודי יהוה לבן כל אשר שמע מן האב ולמד יבא
אליו : 46 לא כאלו ראה איש את האב בליך הכא מאת
האלחים הוא ראה את האלחים : 47 אמן אמן אני אמר
לכם המאמין כי לו חי עולמים : (αισηνios g166) 48 אנקה הוא
לחם החיים : 49 אבותיכם אכלו את המן במדבר וימתו :
50 זה הוא הלחם הירד מן השמים למען יכל איש ממן
ואל ימותו : נא נא נא הלחם החי הירד מן השמים איש כי
יאכל מן הלחם הזה יחייה לעולם והלחם אשר אתנו הוא
בשתיו אשר אני נתן بعد חי הולם : (αισηנios g166) 52 ויחוכחו
היהודים איש עם רעהו לאמרacha יוכל זה להחת לנו
את בשרו לאכל : 53 ויאמר אלהם ישוע אמן אני
אמר לכם אם לא תأكلו את בשר בון האדם ושתיים
את דמו אין לכם חיים בקרבכם : 54 האכל את בשרי
והשתה את דמי יש לו חי עולמים ואני אקימנו ביום
האחרון : (αισηנios g166) 55 כי בשרי באמת הוא מأكل ודמי
באמות הוא משקה : 56 האכל את בשרי ושתה את דמי
הוא ילין כי ואני בו : 57 כאשר שלחני האב החרי ואני
חי בנהיל אביכן האכל את נם הוא ייחיה בנהיל : 58 זה
הוא הלחם הירד מן השמים לא כאשר אכלו אבותיכם
את המן וימתו האכל את הלחם הזה יחייה לעולם : (αισηנios g166)
59 כזאת דבר בבית הכנסת בלמדו בכפר נחום :
60 ורבים מתלמידיו כשםם אמרו קשה הדבר זה מי
יכול לשמע אותו : 61 ויבן ישוע בלבבו כי תלמידיו מלינים
על זאת ויאמר אלהם זו זאת لكم למכשול : 62 מה אפוא
אם תראו את בון האדם עליה אל אשר היה שם לבנים : 63
הרוח הוא הנתן חיים והבשר אין בו מועלם הדברים
אשר אני דברתוי אליכם רוח הנמה וחוים המה : 64 אך יש
מכם אשר לא יאמינו כי ישוע ידע מראש מי הם אשר
איןם מאמנים ומי המוסר אותו : 65 ויאמר על כן אמרתי
אלם כי לא איש לבוא אליו בליך אם נתן לו מאת
אבי : 66 מן העת הזאת רבים מתלמידיו נסנו אחר ולא
יספו להתחלך אותו : 67 ויאמר ישוע אל שניהם העשר
היש את נפשכם נם אתם לسور ממן : 68 ויען אותו שמעון
פטרוס אדני אל מי נלך דברי חי עולמים עטך : (αισηנios

בנלווי ולא יגערו בו האף אמנים ידרשו דראשינו כי באמות
זה הוא המשיח: 27 אך את זה יידענו מאיין הוא וכאשר
יבוא המשיח לא יידע איש אמי מה הוא: 28 אז קרא ישע
במקדש ולמד לאמר הן יידעתם אתי אף יידעתם מאיין
אני ומונפשי לא באתי אכן יש אמתי אשר שלחני ואתו
לא יידעתם: 29 ואני יידעתו כי מאיון אני והוא שלחני:
30 ויבקשו לתחפשו ואיש לא שלח בו ייד כי לא בא עתו:
31 ורבים מן העם האמינו בו ויאמרו אם יבא המשיח
ה גם יעשה אותן רבות מאשר עשה זה: 32 והפרושים
שמעו את העם מתחשים עליו כזאת וישלחו הפרושים
וראשי הכהנים משרותים לתחפשו: 33 ויאמר אליהם ישוע
אך למצער עודני עמכם והלכתי אל אשר שלחני: 34
תשחרני ולא חמצאנני ובאשר אני שם אתם לא תוכל
לבוא: 35 ויאמרו היהודים איש רעהו אנה ילך זה ואנחנו
לא נמצאהו חci יילך אל הנפוצים בין הינוים ולמד איש
יון: 36 מה זה הדבר אשר תשחרני ולא חמצאנני
ובאשר אני שם אתם לא תוכלו לבוא: 37 ויהי ביום החג
האחרון הנדרול עמד ישוע ויקרא לאיש כי יצמא בא
נא אליו וישתת: 38 המאמין כי בדבר הכתוב מבטנו ינhero
נהרי מים חיים: 39 וזאת אמר על הרוח אשר יקחתו
המאmins בו כי לא נתן רוח הקודש עדנה עין אשר ישע
עוד לא נחפער: 40 ורבים מהמוני העם כשםם את הדבר
זהו אמרו אכן זה הוא הנביא: 41 ויש אשר אמרו זה הוא
המשיח ואחרים אמרו המן הגליל יבא המשיח: 42 הלא
הכתוב אמר כי מזור דוד ומכפר בית לחם מקום דוד
יצא המשיח: 43 ותהי מחלוקת בתוך העם על אדרתו:
ומקצתם רצו לתחפשו ואיש לא שלח בו ייד: 44 וישובו
המשרתים אל הכהנים הנדרולים והפרושים והמה אמרו
אליהם מודע לא באם זהה: 46 ויענו העבדים מעולם
לא דבר איש כי בא עתו: 47 ויאמרו אליהם הפרושים
הכי נדרתם נם אתם: 48 ה גם המאמין בו איש מן השרים
או מן הפרושים: 49 רק ההורן זהה אשר אנים ידיעים
את התורה אדורותם הימה: 50 ויאמר אליהם נקדימון
אשר בא אליו בלילה והוא היה אחד מהם: 51 התשפט
תורתנו איש בטרם תחקרתו לדעת את אשר עשה: 52
וענו ויאמרו אליו ה גם אתה מן הגליל דרש נא וראה כי
לאם נביא מן הגליל: 53 וילכו איש איש לבתו:

8 וישוע הילך אל הר הזיתים: 2 ויהי בבקר ובכא עוד
אל המקדש וכל העם בא אליו יושב וילמדם: 3 ויביאו
הספרים והפרושיםasha לפניו אשר נחפשה בשטוחה
ויעמידהו בתוך: 4 ויאמרו אליו רבי האשה הזאת נחפשה
כשנתמאת בנאופיה: 5 ומשה צונו בתורה לסקל נשים
באללה ואתה מה תאמר: 6 וואך לנשות אתו דברו זאת
לממצא עליו שטנה ויקף ישוע למטה והוא בא אצבע על
הקרקע: 7 ויהי כאשר הוסיף לשאל אותו וישא את עינוי
ויאמר אליהם מי בכם זך בלי פשע הוא ראשונה יודה
ביה אבן: 8 ויקף שנית למטה והוא על הקרקע: 9 ויהי
שמעם ויך לבם אמרם ויצאו אחד אחד החוצה החל
מן הזוקנים ועד האחוריים יותר עינויו וירא כי אין איש
נצבת בתוך: 10 וישא ישוע את עינויו וירא כי אין איש
בלתי האשה לבדה ויאמר אליהasha איפה שטניך ה כי
הרשיך איש: 11 ותאמר לא אדרני ויאמר לך נם אני לא
ארשיך לכלי לדרכך ולא תחתאי עוד: 12 ויסוף ישוע
וידבר אליהם לאמר אני אויר העולם כל ההלך אחריו
לא ויהלך בחשכה כי אור החיים יהיה לו: 13 ויאמרו
הפרושים על נשפק מעד אתה עדותך איננה נאמנה: 14
ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם אעדך על נשפי עדות
נאמנה עין כי ידעתני מאיין באתי ואני אני הילך ואתם
לא ידעתם מאיין באתי ואני אלך: 15 אתם לפני הבשר
חשפטו ואני לא אשפט איש: 16 ואם אני אשפט משפט
אמת כי לא לבדי הנסי כי אם אני והאב אשר שלחני: 17
וגם בתרותכם כתוב כי עדות שני אנשים נאמנה היא:
18 אני הוא המעד עלי וגם האב אשר שלחני יעדני:
19 ויאמרו אליו איו אביך ויען ישוע נם את אביכי
לא ידעתם אלו אתי ידעתם כי עתה גם את אביכי ידעתם:
20 כדברים האלה דבר בבית האוצר בלמדו במקדש
ולא חפשו איש כי לא בא עתו: 21 ויסוף ישוע ויאמר
אליהם אני הילך מזה ותבקשוני ובחטאיכם תמותו אל
אשר אני הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 22 ויאמרו
היהודים ההמת ימיה את נפשו כי אמר אל אשר אני
הילך שמה אתם לא תוכלו לבוא: 23 ויאמר אליהם אתם
הנכם מן התהותונים ואני מן העליונים אתם מן העולם
זהה ואני איני מן העולם הזה: 24 לכן אמרתי אליכם כי
תמותו בחטאיכם כי אם לא תאמינו כי אמי הוא בחטאיכם
תמותו: 25 ויאמרו אליו מי זה אתה ויאמר אליהם ישוע

אבקש את כבודך יש אחד אשר יבקש ווישפט: 51 אמן אמן
 אני אמר לכם אם ישמר איש את דברי לא יראה מות
 לנצח: (gוטן 52) ויאמרו אליו היהודים עתה ידענו
 כי שד בר חן אברהם והנביאים מותו אתה אמרת אם
 ישמר איש את דברי לא יטע מות לנצח: (gוטן 53) (a)
 אתה גדור מאברהם אבינו אשר מות נם הנביאים מותו
 מה תהשה את עצמך: 54 ויען ישוע אם אני מכבד את
 נפשי כבודך מאין אבי הוא המכבר אתי אשר אמרו
 עליו כי הוא אלהיכם: 55 ולא ידעתם אותו ואני ידעתו
 ואם אמר לא ידעתו אותו אהיה כוב כוכבם אבל ידעתו
 ואת דבריו שמרתי: 56 אברהם אביכם שש לראות את
 יומי וירא וישמה: 57 ויאמרו אליו היהודים הנה איןך
 בן חמשים שנה ואת אברהם ריאת: 58 ויאמר אליהם
 ישוע אמן אני אמר לכם בטרם הותם אברהם אני
 הוא: 59 אז ירימו אבונים לרם אותו וישוע התעלם ויצא
 מן המקדש ויעבר בתוכם עבר וחלוף:

9 ויהי בעבריו וירא עור מיום הולדו: 2
 וישאלו אותו תלמידיו לאמר רבינו מי הוא אשר חטא הוה
 אם ילדיו כי נולד עור: 3 ויען ישוע לא זה חטא ולא
 ולידי אך למן יגולו בו מעלי אל: 4 עלי לעשות מעשי
 שלחיו בעור יום יבוא היללה אשר בו לא יוכל איש
 לפועל: 5 בחיותו בעולם אור העולם אני: 6 ויהי בדברו
 את וירק על הארץ ויעש טיטמן הרוק וימרח את הטיט
 על עיני העור: 7 ויאמר אליו לך ורחץ בברכת השלח
 פרשו שלוח וילך וירחץ ויבוא ועיניו ראות: 8 ויאמרו
 שכנו ואשר ראו אותו לפנים כי עור הוא הילא וזה הוה
 היישב ומשאל: 9 אלה אמרו כי הוא זה ואלה אמרו אך
 רומה לו והדא אמר אני הוא: 10 ויאמרו אליו במה אפו
 נפקחו ענייך: 11 ויען ויאמר איש אשר נקרא שמך ישוע
 עשה טיט וימרח על עיני ויאמר אליו לך ורחץ בברכת
 השלח ואלך וירחץ ותארנה עניין: 12 ויאמרו אליו איזו
 ויאמר לא ידעתו: 13 ויביאו את האיש אשר היה עור
 לפנים אל הפרושים: 14 והווים אשר עשה בו ישוע את
 הטיט ויפקח את עניינו שבת הדין: 15 וויסופו לשאל אותו
 נם הפרושים איך נפקחו עניינו ויאמר אליהם טיט שם על
 עני וירחץ והנני ראה: 16 ויאמרו מקצת הפרושים זה
 האיש לא מלאלים הוא כי לא ישמר את השבת ואחרים

מה שג מראש דברתי אליכם: 26 רבות עמי לדבר
 ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואשר שמעתי ממנה
 אתה אני מדבר אל העולם: 27 והם לא התבוננו כי על
 האב אמר אליהם: 28 אז אמר להם ישוע בעת נשוא
 את בן האדם וירעתם כי אני הוא וכי איני עשה דבר
 מנפשי כי אם כאשר למדני אבי אלה אדרבר: 29 ואשר
 שלח אני הוה עמידה האב לא עזבני לבדר כי את הטוב
 בעניינו אני עשה תמיד: 30 ויהי בברבו זאת ויאמינו בו
 רביכם: 31 ויאמר ישוע אל היהודים המאמינים בו אם
 תעמדו בדברי באמצעות תלמידיך אתם: 32 וירעתם את
 האמת והאמת תשיכם לבני חורין: 33 ויענו אותו זרע
 אברהם נחנו ומעולם לא היינו לאייש לעבדים איכה
 אמר בני חורין תהייו: 34 ויען אתם ישוע אמן אני
 אמר לכם כל עשה חטא עבר החטא הוא: 35 והעבר לא
 ישכן בבית לעולם הבן ישכן לעולם: (gוטן 36) (a) (לכן
 אם הבן יעשה אתכם בני חורין חפשים באמצעות תהייו: 37
 ידעת כי ירע אברהם אתכם אבל אתם מבקשים להמיתני
 כדי דברי לא יוכן בתוככם: 38 אני מדבר את אשר ראיתי
 אצל אבי ואתם עשים את אשר ראיתם אצל אביכם: 39
 ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם ויאמר אליהם ישוע
 אל הרים בני אברהם כמעשי אברהם איש דבר אליכם האמת אשר
 אתם מבקשים להמיתני איש דבר אליכם האמת אשר
 שמעתי מעם האלים אברהם לא עשה כזאת: 41 את
 מעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי זנונים
 אנחנו יש לנו אב אחר הוא האלים: 42 ויאמר אליהם
 ישוע אלו אלהים הוא אביכם כי עתה אהבתם את כי
 אני יצאת ובאתי מאת האלים דן לא מני באתי אך
 הוא שלחני: 43 מודע לא תבינו לשוני עין לא תולון
 לשמע את דברי: 44 אתם מון אביכם השטן ולעשות את
 החותם אביכם חפצחים הדוא רוצח נפש היה מרחש ובאמת
 לא עמד כי אמת אין בו מדי דברי כוב משלו ידבר כי
 כוב הוה ואב הוב: 45 ואני עין דברי האמת לא תאמינו
 ל: 46 מי בכם על עון יוכיחני ואמת דברתי מודע
 אשר מאת האלים הוא ישמע את
 לא האמינו ל: 47 אשר מאת האלים הוא ישמע את
 דברי האלים על כן אתם לא שמעתם כי איןכם מאת
 האלים: 48 אז יענו היהודים ויאמרו אליו הלא התבוננו
 אשר דברנו כי שמרוני אתה ושדר בך: 49 ויען ישוע שדר
 אין כי רק את אבי אני מכבד ואתם תבוננו: 50 אכן לא

10 אמר אמן אני אמר לכם איש אשר לא יבוא דרך השער אל מכלא הארץ כי אם יעלת בדרכך אחר נבך ופְרִיזַהוּ: 2 ואשר יבוא דרך השער הוא רעה הארץ: 3 לו יפתח שמר הסף והצאן את קלתו תשמענה והוא לצאנו בשם יקרוא וציאם: 4 ואחרי הוציאו את צאנו הוא עבר לפניהן והצאן הלאות אחריו כי ידרשו את קולו: 5 ואחרי זה לא תלכנה כי אם ינוס מפנוי כי את קול הדרים לא ידרשו: 6 המשל הזה דבר ישוע באזיניהם והמה לא ידרשו מה זה אשר אמר אליהם: 7 וויסוף ישוע וירבר אליהם אמר אמן אני אמר לכם אמי הוא דלת הארץ: 8 כל אשר בא לפני נגבים הנה ופְרִיזַים והצאן לא שמעו לקולם: 9 אנחנו הדרת איש כי יבוא כי יושע ובצאתו ובבאו ימצא מרעה: 10 והגנב לא יבוא כי אם לנוב ולהרוג ולאבד ואני באתי לבעור הבבאי להם חיים ומלא ספקם: 11 אנחנו הוא הרעה הטוב יתן את נפשו بعد צאנו: 12 והשכיר אשר לא רעה הוא והצאן לא לו הנה בראותו כי בא הזאב יעוז את הארץ ונס והזאב יחטף ויפיצ את הארץ: 13 החסיד נושא כי שיכור הוא ולא יdag לצאן: 14 אני הרעה הטוב יודעת את אשר לי ונודעתו לאשר לי: 15 כאשר האב ידענו ואני ידעתו את האב ואנת נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 16 וצאן אחריות יש לי אשר אין מן המכלה הזאת ועלי לנحال נס אתן ותשמענה קולי והיה עדר אחד ורעה אחד: 17 על כן אהב את אביכי כי את נפשי אתן למען אשוב ואקחה: 18 ואיש לא יקחנה מאריך כי אם אני מעצמי אתנה יש בידי לחת אתה ובידי לשוב לחתה את המצוה הזאת לחתתי עם אבי: 19 ותהי מחלוקת נם בפעם הזאת בין היהודים על הדברים האלה: 20 ויאמרו רביהם מהם שד בו ומשגע הוא למה המשמעו אלו: 21 ואחרים אמרו לא כאלה ידבר איש אהו שדר היכול שדר לפתח עני עורדים: 22 והיה חג חנכת הבית בירושלים וסתו היה: 23 ויתהלהך ישוע במקדש באולם של שלמה: 24 ויסבו אתו היהודים ויאמרו אלו עדר أنها תחלה את נפשנו את המשיח אתה הנידה לנו ברור: 25 ויען אתם ישוע הן אמרתי אליכם ולא האמנתם כי המעשים אשר אני עשה בשם אבי הם ייעדו עלי: 26 אבל אתם לא תאמינו עין לא מצאנו אתכם כאשר אמרתם לכם: 27 צאוי תשמענה את קולי ואני ידעתו ואחרי תלכנה: 28 ואני אתן לך חי עולם ולא תאבנה לנצח ואיש לא

אמרו איכה יכול איש חטא לעשות אותן כאלה ויידי ריב בינויהם: 27 וויסיפו ויאמרו אל הנור מה האמור אתה עליו אשר פחק ענייך ויאמרנו נבי הא: 28 ולא האמינו היהודים עליו כי עור היה ואיכה הוא ראה עתה: 29 אשר אמרתם כי נולד עור ואיכה הוא ראה עתה: 30 וענו אתם ולידי ויאמרו ידענו כי זה הוא בנו כי נולד עור: 31 אבל איך הוא ראה עתה או מי פחק את עניינו אנחנו לא ידענו הלא בן דעת הוא שאלו את פיחו והוא גידר מה היה לו: 32 כזאת דברו ולידי מיראתם את היהודים כי היהודים כבר נעצו לנדרות את כל אשר יודה כי הוא המשיח: 33 על כן אמרו ולידי בן דעת הוא שאלו את פיחו: 34 ויקראו שניות לאיש אשר היה עור וזהו אמרו אליו תן כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי איש הזה חטא הוא: 35 ויען ויאמר אם האיש חטא הוא איןני ידע את יידעת כי עור חייתי ועתה חנוי ראה: 36 ויאמרו אליו עוד מה עשה לך איכה פחק ענייך: 37 ויען אתם כבר אמרתי לכם הלא שמעתם ומה לכם לשמעו שנית הראבו נם אתם להיות תלמידיו: 38 ויחרפו אותו ויאמרו כי אל משה דבר האלים ואת זה לא ידענו מאיין הוא: 39 ויען האיש ויאמר אלהים זאת היא הפלא ופלא כי לא ידעתם מאיין הוא והוא פחק את עניינו: 40 והנה ידענו כי את החטאיהם לא ישמע אל כי אם את ירא האלים ועשה רצונו אותו ישמע: 41 מעולם לא נשמע כי פחק איש עניין עור מרוחם: 42 (א) g(165) 33 לולא היה זה מאת האלים לא היה יכול לעשות מואומה: 43 ויענו ויאמרו אליו הן בחטאיהם נולדה כלך ואתה תלמדנו ויחדפהו החוצה: 44 וישמעו ישוע כי הדרפו החוצה ויבשחו ויאמר אליו התראמין בן האדם: 45 ויען ויאמר מי הוא זה אשר למן אליך הנה זה הוא: 46 ויאמר אני מאמין אדרני וישתחו אאמין בו: 47 ויאמר אליו ישוע הן ראיתו והמדבר אליך הנה זה הוא: 48 ויאמר אני לדין באתי לעולם הזה למען יראו העורים ותראים יכו בעורון: 49 ואשר היה עמו מן הזרים שמעו דבריו ויאמרו אליו הנם אנחנו עורים: 50 ויאמר אלהים אם ערים היהם לא היה בהם ככם חטא ועתה כי אמרתם פקחים אנחנו חטאיכם תעמד:

יחטף אתה מידי : **g166, αἰόνιος** 29 האב אשר נתן לך גודל הוא על כל וארש לא יחתוף אתה מיד האב : 30 אני ואבי אחד אתהנו : 31 אז ירימו היהודים כפעם בפעם אבנים לסקלו : 32 ויען אתם ישוע מעשים טובים רבים הריאתי אתכם מאת אבי על זה מן המעשים ההם תסקלני : 33 ויענו היהודים אתו לאמר על מעשה טוב לא נסקל אתה כי אם על נדפק את אלהים ועל כי אדם אתה ותעש את עצמך לאלהים : 34 ויען אתם ישוע הלא כתוב בחרותכם אני אמרתי אלהים אתם : 35 זה קרא שם אלהים לאלה אשר היה דבר האלים אלהים והכתבו לא יופר : 36 ואיך תאמרו על אשר קדשו האב ושלחו לעולם מנדף אתה יען אמרתי בן אלהים אני : 37 אם לא עשה את מעש אבך אל אמרינו ל : 38 ואם עשינו כי כי אמרינו ל' האמיןנו נא למשי למן תדרו ותאמינו כי כי האב ואני בו : 39 אז ישובו ויבקשו לתפשו וימלט מידם : 40 וילך ושב אל עבר הירדן אל המקום אשר הטביל שם יוחנן בתחילה ושב שם : 41 ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא עשה אותן אבך כל אשר דבר יוחנן על האיש הזה אמרת היה : 42 ויאמין בו רבים במקום הזה :

11 ויהי איש חוליה לעזר שמו מבית הינו כפר מרים ומרתה אחותה : 2 היא מרים אשר משחה את האדון בשמן המר ותנגב את רגלו בשערותיה ועתה לעזר איזה חלה : 3 ותשלחנה איזה זו אליו לאמר אמי דני הנה זה אשר אהבת חלה הוא : 4 וישמע ישוע ואמר אתה המחלה איננה למות כי אם לכבוד האלים למן יכבד בה בן האלים : 5 וישוע אהבת מרתה ואת אחותה ואת לעזר : 6 ויהי כשמו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום אשר הוא שם : 7 מאחריו בן אמר לתלמידיו רבי עתה ונשובה לארץ יהודה : 8 ויאמרו אליו תלמידיו רבי עתה זה בקשו היהודים לסקלך ואת השובῆה : 9 ויען ישוע הלא שתים עשרה שעות ליום איש כי ילך ביום לא יכשל כי יראה אור העולם הזה : 10 אבל ההלך בלילה יכשל כי האור אין בו : 11 כזאת דבר ואחריו בן אמר אליהם לעזר ידידנו ישן הוא ואכני הילך למן עדרנו : 12 ויאמרו תלמידיו אמי אם ישן הוא יושע : 13 וישוע דבר על מותו והמה חשבו כי על מנוחת השנה דבר : 14 אז נלה ישוע את אוזם ויאמר אליהם לעזר מה : 15

לא בעבר יושע לבדו כי אם לדאות נם את לעזר אשר העירו מעם המהמים: ¹⁰ וראשי הכהנים התייעזו להרנו נם את לעזר: ¹¹ כי בגלו באו שמה רביהם מן היהודים ויאמינו בישוע: ¹² ויהי ממחורת שםוע הממון רב אשר באו להגן החג כי יבא ישוע וירושלים: ¹³ ויקחו בידם כפות תמרים ויצאו לקראתו ויריעו לאמר הושע נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל: ¹⁴ וימצא ישוע עיר אחד וירככ עלייו כאשר כתוב: ¹⁵ אל תיראי בית ציון הנה מלך יבוא לך רכב על עיר בן אהנות: ¹⁶ וככל זאת לא הבינו תלמידיו בראשונה אך אחרי אשר נתפער ישוע זכרו כי כן כתוב עלייו וכי זאת עשו לו: ¹⁷ ויעידו העם אשר היו אצלם בקראו אל לעזר לצאת מן הקבר ויער אותו מעם המותם: ¹⁸ על זאת נם הממון העם יצא לקראו על שםם כי עשה האות הזה: ¹⁹ והפרושים דברו איש אחד אליו לאמר הראותם כי הוועיל לא תועלו מואומה הנה כל העולם נمشך אחריו: ²⁰ ובתווך העלים להשתחות בחון היו אנשי יונים: ²¹ ויקרבו אל פילוס איש בית צירה אשר באرض הנילו וישאלו ממו לאמיר אדרני לראות את ישוע חפצנו: ²² ויבא פילוס וייד זאת אל אנדרי ואנדרי ופילוס הנידו אל ישוע: ²³ ויען אותו ישוע ויאמר באה השעה שפאר בן האדם: ²⁴ אמן אמן אני אמר לכם אם לא יפלג נגרה החטא אל תוך האדרמה ומית ישאר לבדו ואשר מות יעשה פרוי הרבה: ²⁵ האת נפשו יאבדנה והשנא את נפשו בעולם הזה ניצרה לחני נצח: ²⁶ האת נצח (αισηνιος g166) ²⁶ החפץ לשפטני לך אחריו ובאשר אהיה שם יהוה נם משרתי ואיש אשר ישפטני אותו יכבד אבוי: ²⁷ עתה נבלה נפש ומה אמר הוושענאי אבוי מן השעה הזאת אך על כן באתי אל השעה הזאת: ²⁸ אבוי פאר את שמק ותצא בת קול מן השמיים גם פארתי וגם אוסף לפאר: ²⁹ והעם העמדים שמה כשםם אמרו רעם נשמע ואחרים אמרו מלאך דבר אותו: ³⁰ ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם למענכם: ³¹ עתה משפט בא על העולם הזה עתה ישך שר העולם הזה חוצה: ³² ואני בהנשאי מעל הארץ אמשך כלם אליו: ³³ וזאת דבר לדמו כי זה מות הוא עתיד למות: ³⁴ ריענו אותו העם ויאמרו הנה שמענו בתורה כי המשיח כוון לעולם ואיך אמרת כי בן האדם ציריך להנשא ומיבן האדם הלוזה: ³⁵ ויאמר אליהם ישוע אך והוא כלוחתו לדבר ויקרא בקהל גדרול לעזר קום צא: ⁴⁴ ויצא המה וידייו ורגליך כרכבת בחכרייכן ופיו לוטים בסודר ויאמר אליהם ישוע התירו אותו וילך לדרכו: ⁴⁵ ורבים מן היהודים אשר באו אל מדרים בראותם את אשר עשה ישוע האמינו בו: ⁴⁶ ומקצתם הלאו אל הפרושים ונידו להם את אשר עשה ישוע: ⁴⁷ או יקהילו הכהנים הנדרלים והפרושים את הסנהדרין ויאמרו מה נעשה כי האיש הלוזה עשה אותן הרבה: ⁴⁸ אם נניח לו לעשות כלם יאמינו בו ובאו הרומיים ולקחו נם את אדמתנו ונם את עמו: ⁴⁹ ואחד מהם קיפא שמו והוא כהן גדרול בשנה ההיא אמר אליהם הן לא תדרעו מאומה: ⁵⁰ אף לא התבוננו כי טוב לנו מות איש אחד بعد הגנו מאבר העם כלו: ⁵¹ וזה את לדבר מלכו כי אם בחיוותו כהן גדרול בשנה ההיא נבא כי ישוע ימות בעיד העם: ⁵² ולא بعد העם לבך כי אם לקבץ נם את בני אלהים המפוזרים והיו לאחדרים: ⁵³ ויעוצו יתחו להמיתו מהוים והוא והלאה: ⁵⁴ על כן לא התחלק ישוע עוד בתוך היהודים בנלו כי אם סר משם לארץ הקרויה אל המדבר אל עיר עפרים וינר שם עם תלמידיו: ⁵⁵ ויקרבו ימי הפסח ליוחדים ועם רב עלו מן הארץ ירושלים לפני הפסח למען יתחרו: ⁵⁶ וויקשו את ישוע ובגדודם בבית המקדש נרבבו לאמר מה החשבו היכי לא יבוא אל התה: ⁵⁷ והכהנים הנדרלים והפרושים נזרו גורה אשר אם ידע איש את מקומו יודיעו למן יתפחו:

12 וששת ימים לפני חנ הפסח בא ישוע לבית הני מקום לעזר אשר העיר אותו מעם המותים: ² ויעשו לו שם משתה בערב ומורתא משרחת ועזר היה אחד מן המסבכים אותו: ³ ותקח מרים מركחת נרדך ויקר מאדר לטרא אחת משקלה ותמשח בה את רגליך ישוע ותנגב את רגליך בשערותיה והביתי ימלא ריח המركחת: ⁴ ויאמר אחד מתלמידיו הוא יהודה בן שמעון איש קריית העיד למסרו: ⁵ מודיע לא נמקרה המركחת בשלש מאות דינר ונתן לעניים: ⁶ והוא לא דבר את זאת מוחמלה על העניים כי אם נבב היה וכיס הכסף אותו וושא כל אשר ישמו בו: ⁷ ויאמר ישוע הניתה לה ליחס קבוריתי צפנה זאת: ⁸ כי העניים תמיד הנה עמכם ואני איני תמיד עמכם: ⁹ וישמעו עם רב ביהודה כי שם הוא ויבא

למצער יהיה האור עמכם התחלכו בעודם הולכים בצד האור פן
ישופכם חישר וההלך בחשך לא ידע أنها הוא הילך: 36
בעוד לכמ האור האמין בו או רם מען תהיינו בני האור
את הדברים האלה דבר ישוע וילך לו ויסתר מפנים: 37
רבים אותן אשר עשה לעיניהם ובכל זאת לא
האמין בו: 38 למלאת דבר ישעיהו הנביה אשר אמר
יהוָה מֵאַמֵּן לְשָׁמְעָתָנוּ וְזֹרֻעַ יְהוָה עַל מֵי נֶגֶתָה:
על כן לא יכולו להאמין כי עוד אמר ישעיהו: 39
השע עיניהם והשמינו לבכם פן יראו בעיניהם ולבכם
יבין ושבו ורפאתי להם: 41 כזאת דבר ישעיהו בראותו
את הפהרכתו וונבאה עליון: 42 אולם רבים אף מן השרים
האמין בו אך בכלל הפרושים לא הודיעו מען אשר לא
נדנו: 43 כי האבו כבוד אנשים יותר מכבוד האלהים: 44
ויקרא ישוע ואמר המאמין כי לא כי הוּא מאמין כי אם
בשלח אתך: 45 והראה את אשר שלחני הוא ראה: 46
אני באתי לאור אל העולם למן כל אשר יאמין כי לא
ישב בחשך: 47 והשמע את דברי ולא ישمرם אני לא
אשר אתך כי לא באתי לשפט את העולם כי אם להוציא
את העולם: 48 ואיש אשר יבזני ולא יקח אמר יש אחד
אשר יידין אותו הדבר אשר דברת הוא יידין אותו ביום
האחרון: 49 כי אני לא מלבי דברת כי אם אבוי השלה
ידעת כי מצותו חי עולם לכן כל אשר אדרב כאשר
אמר אליו אביכן אני מדבר: 50 ואני

13 ולפנינו חן הפסח כשידיע ישוע כי באה שעהו לעבר
מן העולם הזה אל אבוי כאשר אhab את בחיריו אשר
בעולם כן אהבם עד הצע: 2 ויהי אחרי החול הסעודה
והשטן נתן בלב יהודה בן שמעון איש קריות למסרו:
3 וידע ישוע כי נתן אבוי את הכל בידו וכי מלאחים
בא ואל מלאחים ישב: 4 ווקם מעל השלחן ויפשט את
בגדיו ויקח מטפחת ויהגרה: 5 ואחר יצק מים בכירור
ויחל לרחש את רגלי תלמידיו ולנגב במטפחת אשר
הוא חנור בה: 6 ויקרב אל שמעון פטרוס והוא אמר
אליו אדני אתה תרחש את רגלי: 7 ויען ישע ויאמר
אליו את אשר אני עשה איןך ידע כתה ואחריו כן תדע:
8 ויאמר אליו פטרוס לעולם לא תרחש את רגלי ויען
ישוע אם לא ארחץ אתך אין לך חלק עמי: 9 (αιονιος g166)

ונראה כי יאנו בכם: 20 והוא ביום ההוא יתדוע כי אני באבי
אשר מוצווי אותו וינצ'ן זה הוא
אתודע: 22 ויאמר אליו יהודה לא יהודה איש קריות
אדני מה הוא זה כי תחפץ להתרעד אלנו ולא לעולם:
ויען ישע ויאמר אליו איש כי אהבני ישمر את דברי
ואבי אהב אותו ונבואה אליו ונשים אצלו מעוננתו: 24
אשר לא אהבני הוא לא ישמר את דברי והדבר אשר
שמעתם לא שלוי הוא כי אם של אבי אשר שלחני: 25 את
אללה דברתי אליכם בעוד היותם עמכם: 26 והפרק לית
תווח הקרש אשר ישלחנו אבי בשמי הוא ימלמדכם את כל
וזיכרכם את כל אשר הנדרתי לכם: 27 שלום אניכם ליכם
את שלומי אתן לכם לא כאשר יתון העולם אנכי נתן לכם
אל יבחל לבכם ואליך: 28 הלא שמעתם כי אמרתי
אליכם אלך לי ואשובה אליכם אם אהב התהובני כי
עתה תשמחו באמורי לכם כי הילך אני אל האב כי אבי
גדול מני: 29 ועתה הנה הנדרתי זאת לכם בטרם היותה
למען בכוואת האמינו: 30 לא ארבה עוד אמורים עמכם כי
ריבוא שר העולם הזה ובו אין לו מואמה: 31 אך למען
דרע העולם כי את אבי אני אהב וכאשר צוינו אבי אין
עשה קומו ונלכלה מזה:

15. א נכי הנקן האמתית ואבי ההוא הכרם : 2 כל שריגן
כבי אשר איןנו עשה פרוי יסידרנו ואשר יעשה פרוי יטהרנו
להרבות את פרויו : 3 אתם כעת מטהרין בעבר דברוי
אשר דברתי אליכם : 4 עמדו כי ואני בכם כאשר השרגן
כל יעשה פרוי מלאיו אם לא יעמוד בנקן כן גם אתם אם
לא העמדנו בו : 5 א נכי ההוא הנקן ואתם השרגינים העמד בוי
ואני בו הוא יעשה פרוי לרבי כי לבודי לא תוכלו עשות
מואומה : 6 איש אשר לא עומד ביה השליך שריגן החוצה
ויריבש וילקטום ווישליךם אל תוך האש והיה לבער :
7 והיה אם העמדנו בו ודברי יהו בכם ככל חפצכם
תשאלו ויעשה לכם : 8 בזאת נכבד אבי בעשותכם פרוי
לרבי והיותם לי לתלמידים : 9 כאשר אהבנו אבי אהבתינו
אתכם גם אני ואתם עמדו באהבתינו : 10 אם תשמרו את
מצוותי תעמדו באהבתינו כאשר שמרתי גם אני את מצות
אבי ועמדתי באהבתינו : 11 את אלה דברתי אליכם בעבר
תתיה שמחתי בכם ותמלא שמחתכם : 12 הנה זאת מצותי

את אהיו כאשר אהבתו אתם כן נם אתם איש את אהיו
האהבון: 35 בזאת ידרשו כלם כי תלמידי אתם בהיות
אהבה בינויכם: 36 ויאמר אליו פטרוס אדני أنها תלך
וירען אותו ישוע אל אשר אני הולך שמה לא תוכל עתה
ללכת אחריך אך אחורי כן תלך אחריו: 37 ויאמר אליו
פטרוס מודע לאוכל עתה ללבכת אחידיך חן נפשי بعد
נפשך אתך: 38 וירען אותו ישוע הכו תנתן נפשך بعد נפשי
אמן אני אמר לך בטרם יקרה התרגנול תכחש כי
שלש פעמים:

14 אל יבחל לבבכם האמינו באלהים ובמי האמינו: 2 בבביה אבוי מונות רבות ואם לא כן הוא כי עתה הנדרתי לכם הנני הולך להכין מקום לכם: 3 וזה כי הולכתי והכינויו לכם מקום שוב אשוב ולוחתתי אתכם אליו למן באשר אהיה שם תהיינו גם אתם: 4 ואל אשר אני הולך שמה ידעתם ואתה הדרך ידעתם: 5 ויאמר אליו תומא אדרני לא ידענו أنها אתה הולך ואיככה נרע את הדרך: 6 ויאמר אליו ישוע אני הני הדרך והאמת והחיים לא יבא איש אל האב כי אם על ידי: 7 לו ידעתם אתם גם את אבי ידעתם ומעתה ידעתם אותו וראיתם אותו: 8 ויאמר אליו פילוס אדרני הראנו נא את האב ודי לנו: 9 ויאמר אליו ישוע זה כמה ימים אני אזכיר אתכם ואתה פילוס התרם תדעני הראה אתי ראה את האב ולמה זה תאמר הראנו את האב: 10 והאין מאמין כי אני אבי ואבי כי הוא הדברים אשר אדרבר אליכם לא מנפשי אני דבר כי אבי השכן בקרבי הוא עשה את המעשים: 11 הדברים אשר אדרבר אליכם לא אך בnellל המעשים אני כי אני אבי ואבי כי הוא ואם לא אך בnellל המעשים האמינו ל: 12 אכן אמן אני אמר לכם המאמין כי עשה גם הוא את המעשים אשר אני עשה ונדרות מלאה עשה כי אני הולך אל אבי: 13 וככל אשר תשאלו בשמי עשנו למן יכבד האב בבנו: 14 כי תשאלו דבר בשמי אני עשנו: 15 אם אהבתם את מצוותי תשמרו: 16 ואני אשאללה מבאי והוא יתן לכם פרקליט אחר אשר ישכן אתכם לנצח: (16g וט) 17 את רוח האמת אשר לא יכול הולם להשינו באשר לא יראתו ולא ידעויהם אתם ידעתם אותו כי אתם שכן הוא אף יהיה בתוככם: 18 לא אעזובכם יתומם אבואה אליכם: 19 עוד מעת והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם תראני כי חי אני וגם אתם

כִּי אֶלְךָ אָבִי וְלֹא תָּסִיף לְדֹאָת אַתִּי: וְוּלְּהַמְשִׁפט
 כִּי נְדוּן שֶׁר הָעוֹלָם הַזֶּה: 12 עַד רְבּוֹת לִי לְהַנִּיד לִכְם
 אָךְ לֹא תּוֹכְלָוּ שָׁאָת עַתָּה: 13 וְרוּחַ הָאִמָּתָּה בְּבָאוּ הַוָּא
 יַדְרִיךְ אֶתְכֶם אֶל כָּל הָאִמָּתָּה כִּי לֹא יְדַבֵּר מַעֲצָמוֹ כִּי אָם
 אֲדֹנוֹ כִּי אָמַרְתִּי יְדֹרְךָ אֶתְכֶם: 14 הַוָּא יְפָאָרְנִי
 כִּי מְשָׁלֵי יְקִחְוּנִי לְכֶם: 15 כָּל אָשֶׁר לְאָבִי לִי הַוָּא עַל
 כָּן אָמַרְתִּי כִּי מְשָׁלֵי יְקִחְוּנִי לְכֶם: 16 הַזָּן מַעַט וְלֹא
 תְּרָאֹנוּ וְעַד מַעַט וְתְּחַזּוּנִי כִּי אַנְיַ הַלְּךָ אֶל אָבִי: 17 וּמִקְצָת
 יַתְּנִיחַת לְכֶם: 18 אַתְּ אֶלְךָ אָנֵי מַצְחָא אֶתְכֶם לְמַעַן תָּהָבָן
 אֲשֶׁר אֲדֹנוֹ: 19 אֶם הָעוֹלָם שָׁנָא אֶתְכֶם דָּעַוְתִּי אֶתְךָ שָׁנָא
 רְאִשָּׁוֹנָה: 20 אַלְוּ מִן הָעוֹלָם הִיּוּתִי כִּי אָוֶן הָעוֹלָם אֲתָּה
 אֲשֶׁר לוֹ וְיַעֲנִין כִּי אַינְכֶם מִן הָעוֹלָם כִּי אָמַרְתִּי אֶתְכֶם
 מַתְּחַקֵּק הָעוֹלָם לְכָן הָעוֹלָם יְשָׁנָא אֶתְכֶם: 21 זָכְרוּ אֶת דְּבָרֵי
 אֲשֶׁר דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם הַעֲבָד אַיִן גָּדוֹל מַדְנִינוּ אָם רְדָפָנוּ
 אֲתִי נָם אֶתְכֶם יְרָדָפָנוּ אָם שָׁמְרוּ אֶת דְּבָרֵיכֶם
 יִשְׁמְרוּ: 22 אָבְלָל כִּי יַעֲשֶׂוּ לְכֶם בְּעֶבֶר שָׁמֵי כִּי לֹא
 יַדְעָו אֶת שְׁלֹחֵי: 23 לֹא לְאָבָתִי וְדְבָרָתִי אֲלֵיכֶם לֹא הָיָה
 בְּחַטָּא וְעַתָּה לֹא יוֹכְלָוּ לְהַגְּנִיל עַל חַטָּאתָם: 24 לֹא לְאָבָתִי
 הַשְׁנָא אֲתִי יְשָׁנָא נָם אֲתִי אָבִי: 25 לֹא לְאָבָתִי בְּחַטָּאת
 הַמְשֻׁעָם אֲשֶׁר אִישׁ יְזִילְתִּי לֹא עָשָׂה לֹא הָיָה בְּחַטָּא
 וְעַתָּה רָאוּ יְשָׁנָא נָם אֲתִי נָם אֲתִי אָבִי: 26 וּבְבּוֹא הַפְּרָקִילְטָן
 הַכְּתֻוב בְּתוֹרָתָם שְׁנָאת הַנְּם שְׁנָאנוּ: 27 אֲשֶׁר אֲשֶׁלְחָנוּ לְכֶם מִתְּאָבִי רֹוח הָאִמָּתָּה
 מִתְּאָבִי הַוָּא יְעִיד עַלְיִ: 28 וּנְגַם אֶתְכֶם תַּעֲדִדוּ כִּי מַרְאֵשׁ הִיּוּתִים
 עַמְּדִי:

16 אַתְּ אֶלְךָ דְּבָרָתִי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא חַכְשָׁלָוּ: 2 הַנָּה
 יְנִדוּ אֶתְכֶם וְאֶפְ בָּא הַשְׁעָה אֲשֶׁר כָּל הָרָן אֶתְכֶם יְדִמָה
 לְהַקְּרִיב עֲבוֹדָה לְאֱלֹהִים: 3 וּכֹזְאת יַעֲשֶׂוּ לְכֶם יְעַן נָם אֲתִי
 אֲבִי וְנָם אֲתִי לֹא יַדְעַו: 4 אָבְלָל הַנְּדָרִת לְכֶם אֲתִי לֹא
 אֲשֶׁר בְּכָא הַשְׁעָה חֹזְרִים כִּי אֲנָכִי אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם וְכֹאֲלָה
 לֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם מַרְאֵשׁ כִּי הִיּוּתִי עַמְּכֶם: 5 וְעַתָּה הַלְּךָ
 אֲנָכִי אֶל שְׁלֹחֵי וְלֹא יְשָׁלָלִי אִישׁ מִכֶּם אֲנָה הַלְּךָ: 6 אָךְ
 עַל דְּבָרִי אֲתִי אֶל אָבִי אֲלֵיכֶם מַלְא לְבָבְכֶם עַצְבָת: 7 אָוְלָם
 הָאִמָּתָּה אֲנִיד לְכֶם כִּי לְכָחֵז אָךְ טֹב לְכֶם כִּי אָם לֹא אֶלְךָ
 לֹא יָבָא אֲלֵיכֶם הַפְּרָקִילְטָן וְאָמַלְךָ אֲשֶׁלְחָהוּ אֲלֵיכֶם:
 8 וְהִיָּה בְּכָא יוֹכִיחַ אֶת הָעוֹלָם עַל דְּבָר הַחַטָּא וְהַצְּדָקָה
 וְהַמְשִׁפט: 9 עַל הַחַטָּא כִּי לֹא הָמִינָו בִּי: 10 וְעַל הַצְּדָקָה

מוסדות עולם: 25 אבי הצדיק הן העולם לא ידע ואני רדעתי ואלה הכוו כי אתה שלחני: 26 ואני הודיעים את שמי ואסוף להודיעם למען תהיה בם האהבה אשר אהבתני ואני אהיה בהם:

18 ויהי יכולות ישוע לדבר את הדברים האלה ויצא החוצה עם תלמידיו מעבר לנחל קדרון ושם נון ויבא בו הוא ותלמידיו: 2 זום יהודה מוסרו ידע את המקום כי פעמים רבות נועד שם ישוע עם תלמידיו: 3 ויהי יהודה את הנדור ומשרתים מאת הכהנים הנדולים והפרושים ויבא שם בונרות ובלפידים ובכל נשק: 4 וישוע ירע את כל אשר יבא עליו ויצא ויאמר אליהם את מי תבקשו: אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצה: 5 יוסף וישראל אתם את מי תבקשו ויאמרו את ישוע הנצרי: 6 וווען ישוע הלא אמרת לך אמי יהודה מוסרו עמד אצלם: 7 ויהי בדבר ישוע אליהם אני הוא ויסנו אחריו ויפלו ארצה: 8 וווען ישוע חתן לך אמרת לך אמי יהודך אמר מала אשר נתה לך וילכו: 9 למלאת הדבר אשר אמר מала אשר נתה לך וילכו: 10 ולשמעון פטרוס חרב נתה לך לאבד לי אף אחד: 11 וווען חרב נתה לך לאבד מלה שולפה וירק את עבר הכהן הנדור ויקצץ את אונו הימנית ושם העבר מלוכס: 12 וויאמר ישוע אל פטרוס השב חרבך אל נדנה הци לא אשתח את הכווס אשר נתן לך אביכי: 13 אז תפשו הנדור ושר האלף ומשרתוי היהודים את ישוע ויאסרו: 14 וויליכבו בראשונה אל חנן והוא חתן קיפא אשר שמש בכהנה נדולה בשנה החיה: 15 הוא קיפא אשר יעוץ היהודים כי טוב אשר איש אחד יאבד בערך כל העם: 16 ולשמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחריו ישוע והתלמיד ההוא היה נודע לכהן הנדור ויבא עם ישוע לחצר הכהן הנדור: 17 ופטרוס עמד מחוץ לפתח ויצא התלמיד אחריו המידע לכהן הנדור וידבר אל השערת ויבא את פטרוס פנימה: 18 ותאמר האמה השערת אל פטרוס הלא נאם אתה מתלמידי האיש זהה ויאמר איני: 19 והעבדים ומשרתים בערו אש נחלים כי עת קר היה ויעמודו שם וויתחמו ו גם פטרוס עמד עם ותחמו: 20 וישאל הכהן הנדור את ישוע על תלמידיו ועל לךו: 21 וווען אתה ישוע אני בנו דברת אל העולם ותמיד למדתי בבית הכנסת ובבית המקדש אשר כל היהודים נקהלים שמה ולא דברת

נה באה השעה פאר את בך למען נם בך יפאר: 2 אשר שלחת: 3 אני פארתיך בארץ כליתו 4 אני פארתיך בארץ כליתו בערך אשר היה לי ערך טרם היה העולם: 5 וועתה פארני אתה אבי ערך בכבוד אשר היה לי ערך טרם היה העולם: 6 את שמי הורעתי לבני האדם אשר נתהם לי מותק העולם לך היו ול נתה אתם ואת דברך נציו: 7 וועתה ידע כי כל אשר נתה לך מעדך הוא: 8 כי הדברים אשר נתה לך נתתי להם והם קבלום ויכירו באמות כי מעיך יצאתו ויאמינו כי אתה שלחני: 9 אני בעד אעתיך לך לא בעד העולם עתיר כי אם בעד אלה אשר נתה לך כי לך המה: 10 וככל אשר לך הוא ושלך שלוי ונתקפהarti בהם: 11 ואני איני עוד בעולם והם בעולם המה ואני בא לך אביכי הקדוש נציר בשמק את אשר נתה לך למען יהו אחד מכנו: 12 בהוויה עמהם בעולם אני נזרת אי שמח את אשר נתה לך מלה שמרתי ולא אבד מלה מלה בדורון למלאת דבר הכתוב: 13 וועתה הני בא אליך ואלה אני מדבר בעולם למען ת מלא להם שמחתי בקרבם: 14 אני נתה להם את דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן העולם המה כאשר נם א נכי לא מן העולם אני: 15 ולא עתיר לך אשר תקחמן מן העולם רק שתצרים מן הרע: 16 מן העולם איננו כאשר נם א נכי אינוי מן העולם: 17 קדש אתה באמתק דברך אמת הוא: 18 כאשר אתה שלחת אתי אל העולם נם אוי שלחני אתם אל העולם: 19 וחתקשתו בעד מען יהו נם הם מקדשים באמות: 20 אולם לא בלבד בעד אלה אני מעתיר לך כי אם נם בעד המאמינים כי על פיך דרכם: 21 מען יהו כלם אחד אשר אתה אבי כי אתה ואני שלחני: 22 ואני נתה להם את הכבוד אשר נתה לך בעך והיו נם המה בנו אשר מען יאמין העולם כי אתה שלחני: 23 אני אחד כאשר אנחנו אחד נתה נם למן יהו או אחד כאשר אתה אתי כי אתה אבוי כי אתה ואני אתה כי מען יהו משלמים לאחד ולמן ידע העולם כי אתה שלחני ואני אהבת אתם כאשר אהבתני: 24 אבוי חפצתי כי נם הם אשר נתהם לך יהו עמי באשר אהיה אני למן יהזו את כבודי אשר נתה לך כי אהבתני לפני נון

19

או לפקח פיטוטים את ישוע וייסרדו בשותים: 2
 וישראלנו אנשי הצבא עטרת קצים וישמו אותו על בראשו
 ויעטהו לובש ארוגמן: 3 ויאמרו שלם לך מלך היהודים
 ויכוח על הלחיה: 4 ויצא פיטוט עוד החוצה ויאמר
 אליהם הנני מוציא אותך אליכם למען תדרשו כי לא מצאת
 בו כל עון: 5 וישוע יצא החוץ ועליו עטרת הקצים ולובש
 הארוגמן ויאמר אליהם פיטוטים הנה האדים: 6 ויהי כאשר
 ראהו הכהנים הנדרולים והמשרתים כי עזקה לאמור הצלב
 הצלב ויאמר אליהם פיטוטים קחחו אתם והצליבתו כי
 אני לא מצאתו בו אשמה: 7 ויענו היהודים תורה יש לנו
 ועל פיו תורהנו חיב מות הוא כי עשה עצמו לבן אליהם: 8
 ויהי כשמע פיטוטים את הדבר הזה ויאסף לדרא עוד: 9
 וישב ויבא אל בית המשפט ויאמר אל ישוע מפני אתה
 ולא השיבו ישוע דבר: 10 ויאמר אליו פיטוטים אליו לא
 תדבר הלא ידעת כי יש לאלי ידי לצלבך ויש לאלי ידי
 לשלחך: 11 ויען ישוע לא היהת לך רשות עלי ללא נתן
 לך מלמעלה לך עון המסניר אותו אליך נדרול מעונך: 12
 או יבקש פיטוטים לשלהו והיהודים צעקו ויאמרו
 אם תשלח את זה איןך אהב לקיים כי כל המתנשא
 להיות מלך מרד הוא בקיסר: 13 ויהי כשמע פיטוטים
 את הדבר הזה והזיא את ישוע החוצה וישב על כסא
 המשפט במקומות הנקרא בשם רצפה ובלשונם נבאתא: 14
 ואז היהת הכנת הפסח והשעה כשעה הששית ויאמר אל
 היהודים הנה מלככם והם צעקו טול טול צלב אותו: 15
 ויאמר אליהם פיטוטים הצלב אבל את מלככם ויענו
 ראש הכהנים אין לנו מלך כי אם הקיסר: 16 או מסרו
 אליהם להצליבו ויקחו את ישוע וויליכחו: 17 וישא את
 צלבו ויצא אל המקום הנקרא מקום הגלגול ובלשונם
 גלגולתא: 18 ויצלבו אותו שמה וśni אנשים אחרים עמו
 מזה אחד ומזה אחד וישוע בתוכה: 19 ופיטוטים כתוב
 על לוח ושם על הצלב וזה מכתבו ישוע הנצרי מלך
 היהודים: 20 ויהודים רבים קראו את המכתב הזה
 כי המקום אשר נצלב שם ישוע היה קרוב אל העיר
 והכתב היה בלשון עברן יון ורומי: 21 ויאמרו ראש
 כהני היהודים אל פיטוטים אל נא כתוב מלך היהודים
 כי אם אשר אמר אני מלך היהודים: 22 ויען פיטוטים
 ויאמר את אשר כתבתי כתבתי: 23 ויהי כאשר צלבו
 אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בנדוי ויחלקו לארבעה

דבר בסתר: 21 ומה תשאל את שאל נא את השמעים מה
 שדברתי אליהם הנם יודעים את אשר אמרתי: 22 ויהי
 כדברו הדרברים האלה ויך אחד המשרתים העמד שמה
 את ישוע על הלהי ויאמר הכהנת עננה כי רעה היא
 23 ויען אותו ישוע אם רעה דברתני תנה עדר כי רעה היא
 ואמ טוב מודיע הטרני: 24 ווישלחו חנן אסור בזוקים
 אל קיפא הכהן הנדרול: 25 ושמעון פטרוס עמד ומתהכם
 ויאמר אליו הלא נא אתה מתלמידיו ויכח ויאמר איני:
 26 ויאמר איש מעבדי הכהן הנדרול והוא מודיע לאשר
 קצץ פיטוטים את אונו הלא ראייתך עמו בתוכה הנן: 27
 ויסף פיטוטים לכח ופתחם קרא התרנגול: 28 וויליכו את
 ישוע מבית קיפא אל בית המשפט והוא בבר השם
 והמה לא נכנסו אל בית המשפט למען אשר לא יטמא
 כי אם יאכלו את הפסח: 29 ויצא פיטוטים אליהם ויאמר
 על מה תאישמו את האיש הזה: 30 ויענו היהודים אליו
 לו לא היה זה עשה רע כי עתה לא הסגנהו אלך: 31
 ויאמר אליהם פיטוטים קחחו אתם עמכם ועשו משפטו
 בתורתכם ויאמרו אליו היהודים אין לנו רשות להמית
 איש: 32 למלאת דבר ישוע אשר דבר לרמו או זה מות
 עתיד הוא למות: 33 וישב פיטוטים אל בית המשפט ויקרא
 אל ישוע ויאמר אליו אתה הוא מלך היהודים: 34
 ויען אותו ישוע המלבך לדבר זאת או אחרים הנידו לך
 עלי: 35 ויען פיטוטים האף אני יהודי הלא עמק וראשי
 הכהנים הסנירוך אליו מה עשית: 36 ויען ישוע מלכויות
 אינה מן העולם זהה אם היהת מלכויות מן העולם הזה
 כי או נלחמו לי משרותי לבתי המסר ביד היהודים
 עתה מלכויות אינה מפה: 37 ויאמר אליו פיטוטים אם כן
 אפוא מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי מלך אני לה
 נולדתי וליה באתי בעולם להעיר לאמת כל אשר הוא
 מן האמת ישמע בקול: 38 ויאמר אליו פיטוטים מה היא
 האמת ואחריו דברו זו את יצאתנית אל היהודים ויאמר
 אליהם אני לא מצאתו כל עון: 39 חן מנהג הוא בכם
 כי אשלח לכם איש אחד חפשי בפסח הייש את נפשכם
 לאמור לא את האיש הזה אלא את בר אבא ובר אבא היה
 מרצה:

את האדון מקברו ולא ידענו אפילו איפה הניחתו: 3 ויצא פטרוס וה תלמיד الآخر וילכו אל הקבר: 4 וירוץו שניהם ייחדו וימחר התלמיד אחר לרוץ ויעבר את פטרוס ויבא ראשונה אל הקבר: 5 וישקף אל תוכו וירא את התכרכין מנהים אך לא בא פנימה: 6 ויבא שמעון פטרוס אחריו והוא נכנס אל הקבר וירא את התכרכין מנהים: 7 והסודר אשר היה על ראשו איננה מנהת אצל התכרכין כי אם מקפלת לבודה במקומה: 8 ויבא שמה גם התלמיד אחר אשר בא ראשונה אל הקבר וירא ויאמן: 9 כי לא הבינו עד עתה את הכתוב אשר קומם יקום מעם המתים: 10 וישבו התלמידים וילכו אל ביתם: ובמורים עמלה בוכיה מחוין לקבר ויהי בכבודה ותשוף אל תוך הקבר: 12 ותרא שני מלאכים לבושים לבנים ישבים במקום אשר שמו שם את נופת ישוע אחד בראשותיו ואחד מרגלותו: 13 ויאמרו אלה אשה למה תבכי ותאמר אליהם כי נשוא מוה את אדני ולא ידעתי איפה הניחתו: 14 ויהי בברברה זאת ותפֵן אחריה ותרא את ישוע עמר ולא ידעה כי הוא ישוע: 15 ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את מי תבקש והוא חשה כי הוא שמר הנגן ותאמר אליו אדני אם אתה נשאת אותו מוה הנידה נא ל' איפה הנחתו ולקחתו משם: 16 ויאמר אליה ישוע מרים ותפֵן ותאמר אליו רבוני הוא מורה: 17 ויאמר אליה ישוע על תגעבי כי עוד לא עליתי אל אבי אך לך נא אל אתי ואמרי אליו אני עלה אל אבי ואביכם ואל אלהי ואלהיכם: 18 ותבא מרים המנדלית ותספר אל התלמידים כי ראתה את האדון וכזאת דבר אליה: 19 ויהי לעת ערבית ביום ההוא והוא אחד בשבת כאשר נסגרו דלתות הבית אשר נקבעו שם התלמידים מראת יהודים ויבא ישוע ויעמד בינויהם ויאמר אליהם שלום לכם: 20 ובברבו זאת הראה אתם את ידיו ואת צדו וישמחו התלמידים בראותם את האדון: 21 ויסוף ישוע לדבר אליויהם שלום לכם כאשר שלח אתי האב כן אני שלח אתכם: 22 ויהי בברבו זאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את רוח הקדרש: 23 והוא כל אשר תשלחו את חטאיהם ונסלח להם ואשר תאשרו אשמו: 24 ותומא אחד משנים העשר הנקר דידומוס לא היה בתוכם כבוא ישוע: 25 ויגנוו לו התלמידים הנשאים ראה ראיינו את האדון ויאמר אליהם אם לא

חולקים לאיש איש חלק אחד ונמ את כתנתו והכתנתו לא הודה תפורה כי אם מעשה ארוג מלמעלה ועד קצה: 24 ויאמרו איש אל אליו אל נא נקרעה לקרים אך נפיל עליה נורל לימי תהיה למלאת דבר הכתוב יחלקו בנדוי להם ועל לבושי פילונורל ויישובן אנשי הצבא: 25 ועל יד צלב ישוע עמדו אמו ואחותו אמו מרומים אשת קלפס ומרומים המנדליות: 26 וירא ישוע את אמו ואת תלמידיו אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל אמו אשה הנה זה בך: 27 ואחר אמר אל תלמידיו הנה זאת אמך ומן השעה ההיא אספ אתה התלמיד אל ביתו: 28 ויהי מהחרי כן כאשר ידע ישוע כי עתה זה כללה הכל למען ימלא הכתוב כלו אמר צמאתי: 29 ושם כליל מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמצז ושמהמו על אזוב ויקריבו אל פיו: 30 ויהי ישוע את החמצז ויאמר כליה ויט את ראשו ויפקד את רוחו: 31 ולמען לא תשארנה הנזונות על הצלב ביום השבת כי עבר שבת הוה ונדרול יום השבת ההוא שאלו היהודים מן פילטוס לשבר את שוקיהם ולהוריד אותם: 32 ויבאו אנשי הצבא וישברו את שוקי הראשון והשני הצלבים עמו: 33 ויראו אל ישוע ובראתם כי כבר מות לא שברו את שוקיו: 34 אך אחד מאנשי הצבא דקר בהתני את צדו וכרגע יצא דם ומים: 35 והראה זאת העיד וערתו נאמנה והוא יודע כי האמת יגיד למען נם אתם האמינו: 36 כי כל זאת הייתה למלאת הכתוב ועטם לא תשברו בו: 37 ו עוד כתוב אחר אמר והביט אליו את אשר דקרו: 38 ויהי אחרי כן בא יוסף הרמתי והוא תלמיד ישוע אך בסתר מפני היהודים וישאל מאי פילטוס אשר יתנהו לשאת את נופת ישוע וינח לו פילטוס ויבא וישא את נופת ישוע: 39 ויבא נס נקרימון אשר בא לפנים כליל הא לישוע ויבא עروب מר ואהלוות כמאה ליטרין: 40 ויקחו את נופת ישוע ויחתלווה בתכרכין עם הבשימים כאשר נהנים היהודים לcker את מותיהם: 41 ובמקום אשר נצלב שם היה נן ובן קבר חדש אשר לא הושם בו איש עד עתה: 42 שם שמו את ישוע כי ערבית שבת היה ליהודים והקבר קרוב:

20 ויהי באחד בשבת לפנות הבקר בעוד חשך ותבא מרים המנדלית אל הקבר ותרא את האבן מוסריה מעל הקבר: 2 ותירץ ותבא אל שמעון פטרוס ואל התלמיד הآخر אשר חשך בו ישוע ותאמר אליהם הנה נשוא

וננה לאל תלמידיו אחורי קומו מעם המתים : 15 ויהי
אחריו אכלם אמר ישוע אל שמעון פטרוס שמעון בן יונה
החתהוב אתו יותר מ אלה ויאמר אליו בן אדרני אתה ידעת
כ כי אהבתיך ויאמר אליו רעה את טלאי : 16 ויאמר אליו
עוד הפעם שמעון בן יונה החתהוב אתו ויאמר אליו בן
אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהג את צאנוי :
17 ויאמר אליו פעם שלישי שמעון בן יונה החתהוב אתו
ויחצצב פטרוס על כי אמר אליו בשלישית החתהוב אתו
ויאמר אליו ישוע רעה את צאנוי : 18 אמן אמן אני אמר לך
ובחוותך צער לימיים אתה חגרת את עצמך ותליך אל
אשר חפצת והיה כאשר תזקן ופרשת כפיך ואחר יתגרך
ונשאך אל אשר לא תחפץ : 19 ובכל זאת דבר לרמז על
המימותה אשר יכבר בה את האלהים יודי ככלוחו לדבר
ויאמר אליו לך אחריו : 20 ויפן פטרוס וירא את התלמיד
אשר ישוע אהבו החלך אחריהם הוא הנפל על ליבו בעת
הסעודה וגם שאל אדרני מי הוא זה אשר ימיסך : 21 ויהי
בראותו אותו פטרוס ויאמר אל ישוע אדרני וזה מה הוא:
22 ויאמר אליו ישוע אם חפצי כי ישאר עד באי מה לך
וליאת אתה לך אחריו : 23 על כן יצא הדבר הזה בין
האחים כי התלמיד ההוא לא ימות וישוע לא אמר לו כי
לא ימות אך אמר אם חפצי כי ישאר עד באי מה זה לך:
24 זה הוא התלמיד המעד על אלה ואשר כתוב כל זאת
וירדענו כי עדותנו נאמנה : 25 ויש עדר מעשים רבים אחרים
אשר עשה ישוע ואם ייכתבו כלם לאחד אחדacha כי
ונם העולם כלו לא יוכל את הספרים אשר יכתבו אמו :

אראה בידיו את רשם המSEMBROT ואשים את אצבעת
במקום המSEMBROT ואשים את ידי בצדו לא אאמין: 26 ויהי
מקצתה שМОנת ימים ותלמידיו שניות פנימה ותומא עמהם
ויבא ישוע והדלחות מסגרות ויעמוד בינויהם ויאמר שלום
לכם: 27 ואחר אמר אל תומא שלח אצבעת הנה וראה
את ידי ושלח את יידך הנה ושים בצדיו ואל תהי חסר
אמונה כי אם אאמין: 28 ויען תומא ויאמר אליו אדני
ואלה: 29 ויאמר אליו ישוע יען רأית את האמנת אשר
האמנינים ואניהם ראים: 30 והנה נם אחות אחרים רבים
עשה ישוע לעני תלמידיו אשר לא נכתבו בספר הזה:
31 אך אלה נכתבו למן תאmino כי ישוע הוא המשיח בן
אליהים ולמזו יהו לרך המאמנויות כי שולם רשות:

21

21 ויהי אחרי כן ויסוף ישוע הגלות אל תלמידיו על ים טיבריה וככה נגלה אליהם: 2 שמעון פטרוס וותמא הנקרא DIDOMOS ונחנאל מקנה אשר בארץ הגליל ובני זבדי וודר שניים אחרים מהתלמידיו ישבו יחו: 3 ויאמר אליהם שמעון פטרוס הני חלך לדין וגיאמרו אליו נם אנחנו נלך עמק ויצאו וימחרו לרדת אל האניה וביליה ההוא לא אהזו מואמה: 4 הבקר אור וישוע עמד על שפת הים ולא ידעו התלמידים כי ישוע הוא: 5 ויאמר אליהם הים יושב נישע לכם אכל מאומה ויענו אותו אין: 6 ויאמר להם השיליכו המכמרת מימיין לאניה ותמצאו וישליךו ולא יבלו עוד למשך אתה מרבה הדנים: 7 ויאמר התלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אל פטרוס זה הוא האדון ויהי כשמעון שמעון פטרוס כי הוא האדון ויחנור את מעילו כי עירום היה ווינפל אל הים: 8 וההתלמידים הנשארים באו בספינה כי לא הרחיקו מן היבשה כי אם כמאיתים אמה וימשו את המכמרת עם הדנים: 9 ויהי צאתם אל היבשה ויראו שם נחליא אש ערוכים ודנים עליהם ולחם לאכל: 10 ויאמר אליהם ישוע הביאו הלם מן הדנים אשר אהזותם עתה: 11 ויעל שמעון פטרוס וימשך את המכמרת אל היבשה והוא מלאה דנים גדולים מאה וחמשים ושלשה ולא נקרעה המכמרת אף כי רבים היו: 12 ויאמר אליהם ישוע בא ברו לחם ואין נם אחד בתלמידים אשר מלואו לבו לשאל את מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: 13 ויבא ישוע ויקח את הלחם ויתן להם ונם את הדנים: 14 וזאת היא הפעם השלישית אשר

כ"י מן האנשים האלה אשר התחלכו אותו כל ימי حياته אדניו יושע ויצא ואל פניו: 22 הhalb מטבילה יהונתן עד יום הלקחו אותו כי אחד מהם יהיה לעד עמו על קומו מן המתים: 23 ויעמידו שניים את יוסף הנקרא בר שבא והוא מכנה יוסטוס ואת מותיה: 24 וויתפללו ויאמרו אתה אחד הידוע כל הלבבות הראה נא מן השנים האלה את אדני הידוע כל הידוע בך: 25 לקחת את נורל השרות הזה והשליחות אשר סר ממנה יהודה להלך אל מקומו: 26 ויפילו נורלות ויפל הנורל על מותיה ויספח אל עשי' עשר השליחים:

2 וביום מלאת שבעת השבעות ויתאספו כלם לב אחד: 2 ויהי彷תאם קול רعش מן השמיים כקהל רוח סערה וימלא את כל הבית אשר ישבו בו: 3 ותראינה אליהם לשונות נחלקות ומראייןן כאש ותונחינה אחת אחת על כל אחד מהם: 4 יומלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות כאשר נתנים הרוח להטיף: 5 ובירושלים שכנו יהודים אנשי חסד מכל גוי ונוי אשר תחת השמיים: 6 ויהי בהיותם קול הרعش ההוא ויקבצו עם רב וייהו נבכים כי איש איש שמע אתם מדברים בשפט עמו: 7 וישתוממו ויתומחו ויאמרו איש אל רעהו הנה כל אלה המדברים הללו גנילים הנה: 8 ואיך אנחנו שמעים אתם איש כשפת ארץ מולדתנו: 9 פרתים ומדים ושילמים ושביר אדרם נחרדים יהודה וקפודקה פנטוס ואסיא: 10 פרוגריא ופםפוליא מצרים וחביל לוב אשר על יד קוּרְנִין והבאים מרומי נס יהודים נס נרים: 11 כרתים וערבים הנה אנחנו שמעים אתם מספרים בלשנותינו נדלות האלים: 12 וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל אליו מה תהיה ואת: 13 ואחרים לענו ויאמרו כי מלאי עסיס הנה: 14 אז יעמוד פטרוס ועתה העשר עמו יושא את קולו ודבר אליהם אנשי יהודה ושביר ירושלים כלכם זאת חודע לכם והאזינו אל דבריו: 15 כי אלה לא שכורים הנה כאשר חשבתם כי שעה שלשיה ביום עתה: 16 אבל זה הוא האמור על יידי ועל הנביא: 17 והוא באחריות הימים נאם אליהם אשפיך את רוחו על כלבשר וنبאו בנים ובנחיכם ובחווריכם חזונית יראו ווקניכם חלומות יתלמונ: 18 ונום על עבדיו ועל שפחו כיימים הנה אשפיך את רוחו ונבא: 19 ונתני מופתים

1 חן המאמר הראשון תאופילוס עשיתיו על כל אשר החל השוע לעשות וללמוד: 2 עד היום אשר לך למרום אהרי צותו ברוח הקדש את השליחים אשר בחר בהם: 3 ואשר נם התיצב להם כי אחרי ענותו באחות רכובת בהארותו אליהם ארבעים יום וידבר על מלכות האלים: 4 ובאכלו להם צוה אתם לבתוי סור מירושלים כי אם להוחיל להבטחת האב אשר שמעתם מני: 5 כי יוחנן החביב במים ואתם חטלו ברוח הקדש בקרוב אחרי הימים האלה: 6 ויהי כאשר נאספו יחדיו וישאליהם לא אמר אדניו המשיב אתה בעת זו את המלוכה לישראל: 7 ויאמר אליהם לא לכם לדעת העתים והזמנים אשר יעד האב בשלשנו: 8 אבל תקבלו נבורה בכוא עליכם רוח הקדש והיותם עdry בירושלים ובכל יהודה ובשומרון ועד קצחה הארץ: 9 ויהי כרבבו זאת העלה והם ראים וישאחו ענן מננד ענייהם: 10 ויביתו אחורי השמיימה בעברו והנה שני אנשיים לבושים בדים נצבים עליהם: 11 ויאמרו אתם אנשי הגליל מה תעמדו פה ועיניכם השמיימה ישוע זה אשר לך מהאתם השמיימה בן בוא יבוא כאשר ראותם אותו עללה השמיימה: 12 וויבנו וילכו ירושלים מן ההר הנקרא הר הזוטרים והוא קרוב לירושלים דרך תחום שבת: 13 ויבאו העירה ויעלו אל העליה אשר היו ישבים בה פטרוס ויעקב חלפי ושמعون הקנא ויהודיה בן יעקב: 14 כל אלה היו שקדים יהודו בלב אחד להחפיל ולהתחנן ועםם הנשים ומריות אם ישוע ונם אחיו: 15 ובכימים האלה קם פטרוס בחדק התלמידים ומספר שמות הנקללים יחד כמו ואשרים ואמר: 16 אנשים אחיהם מן הذرק היה כי יملא הכתוב ההוא אשר דבר מקדם רוח הקדש בפי דור על יהודה אשר היה מליך את חפשי ישוע: 17 כי היה נמנה אנתנו זוכה בגורל השורות הזה: 18 והנה הוא קנה לו שדה במחיר הרשעה ויפל על פניו ארצת ויבקע בתוך וישפכו כל מעיו: 19 ונום נודעה זאת לכל ישבו ירושלים ויקרא בשפתם לשדה ההוא חקל דמא הוא שדה הדם: 20 כי כתוב בספר תהלים תה שירתו נשמה ואל יהיו בה ישב ופקדתו יקח אחר: 21 ועל כן מן הذرק

וחפל אימה על כל נפש ומופתים רבים ואთות נעשו על יידי השליחים בירושלים: 44 וכל המאמנים התהדרו יחד והיו להם הכל בשפטות: 45 ואთ אהותם ואת רכשיהם מכרו ויחלקו אתם לכלם לאש איש די מחסרו: 46 ויום יום היו שקדרים במקדש לב אחד ויבצעו את הלחם בכיתם: 47 ויאכלו מזונות בניילה ובתם לבב וישבחו את האלהים וימצאו חן בעני כל העם והאדון הוסיף יום יום על העדה את הנושאים:

3 ופטروس ויוחנן עליים ייחדו אל המקדש לעת החפלה בשעה התשיעית: 2 ואיש אחד פסח מבטן אמר מובא שמה אשר יושבשו יום יום שער המקדש הנקרא שער המהדר לשאל מנתנות מאת בא המקדש: 3 ויהי כראותו אליו הביטה אלינו: זוישם פניו אליהם בקומו לחת את פטרוס ואת יוחנן באים אל המקדש ויבקש לחת את פטרוס ואות יוחנן בפטרוס ונם יוחנן ויאמר מאתם צדקה: 4 ויסתכל בו פטרוס ונם יוחנן ויאמר דבר: 6 ויאמר פטרוס כסף זהב אין לי אבל את אשר בידי אנתנו לך בשם ישוע המשיח הנצרי קום התהלהך: 7 ויאחז ביד ימינו ויקם אותו ויתהוקו בהתאם רגלו וקרסליו: 8 ויקפץ ויתהלהך ויבא אתכם אל המקדש מטההך ומרך ומשבח את האלהים: 9 ויראהו כל העם מטההך ומשבח את האלהים: 10 ויכירו אותו כי הוא יימלא שמה ושםמו על הנעשה לו: 11 ויהי הוא מהזיק בפטרוס וביווחנן וירץ אליהם כל העם אל האולם הנקרא אליהם של שלמה ושתוממו: 12 וירא פטרוס ויען ויאמר אל העם אנשי ישראל מה אתם תמהים על זאת ומה תהכלו בנו כלו אנחנו בכחנו ובחסידותנו שמנואת זה מטההך: 13 אליהו אברהם אליהו יצחק ואליהו יעקב אלהי אבותינו הוא פאר את עבדו ישוע אשר אתם מסרתם אותו וכחשתם בו בפני פיטוס כשיהה דין לפטרו: 14 אבל אתם כחשתם בקדוש ובצדיק ובקשותם כי ייחן לכם איש רצח: 15 ואת שר החיים הרגנתם אשר האלהים הקימו מן המהדים ואנתנו עדריו: 16 ולמען אמונה שמו חזק שמו את האיש הוה אשר אתם ראים ומיכרים אתו והאמונה אשר לנו על ידו היא העלהה לו את הארכה הזאת לענייכם: 17 ועתה אחוי ידע אני כי בבלי דעת עשיהם נם אתם נם ראשיכם: 18 והאללים ככה מלא את אשר הניד

בשמי ממעל ואתות הארץ מתחת דם ואש ותימרות עשן: 20 והמשמש יהפק לחשך והירח לדם לפני באו ים יהוה הנדרול והנורא: 21 והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט: 22 אנשי ישראל שמעו הדברים האלה ישוע הנצרי האיש אשר נאמן לכם מאת האלהים בברורות ובמופתים ובאותות אשר האלהים עשה על ידו בתוככם כאשר ידעתם נם אתם: 23 אתו הנמסר על פי עצת האלהים הנחרצה וידיעתו מקום לקחתם ובידי רשותם הוקעתם והרנתם אותו: 24 והאללים הקימו מון המהדים בהתרת את חבלי המות באשר נמנע מן המות לעצר אתו: 25 כי דוד אמר עליו שוויתי יהוה לנגידו תמיד כי מימני כל אמות: 26 לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשמי ישן לבטהח: 27 כי לא חעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: 28 (Hadēs 986) גאנשים אחים הניחסו לי ואדרבה באזני כלכם על דוד אבינו אשר נם מת נם נCKER וקברתו אנתנו היה עד היום הזה: 30 והוא בהיותו נביא ומדעתו את השבעה אשר נשבע לו האלהים להקים את המשיח כפי הבשר מפדי חלציו להושיבו על כסאו: 31 לכן בחזרתו מראש דבר על תקומת המשיח כי לא נזבנה נפשו לשאול ונם בשדו לא ראה שחת: 32 (Hadēs 986) את ישוע זה הקים אליהם מן המהדים ואנתנו כלנו עדריו: 33 ועתה אחורי הנשאו בימין האלהים לך מאת האב את הבטחת רוח הקדש וישפך את אשר אתם ראים ושמיעים: 34 כי דוד לא עללה השמיימה והננה הוא אמר נאם יהוה לאדרני שבלי מני: 35 עד אשית איביך הדם לרגליך: 36 לכן ידע נא בית ישראל כלו כי לאדון ולמשיח שמו האלהים את ישוע זה אשר צלבתם: 37 ויהי כשםם התעכיבו אל לכם ויאמרו אל פטרוס ועל שאר השליחים אנשים אחים מה עליינו לעשות: 38 ויאמר פטרוס אליהם שבו מדריכיכם והתבלו כל איש מכם על שם ישוע המשיח לשליחת חטאיכם וקובלתם את מותנת רוח הקדרש: 39 כי לכם הבטחה ولבנייכם ולכל הרוחקים לכל אשר קראי יהוה אלהינו: 40 וויעד עוד בהם באמרים אחרים הרבהה ויזהר אתם לאמר המלטו נא מדור ההפכות הזה: 41 ויקבלו את דבריו בשמה ויטבלו ובוים ההוא נספו כשלשת אלף נפש: 42 ויהיו שקדרים על תורה השליחים ועל ההתחברות ועל בצעית הלחים ועל החפלה: 43

מקדם בפי כל נבייאו כי יענה המשיח: ¹⁹ לכן הנחמו ושבו וימחו החטאים: ²⁰ למען אשר יבוא ימי רוחה מלפני יהוה וישלח את אשר בשרו לכם מקדם את ישוע המשיח: ²¹ אשר צריך כי יקבלו השמיים עד ימי שוב כל הדברים לתקומם אשר דבר עליהם האלהים בפי נבייאו הקדושים מימי עולם: ²² 21:165 aiōn gōg ²² חן משה אמר אל אבותינו נביאים קים לכם יהוה אלהיכם מקרב אחים כמוני אליו תשמעון ככל אשר ידבר אליכם: ²³ והוא כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא החוא ונכרצה מעמיה: ²⁴ ונום כל הנבאים משמואל ואשר נבאו אחורי כלם לענשו מראש את הימים האלה: ²⁵ אתם בני הנבאים בני הברית אשר כרת האלהים עם אבותינו באמרו אל אברהם וברכו בורוך כל משפחות האדמה: ²⁶ לכם בראשונה העמיד האלהים את עבדו ישוע וישלחו לברך אתכם בשובכם כל איש מרע מעלייכם:

4 **ויהי** בדברם אל העם ויקומו עליהם הכהנים ונגיד בית המקדש והצדוקים: ² כי חירה להם על אשר למדו את העם והנגידו בישוע את תחית המתים: ³ וישלחו בהם את ידיהם וישימם במשמר עד למועד כי כבר בא הערב: ⁴ ורבבים מהشمיעים את הדבר האמינו והי מספר האנשים כחמשת אלפים: ⁵ ויהיו ממחרת ויקחלו שריהם ראשיים וקניהם וספריהם ירושלים: ⁶ ונתן הכהן הנדול וקיפא וויתן ואלכסנדרוס וכל אשר ממשחת הכהן הנדול: ⁷ ויעמידו אתם בתוכך ויאלום באיז זה כה ובאי זה שם עשיהם זאת: ⁸ וימלא פטרוס רוח הקודש ואמיר אליהם אתם ראשי העם וקני ירושלים: ⁹ אם אנחנו נחקרים היום על הטובה אשר עשינו לאיש חולה ואלהם במה זה נושא: ¹⁰ יודע לכלכם וכלכם עם ישראל כי שם ישוע המשיח הנצרי אשר צלבתם אותו ואשר דבר האלהים שם וימלאו כלם רוח הקודש וידברו את היו נקhalim שם וימלאו כלם רוח הקודש ובתפוחות: ¹¹ ובגבורות דבר האלהים בכתחון לבב: ¹² ווקהן המאמינים היה נדולה יעדו השליחים על תקומות הארון ישוע וחסד נדול נمشך לכלם: ¹³ כי לא היה בהם חסר דבר כי כל בעלי שרות ובתים מכרו אותם ויביאו את כסף מהירותם: ¹⁴ וישימחו לרגלי השליחים ויתן לכל איש ואיש די מחסרו: ¹⁵ וויסוף אשר בנווה השליחים בשם בר נבא פרשו בן הנחמה איש לוי אשר נולד בארץ כתים: ¹⁶ נם לו היה שדה ומכרתו ובא את הכסף וישימחו לרגלי השליחים:

24 ויהי כשמע הכהן ונגיד המקדש וראשי הכהנים את הדברים האלה ויבהלו עליהם ויאמרו איך יפל הדבר הזה: 25 ואיש אחד בא וינדר להם לאמור הנה האנשים אשר שמתם במשמר עמדים הם במקדש ומולמדים את העם: 26 וילך שמה הנגיד עם משרתו ויקח אך לא בחזקה כי יראו מפני העם פן יסקלו: 27 ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאלם הכהן הנדול לאמר: 28 הלא צוה צוינו עלייכם לבתי למד בשם הזה והנה מלאכם את ירושלים חורתכם ותחפזו להביא עליינו את דמי האיש הזה: 29 ויען פטרוס והשליחים ויאמרו הלא עליינו להקשיב בקהל אלהים מהකשב בקהל בני אדם: 30 אלתו אבותינו הקים את ישוע אשר שלחתם ידכם בו ותתלו אותו על העץ: 31 את זה נשא האלים בימינו לשר ולמושיע לחתה לשראל וסליחת החטאיהם: 32 ואנחנו עדיו על אלה ונם רוח הקדרש אשר נתן לנו האלים לשמעים בקהלו: 33 ויהי כשםם ייתרנו ויתיעטו להרונו אתם: 34 ויקם בתוך הסנהדרין אחד מן הזרים גמלאיל שמו והוא מורה התורה מכובד בעני כל העם ויצו להוציא את השליחים החוצה אולם מעט: 35 ויאמר אליהם אנשים ישראל השמרו להם מפני האנשים האלה بما שאתם עשים להם: 36 כי לפניו הימים האלה קם תודס ויתן את נפשו כאחד הגולדים וידבקו בו כארבע מאות איש וירגו וכל אשר שמעו אליו התפדרו ויהיו לאין: 37 ואחר כן קם יהודה הגלילי ביום הספר ויסת אחורי עם רב ונג הוא נהרגן וכל אשר שמעו אליו נפכו: 38 ועתה אני אמר אליכם חדרו לכם מן האנשים האלה והניחו להם כי העצה והפעלה הזאת אם מאת אדם היא תפָר: 39 ואם מאת האלים היא לא תוכל להפר אותה פן תמצאו נלחיים את האלים: 40 ושמעו אליו ויקראו את השליחים וילקו אותם ויזענו אשר לא ידברו בשם ישוע וויפטרו אותם: 41 ויזענו שמהם לפני הסנהדרין על כי יכו לשאת על שמו כלמה: 42 וכל היום לא חדרו ללמד במקדש ובבתים ולבשר את בשורת ישוע המשיח:

6 בימים ההם כאשר רבו התלמידים היהת תלונת הינוים על העברים על אשר העלימו ענייהם מאלמנותיהם לבתי תחת להן يوم יום ארוחתן: 2

ואיש אחד ושמו חנניה עם אשתו שפירה מכיר את אחזתו: 2 ויקח מן המחר וסחירתו ואשתו ידעת נם היא ווחלק אחד הביא וישם לרנגל השלחים: 3 ויאמר פטרוס חנניה למה זה מלא השטן את לבך לשקר ברוח הקודש ולסתור ממחיר השדה: 4 הלא שלך היה טרם המכרו וגמ אחורי נמכר היה בידך ולמה שמתה על לבך הדבר הזה לא שקרת בבני אדם כי אם באלהים: 5 וכשניע חנניה את הדברים האלה נפל ארצת וינווע ותהי יראה נדולה על כל השמעים: 6 ויקומו הצעירים ויאספו אותו וישאחו החוצה ויקברחו: 7 ויהי כמשל שעות ותבא אשתו והיא לא ידעתה את הנעשה: 8 ויען פטרוס ויאמר אליה אמר לי הבהיר הזה מכרתם את השדה והתאמר כן במחיר הזה: 9 ויאמר פטרוס אליה למה זה נודחתם לנסת את רוח יהוה הנה בפתח רנגלי המקרים את אישך ונשאו אתך החוצה: 10 ותפל פתא מסרגליו ותנווע ותבחוריהם באו ותנה מטה וישאחו החוצה ויקברוה אצל אישה: 11 ותהי יראה נדולה על כל הקהל ועל כל השמעים את אלה: 12 ויעשו אותן ומופתים רבים בקרוב העם על ידי השליחים וכולם נאספו לב אחד באולם של שלמה: 13 ומון האחים אין איש אשר מלאו לבו לחולות עליהם אך הוקיר אתם העם: 14 אבל נספהו עוד יתר מאמינים אל האדון אנשים ונשים הרבה מאד: 15 עד כי נשאו את החולים אל הרחבות ושימום על מטבחות ומשכבות למען אשר ילק פטרוס ונפל אך צלו על אחד מהם: 16 ונם המון עם הערים אשר מסביב ונקבעו ירושלים מבאים את החולים ואת הנלחצים מרוחות טמאות וירפאו כלם: 17 ויקם הכהן הגדול וכל אשר אותו והם אנשי כת הצדוקים וימלאו קנאה: 18 וישלחו ייד בשלהים ויתנום במשמר העיר: 19 ויהי בלילה ויפתח מלך יהוה את דלתו בית הכהן ויזכיאם לאמר: 20 לכו ותתיצבו במקדש ודברו אל העם את כל דברי החיים האלה: 21 והם כשםם את זאת בא אל המקדש בהיות הבקר וילמדו שם ויבא הכהן הגדול ואשר אותו ויקראו אל הסנהדרין ואל כל זקן בני ישראל וישלחו אל בית האסורים להביא אתם: 22 וילכו המשרתים ולא מצאים בבית הכהן וישבו וינדרו לאמר: 23 את בית האסורים מצאנו סגור ונסגר והשמרים עמדים על הדרותות וכאשר פתחנו לא נמצא לא נמצא בו אדם:

ובכן הוליד את יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק הוליד את יעקב ויעקב הוליד את שניים עשר האבות: ווינקאו האבות ביסוף וימכרו אותו מצרים ואלהים היה עמו: ¹⁰ וויצילחו מכל צורתו ויתן לו חן וחכמה לפני פרעה מלך מצרים ווישמוו שלית על מצרים ועל כל ביתו: ¹¹ וויהיו רעב על כל ארץ מצרים וכגען וצירה נדולה ואבותינו לא מצאו אכל: ¹² ווישמע יעקב כי יש שבר במצרים ושלח שמה את אבותינו בפעם הראשונה: ¹³ ובפעם השנייה התודע יוסף אל אחיו ומולדת יוסף גולחה לברעה: ¹⁴ ווישלח יוסף ויקרא לעקב אביו ולבב משפהתו בשבעים וחמש נפש: ¹⁵ ווירד יעקב מצרים וימת הוא ואבותינו: ¹⁶ ווובאו שכמה ווישמו בקביר אשר קנה אברהם בכספו מיד בני חמור אבי שכם: ¹⁷ וויהי כאשר קרבה עת החבטה אשר נשבע אלהים לאברהם וינדל העם וירב במצרים: ¹⁸ עד כי קם מלך אחר אשר לא ידע את יוסף: ¹⁹ וזה התהכם למשפחתנו וירע לאבותינו ויציו אתם להשליך את עליהם אל פניהם השדה לבתיהם החיוותם: ²⁰ בעת היה נולד משה ויהי טוב לאלהים ויהי אמון בבי אביו שלשה ורחים: ²¹ וכאשר השליך אביהם את בת פרעה והתנדלו לה לבן: ²² ווילמד משה בכל חכמת מצרים ויהי ניבור בדברים ובמעשים: ²³ ובמלאת לו ארבעים שנה על לבו לפקר את אחיו בני ישראל: ²⁴ ווירא איש אחד מעשך חנן ווישע לו ויקם נקמת המכה בהחכו את המצרי: ²⁵ וויחשב לבבבו כי ייבנו אחיו אשר על ידו ייתן האלים להם תשועה והם לא הבינו: ²⁶ וויהי ביום השני ויבא בתוכם והם נצחים ויבקש לעשות שלום בינויהם לאמר אנשים אחים אתם ולמה תעשקו איש את אחיו: ²⁷ והעשך את רעהו הדפו לאמר כאשר הרגנו את מלך הארץ: ²⁸ הלהרגני אתה אמר כאשר הרגנו את מלך הארץ: ²⁹ ויברחה משה על הדבר הזה ויהי נגר בארץ מרדין ווילך שם שני בניים: ³⁰ ובמלאת ארבעים שנה נראתה אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני בלבת אש מתוך הסנה: ³¹ וירא משה ויתמה על המראה ובסתורו לדאות ויהי קול יהוה אליו: ³² אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם אומר אליו יעקב ויחרד משה ווירא מהbeit: ³³ אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה ווירא מהbeit: ³⁴ אומר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עמד עליו ארמת קדש הוא: ³⁵ ראה ראיית אתה עני

ויראו שנים העשר את המון התלמידים ויאמרו לא נאה לנו כי נשב את דבר האלים ונמשש את השלחנות: ³ ולכן אהבי ברו לכם שבעה אנשים מקרבכם אשר שם טוב להם ומלאים רוח הקדש וחכמה ונפקדים על העניין זה: ⁴ ואנחנו נשקר על הטעלה ועל שםוש הדבר: ⁵ וויתבר הדבר לפני כל המון ויבחרו את אסטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת פיליפוס ואת פרוכורוס ואת ניקור ואת טימון ואת פרמנס ואת ניקולס נר אנטווכיא: ⁶ את אלה העמידו לפני השלחנים ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם: ⁷ וויהי דבר האלים הולך ונדר לירוב מספר התלמידים בירושלים עד מאר ומם המון רב מן הכהנים נכנוו אל האמונה: ⁸ ואסטפנוס מלא אמונה ונבראה ויעש אחות ומוותים נדולים בקרוב העם: ⁹ ויקומו אנשים מבית הכנסת הנקרא על שם הלברטינים ושל קורינים ואלכסנדריים ומם בני קיליקיא ואסיה ויתוכחו עם אסטפנוס: ¹⁰ ולא יכול עמד לנדר החכמה והרוח אשר דבר בו: ¹¹ וויסיתו בו אנשים אמרים שמענו אותו מדבר נדופים במשה ובאליהם: ¹² וויעורדו את העם ואת הוקנים והסופרים ויקומו עליו ויחטפו ויביאו לפני הסנהדרין: ¹³ וויעמידו עדי שקר אשר אמרו האיש הזה איננו היד מהטיח דברים נגיד מקום הקדש הזה והרוח אשר דרכם נגיד מקום הקדש וזה שמענו את ההוראה: ¹⁴ כי שמענוו אמר זה ישוע הנצרי יתן את המוקם הזה ווישנה את החוקים אשר מסר לנו משה: ¹⁵ ויסתכלו בו כל היישבים בסנהדרין ויראו את פניו כפני מלאך אליהם:

7 ויאמר הכהן הנדריל האמת הוא אשר דברו: ² וויען ויאמר אנשים אחים ואבות שמעו אלהי הכבוד נרא אל אברהם אבינו בהיותו בארם נהרים לפני שבתו בחרן: ³ ואמר אליו לך מארצך וממולדתך ובא אל הארץ אשר ארך: ⁴ וויצא מארץ כשדים וישב בחרן ואחריו מות אביו העבר אתו שם אל הארץ הזאת אשר אתם ישבים בה עתה: ⁵ וולא נתן לו נחלה בה אף לא מדריך כף רגלו ויבטה לתחה לאחוזה לו ולזרעו אחורי ועד לא היה לו בן: ⁶ ויאמר לו אלהים כי גור יהוה ווועד הארץ לא להם ועובדות וענו אתם ארבע מאות שנה: ⁷ ונם את הנוי אשר יעבדו דן אנכי אמר אלהים ואחרי כן יצאו ויעבדוני במקום הזה: ⁸ וויתן לו את ברית המילה

לימין האלהים: ⁵⁷ ויצווק בקהל נדול וייאטו את אוניהם ויתנפלו עליו כלם ייחד: ⁵⁸ וידחפהו חוצה לעיר ויסקלו אותו באכנים והערדים פשטו את בנדיהם לרגלי בחור אחד ושמו שאול: ⁵⁹ ויסקלו את אסטפנוס והוא משוע ואמר אדרני ישוע קיבל את רוחו: ⁶⁰ ויכרע על ברכיו ויצווק בקהל נדול יהוה אל תשמר להם את החטא הזה והוא אחדר דברו בדבר הזה ווישן:

8 ושאלונם היה רצח בהרגנותו ותהי ביום ההוא רדיפה נדולה על הקהלה אשר בירושלים ויפצו כלם בעיר יתודה ושמرون לבך מן השילוחים: ² וישאו אנשים חסידים את אסטפנוס ויקברחו ויספדו עליו מספֶּד נדול: ³ ושאלול החדריב את הקהלה ויושט בבחים ויסחב שם אנשים ונשים ויסנירים לכלא: ⁴ והנפוצים עברו הארץ ויבשרו את הדבר: ⁵ ופילופוס ירד אל עיר שמרון וירכו להם את המשיח: ⁶ ויקשב המון העם בלב אחד אל אמריו פילופוס בשמעם ובראותם את האותות אשר עשה: ⁷ כי רבים היו אוחזין רוחות הטעמאות והרווחות יצאו מהם צעקות בקהל נדול ורבים נכי אברים ופסחים וירפאו: ⁸ ותהי שמחה נדולה בעיר הדיא: ⁹ ואיש אחד ושמו שמעון היה מלפניהם בעיר מכשף ומשמעם את עם שמרון אמרו על נשפו כי נדול הוא: ¹⁰ ויקשיבו אליו מקטנים ועד נדולם לאמור זה הוא גבורה האלים הנדולה: ¹¹ ויקשיבו אליו על הותו משמעם אותם בכספי ימים רבים: ¹² ויהיו כאשר האמינו לפילופוס בברשו את מלכות האלים ואת שם ישוע המשיח ויטבלו אנשים ונשים: ¹³ ייאמן שמעון נם הוא ויטבל וידבק בפילופוס וירא את האותות והמפתחים הנדלים אשר נעשה וישוחם: ¹⁴ וישמעו השילוחים אשר בירושלים כי קבלה שמרון את דבר האלים וישלחו אליהם את פטרוס ואת יוחנן: ¹⁵ וירדו שמה ויתפללו בעדר אשר יקבלו את רוח הקודש: ¹⁶ כי הרוח לא צלחה עד עתה על אחד מהם והם רק נטבלים בשם הארון ישוע: ¹⁷ ויסמכו את ידיהם עליהם ויקבלו את רוח הקודש: ¹⁸ ויהיו בראות שמעון כי בסימוכות ידי השילוחים נתן רוח הקודש ויבא לפניו כסף: ¹⁹ ויאמור לנו נא נס ל' את היכלה הואת אשר יקבל את רוח הקודש כל אשר אשים עליו את ידי: ²⁰ ויאמר אליו פטרוס כסף כי את לאבדון יען חשבת לקנות במחירות מתה

עמי אשר במצרים ואת נאתקם שמעתי וארד להציגם ועה להה ואשליך מצרימה: ³⁵ והוא משה אשר חחש בו לאמר מי שמק לשך ושפטע את שלח האלים לשן ואל ביד המלך הנראה אליו בסנה: ³⁶ והוא החזיאם ויעש אותן ומפתחים בארץ מצרים וביבים סוף ובמדבר ארבעים שנה: ³⁷ והוא משה אשר אמר אל בני ישראל נביא מקרב אחיכם כמוני יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון: ³⁸ והוא אשר היה בקהל במדבר עם המלך הדבר אליו בהר סיני עם אבותינו ואשר קבל דברים חיים לחת לנו: ³⁹ והוא אשר אבותינו לא אבו לשמע לו כי אם מסו אותו ולבכם פנה מצרימה: ⁴⁰ ויאמרו אל אהרן עשה לנו אלהים אשר ילכו לפניינו כי זה משה אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו: ⁴¹ ויעשו על בימים ההם ויזבחו ובחוים לאיל וישמו במעשה ידים: ⁴² ויפן מהם האלים ויתנם לעבד את צבא השמים כאשר כחוב בספר הנביאים הובחים ומנהה הינשטי לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ⁴³ ונשאTEM את סכת מלכם ואת כוכב אלהים רמן הצלמים אשר עשיהם להשתחות להם והגלייתו אתכם מלהאה לבלב: ⁴⁴ משכנן העדרות היה לאבותינו במדבר כאשר צזה המדבר אל משה לעשות אותו כחבנית אשר ראה: ⁴⁵ ואבותינו לקחו והם הביאו אתם הם ויהושע בראשם את ארצות הנגויים אשר גרש אתם אלהים מפני אבותינו עד ימי דוד: ⁴⁶ והוא מצא חן בעין אלהים וישאל למציא משכנותו לאלה יעקב: ⁴⁷ ושלמה בנה לו בית: ⁴⁸ אבל העליון לא ישכן בהיכלות מעשי ידים כאשר אמר הנביא: ⁴⁹ השמים כסאי והארץ הדם רגלי איז זה בית אשר תבנו לי אמר יהוה ואיז זה מקום מנוחתי: ⁵⁰ הלא את כל אלה ידי עשתה: וקשי ערד וערלי לב ואונים ממרים היו היותם תמיד ברוח הקודש כאבותיכם נס אתם: ⁵² מי מהנביאים אשר לא רדפו אבותיכם אף הימיון את המבשרים מקדם ביאת הצדיק אשר עתה הייתם אתם מוסרייו ומרצחו: ⁵³ אתם אשר קבלתם את התורה על ידי מלאכות המלכים ולא שמרתם אותה: ⁵⁴ ויהי כשמעם את אלה התרגנו בלבכם ויחרקו עליו שנייהם: ⁵⁵ והוא מלא רוח הקודש ויבט השמיימה וירא את כבוד אלהים ואת ישוע נצב לימין האלים: ⁵⁶ ויאמר הנסי ראה את השמים נפתחים ואת בן האדם נצב

השניים: 4 ויפל ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל שאל למה תרדפני: 5 ויאמר מי אתה אדני ויאמר האדון: אני ישוע אשר אתה רודף קשה לך לבט בדרבנות: 6 והוא חרד ונכעת ויאמר אדני מה תהפץ ואעשה ויען האדון קום לך העירה ויאמר לך את אשר עלייך לעשות: 7 והנשים אשר הלו אתו עמדו נאלמים כי שמעו את הקול ואיש לא הביטו: 8 ויקם שאל מן הארץ ובפתחו את עינו לא ראה איש ויהזקן בידו וויליכו לדמשק: 9 ויחשכו עיניו מראות שלשת ימים ולא אכל ולא שתה: 10 ותלמיד אחד היה בדמשק חנניה שמו ויאמר אליו האדון במחוזה חנניה ויאמר הנני אדני: 11 ויאמר אליו האדון קום לך אל הרחוב הנקרא הישר ושאל בבית יהודה לאיש טריס ושמו שאל כי דנה הוא מתפלל: 12 וירא במחוזה והנה איש ושמו חנניה בא החדרה ושם עליו את ידו למען ישוב ויראה: 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי ריבים מספרים על האיש הזה כמה רעות עשה לקודש בירושלים: 14 וגם פה רשיון יש לו מأت ראש הכהנים לאסר את כל הקרים בשמק: 15 ויאמר אליו האדון לך כי כל חפץ הוא לי לשאת את שמי לפני נוים ומלאכים ולפניהם בני ישראל: 16 כי אני אראתו כמה יש לו לשבב למען שמי: 17 וילך חנניה ויבא הביתה וישם את ידיו עלייו ויאמר שאל אותו האדון ישוע הנרא אליך בדרך אשר באתה בה שלחני למען תשוב ותראה ותמלא רוח הקדש: 18 וכרגע נפלו מעל עיניו כמו קשטים וישב פתא לראות ויקם ויטבל: 19 ויאכל לחם ויהזק וישב שאל ימים אחדים עם התלמידים אשר ברדמשק: 20 וימחר ויקרא בבתי הכנסיות את המשיח לאמר כי הוא הוא בן האלים: 21 וישוטמו כל השמעים ויאמרו הלא זה הוא אשר האבד בירושלים את קראי השם זהה ולמען זאת בא הנה להבאים אסורים לפני ראי הכהנים: 22 ושאל היה הולך וחזק ויהם את היהודים שבי דמשק בהוכחו כי זה הוא המשיח: 23 ויהי כי ארכו לו שם הימים ויעצז היהודים יהרו להמיות: 24 וירודע לשאל ארכם והמה שמרו את השערים יומם ולילה למען מיתחו: 25 ויקחו אותו התלמידים לילה ווירידתו בסל بعد החומרה: 26 ויהי כבאו שאל ירושלים ויבקש להלות אל התלמידים ויראו כלם מפניו ולא האמינו כי תלמיד הוא: 27 ויקח אותו בר נבא ויביאו אל השליחים

האלים: 21 אין לך חלק ונורל בדבר זה כי לבבך איןנו ישר לפני האלים: 22 ועתה שוב מושעת זה והת่าน אל האלים אולי תסלח לך מזותת לבבך: 23 כי ראה אני כי באתי לידי מורת רוש וחרצבות רשות: 24 ויען שמעון ויאמר העתירו אתם בעדי אל יהוה לבתי בוא עלי דבר מכל אשר אמרתם: 25 ומה אחרי אשר העידה ודבררו את דבר יהוה שבו ירושלים ויבשו את הבשורה בכפרדים ריבים אשר לשמרוני: 26 וידבר מלאך יהוה אל פילופס לאמր קום לך הנבה על הדרכ הירחת מירושלים עזה והיא הרבה: 27 ויקם וילד והנה איש כושי והוא סריס ושלט לkidק מלכת כוש וממנה על כל נזיה אשר עליה אל ירושלים להשתחוות: 28 ויהי בשובו והוא ישב על מרכבתו וקרא בספר שעיה הנביא: 29 ויאמר הרוח אל פילופס נשא והלהה על המרכבה זו: 30 וירץ פילופס אליה וישמע אתו קרא בספר שעיה הנביא ויאמר הנם תבין את אשר אתה קורא: 31 ויאמר ואיככה אוכל אם אין איש יורני ויבקש מאת פילופס לעלות ולשכת אצלו: 32 וענין הכתוב אשר קרא זה הוא כשהתבב יובל וכרכח לפני נזיה נאלמה ולא יפתח פיו: 33 בצער מושפטו לך ואת דורו על נפשו או על כי נזרו מארץ חיו: 34 ויען הסריס ויאמר אל פילופס אשלה מהך על מי הנביא מדברך את זהה מתי ישוחח איש אחר: 35 ויפתח פילופוס את פיו ויהל מן הכתוב זהה ויבשר אותו את ישוע: 36 ויהי בעברים בדרך ויבאו אל מקום מים ויאמר הסריס הנה מים מה ימנעני מהתבל: 37 ויאמר פילופוס אם מאמין אתה בכל לך ויען כי ישוע המשיח בן האלים הוא: 38 ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח בן האלים הוא ויצו להעמיד את המרכבה וירדו שניהם אל תוך המים פילופס והסריס יטבל אותו: 39 ויהי כי עלו מן המים וישא רוח יהוה את פילופס ולא יסף הסריס לראותו כי הלא לך דרךו שמה: 40 ופילופוס נמצא באשדר ויעבר ויבשר בכל הערים עד באו לקסדין:

9 ושאל עודנו יפה זעם ורצח על תלמידי האדון ויבא אל הכהן הנדול: 2 ושאל מאתו מכתבים לדמשק אל בתיה הכנסיות למען אשר יאסר את אשר ימצא בדרך היהיא אגניש או נשים ויביאם ירושלים: 3 ויהי הוא הילך וקרב לדמשק והנה בהתאם נהה עליו מסביב אור מנ

יד הים הוא יאמר לך את אשר עליך לעשותו: 6 וילך לו המלך הדבר אל קרניליס ויקרא אל שנים מעבר ביתו ואיש מלחמה אחד ירא אלהים מן העמדים תמיד לפניו לשרתו: 8 ויספר להם את כל הדברים וישלחם אל יפו: 9 ויהי ממחורת והמה הלים בדרכך וקרבים לעיר ויעל פטרוס על הגן להפלל בשעה הששית: 10 והוא רעב ויתהו לטעם לחם ובכינס לו נפלת תרדמה עליו: 11 וירא את השמיים נפתחים והנה כל־ידייך אליו כדמות מפתחת בך נדולה ווירד בארכע כנופתו על הארץ: 12 ובתוכו מכל בהמת הארץ וחייה ורמש ועוף השמיים: 13 ויהי קול אליו לאמר קום פטרוס זבח ואכל: 14 ויאמר פטרוס חלילה לי אדרני כי מעולם לא אכלתי כל פנול וטמא: 15 ויהי עוד קול אליו פעם שנית לאמר את אשר שחר האלים אתה אל הממןנו: 16 וכן היה שלש פעמים והכל שב והעלת השמיים: 17 ויהי בהתקעם רוח פטרוס על המראה אשר ראה והנה האנשים השלוחים מאת קרניליס שאלו לבית שמעון ויעמדו על הפתח: 18 ויקרא וידרשו הייש מתגורר שם שמעון המכונה פטרוס: 19 ופטרוס עודנו חשב עם לבבו על המראה והרהור אמר אליו הנה שלשה אנשים מבקשים אותך: 20 لكن קום רד ולכה נא אטם ואל תחמהה כי אגצי שלחחים: 21 וירד פטרוס אל האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליס ויאמר אגצי האיש אשר אתם מבקשים למה זה באתם הנה: 22 ויאמרו קרניליס שר מאה איש צדיק וירא אלהים ולש שם טוב בכל עם היהודים צוה על פי מלאך קדוש לקרא לך אל ביתו ולשמע דברים מפק: 23 ויקרא את אליו ויאספם הביתה ויהי ממחורת ויצא פטרוס את מקצת האחים אשר ביפו הילכו עמו: 24 ולמחזרתו בא אל קסرين וקרניליס מחהכה להם ועמדו בני משפחות וקרוביים ומיד עיו הנקלחים אליו: 25 ויהי כבוא פטרוס ויצא קרניליס לקראתו ויפל לרגליו וישתחו: 26 ויקם אותו פטרוס ואמר קום כי נם אני אנוש אגצי: 27 וידבר אותו ידעתם כי אסור הוא לאיש יהודי להלות ולקרכב אל נקרי ואתי הורה אלהים לבליי אמר חל או טמא על כל אדם: 29 ובעבור זאת כאשר נקראתי לא נמנעתי מಹלך ועתה אשאלכם מודיע קראתם לי: 30 ויאמר קרניליס זה ארבעה ימים היהתי צם עד השעה על

висפר להם את אשר ראה בדרכך את הארון וכי הוא דבר אליו וואיך בדמשק השמייע בבטחון את שם ישוע: 28 ויהיו אתם יוצא ובא בירושלים: 29 ויקרא בבטחון בשם הארון ישוע וירדבר ויתוכח נם עם היהודים הינוים והם זמנו להמיתו: 30 וישמעו האחים וירידו אתו לקסرين וישלחו אל טرسוס: 31 ויהי שלום לקהלות בכל מקומות יהודה והגוליל ושרון ובבינה ותתלהנה ביראת הארון ותربינה בנהמת רוח הקדש: 32 ויהי בסכוב פטרוס בכל המקומות ויריד נם אל הקדושים אשר ישבו בילד: 33 וימצא שם איש בשם אנטס והוא שכב על משכיבו זה שמנה שנים והוא נכח אברים: 34 ויאמר אליו פטרוס אנטס רפאך ישוע המשיח קום הצע לך אתה ויקם פההם: 35 ויראו אותו כל ישבי לוד והשרון ויפנו אל חדרון: 36 ותלמידה ביפו ושמה טביהה תרנומו צביה והיא מלאה מעשים טובים וצדקות אשר עשתה: 37 ויהי בימים ההם ותחלה ותמת וירחצו אתה וישימה בעלייה: 38 וולד קרובה היא ליפו וישמעו התלמידים כי פטרוס שם וישלחו אליו שני אנשים ויפצרו בו לבליי העצל לעבר אליהם: 39 ויקם פטרוס וילך אתם ובבאו העלהו אל העליה ותנסנה אליו כל האלמנות בוכיות ומראות לו את הכהנת ואת הבנדים אשר עשתה צביה בעודה עמלה: 40 ויזא פטרוס את כלם החוץ וירכע על ברכו ויתפלל ויפן אל נויתה ויאמר טביהה קומו ותפתח את עיניה ותרא את פטרוס ותתעדך: 41 וישלח ידו ויקם אתה ויקרא את הקדושים ואת האלמנות ויעמד אתה חיה לפניהם: 42 וירודע הדבר בכל יפו ויאמינו רבים באדרון: 43 ויוואל לשבת ביפו ימים רבים עם בורסי אחד ושמו שמעון:

10 ואיש היה בקסryn ושמו קרניליס שר מאה מן הנדור הנקרא האיטלקי: 2 ויהוא חסיד וירא אלהים עם כל בני ביתו ועשה צדקות הרבה לעם ומתרפל תמיד לאלהים: 3 ומזה נראה אליו בשעה התשיעית ליום וירא מלאך אלהים בא אליו פנימה ואמר קרניליס: 4 ויבט אליו וירא ויאמר מה זה אדרני ויאמר אליו תפלותיך וצדקותיך על ליכרון לפני האלים: 5 ועתה שלח לך אנשים אל יפו והבא אליך את שמעון המכונה פטרוס: 6 הוא מתרנור עם בורסי אחד שמעון שמו אשר ביתו על

בעיר יפו ואדרדם וארא מראה והנה כל' כדרמות מטפחת בדנדוליה יורד מן השמיים ותורד בארכע כנפוזיה ותבא עדי: 6 והסתכלו כי בה ואבין וארא את בהמת הארץ ואת החייה ורמש האדמה ועוף השמיים: 7 ואשמע נס קול האמר אל' קום פטרוס זבח ואכל: 8 ואמר חיללה לי אדרני כי כל פגול וטמא לא בא בפי מעולם: 9 ווועני הקול שנויות מן השמיים ויאמר את אשר טהר האלהים אתה אל' הטעמאנו: 10 וכן היה שלש פעומים והכל שב והעללה השמיימה: וזהנה כרונע שלשה אנשיים עמדים על פתח הבית אשר אנקו שם והמה שלוחים אל' מסרין: 11 ויאמר אל' הרוח לילכתם ולבלותי החמה מה וילכו אתי נס ששת האחים האלה ונכווא אל' בית האיש: 12 ווינד לנו את אשר ראה המלאך נצב בቤתו ואמר אל'ו שלח אל' יפו אנסים וקרא אל'ק את שמעון המכנה פטרוס: 13 וזהו ידבר אל'ך דברם אשר חושע בהם אתה וכל' ביתך: 14 וככאשר צלה עליינו בתחלה: 15 ואזכור את רוח הקדרש כאשר צלה עליים בימים ואתם צבבלו דבר הארון אשר אמר יוחנן היטביל בימים ואתם צבבלו ברוח הקדרש: 16 וווענה אם מותנה אחת נתן האלהים להם ולנו הנאמנים באדרון ישוע המשיח מי אנקו כי עצער לאלהים: 17 ויידיו כשמעם זאת ייחריש ויהללו את האלהים ויאמרו אוכן נס לנוינט נתן האלהים התשובה לחיים: 18 וזהנפוצים מפנוי הצראה אשר היהת על אודת אספונס הלאכו ובאו עד פינוקיא וקפרוס ואנטווכיא וידברו את הדרבר כי אם אל היהודים לבדם: 19 ולא בתוכם אנשי קפרוס וקורוני אשר באו אל אנטווכיא וייחי בתוכם אל' היונים ויבשרו אתם את האדרון ישוע: 20 וידברו גם אל' היונים ויבשרו אתם את האדרון ישוע: 21 ותהי עמהם יד יהוה ומספר רב האמינו וישבו אל האדרון: 22 ויישמע הדבר באזני הקהלה אשר בירושלים כראתו את חסד האלהים ויזהר את כלם לדבקה באדרון בלבד נכווא: 23 כי איש טוב היה ומלא רוח הקדרש ואמונה ויאספו לאדרון עם רב: 24 ווילך בר נבא משם אל טرسוס לבקש את שאל וימצא אותו ויביאהו אל אנטווכיא: 25 ויהיו ישבים יחד בקהלה שנה תמיימה וממלודים עם רב או הוחל באנטווכיא לקרא את התלמידים בשם משיחיהם: 26 ויהי ביוםיהם ויבאו נבאים מירושלים אל אנטווכיא: 27 ויקם אחד מהם ושמו אנקו וינד על פי

הזאת ובשעה התשיעית התפללתי בתוך ביתו והנה איש נצב לפני לבוש זהה: 28 ויאמר קרנילוס נשמעה תפליך וצדוקיך היו לזכרון לפני האלהים: 29 ועתה שלח אל' יפו וקרא אל'ק את שמעון המכנה פטרוס מתנוור הוא בבית שמעון הבורסיט לעשות דברך: 30 ואמהר ואשלח אל'ך ואתה היטבת לעשות אשר בא אל' והננו כלנו פה לפני האלהים לשמע את כל אשר צוית מאת יהוה: 31 וויפתח פטרוס את פיו ויאמר עתה יודעת באמת כי האלהים איננו נשא פנים: 32 כי אם בכל עם עם הירא אותו ועשה צדק רצוי הוא לפניו: 33 וישלח את דברו לבני ישראל וובשר את השלם על ידיו ישוע המשיח והוא אדרון הכל': 34 אתה ידעתם את הדבר הנעשה בכל יהודה החל מן הגליל אחר הטעבילה אשר קרא אותה יוחנן: 35 את אשר משח האלהים את ישוע הנצרי ברוח הקדרש ובגבורה ויעבר בארץ עשה חסד ורפא את כל הנכברים תחת יד השמן כי האלהים היה עמו: 36 ואנחנו עדים על כל אשר עשה בארץ היהודים ובירושלים ואשר הרנו בהוקיעם אותו על העץ: 37 ואוטו הקים האלהים ביום השלישי וויתנו להראות בגלוי: 38 לא לכל העם כי אם לנו הדרים אשר האלהים בחר בהם מראש אשר אכלנו ושתיינו אותו אחריו קומו מן המתים: 39 וכי אנתו להשמע לעם ולהעיד כי אותו שם האלהים לשופט החיים והמותים: 40 ועליו כל הנבאים מעדים כי יקבלו סליחת החטאיהם בשם כל המאמינים בו: 41 עוד פטרוס מדבר הדברים האלה ורוח הקדרש צלה על כל השמעים את הדבר: 42 והמאmins בשם כל המאמינים בו: 43 ויצו אתם רוח הקדרש צלה על כל השם עמו וויתנו אתם בשם האדרון ויבקשו ממן לשבת אתם ימים אחדים:

11 וישמעו השלייחים והאחים אשר ביהודה כי קיבלו נס הנויים את דבר האלהים: 2 ויהי כאשר עלה פטרוס ירושלים ויריבו עמו בני המילה לאמר: 3 אל' אנשים אשר להם ערלה באח ותאכל אתם לחם: 4 וויחל פטרוס ויספר להם את כל אשר קראו לאמר: 5 מתפלל היהי

מה היה לו: ¹⁹ ויהי כאשר בקש אותו הורדוס ולא מצא חקר את השמרים ויצו להוציאם למות וירד מיהודה אל קסרין וישב שם: ²⁰ ואיבה היה בין הורדוס ובין בני צור וצידון ובאו אליו בלב אחד ופתחו את בלסטוס אשר על חدر המלך ויבקשו שלום עין לקחו מוחית הארץות מארץ המלך: ²¹ ויהי ביום המועד וילבש הורדוס לבוש מלכות וישב על כסא המשפט וטף אליהם אמרתו: ²² ויריעו לו העם לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: ²³ ויכחו מלאך יהוה פתאם עקב אב אשר לא נתן הכבוד לאלהים ואכללו תולעים וינו: ²⁴ ורבבר אלהים הילך ורב: ²⁵ וישובו בר נבא ושאל מירושלים אחרי כלותם את השימוש ויקחו אתם את יוחנן המכנה מركוס:

13 ואנש נבאים ומלדים היו באנטוכיה בקהלת אשר בה בר נבא ושמעו הנקראניגר ולוקוס הקורני ומנחם אשר נdal עם הורדוס שר הרבע ושאול: ² ויהי בשרתם את יהוה ובצומם ויאמר רוח הקדש הבדילו לי את בר נבא ואת שואל למלוכה אשר קראתים לה: ³ ויצומו ויתפללו ויסמכו את ידיהם עליהם וישלחם: ⁴ והנה המשלחים על ידי רוח הקדש ירדו אל סלוקיא ומשם באו באניה אל קפרוס: ⁵ ויבאו אל עיר סלמיס וינדרו את דבר האללים בתו הכנסיות אשר ליהודים ויהילם נם יוחנן למשרת: ⁶ ויעברו בכל הארץ עד פפוס וימצאו איש מנוש אחד נביא שקר איש יהורי ושמו בר ישוע: ⁷ אשר היה עם סרגניות פולוס שר המידינה איש נבון והוא קרא אליו את בר נבא ואת שואל ויתאו לשמע את דבר האללים: ⁸ ועמד לנגד אלימה המונש כי זה תרגום שמו ויבקש להטota את השר מן האמונה: ⁹ ושאל הנקראנם פולוס מלא רוח הקדש וסתכל בו: ¹⁰ ויאמר אתה המלא כל מורה וכל עולה בן בלילה ושונא כל צדק הלא תחרדל לסלף את דרכי יהוה הישרים: ¹¹ ועתה הנה יד יהוה בר והיית עור ולא תראה את המשש עד עת מועד ותפל עליו פתאם אפלה וחשכה ויפן הנה ותנה ויבקש איש להוליכו בידיו: ¹² ווהש כאשר ראה את המעשה האמין ווישתום על תורה האדון: ¹³ ויריצו פולוס והאנשים אשר אותו מפפוס וירדו באניה ויבאו אל פרני אשר בפומפלייא ויעזב אתם יוחנן וישב ירושלים: ¹⁴ והנה נסעו מפוני ויבאו אל אנטוכיה אשר בפיסדיא

הרוח כי רעב גודל יבוא על כל ישבי תבל ויהי כן בימי קלודיו: ²⁹ ווועצו התלמידים לשלוח איש איש מאשר תשיג ידו לעזרת האחים היישבים ביהודה: ³⁰ וכן גם עשו וישלוו אל הוקנים על ידי בר נבא ושאל:

12 בעת היה שלח המלך הורדוס את ידו להרע לאנש מן הקהלה: ² וימת את יעקב אחיו יוחנן בחרב: ³ וירא כי טוב הדבר בעני היהודים וויסוף לחפש נם את פטרוס והימים ימי חן המצוות: ⁴ ויהיו אטו ויתנהו במשמר וימסרו לאربע מחלקות של ארבעה אנשי צבא לשמרו כי אמר להעלתו אחורי הפסח לפני העם: ⁵ פטרוס היה עצור במשמר והקהלת העתירה בעדו בחזקה אל האלים: ⁶ ויהי בלילה החוא אשר אמר הורדוס להביאו מהר לדין ווישן פטרוס בין שני אנשי צבא והוא אסור בשנים זיקם ושמרי הפתחה שמרים את המשמר: ⁷ ונהנה מלאך יהוה נצב עלייו ואור ננה בחדר ויספק על ירך פטרוס ויעירחו לאמר קום מהרה ויפל מוסרתו מעל ידו: ⁸ ויאמר אליו המלאך חנוך מתניך והנעל את גניליך ויעש כו ויאמר אליו עטה מעילך ולך אחריו: ⁹ ווצא וילך אחריו ולא ידע אם אמרת הוא הנעשה לו על ידי המלאך כי כמרא היה בעינוי: ¹⁰ ויעברו דרך המשמרות הראשונה והשנייה ויבאו עד שער הברזל אשר יצאו בו העירה ופתח השער לפנייהם מאליו ויצא החוצה וילכו מהלך רחוב אחד והמלאך סר מעליו התחם: ¹¹ ויהי בשובו אל דעתו ויאמר פטרוס עתה זה ידעת כי אמרת כי האלים שלח את מלאכו ויפלטני מיד הורדוס ומכל מזותם עם היהודים: ¹² הוא החשב כזו נקהלו שם רכבים והם מתפללים יחד: ¹³ וידפק על דלת השער ותגש נערה להקשיב ושםה רוד: ¹⁴ ותכר את קול פטרוס ומשמחה לא פתחה לו אם דלתה השער ותרץ הביטה ותגד להם כי פטרוס עמד על השער: ¹⁵ ויאמרו אלה משגעת את והיא מתאמת כי כן הוא ויראהו וישתוממו: ¹⁶ וזהו רמו להם בידו לחשות וספר להם את אשר הוציאו האדון מן המשמר ויאמר הנידו את זאת ליעקב ואחים ויצא וילך לו למקום אחר: ¹⁸ הבקר אור ומוכחה לא קטנה הייתה בין אנשי הצבא על פטרוס

39 ובכל אשר לא יכולת להצדך בתורת משה כל המאמין צריך עלי ידו: 40 לבן השמרו לכם פון יבו עליכם הנאמר בביבאים: 41 ראו בנדים והתמהו ושמו כי פועל فعل אני בימייכם פועל אשר לא תאמינו כי ספר לכם: 42 ובצתה היהודים מבית הכנסת בקש מותם הגוים לדבר אליהם את הדברים האלה בשבת הבאה: 43 ורבים מן היהודים ומגורי הצדוק הילכו אחריו פולוס ובר נבא בהפרד הקהל והמה דברו על לבם ויהודים לעמד בחסיד האללים: 44 ובשבת השנית נקלה כמעט כל העיר לשמע את דבר יהוה: 45 וזהי כראות היהודים את המון העם וימלאו קנאה ויכחישו את דברי פולוס הכהן וגדר: 46 אז הנידו פולוס ובר נבא על פוניהם לאמר בדין היה להשמע אחכם בראשונה את דבר האללים ועתה אחרי אשר מסתהו אותו ואינכם זכרים בעיניכם לחי העולם لكن הננו פנים אל הגוים: (aiōnios g166) 47 כי כן צוה עליינו האדון נתזיך לאור נוים להיות ישעתי עד קצה הארץ: 48 וישמו הנוים כשמעם ויהללו את דבר יהוה ויאמין כל אשר היו מוכנים לחוי עולם: (aiōnios g166) 49 ויפרץ דבר יהוה בכל המוקם: 50 אך היהודים הסתו את הנשים החסידות והחושנות ואת אצילי העיר גנלו: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושה הואת: 27 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא היכרוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 28 ואף כי לא מצאו בו משפט מות שאלוא מאת פילטוס להמיתו: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הירדו אותו מן העץ ויניחו בקבר: 30 אבל האלדים תקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלדים לבניינו בהקימו את ישות: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד נוע אחריו שרתו בדורו לעצת האלדים ואסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלדים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחת החטאיהם:

14 וזהי באקנינו ויבאו יחדו אל בית הכנסת היהודים וירבררו שם עד כי האמין המון רב מן היהודים ומן הינוים: 2 אך היהודים אשר לא האמין עודרו והכיעסו את נפשות הגוים על האחים: 3 וישבו שם ימים רבים וילמדו בכתהונם ביהוה העמיד על דבר חסדו בעשותו על ידם אותן ומופתים: 4 ויחלך המון העיר לחצי אלה נטו אחריו היהודים ואלה אחריו השליך: 5 וזהי רנשת הגוים והיהודים עם ראשיהם להתעלל בהם ולסקלם: 6 וירודע להם ויברכו לערו לكونיא אל לוסטרא ודרבי וסביבותן: 7 ויבשרו שם הבשורה: 8 ואיש נכה גנליים היה בלוסטרא והוא ישב פסח מבטן אמו ולא הילך ממיינו: 9 וישמעו את פולוס מדבר והוא הסתכל בו וירא כי אמונה בו להושע: 10 ויאמר בקהל גדול עמד הכהן על רגליך וידלן ויתהלהך: וזהו העם כראותם את אשר

ויבאו אל בית הכנסת ביום השבת וישבו: 15 ויהי אחר קריית התורה והנבאים וישלחו אליהם ראש הכנסת לאמר אנשים אם יש לכם דבר מוסר לעם דברו: 16 ויקם פולוס ווינפ' ידו ויאמר אנסי ישראל ויראי אליהם שמו: 17 אלהי העם הזה אלהי ישראל בחור באבותינו וירומם את העם בהיותם גרים בארץ מצרים ובזוריע רמה הוציאם משם: 18 וישא אותם ויכללם במדבר ארבעים שנה: 19 וישמד שבעה נוים בארץ כנען ויחלק את ארצם להם לנחלה: 20 ואחריו כן נתן להם שפטים ארבע מאות וחמש שנה עד ימי שמואל הנביא: 21 וישאלו מלך ויתן להם אלהי את שאלן בן קיש איש משפט בנימן ארבעים שנה: 22 וכוכסרו אותו ויקם את דוד למלך עליהם אשר נם העד עליו לאמד מצאי: 23 וזה הוא אשר מזענו הקים האללים כפי ההבטחה נואל לישראל את ישות: 24 אשר לפניו בואו קדם ויתנן לקרה את טבילת התשובה אל כל עם ישראל: 25 וזהי כללות יוחנן את מרכצתו ויאמר למי החשובני לא אני הוא כי הנה הוא בא אחריו ואני נקלתי מהתיר את נעל: 26 אנשים אחים בני משפחת אברהם ויראי אליהם רגלו: 27 כי אשר בקרבתם لكم שלוח דבר היושה הואת: 28 כי ישבו ירושלים וראשיהם יען אשר לא היכרוה מלאו במשפטם אשר שפטהו את דברי הנביאים תנקראים בכל שבת: 29 וכאשר השלימו את כל הדברים הכתובים עליו הירדו אותו מן העץ ויניחו בקבר: 30 אבל האלדים תקימו מן המתים: 31 וירא ימים רבים אל העלים אותו מן הגליל ירושלים והמה עתה עדיו אל העם: 32 ואנחנו מבשרים אתכם את בשורת ההבטחה אשר היה לאבותינו כי אתה מלא האלדים לבניינו בהקימו את ישות: 33 ככתב במזמור השני בני אתה היום ילדייך: 34 ועל אשר הקים אותו מן המתים לבלי שיוב עוד לשחת כה אמר אתן لكم חסדי דוד הנאמנים: 35 על כן הוא אמר נם במקום אחר לא מתן חסידך לראות שתת: 36 כי דוד נוע אחריו שרתו בדורו לעצת האלדים ואסף אל אבותיו וירא את השחת: 37 ואשר האלדים הקים אותו הוא לא ראה השחת: 38 لكن אנשים אחים יודע לכם כי על ידי זה הנדר لكم סליחת החטאיהם:

את תשובה הננים וישמו את כל האחים שמהה גדרה: 4 ויהיו כבאים ירושלים ויקבלו אתם הכהלה והשליחים והזקנים ויונדו להם את אשר הגדיל האלים לעשות עמם: 5 ויקומו אנשים מאמנים מכת הפרושים ויאמרו כי חובה היא למול אתכם ולצאתם לשמר את תורה משה: 6 ויקחלו השליחים והזקנים לעין בדרכם זה: 7 ויהי ברבות המהلكתكم פטروس ויאמר אליהם אנשים אחים אתם ידעתם כי מימים ראשים כי בחר האלים מכלנו אשר יישמעו הננים מפני את דבר הבשורה ויאמינו: 8 והאלים ידע הלבבות העיר עלייהם בחתו נם להם את רוח הקודש כאשר נתן לנו: 9 ולא הבדיל בינוינו ובינויהם כי טהר את לבכם על ידי האמונה: 10 ועתה מה תנסו את האלים לשום על כל צוארי התלמידים אשר נם אבותינו נם אנחנו לא יכולנו לשאת: 11 אבל בחסד ישוע המשיח אדנינו נאמין להושאם כמוני: 12 ויחרשו כל הכהל וישמעו אל בר נבא ואל פולוס מספרים את האותות והמופתים אשר הרבה האלים לעשות על ידיהם בקרב הננים: 13 וכי יכול לדבר ויען יעקב ויאמר אנשים אחים שמעו אליו: 14 שמעון ספר איך האלים ראה לו בראשונה לקחת מבין הננים שם לשמו: 15 ולזאת מסכימים דברי הנביאים כתוב: 16 אחרי זאת אשוב ואקים את סכת דוד הנפלת והרסותה אקים ובניתה: 17 למען ידרשו שארית אדם את יהוה וכל הננים אשר נקרא שמי עלייהם נאם יהוה עשה כל אלה: 18 נודעים לאלהים מעולם כל מעשיהם: 19 וועל כן אני דין שלא להחמיר על השבים מן הננים לאלהים: 20 רק לכתב אליהם אשר ירחקו מטמאות האלילים ומזהותם ומברד התנתק ומן הדם: 21 כי משה מדרת עולם יש לו מגדיו בכל עיר ועיר ויקרא בבורי הכנסיות מדי שבת שבת: 22 וויתב בעני השליחים והזקנים עם כל הכהל לבחर מהם אנשים ולשלוח אותם אל אנטוכיה עם פולוס ובר נבא את יהודיה המכנה בר שבא ואט סילא אנשי שם בין האחים: 23 ויכתבו וישלחו על ידם לאמר אנחנו השליחים והזקנים והאחים שללים לשולם האחים אשר מן הננים באנטוכיה ובסוריה ובקיליקיה: 24 יען וביען שמענו כי יצאו מאנו מבלבלים אתכם ומקללים נפשתיכם בדברים באמרם לכם להמל ולשמר את התורה אשר לא צוינו אותם: 25 لكن טוב בעני כלנו

עשה פולוס נשאו את קולם ויאמרו בלשון ליקונית ירדנו אלינו האלים בדמות אנשים: 12 ויקראו לבר נבא כל ולפולוס קראו הרmis באשר הוא ראש המדברים: 13 וכחן בית כל אשר מוחוץ לעירם הביא השערה שורין ועתורו ווחפץ לזכח הוא והמן העם: 14 ויהי כשמי זה השליחים פולוס ובר נבא ויקרעו את בנדיהם וירוצו אל תוך העם: 15 וויצקעו לאמר אנשים למה תעשו כזו נם אנחנו בני האלים כלים אלה אל אלהים חיים אשר עשה את השמים ואת הארץ ואת הים ואת כל אשר בם: 16 ואשר בדורות קדם הניתה לכל הננים ללכת בדרכיהם: 17 ונום לא חදל להheid על עצמו וייטב לנו בחתו מטר מן השמים ועתות שבע וימלא לבותינו מזון ושון: 18 ואף בדברים האלה כמעט לא עצרו כח לכלוא את העם מזבח להם: 19 ויבאו שמה יהודים מן אנטוכיה ומן איקינויו ויסתו את העם וירגמו את פולוס באבניהם ויסחבו חוצה לער בחשבם כי מות: 20 ויסבו אותו התלמידים ויקם ויבא העירה ומחרת יצא אל דרבי הוא ובר נבא: 21 ויבשרו את הבשורה בעיר ההייא ואיקינוי העמידם תלמידים הרבה שבו אל לוסטריא ואיקוניון ואנטוכיה: 22 ויהקנו את נפשות התלמידים ויזירו אותם לעמד באמונה וכי רק בצרות רבו בוא נבו אל מלכות האלים: 23 ויבחרו להם זקנים בכל הכהלה וכהלה יתפללו ויצומו ויפקודם ביד האדון אשר האמין בו: 24 ויעברו בפסידיא וירדו אל פמפוליא: 25 וישמעו את דבר יהוה בפרני וירדו אל אטלא: 26 ושם באו באניה אל אנטוכיה אשר נמסרו שם לחסד האלים על המלאכה אשר מלאו אותה: 27 ובכאמ שמה הקהילו את העדה ויונדו את כל אשר עשה אתם האלים ואת אשר פתח לננים פתח האמונה: 28 וישבו שם עם התלמידים ימים לא מעטים:

15 ואנשים ירדנו מיהורה וילמדו את האחים לאמר אם לא תמולו כרת משה לא תושען: 2 ויהי על זאת ריב ומחלוקת לא קל להפלוס ולביר נבא עמהם וינורו כי פולוס ובר נבא ואחרים מהם יעלו ירושלים אל השליחים והזקנים על אדות השאלת הזאת: 3 ותלווה אתם הכהלה ויעברו את פינוקיא ואת שמרון מספרים

מבקש ממוני לאמר עבר אל מקדוניא ועזרנו: ¹⁰ וכראתו את המהזה מיר בקשנו לлечת אל מקדוניא בהבינו כי האלים קראנו שמה לבשר אתם הבשורה: ¹¹ ונצא מן טראס ונרד באניה ונכא דרך ישירה אל סמותרקייא וממחרת אל נפוליס: ¹² ונמשם אל פלפי ראשית ערי הפלך של מקדוניא והיא בת חורין ונשב בעיר הזאת ימים אחדים: ¹³ ובכום השבת יצאו אל מהוז ליר אל יד הנדר אשר שם מקום תפליה כמנוגם ונשב ונדרב אל הנשים הננהלות שמה: ¹⁴ ואשה יראת אליהם ושם להודיא מכרכה ארנמן מער תיאטרא שמעה ויפחה יהוה את לבה להקשיב אל דברי פולוס: ¹⁵ ותתבל היא ובני ביתה ותבקש ממוני לאמר אם חשבתםathy נאמנה לאדון באו נא אל ביתו ושבו בו ותפצר בנו: ¹⁶ ויהי בלכנתנו למקום החפללה ותפנע בנו שפהה בעלת אוב אשר עשתה הון רב לאדרניה בקסניה: ¹⁷ ותלך אחרי פולוס ואחריו הלווק וקרוא לאמר האנשים האלה עברו אל עליון מההמודיעים אנתנו ארוח היושעה: ¹⁸ וכן עשתה ימים רבים וירע עני פולוס הדבר הזה ויפן ויאמר אל הרוח אנסי מצוק בשם ישוע המשיח ליצאת ממנה ויצא בשעה ההיא: ¹⁹ ויראו אדרניה כי אולה תחולת בעצם ותפנש את פולוס ואת סילא ויסחובם אל הרחוב לפני זקניהם העיר: ²⁰ ויביאום אל השרים ויאמרו האנשים האלה עכרים את עירנו והם יהודים: ²¹ ומורדים חקוקת אשר לא נכון לנו לקלבלם ולעשות כי רומיים אנחנו: ²² ויקם נם העם עלייהם והשרים קרעו את בנידיהם מעלייהם ויצו להכותם בשותים: ²³ ויהי אחרי הכותם את מכחה הרבה וישליכם במשמר ויצוו את שומר האסורים לשמרם היטיב: ²⁴ והוא כאשר צוחן חשליכם בחדר המשמר הפנימי יישם את רגליהם בסד: ²⁵ ויהי כחצות הלילה ויתפללו פולוס וסילא ויזמרו לאליהם והאסורים מקשיבים אליהם: ²⁶ ופתחם היה רعش גדול עד אשר צעו מוסדרות בית הכלא וכרכנע נפתחו כל הדלתות ומוסדרות כלם נתקו: ²⁷ וושומר האסורים נער משותו ויהי כראתו את דלתות המשמר נפתחות וישלף חרבו ויבקש לאבד את עצמו בחשבו כי ברחו האסורים: ²⁸ ויקרא פולוס בקהל גדול לאמר אל העש לך מאומה רע כי פה אנחנו כלנו: ²⁹ וישאל נרות וידלן פנימה והוא מרעד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

יהרו לבחר אנשים לשלחם אליהם עם חביבינו בר נבא ופולוס: ³⁰ 26 אנשים אשר מסרו נפשם על שם אדרניינו ישוע המשיח: ³¹ על כן שלחנו את יהודת ואת סילא אשר נם הנמה ינדדו זאת בפייהם: ³² כי טוב לפני רוחה הקדש ולפנינו לבתיהם שום עלייכם משא אחר לבד מלאה הדברים הצריכים: ³³ אשר תרחקו מזבחי אלילים מן הדם ובבשר התהנק ומן הזנות אם מלאה תשמרו את נפשתיכם חיטיבו לעשות ושלום לכם: ³⁴ וישלחו האנשים ויבאו אל אנטויוכיה ויקהלו את העם ויתנו להם את האגרת: ³⁵ ויקראו אתה והוא יושמכו על הנחמה: ³⁶ 32 ויהודה וסילא אשר נם נבאים נחמו האחים בדברים רבים ויזוקם: ³⁷ ויהיו שם ימים אחדים וישלחו האחים בשלים אל החלחים: ³⁸ וויתיב עני סילא לשכת שם: ³⁹ ופולוס ובך נבא ישבו באנטויוכיה וילמדו ויבשרו את דבר יהוה מהו ונם רבים אחרים עמים: ⁴⁰ ויהי מזמן ימים ויאמר פולוס אל בר נבא לך נשובה ונפרקה את אחינו בכל עיר ועיר אשר קראנו שם את דבר יהוה ונראתה מה המה: ⁴¹ ובר נבא יען לךחת אתם את יהונן המכנה מרקוס: ⁴² אך פולוס לא אבה לךחת אתם את האיש אשר סר מעלייהם בפמנופלא ולא הילך אך אתם במלאכתם: ⁴³ ויהי רגע עד אשר נפרד איש מאתו ויהק בר נבא את מרקוס ויסע באניה אל קפרוס: ⁴⁴ ופולוס בחר לו את סילא וימסרהו האחים אל חסד יהוה ויצא: ⁴⁵ ויעבר בסוריה ובקוקיליקיא ויהזק את הקהילות:

16 ¹ ויבא אל דרכי ואל לוסטרא והנה שם תלמיד אחד ושמו טימוטווס והוא בן אשה יהודית מאמת ואביו יוני: ² ויהי לו שם טוב בין האחים אשר בלוסטרא ובאיקנין: ³ בו בחדר פולוס אשר יצא אותו ויקח וימל את אביו כי יוני הוא: ⁴ ויהי בעברם בערים וימסרו להם לשמר את הפקודים אשר גרוו השילחים והזקנים אשר בירושלים: ⁵ ותתזקנה הקהילות באמונה וירב מספן יום יום: ⁶ ויעברו בפרוניא ובארץ גלטיא כי מנעם רוח תקדר שמחשיע את הדבר באסיה: ⁷ וככאמ אל מוסיא הויאלו לлечת אל ביתוניא ולא נחיה להם הרוח: ⁸ ויחלפו ממוסיא וירדו אל טראס: ⁹ וחוון נראה אל פולוס בלילה והנה איש מוקדון נצב והוא

30 ויווציאם החוצה ויאמר אדרני מה עלי לעשות למען אושע: 31 ויאמרו האמן באדרון ישוע המשיח והושע אתה וביתך: 32 זונידו לו את דבר יהוה וכלל אשר בבתו: 33 ויקחם בלילה בשעה ההיא וירחץ את חבורתיהם וימחר להתבל הוא וכל אשר לו: 34 ויעלם אל ביתו ושם שלחן לפניהם ויגל עם כל ביתו על היותו אמיתי באלהים: 35 ובוחית הבקר שלוו השרים את השורדים לאמר שלח את האנשים ההם: 36 וינד שמר האסורים לפולוס את הדברים האלה לאמר שלחו השרים לפטר אחכם ועתה צאו ולבו בשלם: 37 ויאמר פולוס אליהם הכה הכונו ננד כל העם בלא דין ומשפט ואנתנו אנשים רומיים וישלכו אותנו במשמר ועתה נסתיר גרשונו אל נא כי אם יבוא הנה וווציאנו: 38 וגנוו השטרים לשרים את הדברים האלה ויהי כשםם בלא דין ומשפט הם ויראו: 39 ויבאו ויחלו פניהם ויווציאום וישאלו מהם לצאת מן העיר: 40 ויצאו מן המשמר ויבאו אל בית לודיא ויראו את האחים ויהודים וילכו לדרם:

17 ויהי אחריו עברם באמנפוליס ובאפלוני ויבאו אל תסלוני אשר שם בית הכנסת היהודים: 2 ופולוס נכנס אליהם כמשפטו ושלש שבתות דבר עמהם בדברי הכתובים: 3 פתחו והוכח להם כי צריך היה אשר יענה המשיח ויקום מן המתרים וכי זה הוא המשיח ישוע אני מנייד לכם: 4 ויאמינו מקצתם ויסփחו על פולוס וסילא ונם יראי אליהם מן הינוים לרב ונשים חשובות מספר לא מעט: 5 ויקנאו הסורדים שביהודים ויקחו להם אנשי בליעל מבטלי השוק ויקבצו המון ויחמו את העיר ויסבו על בית ייסון ויבקשו להבאים חוצה אל העם: 6 וכאשר לא מצאו אותם סחבו את ייסון ואנשים מן האחים לפניראשי העיר ויצעקו לאמר הנה המדיחים את כל שבוי תבל בא נס הלו: 7 ויסון אסף אתם אל ביתו והם כלם עשים ננד דתוי הקיסר באמרים כי יש מלך אחר והוא ישוע: 8 ויהירידו את העם ואת ראש העיר אשר שמעו את זאת: 9 ויקחו ערבען מידי ייסון ומידי האחים ואחריו כן פטרום: 10 והאחים מחרדו לשלה את פולוס ואת סילא לילה לבראה והם בבאים שמה הלו לבית הכנסת היהודים: 11 ואלה היה נדיבים מאנשי תסלוני ויקבלו את הדבר בכל לב וידרשו בכתובים יום יום

19 ויבאו אל אפסוס ויעזב אתם שם והוא הילך לבית הכנסת וידבר עם היהודים: 20 ויבקשו מהם להאריך ימי שבתו אתם ולא אבה: 21 כי אם נפטר מהם אמרו מהיב אני לחתן את החן הבא בירושלם ואחריו כן אשובה אליכם אם ירצה יהוה וילך לו באגיה מן אפסוס: 22 ויבא אל קסדרין ויעל וישאל לשлом הקהלה וירד אל אנטוכיא: 23 וישב שם ימים אחדים וילך למסעיו ויעבר בארץ גלטיא ופרוניא ויהזק את כל התלמידים: 24 ואיש יהודי בא אל אפסוס ועיר מולדתו אלכסנדריה ושמו אפולוס איש דברים ותקיף בכתביהם: 25 והוא היה מלמד דרך האדון והוא מדבר כחם רוחו ומלמד היטב על אדרות ישוע ולא ידע כי אם טבילה יהונתן לבדה: 26 והוא החל לקרוא בבית הכנסת בבטחון לבב וישמעו אותו עקילס ופריסקלה ויהקחו אליהם וויספו להניד לו את דרך האלים באדר היטב: 27 ויחפץ ללכת לאכיה ויכתו האחים אל התלמידים ויעררו אותם לקללו ויבא שמה ויעזר הרבה את המאמינים על ידי החסר: 28 כי בחזקה התמכח עם היהודים לפני כל העם ויראם מן המקראות כי ישוע הוא המשיח:

19 יהו בהיות אפולוס בקורנותוס ויעבר פולוס במדינות העליונות וירד אל אפסוס וימצא שם תלמידים: 2 ויאמר אליהם הקבלתם את רוח הקודש אחריו אשר האמנים ויאמרו אלו אף לא שמענו כי ישנו רוח הקודש: 3 ויאמר אליהם על מה אפוא הטבלתם ויאמרו על טבילה יהונתן: 4 ויאמר פולוס יהונתן הטביל בטבילה התשובה ואמר אל העם כי האמן יאמינו באשר יבוא אחריו והוא המשיח ישוע: 5 ויהי כהמעם זאת ויבאו להטבל בשם תורה: 6 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא עליהם ישוע האדון: 7 ויסמך פולוס את ידיו עליהם ויבא בשם רוח הקודש וימללו בלשנות ויתגנבו: 8 ויהיו כלם כשנים עשר איש: 9 ויבא אל בית הכנסת ויקרא שם בבטחון לבב וידבר עם כשלשה חדשם ויט את לבם אל דבריו מלכות האלים: 9 אך מקצתם הקשו את לבם ולא האמינו וידברו סרה על הדרך הזה לפני הקהיל ויסר מהם ויבדל מתחום את התלמידים וידבר אתם יום יום בבית המדרש של טורנוס: 10 וכן היה כשנתים ימים עד כי שמעו כל ישבי אסיה נס היהודים נס יוניס את דבר פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו: ישוע האדון: 11 ונבורות נדלות עשה האלים על ידי

בצדך על ידי איש אשר הפקידו ויתן עדות נאמנה לכלם בהקומו אותו מן המתים: 32 וככאשר שמעו היהודים מהים אלה הלויגו לו ואלה אמרו על זאת נשמע בעת אחרה: 33 ובכן יצא פולוס מתחום: 34 ומוקצתם דבקו בו ויאמינו שמה דמרים ועוד אדרים עמהם:

18 אחד כן סר פולוס מאותנס ויבא אל קורנותוס: 2 וימצא יהודי נולד בפונטוס ומשו עקליס אשר בא מקרובמן איטליה הוא ואשתו פריסקלה מפני אשר צוה קלודוס את כל היהודים לסור מעיר רומי: 3 ויבא אליהם והוא ביהום בני אמנתו אחת וישב אותם ויעש מלאותו ואמנותם עשו ירעות האלים: 4 וידבר בבית הכנסת בכל שבת ושבת וויכח את היהודים ואת היוונים: 5 וככובא סילא וטימותויס מקרדוניא היה פולוס נש בروح להעיר אל היהודים כי ישוע הוא המשיח: 6 ויהי כהמרותם וננדפס ונערת את בנדוי ויאמר אליהם דרכם בראשים ואנכי נקי מעטה אלה לאל הגנים: 7 וילך משם ויבא אל בית איש ושם יוסטוס איש ירא אללים וביתו סמוך לבית הכנסת: 8 וקריספוס ראש הכנסת האמין באדרן הוא וכל ביתו ונם קורנותיס ריבים בשם שםם האמיןו ויטבלו: 9 ודבר האדון היה אל פולוס במחזה בלילה לאמר אל תירא כי אם דבר ואל תהשח: 10 כי ענק אנכי ואיש אל יגע לך להרעך לך כי נוי נדול לי בעיר הזאת: 11 ווישב שם שנה ושהה חדשם וילמד בהם את דבר האלים: 12 ויהי בהיותו גליאו שר מדינת אכיה ויקומו היהודים כלם וחדו על פולוס ויבאudo אל כסא המשפט: 13 ויאמרו כי עתה נושאתי ושמעתוי אחכם היהודים כמשפט: נבליה כי עתה נשאתי ושמעתוי אחכם היהודים כמשפט: 15 אבל אם היא שאלת על מלון ושותה והדרת שלכם ראו אתם ואני אין רצוני להיות שפט על דברים כאלה: 16 וירש אתם מלפני כסא המשפט: 17 ויאחו כל היהודים את סותחין ראש הכנסת ויכחו לפניו כסא המשפט גליאו לא שת לבונם לזאת: 18 ופולוס ישב שם עוד ימים רבים ויפטר מן האחים וירד באגיה לכת אל סוריא ואתו פריסקלה ועקליס ויגלח את ראשו בקנטרי כי נדר עליו:

שם אלה בכהה ואלה בכהה כי מבוכה גדרולה הייתה בקהל
ורבם לא ידעו על מה זה נאSpo: 33 וימשכו מותך
ההמון את אלכסנדר והיהודים דחו אותו עד צאתו וינפּ
אלכסנדר את ידו ויבקש להצדרק *לפנֵי העם*: 34 והנה
כהיכרום כי הוא יהודי נושא כלם קול ויזעקו כשתו שעות
לאמר גדרולה ארטמייס של האפסים: 35 ויהס סופר העיר
את העם ויאמר אנשי אפסוס מי הוא האיש אשר לא ידע
כى העיר אפסוס סכנתה היא להיכל של ארטמייס המלכת
הנדולה ולצלמה הירוד מן השמיים: 36 ויען אשר אין
לכחש בדברים האלה ראוי לכם להוות שקטים ולא
לעשות דבר נמהר: 37 כי הבאתם את האנשי האלה
אשר אינם נולי מקדש נם אינם מנדפי מלכתכם: 38 ולכן
אם לדמיטריאוס ולהחרשים אשר אותו דבר ריב עם איש
הנה לנו ימי בית דין ושורי המדיינה ויביאו אליום את
ריבם: 39 ואם תבקשו דבר אחר שפט ישפט בקהל כפי
החוק: 40 כי הלא בסכנה אנחנו להתחיב במרד בעבור
היום הזה ודבר אין לנו לחת דין ווחשוב על הרנשה
זהיא: 41 ויהי כאשר כלה לדבר בדברים האלה וישלח
את הקהל:

20 ואחרי אשר שקעה המהומה קרא פולוס לתלמידים
ויברכם ויצא לכלת אל מקרונייא: 2 ויעבר במדינוות
ההן ויזהר אתם בדברים רבים ויבא אל ארץ יון: 3
וישב שם שלשה חדשים ויהי באמרו ללבת אל סורייא
ויארכו לו היהודים וינגר לבבו לשוב דרך מקרונייא: 4
וילכו אותו עד לאסיה סופטראוס הברואי ומן התסלנייקים
ארסטרטוס וסקונדרוס וגיאוס הדרבי וטימותיאס ומן אסיה
טוכיקוס וטודופימוס: 5 ואלה הלכו *לפנינו* ויויחילו
לנו בטרואס: 6 ואנחנו יצאנו מן פילפי אחרי ימי חג
המצות ומקץ חמשה ימים באניה אליהם אל טראס
ונשב שם שבעת ימים: 7 ויהי באחד בשבת כאשר
אנספו התלמידים לבעצם הלחם וירדבר אתם פולוס כי
אמר לכלת שם למחה היום ויארך הדבר עד חצotta
הלילה: 8 ונורות רבים היו בעליה אשר נאSpo נם: 9
ובתור אחד שמו אבטוכוס ישב בחלון וירדם בהאריך
פולוס את אמרתו ותגבר עליו שנתו ויפל מהמדור
השלישי למטה וישאחו מות: 10 וירד פולוס ונגר עליו
ויחבקו ויאמר אל תבחלו כי נשמהו בו: 11 ואחר עלה

פולוס: 12 עד כי נם הנינו סודרים וחנרת מעל עור
בשרו על החולים ויסורו מהם תחלאים וنم הרוחות
הרעות יצאו: 13 ואנשים מן היהודים הסבבים ומלהחים
הוואילו להזכיר את שם ישוע האדון על אהוו הרוחות
הרעות לאמר משבי עני אתכם *בישוע* אשר פולוס קרא
אותו: 14 והעשים ככה היו שבת בני סקוה אחד מגודלי
כהני היהודים: 15 ויען הרוח ויאמר את ישוע עני מכיר
את פולוס עני ידע וממי אתם: 16 ויקפץ עליהם בעל הרוח
הרעה ויגבר עליהם ויכבשם עד כי יסנו מן הבית ההוא
עירמים ופוצעים: 17 ו יודע הדבר על כל היהודים והווינם
ישבי אפסוס ויפל פחד על כלם וינדר שם האדון ישוע:
18 ורבים מן המאמינים באו ויתודו ווידייעו את אשר עשו:
19 ורבים אשר עשקו במעש כשבים הביאו את ספריהם
וישרפום לעניין כל ויחשבו את ערכם וימצאו חמשת
רבבות דינרים: 20 ודבר יהוה נבר מאד וילך הילך
וחיק: 21 ויהי ככלות הדברים האלה עין פולוס ברוחו
לעבר בתוך מקרונייא ואכיא וללבת ירושלים ויאמר
אחריו הוטי שמה ראה אראה נם את רומי: 22 וישלח
שנים מן המשרתים אותו את טימוטיאס ואת ארסטוס אל
מקרונייא והוא התהממה עוד ימים באסיה: 23 ותהי בעת
ההיא מהומה לא קטנה על אדרות דרך יהוה: 24 כי
צורך כספי אחד דמיטריאס שמו עשה היכלות כסף של
ארטמייס המציא לחרשים משכרת לא מעט: 25 ויקח
אתם ידים כי מן המלאכה הזאת עשינו כבוד: 26 ואותם
דאים ושמיעים אשר לא באפסוס לבדה כי נם כמעט
באסיה כליה זה פולוס פתח וחריח המון עם רב לאמר
לא אלהים אלה הנעים בידים: 27 ועתה עוד מעט
ולא בלבד חלקנו זה יהוה לבוז כי אם נם היכל ארטמייס
המלכת גדרולה יהשב לאין ותכלת תפארתה אשר כל
אסיה וכל ישבי תבל מכבדים אותה: 28 ויהי כשם עם
את דבורי יומלאו חמה ויזעקו לאמר גדרולה ארטמייס
של האפסים: 29 ותملא כל העיר מבוכה ויסערו כלם
יהודים אל התאtron ויהטפו אותם את נויס ואת ארסטרטוס
אנגשים מקרוניים וחבריו פולוס במשעיו: 30 ויאל פולוס
לבוא אל תוך העם ולא הניחו לו התלמידים: 31 ווים
מקצת ראשיא אסיה אשר היה אהביו שלחו אליו וויהרו
אתו אשר לא ימלאדו לבו לבוא אל התאtron: 32 ויזעקו

זהבו או לבודו: ³⁴ ואתם ידעתם כי ידי אלה עברו بعد צרכו ובעוד צרכו ההלכים אתי: ³⁵ ובכל הראותיהם אתם כי כן עליינו לעמל ולתמן את החלשים ולזכר את דבריו האדון ישוע כי הוא אמר טוב עיר ברכיו ויתפלל ואחריו דברו את הדברים האלה כרע על ברכיו ויתפלל עם כלם: ³⁷ ויבכו כלם בכינודול ויפלו על צוארי פולוס ונש��ו לו: ³⁸ ובויתר התעצבו על הדבר אשר דבר כי לא יוסיפו עוד לראות פניו וילחוו אל האניה:

21 ויהי כאשר נפרדנו מהם ונרד באניה ונבוא דרך שירה אל קוס ומחרת אל רודוס ושם אל פטרה: ² שם מצאנו אניה עברת אל פינקיא ונרד בה ונעבר: ³ ונרא את בני קפרוס ונעזנה לשמאל ונעבר אל סוריה וננייע אל צור כי שמה יוציאו את מעמסת האניה: ⁴ ונמצא את התלמידים ונשב שם שבעת ימים והם אמרו אל פולוס על פי הרוח לבתי עלה ירושלים: ויהי אחרי מלאת לנו הימים האלה ונצא ללבת לדרכו וילו אנתנו כלם עם נשיםיהם ועם טפם עד מחוץ לעיר ונכרע על ברכינו על חוף הים ונתפלל: ⁶ ונברך איש את רעהו ונען אל האניה והמה שבו איש לביתו: ⁷ וואנו כלינו את דרך הים ונרד מצור אל עכו ונשאלא לשולם האחים ונשב אtam يوم אחד: ⁸ ומחרת נסענו פולוס ואשר אותו ונבא אל קסריין ונלך אל בית פילוס המבשיר אשר הוא אחד מן השבעה ונשב עמו: ⁹ ולו הוו ארבע בנות בתולות מתנבות: ¹⁰ ויהי בהוותנו שם ימים רבים וירד נביא אחד מיהודה ושמו אגבוס: ¹¹ ויבא אצלנו ויקח את אוזו פולוס ויאסר בו את ידיו ואת רגליו ויאמר כה אמר שמענו את זה ונבקש ממנו אנחנו ואנשי המקום אשר אשר לוז האזר והזינירוז בידי הנו: ¹² ויהי כאשר יבכו ותשברו לבבי כי נכנן אובי לא בלבד להאסר כי נס למות בירושלים על שם ישוע האדון: ¹⁴ ולא אבה שמע ונרף ממנו לאמר רצון והוא יעשה: ¹⁵ ואחרי הימים האלה נשאנו את כלינו ונעל ירושלים: ¹⁶ וילכו אנתנו שם תלמידים מקרים ויביאו אנתנו ללוון בבית איש כתבי ושם מנסון והוא תלמיד ישן: ¹⁷ ויהי כבאו ירושלים ויקבלו אנתנו האחים בשמחה: ¹⁸ ומחרת היום נכנס

ויבצע הלחם ויטעם וירב לשיח אתם עד אור הבקיר ויצא ללבת לדרך: ²² וזה הביאו את הנער חיו ונחמו עד מאד: ²³ ואנחנו קדמוני לדרך באניה ונעבר אסופה למען נכח שם אנתנו אט פולוס כי כן צוה והוא חשב בלבו ללבת שמה ברגליו: ¹⁴ וויפגש אנתנו באסוס ונכח אתו ונבא אל מיטולני: ¹⁵ וומשם יצאנו באניה ונפגע ממחרת אל מול כויס ובוים השליishi עברנו אל סמסו ונلن בטרונגולוין ולמחרתו באנו אל מיליטוס: ¹⁶ כי פולוס אמר לעבר מעל פנו אפסוס פן יצטרך להתמהמה באסיא כי אין לבוא אם יוכל עד תג השבועות ירושלים: ¹⁷ ומיליטוס שלח אל אפסוס ויקרא את זקנו הקהלה: ¹⁸ ויבאו אליו ויאמר להם אתם ידעתם איך היה עמכם בכל עת מן היום הראשון אשר דרכה רגלי באסיא: ¹⁹ אשר עברתי את האדון בכל עונה ובבדמותה הרבה ובמוסות המזאות אתי בנכלי היהודים: ²⁰ איך לא כחדתי מכם כל דבר תועלת והנדתיו לכם ולמדתי אתכם ברכבים ובכל בית ובית: ²¹ ואעד להודים וליוונים את התשובה לאלהים ואת האמונה באדניינו ישוע המשיח: ²² ועתה הנה אסיר הרוח לכלת ירושלים ואני יודע מה יקרני שם: ²³ אפס כי רוח הקדרש מעיד בכל עיר ועיר לא אמר כי מוסרות וצרות נכונו ל: ²⁴ אבל לא אהוש לאחת מהנה ונג נפשי לא יקרה בעני לעמץ אשלים בשמחה את מרוצתי ואת השירות אשר קיבלתי מאת האדון ישוע להעיר על בשורת חסד אליהם: ²⁵ ועתה הנה ידע אני כי מוסרות וצרות נכונו ל: ²⁶ על את מלכות יהוה כי לא תוסיפו עוד ראות פנו: ²⁶ על כן מעיד אני בכם היום הזה כי נקי אני מדרמי כלכם: ²⁷ כי לא כחדתי מהnid לכם את עצת האלים כללה: ²⁸ לבן שמרו את נשאותיכם ואת כל העדר אשר הקיים אתם רוח הקדרש לפקידים בו לדרות את עדת האלים אשר קנה לו בדם נפשו: ²⁹ כי ידע אני אשר אחרי צאיינו יבואו בתוככם זבים עזים אשר לא יחוסו על העדר: ³⁰ ונג מקרבכם יקומו אנשים דברי תהפכות להטאות אהידם את התלמידים: ³¹ על כן שקדו וקרו כי שלש שנים יומם ולילה לא חדלתי לדבר על לב כל אחד מכם בדמעות: ³² ועתה אני מסר אתכם לאלהים ולדבר חסדו אשר לו היכלה לבנות אתכם ולתת לכם נחלה בקרב כל המקדשים: ³³ לא חמדתי כסף איש או

האלף התניחס לי לדבר אליך דבר ויאמר הידעת יונית: 38 והציא המדברה ארבעת אלפים גנש דמים: 39 ויאמר פולוס איש יהודי אני מטרסוס בן עיר קיליקיא אשר איננה בעלי שם ועתה אשאלה מאתך תנicha לי לדבר אל העם: 40 וינה לו ויעמד פולוס על המעלות הנfine ידו אל העם והתי דממה רבה וירדבר בלבון עברית ויאמר:

22 אנשים אחים ואבות שמעו נא את דבריו התנצלות אליכם: 2 ויהי כשמעם כי הוא מדבר אליהם בלבון עברית ויחשו עוד יותר: 3 ויאמר איש יהודי אני נולד בטرسוס אשר בקיליקיא ומגדל בעיר הזאת לרנגלי גמליאל ומלמד לפוי דקדוקי תורה אבותינו והאי מקנה לאלהים כמכם כלם הום: 4 ואדריך את הדריך הזאת עד מות ואהו אסר ומסניד לבלא אנשים ונשים: 5 כאשר נסיע על הכהן הנדריל וכבל בית הוקנים אשר מהם נס משביב אוור נдол מן השמיים: 6 ואפל ארציה ואשמע קול מדבר אליו שאל שאל למה חרדרפני: 8 ואען ואמר מי אתה אדרני ויאמר אליו אני ישוע הנצרי אשר אתה רדפו: 9 והางנים אשר אתי ראו את האור ויראו ואת קול המדבר אליו לא שמעו: 10 ויאמר מה עשה אדרני ויאמר אליו הדרון קום לך אל דמשק ושם יאמר לך את כל אשר צוית לעשות: 11 ואני לא יכולתי לראות מפני זהר האור הזה והางנים אשר אתי הוליכו ביר ואבא לדמשק: 12 ואיש חסיד כפי התורה ושמו חנניה אשר קנה לו שם טוב בקרוב כל היהודים הישבים שם: 13 ויבא אליו ויעמד ויאמר אליו שאל אתי שוב ראה ובשעה היהיא נפקחו עיני וראיתיהם: 14 ויאמר אלהי אבותינו בחר בך לדעת את רצינו ולראות את הצדיק ולשמע קול מפיחו: 15 כי היו תהיה לו לעדר אל כל בני האדם על כל אשר ראיות ושמעת: 16 ועתה למה תתמהמה קום ותשב ותדרין מחתאיך בקרך בשם: 17 ויהי בשובי אל ירושלים ואתaphael במקדש ותהי עלי ייד יהוה: 18 וארא אותו מדבר אליו חושה צא במרה מירושלים כי לא יקבלו את עדותך עלי: 19 ויאמר הלא הם יודעים

פולוס עמו אל יעקב ויבאו שמה כל הוקנים: 19 ויאלאם לשלים ויספר אותה לאחת את אשר עשה האלים לנוים בשנותו: 20 וישמעו ויהיללו את האלים ויאמרו אליו הך ראה אחינו כמה רכבות יהודים באו להאמין וכולם מכניםים לתחורה: 21 והם שמעו עלייך שמעה כי תלמד את כל היהודים אשר בקרוב הגנים לסור ממשה אמרך כי אין עלייהם למול את בנים וללכת בחוקות התורה:

22 ועתה מה לעשות הנה האסף יאסף המן העם כי ישמעו כי באת: 23 لكن עשה זאת אפוא אשר נאמר אליך: 24 הנה יש אתנו ארבעה אנשים אשר נדר עליהם אתם קח לך והטהר אתם ושלם ההוצאות בעדם למען אשר יגלו את ראשם וידעו כלם כי שמעה שוא שמעו עלייך וכי אתה בעצם מתחלה בחוקות התורה: 25 ועל דבר המאמינים בנויים כתבנו ונודנו אשר לא ישמרו דבר מלאה רק להשמר מזבחי אלילים ומן הדם ומברש שבנקן ומזה נזונות: 26 ויקח פולוס את האנשימים ויתהר אתם ומחרת בא אל המקדש וינדר כי מלאו ימי טהרתם עד כי הקרב קרבן כל אחד מהם: 27 ויהי כאשר קרבנו שבעת הימים לכלות והיהודים אשר מסיסא ראו אתו במקדש ויעוררו את כל החמון וישלחו בו את דידיהם: 28 ויצעקו לאמר אنس ישראל עזרו זה הוא האיש המלמד את כל אדם אשר בכל הארץ סירה על העם הזה ועל התורה ועל המקום הזה ונעם הביא אל המקדש אנשים יונים ויחילל את המקום הקדוש הזה: 29 כי היו ראים את טרופים האפסי בעיר אותו ויחשבו כי פולוס הביא אותו אל המקדש: 30 ותחם כל העיר וירץ העם ויקבץ ויאחזו את פולוס וימשכוו אל מחוץ למקדש ופתהם סגרו הדרלות: 31 והמה מבקשים להמיתו והשMOVEDה באה אל שר האלף של הנדר ביבר וירושלים נבוכה: 32 וימחר ויקח אותו אנשי צבא ושריו מאות וירץ אליהם ויהי כראותם את שר האלף ואת אנשי הצבא ויחדרו מהחותם את פולוס: 33 ונש שר האלף ויחזק בו ויצו לאסרו בנהשתים וישאל מי הוא זה ומה עשה: 34 ויענו מן העם אלה בכח ואלה בכח ולא יכול לדעת מאונמה אל נכון מרוב השaan ויצו להוליכו אל המצד: 35 וכי כבאו עד המעלות וישאחו אנשי הצבא מפני חמת העם: 36 כי עם רב הילך אהריו והם צעקים ואמרים הסר אתו: 37 וכאשר הקרב פולוס להאסף אל המצד אמר אל שר

באליהם: ¹⁰ והריב הולך וחוק ושר האלף דאג פן
 ישעו את פולוס ויצו את אנשי הצבא לדಡה ולחתפה
 אותו מתוכם ולהכיאו אל המצד: ¹¹ ובכילהה ההוא נצוב
 עליו האדון ויאמר חזק פולוס כי כאשר העידות לי
 בירושלים כן העד תעד ברומי: ¹² וויה לפנות הבקר
 ויתהברו היהודים ויאדרו אסר על נפשם לאמר כי לא
 יאכלו ולא ישתו עד אם הרנו את פולוס: ¹³ ומספר
 הבאים באלה הזאת היה יותר מארבעים: ¹⁴ וונשו לא
 ראש הכהנים ואל הזקנים לאמר אסר אסרו על נפשנו
 לבתיהם טעם מאומה עד אם הרנו את פולוס: ¹⁵ וועתה
 והודיעו אותם והסנהדרין את שר האלף ווירידחו מחר
 אליכם כאלו תחפזו לדרש היטוב את ענינו ואנחנו נכוונים
 להמיתם בטרם יקרב אליכם: ¹⁶ וישמע בן אהות פולוס
 את ארבעים וילך ויבא אל המצד וינד לפולוס: ¹⁷ ויקרא
 פולוס לאחר משי המותה ויאמר אלוי הולך את הבוחר
 הזאת אל שר האלף כי דבר לו להודיעו: ¹⁸ ויקחחו
 וויליכחו אל שר האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו
 ויבקש מנני להוליך אליך את הבוחר הזאת כי דבר לו
 להניד לך: ¹⁹ ויאחזו שר האלף בידיו ויסר עמו לבדוק
 ושאלחו מה הוא זה אשר לך להודיעני: ²⁰ ויאמר כי
 נעצרו היהודים יתדו לבקש מך כי מחר תוריד את
 פולוס לפני הסנהדרין ומה מה כאלו חפצים לדעת היטוב
 את ענינו: ²¹ ואתה אל תשמע להם כי ארבעים לו מהם
 יותר מארבעים איש אשר אסרו אסר על נפשם לבתיהם
 אכל ושתות בטרם יחרנו והמה עתה עמדים ומחייבים
 להבטחתך: ²² ווישלח שר האלף את הבוחר ויצחו
 לבתיהם אמר לאיש כי גלה לו את הדבר הזה: ²³ ויקרא
 לשני שרי מאות ויאמר החלצו מאתכם אנשי צבא מאתים
 ללבת לקסנון ופרשים שביעים ומשכני קשת מאותים מן
 השעה השלישית בלילה: ²⁴ ובבמאות יכינו להרכיב
 את פולוס למן הביאו שלם אל פיליכס ההגמוני: ²⁵
 ויכתב אגרת זהה תכין דבריה: ²⁶ קלודויס לוסיאס אל
 פיליכס ההגמוני האדריך שלום: ²⁷ את האיש הזה תפשו
 היהודים ויבקשו המיתו ואבא עם אנשי הצבא ואפלותו
 מהוכם בשמעי כי רומי הוא: ²⁸ ובאשר חפצתי לדעת
 על מה שמננו אותו הורדתיו אל הסנהדרין שלהם: ²⁹
 ואמצא כי שטנו אותו על דברי שאלות דתם ולא על דבר
 אשר יהוה עליו חיב מיתה או מוסרות: ³⁰ וועתה הנה
 את אשר השלכתי אל הכלא והליךתי בבתי הכנסיות
 את המאמינים בך: ²⁰ ובחשוף דם אסתפנוס ערך אף
 אני עמדתי שם חפץ בהרנותו ושומר את בגדי הרני: ²¹
 ויאמר אלוי לך כי אני אל הנום עד למרחוק אשלהך: ²²
 וישמעו אליו עד הדבר הזה ויאו את קולם ויאמרו
 היסרו איש כוה מעל האדמה כי איןנו ראי כי יחיה: ²³
 ויהי בהו חום צעקים ומשליכים את בגדיהם מעלייהם
 וורקים עפר השמיימה: ²⁴ ויצו שר האלף להוליכו אל
 המצד ויאמר לבדקו במלכות למן ידע מדווע מהה
 כהה צעקים עליו: ²⁵ ויהי כאשר אסר להכותו ברכזות
 ויאמר אל שר המאה העמד עליו האפ' רישון לכם להכותו
 איש רומי בלא דין ומשפט: ²⁶ וילך שר המאה כשמי
 את הדבר הזה וינד לשר האלף לאמר ראה מה תעשה
 כי האיש הזה רומי הוא: ²⁷ ויבא שר האלף ויאמר אמר
 לי הרומי אתה ויאמר הן: ²⁸ וויען שר האלף אני בכסף
 רב קניתו לי משפט האורחות הזאת ויאמר פולוס ואני אף
 נולדתי בה: ²⁹ או הרפו ממנה האנשים אשר באו לבדקו
 ונש שר האלף ירא ברעתו כי רומי הוא והוא אסר אותו:
 וنم שר האלף בקש לדעת אל נכוון על מה שטנים אותו
 והיהודים ויתר מוסרתו ויצו להביא את ראש הכהנים
 ואת כל הסנהדרין ווירד את פולוס ויעמידו בתוכם:

23 ויבט פולוס אל הסנהדרין ויאמר אנשים אחים
 בכל תמה לבבי התהלהקי לפני אליהם עד היום הזה:
 2 ויצו חנניה הכהן הנדול את העמדים עליו להכותו על
 פיו: 3 ויאמר אליו פולוס יככה אליהם הקיר המסיד
 האמן ישב אתה לדין אני כתורה ואתה מצוח להכווי
 שלא כתורה: 4 ויאמרו העמדים שם את הכהן הנדול
 לאליהם תחרף: 5 ויאמר פולוס אני לא ידעתי אשר הוא
 הכהן הנדול כי כתוב נסיא בעמך לא תאר: 6 ופולוס
 ידע כי מקצתם צדוקים ומڪתם פרושים ויצעק בתוכה
 הסנהדרין אנשים אחים פרוש בן פרוש א נכי ועל תקות
 המתוים ותחותם אני נדין: 7 ובדברו הדבר הזה היה
 ריב בין הצדוקים ובין הפרושים ויחלך ההמון: 8 כי
 הצדוקים אמרו אין תחיה ואין מלאך ורוח והפרושים
 מודים בשניהם: 9 ותהיו המלה נדולה ויקומו הספרדים
 אשר מכת הפרושים וויתוכחו לאמר לא מצאנו דבר רע
 באיש הזה ואם רוח דבר אליו או מלאך אל נלחמה

ולאדם תמיד: ¹⁷ ומוקע שנים רבות באתי להביא נדבות לעמי ולהזכיר קרבן: ¹⁸ ואהיו מטהר במקדש לא בהמון ¹⁹ עם ולא במחומרה וכן מצאוני אנשים יהודים מסיא: ²⁰ אשר עליהם היה לעמוד הנה לפני ולענות כי אם היה להם נגיד: ²¹ או אלה ידברו נא מהה מה מצאו כי על בעמדיו לפני הסנהדרין: ²¹ בלחתי אם הדבר אחד הוא אשר קראתי בעמדתי בתוכם כי על תחית המתים אני נידון היום לפניכם: ²² ויהיו כשם פיליכס את הדברים האלה ויאחר את דין לעת אחרת כי עניין הדרך הזאת נודעו לו היטב ויאמר ברדת אליו לסייע ש.har האלף אשפט על דברכם: ²³ ויצו את מהה לשום אותו במשמר ולהת לו רוחה ולבתו מנע איש מודיעו משרות אותו ומכוא אליו: ²⁴ ואחרי ימים אחדים בא פיליכס עם אשתו דרוסלה והיא יהודית וישלח לקרה פולוס יושמע אותו על דבר האמונה במשיח: ²⁵ ויהיו דבריו על הצדקה והפרישות ועל הדין העתיד לבוא ויחרד פיליכס ייען עתה זה לך ולכשאפנה אשוב לקרה לך: ²⁶ והוא מקוה כי פולוס יתן לו שיח למן תירחו ובעור זה קרא לו פעמים הרבה והוא ברעמו: ²⁷ ויהיו מוקע שנים ימים ויקם פרקיות פטשות החת פיליכס ופיליכס חפץ להתרצות אל היהודים ויעזב את פולוס החוש בביית האסורים:

25 ויבא פטשות אל המדרינה ויעל אחורי שלשה ימים מקריםין לירושלים: ² והכהן הנדול וראשי היהודים הודיעו את ריבם עם פולוס: ³ וופזרו בו וישאלו ממנה לעשות חסד עמהם להביאו ירושלים והמה מתנכלים אותו להמויתו בדרכ: ⁴ ויען אותו פטשות כי עזיר פולוס בקריםין וכי גם הוא ישב שם בקרוב: ⁵ ויאמר לכן ירדו אתי העצומים שככם ואם יש מאום באיש הזה יענו בו: ⁶ וישב בתוכם יותר מימים עשרה וירד אל קסרים ומחזרת ישב על כסא המשפט ויצו להביא את פולוס: ⁷ הוא בא והיהודים אשר ירד מירושלים סבביו יאשימו את פולוס באשומות רבות ויקשו אשר לא יכול להוכיח: ⁸ והוא הצדק לאמר לא חטא כי במאמה לא לדת היהודים ולא למקדש ולא ליקסר: ⁹ וופטשות חפץ להתרצות אל היהודים ויען את פולוס ויאמר התהפץ לעלות ירושלים להשפט על אלה לפניהם: ¹⁰ ויאמר

הגד לי שהיהודים מתנכלים באיש הזה ואשלחו אליך מיד ונמס את שטנו צוותיו לבוא ולגנש שטנהם לפני אתה שלום: ³¹ ויקחו אנשי הצבא את פולוס כאשר צו ויביאו לו לילה אל אנטפטריס: ³² ומחרת הניחו את הפרשים ללבכת אותו וישבו לצד: ³³ והמה באו אל קסרים ויתנו את האגרת בידיו ההמנון ויעמידו לפני נס את פולוס: ³⁴ ויהי לקרוא ההמנון את האגרת ויאשלא מאה מדינה הוא ויהי כשמו כי הוא מקיליקיא ויאמר: ³⁵ אשמע את דבריך בבוא נס שטניך הנה ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדים:

24 וירד חנניה הכהן הנדול אחורי חמישת ימים ואתו הוקנים וטרטלוں איש דברים ווידייעו את ההמנון את דבר ריבם עם פולוס: ² ויהי כאשר קראו לו ויחל טרטלוں לשטנו ויאמר: ³ את אשר ישבנו על ידך בשלום רב ואשר נשען תקנות רבות לעם הזה בהשחתק נקבל על כל פנים ובכל מקום בכל תודח פיליכס האדר: ⁴ אך לבלתה הלאותך הרבה אתחנן אליך אשר תשמענו בקצר דברינו כחמלתק: ⁵ כי מצאנו את האיש הזה בכתב ומגרא מדינום בין כל היהודים על פני תבל והוא ראש כת הנוצרים: ⁶ והוא גם נשא להל את המקדש ונחפש אותו ונחפץ לשפטו על פי תורהנו: ⁷ ויבא עליינו לסייע ש.har האלף ברב כח ויחטפו מידינו: ⁸ ויצו את שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ווכל שטנו כי בוא יבא לפני אתה כי תחקר אותו ווכל לדעת מפיו את כל הדברים האלה אשר אנחנו טענים עליו: ⁹ וימלאו היהודים את דבריו לאמר כי כן הוא: ¹⁰ וירםו ההמנון אל פולוס לדבר ויען ויאמר ענן אשר ידעת כי זה כמה שנים שופט אתה עם הזה הנני מצדק בלב בטוח על עניינו: ¹¹ ובאתה תוכל לדעת אשר לא עברו יותר משני עשר יום מעת עליות ירושלים להשתחות: ¹² ולא במקדש מצאוני מותכח עם איש או מעורר מהומה בעם ולא בבתי הכנסיות ולא בעיר: ¹³ גם אין ביכלם להוכיח עלי את אשר עתה הם שטנים אוטי: ¹⁴ אבל את זאת מודה אני לפניך כי בדרכ היהיא אשר יקרה בשם כת בה אני עבד את אלה אבותינו בהאמני בכל הכתוב בתורה ובביבאים: ¹⁵ ותקוטרי לאלהים אשר נס הם יחכו לה זאת היהיא כי עתידה אבותינו בהאמני בכל הכתוב ולרשעים: ¹⁶ ובזאת גם עמלתי להיות תחית המתים לב לאלהים

26 **ויאמר אגרפס אל פולוס נתן לך לדבר بعد נפשך או יצתקך פולוס ווושט את ידו ואמר: 2 מאשך אני את נפשי המלך אגרפס כי לפניו אצתקך היום על כל אשר שטנים אתי היהודים: 3 כי אתה ידע היטב כל המנתנים והשאלות אשר בין היהודים ועל כן אשהלה מatak לשמע אתי כארך רוחך: 4 הנה את דרכי מנערוי אשר התהלהבתי בה מאי בזק עמי ובירושלים ידיעם אותה כל היהודים: 5 כי מימים ראשונים ידעוני אם ירצה להעיר כי כפ擅ת התהנתתי על פי הכת המקפdetת ביוטר בעבודתנו: 6 ועתה אני עמד להשפט על הכות הבהירת אשר הבטיחה האלהים את אבותינו: 7 ואשר שנים עשר שבתינו מיהילם להניע לה בעבדם את יהוה תמיד יונם ולילה על דבר התקווה הזאת אגרפס המלך שטנים אותו היהודים: 8 מדורע יפלא בעיניכם כי האלהים יחיה מותים: 9 הנה לפנים אני חשבתי צדקה לוצרך את שם ישוע הנצרי עד מאד: 10 כאשר עשוינו בירושלים ונם קדושים רבים אני הסנרטוי לבתי כלאים בראשון אשר קבלתי מאת הכהנים הנדרלים וכשנחרגו הסכמתי: 11 ובכל בתיה הכנסיות יסרתי אותם פעמים רבות ואנשטים לנדר ואתחוללה בהם עד מאד ואדרפם עד לערים אשר חוצה הארץ: 12 והיו בלבתי עלי ואת לדמץ בראשון הכהנים הנדרלים ובמצותם: 13 והנה אדני המלך בצרחים בדרך ראיות או רצח מזוהר המשמש אשר משמים נהג עלי מסביב ועל ההלכים אתי: 14 ונפל לנו ארצה ואשמע קויל מדבר אליו בלשון עברית לאמר שאל שאל למה חרדיוני קשה לך לבעת בדרבנותו: 15 ואמר מי אתה אדני ויאמר אני יושע אשר אתה רדף: 16 אבל קום ועמד על רגליך כי לבכור ואת נראייתו אליו לבחיר בך למשרת ולעד על אשר ראייתך ועל אשר ארך: 17 בהצילי אותך מן העם ומן הנזירים אשר אשלחך עתה אליהם: 18 לפפק את עיניהם למען ישבו מחשך לאור מיד החשפן אל האלהים וימצאו באמונותם כי את סליחת החטאיהם ואת הנחלה בתחום המקדשים: 19 על כן המלך אגרפס לא המריתי את המראה אשר ראייתך מן השמים: 20 כי אם קראתי ראשונה לשבי דמשק וירושלים ובכל ארץ יהודה וגס לנוים כי ינחו וישבו אל האלהים ויעשו מעשים ראויים לחשובה: 21 ובגנול הדבר הזה חפשו אתי היהודים במרקש ויבקשו להמוגני: 22 והאלים היה**

פולוס לפני כסא משפט הקיסר אני עומד ושם נכוון לי להשפט לא הרעתו ליהודים כאשר ידעת היטב נם אתה: 21 אם הרעתו ויש כי דבר משפט מות בלב אחש נפשי ממות ואם אין כי מאומה מכל אשר הם ענים כי איש לא יוכל להסנרטוי אל ידם את הקיסר אני קורא לדני: 22 ווועץ פסחוטים עם יוועציו וווען אותו לאמר את הקיסר קראת אל הקיסר תלך: 23 וויהי אחריהם וירדו המלך אגרפס וברניקה אל קסרוין לשאל לשולם פסחוט: 24 וויהי כי ארכו להם הימים שם וויספר פסחוט למלך את ריב פולוס לאמר ישפה איש אשר פיליכס הניחו אסור: 25 ובכהותוי בירושלים דברו אליו ראש הכהנים זוקני היהודים על אדותינו ויבקשו ממוני להרץ משפטו: 26 ואען אותם כי אין מנהג הרים מרים למן איש לאבד בטרם יעמד הנשפן לכח שטני ווונן לו מקום להצתקן מן השטנה: 27 ולכון כאשר באו הנה ייחד חשתי ולא התמהמהתי כי מ מהרת הימים ישבתי על כסא המשפט ואצוה להביא את האיש: 28 וויעמדו עליו שטני ולא הביאו עליו דבר רע מאשר הירתי חדר אתו: 29 רק הייהם דבריו ריבת לנגן על עבורה אלהים ועל מת אחד ישע שמו אשר אמר עליו פולוס כי הוא חי: 30 ותכבד בעיני השאלה הזאת ואמר החפץ אתה לילכת ירושלים ולהשפט שם על אלה: 31 אבל פולוס שאל להניחו במשמר עד צאת משפטו מלפני אגוסטוס ואצוה לשמרו עד אשר אשלח אותו אל הקיסר: 32 וויאמר אגרפס אל פסחוט נם אני חפץ לשמע את האיש ויאמר מחר תשמענו: 33 וויהי מ מהרת כבוא אגרפס וברניקה בהודו גודול ויבאו אל אלם המשמעת המה ושורי האלף וננדי העיר ויצו פסחוט ויביאו את פולוס: 34 וויאמר פסחוט אגרפס המלך וכל האישים אשר אתם פה אתנו הנקם ראים את האיש אשר בעבורו פנו כי כל המון היהודים נם בירושלים ונם פה וויצעקו כי איןו בדין שיחיה עוד: 35 ואני כאשר הכרתי כי לא עשה דבר לחיבתו והוא נם הוא קרא את אגוסטוס לדני יעוצז לשלוח אותו שמה: 36 אך אין לי לכתב עליו דבר נכוון לאדונינו ובכבודו ואצוה היבאתו לפניכם ובויתר לפניך המלך אגרפס למען יחקר וידעת מה כתוב: 27 כי לא יתכן בעניין לשלוח אסיר מבלוי הודי נם את עלילת הדברים אשר שמו לו:

בזורי ועד היום זהה עומד אני ומעד לפני קטן ונдол ואיני מדבר דבר זולתי אשר דברו הנביאים ומשה כי עתידות הנה להיות: 23 כי המשיח מענה הוא וכי ראשון הוא לקמים מן המתים להפץ אור בעם ובנוים: 24 ויהי הוא מצדק כאות ויען פסוטס בקול נדול לאמר הנך משתגע פולוס רב הלמוד הביאך לידי שנען: 25 ואמר פולוס אני משבע פסוטס האדריר כי אם דברי אמרת וטעם אכיע: 26 כי המלך יודע את אלה ועל זאת נם בכתהון אני מדבר אליו יען אשר לא אאמין כי נעלם ממנה דבר מן הדברים האלה כי לא בקרון זות נשתה זאת: 27 המלך אגרפס המאמין אתה בנביאים ידעתי כי אאמין אתה: 28 ויאמר אגרפס אל פולוס עוד מעט ותיתנו לחיות נצרי: 29 ויאמר פולוס אבקשה מלאחים אשר אם במעט ואם בהרבה לא אתה לבדך כי נם כל השמעים אוטי היו כמו זולתי המוסרות האלה: 30 והוא בברבו הרבר הוה ייקם המלך והגנון וברניקה והישבים אתם: 31 ויסרו החדרה וידברו איש אל רעהו לאמר האיש הזה לא עשה דבר אשר היה עליו חיב מיתה או מוסרות: 32 ויאמר אגרפס אל פסוטס האיש הזה יוכל להפטר לילא קרא את הקיסר לדינן:

27 וכאשר גנמר הדין כי נ עבר באניה אל איטליה מסרו את פולוס ומקצת אסירים אחרים אל שר המאה לנדור אנטטוס ושמו יולוס: 2 ונרד אל אניה אדרמיטה נכנים לבוא על פנו חוף אסיה ונעבר הימה ויהי אנתנו ארסטרכוס מוקדון מן תסלוניקי: 3 ומחרת הגענו אל צידון ויוולוס עשה עם פולוס חסד וינה לולכת אל מידיעו להעוז בידם: 4 ונלך שם ונעבר בסביבות קפרוס כי הרוחות היו לנדרנו: 5 ונעבר את הים אשר לפני קיליקיה ופמנופוליא ונבא אל מורה אשר בלקואיה: 6 וימצא שם שר המאה אניה אלכסנדרית באה לאיטליה ויבערנו לחוכה: 7 וזה אניה הלה בכבdot ימים רבים לחתר אל היבשה ונעבר מצד לקריטי על פנו הר סלמוני: 8 ואחרי אשר עברנו בתלאות באנו למקום אחד נקרא קילימני אשר קרובה לו עיר ושמה ליסיא: 9 ויהי מАЗ ימים רבים כאשר באה עת הסכנה לירדי הים כי נם הצום כבר עבר ויזהר אתם פולוס: 10 ויאמר אליהם

אליו פולוס ויתפלל וישם עליו את ידו וירפאהו: 9 ואחריו המעשה הזה באו גם החלים الآחרים אשר באו וירפאו: 10 ויכברנו כבוד גדול ובכלהתנו שם שפכו לנו די צרכנו: 11 ואחריו שלשה חדשים עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר ישבה בא' בימי הסתו ואთ דגלה התחומים: 12 ונכון אל סרקוסא ונשב שם שלשה ימים: 13 משם סבנו ונכון אל רגין ובנש רוח דרוםית ביום המחרת באנו ביום השני אל פוטיוויל: 14 ושם מצאנו אחים ויבקשו ממוני לשבת אותם שבעת מימים ובכון הילנו אל רומי: 15 וישמעו האחים את בואנו ויצאו משם לקראתנו עד לשוק אפיקס ועד לששת החנות וירא איהם פולוס ויהודה לאללים וויהזק: 16 ואחר באנו אל רומי העביר שר המאה את האסירים אל שר הצבא ולפולוס הניחו לשבת לבדו עם איש הצבא השמר אותו: 17 ויהי אחרי שלשה ימים ויקרא פולוס אליו את הראש היהודי ויקלחו אליו ויאמר אליו אחים אנשי אחיך אף כי לא מעלתי מעל בעמנו ובחוקות אבותינו אסרוני בירושלים ומסרוני לידי הרומיים: 18 והם אחרי חקםอาท' אמרו לפטרני כי לא נמצא כי משפט מות: 19 והיהודים קמו בי ואננס לקרה את הקיסר לדנייך אין נפש לשטן את עמי בדבר: 20 ובכבוד זאת קראתי לכם לראתכם ולדבר עמכם כי בוגל תקות ישראלי אסור אני בכבול הזה: 21 ויאמרו אליו לא קבלנו על ארותיך אגרות מארץ יהודה ולא בא הנה אחד מן האחים אשר הניד או דבר עלייך דבר רע: 22 אמנים חפצים אנחנו לשמע את אשר בלבך כי נודע לנו אשר בכל מקום יריבו אל הכת הזאת: 23 וישמו לו יום מועד ויבאו אליו רבים אל מלונו ויעד מותורת משה וממן הנביאים מבקר עד ערב: 24 וויש אשר שמעו אל דבריו ויש אשר לא האמינו: 25 ויחילו בדעתם ויסורו לכת לדרכם בדבר פולוס הדבר האחד הזה היטב דבר רוח הקדר לאבותינו בפי ישעיהו הנביא לומר: 26 לך ואמרת לעם הזה שמעו שמעו ואל תבינו וראו ראו ואל תדעו: 27 כי שמן לב העם הזה ואזנו כבדו ואת עיניו השע פן יראה בעינו ובازינו ישמע ולבבו בein ובש ורפהתו: 28 לבן דעו כי לויום נשלחה השועת אליהם ומה ישמעו: 29 ויהי בדברו זאת הלו מאות היהודים ויתוכחו הרבה איש עם רעהו: 30 ופולוס ישב אל שר המאה ואל אנשי הצבא לא אמר אם אלה לא ישבו אנתו באניה לא הוכלו את להוציא: 32 ויקցנו אנשי הצבא את חבל העברה ויתונוה לנפול: 33 והבקר טרם יאור ופולוס מבקש מכלם לטעם לחם לאמר היום יום ארבעה עשר אשר חיכתם צמים ולא טעםת מואמה: 34 על כן קרא אני אתכם לטעם לחם כי הוא למחיתכם כי איש איש מכם לא יפל משערת ראשו ארץ: 35 הוא דבר את הדברים האלה והוא לך את הלחס ווודה לאלהיים לפני כלם וובצע ויחיל לאכל: 36 ויאמץ לב כלם ווטעמו אכל נם המה: 37 ואנחנו כל נפש אשר באניה מאותם ושביעים ושש: 38 ויאכלו לשבעה ויקלו מעל האניה ויטילו את הצהה אל הים: 39 הבקר אור ולא הכירו את הארץ אבל ראו כמפרץ וחוף לו ווועצו לנחן אלו את האניה אם יוכלו: 40 וינדרו את העוניים ויעובם לים ויתירו נם את מיתרי המהנין וירשו מפרש התאן אל פנ' הרוח ויבקשו לבא אל החוף: 41 ויפגעו במקום אשר הים משני עבריו ותפרק בו האניה ותעמד ראהה לא יניע ואחרוריה נשברו משאון הנלים: 42 ותהי עצת אנשי הצבא להמית את האסירים פן ישחה איש מהם וימלט: 43 ושר המאה חפץ להציל את פולוס וינה את עצם ויאמר מי ידע לשחות ירד ויעבר ליבשה ברשנה והנשארים אלה על קרשים ואלה על שברי האניה: 44 ויהי כן וימלטו כלם אל היבשה:

28 וכאשר נמלטו נודע לנו כי שם האי מליטי: 2 והנקרים לא המיעטו חסדים עמנוי כי בערו אש ויאספו את כלנו אליהם מפני הנש הירוד ומפני החק: 3 ופולוס אסף לו ערמות קצים וישם על המוקד ומן החם יצא אפה ויאחז בידו: 4 ויראו הנקרים את החיה תלויה על ידו ויאמרו איש אל רעהו אכן רצח האיש הזה אשר הנקמה לא הניחה לו לחיות אף כי נמלט מן הים: 5 והוא נער את החיה מעל ידו אל גור האש ולא הרעה לו מואמה: 6 והם הוחילו אשר יצבה גנפו או אשר יפל מטה התרם ויחילו עד בוש ותנה לא קrhoו כל אסון ויהפך לכם ויאמרו כי אלהים הוא: 7 ובסבירו המוקם ההוא היו שדות אשר לראש אנשי האי ושם פובליוס הוא הביא אתנו לבייחו ויכלכל אתנו בטובו שלשת ימים: 8 ואבוי פובליוס מוטל למשכב בקדחת ובמחלה המעים ויבא

שנתים ימים בביתו אשר שכר לו ויקבל את כל הכאים
אליו: ויראה את מלכות האלים וילמד את דרכי
ישוע המשיח אדניינו בכל בטחון לבו ואין מנע:

אל-הַרְוָמִים

נתنم האלים לטמאה בהאות לבם לנבל נויריותם איש את רעהו : 25 אשר המירו אתם האלים בכוב ויכבדו ויעבדו את הברית תחת בראש המברך לעולמים אמן : כי נישם החליפו את התשמיש כדרכו בשלא כדרכו : 26 בעבור ואת נתنم האלים לתאות בושה (aiōn g165) 27 וכן גם הזכרים עזבו את תשמיש האשא כדרך ויחמו זה בזיה בתשוקתם ויעשו תועבה זכר עם זכר ויקחו שכר משובחם הרואו להם בעזם נופם : 28 וכאשר מסו להשין האלים בדרעת נתنم האלים ביד רעה נמאסה לעשות את אשר לא יתכן : 29 וירב בקרבם כל חמס נזות ורשות בצע ואון וימלאו קאה ורצח ומריבה וגימה ותהפקות : 30 הילci רכילה ומולשנים שני אליהם ומרמה ותהפקות : 31 נבערים מדעת ובנדים אוכרים נטרי שנאה אבותם : 32 יודעים מהם את משפט האלים כי עשי ולא רחמים : 33 אלה בני מותם ולא בלבד שייעשו את אלה כי נם רצתה נפשם בעשיהם :

2 **לכן אין לך** התנצלות אתה בן אדם הדרן תהיה מי שתהיה כי במה שתדרין את חברך תחיב את נפשך באשר אתה הדרן תעשה כמעשיהם : 2 וידענו כי משפט האלים כפי האמת על עשי אלה : 3 ואתה בן אדם הדרן את אשר פעלן אלה ועשה כמעשיהם התחשב להמלט ממשפט האלים : 4 או התבעו לעתרת טבו ולחלמו ולארך רוחו ולא ת התבונן כי טובת האלים תדריך אתך לתשובה : 5 ובקשי לבבך הממאן לשוב תצבר לך עברה אל יום עברת האלים ועת הגנות צדקה משפטו : 6 אשר ישלם לאיש כמעשיהם : 7 **למתמידים בעשות הטוב** ומבקשים את הכבוד והדרדר ואת אשר איננו עבד יtan את חייו העולמיים : 8 (aiōnios g166) ועל בני המרי ואשר לא יশמעו לאמת כי אם לעוליה שמעו חרון אף וחתמה : 9 צרה ומצוקה על כל נפש אדם עשה הרע על היהודי בראשונה וכן גם על הינו : 10 וכבוד והדרר ושלום לכל עשה הטוב ליהודי בראשונה וכן גם לינו : 11 כי אין משא פנים עם האלים : 12 כי כל אלה אשר חטאו בלי תורה נם בבלוי תורה יאבדו ואשר חטאו בתורה נם על פי התורה ישפטו : 13 כי לא שמי התורה צדיקים לפני האלים כי אם עשי התורה הם יצדקו : 14 כי הנויים עופ וחולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן נם

1 פולוס עבד ישוע המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לבשורה אליהם : 2 אשר הבטיחה מלפניהם ביד נבייאו בכתב היד : 3 על דבר בנו הנולד מזרע דוד לפ' הבש' : 4 אשר הוכן לבן האלים בנכורה לפ' רוח הקדשה בתחיתו מבין המתים הוא ישוע המשיח אדניינו : 5 אשר בידיו קבלנו חן ושליחות להקים משמעת האמונה בכל הנויים למן שמו : 6 אשר בתוכם הנכם נם אתם קרואי ישוע המשיח : 7 לכל אשר ברומי יידידי אליהם וקרואים להיות קדושים חסד ושלום لكم מאת האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח : 8 בראשונה אורדה לאלהי בישוע המשיח על כלכם אשר ספר אמונתכם בכל העולם : 9 כי האלים אשר עבד אותו ברוחו בברשות בנו לעדר לי כי תמיד אני מזקיר אתכם : 10 בהעתירך בתפלותיכם כל עת למן אשר רך הפעם אצלייך ברצונם אליהם לובא אליהם : 11 כי נספה נספה לראותכם ולחלק לכם אי זו מחת רוח למן תחזוקי : 12 והוא להתנחים עמכם וזה בזיה באמונה אשר לכם גם לי : 13 ולא אחד מכם אחוי כי פעמים רבות שמתיה על לבי לבוא אליהם אך נמנע מעד הנה למן אמצע פרי נם בכם כמו ביתר הנויים : 14 מחייב אני לויינום גם ללויעם לחכמים וגם לפתאים : 15 **לכן נדבני לבי להשמע את הבשורה נם אתכם אשר ברומי :** 16 כי איני בוש מברשות המשיח באשר נבורה אליהם היא לחשעת כל המאמין להודי בראשונה וכן גם לינו : 17 כי תגלה בה צדקה אליהם אמונה אל אמונה ככתוב יצדיק באמונתו יהיה : 18 כי נגלה חרון אליהם מן השמיים על כל רשותם בני אדם וועליהם אשר יענרו את האמת בעולה : 19 יען אשר דעת האלים נלויה בקרבם כי האלים הורדים אורה : 20 כי מהותם הנעלמה היא כחו הנצחי ואלהותם מעת נברא העולם תודע במעשים ותראה לבളוי היהות להם להתנצל : 21 (aiōdios g126) יען בדרותם את האלים לא כבדו אליהם וגם לא הדרו לו כי אם הילכו אחריו ההבל במעוצותיהם ויחשך לכם הנבער : 22 ובאמרים חכמים אנחנו היו לכיסילים : 23 וימירו את כבוד האלים אשר איננו נספד בדמויות צלים אדם הנפסד צלים כל עופ וחולך על ארבע ורמש הארץ : 24 על כן נם

היש לנו מעלה יתרה לא במאומה כבר הוכחנו כי נס הידודים נס הינו כולם הם חטא החטא: ¹⁰ ככתוב אין צדיק אין נס אחד: ¹¹ אין משכיל אין רеш את אליהם: ¹² הכל סר יחרדו נאלחו אין עשה טוב אין נס אחד: ¹³ כבר פתחנו גורנות לשונם יתליקון חמות עכשוב תחת שפטינו: ¹⁴ אשר אלה פיהם מלא ומרות: ¹⁵ רגליהם ימהרו לשפוך דם: ¹⁶ שד ושרב במסלולם: ¹⁷ ודרך שלום לא ידעו: ¹⁸ אין לחד אליהם לננד עינויים: ¹⁹ ואנחנו ידענו כי כל מה שאמרה התורה מדברת אל אלה אשר תחת התורה למען יסכל כל פה והיה כל העולם מחייב לבני אלהים: ²⁰ יען אשר ממעשי התורה לא יצדק לפני כלبشر כי על ידי התורה דעת החטא: ²¹ ועתה בכל התורה צדקה אלהים לאור יצאה אשר העידו עליה התורה והנביאים: ²² והוא צדקה אלהים באמונה ישוע המשיח והנביאים: ²³ כי כל וועל כל אשר האמינו בו כי אין הבדל: ²⁴ כי כלם חטא וחסרי כבוד אלהים המה: ²⁵ ונצדקו חנוך בחסרו על ידי הפלות אשר היה במשיח ישוע: ²⁶ אשר שמו האלים לפניו לכפרת על ידי האמונה בדמו להראות את צדקו אחריו אשר העביר את החטאים שנעו לפנים בעת חמלת אלהים: ²⁷ להראות את צדקו בעת הזאת להיווט צדיק ומצדיק את בן אמונה ישוע: ²⁸ ועתה היא התחלה הלא נשbetaה ועל ידי תורה מה העל ידי תורה המעשים לא כי על ידי תורה האמונה: ²⁹ או נחשב כי באמונה יצדך האדם בבל' מעשי תורה: ³⁰ או האלים רק אלהי היהודים הלא אם אלהי הגויים אכן נס אלהי הגויים הוא: ³¹ כי אחד האלים המצדיק את המולים מtopic האמונה ואת הערלים על ידי האמונה: ³² ועתה המבטלים אנהנו את התורה על ידי האמונה חלילה אך מוקמים אנהנו את התורה:

4 ועתה מה נאמר על אברהם אבינו מה זה השיג לפני הבשר: ² כי אם נצדך אברהם מtopic המעשים לו התחלה אך לא לפני האלים: ³ כי הכתוב מה הוא אמר והאמן אברהם ביהוה ויחשבה לו צדקה: ⁴ הנה הפעל לא יחשב לו שכחו על פי החסד כי אם על פי החוב: ⁵ אבל לאשר איננו פועל כי אם מאמין בצדיק את הרשות אמונהתו תחשב לו לצדקה: ⁶ כאשר נס דוד מאשר את האדם אשר האלים יחשב לו צדקה بلا מעשים

אשר אין להם תורה בעשיהם כדברי התורה מלאיהם נס באין תורה הם תורה לנפשם: ¹⁵ בהראות מעשה התורה כתוב על לבם ודעתם מעידה בהם ומחשובות בקרובם מוחיבות זאת זאת נס מזוכות: ¹⁶ ביום אשר ישפט האלים את כל تعملות בני האדם ביד ישוע המשיח כפי בשורתו: ¹⁷ הנה אתה נקרא בשם היהודי ונשענת על התורה והתחלה באלהים: ¹⁸ וירעת הראוי ובחוותך מלמד בתורה תבין בין טוב לרע: ¹⁹ ובתחת בנפשך להיות מוליך העורדים ואור להלכים בחשך: ²⁰ מיסר לחסרי לב ומורה הפתאים ויש לך צורת המרפא והאמת בתורה: ²¹ ואתה אשר תורה אחרים את נפשך לא תורה אמרת לא תנגב והנק נגב: ²² אמרת לא תנאף ואתה נאף תשקץ את האלים ותחנה נול את הקדש: ²³ תתחלה בתורה ותגבל את האלים בעברך את התורה: ²⁴ כי שם האלים בגולכם מחל בנים כאשר כתוב: ²⁵ הנה המילה מועילה אם תשמר את התורה אבל אם עבר אתה את התורה או מילתק היה לך לערלה: ²⁶ לכן אם ישמר הערל את משפטו התורה הלא תחשב לו ערלו למלילה: ²⁷ וההערל מלדה המקיים את התורה הלא הוא ידין אתך אשר יש לך הכתב והמילה ועברת את התורה: ²⁸ כי לא הנרא מהויז הוא היהודי ולא הגראה מהויז בשיר היא המילה: ²⁹ כי אם אשר בפנים הוא היהודי ומיללה היא אשר בלב כפי הרוח ולא כפי הכתב אשר לא מבני אדם תחולתו כי אם מאת האלים: **3** ועתה מה הוא יתרכז היהודי ומה היא תועלת המילה: ² הרבה מכל פנים בראשון כי הפקדו בידם דברי האלים: ³ כי מה הוא אם מקצתם לא אמינו היבטל חסרון אמוןתם את אמונה אלהים: ⁴ חלילה אבל ידו האל הוא הנאמן וכל האדם כוב ככתוב למען הצדקה בדרכך חוכה בשפטך: ⁵ ואם עולחנו תרומות את צדקה האלים מה נאמר הכי יש עלם באלים המשלה חרון אףו לפי דרך בני אדם אגci מדבר: ⁶ חלילה שאם כן איך ישפט האלים את העולם: ⁷ כי אם על ידי כובי תרבה ותפרץ אמת אלהים לתחולתו למה זה אני אשפט עוד חחותא: ⁸ ולא נשאה לדבר מחרפינו ומקצת מזci רבה עלינו לאמר הנה אמרים נעשה הרע למען יצא הטוב אשר דין יבא עליהם בצדך: ⁹ ועתה מה הוא

באמרו: 7 אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: 8 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון: 9 ועהה האשור הזה העל המילה הוא אם נם על הערלה הלא אמרנו כי לאברהם נחשה אמונהו לצדקה: 10 ואין נחשה לו אם בהיותו מוחל או בעודנו עREL han לא בהיותו מוחל כי אם בערלהתו: 11 ואות המילה קיבל לחותם צדקה האמונה אשר היה לה בערלתו להיות לאב לכל המאמינים והם ערלים למען אף להם מחשב הצדקה: 12 ולהיות לאב נם למלים אך לא אשר נם נמלים בלבד כי אם הלכים בעקבות האמונה שהיתה לו לאברהם בעודנו בערלהתו: 13 כי לא על ידי תורה באה ההבטחה לאברהם ולזרע להיוות ירש העולם כי אם על ידי צדקה האמונה: 14 כי אלו לבני התורה הורשה האמונה לrisk תורה וההבטחה בטללה: 15 כי התורה מביאה צדקה כי באשר אין תורה נם אין שם עברה: 16 על כן מתווך אמונה למען לפי חסד לבדם כי נם לבני אמונה אברהם אשר הוא אב לכלנו: 17 כתוב כי אב המון נוים נתתיק והוא האמיין בהבטח אל אל המוחה את המזים והקוראת את אשר לא היה כמו היה: 18 באשר אין תקוה קוה ויאמן למען אשר היה לא המון נוים כמו שנאמד כה היה ורעד: 19 ולא רפחה המונתו ולא התבונן אל גופו שכבר נפוג בהיוות בן מאת שנה ואל בלוט רחם שרה: 20 ולא חלק ליבו בהבטחת האלהים כחסר האמונה כי אם התזוק באמונהו ויתן כבוד לאלהים: 21 וירע בלבב שלם כי את אשר הבטיח נם יכול לעשותו: 22 על כן נחשה לו לצדקה: 23 ולא בלבד למען כתובה זאת שנחשה לו: 24 כי אם נם למונתו אשר עתירה להחשב לנו המאמינים במיל שער את ישוע אדניינו מן המותם: 25 אשר נמסר בעבור פשעינו ונור לבבור צדקי:

(aiōnios g166)

6 אם כן מה נאמר הנעמד בחטא למען יתרה החסד: 2 חיללה לנו כי מתנו לחטא ואיך נסיף להיוות בו: 3 או האינכם ידעים כי כלנו הנטבלים למשיח ישוע למותנו נטבלנו: 4 لكن נקרנו אותו בטבילה למות למען כאשר נועור המשיח מן המותם בכבוד האב כן נתהלך נם אנחנו בחיים מוחדרים: 5 כי אם נדבקנו בדמיון מותו

5 אכן אחרי נדבקנו באמונה שלום לנו עם האלהים באדרניינו ישוע המשיח: 2 אשר בידיו מצאנו באמונה מבוא אל החסד הזה אשר אנחנו עמידים בו ונתהיל בתקות כבוד האלהים: 3 ולא זאת בלבד כי אף נתהיל בצרות יعن אשר ידענו כי הצרה מביאה לידי סבלנות: 4 והסבלנות לידי עמידה בנסיך והעמידה בנסיך לידי תקוה: 5 והתקוה היא לא תביש כי הוצק בלבבנו אהבת

בעה פטורה היא מן התורה ואני נאפת בהיותה לאיש אחר: 4 לכן אהי הומם גם אתם למוסר בניוות המשיח להיותכם לאחר אשר נעור מן המתים למען נעשה פרי לאלהים: 5 כי בעת חיוננו בבשר תשוקות החטא אשר התעוררו על ידי התורה היו פעולות באברינו לעשות פרי למות: 6 אבל עתה נפערנו מן התורה כי מותנו לאשר הינו אסורים בו למען נعبد מעתה לפני התחרשות הרוח ולא לפוי ישן הכתב: 7 אם כן מה נאמר וכי התורה חטא היא חילילה אלא לא ידעתו את החטא בלבו על ידי התורה כי לא היית יודע החמוד לולי אמרה התורה לא תחמד: 8 וימצא החטא סבה לו במצוה לעודר בקרבי כל חמוד כי מבלעדי התורה החטא מות הוא: 9 ואני דוחית מלחנים ללא תורה וכאשר באה המצווה וחיו החטא: 10 ואני מתי והמצווה אשר נתנה לחיים הוא נמצאה לי למות: 11 כי מצא החטא סבה במצוות להחטאות את וירגני על ידה: 12 ובכן התורה היא קדושה והמצוות קדושה ישרה וטובה: 13 וכי חילילה היהת לי למות חילילה אלא החטא למען יראה כי חטא הוא הביא לי על ידי הטובה את המות למען אשר היהת החטא לחטא ותרה על ידי המצווה: 14 וכי ידעים אנחנו שה תורה היא רוחנית ואני של בשר ונכרת תחת יד החטא: 15 כי את אשר אני פעל לא ידעת כי אני עשה את אשר אני רצחה בו כי אם אשר שנאי או אני עשה: 16 ובבשורתי את אשר לא רציתי בו הני מודה בזאת כי התורה טובה היא: 17 ועתה לא אנכי עוד הפעל אותו כי אם החטא הישב ב: 18 כי ידעת אשר בי בברשי לא ישב טוב הן הרצון יש עמידי אבל עשות הטוב לא מצאת: 19 כי איןני עשה הטובה אשר אני רצחה בו כי אם הרע אשר איןני רצחה בו אותו אני עשה: 20 ואם את אשר לא רציתי בו אני עשה לא עוד אני הפעל כי החטא הישב בקרבי: 21 ובכן מצא אני כי זה החוק אני רצחה לעשות הטוב ודרכ בירע: 22 כי לפי האדם הפנימי חפצתי בתורת אלהים: 23 אך ראה אני באברי חוק אחר הלחם לחק שלבי וויליני שבי ל תורה החטא אשר באברי: 24 אויל לי האדם העני מי צילני מנוח המות הזה: 25 אודה לאלהים בישוע המשיח אדניינו:] (Romans 7:26) לכן בשכלוי הני עבר ל תורה האלהים ובבשרי אני עבר ל תורה החטא:]

אכן גם נהיה דבוקים לתחיותו: 6 כאשר ידעים אנחנו כי נצלב אותו האדם והישן אשר בנו למען הבטול גוית החטא לבתויו יתוננו עוד עבדים לחטא: 7 כי אשר מות הוא נקה מן החטא: 8 והנה אם מתנו עם המשיח נאמין כי גם נזהה עמו: 9 באשר יידענו כי המשיח אחריו אשר נעור מן המתים לא ימות עוד והמות לא ישפט בו עוד: 10 כי אשר מות מות לחטא פעם אחת ואשר חי הוא לאלהים: 11 וכן גם אתם שחשבו אתכם מותים לחטא וחיים לאלהים במשיח יושע אדניינו: 12 אם כן אפוא אל תמלך החטא בונופכם אשר ימות לננותו אחרת בתאותיו: 13 נם אל תכינו את אבריכם להיות כלוי על לחטא אך תכינו את נפשכם לאלהים כחיים מעם המתים ואבריכם כל זדקה לאלהים כי החטא לא יוכל למשל עוד בכם יען אינכם תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד: 15 ועתה מה הנחטא יען איננו תחת יד התורה כי אם תחת יד החסד חילילה: 16 חלא ידרעם כי לאשר תנתנו את נפשכם להיות עבדיו לסור למשמעו הן עבדים אתם לאשר תמשעו לו אם לחטא אליו מותם אם למשמעת אליו צדקה: 17 אבל תודת לאלהים כי הייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם אל תוכנות הלקח אשר נמסרתם לו: 18 שהדרתם מידי החטא لكن השתעבדתם לצדקה: 19 כדרך בני אדם אני מדבר מפני רפיון בשרכם כי כאשר לפנים הכננות את אבריכם לעבורת החטא והרשע להרשיע כן עתה הכננו את אבריכם לעבודת הצדקה להתקדש: 20 כי בעת היוכנס עבדי החטא חפשים הייתם מן הצדקה: 21 ומה אפוא הפרי שהיה לכם או מן המעשים אשר עתה תבשו מהם כי אחריהם המות: 22 אכן עתה בהיותכם משבחרים מידי החטא ומשעבדים לאלהים יש לכם פריכם לחקשה ואחריות חי עולם: (aiōnios g166) 23 כי שכיר החטא הוא המות ומנתת חסד אלהים היא חי העולם במשיח יושע אדניינו:

(aiōnios g166)

7 או הלא ידרעם אחיו ולידעי התורה אני מדבר כי התורה תשלט על האדם כל ימי חייו: 2 כי איש בעל בעל קשורה היא באישה כפי התורה בהיוו ובמוות הבעל פטרורה היא מתורת בעל: 3 והנה אם תחיה לאיש אחר בהחיי בעל נאפת יקרא לה אבל אחריו מות

8 על כן אין אשמה באלה אשר הם במשיח ישוע המתhalbכים בלא כבשר כי אם לפि הרוח: 2 כי תורה רוח החיים במשיח ישוע שחררה את מותה החטא והמוות: 3 כי מה שלא יכולת התורה לעשות הנחלה על יד הבשר עשה האלים בשלוחו את בן בזואר בשר החטא וב术后 החטא וירושע את החטא בבשר: 4 למען תמלא חקת התורה בנו המתhalbכים בלא כבשר כי אם לפि הרוח: 5 כי אשר המה לבשר בענייני הבשר ישבו ואשר לרוח בענייני הרוח ייחשוב: 6 כי מוחשבת הבשר היא המות ומוחשבת הרוח היא החיים והשלום: 7 יען מוחשבת הבשר רק שנאת אליהם היא באשר לא תשתעך לتورת האלים ואף אינה יכולה: 8 ואשר המה בכשר לא יוכל להוות רצויים לאלים: 9 ואתם אינכם בכשר כי אם ברוחם אמנים רוח האלים שכן בקרובכם כי מי שאין בו רוח המשיח איננו של: 10 ואם המשיח בקרובכם או הונף מות הוא בדבר החטא ותרות חיים הוא בדבר הצדקה: 11 ואם ישכן בקרובכם רוח המעיר את ישוע מן המותים הוא אשר העיר את המשיח מן המתים נם את נזונותיכם המותות יחיה על ידיו רוחו השכן בקרובכם: 12 لكن אחי חיכים אנחנו לא לבשר לחיות לפि הבשר: 13 כי אם חחיו לפि הבשר מות מתהון ואם על ידיו הרוח תמושתתו את מעלי הבשר חייה תחיו: 14 כי כל אשר רוח אליהם יונגן בני אליהם המה: 15 כי לא קבלתם רוח עבדות לשוב לירא כי אם קבלתם רוח משפט בניים אשר בך קראים אנחנו אבא אבינו: 16 והרוח ההורא מעיד ברוחנו כי בני אליהם אנחנו: 17 ואם בנים אנחנו נסירשים נהייה ורשי אליהם ותחריו המשיח בירשה אם אמנים נתענה אותו למען נם אותו נכבד: 18 כי אהש אשר עניוי חומן זהה אינם שוקלים נגנוד חכבוד העיד להנלות עליינו: 19 כי הבריאה תערג ועיניה תלויות להתגלות בני אליהם: 20 כי נכבה הבריאה להבל לא מרצוננה כי אם למען חכbast אתה אליו תקו: 21 אשר הבריאה נם היא תשחרר מעבדות הכליןן אל חירות כבוד בני האלים: 22 כי ידענו אשר הבריאה כליה יחד תנאה ותחליל עד הנה: 23 ולא זאת בלבד כי נם אנחנו אף אם יש לנו בכורי הרוחナンח בנפשנו ונחכה למשפט הבנים פדות נויהנו: 24 כי נשענו בתקווה אך התקווה הנראת לעינים איננה תקווה כי איך ייחל איש לדבר אשר

9 אמת אני מדבר במשיח ולא אשוף ודעתי מעידה לי ברוח הקודש: 2 כי נדול עצבוני ואני קען לדאכון לבי: 3 כי מי יתן הויי אני מוחרם מן המשיח بعد אדי שاري ובשרי: 4 אשר הם בני ישראל ויש להם משפט הבנים והכבוד והבריות ומתן התורה והעובדה וההבטחות: 5 ולهم האבות ואשר מהם יצא המשיח לפִי בשור אשר הוא אל על הכל מברך לעולמים אמן: 6 (אמ' g165) אבל לא כאלו נפל דבר אליהם ארצתה כי לא כל אשר הם מישראל נם ישראל המה: 7 ולא על הווים זרע אברהם כלם בנים הם כי ביצק יקרא לך זרע: 8 כלומר לא בני البشر המה בני האלים כי אם בני ההבטחה הם הנחשים לזרע: 9 כי דבר הבטחה הוא מה שנאמר למועד אשוב ולשרה בן: 10 ולא זאת בלבד כי כן היה נם

אלhim לא נכנעו: 4 כי המשיח סוף התורה לצדקה לכל המאמין בו: 5 כי משה כתוב על דבר הצדקה מותן התורה אשר יעשה אתם האדם וחוי בהם: 6 והצדקה אשר מותוק האמונה כה אמרת אל אמר בלבך מי עלה השמימה הלא זאת היא להוריד את המשיח: 7 או מי ירד לתחום זאת היא להעלות את המשיח מן המותם: 8 אבל מה היא אמרת קרוב אליך הדבר בפרק ובלבך הוא דבר האמונה אשר אנחנו מברחים: 9 כי אם תודה בפרק אשר ישוע הוא האדון והאמין בלבך אשר האלים העירו מן המותם אז תושע: 10 כי בלבבו אמין האדם והיתה לו לצדקה ובפניה יודה והיתה לו לשועה: 11 כי הכתוב אמר כל המאמין בו לא יבוש: 12 ואין הבדל בזה בין היהודי לינוי כי ארון אחד לכלם והוא עשיר לכל קראי: 13 כי כל אשר יקרה בשם יהוה מלט: 14 ועתה איך יקראו אל אשר לא האמין בו ואיך אמרנו באשר לא שמעו את שמו ואיך ישמעו באין מnid: 15 וアイיך יגידו אם אינם שלוחים ככתוב מה נאו רגלי מבשר שלום מבשר טוב: 16 אך לא כלם שמעו לקול הבשורה כי ישעינו אמר יהוה מי האמין לשמעינו: 17 لكن האמונה באה מותוק השמועה והשמעה על ידי דבר אלhim: 18 ואמר הci לא שמעו אמנים בכל הארץ יצא קום ובקצתה תבל מליהם: 19 ואמר הci ישראל לא ידע הנה כבר משה אמר אני אקניאכם ולא עם בניי נבל אכעיסכם: 20 וישעינו מלוא לבו לאמר נמצאי ללא בקשי נדרשתי ללו שאלות: 21 וועל ישראל הוא אמר פרשטי ידי כל היום אל עם סורר ומרה:

11 ובכן אמר אני הci זנה האלים את עמו חיללה כי נסאנכי בין ישראל מודע אברהם למתה בניינו: 2 לא זנה האלים את עמו אשר ידעו מוקדם או הלא תדעו את אשר הכתוב אמר באלו הio כאשר קרא אל האלים על ישראל לא אמר: 3 יהוה את נביאך הרגנו ואת מזחתיך הרסו ואותר אני לבדי ובקשו את נפשי: 4 אבל מה ענה אותו מענה אלהים השארתו לי שבעת אלפיים איש אשר לא כרע לבעל: 5 וכן גם בעת הזאת נותרה שארית על פי בחירות החסד: 6 ואם היהת זאת על ידי החסד לא היהת מותוק המעשים כי לולי כן החסד אינו עוד חסד ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעברו ואת לצדקה

ברבקה בהיותה הרה לאחד ליצחק אבינו: 22 כי בטרם ילדו בניה ועוד לא עשו טוב או רע למען תקום עצת האלים כפי בחירותו לא מותוק מעשים כי אם כרצונו הקרא: 12 נאמר לה כי رب יעבד צער: 13 ככתוב ואהבת את יעקב ואת עשו שנאתי: 14 אם כן מה אמר הci יש על האלים חיללה: 15 כי למשה אמר וחנתי את אשר אהן ורhamתי את אשר ארחם: 16 ועל כן אין הדבר לא ביד הרציה ולא ביד הרציך כי אם ביד האלים המרחים: 17 כי כן הכתוב אמר לפרעה בעבר זאת העמדתיך בעבר הראתק את כחיו ולמען ספר שמי בכל הארץ: 18 ויוצא מזה כי את אשר יחפץ יתנו ואת אשר יחפץ יקשחו: 19 וכי תאמר אליו מדוע יוכיה עוד ננד רצונו מי יחויב: 20 אמנם בן אדם מי אתה אשר תריב את האלים היא אמר יציר ליצר לו למה ככה שניתני: 21 אם אין רשות ליצר על החמד לשעות מгалם אחד כל אחד לכבוד ואחד לקלון: 22 ומה אפוא אם האלים החפץ להראות זומו ולהודיע נבורתו נשא בכל ארך רוחו את כל הζעם הנכונים לאבדון: 23 להודיע נם את עשר כבודו על כל הcheinיה אשר יעדם לכבוד: 24 והם אנחנו אשר קראם לא מן היהודים בלבד כי אף מן הנויים: 25 בדבריו בהושע אקרא לא עמי עמי ולא רחמה רחמה: 26 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: 27 וישעינו צוח על ישראל כי אם יהיה מספר צדקה: 28 כי כליה ונחרצת אדרני עשה בקרוב הארץ: 29 וכאשר אמר ישעינו לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו שריד כמעט כסודם הינו לעמרא דמיינו: 30 ועתה מה נאמר הנויים אשר לא רדפו אחרי הצדקה השינו את הצדקה היא הצדקה אשר מותוק האמונה: 31 וישראל בבקשו אחרי תורה צדקה לזרות הצדקה לא הניע: 32 ועל מה יען אשר לא מאמונה דרשוה כי אם מעשים כי התנפנו באבן נnf: 33 ככתוב הני יסד בציון אבן נnf וצור מכשול וכל המאמין בו לא יבוש:

10 אהי חפץ ללבבי ותפלתי לאלhim بعد ישראל אשר יושעו: 2 כי מעד אני עליהם שיש להם קנאה לאלhim אך לא בראות: 3 כי את צדקה אלhim לא ידעו ובקשו להקים את צדקהם ובעברו ואת לצדקה

האללים הסגירות את כלם ביד המרי למען ייחן את כלם: 33 מה ענק עשר חכמתם אליהם ועשר דעתם מושפטיהם יחקר ודרכו מימציא: 34 כי מכך את רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: 35 או מי הקדימו וישלם לו: 36 הלא הכל ממנה והכל בו והכל אליו אשר לו הכבור לעולמים אמן:

(אנו g 165)

12 ועתה הנה מזהיר אתכם אמי ברכמי אליהם אשר תשים את ניווטיכם קרבן חוי וקדוש ונרצה לאלהם והיתה זאת עבודתכם השכלית: 2 ואל תשטו לעולם הזה כי אם התחלפו בהתחדר דעתכם למען תבחןם לדרעת מה הוא רצון האלים הטוב והחמד והשלם: 3 כי על פי היחס הנתן לי אמר אני לכל איש ואיש מכם לבתי רום לבבו למעלה מן הראו כי אם יהי צניע במחשבותיו כפי מרת האמונה אשר חלק לו האלים: 4 כי כאשר נזוק אחד יש לנו אברים הרבה ואין פעולה אחרת לכל האברים: 5 כי אנחנו הברים גוף אחד במושיח וכל אחד ואחד ממנו אבר לחברו הוא: 6 ריש לנו מתחנות שנות כפי היחס הנתן לנו אם נבואה תהיו כפי מרת האמונה: 7 ואם לאיש שימוש יعمل בשימוש ואם מורה בהוראה: 8 ואם מוכיח בתוכחה הנוטן יעשה בתם לבב והמניג בשקייה והגמל חסד בסבר פנים יפות: 9 האהבה תהיה בלי חנפה שנאו את הארץ ודבקו בטוב: 10 באהבת אחיהם הראו חברה וither ובכבוד הקדימו איש את רעה: 11 שקדו ואל תעצלו התחלבו ברוח עבדו את האדון: 12 שמחו בתוכחות סבלו בצרה שקדו על החפלה: 13 השתתפו בצריכי הקדושים רדרפו הנסטה ארחים: 14 ברכו את רדפיכם ברכו ואל תקללו: 15 שמחו עם השמחים ובכו עם הבכימים: 16 לב אחד יהי לכלכם אל ההלכו בנדבות כי אם התנהנו עם השפלים אל תהיו חכמים בעיניכם: 17 אל תשלמו לאיש רעה החת רעה ודרשו הטוב בעינו כל אדם: 18 אם תוכלו ככל אשר תמציא ידכם היו בשלום עם כל אדם: 19 אל תקמו נקם יידי כי אם תננו מקום לרינו כי כתוב לי נקם ושלם אמר יהוה: 20 לנום רעב שאנק האיכלו לחם ואם צמא השקחו מים כי נחלים אתה חתה על ראשו: 21 אל נא יכברך הרע כבוש אתה את הרע בטוב:

כן המעשים ייחדלו להיות מעשה: 2 ועתה מה הוא את אשר בקש ישראל לא השיג רק הנבקרים הם השני והנשאים המשמעו לבבם: 8 כתוב נתן להם האלים רוח תרומה עיניהם לא לראות ואוניהם לא לשמע עד היום זה: 9 וודוד הוא אמר יהי שלחן לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: 10 תחשכה עניות מראות ומתניתם תמיד המעד: 11 ובכן אני אמר הנכשלו למען יפלו חלילה אך בפשע יצאה הושעה לנויים למען הנקאים: 12 ואם פשע עשר העולם וחסרון עשר הגוים מלאם על אחת כמה וכמה: 13 כי אליכם הגוים אני מדבר וכפי אשר שליח הגוים אני את שרוטי אפאר: 14 לו אוכל להקניא את בשרי ולהושיע מקצתם: 15 כי אם נעלם רצוי לעולם מה אפוא תהיה אספתם הללו חיים מן המתים: 16 ואם התרומה קדרש כן נס העסה ואם השרש קדרש כן נס הענפים: 17 וכי נקפו מקצת הענפים ואתה זית העיר הרכבת במקומם ונתחברת לשרש הזית ולדשנו: 18 אל תחפאר על הענפים ואם תחפאר רע שאינך נשא את השרש כי אם השרש הוא נשא אווך: 19 וכי האמר הלא נקפו הענפים למען ארכוב אני: 20 כן הוא הנמה נקפו על אשר לא האמינו ואתה הנך קים על ידי האמונה אל התנה כי אם ירא: 21 כי האלים אם לא חס על הענפים הנולדים מן העץ אויל לא יהוס נס עלייך: 22 שכן ראה נא טובת אליהם ועמו זעמו על הנפלים ועליך טובתו אם תעמד בטובתו ואם אין כי עתה נס אתה תנדרע: 23 וגם המה אם לא יעמדו במרים ירקבו כי יכול האלים לשוב להריכים: 24 כי אם אתה נגנית מעת אשר הוא בטבע זית יער והרכבת שלא בטבע בית טוב אלה היצאים ממנה על אחת כמה וכמה שירכבו ביתם שליהם: 25 כי לא אחד נכם אדו את הסוד הזה פן תהיו חכמים בעיניכם כי טמאות הלב למקצת נהיה לישראל עד כי יכנס מלא הגוים: 26 ובכן כל ישראל יושע ככתב ובא לציון נואל וישיב פשע מיעקב: 27 ואני זאת בריתו אתם בהסורי חטאתם: 28 הן לפי הבשורה שנואים הם למענכם אך לפי הבחירה חביכים הם למען האבות: 29 כי לא יניהם האלים על מתחנותיו ועל קרייתא: 30 כי כאשר נס מלחמים ממרים היו היותם את פי אליהם ועתה הותנהם במרים של אלה: 31 כן נס אלה עתה ממרים היו למען על ידי הניתנים נס הם יתנו: 32 כי

13 כל נפש חכגע לנדרת הרשות כי אין רשות כי אם מאת האלים והרשות הנמצאות על יד אליהם נתנו: 2 לכן כל המתקומות לרשות מרד הוא בצווי האלים והמרדים ישאו את דין: 3 כי השליטים אינם לפחותם הטעים כי אם להרים ועל כן אם רצונך שלא תירא מן הרשות עשה הטוב והיה לך שבך ממנה: 4 כי משמשת אליהם היא לטוב לך אך אם הרע עשה ירא כי לא להנמ נגרת הרב היא כי משמשת אליהם היא נקמת בקצף מכל עשה הרע: 5 על כן עליינו להכנע לא בלבד בעבור הקצף כי אם בעבור דעת חותנו: 6 כי לואת אף משלמים אתם את המש כי משרתי אליהם מהה השקדים על זאת: 7 לכן תננו לכל איש כחוותכם הנם לאשר לו המש המכוס לאשר לו המכוס והמורא לאשר לו המורא והכבד לאשר לו הכבוד: 8 ואל תהיו חיבים לאיש דבר זולתי אהבת איש רעה כי אהבת את חברו קים את התורה: 9 כי מצות לא תנאך לא תרצה לא תנגב לא תענה עד שקר לא תחמד ועוד ככל כלולות הנה במאמר הזה ואהבת לרעך כמוך: 10 אהבת לא תרע לרע על כן אהבה קיים התורה כליה: 11 וכזאת עשו מודעתכם את הזמן כי כבר הניעה השעה להקץן מן השנה כי ישועתנו קרויה עתה מהוים אשר באננו להאמין: 12 הלילה חלף והוים קרב לנו נסירה נא את מעשי החשך ונלבשה את כל נשק האור: 13 וכמו ביום נתהלה בצדניות לא בזולות ובשכرون ולא בבעילות ועשות זמה ולא במריבה וקנא: 14 כי אם לבשו את האדון ישוע המשיח ודאוו לבשרכם אך לא להנביר החאות:

חטא הוא:

15 ועלינו החקוקים לשאת חלשות הכהלים ואל נבקש הנאת עצמנו: 2 כי כל אחד מנו יבקש הנאת חברו לטוב לו למען וניה: 3 כי נס המשיח לא בקש הנאת עצמו אלא אשר לא יכול אל ידין את האכל כי קיבל אותו האלים: 4 מי אתה כי תדין את עבד האחן הן לאדרני הוא יקום או יפל אבל יוקם כי כל האלים להקימו: 5 יש מבדיל בין יום ליום ויש אשר כל הימים שום בעינוי וייחי כל איש נכוון בדעתו: 6 השמר את היום לאדרן שמר אתו ואשר איןנו שמר את היום לאדרן איןנו שמר האכל לאדרן הוא אכל כי מודה הוא לאלהים ואשר איןנו אכל לאדרן

אתו בהעדר בעדי אל האללים: 31 למן אשר א נצץ מהסודרים בארץ יהודה ווירב על הקדושים שנושו לשם ירושלים: 32 ואשר אבא אליכם במשחה ברצון אליהם ואנפש עמכם: 33 ואליהם השלום עם כלכם אמן:

16 והנני מזכיר לכם לטוב את פובי אחותנו שהיא משמשת הקהלה אשר בקנטרי: 2 אשר תקבלו באדרניין כדי לקדושים ותעוזו לה בכל אשר הצטרך לכם כי היהת נס היא עוזרת לרבים וום לעצמי: 3 שאלו לשולם פריסקלא ועקלס שהם חברי בעבודת המשיח ישות: 4 ואשר מסרו את צוארם بعد נפשי ולא אני לברך אודה להם כי נס כל קהילות הגויים וום לשולם הקהלה בבירות: 5 שאלו לשולם אפיניטוס חבריכי שהוא ראש אכיא למשיח: 6 שאלו לשולם מרים שעמלה עמל רב בעבורנו: 7 שאלו לשולם אנדרוניקוס ויוניון שהם קרוביכ ואסורים איזו ולהם שם בשליחים ולפניהם היו במשיח: 8 שאלו לשולם אמפליאס חבריכי באדרניין: 9 שאלו לשולם אורבנוס חברנו בעבודת המשיח ולשלום אסתכימ חבריכ: 10 שאלו לשולם אפליס הבחן במשיח שאלו לשולם בני ביתו של אדריסטובלוס: 11 שאלו לשולם הורדון קרוביכ שאלו לשולם אפליס הבחן במשיח שאלו אשר הם באדרניין: 12 שאלו לשולם טרופינה וטרופסה העמלות באדרניין שאלו לשולם פריסיס החביבה שעמלה עמל רב באדרניין: 13 שאלו לשולם רופוס הנבחר באדרניין ולשלום אמו שהיא אמן לי: 14 שאלו לשולם אסונקריטוס ופליניון והרמס ופטרובס יירמיס והאחים אשר אתם: 15 שאלו לשולם פילולגוס וויליא נירוס ואחותו ואולומפס וכל הקדושים אשר אתם: 16 שאלו לשולם איש את רעה בನשיקה הקדושה קהילות המשיח שאלות לשולם: 17 ואני מוזהיר אתכם אחים לשום פניכם בעשי מחלוקת ומכשולים לננד הלקח אשר למדתם וסרו מהם: 18 כי אנשים אשר כאלה אינם עבדים את אדרניין ישות המשיח כי אם את כרשם ובאמרי נעם וشفת חלוקות יתעו את לב הפתאים: 19 כי משמעתכם נודעת לכל כן איז שמח עלייכם אך חפצתי הייתם חכמים להטיב ותמיימים לבתוי הרע: 20 ואליהם השלום הוא ידכו את השטן ב מהרה תחת רגנלים חסד אדרניין ישות המשיח עמכם: 21 טימוטיאוס חבריכ ולוקוס ויסון

נש המשיח קיבל אתנו לכבוד האללים: 8 ואני אמר כי ישוע המשיח היה למשרת בני המילה למן אמתה האללים לקים את ההבטחות אשר לאבות: 9 והגויים הנה יכברו את האללים למן רחמיו ככתב על כן אודך בניים ולשםך אומרה: 10 ואומר הרכינו נוים עמו: 11 ואומר הלו אורה כל נוים שבחוו כל האמורים וישיעו אמר והיה שרש ישו אשר עמד לנו עמים אליו נוים יקו: 13 ואליהם התקווה הוא ימלא אתכם כל שמה ושלום באמונה למן תעדך תקותכם בנכורת רוח הקדש: 14 והנה אמי מבטה אמי בכם כי נס אתם הנה והנה כמושיר אתכם על פי החסד הנתון לי מאת האללים: 16 להיו משרת ישוע המשיח לנויים ולchan כבשורת האללים למן ידיה קרבן הנויים רצוי ומקדש ברוח הקדש: 17 על כן יש לחתה לבל במשיח ישוע ננד האללים: 18 כי לא אען פנוי לדבר דבר זולתי אשר עשה המשיח בידי למן הטעת באמר ובמעשה את לב הנויים לסר למשמעתו: 19 בנכורתאות ומופתים ובכבודה רוח האללים עד כי מלאתי מירושלים וסביבותיה ועד לאלדריקון את בשורת המשיח: 20 בהשתדל לגדיד את הבשורה לא במקמות אשר שם כבר נקרא שם המשיח לבתוי בנות על יסוד אחרים: 21 כי אם ככתב אשר לא ספר להם ראו ואשר לא שמעו התבוננו: 22 וזה הוא הדבר אשר נעצרתי בנלו פעם ושתיים מבוא אליכם: 23 אבל כתעת אשר אין עוד מקום לי בנילות האלה ונכוף נכספתי לבא אליכם זה שנים רבות: 24 אבא אליכם בלבתי לאשפמיא כי מקוה אני לדוחכם בערבי ואתם תשלחוני שמה ואשבעה מעט מכם בראשונה: 25 אמם עתה אלבה ירושימה לעוזור את הקדושים: 26 כי מקדוני ואכיא הויאלו לחת משתת נדבה לאבוניים הקדושים אשר בירושלים: 27 כי הויאלו ואף מהחכמים הם להם כי אם היה לנוים חלק בדברי הרוח אשר להם הלא עליהם לעוזר נם בדברי הגוף: 28 لكنו כשנמרתי את זאת וחתמתי להם הפרי הזה או עברה דרך ארצכם לאשפמיא: 29 ויודע אני כי בבאי אליכם אבא במלוא ברכת בשורת המשיח: 30 ואני מעריך אתכם אחוי באדרניין ישות המשיח ובאהבת הרוח להתאמץ

וסופטראוס קרוביו שאלים לשולמכם : 22 אני טרטיוס כותב האנרגת הזאת שאל לשולמכם באדניינו : 23 גויס המארכ אוטי ואת כל הכהלה שאל לשולמכם ארסטוס סגן העיר וקורטוס אחינו שאלים לשולמכם : 24 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם אמן : 25 ולאשר יכול לחוק אתכם כבשורתי וכקריאת ישוע המשיח כפי גלווי הסוד אשר היה מכסה מימות עולם : (aiōnios g166) 26 ועתה נתפרנס ונדוע על ידי כתבי הנביאים למצות אלוהי עולם לכל הנויים להביאם למשמעות האמונה : (aiōnios g166) 27 לאלהים החכם לבדו לו הכבוד בישוע המשיח

לעולם אמן : (aiōn g165)

הראשונה אל-הקורנטיים

1 פולום המקרא להיות שליח ישוע המשיח ברצון

אליהם וסוסטניס אחינו: 2 אל קהילת אליהם אשר בקורנותוס אל המקדשים במשיח ישוע הקרוואים להיות קדשים עם כל הקראים בשם אדנינו ישוע המשיח בכל מקום שלהם ושלנו: 3 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 4 אודה לאלהי בעברכם בכל עת על חסד האלים הנtanן לכם במשיח ישוע: 5 אשר עשתם בו בכל דבר ובסכל דעת: 6 באשר עדות המשיח התקימה בהם: 7 עד כי לא חסיתם כל מתן החסד והנכם מוחים להתגלוות אדנינו ישוע המשיח: 8 אשר נם יקיים אתכם עד עת קץ להיות נקיים ביום אדנינו ישוע המשיח: 9 נאמין הוא האלים אשר על פיו נקראותם לחברת בני ישוע המשיח אדנינו: 10 והנני מוזהיר אתכם אליו בשם אדנינו ישוע המשיח להיות כלכם פה אחד ולא תהין מתחיקות בקרבכם כי אם תכונו יחד בלב אחד ובכח אחת: 11 כי הנד לי עליכם ביד בני בית כלואה כי יש מריבות ביןיכם: 12 וזאת אני אמר כי איש ממש מכם זה אמר לפולום וזה לאפולום וזה לכיפא וזה למשיח הנני: 13 חמי חילך המשיח הכי פולום נצלב בעדרם או לשם פולום נטבלתם: 14 אוריה לאלהים שלא טבלתי איש ממש מכם כי אם את קרספוס ואת ניוס: 15 פן יאמרו כי לשמי טבלתי: 16 אך טבלתי נם את בני בית אסתפנוס ומלהר אלה אני ידע אם טבלתי עוד איש אחר: 17 כי לא שלחני המשיח לטבול כי אם לבשר לא בחכמתם דברים מען אשר לא יהיה לrix צלב המשיח: 18 כי דבר הצלב סכלות הוא לאבדים אבל לנו הנושאים גבורה אליהם הוא: 19 כי כן כתוב אבד חכמת חכמים וביתן נבונים אסתר: 20 איה חכם איה ספר איה דרש העולם הזה הלא סכל האלים את חכמת העולם הזה: 21 כי אחריו אשר בחכמתה להנני להושיע בסכלות הקריאה את המאמנים: 22 כי היהודים שאלים להם אותן והיוונים מבקשים חכמה: 23 ואנחנו משמיינם את המשיח הצלוב מכהן ליהודים

2 וגם אני בבא אליכם אחוי לא באתי בנאות הדבר והחכמה בהנידי לכם את עדות האלים: 2 כי לא חשבתי לדעת בחוכם דבר בלתי אם ישע המשיח והוא הנצלב: 3 ואחוי אצלכם בחלהשה וביראה ובחללה רבה: 4 ורבבי וקריאתי לא לפתות באמרי חכמת בני אדם כי אם בתוכחת הרוח והגבורה: 5 ולמען אשר לא תהיה אמונתכם בחכמת בני אדם כי אם בגבורה האלים: 6 אכן חכמה נדבר בין השלמים לא חכמת העולם הזה גם לא של שרי העולם הזה אשר יאבדו: 7 כי אם בסוד נדבר חכמת האלים הנסתה אשר האלים יעדיה ללבודנו לפני ימי העולם: 8 אשר לא ידעה איש משרי העולם הזה כי לו ירעוה לא צלבו את אדון הכבוד: 9 אלא כתוב אשר עין לא ראתה אדון הכבוד: 10 ואן כתוב אשר עין לא ראתה והוא לא שמעה ולא עלה על לב אנו שאות אשר הכנין האלים לאהבו: 11 ולנו גלה האלים ברוחו כי הרוח חוקר את הכל גם את ממעקי האלים: בז כי מוי הוא בבני אדם הידע את אשר באדם בלתי אם רוח האדם אשר בקרבו כן גם לא ידע איש את אשר באלים בלתי אם רוח האלים: 12 ואנו גלה האלים קבלנו את רוח העלים כי אם הרוח מאות האלים למען נדע את אשר נתן לנו מאות האלים בחסדו: 13 ואת זאת נדבר לא בדברים אשר תלמידים חכמת בני אדם כי אם בדברים אשר רוח הקדרת תלמידים ובכאר דברים רוחניים על פי הרוח: 14 הן האדם הנפשי איננו מקבל את דבריו רוח אליהם כי מה סכלות לו ולא יוכל להבינם באשר מה נדונים

בדרכ הרוח: 15 אבל האדם הרוחני ידין את הכל ואותו לא ידין איש: 16 כי מי תכון את רוח יהוה ומיו יודיענו ואנתנו הנה יש לנו רוח המשיח:

4 כן ייחשב איש אנתנו כמושתוי המשיח וסכני רזי אל: 2 הנה סוף דבר שלא בקש מן הסכנים כי אם להמציא נאמן: 3 ואני נקלה היא בעני כי אתם דניםarti או יום דין של בני אדם נם אני את נפשי לא אדין: 4 כי אני יודע בנפשי רע ובכל זאת לא אצדק כי הדןarti הוא יהוה: 5 על כן אל תשפטו שפטו לפני העת עד כי יבוא האדון אשר נם יוציא לאור את תלמידות החשד וינלָה את עצת הלבבות ואו תהייה תחלה לכל איש מאת האלהים: 6 ואזאת אתי הסבטי על עצמי ועל אפלוּס בעבורכם למען תלמידו בנו שלא יתחכם איש יותר ממה שכתוב פן תנתנו איש בשם איש לננד רעהו: 7 כי מי הפליא אותך ומה בידך אשר לא קבלתו ואם קבלתו למה תתחלל כאיש אשר לא קבל: 8 הנה כבר שבעהם כבר עשרתם ובלעדינו מלכתחם ולו מלכתחם למן נמלך אתם נאמנו: 9 כי אוחש שהאללים הցינ אנתנו השלייחים שפלי השפליים כבני תמותה כי היינו לראותה לעולם נם למלאיכים נם לבני אדם: 10 אנחנו סכלים למען המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם נבוראים אתם נכבדים ואנחנו נקלים: 11 ועוד השעה הזאת הנהנו רעבים נם צמאים וערדים ומיכים באנרכ אין מנוח לנו: 12 וניגנים אנחנו בעמל רידינו קללונו ונברךחרפונו ונסבל: 13 ונדרפו אנחנו ותנתן ונהי גנלי העולם ולסח לי כלם עד עתה: 14 ולא לביש אתם אוי כתוב הדברים האלה כי אם מזהיר אתכם כבני האהובים: 15 כי נם אם היו לכם רבבות אמנים במשיח אין לכם אבות רבים כי אוכני הולדתי אתכם בישוע המשיח על ידי הבשורה: 16 על כן אני מבקש מכם ללכת בעקבותי: 17 ובעברך זאת שלחתי אליכם את טימותיכם בני האהוב והנתמן באדון והוא יזכיר לכם את דרכי במשיח כאשר מלמד אוכני בכל מקום בכל קהלה וקהלת: 18 הנה יש מתרומותים כי אם את נבורותם: 19 כי מלכות האלהים אינה בדבר שפטים כי אם בנבורה: 20 ומה תחפזו הבוא אבוא אליכם בשפט או באהבה וברוח ענוה:

5 שמוועה נשמעת הארץ כי נמצאה זנות בינויכם ואפ זנות אשר בינוים לא ספר כמו כי יכח איש את אשת אבוי: 2

ואני יכולתי לדבר עמכם אחי כעם רוחניים כי עודכם של הבשר וכמו עוללים במשיח: 2 חלב השקוי אתכם ולא מאכל כי אז לא יכולתם גם עתה לא תוכלו יען היותכם עוד של הבשר: 3 כי באשר קנהה ומריבבה ומחלקים בינויכם הלא של הבשר אתם ומתחלים לפיהך בני אדם: 4 הנה באמר האחד אני לפולוס והשני אני לאפלוּס הלא של הבשר אתם: 5 מי אפוא פולוס ומיו הוא אפלוּס אך משרותים הם אשר על ידם באתם להאמין איש איש כמנתת האדון אשר נתן לו: 6 אני נשעתי ואפלוּס השקחה אבל האלהים הוא הצמיה: 7 על כן הנטע איננו מאומה והמשקה איננו מאומה כי אם האלהים המצמיה: 8 והונשׁ והמשקה כאחד דמה ואיש יקבל את שכרו כפי עמלו: 9 כי עזרו אל אנחנו ואתם שדה אליהם ובניין אליהם אתם: 10 ואני כפי חסד אליהם הננתן לי כבני הכם שטייסוד ואחר בונה עליו אך ירא כל איש לשיטת יסוד אחר חוץ מן המוסד שהוא ישוע המשיח: 11 ואם יבנה הבונה על היסוד הזה זהב או כסף או אבני יקרות או עץ או חציר או קש: 13 מעשה כל איש ינלה כי היום הוא יברךך כי באש יראה ואת מה מעשה כל איש ואיש האש תבחןנו: 14 אם יעמוד מעשה איש אשר בנה עליו יקבל שכרו: 15 ואם ישורף מעשה יפסידנו והוא יושעך כמו מצל משא: 16 הלא ידעתם כי היכל אליהם אתם ורוח אליהם שכן בקרבתם: 17 ואיש אשר ישחית את היכל האלהים האלהים ישחית אתו כי היכל אליהם קדוש ואת הנכם קדושים: 18 אל ירימה איש את עצמו ותחשב את עצמו חכם בעולם זהה יהיו לסקל למן ייחם: 19 כי חכמתה העולם הזה סכלות הוא לפני האלהים ככחוב לצד חכמים בערנו: 20 ועוד כתוב יהוה ידע מחשבות חכמים כי מה הצל: 21 על כן אל יתחלל איש באדם כי הצל הוא שלכם: 22 אם פולוס אם אפלוּס ואם כיפא אם העולם אם החיים ואם המות אם ההוה ואם העתיד הצל הוא שלכם: 23 ואת הנכם של המשיח והמשיח הוא של האלהים:

אללה לא יירשו את מלכות האללים: **ט** וכolumbia הלפנים
הו מוקצתכם אבל רחצתם אבל קדשתם אבל הזרקתם
בשם האדון ישוע וברוחו אלהינו: **ט** הכל הוא ברשות
אך לא כל דבר יועיל הכל הוא ברשותי איך לא ישענני
דבר: **ט** המאכל לכרש והכרש למאכל והאללים את זה
ואת זה ילכה והונפה אל יהי לונות כי אם לאדון והאדון
לונג'ו: **ט** והאללים העיר נם את אדניינו ועיר נם אתכם
בנכורתו: **ט** הלא ידעתם כי נופתיכם אברוי המשיח הנה
הכי אקח את אברוי המשיח ועשה אתם לאברוי זונה
חליליה: **ט** או הלא ידעתם כי הדקק בזונה נוף אתר הוא
עמה כי הכתוב אמר והיו שניהם לבשר אחד: **ט** אבל
הדקק באדון רוח אחד הוא עמו: **ט** נoso מן הונות כל
חטא אשר יעשה אותו האדם מוחון לנופו הוא והוננה
חטא עצמו נופו: **ט** או הלא ידעתם כי נופכם הוא היכל
روح הקדר השכן בקרבתכם אשר קבלתם מאת האללים
וכי לא לעצמכם אתם: **ט** כי במחיר נקנותם על כן כבדו
את האללים בנופכם וברווחכם אשר לאלהים מהה:

7 ולענין מה שכחתם אליו הנה טוב לאדם שלא יגע
באשה: **ט** אך מפני הונותה תהיל כל איש אשתו ויהי לכל
אשה בעלה: **ט** האיש קיים חותמת העונה לאשתו וכמו
כן האשה לבעלה: **ט** האשה ארינה שלטה על גופה כי
אם בעלה וכמו כן נם האיש איננו שלט על גופה כי אם
אשתו: **ט** אל תמנעו את עצמכם זה מזיה זולתו בהסכנות
שניכם על זמן קבוע להיות פנוים לתענית ולחפלה
ותשבו ותחזור פן נסעה אתכם השטן בעבור פריצות
צרכם: **ט** ואני אמר זאת בדרך עצה ולא בדרך מצהה:
ט כי מי יתן והיה כל אדם כמוני אך יש לכל איש מותנו
מאת האללים זה בכיה וזה בכיה: **ט** ואל הפנוים ואל
האלמנות אמר אני כי טוב להם אם ישבו ככה כמו נם
אני: **ט** אך אם לא יוכל להנור יתחררו בנשואין כי טוב
להתחבר בנשואין מחיותם בעיר בתהאה: **ט** והנה את
הנשואים אגבי מצהה ולא אגבי כי אם האדון אשר לא
תפרש אשה מבעה: **ט** ואם פרש תפרש ממנה תשב
בל איש או חתוצה לבעה ואיש אל ישלה את אשתו:
ט והנה אל האחרים אמר אגבי ולא האדון כי תהיה
לא אשה אשר איננה מאמנת ורצינה לשבת עמו לא
יעזבנה: **ט** ואשה כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין

ואתם עוד נבחי רוח תחת אשר היה לכם להחאבל למען
יוסר מוקרכם עשה המעשה הזה: **ט** זה אגבי הרחוק
מכם בגופו וקרוב ברוחו כבר דנטו כאלו היהי אצלכם
על האיש אשר עשה דבר זה: **ט** בשם אדניינו ישוע
המשיח בהקהלתכם יחד ורוחו אתכם עם נברות אדניינו
ישוע המשיח: **ט** למסר את האיש ההוא לשטן לאבדו
הבשר למען יושע הרוח ביום האדון ישוע: **ט** לא טוב
התהלהכם הלא ידעתם כי מעת שאר מהחמצ את כל
העשה: **ט** בערו את השאור היישן למען היהי עשה חדשה
הלא להם מצותם כי נם כו פשחנו הונוב בערנו הוא
המשיח: **ט** על כן נחנה נא החג לא בשאר ישן ולא בשאר
הרע והרעש כי אם ממצות היישר והאמת: **ט** כתבתי לכם
באגרת שלא חחרבו עם הונים: **ט** ואין דעתו בזאת על
הונים שבעולם הזה או על בצעי בצעי וגולניים ועבדו
אלילים כי איזהו לכם לצאת מן העולם: **ט** אך זאת
כתבתי לכם לבלי תחתערב עם איש אשר אח יקרה
והוא זנה או בצע או עבר אלילים או מנדף או סבא
או נזון עם האיש אשר כוה נם לא תאכלו: **ט** כי מה
לי לשפט את אשר בחוץ הלא תשפטו את אשר בביות:
ט ואשר בחוץ האללים ישפטם ואתם תבערו את הרע
מרקבים:

6 הייש בכם איש אשר בריבו עם רעהו יוד להביע
דבר דינו לפני הרשעים ולא לפני הקרים: **ט** הלא
ידעתם כי הקרים ידינו את העולם ואם העולם יידן על
ידכם האינכם ראוים לדין דין קטנים: **ט** הלא ידעתם
כי נדין את המלאכים אף כי דברי ממןנות: **ט** ואתם
כאשר יש לכם דיני ממןנות מושבבים אתם את הנחשבים
לאין בקהל לשפטיכם: **ט** לבשתכם אמר אני את זאת
הכי אין לכם חכם אחד שיוכל להוכיח בין איש לאחיו:
ט כי הרבה עם אחיו זהה לפני מאמנים: **ט** זה בכל
ירידה הדיא לכם שתיריבו זה עם זה למה לא תבהירו
لسבל הונאה ולמה לא תבהיר לו היותם עשוים: **ט** אבל
מוניים אתם ועשקיים אף את אחיכם: **ט** הלא ידעתם כי
הרשעים לא יירשו את מלכות האללים אל תחטו את
נפשותיכם לא הונים לא עבדי אלילים לא המנאפים
ולא הקרים ולא השכבים את זכר: **ט** לא הנקבים ולא
בצע לא הסבאים ולא המנדפים ולא הגולנים כל

וכי יחשב איש למעשה שלא כהן לכתולתו אם עבר פרקה ודבר חובה הוא או יעשה כאשר עם לבבו איננו חוטא ישינה: ³⁷ ומוי שהוא נכון בלבו ואינו מכרח יוכל לעשותות כרצונו וינמר זאת בלבו לשמר את כתולתו טוב עשה: ³⁸ لكن המשיא אתה טוב הוא עשה ואשר איננו משיא עשה טוב ממוני: ³⁹ האשה קשורה לבעה על פי התורה כל עת שהוא חי וכי מות בעלה או מתרת היא להנשא למי שתרצה ובלבך שתהיה באדון: ⁴⁰ אבל אשריה יותר אם תעמד פניה זאת דעתך ואחשב נם אני כי רוח אללים כי:

8 ועל דבר זבוח האילים ידענו שיש דעתה לכלנו הדעת תנבה לב והאהבה היא הבונה: ² החשב כי הוא ידע דבר מה עוד לא ידע מואמה כאשר עליו לדעת אז: ³ אבל אם יאהב איש את האלים האלים ידעו: ⁴ ועל דבר אכילת זבוח האילים הנה ידענו כי האיל אין בעולם ואין אללים בלתי אחד: ⁵ ואף כי יש הנקראים אליהם אם בשםם אם בארץ אשר יש אללים רבים ואדנים רבים: ⁶ אמנים לנו אך לא אחד האב אשר הכל ממןנו ואנחנו אליו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על ידו ונחנו על ידו: ⁷ אך לא בכלם הדעת כי יש בזרכם עוד את האיל אכלים כובח האיל ובכן להם החולש פן יהיה אותו הרשון שלכם למכשל החולשים: ¹⁰ כי האיש הראה אתך אשר לך הדעת מסב בביה אילים הלא ייש ברוחו החולש לאכל מזבוחו אילים: ¹¹ וויאבד על ידי דעתך אחיך החילש אשר למענו מות המשיח: ¹² ואם ככה תחתאו לאחיך ותאכיבו את רוחם החולש למשיח אתם חטאיהם: ¹³ על כן אם מأكل מכשיל את אחיך לא אכל בשר לעולם למען לא אכשיל את אחיך: ¹⁴

9(¹⁶⁵)

9 הלא שליחיך אנכי הלא חפשי אנכי הלא ראיתי את ישוע המשיח אדניינו הלא אתם פעל באדניינו: ² ואם איני שליח לאחרים אך לכם הני שליח כי חותם שליחותי אתם באדניינו: ³ וזאת התנצלותי כננד הדנים אותרי: ⁴ האין רשות בידינו לאכל ולשתות: ⁵ האין רשות בידינו להוליך עמו אחות לאשה כמו גם השילחים האחרים

ורצונו לשבת עמה לא העזבנו: ¹⁴ כי האיש אשר איננו מאמין מקדש הוא באשה והאהה אשר איננה מאמנת מקדשת היא באיש שאם לא כן יחיו בנים טמאים אמנים עתה קדושים המה: ¹⁵ אבל אם יפרש מי שאינו מאמין יפרש והאה או האחות אינם משובדים באלה כי לשלום קראנו האלים: ¹⁶ כי מה תדע את האשה אם תושיע את האשה: ¹⁷ את האיש ומה תדע אתה האיש אם תושיע את האשה: ¹⁸ רק ותહלך איש איש כפי מה שחקל לו האלים וכפי מה שקרה אותו האדון וכן מתקן אני בכל הקהילות: ¹⁹ אם נמול האיש המקרא אל יימשך את ערלו ואמ ערל הוא אל מול: ²⁰ אין המילה נחשבה ואין הערלה נחשבה כי אם שמירת מצות האלים: ²¹ איש איש במשמרתו אשר נקרא בה שם יעד: ²² אם נקרה בהויך עבר אל ירע בעיניך אלא אם תשיג ידק לצאת לחפש בחר בוה: ²³ כי הקראו באדון בהיותו עבר משתהר הוא לאדון וככה נקראו בהיו לחפש עבר הוא למשיח: ²⁴ איש איש במשמרת נקניהם אל תהי עברי בני אדם: ²⁵ איש איש במשמרת אשר נקרה בה אחיו בזאת יעד לפני האלים: ²⁶ דבר הכתולות אין לי מצוה מאת האדון רק אודיע את עצמי אחריו אשר חנני האדון להיות נאמן: ²⁷ הנה חשב כי טוב לאדם מפני הצרה הקרובה כי טוב לו להיות כמו שהוא: ²⁸ אם נקשרת באשה אל תבקש להפטר ואם נפטרה אל תבקש אשה: ²⁹ וגם כי תקח אשה אין חטא והבתולה כי תהיה לאיש איננה חטא אך יבאות צרות בברם והנני חס עליכם: ³⁰ וזה אמר אחוי כי השעה דחוקה למען מעתה יהיו הנשואים כאלו אין להם נשים: ³¹ והבכימים כאינים בכים והشمחים כאינים שמחים והקונים כאלו אין קניין בידם: ³² וזההנים מן העולם הזה כאלו אין להם גנהה ממנה כי עברו יעד תאר העולם הזה: ³³ ואני חפצתי שתהיו בלי דנה מי שאין לו אשה דאג לאדון אך ייטב בעני האדון:

בעני האשה: ³⁴ יש הבדל בין אשת איש לבתולה כי האשה אשר לא היהת לאיש דנתן לאיש לאדון ולהיות קדושה נם בוגפה נם ברוחה ובכוחה בעל דנתן היא לעניי העולם איך תישב בעניי בעלה: ³⁵ וזה אמר לטעלהם לך עליכם פח כי אם להננה טובה ולהוויכם וכוננים תמיד לפני האדון בגין מנג: ³⁶

וכמו אחיו האדון וכמו כיפא: 6 אם לי לברדי ולבר נבא לא נתנה רשות להבטל מלאכה: 7 מיו הילך לצבא

בעצמי: 8 עצמו מיטע כרם ולא יאלל את פרוי מי

רעה עדר ומחלב העדר לא יאלל: 9 כי לפי דרכו של אדם אני מדבר כזאת הלא נם התורה אמרת כן: 10 כי כתו ב תורה משה לא חחש שור בדיוו השרים הושש האלהים: 11 או אך למענו מדבר אבן למענו נכתב כי החרש יחרש אליו תקווה והחדש ידוש אליו תקווה לחתה חלקו בתקווה: 12 אם זרעו בכם עניין הרוח הכי דבר גדול הוא אם נקצר מכם עניין הבשר: 13 ואם לאחרים יש רשות עליכם הלא ביותר לנו אבל לא השתמשו ברשות הזאת כי אם סבלנו את הכל לבתו שם מעזר לבשורת המשיח: 14 חלא ידעתם כי עבדי עבדת הקדר אכלים מן הקדרים ומשרתי המזבח לקחיהם חלוקם במזבח: 15 כן תקן אדרני נם הוא אשר יחו המברדים על הבשורה: 16 ואני לא השתמשתי באחת מלאה נום לא כתבתי זאת למען יעשה לי כזאת כי טוב לי המות מאשר ישים איש את תחלווי לרייק: 17 אם אבשר את הבשורה אין לי תחלה כי החובה מטלה עלי אבשר את הבשורה אין לי תחלה כי החובה מטלה עלי ואוי לי אם לא אבשר: 18 כי אם ברצוני עשה כן היה לי שבר ואם בעל פרחו פקרת משמרתי היא: 19 ועתה מה הוא שבר הלא זה שאבשר בשורת המשיח בלבד מחר לבתו השתמש להנאת עצמי בראשון הנתן לי בשורה: 20 כי בהיותו חופשי מכל עשייתו עצמי עבר לכל אדם למען אקנאה את הרבים: 21 ואהו ליהודים כי הודי לknoot היהודים ואשר הם תחת תורה הדתית להם כמו ענין תורת האלהים כי אם תחת תורה הדתית אני למען אשר בבי תורה הדתית כבלי תורה אף כי איןני בבי תורה להמען קנותיהם אשר בלי תורה: 22 ולוחלים הדתית כחלש קנותיהם אשר בלי תורה: 23 ואת זאת אני עשה בעבור הבשורה אויש עחדים: 24 חלא ידעתם כי רצוי המריצה באסתדרין רצים כלם ורק אחד מהם ישין את שבר הנצוח ככח רוציו למען תשינהו: 25 וכל העמד להאבק ניזור מכל דבר מה לחתה כתר נסיך ואנחנו לחתה כתר אשר איננו נסיך: 26 לבן הנני רץ לא כמו בחשכה ההני נלחם לא כהולם רוח: 27 כי אם אדכא

כי אם לרעה: ¹⁸ כי בראשונה שמעתי שיש מחלוקת בינוים כאשר הוudo בקהל ומkeitו אני מאמין: ¹⁹ כי אף צדיקות כתה לחיות בינוים למען יודעו הנאמנים בכם: ²⁰ ועתה כאשר תקהלו ייחד אין זה לא כל סעודת האדון: ²¹ כי כל אחד מקרים לחתה סעודתו בעת האכילה זה רעב וזה ישתרך: ²² האין לכם בתים לאכל ולשתות בהם או התבכוו את קהל אלהים ותכלמו את אשר אין בידם מואמה מה אמר לכם העל זאת אשכח אתכם אייני משבח: ²³ כי כה קיבלתי א נכי מן האדון את אשר נם מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה ההוא אשר נמסר בו לך את הלחם: ²⁴ ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה גוף הנבצע בעדכם עשו זאת לזכרוני: ²⁵ וכן נם את הocus אחר הסעודה ויאמר הocus האות היא הברית החדרה ברמי עשו זאת לזכרוני בכל עת שתשתחו: ²⁶ כי בכל עת שתאכלו את הלחם הזה ותשתו את הocus הזאת הזכר תזכיר את מות אדרני עד כי יבוא: ²⁷ וכן שיאכל מן הלחם הזה או ישחה מкус האדון שלא כראוי יאשם לנוף אדרני ולדמות: ²⁸ יבחן האיש את נפשו ואו יאכל מן הלחם וישחה מן הocus: ²⁹ כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה דין לנפשו עין אשר לא הפללה את נוף האדון: ³⁰ בעבור זאת יש בכם חולמים וחלשים רבים והרבה ישנו המות: ³¹ כי אם נבחן את נפשנו לא נהייה נדונים: ³² וכאשר נדון נסור על יד האדון למען לא נחיב עם העולם: ³³ על כן איחי בהתקלכם יחד לאכל תחכו איש אל רעהו: ³⁴ וכי רעב איש יאכל בביתו פן תקהלו לאשמה יותר הדרבים אתון בבא:

12 ובענין הרוחניות איחי לא אכחד מכם דבר: ² הלא ידעתם כי בהיתכם גוים אחריו אלילים אלמים הובלם כאשר נמשכחים: ³ לכן אודיע אתכם כי אין איש דבר ברוח אלהים אשר יאמר ישוע חרם הוא ולא וכל איש לקרה לשוע אדרון בלחוי אם ברוח הרקש: ⁴ ושותה הנה המתנות אבל הרוח אחד הוא: ⁵ ושותים מה השמשים והאדון אחד הוא: ⁶ ושותה הנה הפעולות והאלדים הוא אחד הפעיל את הכל בכל: ⁷ ולכל איש איש נתנה לו התגלוות הרוח להוציא: ⁸ כי האחד נתן לו על ידי הרוח דבר הוכחה ולאחר דבר הדעת כפי הרוח ההוא: ⁹ ולאחר האמונה ברוח ההוא ולאחר

כי ליהוה הארץ ומלאה: ²⁷ ואם יקרה אתכם איש אשר אינם מאמנים וחרצו ללבת אלו אכול האכלו מכל אשר ישמו לפניכם ואל תחקרו מפני מכשול הלב: ²⁸ ואיש כי יאמר אליכם זה הוא זבח אלילים אל האכלו בעבר המודיע ומפני מכשול הלב כי ליהוה הארץ ולמואה: ²⁹ והלב אשר אני אמר לא לבך כי אם לב רעך כי למה זה השפט הרוחות על ידי לב האחד: ³⁰ וזאת אככל בהתודה למה אהיה מנדף על הדבר אשר אני מודה עליו: ³¹ לכן אם האכלו או אם תשתו או כל אשר תשעו את הכל עשו לבבוד אלהים: ³² ועל תנתנו מכשול לא ליהודים ולא ליוונים ולא לכהלות אלהים: ³³ כאשר נם א נכי מבקש להיות רצוי לכל ולא אבקש חועלת עצמי כי אם של הרבים למען יושעו:

11 לכו בעקבותיו כאשר נם אני הילך בעקבות המשיח: ² ועל זאת אני משבח אתכם איחו כי זכרם אתי בכל לשמר את הקובלות כאשר מסרתי לכם: ³ אך חפץ א נכי שתדרו כי רаш כל איש המשיח וראש האשה איש וראש המשיח הוא האלים: ⁴ כל איש יתפלל או יתנבא וראשו מכסה מבזה הוא את ראשו: ⁵ וכן אשה אשר תתפלל או מתנבא וראשה פרוע מבזה היא את ראה יען בזה היא כמו מגלהה: ⁶ כי האשה אם לא תחכשה נם תתגלח ואם בזין הוא לאשה להכוס או להתגלח תחכשה: ⁷ והאיש אינו חיב לכוסות את ראשו כי הוא צלם אלהים וכובדו אבל האשה היא כבוד האיש: ⁸ כי אין איש מן האשה כי אם האשה מן האיש: ⁹ גם לא נברא האיש בעבור האשה כי אם האשה בעבור האיש: ¹⁰ על כן האשה חיבת היהויה לה כפה על ראהה בעבור המלאכים: ¹¹ כי אבל אין האיש بلا אשה ואין האשה بلا איש באדרון: ¹² כי כאשר האשה מן האיש כן נם האיש על ידי האשה וכל זאת מלאהים: ¹³ שפטו נא בנטשכם הנאה לאשה להחפכל אל האלים בנלו ראי: ¹⁴ או הלא נם חטבם בעצמו ולמד אתכם כי איש אשר יndl פרע שער ראשו חרפה היא לו: ¹⁵ אבל האשה כי תndl שערה פאר הוא לה כי נתן לה השער לנני: ¹⁶ ואם ייחסב איש לעדר עליינו אין לנו מנהג כיה ולא לכהלות אלהים: ¹⁷ והנה בצוותי זאת לא אוכל לשבח אתכם על אשר תקהלו יחד לא להוציא

האמונה עד כי עתיק הרים ואין כי האהבה היבוי כאן: 3 ואמ Achalk את כל הוני ואם את נופי לשפה ואין כי האהבה כל זאת לא תועילני: 4 האהבה מארכת אף ועשה חסד האהבה לא תקנא האהבה לא תתפאר ולא תתרומם: 5 לא תעשה דבר תפלה ולא תבקש את אשר לה ולא תתרמם ולא תחשב הרעה: 6 לא תשמה בעולה כי שמחה עם האמת: 7 את כל תשא את כל האמין את כל תקווה ואת כל חסבל: 8 האהבה לא תבל לעולם אך הנבאות הנה תבטלנה והלשנות תכלינה והדעת תבטל: 9 כי קצת הוא שידענו וקצת הוא שנבאנו: 10 וככובא החמים או עבר ת עבר הקצת: 11 כאשר הויתו על כל דברתי כעולן הגוינו כעולן השבוי וכאשר היהו לארישתדי דברי העולל: 12 כי עתה מביטים אנתנו במראה ובחירות ואו פנים אל פנים עתה יודע אני קצתו ואו כאשר נודעתי אדע אף אני: 13 ועתה שלש אלה תעמידנה האמונה ותתקווה והאהבה והגדרלה בהן היא האהבה:

14 רדף אחרי האהבה והתאו מנתנות הרוח וביתור אשר תנתנו: 2 כי המדבר בלשון איננו מדבר לאדם כי אם לאלהים כי אין איש אשר ישמעו רך ברוח הוא מדבר סודות: 3 והמתנבא הוא מדבר לבני אדם לבנותם וליסרם ולנהם: 4 המדבר בלשון בונה את נפשו והמנגנא בונה את העדרה: 5 וഫצתי כי תדברו כלכם בלשנות וביתור כי תנתנו כי נדול המתנבא מן המדבר בלשנות בלתי אם יפרש לעmun תבנה העדרה: 6 ועתה אהי כי אבוא אליכם ואדבר בלשנות מה אוועל לכם אם לא אדבר אליכם בחזון או בדעת או בנבואה או בהוראה: 7 הלא נם הכלים הדוממים הנטנים קול זה חליל זה כנור אם לא ישמיעו קלות אשר תוכל האוזן להבחין איךיה יודע מה יומר ומה יגנן: 8 נם השופר אם יתן את קולו בלתי בדור מי יחלץ למלהמה: 9 כן נם אתם אם לא חוויאו בלשונכם דבר מפרש איךיה יודע האמור הלא תהיון כדברים לרווח: 10 כן כמה מני לשנות יש בעולם ואן אחת מהן בל' קול: 11 לכן אם איני ידע פשר הקול איךיה נכרי בעני המדבר והמדבר יהיה נכרי בעני: 12 כן גם אתם בחויתכם מתואים לכחות רוחניות בקשו להעדיף במה שיבנה את

מננות הרפאות ברוח הוה: 10 ולאחר לפעל נברות ולאחר נבואה ולאחר להבחין בין הרוחות ולאחר מני לשנות ולآخر באור לשנות: 11 וככל אלה פעל הרוח האחד הוה המהלך לאיש איש ברצונו: 12 כי כאשר הנוף הוא אחד ויש בו אברים הרבה וכל אבריו הנוף ההוא אף כי ריבים הם כלם נוף אחד כן נם המשיח: 13 כי ברוח אחד נתבלנו כלנו לנוף אחד אם יהודים אם יונים אם עבדים אם בני חורין וכלנו לרוח אחד השקינו: 14 כי נם הנוף לא אבר אחד הוא כי אם ריבים: 15 אם אמר הרגל איני יד על כן איני מן הנוף ההפוך זאת איננה מן הנוף: 16 ואם אמרו האון איני עין על כן איני מן הנוף ההפוך זאת איננה מן הנוף: 17 אם הנוף כלו היה עין אותה המשמע ואם כלו יהה שמע אותה: 18 ועתה האלים שת את האברים כל אחד ואחד מהם בנוף כמו רצונו: 19 ואלו היו כלם אבר אחד אותה הנוף: 20 הנה ריבים הם האברים והנוף אחד: 21 העין לא תוכל דבר אל היר לאמר לא אצטרכ לך ונם הראש לא יכול דבר אל הרגלים לאמר לא אצטרכ לך: 22 כי להפכ אבריו הנוף הנראים רפים הם לנו לצרך ביתר: 23 והנראים לנו נקלם בנוף מהם נלבש ביתר כבוד ואשר לבשת לנו הנהו כאלו ההגונים מכלם: 24 כי התגונים לנו אינם צדיקים לזויא אבל האלים מזג כהה את הנוף שנתן כבוד יותר לנורע: 25 למען לא תהיה מחלוקת בנוף כי אם יידנו כל האברים יחד זה זהה: 26 ואם יכاب אבר אחד יכابו אותו כל האברים ואם יכבר אבר ואבריו כל אחד לפי חלקו: 27 אכן נוף המשיח אתם אחד ישמחו אותו כל האברים: 28 ומהם שם האלים בקהל ראשונה לשליחים ושניתה לבניאים ושלישית למלמדים ויתן גבורות אף מנתנות הרפאות ועורים ומנהיגים ומוני לשנות: 29 היכלים שליחים אם כלם נבאים או כלם מלמדים היכלים עשי נברות: 30 היכלים מנתנות רפאות היכלים מדברים בלשנות היכלים מפרש לשנות: 31 ואתם התאו המנתנות המועילית ביתר ובכל זאת אראה אתכם דרך נעלת על כלמה:

13 אם בלשנות אנשים ומלאכים אדרב ואין כי האהבה היבוי כנחתת הנה או צצצצ תרעה: 2 וכי תהיה ל' נבואה ואדע כל הסודות וכל הדעת וכי תהיה לי כל

כתב לכם כי מצות האדון הנה: 38 ומיו אשר לא ידע אל רду: 39 ולכן אין אחד השתדל להגנבה ואל חכלאו מלבד בלשנות: 40 הכל יעשה כהן וכשורה:

15 ואני אחוי אודיעכם את הבשורה אשר בשורתיכם אשר נם קבלתם אתה וنم עמדתם בה: 2 אשר נם תושעו בה אם תחויקו בדרבר אשר בשורתיכם אך אם לא לשוא האמנתם: 3 כי מסדרתי לכם בראשונה את אשר נם קבלתי כי המשיח מת بعد חטאינו כפי הכתובים: 4 וכי נקבר וכי הוקם ביום השלישי כפי הכתובים: 5 וכי נראה אל כיפא ואחריו אל שנים העשר: 6 ואחריו כן נראה אל יותר מחמש מאות אחים כאחד אשר רכם עודם בחיים ומתקצחים ישנו: 7 ואחריו כן נראה אל יעקב ואחריו אל כל השלישי: 8 ואחריו כלם נראה נם אליו כמו אל הנפל: 9 כי אנו הצעיר בשליחים ואני כדי לחקרא שליח באשר רדפתי את קתול האלים: 10 אבל בחסד אליהם היתי מה שהייתי וחסדו עלי לא היה לרייך כי יותר מכם עבדתי ולא אני כי אם חסד אליהם אשר עמד: 11 וזהנה נם אני נם הנה ככה מושמיעים וככחה האמנתם: 12 ואמ הנדר הנדר כי הוקם המשיח מן המתים איך יאמרו אנשים מכם כי אין תחיה למתים: 13 אם אין תחיה למתים נם המשיח לא הוקם: 14 ואמ המשיח לא הוקם כי עתה ריק שמועתנו ונום ריק אמונהכם: 15 וכן נמצאו עדי שקר לאלים יען אשר העידנו את האלים כי הקיימים את המשיח אשר לא יקומו אם הוא שהמתים לא יקומו: 16 כי אם המתים לא יקומו נם המשיח לא קם: 17 ואמ המשיח לא קם הבעל אמונהכם וודרכם בחטאיכם: 18 איזו נם אשר ישנו במשיח אבד אבדו: 19 ואמ בחיים האלה לבך בטחנים אנחנו במשיח אמללים אנחנו מכל אדם: 20 ועתה המשיח הוקם מן המתים ויהי לראשית הישנים: 21 כי אחריו אשר בא המות על ידי אדם אחד נס היהת המתים באה עלי ידי אדם אחד: 22 כי כאשר באדם מתים כלם כן נם ייחיו כלם במשיח: 23 וכל אחד ואחד בסדרו ראיות כלם המשיח ואחריו כן אשר הם למשיח בכוואו: 24 ואחריו כן ה乞ן כישמר את המלכות אל האלים האב אחריו בטלו כל מירה וככל שלטן ונבורה: 25 כי הוא מלך מלך עד כי ישית את כל איביו תחת רגליו: 26 ואחרון האיבים אשר יבטל הוא המתים:

העדה: 13 על כן יתפלל המדבר בלשון נום יפרשנה: 14 כי אם אתפלל בלשון רוחו מתפלל ושבילי איננו עשה פרי: 15 ועתה מה לעשות אתפללה ברוחו ואתפללה נם בשכלי אזמרה ברוחו ואזמרה נם בשכלי: 16 כי אם תברך ברוחך באשר לך ידע מה אתה אמר: 17 והן אתה על הודייך באשר לא ידע מה אתה אמר: 18 אודה לאלה כי תיטיב להודאות אבל רעך לא יבנה: 19 אוכן בקהל אבחור יותר מכלכם אני מדבר בלשנות: 20 והן אתה אמר לך כי יותר מכם מליין בשכלי למען הורת נם את האחדים מלדבר רכבות מליין בלשון: 21 אחי אל ההיין ולדים בבינה רק לרע הוי עללים ובבינה הוי שלמים: 22 והן כתוב בתורה כי בלעוני שפה ובבלשון אחרת אדרבר אל העם הזה נום ביאת לא אבו שמע לי אמר יהוה: 23 ולכן הלשנות לא למאמינים הנה לאות כי אם לאשר אינים מאמינים אבל הנבואה אינה לאשר אינים מאמינים כי אם למאמינים: 24 והנה אם תקהל כל העדה יחד וכולם ידברו בלשנות ויבאוו הדיויטים או אשר אינים מאמינים הלא יאמרו כי משגעים אתם: 25 אבל אם יתגנאו כלם ובא איש לא מאמין או הדיויט או יוכח על ידי כלם ויפל על ידי כלם: 26 ובכן יגלו הצלמות לבבו ויפל על פניו ויתהזה לאלים וירדה בקהל כי באמת האלים בקרבתם: 27 ועתה מה לעשות איזו הצלל להבנות: 28 כי אחד ואחד מכם יש לו מזמור יש לו הוראה יש לו לשון יש לו חזון יש לו באור אך יעשה הצלל להבנות: 29 כי ידבר איש בלשון ידברו נא שנים שניים או על היותר שלשה וזה אחר זה ואחד יפרש: 30 ואין מפרש או ידם בקהל וידבר לנפשו ולאלים: 31 והנבאים הם ידברו שנים או שלשה והאחדים יבחן: 32 וכי נגלה חזון לאחר היישוב שם או ידם הראשון: 33 וכי תחול לhungria כלכם זה אחר זה למען ילמדו כלם וכולם זיהרו: 34 ונשים בכנסיות השתקנה כי לא נתנה להן מובכה האלים כי אם אלה השללים כאשר בקהלות הקדושים: 35 ונשים בכנסיות השתקנה כי לא נתנה להן רשות לדבר כי אם להכנע כאשר נם אמרה התורה: 36 או המכם אמר בקהל כי חרפה היא לנו לנשים לדבר בקהל: 37 וכי יתברך איש דבר אלהים אם אליכם לברכם הייע: 38 וכי יתברך איש בלבבו להוות נביא או איש הרוח בין ובין את אשר אני

אשר לא יכול: ⁵¹ הנה סוד אנירה לכם הן לא כלנו נישן ²⁷ כי כל שת תחת רגלו ובאמרו כל הושת תחתיו ברור הוא שהשת כל תחתיו איננו בכלל: ²⁸ וכאשר יושת תחתיו או הבן גם הוא יושת תחת השת כל תחתיו למן היה האלים הכל בכלל: ²⁹ כי מה יעשו הנטבלים بعد המות אם אמות הוא שהמותים קומם לא יקומו למה זה יטבלו بعد המתים: ³⁰ ולמה זה אנחנו בסנה בכל שעיה: ³¹ בתחלנו אשר יש לי במשיח ישוע אדניינו מעד אני עלי כי מת אגמי בכל יום ויום: ³² אם לפי ררכו של אדם נלחמתי עם החיות הרעות באפסוס מה תועלת יש לי אם המתים לא יקומו נאלה ונשחה כי מחר נמות: ³³ אלא תטו חברת אנשים רעים משחתת מרות טבות: ³⁴ הקייצו במישרים משכرون ואל תחטא כי יש אנשים אשר אין בהם דעת אלהים לבשכם אני אמר זאת: ³⁵ ואם יאמר איש איך יקומו המתים ובאי זה נוף יבואו: ³⁶ אתה הסכל הן מה שתורע לא יודה בלחוי אם כנורן ומה שתורע אין זרע את הנוף אשר יודה כי אם כנורן ערם של חטהiao או של אחד הורעים: ³⁸ והאלים יתנו לו נוף כי רצונו ולכל זרע וזרע את נופו למיניו: ³⁹ לא כל הבשר באשר אחד הוא כי מין אחר הואبشر האדם ומין אחר בשר הבהמה ומין אחר בשר הדנה ומין אחר בשר העוף: ⁴⁰ ויש נופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ונופות שבארץ אבל אחר הוא כבוד הנופות שבשמיים ואחר הוא כבוד הנופות שבארץ: ⁴¹ אחר הוא כבוד המשם ואחר הוא כבוד הירח ואחר הוא כבוד הכוכבים כי כוכב מכוכב נברך בכבודו: ⁴² וכן נם בתחיה המתים הן יירע בכלין ויקום بلا כלון: ⁴³ יירע בבזיוון ויקום בכבוד יירע בחלשה ויקום בגבורה: ⁴⁴ יירע נוף נפש ויקום נוף רוחני יש נוף נפש יש נוף רוחני: ⁴⁵ כן נם כחוב ויידי האדם הוא אדם הראשון לנפש היה אדם האחרון לרוח מהיה: ⁴⁶ אבל לא של הרוח היא הראשה אלא של הנפש ואחרי כן והאדם השני הוא האדרן מן השמים: ⁴⁸ וכמו אשר הוא מעפר ככה נם אשר הם מעפר וכמו אשר הוא מן השמים עת נוכנה: ¹³ שקדו ועמדו באמונה התאשוו והתחזקו: ¹⁴ וכל דבריכם יעשו באחתבה: ¹⁵ ואבקשה מכםachi הלא ידעתם את בית אספנוס שהוא ראשית אסיה ויתנו את נפשם לשורות הקדשים: ¹⁶ לכן הכנעו נם אשר מפני אנשים כאלה ומפני כל אשר יעבד עמהם ויעמלו: ¹⁷ והנני שמח בביית אספנוס ופרטונטוס ואיקוס כי מה מלאו את אשר חסרתי אתכם: ¹⁸ ווינויה את רוחי

את רוחכם על כן הכירו אנשים כאלה: 19 הקהילות אשר באסיה שאלות לשולומכם עקלס ופריסקלא ונם הקהלה אשר בכיהם מרכיבים לשאל לשולומכם באדניינו: 20 האחים כלם שאליהם לשולומכם שאלו לשalom איש את רעהו בנשקה הקדושה: 21 שאלת שולומכם בידי אני פולוס: 22 מי שלא יאהב את האדון יושע המשיח יחרם מREN אתה: 23 חסד יושע המשיח אדניינו יהו עמכם: 24 ואהבתו את כלכם במשיח יושע אמן:

השנית אל-הקוֹרְנַטִּים

במשיח ואשר משחנו הוא האלוהים: 22 אשר נם חתמנו
ואשר נתן לבנו את ערבון הרוחות: 23 ואני את אלדים
אקרא להיות עד לנפש כי עברור היהוי חס עליכם לא
באתו עוד לקורנותוס: 24 לא שנמשל באמונתכם כי אם
ערורים אנחנו לשמהתכם כי באמונה מדתם:

2 ואני נמרתי לבבי לבתיו שוב עוד אליכם בעצבת: 2
כי אם אני אעציבכם מי אפוא ישמחני לבתיו אם הנעצב
על ידי: 3 וזה את כתבתי לכם פן יהיה לי בכווי עצב
מאלה אשר היה לי לשמה עליהם ובטה אני בכלכם כי
שמהתי הוא שמחת כלכם: 4 כי מרב צרת לבוי ומצוקה
כתבתי לכם ובבדמות הרבה ולא להעציבכם רק למען
הדרו האהבה היתרה אשר אהבתו אתם: 5 ואם יש
איש אשר העzieב לאו העzieב אבל כלכם פן אפריזו
על המדה העzieב למקצת: 6 וודי לאיש כמהו התוכחה
ההיא אמת הרבים: 7 ועתה להפקת הסלהו ונתמו כדי
שלא יתבלע האיש בנדל העצבון: 8 על כן אבקש מכם
לנמל עליו גמולת אהבה: 9 כי לעבור זאת נם כתבתי
למען אדע את תמתכם אם בכל תשמעון: 10 ואני אשר
תסלחו לו אסלח לו נם אני כי נם אנכי אם סלחתי דבר
סלחתי לו למענכם בפני המשיח: 11 פן יונה אהנו השטן
כי לא נעלמו מאתנו מזומתו: 12 ואני בכא לטרואס על
דבר בשורת המשיח אף כי נפתח לי פה באדרניינו: 13
לא היה רוחה לרוחה על אשר לא מצאו שם אה טיטוס
אחי ואני נפערתי מיהם ויצאתו ללבת אל מקדונייא: 14
אבל תורות לאלדים נתן לנו בכל עת נצחון במשיח
ומפיז עיל ירינו את ריח דעתו בכל מקום: 15 כי ריח
ניחח המשיח אנחנו לאלדים נם בתוכם הנושעים ונם בתוכם
האברדים: 16 לאלה ריח מות ולאללה ריח חיים
לחים ומי זה ראיו לך: 17 כי אנחנו איננו כמו הרבים
העשימים סחורה בדבר האלוהים כי אם מותך ישך לבב
ומאלדים לפני אלדים נדבר במשיח:

3 הנהל עוד לשבח עצמנו האם נצטרך כמקצת אנשים
לאנרות אליכם או מכם המזוכירות אנחנו לשבח: 2 אתם
אנרתו הכתובה לבבנו ונודעה ונקראה לכל אדם: 3
כי בידוע שאותם אנרת המשיח ערכוה על ידי שרותנו
חתובה לא בדיו כי אם ברוח אלדים חיים ולא על
ЛОחות אבן כי אם על לוחותبشر הלב: 4 וכזה בטהוננו

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אליהם וטימוטויס
אחיננו אל קהילת אליהם אשר בקורנותוס עם כל הקדשים
אשר באכיא: 2 חסיד לכם ושלום מאת האלדים אבינו
ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך האלדים ואבוי אדניינו
ישוע המשיח אב הרחמים ואלקי כל הנחמה: 4 המנחים
אתנו בכל לחצנו עד שנוכל לנחם הנלחצים בכל לחץ
בנחמה אשר אנחנו מנחמים בה מאת האלדים: 5 כי כרב
עוניי המשיח בנו כן תרבה נחמתנו על ידי המשיח: 6
והנה אם נלחץ הוא לנחמתכם וליושע אתכם אשר יראה
כהה בסבלכם העוניים אשר נסבל אתנו נם אנחנו ואם
נחם נם הוא לנחמתכם ולשעיכם: 7 ותקומו בעדרם
נכונה היא באשר ידענו כי כאשר חלק לכם בענויים
כן נם חלק לכם בנחמה: 8 כי לא נכח מכם אחוי את
חרצנו אשר מצחנו באסיא אשר כבדה עלינו עד למאך
ויתר מכחנו עד כי נואהנו מן החיים: 9 ואנחנו לבבנו
חרצנו לנו את המות למען לא נהיה בטעים בנפשנו כי
אם באלהים המחיה את המתים: 10 אשר הצלינו ממוות
כזה ועודנו מצליל ולו אנחנו מוקים כי יוסיף להצלינו: 11
בעורכם אתו בתפלתכם למען יודו ריבים בעודנו על
מתנת החסד שהיתה לנו על ידי ריבים: 12 כי זאת היא
תhalbתו עדות לבבנו אשר בתם וישראל אליהם התהלהנו
בעולם ובויתר אתכם ולא בחכמה הבשר כי אם בחסד
אליהם: 13 כי לא נכתב לכם כי אם מה שאתם קראים
או נם ידים: 14 ואקוה כי כאשר ידעתם אתנו למקצת
אף הדרו עד תכלית כי אנחנו תhalbתכם כאשר נם אתם
תhalbתנו ביום אדרניינו ישוע: 15 ובכבודו זהה חפצתי
לובא אליכם מראש למען קיבלו טובה בעמיהם: 16
ולעבר בתוככם אל מקדונייא ולשוב ממקدونיא אליכם
ואתם תשלחוני אל ארץ יהודה: 17 ועתה ה כי נמהר
הוית בעצתי אם אשר יעצמי לפה הבשר יעטתי והיה
אצלי פעם חן חן ופעם לא לא: 18 אכן נאמן האלדים
כי דברנו אליכם לא היה חן ולא: 19 כי בן האלדים
ישוע המשיח הנקרא בתוככם על ידינו על ידי ועל ידי
סלונים וטימוטויס הוא לא היה חן ולא כי היה בו רק
חן: 20 כי כל הבטחות האלדים כלין בו היה חן ובו היה
אמן לכבור האלדים על ידינו: 21 והמכונן אורנו אתכם

כי אנחנו החיים נמסרים תמיד למות בעבר ישוע למן גילו נם חי ישוע בברנו בשער ההטבות: 12 *לְכָן בְּנוֹ אָמַץ הַמּוֹת וּבְכֶם הַחַיִים*: 13 *וּבְהִוּת לְנוּ הָרוֹח הַהוּא שֶׁל האמונה כדבר הכתוב האמני כי אדבר נם אנחנו נאמין ועל כן נדבר: 14 באשר ידענו כי המעדר את האדון ישוע עיר נם אנחנו על יד ישוע ועמידנו עמכם: 15 כי כל זאת למענכם למען אשר ירבה החסד על ידי ריבים ותפרץ התודה לכבוד האלהים: 16 ובעבור זאת לא נתה ואף אם יכלה בנו האדם החיצון הנה האדם הפנימי ותחרש יום יום: 17 כי לחצנו אשר הוּא קָל וְאַךְ לְרָגַע יבָיא לְנוּ כָבֹוד עֲולָמִים נְדוּל וּרְבָעַד לְמַאַד: 18 אשר אין נראים כי הנראים לשעה המה ואשר אין נראים הם לעולם: (aiōnios g¹⁶⁶)*

5 *הַן יַדְעָנוּ כִּי בָּהָרָס בֵּית אֲהָלֵינוּ אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִשְׁלַׁח לְנוּ בְּנֵין מִתְּאַלְּהִים בֵּית אֲשֶׁר אִינָנוּ מַעֲשָׂה יָדֵינוּ וּוֹה לְעוֹלָם בְּשָׁמַיִם: (aiōnios g¹⁶⁶)* 2 כי גם עתה נאנחים וכמספרים אנחנו להעתף בברינו אשר מן השמים: 3 באשר אחרי לבשנו לא נמצא ערמים: 4 כי גם עתה באהלו וזה אנחנו מפני הכבד ולא חפצנו להחפשת כי אם להעתף למען יבלע המות על ידי החיים: 5 והਮcin אנחנו ליזאת הוא ואלהים אשר אף נתן לנו את ערבון הרוח: 6 *לְכָן בְּתוֹחוֹמָן אֲנָהָנוּ בְּכָל עַת וְדָעִים כִּי כֹל עוֹד שָׁמוֹשָׁבָנו בְּגֹוף רְחוּקִים אֲנָהָנוּ מִן הָאָדוֹן: 7 כי באמונה נטההך ולא בראות עינים: 8 אָמַנָּה בְּתוֹחוֹמָן אֲנָהָנוּ וְנִבְרָה לְנוּ לְהַתְּרַחֵק מִן הַגּוֹף וְלִתְּהַווּ קָרוֹבִים אֶל הָאָדוֹן: 9 עַל כֵּן נִשְׁתַּדֵּל אֶם קָרוֹבִים אָם רְחוּקִים לְהִווּת לוּ לְרִצְוֹן: 10 כי כלנו עתידים להראות לפני אֲדֵין המשיח למען יקבל איש ואיש כפי פעולה בחיה נופו אם טוב ואם רע: 11 וְעַתָּה יַעֲנֵן אֲשֶׁר יַדְעָנוּ יְרָאֵת הָאָדוֹן נִדְבָּר עַל לֵב בְּנֵי אָדָם וְלְאָלָהִים אֲנָהָנוּ גְּלִוִים וְאַקְוָה כִּי גְּלִוִים אֲנָהָנוּ בְּמִדְעָם: 12 כי אין אֲנָהָנוּ מִשְׁתְּבִחֵן שְׁנִיתָא אֶלְיכֶם אֶךְ נְתִינִים לְכֶם סְכָה לְהַחְפָּאָר בְּנָוּ לְנִגְדָּה המתחפָאִים בְּפִנֵּיכֶם וְלֹא בְּלֹבֶב: 13 כי אֲמַת השתגנוּ לְאָלָהִים הַוְתָּה זֹאת וְאָם הַשְׁכַּלְנוּ לְכֶם הַוְתָּה: 14 כי אֲהַבְתָּה המשיח דְּחַקְתָּה אֲנָהָנוּ בְּהַיוֹתָנוּ דְּנִים אֲשֶׁר אָמַת אֶחָד בְּעַד כָּלֵם כָּלֵם מִתּוֹ: 15 וּבְעַד כָּלֵם מִתּוֹ לְמַעַן לֹא יִהְיֶה הַחַיִים עוֹד לְנֶפֶשׁ כִּי אָם*

בָּאָלָהִים עַל יְדֵי הַמְּשִׁיחָה: 5 יְעַן אֲשֶׁר לֹא נִכְלָל אֲנָהָנוּ לְדִין מַעַצְמָנוּ כִּי יִכְלַחֲנוּ מִתְּאַלְּהִים הָיוֹ: 6 אֲשֶׁר הַכְּשָׁר אָתָנוּ לְמִשְׁרָטֵי בְּרִית חֲדָשָׁה לֹא שֶׁל הַאוֹתִוִת אֶלָּא שֶׁל הָרוֹח כִּי הָאוֹת יְמִיתָה וְהָרוֹח יְחִי: 7 וְאָם שָׁרוֹת הַמוֹת הַחֲרוֹת בְּאוֹתִוִת עַל האָבָן נְרָאֵה בְּכָבֹוד עַד שְׁלָא יִכְלָלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְהַבְּיט אֶל פְּנֵי מָשָׁה מִפְנֵי כְּבֹוד פְּנֵיו העמד להבטל: 8 כִּמָּה יִנְדַּל כְּבֹוד שְׁרוֹת הָרוֹח: 9 כי אם הַשְּׁרוֹת אֲשֶׁר לְחַיֵּב כְּבֹוד הוּא כִּמָּה יִעַדְךְ בְּכָבֹוד הַשְּׁרוֹת אֲשֶׁר לִזְכָּת: 10 כי אֲפָק הַנְּכָבֵד אִינָנוּ נִחְשָׁב לְכָבֹוד לְעַמָּת הַכְּבֹוד הַגְּנַעַלְהָ הָזָה: 11 כי אם הַדְּבָר העמד להבטל יש לו כְּבֹוד הַדְּבָר הַקִּים עַל אֶחָת כִּמָּה וְכִמָּה: 12 עַל כִּנְבָּהָיוּ תִּהְיוּ פְּתַחְזָן פִּינוּ רַב הָוָא: 13 וְלֹא כִּמְשָׁה אֲשֶׁר נִתְּן מָסּוֹה עַל פְּנֵיו פָּנִים יִבְשְׁטוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל סָוף הַעֲמָד להבטל: 14 אֶבְלָן טְמַטְמָוּ דְּעָוִותָם כִּי עַד הַיּוֹם הַוְהָ בְּקָרָם הַבְּרִית הַיְשָׁנָה נִשְׁאָר וְלֹא גָּלַה הַמָּסּוֹה הַהוּא אֲשֶׁר לֹא יִוְסֶר כִּי אָם בְּמִשִּׁיחָה: 15 אֶבְלָן עַד הַיּוֹם הַוְהָ בְּקָרָם אֶת מָשָׁה מוֹנֵח מָסּוֹה עַל לְבָם: 16 וְכִשְׁפְּנוּ אֶל הָאָדוֹן יוֹסֵר הַמָּסּוֹה: 17 וְהָאָדוֹן הָרוֹח וְבָאָשֶׁר לְטוֹב נִנְדְּרָה כָּל בְּנֵי אָדָם לְפָנֵי הָאֱלֹהִים: 18 וְאֲנָהָנוּ כָּלֵנוּ בְּפִנֵּים מְגִילִּים רָאִים אֶת כָּבֹוד הָאָדוֹן בְּמִרְאָה וְנַחֲלָפָה אֶל עַצְם דָּמוֹת הַהְיָה מִכָּבֹוד אֶל כָּבֹוד כְּהַלְּפָה מִתְּאַדְוֹן הַרוֹח:

4 *עַל כֵּן בְּהִווּת לְנוּ הַשְּׁרוֹת הָוָה כִּי חָנָנוּ לְאֶחָת: 2 כי אֲמָסָנוּ בְּסִתְרֵי הַבְּשָׁת שֶׁלֹּא לְהַתְּהַלֵּךְ בְּעַרְמָה וְלֹא לְיוֹאָפָת דְּבָר הָאֱלֹהִים אֶלָּא בְּהִרְאָתָה אַמְתָה נִכְרֵת אָתָנוּ לְטוֹב נִנְדְּרָה כָּל בְּנֵי אָדָם לְפָנֵי הָאֱלֹהִים: 3 גַּם כִּי נִעְלָמָה בְּשָׁוְרָתָנוּ נְעַלְמָה הַיָּאָמָן הַאֲבָדִים: 4 כי אֲרָלְהִי הָעוֹלָם הַזָּה עֹור בָּהָם אֶת דָעַת הַסּוֹרְרִים לְבָלְתִּי זֶרֶח לְהַמִּנְהָה בְּשָׁוֹרְתָה כָבֹוד הַמִּשְׁיחָה אֲשֶׁר צָלָם הָאֱלֹהִים: 5 כי לא אֲנָהָנוּ מִכְּרִיזִים אֲנָהָנוּ כִּי אָם אֶת הַמִּשְׁיחָה (aiōnios g¹⁶⁵)* 6 כי יְשֻׁעָה לְאִמְרָה הָאָדוֹן וְאֲנָהָנוּ עֲבָדִים לְמַעַן יְשֻׁעָה: 7 כי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אִמְרָה וְיִפְעַשׂ אָורֶן מַחְשֵׁךְ הָוּא הַוּפִיעַ בְּלִבְנֵינוּ לְהַפִּיעַ אָורֶן דָעַת כָבֹוד הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּפָנֵי הַמִּשְׁיחָה: 8 אֶבְלָן יְשֻׁעָה הַאוֹצֵר הָזָה בְּכָלִי חֲרֵשׁ לְמַעַן אֲשֶׁר תְּהִי הַגְּבוּרָה הַיְתָרָה לְאָלָהִים וְלֹא מַאֲתָנוּ: 9 נְחַלְצִים אֲנָהָנוּ בְּכָל וְלֹא נְדָכִים דָאִים וְלֹא נְוָאִים: 10 נְרוֹדִים וְלֹא נְטוּשִׁים מְשֻלְכִים וְלֹא אֲבָדִים: 11 וְנִשְׁאָרִים בְּכָל עַת מִיתָה הָאָדוֹן יְשֻׁעָה בְּנוֹתָנוּ לְמַעַן לֹא יִהְיֶה הַחַיִים עוֹד לְנֶפֶשׁ כִּי

וטמא אל התנוו וANI אקבי' אתכם: ¹⁸ והיהו לכם לאב
ואתם תהיו ל' לבנים ולبنות נאם יהוה צבאות:

7 **לכן** חביבי בהיות לנו הבטחות האלה נטהרה
את עצמנו מכל טמאתבשר ורוח להשלים קדרתנו
ביראת אללים: ² תננו לנו מקום לבבכם לא חמסנו
איש לא חבלנו איש לא עשכנו איש: ³ לא לחייב אתכם
אני מדבר הלא קדמוני לאמור כי אתם לבני יהוד
למota ויחד להיות: ⁴ רב בטחוני עלייכם רבה תלתלי
בכם מלאתי נחמה שבטעו שמחות בכל לחצנו: ⁵ כי
נאם בבננו אל מקרוני לא היה מרגה לבשנו רק
נלחצנו בכל מוחן מלחמות ומחרדים אימה: ⁶ אבל
האללים המנחים את השפליים נחם אנתנו בכווא טיטו: ⁷
ולא בבאו בלבד כי אם נחמה אשר נחם בכם בהנידך
לנו אות השוקתכם ואת אבלכם ואת קאנתכם לי ובכן
הספטו לטעות: ⁸ כי נאם העצבתי אתכם באגרת אני
מתחרשת נם כי התחרשתי לפני מזה בראותי כי האנרגיה
ההיא העציבה אתכם ואף אם לשעה: ⁹ עתה אני שמח לא
על אשר נעצבתם כי אם על אשר נעצבתם לחשובה כי
נעצבתם כרצון אללים למען לא השוא נזק במאומה על
ירדו: ¹⁰ כי העצבת שהיא כרצון אליהם הפעל תשובה
ליישועה אשר איש לא יחרת עליה אבל עצבה העולם
פעלה את המות: ¹¹ כי ראו נא את אשר נעצבתם כרצון
אליהם כמה הביא אתכם זה לידי זריזות נם להחצלו
נס לרנו נם ליראה נם לחשוכה נם לקנאה נם לנקמה
ובכל הוכחותם כי נקיים אתם בדבר הווה: ¹² לכן נם
אם כתבתי לכם לא כתבתי בעבר העלב ולא בעבר
הנעלב רק למען תגללה בהם זריזותם בעברם לפני
האללים: ¹³ ובעברו זאת נחמו בנחמתכם ווד שמחה
יתרה היהת לנו בשמחת טיטו כי הונח רוחו על ידי
כלכם: ¹⁴ כי במה שהתחלתו לפני בהם ככם לא נכלמתי
כי כמו שרבנו הצל אליכם באמות נם תחלנו אל
טיטוס היהת אמות: ¹⁵ וביותר מעיו הומו לכם בזיכרו את
משמעותיכם ואת אשר קבלתם אתו ביראה ובחרדה:
¹⁶ לכן אני שמח כי בכל דבר יאמץ לבני בכם:

8 **והנו** מודיעים אתכם אוחי את חסד אללים הננתן
בקהילות מקרוני: ² כי ברב נסינו הלחץ רבתה שמחות
ושפלות רישם העדיפה להראות עשר תמתה: ³ כי

לאשר מת ויקם בעדם: ¹⁶ לכן מעתה אנחנו לא נדע איש
לפי הבשר ונום אם ידענו את המשיח לפני הבשר מעתה
לא נדעתו עוד: ¹⁷ ובכן מי שהוא במשיח בריאת חדשה
הוא היישות עברו והנה הכל נהייה לחדר: ¹⁸ והכל מאת
האללים המריצה אתם לעצמו על ידי ישוע המשיח ויתן
לנו שרות הרצוי: ¹⁹ יען אשר אללים היה במשיח מריצה
את העולם לעצמו ולא חשב להם את פשעיהם ושם בנו
את דבר הרצוי: ²⁰ לכן מלייצי המשיח אנחנו וכאלו
האללים מוזיר אתכם על ידנו נבקש מכם بعد המשיח
התרצנו אל האלים: ²¹ כי את אשר לא ידע חטא
אתו עשה לחטא את בעדנו למען נהייה בו אנחנו לצדקת
אללים:

6 **ואנו** כעוזרים נזהירה אתכם שלא תקבלו לrisk את
חסד אללים: ² כי הוא אומר בעת רצון ענייניך ובוים
ישועה עוריך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:
ו אין אנחנו נתנים מכם במאותה פן יהוה שרותנו
לנאה: ³ כי אם נראה בכל דבר כמשרתי אליהם
בஸבלנות רבה בלחץ ובצורות ובמצוקות: ⁴ במכות
ובמוסרות ובמהומות בתלאות בשקיות ובצומות:
בטהרה וברדעת ובארך רוח ובחסד וברוח הקדש
ובאהבה לא צבועה: ⁵ בדבר האמת ובנבורת אליהם
בכל נשק הדרקה מימיין ומשמאלי: ⁶ בכבוד ובקלון
בשם רע ובשם טוב מחותם ובכל זאת נאמנים: ⁹ כאים
ידועים ונם ידועים כמותם והנו חיים כמיםרים ולא
מומתים: ¹⁰ לנעצבים ובכל עת שמחים בראשים ומעשרו
רבים כאשר אין להם מאותה ויש להם כל: ¹¹ פניו פתוחה
לכם אנשי קורנותוס ורחב לבנו: ¹² לא צד מוקומכם
בנו אך צד המקום במעיכם: ¹³ והיה זה גמול כמו אל
בנים אני מדבר אם תרחיבו לבבכם גם אתם: ¹⁴ אל
תהי משמי על זו עם חסרי אמונה כי זיה שתפות יש
לזכרה עם הועל ואוי והחותרות לאור עם החשך: ¹⁵
עם שאיןנו מאמין: ¹⁶ ואוי זה דבק יש להיכל אללים עם
האללים כי אם היכל אללים חים כמו שאמר האלים
ושכניתו והתהלך בתוכם והיהו להם לאלהים והם
יהיו לי לעם: ¹⁷ על כן צאו מתחום והברדו נאם יהוה

אני מתחלל בכם לפניהם מקדונית לאמר אכיה מזמנת
היא מושנה שעברה ותעד הכנאה הדיוצת מכם את רוח
כם: 3 אבל שלחתי את האחים פון מהיה לrisk תחלנו
עליכם בדבר הוה ולמען היהו מזמינים כאשר אמרתי: 4
פון בבואו אתו אנשים מקדונית ימצאו אתכם לא מזמינים
ונבוש אנחנו ואננו אמרתם בכתהו הוה אשר תחלנו
בו: 5 על כן היה נכוון עניין לבקש מהם כי יקדמו
ללאכם ויכינו את ברכתכם המיעודה מ לפני
למען היהו מוכנתם עניין ברכה ולא עניין כי: 6 כי
הנה הורע בזמנים נם יקצר בזמנים והורע בברכות נם
יקצר בברכות: 7 וכל איש כאשר ידבנו לבו לא מצער
ולא מאנס כי התנו לבם יאהבנו אלהים: 8 ואלהים
יכל להשפיע עליכם כל חסד עד כי יהוה לכם בכל עת
די ספקכם בכל ותוירו בכל מעשה טוב: 9 ככחוב פור
נתן לאבוניכם צדקתו עד מדרת לעד: (165 א�ן 10) והנתן
ורע לזרע ולחם לאכל יתן וירבה את זרעכם ויפריא
תנובות צדקהיכם: 11 למען תעשרו בכל כל החמיות
הפעלה מורה לאלהים על ידינו: 12 כי שרות העבודה
זו את לא בלבד ימלא את מחסרי הקדושים כי גם יודו
רבים לאלהים בשירותם הנאמן זה: 13 ויכבדו את
האלים על משמעת הודהתכם לברורת המשיח ועל
התהברותכם אליויהם ואל כלם: 14 והם בהתחננס
בעדרכם נכספים לכם בעבור חסד האלהים אשר נבר
עליכם: 15 ותודה לאלהים על מונתו העצומה מספר:

10 ואני פולוס הנני מוזיר אתכם בענות המשיח
וחמלתו אשר פנים בפנים שפל אני בחוככם וברחמי
מחאמץ עלייכם: 2 ואתחננה שלא אצטרכ בבא להתאמץ
בכתהו אשר אהשכ להתגבר בו ננד האנשים
החובים אנתנו מתחללים לפני הבשר: 3 כי בלבתנו
בשר לא נלחם לפני הבשר: 4 כי כל מלחמתנו איננו
של הבשר כי אם חזוקים הם לאלהים להרים ממצרים: 5
באשר הרסיהם אנחנו תחבלות וכל מרום המתנשא ננד
דעת האלהים ושובים כל מזמה למשמעת המשיח: 6
ונכונים לנוקם נקמה מאר כל מרוי אם תשלם משמעתכם:
7 והחשפטו למראה פנים איש כי יבטה להיות למשיח
ישוב וידין בלבו כי כאשר הוא למשיח כן למשיח נם
 אנחנו: 8 וنم כי אתה ליל יותר מעט על דבר הרשות
לעזרה הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה

מיד אני אשר לפי כחם וויתר מלחם התנדבו: 4
ויבקו ממוני ברוב החנונים להיות חברינו בוגמולה
חסdem לעזרת הקדשים: 5 ולו כאשר הוחלנו כי אם אמת
עצמם נתנו בראשונה לאדון וنم לנו ברצון האלים: 6
עד כי בקשו מן טיטוס כאשר החל כן נס למור בכם
את נמיות החסד זהה: 7 אבל כאשר הותרתם בכל
באמונה ובברור ובכלה וזריות ובאהבתכם אנתנו
כן גם תותירו בחסד זהה: 8 ואני אמר זאת בדרכ
צווי כי אם לבחן על ידי זריות אחרים נס את אמתת
אהבתכם: 9 כי ידעים אתם את חד אדניינו ישוע המשיח
כי בהיותו עשיר עשה רשות בעבורכם למען תעשרו
על ידו רישו: 10 ואחותה את דעתך בדבר הוה כי זאת
להועיל לכם אשר הקדמתם כבר בשנה שערה לא
לעשה בלבד כי נס להפץ: 11 ועתה נס השלימו את
המעשה למען כאשר התנדבתם לעשות כן נס תגמרו
כפי יכלתכם: 12 כי בחמץ לאיש רוח נדיבת רציה
היא לפי מה שיש לו ולא לפי מה שאין לו: 13 כי לא
למען תהיה רוחה לאחרים ולכם צוקה כי אם בשווי
ימלא יתרכם בעת הזאת את מחסורם: 14 למען נס יתרם
יהיה למלא מחסורכם כדי להשות: 15 ככחוב לא העדריף
המרבה והמעיט לא החסיד: 16 וחותמות לאלהים הננות
נס בלב טיטוס לשקד עליכם בשקייה כזאת: 17 כי שמע
לקשתנו ובשקייתו הותרה הילך אליכם מרצון נפשו:
18 ועמו יחדו שלחנו האח אשר יצא שבחו בשבורה בכל
הקהלות: 19 ומבלבד זאת נס נבחר הוא מאות הקהילות
ללאcit אנתנו להביא החסד הוה הנכוי על ידינו לכבוד
האדון ולא מץ לבבכם: 20 ונשמר בזאת שלא יציא איש
עלינו דבה רעה בשפעת המתנה הזאת הנכוהה על ידינו:
21 כי מושנדים אגחנו על הטוב לא לפני האדון בלבד כי
נס לפני האדים: 22 ונשלח עמהם את אחינו אשר בחנו את
שקייתו פעמים רבות בדברים הרבה ועתה הוא שקוד
עוד יותר בנדל בכתהנו עלייכם: 23 אם לטייטוס הנה
חברי הוה ועוזריכם בכם ואם לאחינו הנה שלוחי הקהילות
הם ותפארת המשיח: 24 על כן הראו והוכחו להם לפני
הקהלות את אהבתכם ואת תחלתו עלייכם:

9 אמנים אין צרך לכתב אליכם על דבר השירות אשר
לעזרה הקדשים: 2 כי ידעתי את נדיבתכם אשר עליה

אבל את אשר אני עשה אוסיף לעשות לבתי תה מוקם למקשים עלייה למען ומה שיתהלו בו ימצאו דומים לנו: 13 כי אגשים כאלה שליחי שקר הם פועל רמייה מתחפשים לשליחי המשיח: 14 ואינו פלא הלא השטן נם והוא מתחפש למלאך האור: 15 لكن אין זה הדבר נדול אם גם משרתו מתחפש למשרתי הצדקה אשר אחריתם היה לפי מיעליהם: 16 ואשוב ואמר אל נא יחשבי איש את הסכלים בהוותכם חכמים: 20 הלא תshaw אם יעבד אתכם איש אם יבלע אם ילבד אתכם אם יתנסה אם יכה אתכם על פניכם: 21 להרפהנו א נכי אמר ואת אליו הינו רפאים אבל בכל אשר ירhab איש להחלה בסכלות אמר זאת ארחה נם א נכי: 22 עבריהם הם כן נם א נכי: 23 משרתי המשיח הם כמותהלו אבל אמר א נכי יותר מהם יותר בינוות יותר למאדר במכות יותר במוסרות ורב פעמים במצוות מות: 24 חמוץ פעמים ספוני בידי היהודים ארבעים חסר אחת: 25 שלוש פעמים יסרחו בשוטים פעם אחת סקלתי ושלוש פעמים נשברה לי הספינה והו במצוותיהם לילה ויום: 26 במסעות רבות בסכנות נחרות בסכנות שדים בסכנות מצר בני עמי בסכנות מצר הגויים סכנות בעיר סכנות במדבר סכנות ביום סכנות בתוך אחי שקר: 27 בעמל ובתלאה בשקיות הרבה ברעב ובצמא בצומות הרבה בקר ובערדים: 28 מלבד שאר הדברים הבאים עלי יום ויום והדרגה לכל הקהילות: 29 מי יחלש ואני לא אהלש מי ייכשל ולא יבער לבי: 30 אם יש להחלה את הלא בחלשתו: 31 האלים אמי יושע המשיח אדרני המברך לעולמי עולמים הוא ידע כי לא אשקר: (saen) 32 בדמשק שמר הנצב של המלך ארטס את עיר הרמשקין ויבקש לתחפני: 33 ובعد החלון הורידו אתי בסל מעלה החומה ואמלט מידייו:

12 אمنם להחלה לא יועיל לי כי אבוא למראות האדון וחזיותיו: 2 ידעת איש במשיח זה ארבע עשרה שנה אם היה בוגר לא ידעתו או מוחץ לגוף לא ידעת

אשר נתן לנו האדון לבנוותם ולא לשחתכם לא אבוש: 9 ולמען לא אראה כנאים אתכם על ידי האגרות: 10 כאשרם הן האגרות קשות הנה וחזקות אבל הגוף בהיותו לנדרנו חלש הוא וניבנו נבזה: 11 ידע נא האמר כוותי כמו שאנחנו בדרכו על ידי אגרות בהיותנו רוחקים לנו בפועל אנחנו ביהוננו קרובים: 12 כי אל נוע פניו לכלל אנחנו עם האנשים המשבחים נפשם או לערך אתנו לאלה אכן נבערו מדעת המדרדים את נפשם ובנפשם וערבים את נפשם לנפשם: 13 ואנחנו לא נתנדל לבלי מידה כי אם כמי מדה הנבול אשר חלק לנו האלהים לחק להניע נם עדיכם: 14 כי לו לא הגענו עדיכם לא נשתרע למעלת מעדנו הלא כבר קדמנו נם אתכם כבשורות המשיח: 15 לא נתנדל לבלי מידה בגינעת אחרים אבל שמעו התקווה כי ברבות אמנונכם נכביד בכם כמי נובילנו עד למעלת: 16 כדי לבשר הבשורה נם להלה מכם ולא להחלה במה שמכון כבר בנבול אחרים: 17 והמתהיל יתהלה ביהוה: 18 כי לא המשבח נפשו משבח הוא כי אם אשר ישבחנו יהוה:

11 אהלי תשאו מעת אולתי ואף אמנים תשאוני: 2 כי מכאן אני לכם קנאת אלהים כי ארשתי אתכם לאייש אחד להעמיד אתכם בתולה תורה לפניו המשיח: 3 אך ראה א נכי פן כאשר השיא תנחש בערמותו את זהה בן השטינה נם מחשבותיכם מן החמיות אשר עם המשיח: 4 כי אם יבא הכא והnid לכם ישוע אחר אשר לא הנדרנו או אם תקחו רוח אחר אשר לא لكم חתם אותו או בשורה אחרית אשר לא קבלתם אותה כי עתה הרטב השאהו: 5 אולם אהש באשר איני נפל במנואה מוחלחים הנדרלים כל כך: 6 ואף אם עבר א נכי בדרכו איני עבר בדעת כי אם בכל גנליינו אליכם בפני כל אדם: 7 או החטא חטאתי בהשפלי את עצמי למען הנגיבותם כי בשורתם אתם בלא מיהר את בשורת האלים: 8 קהלהת אהרות כי תחלהת באהר את בשורת האלים: 9 כי את מהסורי מלוא האחים בכאים ממקדוני ובכל דבר נשמרתו מחיותם לכם למשא ונם אשמר: 10 באמתו של המשיח אשר בו מעד אני בכם כי תהלהתי בקחתי מהן שכר למען אשרתכם וביהו עמי ואחרס לא הלאתי אדים: 11 כי את מהסורי מלוא האחים בכאים ממקדוני ובכל דבר נשמרתו מחיותם לכם למשא מה זה העל אשר איני אהב אתכם האלהים יודע: 12

האללים יודע והאיש ההוא לκκח עד לדקיע השליישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו
אשר עשו: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים

13 זאת הפעם השלישי אשר אבא אליכם על פי
שנים עדרים או שלשה עדרים יקום כל דבר: 2 מקדם
אמרתי בהיותי אצלכם בפעם השנייה ומקדם אני אמר
וכתב עתה ברכקי מכם לאשר החטא לפני מזה ולכל
הנשאים כי בשובי לבוא לא אהוז: 3 יען בקשכם לבחון
את המשיח המדבר כי אשרינו חלש לכם כי אם נבור
הוא בתוככם: 4 כי אם גם נצלב בחלהה אכן כי הוא
בגבורת אליהם ואמנם חלשים בו אנחנו אכן נהיה עמו
אתם בחנו אותנו או האינכם ידעים את נפשכם כי ישוע
המשיח בכם אם לא כי נמנאים אתם: 5 אבל אקווה
כי תדרשו אשר אנחנו איננו נמנאים: 6 ואני מוחנן אל
האלדים אשר לא העשו כל רע לא למען נראה אנחנו
אמנים כי אם למען עשו אתם את הטוב ואנחנו נהיה
נמנאים: 8 כי אין אנחנו יכולים לעשות מאומה לנדר
האמת כי אם بعد האמת: 9 כי נשמהם גם חלשים אנחנו
ואתם נבורים ועל זאת גם נתפלל על אשר תכונו: 10
ובעברו זאת כתבתי את אלה בהיותי ברוחך למען אשר
לא אצטך בקרבי אליכם לדבר אנחנו משפטים לפני
הרשות אשר נתנה לי האדון לבנות ולא להרים: 11 ובכן
אחי שמחה והתכונו התנהמו וייה לכם לב אחד אהבו
השלום ואלקי אהבה והשלום יהיו עמכם: 12 שאלו
לשולם איש את רעהו בנסיקה הקדושה הקדושים כלם
שאלים לשלומכם: 14 חסד האדון ישב המשיח ואהבת
האלים ותתחברות רוח הקודש עם כלכם אמן:

האללים יודע והאיש ההוא לκκח עד לדקיע השליישי: 3
וידעת את האיש ההוא אם בנוך או מחוון לנוף לא ידעתו
אשר עשו: 4 אשר העלה אל הפרדס וישמע דברים
נסתרים אשר נמנע מאיש למללים: 5 על איש כמו
אתה לאך על עצמי לא אתה לך ולתמי בחלהות: 6 כי
לו חפצתי להתהלך לא אהיה סכל כי אמתה אדרבר אבל
אתהפק פן יחשבני איש יותר ממה שיראה כי או שישמע
מנני: 7 ולמען אשר לא אתרוםם ברוב נדל החזונות נתן
לי סלון בבשרי מלך השטן להכני באגרוף למען לא
אתרומים: 8 על זאת התחנתי שלש פעמים אל האדון
להסירו מני: 9 ויאמר אליו די לך חסדי כי בחלהה
תשלם נבורתו על כן שמה לבו להתהלך בחלהות למען
תשירה עלי נבורת המשיח: 10 لكن רצחה נשפי בחלהות
ובחריפות ובכזרות וברדיפות ובמצוקות بعد המשיח כי
כאשר חלשתי או נבור אני: 11 סכל היותי בחתוללי
אתם הכרחתםathy תחת אשר היה עלייכם להזכיר
לשבח כי לא נפל אכני במנואה מן השליחים הנודלים
כל כך כי אכן אכני: 12 הן אותן השליח נעשה
בקרככם בכל סבלנות באתות ובמופתים ובכבודות: 13
כי במה נגרעתם מן קהילות האחרות אם לא הלאיתי
אתכם סלחו נאלי את העולה הזאת: 14 הנה מוקן לבוא
אליכם פעם שלישית ולא אלה אתם כי לא אבקש את
אשר לכם כי אתם כי הבנים אינם חיבים לאוצר
אוצרות לאבות כי אם האבות לבנים: 15 אבל אני בכל
חפץ לבבי אפזר ונם אפזר בעד נפשותיכם אף אם תחת
אהבותי לכם היתרה אתם תמעיטו את אהבתכם אליו:
16 אך אם כן הוא ואני לא הכברתי עלייכם אליו כי איש
ערום במרמה לכרתי אתכם: 17 הכא הוניתי אתכם ביד
אחד מאלה אשר שלחתי אליכם: 18 בקשתי מן טיטוס
שלחתי אותו את האח הכי הוניה אתכם שיטוס הלא ברוח
אחד התהלבנו הלא במעnal אחד: 19 התחשבו עוד
כי מתנצלים אנחנו אליכם לא כי לפני האלים נדבר
במשיח וכל זאת חביבי למען תבנו: 20 כי ירא אכני פן
בכאי לא אמצא אתכם כאשר חפצתי ואתם גם אתם לא
תמצאו את כי אשר חפצתם פן י היה לכם מצה וקנאה
ורנו ומריבות ורבה רעה ורכילות וגאות ומוכחה: 21 פן
אשר לבוא וישפלו אליו אצלכם ואחabel על רבים

מאו עתה הוא מבשר את האמונה אשר האבידה מ לפניו:
ויהללו בו את האלהים: 24

2 אחריו בן מקץ ארבע עשרה שנה שבתי ועלית לירושלים עם בר נבא ואכח אוון נם את טיטוס: 2 ואעל שמה על פי מוחזה ואשם לפניום את הבשרה אשך קראתי בנוים וביחור שמתה לבני החשובים שבhem פן תהיה לדריך מרווחתי אשר ארוץ או רצתי: 3 אבל נם טיטוס אשר עלי אף כי יוני הוא לא הכרח להמול: 4 מפני אחוי השקר הנכנסים בסתר בתוכנו אשר בא לرنל את הרותנו אשר לנו בישוע המשיח למען העיבידנו: 5 אשר לא סרנו למשמעתם אף לא שעה אחת למען אשר העמד בקרבכם אמתה של הבשרה: 6 ומאת הנחשבים להוות מה והוא מושׁה איננו חושש להז כי האלים לא ישא פני איש לי לא הוציאו החשובים מאמוה: 7 וותהי להפוך בראותם כי הפקדה לי הבשרה אל הערלים כמו שהפקד כיפא אל המולמים: 8 כי הפעל בכפאו לשלהו אל המולמים הוא פועל נם כי לשחני אל הנזירים: 9 וכאשר ידעו יעקב וכיפא וווחנן הנחשבים לעמודים את החסד הנתן לי ולבר נבא את יד ימנים ונאות כי נלך אנחנו לנויים והמה למלומים: 10 רק שנוצר את האבינוים אשר גם שקרתי לשותה: 11 וכאשר בא כיפא לאנטוכיא הוכחתי אל פניו דרכו מפני שהיא בו אשם: 12 כי לפני בא אנשים מאת יעקב היה אכל עם הנזירים יתרו וככאמ' היה מתרחק ופורש מהם מיראותו את בני המילה: 13 ויכחשו עמו נם שאר היהודים עד כי בר נבא נם הוא נדח אחריו כחשם: 14 אכן בראותו את אשר לא ישרו לכת אמתה של הבשרה אמרתי אל כיפא בפני כל אם אתה היהודי תתנהג כנכרי ולא כיהודי למה תכricht את הנזים להתנהג כיהודים: 15 הן מזרע היהודים אנחנו ולא חטאיהם מן הנזים: 16 ומדעתנו כי לא יצדק אדם מותוק מעשי התורה כי אם באמונת ישוע המשיח נם אנחנו האמנו במשיח ישוע למען נזרק מאמונת המשיח ולא ממעשי התורה כי מעשי התורה לא יצדק כלبشر: 17 ואם בבקשנו להצדק במשיח נמצא נמצא נם אנחנו חטאיהם הנה המשיח משרות החטא חיליה: 18 כי אם אשוב ואבנה את מה ששתרתתי אני עשה את עצמי פשע: 19 כי מתי אני ל תורה על ידי תורה למען איתה לאלהים: 20 עם

1 פולוס השליח לא מבני אדם ולא על ידי בן אדם כי אם על ידי ישוע המשיח ואלהים האב אשר העירו מן המותים: 2 וכל האחים אשר עמדו אל הקהלות אשר בגנטיא: 3 חסר לכם ושלום ממא האלים אבינו ומאת אדרניינו ישוע המשיח: 4 אשר נתן את נפשו بعد החטאינו להחלצנו מן העולם הרע הזה כרצון אלהינו אבינו: 5 אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (איא: 165) 6 תמה אני כי סרתם מהר מאחרי הקרה אתכם בחסד המשיח אל בשורה זורה: 7 והוא איננה אחרת רק שיש אנשים העכרים אתכם וחפצים להפוך את בשורת המשיח: 8 אבל נם אנחנו או מלך מן השמים אם יבוא לבשר אתכם בשורה מבלעדיו זאת אשר בשרנו אתכם חרם יהה: 9 כמו שאמרנו כבר כן אמר עתה עוד הפעם איש כי ישר אתכם בשורה מבלעדיו אשר קבלתם חרם יהה: 10 ועתה המתרצה אני אל בני אדם אם אל האלים או המבוקש אני למצון בעני נם בני אדם כי במצון בעני נם אנו אתם אחוי כי הבשורה אשר בשרתי לא אבל מודיע נאנו אתם אחוי כי הבשורה אשר בשרתי לא לפידך אדם היא: 11 כי נם אני לא קבלתיה מادرם ולא למדוני אתה כי אם בחזון ישוע המשיח: 12 כי הלא שמעתם את דרכי אשר התחלכתי מ לפני בין היהודים ואת אשר רדפתי על יתר את עדת האלים ואבדתיה: 13 כי הלא ואהו הולך וחזק בדת היהודית על רבים מבני נילוי בעמי בקנאי הנדולה לקבולות אבותוי: 14 אך כאשר היה רצון האלים אשר הבדיל את מרחם אמי וקרני בחסרו: 15 לננות כי את בנו שא婢ינו בנים מיד לא נועצתי עםبشر ודם: 16 נום לא עלייתך ירושלים אל אשר היו שליחים לפני כי אם הлечתי לערב ומשם שבתי אל דמשק: 17 אחריו כן מזמן שלש שנים עלייתך ירושלים לראות את כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום: 18 ואחר מן השליחים לא ראייתך זולתי את יעקב אחוי אדרניינו: 19 ואשר אני כתב אליכם הנה נגד האלים כי לא אכזב: 20 אחריו כן באתי אל נלילות סוריה וקיליקיא: 21 אבל קהילות יהודת אשר במשיח הנה לא ידעו את פני: 22 רק זאת בלבד שמעו כי האיש הזה אשר היה רדף אתנו

עד כי יבוא הורע אשר לו ההבטחה ותושם התורה על ידי המלכים וביד סרسر : 20 והסרה לא של אחד הוא אך האלים הוא אחד : 21 ועתה כי התורה סתרת את הבטחות האלים חלילה כי אלו נתנה תורה אשר בכה להחיות או באמת הויה הזכה על ידי התורה :

22 אבל הכתוב סגר את הכל ביד החטא למן נתן ההבטחה אל המאמינים באמונה ישוע המשיח : 23 לפניו בוא האמונה היינו סנורים ונשمرים תחת התורה אליו האמונה העתיד להגנות : 24 ובכן התורה הייתה אמונה אותנו אל המשיח למען נדרק על ידי האמונה : 25 אבל עתה אחריו אשר בא האמונה אין אנחנו עוד תחת יד האמן : 26 כי כלכם בני אלהים אתם על ידי האמונה במשיח ישוע : 27 כי כלכם אשר נטבלתם למשיח לבשتم את המשיח : 28 ואין עוד לא יהודי ולא יוני לא עבד ולא בן חורין לא זכר ולא נקבה כי אתם כלכם אחד במשיח ישוע : 29 ואם אתם למשיח הנכם זרע אברהם ונחלים כפי ההבטחה :

4 ואני אמר היורש כל עת היותו קטן אין הבדל בין ובין העבד אף אם הוא אדרן הכל : 2 אלא הוא תחת יד אmins ופקידי הבית עד לזמן המיעד לו מאת אביו : 3 ככה נם אנחנו בעור היונטו קטנים היינו משעבים ליסודות העולם : 4 ובמלאת העת שלח האלים את בן אשר נולד מאשה ונתן תחת יד התורה : 5 לפורת את אשר היו תחת יד התורה למען נקבל את משפט הבנים : 6 וויען כי בנים אתם שלח האלים בלבבכם את רוח בנו הkowski אבא אבינו : 7 لكن אין עוד עבד כי אם בן ואם בן אתה הנך נם יורש האלים על ידי המשיח : 8 חן לפנים באין דעת אלהים היהם עבדים את אשר בעצמותם אינם אלהים : 9 ועתה אחריו ידעתם את האלים ויתור אחריו שנודעתם לאלהים איך תשבו אל היסודות הרפים והדרלים ההם אשר תרצו להכנסם להם מחדש : 10 ימים אתם שמרים וחדרים ומועדים ושנים : 11 מתיירא אני פן לrisk עמלתי בכם : 12 היו נא כמוני כי נס אני כמוכם מתחנן אני לכם א希 לא הרעם לי מואמה : 13 אתם ידעתם אשר בחלהש בשמי בשרתי לכם את הבשורה לראשונה : 14 ואתם לא בזיתם את נסוני אשר נסיתו בבשרי ולא געלתם אותו כי אם קבלתם הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

המשיח נצלבתי ואין עוד אני חי כי אם המשיח הוא חי בקרבי ואשר אני חי עתה בבשר אהיה באמונה בן אליהם אשר אהبني ויתן את נפשו בעדי : 21 לא אמאס את חסד האלים כי אלו תהיה על ידי התורה זדרקה הנה חנים מות המשיח :

3 אהה נלטים חסרי דעת מי הטעה אתכם בכספי משמעה את האמת אחריו ציר בתוכם ישוע המשיח הצלב לנדר עיניכם : 2 זאת לבך הפטחי ללמד מכם האם ממשי התורה קבלתם את הרוח או משמעה האמונה : 3 האתם סכלים כל כך אשר החלותם ברוח ועתה תכלו בבשר : 4 היכולת סבלתם לrisk אם אמם אך לrisk : 5 הנה המפיק לכם את הרוח ובעל בכם נברות הכי ממשי התורה הוא עשה אלה או משמעה האמונה : 6 כאשר האמין אברהם באליהם ותחשב לו לזכה : 7 רעאו אפיו כי בני האמונה בני אברהם מהה : 8 והמקרה בראתו מראש כי האלים יצדיק את הגוים מותק האמונה קדם לבשר את אברהם לאמר ונברכו בכך כל הגוים : 9 על כן בני האמונה יתברכו עם אברהם המאמין : 10 כי בני משמי התורה תחת הקללה הנה שנאמר אדור אשר לא יקים את כל הדברים הכתובים בספר התורה לעשותותם : 11 וגולוי הוא כי על ידי התורה לא יצדיק האדם לפני האלים כי צדיק באמונתו יחייה : 12 והتورה אינה מן האמונה כי אם אשר יעשה אתם והאדם וחי בהם : 13 המשיח פניו מקלט התורה בהיוון לקללה בעדנו שנאמר קללה אליהם תלוי : 14 למען אשר תבא ברכת אברהם במשיח ישוע על הגוים למען דרכ אדם אדריך אפלו דיתיקי של בן אדם אם מקימת היא לא יפרנה איש נס לא יוסף עליה דבר : 16 ותנה אשר נשא את הבטחת הרוח על ידי האמונה : 15 א希 לפי אברהם נאמרו הבטחות ולזרענו ולא אמר ולזרעך כללו לרבים אלא כאלו ליחיד ולזרעך והוא המשיח : 17 וזאת אני אמר כי דיתיקי אשר קימה האלים מוא לימות המשיח לא תוכל התורה אשר בא אחרי ארבע מאות ושלשים שנה להפר אותה ולבטל את הבטחה : 18 כי אם תבוא הנהלה מותק התורה לא תבוא עוד מותק הבטחה אבל את אברהם חנן האלים על ידי הבטחה : 19 אם כן התורה מה היא מפני הפשעים נספה

מה אהיה נרדף הלא או מבטל מכשול הצלב: 12 מי ידע ויכרתו המדיחים אתכם: 13 כי אתם אהו להדרות נקראותם ובלבד שלא היה החרותה תאה לבשר אלא שתעבדו איש את רעהו באהבה: 14 כי כל התורה כלולה במצבה אחת והיא אהבתך לרעך כמו: 15 אבל אם הנשכו ותאכלו איש את אחיו ראו פן תכלו איש על ידי רעהו: 16 והותני אמר התהלו כבrhoח ולא תملאו את התאות הבשר: 17 כי הבשר מתחאה הפק מן הרוח והרוח הפק מן הבשר ושניהם מתקוממים זה להזה עד שלא תוכלו לעשות את אשר חפצטו: 18 ואם תנהנו על ידי הרוח או איןכם תחת התורה: 19 ונלויים הם בעלי הבשר אשר הם נאוף ונזה טמאה זומה: 20 עובדות אלילים וכשוף איבות ומוצאות וקנאה ורנו מריבות מחלקות וכחות: 21 צדרות עין ושביכות דמים ושרון ווללות ורומייהן אשר אמר עליהם כמו שאמרתי כבר כי עשי אלה לא ינהלו מלכות האלהים: 22 ופירי הרוח אהבה שמחה ושלום ארך רוח ונדיבות וחדס ואמונה: 23 וענוה ופרישות אין תורה לנגד עשי אלה: 24 ואשר הם למשיח צלבו את ברעם עם כל תשוקתו ותאותיו: 25 אם נחיה ברוח נתהלה נם ברוח: 26 ולא נרדף אחריו כבוד שוא להכעיס איש את רעהו ולקנא איש את רעהו:

6 אхи גם כי יתפש איש מכם בעברה אתם אנשי הרוח תקימתו ברוח ענוה והשמר לנפשך פן תבא לידי נסיוון נם אתה: 2 שאו איש את משא רעהו בזאת תמלאו את תורה המשיח: 3 כי החשב את עצמו להיות מה ואיננו מאומחה את נפשו הוא מרומה: 4 אבל ייחן כל איש את מעשהו ואז לו לבדו תהיה תהלהו ולא לנגד אחר: 5 כי כל איש את משא ישא: 6 המלמד בדבר ייחלך מכל טבו למלמדתו: 7 אל תחטו לא יתן אליהם להתלבבו כי מה שורע האדים אותו יקצץ: 8 הורע בברשו יקצר כליוון (איאשניאס) משברו והורע ברוח יקצר מן הרוח חי עולם: 9 ואנחנו בעשות הטוב אל נחת כי נקצר בעתו אם לא נרפה: 10 לכן כאשר העת בידינו נעשה נא את הטוב עם כל אדם ובויתר עם בני אמונהנו: 11 ראו נא מה גדויל המכתב אשר כתבתי אליכם בידי: 12 החפצים להתדרר בברש מכךחים אתכם להמול רק למען לא ירדפו על צלב המשיח: 13 כי נם הם הנמולים איןם שמרים את

אתי כמלך אליהם כמשיח ישוע: 15 ועתה איך אשרכם כי מעד אני עליכם אשר אם יכלתם היותם עקרבים את עיניכם לחתן לי: 16 ועתה הנהתי לכמ לאייב בדברי אמרת אליכם: 17 אינם מנקאים לכם לטובה כי חפצים להפריד אתכם מעלינו למען תהיו מנקאים להם: 18 אבל טוב لكمא תמיד לטובה ולא לבך בהיותו אצליכם: 19 בני אשר אני מחולל שנית עד כי יוצר בכם המשיח: 20 אמנה חפצתי להוות עתה אצלכם לשנות את קול דברי כי נבוק אני בכם: 21 אמרו לי אתם החפצים להיות משבידים לתורה הלא שמעתם את התורה: 22 כי כחוב שהוא לאברם שני בניהם האחד מן האמה והשני מן החפשיה: 23 ואשר לאמה הוא נולד לפני הבשר ואשר לחפשיה על פי ההבטחה: 24 והדברים הם לדרמו כי שני הבריות תננה האחת מן היר סיני הילדה לעבדות והיא הנגר: 25 כי הנגר סיני היר בערב הוא והוא כניד ירושלים של עתה כי היא בעבדות עם בניה: 26 אבל ירושלים של מעלה היא חפשיה והוא אם כלנו: 27 כי כחוב רני עקרה לא ילדה פצחיה רנה וצחלי לא כללה כי רבים בני שוממה מבני בעלה: 28 ואנחנו אחיה הננו כי יצחק בני ההבטחה: 29 וכאשר הילוד לפני הבשר או היה רדף את הילוד לפני הרוח כן הוא נם עתה: 30 אבל הכתוב מה הוא אמר גרש האמה ואת בנה כי לא בני האמה בן האמה עם בן החפשיה: 31 על כן אхи לא בני האמה אנחנו כי אם בני החפשיה:

5 ועתה עמדו נא בחירות אשר שחרר אתנו המשיח ואל תשובו להלכד בעל העבדות: 2 הנה אני פולוס אמר לכם כי אם תמולו לא יועליכם המשיח: 3 ומעד אני עוד הפעם בכל איש אשר ימול כי מחייב הוא לשמר את כל התורה: 4 גנורתם מן המשיח אתם המצדדים בתורה נפלתם מן החסד: 5 כי אנחנו ברוח ניחל מותך האמונה לתקות הצדקה: 6 כי במשיח איננה נחשתת לא המילה ולא הערלה כי אם האמונה הפעלת באהבה: 7 היטבתם לרוץ מי חזק אתכם משמע אל האמת: 8 הפתוי היה אינו מאת הקרה אתכם: 9 מעת שאר מחמצז הוא את כל העסה: 10 מבטח אני בכם באדונן שלא תהיה רוח אחרת עמכם והעכבר אתכם ישא את ענו יהיה מי ישיה: 11 ואני אחוי אם אכריז עוד המילה על

התורה אלא רצונם שתמלוו למען יתהלו בבריכם:
14 ואנכי חלילה מהתהלך זולתי בצלב אדני ישוע
המשיח אשר בו העולם נצלב לי ואני נצלב לעולם:¹⁵
כי במשיח ישוע נם המילה נם הערלה אין נחבות כי
אם בריהה חדשה:¹⁶ וכל המהכלכים כפי השורה הזאת
שלום וرحמים עליהם ועל ישראל אשר לאלהים:¹⁷
עתה איש אל ילאני עוד כי את חבורות הארון ישוע אני
נשא בנוחתי:¹⁸ חסד ישוע המשיח אדני יחי עם רוחכם
אחי אמן:

אל-האפסים

3 ^{וְג} ו גם אנחנו כלנו בתחום הלבנו לפנים בתאות הבשר לעשה הפני בשנו ומהשווינו ונדי אך בני רנו בטבענו כאשר בני אדם: 4 אבל האלהים המלא רחמים ברב אהבתו אשר אהב אותנו: 5 אחרי היותנו מותים בפשעים החנו עם המשיח בחסדנו נושענו: 6 ויערנו אותנו אף הושיבנו במרומים במשיח ישוע: 7 להראות בדרכות הבאים את נדלה עשר חסדו בטובתו לנו במשיח ישוע: 8 כי בחסדנו נושענו על ידי האמונה ולא מידכם ^{וְג אַיָּה} ^{וְג אַיָּה} 9 היה זה מות אלהים היא: 10 לא מותוק המעשיהם של לא יתהלך איש: 11 כי פעל אלהים אנחנו נבראים במשיח ישוע למעשים טובים אשר הכנין האלהים מקדם למען נתהלה בהם: 12 על כן זכרו כי אתם הנוגים בכשר הנקראים ערלים בפי הנקראים בני המילה שודא מעשה ידים בכשר: 13 כי אתם בעת החיים היותם בעלי משיח מזורים לעתת ישראל ונכרים לבריותם הבטחה באין תקוה ובאיין לכם אלהים בעולם: 14 וזאת בישוע המשיח אתם הרחוקים מאי היוותם קרובים בדם המשיח: 15 כי הוא שלומנו אשר עשה השנים לאחד והרס מוחצת הנדר: 16 בבטלו האיבה בברשו את תורה המצוות בגורותיהם לכרא בנטשו את השנים לאיש אחד חדש יעש שלום: 17 וירצה את שנייהם בנויך אחד לאלהים על ידי צליבתו בהמינו בנפשו את האיבה: 18 ויבא ויבשר שלום לכם הרחוקים והקרובים: 19 כי על ידו יש לשינו מבו ברוח אחד אל אבינו: 20 לכן אינכם עוד נרים ותושבים כי אתם בני עיר אחת עם הקדשים ובני בית אליהם: 21 בנויים על יסוד השליחים והנביאים ויושע המשיח הוא אבן הפנה: 22 אשר חבר בו יחד הבניין כל עדי גיבת להיכל קדש ליהוה: 23 ובו נבנים נם אתם לחיות משכן אלהים ברוח:

3 בעבור זאת אני פולוס אסיר המשיח למענכם הנוגים: 2 כי אמם שמעתם הנהנת חסד האלהים אשר נתן לי אליכם: 3 כי בחזון נלה לי הסוד אשר למעלה כתבי לכם במעט: 4 ובקראכם חוכלו להכיר בזאת את בינו בסוד המשיח: 5 אשר ברוחת הראשונים לא נודע לבני אדם כאשר נגלה עתה לשילוחו הקדשים ולנביאו ברוח: 6 להיות הנוגים נם הם בני ירשתו ונוגף אחר אותו וחבריו הבטחו במשיח על ידי הבשורה: 7

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצוון אלהים אל הקדשים הנמצאים באפסוס ומאמינים במשיח ישוע: 2 חסד לכם ושלום מאת האלהים אבינו ואדניינו ישוע המשיח: 3 ברוך הוא האלהים ואבוי אדניינו ישוע המשיח אשר ברכנו בכל ברכת רוח במרומים במשיח: 4 כאשר בחר אותנו בו לפני מוסדות TABLE להיות קדשים ותמיימים לפניו באהבה: 5 יעדנו לו לבנים על ידי ישוע המשיח כחפץ רצונו: 6 לתחלה כבוד חסדו אשר נתן לנו בידיו: 7 אשר בו לנו הפלדים בדמו וסילחת הפשעים כרב חסדו: 8 אשר השפיעו עליו בכל חכמתו והשכל: 9 והודיעינו את סוד רצונו עצתו היוצאה בו: 10 על דבר הנחתנו במלאת העתים לקבץ את הכל תחת המשיח הן מה שבשמי הן מה שבארץ: 11 אשר נם לקחנו בו עצת חפזו: 12 לחיותנו לתחלה כבודו אנחנו אשר יחלנו אל המשיח מז: 13 ואשר נם נטעים בו אחרי שמעכם דבר האמת את בשורת ישועתכם ואשר בו כשהאמנתם נם נחתמתם ברוח הבטחה רוח הקדש: 14 כי זה ערבון ירשנו לפירות לו עם סגלה לתחלה כבודו: 15 בעבור זאת נם אני אחרי שמעי אמונתכם באדניינו ישוע והאהבה אשר אהבתם את כל הקדשים: 16 לא אחד מחרותם בעבורכם בחוכמי אחים בתפלתי: 17 כי ייתן לכם אלהי אדניינו ישוע המשיח אבוי הכבוד את רוח החכמה והחזהן לדעת אתו: 18 וירא עני לבעכם למען תדרעו איזו היא תוחלת קריאתו ואיזה הוא עשר כבוד נחלתו בקדשים: 19 ואיזה הוא יתרון נדלה נברותו בנו המאמינים כפי פעולת עצת כחו: 20 אשר פעל במשיח בהעיר אותו מן המתים ווישיבנו למים נבומים: 21 ממעל לכל שרה ושלטן ונבורה וממשלה וכל הנקראים בשם לא לבד בעולם זהה כי אם נם בעולם הכא: ^{וְג אַיָּה} ^{וְג אַיָּה} 22 ושת כל תחת רגליו ויתן אותו לראש על הכל אל העדה: 23 אשר היה נפנו מלאה הממלא את הכל בכלל:

2 נם אהכם המתים לפנים בפשעים וחתאותיכם: 2 אשר התחלחתם בהם לפי דור העולם הזה כרצון שר מושלחת האיר והוא הרוח הפועל כעת בבני המרי: ^{וְג אַיָּה}

המשיח: **13** עד כי נגעו כלנו לאחדות האמונה ורעות בן האלים כאיש אחד שלם לשעור קומה מלא המשיח: **14** ולא נניה עוד ילדים נורשים ונדרפים בכל רוח הלמוד בתרמיות בני אדם ומקשותם אשר שתו להתעוות: **15** כי אם נדרב האמת באהבה ונדרלה בכל דבר לו למשיח שהוא בראש: **16** אשר ממננו כל הנוף בהיותו מרכוב ומדבק בכל חבר המשמש כפי מדרת הפעלה הננתנה לכלابر ואבר ירבה ויונדל להשלמת בניינו באהבה: **17** והנה זאת אני אמר ומייד באדון כי מעתה לא תלכו עוד כייתר הנויים ההלכים בהבלי שכלם: **18** חשבו הדעת ומזרים לחמי אלהים מפני אולתם אשר בהם כי טה מהשכיל לבכם: **19** אשר השמינו ויתנו את נפשם לזומה לעשות כל חועבה באהבתה הבצע: **20** ואחרם לאן למדתם את המשיח: **21** אם אמם אותו שמעתם וכו' למדתם כפי האמת בישוע: **22** אשר תסרו מדריכיכם הראשנים ותפשו את האדם היישן הנשחת בתאות התרמיות: **23** ותת:red>הדרשו ברוח שכלם: **24** ותלבשו את האדם החדש הנברא כדמות אלהים בצדקה וקדשת האמת: **25** על כן הסירו מכם את השקר ודברו אמת איש רעהו כי אברים כלני ייחד איש לאיש: **26** רגנו ואל תחטאו אל תשקע החמה על רגוזם: **27** נם לא תנתנו מקום לשטן: **28** מי שנגב אל יסף לנגב כי יגעו ובידיו יעשה את הטוב למען יהיה לו לחתת לאיש מחסור: **29** כל דבר נבול לא יצא מאפיקים כי אם הטוב והמושיע לבנות לפי ה策ך למען יתן חן לשמעיו: **30** ולא תעצבו את רוח הקדש של אליהם אשר נחתמתם בו אל יום התגלה: **31** כל מרירות וחמה ורגנו וצקה ונדרוף תסירו מכם עם כל הרשעה: **32** והיו טובים איש אל רעהו ורוח מנים וסלחים איש לאחיו אשר סלח לכם האלים במשיח:

5 **לכן** לכט בדרכ האלים כבני חביבים: **2** וחתה הילכו באהבה כאשר נם המשיח אהב אתנו והקריב את נפשו עדנו לקרבן וובח לאלהם לרייח ניחוח: **3** אבל גנות וכט טמא ואהבת בצע כל יוצר בינוים כאשר נואה וקרושים: **4** נם לא נבול פה ודברי סכלות ולעג אשר לא כהן כי אם קול תודה: **5** כי זאת ידע תדעו כי כל גונה וטמא ואהבת בצע שהוא עבר אללים אין לו חלק ונחה במלכות המשיח והאלים: **6** אל ישיא איש אתכם להשלים את הקדשים למעשה העבודה לבניון גוף

אשר היהתי לה למשרת במתנה חסד אלהים הננתנה ל- כפי פעולה נבורתו: **8** לוי צעיר הצעירים שבכל הקדשים נתן החסד הזה לבשר בנוים את עשר המשיח אשר לא יחקר: **9** וולהאר עני כל מה היה הננתנה הסוד הנסתור מדרת עולם באלהים יוצר הכל על ידי ישוע המשיח: **10** למען אשר תודע עתה על ידי ירוי העדה לשרים לשלייטים אשר במרומיים חכמת אלהים המפלאה דתיכיה: **11** על פי עצת עולמים אשר יעץ במשיח ישוע אדנינו: **12** אשר פתחון פניו ממנה וקרבתנו בבטחה על יד אמונתו: **13** בעבור זאת אבקש שלא תחחו בצרותיו למענכם עין כי הוא תפארתכם: **14** על כן אכרצה על ברבי לאבי אדנינו ישוע המשיח: **15** אשר נקרא על שמו כל בית אבות שבשמיים ושבארץ: **16** לחתת לכם לפי עשר כבודו להתחזק בנבורה על ידי רוחו לאדם הפנימי: **17** שישכן המשיח בלבבכם באמונה והיותם משרשים ומיסדים באהבה: **18** למען תוכלו להשיג עם כל הקדשים מה הוא הרחב והארך והעמק והגבגה: **19** וידעתם את אהבת המשיח הנעללה אשר יכול להרבבות נמולו עליינו יותר מכל משאלוינו ומהשבותינו לפי הכח הפעיל בקרבנו: **21** לו הכבוד בקרב הקhal במשיח ישוע לדר ודר עד עולמי עולמים אמן: **22** (א"ו g165)

4 **לכן** אזהירכם אני האסור באדון להתחלה כאשר אתה למשמרתכם אשר נקראתם לה: **2** בכל נימוכות ענוה ובארך רוח לשאת איש את רעהו באהבה: **3** וושקו לשמר את אחדות הרוח באנדרת השלום: **4** גוף אחד ורוח אחד כאשר נקראות בתקות שמרתכם האחת: **5** אדון אחד אמונה אחת טבילה אחת: **6** אל ואב אחד לכל שהוא על כל וככל ובתו כולם: **7** אבל לכל אחד ואחד ממננו נתן החסד כמדת מתנות לאדם: **8** על כן הוא אומר עליה למורום שבה שבי ויתן מתנות לאדם: **9** וועלה שאמר מה הוא אם לא שירד ירד מקדם לחתתיות ארץ: **10** הירד הוא אשר נם עליה למעלה מכל השמים למען ימלא את הכל: **11** והוא נתן את אלה שליחים ואת אלה נבאים ואת אלה מבשרים ואת אלה רעים וממדדים:

בדברי ריקבי בוגל' אלה חרונו אליהם בא על בני המרי: 7 על כן אל ידי חלקיים עמהם: 8 כי מלפנים היו הם חיש ועתה הנכם אוור באדרניינו התהלהנו נא כבני א/or: 9 כי פרדי הרוח כל מעשי חסד וצדקה ואמת: 10 ובוחנו מה הוא רצוי עבנינו אדרניינו: 11 ואל תשתחפו עם מעשי החיש אשר לא יעשו פרדי כי אם הוכח תחוכיתו אותם: 12 כי מה שהם עושים בסתר חרפיה היא א/or לספר: 13 אבל כל זאת גילה כשיוכח על ידי הא/or כי כל הנגלה אוור הוא: 14 על כן הוא אומר עורדה היישן וקומה מן המתים ויאר לך המשיח: 15 ועתה ראו והזהרו להתהלך לא ככיסילים כי אם כחכמים: 16 מוקורים העת כי הימים רעים מה הוא על כן אל ההיינו חסרי דעת כי אם מבנים לדעת מה הוא רצון אדרניינו: 17 ואל חשתכו מיין חכמיא לידי פרידות כי אם המלאו ברוח: 18 ושייחו איש לרעהו בתהלות ותשבחות ושידות רוחניות שירו וומרו לאדרני בלבבכם: 19 והודו בכל עת על הכל לאלהים אבינו בשם אדרניינו ישוע המשיח: 20 הכנעו איש לאחיו ביראת אלהים: 21 הנשים הכנעה לבעליכן כמו לאדרניינו: 22 כי האיש הוא ראש האשה כאשר המשיח הוא ראש העדה והוא מושיע של הנוף: 23 אבל כאשר תכנע העדה למשיח כהה נם הנשים לבעליהם בכל דבר: 24 האנשים אהבו את נשים כאשר נם המשיח אהב את העדה ויתן את נפשו בעדה: 25 למן קדשה בדבשו אחריו אשר טהרה ברחיצת המים: 26 להקימה בכבוד לו לעדרה אשר אין בה כתם וקמט וכדומה כי אם למן תהיה קדשה ותמייה: 27 כן האנשים חיבים לאהוב את נשים כנופם כי האהבת את אשתו אהבת את עצמו: 28 כי מעולם לא שנא איש את אשתו אהבת את עצמו: 29 כי מעולם לא שנא איש את אשתו אהבת את עצמו: 30 כי אברוי גוףו אנחנו משברו ומונצמו: 31 על כן ישב איש את אביו ואת אמו ודרבק באשתו והוא שניהם לבשר אחד: 32 גודל הסוד הזה ואני מפרש אותו על המשיח ועל העדרתו: 33 ואולם נם אתם כל איש מכם יאהוב את אשתו כנפשו והאהשה היא תזהר ותירא את בעלה:

6 שמעו בנים אל הוריכם באדרניינו כי ארוח ישר הוא: 1 כבד את אביך ואת אמך זאת היא המזוכה הראשונה אשר לה הבהירה: 2 למן ייטב לך ולמן יאריכון ימיך על האדמה: 3 ואתם האבות אל תכעיסו את בנייכם

בשובי לבוא אליכם: 27 רק חתנהנו כראוי לbsubורה המשיח למן אשען אשען עלייכם אם בכווי לראותכם אם בהיותך רוחך כי קיימים אתם ברוח אחת ועזרים אתי בנפש אחת להלחם بعد אמונה הבשורה: 28 ואינכם חרדים מאומה מפני המותקומים אשר זת לחים אוט לאבדם ולכם לישועתכם ומאת האלים היא: 29 כי נתן לכם בעד המשיח לא לבד להאמין בו כי אם נם להחננותם בעדו: 30 כי נם لكم המלחמה אשר ראייתם כי ואשר עתה שמעים אתם עלי:

2 **לכן אם יש** תוכחה במשיח אם תנחותו האהבה אם התהברות הרוח אם רחמים וחלמה: 2 **השלימו** נא את שמחתי בהיותם לכם לב אחד אהבה אחת ונפש אחת ורצון אחד: 3 **ולא** תעשו דבר בדרכ מורייה או כבוד שוא כי אם בשפלות רוח תחשבו איש רעה יותר מעצמו: 4 **כל** אחד אל דיאג לאשר לו לבדוק כי אם נם לאשר להבררו: 5 **כי** הרוח ההייא אשר היהת במשיח ההי נם בכם: 6 **אשר** אף כי היהת בדמota האלים לא חשב לו לשיל היותו שווה לאלהים: 7 **כי** אם הפשיט את עצמו וילבש דמות עבר וידמה לבני אדם ומצא בחוכנותו לבן אדם: 8 **וישפלו** את נפשו ויכנע עד מות עד מיתה הצליבה: 9 **על** כן נם האלים הנגיהו מادر יותן לו שם נעלחה על כל שם: 10 **למן** אשר בשם ישוע הכרע כל ברך אשר בשםים ובארץ ומתחת הארץ: 11 **וככל** לשון תורה כי אדון הוא ישוע המשיח לכבוד האלים האב: 12 **לכן** חביבי כאשר שמעתם לי בכל עת כן לא בלבד בהיותו עמכם כי עוד יתר עתה אשר אני רוחוק מכם תינעו בחשועת נפשותיכם ביראה ובברעה: 13 **כי** האלים הוא הפעל בכם נם לחפץ נם לפעל כפי רצונו: 14 **עשו** כל דבר בלא תלנות ובלא מזומות: 15 **למן** היהו נקיים וטהורים בני אליהם לא מום בס בתוך דור עקש ופתלタル אשר תארו בינהם כמאותה בעולם: 16 **מוחיקים** בדבר החיקם לתחלה לי ביום המשיח אשר לא להנמ רצתי ולא ליריק גנעה: 17 **אבל** אם נסך על זבח אמונהיכם ושבורתה הני שמח ונום שש עם כלכם: 18 **וככה** שמחו אף אתם ושישו עמד: 19 **וקוית** בישוע אדניינו לשיח במהרה אליכם את טימותיכם למן תנוח דעתך בהודע לי דבר מעמדיכם: 20 **כי** זולתו אין אתי

1 פולוס וטימותיכם עברדי המשיח ישוע אל כל הקדשים במשיח ישוע אשר הם בפיילפי עם הפקידים והশמשים: 2 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדניינו ישע המשיח: 3 אורה לאלהוי מדי וכורי אחים: 4 ותמיד בכל תפלווי אתה בשמה بعد כלכם: 5 על התהברותכם אל הבשורה למן הום הראשון ועד הנה: 6 ובטע אני כי המתחילה בכם המעשה הטוב נם יגמינו עד יום ישוע המשיח: 7 כאשר ראוי לי לחשב ככח על כלכם בעבר שatoi אתכם בלבבי במוסרי ובצדיקי ובחזקוי את הבשורה באשר כלכם חברי בחסד: 8 **כי** האלים לי לעד אשר לכלכם נספתי באהבת ישוע המשיח: 9 וועל זאת מתפלל אנסי כי תרבה ותגדיל אהבתכם בהשכל ובכל דעת: 10 **למן** תבחןו את המבחנות והיתם זכרים ובלי מכם עד יום המשיח: 11 **וללאים** פרי הצדקה על ידי ישוע המשיח לכבוד האלים ותהלו: 12 **והנני** מודיעיך אתי כי אשר מצאתי היותך לך ליתרון הבשורה: 13 **עד** אשר נגלי מוסדרותי במשיח בכל שער המלך ולכל הנשאים: 14 **ורוב** האחים אדניינו הושיבו אמי במוסדרות והתקוו יותר בלבכם לדבר את הדבר בלי פחד: 15 **הן** יש מגדים את המשיח מקנה וריב על מוסרי: 16 **ולאלה** ממריבה מגדים יש מגדים בכוונה טובה: 17 **ולאלה** מהאהבה באשר הם ידעים כי נתנו אנסי להצדיק את הבשורה: 18 **אך** מה בך הלא בכל אופן אם בעיליה או באמת גיד המשיח ואני הנני שמה בזאת ונם אשמה: 19 **כי** יודע אני שההיה לי זאת לישועה בתהפלכם ובכערת רוח ישוע המשיח: 20 **ואוחיל ואקווה** שלא אבוש בכל דבר כי אם בכל בטחון כאשר מוא צן נם עתה יתנדל המשיח בגופי אם בחיה אם במוותי: 21 **כי** המשיח הוא יוסוף לי פרי עמלאי אין לי להגדר במא להיות בבשר עוד יוסוף לי פרי עמלאי אין לי להגדר במא אחר: 22 **אולם** אם כי משוך אני מן השנים נפשי אוחה להפטר בבשר צרייך יתר בעבורכם: 23 **ואני** בטח וידע כי אחר ואעמד עם כלכם יחד לאם אחים ולהנידל שמחת אמונתיכם: 26 **למן** תרבה על ידי תהלהיכם במשיח ישוע

14 ואדריך את מטרת שכר הנצחון אשר הוא בקריה
של מעלה מאת האלים במשיח ישוע: 15 לכן מי שהוא
שלם בנו כן ייחס ואם תחשבו מוחשנה נס זאת
יגלה לכם האלים: 16 ורק נתהלך באשר הנגע עדריה
במגען אחד יבלב אחד: 17 אхи היו חברים להלכים
אחריו והבינוו אל המתהלים כן כאשר אנחנו מופת
לכם: 18 כי רבים המתהלים כן כאשר אנחנו מופת
לכם: 19 כי רבים המתהלים אשר עליהם אמרתי
לכם פעמים הרבה ועה נס בכבי אני אמר כי הם איבר
צלב המשיח: 20 אשר אהירתם האברון אשר רשם
אליהם וככודם בכתם וקרם הבלתי חלד: 21 כי
אורחותנו בשמותיהם היא ומשם מוחכים אנחנו למושיענו
אדניינו ישוע המשיח: [Philippians 3:22] אשר יחליף
את גוף שפלוותנו להיותו רומה לגוף כבודו כפי כה

יכלתו לבש הכל תחתיו:]

4 ועתה אхи החביבים והחמורים שמחתי ועתרת ראש
עמדו נא כן באדניינו חביבי: 2 את אהובודיה אני מזהיר
ואת סונטוני אני מזהיר להיות לך אחד באדניינו: 3 ואותה
חברי הנצמד לי באות אף מפרק אני מבקש להיות להן
לעוזר אשר יגעו עמודי על הבשורה עם קליים ועם שאר
תמיי אשר שמותם יחד בספר החיים: 4 שמחו באדניינו
בכל עת ועד הפעם אמר אני שמחו: 5 ענות רוחכם תודע
לכל איש קרב הוא הארון: 6 אל תראו כי אם בתפללה
ובתהנוים עם תודה תודיעו בכל דבר את משאלותיכם
לאלהינו: 7 ושולום אליהם הנשגב מכל שכל נצראת
לבבכם ואת מהשבותיכם במשיח ישוע: 8 ובכן אהי כל
אשר הוא אמת ונכבר וישר וטהור ונעים ואשר שמו טוב
כל מעשה צדק כל מעשה שבך על אלה תשים לבבכם:
9 אשר למדתם וקיבתם ושמעתם וריאתם כי את אלה
תעשו אלה השלים יהיה עמכם: 10 ואני שמחתי מאד
באדניינו כי עתה הפעם החלפתם כה להשוויה עלי וnom
משגיחים היותם עד כה אך לא עלתה בידכם: 11 ולא
ממחסור דברך כן כי למדתי להסתפק بما שיש לי: 12
ודעתו לענות אף ידעת לחותיר מוחנק אני בכל עניין
ואופן חן לשבע חן לרעב חן לחותיר חן להסר: 13
כל זאת אוכל בעוזת המשיח הנוטן כה בקרבי: 14
אבל הייטבם לעשות בהתחברכם אליו בצרתי: 15

איש כלכבי אשר בלב שלם יdag לכם: 21 כי כלם את
אשר להם ידרשו ולא את אשר לישוע המשיח: 22 ואותו
יעתם כי בחון הוא אשר כבן העבר את אביו כו היה אתי
בעבודת הבשורה: 23 ואתו אקוה לשלוח אליכם מהר
כאשר אראה מה יהוה לי: 24 ובתחתי באדניינו אשר נס
אנכי אבאו אליכם במרהה: 25 ואחשב מן ה策ך לשלוח
אליכם את אפרודיטוס אחי ועוזר וחברי בזבב וא הוא
שליחכם ומשרתי בצרבי: 26 יען היותו נכסף לכלכם
ונעצב מאד על אשר שמעתם כי חלה: 27 אמנם חלה
חלה וננה למota אבל האלים רחם עלי ולא עלי
בלבד כי נס עלי רחם שלא יבוא עלי יגון על יגון: 28
לכן מהרתו לשלוות אליכם למען תראתו ותשוכן לשמה
ונס ימעט יגוני: 29 על כן קבלתו באדניינו בכל שמה
והוקירות נשים כמהו: 30 כי בעבר מעשה המשיח
הניע עד מות ותקל נפשו בעינוי למען י מלא את אשר

הסתרם בשורתכם אוטו:

3 ובכן אהי שמחו באדניינו הן לכתב ולשנות כזאת
אליכם עלי איננו לטרח ולכם הוא להזוק: 2 וההרו מן
הכלבים הזהרו מן הפעלים הרעים הזהרו מן החתווק:
3 כי אנחנו בני המילה העבדים את האלים ברוח
ומחפאים במשיח ישוע ואינו בטחיהם בבש: 4 אף כי
نم לי יש לבטה בבשר ואם ייחשב איש שיכל לבטה
בבשר הנה אני יותר ממנה: 5 אשר אני נמול בן שמות
ימים מבני ישראל משפט בניימין עברי מן העברים: 6
לפי הتورה פרוש בקנאי רף את העדה ולפי צדקה
הتورה בלי שמי: 7 אך היתרנות האלה כלן חשבתי
לי להסרנות למען המשיח: 8 ונום עודני חשב את כלן
לחסרון לעמת מעתה ידיעת ישוע המשיח אדני אשר
בעבורו חסרתי את נשפי מכל אלה ואחשבם לסתו
להריה את המשיח ולהמצעו: 9 ולא תהיה לי צדקה
מתוך הتورה כי אם באמונת המשיח ה策קה הבהא
מאת האלים באמונה: 10 לדעתו ואת גבורת תחיתו
והתחברות עניינו ולהדרמות למותו: 11 להגיע אם אוכל
אל חזרות המזדים: 12 לא כאלו השנוי כבר או כאלו
השלמותי אבל ארדף אולי אשג אשר נס השנני המשיח
ישוע: 13 אхи איןני חשב כי כבר השנוי אך אחת דברתי
כי שכח אני את אשר מאחריו ואשתתח אל אשר לפני:

וירדעתם נם אתם פילפאים כי בראשית הבשורה כצאי
מנקדוניא לא התחברה לי אחת מן הקהילות בעסק
משא ומתן כי אם בלבד : 16 כי גם בתסלוניקי
שלחתם לי את צרכי פעם ושתיים : 17 לא שאבקש את
המתן אך אבקש הפרי אשר ירבה בחשונכם : 18 ואני
קיבלו את הכל ויש לי די והותר ואני מלאתי ריח ניחח
בקבלי מידי אפיפודיטוס את כל אשר שלחתם זבח
ערב ורצוי לאליהם : 19 ואלהו הוא יملא את כל צרככם
בעשר כבודו במשיח ישוע : 20 ולאליהם אבינו הכבוד
לעלמי עולמים אמן : (איאן 165g) 21 שאלו לשולם כל קדוש
במשיח ישוע האחים אשר עמדו שאלים לשולמכם : 22
כל הקדשים שאלים לשולמכם וביתר אלה אשר מבית
הקיסר : 23 חסיד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן :

24 עתה הני שמה בעוני אשר אני סבל למענכם ואimilar את ההסר ביסורי המשיח בברשי בעד נפו הוא העדה: 25 אשר היה לה למשרת כמי פקדת אלהים אשר נתנה לוי עליכם למלאת את דבר האלים: 26 את הסוד אשר היה נסתר מועלמים ומדור וועת גנלה לקודשו: 27 אשר רצתה האלים לחדרים איזה הוא עשר (איך g165) כבוד הסוד ההוא בנוי והוא המשיח אשר בכם אשר הוא תקות הבוד: 28 ואוותו משמעים אנחנו בהוכחהנו כל איש ובלמדנו כל איש בכל חכמה למען העמיד כל איש שלם במשיח ישוע: 29 ובזאת אף אני עמל ונלחם כדי פעלת כחו הפעל כי בונכורה:

2 הני מודיע אתכם גדל הקרב אשר בקרבי על אדרותיכם ועל אדרות אנשי לודקיא ועל כל אשר לא ראו את פני בבשר: 2 למען ניחמו לובות ונסחו יתד באהבה ולכל עשר דעת נכוונה להשכיל סוד האלים אבינו וסוד המשיח: 3 אשר צפונים בו כל אוצרות החכונה איש בשפתינו הלאקוט: 5 כי נם אב בברשי אני רוחך מכם הנה ברוחוי אני אצלכם ואשמה בראתוי את תוכונתכם ואמץ אמונתכם במשיח: 6 لكن כאשר קבלתם את המשיח את ישוע אדינו כן נם התחלו בו: 7 משרשים ונכנים בו וקימים באמונה כאשר למדתם ומדרכם בזודה בה: 8 והזרו פן וולד' איש אתכם שלל בפילוסופיה ובמדוחה שוא לפי קבלת בני האדם ויסודות העולם ולא על פי המשיח: 9 כי בו בוגשו שכן כל מלא האלהות וכו' אתם נמלאים: 10 אשר הוא ראש כל שרה ושלtan: 11 וכו' אתם נם נמלים מילה שלא בידים בהפשטה נוף הבשר החוטא היא מילת המשיח: 12 כי נקברתם אותו בטבילה אף קמתם אותו בתהיה על ידי האמונה בנורמת אליהם אשר העירו מן המתים: 13 נם אתכם המתים בפשעים ובערלה בשרכם היהיא או בסלח לכם את כל פשעיכם: 14 וימחק את השטר המעד בנו בחקתו אשר היה לנגנו וישאהו מותכו ויתקעו בצלב: 15 ויפשط את השרים והשליטים ויתגנם ביד רמה לראותם בסם וויליכם שלל בנפשו: 16 על כן לא ידין איש אתכם על דבר מאכל ומשקה או בעניין המועדים וראשי חדים ושבות: 17 אשר הם צל הדרבים העתדים לבא וגופם הוא במשיח:

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים וטימוטויס אחינו: 2 אל הקדשים והאחים האמנים במשיח אשר הם בקולשא חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 3 נודה לאלהים אבי אדינו ישוע המשיח בכל עת אשר אנחנו מתפללים בעדכם: 4 אשר אחריו אשר שמענו אמוןתכם במשיח ישוע ואתbatchem כל הקדשים: 5 בעבור התקווה הצפונה לכם בשמיים ונודעתם לכמ מקדם בדבר אמרת הבשורה: 6 אשר בא אליכם וنم לכל העולם ותפרה ותרבה כמו נם בתוככם למן היום אשר שמעתם והכרתם באמצעות חסד אלהים: 7 כאשר למדתם מן אפפרס חביבנו החביב אשר הוא משות נאמן בעדכם למשיח: 8 והוא נם הודיע לנו את האבתכם ברוח: 9 בעבור זאת נם אנחנו למן היום אשר שמענו לא חדרנו להתחפל בעדכם ולבקש שתמלאו דעת רצון האלים בכל חכמה ותבונה ורותנית: 10 להתחלק כתוב בעני האדון וככל רצונו ולעשות פרי בכל כח כבודת כבודו לכל סבלנות וארך רוח עם שמחה: 12 ולחתה תודה לאבינו העשיה לנו רואיים להקל נחלהת הקדשים באור: 13 אשר הוא חלצנו מממשלה הדריון בדמות סלילת החטאים: 15 והוא צלם האלים הנעלם וכבוד כל נברא: 16 כי בו נברא כל אשר בשמיים ואשר בארץ כל הנראה וכל אשר איננו נראה הן כסאות וממלאות הן שרות ורשות הכל נברא על ידי ולמענהו: 17 והוא לפני הכל והכל קים בו: 18 והוא ראש נוף העדה אשר הוא ראשית ובכור מעם המתים למען היה הראשון בכל: 19 כי כן היה הרצון לשכנן בו את כל המלא: 20 ולרצות אל עצמו את הכל על ידו בעשותו שלום בדים צלמו על ידו הן אשר בארץ הן אשר בשמיים וכן אתם אשר היותם מלבנים מזורים ואיבים בנטות לבבכם אחריו המשדים הרעים: 22 עתה רצתה אתכם בנוף בשרו על ידי מותו להעמידכם לפני קדשים ובל מום ורפי: 23 אם תעמדו מיסדים ונכונים באמונה ולא תזועו מתחולת הבשורה אשר שמעתם ואשר נשמעה לכל הנברא תחת השמיים ואני פולוס הויי לה למשרת:

18 אל תנתנו לאיש לעקב אתכם על ידי שלות רוח ועובדת מלאכים המהילך בדברים אשר לא ראו עיניו ומלא רוח נאה על לא דבר משכל בשרו: 19 ואננו אחו בראש אשר מחבר ממנו כל הנוף ומאהו בציריו ורבקו יגדל נדול אליהם: 20 וכן אם מותם עם המשיח לסדרת העולם ומה תשתעמדו לחקים כאלו ערכם חיים בעולם: 21 אל תחזו אל תטעם אל תנע: 22 והם כלם לכליון בתשימים לפי מזות אנשים ולמודיהם: 23 הנראים כעין חכמה בעבודה בדוחה מלכ ובשפלות רוח ובענו הנוו הנוו שלא כהן רק להשביע הבשר:

4 אַתָּם הָאֲדִינִים תָּנו לַעֲבָרִיכֶם הַיְשָׁר וַהֲשֹׁו וְרַעֲו כִּי נָם אַתָּם יִשְׁלַׁח לְכֶם אֲדִין בְּשָׁמִים: 2 הַתִּמְדֹר בַּחֲפָלָה וְשָׁקוּר בָּה בְּתוֹדָה: 3 וְחַטְפָלָלָנוּ נִמְבָרְדָנוּ לְמַעַן יִפְתַּח לְנוּ הָאֱלֹהִים אֶת שַׁעַר הַדָּבָר לְחוֹת אֶת סָוד הַמָּשִׁיחָא שֶׁר בְּעַבְרוּ אָסָר אַנְכִי: 4 לְמַעַן אֲשֶׁר אֱלֹהָא אֶת כִּימְשָׁפֶט עַל לְחוֹת: 5 וְתַהֲלִלָנוּ בְּחַכְמָה עַם אֲשֶׁר בְּחֹזֶן וְהַקְּרִירָא אֶת העת: 6 דְּבָרִיכֶם יִהְיוּ נְעִימִים בְּכָל עַת וּמְמֻלְחִים בְּמַלֵּחַ לְמַעַן תְּדַעַו לְהַשִּׁיבָה דָבָר לְכָל אָדָם: 7 אֶת כָּל הַקְּרִתָה אָוֹתִי וַיְדִיעַכֶם טוֹכִיקָוָס הָאָח הַחֲבִיב וְהַמְשְׁרָתָה הַנְּאָמָן וְעַבְדָו עַמּוֹתִי בְּאָדוֹן: 8 אֲשֶׁר לְזֹאת שְׁלָחְתָּהוּ אֲלֵיכֶם לְמַעַן יִדְעַ אֶת דְּבָרִיכֶם וַיְנַחַם אֶת לְבָכֶם: 9 עַמּוֹנִיסִים הָאָח הַנְּאָמָן וְהַחֲבִיב אֲשֶׁר הָוָא מִכְם הַמָּה יְוִדִּיעַ אֶתכֶם אֶת כָּל דְּבָרַינוּ פָה: 10 אַרְסְטְּרוֹכָס הַשְׁבּוּ עַמִּי יְהָדָה שָׁאָל לְשִׁלּוּמָכָם וּמְרָקוּס בָּן אֶחָותָה בְּרַנְבָּא אֲשֶׁר צִוְּתָם עַלְיוֹ אִם יְבֹא אֶלְכֶם תְּקַבְּלָהוּ: 11 וַיְשַׁוּעַ הַנְּקָרָא יְסָטוֹס אֲשֶׁר הָסְמָן הַמְּוֹלָיִם אֲלָה לְבָרְדָם מִן הַזְּוּרִים לְמִלְכּוֹת הָאֱלֹהִים הַיּוֹלֵי לְנַחְמָה: 12 אַפְּפָרֵס אֲשֶׁר הָוָא מִכְם שָׁאָל לְשִׁלּוּמָכָם מִשְׁרַת הַמָּשִׁיחָה הַנְּאָבָק בְּעַדְכֶם בְּתַפְלָתוּ בְּכָל עַת לְמַעַן העמְדוֹ שְׁלָמִים וּמְלָאִים דִּעָת בְּכָל רְצֹוֹן אֲלֹהִים: 13 כִּי מְעִיד אָנָי עַלְיוֹ כִּי קְנָהָגָדָה הָוָא מְקָנָא לְכֶם וְלְאָנֶשׁ לְוֹדְקִיא וְלְאָגְשִׁי הַיּוֹרְפָלִיס: 14 לְוֹקֵס הַרְפָּא הַחֲבִיב וּדְיוֹם שָׁאָלָם לְשִׁלּוּמָכָם: 15 שָׁאָלָו לְשִׁלּוּם הָאָחִים אֲשֶׁר בְּלְוֹדְקִיא וְלְשִׁלּוּם נְוּמָפָס וְהַקְּהָלָה אֲשֶׁר בְּכִיתּוּ: 16 וְאַחֲרִי קְרָאָם אֶת הָאָנָרָת הַזָּאת לְפָנֵיכֶם עַשׂ שְׁתָקָרָא נִמְבָדֵל לְוֹדְקִים וְאֶת אֲשֶׁר לְוֹדְקִיא תְּקָרָא נִמְבָדֵר וְאִמְרָאָרוּ אֶל אַרְכָּפָס שִׁתְּהַכְּרִיב לְבָכְךָ לְעַבְדָה אֲשֶׁר קְבָלָה בְּאָדוֹן יְדֵי: 18 אַתָּן הָנְשִׁים הַכְּנָעָנָה לְבָעֵילְכָן כְּרָאוּ בְּאָדוֹנוּ: 19

למען תמלאנה: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס זכרו
את מוסרי החסד עמכם אמן:

למשא לאיש בברנו בקרבכם את בשורת האלים: 10 עדים אתם ועד האלים כי בקדש ובצדוק ובתמים היוינו עמכם המאמינים: 11 ואתם ידעתם כי כאב את בניו הזהרנו את כל אחד מכם וברנו על לבו: 12 ונעד בכם לילכת כראוי לפני האלים הקורא אתכם למלכותו ולכבודו: 13 בעבר זאת נודה תמיד לאלים כי אתם בקבלכם מתנו דבר שמוות האלים לא קבלתם אותו כדבר בני אדם כי אם כמו שהוא באמות כדבר האלים אשר הוא גם פועל בכם המאמינים: 14 כי אתם אחוי הלבכם בעקביו קהלות האלים אשר בארץ יהודה במשיח ישוע כי סבלתם גם אתם כאלה על ידי בני שבתכם כאשר סבלו גם המה על ידי היהודים: 15 אשר אף הימתו את האדון ישוע ואת נבייהם ואותיהם רדףו ואינם טוביים בעני אליהם ואיבים לכל אדם: 16 המנעים אתנו מדבר אל הנזירים כי יושעו למען אשר יملאו את חטאיהם בכל עת וישג המחרון עד לכליה: 17 ואנחנו אחוי אחרי אשר שכלנו אתכם לזמן מעת בפנים ולא בלב השתרלנו ביתור לראות פניכם בתשוקה רבה: 18 ועל כן חפצנו לבוא אליכם אני פולס פעם ושתיים והשtan עצרנו: 19 כי מי תקוטנו ומיש מהנהנו ועתרת הפארהנו הלא גם אתם לפני ארניינו ישוע המשיח בבו: 20 אמנים אתם כבודנו ושמחתנו:

3 ועל כן לא יכולנו עוד להתפרק ונוצע להוור לבדנו באתינס: 2 ונשלח את טימותיו אהיינו ומשרת האלים ועזרנו בברורת המשיח לחוק ולהזהיר אתכם על דבר אמונתכם: 3 שלא ימוט איש במצוקות האלה כי ידעתם אף אתם כי לזאת יעדנו: 4 הלא כבד אמרנו אליכם בהיותנו אצלכם כי עתידים אנחנו להלץ כאשר נס הוה ואותם ידעתם: 5 ובבורן כן לא יכולו עוד להתפרק ואשלח לדעת אמונתכם כי אמרתי פן נסה אתכם המנסה והיתה לירק יגעתנו: 6 ועתה כשוב אלינו טימותיו מאתכם ויבשר אתנו את בשורת אמונתכם ואהבתכם ואת אשר אתם זכרים אתנו לטובה בכל עת ונכسفים לראות אתנו כאשר נס אנחנו נכسفים לכם: 7 או נחמנו עליהם אחוי בכל צratherנו ולחפצנו על ידי אמונתכם: 8 עליהם נחיה אם תעמדו אתם בארניינו: 9 כי מה נשיב לאלים להודות לו בעבורכם על כל השמה אשר

1 פולוס וסלונוס וטימותיו אל קהילת התרסוניים באלים האב ובאדון ישוע המשיח חסד لكم ושלום מאת האלים אבינו ואדינו ישוע המשיח: 2 נודה לאלים על כלכם כל עת בחזיר אתכם בתפלותינו: 3 בברנו תמיד לפני האלים אבינו את פעול אמונתכם וינויעת אהבתכם וסבלנות תקוחתכם לארניינו ישוע המשיח: 4 כי ידענו אחוי חבבי האלים את אשר נברחותם: 5 באשר בשורתנו לא היה להם לבור לבך כי נס בנוראה וברוח הקדש ובבדעת נאמנה מארך אשר ידעתם נס אתם את אשר היינו בחוככם למענכם: 6 ואתם היותם הלים בעקבותינו ובעקבות אדניינו בקבלכם את הדבר בחוק עני רב עם חזרות רוח הקדש: 7 עד היוחכם מופת לכל המאמינים אשר במקדוניא ובאכיה: 8 כי מאתכם נשמע קול דבר יהוה לא בלבד במקדוניא ואכיה כי אם בכל מקום יצא אמונתכם באלים עד שאין לנו צורך לדבר דבר: 9 כי פיהם המספר מה היה מבואנו אליכם ואיך פניהם מעבודת אליליים ושבתם לאלים לעבד את אל חי ואmortי: 10 ולחחות לבנו מן השמים אשר העירו מן המודים לשוע מצילנו מן החורון הבא:

2 כי אתם אחוי הנכם ידעתם את מבואנו אליכם כי לא היה ליריק: 2 אך אחרי אשר עניינו ולהרפות היינו בפילפי כאשר ידעתם התזקנו באלים לנו להגיד נס لكم את הבשורה בנפוחלים רבים: 3 כי תוכחתנו איננה מותוק טעות ונם לא מותוק טמה ולא ברמיה: 4 כי אם כאשר נחשנו נאמנים לאלים להפקיד בידינו את הבשורה כן נדרבר ולא כחפצים להיות רצויים לבני אדם כי אם לאלים הבחן לבוננו: 5 כי מעולם לא דברנו בשפט חלות כאשר ידעתם ונם לא למען בצע בצע האלים עד: 6 גם לא בקשנו מן האדם כבוד לא מכם ולא מאחרים אף כי היה לנו מקום להתכבד כשליחיו המשיח: 7 אבל הלבנו לאט בתוככם אמונה מפנקת את בניה: 8 ובחבבנו ככה אתכם חפצנו לחתה לכם לא בלבד את בשורת האלים כי נס את נשחתינו יען כי היותם חביכים עליינו: 9 הלא תזכיר אחוי את יניעתנו ואת תלאתנו אשר היינו עמלים לילה ויום לבתוי היה

5 ועל דבר העתים והזמנים אין צורך לכתב אליהםachi: 2 חלא אף אתם יידעתם היטב כי יום יהוה כנוב בלילה כן בוא יבוא: 3 כי בעת אמרם שלום ושלוחה יבא עליהם השבר פרעם כחבלים על ההרה ולא יוכל להמלט: 4 אבל אתם אחוי אינכם בחשך שישיון אתכם היום כנוב: 5 אתם כלכם בני האור ובני היום לא בני הלילה אנחנו ולא בני החשך: 6 לכן אל נרדם כמו האחרים כי אם נשקר וננוור: 7 כי הנרדמים הם בלילה נרדמים והמשתקרים משתקרים בלילה: 8 ואנחנו בני

היום ננורא ונלבש את שריון האמונה והאהבה וככובע את תקות היושעה: 9 יען אשר לא יעדנו האלים להרונ כי אם לנהל את היושעה על ידי אדניינו ישוע המשיח: 10 אשר מת בעדנו למען אם נשקר ואם נישן חיה נחיה עמו יחד: 11 על כן נחמו זה את זה ובנו איש את אחיו באשר נם עשיהם: 12 והננו מבקשים מכם אחוי להכיר את העמלים בכם ואשר הם נצבים עליכם באדון ומוכחים אתם עולחים ויהו שלם בינוים: 13 והננו מזוהרים למען פעולתם ויהו שלם בינוים: 14 והננו מזוהרים אתם אחוי הוכיחו את הסוררים אמכוו את רבי הלבב המכחו את החלשים והאריכו רוח אל כל אדם: 15 וראו פן ישלם איש לאיש רעה תחת רעה כי אם רדפו בכל עת את הטוב זה לאיש איש מכם הן לכל אדם: 16 היו שמחים בכל עת: 17 התמידו בתפללה: 18 הודיעו על הכל כי זה רצון האלים אליכם במשיח ישוע: 19 את הרוח אליה השלום יקרש אתכם קדשה שלמה וכל רוחכם ונפשכם וגופכם ישמר תמים בבוא אדניינו ישוע המשיח: 20 את הנבאות לא תמאסו: 21 בחנו על דבר לא תכבו: 22 את התרכזון מכל הדומה לרעה: 23 והוא ובוטב אחוי: 24 והתרחקו מכל הדומה לרעה: 25 והוא נאמן הקרוא אתכם אשר נם יעשה: 26 שallow לשולם כל האחים בנשיקה הקדשה: 27 הני משביעכם באדון שתקרא האנרת חזות באוני כל האחים הקדושים: 28 חסיד ישוע המשיח אדניינו עמכם :

אמן:

שمحנו עליכם לפני אלהינו: 10 לילה ויום מפילים אנחנו תחנתנו לראות את פניכם ולהשלים את מהסרי אמונתכם: 11 והוא האלים אבינו ואדניינו ישוע המשיח ישר את דרכנו אליכם: 12 ואתכם ירבה וויתיר האדון לאהבה איש את רעהו ולאהבה כל אדם כאשר נם אנחנו אהבים אתכם: 13 ויכונן את לבבכם להיות תמים בקדשה לפני אלהינו אבינו בבוא ישוע המשיח אדניינו עם כל קדשו:

4 ועוד נבקש מכם אחוי ונזהיר אתכם באדניינו ישוע כי כאשר קבלתם מאתנו איך לכם להתהלך ולמצוא חן בעיני האלים כן תסיפו וכן תרבו עוד: 2 כי ידעתם את המצוות אשר נתנו לכם בשם האדון ישוע: 3 כי רצון האלים היא קדשכם אשר תתרחקו מן הונאות: 4 וידע כל איש מכם לשמר את כליו בקדשה ויקר: 5 ולא בתאות זמה כדרך הנזום אשר אינם ידעים האלים: 6 ולא יפרץ איש ווינה את אחיו בעסק כי נוקם יהוה על כל זאת כאשר כבר אמרנו והעידנו לכם: 7 כי לא קרא אותנו האלים לטמא כי אם לקדשה: 8 על כן הבווה ואת לא אנשים הוא בוייה כי אם את האלים אשר נם שם בקרבנו את רוח קדרו: 9 ועל אהבת האחים אין צורך לכתב אליכם הלא אף אתם למודר יהוה לאהבה איש את רעהו: 10 ונעם עשים אתם כן לכל אחיכם אשר בכל מקדונייא אך נבקש מכם אחוי אשר חסipo ותרבו עוד: 11 וותשתדרלו לשבת בנהת ותעשו איש מלאכחו בעמל ידיכם כאשר צוינו אתכם: 12 למען תנתנו כהן עם אשר בחוץ ולא תצרכו לאדם: 13 ועל דבר הישנים אחוי לא נכח מכם דבר למען לא תעכבו כאחים אשר אין להם תקוה: 14 כי אם נאמין אשר מת ישוע וחיה כן יביא האלים על ידי ישוע נם את הישנים אתו: 15 כי את זאת נאמר לכם בדבר יהוה כי אנחנו החיים הנורדים עד בא האדון לא נקדם את הישנים: 16 כי הוא האדון ירד מן השמים בתרעוה בקול שדר המלאכים ובשופר האלים ואו יקומו ראשונה המתחים במשיח: 17 אחרי כן אנחנו החיים הנשארים נלקח אתם יחדו בענין לקראת האדון לركיע ובכן נהייה תמיד עם האדון: 18 לכן נחמו זה את זה בדברים האלה:

באבדים תחת אשר לא קבלו את אהבת האמת לחשוש: ובכעbor זאת ישלח להם האלים מודחו שוא להאמון בשקר: 12 למן ירנו בלבד אשר לא האמין באמות כי אם רצוי בעולה: 13 אבל אנחנו חביבים להודות לאלהים בכל עת בעבורכםachi חביב האדון אשר האלים בחר בכם מראשית לישועה בקדוש הרוח ובאמונת האמת: 14 לזאת קרא אתכם כבשורתנו לנהלה כבוד אדנינו ישוע המשיח: 15 لكنachi עמדו והחוויקו בקבלות אשר למדתם אם בדברנו אם באגרתנו: 16 והוא אדנינו ישוע המשיח ואלהינו אבינו אשר אהנו ויתן לנו בחסדו נחמת עולם ותקוה טובה: (aiōnios g166) 17 והוא ינחים את לבכם ויכונן אתכם בכל דבר ומעשה טוב:

3 ועוד אשר החפלו בעדרנו אשר ירוץ דבר יהוה ויכבר כמו נם בקרבתם: 2 ואשר נגצל מן האנשים התהים והדרעים כי לא לכל אדם האמונה: 3 אבל נאמין הוא האדון אשר יחזק אתכם וישמרכם מן הרע: 4 ואנחנו בטוחים עליהם אדנינו כי העשו ונום תוסיפו לעשות את אשר נצוה: 5 והוא אדון רשות את לבכם לאהבת האלים ולסבלנות המשיח: 6 והננו מצוים אתכם אחים בשם אדנינו ישוע המשיח אשר תברלו מכל אח מעקש דרכיו ואינו מתחלך על פי הקבלה אשר קיבל מأتנו: 7 הלא ידעתם אף אתם אך עלייכם להתחלך כמנון כי לא נהנו דרך מועות בתוככם: 8 גם לא אכלנו לחם איש חנן כי בינויה ותלאה ליליה ויום הדינו עמלים לבליו היהת לאיש מכם למשא: 9 ולא בעבר שאין לנו הרשות לזאת כי אם לחתת אנתנו לכם למופת לילכת בעקבותינו: 10 כי גם בהיותנו אצלכם צוינו אתכם לאמר מי שלא ירצה לעבד נם אפשר לא יאכל: 11 כי שמענו שיש בהם א נשים המעקשים את דרכיהם ואנש עבדים מאומה ומבליים מיהם בהבלים: 12 ואנשים כאלה נצוה אותם ונבקש מהם אדנינו ישוע המשיח לעבד בנהחת למן יאכלו את לחם: 13 ואותםachi אל תלאו בעשות הטוב: 14 ואם לא שמע איש אל דברנו באנרגת הזאת אותו תרשמו לכם ואל תחרבו עמו למן יבוש: 15 אך לא כאי תהשיבו כי אם תוכיחו כאה: 16 והוא אדון השלום הוא יתן לכם את השלום תמיד ובכל פנים: 17 ידו האדון עם כלכם: 18 שאלת השלום מידי אני פולוס והוא האות

1 פולוס וסלונים וטימותוס אל קהילת התרנסונים באלהים אבינו ובאדנינו ישוע המשיח: 2 חסד לכם ושלום מאת האלים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: 3 חביבים אנחנו להודות בכל עת לאלהים עליהםachi כראוי כי אמונתכם נדלה מאר ורבה אהבת כלכם איש לרעהו: 4 עד כי נתהלך בהם אף אנחנו בקהילות אלהים על סבלנותכם ועל אמונתכם בכל הדריפות ובכל הלחץ אשר סבלתם: 5 לאוות צדקת משפט אלהים למן תמצאו ראוים למלכות האלים אשר בעבורה נם חענו: 6 באשר צדיק האלים למלל לחץ להחציכם: 7 ולכם הנלחצים רוחה אתני יחד בהגלוות האדון ישוע מן השמים עם מלאכי עוז: 8 באש להבה להшиб נקם לאשר לא ידעו את האלים ולא שמו לבשורת אדנינו ישוע המשיח: 9 אשר ישוא משפט אבדן עולם מאת פניו האדון ומחרדר גאונו: (aiōnios g166) 10 בבאו ביום ההוא להכבר בקדשו ולהחפלה בכל המאמינים כי האמנתם לעודתנו אליכם: 11 לכן נתפלל בעדכם בכל עת אשר יתן אתכם אלהינו ראוים אל אשר אתם מקדאים וימלא בעז כל הatzיכם בטוב וכל מעשה אמונתכם: 12 למן יכבר לכם שם ישוע אדנינו ואתם הכבדו בו על פי חסד אלהינו ואדנינו ישוע המשיח:

2 והננו מבקשים מכםachi על אדרות בית אדנינו ישוע המשיח ואיסיפתנו אליו: 2 אשר לא חתרף דעתכם פהאם ואשר לא תבהלו לא ברוח ולא בדבורה ולא בארתת כמו שלוחה מأتנו כאלו הנגיע יום המשיח: 3 אל יתעה אתכם איש בשם אופן כי לא יבא בטרם יהיה בראשונה המרד וננלה איש החטאה בן האבדון: 4 המתקומם והמתורמים על כל הנקרא אל או עבודה עד כי נם ישב בהיכל האלים כאלהים ומראה את עצמו כי אלהים הוא: 5 הלא תזכרו כי בעוד היותי אתכם דברתי אלה אליכם: 6 ועתה ידעתם מה שימנענו מהלוניות בעתו: 7 כי סוד הרשע כבר החל לפועל רק שיזור מזוק המנע עד כה: 8 ואז גילה הרשע אשר ימונתו האדון ברוח שפתוי וישבירתו בהופעת ביאתו: 9 את אשר יבוא כחוקת השטן ברוב כח ובאותות ובמופת שקר: 10 ובכל מרמת און

בכל האנרות כן אגבי כתב:] (II Thessalonians 3:19)
חסד ישוע המשיח אדניינו עם כלכם אמן:]

2 ועתה קדם כל דבר אבקשה מכם לשאת תפלות
ותחנונים ובקשות ותודות بعد כל בני אדם: 2 بعد
המלכים וכל השליטים למען נינה חי השקט ובטה
בכל חסידות וישר: 3 כי כן טוב ורצוי בעיני אלהים
מושיענו: 4 אשר חפצו שיוושנו כל בני האדם וינוינו
להכרת האמת: 5 כי אחד הוא אלהים ואחד הוא העם
בין אלהים ובין בן אדם הוא בן המשיח ישע: 6
אשר נתן את נפשו כפר בעד כל זואת העדות הבאה
בעתה: 7 אשר אני הפקתי לה לכרז ולשליח אמת אמי
אמר במשיח ולא אשקר מורה הגויים באמונה ובאמות: 8
לכן רצוני שיתפללו האנשיים בכל מקום וישאו ידיהם
קדש בלי כעס ומדון: 9 וכן נס הנשים תטפינה בתלבשת
נאה עם בשת פנים וצניעות לא במחלפות הראש לא
בזהב לא בפנינים ולא במלבושים יקרים: 10 אלא כמו
שהוא הנון לנשים אשר בחרו להן יראת אלהים במעשים
טובים: 11 האשה תלמיד דומם בכל הכנעה: 12 ואיני
נתן רשות לאשה ללמד אף לא להתנסה על הראש אלא
חרום: 13 כי אדם נוצר בראשונה ואחריו חותה: 14 ואדם
לא נפתח כי האשה שמעה לקול המשיא וتابא לידי
עברה: 15 אבל חושע בלבדתה בנים אם תעמדנה באמונה
ובאהבה ובקדשה עם הצניעות:

3 אמת הדבר איש כי יבקש לו פקידות הוא מתחאה
מעשה טוב: 2 ופקיד העדרה צריך להיות איש אשר אין
בו דפי בעל אשה אחת משל ברוחו צנווע ונחמד לבריות
מכניס ארכיים ומכין ללמד ולא אהב יין ולא נוח להכotta
ולא בצע בצע רע: 3 כי אם דן לclf וכות וולא בעל קטטה
ולא אהב כסף: 4 ויהיו מנהיג את ביתו בטוב ומדריך
את בניו למשמעות בכל הישיר: 5 כי אם לא ידע איש
להנהיג את ביתו איככה יוכל לדאג לעדרת אלהים: 6
ואיל יהי תלמיד הדרש למן לא ירહב לבו ויפל בדין
המשתין: 7 וזהו גם צריך לשם טוב בפי אלה אשר בחוין
פן יפל בחרפה ובמוקש המשתין: 8 וכן נס השמשים
יהיו ישרים ולא מחליקו לשון ולא אהבים סבאין ולא
נטים אחריו בצע רע: 9 כי אם ישמרו את סוד האמונה
ברוח טהורה: 10 וכן אלה יבחנו בראשונה ואחר כן
ישמשו אם אין בהם דפי: 11 וככה הנשים תהיינה ישרות
ולא משלוחות משלוחת ברוחן ונאמנות בכל: 12 השמשים

1 פולוס שליח ישוע המשיח כמצוות האלים מושיענו
והאדון ישוע המשיח תקוננו: 2 אל טימותוס בני האמת
באמונה חסד וرحمם ושלים מאת אלהים אבינו והמשיח
ישוע אדניינו: 3 הנה בלבתי למקדוני באקשי מפרק
לשכת באפסוס למן תזיהיר מקצת אנשים שלא ירו
תורה זורה: 4 ולו ישמו לבם להנחות וללמודו תולדות
אין קץ המבאים יותר לשאלות מלבדנות בית אלהים
באמונה: 5 כי תכלית המצויה היא אהבהقلب טהור
וברוח טבה ובאמונה לא צבואה: 6 יש אשר תען ממנה
ויפנו אחריו למודי תהו: 7 בחשבם להוות מורי תורה
ואנים מבנים מהם אמרים ומהם מוחלטים: 8 אבל
ידענו כי התורה טובה היא אם יתנהג בה האדים כתורה:
9 בדעתו זאת כי חק לא הוושם בעבר הצדיק אלא
בעבר הסוררים והמורדים הרשעים והחטאים עשי ומזה
ונבליה מכוי אב ומכי אם ומרצחים: 10 זונים ושבבים את
זכר ונגבי נפש וזכרים ונשבבים לשקר וככל מעשה הפק
מן הלקח הברייא: 11 כפי בשורת כבוד האל המברך
אשר פקדה עלי: 12 והנני מודה לשוע המשיח אדניינו
המאורני דיל כי חשבני נאמן ויושני למשרת לו: 13 או כי
אשר מלפניהם היתי מוגדר ומרדף ומחרף אבל רחמותי כי
עשיתי מבלי דעתה בגין אמונה: 14 ויידל עלי במאיד מادر
חסד אדניינו עם האמונה והאהבה במשיח ישוע: 15 נאמן
הדבר וראוי להתקבל על כל כי המשיח ישוע בא לעולם
להושיע את החטאים אשר אני הגדול בהם: 16 ובעבור
זאת רחמותי למן אשר יראה ישוע המשיח כי בראשונה
את כל ארך רוחו להיותי למופת לכל אשר יבוא להאמין
בו לחמי עולם: 17 (αισωπios g166) ולמלך עולמים לאלהים
הקיים לעד והנעלם מעין והחכם לברו לו הכבוד וההדר
לעלמי עולמים אמן: 18 (αισωπios g165) את המצויה הזאת
אני מצוק בני טימותוס כפי הנבאות הקדומות עליך
שתלחם לפיהן המלחמה הטובה: 19 לאחzo באמונה:
ברוח הטובה אשר יש מאסים בה ותשבר אנית אמונה:
20 ומהם הומנויס ואלבנסדר אשר מסרחים לשטן למן
יוסרו לבתי נדף עוד:

טוב ורצוי לפני האלים: 5 אבל האלמנה באמת אשר נשארה יחדיה שמה אלדים מבטחה ומהנהת בתפלות ובתנות ליליה ווים: 6 אך המונגה מטה היא בחיה: 7 וואת תצוה למען תהיינה بلا דפי: 8 אבל מי שלא יפרנס את קרוبي וביתר את בני ביתו כפר באמונה והוא גרווע מאשר איננו מאמין: 9 אלמנה אל תבחר זולתי בת ששים שנה ואשר היהת אשת איש אחד: 10 ויש לה עדות על משינה הטעבים שנדרלה בנים והכנסה ארחים ירchner את רגלי הקדשים ותמכה את העשוקים ורדפה כל מעשה טוב: 11 אבל האלמנות הצערות אל קבל כי בתנות יצרן את לבן מן המשיח חשנותה הן להוות לאייש: 12 וודין עליין כי בנדו באמונתן הראשונה: 13 ועוד בהיוון עצלו למדו לשוטט מבית ולא בלבד עצלות כי אף מפעפות ורדפות אחר חדשות ומדברות את אשר לא יתכן: 14 על כן רצוני כי הצערות תהיינה לאיש לילדת בנים ולהנהי את בתיהון ולא להת לאיב תאנה להרף: 15 כי יש מהן אשר כבר סרו אחרי השטן: 16 בן אמונה או בת אמונה שיש להם אלמנות יעוזו אתן ולא תהיינה למשא על הקהיל כדי שוכל להספיק אלה אשר הנה אלמנות באמת: 17 הזקנים המיטיבים לנחל ראים הם למשה כבוד וביתר העמלים בדבר ובהוראה: 18 כי הכתוב אמר לא תחסם שור בדישו ועד נאמר הפעל שוה בשכו: 19 אל תקבל שטנה על היזון בלתי אם על פי שניהם או שלשה עדים: 20 את החטאים תוכיח בפני כל למען ייראו נם האחים: 21 הנני מעד בך ננד האלים ואדני יושע המשיח וננד בחירות המלאכים אשר שומר תשמור את זאת בליך משפט נמהר ולא תעשה דבר במשא פנים: 22 אל תה נמהר בסמיכת ידיך על אדם ולא תשתחף לחטא אחרים שמר את נפשך בתהרה: 23 אל תרבה לשותה עוד מים כי אם קח מעתין בעבור בטנק ואשר פעמים רבות חלה אתה: 24 יש בני אדם אשר חטאיהם גנליות ומקריותם לדין ויש מהם אשר הנה הלוות אחרים: 25 וככה נם המעשים הטעבים גלויים המה ואשר איןם כן לא יוכלו להסתיר:

6 כל אשר הם תחת על העברות יחשבו את ארניהם ראים לכל כבוד למען לא יחלל שם האלים והלקה:

יהיו כל אחד בעל אשה אחת ומנהלים בטוב את בניהם ואת בתיהם: 13 כי המשמשים הוטב יקנו לעצם מעלה טובה ובוחון רב באמונת המשיח ישוע: 14 זאת אני כתוב אליך ואקוה לבא אליך במהרה: 15 ואם אחר הנה תדע איך להתנהג בכבוד האלים שהוא עדת אליהם חיים עמוד האמת ומכוונה: 16 ובוידי גנול סוד החסידות אליהם נגלה בקשר נצדך ברוח נראת למלאכים הנדר בנוים נתקבל באמונה בעולם נעלם בכבוד:

4 אבל הרוח אמר בפירוש כי באחרית הימים יהיה אנשים אשר יסרו מן האמונה בפניהם אל הרוחות המטעות ואל תורה השדים: 2 דברי שקרים בחנפה ונכויים הם במידעת: 3 אסרים ללחות אש ומנעים ממיini מאכל אשר בראמ האלים שיأكلות בתורה המאמינים וידיע האמת: 4 כי כל בראית האלים טובה היא ואין דבר משקץ אם אכל בתודה: 5 כי יקדש בדבר אליהם לישוע המשיח מנDEL בדברי האמונה ובליך הטוב אשר לדבקת אחורי: 7 אך התרחק מוהנדות פסולות ובלות והרגל עצמק בחסידות: 8 כי הרגל הנוגע יowie מעט אבל החסידות תועיל לכל דבר ויש לה הבחתה חי העולם הזה והעולם הבא: 9 נאמן הדבר הזה וראוי על כל להתקבל: 10 כי ליאת אנחנו נס יגעים נס נעלמים על אשר הוחלנו לאלים חיים שהוא המושיע לכל האדם וביתור למאmins: 11 זאת תצוה ותלמד: 12 אל יבו איש את בחורותיך אך היה מופת למאmins בדיבורו במעשה באבבה ברוח באמונה ובתורה: 13 והוא שקד לקרות ולהוכיח ולהורות עד כי אבא: 14 ואל תקל בעיניך מנתת החסד אשר בך הנתינה לך בנבואה עם סמיכת יידי הזקנים: 15 אלה תשית לך ובhem היה למען תראה הצלחה לכל: 16 שית לך לנפשך ולהוראה והחזק בזה כי בעשוויך כן תושיע את נפשך ואת נפש השמיעים אליך:

5 אל תגער בזון כי אם תזהירנוocab לך ואת הצעריטים כאחים: 2 את הזקנות כאמות ואת הצערות כאחות ובכל תהרה: 3 כבד את האלמנות אשר באמת אלמנות הנה: 4 וכי יהו לאלמנה בנים או בני בנים הם ילמדו בראשונה לעשות חסר עם ביהם ולשלם נמול לאביהם כי זה הוא

2 ואלה אשר אדרניתם בני אמונה אל יקלו אתכם על היותם
אהים כי אם יעבדום בויהר בעבור כי מאמינים ואהובים
הם המשתדרלים לנמל חסד את זאת תלמוד ותצתה:
3 האיש אשר יורה תורה אחרת ולא יעמוד בדברים
הבריאים של אדרניתנו יושע המשיח ובכלקה החסידות: 4
נפשו עפה ולא ידע מאומה כי אם חלה הוא בשאלות
ומחלקות מללים המבאים לידי קנאה ומריבה ונודפים
וחשד רע: 5 וכוחיו הבלתי של אנשים נשחתו דעת ומחסרי
אמות השמים את החסידות לדבר בצע סור מאנשים
כאליה: 6 ואף אמם יתרכן גדול היא החסידות עם לב
שמח בנוירלו: 7 כי לא הбанנו מאומה לעולם בידוע שם
לא נוכל להוציא ממנה מאומה: 8 ועל כן אם יש לנו
מזון וכוסות נסתפקה בהם: 9 אבל המבקשים להעשיר
יפלו בנסיוון ובמוקשים וברב תאות סבלות ומשחיתות
המשקיעות את האדם בשחת ובאבדון: 10 כי שרש
כל הרעות אהבת הכספי ויש אשר ערנו לו ויסורו מן
האמונה ויעציבו את נפשם במכאים רבים: 11 ואתה
איש האלים ברוח לך מלאה ורדף צדקה וחסידות
ואמונה ואהבה וסבלנות וענווה: 12 הלחם המלחמה
הטובה של האמונה ואחו חי עולמים אשר נקרת להם
והודית הוראה יפה בפני עדים רבים: 13 (aiōnios g166) (aiōnios g166)
הנני מצוך נגד האלים המchia את כל ונגד המשיח יושע
אשר העיד ההודאה היפה לפני פנטוס פילטוס: 14
כי שמר תשמר את המצויה באין שמן ודרפי עד הופעת
המשיח יושע אדרניתו: 15 אשר יראנה בעתה המברך
והשליט לברדו מלך המלכים ואדרני האדרנים: 16 אשר
הוא לברדו חי וקיים והוא הדר באור נשגב ואיש לא
ראחו ולא יוכל לרואנו ולז הכבוד ונכורת עולמים אמן:
17 את עשריו העולם וזה תוצאה שלא רום
לבעם נם לא יבטיח בעשר הבוגד כי אם באלים חיים
המספיק לנו די והותר לשבע: 18 (aiōn g165) (aiōn g165) טוב
וישירנו במעשים טובים לחת מהונם וליעזר ליזלתם: 19
ויאצרו להם אוצר ליסוד טוב לעתיד שישינו את חי
העולם: 20 אתה טימוטיאו שמר את הפקרון
ותרחק מדברי הבלתי הפסולים ומון וכוחיו המדע תנקרא
כן בשקר: 21 אשר יש מהפאים בו ויתרעו מן האמונה: [

] (I Timothy 6:22) (I) החסד ענק אמן:

איש יצא לצבא לא יתרעב בעשקי החיים למען היה רצוי לשדר הצבא: 5 ונס א נאבק איש לא יכתר אם לא יאבק כמשפט: 6 האכזר העבר הוא יאכל ראשונה מפרי הארץ: 7 בין באשר אני אמר כי האדון יתן לך חכמה בכל דבר: 8 זכרו תוכר את ישוע המשיח הנעורן מן המתים אשר הוא מזרע דוד כפי בשורתו: 9 אשר בעבורה אני נשא רעות עד למורדות כעשה על אבל דבר האלים איננו נאסר: 10 ועל כן אסבל את כל למען הבחרים למען ישינו נם המה את התשועה במשיח ישוע עם כבוד עולם: 11 (aiōnios g166) נאמן הרבר הוה כי אם מתנו אותו נם אותו נהיה: 12 אם נסבל נם נמלך אותו ואם נזכר נם הוא ינכר אנתנו: 13 אם לא נאמין הנה הוא קים באמונתו כי לכך בעצמו לא יכול: 14 זה הזכר להם והעד לפני האדון שלא לעשך במחלה מלים אשר לא להועיל רק לעות דעת השמעים: 15 היה שקד להתייצב באמן לפני האלים וכפצע אשר לא יבוש המהلك על נכוון דבר האמות: 16 אבל תרחק מדברי הבלתי הפסולים כי יוסיפו הרבות רשות: 17 ושייחם כרך האכל סיבב אשר מהם הומנויס ופילוטוס: 18 אשר תענו מן האמתה באמרים כי תחית המתים כבר היהת ויכלבלו אמונה קצת אנשים: 19 אך איתן הוא יסוד האלים וזה חותמו ידע והוה את אשר לו ועד יסוד מעול כל הקורא את שם המשיח: 20 כי בביה נдол לא כל' זהב וככסף בלבד אלא גם של עץ ושל חרש וממה לכבוד ומהם לביוין: 21 והנה אם טהר איש את נפשו מלאה יהוה כל' לכבוד מקדש ומושיע לבעל הבית מוכן לכל מעשה טוב: 22 ברוח לך אשר הנקודות יושע: 23 החזק בתוכנתם הדרברים הבראים אשר שמעת ממי באמונה ובאהבה לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 24 שמר את הפקדון הטוב בעזורה אשר נתקדש השכן בנו: 25 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל רוח הקדש השכן בנו: 26 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל אשר באסיה ובתוכם פוגלים והרמוננים: 27 יתן האדון רחמים לבית אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את נשוי ולא בוש ממוסרי: 28 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשו עד כי מצאנו: 29 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההורא ורב שרות אשר שרת באפסוס אתה יודעת היטב:

3 זו זאת הידע כי באחרית הימים יבוא עתים קשות: 2 כי יהיו האנשים אהבי עצם ואהבי בצע וחוללים נזאים ומגדפים וממרים באביהם וכפוי טובה ולא חסידים: 3 חסרי אהבה ובונדים ומלשינים וזוללים

1 פולוס שליח ישוע המשיח ברכזון האלים לפי הבתחת החיים אשר בוישוע המשיח: 2 אל טימותוס בנו החביב חסד ורחמים ושלום מאת אללים אבינו ומאת המשיח ישוע אדניינו: 3 מודה אני לאלהים אשר אני עבר אותו מימי אבותי ברוח תורה כי תמיד אזכור בתפלותיו לילה ווומם: 4 ונכפתי לראותך בוכרי את דמעותיך למען אמלא שמחה: 5 כי באתי לזכור את אמונתך בלתי צבואה ששכנה כבר בלואיס זקנתך ובאניקה אמך ומבטה אני כי תשכן נם בך: 6 על כן אזכיר שתהעדר את מתנת האלים הנתונה לך בסמיכת ידי: 7 כי האלים לא נתן לנו רוח אימה כי אם רוח נבורה ואהבה ומוסר: 8 לכן אל תבוש לא מעדות אדניינו ולא מני אסירו כי אם תסבל הרעות נם אתה כמוני על הבשורה כפי כח האלים: 9 אשר הוא הושענו וקראנו בקריאת קדושה לא לפוי מעשינו כי אם לפוי עצתו וחסדו הנתן לנו במשיח ישע לפני ימות עולם: 10 (aiōnios g166) העת נגלה בהראות מושיענו ישוע המשיח אשר בטל את המות ויצא לאור על ידי הבשורה את החיים ואת אשר אינו עובד: 11 אשר הפקדתו להיות לה כריז ושליח ומורה הגנים: 12 ובעברו זאת אסבל כלאה ולא אבוש כי יודע אני במי האמנתי ומבטה אני כי היכלה לו לשמר את פקדוני עד היום ההוא: 13 החזק בתוכנתם הדרברים הבראים אשר שמעת ממי באמונה ובאהבה אשר במשיח ישוע: 14 שמר את הפקדון הטוב בעזורה אשר הנקודות יושע: 25 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל רוח הקדש השכן בנו: 26 זאת אתה יודע כי פנו ממי כל אשר באסיה ובתוכם פוגלים והרמוננים: 27 יתן האדון רחמים לבית אנטיפורוס כי פעמים רבות השיב את נשוי ולא בוש ממוסרי: 28 כי אם בהיותו ברומי יגע לבקשו עד כי מצאנו: 29 יתן לו האדון למצא רחמים מלפני יהוה ביום ההורא ורב שרות אשר שרת באפסוס אתה יודעת היטב:

2 לכן בני התהוק בחסד אשר במשיח ישע: 2 ואת אשר שמעת ממי בפני עדים רכבים תפקדנו בידי אנשים נאמנים אשר הם כשרים ללמידה נם את האחים: 3 וסבל הרעות כאיש חיל בצבא מלחתת ישוע המשיח: 4

לדרלטניה: (a165 g165) 11 וליקס הוא לבודו עמד כי קח את מרקוס והביאהו אתק כ' יוציא ל' למאד לעובדה: 12 את טויקוס שלחתי לאפסוס: 13 את המטפהת שהנחתה בטרואס אצל קרפוס הביאהו אתק בבואך ואף את הספרים ובפרט את המגילות של קלף: 14 אלכסנדר הרש הנחתה עשה ל' רעות רבות ישלם לו יהוה כמעשו: 15 וכן אתה השמר לך ממוני כי מרוד מריה את דברינו: 16 בהחניצ'ותי הראשונה לא היה איש לעזרני כי כלם עזובני אל יחשב להם עון: 17 אבל האדון הוא עזורי וחזקני למען תשלם על ידי הבשרה וישמעו כל הנזירים ואגצל מפי אריה: 18 וצילני האדון מכל מעשה רע ווישענו אל מלכוותו שבשמים לו הכבוד לעולמי עולמים אמן: (a165 g165) 19 שאל לשולם פריסקה ועקלס ובית איסיפורוס: 20 ארטסוס נשאר בקורנותוס ואת טרופים הנחתי חולה במילטוס: 21 חושה לבוא לפני הסתינו אוכבולים ופודיס ולינוס וקלודיה והאחים כלם שאלים לשולם: 22 אדניינו ישוע המשיח יהי עם רוחך החסד עמכם אמן:

ואכרזים ושנאי טוב: 4 ומסרים ופחים ונבחי רוח והלכים אחריו הענוגים יותר מאהרי האלהים: 5 ואשר דמיון חסידות להם ומכתשים בכחחה אתה סור מללה: 6 כי יש בהם הבאים בלאת אל הבתים ושבים נשים טענות חטאים ונתחות בתקות שנות: 7 ההלמודות תמיד ולעולם איןין יכולת לבוא לדיעת האמת: 8 כי כמו ייס וימבריס אשר קמו על משה כן נם אלה מתקוממים אל האמת אגשים אשר נשחתה דעתם ונמאסם בדבר האמונה: 9 אכן לא יוסיפו להצליח כי שנונים גילה לכל כאשר קרה נם את האנשים ההם: 10 אבל אתה הלכת אחריו בחוראה וכתנהנה ובברצון ובאמונה ובארך הרוח ובאהבה ובסבלנות: 11 ובברדיות ובענויים אשר מצאנו באגטוקיא ובאקוניה ובולסטרא ואלה הרדיות סבלתי ומכלן הצלני האדון: 12 וכן כל החפצים לחיות חי היסידות במשיח ישוע המה ירדפו: 13 ואנשים רעים וקסמים יוסיפו סרה מתחעים ונתחעים: 14 אבל אתה עמד במה שלמרת והבטחת כי יודע אתה מי הוא אשר למדת ממן: 15 ומגנויריך ידעת את כתבי הקודש היכלים להחכימך אל היושעה על ידי האמונה במשיח ישוע: 16 כי כל הכתוב נכתב ברוח אליהם נם מועיל להורת ולהוכחה ולישר וליסר בצדך: 17 למען אשר יהיה איש האלהים תמים ומהיר לכל מעשה טוב:

4 אכן אוי מעיד בך נגד האלהים וננד אדניינו ישוע המשיח הבא לשפט את החיים ואת המתים בהופעתו ובמלכוותו: 2 הכרז את הדבר והתמד בין בעתו בין שלא בעתו הוכחה ונער והזהר בכל ארך רוח והוראה: 3 כי בוא תבא העת אשר לא יוכלו את הלקח הבריא כי אם כאוח נפשם יקbezו להם מורדים לשעשוי אזנים: 4 וויתו אזנים מן האמת ויפנו אל ההנדות: 5 אבל אתה היה עיר בכל סבל הרעות ועשה מלאתה המבשר ומלא את שרותך: 6 כי עתה זה אסר נסך ועת פטירתית הניעעה: 7 המלחמה הטובה נלחמתי את המרוצחה השלמתי את האמונה שמרתי: 8 ומעתה שמור לי כתר הצדקה אשר ביום הוא ירנני ל' האדון השפט הצדיק ולא ל' לברדי כי נם לכל אהבי הופעתו: 9 חושה לבוא אליו בנהרה: 10 כי דים עזובני באהבתו את העולם הזה וילך לו לתסלוניקי וקריסקיס הילך לנגלטיא וטיטוס

צופיות היליכות ביתן וטבות ונכונות לבעליהן למען לא
יחלך דבר האלהים: **6** ככה תזהיר נס את הבחרים
שיהיו צניעים: **7** ובכל דבר היה אתה למופת במעשים
טובים בהוראה צרופה ונחרדה: **8** ובדבר בריא ומום
אין בו למען יבוש המתוקם ולא מצא לדבר עליים
רע: **9** העבדים יכנעו לאדריהם ויתרצו להם בכל דבר
ולא ימדו את דבריהם: **10** ולא ימעל מעלה כי אם יראו
כל אמונה טובה למען יפארו בכל את לך אלהינו
מושיענו: **11** כי הופיע חסד אליהם להושיע את כל
בני האדם: **12** וליסר אתנו אשר נתעב הרשע ותאות
העולם ונחיה בעולם הזה בצעירות ובצדיק ובחסידות:
בנ"ה **13** ונחכה לתקוה המאושרת ולהופעת כבוד
אלינו הנדרול ומושיענו ישוע המשיח: **14** אשר נתן את
נפשו בעדנו לנאלנו מכל עול ולטהר לו עם סנלה הורי
במעשים טובים: **15** את אלה תדבר ותזהיר וחוכח בכל
חזקת ואיש אל יבו לך:

3 הזכר את להכנע ולשמע לשרים ולשלטונים ולהוות
נכנים לכל מעשה טוב: **2** ולבלתו גדר אדם ולהגדיל
מריב ולהחריע לclf' זכות ולהתנהג בכל עונה לפני כל
אדם: **3** כי נס אנחנו היינו מלפנים חסרי דעת וסורדים
ותועים ועבדים לתאות ולתשיקות שנות ומתהלךים
ברשעה וקנאה ושנואים ושנאים איש את אחיו: **4** אמנים
כאשר נגלה נס אלהים מושיענו ורחמנותו אל האדם: **5**
או לא בוגל מעשי הצדקה אשר עשינו הושיע אתנו כי אם
מתוך חסרו על ידי טבילה התולדה השניה וחדרוש רוח
הקדש: **6** אשר שפך עליינו למכביר על ידי ישוע המשיח
מושיענו: **7** למען נזרק בחסדו ונירש לפני התקווה את חי
העולם: **8** נאמן הוא הדבר ורצה אני כי
תקים את אלה למען אשר ישתדלו המאמנים לאליהם
לעשות במעשים טובים עשות כאלה טוב הוא ומועיל
לאדם: **9** אבל תרחק מן השאלות החפלות ומלהמודי
תולדות ומן הקטנות ומחלקות בענייני החקים כי אין
בזה מועיל והבל הנה: **10** ואיש החולק על האמונה
אם הוכח פעם ושודם שתה מעליו: **11** וודע כי איש כוה
איש תהफכות הוא וחותם בהרשיע את נפשו: **12** כאשר
אשר אליך את ארטמס או את טוקיקוס תמהר לבוא
אל ניקפליס כי גנורתי לבבי לשבת שם בימי הסתו:
בעליהן ולאحب את בניהן: **13** ולחיות צניעות וטהרות

1 פולוס עבר אליהם ושליח ישוע המשיח לפי אמונה
בחויר אלהים ודעת האמת אשר להסידות: **2** עלי
תקות חי העולם אשר הבתיה לפני ימות עולם האל
אשר לא יشكر: **3** גוללה במוועדו את דבריו
על ידי הקריאת המפקדה בידי על פי מצות האלהים
מושיענו: **4** אל טיטוס בנו האמתי לפי אמונה אחת חסר
ורחמים ושלם מאת האלהים אבינו ואדרינו ישוע המשיח
מושיענו: **5** לאאת עזובתך בקריטי למען תשלים את
החסד ותשים זקנים בכל עיר ועיר כאשר צויתיך: **6**
אם ימצא איש חם ובצל אשא אחת ויש לו בנים מאמנים
ואין עליהם טענת פריצות ואינם סורדים: **7** כי פקיד
העדת צדיק להיות איש חם כסוכן לאלהים לא עמד
על דעתו ולא רגון ולא אהב יין ולא בעל אגרף ולא
נתה אחריו הבצע: **8** כי אם יהו מכנים ארכחים ואהב טוב
ונכון וצדיק וקרוש וכבש את יצרו: **9** ומחזיק בדבר
האמן כפי ההוראה למען היה בכחו להזיר בלחך
הבריא ולהזוכיה את המריבים: **10** כי יש הרבה מרדים
מדבריה הכל ומותני נש ובפרשת מן המולים: **11** אשר
סוכר יסכל פיהם ההפכים בזום כלם בהזרותם דבריהם
לא כנים עקב בצע: **12** וכבר אמר אחד מהם נבאים
אשר בתוכם בני קרייטי כובים הם מעולם וחווית רעות
וכרשים עצלים: **13** והעדות הזאת אמת היא ובverbן
תוכיהם חוכחה קשה למען יהו בראים באמונה: **14** ולא
ישימו לב אל הנדרות היהודים ואל מצות האנשים הסרים
מן האמת: **15** הן הכל טהור לטהורים אבל לנטמאים
ולאינם מאמנים אין יהו בראים באמונה: **16** רוחם נס
רוחם: **17** אמרים מהה כי ידעו את האלהים ובמעשיהם
 קופרים בו כי מתעבים וממרדים הם ולא יצליחו לכל
מעשה טוב:

2 אתה דבר את הנהה ללחך הבריא: **2** שייהיו הוקנים
משלים בrhoחם ומכבדים וצניעים ובראים באמונה
ובאהבה ובסבלנות: **3** וכן הוקנות תהי הנהנתן כאשר
נואה לקדש לא תהיינה משלשנות ולא נכששות לשבוא יין
כי אם מלמדות טוב: **4** ומישרות את הצערות לאhab את
בעליהן ולאحب את בניהן: **5** ולחיות צניעות וטהרות

13 השתדל ללוות על דרכם את זינס המלמד בתורה ואת אפולוס למען לא יחסרו דבר : 14 וילמדו גם אנשי עדרנו לעשך במעשים טובים לעזר בכל מהסור פן יהיה בלי פרי : 15 כל אשר עמדינו שאלים לשלומך שאל לשлом האהבים אתנו באמונה החסד עם כלכם אמן :

1 פולוס אסיר המשיח ישוע וטימותוס האח אל פילימון החביב והוזע אנתנו: **2** ואל אפיה האהובה ואל ארכפוס חבר מלחתינו ואל הקלה אשר בביתך: **3** חסד לכם ושלם מאת אלהים אבינו ואדינו ישוע המשיח: **4** מורה אנו לאלהי בכל עת בחוכרייך בתפלותיך: **5** אחריו שמעי אהבתך ואמונתך אשר ברך לאדינו ישוע ולכל הקדושים: **6** למען אשר תאמץ התחרבות אמונהך בדעת כל טוב אשר בכם לשם המשיח: **7** כי שמחה נדולה ונחמה יש לנו באהבתך באשר היה רוחה למעי הקדושים אחי על ידיך: **8** לכן אף כי יש לי בטחון רב במשיח לצותך את הרاوي לך הנה בחרתי למען האהבה לחלות את פניך: **9** כאשר הנה אני פולוס איש ז肯 ועתה גם אסיר ישוע המשיח: **10** אבקשה ממך על בני אשר הולתוי במסורת על אנטיסמוס: **11** אשר מלפניהם לא הועיל לך ועתה הוא להועיל גם לך נם לי והשיבתויך: **12** ואתה קבל נא אותו שהמא מעי: **13** חפצתי לעצך אותו אצלי שישרתני תחתיך במסורת הבשורה: **14** אבל ביל רצונך לא אבוי לעשות דבר למען לא תהיה טובתך באנס כי אם בנדבה: **15** כי אולי נפרד ממך לשעה בעבור אשר יהיה לך לעולם: **16** (aiōnios g166) ומעתה לא כעדר כי אם למעלה מעבר כאהוב שכן הוא לי ביותר ואף כי לך הן בבר הר בادرון: **17** והנה אם תהשבי לחבר לך תקבלנו כמוני: **18** ואם הרע לך ברבך או חיב הוא לך דבר חשבתו לי: **19** אני פולוס כתבתי בידי אני אשלם ולא אמר כי אתה חיב לך גם אתה נפשך: **20** כן אחי אהנה נא ממך בادرון נחם נא את מעי בادرון: **21** בבטחוני כי חשמע לי כתבתי אלך וידעו אני כי תעשה יותר מה שאמרתי: **22** ועם זה נמ חכין לי בית מלון כי אקוה אשר אנתן לכם על ידי חפלותיכם: **23** אפפרס האסור אתי במשיח ישוע: **24** ומרkos וארטרכוס ודינמס ולוקס עורי שאלים לשולם: **25** חסד ישוע המשיח אדינו עם רוחכם אמן:

אותו ראיינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות
למען אשר יטעם בחסר אליהם את המות بعد כלם: ¹⁰
כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו
בנים רבים לכבוד להשלים בعونיהם את שר ישועתם: ¹¹
כי נם המקדש נם המקדשים כלם אחד המה ועל כן לא
בוש מקרא להם אחיהם: ¹² באמרתו אספרה שמן לאחיהם
בחוק קהל האללך: ¹³ ועוד וקוטית לו עוד הנה אנכי
והילדים אשר נתן לי יהוה: ¹⁴ ווין כי הילדים כלם
יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוותם למען
אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלה המות
הוא השטן: ¹⁵ ולחתייר את אלה אשר מאיימת המות הינו
נתנים לעבדות כל ימי חייהם: ¹⁶ כי אמן לא במלאים
החזק כי אם בזעם אברהם החזק: ¹⁷ על כן היה עליו
להדרות לאחיו בכל דבר למען אשר היה כהן נדול
רחמן ונאמן בעניינו אליהם לכפר על חטא העם: ¹⁸ כי
באשר הוא בעצמו ענה וננתנה יוכל לעוזר את המנסים:

3 **לכן** אחיו הקדושים חבריהם לкриאה של מעלה הביטוי
אל השליח וכחן הדודינו הנדול אל המשיח ישוע: ²
אשר הוא נאמן לעשו כמו נם משה בכל ביתו: ³ כי
כבוד נדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית החשוב יותר
מן הבית: ⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא
האלים: ⁵ והן משה נאמן בכל ביתו כבוד לעודות
העמדות להאמר: ⁶ אבל המשיח הוא הבן על ביתו
ואנחנו ביתו אם נחזק בבטחון ובתחלת התקווה ולא
נרפנה עד הকץ: ⁷ **לכן** כאמור רוח הקדש היום אם
בקלו תשמעו: ⁸ אבל תקשו לבכם כמוריבת כום מסה
במדבר: ⁹ אשר נסוני אבותיכם בהונני נם ראו פועל
ארבעים שנה: ¹⁰ **לכן** אקוט בדור ואמר עם תעיל בלב
הם והם לא ידעו דרכיכי: ¹¹ אשר נשבעתי באפי אם ייאנו
אל מנוחתי: ¹² ראו עתה אחיו פן יש באחד מכם לב רע
וחסר אמונה לסור מאליהם חיים: ¹³ אך הוכח תוכיחו
איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא
יקשה איש מכם את ליבו במדבריו פשע: ¹⁴ כי נחתברנו
למשיח אם נחזק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ:
¹⁵ כאשר נאמר היום אם בקהלו תשמעו אל תקשו לבכם
כמוריבת: ¹⁶ מוי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל
יכאי מצרים ביד משה: ¹⁷ ובכמי התקוטט ארבעים שנה

1 **האלים** אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפניהם שנים
אל אבחינו ביד הנכאים דבר אלינו באחריות הימים
האהלה ביד בנו: ² אשר נתנו לירוש כל גשם עשה בירנו
את העולמות: ³ זה הוא זהר כבודו וצלם ישועו
ונושא כל ברכבר גבורתו ואחריו עשו בונפשו תורה
חטאינו ישב למשין הנדרלה במרוחמים: ⁴ ויגדל מאר מן
המלאים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משליהם: ⁵
כי אל מי מן המלאים אמר מעולם בני אתה אני היום
ילדתיך ועוד אני אהה לו לאב והוא יהיה לי לבן: ⁶
ובחכאיו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחו לו כל
מלאים אליהם: ⁷ הэн על המלאים הוא אמר עשה
מלאכיו רוחות משרתו אש להט: ⁸ אך על הבן אמר
כסאך אליהם עולם ועד שבט מישר שבט מלכוטך: ⁹ **אלה**
העדרים צדק ותשנאה רשות על כן משחך אליהם
אליהיך שמן שנון מחרביך: ¹⁰ ועוד אתה אדרני לפנים
הארץ יסדה ומשעה ידריך שמיים: ¹¹ מה יאברו אתה
תעמד וכולם כבנד יבלו: ¹² כלבוש תחליפם ויחלפו
ואתך הוא ושנותיך לא יתמו: ¹³ ואל מי מן המלאים
אמר מעלים שב לימי עד אשות אביך הדם לרנגלי:
¹⁴ הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזורה بعد
העתידים לרשת את היושעה:

2 **לכן** אנחנו חיבים ביוטר להכין לבבנו אל אשר
שמענו פן ילו ויאבד ממןנו: ² כי אם הדבר הנאמר על ידו
המלאים היה קים וכל פשע ומורי נשא את ענשו כמשפט:
³ אך נמלט אנחנו אם לאנשים לב לתשועה נדולאה אשר
כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדרון ותקים לנו על ידו
שמעיה: ⁴ וגם אליהם העיד עלייה באותם ובמופתיהם
ובגבורות שנות ובאהציל מרוח קדשו כרצונו: ⁵ כי
לא תחת רד המלאים שת את העולם הבא אשר אנחנו
מדברים עליו: ⁶ כי אם כאשר העיד האמור במקומות אחד
מה אנוש כי תוכרנו ובן אדם כי תפקדנו: ⁷ ותחסרו
מעט מ מלאים וכבוד והדר תעטרתו ותמשילתו במעשה
ידיך: ⁸ כל שתה תחת רנגלו הנה באשר שת כל תחתיו
לא השادر דבר שלא תחתתו ועתה זה לא ראיינו עדין
כי כל הושת תחתיו: ⁹ אבל ישוע המהסרג מעט מ מלאים

נדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היוםILDתיך : 6 כמו שאמר נם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתיך מלכי זך: 7 אשר בימי יהוּתוּ בברית והקיף חפלות ותחנונים בצעקה נдолה וברדעתו לפני מי שיכל להוציאו ממות וויתר לו מפני ראתו : 8 ואך כי היה הבן למד מענותו לשמעו : 9 ואחריו אשר השלם היה מציא השועת עולמים לכל שמעיו : 10 ויהאלהים קרא לו כהן נдол על דברתיך מלכי זך: 11 על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו איזיכם : 12 כי תחת אשר היה ראיו לכם לפני ארך הזמן עקר ראיית דבריו אלהים ונצרתם לחלב ולא למאכל בריה: 13 כי כל אשר מأكلו חלבינו מבין בדבר צדק כי עודנו עלול : 14 אך לשלמיים המאכל הבריא אשר על פי החרניל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע :

6 על בעז בעת ראיית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית ישדי התשובה מעשי מות והאמונה באלהים : 2 ותורת התבליות וסמיית ידים ותחית המותים והדין הנצחי : 3 ואך זאת עשה אם יתן האל : 4 כי אלה אשר גנה עליהם האור וטעמו ממתנת השמיים ונתן להם חלוקם ברוח הקדר : 5 וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא ימעלו מעל : 6 נמנעו מהתחדר עוד לתשובה כי צלבו להם מחרשת את הגשם הירך עליה למכביר 7 כי האדרמה השותה את הגשם הירך עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבריה תשא ברכה מאת האלהים : 8 ואשר תוכיא קוץ ודרדר נמásaה הוא וקרובה למאה וסופה להשרכ : 9 אמנים יידי מבקחים אנחנו בכם טבות מלאה וקרבות לישועה אף כי דברנו כאות : 10 כי האלהים לא ייעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו שרתם ועודכם משרותם את הקדרים : 11 ואבל חפצנו שכל אחד מכם נם ישקד שקד להוכיח בשלמות התקווה עד הקרן : 12 שלא תעלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות : 13 כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפש יען אשר אין נдол ממנה להשבע בו : 14 ויאמר

הלא בחתאים אשר נפלו פגיריהם במדבר : 18 ולמי נשבע לבתו בא אל מנוחתו אם לא לסתוריהם : 19 ואנחנו ראים כי לא יכול לבוא על אשר לא האמיןו :

4 על כן נראה נא בהמציא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו : 2 כי נם אלינו באה הבשורה כמו אליום אך לא הוועיל להם דבר השועה מפני אשר לא התעורר באמונה ל舍מעים : 3 כי בא המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי אפילו אם יבאון אל מנוחתי אף כי ננמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם : 4 כי על היום השביעי אמר במקום אחד ישכת ביום השביעי מכל מלאכתו : 5 ובמקום זהה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתי : 6 ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה מהה לא בא שם בעבר המרי : 7 لكن הוסיף לקבוע יום באמרו הום על יידי דור מקץ ימים רבים כמו שאמר היום אם בקהל תשמעו אל תקש ללבבכם : 8 כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחריו זאת על יום אחר : 9 על כן נשarra עדר מנוחת שבת לעם אלהים : 10 כי הבא אל מנוחתו נם הווא שבת מללאכתו כמו האלהים משלו : 11 لكن נשקרה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא ישל איש והיה מורה כמוום : 12 כי דבר האלהים חי הווא ופעל גבורות וחר מחרב פירות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין הדבקים למוח ובבחן מהשבות ללב ומזומותיו : 13 וואין כל נברא נסתור מנדנו כי הכל חשוף ונלו לעני בעל דברים שלנו : 14 ועתה בהיות לנו כהן ראנدول אשר עבר בשםים הוא יושע בן האלהים נזוקה בהודאותנו : 15 כי אין לנו כהן נдол אשר לא יוכל להצער על חליינו כי אם המנסה בכל כמוניך בליך : 16 על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה :

5 כי כל כהן נдол הלקוח מותך בני אדם מפקד הוא בעבר בני אדם בעניינו אליהם להקריב מנהה וובח על החטאיהם : 2 והוא יכול לחמל על השגנים והחטאים בהיותו נם הוא ידוע חל : 3 אשר על כן חיב להקריב על החטאיהם נם بعد העם נם בער נפשו : 4 ואת הנדרלה זאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן : 5 כן נם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן

בשר ודם אלא על פי כח חיים בלבד נפקדים: ¹⁷ כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דבריו מלכי צדק: ¹⁸ בעבור כי המצווה הקדמת הוסרה בהיותה חולשה וקצתה יד מהוועיל: ¹⁹ כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסתה במקומה תקווה טובה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים: ²⁰ וכפי אשר לא הייתה זאת בלי שבועה: ²¹ כי המה נתנו בלי שבועה זהה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק: ²² נם הברית טוביה יותרה היא אשר ישוע ערבותה: ²³ ושם נתנו בראותם מפני אשר המות לא הניחם להותה בארץ: ²⁴ אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא עבר ממנה: ²⁵ אשר על כן יוכל נם להושע בכל וכל את הננים על ידו לאלהים כי הוא תמיד להפניע בעדרם: ²⁶ כי נואה לנו כהן כוה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאיהם ונשא מהשדים: ²⁷ אשר איןנו צריך יום יום ככהנים הנדולים ההם להקריב בראשונה על חטאינו ואחריו כן על חטא העם כי זאת עשה בפעם אחת בחקריבו את גפשו: ²⁸ כי התורה העמירה לכהנים נדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחריו התורה העמיד את הבן המושלם לעולם: ²⁹

8 וזה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימיין בסא הנבודה בשמי: ² והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדרני ולא אדם: ³ כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות ובחים ועל כן צריך שיהינה נס זה דבר להקריב: ⁴ וזהו אלוי היה הארץ לא היה כהן כי יש מה הכהנים המקריבים הקרבות לפי התורה: ⁵ ומכהנים לדמות וצל הדרבים שבשמיים בדבר יהוה אל משה בבאו לכליות את המשכן כי אמר אלוי ראה ועשה הכל בתבונתו אשר אטה מראה בהר: ⁶ ועתה הוא קבל שירות מעלה כפי מעלה הברית הנעה על ידו אשר הוקמה על הבתוחה טבות ויתרות: ⁷ כי אלוי היה רשותה הראשונה היהיא תמיינה לא יבקש מקום לשניה: ⁸ כי כה אמר בהוכחה אתם הנה ימים בהם נאם יהוה וכורתית את בית ישראל ואת בית יהודת ברית חדשה: ⁹ לא כברית אשר כרתית את אבותם ביום החזקון בידם להוציאם מארץ מלכי צדק כהן אחר: ¹⁰ אשר איןנו על פי חק

כי ברך אברך והרבה ארבה אתה: ¹¹ כי בהאריך נשפו השיג את ההבטחה: ¹² בני האדם ישבו בנדול מהם והשכונה להם קן כל עדרו לקיים הדבר: ¹³ על כן כאשר רצתה האלים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא השגנה עצתו עבר אתה בשובעה: ¹⁴ למען על פי שני דברים בלחמי משתנים אשר חיללה לאלהים לשקר בסם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוו נדול לאחו בתקוה הנתונה לפניו: ¹⁵ אשר היא לנפשנו לעונין נכוון וחזק ומגיע אל מבית לפרקת: ¹⁶ אשר בא שמה ישוע העבר לפניו והי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק: ¹⁷

7 כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברם בשובו מהכוות את המלכים ויברכו: ¹⁸ ואשר חילק לו אברם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוזר מלך שלם הוא מלך השלום: ¹⁹ באין אב באין אם באין יחש ולמיו אין תחלה ולחייו אין סוף כי אם נדרמה לבן האלים הוא עומד בכהנתו לנצח: ²⁰ ראו עתה מה גדול הוא אשר נם אברם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל: ²¹ חן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חוק על פי התורה לחתת את המעשירות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברם: ²² ואשר איןנו מתייחס למשפחתם הוא ללח את המעשר מן הבן הדרב כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנה: ²³ וזהנה נכון הדרב כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנה: ²⁴ ופה בני אדם שימתו ל Kohanim את המעשר אבל שם לקחו מי שהועיד עליו כי הוא חי: ²⁵ ויתחנן לומר כי נס לוי הלחק את המעשירות היה מעשר בעשר אברם: ²⁶ כי עוד ביריך האב היה בזאת מלכי צדק לקראותו: ²⁷ על כן אל היה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן: ²⁸ כי בהשתנות הכהנה מן הצריך שתשתנה נס התורה: ²⁹ כי אשר מדבר בו בזאת הוא משבט אחר אשר מועלם לא שרת איש ממנה את המזבח: ³⁰ כי גלויל כל אשר אדרני זר מה יהודת מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה: ³¹ וועוד יותר בדור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר: ³² אשר איןנו על פי חק

נעשו תחת הברית הראשונה: (aiōnios g166) 16 כי במקום שיש דתיך צריך לדעת מות מקומה: 17 כי רק במוות המת תוכן דתיך ואיננה בתקפה בעוד מוקמה בחים: 18 לכן גם הברית הראשונה לא חנכה כלל דם: 19 כי ככלות משה להניד לכל העם את כל המצוות כתורה לחק דם הענלים והשערירים עם מים וחולעת שני אוזוב ווירק על הספר ועל כל העם: 20 ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אליהם אליכם: 21 וכן הוה מן הדם על המשכן ועל כל כל השרת: 22 וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפירה בעלי שפיכת דם: 23 לכן דמיון הדברים שבשמיים עצם צרייכים להטהר באלה והדברים שבשמיים המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בדים שהוא רק דמות האמוני כי אם בא אל עצם השמים לראות עתה בעדנו את בני האלים: 24 אף לא לחקיר את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה ב שנה אל הקדש בדם אחרים: 25 כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו: (aiōnios g165) 27 וכאשר נזוז על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין: 28 כן קרב המשיח פעם אחת למען שאת חטא רבים ופעם שנייה יראה בעלי חטא לישועה למחכים לו:

10 כי התורה בהיותה בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכולת להשלים את הקרבים בקרבתנותם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה: 2 כי לו לא זאת חදלו מהכיאם באשר המקרבים בהטהרתם פעם אחת לא הייתה בהם עוד רגש חטאיהם: 3 אבל שם הזורת החטאיהם שנה בשנה: 4 כי דם הפרים והשעיריים לא יוכל להסיר חטאיהם: 5 ובעבור זאת אמר בכואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת נוף כוננת לי: 6 עולחה וחטא לא שאלת: 7 אז אמרתי הנה באתי במגלה ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלמי: 8 אחרי אמרו נספחה עלי ומנחה עולחה וחטא לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתכם על פי התורה: 9 אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלמי מעביר בזוה את הברית הראשונה למען הקים את השניה: 10 וברצון הזה מקרים אנחנו על ידי הקרבת קרבן נוף ישוע המשיח בפעם אחת: 11 וכל

בם נאם יהוה: 10 כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחריו הימים הימים נאם יהוה נתתי את תורתך בקרבים ועל לכם אכתבה והייתי להם לאלהים והמה יהו לי לעם: 11 וולא ילמדו עוד איש רעהו ואיש את אחיו לא אמר דעו את יהוה כי יכולם יידעו אותו למקומם ועד נדולם: 12 כי אسلح לעונם ולחטאיהם ולפשעיהם לא אזכור עוד: 13 הנה באמרו ברית חדשה ישן את הרראשונה ומה שהוא נושא ומוקון קרוב הוא אל קציו:

9 הנה נם לברית הרראשונה משפטיה העבודה ומקרש ארצי: 2 כי חוק המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלוחן ומערכת הלוחם והוא נקרא קדרש: 3 ומבית לפרקת השנית משכן הנקרא קדרש הקדרשים: 4 אשר לו מזבח הזהב לקטורת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרה ולוחות הברית: 5 וממעל לו כרוב הכבוד הסככים על הכפרת לנדרך כעה על כל אחד מהם בפרט: 6 ואחריו שהוכנו אלה ככה בא הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבדותם: 7 ואל המשכן אשר לפנים מהם בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלוי הקדרש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד: 9 והוא משל על העת הווה אשר בה מקרבים מנהות זובחים אשר לא יכולו להשלים את לבב העבר: 10 אך משפטיה הנוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השנות אשר הושמו עד עת התקון: 11 אבל המשיח בבאו להיות כהן הגדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעליה בנדלה ושלמות אשר לא נעשה בדים כלומר אשר איןנו בכלל הבריאה הזאת: 12 גם לא בא בדם שעירום ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדרש פנימה וימצא נאלת עולם: (aiōnios g166) 13 כי דם הפרים והשעיריים ואפר הפרה אשר יזהה על הטמאים יקדשם לטהרת נופם: 14 אף כי דם המשיח אשר הקרביב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובכלי מומ יטהר לבככם ממעשי מות לעבד את אלהים חיים: (aiōnios g166) 15 ובעבור זאת הוא גם סרسر לברית חדשה למען אשר יירשו המקרים את הבטהחת נחלת עולם אחריו אשר מות לפרדוט מן הפשעים אשר

רצחה נפשי בו: 39 אמנים אנחנו איננו מן הנסוגים אחר
לאבדם כי אם מן המתאימים להצלת הנפש:

11 כי האמונה היא חסן הבטחון במקווה והוכחת
דברים לא נראים: 2 ובזה נחל הابتות עדות: 3 באמונה
נבין כי העולמות נעשו בדבר האללים למען אשר יצא
הנראה מן הנעלם: 4 באמונה הקריב הбел
אליהם זבח טוב מוקין אשר היה לו עדות כי צדיק
הוא בהעד אליהם על מנוחתו ובזה עודנו מדבר אחריו
מותו: 5 באמונה לך חנוך לבתי ראותו המות ואינו
כי לך אותו אליהם והוועד עלייך לפני הלקחו כי את
האללים התחלק: 6 ובלי אמונה לא יוכל איש להיות
רצוי אל האללים כי כל הקרב אליו צרייך להאמין כי
יש אליהם ונמול הוא משב לדרשו: 7 באמונה בנה נח
ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה
על דבריהם לא נראים עדין וירושע בה את העולם ויהי
ליירש הצדקה עקב האמונה: 8 באמונה שמע אברהם
אשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא
ירדע أنها יבוא: 9 באמונה היה נר בארץ ההבטחה כמו
בנכירה ושב באלהים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו
ההבטחה היהיא: 10 כי חכמה לעיר אשר יסודתה נאמנה
ובונה ומכוננה האללים: 11 באמונה שרה נם היא קבלה
הכח להזריע ותולד אתרי בלהה כי חשבה לנאמן את
המבטיח: 12 על כן מאחד אשר כמעט מות נופו יצאו
ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לאספר:
13 כפי אמונה מתחו כל אלה ולא השינו את ההבטחות רק
מרחוק ראו אותן ויבתו וישמו לקרantan ווודו כי גרים
הם ותושבים בארץ: 14 הלא המדברים כזאת יודיעו כי
הם מבקשי ארץ מושב: 15 ואם היהת דעתם על הארץ
ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה:
16 אכן נכספו למושב טוב ממוני והוא בשמיים ועל כן
לא בוש האללים להקריא אליהם כי הכנין להם עיר:
17 באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נשא
ויחדו הקריב המקבל את ההבטחות: 18 אשר נאמר
לו כי ביצחק יקריא לך זרע: 19 ויחשב בלבבו כי יכול
ויכל אליהם להחיות נם את המתים על כן נם השוב אליו
להיות למשל: 20 באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו
וידבר על העתידות: 21 באמונה ברך יעקב את שני בני

כהן עמד יום יום לשרת ומוסף פעמים רבות להקריב
אתן ה�建ות אשר לא יוכל לעולם להעביר החטאים:
12 אלום זה אחריו הקריבו זבח אחד על החטאיהם ישב
עד עולם לימין האללים: 13 וזכה יזכה עד כי יושטו
אבייו הדם לרנגלו: 14 כי הוא בקרבן אחת השלים
לנצח את המקדשים: 15 ואף רוח הקדש מעיד לנו על
זאת כי אחריו אמרו: 16 זאת הברית אשר אכרת אתם
אחריו הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבכם
ועל לכם אכתבה: 17 ולעומם ולהחטאיהם לא אוצר עוד:
18 והנה באשר נסלו החטאים אין עוד קרבן עלייהם: 19
ועתה אמי כי היה לנו בטהון דרך הקדש בדם ישוע:
20 דרך חדש וכי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו:
ובכהיות לנו כהן גדול על בית אליהם: 22 נקרבה נא
בלבב שלם ובאמונה תמיימה מטהריהם בהיות לבבנו
מרוח רעה ורחותץ בשר במים טהורים: 23 נחזיקה
בהוריות התקווה בל נמות כי נאמן המבטיח: 24 ונתבוננה
זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים: 25
ואל נזוב את כנאותנו כמנגן קצץ אנשים כי אם נוכח
איש את אהוי וביתור בראתכם כי קרוב היום: 26 כי אם
נחטא בזדון אחורי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר
עוד זבח קרבן לכפר על החטא: 27 כי אם בעוטי הדין
העדיד ואש קנאה אשר תאכל את הצרדים: 28 הנה איש
כי יפר תורה משה מות ימות בעלי חמלת על פי שנים
עדים או שלשה: 29 מה תהשבו כנוה גידל העש הראו
לדרם ברגלו את בן האללים וחשב לחיל את דם הברית
אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד: 30 כי ידענו
את האמר לי נקם ושלם ועוד כי יידין יהוה עמו: 31
מה נורא לנפל ביד אליהם חיים: 32 אבל זכרו נא את
הימים הראשונים כי או אחורי או עיניכם נשאתם כבד
ענפים רביים: 33 פעם בהזוחתם לדאי בחרפה ותונה פעם
בהתהתק לאשר הניע אליהם כזאת: 34 כי הצעטרתם
על מוסרי ונולת רכושים סבלתם בשמהה מדעתכם
בנפשכם שיש לכם בשמיים קניין טוב ממוני וקיים לעד:
35 לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב:
36 כי צדיקים אתם לסלנותם למען תעשו רצון אליהם
ונשאთם את ההבטחה: 37 כי עוד מעט רגע והבא יבא
לא אחר: 38 הצדיק באמנותו יהוה ואמ יסן אחריו לא

יוסף לפניו מותו וישתחו על הראש המתה: 22 באמונה הזכיר יוסוף בקרב קציו את יציאת בני ישראל ויצו על ארdot עצמותיו: 23 באמונה הצפינו את משה אבותינו שלשה ירחים אחריו הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך: 24 באמונה מאן משה כאשר נדל לחקרא בן לבת פרעה: 25 ויבחר לסלב את עני עם אליהם מלהתענג לשעה בתענווי החטא: 26 בחשבו את חרפת המשיח לעשר גודל מאוצרות מצרים כי הבית אל הנמל: 27 באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחתמת המלך כי היה כרא אה אשר איןנו נרא ויתחזק: 28 באמונה עשה את הפסח ונתנית הדרם למן אשר לא יגע המשחית בבכורייהם: 29 באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נס מצרים נס מה ע עבר בו וויטבעו: 30 באמונה נפלו חומות יריחו אחרי חקיפו אוטן שבעת ימים: 31 באמונה לא אבדה רחוב הזונה עם הסורדים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום: 32 ומה אמר עוד הון תקצר לי העת אם אספר מעש נדוען וברק ושמושון ויפתח ודרד ושמואל והנביאים: 33 אשר באמונה כבשו מלכות ופעלו צדק והשנו הבטחות וסקרו פי ארויות: 34 וככוב נברות האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפלו מותנות זרים: 35 נשים לקחו מתחיה את מותהן ואחריהם רטו בענויים ולא אבו לדחצ'ל למען יצכו לתחיה טוביה ממנה: 36 מהם נסו בתעלולים ובמכות ונסרו לכבל ונסנו: 37 נסקלו באבני נסרו במגירה נבחנו ביסורים מתו לפיה חרב וינו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר ובעذر רעה ווינן: 38 אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובחרים ובمعدות ובנקיקי הארץ: 39 ובכל אלה אף היה להם העדות בוגל אמוןתם לא קבלו את ההבטחה: 40 למן אשר לא ישלמו בילדינו כי צפה לנו אליהם מקדם טוביה יתרה:

12 לבן גם אנחנו אשר ען עדים רב כזה סכוב אנחנו נשלייה ממנו כל טריה והחטא המקייף עליינו ונרוצה בחוללה את המרוצה הערכיה לפניו: 2 גנוביה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר بعد השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבו החרפה וישב למן כסא האלים: 3 התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאיהם נדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תינעו בנפשותיכם: 4 עדין לא עמדתם עד

והיה אם יבא ב Maherah אראה את פניכם : 24 שאלו לשולם כל מנהיגים ולשלום כל הקדושים בני ארץ איטליה שאלם לשולם : 25 החסד עם כלכם אמן :

28 לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוות נבאה נא בחרודה ונעבר בה את האלהים לרצון לו בצדניות וביראה : 29 כי אלהינו אש אכללה הוא :

13 אהבת האחים תעמד : 2 הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכנסו בה מלאכים ולא ידעו : 3 זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר נם אתם בבר : 4 האישות תזכיר בכל וערש יצועכם אל יחולל את הונם ואת המנאנפים ידין אלהים : 5 רחקו מהאהבת כסף ושםחו בחלקכם כי הוא אמר לא אරפק ולא אעוזך : 6 על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעורי לא אירא מה יעשה לי אדם : 7 זכרו את מנהיגיכם אשר הנידו לכם את דבר האלים בינו לאחריות דרכם ולכו באמונתם : 8 ישוע המשיח נם תמול נם היום הוא הוא ונם לעולמים (aiōn g165) : 9 אל תנעו בתרות שנות וורות כי טוב לבני לבנו בחסד ולא בעניין מאכל אשר לא הועילו למחhalim בהם : 10 יש לנו מזבח אשר אין רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן : 11 כי הבהמות נצאה נא אליו אל מזחן למתנה ונשא את חרפתו : 12 כי הנדרול נויתיה נשרפו מזחן למתנה : 13 בעבור זאת נם ישוע למן קדרם בדרמו את העם ענה מזחן לשער : 14 וכי נצאה נא אליו אל מזחן למתנה ונשא את חרפתו : 15 פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים : 16 לבן נקריב על ידו בכל עת זבח הודה לאלהים היא פרי שפטים המודות לשמו : 17 ואל תשכחו לנמל חסד ולחת לאבוניכם כי זבחים כאלה יערבו לאלהים : 18 שמעו אל מנהיגיכם והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשיכם כעתדים לחת חשבון למיין יעשו זאת בשמה ולא באגהה כי זאת לא להויל לכם : 19 התפללו בעדרנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ לכתך דרך ישרה בכל : 20 ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם ב Maherah : 21 ואלהי השלם אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את הרעה הצאן הנדרול את ישע אדננו : 22 והוא ישלייכם בכל מעשה טוב לעשota אשר לו הכבור לעולמי עולמים אמן : (aiōn g166) ואבקש מכם אхи שאו נא דבר החוכחה כי כתבי אליכם בקצרה : 23 ודענו כי טימותיות אחינו יצא מבית האסורים

את היתומם והאלמנות בלחצם ולשמר את עצמו נקי מחלאת העלם:

2 אחיו אל יהי משא פנים באמונתכם בישוע המשיח אדניינו ארון הכהן: **2** כי אם יבוא איש לבית הכנסתכם וטבחת זהב על ידיו והוא לבוש לבש מכךולו ונום איש עני יבא שמה ובנדנו מטהף: **3** ופניהם אל הלבוש לבש מכךולו ואמרתם לו שב לך הנה בטוב ולענין אמרתו עמד שם או שב פה מתחת להדרם רגלי: **4** הלא בזאת נחלק לכם והנכם שפטים בעלי' מחשבות רעות: **5** שמעו אחוי אהובי הלא בעני העולם הזה בחר האלים להיות עשירים באמונה וירשי המלכות אשר הבטיחו לאחביו: **6** ואתם הצלותם את העני הלא העשירים הם העשקים אתכם והם הסחבים אתכם אל בית דין: **7** הלא הם המונדים את השם הטוב הנקרע עליכם: **8** הנה בקניכם את המזויה המלחת על כלן כפי הכתוב ואהבתם לרעך כמוך תיטיבו לעשות: **9** אולם אם תשאו פנים החטאו במעשיכם והتورה תוכיחכם עיברים אותה: **10** כי איש אשר יקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד הוא אשם אשם בכלם: **11** כי האמר לא תנאך גם הוא אמר לא תרצח ואם אינך נאף ואתה רוצח היה נהיות לעבר התורה: **12** כן דברו וכן עשו כאנשים העתידים להשפט על פי תורה החירות: **13** כי אין חסד בדין לאשר לא עשה חסד והחסיד יתנאה על הדין: **14** אחוי אין עמו: **15** הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיוינו כמו ראיית בכורי יזרוי: **16** על זאת אחוי אהובי ידי כל מעשים יועל לאיש אם יאמר כי יש לו אמונה ומעשים אין בו החוכל האמונה להושיעו: **17** אח או אחות אם יהיו בערים ובחרס לחת יומם: **18** ואיש מכם יאמר אליהם לכלו לשולם והתחממו ושבעו ולא תנתנו להם די מחסור גופם מה תועיל זאת: **19** ככה נם האמונה אם אין בה מעשים מטה היא בעצמה: **20** אך יאמר איש אתה יש לך אמונה ואני יש לי מעשים הראוני נא את אמוןך מתווך מעשיך ואני אראך מתווך מעשי את אמוני: **21** אתה מאמין כי האלים אחד הוא הטבות נם השדים מאמינים בו ורעדים: **22** אתה איש בער התהפץ לדעת כי האמונה בכלל מעשים מטה היא: **23** אברהם אבינו הלא במעשהיו נצדק בהעלתו את יצחק בנו על המזבח: **24** הנה ראה כי היהת האמונה עזרת למשיח ומtower המעשים השלמה האמונה: **25** וימלא הכתוב האמר והאמון אברהם ביהות העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

1 יעקב עבר אליהם ואדרנוו ישוע המשיח של לשלום שנים עשר השבטים הנפוצים: **2** אך לשמה חשבו להם אדו כאשר תבוא בנסינות שוניות: **3** בדעתכם כי בchan אמוןתכם מביא לדידי סבלנות: **4** והסבלנות שלמה תהיה בפועל להוותכם שלמים ותמים ולא חהשו כל דבר: **5** ואיש מכם כי ייחס חכמה יבקש מהאלים הנוטן לכל בנדיבה ובאיין גערה ותנתן לו: **6** רק יבקש באמונה ובבלי ספק כי בעל ספק דומה לילוי הים הסער והנרש: **7** וזה איש ההוא אל יידמה בנפשו כי יש דבר מאת יהוה: **8** איש אשר חלק לו הփך הוא בכל דרכיו: **9** אבל האח השפל יתહל בرومתו: **10** והעשר יתહל בשפלותו כי עבר כצין החצר: **11** כי זורח המשם בחמותו וייבש את החצר ויבל ציצו וחסד מראהו אברך כי בול העשר בהליכתו: **12** אשרי האיש העמד בניסינו כי כאשר נבחן ישא עטרת החים אשר הבטיח יהוה לאחביו: **13** אל יאמר המנסה האלים נסני כי האלים אינו מנסה ברע והוא לא נסנה איש: **14** כי אם ינסה כל איש בתאות נפשו אשר תסיתו ותפתחו: **15** ואחריו כן הרתת התאות ותלד חטא והחטא כי נשלה נשלם يولיד את המות: **16** אל תתעו אחוי אהובי: **17** כל מתנה טובה וכל מנהה שלמה תרד מועל מאת אבי האורות אשר חלוף וכל צל שניינו אין עמו: **18** הוא בחפצו ילד אותנו בדבר האמת להיוינו כמו ראיית בכורי יזרוי: **19** על זאת אחוי אהובי ידי כל אדם לא יפעל צדקה אליהם: **20** כן היסרו מעלייכם כל טנו ותרבות רעה וקובלו בעונת הדבר הנטווע בהם אשר יכל להושיע את נפשיכם: **22** והיו עשי הדבר ולא שמעו בלבד לרמות את נפשיכם: **23** כי איש אשר רק שמע את הדבר ולא עשה נמשל לאיש מבית את תאר הוותם במראה: **24** כי הביט אל מראהו וילך לו וברגע שכח מה תארו: **25** אבל המשקוף בתורה השלמה עשה בפועל אשרי האיש ההוא במעשהו: **26** איש מכם אם ידמה להוות עבר אליהם ואני שם רсан לשלנו כי אם מותעה הוא את לבבו עברתו אך לריק תהיה: **27** זאת העבורה הטהורה והבראה לפני האלים אבינו לבקר

לכם יען אשר לא התפללתם: 3 הן אתם מבקשים ואניכם מקבלים על אשר התפללו ברעיה למען תבלו בתאותיכם: 4 הנה פים והמנפות הלא יעדתם כי אהבת העולם איבת אליהם היא ועתה החפש ליהות אהב העולם והוא איב לאליהם: 5 או התדרמו בנפשכם כי לרייך אמר הכתוב בקנאה יתאהו לרוח השcn בקרבונו: 6 ונוג נגיד לחתן ען כלן אמר אלהים לילצים ויליע ולענויים יתן חן: 7 לכן הכנעו לאלהים החיצבו ננד השטן ויברא מפניכם: 8 קרבו לאלהים וקרב אליהם רחצו יידיכם החטאים טהרו לבכם חלקי הלבב: 9 החענו והחאבלו ובכו שהקכם יהפך לאבל ושמחתכם לגונן: 10 הכנעו לפניו יהוה והוא ירים אתכם: 11 אתי אל תחרפו איש את רעהו המחרף את רעהו ודן את אחיו הוא מחרף את התורה ודן את התורה ואם תדרין את התורה איןך עשה התורה כי אם שפטה: 12 אחד הוא המחוקק אשר יכול להושיע ולאבד ומיא אתה כי תדרין את המחוקק אשר יוכן נלכה היום ומחר לעיר פלונית עמידך: 13 היו האמורים נלכה היום ומחר לעיר רוחה אלמניות ונעשה שם שנה אחת לשחר בה ולחבות רוחה: 14 ולא תדרעו מה הילד יום מחר כי מה חייכם עשן הם אשר נראה במעט רגע ואחר כליה וילך: 15 תחת אשר אמרו אם ירצה יהוה ונזהה נעשה כזה וכזה: 16 עתה התגאו בפחדותכם וכל נאה אשר כואת רעה היא: 17 אכן היודע לעשות הטוב ולא יעשה והיה בו חטא:

5 היו העשירים בכו והיללו על הצרות אשר תבאה עליכם: 2 עשרכם בלה ובגדייכם אכלם עש: 3 והבכם וכפסכם כסתם חלאה והיתה חלאתם בכם לעודות ואכלה כמו אש את בשרכם אצרתם لكم אוצרות בקץ הימים: 4 הנה שכר הפעלים אספי קציר שדרכם אשר עשקתם צעק עלייכם וצעקת הקוצרים באה באזני יהוה צבאות: 5 התעדנתם בארץ והחעננות והשמנתם את לבכם כמו ליום טבהה: 6 הרשעתם והמתם את הצדיק והוא נעה לא יפתח פיו: 7 לכן אתי דמו והוחילו עד בוא האדון הנה האכר מחהה לטוב תבאות האדרמה בהוחילו כי ירד עלייה נשם יורה ומלקוש: 8 כן הוחילו נאם אתם ואמצו לבעכם כי קרוב האדון לבא: 9 אתי אל תחאנו נחנאים אשר דברו בשם יהוה הם יהיו לכם למופת

והחשב לו לזרקה ויקרא אהב יהוה: 24 הנכם ראים כי במשעים יצדך האיש ולא באמונה בלבד: 25 וכן גם רחוב הווינה הלא נצדקה במשעים באספה את המלאים אל ביתה ותשלחם בדרך אחר: 26 כי כאשר הנוף בלי נשמה מה הוא כן גם האמונה בלי מעשים מטה היא:

3achi אל יהיו רבים מכם למורים באשר ידעתם כי בזאת נכבר עליינו את הדין: 2 כי כלנו מרבים להכשל ואשר לא יכשל בדברו הוא איש תמים וביכלו לשום רסן נם לכל גוף: 3 הנה בפי הסוסים נשים את הרסן למען אשר ישמעו לנו ונהנו בו את כל גויהם: 4 והנה האניות אף כי גדלות הנה ורוחות קשות יהודפים ינוגן משוט קטן אל כל אשר יחפש החבל כו גם הלשון אשר קטן היא ונולדות תדבר: 5 ראה מה נדול העיר ואש קטנה תבעירנו נם הלשון אש היא עולם מלא עולה: 6 כן הלשון נצבת בין אברינו המנאלת את כל הנוף ומלחתה את נלגל הווינה והיא להוטה באש ניהנים: 7 Geenna 9:1067 (Geenna 9:1067)

כי מין כל בהמה ועוף ורמש וחיות הים יכש ונקבשים הם על ידו מין האדים: 8 אבל הלשון אין אדם יכול לבבשה אין מעצור לרעה הזאת וסם המוות מלאה: 9 בה נברך את האלים אבינו ובאה נקל אל האנשים העשויים בצלם אליהם: 10 מפה אחד יצאת ברכה וקללה וכן לא יעשה אחיה: 11 היביע המעין מותקים ומורים ממוצא אחד: 12 אתי היוכל עץ התאנה להוציא זיותם או התוכל התפן להוציא תאנים כו מעין אחד לא יכול נבע מים מלוחים ומותקים: 13 מי בכם חכם ונבון וראה בדרכו הטובה את מעשיו בענות החכמה: 14 ואם קנאה מרה ומריבה בלבבכם אל תתחללו ואל תשקרו באמת: 15 אין זאת החכמה הירידת ממעל כי אם חכמת אדרמה היא וחכמת היוצר והשדים: 16 כי במקומות קנאה ומריבה שם מהומה וכל מעשה רע: 17 אבל החכמה אשר ממעל בראשונה צנעה היא אף אהבת שלום ומכרעת לכהן זכות ואיננה עמדת על דעתה ומלאה רחמים ופרי טוב בלבד לב וכבל ובלי חנפה: 18 ופרי הצדקה בשלום יזרע לעשי השלום:

4 MAIN המלחמות והמדינים אשר ביןיכם הלא מתח התאות המתגרות באבריכם: 2 אתם מתחאים ואין לכם תרצחו ותקנו והשג לא תשינו תריבו ותלחמו ואין

הуни והתויחלה: 11 הנה מאשרים אנחנו את הסבלים את סבלנותו אוב שמעתכם ואת אחירות האדון ראיתם כי רחום ותנו יהוה: 12 וראש דבר אחוי לא תשבעו לא בשמות ולא בארץ ולא בכל שבועה אחרת ויהי הן שלכם הן ולא שלכם לא פן תפלו בירדי הדין: 13 כי יוצר לאריש בכם הוא יתפלל ואשר ייטב לבו הוא יזמר: 14 איש כי ייחלה בכם יקראי את זקנינו דקלה והוא יתפללו בעדו ויסוכחו שמן בשם ייהוה: 15 ותפלת האמונה תושיע את החוליה ויהוה יקימנו ואשר חטא יסלח לו: 16 התודו עונותיכם איש לפני רעהו ותתפללו איש بعد רעהו למען תרפאו כי נдол כח תפלה הצדק הקרא אל אללים בחזקה: 17 אליו אנו שאנוש היה לנו והתפלל תפלה שלא יהיה מטר ולא יהיה מטר בארץ של שווים ושהה חדשים: 18 וישב ויתפלל והשמות נתנו מטר והארץ הצמיחה את פריה: 19 אחוי כי יתעה איש בכם מן האמת ואיש אחר ישיבנו: 20 ידוע ידוע כי המשיב את החוטא מעיקשות דרכו הוא יושיע את נפשו ממות ויכסה על המון

פשעים:

הַרְאָשָׁזָנָה לְפִטְרוֹס

אמונתכם גם תקוה לאלהים: 22 זכו את נפשתיכם על ידי הרוח בשמעכם בקול האמת לאהבת אחים ולא חנפה
ואהבתם איש את רעהו אהבה חזקה בלב טהור: 23
בנולדים מחדש לא מזרע נשחת כי אם מזרע לא ישחת
במאמר אליהם החי והקיים לעולם: 24 כי כל
ברחץ חציר וכל בכוד איש צץ השדה יבש החציר נבל
צץ: 25 ודבר יהוה ייקום לעולם וזה הוא הדבר אשר
בשער לכם: (αιō g165)

2 ועתה הסירו מכם כל רשות וכל מרמה וחנפה וקנאה
וכל לשון רע: 2 וכעלו לים אשר מקרוב נולדו התאו
לחלב השכלי והזק למן תגדלו בו: 3 אם אמם טעםם
כי טוב האדון: 4 אשר נשתחם אליו אל אבן היה אשר
מאסו בה בני האדם והוא נבחרה ויקירה לאלהים: 5
ובניהם גם אתם אכבים חיות לבית רוחני לכהנת קדש
להעלות וברוח רוח לרצין לאלהים בישוע המשיח: 6 וזה
הוא שאמר הכתוב הנני יסד בציון אבן פנה אבן בחן
ויקירה והמאמין בה לא יבוש: 7 לכן لكم המאמינים
היקיר אבל לסתוריהם האבן אשר מאסו הבונים היה
לרأس פנה ולאבן נגף ולצורך מכם: 8 והם נכשלו יعن לא
שמעו לדבר ולזאת גם נודעך: 9 ואתם הנכם ורעד נבחר
מלכת כהנים וגוי קדוש ועם סגלה למן תספרו תהלות
הקוריא אתכם מחשך אל אורו הנפלא: 10 אשר לפנים לא
עם היירם ועתה עם אלהים ואשר לפנים לא רחמו ועתה
מרחמים: 11 אהובים אהו הרים כנרים ותושבים הנרו
מתאות הבשר המתנרגות בנפש: 12 והויטבו דרככם
בגויים למן יביתו אל מעשיכם הטובים והיה תחת
אשר חרבו אתכם כפערלי און יכברו את האלים ביום
הפקודה: 13 וההכנו לכל פקודה אדם בנל האדון אם
למלך כראוי לראש: 14 אם למשללים כראוי לשלוחים
מאתו לנקמת פעלוי און ולהחללה עשי טוב: 15 כי כן הוא
חפץ אלהים אשר בעשוכם הטוב הסקרו את פי אולת
האנשים אשר אין בהם דעת: 16 כחפשים ולא כאלו היה
לכם החפשה למכסה הרעה כי אם כעבדי אלהים: 17
נהנו בכבוד בכל איש אהבו את האחים יראו את אלהים
כבודו את המלך: 18 העברים הכנעו לפני אדנייכם בכל
יראה לא לפני הטובים והנענים בלבד כי אם נם לפני
העקים: 19 כי חסד הווא לאיש אם ישבע ממרדים

1 פטרוס שליח ישוע המשיח אל תושבי תפוצות פנטוס
גלויה קפודקיא אסיה וביתניה: 2 הגבאים מקדם כפי
דעת אלהים האב בקדוש הרוח אל משמעו ישוע המשיח
ואל הזית דמו חסד ושלום למכבר יהו לכם: 3 ברוך
האלים אבוי אדניינו ישוע המשיח אשר כרב רחמי
שב והוליד אתנו לתקואה חיה בחקמת ישוע המשיח
מעם המותים: 4 לנחלה אשר לא תשחת ולא תנאל ולא
תבל הצפונה בשמיים לכם: 5 הנשمرים בעז אלהים
על יד האמונה לחשעה העתירה להגלוות בעת קץ: 6
אשר בה תגילו אתם המהעטבים עתה מעט לפני הץ
במסת שנות: 7 למן המצא אמונתכם המזקקה יקרה
הרבה מן הזוחב האבר הטרוף באש תהלה ולכבוד
ולחפארת בתקנות ישות המשיח: 8 אשר אהבתם ולא
ראיתם ואשר עתה תאמינו בו בלא ראות אתו ובכך
תגילו בשמה מפארה עצמה מס' 9 בקחתוכם עקב
אמונתכם תשועה לנפשתיכם: 10 את התשועה אשר עליה
חקרו ודרשו הנבאים הנכאים על החסד השמור לכם:
יע בחרם לדעת מתי ואיך תהיה העת אשר הוועיה המשיח
המשיח אשר בקרבם בהגידו מראש כי לא לפנים
ואת הגדלות אשר אחריהם: 12 ונגלה להם כי לא לפנים
כי אם לנו שרתטו בדברים הינם אשר הנד לכם עתה
על פי המבשרים אתכם ברוח הקדרת השלווח מושמים
דברים אשר מלאכי אלהים חמדו להש��ך אל חוכם:
13 לכן חגרו מותני שככלכם התערורו וקוו קוה לחסד
אשר יבואכם בתקנות ישות המשיח: 14 כבני משמעת
אל תנתנו בתקאות אשר התואיתם בעוד היותכם בכלל
דעת: 15 כי אם הוי קדשים בכל דרכיכם כאשר קדשים
הוא אשר קרא אתכם: 16 כי על כן כחוב והיותם קדשים
כי קדוש אני: 17 ואם אב תקראו לאלהים השפט בכלל
משא פנים כפי מעലוי איש ואיש התחלכו נא ביראה
בימי מגוריכם: 18 מדרעיכם כי לא בדבר נסיך בכסף
או בזחב נפדיים מדרך הכלים אשר הנהלתם מאת
אבותיכם: 19 כי אם בדם יקר של שה תמים ומום אין בו
בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדתו תבל ונגלה
בחוריות הימים למןיכם: 21 המאמינים על פיו באלהים
אשר הקים אותו מעת המותים ויתן לו כבוד למן היה

אשר תענו בעשותכם הטוב משתענו בעשותכם ר'ע: 18 כי גם המשיח ענה פעם אחת על חטאינו הצדיק בעשותכם הטובים לדורותינו אל האלים הומרת לפני הבשר וייחי ברוח: 19 אשר בו הלק' וקרא נם לרוחות אשר במשמר: 20 אשר לפניהם לא האמינו כאשר חחה אלדים בארץ אף בימי נח בהעשות התבה אשר נמלטו אליה מעתים והם שמנה נפשות במיים: 21 וזה הוא אותן הטבילה אשר כעת הושיע נם אתנו לא בהסיד טנו' הבשר כי אם בשאל לנו מאת אלדים רוח שלמה על ידי הקמת ישוע המשיח: 22 אשר הוא לימין אלדים אחריו עבר השמיימה ויכנעו לפניו המלאכים והרשיות והగבורות:

4 ועתה כאשר ענה המשיח בעדנו בשר כן היו נם איהם מזינים במחשבה ההיא כי המענה בבשר חדל מחותוא: 2 מען אשר לא תחיו עוד לתאות בני אדם כי אם לרצון אלדים כל ימי היותם עוד בשר: 3 כי דינו עת החיים אשר עברה לעשות בחפץ הגנים בלבתנו בדריכי זמה ובתאות כסבאין זוללי בשר ורדפי שכר ותועבות עברת האלילים: 4 ועל זאת תמהם המה ומונדים כי לא תרצו עמהם לשוף בזמה כמותם: 5 אשר יתנו חשבון לפני העתיד לשפט החיים והמתים: 6 כי על כן התבשרו נם המתים לען ישפטו בשר לפי דרך בני אדם וייחיו ברוח לפי דרך אלדים: 7 והן קין הכל קרב לבן היו צנועים וערומים להתפלל: 8 ולבני כל דבר אהבו איש את אחיו אהבה חזקה כי על רב פשעים תכסה האהבה: 9 היו מארחים איש את רעהו בבלוי תלנות: 10 איש כמתן החסד אשר קיבל חערו איש לדעהו נזירים ממניהם על חסדי אלדים הרבים: 11 איש כי ודבר יחי כאמרי אל ואיש כי יעזרת תמי עורתו מותך החיל אשר חנוו אליהם לען יכבד אלדים בכל עלי ודי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והעוז לעולמי עולמים אמרן: (165g^א) 12 אהובים בבאכם בותך כור עני לען נסחכם אל נא תתחמו כאלו קרה לכם דבר זר: 13 כי אם שמחו על אשר חלק לכם בעוני המשיח לען נם תשמחו ותעלצי בגחלות כבודו: 14 אם יחרפו אתכם לען שם המשיח אשריכם כי נחיה עלייכם רוח הכבוד רוח אליהם אצלם מנאי הוא ואצלכם נכבד: 15 רק אל יענה איש מכם כרצח או כנגב או כפעל און או כנכנס בפקחת

יענה הנם לען דעת האלים: 20 כי אם חטא תחטאו וסבירתם מכות אגרוף מה החהללו אך אם תענו וסבירתם בעשותכם הטוב חסר הוא מלפני אליהם: 21 כי לאות נקראתם כי נם המשיח ענה בעבורכם והשאר לכם מופת לכת בעקבותיו: 22 אשר חטא לא עשה ולא מרמה בפיו: 23 אשר שמע חרפתו ולא השיב ענה ולא גער כי אם מסר דינו לשפט צדק ואית חטאינו הוא נשא בנויתו על העז: 24 לען נחיה לזכקה מארח שנפטרנו מן החטאים: 25 אשר בחברתו לרפא לכם כי היותם כאן אבדות ועתה שבתם אל הרעה בקיד נפשתיכם:

3 וכן את הנשים הכוננה לפני בעליך לען נם אם יש אשר אינם שמעים לדבר יקנו באין אמר ודברים על ידי מעשי הנשים: 2 בבראותם כי הצענה לכת ביראה: 3 ופארכו אל יהיו מובהץ במחפות שער וערז והב ולביבת מחליצים: 4 כי אם האדם הצפונ' פנימה ברוח עונה והשקט אשר לא ייכלה וירק הוא בעני אליהם: 5 כי כן התקשתו לפניהם נם הנשים הקדשות המיחלות לאלהים בהכנען לפניו בעלהן: 6 כאשרה אשר שמעה בקהל אברהם ותקרא לו ארון אשר אתן היהת לה לבנותה בעשותכם הטוב ולא תיראה מפחד: 7 וכן את הנשים שבו עמהן בתבונה כי כל רפה האשח ותנו לה כבוד כי נם להן יש חלק בנהלות מתנת החיים פן תכלאו מותפלויזים: 8 סופ' דבר היו כלכם לב אחד בעלי' חמליה אהבי האחים רחמנים ומתקבלים על הבריות: 9 אל תשלמו רעה תחת רעה או חרפה תחת חרפה כי אם תברכו מעדתכם כי לאות נקראתם לען תירשו את הברכה: 10 כי איש החפץ חיים אהב ימים לארות טוב יוצר לשונו מרע ושבתו מדבר מרמה: 11 כי עני יהוה אל ויעשה טוב יבשך שלום וירדפה: 12 כי עני יהוה אל צדיקים ואזינו אל שועתם ופני יהוה בעשי רע: 13 ומי רע לכם אם תקנו לעשota הטוב: 14 אבל אשריכם נם אם תענו לען הצדקה אך מוראים לא תיראו ולא תעריצו: 15 את יהוה אליהם אתו תקדישו בלבבכם והיו נכנים תמיד להшиб דבר בעונה וביראה לכל שאל אתכם השבעון התוחלת אשר בקרבתם: 16 רוח שלמה היה לכם לען יבשו המנאים דרככם הטובה במשיח בחלשים אתכם כפעלי און: 17 כי טוב לכם אם חפץ אלדים הוא

אחרים: 16 ואם יענה כאחד המשיחיים אל יבוש כי אם יודה לאללים על הדבר הזה: 17 כי עת החל המשפט מבית אלדים ואם ממנו דאשנה מוה אפוא תהיה אחרת הממרים את בשורת אללים: 18 חן צדיק כמעט יושע אף כי רשות וחוטא: 19 لكن גם המעניים כרצון אלדים יפקדו את נפשותם ביד אללים הבראה הנאמן וויסיפו לעשות הטוב:

5 את הוקנים אשר בקרבכם אזהיר אנכי עמיותם הוקן ועד עניוי המשיח וنم חבר לכבוד העתיד להנלה: 2 רעו את עדר האללים אשר בידכם והשיבו עליהם לא באנס כי אם בנדבה אף לא עקב בצע כי אם בנסיבות חפזה: 3 גם לא מעתערם בנהלה יהוה כי אם בהיותכם מופת לצאן: 4 והיה בהנלה שר הרעים תשאו עטרת הכבוד אשר לא תבל: 5 וכן נם אתם הנערם הכנעו לפני הוקנים וחגורו כלכם שפלות רוח בהכנע איש לרעה כי אללים לצלים יליין ולענוים יתן חן: 6 השפilio נפשכם תחת יד אללים החזקה למען ירום אתכם בעתו: 7 השליכו עליו כל יהבכם כי הוא יdag לכם: 8 התעוררו שקרו כי מריבכם השטן משוטט כאדריה שאוג ומקש את אשר יבלע: 9 ועמדו ננדו חזקים באמונה ורעו כי ענוים כאלה באו נם על אחיכם אשר בעולם: 10 ואלהו כל החסד אשר קראנו לכבודו הנצחי במשיח ישוע אחריו ענוותם מעט הוא ישלים ויחזק וינבר וייסד אתם: (aiōnios g166) 11 לו הכבור והעו לעולמי עולמים ביד סלנויות האח הנאמן לכם כאשר אהן: (aiōn g165) 12 אהשכ כתבתי אליכם בדברים מעטים להזהיר אתכם ולהעיד כי חסד האללים זהה אשר עמדתם בו אמת הוא: 13 חברתכם אשר בכבל הנבראה אתכם ומרקוס בני שאלים לשלומכם: 14 שאלו לשולם איש את רעהו בנשיקת אהבה שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

ברצון האדם כי אם ברוח הקודש אשר נשם בדברו אנשי
אליהם הקדושים:

2 וגם נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו גם בכם מורי
שקר אשר יוכנסו כתות משותות ובכחש במשאל אשר
קנס יביאו על נפשם כליוון פהאמ: **2** ורבים ילכו אחרי
תוועחות ובverbos יתן דרך האמת לנדרפים: **3** ובדברי
ברדי יעשו אתכם למחסן להם למען בצע בצע אשר
משפטם מועלם לא יתמהמה ושברם לא יונם: **4** כי לא
חס אלהים על המלאכים אשר חטא כי אם הורידם
לקצבי הרים ויסנרים בככבי אפל לשמרם למשפט:
5 וגם על דורות קדם לא חס וישמר רך
את נח השמיינ קרא הדרק בהביאו את המבול על דור
הרשעים: **6** ואת ערי סודם ועمرה הפך לאפר והאשימים
במהפכה וישים למשל לאשר עתידים לעשות זמה:
ויצל את לוט הצדיק אשר הלאו אנשי בלילה
הם בדרך זמתם: **8** כי הדריך זהה בשבעתו בתחום
האדיב את נפשו הדירה יום יום בראותו ובשמו מעשי
רשעם: **9** כי יודע יהוה להצליל את חסידיו מנסון ולחשך
את הרשעים ליום המשפט להשיב גמולם להם: **10**
וביתור את ההלכים אחריו הבשר בתאות תבל ובוים את
המשלה עזיו פנים הילכים בשערותם לבם ולא יחרדו
מחרף את השරות: **11** אשר אף המלאכים הנורולים
מהם בעז וכח לא יגדרם לפני יהוה במשפטם: **12**
והמה כבהתות הסכלות הנולדות בחק טבעם לילך
ולשות יאבדו באבד נפשם יען חרפו את אשר לא הבינו
יריאו גמול עולתם: **13** אשר עדנת יומם לעגנ יחשבו
טנפים ומום בס המתפנקים במדוחי נפשם ואכלים
ושתים עמכם: **14** עינים להם מלאות נאים אשר לא
תחרדיות מוחטא ואת נפשות הפתאים יצודדו ולב מלמד
בצע להם בני המארה: **15** את הדריך היישר עזבו ויתעו
וילכו בדרך בלעם בן בעור אשר אהב שכר העלה: **16**
ותהי לו תוכחת על חטאינו כי הבהמה האלמת דברה
בקול אדים ותעוצר באולת הקסם: **17** בארות בלי מים
המה עבים ונדים בסערה אשר שמור להם חזק אףלה
לעולם: **18** כי בדברם בנאות דבריו שוא
צודו בתחום הבשר על ידי זמתם את אשר אך נמלטו
מידי ההלכים בדרך תועה: **19** חפשה יבטיחו להם

1 שמעון פטרוס עבר ישוע המשיח ושליחו אל אשר
קבלו אמונה יקרה כשלנו בצדקה אלהינו ומושיענו
ישוע המשיח: **2** חסד ושלום יהו לכם למכביר בדעת
האלחים וישוע אדניינו: **3** באשר גבורתו האלהית נתנה
לנו את כל אשר לחיים ולחסידות על ידי דעת הקורא
אחינו בכבודו וחילו: **4** אשר בהם נתן לנו הבטחות
נדלות מאר ויקרות למען תקחו על ידן חילך בטבע
אליהם במלטכם מכליוון התהווה אשר בעולם: **5**
בעבור זאת השתרלו להעמיד באמונתכם את הדריך
ובצדקה את הדעת: **6** ובදעת את הפרישות ובפרישות
את הסבלנות ובסבלנות את החסידות: **7** ובחסידות את
האהוה ובאהוה את האהבה: **8** כי אם אלה תמצאה
ותריבינה בכם לא תנתנה אתכם להיות בטלים ובלא
עשות פרי לדעת אדניינו ישוע המשיח: **9** כי האיש אשר
אין אלה לו עוז הוא קוצר הראות ושכח את טהרותו
מחטאינו הראונות: **10** לכן אמי הוסיפו והשתרלו לחוק
את קרייתכם ובחרותכם כי בעשותכם זאת כשל לא
תכשלו: **11** כי אין יפתח לפניכם לרווחה המבויא אל
מלכות עולם אשר לאדניינו ומושיענו ישוע המשיח: **12**
על כל כן לא אחדל להוציאכם על אלה בכל עת נם
כי ידעתם והתכוונתם באמת אשר היא לפנינו: **13** ואחשב
כי נכוון להזכיר ולהעיר אתכם כל מי היה במשכן
זהו: **14** באשר ידעתם כי מחר יעתק משכני כאשר נמה
לי אדניינו ישוע המשיח: **15** ואשתדל שייה להם תמיד
גם אחריו פטירתי וכרכון הדברים האלה: **16** כי הודיענו
אתכם גבורת אדניינו ישוע המשיח ובאו לא בלבטנו אנו
הגרות מהכמויות כי אם ראות היו עניינו את גדרתו: **17** כי
לקח מאת אלהים האב יקר וכבוד בכא אליו קול מותך
הדרת כבבudo לאמר זה בני ידידי רצחה נפשי בו: **18** ואתה
הכול זהה שמענו באנינו יצא מושמים בהוינו עמו בהר
הקדש: **19** ועתה דבר הנבואה יותר קים אנתנו והטיבתם
עשות אשר שם לבכם אליו כמו אל נר מאר במקומם
אבל עד כי יקבע אור היום וורח כוכב הננה בלבבכם:
20 וזאת תדענו ראשונה אשר כל נבואת המקרא אינה
תלה בפרטון אדם מלבדו: **21** כי מעולם לא יצא נבואה

לכתביהם الآخרים לאבדן נפשם: ¹⁷ ואתם אהובים אשר ירעדתם זאת נשמרו לנפשותיכם פן תמשכו אחרי טעות אנשי בילען נפלתם ממעוזם: ¹⁸ ורברבו בחסר ובבדעת אדניינו ומושיעינו ישוע המשיח אשר לו הכבור נם הים גם ליום העולם אמן: (א"ג 165)

והם בעצם עבדים לשחת כי האיש עבר לאשר נכשש ממנה: ²⁰ כי אחרי המלטם מטמאת העולם בדעת אדניינו ומושיענו ישוע המשיח אם שבו והטבעו בתוכן ונכששו אחריהם תהיה רעה מראותיהם: ²¹ טוב היה להם לא לדעת את דרך הבדיקה מאשר ידעו ונסנו אחר מן המצווה הקדושה המוסורה להם: ²² ויקר להם כאשר יאמר משל האמת הכלב שב על קאו והחזר עלה מן הרחצה להחנול ברפש:

3 זאת היא האנרת השניה אשר אני כתב אליכם אהובים ובשתייהן עיר בדרך הזכרה את חמת לבבכם: ² לזכור את הדברים הנאמרים מוקדם בידי הנביאים הקדושים ואת מצות אדניינו ומושיענו אשר נתנה בידינו השלחים: ³ וודעו זאת לכם ראשונה כי באחרית הימים יבוא לזמן הימים אחורי התואת נפש ויתולצטו לאמור: ⁴ איה הבטחת באו כי מאו שכבו האבות הכל עמד כמו מראשית הבריאה: ⁵ ונסתר מהם באשר לא יאבו לדעת כי מוקדם קמו השמיים והארץ בדרבר אלהים מן הימים ועל ידי הימים: ⁶ ובמים אבדה תבל מאו כי נשטפה במיו המבול: ⁷ גם השמיים והארץ אשר לפניו נצפנו בדרבו והם שמורים לאש ליום הדין ואבד אנשי הרשע: ⁸ וזאת האחת אל תעלם מכם אהובים כי יום אחד כאלף שנים בעני יהוה ואלף שנים ביום אחד: ⁹ ולא אחר יהוה את אשר הבטיח כאשר יש חשבים אתה לאחור כי אך האריך אפו בעבורנו ולא יחפץ באבד איש כי אם בפנותו השמיים בשאון יחלפו והיסודות יברעו והתמננו והארץ והמעשים אשר עליה ישראפו: ¹⁰ ועתה אם כל אלה ימננו מה מאד חיבים אתם להתהלך בקדשה ובחסידות: ¹¹ ולהוכיח לבא יום יהוה ולהוכיחו אותו אשר בnellלו השמיים ימננו באש והיסודות יברעו ונמסו: ¹² ואנחנו כפי הבטחו מחייבים לשמיים חדשים ולארץ חרשאה אשר צדק ילין בם: ¹⁴ על כן אהובים אשר לאלה חכitem שקדו להמציא לפניו בשלום נקיים וזכים מפשע: ¹⁵ ואתן ארך רוח אדניינו מחשבו לחשעה כאשר גם אחותנו אהוב פולוס כתוב אליכם כפי הוכחה הנתונה לו: ¹⁶ וכן בכל אנדרותיו ברכבו שם על אלה ובhem יש דברים קשי ההבנה והבערים והפתאים יהפכו אתם כאשר נם יעשו

הראשונה ליווחן

יען כי התגבורת על הרע כתוב אני אליכם הילדים יען כי הכרתם את האב: 14 כתבותיו אליכם האבות יען כי הכרתם אתו אשר הוא מראש כתבותיו אליכם הבוחרים יען כי חזקתם ודבר האלים שכן בקרובכם והתגבורת על הרע: 15 אל תאהבו את החלד ואת דבריו החלד אם אהב איש את החלד אין בו אהבת האב: 16 כי כל אשר אהב תאות הבשר ותאות העינים וגאותה ההונן איןנו מן אבינו כי אם מן החלד: 17 וזה חלד עבר עבר עם תאותיו והעשה רצון אלהים יעד לעד: 18 ילדי הנה השעה האחרונה באה וכאשר שמעתם כי בא צר המשיח בן עתה רבו צרי המשיח ובזאת נדע כי היא השעה الأخيرة: 19 מאתנו יצאו אך לא משלנו היו כי אלו היו משלנו כי או היו עמדים עמדו אבל למן יגלו כי לא כלם משלנו חמה: 20 ואחרם המשחה لكم מאת הקדוש וידעתם הכלל: 21 לא כתבותיו אליכם יען כי לא ידעתם את האמת אך יען כי ידעתם אתה ואשר כל כוב אינו מן האמת: 22 מי הוא הכבוב אם לא המכחש בישוע אמר כי אינו המשיח זה הוא צר המשיח המכחש באב ובבון: 23 כל המכחש בבן נם האב אין לו: 24 ואתם יקם נא בכם הדבר אשר שמעתם מראש ואם יקום בכם אשר שמעתם מראש או נם אתם תקומו בבן ובבא: 25 וזה הבטחה אשר הבטיחנו היא חמי עולמים: 26 זאת כתבותי הבטיחנו היא חמי עולמים: 26 זאת כתבותי אליכם מפני המתעים אתם: 27 ואחרם המשחה אשר קבלתם מאותו עמדת בכם ולא תצטרכו לאייש אשר למדכם כי אם כאשר תלמוד אתם המשחה בכל דבר היא האמת ואני כוב וכאשר למודה אתכם כן תעמדו בו: 28 ועתה בנים עמדו בו למן יאמץ לבנו בהראותיו ולא נבוש מפניו בבבאו: 29 אם ידעתם כי צדיק הוא דעו כי כל עשה צדקה נולד ממנה:

3 ראו מה נדלה אהבת האב הנדרונה לנו אשר נקרא בני האלים על בן העולם אינו ידע אנתנו כי אותו לא ידע: 2 אהובי עתה בנים לא אלהים אנחנו ועוד לא נבלה מה נהיה אך ידרנו כי בהגלוותנו נדמה לו כי נראתו כאשר הוא: 3 וכל אשר לו תקווה כזאת יתחר את עצמו כאשר טהור נם הוא: 4 כל העשה חטא נם פשע בתורה הוא והחטא הוא פשע בתורה: 5 וידעתם כי הוא גנלה לשאת את החטאינו ובו אין חטא: 6 כל העמד בו לא יחטא הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוחרים

1 את אשר היה מראש אשר שמענו ובעינינו ראיינו אשר הבטנו ואשר מששו ידינו על דבר החיים: 2 והחיים גנלו ונרא ומידים אנחנו ומודיעים לכם את חי העולם אשר היה עם האב ונגלו לנו: 3 את אשר ראיינו ושםנו נודעה לכם למען תתחברו לנו נם אתם והתחברותנו היא עם האב ועם בנו ישוע המשיח: 4 ואת זאת כתבותים אנחנו לכם למען תהיה שמחתכם שלמה: 5 וזאת היא השמורה אשר שמענו ממנה וננד לכם כי האלים אור הוא וכל חשך אין בו: 6 אם נאמר כי יש לנו התחברות עמו ונתהילך בחשך הנהנו כובים ופעלנו איננה אמת: 7 אך אם באור נלך כאשר הוא באור הנהו תחברנו יחד ודם ישוע המשיח בנו יטהרנו מכל חטא: 8 אם נאמר כי אין לנו חטא הנהנו מותעים את נפשינו והאמת אין בנו: 9 ואם נתודה את החטאינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את החטאינו ולטהרנו מכל עון: 10 ואם נאמר כי לא חטאנו לכוב נשימנו ודרבו אין בנו:

2 בני הני כhab אליכם את זאת לבתו התחטא ואמ חטא איש יש לנו מליין לפני אבינו ישוע המשיח הצדיק: 2 והוא כפירה על חטאינו ולא על חטאינו בלבד כי נם על חטא כל הולמים: 3 ובזאת נדע כי הכרנו אותו אם נשמר אח מצותיו: 4 האמר הכרחי והוא מצותיו לא ישמר כוב הוא והאמת אין בו: 5 אבל השמר את דבריו בו נשלה מה אמרת אהבת אלהים ובזאת נדע כי בו אנחנו: 6 האמר כי בו יעד עליו להטהילך בדרך אשר נאם הוא הלאך: 7 אחותי אינני כhab لكم מצוה חדש כי אם מצוה ישנה אשר הייתה לכם מראש והמצוה הישנה היא הדבר אשר שמעתם מראש: 8 ועוד מצוה חדש שאנו כתוב אשר היהת נס בום בכם כי החשך עבר והאור האמתי כבר זורח: 9 האומר כי ישנו באור והוא שנא את אחיו עודנו בחשך: 10 האהבת את אחיו יעד באור וממושל אין בו: 11 והשנא את אחיו בחשך הוא ובחשך יטהילך ולא ידע أنها הלאך כי החשך עוד את עיניו: 12 הני כhab אליכם הבנים יען כי נסחלו לכם חטאיכם למן שמו: 13 כhab אני אליכם האבות יען כי הכרתם אותו אשר הוא מראש כתוב אני אליכם הבוחרים

כל החוטא לא ראהו גם לא ידע: 7 בני אל יתעה אתכם איש העשה צדקה צדיק הוא כאשר הוא צדיק: 8 והעשה חטא מן השטן הוא כי השטן חטא מראש ל'זאת גנלה בן האלים להפר את פעולות השטן: 9 כל הנולד מאללים לא יחטא כי זרעו בו יקום ולא יוכל לחטא כי מאללים נולד: 10 ונודעו בזאת בני האלים ובנין השטן כל איש אשר לא יעשה צדקה איננו מאללים וכן כל אשר לא יאהב את אחיו: 11 כי זיאת ה'יא השמועה אשר שמעתם מראש לא אהבה איש את רעהו: 12 לא כן אשר היה מן הרע והרג את אחיו ומדוע הרנו יונן כי מעשי ה'יו רעים ומעשי אחיו מעשי צדיק: 13 אל תחתמו אחיו אם ישנא אתכם העולם: 14 אנחנו ידענו כי עברנו מן המות אל החיים על כי נאהב את אחינו איש אשר לא יאהב את אחיו ישר במוות: 15 כל השנא את אחיו רצח נפש הוא וידעתם כי כל רצח נפש לא יתקימו בו חיי עולמיים: 16 בזאת הכרנו את אהבה כי ה'וא נתן את אחינו (alōnios g166) ונאהב את אלים בקרבו ואהבתו נשלמה לנו: 17 ונפשו בעדרנו גם אנחנו ידענו ואהבתו נשלמה בזאת אהבנו והוא באלים: 18 כל המורה כי ישוע הוא באן האלים שכן בו והוא באלים: 19 אנחנו ידענו ונאמן באהבה אשר אלים אהב אתנו האלים הוא אהבה והעמד באהבה עמד באלים והאלים עמד בו: 20 ובזאת נשלמה לנו אהבה בהיות לנו בטחון ביום הדין כי מהו לנו גם אנחנו בעולם הזה: 21 אין אימה באהבה כי אם האהבה השלמה תגרש את האימה כי באימה מעצבה ואשר באימה איננו שלם באהבה: 22 אנחנו אהבים אותו כי הוא קדם לאהבה אותו: 23 כי יאמר איש אהב אני את האלים והוא שנא את אחיו כוב הוא כי אשר לא יאהב את אחיו אשר הוא ראה איככה יוכל לאהבת את האלים אשר איננו ראה אותו: 24 וזה המצווה יש לנו מאותו כי אהבת את האלים יאהב גם את אחיו:

5 כל המאמין כי ישוע הוא המשיח הנה זה ילך מאללים וכל האhab את מולידו יאהב גם את הנולד מאותו: 2 בזאת נאהב את בני האלים באהבתנו את האלים ונדע כי אהב את בני האלים כי אהבת אלים היא אשר ובשمرנו את מצותיו: 3 כי ואהבת אלים היא אשר נשמר את מצותיו ומצותיו אין כבדות: 4 כי כל הנולד מאות האלים מנצח את העולם ואומנותו הנצחון המנצח את העולם: 5 מי הוא זה המנצח את העולם אם לא המאמין בישוע שהוא בן האלים: 6 זה הוא אשר בא מים ובדים יושע המשיח לא במים לבד כי אם במים

4 אהובי אל תאמין לכל רוח כי אם בחנו הרוחות אם מאללים מהה כי נביין שקר רכבים יצאו לעולם: 2 בזאת תכירו את רוח אלים כל רוח המורה בישוע המשיח כי בא בבשר מאללים הוא: 3 וכל רוח אשר איןנו מודה בישוע האדון כי בא בבשר לא מאללים הוא וזה הרוח צר המשיח אשר שמעתם עליו כי בוא יבא ועתה הנה הוא בעולם: 4 אתם הבנים הנכנים מאללים ונחתם אתם כי אשר בכם נדול הוא אשר בעולם: 5 מהה מן העולם על כן מהעולם ידברו והעולם ישמע

ובידם והרוח הוא המעיד כי הרוח הוא האמת: 7 כי שלשה הימה המעדים בשמות האב הבהיר ורוח הקדש ושלשות אחד המה: 8 ושלשה הימה המעדים בארץ הרוח המים והדם ושלשות לאחת המה: 9 אם נקבל עדות בני אדם הנה עדות האלים נדולה ממנה כי ואת היא עדות האלים אשר העיד על בנו: 10 המאמין בגין האלים יש לו העדות בנפשו ואשר לא יאמין לאלים לכוב שמהו יعن לא האמין בעדות אשר העיד האלים על בנו: 11 וזה היא העדות כי חי עולם נתן לנו האלים והחיים האלה בבנו המה: (aiōnios g166) 12 אשר יש לו הבן יש לו החיים ואשר אין לו בן האלים אין לו החיים: 13 זאת כתבתו אליכם המאמינים בשם בן האלים למן תדועו שיש לכם חי עולם ולמן תאמין בשם בן האלים: (aiōnios g166) 14 וזה הוא בטהוננו אליו אשר אם נשאל בדבר כפי רצונו ישמנו: 15 ומדעתנו כי ישמענו לכל אשר נשאל נרע גם זאת כי נשיג את המשאלות אשר שאלנו ממנו: 16 איש כי יראה את אחיו חוטא החטא אשר לא למות שאל ישאל בערו ויתן לו חיים לכל אשר חטא לא למות הן יש חטא למות על זה לא אמר לשאל בערו: 17 כל מעשה שלא כמשפט חטא היא ויש חטא שלא למות: 18 יידענו כי כל הנילד מאת האלים לא יחטא כי אשר ילד מאת האלים ישמר את נפשו והרע לא יגע בו: 19 יידענו כי מآلלים אנחנו וכל העולם ברע הוא: 20 וידענו כי בא בן אללים ייתן לנו בינה לדעת את האמתי וחיי העולם: (aiōnios g166) 21 המשיח וזה הוא האל האמתי וחוי העולם:

בני השמרו לכם מآلלים אמן:

השנית ליהנן

1

הוקן אל הנבירה הבחירה ואל בניה אשר אני אהב אתם באמת ולא אני בלבד כי אם גם כל ידעי האמת: 2
למען האמת העמדת בקרבנו גם תהיה עמו לעולם: 3
(aiōn g165) יהו עמכם חסד וرحמים ושלום מאת האלhim
אכינו ומאת ארניו יושע המשיח בן האב באמת ובאהבה:
4 שמחתי למאדר כי מצאתי מבנייך מתחלכים באמת
מצואה אשר קבלנו מאת האב: 5 ועתה מבקש אני ממך
הנבירה ולא כחבר אליו מצואה חדשה כי אם את אשר
היתה לנו מראש אהבה איש את רעהו: 6 וזאת היא
אהבה אשר נתה לך במצותיו זאת היא המצואה אשר
שמעתם מראש לחתולך בה: 7 כי מתעים רבים בא בבר
לעולם אשר אין מודרים בישוע המשיח כי בא בבר
זה הוא המותעה וצר המשיח: 8 השמרו לכם פן תאבד
מןנו פעלתנו כי אם נכח משכנתנו שלמה: 9 כל העבר
על תורה המשיח ואיננו עמד בה אין לו אללים והעמד
בתורת המשיח יש לנו האב נם הבן: 10 כל הבא אליכם
ולא יביא את התורה הזאת לא תאספו אותו הביתה ולא
תשאלו לו לשולם: 11 כי השאלה בשלומו הוא משתתף
במעשו הדרושים: 12 הרכה לי לחייב אליכם ולא חפצתי
בניר ובדריו כי אקווה לבוא אליכם ולדבר פה אל פה
למען תהיה שמחתנו שלמה: 13 בני אחותך הבחירה
שאלים לשולם אמן:

השליישית ליוֹחָנָן

1 הוקן אל נויס החביב אשר אני אהב אותו באמת: ²
חביבי חפציו הוא כי ייטב לך בכל דבר ותוחוק כאשר
טוב לך נפשך: ³ כי שמחתי למאדר כאשר באו אחים
ויעידו על אמתך אשר מתחלק באמת אתה: ⁴ אין לך
שמה נדרולה מושמע את אשר בני יתחלכו באמת: ⁵
חביבי באמונה כל מעשיך עם האחים ועם הארכחים: ⁶
אשר העידיו על אהבתך בפני הכהל ואף תיטיב לעשות
בלוחך אתם כאשר יאלהה לפניהם: ⁷ כי בעבור שמו
יצאו ולא לcko מואמה מן הנויים: ⁸ על כן חובים אנחנו
לקבלם אתם למען נהיה עוזרים לאמת: ⁹ אני כתבתי אל
הכהלה אך דיוטריפס המתוואה להיות עליהם בראש
אינו מתקבל אתנו: ¹⁰ על כן בבאי אוכיר את מעשיו אשר
הוא עשה בספרו עליינו דברים רעים ולא דיו שלא יקבל
את האחים כי גום ימנע את החפצים לקלול ויונגרש מותך
הכהלה: ¹¹ חביבי אל תרדף הרעה כי אם הטוב העשה
טוב הוא מאלהים והעשה רע לא ראה את האלהים: ¹²
על דימיטריוס העידיו הכל וגם האמות עצמה וגם אנחנו
מעידים עליו וידעתם כי עדותנו היא נאמנה: ¹³ הרבה
לי לכתב ולא חפצתי לכתב אליך בדיו ובקנה: ¹⁴ אבל
אקוה לראותך במרה ופה אל פה נדבר: ¹⁵ (John III:1:15)
שלום לך הרעים שאלים לשלומך שאל לשלום
הרעים לאריך איש בשם זו:

באחרית הימים יבואו ל'צים ההלכים אחריו תאות רשות: 19 אלה הם הפרשים מן הצבור אנשיהם נפשיהם ורוח אין בהם: 20 ואתם האוהבים הבנו באמונתכם הנעה על כל בקדשתה והתפללו ברוח הקדש: 21 ושמירתם את נפשותיכם באהבת אליהם וחכיהם לרחמי אדניינו ישוע המשיח לחירות העולם: 22 (aiōnios g166) 23 הבדילו את אלה והתנהנו מהם ברכמים: 24 ואת אלה תושיעו באימה והשנהנו עמהם וחלצתם אותם מתחק האש וגעתם נס את הלבוש המנאל וחלצתם אותם מתחק האש וגעתם נס את הלבוש המנאל בחלאת הבשר: 24 ולאשר יכול לשמרכם בבל מכשול ולהעמיד אותם בששון תמיימים לפניו כבודו: 25 לאליהם אשר לו לבדו החכמה המושיע אתנו לו הכבוד והנדרלה והעו והמשלה מעתה ולעלמי עד Amen: (aiōnios g165)

1 יהודיה עבר ישוע המשיח ואחו יעקב אל המקרים אשר הם מקרים באלהם האב וশמריהם לישוע המשיח: 2 רחמים ושלום ואהבה יהיו לכם למכביר: 3 אהובי בהשדרה לכתاب אליכם על דבר התשועה האחת לכלנו חובה היא בעני לרווחם במכתב אשר תלחמו לאמונה המסורה פעם אחת לקודושים: 4 כי התגנבו לבודא מקצת אנשים הכתובים מאו למשפט הזה אני רשות ההפכים את חסד אלינו לומה וכפרים באליהם המשל הייחיד ובאדניינו ישוע המשיח: 5 וויש את נפשי להזוכר אתכם את אשר כבר ידעתם כי הושיע יהוה את העם ממצרים וישמד אחורי כן את אשר לא האמינו: 6 והמלאים אשר לא שמרו את משותם כי אם עזבו את זבלם שמרם במוסרות עולם ובaphael למשפט היום הנדרול: (aiōnios g126) 7 כאשר סדום ועמורה והערדים סביבותיהם אשר הזנו כמותם וילכו אחריו בשר זר נהיו כראוי כי נמסרו למוסר אש עולם: (aiōnios g166) 8 וכן גם בעלי החלומות האלה מתמאים את הבשר ואת הממשלת ינאיו ואת השרירות יחרפו: 9 ומיכאל שר המלאכים בהתוכחו עם השטן וירב אותו על אדרות נוית משה לא מלאו לבו להרץ משפט נורדים כי אם אמר ינער יהוה בר: 10 ואלה מנדרים את אשר לא ידעו ובדברים אשר יבינו מחק טבעים כבהתות הסכלות בהמה ישחוו את נפשם: 11 אווי להם כי ברוך קין הילכו ווישקעו בתוכהם בלבם לקבל שכר ובמרוי קרח אברדו: 12 הלא צורו מஸול מהה בסעודתיכם של אהבה ובקלות ראש יאכלו ושתו עמכם ורעים את נפשם עננים הם בבל מים התנדפים מפני רוח עצי חרב באין פרי אשר מתו בעמים ונעקרו: 13 משבורי ים עזום אשר יגرسו בשחתם ככבים תעמים אשר חשך אפלת צפון להם עדי עד: (aiōnios g165) 14 וגם תנוך השבעי לאדם נבא לאלה לאמור הנה יהוה בא ברכת קדשו: 15 לעשות משפט בכלם ולהoxicח כל רשי ארץ על כל מעשי רשותם ועל כל הकשות אשר דברו עליו חתאים אנשי רשות: 16 אלה הם הרגנים והמתאוננים ההלכים אחריו תאותיהם אשר פיהם ידבר עתק הדרי פנים יעקב שחד: 17 ואתם האוהבים זכרו את הדברים הנאורים מוקדם ביד שליחי אדניינו ישוע המשיח: 18 בדרכם אליכם לאמור הנה

וְאֵת שְׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב שְׁבַע הַכּוֹכְבִים הַם מַלְאֵי שְׁבַע
הַקְּהָלֹת וְשְׁבַע הַמְגֻרֹות אֲשֶׁר רָאָה שְׁבַע קְהָלֹת הַנָּהָה:

2 אֶל מֶלֶךְ קָהָל אֲפָסֹס כִּתְבָּה כִּי אָמַר הַאֲחֹז בִּימֵינו
שְׁבַע הַכּוֹכְבִים הַמּוֹתָהָלֵךְ בְּתוֹךְ שְׁבַע מְגֻרֹות הַזֹּהַב: 2
יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת עַמְלֵךְ וְאֶת סְכָלֵךְ וְכֵי לֹא תָוכַל
שָׁאַת אֶת הַרְשָׁעִים וְתָנַסֵּה אֶת הַאֲמָרִים שְׁלִיחִים אֲנָחָנו
וְאַנְשָׁם וְתִמְצָאָם כּוֹבִים: 3 וְאַתָּה נְשָׂאת הַרְבָּה וְיִשְׁלַח
סְבִלְנוֹת וְלִמְעֵן שְׁמֵי לֹא יַעֲפֶת: 4 אֶךְ יִשְׁלַח לְיִלְלֵךְ כִּי
עַזְבָת אֶת אַהֲבָתְךָ הַרְאַשׁוֹנָה: 5 זֶכֶר אֲפֹא אֵי מָזָה נְפָלָת
וְשׁוֹבָה וְעַזָּה מַעַשֵּׂיךְ הַרְאַשָׁנִים וְאֶם לֹא הַנִּגְנִי בְּאֶלְעִיד
מַהְרָה וְנַסְחָתִי מִגְוָרָתְךָ מִמְקָומָה אֶם לֹא תָשֻׁב: 6 אֶבְלֵל זֹאת
הַיָּא לְכִי תְשַׁנֵּא אֶת מַעַשֵּׂי הַנִּקְלָסִים אֲשֶׁר שְׁנָאתִים
נִמְּנִי: 7 מַיְ אָשֶׁר אָזְן לֹו יִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר הַרְוחַ אָמַר
לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ אָתָן לֹו לְאָכֵל מַעַן הַחִיּוֹם אֲשֶׁר בְּתוֹךְ גַּן
עַדְן לְאֱלֹהִים: 8 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל זָמוֹרָנָא כְּתָבָה כִּי אָמַר
הַרְאַשׁוֹן וְהַאֲחָרֹן אֲשֶׁר מַתְ וְיִחְיָה: 9 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת
צְרָתְךָ וְאֶת רִישְׁךָ וְאֶוְלָם עַשְׂרֵה אַתָּה וְאֶת גְּדוּרַתְךָ אֲמָרִים
יְהֹוָדִים אֲנָחָנוּ וְאַנְשָׁם כִּי אִם כְּנָסִות הַשְׁתָּן: 10 אֶל תִּרְאָ
אֶת אֲשֶׁר עַלְךָ לְסִבְלָה הַנָּהָעַתְדִּים הַמְלָשִׁין לְהַשְּׁלֵךְ מִכֶּם
לְבֵית הַמְשָׁמֵר לְמַעַן תְּגַסֵּה וְהַיָּהָם בְּצָרָה שְׁרַת יְמִים הַיָּה
נָאָמֵן עַד מֹתָה וְאַתָּה לְכִי טַעַת הַחִיּוֹם: 11 מַיְ אָזְן לֹו
שְׁמַעַת אֲשֶׁר הַרְוחַ אָמַר לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ לְאַיּוֹק בְּמוֹת
הַשְׁנִי: 12 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל פְּרָגָמוֹס כְּתָבָה כִּי אָמַר אֶשְׁר לוּ
חַרְבַּ פִּיפּוֹת הַחֲדָה: 13 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת מָקוֹם
שְׁבַתְךָ אֲשֶׁר שְׁמָם כְּסָא הַשְׁטָן וְתְדַבֵּק בְּשְׁמֵי וְלֹא שְׁקַרְתָּ
בְּאַמְנוֹתִי נִסְבַּתְיָה כִּי מַיְ אָגָטִיפָּס עַדְיַ הַנִּאָמֵן אֲשֶׁר נְדַגֵּן אַצְלָכֶם
מָקוֹם מַשְׁבֵּחַ הַשְׁתָּן: 14 אֶךְ מַעַט יִשְׁלַח לְיִלְלֵךְ כִּי שְׁמַעַת
אַנְשָׁם דְּבָקִים בְּתוֹרַת בְּלָעָם אֲשֶׁר חֹרֶה אֶת בְּלָק לְתַת
מְכֹשֶׁל לְפִנֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְאָכֵל מַזְבְּחֵי אֱלִילִים וְלַזְנוֹת:
15 כִּן נִמְצָאוּ נִסְבַּתְיָה כִּי אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתוֹרַת הַנִּקְלָסִים
אֲשֶׁר שְׁנָאָתִי: 16 שׁוֹבָה וְאֶל לְאָכֵל עַתָּה אַבְאָה עַלְךָ
וְנַלְחַמְתִּי בְּמִבְּחָרֶב פִּי: 17 מַיְ אָשֶׁר אָזְן לֹו יִשְׁמַע אֶת
הַרְוחַ אָמַר לְקָהָלֹת הַמְנַצֵּחַ אֲכִילָנוּ מִן הַגּוֹן וְנַתִּי
לֹו אָבִן לְבָנָה וְעַל הָאָבִן מַפְתָּח שְׁמָמָד אֲשֶׁר לֹא יַדְעַנוּ
אִישׁ זָוְלָה הַמְקָבֵל: 18 וְאֶל מֶלֶךְ קָהָל תְּיאַטְרָא כְּתָבָה
כִּי אָמַר בְּנֵי הַאֱלֹהִים אֲשֶׁר עַזְנִיו כְּלָבָת אֶשׁ וּמְגַלְתָּיו
כְּעַזְנָתְךָ לְלָל: 19 יַדְעַתִּי אֶת מַעַשֵּׂיךְ וְאֶת אַהֲבָתְךָ וְאֶמְוֹנָתְךָ

1 חֹן יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה אֲשֶׁר נָתַן לוּ הַאֲלָהִים לְהַרְאֹתָה אֶת
עַבְדָיו אֲשֶׁר הוּא יִהְיֶה בְּמַהְרָה וְהַוָּא הַוּדִיעַ בְּשַׁלְחוֹ
בַּיד מֶלֶךְ לְעַבְדוֹ יוֹחָנָן: 2 אֲשֶׁר הַעַדְךָ בְּרַת הַאֲלָהִים
וְעַדְותִּי יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה וְאֶת כָּל אֲשֶׁר רָאָה: 3 אֲשֶׁר דָּקְרוֹא
וְאֲשֶׁר הַשְׁמָעָם אֶת דָּבָרַי הַנְּבוֹא וְשִׁמְרָם אֶת אֲשֶׁר
כְּתוּב בְּהָיָה כִּי קָרוֹבָה הַעַת: 4 יוֹחָנָן אֶל שְׁבַע קְהָלֹת
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה חָסֵד לְכֶם וְשָׁלֹום מִאתָה הַחִוָּה וְהַיָּה וְיַבְאָוָה וְמִן
שְׁבַע הַרְוחָהוֹת אֲשֶׁר לְפִנֵּי כְּסָאוֹ: 5 וּמִאֵת יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה
הַעַד הַנְּמָנוֹן וּבְכָרְבָּן מִן הַמְתוּם וְעַלְיוֹן לְמַלְכֵי אֶרְץ לֹו אֲשֶׁר
אָהָב אָתָנוּ וּבְכָרְבָּנוּ גַּם הַמְתָאָתוֹ: 6 וּיְשַׁעַר אָתָנוּ לְמַלְכִים
וְכָהָנִים לְאֱלֹהִים אֲבִיו הַכְּבֹוד וְהַעַז לְעַזְלָמִים עַזְלָמִים
אָמֵן: 7 הַנָּהָה הַוָּא בְּאַם הַעֲנָנִים וְרוֹאָתָה אָתָו
(aiōn g165) 8 הַנָּהָה אֲשֶׁר דָּקְרוֹה וּסְפָדוֹ עַלְיוֹן כָּל מִשְׁפָחוֹת
כָּל עַז נִמְּנָה אֲשֶׁר בְּרוּךְ הוּא אֶת הַתְּרוּאָה וְסְפָכוֹת
הָאָרֶץ כִּי יִהְיֶה אָמֵן: 9 אֲנִי הַאַלְפָ וְאַנְתָּה וְיַבְאָוָה אֶלְחִיזְבָּאָות: 10 אֲנִי
נִאָמֵן יְהֹוָה אֱלֹהִים הַהְוָה וְהַיָּה וְיַבְאָוָה
יוֹתָן אֲחִיכָם גַּם חָבֵר לְכֶם בְּלָחָץ וּבְמִלְכּוֹת וּבְסְבָלוֹנוֹת
לְמַעַן יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה הַיּוֹתִי בְּאֵי אֲשֶׁר שְׁמוֹ פְּטָמוֹס בְּעַבְוָר
דָּבָר הַאֱלֹהִים וּבְעַבְוָר עֲדֹתִי יְשֻׁעָה הַמְשִׁיחָה: 11 וְאַהֲרִי
בְּרוּךְ בְּיוֹם הַאֲדָוָן וְאַשְׁמָעָא אַחֲרֵי קָול נְדֹלָכְלָ שְׁוֹפֵר
וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי
וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי וְיַדְעַתִּי
אֲשֶׁר בְּאֶסְיָה לְאָפָסֹס וּלְמִירָנָא וּלְפָרָגָמוֹס וּלְתִאְפִּירָא
וּלְסְרָדִיס וּלְפִילְדָּפִיא וּלְלַזְקִיאָ: 12 וְאַפְּנֵן לְדַרְאֹת אֶת
הַקְּול הַמְדָבֵר אַלְיָ וְהָיָה בְּפִנּוֹתִי וְאֶרְאָה שְׁבַע מְגֻרֹות זָהָב:
13 וּבְתוֹךְ שְׁבַע מְגֻרֹות דָמֹתָן בְּאָדָם לְבֹשׁ מַעַיל וְחַגּוֹר
אַזְוֹר וְזָהָב עַל לְבָבוֹ: 14 וּרְאָתָה וּשְׁעַרְוָה לְבָנִים צַמְרָר צַחַר
כְּשַׁלְגָן וְעַזְנִיו כְּלָבָת אַשְׁ: 15 וּמְרַגְלָתָיו כְּעַזְנָתְךָ קָלָל
כְּצַרְפּוֹת בְּכָרְבָּן וּקְולָוּ קָול מִים רַבִּים: 16 וְיַהְיֶה לֹו בְּיד
יְמִינָה שְׁבַע כּוֹכְבִים וּמִפְּנֵי יוֹצְאָתָה חַרְבַּ פִּיפּוֹת הַדָּה וְפִנְיוֹן
כְּשַׁמְשָׁה המְאִיר בְּגַבְרוֹתָו: 17 וּכְרָאָתָו וְיַאֲמֵר אֶל תִּרְאָה אֲנִי הַרְאָשׁוֹן
כִּמְתָה וַיְשַׁתְּ עַלְיָה יְדַי יְמִינָה וְיַאֲמֵר לְרַגְלָיו
וְהַדְרָה וְהַחֲדָה: 18 וְאָהָי מִתְהַנֵּן וְהַנִּגְנִי כְּעַזְנָתְךָ
וּבְידִי מִפְּתָחֹתָה שָׁוֹלְוָתָה: 19 וְעַתָּה וְעַתָּה וְעַתָּה וְעַתָּה
כְּתָבָה אֲשֶׁר רָאָתָה וְאֶשְׁתַּחַתְּה וְאֶתְהַדֵּד לְהַזְרָה
אַחֲרִי כָּן: 20 אֶת סָוד שְׁבַע הַכּוֹכְבִים אֲשֶׁר רָאָתָה בְּיַמִּינִי

החוק באשר לך למען לא יקח איש את נרך: ¹² המנצח אתנו לעמוד בהיכל אללה ולא יצא עוד החוצה וכתבתי עליו את שם אללה ואת שם עיר אלהי ירושלים החדשה הירידת ממשמים מעם אללה ואת שמי החדש: ¹³ מי אשר אין לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות: ¹⁴ ואל מלך קהיל לודקיא כתוב כי אמר הדעת הנאמן והאמתי ראשית בראית האלהים: ¹⁵ ידעת את מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי יתן והיית קר או חם: ¹⁶ כי עתה פושר אתה ולא קר ולא חם על כן אקייך מפי: ¹⁷ כי אמרתיך עשרתי מצאתך און לוי ולא חסרתי כל ולא חידעת כי אמלל אתה ודרוי ועוני ועוזר וערם: ¹⁸ אני איעצך לפנוך מatoi זהב צדוף באש למען תעשיר ובנדים לבנים למען תחכשה בהם ולא תראה בשת עדות ולמשח עניין קלוריית למען תראה: ¹⁹ אני את כל אשר אהב אוכחים ואיסרים לבן תשקר ותשוב. הני עמד לפתח ורפק והיה כי ישמע איש לקלוי ופתח הפתחה אבאו אלו לסייע עמו והוא עמדיך: ²⁰ המנצח אתנו לשבת אתי על כסאי כאשר נצחתי נם אני ואשב את אבי על כסאו: ²² מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות:

4 ויהי אחר הדברים האלה וארא והנה פתח נפתח בשמיים והקול הראשון אשר שמעתו כקול שופר מדבר אל אמר עליה הנה ואראך את אשר היה יתיה אחורי כן: ² וכברע היידי בrhoח והנה כסא נראת בשמיים ואחד ישבע על הכסא: ³ והישב מראתו כמראה אבן ישפה ואדם וקשת סביב לכסא ומראה כעין ברקע: ⁴ וסביב לכסא ארבעה ועשרים כסאות ועל הכסאות ראות ארבעה ועשרים הוקנים ישבים והם לבש נגידים לבנים ועתרות זחוב בראשיהם: ⁵ ומן הכסא יוצאים ברקום ורעים וקולות ושבעה לפידיש בערים לפני הכסא אשר הם שבעה רוחות האלהים: ⁶ ולפני הכסאים זוכחות כעין הקרה ובין הכסא וסביב לכסא ארבע חיות מלאות עיניהם מלפניהם ומאחריהם: ⁷ ודמות היה הראונה כאריה והחיה השנויות כשור ופני היהת השלוות כפני אדם ודמות היהת כנשך מעוף: ⁸ ולכל אחת מארבע הלוות שכנפים מסביב ולפניהם הנה מלאות עיניהם ואין דמי להן יומם ולילה ואמרות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהים צבאות היה והוה ויבוא: ⁹ ומדי תה

ועבורתך וסבלך וכי מעשיך האחרונים רבים הם מן הראונים: ²⁰ אך מעט יש לי עלייך כי תגיה את האשה איזבל האמרת כי היא נביאה למלמד ולהתנות את עבדיו לונות ולאכל זבוח אלילים: ²¹ והני מפיל אתה על מטה ואתה המגנאים אתה בצרה גדולה אם לא ישובו ממעשייהם: ²³ והרנתני במוות את בניה וידעו כל הקהילות כי אני חקר כליות ולבנותיו لكم לכל איש כפרי מעליו: ²⁴ אבל אמר אני לכם ולשאר הנמצאים בתיאטרון כל אשר אין להם הלקח ההוא ולא יידעו את עמקות השטן כאשר הם מתחללים לא אשימים עליהם ממש אחר: ²⁵ אפס מה שיש לכם החזיקו בו עד כי אבוא: ²⁶ והמנצח ושמר את מעשי עד עת קין און לו שלטן על הגוים: ²⁷ ורעם בשבט ברזול כלילי ווצר ניפצו כאשר קבלתי נם אני מאת אבי: ²⁸ ונתתי לו כוכב השחר: ²⁹ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות:

3 ואל מלך קהיל סדרדים כתוב כי אמר אשר לו שבע רוחות האלהים ושבעת הכוכבים ידעתו את מעשיך כי לך שם כאלו אתה חי והנק מות: ² שקד וחזק את השארית הקרויה למוות כי לא מצאתך מעשיך שלמים לפני האלהים: ³ זכור את אשר קבלת ושמעת ושםרה זאת ושבה ואם לא תשקר הני בא עלייך נגנב ולא תרע באוי זו שעיה אבא עלייך: ⁴ יש לך נם בסדרדים שמות מעתים אשר לא אנאלו את מלבושים ויתהלו אוי לבשי לבנים כי ראים הם ליאת: ⁵ המנצח ילבש בנדים לבנים ולא אמזה את שמו מספר החיים ואורה שמו לפני אבי ולפני מלאכיו: ⁶ מי אשר און לו ישמע את אשר הרוח אמר לך הלוות: ⁷ ואל מלך פילדיפיא כתוב כי אמר הקדוש האמתי אשר בידך מפתח דוד הפתח ואין סנור והסנור ואין פתח: ⁸ ידעת את מעשיך הנה נתתי לפניך פתח נפתח אשר לא יכול איש לסנרו כי נבורת מעט לך ותשמר את דבריו ולא כחשת בשמי: ⁹ והני נתן אנשים מכנסיות השטן האמורים יהודים אנחנו ואניהם כי כובים מהה דגני עשה אשר יבוא להשתנות לפני רגליך וידעו כי אני אהבתך: ¹⁰ יען שמרת דבר סבלנותי אשمرך נם אני משעת הנסין העתידה לבוא על תבל כליה לנשות את ישבי הארץ: ¹¹ והני בא מהרה

בידו ותנתן לו עטרה ויזא מנצח ולמען נצח: 3 וכפתחו את החותם השני ואשמע את ההייה השניה אמרת בא וראה: 4 ויצא סוס שני והוא אדר ולרכב עליו נתן לשאת את השלום מן הארץ למן יתרכנו אישת אהיו ותנתן לו הרב גדרולה: 5 וכפתחו את החותם השלישי ואשמע את ההייה השלישי אמרת בא וראה ואביך והנה סוס שחר והרכב עליו מזונים בידו: 6 ואשמע קול מתחדש ארבע החיות לאמר קב החטים בדינר ושלשה קבים שעירים בדינר ואת השם והין אל תשחט: 7 וכפתחו את החותם הרביעי ואשמע את ההייה הרביעית אמרת בא להמית בחרב ובכרב ובכדר ובכדר ובכית הארץ: 8 וארא והנה סוס ירך והרכב עליו שמו המות וראה ויצאת לרגלו ויתן להם שלטן על רביית הארץ 9 (Hadès g986) כפתחו החותם החמישי וארא מתחת לモכח את נפשות הטבוחים על דבר האלים ועל העדות אשר היהת בהם: 10 ויזעקו בקהל נדול יאמרו עד מתי אדני הקדוש והאמתי לא תשפט ולא תקום את דמיינו מישבי הארץ: 11 ייתן לאיש מוחם שמולות לבנותו ויאמר אליהם לנוח עוד זמן מעט עד מלאת מספר העבדים חבריהם ואחיהם העתידים להרגן כמוותם: 12 וארא בפתחו את החותם השישי והנה רעם נדול היה ויקדר המשמש כסך שער והירח נהפק לדם: 13 וכוכבי השמים נפלו ארציה כאשר תנועהאנא ברוח חזקה והשליכה פניה: 14 והשימים משוכספּן גנול וכל הָרָא ותנקו ממקומם: 15 וממלכי הארץ והרונים ושרדי האלפים והעשרים והתקופים וכל עבד וכל בן חרים התחבאו במערות ובסלעי הרים: 16 ויאמרו אל הרים ואל הסלעים נפלו עליינו וכסנו מפני הישב על הכסא ומפני חמתה השה: 17 כי בא יום עברתו הנדול ומיו יכול להחציב:

7 ואחרי כן ראיyi ארבעה מלאכים עמדים בארכע כנפות הארץ ויצרו את ארבע רוחות הארץ למן לא תשבר רוח לא הארץ ולא בים ולא בכל עז: 2 וארא מלאך אחר עליה ממראה שמש ובירו חתמת אליהם ייקרא בקהל נדול אל ארבעה המלאכים אשר נתן להם לחבל הארץ והם אמר: 3 אל החבל את הארץ ואת הים ואת העז עד אם חתמנו את עבדי אלהינו על מצחותם: 4 ואשמע מספר החותמים מאה אלף וארבעים

החיות כבוד והדר ותודה לישב על הכסא אשר הוא חי לעולמי עולמים: (aiō g165) 10 או יפלו עשרים וארבעה הוקנים על פניהם לפניו הישב על הכסא והשתחחו לחוי עולמי העולמים ושמו את עטרותיהם לפניו הכסא לאמר: (aiō g165) 11 לך נאה אדני לך קחת כבוד והדר ועו כי אתה בראת הכל והכל ברצונך היי ונבראו:

5 וארא בימין הישב על הכסא ספר תהוב פנים ואחר וחתום שבעה חתמות: 2 וארא מלאך אביר קורא בקהל נדול מי הוא זוכה לפתח הספר ולהתיר את חותמיו: 3 ולא יכול איש נם בשמים נם בארץ נם מתחת לארץ לפתח את הספר או להבית אליו: 4 ואבר בכיו נדול על אשר לא נמצא איש זוכה לפתח את הספר ולקרוא בו או להבית אליו: 5 ויאמר אליו אחד מן הוקנים אל תבכה הנה נצח הארייה אשר הוא משבט יתורה שרש רוד לפתח את הספר ולהזדר שבעת חותמיו: 6 וארא והנה בין הכסא קרנים ושבעה עיניים אשר הם שבעה רוחות האלים השולחים אל כל הארץ: 7 ויבא ויקח את הספר ויפלו לפניו הישב על הכסא: 8 ויהי בקחתו את הספר ויפלו לפניו השה ארבע החיות ועשורים וארבעה הוקנים ואיש כנור בידיו וקערות זהב מלאת קתרת אשר הנה תפלות הקדושים: 9 וישרו שיר חדש לאמר לך נאה לקחת את הספר ולפתח את חותמיו כי אתה נשחתת ובידך קניתנו לאלים מכל משפה ולשון וכל עם ונו: 10 ותעתש אתם מלכים וכחנים לאלהינו וימלכו על הארץ: 11 וארא ואשמע קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחוות ולוקנים מספרם רבו רכבות ואלפי אלף: 12 קראים בקהל נדול נאה לשאה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה ונבראה והדר וכבוד וברכה: 13 וכבריה אשר בשם ובארץ מתחת לארץ ואשר על הים וכל אשר בהם את כלם שמעת אמרים לאמר לשוב על הכסא ולשה הברכה והדר והכבוד והעו לעולמי עולמים: (aiō g165) 14 ותאמRNA ארבע החיות אמר וعشרים וארבעה הוקנים נפלו על פניהם ושתחו לחוי עולמי העולמים:

6 וארא כאשר פתח השה אחד מן שבעה החתמות ואשמע אחת מארבע החיות מדברת בקהל רעם אמר בא וראה: 2 ואביך והנה סוס לבן והרכב עליו קשת

והמלך הראשון תקע בשופר והוא ברד ואש בלבולים
בדם וחשלך ארצה והשרף שלישית הארץ וכל ירך עשב
ונשרף: 8 והמלך השני תקע בשופר ותנה כדמות הרים
גנדיול בער באש החולך אל תוך הרים ותהי שלישית הרים
לידם: 9 ותמת שלישית כל נפש חיה אשר בים ושלישית
האניות נשחתה: 10 והמלך השלישי תקע בשופר ויפל
מן השמיים כוכב נדול בער כלפיד ויפל על שלישית
הנהרות ועל מעינות הרים: 11 ושם הכוכב נקרא לענה
וותהי שלישית הרים לענה ורבים מבני אדם מתו מן
הרים כי מרים היו: 12 והמלך הרביעי תקע בשופר
ותתכה שלישית השמש ושלישית הירח ושלישית הכוכבים
למען תחשך שלישותם והרים לא יאיר שלישיתו וכן גם
ההיליה: 13 וארא ואשמע מלך אחד מעופף במרום
ההקרע הקורא בקהל גדול אווי אווי לישבי הארץ
משאר קלות שופר שלשת המלכים העתידים לתקע:

9 וְהַמֶּלֶךְ הַחַמּוֹשִׁי תַּקְעַ בְּשׁוֹפֵר וְאֶרְאָ כּוֹכֶב נֶפֶל מִן
הַשְׁמִים לְאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לוֹ מִפְתָּח בְּאֵר הַתְּהוּם : 2 (Abyssos g12)
וַיַּפְתַּח אָתָּה בְּאֵר הַתְּהוּם וַיַּעַל עַשְׂרֵה מֵן הַבָּאָר כַּעַשְׂנִין כְּבָשָׂן
גְּדוֹלָה וַיַּחַשֵּׁךְ הַשְׁמֶשׁ וַיַּרְקִיעַ מִקְיָּטְרַבָּר : (Abyssos)
3 וּמָן דַּקְיָּטְרַבָּר יָצָא אַרְבָּה עַל הָאָרֶץ וַיַּנְתֵּן לָהֶם שָׁלְטָן
כְּשַׁלְטָן עַקְרָבִי הָאָרֶץ : 4 וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יִשְׁחִיתֶּנָּה
אַתָּה עַשְׂבָּה הָאָרֶץ וְלֹא כָּל יְרָק וְלֹא כָּל עַז כִּי אַתָּה
בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר אֵין לְהֵם חֹותֵם אֱלֹהִים בְּמִצְחֹותֵם : 5
וְלֹא נָתֵן לְהֵם לְחַמִּיתָם רַק לְהַכְּאִיכְם חַמְשָׁה חֲדָשִׁים
וְכַאֲבָם כְּכָאָב אִישׁ יְכֹהֵה הַעֲקָרְבָּן : 6 וּבְכִים הַהֵם
יִקְשְׁבוּ בְּיַד אָדָם הַמּוֹתָה וְלֹא יִמְצָא הָאָדָם וְשָׁאַלְוּ אֶת נְפָשָׂם
לְמֹתָה וְהַמּוֹתָה יִרְחַם מֵהֶם : 7 וַיֹּהֵי מִרְאַת הָאַרְבָּה כְּדָמוֹת
סְוִסִּים עֲרוֹכִים מִלְחָמָה וְעַל רַאשֵּׁיכֶם כְּעַטְרוֹת כְּעַזְנִים וְזָהָב
וְפְנִיהם כְּפָנֵי אָדָם : 8 וַיַּשְׁעַר לְהֵם כַּשְׁעַר נְשִׁים וְשְׁנִיהם
שְׁנִי אֲרֵיה : 9 וַיַּרְוִנִים לְהֵם כְּשָׂרְנִי בְּרוֹזָל וּקוֹל כְּנִפְיִים
כְּקוֹל מְרַכְּבֹת סְוִסִּים רַבִּים הַרְצִים לְמִלְחָמָה : 10 וַיַּגְבַּת
לְהֵם כְּזִבּוֹת עֲקָרְבִּים וְעַקְצִים בְּזִבּוֹתָם וְהַשְׁלַׁטּוּ לְעָנוֹת
אֶת בְּנֵי הָאָדָם חַמְשָׁה חֲדִישִׁים : 11 וְהַמֶּלֶךְ הַתְּהוּם הוּא
מֶלֶךְ עַל הָמִם וְשָׁמוֹ אֶבְרָדָן בְּעַבְרִית וְהָוָא אֶפְוְלִיּוֹן בְּלֶשׁוֹן
יְהוּנָה : 12 הַצְּרָה הָאַתָּה חַלְפָה הַלְּכָה לָהּ וְהַנָּהָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָקָעָ קָול אֶחָד מְאַרְכָּעָ קְרָנוֹת מְזֻבָּחָה
בְּכִשּׁוֹפֵר וְאַשְׁמָקָעָ קָול אֶחָד מְאַרְכָּעָ קְרָנוֹת מְזֻבָּחָה

ו ארבעה אלף והם החותמים מכל שבטי בני ישראל : 5
לשכט יהודיה החותמים שנים עשר אלף לשכט ראובן
חותמים שנים עשר אלף לשכט נד החותמים שנים עשר
אלף : 6 לשכט אשר החותמים שנים עשר אלף לשכט
נפתלי החותמים שנים עשר אלף לשכט מנשה החותמים
שנתיים עשר אלף : 7 לשכט שמעון החותמים שנים עשר
אלף לשכט לוי החותמים שנים עשר אלף לשכט יששכר
חותמים שנים עשר אלף : 8 לשכט זבלון החותמים שנים
עשר אלף לשכט יוסף החותמים שנים עשר אלף לשכט
בנימן החותמים שנים עשר אלף : 9 אחרי כן ראיינו
והנה המון רב אשר לא יכול איש למןתו מכל הגוים
והמשפחות והעמים והלשנות ויעמדו לפני הכסא ולפני
השה מלבשים שמלוות לבנות וכפות תמים בידיהם :
10 ויקראו בקהל גדור לאמר היושעה לאלהינו הישב
על הכסא ולשה : 11 וככל המלכים עמדו סכיב לכסא
וסכיב לזקנים ולאربע החיות ויפלו על פניהם לפני
הכסא וישתחוו לאלהים : 12 ויאמרו Amen הברכה והכבוד
והחכמה והתודה וההדר והכח והעוז לאלהינו לעולמי
עולםם Amen : 13 (א) 16g ויען אחד מן הוקנים ויאמר אליו
אללה الملבשים בגדיו לבן מי מה ומאיין באו : 14 ויאמר
אליו אדרני אתה ידעת ויאמר אליו אללה הם הباءם מן
הארה הנדולה ויכבשו את שמלם וילכינו בדם החיה :
15 וכך הנם לפני כסא האלהים ומשרתים אותו בהיכלו
יום וליליה ווישב על הכסא יתן משכנו עליהם : 16 לא
ירעבו עוד ולא יצמאו ולא יכמ שמש ושרב : 17 כי השה
אשר בחרך הכסא הוא ירעם ועל מבועי מים חיים ינהלם
ומחה אליהם כל רגעה מעיניהם :

8 וכפתחו החותם השביעי ותהי דממה בשמות כחצ' שעה: 2 וארא את שבעת המלאכים אשר עמדו לפני האללים ווינטו להם שבעה שופרות: 3 ויבא מלאך אחר וינש אל המזבח ומחatta והב בידיו ונתן לו קטרת הרבה למתה עם תפנות כל הקדרשים על מזבח הזהב אשר לפניו הכסא: 4 ויעל עשן הקטרת עם תפנות הקדרשים מיד המלאך לפני אליהם: 5 ויקח המלאך את המחתה וימלאה אש מעל המזבח וישלך על הארץ והוא קולות ורעמים וברקים ורעש: 6 ושבעה המלאכים הם אשר בידם שבעת השופרות התעתרו לתקע: 7

עליך לשוב להנבה עוד על עמים וגויים ולשנות ומלכים
רבים:

11 **וַיִּתְּנָתֵן** **לִי** **קְנָה** **דָּוָמָה** **לְמַטָּה** **וַיַּעֲמֵד** **הַמֶּלֶךְ** **וַיֹּאמֶר**
קָוָם **וְמַדָּת** **אֶת** **הַכִּיל** **יְהוָה** **וְאֶת** **הַמּוֹבֵח** **וְאֶת** **הַמְּשַׁחַת** **וְבָוָء**
בָּוָء: **2** **וְאֶת** **הַחֶזֶר** **אֲשֶׁר** **לְפָנֶימוֹ** **לְהַכִּיל** **הַשְּׁלָךְ** **חֹצֶת**
וְאֶלְּתָן **תִּמְדְּרָה** **כִּי** **נָתָהּ** **לְנוּיוֹם** **וּרְמָסּוֹת** **אֶת** **הָעִיר** **הַקְּרָדְשָׁה**
אֲרְבָּעִים **וְשָׁנִים** **חֲדִשִּׁים**: **3** **וְאַתָּן** **לְשָׁנִי** **עָדִי** **וּנְבָאוּ** **יְמִים**
אֶלְּפָנִים **וְמַתָּמִים** **חֲדִשִּׁים**: **4** **אֱלֹהֶה** **הַמֶּנֶד** **שְׁנִי**
הַזְּהִיטִים **וְשְׁתִּי** **הַמְּגָנָרָות** **הַעֲמָרוֹת** **לְפָנֵי** **אֱלֹהִי** **הָאָרֶץ**: **5**
וְכִי **יַבְשֵׁךְ** **אִישׁ** **לְהַרְעָעָה** **לְהַמְּתָאָה** **חַצָּא** **אֲשֶׁר** **מִפְּהִים** **וְאַכְלָה** **אֶת**
אַיִבָּהֶם **וְכֹן** **כָּל** **הַמְּבָקֵשׁ** **לְהַרְעָעָה** **לְהַמְּתָאָה** **מוֹתָה**: **6** **וְלְהַמְּתָאָה**
הַשְּׁלָטָן **לְעַצְרָה** **אֶת** **הַשְּׁמִים** **וְלֹא** **וְהַיְהָ** **מַטָּר** **בִּימֵי** **נְבוֹאתָם**
וַיִּשְׁלַטּוּ **עַל** **הַמִּים** **לְהַפְּכָם** **לְדָם** **וְעַל** **הָאָרֶץ** **לְהַכְתָּה** **בְּכָל**
נָגָן **מִדִּי** **יְהִפְצֹו**: **7** **וְאַחֲרֵי** **הַשְּׁלִימָם** **עוֹדוֹתָם** **הַחִיה** **הַעַלְהָה**
מִן **הַתְּהוֹם** **הַעֲשָׂה** **עַמְּהָם** **מִלְחָמָה** **וְתוֹכֵל** **לְהַמְּתָאָה** **וְהַרְנָתָם**:
8 **וְהִי** **תְּהִוָּה** **נְבָלָתָם** **בְּרַחְוֹבָה** **הַגְּדוֹלָה** **(Abyssos g12)**

הַנְּקָרָת **כַּפֵּי** **הָרוּחָה** **בָּשָׂם** **סְדוּם** **וּמְצָרִים** **אֲשֶׁר** **שָׁם** **נִצְלָב**
נִמְּ אַדְנִינוֹ: **9** **וּרְבִּים** **מִן** **הָעָמִים** **וְהַמְּשִׁפְחוֹת** **וְהַלְשָׁנוֹת**
וְהַגְּנוֹים **יְרָא** **אֶת** **נְבָלָתָם** **יְמִים** **שְׁלָשָׁה** **וְחַצִּי** **וְלֹא** **יְתַנוּ** **אֶת**
נוּיָתָם **לְשׁוֹם** **בְּקָרִים**: **10** **וַיִּשְׁבַּי** **הָאָרֶץ** **וַיִּשְׁמַחְוּ** **עַלְיהֶם**
וַיַּעֲלוּ **וְיִשְׁלַחְוּ** **מְנוֹתָה** **זֶה** **לֹזֶה** **כִּי** **שְׁנִי** **נְבָאוֹתָם** **הָאָלָה**
הַכָּאִבוֹ **אֶת** **יְשִׁבְיָה** **הָאָרֶץ**: **11** **וַיֹּהֵי** **אַחֲרֵי** **יְמִים** **שְׁלָשָׁה** **וְחַצִּי**
וְתַּבָּא **בָּהָם** **רוֹחַ חִיָּם** **מִתְּאֵלָהִים** **וַיַּעֲמֹדוּ** **עַל** **גּוֹלִים**
וְאַיִמָּה **גְּדוֹלָה** **נַפְלָה** **עַל** **כָּל** **רַדִּיהם**: **12** **וַיִּשְׁמַעְוּ** **כָּל** **גּוֹלִים**
מִן **הַשְּׁמִים** **מִרְדָּבָר** **אֲלֵיכֶם** **לְאָמֵר** **עַלְיוֹ** **הַנָּהָה** **וַיַּעֲלוּ** **בְּעָנָן**
הַשְּׁמִימָה **וְשְׁנָאָהָם** **רָאִים** **אֶת**: **13** **וּבְשָׁעָה** **הַשְׁנִית** **חַלְפָה** **הַלְכָה**
כְּבָדָ **לְאָלָהִי** **הַשְׁמִים**: **14** **הַצְּרָה** **הַשְׁלִישִׁית** **מִהְרָה** **תְּבוֹא**: **15** **וְהַמֶּלֶךְ**
הַשְּׁבִיעִי **תַּקְעַ** **בְּשִׁופֶר** **וְחַקְלָותָן** **נְדוּלִים** **בְּשָׁמִים** **וְיָמְרוּ**
הַנָּהָה **מְמִלְכַת** **הָעוֹלָם** **הִי** **תָּהָא** **לְאַדְנִינוֹ** **וְלְמִשְׁיחָה** **וְהַיָּמָלֵךְ**
לְעוֹלָמִיָּם: **(g165 a16)** **16** **וְעַשְׁרִים** **וְאֶרְבָּעָה** **הַזְּקִינִים**
הַיְשִׁבְתִּים **לְפָנֵי** **הָאֱלֹהִים** **עַל** **כְּסָאותָם** **נַפְלָוּ** **עַל** **פְּנֵיהם**
וַיִּתְחַזּוּ **לְאָלָהִים**: **17** **וְיֹאמְרוּ** **מוֹדִים** **אַנְתָנוֹ** **לְךָ** **יְהוָה**
אֲלֵיכֶם **צְבָאוֹת** **הַהְוָה** **וְהַיָּה** **וַיְבֹא** **כִּי** **לְבִשְׁתָעֵד** **גְּדוֹלָה**
וְגְמַלֵּךְ: **18** **וְהַגְּנוֹים** **קְצֹפּוּ** **וַיְבֹא** **קְצֹפֵךְ** **וְעַת** **הַמְּתִים** **לְהַשְּׁפֵט**

אשר לפנֵי אלְהִים: **14** **וַיֹּאמֶר** **לִמְלָאֵךְ** **הַשְׁבִי** **אֲשֶׁר** **הַשּׁוֹפֵר**
בַּיָּדוֹ **הַגְּדוֹלָה** **נַהֲרָה** **פְּרָתָה**: **15** **וַיֹּתְּרוּ** **אֲרַבְּעָה** **הַמְּלָאִים**
אֲשֶׁר **הַיּוּ** **נוֹכְנוּ** **לְשָׁעָה** **וְלִיּוֹם** **וְלְחַדְשָׁה** **וְלְשָׁנָה** **לְהַמִּתָּה**
שְׁלִישִׁית **בְּנֵי** **הָאָדָם**: **16** **וַיֹּהֵי** **מִסְפֵּר** **צְבָאוֹת** **הַפְּרָשִׁים**
שְׁתִּי **רְבּוֹא** **רְבָבָות** **וְאַנְיָ שְׁמַעְתִּי** **מִסְפָּרִים**: **17** **וְכֹן** **רְאִיטִי**
בִּמְרָאָה **אֶת** **הַסּוּסִים** **וּרְכִבְיָהָם** **אֲשֶׁר** **שְׁרִינְוֹתָהָם** **כְּעִין**
אֲשֶׁר **וְתַּכְלַת** **וְגִפְרִית** **וְרְאִישִׁי** **הַסּוּסִים** **כְּרָאִישִׁי** **אֲרִיוֹת** **וְתַּכְאָ**
מִפְּהִים **אֲשֶׁר** **וְקִיטְוֹר** **וְגִפְרִית**: **18** **וְתָמָתָה** **שְׁלִשִּׁת** **בְּנֵי** **אָדָם**
בְּשַׁלְשָׁה **הָאָלָה** **בָּאָשׁ** **וּבְקִיטְוֹר** **וּבְגִפְרִית** **הַיְצָאָה** **מִפְּהִים**
כִּי **כָּה** **הַסּוּסִים** **בְּפִיהָם** **כִּי** **זָנוֹבָם** **דּוֹמִים** **לְנַחְשִׁים** **וְיָשָׁ**
לְהַמִּם **רָאִים** **וּבָהֶם** **יְשִׁחְחוּ**: **20** **וְשָׁאָר** **בְּנֵי** **אָדָם** **אֲשֶׁר** **לֹא** **לֹא**
נָהָרְנוּ **בְּמִגְוֹתָה** **הָאָלָה** **בְּכָל** **זֹאת** **לֹא** **שָׁבוּ** **מִמְעָשֵׁי** **דִּיְהָם**
מִהַּשְׁתָּחֹות **עוֹד** **לְשָׁדִים** **וּלְעַצְבִּים** **וְהַבָּ** **וּכְסָף** **וְנְחַשְּׁת** **וְאַבְןָ**
וְעַזָּ **אֲשֶׁר** **לֹא** **רָאָוּ** **וְלֹא** **יִשְׁמַעְוּ** **וְלֹא** **יַהֲלֹכוּ**: **21** **וְלֹא** **שָׁבוּ**
מִדְרָכָם **לְרַצְחָה** **וּלְכַשְּׁפָה** **וּלְזִנּוֹת** **וּלְגַנְבָּה**:

10 **וְאֶרְאָ** **מִלְּאֵךְ** **אֲחֵר** **אָבִיר** **יָרַד** **מִן** **הַשְּׁמִים** **וְהַוָּעָה**
עַנְן **וְעַל** **רְאֵשׁוֹ** **כִּמְרָאָה** **קַשְׁתָה** **הָעָנָן** **וּבְנוּיָה** **כִּשְׁמֶשׁ** **וּרְגָּלִי**
כְּעִמּוֹדֵי **אֲשֶׁר**: **2** **וּבַיּוֹד** **סְפִּרְתָּן** **חֲטֹוֹת** **וַיִּשְׁמַח** **אֶת** **רֶגֶל**
יְמִינָה **עַל** **הַיּוֹם** **וְאֶת** **שְׁמָאָלוֹ** **עַל** **הָאָרֶץ**: **3** **וַיִּקְרָא** **בְּקוּלָה**
גְּדוּלָה **כָּאֵשׁ** **וְיָשָׁגֵן** **הָאָרְבִּיה** **וּבְקָרְבָּוֹ** **שְׁבָעָתָה** **הַרְעָםִים**
בְּקוּלָתִים: **4** **וְכָדְבָר** **שְׁבָעָתָה** **הַרְעָםִים** **בְּקוּלָתִים** **חַפְצָתִים**
לְכֹתְבָה **וְאַשְׁמָעָה** **קוֹל** **מִן** **הַשְּׁמִים** **אֲשֶׁר** **תָּהָוָם** **אֲשֶׁר** **שְׁבָעָתָה**
דְּבָרָו **שְׁבָעָתָה** **הַרְעָםִים** **וְאֶל** **תְּחַתְּבָה** **זֹאת**: **5** **וְהַמֶּלֶךְ** **אֲשֶׁר**
רָאִיתָו **עַמְדָה** **עַל** **הַיּוֹם** **וְעַל** **הָאָרֶץ**: **6** **וַיִּשְׁבַּע** **בְּחוּלִי** **הַעֲלָמִים**
וְיִשְׁבַּע **בְּחוּלִי** **הַעֲלָמִים** **אֲשֶׁר** **בָּרָא** **אֶת** **הַשְּׁמִים** **וְכָל**
אֲשֶׁר **בָּהָם** **וְהָאָרֶץ** **וְכָל** **אֲשֶׁר** **בָּהָם** **וְכָל** **אֲשֶׁר** **בָּוּ** **כִּי** **לֹא**
יְהִיָּה **עוֹד** **זָמָן**: **7** **אֲךָ** **בִּימֵי** **קוֹל** **הַמֶּלֶךְ** **הַשְּׁבִיעִי**
בָּעֵת **עַמְדוֹ** **לְתַקְעֹו** **וּנְשָׁלָם** **סְדָד** **הַאֱלֹהִים** **כְּאֶשֶׁר** **בָּשָׂר** **הַשְּׁבִיעִי**
עַבְדָּיו **הַנְּבִיאִים**: **8** **וְהַקּוֹל** **אֲשֶׁר** **שְׁמַעְתִּי** **מִן** **הַשְּׁמִים** **שְׁבָעָתָה**
לְדִבְרֵי **הַנְּבִיאִים**: **9** **וְהַקְרָבָה** **לְךָ** **וְקַח** **אֶת** **הַסְּפָר** **הַפְּתֻוחָה** **אֲשֶׁר**
לְדִבְרֵי **אָלֵי** **לְאָמֵר** **לְךָ** **וְקַח** **אֶת** **הַסְּפָר** **הַפְּתֻוחָה** **אֲשֶׁר**
בַּיָּדוֹ **הַמֶּלֶךְ** **הַעֲמֵד** **עַל** **הַיּוֹם** **וְעַל** **הָאָרֶץ**: **9** **וְאָבָא** **אֶל**
הַמֶּלֶךְ **וְאָמַר** **לֹו** **תְּנָהָי** **לִי** **אֶת** **הַסְּפָר** **וְיֹאמֶר** **אֶלְיָ** **קָח** **וְאֶלְלָ**
אַתְּ **וְיִמְרֶד** **לְבַטְנֵךְ** **אֶבֶל** **בְּפִיכְךְ** **יְהָה** **מַזְקָה** **כְּדָבֵשָׁ**: **10** **וְאַקְחָה**
אֶת **הַסְּפָר** **מִיד** **הַמֶּלֶךְ** **וְאֶלְלָהִי** **וְיֹהָה** **בְּפִיכְךְ** **כְּדָבֵשָׁ** **לְמַתּוֹק**
וְאַחֲרִי **אֲכַלְיָ** **אַתְּ** **וְיִמְלָא** **בְּטַנְיָ** **מַרְוּרִים**: **11** **וַיֹּאמֶר** **אֶלְיָ**

כתרים ועל ראייה שם גנופים: 2 והחיה אשר ראיינו מראה כנמר ורגליה כרגלי רב ופה כפי אריה וויתן לה התניין את כחו ואת כסאו וממשל רב: 3 וארא והנה אחד מראיה כפוצע עד מוות ומכת מוות אשר לו נרפא והשתומם כל הארץ אחריו החיה: 4 ווישתחוו להן אשר נתן משלחה לחיה ווישתחוו לחיה ויאמרו מי ידמה להיה ומוי יכול להלחם אתה: 5 וויתן לה פה ממול נדלות וגאצות ושלטן נתן לה להלחם ארבעים ושנים כדשים: 6 וויתח את פיה לנאה אל האלים ותנאי את שמו ואת המשכו ואת החנים בשם: 7 וויתן לה לעשות מהלהמה עם הקדשים ולנצחם וויתן לה ממשלה על כל משפחה עם ולשון גנו: 8 ווישתחוו לה כל ישבי הארץ אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים אשר לשא הטבוח מים והוסר חבל: 9 כל אשר און לו ישמע: 10 כל המוליך לשבי ילק בשבי וכל ההרגן בחרב הרן הירג בחרב בוה סבלנות ואמונה הקדשים: 11 וארא חיה אחרית עלה מן האדמה ולה קרנים כקרני שם ומדברת כתניין: 12 והיא עשה כל פקודי החיה הראשונה בפניה ומביאה את הארץ וישיבה להשתחוות לחיה הראשונה אשר נרפא מכת מוות אשר לה: 13 וונתנת אותות נדלות ונם אש מן השמים תוריד ארץ לעיני בני אדם: 14 וויתעה את ישבי הארץ על ידי האותות אשר נתן לה לעשות בפניה החיה באמירה אל ישבי הארץ לעשות צלם לחיה אשר הכתה מכת חרב ותחי: 15 וויתן לה تحت רוח בצלם החיים למען דבר ידרבר צלם החיים ועשה כי כל אשר אימן משתחים לצלם החיים מוות יומתו: 16 ווועש כי כלם למקנן ועד נדול אם אביוון ואם עשיר נם בני החרים נם העברים יתוותו על די ימין או על מצחטם: 17 וכי לא יוכל איש לknות או לזכיר כי אם בהיות עליו תחיה או שמה או מספר שמה: 18 בזה הכמה מו אשר לו תבונה יחשב מספר החיה כי מספר בן אדם הוא ומספרו שיש מאות ושים ושש:

14 וארא והנה שהעדר על הר ציון ועמו מאה אלף וארבעים וארבעה אלף הנשים שם אביו כהוב על מצחותם: 2 ואשמען קול מן השמים קול מים רכבים וכקול רעם נדול ואשמען קול תפשי כנור המגננים בכוורתיהם: 3 ווישרו כשר חדש לפני הכסא ולפני ארבע החיות

ולחת שכר לעבדיך הנבאים ולקדשים וליראי שマー למקנן ועד נדולם ולהשחתת את משחיתו הארץ: 19 ופתח היכל יהוה בשם וירא ארון בריתו בהיכל ויהי ברקים וקלות ורעים ורעם וברך כבד:

12 ואות גדולה נראית בשם אשר המשב לבושה והירח תחת רגליה ועל ראה עטרת שנים עשר כוכבים: 2 והיא הרה וזעק בחבליה ותקש בבלטה: 3 ותרא אותה אחרת בשם והנה תנין נדול אדם כאש ולן שבעה ראשים ועשר קרנים ועל ראשיו שבעה כתרים: 4 זונבו שחם מן השמים שלישית הכוכבים וישיליכם ארצתה ויתיצב התנין לפני האשה הצללה לדת למען בלע את בנה בבלטה: 5 ותולד בן זכר העיד לרעות כל הגויים בשבט ברזיל וילקח בנה אל האלים ואל כסאו: 6 והאשה ברוחה המדобра אשר שם הוכן לה מקום מאת אלדים למען כלכליה שם ימים אלף ומאות ושים: 7 ותהי מלחמה בשמים מיכאל ומלאכיו נלחמים בתנין והתנין נלחם ומלאכיו: 8 ולא התזקן גם מקומם לא נמצא עוד בשם: 9 וווטל התנין הנדול הנחש הקדמוני אשר נקרה שמו מלשין ושطن המדריך תבל כליה הוא הוטל ארצתה ומלאכיו עמו הוטלו: 10 ואשמען קול נדול בשמים ויאמר עתה בא ישות אל הדינו ועו ומלכותו וממשלת מישחו כי הורד שוטן אחינו העמד לשטן לנוי אלהינו יומם ולילה: 11 והם נצחחו למען דם השה ולמען דבר עדותם ולא אהבו את נפשם עד למות: 12 רנו על זאת שמים ושכניםיהם אוו לישבי הארץ וים כי ירד אליכם המלשין בחמה גדולה כי קזחה עתו: 13 ויהי כאשר ראה התנין כי הוטל ארצתה וירדף את האשה אשר ילדה את הזכר: 14 וויתנו לאשה שתי כנפי הנשר הנדול לעוף המדобра אל מקומה אשר חכלכל שם מועד מועדים וחצי מפני הנחש: 15 ווישלח הנחש נהר מים מפיו אחריו האשה לשטפה בנהר: 16 ותעזר הארץ את האשה ותפחח הארץ את פיה ותבלע את הנהר אשר שלח התנין מפיהו: 17 ויקצף התנין על האשה וילך לעשות מלחמה עם יתר ורעה השמורים פקודי אלדים ואשר להם עדות ישע:

13 ואדי עמד על חול הים וארא חיה עלה מן היםolla שבעה ראשים ועשר קרנים ועל קרנית עשרה

15 וארא אותן אחרת בשמות גדרלה ונפללה שבעה מלאכים הנשאים את שבע המכות האחרונות כי בהן כל זה עם אלהים: 2 וארא כים זוכיות בלול באש ואת המתגברים על החיים ועל צלמה ועל תורה ועל מספר שמה עמדים על ים הזכוכית וככרות אליהם בידיהם: 3 וישרו את שירת משה עבור אלהים ושירת השה לאמר נדולים משיך ונפלאים יהוה אליהם צבאות צדק ואמות דרכיך מלך הגוים: 4 מי לא ייראך יהוה ולא יכבד את שמק כי קדוש אתה לברך כי כל הגוים יבאו וישתחוו לפניך כי נלו משפטיך צדקך: 5 ואחריו כן ראיות והנה נפתח היכל משכן העדות בשמות: 6 ויצאו מן היכל שבעה המלאכים הנשאים את שבע המכות מלבושים בד טהור וצחח והנוראים אוורי זהב על לבביהם: 7 ואחת מארבעה החיות נתנה אל שבעת המלאכים שבע קערת זהב מלאות חמת האלהים החיו לעולמי העולמים: (א) 8 וימלא היכל עשן מכבוד אלהים ועז ולא יכל איש לובא אל היכל עד אשר כלו שבע המכות אשר בידי שבעה המלאכים:

16 ואשמע קול נдол מן היכל האמר אל שבעת המלאכים לכו ושבבו את קערת חמת האלהים ארצה: 2 וילך הראשון וישפוך את קערתו על הארץ וייו השין רע ומכאיב באנשים אשר עליהם תוחיה ובמשתחים לצלמה: 3 וישפוך השני את קערתו על הים וייו לדם כדם חלל ותמות כל נפש היה אשר בים: 4 וישפוך השלישי את קערתו בנחרות ובמעינות המים וייו לדם: 5 ואשמע את מלאך המים אמר צדק אתה הווה והיה ותקדוש כי כן שפטת: 6 כי דם קדשים ובנאים שפכו ודם השקדים כי גמול ידים הוא: 7 ואשמע את המזבח אמר אמנים כי יהוה אלהים צבאות אמת וצדק משפטיך: 8 וישפוך המלאך הרביעי את קערתו על המשמש וינתן לו לצרבת את בני אדם באש: 9 ויזרבו בני אדם בחם נдол וינדרפו את שם אלהים אשר לו המשלחה על המכות האלה ולא שבו לתחת לו הכבוד: 10 וישפוך החמישי את קערתו על כסא החהה ותחשך מלכותה וינשכו מכאב לב את לשונם: 11 וינדרפו את אלדי השמיים ממכabs ושהינם ולא שבו ממעשיהם: 12 וישפוך הששי את קערתו על הנهر הנдол נهر פרת ויחרבו מימיו למען תישר מסלה

ולפני הוקנים ואין איש אשר יוכל ללמד את השיר זולתי מאת האלף וארבעים וארבעה אלףים ההם אשר נקנו מן הארץ: 4 אלה הם אשר לא נאנלו בנשים כי בתולות הנה אלהם המכדים אחורי השה אל כל אשר ילך אלה נקנו מותק בני האדם לראשתם בכוורים לאלהם ולשה: וותרמויות לא נמצאה בפייהם כי תמים המה לפני כסא האלהים: 6 וארא מלאך אחר מעופף במרום הרקיע אשר היה לו בשורת עולם לבשר את ישבי הארץ ואת כל נוי ונשפהה ולשון ועם: (ג) 7 ויאמר בקהל גודל יראו את האלהים והבו לו כבוד כי בא עת משפטו והשתחו לעשה שמיים וארץ את הום ומעינות המים: 8 ומלאך אחר בא אחריו ויאמר נפלת נפלת בכל העיר הנдолלה כי השקחה כל הגוים מיין חמת אלהים יין או על דדו: 10 גם הוא שתה ישתה מיין חמת אלהים יין בלתי מוחל הנמסך בכוס זומו ויענה באש ונפרית לפני המלאכים הקרים ולפני השה: 11 וועשן ענפים יעללו לעולמי עד ולא ימצאו מנוחה יומם וליליה המשתחווים לחייה ולצלמה ואשר ישא אתתו שמה: (א) 12 בזה סבלנות הקרים ביה השמירים את מצות האלהים ואת אמונה ישוע: 13 ואשמע קולם מן השמיים מדבר אליו כתב אשרי המתים אשר ימותו באדורן מעתה אמנים כן אמר הרוח למען ינוחו מעמלם ומעשייהם הילך ילכו אחריהם: 14 וארא והנה ענן בהיר ועל הענן ישב כדמות בן אדם ועל רأسו עטרת זהב ובידו מגן מلطש: 15 ומלאך אחר יצא מן היכל ויזעק בקהל נдол אל הישב על הענן לאמור שלח מגולך וקצר כי בא העת לקוצר כי ישב קציר הארץ: 16 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר והארץ נקצרה: 17 ומלאך אחר יצא מן היכל אשר בשמיים ונם לו מגן מلطש בידו: 18 ויצא מלאך אחר מן המזבח וממשלו על האש ויקרא קול נдол אל אשר בידיו המגנול המلطש לאמור שלח מגולך המلطש ובצד את נפל הארץ כי בשלו ענבייהם: 19 ווניף המלאך את מגנו על הארץ ויבצר את אשכלת נפל הארץ וישליךם בנה חמת אלהים הנдолלה: 20 ותדרך הגת מוחוץ לעיר ויצא דם מן הגת עד רסני הסוסים דרך אלף ושת מאות ריס:

והאחר עוד לא בא והוא כי יבוא עמד יעד לעת מעת:
בזהה אשר היה והוא מן השבעה
וילך לאבדון: 12 ושר הקרים אשר ראות עשרה
מלךים הם אשר לא קבלו מלכות עד הנה רק לשעה
אתה ממשלה מלכים יקבלו עם החיים: 13 וללאה עצה
אתה ואת כהן ואת מושלכם יתנו לך: 14 הנה ילחמו
בשה והשה יוכל להם כי הוא אדני האדנים ומלך
המלךים ועמו הקרים והבחורים והנאמנים: 15 ויאמר
אליהם הנה אשר ראות הזונה ישוב עליהם
עמים והנינים המה ונויים ולשנות: 16 ויעשר הקרים אשר
ראיות והחייה המה ישנאו את הזונה ועשה גלמודה וערמה
ואכלו את בשרה ואתה ישרפו באש: 17 כי האלים נתן
בלכם לעשות את עצה ולשנות עצה אחת ולתת את
מושלכם להזיה עד כי ישלמו דברי האלים: 18 והאה
אשר ראות היא העיר הנדולה אשר היא נברת ממלכות
הארץ:

18 אחרי כן ראיו מלך אחר יורד מן השם אשר
לו שלטן גדול והארץ האירה מכבדו: 2 וירא בקהל
עו לאמר נפלת נפלת נפלת בבל הנדולה והיה נוה שעירים
ומשרם לכל רוח טמא ומשמר לכל עוף טמא ונמאס: 3
כי מין חמת גנותה שתו כל הנינים ומלךי ארץ גנו עמה
וסחרי ארץ משפט תענינה העשירו: 4 ואשמע קול
אחר מן השם האמר צאו ממנה עמי פן תחבורו אל
חמתה ופן תקחו ממכותיה: 5 כי חמתה הגינו עד
לשמיים ויזכר אליהם את עונותה: 6 שלמו לה גמולה
שגולה לכם ועשו לה כפלים כפולה בcosa אשר מסכה
מסכו לה כפלים: 7 כאשר התרוממה והתעננה כן תננו
לה חבל ואבל כי אמרה בלבבה אני ישובי מלכה ולא
אהיה אלמנה ואבל כי אמרה בלבבה אני ישובי מלכה ולא
יהו אלהים השפט אתה: 9 ויבכו ויספרו עליה מלכי
ארץ אשר גנו והתעננו עמה בראשם את עשן שרפה: 10
ונזרוק יעדנו מפני אימת עניהם ואמרו אוי לך בבל
העיר הנדולה העיר החקה כי בשעה אחת בא משפטך:
וושחרי הארץ בכים ומחבלים עליה כי עתה לא יקנה
עוד איש את משא אניותם: 12 את משא זהב וכסף ואבן

למלךים אשר מנורה שם: 13 וארא והנה מפי התניין
ומפי החהה ומפי נביא השרק יצאות שלוש רוחות טמאות
דומת לטרדים: 14 כי רוחות השדים הנה עשות אותות
ויצאות אל מלכי ארץ ותבל כליה לאספם למלחמה
היום ההוא הנדול יום אלה הצבאות: 15 הנה בא כנני
אשרי השקר ושמר את בנדוי למען לא ליך ערם וראו
את ערות: 16 ויאסף אתם אל המקום הנקרא בעברית
הר מנדון: 17 וישפך המלך השביעי את קערתו על
האור ויצא קול גדול מהיכל השם מן היכס ויאמר
היה נהיתה: 18 ויהיו קלות ורעים וברקים ויה רעש
גדול אשר לא היה כמוה למן היה אדם על הארץ רעש
זהו גדול עד מאר: 19 והעיר הנדולה נחלקה לשלה
חקים ותפלגה ערי הגנים ותוצר בבל הנדולה לפני
אללים تحتהcosa יון חמת אפו: 20 ווינס כל או ותחריט
לא נמצאו: 21 וברך כבד ככבר ירד מן השם על בני
האדם וינרפו בני האדם את האלים על אדרות מכת
הברך כי כבירה מכתו מאר:

17 ויבא אחד מן שבעה המלכים הנשים שבע
הקדורות וידבר אליו לאמר בא ואראך את משפט הזונה
הנדולה הישבע על מים רבים: 2 אשר גנו אתה מלכי
האדמה וישכרו שני תבל מין תונתה: 3 ווילכני ברוח
המדברה וארא והנה אש ישוב על חיה אדמה כתולע
מלאת שמות נדופים ולה שבעה ראשי ועשר קרנים: 4
והאה לובשה ארגמן ושני והוא ממללה בזבב ואבן
יקרה ופנינים ובידהcosa זהב מלאה תועבות וטמאת
הזונות ותועבות האדמה: 6 וארא האש שכוורתה מדם
הקדושים ומדם עדי ישוע ואשותם על המראה שמה
נדולה: 7 ויאמר אליו המלך למה זה השותומת אני אמר
לך את סוד האש והזיה הנשאת אתה בטלת שבעת
הראשים ועשרת הקרים: 8 ה生气 אשר ראות היתה
ואינה ועתידה לעלות מן התחום וללכט לאבדון וישבי
הארץ אשר שם איןנו נכתב בספר החיים מיום הוסד
תבל ישחומו בראשם את ה生气 אשר היה הרים שבעת
ותבוא: 9 בזיה להבין לאשר לה כלמה שבעת
הראשים שבעת הרים מהם נפלו והאחד ישנו
10 ושבעה מלכים המה חמשה מהם נפלו והאחד ישנו

ו Ashton התקדשה: 8 ו נתן לה ללבש בוץ טהור וצח
 כי הבוץ הוא צדוקת הקדשים: 9 ו אמר אלי כתוב
 אשרי הקרואים אל משתה חתנת השה ויאמר אלי אלה
 הדברים אמרתם הם דברי אלהים: 10 ואפל לפני רגליו
 להשתחו לוי ויאמר אלי ראה אל תעשה ואת עבר כמוך
 אני וחבר לך ולאחיך אשר להם עדות ישוע השתחו
 לאלהים כי עדות ישוע היא רוח הנבואה: 11 וארא את
 השם נפתחים והנה סוס לבן והרכב עלייו נקרא נאמן
 ואמתי ובצדך הוא שפט ולחים: 12 ו עניינו כלבת אש
 וערחות הרבה על ראשו ויש לו שם כחוב אשר לא ידע
 איש כי אם הוא לבדו: 13 והוא לבוש בלבוש מادرם בדם
 ושמו נקרא דבר האלהים: 14 ו צבאות השם יצאים
 אחורי על ססם לבנים מלבושים בוגרי בץ לבן וטהור:
 15 ו מפיו יצאת חרב חרדה להכות בה את הגוים והוא
 ררעם בשבט ברזיל והוא דרך יין חמת אף אלהי
 הצבאות: 16 ועל בנדור ועל ירכו כתוב שם מלך המלכים
 ואדרני האדרנים: 17 ו ארא מלאך אחד עומד בשמן ויצעק
 בקהל נדול ויאמר אל צפור כל כנף אשר תעופ במרום
 הרקיע באו והאפסו על זבח האלהים הנדול: 18 ואכלתם
 בשר מלכים ובשר שרוי אלפים ובשר נבורים ובשר
 סוסים ורכבייהם ובשר כל בני חורי ומלכי הארץ ואגפיהם
 עם הנדולים: 19 ו ארא את החיה ומלכי הארץ ונפחים
 נקhalim לעשות מלחמה עם הרכב על הסוס ובצבאו:
 20 ו תחפש החיה ונביא השקר אתה אשר עשה אותן
 לפניה אשר הריח בהן את נשאי תחיה והמשתווים
 לצלמה וחיים השלכו שניהם בנאם האש עבר בgefährת:
 21 (Limnē Pyr g3041 g4442) מפי הרכב על הסוס וככל העוף שבעו מבשרם:

20 ו ארא מלאך יורד מן השם ובירדו מפתח התחום
 וככל נדול (Abyssos g12): 2 ו יתפשה את התנין את הנחשת
 הקדמוני הוא המלישין והוא השטן ויאסרו לאף שנים:
 3 ו ישליךו בתהום ויסגר בעדו ויוחתם עליו למען לא
 ידיח עוד את הגוים עד כלות אלף השניהם ואחרי כן יתר
 לזמן מצער: 4 ו ארא כסאות ושבוי עלייהם
 והמשפט נתן בידם ונפשות ההרונאים על עדות ישוע ועל
 דבר האלהים ואשר לא השתחו לחייה ולצלמה ולא
 קבלו את תוה על מצוחם ועל ידם ויקומו ויחיו וימלכו

ירקה ופנינים ובוץ וארגן ומשי ושני וכל עצי בשם וכל
 כלי שנבאים וכל עץ יקר וכלי נחשת וברזל ושיש:
 13 וקמנון וקטרת סמים ומר ולבונה ויין ושמן וסלת
 וחטים ומקנה וצאן וסוסים ומרכבות גנווות ונפש אדם:
 14 והמנדרים מחמד נפשך אולו ממרק וכל שמן ומצהיר
 אבד ממרק ולא תמצאים עוד: 15 ו רכליהם אשר העשירו
 ממנה יעדו מרוחק מפני אימת ענוה ובכו והתאבלו:
 16 ואמריו אווי העיר הנדולה המכסה בשש וארנמן
 ושני ומכללה בזוהב ובבן יקרה ופנינים כי בשעה אחת
 החרב עשר נדול כזה: 17 וכל חבל וכל בעל מעברת
 והמלחים וכל עשי מלאכה ביום עמדו מרוחק: 18 ו יצעקו
 בראתם עשן שרפה לאמר מי בערים כעיר הנדולה:
 19 ו יזרקו עפר על ראשיהם ויצעקו בכיה וספוד לאמר
 אווי אווי העיר הנדולה אשר בה העשירו מהונה כל אשר
 להם אניותם כי בשעה אחת החרבת: 20 רנו עליה
 השם והשליחים הקדשים והנביאים כי שפט אלהים
 את משפטכם ממנה: 21 ו ישא מלאך נורא ابن נדולה
 כפלח רכב וישליך אל תוך הים לאמר ככה תשלך
 במערצה בבבל העיר הנדולה ולא תמצא עוד: 22 ו קול
 המננים בכנוור והמנזירים ומחללים בחיללים ומוחזרים
 בחצירותם ביל ישמע עוד בתוךך וכל חרש והשב בבל
 ימצא אך עוד וקול רהים ביל ישמע עוד בקרבך: 23 ו אර
 נר לא יארך עוד וקול חתן וקול כללה לא ישמע אך
 עוד כי נגעיך היי נכבדי ארץ ובכשיפך תעו כל הנויים:
 24 ובזה נמציא דם הנביאים והקדשים וכל הרוגי ארץ:

19 אחריו כן שמעתו קול גדול כקהל המון רב בשם
 האמרים הללויה היושעה והכבוד וההע ליהו אלהינו:
 2 כי אמת ושר משפטיו כי שפט את הזונה הנדולה
 אשר השחיתה את הארץ בתונתה וידרש מירה טאת דם
 עבדיו: 3 ו ישנו ויאמרו הללויה ועשנה יעללה לעולמי
 עולמים: 4 (אָהָן g165) וعشרים ואربعה הוקנים וארבע
 החיות נפללו על פניהם וישתחוו לאלהים הישב על הכסא
 ויאמרו אמן הללויה: 5 ו קול יוצא מן הכסא ויאמר הללו
 את אלדינו כל עבدي ויראיו הוקנים עם הנדרלים: 6
 ואשמע כקהל המון רב וכקהל מים רבים וכקהל רעים
 חוקים ויאמרו הללויה כי מלך אלדינו יהוה צבאות:
 7 נשמהה ונגילה ונתנה לו הכבוד כי בא חתנת השה

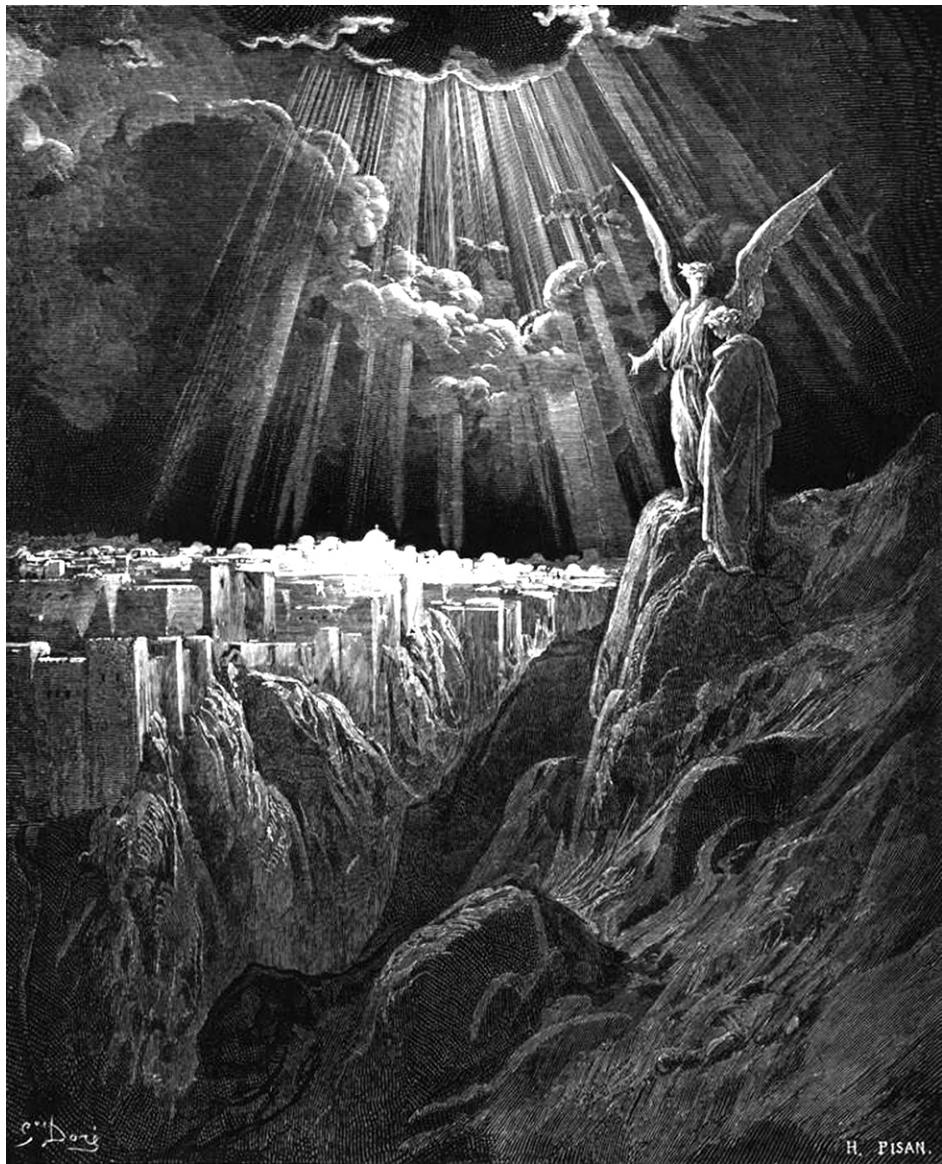
המכובדים חלוקם יהיה באנם הבער באש ונפרית אשר הוא המות השני : Limnē Pyr g3041 g4442) 9 ויבא אליו אחד משבעת המלכים הנשאים שבע הקערות המלואות שבע המכות האחרונות וידבר אליו לאמר בא ואראך את הכללה אשת השהה : 10 וויליכני ברוח על הר נדול ונגה ויראני העיר הנדרולה ירושלים הקדושה וירדת מן השמיים מأت האלהים : בו ויש לה כבוד אליהם ואור נגהה כאבן קירה MADE כאבן ישפה המבתקת כעין הקרה : 11 ויש לה חומה נדרולה ונגהה ושנים עשר שערים לה ועל השערים שניים עשר מלכים ושמות כהובים עליהם אשר הם שמות שניים עשר שבטי בני ישראל : 12 שערים שלשה מזרוח שערים שלשה מצפון שערים שלשה ממערב ושערים שלשה ממערב : 14 ולחותה העיר שניים עשר מוסדות ועליהם שניים עשר שמות לשנים עשר שליחי השה : 15 וביד המדבר אליו היה קנה זהב למך בו את העיר ואת שעריה ואת חומתה : 16 ומושב העיר מרבע וארכה כרחבה וימד את העיר בקנה המדרה שניים עשר אלף ריס ארכה ורחבה וקומה שום המה : 17 וימד את חומתה על מאה וארבעים וארבעה אמות במדת איש הייא מדרת המלך : 18 ובניין חומתה אבן ישפה והעיר זהב מופע דומה לזכוכית צבה : 19 ומוסדות חומת העיר מרכזות בכל אבני חוץ המוסד הראשון ישפה השני ספרי השלישי שבו הרביעי ברקתו : 20 החמישי יהלט נשוי אדם השבעי תרשיש השמני שהם התשיעי פטדה העשרינו נפק אחד העשר לשם שניים העשר אחלה : 21 ושנים עשר השערים הם שתים עשרה מרוגלוות כל שער ושער מרוגלוות אחת ורחב העיר זהב מופע כוכוכיות בהירה : 22 והיכיל לא ראוי בה כי יהוה אלהים צבאות הכללה הוא ושהה : 23 והעיר אינה צריכה לאור השמש ולנה הירח כי כבוד אליהם האיר לה ונרה הוא השה : 24 והננים ילכו לאורה ומלךי ארץ מבאים כבודם ותפארתם אליה : 25 וועדריה יומם לא יסנו כי לילה לא יהיה שם : 26 והביאו בה כבוד הגנים ותפארתם : 27 ולא בוא בה כל טמא ועשה תועבה ושקר כי אם הכתובים בספר החיים של השה :

22 ויראני נחל של מים חיים זך מבהיק כעין הקרה יצא מכסה האלהים ושהה : 2 ובתוך רחוב העיר וכל

עם המשיח אלף שנים : 5 ושאר המתים לא קמו לחיים עד כלות אלף השנים זאת היא התהיה הראשונה : 6 אשרי האיש וקדוש הוא אשר חלקו מקום תחתיה הראשונה באלה לא ישפט המות השני כי אם יהיו כהנים לאלהים ולמשיחו וימלכו אליו אלף שנים : 7 ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מבית משמרו : 8 ויצא להדרית את הנינים בארכע כנפות הארץ און גונג ומגנו ולקבצם למלחמה אשר מספרם כחול הים : 9 ויעלו על מרכבי ארץ ויסבו את מהנה הקדשים ואת העיר החביבה ותרד אש מאת האלהים מן השם ותאכלם : 10 והשטן אשר הדיחם השלך באמן אש ונפרית אשר שם נם החיה ונביא השקר ויסרו יומם ולילה לעולמי עולם : 11 (aiēs g165, Limnē Pyr g3041 g4442) 11 וארא כסא לבן ונדרול ואת היושב עליו אשר מפניו נסו ארץ ושמי ולא נמצא להם מקום : 12 וארא את המתים הקטנים עם הנדרלים עמדים לפני הכסא וספרים נפתחים וויפתח ספר אחר אשר הוא ספר החיים וישפטו המתים על פי הכתוב בספרים כמעשיהם : 13 ויתן הים את מותיו והמות והשואל נתנו את מותיהם וישפטו איש ממשים : 14 והמות והשואל השלכו באמן האש והוא המות השני : (Hadēs g86) 15 (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) וכל איש אשר לא נמצא כתוב בספר החיים השלך באמן האש : (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 וארא שמיי חדשים וארץ חדשה כי השמיים הראשונים והארץ הראשונה עברו והם איןנו עוד : 2 וארא את העיר הקדושה ירושלים החדשה וירדת מאת האלהים מן השמיים נכונה ככל המקשחת לבעלה : 3 ואשמע קול נдол מן השמיים לאמר הנה משכן אלהים עם בני האדם ושכן בתוכם וHEMA והוא לו לעם והוא האלהים יהיה אתם אלהים : 4 ומזה אלהים כל דמעה מעיניהם והמות לא יהיה עוד ונם אבל זעקה וכאב לא יהיה עוד כי הראשונות עברו : 5 ויאמר הישב על הכסא ההני עשה הכל חדש ויאמר אליו כתוב כי הדברים האלה אמתים ונאמנים הם : 6 ויאמר אליו היה נחתה אני אלף והחטא המנצח יירש הכל ואיה לו לאלהים והוא היה לי לבן : 8 אבל רכוי הלב ואשר אינם מאמינים והמנאים והמנאים והמנאים והזנים והמכשפים ועבדי האלים וכל

שפת הנחלה מזה ומזה עז חיים עשה פרוי שניים עשר כי מדי חדש בחדרשו ידען את פרויו ועליה העז לתרופה הנויים: 3 וכל חרם לא יהוה עוד וכסא האלהים והשה יהיה בה ועבדיו ישרתחו: 4 והנה יראו את פניו ושמו על מצחותם: 5 וליליה לא יהוה עוד ולא יצטרכו עוד לאור נר ולאור שמש כי יהוה אליהם הוא יאיר להם ומלךו עד עולם עולמיים: 6 ויאמר אליו הדרבים האלה אמתם ונאמנים הם ויהוה אלוי הנביאים הקדשים שלח את מלאכו להראות את עבדיו את אשר היה יהיה בנהריה: 7 והני בא מהר אשרי השמר את דברי נבואה בספר הזה: 8 ואני יותן הוא הראה אלה ושםם ויהו כשמי וכקראותי ואפל לפני רגלי המלך אשר הרני את אלה להשתחות לו: 9 ויאמר אליו ראה אלה תשעה ואת כי עבד כמוך אני ותבר לך ולאחיך הנביאים ולשمرיהם את דברי הספר הזה לאלהים השתחווה: 10 ויאמר אליו אל תחתם את דברי נבואה הספר הזה כי קרוב המועד: 11 והחומר יוסיף לחם והטמא יוסיף להטמא והצדיק יוסיף להצדיק והקדוש יוסיף להקדש: 12 והני בא מהר ושכרי אתי לשלם לכל איש כמעשיהם: 13 אני האלף והחטו הראש והסוף הראשון והאחרון: 14 אשרי העשיהם אתמצוותיו למען תהיה משללם בעז החיים ובאו העירה דרך השרים: 15 ומחוץ לה הכלבים והמכשפים והזונים והמרצחים ועבדי האלילים וכל אהב שקר ועשה: 16 אני יושע שלחתו את מלאכי להעד לכל את אלה בפני הקהילות אני שרש דוד ותולדתו כוכב נגה השחר: 17 והרוח והכללה אמרים בא והשמע יאמר בא והצמא יבוא והחפץ יקח מים חיים חנים: 18 מעיד אני בכל השמע דברי נבואות הספר הזה אם יוסיף איש עלייהם יוסיף עליו האלים את המבות הכתובות בספר הזה: 19 ואמם יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע האלים את לחקו מעז החיים ומעיר הקדש הכתובים בספר הזה: 20 המעד את אלה אמר אמן כן אני בא מהר אמן באהנא האדון ישוע: 21 חסד אדניינו ישוע המשיח עם כלכם כל הקדושים אמן:

H. PISAN.

וארא את העיר הקדושה ירושלים החדרה ירידת מאת האלים מן השמיים נכונה ככלה המקשחת לבעליה:
ואשמע קול נדרול מן השמיים לאמר הנה משכן אליהם עם בני האדם ושכן בתוכם ורומה יהיו לו לעם והוא
האלים יהיה אתם אליהם:
(חזון יוזען 21:2-3 HRNT)

מַדְרִיךְ הַקּוֹרָא
עֲבָרִית at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

מַילּוֹן
עֲבָרִית at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates ten special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Strong's: g12

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Strong's: g126

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn

Language: Koine Greek

Speech: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Strong's: g165

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios

Language: Koine Greek

Speech: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Strong's: g166

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

Geenna

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Strong's: g1067

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Strong's: g86

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Strong's: g3041 g4442

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol

Language: Hebrew

Speech: proper noun, place

Usage: 65 times in 17 books, 50 chapters, and 63 verses

Strong's: h7585

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō

Language: Koine Greek

Speech: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Strong's: g5020

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

מילון +

AionianBible.org/Bibles/Hebrew---Modern-Hebrew-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 63 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

לְקָם 31:8
אַל־הַרְוָמִים 7:10
חַזְוֹן יוֹהָנָן 1:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 2:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 11:9
חַזְוֹן יוֹהָנָן 7:11
חַזְוֹן יוֹהָנָן 8:17
חַזְוֹן יוֹהָנָן 1:20
חַזְוֹן יוֹהָנָן 3:20

aïdios

אַל־הַרְוָמִים 20:1
יְהֹוָה 6:1

aiōn

מְתִיעִי 32:12

מְתִיעִי 22:13

מְתִיעִי 39:13

מְתִיעִי 40:13

מְתִיעִי 49:13

מְתִיעִי 19:21

מְתִיעִי 3:24

מְתִיעִי 20:28

מָאָרָק 29:3

מָאָרָק 19:4

מָאָרָק 30:10

מָאָרָק 14:11

לְקָם 33:1

לְקָם 55:1

לְקָם 70:1

לְקָם 8:16

לְקָם 30:18

לְקָם 34:20

לְקָם 35:20

נָוִן 14:4

נָוִן 51:6

נָוִן 58:6

נָוִן 35:8

נָוִן 51:8

נָוִן 52:8

נָוִן 32:9

נָוִן 28:10

נָוִן 26:11

נָוִן 34:12

נָוִן 8:13

נָוִן 16:14

נָוִן 21:3

מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 18:15

אַל־הַרְוָמִים 25:1
אַל־הַרְוָמִים 5:9
אַל־הַרְוָמִים 36:11
אַל־הַרְוָמִים 2:12
אַל־הַרְוָמִים 27:16
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 20:1
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 6:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 7:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 8:2
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 18:3
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 13:8
הַרְאָשָׁוָה אֶל־הַקּוֹרְתִּים 11:10
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 4:4
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 9:9
הַשְׁנִית אֶל־הַקּוֹרְתִּים 31:11
אַל־הַקְלִיטִים 4:1
אַל־הַקְלִיטִים 5:1
אַל־הַאֲסִיכִים 21:1
אַל־הַאֲסִיכִים 2:2
אַל־הַאֲסִיכִים 7:2
אַל־הַאֲסִיכִים 9:3
אַל־הַאֲסִיכִים 11:3
אַל־הַאֲסִיכִים 21:3
אַל־הַאֲסִיכִים 12:6
אַל־הַפְלִיטִים 20:4
אַל־הַקּוֹלִיטִים 26:1
טִמְוָת 17:1
טִמְוָת 17:6
טִמְוָת 10:4
טִמְוָת 18:4
לְשִׁיטָּס 12:2
אַל־הַנְּבָרִים 2:1
אַל־הַנְּבָרִים 8:1
אַל־הַנְּבָרִים 6:5
אַל־הַנְּבָרִים 5:6
אַל־הַנְּבָרִים 20:6
אַל־הַנְּבָרִים 17:7
אַל־הַנְּבָרִים 21:7
אַל־הַנְּבָרִים 24:7
אַל־הַנְּבָרִים 28:7
אַל־הַנְּבָרִים 26:9
אַל־הַנְּבָרִים 3:11
אַל־הַנְּבָרִים 8:13
אַל־הַנְּבָרִים 21:13
הַרְאָשָׁוָה לְפֶטְרוֹס 23:1
הַרְאָשָׁוָה לְפֶטְרוֹס 25:1
הַרְאָשָׁוָה לְפֶטְרוֹס 11:4
הַרְאָשָׁוָה לְפֶטְרוֹס 11:5
הַשְׁנִית לְפֶטְרוֹס 18:3

הַרְאָשָׁוָה לְיְהֹוָה 17:2
הַשְׁנִית לְיְהֹוָה 2:1
יְהֹוָה 13:1
יְהֹוָה 25:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 6:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 18:1
חַזְוֹן יוֹהָנָן 9:4
חַזְוֹן יוֹהָנָן 10:4
חַזְוֹן יוֹהָנָן 13:5
חַזְוֹן יוֹהָנָן 12:7
חַזְוֹן יוֹהָנָן 6:10
חַזְוֹן יוֹהָנָן 15:11
חַזְוֹן יוֹהָנָן 11:14
חַזְוֹן יוֹהָנָן 7:15
חַזְוֹן יוֹהָנָן 3:19
חַזְוֹן יוֹהָנָן 10:20
חַזְוֹן יוֹהָנָן 5:22

aiōnios

מְתִיעִי 8:18
מְתִיעִי 16:19
מְתִיעִי 29:19
מְתִיעִי 41:25
מְתִיעִי 46:25
מָאָרָק 29:3
מָאָרָק 17:10
מָאָרָק 30:10
לְקָם 25:10
לְקָם 9:16
לְקָם 18:18
לְקָם 30:18
נָוִן 15:3
נָוִן 16:3
נָוִן 36:3
נָוִן 14:4
נָוִן 36:4
נָוִן 24:5
נָוִן 39:5
נָוִן 27:6
נָוִן 40:6
נָוִן 47:6
נָוִן 54:6
נָוִן 68:6
נָוִן 28:10
נָוִן 25:12
נָוִן 50:12
נָוִן 2:17
נָוִן 3:17
מַשְׁיַּח הַשְׁלִיחִים 46:13

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

48:13 אֶל־הָרֹמִים

21:5 אֶל־קָרְנוֹתִים

22:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

23:6 אֶל־קָרְנוֹתִים

25:16 אֶל־הָרֹמִים

26:16 אֶל־הָרֹמִים

17:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

18:4 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

1:5 הַשְׁנִית אֶל־קָרְנוֹתִים

8:6 אֶל־הָרְבָּתִים

9:1 סָלְנוֹס 2

16:2 סָלְנוֹס 2

16:1 טִימָוִת 1

12:6 טִימָוִת 1

16:6 טִימָוִת 1

19:6 טִימָוִת 1

9:1 טִימָוִת 2

10:2 טִימָוִת 2

2:1 אֶל־שְׁטוֹס

7:3 אֶל־שְׁטוֹס

15:1 אֶל־פָּלָמָן

9:5 לְלַעֲבָרִים

2:6 אֶל־עֲבָרִים

12:9 אֶל־עֲבָרִים

14:9 אֶל־עֲבָרִים

15:9 אֶל־עֲבָרִים

20:13 אֶל־עֲבָרִים

10:5 הַרְאָשָׁנָה לְפָטָרָס

11:1 הַשְׁנִית לְפָטָרָס

2:1 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

25:2 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

15:3 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

11:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

13:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

20:5 הַרְאָשָׁנָה לְיוֹחָנָן

7:1 הַזָּהָר

21:1 הַזָּהָר

6:14 הַזָּהָר

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

הַרְאָשָׁנָה אֶל־הַקּוֹרְבָּנִים

18:1 הַזָּהָר

8:6 הַזָּהָר

13:20 הַזָּהָר

14:20 הַזָּהָר

14:2:13 הַשְׁנִית הַזָּהָר

10:20 הַזָּהָר

14:20 הַזָּהָר

15:20 הַזָּהָר

8:21 הַזָּהָר

Limnē Pyr

הַזָּהָר

10:20 הַזָּהָר

14:20 הַזָּהָר

15:20 הַזָּהָר

8:21 הַזָּהָר

Sheol

בְּרָאָשָׁה

38:42 בְּרָאָשָׁה

29:44 בְּרָאָשָׁה

31:44 בְּרָאָשָׁה

30:16 בְּמוֹבֵר

33:16 בְּמוֹבֵר

22:32 דְּבָרִים

6:2 שְׁמוֹאֵל

6:22 שְׁמוֹאֵל בָּ

6:2 מְלָכִים א

9:2 מְלָכִים א

9:7 אַיָּוֹב

8:11 אַיָּוֹב

13:14 אַיָּוֹב

13:17 אַיָּוֹב

16:17 אַיָּוֹב

13:21 אַיָּוֹב

19:24 אַיָּוֹב

6:26 אַיָּוֹב

5:6 תְּהִלִּים

17:9 תְּהִלִּים

10:16 תְּהִלִּים

5:18 תְּהִלִּים

3:30 תְּהִלִּים

17:31 תְּהִלִּים

14:49 תְּהִלִּים

15:49 תְּהִלִּים

15:55 תְּהִלִּים

13:86 תְּהִלִּים

3:88 תְּהִלִּים

48:89 תְּהִלִּים

3:116 תְּהִלִּים

8:139 תְּהִלִּים

7:141 תְּהִלִּים

12:1 מְשֻׁלָּי

5:5 מְשֻׁלָּי

27:7 מְשֻׁלָּי

18:9 מְשֻׁלָּי

11:15 מְשֻׁלָּי

24:15 מְשֻׁלָּי

14:23 מְשֻׁלָּי

20:27 מְשֻׁלָּי

16:30 מְשֻׁלָּי

10:9 קְהֻלָּת

6:8 שִׁיר הַשְׁרִירִים

יִשְׁעָה

9:14 יִשְׁעָה

11:14 יִשְׁעָה

15:14 יִשְׁעָה

15:28 יִשְׁעָה

18:28 יִשְׁעָה

10:38 יִשְׁעָה

18:38 יִשְׁעָה

9:57 יִשְׁעָה

15:31 יִזְקָאֵל

16:31 יִזְקָאֵל

17:31 יִזְקָאֵל

21:32 יִזְקָאֵל

27:32 יִזְקָאֵל

14:13 הַשְׁעָר

2:9 עַמּוֹס

2:2 יוֹהָנָה

5:2 הַבְּקָרָק

Tartaroō

הַשְׁנִית לְפָטָרָס

Questioned

הַשְׁנִית לְפָטָרָס

Geenna

22:5 מַתְיוּ

29:5 מַתְיוּ

30:5 מַתְיוּ

28:10 מַתְיוּ

9:18 מַתְיוּ

15:23 מַתְיוּ

33:23 מַתְיוּ

43:9 מַאֲרָק

45:9 מַאֲרָק

47:9 מַאֲרָק

5:12 לָקֶם

6:3 יְעַלְבָּ

Hadēs

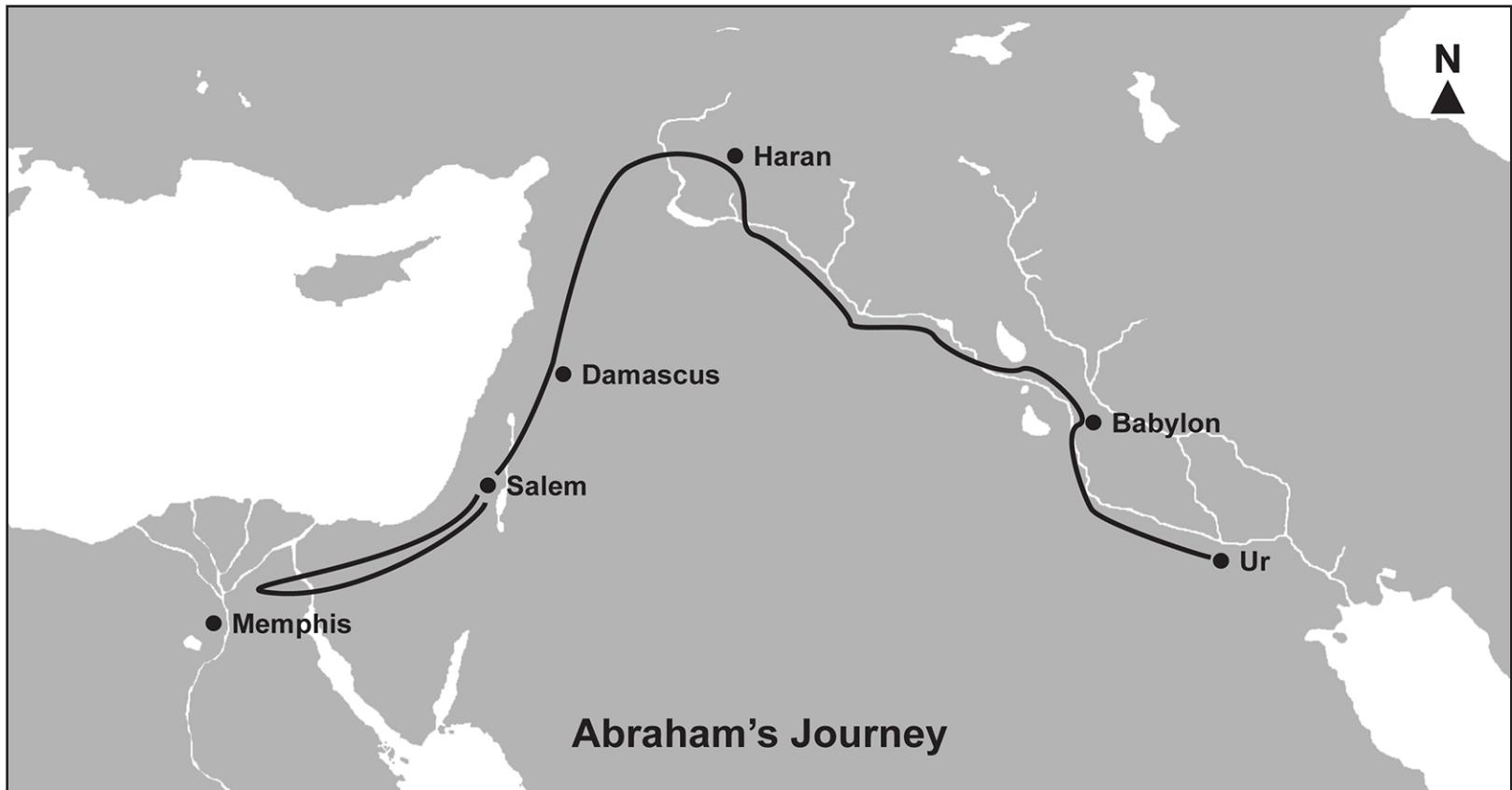
23:11 מַתְיוּ

18:16 מַתְיוּ

15:10 לָקֶם

23:16 לָקֶם

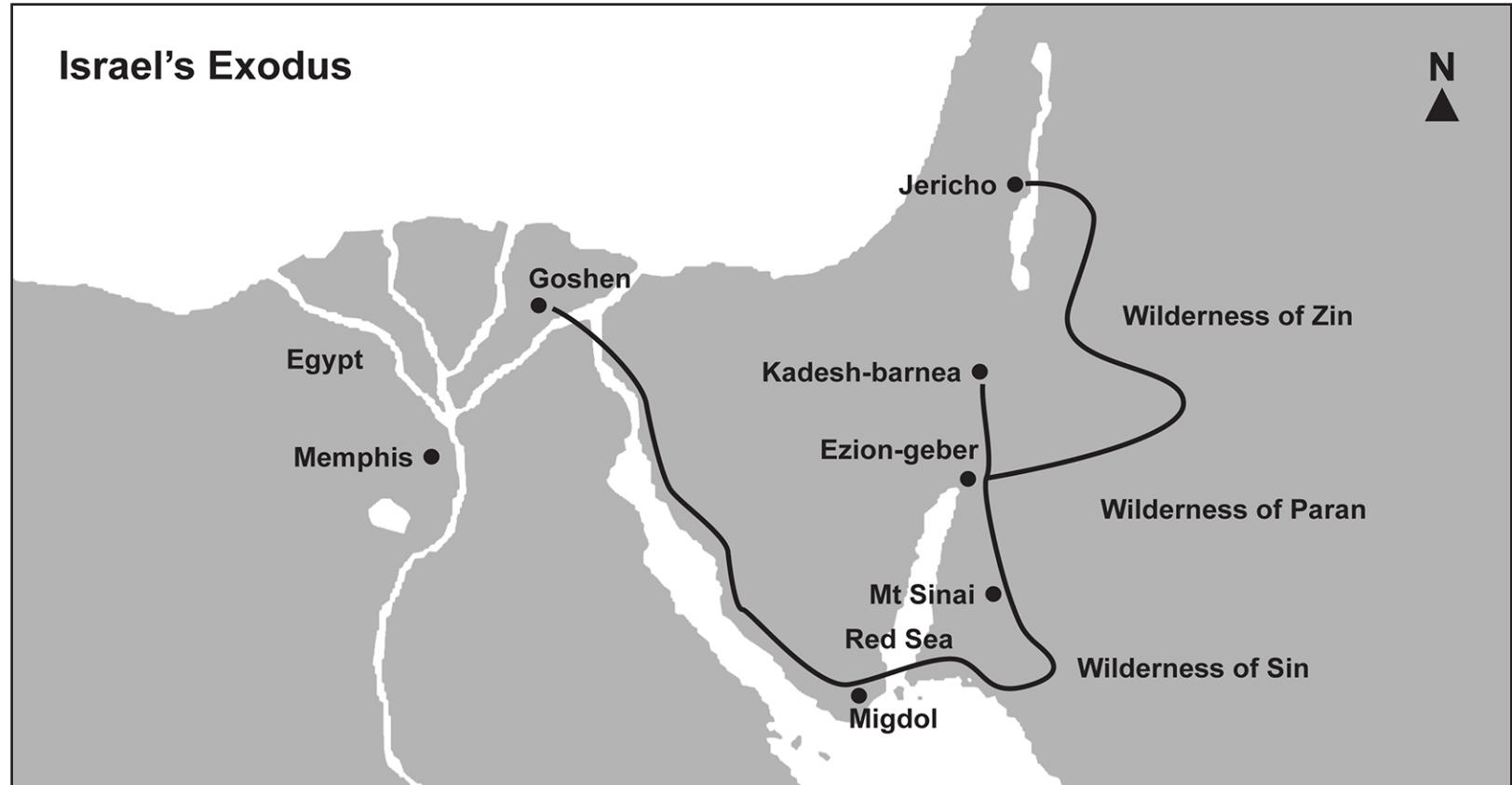
27:2 מַעֲשֵׂי הַשְׁלִיחִים

באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יידשנה ויצא ולא ידע أنها יובא: - (אל-קעברים 11:8 HRNT)

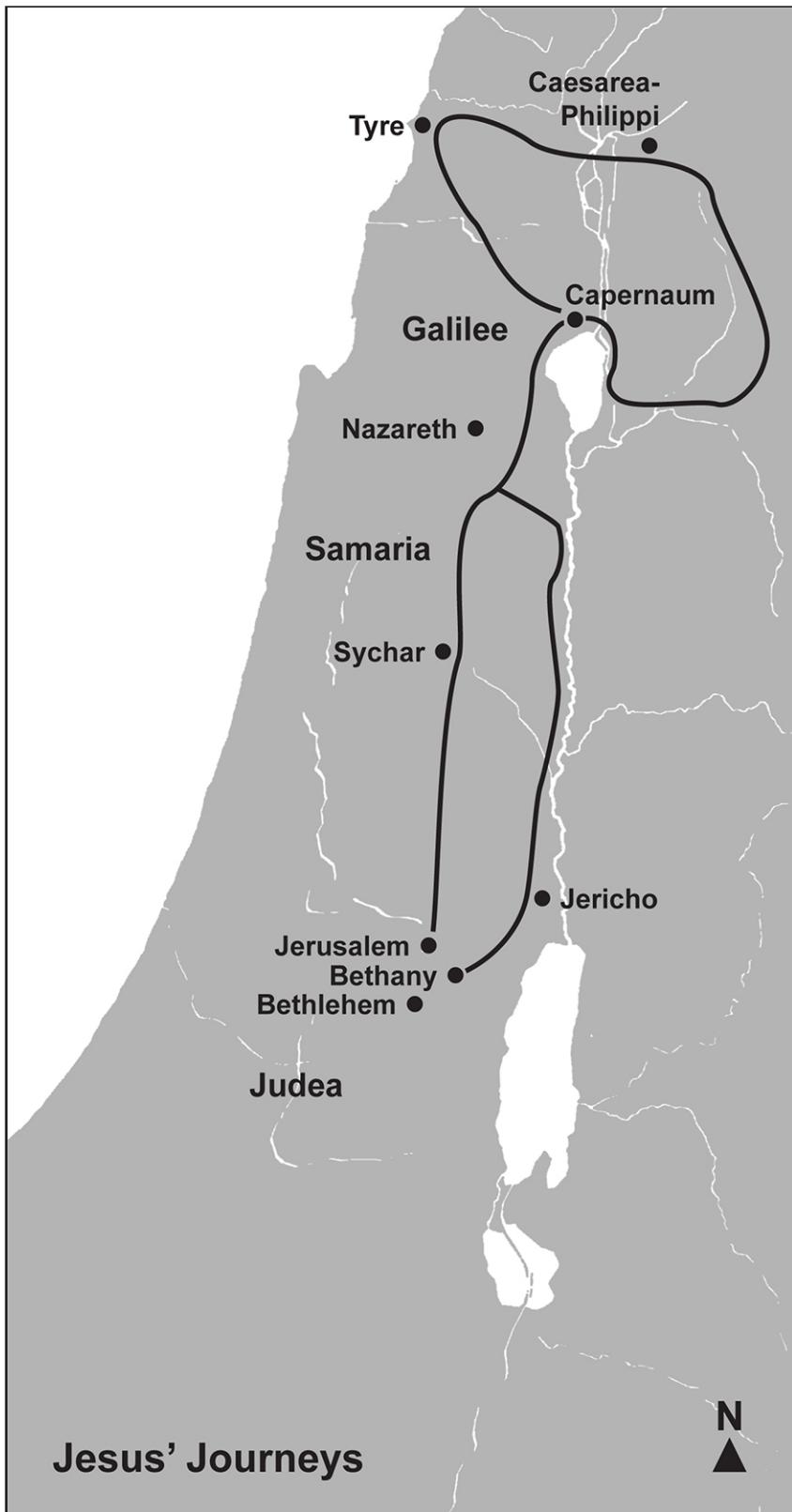
Israel's Exodus

N

יְהוָה בָּשַׁלַּח פְּרֻשָּׁה אֶת הָעָם וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דָּרְךָ אֶרְץ פְּלֶשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פְּנֵי יְנַחֵם הָעָם בְּרָאָתָם מִלְחָמָה וְשָׁבַו מִצְרִימָה: - (שָׁמוֹת 13:17)

כִּי בְּהָדָם אֵין תְּהִיא לֹא בָּא לְמִתְּנָה שְׁרָתוֹת אֵם לְשָׁרָת וְלִתְּחָת אֲתָּה נִפְשֵׁה כֶּפֶר תְּהִת רַבִּים : (מְאֵקָן 10:45 HRNT)

פלוס עבר ישב המשיח מקרה להיות שליח ונבדל לברורת אלהים: - (אלה-הרווקים 1:1) (HRNT)

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

1956	Christ returns for his people
1830	Jim Elliot martyred in Ecuador
1731	John Williams reaches Polynesia
1614	Zinzendorf leads Moravian mission
1572	Japanese kill 40,000 Christians
1517	Jesuits reach Mexico
1455	Martin Luther leads Reformation
1323	Gutenberg prints first Bible
1276	Franciscans reach Sumatra
1100	Ramon Llull trains missionaries
1054	Crusades tarnish the church
997	The Great Schism
864	Adalbert martyred in Prussia
716	Bulgarian Prince Boris converts
635	Boniface reaches Germany
569	Alopen reaches China
432	Longinus reaches Alodia / Sudan
397	Saint Patrick reaches Ireland
341	Carthage ratifies Bible Canon
325	Ulfilas reaches Goth / Romania
250	Niceae proclaims God is Trinity
197	Denis reaches Paris, France
70	Tertullian writes Christian literature
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Titus destroys the Jewish Temple
39	Thomas reaches Malabar, India
33	Peter reaches Gentile Cornelius
	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3		Mankind is created in God's image, male and female He created us							
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19		Sin entered the world through Adam and then death through sin							
Where are we? ◀			When are we? ▼									
			Innocence		Fallen				Glory			
Who are we? ▶	God	Eternity Past	Creation 4004 B.C.	Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
		Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light			Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
		Son			John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise					
		Holy Spirit			Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers						
	Mankind	Living			Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth							
		Deceased believing			Luke 16:22 Blessed in Paradise							
		Deceased unbelieving			Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment							
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people		Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command			Matthew 25:41 Revelation 20:10 Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				
		Imprisoned			2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus							
		Fugitive			Revelation 20:13 Thalaasa							
		First Beast			1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind							
		False Prophet			Revelation 19:20 Lake of Fire							
		Satan			Revelation 20:2 Abyss							
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all							

Prepared for the Devil and his Angels

עברית עַבְרִית at AionianBible.org/Lake-of-Fire

The Aionian Bible shows the location of ten special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The most significant observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to mean separating believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels at the final judgment alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Certainly, unbelievers are punished for their selfishness as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

We should find hope that Jesus tells us, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And there is even greater hope because after the prison of Hades is evacuated, it is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels.

לכו ועשו לתלמידים את כל הנזום וטבלתם אתם לשם האב והבן ורוח הקדש: - (מתיו 28:19 HRNT)